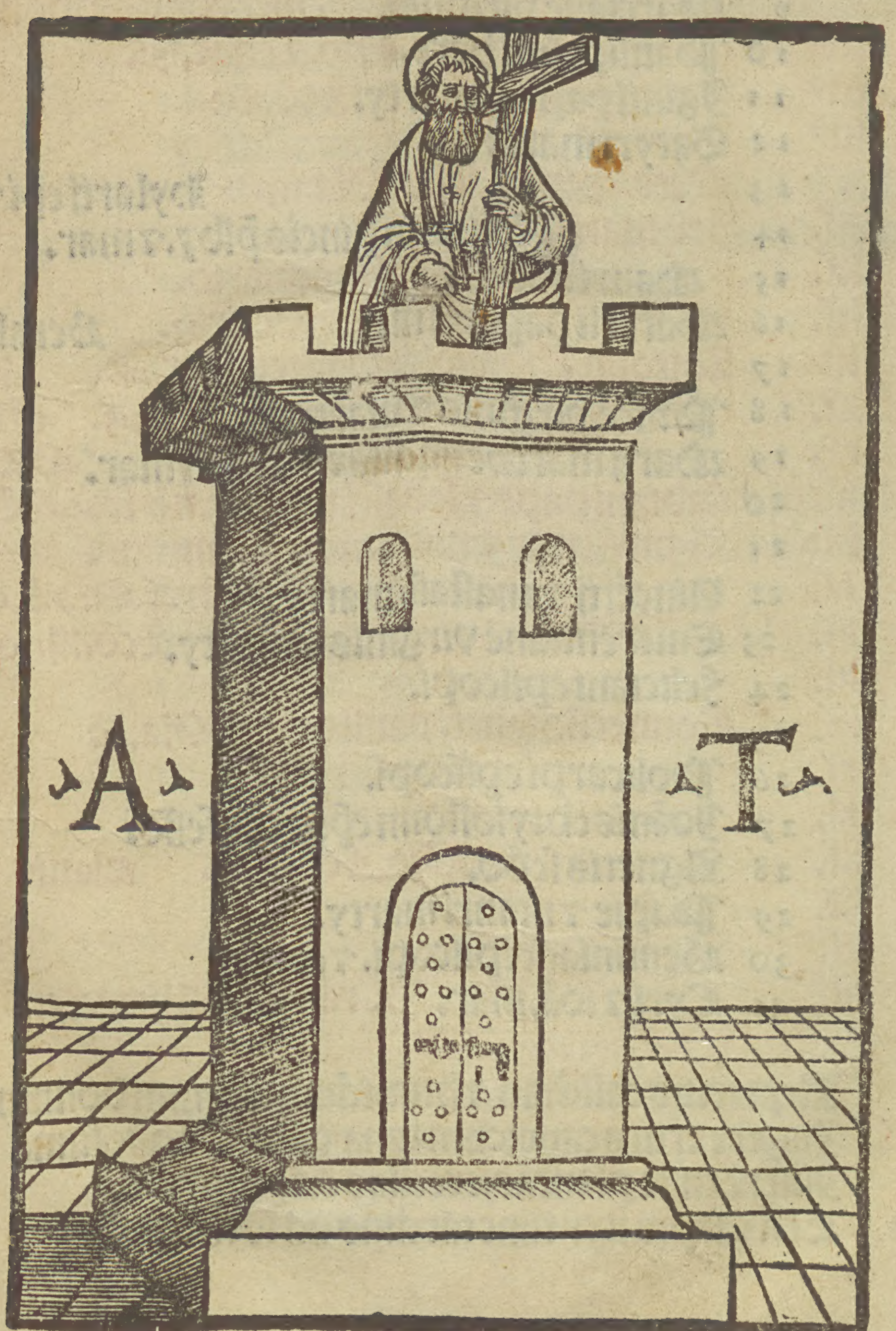
Breuiarium de Camera sm̄ morem. S. Romane Ecclesie: necnon deuotionem omnium religiosorum: separatim: Nouissime impressum: miro quodam ordine ad facillime omnia (quãuis pauca sint) inuenienda: quia omnia (fere) posita atq; locata sunt locis suis: paucis exceptis/ que in promptu haberi possunt: adeo/ vt non solum ad sacros ordines promotos: verũetiam quilibet quantũcũq; inexpertus: facile Sacras ⁊ Canonicas deo poterit persoluere horas: cum capitulorum simul ⁊ Librorum sacre Biblie ⁊ responsoriorum quotationibus: vt in Breuiario patebit: Impressum Venetiis: in Aedibus Gregorii de Gregoriis.

Hunc nullibi inuenies ordinem.

M·D· XXI·

¶ Pocula leta pi- us amat: 7 cōuiuia ianus.
Mittatur sanguis lactuca cicercla se- renda.

Mastruci 7 semen: vitis vetus abla- queanda.
Lunaqz decrescēs bona ligna fabrilia cedit.

Ann⁹ hz mēses. xij. hebdoas. lij. 7 diē vnū: 7 dies. ccclxv. 7. vj. horas. 7 qñ currit bisextus: q intrat singul'. iiij. annis supat p vnū diē tm̄: 7 hz tunc dies. ccclxvi. Longitudo dierum anni in. vi. clymate ab ortu ad occasuz solis.

Nota q ubi cadit aureus numerus currens ibi luna proferetur

	Aureus numer⁹.	K	L			
					Januarius habet dies. xxxi. Luna. xxx.	
					Nox habet horas. xv. Dies. ix.	
	iij	A	Januari⁹	1	Circūci. dñi. d. mi. Oia. 102. Basilij epi 7 cōfe. s. martine vir. 7 mar:	
		b	iiij no.	2	Octaua sci stephani. promar. semidu. Oia. 86.	
	xi	c	iij no.	3	Octaua sci ioānis euāgeliste semidu. Oia. 88.	
		d	pdie no	4	Octaua sanctorū innocentiū. semidu. Oia. 90.	
	xix	e	Nonis.	5	Offm̄ vigilie. ppri̇.	¶ A festo stelle numerando persi
	viij	f	viij id⁹	6	Epi. dñi d. ma. Oia. 107.	celunā. Post xi. dies ibi septua
		g	vij id⁹	7	Juliani martyris.	gesima fiet. Et si bisextus fuerit
	xvi	A	vi id⁹	8	Seuerini episcopi.	superadditur vnus. Si cadit in
	v	b	v id⁹	9	Marciane virginis.	Inces dñi: suppone sequentem.
		c	iiij id⁹	10	Pauli primi here: Oro. Lcō. ix. 192.	
	xiij	d	iij id⁹	11	Iginij pape 7 marty. Lcō. j. 12.	
	ij	e	pdie id⁹	12	Satyri martyris.	
		f	Idibus.	13	Octa. epipha. semi. Oia. 115. Hylarij epi 7 cōfesso.	
	x	g	xix kl'	14	Februarij. Felicis in pincis psby. 7 mar. Oro. L. iij. 12	
		A	xviij kl'	15	Mauri abba. Sol in aquario.	
	xviij	b	xvij kl'	16	Marceli pape. 7. m̄. Oro. L. ix. 13.	Beral. pe. 7c. m. 4:
16	vij	c	xvi kl.	17	Antonij abba. solē. gñaliter. L. ix. 14.	Añ die psce nñ.
		d	xv kl'	18	Prisce virginis 7 martyris. Oro. 15.	q̄ deponit alle:
5	xv	e	xiiij kl.	19	Marij marthe audifax 7 abacū mar: Oro. Lcō. vj. 15	
13	iiij	f	xiij kl'	20	Fabiani pape 7 sebastiani mar. nō trās. Oro. Lcō. ix. 16.	
2		g	xij kl'	21	Agnetis virginis 7 marty. semidu. Oia. 17.	
	xij	A	xi kl'	22	Vincētij 7 anastasij marty. nō trās. Oro. Lcō. ix. 19.	
10	j	b	x kl'	23	Emerentiane virginis 7 marty: Lcō. iij. 20.	
		c	ix kl.	24	Feliciani episcopi.	
18	ix	d	viij kl'	25	Conuersio sancti pauli du. mi. Oia. 21.	
		e	vij kl'	26	Policarpi episcopi.	
7	xvij	f	vj kl.	27	Joānis chrysostomi epi 7 confesso.	
15	vj	g	v kl'	28	Agnetis scdo. Oro. Lcō. vj. 23.	Clauis. xl.
		A	iiij kl'	29	Papie 7 mauri marty.	
4	xiiij	b	iij kl.	30	Geminiani episcopi. 7 confes.	
12	iij	c	pdie kl.	31	Cyri 7 ioā. mar. Trāslatio sci marci euāge. d. mi.	

Aquarius calidum 7 humidum: signum bonum.
¶ Ingere crura caue: cum luna videbit aquosum.
Insere tunc plantas: excelsas erige turres.
Et si carpis iter tunc tardius ad loca transi.

Februarius.

Februus ad febres aptus: stomacho nocet egro. Cephalicā patefac gaudentqz propagine vites.

Fac sepes: statuas olineta: rosaria sparge. Consere tunc canabum: lentem: atqz trimestria cuncta.

Aureus numer9. KL

Februarius habet dies.xxviij. Luna.xxix.
Nox habet horas.xiiij. Dies vero.x.
Et qñ est bisextus habet dies.xxix. Luna.xxx.

1		d	Februa.			
	xi	e	iiij	no.	1	Ignatij epi 7 mar. Lcō.iij.23. Et scē brigide vir.
9	xix	f	iij	no.	2	Purificatio beate marie virginis Du.ma.Ora.24.
	viij	g	pdie	no.	3	Blasij epi 7 marty.
17		A	Nonis.		4	Gilberti cōfessoris. Symeonis prophete.
6	xvi	b	viij	id9	5	Agathe virginis 7 mar. semi. Ora.26.
	v	c	vij	id9	6	Dorothee virginis 7 mar.
14		d	vi	id9	7	Moysetis episcopi.
3	xiij	e	v	id9	8	Sabini episcopi 7 cōfes.
	ij	f	iiij	id9	9	Apolonie virginis 7 marty.
11		g	iij	id9	10	Scolastice virgi. Et sci guielmi cōfessoris heremita.
	x	A	pdie	id9	11	Euphrosine virg.
19		b	Idibus.		12	Eulalie virginis 7 marty.
8	xviij	c	xvi	kl.	13	Fusce virginis 7 marty.
	vij	d	xv	kl.	14	Martij. Valentini presbyteri 7 mar: Orō.28.
		e	xiiij	kl.	15	Faustini 7 iovite mar. Translatio antonij confes.
	xv	f	xiij	kl.	16	Iuliane virginis 7 marty.
	iiij	g	xij	kl.	17	Germanici mar. Sol in pisce.
		A	xi	kl.	18	Ugonis episcopi.
	xij	b	x	kl.	19	Severini episcopi.
	j	c	ix	kl.	20	Galli presbyte. 7 cōfes.
		d	viij	kl.	21	Preveniens cathedrā dat tardius alle vacare.
	ix	e	vij	kl.	22	Cathedra sancti petri. Du.mi.Ora.29.
		f	vi	kl.	23	Severi martyris. Vigilia.
	xvij	g	v	kl.	24	Mathie apli. Di.m. Orō. Lcō.iij.30. Locus bisexti.
		A	iiij	kl.	25	Constantie virginis.
		b	iij	kl.	26	Alexandri episcopi.
	xiiij	c	pdie	kl.	27	Leandri episcopi.
					28	Polioti marty.

Pro aureo numero nigro: adverte qꝫ ubicunqz occurrerit aureus numerus: sive in ianuario: sive in februario: ī sequenti prima dñica.lxx. fiet. Si cadit in lucem domini suppone sequentez.

Piscis frigidum 7 humidum: signum indifferens.
Piscis habēs lunam noli curare podagram.
Tutus iter carpis: fit potio sumpta salubris.
Aurum debet emi: sponse sponsus sociari.

C Martius humorū genitor motorq₃ dolorum. Morbos apes vexat: culturaz postulat hortus.

Putā de vite: purgādaq₃ prata: boues tunc. Compara: equas maribus subdas: cinerato nouellas.

	Aureus numerꝰ.	K	L			Martius habet dies.xxxi. Luna.xxx. Nox habet horas.xij. Dies vero.xij.	
	iij	d	Martij		1	Albini epi ⁊ cōfes.	Herculani epi ⁊ mar.
		e	vi	no.	2	Basilici martyris.	
	xi	f	v	no.	3	Marimi martyris.	
		g	iiij	no.	4	Bassi epi ⁊ confes.	
	xix	A	iij	no.	5	Foce martyris.	
	viij	b	pdie	no.	6	Victoris ⁊ victorini marty	
		c	Nonis.		7	Perpetue ⁊ felicitatis vir. ⁊ mar. Ŏīo.30.	Thome de aquino confes.
	xvi	d	viij	idꝰ	8	Apolonij marty.	
	v	e	vij	idꝰ	9	Sanctor quadraginta marty. Ŏīo. Lcō.iij.30.	
		f	vi	idꝰ	10	Ugi archiepiscopi.	
	xiij	g	v	idꝰ	11	Quadraginta miliū mar.	Claues pasche.
	ij	A	iiij	idꝰ	12	Gregorij pape ⁊ cōfes. du.mi. Ŏīo. Lcō.iij.31.	
		b	iij	idꝰ	13	Donati.	
	x	c	pdie	idꝰ	14	Symonis episcopi.	
		d	Idibus.		15	Longini mar. Lco.9.	Equa crucis festū dat
	xviij	e	xvij	kl.	16	Aprilis.	tpa martis ⁊ idus.
	vij	f	xvi	kl.	17	Patricij episcopi ⁊ confessoris.	
		g	xv	kl.	18	Anselmi episcopi ⁊ confes.	Sol in ariete.
Aur.	xv	A	xiiij	kl.	19	Joseph. cōf. spōsi btē marie vir. du.ma. Ŏia.31.	
nūe.	iiij	b	xiij	kl.	20	Romani abbatis.	
16		c	xij	kl.	21	Bñdicti abba. d.mi. Ŏīo. Lcō. vi.33.	Equinoctium.
5	xij	d	xi	kl.	22	Post festum sancti benedicti vbicunq₃ luna quartadeci	
i		e	x	kl.	23	ma venerit: ibi in dominica proxima resurrectio domi	
13		f	ix	kl.	24	ni celebratur.	
2	ix	g	viij	kl.	25	Annūciatio btē marie vir. d.ma. Ŏia.34.	
		A	vij	kl.	26	Montani martyris.	
10	xvij	b	vi	kl.	27	Joānis heremite.	
	vi	c	v	kl.	28	Gordiani regis.	
18		d	iiij	kl.	29	Petri martyris.	
7	xiiij	e	iij	kl.	30	Secundi martyris.	
	iij	f	pdie	kl.	31	Balbine virgi.	

C Pro aureo numero nigro: aduerte q̄ vbicunq₃ occurrerit aureus numerus: siue in martio: siue in aprili: sequenti prima dñica pascha dñi celebrat. Si cadit in lucē dñi suppone sequētē.

Aries calidum ⁊ siccum: signum bonum.
C Nil capiti noceas: aries cum luna refulget.
Non tangas aures. sed balnea tutius intres:
Nec cerphalam minuas: nec barbam.

Aprilis terras aperit: porosqz relaxat.
Hinc scabies: ventrem soluas: minuasqz cruorem.

Quere apes poteris in apricis: ponere oliuam.
Nascuntur vituli: sere melones apiumqz.

Aureus numerꝰ		KL				Aprilis habet dies. xxx. Luna. xxix. Nox habet horas. xi. Dies vero. xiij.
15		g	Aprilis.		1	Theodore virginis.
4	xi	A	iiij	no.	2	Marie egyptiace nec vir. nec mar.
		b	iij	no.	3	Pancratij martyris.
12	xix	c	pdie	no.	4	Isidori episcopi.
1	viij	d	Nonis.		5	Vincentij cõfessoris ordinis predicatorum.
	xvi	e	viij	idꝰ	6	Celestini pape.
9	v	f	vij	idꝰ	7	Alexandrini martyris.
		g	vi	idꝰ	8	Dyonisij episcopi.
17	xiij	A	v	idꝰ	9	Trãslatio scẽ monice. 3 ũ.
6	ij	b	iiij	idꝰ	10	Apolonij presbyteri.
		c	iij	idꝰ	11	Eustorgij presbyteri.
14	x	d	pdie	idꝰ	12	Zenonis episcopi veronensis.
3		e	Idibus.		13	Ermegelidi regis.
	xviij	f	xviij	kl.	14	Mag Tyburtij valeriani ⁊ maximi mar. Oratio. 36.
11	vij	g	xvij	kl.	15	Quiricij episcopi. Claues rogationum.
		A	xvi	kl.	16	Isidori martyris.
19	xv	b	xv	kl.	17	Aniceti pape ⁊ martyris. Lcõ. j. 36. Sol in tauro.
	iiij	c	xiiij	kl.	18	Perfecti presbyteri. ⁊ cõfes.
		d	xiij	kl.	19	Crescentij confessoris.
	xij	e	xij	kl.	20	Leonis pape.
		f	xi	kl.	21	Symeonis episcopi.
		g	x	kl.	22	Sotheris ⁊ gaij pape ⁊ martyris. Lcõ. iij. 36.
	ix	A	ix	kl.	23	Georgij martyris. Orõ. Lcõ. j. 39.
		b	viij	kl.	24	Extrema pasce docet tua passio marce.
	xvij	c	vij	kl.	25	Marci euangeli. d. mi. Oia. 35. Letanie maiores.
	vi	d	vi	kl.	26	Cleti pape ⁊ mar. Marcellini pape ⁊ mar. Lcõ. iij. 41.
		e	v	kl.	27	Anastasij pape.
	xiiij	f	iiij	kl.	28	Vitalis martyris. Orõ. Lcõ. iij. 41.
	iij	g	iij	kl.	29	Petri mar. ordi. pdi. Claues pẽthe.
		A	pdie	kl.	30	Maxentie vidue.

Taurus frigidum ⁊ siccum: signum malum.
Arbor plantetur: cum tauro luna tenetur.
Non minuas: non edifices: nec semina spargas.
Et medicus caueat cum ferro tangere collum.

Maius amat medicos: ⁊ balnea scindere venas. Pinguis ager colitur: operitur viris ⁊ arbor.

Tunc augentur apes: vituli castrantur: ovesq;. Conduntur: caseus premitur: lateres faciendi.

Aureus numer⁹.	K	L			Maius habet dies. xxxj. Luna. xxx. Nox habet horas. ix. Dies vero. xv.
xi	b	Maij		1	Philipi ⁊ iacobi aplo͞r. D. ii. mi. 42. Et grate vidue.
	c	vi	no.	2	Athanasii episcopi ⁊ confes. Lcõ. vj. 20.
xix	d	v	no.	3	Inuẽtio scẽ crucis. D. mi. Oia. 43. Et sci alexandri euentij theodoli ⁊ iuuenalis mar. Oro. Lcõ. iij. 46.
viij	e	iiij	no.	4	Monice nec vir. nec marty. Oia. 32. Jacobi marty. ⁊ floriani martyris.
	f	iij	no.	5	Cõuersio sci augustini epi. ⁊ cõfes. Oia. 37.
xvj	g	pdie	no.	6	Joannis ante portã latinã. Du. mi. Oro. Lcõ. ix. 46.
v	A	Nonis.		7	Cleti pape ⁊ martyris.
	b	viij	id⁹	8	Apparitio sci michaelis archãge. Oia. 47.
xiij	c	vij	id⁹	9	Gregorij theologi. Nazanzeni. episcopi. ⁊ cõfes.
ij	d	vi	id⁹	10	Gordiani ⁊ epimachi mar. Oro. Lcõ. iij. 49. Et sci iob.
	e	v	id⁹	11	Mamerti episcopi.
x	f	iiij	id⁹	12	Nerei ⁊ archilei atq; pãcratij marty. Oro. Lcõ. iij. 49.
	g	iij	id⁹	13	Theodore virginis.
xviij	A	pdie	id⁹	14	Bonifacij marty. Oro. Lcõ. vj. 49.
vij	b	Idibus.		15	Isidori martyris.
	c	xvij	kl.	16	Junij Ubaldi epi ⁊ cõfessoris. Oro. Lcõ. ix. 19.
xv	d	xvi	kl.	17	Trãslatio sci benardini. Lectio. ix. 54.
iiij	e	xv	kl.	18	Felicis epi ⁊ marty. Sol in geminis.
	f	xiiij	kl.	19	Potẽtiane vir. Lcõ. j. 50. Petri celestini confes.
xij	g	xiij	kl.	20	Benardini confessoris. Lcõ. ix. 37.
i	A	xij	kl.	21	Helene matris constãtini imperatoris.
	b	xi	kl.	22	Julie martyris.
ix	c	x	kl.	23	Desiderij episcopi.
	d	ix	kl.	24	Seruuli martyris.
xvij	e	viij	kl.	25	Urbani pp ⁊ mar. Oro. L. j. 50. Trãslatio. s. frãci. L. ix. 60.
vj	f	vij	kl.	26	Eleutherij pape ⁊ mar. Lectio. j. 50.
	g	vi	kl.	27	Octaua sci benardini. 57. Joãnis pape ⁊ mar. Lcõ. vj. 50.
xiiij	A	v	kl.	28	Germani episcopi.
iij	b	iiij	kl.	29	Sisinnij alexãdri ⁊ martyrij martyrum.
	c	iij	kl.	30	Felicis pape ⁊ martyris. Lcõ. j. 51.
xi	d	pdie	kl.	31	Petronille vir. Lcõ. iij. 51. Cãcij cãciani ⁊ cãcianille mar.

Gemini calidum ⁊ humidum: signum malum.
Brachia nõ minuas: cum lustrat luna gemellos.
Unguibus ⁊ manibus: cum ferro cura negetur.
Nunq̃ portabis a promissione petitum.

¶ Fena cadunt iunio: tunc messis ad ordea prima.
Area triture reparanda est plana future.

Fucos pelle: ⁊ apum castres auiaria: fabe:
Velantur: caseus fit ⁊ emplastrat io pomis.

Aureus numer⁹.	KL				Junius habet dies. xxx. Luna. xxix. Nox habet horas. viij. Dies vero. xvi.
	e	Junij		1	Secundi martyris.
xix	f	iiij	no.	2	Marcelini petri ⁊ erasmi mar. Oro. Lectio. vi. 51.
viij.	g	iij	no.	3	Pergemini ⁊ valeriani martyrum.
xvi	A	pdie	no.	4	Quirini episcopi.
v	b	Nonis.		5	Canonizatio sci nicolai de toletino. 40.
	c	viij	id⁹	6	Philipi diaconi.
xiij	d	vij	id⁹	7	Pauli episcopi constantinopolitani.
ij	e	vj	id⁹	8	Medardi episcopi.
	f	v	id⁹	9	Primi ⁊ feliciani martyrum. Oro. Lco. iij. 52.
x	g	iiij	id⁹	10	Getulij martyris.
	A	iij	id⁹	11	Barnabe apostoli. dup. minus. Oro. Lco. j. 52.
xviij	b	pdie	id⁹	12	Basilidis cyrini naboris ⁊ naçarij m. Oro. Lco. iij. 52.
vij	c	Idibus.		13	Antonij de padua confessoris. Oro. Lco. ix. 53. ⁊. 62.
	d	xviij	kl.	14	Julij Elisei prophete.
xv	e	xvij	kl.	15	Viti ⁊ modesti atq; crescentie mar. Oro. Lco. vi. 53.
iiij	f	xvi	kl.	16	Diogenis martyris.
	g	xv	kl.	17	Auiti presby. ⁊ confesso. Sol in cancro.
xij	A	xiiij	kl.	18	Marci ⁊ marceliani marty. Oro. Lco. j. 54.
j	b	xiij	kl.	19	Geruasij ⁊ prothasij marty. Oro. Lco. ix. 54.
	c	xij	kl.	20	Silverij pape ⁊ marty. Lco. vi. 55 Octa sci antonij. 64
ix	d	xi	kl.	21	Leufredi martyris.
	e	x	kl.	22	Paulini episcopi ⁊ confessoris.
xvij	f	ix	kl.	23	Joannis presbyteri. Vigilia.
vj	g	viij	kl.	24	Natiuitas sci ioannis bapti. d. ma. Oia. 56.
	A	vij	kl.	25	Apparitio sci marci euangeliste.
xiiij	b	vj	kl.	26	Joanis ⁊ pauli. m. Oia. 58. Vigilij epi ⁊. m. Oro. L. vj. 8.
iij	c	v	kl.	27	Sosti martyris.
	d	iiij	kl.	28	Leonis. pp. ⁊ co. non trans. Oro. Lco. iij. 60. Vigilia.
xi	e	iij	kl.	29	Petri ⁊ pauli apostolorum. du. ma. Oia. 61.
	f	pdie	kl.	30	Commemoratio pauli apostoli. d. mi. Oia. 63.

Cancer frigidum ⁊ humidum: signum indifferens.
¶ Pectus pulmo iecur: in cancro non minuatur.
Somnia falsa vides: fit ⁊ vtilis emptio rerum.
Potio sumatur: securus perge viator.

¶ Julius ⁊ medicos vitat: retinetqʒ cruorem. Vinaqʒ miscet aquis: falcili resecatur auena.

Et proscissa prius iteratur terra: seruntur. Cepulle: ⁊ vacas iuuat submittere tauris.

Aureus nūerus	KL				Julius habet dies.xxxi. Luna.xxx. Nox habet horas.ix. Dies vero.xv.
xix		Julij		1	Octa. sci ioānis bap. semi. Marciliani apl'i.
viij	A	vi	no.	2	Visitatio bt'e marie vir. d. ma. Oia. 65. Processi ⁊ martiniani martyrū. Orō. Lectiones. ix. 70.
	b	v	no.	3	Gregorij episcopi.
xvi	c	iiij	no.	4	Vldarici episcopi.
v	d	iij	no.	5	Domitij martyris.
	e	pdie	no.	6	Octa. apostolorū petri ⁊ pauli. d. mi. Oia. 69.
xiij	f	Nonis.		7	Pantemij confessoris.
ij	g	viij	id9	8	Procopij martyris.
	A	vij	id9	9	Octa. visitationis bt'e marie. du. mi. Oia vt in die.
x	b	vi	id9	10	Septē fratrū mar. Rufine ⁊ secūde. Orō. Lcō. vi. 71.
	c	v	id9	11	Pij pape ⁊ marty. Lcō. i. 72. Et ioānis epi ⁊ mar.
xviij	d	iiij	id9	12	Naboris ⁊ felicis. m. Orō. 72. Hermacore ⁊ fortu. m.
vij	e	iij	id9	13	Anacleti pape ⁊ martyris. L. i. 72.
	f	pdie	id9	14	Eraclei episcopi. Dies caniculares.
xv	g	Idibus.		15	Quirici ⁊ iulite martyrū.
iiij	A	xvij	kl.	16	Augusti.
	b	xvi	kl.	17	Alexij confessoris. Marine virginis.
xij	c	xv	kl.	18	Simphorose cū septē filijs mar. Lcō. i. 72. Sol in leone.
i	d	xiiij	kl.	19	Arsenij heremite.
	e	xiij	kl.	20	Margarite virginis ⁊ marty. Orō. Lcō. iij. 72.
ix	f	xij	kl.	21	Praxedis virginis. Lcō. i. 73.
	g	xi	kl.	22	Marie magdalene. semi. Oia. 73.
xvij	A	x	kl.	23	Apolinaris episcopi ⁊ martyris. Orō. Lcō. i. 75.
vi	b	ix	kl.	24	Christine virginis ⁊ martyris. Vigilia.
	c	viij	kl.	25	Jacobi apl'i. d. mi. Orō. Lcō. vi. 75. Christofori. m. L. i. 76.
xiiij	d	vij	kl.	26	Scē anne. Orō. 76. Alia 7. Pastoris epi. ⁊ cōfes.
iij	e	vi	kl.	27	Pantaleonis martyris. Lcō. i. 76.
	f	v	kl.	28	Naçarij celsi victoris ⁊ innocētij mar. Orō. Lcō. vi. 76.
xi	g	iiij	kl.	29	Felicis simplicij fau. ⁊ bea. m. Orō. L. iiij. 77. Marthe virginis. Orō. Lcō. ix. ⁊. 77.
xix	A	iij	kl.	30	Abdon ⁊ sennem marty. Orō. Lcō. iij. 78.
	b	pdie	kl.	31	Fantini confessoris.

Leo calidum ⁊ siccum signum: malum.
¶ Cor grauat ⁊ stomachum: cum cernit luna leonem.
Non vestes facias: non ad conuiuia vadas.
Et nil vore vomas: nec tunc medicamina sumas.

¶ Augustus pro-
hibet que iulius: ac
venus absit.
Et gula: tunc nape:
rape radix q3 serantur.

Si tibi aque desũt
quere illas arte mo
do q3:
Insere pira citrũ.
tũc pascua flamma
perurat.

Aureus numer⁹.	KL				Augustus habet dies .xxxi. Luna .xxix. Nox habet horas .xi. Dies vero .xiij.
viij	c	Augusti.		1	Petri ad vi. d. mi Ora. 78 Et .s. machabe. Orõ. L. iij. 79.
xvj	d	iiij	no.	2	Stepha. pp. 7 m. Orõ. L. iij. 81. Festũ portiũcule.
v	e	iij	no.	3	Inuẽtio sci stephani pto. Orõ. Lcõ. ix. 82.
	f	pdie	no.	4	Iustini presbyteri 7 martyris.
xiij	g	Nonis.		5	S. marie ad niues. d. ma. Ora. 83 Et .s. dñici 9f. L. ix. 84
ij	A	viij	id⁹	6	Trãsfi. d. d. ma. Ora. 85 Sixti felicissi. 7 aga. m̃: orõ. L. vj. 87
	b	vij	id⁹	7	Donati epi 7 m. Orõ. L. iij. 88. Alberti 9fe. Orõ. 88.
x	c	vj	id⁹	8	Cyriaci largi 7 smaragdi marty. Orõ. Lco. 88.
	d	v	id⁹	9	Romani martyris. Lco. i. 88. Vigilia.
xviij	e	iiij	id⁹	10	Laurẽtij. m. d. ma. Ora. 89. Et besterie vir. 7 mar.
vij	f	iij	id⁹	11	Tyburtij 7 susanne martyrũ. Orõ. Lco. vj. 92.
	g	pdie	id⁹	12	Clare virginis. Orõ. Lcõ. ix. 93. alia. 68.
xv	A	Idibus.		13	Hyppoliti 7 sociorũ eius mar. Orõ. L. vij. 74 Et sci simpliciani epi 7 cõfes. eremita. Orõ. Lco. ix. 41.
iiij	b	xix	kl.	14	Septẽbris. Eusebij pbyteri 7 cõfes. Vigilia.
	c	xviij	kl.	15	Assumptio btẽ marie virginis. du. ma. Ora. 94.
xij	d	xvij	kl.	16	Rochi cõfessoris. 283. Solemne.
i	e	xvj	kl.	17	Octa. sci laurẽtij. vt in die.
	f	xv	kl.	18	Agapiti martyris. Orõ. Lcõ. j. 101. Sol in virgine.
ix	g	xiiij	kl.	19	Ludouici epi 7 cõfes. Lcõ. ix. 101. alia. 68.
	A	xiij	kl.	20	Bernardi abbatis. Orõ: Lcõ. ix. 102.
xvij	b	xij	kl.	21	Anastasij martyris.
vi	c	xj	kl.	22	Octaua assumptio. d. mi. Et scõrũ timothei
	d	x	kl.	23	hyppolyti: 7 simpho. mar. Vigilia.
xiiij	e	ix	kl.	24	Bartholomei apostoli. d. mi. Ora. 104.
iij	f	viij	kl.	25	Ludouici regis francie cõfes. 105.
	g	vij	kl.	26	Zepherini pape 7 mar. L. j. 105. Et alexãdri mar.
xi	A	vi	kl.	27	Et octaua sci ludouici epi: 70.
xix	b	v	kl.	28	Aug. doc. d. mi. L. ix. 106. Ora. 21. Herme. m̃: Orõ. L. 107
	c	iiij	kl.	29	Decolatio ioãnis bap. semi. Ora. 108. Et sabine. m.
viij	d	iij	kl.	30	Felicis 7 adaucti. m: Orõ. Lcõ. iij. 109. 109.
	e	pdie	kl.	31	Felicis presbyteri 7 cõfessoris.

Virgo frigidum 7 siccum: signum malum.
¶ Lunam virgo tenens: vxorem ducere noli:
Viscera cum costis: caueas tractare cruorem.
Semen detur agro: dubites intrare carinam.

¶ September fructus maturos carpit: ⁊ vuas.
Colligit: ⁊ mustū: morbos grauat: ⁊ pluuias fert.

Tūc vitie satio: for mandaq; prata nouella.
Pisa seras: sisamū: farrago lupia papauer.

Aureus nūerus.	K	L			September habet dies. xxx. Luna. xxx. Nox habet horas. xii. Dies vero. xii.
xvi	f	September		1	Duodecim fratrū. m. Orō. 110. Egidij abbatis.
v	g	iiij	no.	2	Antonini martyris.
	A		no.	3	Euphemie dorothee tecle ⁊ erasme virgi. ⁊ marty.
xiij	b	pdie	no.	4	Moysi prophete. Octa. sci augustini mar.
ij	c	Nonis.		5	Uictorini martyris.
	d	viij	id⁹	6	Zacharie prophete.
x	e	vij	id⁹	7	Regine virginis ⁊ martyris.
	f	vi	id⁹	8	Natiuitas btē marie vir. du. ma. Oia. 110. Adriani mar.
xviij	g	v	id⁹	9	Gorgonij martyris. Orō. Lcō. j. 110. Lcō. ix. 115.
vij	A	iiij	id⁹	10	Nicolai de tolentino confessoris. 42.
	b	iij	id⁹	11	Prothi ⁊ hiacyncthi marty. Orō. Lcō. j. 110.
xv	c	pdie	id⁹	12	Syri confessoris.
iiij	d	Idibus.		13	Philipi episcopi.
	e	xviij	kl.	14	Octobris. Exaltatio. s. ✠. d. mi. Oia. 115. Cornelij ⁊ cypriani maty. Orō. Lcō. vj. 117.
xij	f	xvij	kl.	15	Octa. nati. marie. semi. Nicomedis mar. Orō. L. j. 118.
i	g	xvj	kl.	16	Euphemie lucie ⁊ geminia. mar. Orō. Lcō. vj. 118.
	A	xv	kl.	17	Festū stigmatū bti frācisci. 78. ⁊ octa. s. nicolai
ix	b	xiiij	kl.	18	Uictoris ⁊ corone martyrum. Sol in libra.
	c	xiij	kl.	19	Mariani confessoris.
xvij	d	xij	kl.	20	Eustachij ⁊ sociorum eius. Uigil.
vi	e	xi	kl.	21	Matthei apli ⁊ euangeli. du. mi. Orō. L. ix. 19.
	f	x	kl.	22	Mauritij ⁊ socio. eius. Orō. Lcō. vj. 120. Equinoctiū.
xiiij	g	ix	kl.	23	Lini pape ⁊ martyris. Lectio. j. 121.
iij	A	viij	kl.	24	Germani abbatis.
	b	vij	kl.	25	Lupi episcopi ⁊ confessoris.
xi	c	vi	kl.	26	Cypriani ⁊ iustine martyrum. Orō. Lcō. vj. 121.
xix	d	v	kl.	27	Cosme ⁊ damiani marty. Orō. Lcō. iiij. 122. Elçearij
	e	iiij	kl.	28	Exuperij episcopi. confessoris. 97.
viij	f	iij	kl.	29	Dedica. basilice archā. michael. d. mi. Oia. 122.
	g	pdie	kl.	30	Hieronymi ɔfes. ⁊ doctoris. d. mi. Orō. Lcō. vj. 122. ⁊. 17.

Libra calidum ⁊ humidum: signum bonum.
¶ Libra tenens lunam: nemo genitalia tangat.
Aut renes nates: nec iter tunc carpere debet.
Extremam partem libre cum luna tenebit.

¶ Vina dat octo-
ber: volucres fu-
gat ordea linum.
Triticeaz ⁊ palmā
sere: ⁊ ablaqueāda
nouella.

Pomaqz conser-
ues: cole predia: cō-
para auenam:
Atqz alimenta qui
bus tibi opus sit tē-
pore brume.

Aureus numerus.	KL				October habet dies.xxxi. Luna.xxix. Nox habet horas.xiii. Dies vero.xi.
xvi	A	October.		1	Remigii episcopi ⁊ confessoris. Lcō.i.125.
v	b	vi	no.	2	Translatio sancte clare. 20.
xiii	c	v	no.	3	Candidi martyris.
ii	d	iiii	no.	4	Frācisci cōfes. Orō. Lectio.ix.125.⁊.98.
	e	iii	no.	5	Placidi ⁊ sociorum marty.
x	f	p̄die	no.	6	Magni episcopi ⁊ confessoris.
	g	Nonis.		7	Sergii bachi marcelli ⁊ apu. marty. Orō.126. Marci pape ⁊ confessoris. Orō. Lcō.i.126.
xviii	A	viii	id⁹	8	Symeonis.
vii	b	vii	id⁹	9	Dionisii rustici ⁊ eleutherii mar. Orō. Lcō.i.126.
	c	vi	id⁹	10	Cerbonii episcopi ⁊ confessoris.
xv	d	v	id⁹	11	Octaua bti frācisci. 47. Trāslatio bti augustini. 20.
iiii	e	iiii	id⁹	12	Eustachii presbyteri.
	f	iii	id⁹	13	Venantii abbatis.
xii	g	p̄die	id⁹	14	Calixti pape ⁊ martyris. Orō. Lcō.iii.127.
i	A	Idibus.		15	Antiochi episcopi.
	b	xvii	kl.	16	Nouembris. Galli abbatis.
ix	c	xvi	kl.	17	Florentii episcopi.
	d	xv	kl.	18	Luce euangeli. du. minus. Orō. Lcō.iii.127. officii.18.
xvii	e	xiiii	kl.	19	Pelagie virginis. Sol in scorpione.
vi	f	xiii	kl.	20	Maximi martyris.
	g	xii	kl.	21	Undecim miliū virgi. Ora.11. Hylariōis abbatis. L.vi.127.
xiiii	A	xi	kl.	22	Macharii episcopi.
iii	b	x	kl.	23	Theodori presbyteri.
	c	ix	kl.	24	Fortunati ⁊ sociorum marty.
xi	d	viii	kl.	25	Chrisanti ⁊ darie marty. Orō. Lcō.vi.128.
xix	e	vii	kl.	26	Euaristi pape ⁊ marty. Lcō.ix.128. Demetrii marty.
	f	vi	kl.	27	Iuonis cōfessoris. Lcō.ix.129. Vigilia.
viii	g	v	kl.	28	Symonis ⁊ iude apostolorū du. mi. Orō. Lcō.iii.129.
	A	iiii	kl.	29	Zenobii presbyteri.
x	b	iii	kl.	30	Benardi episcopi.
v	c	p̄die	kl.	31	Quintini mar. Vigilia

Scorpio frigidum ⁊ humidum: signum indifferēs.
¶ Scorpius augmētat morbos: in parte pudenda.
Vulnera non cures: caueas ascendere naues.
Et si carpis iter: timeas de morte ruinam.

¶ Queris habere focos ignesqz nudo se nouember. Prata noua instituis: seris allia: ponis oliuam.

Castaneam & triticum seris: est generatio ouina. Glans legitur: faber & cedit durantia ligna.

Aureus nũerus. KL

Nouember habet dies.xxx. Luna.xxx.
Nox habet horas.xv. Dies vero.ix.

	d	Nouẽber.		1	Festiuitas oĩum sanctorũ. du. ma. Omnia.130. Et sancti cesarij marty. Orõ.132.
xiiij	e	iiij	no.	2	Cõmemoratio oĩum fideliũ defunctorum.132. Iusti mar.
ij	f	iij	no.	3	Illarionis episcopi.
	g	pdie	no.	4	Vitalis & agricole martyrum. Lcõ.vi.133.
x	A	Nonis.		5	Zacharie patris Joãnis baptiste.
	b	viij	id⁹	6	Leonardi confessoris.
xviij	c	vij	id⁹	7	Prosdocimi epi & c. (la: bti ludouici epi & c.77.
vij	d	vi	id⁹	8	Oct. oĩum s. d. ma. S. q̃tuor co. Orõ. Lcõ.iij.133. Et trãs.
	e	v	id⁹	9	Dedicatio basili. sa. d. ma. Et theo. mar. Orõ. L.i.134.
xv	f	iiij	id⁹	10	Triphonis respicij & nymphe marty.
iiij	g	iij	id⁹	11	Martini episcopi & cõf. semi. Omnia.134. Et sancti mene mar. L.iij.136.
	A	pdie	id⁹	12	Martini pape & marty. Lcõ.iij.136.
xij	b	Idibus.		13	Bricij epi & cõfes. Et scti homoboni cõfes.
i	c	xviij	kl.	14	Decembris. Ioannis episcopi.
	d	xvij	kl.	15	Felicis episcopi & martyris.
ix	e	xvi	kl.	16	Eucharij episcopi.
	f	xv	kl.	17	Aniani episcopi & cõfes. Sol in sagittario.
xvij	g	xiiij	kl.	18	Dedicatio basilicarum petri & pau. d. ma.
vi	A	xiij	kl.	19	Põtiani pp & m.141. Elisabeth vidue. Orõ. Lcõ.ix.138.
	b	xij	kl.	20	Stephani confessoris.
xiiij	c	xi	kl.	21	Pñtatio scẽ marie. d. ma. Oĩa.139. Mauri mar.
iij	d	x	kl.	22	Cecilie virginis & martyris. Oĩa.142.
	e	ix	kl.	23	Clementis pape & marty. nõ trans. Omnia.143. Et felicitatis. Orõ.146.
xi	f	viij	kl.	24	Chrysogoni martyris. Orõ. Lcõ.vi.146.
xix	g	vij	kl.	25	Catherine virgi. & marty. semi. & solemne. Omnia.147.
	A	vi	kl.	26	Petri alexandrini episcopi & marty.
viij	b	v	kl.	27	Iacobi intercisi martyris.
	c	iiij	kl.	28	Prosperi episcopi.
xvi	d	iij	kl.	29	Saturnini marty. Vigilia
v	e	pdie	kl.	30	Andree apostoli. d. ma. Oĩa.15.

Sagittarius: calidum & siccum: signum bonum.
¶ Luna nocet femori: per partes mota sagitte.
Vngues vel crines: poteris prescindere tute.
De vena minuas: & balnea citius intres.

Vultqꝫ focum assiduum genialis habere december: Tum piper 7 pernas: sine cura bacchus amicat.

Frumēti satio est lactuca serenda ridicas. Et palos facias: corbos quoqꝫ cōdi 7 echinnos.

Aureus numerus.	KL			December habet dies. xxxi. Luna. xxix. Nox habet horas. xvi. Dies vero. viij.
xiij	f	Decēber.	1	Albini martyris.
ij	g	iiij no.	2	Bibiane virginis 7 martyris.
	A	iij no.	3	Cassiani martyris.
x	b	pdie no.	4	Barbare virginis 7 martyris. Oia. 4.
	c	Nonis.	5	Sabbe abbatis. Et bassi epi 7 martyris.
xviij	d	viij id9	6	Nicolai epi 7 cōf. semi. 7 solēne gñaliter. Orō. Lcō. ix. 4
vij	e	vij id9	7	Ambrosij epi 7 confessoris. du. mi. Orō. L cō. vj. 6.
	f	vj id9	8	Cōceptio btē marie virginis. d. ma. Oia. 7. 7. 1.
xv	g	v id9	9	Syri episcopi 7 martyris.
iiij	A	iiij id9	10	Melchiadis pape 7 marty. Lcō. j. 9.
	b	iij id9	11	Damasi pape 7 confessoris. Orō. Lcō. iiij. 9.
xij	c	pdie id9	12	Pauli episcopi.
i	d	Idibus.	13	Lucie vir. 7 mar. semi. 7 solēne generaliter. Oia. 10.
	e	xix kl.	14	Januarij. Nisij episcopi.
ix	f	xviij kl.	15	Octaua cōceptionis btē vir. du. mi.
	g	xvij kl.	16	Melerij episcopi.
xvij	A	xvj kl.	17	Gratiani episcopi. Sol in capricorno.
vj	b	xv kl.	18	Antonille virginis.
	c	xiiij kl.	19	Clementis presbyteri. Solsticium.
xiiij	d	xiij kl.	20	Julij martyris. Vigilia.
iij	e	xij kl.	21	Thome apostoli. du. mi. Orō. Lcō. vj. 11.
	f	xj kl.	22	Theodosie virginis.
xj	g	x kl.	23	Seruuli confessoris.
xix	A	ix kl.	24	Luciani. Vigilia.
	b	viij kl.	25	Natiuitas domini nostri iesu christi. d. ma. Oia. 20. Anastasie marty. Orō. 32.
viij	c	vij kl.	26	Stephani prothomartyris. du. ma. Oia. 22.
	d	vj kl.	27	Joānis apostoli 7 euāgeliste. d. ma. Oia. 25.
xvj	e	v kl.	28	Sanctorū innocētiū martyrum. semi. Oia. 18.
v	f	iiij kl.	29	Thome archiepiscopi 7 mar. nō trās. Orō. Lcō. ix. 30.
	g	iij kl.	30	
xiij	A	pdie kl.	31	Siluestri pape 7 confessoris. semi. Oia. 39.

Capricornus frigidus 7 siccus: signum malum.
Capra nocet genibus ipsam cum luna tenebit.
Intres aquam nauta: citius curabitur eger:
Fundamenta ruunt modicum tunc durat idipsum:

¶ Tabula annorum communium et bisextilium: litterarumque dominicalium quotannis currentium: revolutio cuius est post annos .xxviij. post quos ad caput eiusdem cum annis tunc currentibus revertitur: sequitur.

b	A	g	f	d	c	b	A	f	e	d	c	A	g
			e				g				b		
f	e	c	b	A	g	e	d	c	b	g	f	e	d
	d				f				A				c

¶ In tabula igitur vel serie litterarum dominicalium suprapposita annum vel cōem vel bisextilē: litteram itē dñicalē singulis annis hoc pacto faciliter invenies. Primam nempe litteram in suprascripta serie que est b accipe: et da illi annum salutis .1513. Sequenti littere que est A da .1514. et iterum sequenti littere que est g .1515. sicque deinceps progrediendo quousque ad numerum anni tui currentis propositi pervenies. Quia littera super quam cadit talis numerus anni propositi erit littera dominicalis. Que si unica occurrerit annum communem esse intelliges: Si duplex bisextilem. Et tunc prior idest superior usque ad festum mathie apostoli utilis erit. Inferior autem ad reliquam anni partem accommodabitur.

¶ Tabula clavium festorum mobilium simulque aurei nūeri subiūcti: revolutio cuius ēst post annos .19. post quos cū ānis tūc recurrētib⁹: semp ad eiusdē regredit initiū. Sequit.

Claves festorum mobilium.

14	33	22	11	30	19	38	26	15	34	23	12	31	20	39	28	17	36	25
13	14	15	16	17	18	19	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Aureus numerus.

¶ Simili computo ut dictū est de littera dominicali etiam deprehendere potes claves festorum mobilium. Nam clavium numero primo qui videlicet est .14. da annum .1513. Sequenti numero qui est .33. da .1514. sicque deinceps semp singulos numeros clavium ac cōmoda: donec pduceris ad numerū anni ppositi. Nam ubi annus tuus propositus sedem inveniet: illic numerū clavis deprehēdes. Sub quo cōtinuo aureus numerus pro nova luna reperienda valens apparebit.

¶ Carmina docentia per novilunia invenire pascha.

¶ Post regum festa quere novilunia trina.
¶ Post dominica tertia sacrum pascha celebra.

Alia.

¶ Post veris equinoctium quere plenilunium.
¶ Et dominica proxima sacrum celebra pascha.
¶ Non verius invenies si mille legas codices.

¶ Festorum mobilium canon.

¶ Festa igitur mobilia habito clave anni currētis: hoc modo inveniunt. Animadverte quot unitates sunt in clave āni currētis: deinde tot dies numera deorsum descēdendo a loco cuiuslibet clavis in calendario notati: ubi aūt numerus ille terminat ibi dñica proxima tale festum peraget. In anno tamen bisextili si septuagesimam aut quadragesimam queris clavi adde unitatem: et si quadragesima iuxta talem computationem in .24. die februarij vel post inventa fuerit ipsa per unum diem retracta erit peragenda.

¶ Noviluniorum canon.

¶ Novilunium sive luna nova singulis mēsibus anni sic reperitur. Habito aureo numero anni tui ubicūque ille in ordine aurei numeri i calēdario posito tibi occurrerit: a loco illo illius diei iuxta positi: sequētiū verborū syllabas sursum cōputa ut puta. In celis est hic: unicuique diei accōmodādo syllabā unā: diesque ille supra quē syllaba hic ceciderit: dies est novilunij propositi per singulos mēses anni.

¶ Sunt ⁊ alia non incommoda carmina per nonūnnia septuagesimam ⁊ pascha: inuenire docentia: alia in ianuario: alia in martio presentis calendarij annotata: studiosis precipue sacerdotibus.

¶ Si vis per hanc sequentē tabulā festa mobilia inuenire: primo quere aureū numerū anni illius in quo scire vis. Deinde quere primam litteram dñicalē subtus liniā ipsius aurei nūeri: quo habito respice in eadē linea trāsuersali in quo lr̃a dñicalis est: ⁊ inuenies subtus quālibet festiuitatē numerus in ipsa linea in qua festiuitas scripta ē quota sit in mēse quolibet. Et q̄libet dies vel festiuitas hꝫ mēseꝫ in sua linea scriptū. Si autē eo anno fuerit bisextus cinis ⁊ reliqua festa inueniunt̄ sub ea littera que currit post festum sancti matthie. Verbi gratia anno domini .1514. littera dominicalis est A. ⁊ aureus numerus currit .xiiij. ⁊ .lxx. erit .xij. die februarij: ⁊ feria quarta cineris erit primo martij. Pasca .xvi. aprilis ⁊c.

An. nūe.	lr̃a do.	lxx. ianuarij	cinis februarij	pascha martij	ascensi. aprilis	pentec. maij	cor. dñi maij	dñice iunij	aduentus nouēbris
5	d	18	4	22	30	10	21	27	29
	e	19	5	23	1 maij	11	22	27	30
13	f	20	6	24	2	12	23	27	1 decēbris
2	g	21	7	25	3	13	24	27	2
	A	22	8	26	4	14	25	27	3
10	b	23	9	27	5	15	26	26	27 nouēb.
	c	24	10	28	6	16	27	26	28
18	d	25	11	29	7	17	28	26	29
7	e	26	12	30	8	18	29	26	30
	f	27	13	31	9	19	30	26	1 decēbris
15	g	28	14	1 aprilis	10	20	31	26	2
4	A	29	15	2	11	21	1 iunij	26	3
	b	30	16	3	12	22	2	25	27 nouēb.
12	c	31	17	4	13	23	3	25	28
1	d	1 febru.	18	5	14	24	4	25	29
	e	2	19	6	15	25	5	25	30
9	f	3	20	7	16	26	6	25	1 decēbris
	g	4	21	8	17	27	7	25	2
17	A	5	22	9	18	28	8	25	3
6	b	6	23	10	19	29	9	24	27 nouēb.
	c	7	24	11	20	30	10	24	28
14	d	8	25	12	21	31	11	24	29
3	e	9	26	13	22	1 iunij	12	24	30
	f	10	27	14	23	2	13	24	1 decēbris
11	g	11	28	15	24	3	14	24	2
	A	12	1 martij.	16	25	4	15	24	3
19	b	13	2	17	26	5	16	23	27 nouē.
8	c	14	3	18	27	6	17	23	28
	d	15	4	19	28	7	18	~~23~~ 24.	29
	e	16	5	20	29	8	19	23	30
	f	17	6	21	30	9	02	23	1 decēbris
	g	18	7	22	31	10	21	23	2
	A	19	8	23	1 iunij	11	22	23	3
	b	20	9	24	2	12	23	22	27
16	c	21	10	25	3	13	24	22	28

Ad lectorem.

Ec iam in sacris synodis a sacris patribus instituta: atqȝ in vnū redacta: vt deo debite laudes psoluāt: in meliorē amplioremqȝ modū redegi: si vt ad sacros ordies pmotos seu pmoturos (dignissimi iesu cultores) isuffi cientes ad offm ordinādū putez: sȝ ne hinc inde carthas vertēdo tps ter raf: ⁊ i aliud q̄ in verboꝝ cōsideratione itētio labaf: hunc volui suscipere on⁹: vt oib⁹ fere locis suis cōpositis locatisqȝ: quā facile deo laudes psoluāt. Qd̄ si certe) vt spero gratū ⁊ vtile erit: multū mihi iocūdū in xp̄o iesu: sin autē aliter: ne p hoc desinatis: bonā intētionē meā considerātes: in vr̄is scis orōnibus oipotentē deū: ob eū qualēcūqȝ susceptū laborē / rogare: siquid vero erroris in litteris inuentuȝ fuerit: id impressorum imperitie: ascribendum fore curetis vale.

Tabula ad inueniendum festa mobilia.

Nota istā collectā ad inueniēdū. lxx. ⁊ p ꝯsequēs alia festa mobilia ppetuis tpib⁹.

i ii iii iiii v vi vii viii ix

Domine deus infunde nobis dona gratie beati apostoli iacobi

x xi xii xiii xiiii xv xvi xvii xviii xix

piis meritis reple tuos famulos bonis qui subdis colla gentium.

Nota q̄ quelibet dictio istius collecte tenet vnū annū: ⁊ quot sunt littere in qualibet dictione: tot sunt septimane a die dominica sequēte diē natalis dn̄i vsqȝ ad septuagesimā. Et numerus desup: est aureus numerus. Cū aūt perfeceris reincipe. Dn̄e deus. Et hoc anno presenti. Millesimo quigētesimo vigesimoprimo aureus numerus est. ii. sequēti anno erit. iii. et sic consequēter. Et nota q̄ iter septuagesimā ⁊ diē pasche: sūt nouē ebdomade: a pascha ad ascēsionē sūt dies. xl. ⁊ vlterius vsqȝ penthecostem dies. x. Et ita calculando oīa festa vnicuiqȝ patebūt inspicieti.

Ex decreto sacri Basilie. ꝯcilii. Qualr hore canōice extra ⁊ itra choꝝ dicede sūt.

Admonet hec scā synod⁹: q orōnes deo acceptas psoluere cupiunt: vt non in gutture vel iter dētes / seu deglutiēdo / aut sincopādo dictiōes / nec colloqa vel risus intermiscēdo: sȝ siue soli siue associati diuurnū nocturnūqȝ offm reuerēter verbisqȝ distinctis peragāt: ac tali loco vbi a deuotiōe nō retrahaf: ad quaȝ se disponere ⁊ preparare debent iuxta: id quod scriptum est. Ante orationem prepara animam tuam: ne sis quasi qui tentat deum.

Seruitus pbr̄oruȝ est quolibet die septē horaꝝ officia psoluere. xci. disti. psby.

Itē ex cōcilio ananethēsi. Presbiter mane matutinali offō expleto: pēsuȝ seruitutis sue canēdo p̄mā / tertiā / sextā / nonā / vesperāqȝ psoluat: ita tn̄ vt horis cōpetētibus ⁊ signis designātibus iuxta: possibilitatē aut a se aut a scolaribus publice cōpleantur.

Iesus dicit.

Ut volo / si seruis: non quod volo: sed dabo quod vis.
Ut vis / si seruis: id quod volo: non dabo quod vis.
Tractim / deuote reuerenter / tu mihi seruis.

Pro psalmis cantādis.

Psallere temporibus christo quicunqȝ statutis.
 Experis: ⁊ muscas pellere mente vagas.
Hoc exercitio seu plectro letus eburno.
 Psalterium semper tangere psalta stude.
Nam psalmos reserans orandi iura reuelat.
 Pectus ⁊ ethereo compluit ymbre sacrum.
Hoc longas noctes dulces fecit esse breues.
 Hoc age quisqȝ velis carpere amoris iter.

IN noie dñi nr̄i Jesu chri amen. Ordo psalterij ſm morē ꝛ cõsuetudinē Romane curie feliciter incipit. ¶ Inuitatoria subscripta dicūt singula singulis dñicis diebus a secūda dñica post epiphaniā vsq3 ad septuagesimam: ꝛ ad kal. octobris vsq3 ad aduētū dñi. Ita tamen q̄ si oportuerit vltimuz repetat. Inuita. Venite exultemus dño. Jubilemus deo salutari nr̄o. Iterū replicat. Venite ꝛc. postea sequit. ps. Preoccupemus faciez eius in cõfessione ꝛ in psalmis iubilemus ei. repetitur. Venite. vsq3 salutari nostro. sequitur Qm̄ deus magnus dñs ꝛ rex magnus sup omnes deos: quoniaz nõ repellet dñs plebem suam: q2 in manu eius sunt omnes fines terre: ꝛ altitudines montiuz ipse cõspicit. Inui. Jubilemus deo salutari nr̄o. ps. Quoniā ipsius est mare ꝛ ipse fecit illud ꝛ arridaz fundauerunt manus eius. Venite adoremus ꝛ procidamus ante eū: ploremus corā dño qui fecit nos: quia ipse est dñs deus noster: nos autē populus eius ꝛ oues pascue eius. Inui. Venite. totū. ps. Hodie si vocē eius audieritis: nolite obdurare corda vestra: sicut in exacerbatiōe ſm diem temptationis in deserto: vbi temptauerūt me patres vestri probauerūt ꝛ viderunt opera mea. Inui. Jubilemus totū. ps. Quadraginta annis proximus fui generationi huic ꝛ dixi semper hi errant corde ipsi vero non cognouerūt vias meas quibus iuraui in ira mea si introibunt in requiem meam. Inuita. Venite. totum. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spiritui sancto. Sicut erat in princi-

pio ⁊ nunc ⁊ semp ⁊ in secula seculoꝝ amen. Inui. Jubilemus. totum postea dicitur. Venite exultemus dño: iubilemus deo salutari nr̃o. Et sic fit i omnibus inuitatoriis. Inui. 2. Preoccupemus faciẽ dñi. Et i psalmis iubilemus ei. ps. Venite. Inui. 3. Quoniã deus magnus dñs. Et rex magnus super omnes deos. Inui. 4. In manu tua dñe: Oẽs fines terre. Inui. 5. Venite adoremus dñz: Qui fecit nos. Inui. 6. Dñm q̃ fecit nos. Venite adorem⁹. ¶ Sequẽs hym. dr̃ dñicis diebus ad noct. a kal. octobris vsqz ad aduentũ dñi: ⁊ ab octaua epiphanie vsqz ad primaz dñicam quadragesime exclusiue.

Primo dieꝝ omniũ quo mũdus extat cõditus: vel quo resurgens conditor nos morte victa liberet.

Pulsis pcul torporib⁹ surgamus omnes ocius: ⁊ nocte queramus piũ sicut prophetam nouimus.

Nostras pces vt audiat suãqz dextrã porrigat: ⁊ expiatos sordibus reddat polorum sedibus.

Ut quiqz sacratissimo huius diei tẽpore: horis quietis psallimus donis beatis muneret.

Iam nunc paterna claritas te postulamus affatim: absit libido sordidans omnisqz actus noxius.

Ne feda sit vel lubrica compago nostri corporis: per quam auerni ignibus ipsi crememur acrius.

Ob hoc redẽptor quesumus vt probra nostra diluas: vite perẽnis cõmoda nobis benigne conferas.

Quo carnis actu exules effecti ipsi celibes: vt prestolamur cernui melos canamus glorie.

Presta pater piissime patriqz cõpar vnice: cũ spiritu paraclyto regnans p omne seculũ. Amẽ. Ab octaua pẽthecostes vsqz ad kl̃das octobris in dñicis dieb⁹ subseqũes hym. cũ inuitatorio seqũti dicit ad noct. Inui. Adoremus dñm: qui fecit nos. ps. Venite. hym.

Nocte surgentes vigilemus omnes: semper in psalmis meditemur atqz: viribus totis domino canamus dulciter hymnos.

Ut pio regi pariter canentes cũ suis sanctis mereamur aulam ingredi celi: simul ⁊ beatam ducere vitam.

Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterqz sancti: spiritus cuius reboat i omni glĩa mũdo. amẽ.

In aduẽtu añ. Veniet ecce rex. cum rel. Tpe paschali. Inui. vide in fe. ij. post oct. pasce. añ. Alla. Et sub hac añ. dicũtur psal. infrascripti: vsqz ad. ij. noct. Alio tpe. i. ab octaua penthe. vsqz ad aduentuz domini añ. Seruite domino.

Incipit liber hymnoꝝ vel soliloquiorũ.

Psal. dauid pmus.

Beatus vir qui nõ abijt in consilio impioruz ⁊ in via peccatoꝝ nõ stetit: ⁊ in cathedra pestilentie non sedit.

Sed in lege dñi volũtas eius: ⁊ in lege eius meditabit die ac nocte.

Et erit tanq̃ lignũ qd̃ plantatum est secus decursus aquarum: qd̃ fructuz suum dabit in tempore suo.

Et folium eius non defluet: ⁊ omnia quecũqz faciet prosperabuntur.

Non sic impij nõ sic: sed tanq̃ puluis quem proijcit ventus a facie terre.

Ideo nõ resurgunt impij in iudicio neqz peccatores in consilio iustorum.

Quoniã nouit dñs viã iustoꝝ: ⁊ iter impiorum peribit. In fine cuiuslibet psalmi additur.

Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto.
Sicut erat i pncipio ⁊ nũc ⁊ semper. nisi vbi signatum fuerit. Psal. scd̃s.

Quare fremuerũt gentes: ⁊ populi meditati sunt inania.

Astiterunt reges terre ⁊ principes conuenerunt in vnum: aduersus dominum: ⁊ aduersus christum eius.

Dirumpamus

Dirumpamus vincula eorū: ⁊ proijciamus a nobis iugum ipsorum.
Qui habitat in celis irridebit eos: ⁊ dominus subsanabit eos.
Tunc loquetur ad eos in ira sua: ⁊ in furore suo conturbabit eos.
Ego autem constitutus sū3 rex ab eo super syon montem sanctu3 eius: predicans preceptum eius.
Dominus dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te.
Postula a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatem tuam: ⁊ possessionem tua3 terminos terre.
Reges eos in virga ferrea: ⁊ tanq̄ vas figuli confringes eos.
Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.
Seruite domino in timore: ⁊ exultate ei cum tremore.
Apprehendite disciplina3: ne quādo irascat᷑ dn̄s: ⁊ pereatis de via iusta.
Cum exarserit in breui ira eius: beati omnes qui cōfidunt in eo. Psalmus dauid cu3 fugeret a facie absalon filij sui. iij.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulāt me multi insurgunt aduersum me.
Multi dicunt anime mee: non est salus ipsi in deo eius.
Tu autē domine susceptor meus es: gloria mea ⁊ exaltans caput meum.
Uoce mea ad dominum clamaui: ⁊ exaudiuit me de monte sancto suo.
Ego dormiui ⁊ soporatus sū3: ⁊ exurrexi quia dominus suscepit me.
Non timebo milia populi circūdantis me: exurge domine saluum me fac deus meus.
Quonia3 tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: dentes peccatorum contriuisti.
Domini est salus: ⁊ super populū tuū benedictio tua. In finem in carminibus pro octaua. ps. vj.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq3 in ira tua corripias me.
Miserere mei domine quonia3 infirmus sum: sana me domine quoniam conturbata sunt ossa mea.
Et anima mea turbata est valde: sed tu domine vsq3quo.
Conuertere dn̄e ⁊ eripe aīam mea3: saluū me fac ꝓpter misericordia3 tuā.
Qm̄ non est in morte q memor sit tui: in inferno autem quis confitebit᷑ tibi?
Laboraui in gemitu meo: lauabo per singulas noctes lectū meū: lachrymis meis stratum meum rigabo.
Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter oēs inimicos meos.
Discedite a me oēs q operamini iniqtatē: qm̄ exaudiuit dn̄s vocē fletus mei.
Exaudiuit dn̄s deprecationem meā: dominus orationem meam suscepit.
Erubescant ⁊ conturbent᷑ vehementer omnes inimici mei: cōuertantur ⁊ erubescant valde velociter. In aduētu añ. Ueniet ecce rex excelsus cū potestate magna ad saluandas gentes all'a. Añt. Cōfortate. Alio tpe p annū añ. Seruite dn̄o i timore: ⁊ exultate ei cū tremore. Añ. Deus iudex iustus. In finem psal. dauid quē cātauit dn̄o pro verbis chusi filij gemini. vij.

Domine deus meus in te speraui: saluū me fac ex oibus ꝑsequētibus me ⁊ libera me.
Ne qn̄ rapiat vt leo aīam meā: dū nō est qui redimat neq3 qui saluu3 faciat.
Dne deus meus si feci istud: si est iniquitas in manibus meis.
Si reddidi retribuētibus mihi mala: decidā merito ab inimicis meis inanis.
Persequat᷑ inimicus animam meā ⁊ cōprehendat ⁊ cōculcet in terra vitā meā: ⁊ gloriā meā i puluerē deducat.
Exurge dn̄e in ira tua: ⁊ exaltare in finibus inimicorum meorum.
Et exurge domine deus meus in precepto qđ mandasti: ⁊ synagoga populorum circūdabit te.
Et propter hanc in altu3 regredere: dominus iudicat populos.
Iudica me domine secundū iusticiā mea3: ⁊ secundu3 innocentia3 meam super me.

Consumetur nequitia pctõꝝ ⁊ diriges
iustum: scrutans corda ⁊ renes deus.
Iustũ adiutorium meum a domino:
qui saluos facit rectos corde.
Deus iudex iustus fortis ⁊ patiens:
nunquid irascitur per singulos dies?
Nisi cõuersi fueritis gladiũ suũ vibra
uit: arcũ suũ tetendit ⁊ parauit illum.
Et in eo parauit vasa mortis: sagittas
suas ardentibus effecit.
Ecce parturit iniusticiam: concepit
dolorem ⁊ peperit iniquitatem.
Lacum aperuit ⁊ effodit eum: ⁊ inci
dit in foueam quam fecit.
Conuertetur dolor eius in caput eius:
⁊ i verticẽ ipsius iniqtas ei⁹ descẽdet.
Confitebor dño ſm iusticiam eius: ⁊
psallam nomini domini altissimi. In
finem pro torcularibus ps. dauid. viii.
Domine dñs noster: q̃ admirabi
le est nomẽ tuũ i vniuersa terra.
Quoniam eleuata est magnificentia
tua: super celos.
Ex ore infantium ⁊ lactentium per
fecisti laudem propter inimicos tuos:
vt destruas inimicum ⁊ vltorem.
Qm̃ videbo celos tuos: opa digitoꝝ
tuoꝝ: lunam ⁊ stellas que tu fundasti.
Quid est homo q̃ memor es eius: aut
filius hominis quoniam visitas eum.
Minuisti eũ paulominus ab angelis
gloria ⁊ honore coronasti eũ: ⁊ cõsti
tuisti eum super opera manuũ tuarũ.
Omnia subiecisti sub pedib⁹ eius: oues ⁊
boues vniuersas insup ⁊ pecora cãpi.
Volucres celi ⁊ pisces maris: qui per
ambulant semitas maris.
Domie dñs noster: q̃ admirabile est
nomen tuũ in vniuersa terra. In finẽ
pro occultis filijs ps. dauid. ix.
Confitebor tibi dñe i toto corde
meo: narrabo omnia mirabilia tua.
Letabor ⁊ exultabo in te: psallaz no
mini tuo altissime.
In cõuertendo inimicũ meũ retror
suz: infirmabũtur ⁊ peribũt a facie tua.
Qm̃ fecisti iudicium meũ ⁊ cãm meã:
sedisti super thronũ q iudicas iusticiã.

Increpasti gẽtes et perijt impius: no
men eoꝝ delesti in eternũ et i sc̃lm scl̃i.
Inimici defecerũt framee in finez: et
ciuitates eorum destruxisti.
Perijt memoria eorum cuz sonitu: ⁊
dominus in eternum permanet.
Parauit in iudicio thronum suum: et
ipse iudicabit orbez terre in equitate:
iudicabit populos in iusticia.
Et fact⁹ est dñs refugiũ pauperi: ad
iutor i opportunitatib⁹ i tribulatiõe.
Et sperẽt in te q nouerũt nomẽ tuuz:
qm̃ nõ dereliqsti querẽtes te domine.
Psallite domino qui habitat in syon:
annunciate inter gentes studia eius.
Qm̃ requirẽs sanguinẽ eoꝝ recorda
tus est: nõ est oblit⁹ clamorẽ paupeꝝ.
Miserere mei domine: vide humilita
tem meam de inimicis meis.
Qui exaltas me de portis mortis: vt
annunciem omnes laudationes tuas
in portis filie syon.
Exultabo in salutari tuo: infixe sunt
gentes in interitu quem fecerunt.
In laqueo isto quem absconderunt:
comprehensus est pes eorum.
Cognoscetur dñs iudicia faciẽs: i opi
bus manuũ suaꝝ ꝯprehẽsus est pctõr.
Conuertantur peccatores in infernuz:
omnes gentes que obliuiscuntur deuz.
Quoniã nõ in finẽ obliuio erit paupe
ris: patiẽtia pauperꝝ nõ peribit i finẽ.
Exurge domine nõ cõfortetur homo:
iudicentur gentes in conspectu tuo.
Constitue dñe legislatorem sup eos:
vt sciant gentes: quoniam hoies sunt.
Ut quid dñe recessisti longe: despicis
in opportunitatibus in tribulatione.
Dum superbit impius incenditur pau
per: cõprehenduntur in consilijs qui
bus cogitant.
Quoniaz laudatur peccator in deside
rijs anime sue: ⁊ iniquus benedicitur.
Exacerbauit dominũ peccator: secũ
dum multitudinem ire sue nõ queret.
Non est deus in cõspectu eius: inqui
nate sunt vie illius in omni tempore.
Auferuntur iudicia tua a facie eius:

omniū inimicorū suorū dominabit.
Dixit enim in corde suo: nō mouebor a generatiōe in gñationem sine malo.
Cuius maledictione os plenum est: et amaritudine et dolo sub lingua eius labor et dolor.
Sedet in insidijs cū diuitibus in occultis: vt interficiat innocentem.
Oculi eius in pauperem respiciunt: insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca sua.
Insidiatur vt rapiat pauperem: rapere pauperem dum attrahit eum.
In laqueo suo humiliabit eum: inclinabit se: et cadet cum dominatus fuerit pauperum.
Dixit eniz in corde suo oblitus est deus: auertit faciem suā ne videat in finem.
Exurge dñe deus et exaltet manus tua: ne obliuiscaris pauperum.
Propter quid irritauit impius deū: dixit enim in corde suo non requiret.
Vides qm̄ tu laborem et dolorez cōsideras: vt tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor.
Contere brachiū peccatoris et maligni: q̄ret peccatū illius et nō inueniet.
Dñs regnabit in eternū et in seculum seculi: peribitis gētes de terra illius.
Desiderium pauperuz exaudiuit dominus: preparationem cordis eoruz audiuit auris tua.
Iudicare pupillo et humili: vt non apponat vltra magnificare se homo super terram. In finē ps. dauid. x.
In domino confido quomodo dicitis anime mee: transmigra in montem sicut passer.
Qm̄ ecce peccatores intēderūt arcū: parauerūt sagittas suas in pharetra: vt sagittēt in obscuro rectos corde.
Quoniaz quē perfecisti destruxerūt: iustus autem quid fecit.
Dominus in templo sancto suo: dominus in celo sedes eius.
Oculi eius in pauperē respiciūt: palpebre eius interrogāt filios hominū.
Dñs interrogat iustū et impium: qui aūt diligit iniquitatē odit aīam suam.
Pluet sup peccatores laqueos ignis et sulphur: et spiritus procellarū pars calicis eorum.
Qm̄ iustus dñs et iusticias dilexit: eqtatē vidit vultus eius. In aduētu añ.
Cōfortate manus dissolutas cōfortamini dicite ecce deus nr̄ veniet et saluabit nos all'a.
Añ. Gaudete oēs. Alio tpe p annū añ.
Deus iustus iudex fortis et lōganimis: nūq̄d irascet p singulos dies. Añt. Tu domine.
In finē ps. dauid. p octaua. xi.
Saluū me fac domine quoniam defecit sanctus: quoniā diminute sunt veritates a filijs hominum.
Vana locuti sunt vnusquisqz ad proximum suum: labia dolosa in corde et corde locuti sunt.
Disperdat dominus vniuersa labia dolosa: et linguam magniloquam.
Qui dixerunt linguam nostram magnificabimus labia nostra a nobis sūt: quis noster dominus est.
Propter miseriam inopū et gemituz pauperū: nūc exurgā dicit dominus.
Ponā i salutari: fiducialiter agā i eo.
Eloquia domini eloquia casta: argētum igne examinatum: probatū terre purgatum septuplum.
Tu domine seruabis nos et custodies nos a generatione hac in eternum.
In circuitu impij ambulant: secūdū altitudinem tuam multiplicasti filios hominum. In finem ps. dauid. xij.
Usqzquo dñe obliuisceris me in finem: vsquequo auertis faciez tuam a me.
Quādiu ponaz cōsilia in anima mea: dolorem in corde meo per diem.
Usquequo exaltabit inimicus meus super me: respice et exaudi me domine deus meus.
Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiaz in morte: ne quādo dicat inimicus meus preualui aduersus eum.
Qui tribulant me exultabūt si motus fuero: ego āt i misericordia tua spaui.

E xultauit cor meum in salutari tuo: cantabo dño qui bona tribuit mihi: ⁊ psallam nomini dñi altissimi. In fine℥

D Ixit insipiens ps. dauid. xiij. in corde suo: non est deus.

C orrupti sunt ⁊ abominabiles facti sunt in studijs suis: nō est qui faciat bonum nō est vsq℥ ad vnum.

D ñs de celo prospexit super filios hominum: vt videat si est intelligens aut requirens deum.

O mnes declinauerunt simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum nō est vsq℥ ad vnum.

S epulchrum patēs est guttur eoru℥: linguis suis dolose agebant: venenu℥ aspidum sub labijs eorum.

Q uorum os maledictione ⁊ amaritudine plenum est: veloces pedes eorū ad effundendum sanguinem.

C ontritio ⁊ infelicitas in vijs eoru℥: ⁊ viam pacis non cognouerunt: non est timor dei ante oculos eorum.

N ōne cognoscet oēs q opāt iniqtatē: q deuorāt plebē meā sicut escā panis:

D ñm nō inuocauerūt: illic trepidauerūt timore vbi non erat timor.

Q m̄ dñs in gñatione iusta est: cōsiliū inopis ꝯfundistis qm̄ dñs spes ei⁹ est.

Q uis dabit ex syon salutare israel: cū auerterit dñs captiuitatē plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabit israel. In fine ps. dauid. xiiij.

D Omine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in mōte scō tuo:

Q ui ingreditur sine macula: ⁊ operatur iusticiam.

Q ui loquit veritatē in corde suo: qui non egit dolum in lingua sua.

N ec fecit proximo suo malum: ⁊ opprobrium non accepit aduersus proximos suos.

A d nihilū deductus est in conspectu ei⁹ malignus: timētes āt dñm glificat.

Q ui iurat proximo suo ⁊ nō decipit: qui pecuniā suā non dedit ad vsuram: ⁊ munera super innocētē nō accepit.

Q ui facit hec: nō mouebit in eternū.

In aduentu añ. Gaudete oēs ⁊ letamini: ecce q̄a veniet dñs vltionis: adducet retributionem: ipse veniet ⁊ saluabit nos. ℣. Ex syon spēs decoris eius. ℟. Deus noster manifeste veniet. Tēpore q̄dragesime. ℣. Ipse liberauit me de laqueo venantiu℥. ℟. Et a v̄bo aspero. Tpe passionis. ℣. Erue a framea deus animā meā. ℟. Et de manu canis: vnicam meam. Tpe paschali añ. Allā lapis reuolutus est allā: ab hostio monumenti allā allā. ℣. Surrexit dñs de sepulchro allā. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno allā. Alio tpe per annū añ. Tu dñe seruabis nos ⁊ custodies nos. ℣. Memor fui nocte nois tui dñe. ℟. Et custodiui legem tuam. In. ij. noc. in aduentu añ. Gaude ⁊ letare. Tempore paschali añ. Allā. Et sub hac añ. dicunt psal. infrascripti vsq℥ ad. iij. noct. Alio tpe per annum añ. Bonor. Tituli inscriptio ipsi dauid. ps. xv.

C Onserua me dñe qm̄ speraui in te: dixi domino deus meus es tu: quoniā bonoru℥ meorum non eges.

S ctis qui sunt in terra eius: mirificauit oēs voluntates meas in eis.

M ultiplicate sūt infirmitates eorum: postea accelerauerunt.

N on cōgregabo cōuēticula eorū de sanguinibus: nec memor ero nominū eorum per labia mea.

D ñs pars hereditatis mee ⁊ calicis mei: tu es qui restitues hereditatem meam mihi.

F unes ceciderunt mihi in p̄claris: et enim hereditas mea p̄clara est mihi.

B enedica℥ dñm qui tribuit mihi intellectum: insuper ⁊ vsq℥ ad noctē increpuerunt me renes mei.

P rouidebā dñ℥ i ꝯspectu meo semp: qm̄ a dextris est mihi ne cōmouear.

P ropter hoc letatum est cor meu℥: ⁊ exultauit lingua mea: insuper ⁊ caro mea requiescet in spe.

Q m̄ nō derelinques aia℥ meā i iferno: nec dabis scm̄ tuū vider corruptōe℥.

N otas mihi fecisti vias vite: adimplebis me leticia cum vultu tuo: delectationes

ctationes in dextera tua vsqz in finez.
In adventu an. Gaude et letare filia hierl'm ecce rex tuus veniet tibi: syon noli timere: q2 cito veniet salus tua. An. Rex nr. Alio tempore an. Bonorum meorum non indiges in te speraui conserua me dne. An. Propter vba.

Exaudi Oratio dauid ps. xvi. dne iusticiam meã: intende deprecationem meam.
Auribus percipe orationem meam: non in labijs dolosis.
De vultu tuo iudiciuz meũ prodeat: oculi tui videant equitates.
Probasti cor meum et visitasti nocte: igne me examinasti et non est inuenta in me iniquitas.
Ut non loquatur os meũ opera hominũ: propter verba labiorum tuorum ego custodiui vias duras.
Perfice gressus meos in semitis tuis: vt nõ moueantur vestigia mea.
Ego clamaui quoniam exaudisti me deus: inclina aurem tuã mihi et exaudi verba mea.
Mirifica misericordias tuas: qui saluos facis sperantes in te.
A resistentibus dextere tue custodi me: vt pupillam oculi.
Sub vmbra alarum tuaruz protege me: a facie impiorum qui me afflixerũt.
Inimici mei animã meã circũdederunt adipẽ suum cõcluserunt: os eorum locutum est superbiam.
Proijcientes me nunc circũdederũt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.
Susceperũt me sicut leo paratus ad predam: et sicut catulus leonis habitans in abditis.
Exurge dñe preueni eum et supplãta eũ: eripe animã meã ab impio frameã tuã ab inimicis manus tue.
Dñe a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.
Saturati sunt filijs: et dimiserunt reliquias suas paruulis suis.
Ego aũt i iusticia apparebo cõspectui tuo: satiabor cuz apparuerit gl'ia tua.
In aduentu an. Rex nr adueniet xp̃s quez Ioãnes p̃dicauit agnũ esse venturum. An. Ecce venio cito. Itẽ alio tẽpore an. Propter verba labiorum tuoruz ego custodiui vias duras. An. Diligam te. In finẽ puero dauid qui locutus est dño verba cantici huius in die qua eripuit eum dñs de manu oĩuz inimicorum eius. et de manu saul. ps. xvij.

Diligã te dñe fortitudo mea: dñs firmamẽtum meũ et refugiũ meũ et liberator meus.
Deus me⁹ adiutor me⁹: et spabo i eũ.
Protector me⁹ et cornu salutis mee: et susceptor meus.
Laudans inuocabo dominum: et ab inimicis meis saluus ero.
Circũdederunt me dolores mortis: et torrẽtes iniqtatis cõturbauerũt me.
Dolores inferni circundederũt me: preoccupauerũt me laquei mortis.
In tribulatione mea inuocaui dñm: et ad deum meum clamaui.
Et exaudiuit de tẽplo sancto suo vocem meã: et clamor meus in cõspectu eius introiuit in aures eius.
Cõmota est et cõtremuit terra: fũdamẽta mõtiũ cõturbata sunt et cõmota sunt: quoniam iratus est eis.
Ascẽdit fum⁹ in ira ei⁹: et ignis a facie ei⁹ exarsit: carbones succẽsi sũt ab eo.
Inclinauit celos et descendit: et caligo sub pedibus eius.
Et ascendit super cherubin et volauit: volauit super pẽnas ventorum.
Et posuit tenebras latibulũ suum: in circuitu eius tabernaculũ eius: tenebrosa aqua in nubibus aeris.
Pre fulgore in cõspectu ei⁹ nubes trãsierũt: grãdo et carbones ignis.
Et intonuit de celo dñs: et altissim⁹ dedit vocẽ suã: grãdo et carbones ignis.
Et misit sagittas suas et dissipauit eos fulgura multiplicauit et cõturbauit eos.
Et apparuerũt fõtes aquarum: et reuelata sunt fundamẽta orbis terrarum.
Ab increpatione tua dñe: ab inspiratione spiritus ire tue.

Misit de sūmo ⁊ accepit me: ⁊ assumpsit me de aquis multis.
Eripuit me de inimicis meis fortissimis: ⁊ ab his qui oderūt me: qm̄ cōfortati sunt super me.
Preuenerūt me ī die afflictiōis mee: ⁊ factus est dn̄s protector meus.
Et eduxit me in latitudinem: saluum me fecit quoniam voluit me.
Et retribuit mihi dn̄s ſm iusticiam meam: ⁊ ſm puritatem manuū mearum retribuet mihi.
Quia custodiui vias domini: nec impie gessi a deo meo.
Qm̄ oīa iudicia eius in ꝯspectu meo: ⁊ iusticias eius non repuli a me.
Et ero imaculatus cum eo: ⁊ obseruabo me ab iniquitate mea.
Et retribuet mihi dn̄s ſm iusticiam meam: ⁊ ſm puritatem manuū mearum in conspectu oculorum eius.
Cum sancto sanctus eris: ⁊ cuꝫ viro innocente innocens eris.
Et cum electo electus eris: ⁊ cū peruerso peruerteris.
Qm̄ tu populum humilem saluū facies: ⁊ oculos supboꝝ humiliabis.
Qm̄ tu illuminas lucernā meaꝫ dn̄e: deus meus illumina tenebras meas.
Qm̄ in te eripiar a tētatione: ⁊ ī deo meo transgrediar murum.
Deus meus impolluta via eius: eloquia dn̄i igne examinata: ꝓtector est omnium sperantium in se.
Quoniaꝫ quis deus preter dn̄m: aut quis deus preter deum nostrum.
Deus qui precinxit me virtute: ⁊ posuit imaculatam viam meam.
Qui perfecit pedes meos tanq̄ ceruorū: ⁊ super excelsa statuens me.
Qui docet manus meas ad prelium: ⁊ posuisti vt arcū ereū brachia mea.
Et dedisti mihi protectioneꝫ salutis tue: ⁊ dextera tua suscepit me.
Et disciplina tua correxit me in finē: ⁊ disciplina tua ipsa me docebit.
Dilatasti gressus meos subtus me: ⁊ non sunt infirmata vestigia mea.
Perseqūr inimicos meos ⁊ cōprehendā illos: ⁊ nō cōuertar donec d̄ficiāt.
Confringam illos nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.
Et p̄cinxisti me virtute ad bellū: ⁊ supplantasti īsurgētes in me subtus me.
Et inimicos meos dedisti mihi dorsum: ⁊ odientes me disperdidisti.
Clamauerunt nec erat qui saluos faceret: ad dn̄m nec exaudiuit eos.
Et cōminuā eos vt puluerē ante faciē venti: vt lutū plateaꝝ delebo eos.
Eripies me de cōtradictionibus populi: cōstitues me in caput gentium.
Populus quē non cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi.
Filii alieni mētiti sunt mihi: filii alieni inueterati sunt: ⁊ claudicauerunt a semitis suis.
Viuit dn̄s ⁊ benedictus deus me⁹: ⁊ exaltetur deus salutis mee.
Deus qui das vindictas mihi: ⁊ subdis populos sub me: liberator meus de inimicis meis iracundis.
Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.
Propterea cōfitebor tibi in nationibus dn̄e: ⁊ noī tuo psalmum dicaꝫ.
Magnificās salutes regis eius: ⁊ faciens misericordiā christo suo dauid ⁊ semini ei⁹ vsqꝫ in sclm̄. De aduētu añ. Ecce venio cito ⁊ merces mea mecū ē dicit dn̄s: dare vnicuiqꝫ ſm opa sua. ℣. Emitte agnū dn̄e dn̄atorē terre. ℟. De petra deserti ad mōtē filie syon. Tpe quadragesime ℣. Scapulis suis obumbrabit tibi. ℟. Et sub pēnis eius sperabis. Tpe passionis. ℣. De ore leōis: libera me dn̄e. ℟. Et a cornibus vnicorniū humilitatē meā. Tpe paschali añ. Alla: quē q̄ris mulier alla: viuētē cum mortuis all'. all'. ℣. Surrexit dominus vere allel'. ℟. Et apparuit simoni alleluia. Alio tpe añ. Diligā te dn̄e virtus mea. ℣. Qm̄ tu illuminas lucernā meā dn̄e. ℟. Deus meus illumina tenebras meas. In. iii. noc. De aduētu añ. Gabriel āgelus. Paschali tpe añ. Alla. Et sub hac añ. dicūtur. psal. tres īfrascripti. Alio tpe añ.

Non sunt loquele. In finem ps. xviii.

Celi enarrãt gloriã dei: ⁊ opa ma nuuʒ eius annũciat firmamẽtũ.
Dies diei eructat verbum: ⁊ nox no cti indicat scientiam.
Nõ sunt loquele neqʒ sermones: quorum non audiantur voces eorum.
In omnẽ terram exiuit sonus eorum: ⁊ in fines orbis terre verba eorum.
In sole posuit tabernaculũ suũ: ⁊ ipse tanq̃ spõsus ꝓcedẽs de thalamo suo.
Exultauit vt gigas ad currendã viã a summo celo egressio eius.
Et occursus eiꝰ vsqʒ ad summũ eiꝰ: nec est qui se abscondat a calore eius.
Lex domini immaculata conuertẽs aĩas: testimoniũ domini fidele: sapiẽ tiam prestans paruulis.
Iustitie dñi recte letificantes corda: ꝑceptũ dñi lucidũ illuminãs oculos.
Timor dñi sctũs ꝑmanet ĩ sclʒ scli: iu dicia dñi vera: iustificata ĩ semetipsa.
Desiderabilia sup auꝝ ⁊ lapidẽ ꝑcio suʒ multũ: ⁊ dulciora sup mel ⁊ fauũ.
Etenim seruus tuus custodit ea: ĩ cu stodiendis illis retributio multa.
Delicta qs itelligit? ab occultis meis mũda me: ⁊ ab alienis parce ſuo tuo.
Si mei nõ fuerit dñati tũc imaculatꝰ ero: ⁊ emundabor a delicto maximo.
Et erunt vt cõplaceant eloquia oris mei: ⁊ meditatio cordis mei in cõspe ctu tuo semper.
Dñe adiutor meus: ⁊ redẽptor meꝰ.
In aduẽtu aña. Gabriel angelus locutus ẽ marie dicẽs: aue gra plena dñs tecũ: bñdicta tu inter mulieres: ⁊ bñdictus fructus vẽtris tui. Aña. Maria dixit. Itẽ alia ꝑ añũ aña.
Nõ sunt loquele neqʒ sermões quoꝝ nõ au diant᷑ voces eoꝝ. Aña. Exaudiat te. In fi nem ps. xix.

Exaudiat te dñs in die tribulatiõis: protegat te no men dei iacob.
Mittat tibi auxilium de sancto: ⁊ de syon tueatur te.
Memor sit omnis sacrificij tui: ⁊ ho locaustum tuum pingue fiat.
Tribuat tibi secundũ cor tuuʒ: ⁊ omne consilium tuum confirmet.
Letabimur in salutari tuo: ⁊ in noĩe dei nostri magnificabimur.
Impleat dñs oẽs petitões tuas: nũc cognoui qm̃ saluũ fecit dñs xp̄m suũ.
Exaudiet illum de celo sancto suo: in potentatibus salus dextere eius.
Hi in curribus ⁊ hi in equis: nos au tem in noĩe dei nostri inuocabimus.
Ipsi obligati sunt ⁊ ceciderunt: nos autem surreximus ⁊ erecti sumus.
Dñe saluũ fac regẽ: ⁊ exaudi nos ĩ die qua inuocauerimꝰ te. In aduẽ. aña. Ma ria dixit putas qualis est ista salutatio: q̃a cõ turbata est aĩa mea: ⁊ qꝛ paritura sum regẽ q̃ claustrũ virginitatis mee nõ violabit. In ad uẽtu. Itẽ alia ꝑ annũ aña. Exaudiat te dñs in die tribulatiõis. Aña. Dñe. In finẽ. ps. dauid. xx.

Domine ĩ ꝟtute tua letabitur rex: ⁊ sup salutare tuũ exultabit vehementer.
Desideriũ cordis eius tribuisti ei: ⁊ volũtate labioꝝ eius nõ fraudasti eũ.
Quoniam preuenisti eum in benedi ctionibus dulcedinis: posuisti in capi te eius coronam de lapide precioso.
Vitã petijt a te ⁊ tribuisti ei longitu dinẽ dierũ in sclm: ⁊ in seculũ seculi.
Magna ẽ glĩa eius ĩ salutari tuo: glo riã ⁊ magnũ decorẽ ĩpones sup eum.
Qm̃ dabis eũ ĩ bñdictionẽ ĩ sclʒ scli: letificabis eũ in gaudio cũ vultu tuo.
Quoniam rex sperat in domino: ⁊ in misericordia altissimi nõ ꝯmouebit᷑.
Inueniatur manus tua omnibus ini micis tuis: dextera tua inueniat om nes qui te oderunt.
Pones eos vt clibanum ignis in tpe vultus tui: dominus in ira sua contur babit eos ⁊ deuorabit eos ignis.
Fructuʒ eorum de terra perdes: ⁊ semen eorum a filijs hominum.
Qm̃ declinauerunt in te mala: cogita uerũt cõsilia q̃ nõ potuerũt stabilire.
Quoniam pones eos dorsuʒ: in reli quijs tuis preparabis vultum eoꝝ.
Exaltare domine in virtute tua: can tabimus ⁊ psallemus virtutes tuas.

In aduẽtu añ. In aduẽtu sũmi regis mũdent corda hoĩuz: vt digne ambulem⁹ in occursum illi⁹: qz ecce veniet ⁊ nõ tardabit. ℣. Egrediet dñs de loco sctõ suo. ℟. Veniet vt saluet ppl'm suum. Tpe quadragesime. ℣. Scuto circundabit te: veritas eius. ℟. Non timebis a timore nocturno. Tpe passionis ℣. Ne pdas cũ impiis deus aiaz meã. ℟. Et cũ viris sanguinũ vitam meaz. Tẽpore paschali añ. All'. noli flere maria all'a: resurrexit dñs all'a all'. ℣. Gauisi sunt discipuli all'. ℟. Viso dño all'. Añ. Dñe in virtute tua letabit rex. ℣. Exaltare dñe in virtute tua. ℟. Cãtabimus ⁊ psallemus virtutes tuas. Hymnus Ambrosij ⁊ Augu.

Te deum laudamus: te dominũ confitemur.
Te eternuz p̃rez ois terra veneratur.
Tibi omnes angeli: tibi celi ⁊ vniuerse potestates.
Tibi cherubin ⁊ seraphin: icessabili voce proclamant.
Sanctus. Sanctus. Sanctus dominus deus sabaoth.
Pleni sunt celi ⁊ terra: maiestatis glorie tue.
Te gloriosus apostolorum chorus.
Te ꝓphetarũ laudabilis numerus.
Te martyrum candidatus: laudat exercitus.
Te per orbem terrarum sancta confitetur ecclesia.
Patrem immense maiestatis.
Venerandum tuum verum: ⁊ vnicum filium.
Sanctum quoqz paraclytũ spiritũz.
Tu rex glorie christe.
Tu patris sempiternus es filius.
Tu ad liberãdũ suscepturus hoiem: non horruisti virginis vterum.
Tu deuicto mortis aculeo: aperuisti credẽtibus regna celorum.
Tu ad dexterã dei sedes in gl'ia p̃ris.
Iudex crederis esse venturus.
Te ergo quesumus famulis tuis subueni: quos p̃cioso sanguine redemisti.
Eterna fac cuz sanctis tuis: in gloria numerari.
Saluũ fac populũ tuum dñe: ⁊ benedic hereditati tue.
Et rege eos: ⁊ extolle illos vsqz in eternum.
Per singulos dies: bñdicimus te.
Et laudamus nomẽ tuũ in seculum: ⁊ in seculum seculi.
Dignare dñe die isto: sine pctõ nos custodire.
Miserere nostri dñe: miserere nostri.
Fiat misericordia tua dñe sup nos: quẽadmodum sperauimus in te.
In te dñe speraui: nõ confundar in eternũ. Ab octa. pẽthe. vsqz ad aduẽtũ ad laud. añ. All'. Laus cãtici dauid in die ante sabbatũ qñ fundata est terra. ps. xcij.

Dominus regnauit decorẽ indut⁹ est: indut⁹ est dominus fortitudinez ⁊ precinxit se.
Etenim firmauit orbẽ terre qui non commouebitur.
Parata sedes tua extunc: a sclo tu es.
Eleuauerũt flumina dñe: eleuauerũt flumina vocem suam.
Eleuauerunt flumina fluctus suos: a vocibus aquarum multarum.
Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus.
Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domũ tuã decet sanctitudo domine in longitudine dierum. Psal. in ꝯfessiõe. xcix.

Iubilate deo ois terra: seruite dño in leticia.
Introite i ꝯspectu ei⁹: in exultatiõe.
Scitote qm̃ dñs ipse est deus: ipse fecit nos ⁊ non ipsi nos.
Populus eius ⁊ oues pascue eius: introite portas eius in cõfessione: atria eius in hymnis confitemini illi.
Laudate nomen eius qm̃ suauis est dñs in eternum misericordia eius: ⁊ vsqz in generationem ⁊ generationẽ veritas eius. Psalm⁹ dauid cũ esset in deserto iudee. lxij.

Deus deus meus: ad te de luce vigilo.
Sitiuit in te anima mea: q̃ multipliciter tibi caro mea.
In terra deserta inuia ⁊ inaquosa:

sic in sancto apparui tibi: vt viderem virtutem tuam ⁊ gloriam tuam.
Quoniam melior est misericordia tua sup vitas: labia mea laudabunt te.
Sic benedicã te in vita mea: ⁊ in noie tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe ⁊ pinguedine repleatur anima mea: ⁊ labijs exultationis laudabit os meum.
Si memor fui tui super stratũ meuz in matutinis meditabor i te: quia fuisti adiutor meus.
Et in velamento alarum tuarũ exultabo adhesit anima mea post te: me suscepit dextera tua.
Ipsi vero in vanũ quesierunt animã meã introibũt in iferiora terre: tradẽtur in manus gladij ptes vulpiũ erũt.
Rex vero letabit in deo laudabunt oẽs qui iurant in eo: qr obstructuz est os loquentium iniqua. In finem in hymnis psalmis cantici dauid. lxvi.
Deus misereat nostri ⁊ benedicat nobis: illuminet vultuz suũ super nos ⁊ misereat nostri.
Ut cognoscamus in terra viã tuam: in oibus gentibus salutare tuum.
Confiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes.
Letentur ⁊ exultent gentes: quoniaz iudicas populos in equitate ⁊ gentes in terra dirigis.
Confiteant tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.
Benedicat nos deus deus noster: benedicat nos deus: ⁊ metuant euz omnes fines terre. Tẽpore paschali añ. Alľa alľa alľa alľa alľa alľa alľa alľa alľa alľa. postea añ. Surrexit chr̃s. Alio tpe añ. Alľa alľa. Añ. Tres pueri. Canticũ triũ puerorum.
danielis. 3. Benedicite oia opera domini domino: laudate ⁊ superexaltate eum in secula.
Benedicite angeli domini domino: benedicite celi domino.
Benedicite aque omnes que super celos sunt domino: benedicite omnes virtutes domini domino.
Benedicite sol et luna domino: benedicite stele celi domino.
Benedicite hymber et ros domino: benedicite omnis spũs dei domino.
Benedicite ignis et estus domino: benedicite frigus et estas domino.
Benedicite rores et pruina domino: benedicite gelu et frigus domino.
Benedicite glacies ⁊ niues dño: benedicite noctes ⁊ dies domino.
Benedicite lux ⁊ tenebre domio: benedicite fulgura ⁊ nubes domino.
Benedicat terra dominum: laudet ⁊ superexaltet eum in secula.
Benedicite mõtes ⁊ colles domino: benedicite vniuersa germinantia in terra domino.
Benedicite fontes domino: benedicite maria ⁊ flumina domino.
Benedicite cete ⁊ omnia que mouentur in aquis domino: benedicite oẽs volucres celi domino.
Benedicite omnes bestie ⁊ pecora domino: bñdicite filij hominũ domino.
Benedicat israel dominum: laudet ⁊ superexaltet eum in secula.
Benedicite sacerdotes domini dño: benedicite serui domini domino.
Benedicite spirit⁹ ⁊ aie iustorũ dño: bñdicite sancti ⁊ humiles corde dño.
Benedicite anania azaria misael dñz: laudate ⁊ superexaltate euz in secula.
Benedicamus patrem ⁊ filium cum sancto spiritu: laudemus ⁊ superexaltemus eum in secula.
Benedictus es domie in firmamẽto celi: ⁊ laudabilis ⁊ gloriosus ⁊ superexaltatus in secula. Tempore paschali añ. Surrexit christus de sepulchro: qui liberauit tres pueros de camio ignis ardẽtis alľa. Alio tpe añ. Tres pueri iussu regis in fornacez missi sunt nõ timẽtes flãmam ignis dicẽtes bñdictus de⁹. añ. Alľa. ps. cxlviij.
Laudate dominum de celis: laudate eum in excelsis.
Laudate eum omnes angeli eius: laudate eum omnes virtutes eius.

Laudate eum sol et luna: laudate eū omnes stelle et lumen.
Laudate eum celi celorum: et aque q̄ super celos sunt laudent nomen dn̄i.
Quia ipse dixit et facta sunt: ipse mandauit et creata sunt.
Statuit ea in seculum et in seculum seculi: preceptū posuit et nō preteribit.
Laudate dominum de terra: dracones et omnes abyssi.
Ignis grando nix glacies spiritus procelarum: que faciunt verbū eius.
Montes et omnes colles: ligna fructifera et omnes cedri.
Bestie et vniuersa pecora: serpentes et volucres pennate.
Reges terre et omnes populi: principes et omnes iudices terre.
Iuuenes et virgines senes cū iunioribus laudent nomen domini: quia exaltatum est nomen eius solius.
Confessio eius super celum et terrā: et exaltauit cornu populi sui.
Hymnus omnibus sanctis ei⁹: filijs israel populo appropinquanti sibi.

Cantate domino cā- ps. cxlix.
ticum nouum: laus eius in ecclesia sanctorum.
Letetur israel in eo qui fecit eū: et filie syon exultent in rege suo.
Laudent nomen eius in choro: ī tympano et psalterio psallant ei.
Quia beneplacitū est domino ī populo suo: et exaltauit mansuetos in salutē.
Exultabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis.
Exultationes dei in gutture eorū: et gladij ancipites in manibus eorum.
Ad faciendam vindictā in nationibus: increpationes in populis.
Ad alligandos reges eorū in cōpedibus: et nobiles eor̄ ī manicis ferreis.
Ut faciāt in eis iudicium conscriptū. gloria hec est oībus sctīs eius. ps. cl.

Laudate dominū in sanctis ei⁹: laudate eum in firmamēto virtutis eius.
Laudate eū in virtutibus eius: laudate eum secundum multitudinē magnitudinis eius.
Laudate eum in sono tube: laudate eum in psalterio et cythara.
Laudate eum in tympano et choro: laudate eum in chordis et organo.
Laudate eum in cymbalis bene sonātibus: laudate eum in cymbalis iubilatiōis: omnis spiritus laudet dominum. Añt. Allā allā alleluia. Capitulū.

Benedictio et claritas et sapiētia apoc.
et gratiarū actio honor virtus ca. 7
et fortitudo deo nostro in secula seculorum amen. Quādocunq̄ ad noct. dicitur. Primo dierū. tunc ad laudes dicitur sequens hymnus.

Eterne rerum conditor noctem diemq̄ qui regis: et temporum das tempora vt alleues fastidium.
Preco diei iā sonet noctis profunde peruigil: nocturna lux viātibus a nocte noctem segregans.
Hoc excitatus lucifer soluit polū caligine: hoc omnis errorū chorus viā nocendi deserit.
Hoc nauta vires colligit pontiq̄ mitescūt freta: hoc ipsa petra ecclesie canente culpam diluit.
Surgamus ergo strenue gallus iacētes excitat: et sonnolētos increpat gallus negantes arguit.
Gallo canente spes redit egris salus refunditur: mucro latronis conditur lapsis fides reuertitur.
Iesu labentes respice et nos vidēdo corrige: si respicis lapsi stabūt flectuq̄ culpa soluitur.
Tu lux refulge sensibus mētisq̄ somnum discute: te nostra vox primū sonet et ora soluamus tibi.
Deo patri sit gloria eiusq̄ soli filio: cū spiritu peraclyto et nunc et in perpetuum. Amen. Quando ad noc. dicitur. Nocte sur. tunc ad laudes dicitur sequens hym.

Ecce iam noctis tenuatur vmbra lucis aurora rutilās coruscat: nisibus totis rogitemūs omnes cuncti potentem.

Ut deus

Ut deus noster miseratus omnẽ pellat languore tribuat salutem: donet et nobis pietate patris regna polorum.
Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati: pariterqz sancti spiritus cuius reboat in omni gloria mundo. Amen. In aduentu. ℣. Uox clamantis in deserto: parate viam domini. ℟. Rectas facite semitas eius. Tempore quadragesime. ℣. Angelis suis: deus mãdauit de te. ℟. vt custodiant te in omnibus viis tuis. Tpe passionis. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus. ℟. Et ab insurgentibus in me: libera me. Tempore paschali capitulũ et hymnus loco suo. ℣. In resurrectione tua christe all'a. ℟. Celi et terra letentur all'a. Alio tempore. ℣. Dominus regnauit decorẽ induit. ℟. Induit dominus fortitudinem et precinxit se virtute. Et dicit iste ℣. diebus dñicis tñ vsqz ad dominicã .lxx. et ab octaua pẽthe. vsqz ad aduentum. Canticuz zacharie prophete.

Luce pmo.

Benedictus dominus deus israel: quia visitauit et fecit redemptionẽ plebis sue.
Et erexit cornu salutis nobis: in domo dauid pueri sui.
Sicut locutus est per os sanctorum: qui a seculo sunt prophetarum eius.
Salutẽ ex inimicis nostris: et de manu omnium qui oderunt nos.
Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: et memorari testamenti sui sancti.
Iusiurandũ quod iurauit ad abraham patrem nostrũ: daturũ se nobis.
Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati: seruiamus illi.
In sanctitate et iusticia coram ipso: omnibus diebus nostris.
Et tu puer propheta altissimi vocaberis: preibis enim ante faciez domini parare vias eius.
Ad dandã scientiã salutis plebi eius: in remissionem peccatorum eorum.
Per viscera misericordie dei nostri: in quibus visitauit nos oriẽs ex alto.
Illumiare his qui in tenebris et vmbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viaz pacis. Gl'ia patri.
Postea añt. et oratio que competit: deinde commemoratio beate Uirginis sanctorum apostolorum: proprie ecclesie: et de pace: exceptis temporibus vt patet in rubrica prime dominice aduentus. Ad primam psalmi infrascripti dicuntur diebus dominicalibus per totum annũ: preterq̃ a pascha vsqz ad penthecostem: excepto etiã q̃ a septuagesima vsqz ad pascha loco psal: Cõfitemini dicitur. Dominus regnauit. De modo exceptuato videbitur in locis suis hymnus.

Iam lucis orto sidere deum precemur supplices: vt in diurnis actibus nos seruet a nocentibus.
Linguaz refrenans temperet ne litis horror insonet: visum fouendo contegat ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis intima absistat et vecordia: carnis terat superbiam potus cibiqz parcitas.
Ut cũ dies abscesserit noctemqz sors reduxerit: mundi per abstinentiã ipsi canamus gloriam.
Deo patri. Añ. all'a. Nisi alia signet. In finẽ ps. dauid pro susceptione matutina. xxi.

Deus deus meus respice in me quare me dereliquisti: longe a salute mea verba delictorum meorum.
Deus meus clamabo per diem et nõ exaudies: et nocte et non ad insipientiam mihi.
Tu autẽ in sancto habitas laus israel.
In te sperauerũt patres nostri: sperauerunt et liberasti eos.
Ad te clamauerunt et salui facti sunt: in te sperauerunt et non sunt confusi.
Ego autem sum vermis et nõ homo: opprobriũ hoium et abiectio plebis.
Omnes videntes me deriserunt me: locuti sunt labiis et mouerunt caput.
Sperauit in domino eripiat eũ: saluũ faciat eum quoniam vult eum.
Quoniam tu es qui extraxisti me de

ventre: spes mea ab vberibus matris mee: in te proiectus sum ex vtero.
De ventre matris mee deus meus es tu: ne discesseris a me.
Quoniã tribulatio proxima est: quoniam non est qui adiuuet.
Circũdederũt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me.
Aperuerunt super me os suum: sicut leo rapiens ⁊ rugiens.
Sicut aqua effusus suz: ⁊ dispsa sunt omnia ossa mea.
Factum est cor meuz tanꝙ cera liquescens in medio ventris mei.
Aruit tãꝙ testa virtus mea: ⁊ lingua mea adhesit faucibus meis: ⁊ in puluerem mortis deduxisti me.
Quoniam circundederũt me canes multi: cõciliũ malignãtiũ obsedit me.
Foderũt manus meas ⁊ pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea.
Ipsi vero cõsiderauerũt ⁊ inspexerunt me: diuiserũt sibi vestiméta mea ⁊ super vestem meaz miserunt sortez.
Tu auté dñe ne elõgaueris auxilium tuũ a me: ad defensioné meaz cõspice.
Erue a framea deus animam meaz: ⁊ de manu canis vnicam meam.
Salua me ex ore leonis: ⁊ a cornibꝰ vnicornium humilitatem meam.
Narrabo nomen tuũ fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te.
Qui timetis dominum laudate eum: vniuersum semé iacob glorificate euz.
Timeat eum omne semé israel: quoniam non spreuit neqꝫ despexit deprecationem pauperis.
Nec auertit faciem suam a me: ⁊ cum clamarem ad eum exaudiuit me.
Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum.
Edent pauperes ⁊ saturabuntur: ⁊ laudabunt dominũ qui requirunt eũ: viuent corda eorum in seculum seculi.
Reminiscentur ⁊ conuertétur ad dominum: vniuersi fines terre.
Et adorabũt in conspectu eius: vniuerse familie gentium.
Quoniam domini est regnum: ⁊ ipse dominabitur gentium.
Manducauerunt ⁊ adorauerũt omnes pingues terre: in cõspectu eius cadent omnes qui descendunt in terrã.
Et anima mea illi viuet: ⁊ semé meuz seruiet ipsi.
Annunciabitur domino generatio ventura: ⁊ annunciabunt celi iusticiaz eius populo qui nascetur: quem fecit dominus. ps. xxij.

Dominus regit me ⁊ nihil mihi deerit: i loco pascue ibi me collocauit.
Super aquam refectionis educauit me: animam meam conuertit.
Deduxit me sup semitas iusticie: propter nomen suum.
Naz ⁊ si ambulauero i medio vmbre mortis: non timebo mala quoniam tu mecum es.
Uirga tua ⁊ baculus tuus: ipsa me consolata sunt.
Parasti in conspectu meo mésaz: aduersus eos qui tribulant me.
Impinguasti in oleo caput meuz: ⁊ calix meus inebrians ꝙ preclarus est.
Et misericordia tua subsequatur me: omnibus diebus vite mee.
Et vt inhabitez in domo dñi: in longitudine dierũ. Psal. dauid in prima sabbati. xxiij.

Domini est terra ⁊ plenitudo eius: orbis terrarum ⁊ vniuersi qui habitant in eo.
Quia ipse super maria fundauit euz: ⁊ super flumina preparauit eum.
Quis ascendet in monté domini: aut quis stabit in loco sancto eius?
Innocens manibus ⁊ mũdo corde: qui non accepit in vano animam suã: nec iurauit in dolo proximo suo.
Hic accipiet benedictionem a domino: ⁊ misericordiaz a deo salutari suo.
Hec est generatio querentium eum: querentium faciem dei iacob.
Attolite portas principes vestras: ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie.

Quis

Quis est iste rex glorie: dominus fortis et potens: dominus potens in prelio.
Attollite portas principes vestras: et elevamini porte eternales: et introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie: dominus virtutum ipse est rex glorie. In finem. ps. david. xxiiii.

Ad te domine levavi animam meam: deus meus in te confido non erubescam.
Neque irrideant me inimici mei: etenim universi qui sustinent te non confundentur.
Confundantur omnes iniqua agentes: supervacue.
Vias tuas domine demonstra mihi: et semitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua et doce me: quia tu es deus salvator meus: et te sustinui tota die.
Reminiscere miserationum tuarum domine: et misericordiarum tuarum que a seculo sunt.
Delicta iuventutis mee: et ignorantias meas ne memineris.
Secundum misericordiam tuam memento mei tu: propter bonitatem tuam domine.
Dulcis et rectus dominus: propter hoc legem dabit delinquentibus in via.
Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas.
Universe vie domini misericordia et veritas: requirentibus testamentum eius et testimonia eius.
Propter nomen tuum domine propiciaberis peccato meo: multum est enim.
Quis est homo qui timet dominum: legem statuit ei in via quam elegit.
Anima eius in bonis demorabitur: et semen eius hereditabit terram.
Firmamentum est dominus timentibus eum: et testamentum ipsius ut manifestetur illis.
Oculi mei semper ad dominum: quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.
Respice in me et miserere mei: quia unicus et pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me.
Vide humilitatem meam et laborem meum: et dimitte universa delicta mea.
Respice inimicos meos: quoniam multiplicati sunt: et odio iniquo oderunt me.
Custodi animam meam et erue me: non erubescam quoniam speravi in te.
Innocentes et recti adheserunt mihi: quia sustinui te.
Libera deus israel: ex omnibus tribulationibus suis. Psal. david. xxv.

Iudica me domine quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: et in domino sperans non infirmabor.
Proba me domine et tempta me: ure renes meos et cor meum.
Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: et complacui in veritate tua.
Non sedi cum concilio vanitatis: et cum iniqua gerentibus non introibo.
Odivi ecclesiam malignantium: et cum impiis non sedebo.
Lavabo inter innocentes manus meas: et circundabo altare tuum domine.
Ut audiam vocem laudis: et enarrem universa mirabilia tua.
Domine dilexi decorem domus tue: et locum habitationis glorie tue.
Ne perdas cum impiis deus animam meam: et cum viris sanguinum vitam meam.
In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.
Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me et miserere mei.
Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicam te domine. In finem in carminibus intellectus david cum venissent cephei et nunciassent sauli: nonne david absconditus est apud nos. Psalmus. liii.

Deus in nomine tuo salvum me fac: et in virtute tua iudica me.
Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.
Quoniam alieni insurrexerunt adversum me: et fortes quesierunt animam meam: et non proposuerunt deum ante

conspectum suum.
Ecce enim deus adiuuat me: et domi-nus susceptor est anime mee.
Auerte mala inimicis meis: et in veri-tate tua disperde illos.
Voluntarie sacrificabo tibi: et confi-tebor nomini tuo domine: quoniã bo-num est.
Quoniam ex omni tribulatione eri-puisti me: et super inimicos meos de-spexit oculus meus. Nota q a septua-gesima vsqz ad pascha loco psalmi. Confitemini. dicitur Psalmus.
Dominus regnauit decorem in-dutus est: indutus est dominus fortitudinez et precinxit se.
Etenim firmauit orbẽ terre qui non commouebitur.
Parata sedes tua extunc: a sclo tu es.
Eleuauerũt flumina dñe: eleuauerũt flumina vocem suam.
Eleuauerunt flumina fluctus suos: a vocibus aquarum multarum.
Mirabiles elationes maris: mirabi-lis in altis dominus.
Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domũ tuaz decet sanctitudo in longitudine dierum. ps. cxvij.
Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum mi-sericordia eius.
Dicat nunc israel quoniã bonus: quo-niam in seculum misericordia eius.
Dicat nunc domus aaron: quoniam in seculum misericordia eius.
Dicant nunc qui timent dominum: quoniam in seculuz misericordia eius.
De tribulatione inuocaui dominũ: et exaudiuit me in latitudine dominus.
Dominus mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo.
Dominus mihi adiutor: et ego despi-ciam inimicos meos.
Bonum est confidere in domino: q̃ confidere in homine.
Bonuz est sperare in domino: q̃ spe-rare in principibus.
Omnes gentes circuierunt me: et in nomine domini qr vltus sum in eos.
Circundantes circundederunt me: et in nomine domini: quia vltus sum in eos.
Circundederunt me sicut apes: et ex-arserunt sicut ignis in spinis: et in no-mine domini quia vltus sum in eos.
Impulsus euersus sum vt caderem: et dominus suscepit me.
Fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est mihi in salutem.
Vox exultationis et salutis: in taber-naculis iustorum.
Dextera domini fecit virtutẽ: dexte-ra domini exaltauit me: dextera do-mini fecit virtutem.
Non moriar sed viuam: et narrabo opera domini.
Castigans castigauit me dominus: et morti non tradidit me.
Aperite mihi portas iusticie: ingres-sus in eas cõfitebor domino: hec por-ta domini iusti intrabunt in eam.
Confitebor tibi quoniã exaudisti me et factus es mihi in salutem.
Lapidem quem reprobauerunt edi-ficantes: hic factus est in caput anguli.
A domino factuz est istud: et est mira-bile in oculis nostris.
Hec dies quam fecit dominus: exul-temus et letemur in ea.
O domine saluum me fac: o domine bene prosperare: benedictus qui ven-turus es in nomine domini.
Benediximus vobis de domo domi-ni: deus dominus et illuxit nobis.
Constituite diem solennẽ in conden-sis: vsqz ad cornu altaris.
Deus meus es tu et confitebor tibi: deus meus est tu et exaltabo te.
Confitebor tibi quoniã exaudisti me: et factus es mihi in salutem.
Confitemini domino quoniam bo-nus: quoniam in seculum misericor-dia eius. Aleph doctrina.
Beati imma- Psal. cxviij.
culati in via: qui ambulant in le-ge domini.

Beati qui scrutātur testimonia eius: in toto corde exquirunt eum.
Non enim qui operantur iniquitatē: in vijs eius ambulauerunt.
Tu mandasti mandata tua: custodiri nimis.
Utinam dirigātur vie mee: ad custodiendas iustificationes tuas.
Tunc non cōfundar: cum perspexero in omnibus mandatis tuis.
Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici iudicia iusticie tue.
Iustificationes tuas custodiaz: non me derelinquas vsquequaqz.

Beth: domus vel confusio.

In quo corrigit adolescētior viā suā: ī custodiēdo sermones tuos.
In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mandatis tuis.
In corde meo abscondi eloquia tua: vt non peccem tibi.
Benedictus es domine: doce me iustificationes tuas.
In labijs meis pronunciaui omnia iudicia oris tui.
In via testimoniorūz tuorum delectatus sum: sicut in omnibus diuitijs.
In mandatis tuis exercebor: 7 considerabo vias tuas.
In iustificationibus tuis meditabor: non obliuiscar sermones tuos.

Gymel plenitudo vel retributio.

Retribue Psalmus. cxix. seruo tuo viuifica me: 7 custodiam sermones tuos.
Reuela oculos meos: et considerabo mirabilia de lege tua.
Incola ego sum in terra: non abscondas a me mandata tua.
Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas: in omni tempore.
Increpasti superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis.
Aufer a me opprobrium 7 contemptum: quia testimonia tua exquisiui.
Etenim sederunt principes 7 aduersum me loquebantur: seruus aūt tuus exercebatur in iustificationibus tuis.
Naz 7 testimonia tua meditatio mea est: 7 consiliū meū iustificationes tue.

Daleth: timor vel natiuitas.

Adhesit pauimento anima mea: viuifica me secūdū verbū tuuz.
Uias meas enunciaui 7 exaudisti me: doce me iustificationes tuas.
Uiam iustificationum tuaruz instrue me: 7 exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitauit anima mea pre tedio: cōfirma me in verbis tuis.
Uiam iniquitatis amoue a me: 7 de lege tua miserere mei.
Uiam veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus.
Adhesit testimonijs tuis domine: noli me confundere.
Uiam mandatorum tuorūz cucurri: cum dilatasti cor meum.

Symbolum Athanasij.

Quicunqz vult saluus esse: ante omnia opus est: vt teneat catholicam fidem.
Quam nisi quisqz integram inuiolatamqz seruauerit: absqz dubio in eternum peribit.
Fides autez catholica hec est: vt vnū deum in trinitate: 7 trinitatez in vnitate veneremur.
Neqz confundentes personas: neqz substantiam separantes.
Alia est enim persona patris: alia filij: alia spiritus sancti.
Sed prīs 7 filij 7 spiritus sancti vna est diuinitas: equalis gloria coeterna maiestas.
Qualis pater talis filius: talis spiritus sanctus.
Increatus pater: increatus filius: increatus spiritus sanctus.
Immensus pater: immensus filius: immensus spiritus sanctus.
Eternus pater: eternus filius: eternus spiritus sanctus.
Et tamen non tres eterni: sed vnus eternus.
Sicut non tres increati: nec tres im-

mensi: sed vnus increatus ⁊ vnus immensus.

Similiter omnipotens pater: omnipotens filius: omnipotens spiritus sanctus.

Et tamen nō tres omnipotentes: sed vnus omnipotens.

Ita deus pater: deus filius: deus spiritus sanctus.

Et tn̄ non tres dij: sed vnus est deus.

Ita dominus pater dominus filius: dominus spiritus sanctus.

Et tamen non tres domini: sed vnus est dominus.

Quia sicut sigillatim vnāquāqȝ personam deū ac dominū confiteri christiana veritate compellimur: ita tres deos aut dominos dicere catholica religione prohibemur.

Pater a nullo est factus: nec creatus nec genitus.

Filius a patre solo est: non factus nec creatus: sed genitus.

Spiritus sanctus a patre ⁊ filio: non factus nec creatus nec genitus: sed procedens.

Unus ergo pater non tres patres: vnus filius nō tres filij: vnus spiritus sanctus: non tres spiritus sancti.

Et in hac trinitate nihil prius aut posterius: nihil maius aut minus: sed tote tres persone coeterne sibi sunt ⁊ coequales.

Ita per omnia sicut iam supra dictū est: ⁊ vnitas in trinitate ⁊ trinitas in vnitate veneranda sit.

Qui vult ergo saluus esse: ita de trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad eternam salutem: vt incarnationem quoqȝ domini nostri iesu christi fideliter credat.

Est ergo fides recta vt credamus ⁊ confiteamur: q̄r dn̄s noster iesus christus dei filius deus ⁊ homo est.

Deus est ex substantia patris ante secula genitus: ⁊ homo est ex substantia matris in seculo natus.

Perfectus deus perfectus homo: ex anima rationali ⁊ humana carne subsistens.

Equalis patri secundū diuinitatē: minor patre secundum humanitatē.

Qui licet deus sit ⁊ homo: nō duo tamen sed vnus est christus.

Unus autem non conuersione diuinitatis in carnem: sed assumptione humanitatis in deum.

Unus omnino nō confusione substātie: sed vnitate persone.

Nam sicut anima rationalis ⁊ caro vnus est homo: ita deus ⁊ homo vnus est christus.

Qui passus est pro salute nostra: descendit ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis.

Ascendit ad celos sedet ad dexteram dei patris omnipotentis: inde venturus est iudicare viuos ⁊ mortuos.

Ad cuius aduentum omnes homines resurgere habent cū corporibus suis: ⁊ reddituri sunt de factis ꝓpriis rationem.

Et qui bona egerunt ibunt in vitam eternā: qui vero mala in ignē eternū.

Hec est fides catholica quā nisi quisqȝ fideliter firmiterqȝ crediderit: saluus esse non poterit. Añt. Alleluia allā allā.

Nisi alia añt. signetur. Capitulum.

Regi seculorū immortali ⁊ inuisibili: soli deo honor ⁊ gloria in secula seculorum amen. prime tim.

℟. br. Xp̄e fili dei viui. Miserere nobis. replicat̄. Xp̄e fili dei viui. Miserere nobis. ℣. Qui sedes ad dexterā patris. ℟. Miserere nobis. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. ℟. xp̄e fili dei viui. Miserere nobis. ℣. Exurge christe adiuua nos. ℟. Et libera nos ꝓpter nomen tuum. Et sic fit ad tertiam sextā nonam ⁊ completorium in ℟. ⁊ bre.

Kyriel. Xp̄el. Kyriel. Pater noster. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sed libera nos a malo.

Credo in deū patrem omnipotentē creatorem celi ⁊ terre. Et in iesum christum filiū eius: vnicum dominum nostrum. Qui conceptus est de spiritu sancto: ex Maria virgine. Passus sub pōtio pilato: crucifixus mor-

tuus ⁊

tuus et sepultus. Descēdit ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis. Ascendit ad celos: sedet ad dexterā patris omnipotentis. Inde vēturus est iudicare viuos et mortuos. Credo in spiritum sanctum: sanctam ecclesiam catholicam: sanctorum cōmunionem: remissionem peccatorum. ℣. Carnis resurrectionem. ℟. Vitam eternam Amen. ℣. Et ego ad te domine clamaui. ℟. Et mane oratio mea preueniet te. ℣. Repleatur os meum laude. ℟. Ut cantem gloriam tuam tota die magnitudinem tuā. ℣. Domine auerte faciem tuam a peccatis meis. ℟. Et omnes iniquitates meas dele. ℣. Cor mundū crea in me deus. ℟. Et spiritum rectum innoua in visceribus meis. ℣. Ne proiicias me a facie tua. ℟. Et spiritum sanctum tuū ne auferas a me. ℣. Redde mihi leticiam salutaris tui. ℟. Et spiritu principali cōfirma me. ℣. Adiutorium nostrum in nomine dñi. ℟. Qui fecit celum et terram. Confessio.

Confiteor deo patri omnipotēti et beate Marie semp virgini: beato Petro et Paulo et omnibus sanctis et tibi pater: me grauiter peccasse: per superbiam: in lege dei mei: cogitatione: delectatione: omissione: cōsensu: visu: vbo et opere: mea culpa: mea culpa: mea maxima culpa. Ideo precor beatissimam et gloriosam virginem mariam beatū petrum et paulū et omnes sanctos et sanctas dei et te pater orate deum pro me.

Misereatur tui omnipotēs deus et dimissis omnibus peccatis tuis perducat te ad vitam eternam. ℟. Amen. ℣. Indulgentiam et absolutionem omnium peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotēs et misericors dominus. ℟. Amen. ℣. Dignare domine die isto. ℟. Sine peccato nos custodire. ℣. Miserere nostri domine. ℟. Miserere nostri. ℣. Fiat misericordia tua domine sup nos. ℟. Quemadmodum sperauimus in te. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Domine deus omnipotens qui ad principium huius diei nos peruenire fecisti: tua nos hodie salua virtute: vt in hac die ad nullum declinemus peccatum: sed semper ad tuam iusticiam faciendam nostra procedāt eloquia dirigant cogitationes et opera. Per dominum. Dicto Benedicamus domino deo gratias. dicitur prima beate virginis: et legit Martyrologium pronunciaturque luna: postea sequitur ℣. Preciosa in conspectu dñi. ℟. Mors sanctorum eius. deinde absolute dicitur

Sancta maria sine Oremus. et omnes sancti intercedant pro nobis ad dominum: vt nos mereamur ab eo adiuuari et saluari. Qui viuit et regnat in secula seculorum. ℟. Amen. ℣. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum me festina. Et sic dicitur ter. vltimo adiungitur. Gloria patri etc. Sicut erat in prin. Kyriel. Xpel. kyriel. Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Respice in seruos tuos domine: et in opera tua: et dirige filios eorum. ℣. Et sit splendor domini dei nostri super nos et opera manuum nostrarum dirige super nos: et opus manuū nostrarum dirige. ℣. Gloria patri. ℟. Sicut erat. Oremus.

Dirigere et sanctificare regere et gubernare dignare domine deus rex celi et terre hodie corda et corpora nostra: sensus sermones et actus nostros in lege tua et in operibus mandatorum tuorum: vt hic et in eternum te auxiliāte salui et liberi esse mereamur saluator mundi. Qui viuis et regnas in secula seculorū. ℟. Amen. ℣. Iube domne benedicere. Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace disponat dominus omnipotens. ℟. Amen. Absol.

Dominus autem dirigat corda 2. thes. et corpora nostra: in charitate dei et sal. ca. patientia christi. Tu autem domine 3. miserere nobis. Deo gratias. ℣. Adiutorium nostrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum et terram. ℣. Benedicite. ℟. Deus. Dominus nos benedicat: et ab omni malo defendat: et ad vitam perducat eternam. Et fidelium anime per misericordiam dei requiescant in pace. ℟. Amen.

Nota ꝙ ꝑdicto modo dicit᷑ Preciosa. per totum annum: lectio siue capitulũ Dominus aũt semper dicit᷑ ad absolutionem capituli tam in ferialibus ꝙ in dominicis diebus: ab octa. epiphanie vsq3 ad dñicã .lxx. ⁊ ab ipsa dominica in ferialibus diebus vsq3 ad primam dominicam quadragesime. Et ab octaua corporis chr̄i tam in dñicis quã in ferialibus diebus vsq3 ad aduentu3. In festis duplicibus semiduplicibus ⁊ alijs festis psal. infrascripti dicuntur: hym. Jam lucis. 7. ps. Deus in nomine tuo. 8. ps. Beati immaculati. ps. Retribue. 9. capitulum Regi seculoru3. 9. cum omnibus ℣. precibus orationibus vt supra notatũ est: excepto ꝙ in festis duplicibus ⁊ per octauas nõ dicũtur preces: sed statim post capitulũ. ℟. ⁊ ℣. dicit᷑ oratio: postea legitur Martyrologiũ ⁊ pronunciat᷑ luna: deinde Preciosa. cu3 reliquis vt ibi ⁊ loco capituli. Dominus aũt. dicitur capitulũ ꝙ dicitur ad nona3 illius festi. In feriali vero officio psal. predicti dicuntur: loco vero capituli Regi seculorum. dicit᷑ Pacẽ ⁊ veritatem. Cum oĩbus vt infra notatũ est. Cap.

Zach. ca. 8. Pacem ⁊ veritate3 diligite ait dominus omnipotens. ℟. Christe fili dei viui. ⁊c. vt supra. Kyriel. Xp̄el. Kyriel. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera nos. Credo in deũ. ℣. Carnis resurrectionem. ℟. Uitam eternã amen. ℣. Et ego ad te dñe clamaui. ℟. Et mane oratio mea preueniet te. ℣. Repleatur os meum laude. ℟. Ut cantem gloriam tua3 tota die magnitudinem tuã. ℣. Domine auerte faciem tuã a peccatis meis. ℟. Et omnes iniquitates meas dele. ℣. Cor mundum crea in me deus. ℟. Et spiritum rectum innoua in visceribus meis. ℣. Ne proiicias me a facie tua. ℟. Et spiritum sanctum tuũ ne auferas a me. ℣. Redde mihi leticia3 salutaris tui. ℟. Et spiritu principali cõfirma me. ℣. Eripe me dñe ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus. ℟. Et ab insurgẽtibus in me libera me. ℣. Eripe me de operantibus iniquitatem. ℟. Et de viris sanguinũ salua me. ℣. Sic psalmũ dicam nomini tuo in seculum seculi. ℟. Ut reddã vota mea de die in diẽ. ℣. Exaudi nos deus salutaris noster. ℟. Spes omniu3 finiũ terre ⁊ in mari lõge. ℣. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandũ me festina. ℣. Sanctus deus sanctus fortis sanctus ⁊ immortalis ℟. Miserere nobis. ℣. Benedic aĩa mea dño. ℟. Et omnia que intra me sunt nomini sancto eius. ℣. Benedic aĩa mea dño. ℟. Et noli obliuisci oẽs retributiones eius. ℣. Qui propiciat᷑ omnibus iniquitatibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitates tuas. ℣. Qui redimit de interitu vitã tuam. ℟. Qui coronat te in misericordia ⁊ miserationibus. ℣. Qui replet in bonis desiderium tuũ. ℟. Renouabit᷑ vt aquila iuuẽtus tua. ℣. Adiutorium nostrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celũ ⁊ terrã. Confiteor deo. Misereat᷑. alternatim. Indulgẽtiã ⁊c. 10. ℣. Dignare dñe die isto. ℟. Sine peccato nos custodire. ℣. Miserere nostri dñe. ℟. Miserere nostri. ℣. Fiat misericordia tua dñe super nos. ℟. Quemadmodum sperauimus in te. ℣. Dñe exaudi orationẽ. Psalmus.

Miserere mei deus secundu3 magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationũ tuarum: dele iniquitatem meã.

Amplius laua me ab iniquitate meã: ⁊ a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem mea3 ego cognosco: ⁊ peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccaui ⁊ malum coram te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis ⁊ vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: ⁊ in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: incerta ⁊ occulta sapientie tue manifestasti mihi.

Asperges me domine ysopo ⁊ mundabor: lauabis me ⁊ super niuem dealbabor.

Audi tui meo dabis gaudium et leticiam: et exultabunt ossa humiliata.
Auerte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me deus: et spiritũ rectũ innoua in visceribus meis.
Ne proijcias me a facie tua: et spiritũ sanctum tuum ne auferas a me.
Redde mihi leticiã salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impij ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: et exaltabit lingua mea iusticiam tuam.
Domine labia mea aperies: et os meũ annunciabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificium dedissem: vtiq3 holocaustis non delectaberis.
Sacrificium deo spiritus contribulatus: cor contrictũ et humiliatũ deus non despicies.
Benigne fac domine in bona voluntate tua syon: vt edificentur muri hierusalem.
Tunc acceptabis sacrificium iusticie oblationes et holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos. ℣. Domine deus virtutum converte nos. ℟. Et ostende faciem tuam et salui erimus. ℣. Exurge christe adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio. Domine deus omnipotẽs. 10. Cum reliquis excepto quod capitulum aliquando mutatur vt in aduentu et quadragesima. Nota quod cap. Pacem et veritatem. dicitur ad primam cũ precibus ipsuz sequentibus per totum annum in ferialibus diebus: nisi ab octa. pasche vsq3 post octa. penthe. Ad tertiam hymnus.

Nunc sancte nobis spiritus vnuz patri cũ filio: dignare promptus ingeri nostro refusus pectori.
Os lingua mens sensus vigor confessio ne personent: flammescat igne caritas accendat ardor proximos.
Presta pater piissime patriq3 cõpar vnice: cum spiritu paraclyto regnans per omne seculuz amen. In diebus dñicis semper dicitur añt. Alla. In ferialib9 vero diebus añ. Deduc me dñe. nisi aliter assignetur. He: ista ps. cxx.

Legez pone mihi dñe viã iustificationũ tuarũ: et exqrã eã semp.
Da mihi intellectũ et scrutabor legez tuam: et custodiam illam in toto corde meo.
Deduc me in semitam mandatorum tuorum: quia ipsam volui.
Inclina cor meuz in testimonia tua: et non in auariciam.
Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.
Statue seruo tuo eloquium tuum: in timore tuo.
Amputa opprobrium meum quod suspicatus sum: quia iudicia tua iocũda.
Ecce concupiui mãdata tua: in equitate tua viuifica me. Vau.

Et veniat super me misericordia tua domine: salutare tuum secundum eloquium tuum.
Et respondebo exprobrantibus mihi verbum: quia speraui in sermonibus tuis.
Et ne auferas de ore meo verbũ veritatis vsq3 quaq3: quia in iudicijs tuis supersperaui.
Et custodiam legem tuaz semper: in seculum et in seculum seculi.
Et ambulabam in latitudine: quia mandata tua exquisiui.
Et loquebar de testimonijs tuis in conspectu regum: et non cõfundebar.
Et meditabar in mandatis tuis: que dilexi.
Et leuaui manus meas ad mandata tua que dilexi: et exercebor in iustificationibus tuis. Saen: psal. cxxi.

Memor esto verbi tui seruo tuo: in quo mihi spem dedisti.
Hec me cõsolata est in hũilitate mea: quia eloquium tuum viuificauit me.

Superbi iniq3 agebāt vsquequaq3: a lege autem tua non declinaui.
Memor fui iudiciorū tuorū a seculo domine ꝛ cōsolatus sum.
Defectio tenuit me: pro peccatoribus derelinquētibus legem tuam.
Cantabiles mihi erant iustificatiōes tue: in loco peregrinationis mee.
Memor fui nocte nominis tui domine: ꝛ custodiui legem tuam.
Hec facta est mihi: quia iustificatiōes tuas exquisiui. Heth:
Portio mea domine: dixi custodire legem tuam.
Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: miserere mei secundum eloquium tuum.
Cogitaui vias meas: ꝛ conuerti pedes meos in testimonia tua.
Paratus sum ꝛ nō sum turbatus: vt custodiam mandata tua.
Funes peccatorū circumplexi sunt me: ꝛ legem tuam non sum oblitus.
Media nocte surgebam ad confitendum tibi: sup iudicia iustificatiōis tue.
Particeps ego sum omnium timentium te: ꝛ custodientium mādata tua.
Misericordia tua domine plena est terra: iustificationes tuas doce me.
Bonitatem Teth: bonū.cxxij. fecisti cum seruo tuo domine: secundum verbum tuum.
Bonitatem ꝛ disciplinam ꝛ scientia3 doce me: quia mandatis tuis credidi.
Priusq̄ humiliarer ego deliqui: propterea eloquium tuum custodiui.
Bonus es tu: ꝛ in bonitate tua doce me iustificationes tuas.
Multiplicata est super me iniquitas superborum: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.
Coagulatum est sicut lac cor eorum: ego vero legem tuam meditatus su3.
Bonum mihi quia humiliasti me: vt discam iustificationes tuas.
Bonum mihi lex oris tui: super milia auri ꝛ argenti. Joth:
Manus tue fecerūt me ꝛ plasmauerunt me: da mihi intellectum vt discam mandata tua.
Qui timent te videbunt me ꝛ letabūtur: quia in verba tua supersperaui.
Cognoui domine quia equitas iudicia tua: ꝛ i veritate tua humiliasti me.
Fiat misericordia tua vt consoletur me: secundum eloquiū tuū seruo tuo.
Ueniant mihi miserationes tue ꝛ viuam: quia lex tua meditatio mea est.
Confundantur superbi quia iniuste iniquitatem fecerunt in me: ego aute3 exercebor in mandatis tuis.
Conuertantur mihi timentes te: ꝛ qui nouerunt testimonia tua.
Fiat cor meum imaculatum in iustificationibus tuis: vt non confundar.
Añt. Alleluia alleluia all'a. Cap. in dominicis diebus: nisi aliter assignetur.
Deus charitas est: ꝛ qui manet in charitate in deo manet ꝛ deus in eo. ℟. brē. Inclina cor meum deus In testimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatem in via tua viuifica me. In testimonia. Gloria patri. Inclina cor. ℣. Ego dixi domine miserere mei. ℟. Sana animam meā quia peccaui tibi. In feriali autē officio añt. Deduc me domine in semitā mādatorꝝ tuorꝝ. Caplm cōmune. prime cor.4.
Sana me domine ꝛ sanabor: saluu3 me fac ꝛ saluus ero: quoniā laus mea tu es. ℟. breue. Sana animā meam: Quia peccaui tibi. ℣. Ego dixi domine miserere mei. ℣. Adiutor meus esto ne derelinquas me. ℟. Neq3 despicias me deus salutaris meus. Deinde. Kyriel'. xpel'. Kyriel'. Pater noster. secreto. Preces ad ho. in feriali officio. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Ego dixi domine miserere mei. ℟. Sana animam mea3 quia peccaui tibi. ℣. Conuertere domine vsq3quo. ℟. Et deprecabilis esto super seruos tuos. ℣. Fiat misericordia tua domine super nos. ℟. Queādmodum sperauimus in te. ℣. Sacerdotes tui induantur iusticiā. ℟. Et sancti tui exultent. ℣. Domine saluum fac rege3. ℟. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. ℣. Saluum fac populū tuum Jere. ca.4.

tuum domine et benedic hereditati tue. ℟. Et rege eos et extolle illos usqz in eternum. ℣. Memēto congregationis tue. ℟. Quā possedisti ab initio. ℣. Fiat pax in virtute tua. ℟. Et abundantia in turribus tuis. ℣. Oremus pro fidelibus defunctis. ℟. Requiem eternam. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amē. ℣. Pro fratribus nostris absentibus. ℟. Saluos fac seruos tuos deus me⁹ sperantes in te. ℣. Pro afflictis et captiuis. ℟. Libera eos deus israel ex omnibus tribulationibus suis. ℣. Mitte eis domine auxilium de sancto. ℟. Et de syon tuere eos. ℣. Dñe exaudi. ℟. Et clamor. ℣. Miserere. fol. nūero .ii. ℣. Dñe deus virtutū. ℟. Et ostende faciem tuā. ℣. Exurge xpe adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. ℣. Domine exaudi. ℟. Et clamor. ℣. Dominus vobiscū. ℟. Et cū spū. Oratio competens. Nota q̄ supra scripte preces supradicto modo dicūtur ad omnes horas in ferialibus diebus: exceptis tribus diebus maioris hebdomade a Cena domini usqz ad pascha: et paschali tēpore: et preterq̄ ad primā et completoriuz: de quibus quere in locis suis. Ad sextam hym.

Rector potēs verax deus qui tēperas reruz vices splēdore mane instruis et ignibus meridiem.

Extingue flammas litiuz aufer calorem noxium: confer salutem corporū veramqz pacem cordium.

Presta pater piissime. Añ. Alla. Añ. Adiuua me. Capi. manus cxxix.

Defecit in salutare tuum anima mea: et i verbū tuū supsperaui.

Defecerunt oculi mei in eloquiū tuū: dicentes quoniam consolaberis me.

Quia factus suz sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies serui tui: quando facies de persequentibus me iudicium.

Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua.

Omnia mandata tua veritas: iniqui persecuti sunt me adiuua me.

Paulominus ꝯsumauerūt me in terra: ego aūt nō dereliqui mādata tua.

Secundū misericordiaz tuam viuifica me: et custodiaz testimonia oris tui.

In eternum domine: verbum tuum permanet in celo. Lamech.

In generatione et generationez veritas tua: fundasti terraz et permanet.

Ordinatiōe tua perseuerat dies: quoniam omnia seruiunt tibi.

Nisi q̄ lex tua meditatio mea est: tunc forte periissem in humilitate mea.

In eternum non obliuiscar iustificatiōes tuas quia in ipsis viuificasti me.

Tuus sum ego saluum me fac: quoniam iustificationes tuas exquisiui.

Me expectauerunt peccatores vt perderent me: testimonia tua intellexi.

Omnis consumationis vidi finez: latum mandatum tuum nimis. Mem.

Quomodo dilexi legem tuam domine: tota die meditatio mea est. cxviii.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: quia in eternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi: qa testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: quia mandata tua quesiui.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: vt custodiam verba tua.

A iudiciis tuis non declinaui: quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua super mel ori meo.

A mādatis tuis intellexi. propterea odiui omnē viā iniquitatis. Nun.

Lucerna pedibus meis verbum tuum: et lumen semitis meis.

Iuraui et statui: custodire iudicia iusticie tue.

Humiliatus sum vsquequaqz domine: viuifica me secundum verbū tuuz.

Voluntaria oris mei beneplacita fac domine: et iudicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper: et legem tuam non sum oblitus

Posuerunt peccatores laqueũ mihi: ⁊ de mandatis tuis non erraui.
Hereditate acquisiui testimonia tua in eternũ: q2 exultatio cordis mei sũt.
Inclinaui cor meum ad faciẽdas iustificationes tuas in eternuz: propter retributionem. Samech: adiuto riũ. cxxv.
Iniquos odio habui: ⁊ legem tuam dilexi.
Adiutor ⁊ susceptor meus es tu: ⁊ in verbum tuum supersperaui.
Declinate a me maligni: ⁊ scrutabor mandata dei mei.
Suscipe me ẜm eloquiũ tuuz ⁊ viuã: ⁊ non confundas me ab expectatione mea.
Adiuua me ⁊ saluus ero: ⁊ meditabor in iustificationibus tuis semper.
Spreuisti omnes discedentes a iusticijs tuis: q2 iniusta cogitatio eorum.
Preuaricãtes reputaui oẽs peccatores terre: ideo dilexi testimonia tua.
Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui. Ein:
Feci iudicium ⁊ iusticiaz: nõ tradas me calũniantibus me.
Suscipe seruũ tuum in bonum: non calũnientur me superbi.
Oculi mei defecerunt in salutare tuũ: ⁊ in eloquium iusticie tue.
Fac cum seruo tuo ẜm misericordiã tuam: ⁊ iustificationes tuas doce me.
Seruus tuus sum ego: da mihi intellectum vt sciam testimonia tua.
Tempus faciendi domine: dissipauerunt legem tuam.
Ideo dilexi mandata tua: super aurum ⁊ topazion.
Propterea ad omnia mãdata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui. Añ. Alla alla alla. Cap. in dñicis diebus: nisi aliter signetur.

Gal. ca. 6. Alter alterius onera portate: ⁊ sic adimplebitis legẽ chr̄i. ℟. In eternum dñe: Permanet verbum tuum. ℣. In seculum seculi veritas tua. Perma. ℣. Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit. ℟. In loco pascue ibi me collocauit. In feriali offõ añ. Adiuua me ⁊ saluus ero dñe. Cap. Alter alterius. ℟. breue. Bñdicã dñm: In omni tempore. ℣. Semp laus eius in ore meo. In omni. ℣. Dñs regit me. Vt. s. Seqꝗ postea kirie. cum precibus vt sor. ii.

Ad nonam hym.

Rerum deus tenax vigor imotus in te pmanens: lucis diurne tẽpora successibus determinans.
Largire clarz vespere quo vita nusq̃ decidat: sed premiuz mortis sacre perennis instet gloria.
Presta pater pijssime. Añ. Alla. Añ. Aspice in me. Pheos ab ore. cxxvi.
Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est anima mea.
Declaratio sermonum tuorũ illuminat: ⁊ intellectum dat paruulis.
Os meum aperui ⁊ attraxi spiritum quia mandata tua desiderabam.
Aspice in me ⁊ miserere mei: ẜz iudicium diligentium nomen tuum.
Gressus meos dirige ẜm eloquium tuum: ⁊ nõ dñetur mei oĩs iniusticia.
Redime me a calũnijs hoĩum: vt custodiam mandata tua.
Faciem tuam illumina super seruuz tuum: ⁊ doce me iustificationes tuas.
Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: q2 nõ custodierũt legẽ tuã. Sade.
Iustus es domine: ⁊ rectum iudicium tuum.
Mandasti iusticiam testimonia tua: ⁊ veritatem tuam nimis.
Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei.
Ignitum eloquium tuum vehemẽter: ⁊ seruus tuus dilexit illud.
Adolescentulus sum ego ⁊ cõtẽptus: iustificationes tuas nõ sum oblitus.
Iusticia tua iusticia in eternum: ⁊ lex tua veritas.
Tribulatio ⁊ angustia inuenerũt me: mandata tua meditatio mea est.
Equitas testimonia tua in eternum: intellectum da mihi ⁊ viuaz. Coph: vocatio. cxxvij.
Clamaui in toto corde exaudi me domine: iustificationes

iustificationes tuas requiram.
Clamaui ad te saluũ me fac: vt custodiam mandata tua.
Preueni in maturitate ⁊ clamaui: qꝛ in verba tua supersperaui.
Preuenerũt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.
Vocem meam audi secundum misericordiam tuam domine: ⁊ secunduꝫ iudicium tuum viuifica me.
Appropinquauerunt psequẽtes me iniq̃tati: a lege aũt tua lõge facti sunt:
Prope es tu domine: ⁊ omnes vie tue veritas.
Initio cognoui de testimonijs tuis: qꝛ in eternuꝫ fundasti ea. Res: caput.
Vide hũilitateꝫ meã ⁊ eripe me: qꝛ legem tuam nõ sum oblitus.
Iudica iudiciuꝫ meuꝫ ⁊ redime me: propter eloquium tuum viuifica me.
Longe a peccatoribus salus: qꝛ iustificationes tuas non exquisierunt.
Misericordie tue multe domine: secũdum iudicium tuum viuifica me.
Multi qui persequuntur me ⁊ tribulãt me: a testimõijs tuis nõ declinaui.
Vidi preuaricantes ⁊ tabescebam: quia eloquia tua non custodierunt.
Vide quoniam mandata tua dilexi dñe: in misericordia tua viuifica me.
Principium verborũ tuorũ veritas: in eternum omnia iudicia iusticie tue.
Principes Syn: dẽtib⁹. cxxviij. persecuti sunt me gratis: ⁊ a verbis tuis formidauit cor meum.
Letabor ego super eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa.
Iniquitatem odio habui ⁊ abominatus sum: legem autẽ tuam dilexi.
Septies in die laudeꝫ dixi tibi: super iudicia iusticie tue.
Pax multa diligentibus legeꝫ tuam: ⁊ non est illis scandalum.
Expectabam salutare tuuꝫ domine: ⁊ mandata tua dilexi.
Custodiuit aĩa mea testimonia tua: ⁊ dilexit ea vehementer.
Seruaui mandata tua ⁊ testimonia tua: quia omnes vie mee inconspectu tuo. Thau:
Appropinquet de precatio mea in ꝯspectu tuo domine: iuxta eloquium tuum da mihi intellectum.
Intret postulatio mea in conspectu tuo: ſ͂m eloquium tuum eripe me.
Eructabunt labia mea hymnum: cũ docueris me iustificationes tuas.
Pronunciabit lingua mea eloquium tuũ: quia omnia mãdata tua equitas.
Fiat manus tua vt saluet me: quoniã mandata tua elegi.
Concupiui salutare tuum domine: ⁊ lex tua meditatio mea est.
Viuet anima mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui sicut ouis que periit: quere seruũ tuum quia mandata tua nõ sum oblitus. Añ. All'a all'a all'a. Cap̃. in dominicis diebus: nisi aliter signetur.
Empti enim estis precio magno: glorificate ⁊ portate deũ in corpore vestro. 1. cor. cap. 6. ℟. Clamaui in toto corde meo: Exaudi me dñe. ℣. Iustificationes tuas requiram. Exaudi. Gloria. Cla. ℣. Ab occultis meis mũda me dñe. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo. In feriali autẽ officio añt. Aspice in me ⁊ miserere mei dñe. Cap̃. Empti enim estis. ℟. Redime me dñe: Et miserere mei. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et mise. Gloria. Redi. ℣. Ab occultis. vt. s. Sequit̃ postea Kirie: vt supra. fol. 11. Feria. ij. inuita. Venite exultemus dño. ps. Iubilemus. 1. Tẽpore autẽ paschali Inui. all'a all'a all'a. Hy. Rex eterne dñe. Et dicunt̃ in oibus ferijs predicto tempore vsq3 ad ascẽsionem: ⁊ de modo ordinandi hoc tẽpore officiũ videbis loco suo feria. ij.
Somno post pascha. Hym. refectis artubus spreto cubili surgimus: nobis pater canẽtibus adesse te deposcimus.
Te lingua primum concinat te mentis ardor ambiat: vt actuum sequentium tu sancte sis exordium.
Cedãt tenebre lumini ⁊ nox diurno

syderi: vt culpa quam nox intulit lucis
labescat munere.
Precamur idem supplices noxas vt
omnes amputes: 7 ore te canentium
lauderis in perpetuum.
Presta pater piissime patriq3 cōpar
vnice cum spiritu paraclyto regnans
per omne seculum. Añ. Dñs defensor.
Tpe aūt paschali dicit' añ. All'a. Et de
hoc officio vid' feria.ij.post oct.pasce.
In finē ps. dauid p'usq̄ liniref. xxvi.
DOminus illuminatio
mea: 7 salus mea quē
timebo.
Dñs protector vite
mee a quo trepidabo.
Dum appropiant su-
per me nocētes: vt edāt carnes meas.
Qui tribulant me inimici mei: ipsi in-
firmati sunt 7 ceciderunt.
Si consistant aduersum me castra: nō
timebit cor meum.
Si exurgat aduersum me prelium: in
hoc ego sperabo.
Vnam petij a domino hanc requirā:
vt inhabitem in domo domini omni-
bus diebus vite mee.
Vt videam voluntatem domini: 7
visitem templum eius.
Quoniam abscondit me in taberna-
culo suo: in die malorum protexit me:
in abscondito tabernaculi sui.
In petra exaltauit me: 7 nunc exalta-
uit caput meū super inimicos meos.
Circuiui 7 immolaui in tabernaculo
eius hostiam vociferationis: cantabo
7 psalmum dicam domino.
Exaudi domine vocem meā qua cla-
maui ad te: miserere mei 7 exaudi me.
Tibi dixit cor meum exquisiuit te fa-
cies mea: faciem tuam dñe requirā.
Ne auertas faciem tuam a me: 7 ne
declines in ira a seruo tuo.
Adiutor me' esto ne derelinquas me
neq3 despicias me: deus salutaris me'.
Quoniam pater meus 7 mater mea
dereliquerunt me: dominus autem
assumpsit me.
Legem pone mihi domine in via tua:
7 dirige me in semitā rectam propter
inimicos meos.
Ne tradideris me in animas tribulā-
tium me: quoniam insurrexerūt in me
testes iniqui: 7 mentita est iniqtas sibi.
Credo videre bona domini: in terra
viuentium.
Expecta dominū viriliter age: 7 con-
fortetur cor tuum: 7 sustine dominū.
Psalmus ipsi dauid. xxvij.
AD te dñe clamabo deus meus ne
sileas a me: ne quando taceas a me: 7
assimilabor descendentibus in lacū.
Exaudi domine vocem deprecatio-
nis mee: dum oro ad te: dum extollo
manus meas ad templum sanctū tuū.
Ne simul tradas me cum peccatori-
bus: 7 cum operantibus iniquitatem
ne perdas me.
Qui loquuntur pacem cū proximo
suo: mala autem in cordibus eorum.
Da illis secundum opera eorū: 7 s'm
nequitiam adinuentionum ipsorum.
Secundū opera manuum eorū tri-
bue illis: redde retributionē eor ipsis.
Quoniā non intellexerunt opera do-
mini: 7 in opera manuū eius destrues
illos 7 non edificabis eos.
Benedictus dominus: quoniā exau-
diuit vocem deprecationis mee.
Dominus adiutor meus 7 protector
meus: 7 in ipso sperauit cor meum 7
adiutus sum.
Et refloruit caro mea: 7 ex volunta-
te mea confitebor ei.
Dominus fortitudo plebis sue: 7 pro-
tector saluationum christi sui est.
Saluum fac populum tuū domine:
7 benedic hereditati tue: 7 rege eos 7
extolle illos vsq3 in eternū. Añ. Dñs
defensor vite mee. Añt. Adorate dominū.
Psal. dauid in consumatione taber-
nacli. xxviij.
AFferte domino
filij dei: afferte dño filios arietū.
Afferte domino gloriam 7 honorē:
afferte domino gloriam nomini eius:
adorate dominū in atrio sancto eius.

Vox

Vox domini super aquas deus maiestatis intonuit: dñs sup aquas multas.
Vox domini in virtute: vox domini in magnificentia.
Vox domini confringentis cedros: ꝛ confringet dñs cedros libani.
Et comminuet eos tanꝙ vitulum libani: ꝛ dilectus quemadmodum filius vnicornium.
Vox domini intercedentis flammã ignis: vox domini concutiens desertum ꝛ cõmouebit dñs desertũ cades.
Vox domini preparantis ceruos: ꝛ reuelabit condensa: ꝛ in templo eius omnes dicent gloriam.
Dominus diluuiuꝫ inhabitare facit: ꝛ sedebit dominus rex in eternum.
Dominus virtutem populo suo dabit: dominus benedicet populo suo in pace. Psalmus cantici in dedicatione domus dauid.xxix.

Exaltabo te dñe quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.
Dñe deus clamaui ad te: ꝛ sanasti me.
Domine eduxisti ab inferno animam meam: saluasti me a descendentibus in lacum.
Psallite domino sancti eius: ꝛ confitemini memorie sanctitatis eius.
Quoniam ira in indignatione eius: ꝛ vita in voluntate eius.
Ad vesperum demorabitur fletus: ꝛ ad matutinum leticia.
Ego autem dixi in abundantia mea: non mouebor in eternum.
Domine in voluntate tua: prestitisti decori meo virtutem.
Auertisti faciem tuam a me: ꝛ factus sum conturbatus.
Ad te domine clamabo: ꝛ ad deum meum deprecabor.
Que vtilitas in sanguine meo: dũ descendo in corruptionem?
Nunquid confitebit tibi puluis: aut annunciabit veritatem tuam?
Audiuit dñs ꝛ misertus est mei: dominus factus est adiutor meus.
Conuertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccuꝫ meuꝫ ꝛ circundedisti me leticia.
Vt cantet tibi gloria mea ꝛ non compungar: domine deus meus in eternum confitebor tibi. Añt. Adorate dominum in aula sancta eius. Añt. In tua iusticia. In finẽ ps. dauid pro extasi.xxx.

In te domine speraui nõ confundar in eternum: in iusticia tua libera me.
Inclina ad me aurem tuaꝫ accelera vt eruas me.
Esto mihi in deum protectorem ꝛ in domuꝫ refugij: vt saluum me facias.
Quoniam fortitudo mea ꝛ refugium meuꝫ es tu: ꝛ propter nomen tuũ deduces me ꝛ enutries me.
Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.
In manus tuas cõmendo spiritum meũ: redemisti me dñe deus veritatis.
Odisti obseruãtes vanitates: supervacue.
Ego autem in domino speraui: exultabo ꝛ letabor in misericordia tua.
Quoniam respexisti humilitatẽ meã: saluasti de necessitatibus animã meã.
Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti i loco spacioso pedes meos.
Miserere mei domine quoniam tribulor: conturbatus est in ira oculus meus anima mea ꝛ venter meus.
Quoniaꝫ defecit in dolore vita mea: ꝛ anni mei in gemitibus.
Infirmata est in paupertate virtus mea: ꝛ ossa mea conturbata sunt.
Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium vicinis meis valde: ꝛ timor notis meis.
Qui videbant me foras fugerunt a me: obliuioni datus sum tanꝙ mortuus a corde.
Factus sum tanꝙ vas perdituꝫ: quoniam audiui vituperationem multorum cõmorantium in circuitu.
In eo dum cõuenirent simul aduer-

sum me: accipere animaꝫ meam consiliati sunt.
Ego autē in te speraui domine dixi deus meus es tu: in manibus tuis sortes mee.
Eripe me de manu inimicorū meorum: ⁊ a persequentibus me.
Illustra faciem tuam super seruum tuum: saluum me fac in misericordia tua domine: non confundar quoniaꝫ inuocaui te.
Erubescant impii ⁊ deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa.
Que loquuntur aduersus iustum iniquitatem: in superbia ⁊ in abusione.
Quam magna multitudo dulcedinis tue dñe: quā abscondisti timētibus te.
Perfecisti eis qui sperāt in te: in conspectu filiorum hominum.
Abscondes eos in abscondito faciei tue: a conturbatione hominum.
Proteges eos in tabernaculo tuo: a contradictione linguarum.
Benedictus dominus quoniam mirificauit misericordiam suam mihi: in ciuitate munita.
Ego autē dixi in excessu mentis mee: proiectus sum a facie oculorū tuorū.
Ideo exaudisti vocē orationis mee: dum clamarem ad te.
Diligite dominū omnes sancti eius: quoniam veritatē requiret dominus: ⁊ retribuet abundanter facientibus superbiam.
Viriliter agite ⁊ cōfortetur cor vestrū: omnes qui speratis in domino.

Intellectus dauid. ps. xxxi.

Beati quorū remisse sunt iniquitates: ⁊ quorum tecta sunt peccata.
Beatus vir cui non imputauit dominus peccatū: nec est i spiritu eiꝰ dolus.
Quoniam tacui inueterauerunt ossa mea: dum clamarem tota die.
Quoniaꝫ die ac nocte grauata est super me manus tua: conuersus sum in erumna mea dum configitur spina.
Delictum meum cognitum tibi feci: ⁊ iniusticiam meam non abscondi.
Dixi confitebor aduersū me iniusticiaꝫ meā domino: ⁊ tu remisisti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omnis sanctus: in tempore opportuno.
Verūtamen in diluuio aquarū multarum ad eum non approximabunt.
Tu es refugium meū a tribulatione que circundedit me: exultatio mea erue me a circundantibus me.
Intellectum tibi dabo ⁊ instruaꝫ te in via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equus ⁊ mulus: quibus non est intellectus.
In chamo ⁊ freno maxillas eorum cōstringe: qui non approximāt ad te.
Multa flagella peccatoris: sperantes autē in dño misericordia circūdabit.
Letamini in domino ⁊ exultate iusti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Añ. In tua iusticia libera me domine. Añ. Rectos decet.

In finē ps. dauid. xxxii.

Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio.
Confitemini dño in cythara: i psalterio decem chordarum psallite illi.
Cantate ei canticuꝫ nouū: bene psallite ei in vociferatione.
Quia rectum est verbum domini: ⁊ omnia opera eius in fide.
Diligit misericordiam ⁊ iudiciū: misericordia domini plena est terra.
Verbo domini celi firmati sunt: ⁊ spiritu oris eius omnis virtus eorum.
Congregās sicut in vtre aquas maris ponens in thesauris abyssos.
Timeat dominū omnis terra: ab eo autem commoueantur omnes inhabitantes orbem.
Quoniam ipse dixit ⁊ facta sunt: ipse mandauit ⁊ creata sunt.
Dominus dissipat consilia gentiū: reprobat autem cogitatiōes populorum: ⁊ reprobat consilia principū.
Consiliū autē domini in eternum manet: cogitatiōes cordis eius in generatione ⁊ generationem.

Beata gens

Beata gens cuius est dñs deus eius: populus quē elegit in hereditatē sibi.

De celo respexit dominus: vidit omnes filios hominum.

De preparato habitaculo suo: respexit super omnes qui habitant terram.

Qui finxit sigillatim corda eorū: qui intelligit omnia opera eorum.

Non saluatur rex per multam virtutem: ⁊ gygas non saluabitur in multitudine virtutis sue.

Fallax equus ad salutem: in abūdantia autem virtutis sue non saluabitur.

Ecce oculi domini super metuentes eum: ⁊ in eis qui sperant super misericordia eius.

Ut eruat a morte animas eorū: ⁊ alat eos in fame.

Anima nostra sustinet dominū: quoniam adiutor ⁊ protector noster est.

Quia in eo letabitur cor nostrū: ⁊ in nomine sancto eius sperauimus.

Fiat misericordia tua domine super nos: quemadmodū sperauimus in te.

Psal. dauid cū mutauit vultum suū corā abimelech ⁊ dimisit eum ⁊ abijt

Benedicam dominum xxxiij. in omni tempore: semper laus eius in ore meo.

In domino laudabitur anima mea: audiant mansueti ⁊ letentur.

Magnificate dominū mecum: ⁊ exaltemus nomen eius in idipsum.

Exquisiui dominū ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex omnibus tribulatiōibus meis eripuit me.

Accedite ad eum ⁊ illuminamini: ⁊ facies vestre non confundentur.

Iste paup̄ clamauit ⁊ dominus exaudiuit eum: ⁊ de omnibus tribulationibus eius saluauit eum.

Immittit angelus domini ī circuitu timentium eum: ⁊ eripuit eos.

Gustate ⁊ videte quoniam suauis est dominus: beatus vir qui sperat in eo.

Timete dominū omnes sancti eius: quoniam non est inopia timētibus eū.

Diuites eguerunt ⁊ esurierunt: inquirentes autem dominum non minuētur omni bono.

Venite filij audite me: timorē domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitā: diligit dies videre bonos.

Prohibe linguam tuam a malo: ⁊ labia tua ne loquantur dolum.

Diuerte a malo ⁊ fac bonū: inquire pacem ⁊ persequere eam.

Oculi domini super iustos: ⁊ aures eius in preces eorum.

Uultus autem domini super facientes mala: vt perdat de terra memoriam eorum.

Clamauerunt iusti ⁊ dominus exaudiuit eos: ⁊ ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos.

Iuxta est dominus his qui tribulato sunt corde: ⁊ humiles spū saluabit.

Multe tribulationes iustorum: ⁊ de omnibus his liberauit eos dominus.

Custodit dominus omnia ossa eorū: vnum ex his non conteretur.

Mors peccatorū pessima: ⁊ qui oderunt iustum delinquent.

Redimet dominus animas seruorū suorum: ⁊ non delinquet omnes qui sperant in eo. Añ. Rectos decet collaudatio. Añt. Expugna. In finē ps̄. ipsi

Iudica domine dauid. xxxiiij. nocētes me: expugna impugnātes me.

Apprehende arma ⁊ scutū: ⁊ exurgē in adiutorium mihi.

Effunde frameā ⁊ conclude aduersus eos qui persequuntur me: dic anime mee salus tua ego sum.

Confundantur ⁊ revereantur querētes animam meam.

Auertantur retrorsum ⁊ confundātur: cogitantes mihi mala.

Fiāt tanq̄ puluis ante faciem venti: ⁊ angelus domini coartans eos.

Fiant vie illorum tenebre ⁊ lubricū: ⁊ angelus domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderūt mihi in interitum laquei sui: superuacue ex-

probrauerunt animam meam.
Ueniat illi laqueus quē ignorat: ꝛ ca-
ptio quam abscondit apprehēdat eū:
ꝛ in laqueum cadat in idipsum.
Anima autē mea exultabit in domi-
no: ꝛ delectabitur super salutari suo.
Omnia ossa mea dicent: domine quis
similis tui?
Eripiens inopem de manu fortiorū
eius: egenum ꝛ pauperem a diripiē-
tibus eum.
Surgentes testes iniqui: que ignora-
bam interrogabant me.
Retribuebant mihi mala pro bonis:
sterilitatem anime mee.
Ego autem cum mihi molesti essent:
induebar cilicio.
Humiliabam in ieiunio animā meā:
ꝛ oratio mea in sinu meo cōuertetur.
Quasi proximum ꝛ quasi fratrē no-
strum sic complacebam: quasi lugens
ꝛ contristatus sic humiliabar.
Et aduersum me letati sunt ꝛ conue-
nerunt: congregata sunt super me fla-
gella ꝛ ignoraui.
Dissipati sunt nec compuncti tenta-
uerūt: subsannauerunt me subsanna-
tiōe: frēduerūt super me dētibus suis.
Domine quādo respicies restitue ani-
mam meam a malignitate eorū: a leo-
nibus vnicam meam.
Confitebor tibi in ecclesia magna: in
populo graui laudabo te.
Non supergaudeāt mihi qui aduer-
santur mihi iniq̄: qui oderūt me gra-
tis ꝛ annuunt oculis.
Quoniā mihi quidē pacifice loque-
bantur: ꝛ in iracundia terre loquen-
tes dolos cogitabant.
Et dilatauerunt super me os suum:
dixerunt euge euge viderūt oculi nr̄i.
Uidisti domine ne sileas: domine ne
discedas a me.
Exurge ꝛ intende iudicio meo: deus
meus ꝛ dominus meus in causā meā.
Iudica me secundum iusticiam tuā
domine deus meus: ꝛ non supergau-
deant mihi.
Non dicant in cordibus suis euge eū-
ge anime nostre: nec dicant deuorabi-
mus eum.
Erubescant ꝛ reuereantur simul: qui
gratulantur malis meis.
Induantur confusione ꝛ reuerētia:
qui maligna loquuntur super me.
Exultent ꝛ letentur: qui volunt iusti-
ciam meam: ꝛ dicant semper magni-
ficetur dominus qui volunt pacem
serui eius.
Et lingua mea meditabitur iusticiā
tuam: tota die laudem tuā. In finē.
pro seruo domini dauid. psal. xxxv.

Dixit iniustus vt delinquat in se-
metipso: non est timor dei ante
oculos eius.
Quoniā dolose egit in cōspectu eius:
vt inueniatur iniquitas eius ad odiū.
Uerba oris eius iniquitas ꝛ dolus:
noluit intelligere vt bene ageret.
Iniquitatem meditatus est in cubili
suo: astitit omni vie non bone: maliciā
autem non odiuit.
Domine in celo misericordia tua: ꝛ
veritas tua vsq̄ ad nubes.
Iusticia tua sicut mōtes dei: iudicia
tua abyssus multa.
Homines ꝛ iumenta saluabis domi-
ne: quemadmodum multiplicasti mi-
sericordiam tuam deus.
Filij autem hominū in tegmine ala-
rum tuarum sperabunt.
Inebriabuntur ab vbertate domus
tue: ꝛ torrente voluptatis tue pota-
bis eos.
Quoniam apud te est fons vite: ꝛ in
lumine tuo videbimus lumen.
Pretende misericordiam tuam sciē-
tibus te: ꝛ iusticiam tuā his qui recto
sunt corde.
Non veniat mihi pes superbie: ꝛ ma
nus peccatoris non moueat me.
Ibi ceciderūt qui operātur iniqui-
tatē: expulsi sunt nec potuerunt stare.
Añ. Expugna impugnātes me. Añt. Re-
uela. Psal. ipsi dauid. xxxvi.

Noli emulari in malignantibus:
neque

neqꝫ zelaueris facientes iniquitatem.
Quoniam tanꝙ fenuz velociter are/
scent: ⁊ quemadmoduz olera herba/
rum cito decident.
Spera in dn̄o ⁊ fac bonitatē: ⁊ inha/
bita terraꝫ ⁊ pasceris in diuitijs eius.
Delectare in domino: ⁊ dabit tibi pe/
titiones cordis tui.
Reuela domino viam tuam ⁊ spera
in eo: ⁊ ipse faciet.
Et educet quasi lumen iusticiam tuā:
⁊ iudicium tuum tanꝙ meridiez sub/
ditus esto domino ⁊ ora eum.
Noli emulari in eo qui prosperatur
in via sua: i homine faciēte iniusticias.
Desine ab ira ⁊ derelinque furorem:
noli emulari vt maligneris.
Quoniam qui malignantur extermi/
nabuntur: sustinentes autem dominū
ipsi hereditabunt terram.
Et adhuc pusillum ⁊ non erit pecca/
tor: ⁊ queres locū eius ⁊ non inuenies.
Mansueti autem hereditabunt terrā:
⁊ delectabūtur in multitudine pacis.
Obseruabit peccator iustuz: ⁊ stride/
bit super eum dentibus suis.
Dominus autem irridebit euz: quo/
niam prospicit ꝙ veniet dies eius.
Gladium euaginauerūt peccatores:
intenderunt arcum suum.
Ut decipiant pauperem ⁊ inopez: vt
trucident rectos corde.
Gladius eorum intret in cor ipsoruz:
⁊ arcus eorum confringatur.
Melius est modicuz iusto: super diui/
tias peccatorum multas.
Quoniam brachia peccatorum con/
terentur: confirmat autez iustos dn̄s.
Nouit dominus dies immaculatoꝝ:
⁊ hereditas eorum in eternum erit.
Non confundētur in tempore malo:
⁊ in diebus famis saturabūtur: quia
peccatores peribunt.
Inimici vero domini mox vt hono/
rificati fuerint ⁊ exaltati: deficientes
quemadmodum fumus deficient.
Mutuabitur peccator ⁊ non soluet:
iustus autem miseretur ⁊ retribuet.
Quia benedicentes ei hereditabunt
terrā: maledicētes autē ei disperibūt.
Apud dominū gressus hominis di/
rigetur: ⁊ viam eius volet.
Cum ceciderit non collidetur: quia
dominus supponit manum suam.
Iunior fui eteniz senui: ⁊ nō vidi iu/
stū derelictū nec semē eius q̄rēs panē.
Tota die miseretur ⁊ cōmodat: ⁊ se/
men illius in benedictione erit.
Declina a malo et fac bonuz: ⁊ inha/
bita in seculum seculi.
Quia dn̄s amat iudiciū: ⁊ nō derelin/
quet sc̄tōs suos: in eternū ꝯseruabunf.
Iniusti punientur: ⁊ semen impio/
rum peribit.
Iusti autem hereditabunt terraz: ⁊
inhabitabūt in seculū seculi super eaz.
Os iusti meditabitur sapientiā: ⁊ lin/
gua eius loquetur iudicium.
Lex dei eius in corde ipsius: et nō sup/
plantabuntur gressus eius.
Considerat peccator iustum: et que/
rit mortificare eum.
Dominus autem nō derelinquet euz
in manibus eius: nec dānabit euz cuꝫ
iudicabitur illi.
Expecta dominum et custodi viam
eius: et exaltabit te vt hereditate ca/
pias terrā: cū perierint pc̄tōres videbis.
Uidi impiū superexaltatū et eleuatū:
sicut cedros libani.
Et trāsiui et ecce non erat: quesiui eū
et non est inuentus locus eius.
Custodi innocētia et vide equitatez:
quoniā sunt reliquie homini pacifico.
Iniusti autē disperibunt: simul reli/
quie impiorum interibunt.
Salus autem iustorum a dn̄o: et pro
tector eorū in tempore tribulationis.
Et adiuuabit eos dn̄s ⁊ liberabit eos:
et eruet eos a peccatoribus: et saluabit
eos: qꝛ sperauerūt in eo. Psal. da/
uid i cōmemoratione sabbati. xxxvij.

Domine ne in furore tuo arguas
me: neqꝫ i ira tua corripias me.
Quoniā sagitte tue infixe sunt mihi: ⁊
confirmasti super me manum tuam.

Nõ est sanitas in carne mea a facie ire
tue: nõ est pax ossibus meis a facie pec
catorum meorum.
Quoniã iniquitates mee supergresse
sunt caput meum: ⁊ sicut onus graue
grauate sunt super me.
Putruerunt ⁊ corrupte sunt cicatri/
ces mee: a facie insipientie mee.
Miser factus sum ⁊ curuatus sum vsq;
in finẽ: tota die ꝯtristatus ingrediebar.
Quoniam lũbi mei impleti sunt illu/
siõibus: ⁊ nõ est sanitas in carne mea.
Afflictus sum ⁊ humiliatus sum nimis:
rugiebam a gemitu cordis mei.
Domine ãte te omne desideriũ meũ:
⁊ gemitus meus a te nõ est abscõditus.
Cor meum conturbatum est dereli/
quit me virtus mea: ⁊ lumen oculorũ
meorum ⁊ ipsum non est mecum.
Amici mei ⁊ proximi mei: aduersum
me appropinquauerunt ⁊ steterunt.
Et q iuxta me erãt de lõge steterũt: ⁊
vim faciebãt qui querebãt aĩaʒ meã.
Et q ingrebãt mala mihi locuti sunt
vanitates: ⁊ dolos tota die meditabãt
Ego autem tanq̃ surdus nõ audiebã:
⁊ sicut mutus non aperiens os suum.
Et factus sum sicut homo nõ audiẽs:
⁊ nõ habens in ore suo redargutiões.
Quoniam in te domine speraui: tu
exaudies me domine deus meus.
Quia dixi ne quando supergaudeãt
mihi inimici mei: ⁊ dum cõmouentur
pedes mei sup me magna locuti sunt.
Quoniã ego in flagella paratus sum:
⁊ dolor meus in conspectu meo semp.
Quoniã iniquitatẽ meã annunciabo:
⁊ cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei viuũt ⁊ cõfirma
ti sunt sup me: ⁊ multiplicati sunt qui
oderunt me iniq;.
Qui retribuũt mala pro bonis detra/
hebãt mihi: qm̃ sequebar bonitatem.
Ne derelinquas me dñe deus meus:
ne discesseris a me.
Intende in adiutorium meum: do/
mine deus salutis mee. Añ. Reuela do/
mino viã tuã. ℣. Domine in celo misericor
dia tua. ℟. Et veritas tua vsq; ad nubes.
Tpe quadragesime. ℣. Ipse liberauit
me de laqueo venãtiũ. ℟. Et a verbo aspe/
ro. Tẽpore passionis. ℣. Erue a framea:
deus animam meam. ℟. Et de manu canis
vnicã meã. Tpe paschali añ. Alla alla all.
Ad cãticũ añ. Surrexit xp̃s. 6. ℣. Surrexit
dñs de sepulchro all. ℟. Qui pro nobis pe/
pendit in ligno alla. Tpe aduẽtus. ℣. Ex
syõ spẽs decoris eius. ℟. Deus nr̃ manife/
ste veniet. Ad laud. ifra annũ qñ nõ assi
gnatur proprie añe dñ añt. Miserere.
ps. Ipsum. ps. In finẽ dauid qñ venit
ad eũ nathã ꝓpheta qñ itrauit ad ber
Miserere mei deus: sabee. 50.
sm̃ magnã misericordiam tuã.
Et sm̃ multitudinem miserationum
tuarum dele iniquitatem meam.
Amplius laua me ab iniquitate mea:
⁊ a peccato meo munda me.
Quoniã iniquitatẽ meaʒ ego cogno/
sco: ⁊ peccatũ meũ cõtra me est semp.
Tibi soli peccaui ⁊ malum coram te
feci: vt iustificeris in sermonibus tuis
⁊ vincas cum iudicaris.
Ecce eni iniqtatibus cõceptus sum: ⁊
in peccatis concepit me mater mea.
Ecce eni veritatem dilexisti: incerta ⁊
occulta sapiẽtie tue manifestasti mihi.
Asperges me dñe ysopo ⁊ mũdabor: la
uabis me et super niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium et leti/
ciam: et exultabunt ossa humiliata.
Auerte faciem tuam a peccatis meis:
et omnes iniquitates meas dele.
Cor mũdum crea in me deus: et spi/
ritũ rectũ innoua in visceribus meis.
Ne proijcias me a facie tua: et spiritũ
sanctum tuum ne auferas a me.
Redde mihi leticiam salutaris tui: et
spiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impij
ad te conuertentur.
Libera me de sanguinib9 deus deus
salutis mee: ⁊ exaltabit lingua mea iu/
sticiam tuam.
Domine labia mea aperies: et os meũ
annunciabit laudem tuam.

Quoniam

Quoniã si voluisses sacrificiũ dedissez vtiqꝫ holocaustis nõ delectaberis.
Sacrificium deo spiritus cõtribulatus cor contritum ⁊ humiliatuz deus non despicies.
Benigne fac dñe in bona voluntate tua syon: vt edificent muri hierusalẽ.
Tunc acceptabis sacrificium iusticie oblationes ⁊ holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos. Añ. Miserere mei deus. Añt. Intellige. In finez pro ea que hereditatẽ consequitur. ps. dauid. v.
Verba mea auribus percipe domine: intellige clamorem meum.
Intende voci orõnis mee: rex meus ⁊ deus meus.
Quoniam ad te orabo domine: mane exaudies vocem meam.
Mane astabo tibi ⁊ videbo: qm̃ non deus volens iniquitatem tu es.
Neqꝫ habitabit iuxta te malignus: neqꝫ pmanebũt iniusti añ oculos tuos.
Odisti oẽs qui operant̃ iniquitatem: perdes oẽs qui loquunt̃ mendaciũ.
Virum sanguinum ⁊ dolosum abominabitur dominus: ego aũt in multitudine misericordie tue.
Introibo in domũ tuã: adorabo ad templum sanctum tuuz in timore tuo.
Domine deduc me in iusticia tua propter inimicos meos: dirige in conspectu tuo viam meam.
Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.
Sepulchrum patens est guttur eorũ: linguis suis dolose agebãt: iudica illos deus.
Decidant a cogitationibus suis s̃m multitudinem impietatũ eorũ expelle eos: quoniã irritauerunt te domine.
Et letentur omnes qui sperant in te: in eternũ exultabũt ⁊ habitabis i eis.
Et gloriabunt̃ in te oẽs qui diligunt nomen tuum: qm̃ tu benedices iusto.
Domine vt scuto bone volũtatis tue: coronasti nos. Añ. Intellige clamorem meum domine. Añ. Deus deus meus ad te de luce vigilo. ps. Ipsum. 5. Añ. Conuersus est. Canticum Esaie. xii.
Confitebor tibi dñe quoniã iratus es mihi: conuersus est furor tuus ⁊ consolatus es me. c.12.a
Ecce deus saluator meus: fiducialiter agam ⁊ non timebo.
Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dominus: et factus est mihi in salutem.
Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: ⁊ dicetis in illa die cõfitemini dño ⁊ inuocate nomen eius.
Notas facite in populis adinuentiones eius: mementote quoniam excelsum est nomen eius.
Cantate dño qm̃ magnifice fecit: annũciate hoc in vniuersa terra.
Exulta ⁊ lauda habitatio syon: quia magnus in medio tui sanctus israel.
Añt. Conuersus est furor tuus dñe ⁊ consolatus es me. Añ. Laudate dñm de celis. ps. Ipsum. 6. Cap. sequens semper dr̃ diebus ferialibus excepto tpe aduentus ⁊ quadragesime ⁊ paschali tẽpore vsqꝫ ad penthe. qbus tẽporibus assignãtur. ppria capl'a.
Nox precessit dies autem appropinquauit: abijciamus ergo opera tenebrarum ⁊ induamur arma lucis sic vt in die honeste ambulemus. Hymnus. rom. 13.d.
Splẽdor paterne glorie de luce lucem proferẽs: lux lucis ⁊ fons luminis dies diem illuminans.
Verusqꝫ sol illabere micãs nitore perpeti: iubarqꝫ sancti spiritus infunde nostris sensibus.
Votis vocemus te patrem: patrem perẽnis glorie: pater potẽtis gratie: culpam releget lubricam.
Informet actus strenuos dentes retundat inuidi: casus secundet asperos donet gerendi gratiam.
Mentez gubernet ⁊ regat casto fideli corpore: fides calore ferueat fraudis venena nesciat.
Xpsqꝫ nobis sit cibus: potusqꝫ noster sit fides: leti bibamus sobriam ebrietatem spiritus. xp̃us. ꝑ

Letus dies hic transeat pudor sit vt diluculum: fides velut meridies crepusculum mens nesciat.
Aurora cursus prouehit aurora totus prodeat: in patre totus filius ꝛ totus in verbo pater.
Deo patri sit gloria. In aduentu. ℣. Uox clamantis in deserto: parate viam dñi. ℟. Rectas facite semitas eius. Tempore quadragesime. ℣. Angelis suis deus mãdauit de te. ℟. Ut custodiãt te: in omnibus viis tuis. Tpe passionis. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meꝰ. ℟. Et ab insurgẽtibus in me: libera me. Tẽpore paschali. ℣. In resurrectione tua chr̃e all'a. ℟. Celi ꝛ terra letentur all'a. ℣. Repleti sumus mane misericordia tua. ℟. Exultauimus ꝛ delectati sumus. Ad bñ. añ. Benedictꝰ. ps. Benedictus. 7. Deinde añ. Benedictus dñs deꝰ israel. Postea Kyriel'. Xp̃eleison Kyriel'. Pater noster. alta voce aliquãtulũ ab officiatore pronũciat' in matuti. ꝛ vespe. in alijs vero horis sub silẽtio dicitur: finito pater sequit' ℣. Ego dixi dñe miserere mei. ℟. Sana animã meã q̃a peccaui tibi. ℣. Conuertere dñe vsq̃quo. ℟. Et deprecabilis esto super seruos tuos. ℣. Fiat misericordia tua domine super nos. ℟. Quemadmodum sperauimus in te. ℣. Sacerdotes tui induant' iusticiam. ℟. Et sancti tui exultent. ℣. Domine saluum fac regem. ℟. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. ℣. Saluũ fac populũ tuũ dñe. ℟. Et rege eos ꝛ extolle illos vsq̃ in eternum. ℣. Memẽto cõgregationis tue. ℟. Quam possedisti ab initio. ℣. Fiat pax in virtute tua. ℟. Et abundãtia in turribus tuis. ℣. Oremus pro fidelibus defunctis. ℟. Requiem eternam dona eis domine: ꝛ lux perpetua luceat eis. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro fratribus nostris absentibus. ℟. Saluos fac s̃uos tuos deus meus sperantes in te. ℣. Pro afflictis ꝛ captiuis. ℟. Libera eos deus israel ex omnibus tribulationibus suis. ℣. Mitte eis dñe auxiliũ de sctõ. ℟. Et de syon tuere eos. ℣. Dñe exaudi. ℟. Et clamor meus. ps.

et benedic hereditati tue.

De profundis clamaui ad te dñe: domine exaudi vocem meam.
Fiant aures tue intendentes: in vocem deprecationis mee.
Si iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit.
Quia apud te propitiatio est: ꝛ propter legem tuam sustinui te domine.
Sustinuit anima mea in verbo eius: sperauit anima mea in domino.
A custodia matutina vsq̃ ad noctẽ: speret israel in domino.
Quia apud dominum misericordia: ꝛ copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet israel: ex omnibus iniquitatibus eius. ℣. Dñe deus virtutum cõuerte nos. ℟. Et ostende faciẽ tuã ꝛ salui erimus. ℣. Exurge chr̃e adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. ℣. Domine exaudi. ℟. Et clamor meus. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cũ spiritu tuo. Oratio competens dicta oratione in matuti. ꝛ vespe. tñ fit cõme. de sancta cruce. Añ. Per signum crucis de inimicis nostris libera nos deus noster. ℣. Omnis terra adoret te ꝛ psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nomini tuo domine. Oratio.

Perpetua nos quesumus domie pace custodi: quos per lignum sancte crucis redimere dignatus es. Deinde addunt' cõia suffragia: ꝛ i fine vltime oõnis videl; de pace d'r. Per dñm nostrũ iesum chr̃um. ¶ Nota q̃ suprascriptus ps. ꝛ p̃ces dicunt' semp ad matuti. modo suprascripto in diebus ferialibus exceptis tribus diebus maioris hebdomade a cena dñi vsq̃ ad pascha: ꝛ paschali tẽpore ꝛ p̃terq̃ ad primam ꝛ completoriũ de quibus quere in locis suis. Feria tertia Inui. Jubilemus deo salutari nr̃o. ps. Uenite. i.

Hymnus.

Consors paterni luminis lux ipse lucis et dies: noctem canendo rũpimus assiste postulantibus.
Aufer tenebras mentiũ fuga cateruas demonum: expelle somnolentiã ne pigritantes obruat.
Sic christe nobis omnibus indulgeas credentibus:

credentibus: vt prosit exorātibus qđ
precinentes psallimus.
Presta pater piissime.13. Añt. Ut non
delinquā. Tēpore paschali añ. Alla. In
finē pro idithū cāticū dauid. xxxviij.

Dixi custodiā vias meas
vt non delinquā in lin
gua mea.
Posui ori meo custo-
diam: cum consisteret
pctōr aduersum me.
Obmutui ⁊ humiliatus sum ⁊ silui a
bonis: ⁊ dolor meus renouatus est.
Concaluit cor meum intra me: ⁊ in
meditatione mea exardescet ignis.
Locutus sum in lingua mea: notū fac
mihi domine finem meum.
Et numerum dierū meorū quis est:
vt sciam quid desit mihi.
Ecce mēsurabiles posuisti dies meos:
⁊ substantia mea tanq̄ nihilū ante te.
Uerumtamen vniuersa vanitas: om
nis homo viuens.
Uerūtamen in imagine pertrāsit ho-
mo: sed ⁊ frustra conturbatur.
Thesaurizat ⁊ ignorat cui congrega
bit ea: ⁊ nunc que est expectatio mea:
nōne dñs ⁊ substātia mea apud te est.
Ab omnibus iniquitatib9 meis erue
me: opprobriū insipienti dedisti me.
Obmutui ⁊ non aperui os meū: qm̄
tu fecisti: amoue a me plagas tuas.
A fortitudine manus tue ego defeci
in increpationibus: propter iniquita-
tem corripuisti hominem.
Et tabescere fecisti sicut araneam ani
mam eius: verumtamen vane cōtur-
batur omnis homo.
Exaudi orationem meam domine: ⁊
deprecationem meā auribus perci-
pe lachrymas meas.
Ne sileas qm̄ aduena ego sum apud
te: ⁊ peregrinus: sicut oēs pr̄es mei.
Remitte mihi vt refrigerer: priusq̄
habeam ⁊ amplius non ero. In finē
ps. dauid. xxxix.
Expectans ex-
pectaui dñm: ⁊ intendit mihi.
Et exaudiuit preces meas: ⁊ eduxit
me de lacu miserie ⁊ de luto fecis.
Et statuit supra petrā pedes meos:
⁊ direxit gressus meos.
Et immisit in os meum canticū no-
uum: carmen deo nostro.
Uidebunt multi ⁊ timebunt: ⁊ spera
bunt in domino.
Beatus vir cuius est nomen domini
spes eius: ⁊ non respexit in vanitates
⁊ insanias falsas.
Multa fecisti tu domine deus meus
mirabilia tua: ⁊ cogitationibus tuis
non est qui similis sit tibi.
Annunciaui ⁊ locutus sum: multipli-
cati sunt super numerum.
Sacrificium ⁊ oblationē noluisti: au-
res autem perfecisti mihi.
Holocaustum ⁊ pro peccato non po-
stulasti: tunc dixi ecce venio.
In capite libri scriptum est de me vt
facerem voluntatē tuam: deus meus
volui ⁊ legē tuā in medio cordis mei.
Annunciaui iusticiā tuam in ecclesia
magna: ecce labia mea non prohibe-
bo domine tu scisti.
Iusticiā tuā non abscondi in corde
meo: veritatē tuā ⁊ salutare tuū dixi.
Non abscondi misericordiā tuam ⁊
veritatem tuam: a concilio multo.
Tu autē domine ne longe facias mi-
serationes tuas a me: misericordia tua
⁊ veritas tua semper susceperunt me.
Quoniā circūdederūt me mala quo-
rū nō est numerus: cōprehenderūt me
iniqtates mee: ⁊ nō potui vt viderē.
Multiplicate sunt super capillos capi
tis mei: ⁊ cor meum dereliquit me.
Complaceat tibi dñe vt eruas me:
domine ad adiuuandum me respice.
Confundantur ⁊ reuereantur simul
qui querūt animā meā: vt auferāt eā.
Conuertantur retrorsum ⁊ reuereā-
tur: qui volunt mihi mala.
Ferant confestim cōfusionem suam:
qui dicunt mihi euge euge.
Exultent ⁊ letent̄ super te oēs querē
tes te: ⁊ dicāt semp̄ magnificetur dñs
qui diligunt salutare tuum.

Ego antez mendicus sum ⁊ pauper: dominus sollicitus est mei.
Adiutor meus ⁊ protector meus es tu: deus meus ne tardaueris. Añ. Ut non delinquam in lingua mea. Añ. Sana.
In finem psalmus dauid. xl.
Beatus qui intelligit sup egenuz ⁊ pauperem: in die mala liberabit eū dominus.
Dominus conseruet eum ⁊ viuificet eum ⁊ beatum faciat eum in terra: ⁊ nō tradat euz in aīam inimicoꝝ eius.
Dñs opem ferat illi super lectū doloris eius: vniuersum stratum eius versasti in infirmitate eius.
Ego dixi dñe miserere mei: sana animam meam: quia peccaui tibi.
Inimici mei dixerunt mala mihi: qñ morietur ⁊ peribit nomen eius.
Et si ingrediebatur vt videret: vana loquebatur cor eius congregauit iniquitatem sibi.
Egrediebatur foras: ⁊ loquabatur in idipsum.
Aduersum me susurrabāt omnes inimici mei: aduersum me cogitabāt mala mihi.
Uerbum iniquum constituerunt aduersum me: nunquid qui dormit non adiiciet vt resurgat.
Etenim homo pacis mee in quo speraui: qui edebat panes meos magnificauit super me supplantationem.
Tu aūt domine miserere mei ⁊ resuscita me: ⁊ retribuam eis.
In hoc cognoui qm̄ voluisti me: qm̄ nō gaudebit inimicus meus sup me.
Me autem propter innocentiā suscepisti: ⁊ confirmasti me in cōspectu tuo in eternum.
Benedictus dominus deus israel: a seculo ⁊ in seculum fiat fiat. In finem intellectus filiis chore. ps. dauid. xli.
Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te deus.
Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū: qñ veniam ⁊ apparebo ante faciem dei.
Fuerunt mihi lachryme mee panes die ac nocte: dum dicitur mihi quottidie vbi est deus tuus.
Hec recordatus sum ⁊ effudi in me animam meam: quoniam transibo in locū tabernaculi admirabilis vsqz ad domum dei.
In voce exultationis ⁊ confessionis: sonus epulantis.
Quare tristis es anima mea: ⁊ quare conturbas me.
Spera in deo: qm̄ adhuc confitebor illi: salutare vultus mei ⁊ deus meus.
Ad me ipsūz anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra iordanis: ⁊ hermoniī a mōte modico.
Abyssus abyssum inuocat: in voce cataractarum tuarum.
Omnia excelsa tua ⁊ fluctus tui: super me transierunt.
In die mandauit dñs misericordiaz suam: ⁊ nocte canticum eius.
Apud me oratio deo vite mee: dicaz deo susceptor meus es.
Quare oblitus es mei: ⁊ quare contristatus incedo: dū affligit me inimicus.
Dū cōfringunť ossa mea: exprobrauerūt mihi q tribulāt me inimici mei.
Dum dicunt mihi per singulos dies vbi est deus tuus: quare tristis es anima mea ⁊ quare conturbas me.
Spera in deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei ⁊ deus meus. Añ. Sana domine animam meam: quia peccaui tibi. Añ. Eructauit. In finez pro filiis chore: intellectus dauid. ps. xliii.
Deus auribus nostris audiuimus: patres nostri annunciauerunt nobis.
Opus qđ operatus es in diebus eorum: ⁊ in diebus antiquis.
Manus tua gētes dispdidit ⁊ plātasti eos: afflixisti populos ⁊ expulisti eos.
Nec enim in gladio suo possederunt terrā: ⁊ brachiū eorū nō saluabit eos.
Sed dextera tua ⁊ brachium tuum ⁊ illuminatio vultus tui: quoniam cōplacuisti in eis.

Tu es

Tu es ipse rex meus et deus meus: qui mandas salutes iacob.
In te inimicos nostros ventilabimus cornu: et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.
Non enim in arcu meo sperabo: et gladius meus non saluabit me.
Saluasti enim nos de affligentibus nos: et odientes nos confudisti.
In deo laudabimur tota die: et in nomine tuo confitebimur in seculum.
Nunc autem repulisti et confudisti nos: et non egredieris deus in virtutibus nostris.
Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros: et qui oderunt nos diripiebant sibi.
Dedisti nos tanquam oues escarum: et in gentibus dispersisti nos.
Uendidisti populum tuum sine precio: et non fuit multitudo in commutationibus eorum.
Posuisti nos opprobrium vicinis nostris: subsannationem et derisum his qui sunt in circuitu nostro.
Posuisti nos in similitudinem gentibus: commotionem capitis in populis.
Tota die verecundia mea contra me est: et confusio faciei mee cooperuit me.
A voce exprobrantis et obloquentis: a facie inimici et persequentis.
Hec omnia venerunt super nos nec obliti sumus te: et inique non egimus in testamento tuo.
Et non recessit retro cor nostrum: et declinasti semitas nostras a via tua.
Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis: et cooperuit nos vmbra mortis.
Si obliti sumus nomen dei nostri: et si expandimus manus nostras ad deum alienum.
Nonne deus requiret ista: ipse enim nouit abscondita cordis.
Quoniam propter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis.
Exurge quare obdormis domine: exurge et ne repellas in finem.
Quare faciem tuam auertis: obliuisceris inopie nostre et tribulationis nostre.
Quoniam humiliata est in puluere anima nostra: conglutinatus est in terra venter noster.
Exurge domine adiuua nos: et redime nos propter nomen tuum. In finem pro his qui commutabuntur filiis chore ad intellectum canticum pro dilecto.
Eructauit cor Psal. xliiii. meum verbum bonum: dico ego opera mea regi.
Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis.
Speciosus forma pre filiis hominum: diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus in eternum.
Accingere gladio tuo super femur tuum potentissime.
Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna.
Propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam: et deducet te mirabiliter dextera tua.
Sagitte tue acute: populi sub te cadent in corda inimicorum regis.
Sedes tua deus in seculum seculi: virga directionis virga regni tui.
Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatem: propterea vnxit te deus tuus oleo leticie pre consortibus tuis.
Myrrha et gutta et cassia a vestimentis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filie regum in honore tuo.
Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circundata varietate.
Audi filia et vide et inclina aurem tuam: et obliuiscere populum tuum et domum patris tui.
Et concupiscet rex decorem tuum: quoniam ipse est dominus deus tuus: et adorabunt eum.
Et filie tyri in muneribus: vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis.
Omnis gloria eius filie regis ab intus in fimbriis aureis: circumamicta varietatibus.
Adducentur regi virgines post eam: proxime eius afferentur tibi.
Afferentur in leticia et exultatione: adducentur in templum regis.
Pro patribus tuis nati sunt tibi filii:

cōstitues eos principes sup oēz terrā.
Memores erūt nominis tui domine: in omni generatione ꝛ generatione.
Propterea populi cōfitebuntur tibi in eternum: ꝛ in seculum seculi. Añt. Eructauit cor meuz verbum bonum. Añt. Adiutor. In finem filiis chore pro archanis. Psalmus dauid. xlv.
Deus noster refugiū ꝛ virtus: adiutor in tribulationibus que inuenerunt nos nimis.
Propterea nō timebimus dū turbabitur terra: ꝛ transferentur montes in cor maris.
Sonuerūt ꝛ turbate sūt aque eor: cōturbati sūt mōtes in fortitudine ei⁹.
Fluminis impetus letificat ciuitatez dei: sanctificauit tabernaculum suum altissimus.
Deus in medio eius non cōmouebit: adiuuabit eam deus mane diluculo.
Cōturbate sūt gentes ꝛ inclinata sūt regna: dedit vocē suā mota est terra.
Dominus virtutuz nobiscum: susceptor noster deus iacob.
Uenite ꝛ videte opera domini que posuit prodigia sup terram: auferens bella vsqꝫ ad finem terre.
Arcum conteret ꝛ confringet arma: ꝛ scuta comburet igni.
Uacate ꝛ videte qm̄ ego sum deus: exaltabor i gētib⁹ ꝛ exaltabor i terra.
Dominus virtutuz nobiscum: susceptor noster deus iacob. In finez pro filiis chore. Psal. dauid. xlvi.
Omnes gētes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis.
Quoniaz dominus excelsus terribilis: rex magnus super omnem terraz.
Subiecit populos nobis: ꝛ gentes sub pedibus nostris.
Elegit nobis hereditatem suā: speciē iacob quem dilexit.
Ascendit deus in iubilo: ꝛ dominus in voce tube.
Psallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite.
Quoniam rex omnis terre deus: psallite sapienter.
Regnabit deus super gētes: deus sedet super sedem sanctam suam.
Principes populorū cōgregati sunt cum deo abraham: quoniam dii fortes terre vehemēter eleuati sunt. Añ. Adiutor in tribulationibus. Añ. Magnus dominus. Psalmus cātici filiis chore secūda sabbati. xlvii.
Magnus dominus ꝛ laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri in monte sancto ei⁹.
Fundāt exultatione vniuerse terre: mons syon latera aquilonis ciuitas regis magni.
Deus in domibus eius cognoscetur: cum suscipiet eam.
Quoniā ecce reges congregati sunt: conuenerunt in vnum.
Ipsi videntes sic admirati sunt: conturbati sunt cōmoti sunt tremor apprehendit eos.
Ibi dolores vt parturiētis: in spiritu vehementi cōteres naues tharsis.
Sicut audiuimus sic vidimus in ciuitate domini virtutum: in ciuitate dei nostri deus fundauit eam in eternum.
Suscepimus deus misericordiā tuā: in medio templi tui.
Secundum nomen tuum deus sic ꝛ laus tua in fines terre: iusticia plena est dextera tua.
Letetur mons syon ꝛ exultent filie iude: propter iudicia tua domine.
Circūdate syon ꝛ complectimini eā: narrate in turribus eius.
Ponite corda vestra in virtute eius: ꝛ distribuite domos eius vt enarretis in progenie altera.
Quoniam hic est deus deus noster in eternum ꝛ in seculum seculi: ipse reget nos in secula. In finē pro filiis chore: Psal. dauid. xlviii.
Audite hec omnes gentes: auribus percipe qui habitatis orbem.
Quiqꝫ terrigene ꝛ filii hoīum: simul in vnum diues ꝛ pauper.
Os meum loquetur sapientiaz: ꝛ meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo

Inclinabo in parabolam aurē meā: aperiam in psalterio ꝓpositiōez meā.
Cur timebo in die mala: iniqtas calcanei mei circundabit me.
Qui confidūt in virtute sua: ⁊ in multitudine diuitiarum suaruz gloriant.
Frater non redimit redimet homo: ⁊ non dabit deo placationem suam.
Et precium redēptionis aie sue: ⁊ laborauit i eternū ⁊ viuet adhuc in finē.
Non videbit interitum cum viderit sapientes morientes: simul insipiens ⁊ stultus peribunt.
Et relinquent alienis diuitias suas: ⁊ sepulchra eoꝝ domus illoꝝ in eternū.
Tabernacula eorum in progenie ⁊ progenie: vocauerunt nomina sua in terris suis.
Homo cum in honore esset non intellexit: cōparatus est iumentis insipientibus ⁊ similis factus est illis.
Hec via illorū scandalum ipsis: ⁊ postea in ore suo complacebunt.
Sicut oues i inferno positi sunt: mors depascet eos.
Et dominabūntur eoruz iusti in matutino: ⁊ auxilium eoruz veterascet in inferno gloria eorum.
Verūtamen deus redimet aiam meā de manu inferi: cum acceperit me.
Ne timueris cum diues factus fuerit homo: ⁊ cum multiplicata fuerit gloria domus eius.
Quoniam cū interierit nō sumet oia: neqz descendet cum eo gloria eius.
Quia anima eius in vita ipsius bñdicet: confitebor tibi cū bñfeceris ei.
Introibit vsqz in progenies patruz suorum: ⁊ vsqz in eternum non videbit lumen.
Homo cum in honore esset non intellexit: comparatus est iumētis insipiētibus ⁊ similis fact⁹ est illis. Añ. Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis. Añt. Deus deorum. Psalmus Asaph.xlix.

Deus deorum dominus locutus est: ⁊ vocauit terram.
A solis ortu vsqz ad occasum: ex syon species decoris eius.
Deus manifeste veniet: deus noster ⁊ non silebit.
Ignis in conspectu eius exardescet: ⁊ in conspectu circuitu eius tempestas valida.
Aduocauit celum de sursum: ⁊ terrā discernere populum suum.
Congregate illi sanctos eius: qui ordinant testamentū eius super sacrificia.
Et annunciabunt celi iusticiam eius: quoniam deus iudex est.
Audi populus meus ⁊ loquar israel: ⁊ testificabor tibi deus tuus ego sum.
Non in sacrificijs tuis arguaz te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.
Non accipiam de domo tua vitulos: neqz de gregibus tuis hircos.
Quoniam mee sunt omnes fere siluarum: iumenta in montibus ⁊ boues.
Cognoui omnia volatilia celi: ⁊ pulchritudo agri mecum est.
Si esuriero non dicam tibi: meus est enim orbis terre ⁊ plenitudo eius.
Nunquid mādūcabo carnes tauroꝝ: ⁊ sanguinem hircorum potabo?
Immola deo sacrificium laudis: ⁊ redde altissimo vota tua.
Et inuoca me in die tribulatiōis: eruā te ⁊ honorificabis me.
Peccatori autem dixit deus quare tu enarras iusticias meas: ⁊ assumis testamentum meum per os tuum.
Tu vero odisti disciplinam ⁊ proiecisti sermones meos retrorsum.
Si videbas furem currebas cum eo: ⁊ cū adulteris portionē tuā ponebas.
Os tuum abūdauit malicia: ⁊ lingua tua concinabat dolos.
Sedens aduersus fratrē tuuz loquebaris: ⁊ aduersus filiū matris tue ponebas scandalum: hec fecisti ⁊ tacui.
Existimasti inique ꝙ ero tui similis: arguā te ⁊ statuā contra faciem tuam.
Intelligite hec q obliuiscimini deuz: ne qñ rapiat ⁊ non sit qui eripiat.
Sacrificiuz laudis honorificabit me:

⁊ illic iter quo ostendã illi salutare dei.
In finem intellectus dauid cum venit ad eum doech idumeus ⁊ nunciauit sauli: venit dauid in domũ abimelech.
Quid gloriaris in malicia: ps. lj. qui potens es in iniquitate.
Tota die iniusticiã cogitabit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti doluz.
Dilexisti maliciaz super benignitatẽ: iniquitatem magis q̃ loqui equitatẽ.
Dilexisti omnia verba p̃cipitationis: lingua dolosa.
Propterea deus destruet te in finez: euellet te ⁊ migrabit te de tabernaculo tuo ⁊ radicẽ tuã de terra viuentiũ.
Videbunt iusti ⁊ timebũt ⁊ super eũ ridebunt ⁊ dicent: ecce homo qui nõ posuit deum adiutorem suum.
Sed sperauit in multitudine diuitiarũ suarũ: ⁊ preualuit in vanitate sua.
Ego autem sicut oliua fructifera in domo dei: speraui in misericordia dei in eternum ⁊ in seculum seculi.
Confitebor tibi in seculuz quia fecisti: ⁊ expectabo nomen tuum qm̃ bonuz est in conspectu sanctoruz tuorũ. Añ. Deus deoruz dñs locutus est. ℣. Immola deo sacrificium laudis. ℟. Et redde altissimo vota tua. In aduẽtu ℣. Emitte agnũ domine dominatorem terre. ℟. De petra deserti ad montez filie syon. Tpe quadragesime. ℣. Scapulis suis obũbrabit tibi. ℟. Et sub p̃enis ei⁹ spabis. Tpe passiõis ℣. De ore leonis: libera me dñe. ℟. Et a cornibus vnicorniũ: humilitatẽ meaz. Tpe paschali añ. All'a all'a all'a. ℣. Surrexit dñs vere all'a. ℟. Et apparuit simoni all'a.
Ad laudes añ. Dele dñe iniquitatẽ meã. Tpe paschali añ. All'a. ps. Miserere. 16. Añ. Salutare. In finez ps. dauid. xlij.
Iudica me deus ⁊ discerne causam meam de gente non sancta: ab hoĩe iniquo ⁊ doloso erue me.
Quia tu es deus fortitudo mea quare me repulisti: ⁊ quare tristis incedo dũ affligit me inimicus?
Emitte lucem tuaz ⁊ veritatem tuã: ipsa me deduxerunt ⁊ adduxerunt in mõtẽ sanctũ tuũ ⁊ in tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei: ad deũ qui letificat iuuentutem meam.
Confitebor tibi in cythara deus deus meus: quare tristis es anima mea ⁊ quare conturbas me.
Spera in deo qm̃ adhuc confitebor illi: salutare vultus mei ⁊ deus meus.
Añ. Salutare vult⁹ mei ⁊ de⁹ meus. Añ. Ad te de luce vigilo deus. ps. Deus deus meus. 5. Añt. Cunctis diebus. Canticũ ezechie.
Ego dixi in dimidio dierũ meorum: vadam ad portas inferi. Esaie. 38. b.
Quesiui residuũ annorũ meorũ: dixi nõ videbo dominum deum meum in terra viuentium.
Non aspiciam hominem vltra: ⁊ habitatorem quietis.
Generatio mea ablata est ⁊ conuoluta est a me: quasi tabernacula pastorũ.
Precisa est velut a texente vita mea: dũ adhuc ordirer succidit me: de mane vsq; ad vesperam finies me.
Sperabaz vsq; ad mane: quasi leo sic contriuit omnia ossa mea.
De mane vsq; ad vesperaz finies me: sicut pullus hyrundinis sic clamabo meditabor vt columba.
Attenuati sunt oculi mei: suspiciẽtes in excelso.
Dñe vim patior rñde p me: qd dicaz aut qd rñdebit mihi cũ ipse fecerim?
Recogitabo tibi oẽs annos meos: in amaritudine anime mee.
Domine si sic viuitur ⁊ in talibus vita spiritus mei: corripies me ⁊ viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima.
Tu autem eruisti animam meã vt nõ periret: proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea.
Quia non infernus confitebitur tibi: neq; mors laudabit te: nõ expectabũt qui descendunt in lacum veritatẽ tuã.
Viuens viuens ipse cõfitebitur tibi: sicut ⁊ ego hodie pater filijs notam faciet veritatem tuam.

Domine

Dñe saluū me fac ⁊ psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nr̄e in domo domini. Añt. Cunctis diebus vite nostre: saluos nos fac dñe. Añt. Oēs angeli eius laudate dñm de celis. Ps. Laudate dñm. 6. Cap. Nox precessit dies autē appropinquit: abijciamus ergo opa tenebrarū ⁊ induamur arma lucis: sic vt i die honeste ambulemus. Hyñ

rom. 13. d. Ales diei aliter signet'. Hym. nuncius lucem propinquā precinit: nos excitator mentiū iam chr̄s ad vitam vocat.

Auferte clamat lectulos egros sopore desides: casteq̃ʒ recte ac sobrie vigilate iam sum proximus.

Iesum ciamus vocibus flentes precantes sobrie: intenta supplicatio dormire cor mundum vetat.

Tu christe somnuʒ discute: tu rumpe noctis vincula: tu solue peccatū vetus nouumq̃ʒ lumen ingere.

Deo p̄ri sit gloria. Tpe aduentus. ℣. Vox clamantis in deserto: parate viam dñi. ℟. Rectas facite semitas eius. Tpe quadragesime. ℣. Angelis suis deus mandauit de te. ℟. Ut custodiant te: in omnibus vijs tuis. Tpe passionis. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus. ℟. Et ab insurgentibus in me: libera me. Tpe paschali. ℣. In resurrectione tua christe alleluia. ℟. Celi ⁊ terra letētur alleluia. Alio tpe per annuʒ. ℣. Repleti sumus mane misericordia tua. ℟. Exultauimus ⁊ delectati sumus. Ad bñ. añt. Erexit nobis dominus cornu salutis in domo dauid pueri sui. Postea preces cum reliquis vt fol. nūero. 17. Feria. iiij. inuitato. In manu tua domie. Oēs fines terre. Ps. Venite. 1. Hymnus.

Rerum creator optime rectorq̃ʒ noster aspice: nos a quiete noxia mersos sopore libera.

Te sancte christe poscimus ignosce tu criminibus: ad confitendū surgimus morasq̃ʒ noctis rumpimus.

Mentes manusq̃ʒ tollimus prophetā sicut nouimus: nobis gerendum precipit paulusq̃ʒ gestis censuit.

Uides malum quod gessimus occulta nostra pandimus: preces gemētes fundimus dimitte quod peccauimus.

Presta pater piẏssime. 13. Añt. Auertit dominus. Tpe paschali añt. Alleluia. In finem intellectus dauid pro amalech.

Dixit insipiens in corde suo: nō est deus. Psal. lij.

Corrupti sunt ⁊ abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.

Deus de celo prospexit sup filios hominum: vt videat si est intelligens aut requirens deum.

Omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum nō est vsq̃ʒ ad vnum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem: qui deuorant plebē meā vt cibum panis?

Deum non inuocauerūt: illic trepidauerunt timore vbi non fuit timor.

Quoniam deus dissipauit ossa coruʒ qui hominibus placent: confusi sunt quoniam deus spreuit eos.

Quis dabit ex syon salutare israel: cū conuerterit dominus captiuitatē plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabit' isrl̄.

In finē in carminibus intellectus dauid. liiij.

Exaudi deus orationem meam: ⁊ ne despexeris deprecationem meam: intende mihi ⁊ exaudi me.

Contristatus sū in exercitatiōe mea: ⁊ conturbatus sum a voce inimici: ⁊ a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinauerūt in me iniquitates: ⁊ in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me: ⁊ formido mortis cecidit super me.

Timor ⁊ tremor venerunt super me: ⁊ contexerunt me tenebre.

Et dixi quis dabit mihi pennas sicut columbe: ⁊ volabo ⁊ requiscam.

Ecce elongaui fugiens: ⁊ mansi in solitudine.

qm̄ vidi.ini

E xpectabam eum qui saluū me fecit: a pusillanimitate spiritus ⁊ tēpestate.
P recipita domie diuide linguas eorum: quoniam vidisti iniquitatem ⁊ contradictionem in ciuitate.
D ie ac nocte circundabit eam super muros eius iniquitas: ⁊ labor in medio eius ⁊ iniusticia.
E t non defecit de plateis eius: vsura ⁊ dolus.
Q uoniaꝫ si inimicus meus maledixisset mihi: sustinuissem vtiqꝫ.
E t si is qui oderat me super me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitam ab eo.
T u vero homo vnanimis: dux meus ⁊ notus meus.
Q ui simul mecū dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cum consensu.
V eniat mors super illos: ⁊ descendāt in infernum viuentes.
Q uoniam nequitie inhabitaculis eorum: in medio eorum.
E go autem ad deum clamaui: ⁊ dominus saluauit me.
V espe ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ annunciabo: ⁊ exaudiet vocem meaꝫ.
R edimet in pace animam meam ab his qui appropinquant mihi: quoniā inter multos erant mecum.
E xaudiet deus ⁊ humiliabit illos: q est ante secula.
N on enim est illis commutatio ⁊ nō timuerunt deum: extendit manum in retribuendo.
C ontaminauerunt testamentū eius: diuisi sunt ab ira vultus eius ⁊ appropinquauit cor illius.
M olliti sunt sermones eius sup oleū: ⁊ ipsi sunt iacula.
I acta super dominum curam tuaꝫ: ⁊ ipse te enutriet ⁊ nō dabit in eternū fluctuationem iusto.
T u vero deus: deduces eos in puteum interitus.
V iri sanguinuꝫ ⁊ dolosi nō dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te dn̄e. Aīt. Auertit dn̄s captiuitatem plebis sue. Aīt. Quoniā. In finem pro populo qui a sanctis longe factus est in tituli incriptione ipsi dauid cum tenerent euꝫ allophyli in geth. Psal. lv.

M Iserere mei deus quoniam cōculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me.
C onculcauerūt me inimici mei tota die: qm̄ multi bellātes aduersum me.
A b altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
I n deo laudabo sermones meos in deo speraui: non timebo quid faciat mihi caro.
T ota die verba mea execrabantur: aduersuꝫ me omnes cogitationes eorum in malum.
I nhabitabunt ⁊ abscondēt: ipsi calcaneum meum obseruabunt.
S icut sustinuerunt animam meā pro nihilo saluos facies illos: in ira populos confringes.
D eus vitā meā annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.
S icut ⁊ in promissione tua: tunc conuertentur inimici mei retrorsum.
I n quacunqꝫ die inuocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es.
I n deo laudabo verbuꝫ in domino laudabo sermoneꝫ: in deo speraui nō timebo quid faciat mihi homo.
I n me sunt deus vota tua: que reddam laudationes tibi.
Q uoniam eripuisti animaꝫ meam de morte: ⁊ pedes meos de lapsu: vt placeam coram deo in lumine viuentiuꝫ.
In finem ne disperdas dauid in tituli inscriptione cum fugeret a facie saul regis israel in spelunca. Psalmus. lvi.

M Iserere mei deus miserere mei: quoniā in te cōfidit anima mea.
E t in vmbra alarum tuarū sperabo: donec transeat iniquitas.
C lamabo ad deum altissimum: deuꝫ qui benefecit mihi.
M isit de celo ⁊ liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit

Misit deus misericordiam suã & veritatẽ suam: & eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormiui conturbatus.
Filij hominũ dentes eorũ arma & sagitte: & lingua eorum gladius acutus.
Exaltare super celos deus: & in omni terra gloria tua.
Laqueum parauerũt pedibus meis: & incuruauerunt animam meam.
Foderunt ante faciem meam foueã: & inciderunt in eam.
Paratum cor meum deus paratum cor meum: cantabo & psalmum dicã.
Exurge gloria mea exurge psalteriũ & cythara: exurgam diluculo.
Cõfitebor tibi in populis domine: & psalmum dicam tibi in gentibus.
Quoniã magnificata est vsqz ad celos misericordia tua: & vsqz ad nubes veritas tua.
Exaltare super celos deus: & super omnem terram gloria tua. Añt. Quoniam in te confidit anima mea. Añt. Juste iudicate In finem ne disperdas in titulo inscriptione. Psal.lvij.

Si vere vtiqz iusticiã loquimini: recte iudicate filij hominum.
Etenĩ in corde iniqtates opamini in terra: iniusticias manus vr̃e cõcinnãt.
Alienati sunt peccatores a vulua: errauerunt ab vtero locuti sunt falsa.
Furor illis secundum similitudinem serpentis: sicut aspidis surde & obturantis aures suas.
Que non exaudiet vocem incantãtiũ: & venefici incantantis sapienter.
Deus conteret dentes eorum: in ore ipsorũ: molas leonũ cõfringet dñs.
Ad nihilũ deueniet tanqȝ aqua decurrẽs: intẽdit arcũ suũ donec infirmenẽ.
Sicut cera que fluit auferẽtur: supercecidit ignis & non viderunt solem.
Priusqȝ intelligerẽt spine vestre rhamnũ: sicut viuẽtes sic i ira absorbet eos.
Letabitur iustus cum viderit vindictam: manus suas lauabit in sanguine peccatoris.
Et dicet homo si vtiqz est fructus iusto: vtiqz est deus iudicãs eos in terra. In finem ne disperdas dauid in titulo inscriptione quando misit saul & custodiuit domũ eius vt interficeret eum. Psal.lviij.

Eripe me de inimicis meis deus meus: & ab insurgentibus in me libera me.
Eripe me de operantibus iniquitatẽ: & de viris sanguinum salua me.
Quia ecce ceperunt animam meam: irruerunt in me fortes.
Neqz iniqtas mea neqz peccatũ meũ domine: sine iniqtate cucurri & direxi.
Exurge in occursum meũ & vide: & tu domine deus virtutũ deus israel.
Intende ad visitãdas omnes gẽtes: non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.
Conuertentur ad vesperam & famẽ patient vt canes: & circuibũt ciuitatẽ.
Ecce loquentur in ore suo: & gladius in labijs eorum quoniã quis audiuit.
Et tu domine deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gentes.
Fortitudinem meam ad te custodiã: qr deus susceptor meus es: deus meus misericordia eius preueniet me.
Deus ostendit mihi super inimicos meos ne occidas eos: ne quando obliuiscantur populi mei.
Disperde illos in virtute tua: & depone eos protector meus domine.
Delictum oris eorũ sermonem labiorum ipsorum: & comprehendantur in superbia sua.
Et de execratione & mendatio annũciabuntur in consumatione: in ira consumationis & non erunt.
Et sciant quia deus dominabitur iacob: & finium terre.
Conuertentur ad vesperam & famẽ patiẽtur vt canes: & circuibũt ciuitatẽ.
Ipsi dispergentur ad manducandũ: si vero non fuerint saturati & murmurabunt.
Ego autem cantabo fortitudinẽ tuã: & exaltabo mane misericordiam tuã.

Quia factus es susceptor meus ꝛ refugium meū: in die tribulationis mee.
Adiutor meus tibi psallā: quia deus susceptor meus es: deus meus misericordia mea. Añt. Iuste iudicate filij hominū. Añt. Da nobis. In finē pro his qui cōmutabunt in tituli inscriptiōe ipsi dauid in doctrinā cū succēdit mesopotamiam syrie ꝛ sobel ꝛ conuertit ioab ꝛ percussit edō in valle sallinarū duodecim milia. Psal. lix.

Deus repulisti nos ꝛ destruxisti nos iratus es ꝛ misertus es nobis.
Cōmouisti terrā ꝛ conturbasti eā: sana cōtritiones eius quia cōmota est.
Ostendisti populo tuo dura potasti nos: vino compunctionis.
Dedisti metuentibus te significationem: vt fugiant a facie arcus.
Ut liberentur dilecti tui: saluū fac dextera tua ꝛ exaudi me.
Deus locutus est in sancto suo letabor ꝛ partibor sichimam: ꝛ conuallem tabernaculorum metibor.
Meus est galaad ꝛ meus est manasses: ꝛ effraim fortitudo capitis mei.
Iuda rex meus: moab olla spei mee.
In idumeam extendā calciamentū meum: mihi alienigene subditi sunt.
Quis deducet me in ciuitatem munitā: quis deducet me vsq; in idumeā?
Nonne tu deus qui repulisti nos: ꝛ nō egredieris deus in virtutib⁹ nr̄is.
Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.
In deo faciemus virtutē: ꝛ ipse ad nihilum deducet tribulantes nos. In finem in hymnis. Psalmus. dauid. lx.

Exaudi deus deprecationē meā: intende orationi mee.
A finibus terre ad te clamaui: dū anxiaret cor meū in petra exaltasti me.
Deduxisti me quia fact⁹ es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: ꝓtegar i velamēto alaꝝ tuarū.
Quoniā tu deus meus exaudisti orationem meam: dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.
Dies super dies regis adicies: annos eius vsq; in diem generationis ꝛ generationis.
Permanet in eternum in conspectu dei: misericordiam ꝛ veritatem eius quis requiret?
Sic psalmū dicā nomini tuo in seculū seculi: vt reddam vota mea de die in diem. Añt. Da nobis domine auxiliū de tribulatione. Añt. Nōne deo. In finem pro idithum. Psalmus. dauid. lxi.

Nonne deo subiecta erit anima mea: ab ipso enim salutare meū.
Nā ꝛ ipse deus meus ꝛ salutaris me⁹: susceptor meus nō mouebor ampli⁹.
Quousq; irruitis in hominē interficitis vniuersi vos: tanꝗ̄ parieti inclinato ꝛ macerie depulse.
Uerumtamen preciū meū cogitauerunt repellere cucurri in siti: ore suo bn̄dicebāt ꝛ corde suo maledicebant.
Uerumtamen deo subiecta esto anima mea: quoniā ab ipso patiētia mea.
Quia ipse deus meus ꝛ saluator me⁹: adiutor meus non emigrabo.
In deo salutare meū ꝛ gloria mea: deus auxilij mei ꝛ spes mea in deo est.
Sperate in eo omnis cōgregatio populi: effundite corā illo corda vestra: deus adiutor noster in eternum.
Uerumtamen vane filij hominū mēdaces filij hominum in stateris: vt decipiant ipsi de vanitate in idipsum.
Nolite sperare in iniqtate ꝛ rapinas nolite concupiscere: diuitie si affluant nolite cor apponere.
Semel locutus est deus duo hec audiui: quia potestas dei est ꝛ tibi domine mi̅sericordia: quia tu reddes vnicuiq; iuxta opera sua. In finē. Psalmus. dauid. lxiij.

Exaudi deus orationem meam cum deprecor a timore inimici eripe animam meam.
Protexisti me a cōuentu malignātiū: a multitudine operantiū iniquitatē.
Quia exacuerunt vt gladium linguas suas: intenderunt arcum rē amarā vt sagittent

sagittent in occultis immaculatum.
Subito sagittabunt eum ꝛ nõ timebunt: firmauerũt sibi sermonẽ nequã.
Narrauerũt vt abscõderẽt laqueos: dixerunt quis videbit eos?
Scrutati sunt iniquitates: defecerũt scrutantes scrutinio.
Accedet homo ad coꝛ altum: ꝛ exaltabitur deus.
Sagitte paruuloꝛuꝫ facte sunt plage eoꝛũ: ꝛ infirmate sunt contra eos lingue eoꝛum.
Conturbati sunt omnes qui videbãt eos: ꝛ timuit omnis homo.
Et annunciauerũt opera dei: ꝛ facta eius intellexerunt.
Letabitur iustus in dño ꝛ sperabit in eo: ꝛ laudabuntur oẽs recti coꝛde.
Añ Nõne deo subiecta erit aĩa mea. Añt. Benedicite. In finem canticuꝫ psalmi resurrectionis. Psal. lxv.

Iubilate deo oĩs terra psalmũ dicite nomini ei⁹: date gloꝛiã laudi eius.
Dicite deo ꝙ terribilia sunt opa tua domine: in multitudine virtutis sue mentientur tibi inimici tui.
Omnis terra adoꝛet te ꝛ psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.
Venite ꝛ videte opera dei: terribilis in consiliis super filios hominum.
Qui conuertit mare in aridam: in flumine pertransibunt pede ibi letabimur in ipso.
Qui dominatur in virtute sua in eternum: oculi eius super gẽtes respiciũt: q exasperãt nõ exaltent̃ in semetipsis.
Benedicite gentes deum nostrum: ꝛ auditam facite vocem laudis eius.
Qui posuit aĩam meam ad vitam: ꝛ nõ dedit in cõmotionem pedes meos.
Quoniã pꝛobasti nos deus: igne nos examinasti sicut examinatur argentũ.
Induxisti nos in laqueum: posuisti tribulationes in doꝛso nostro: imposuisti homines super capita nostra.
Transiuimus per ignem ꝛ aquam: ꝛ eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuã in holocaustis: reddam tibi vota mea que distinxerunt labia mea.
Et locutum est os meum: in tribulatione mea.
Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boues cum hircis.
Venite audite ꝛ narrabo omnes qui timetis deũ: quãta fecit deus aĩe mee.
Ad ipsuꝫ oꝛe meo clamaui: ꝛ exultaui sub lingua mea.
Iniquitatem si aspexi in coꝛde meo: non exaudiet dominus.
Pꝛopterea exaudiuit deus: ꝛ attẽdit voci depꝛecationis mee.
Benedictus deus qui nõ amouit oꝛationem meã: ꝛ misericoꝛdiã suã a me.
In finem Psal. cantici dauid. lxvii.

Exurgat deus ꝛ dissipẽtur inimici eius: ꝛ fugiant qui oderũt euꝫ a facie eius.
Sicut deficit fumus deficiant: sicut fluit cera a facie ignis: sic pereant peccatoꝛes a facie dei.
Et iusti epulentur ꝛ exultent in conspectu dei: ꝛ delectentur in leticia.
Cantate deo psalmuꝫ dicite nomini eius: iter facite ei qui ascendit super occasum dominus nomen illi.
Exultate in conspectu eius: turbabũtur a facie eius patris oꝛphanoꝛum ꝛ iudicis viduarum.
Deus in loco sancto suo: deus qui inhabitare facit vnius moꝛis in domo.
Qui educit vinctos in foꝛtitudine: similiter eos qui exasperãt qui habitãt in sepulchꝛis.
Deus cum egredereris in conspectu populi tui: cũ pertrãsieris in deserto.
Terra mota est eteni celi distilauerũt a facie dei synai: a facie dei israel.
Pluuiam voluntariã segregabis de⁹ hereditati tue: ꝛ infirmata est tu vero perfecisti eam.
Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi deus.
Dominus dabit verbum euangelizantibus: virtute multa.

Rex virtutuz dilecti dilecti: et speciei domus diuidere spolia.
Si dormiatis inter medios cleros penne colũbe deargentate: et posteriora dorsi eius in pallore auri.
Dum discernit celestis reges: super eã niue dealbabũtur in selmon: mons dei: mons pinguis.
Mons coagulatus mõs pinguis: vt quid suspicamini mõtes coagulatos?
Mons in quo beneplacitũ est deo habitare in eo: etenim dominus habitabit in finem.
Currus dei decẽ milibus multiplex milia letãtiũ: dñs i eis in synai in sctõ.
Ascendisti in altum cepisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus.
Etenim non credentes: inhabitare dominum deum.
Benedictus dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostrorum.
Deus noster deus saluos faciendi: et domini domini exitus mortis.
Uerumtamen deus cõfringet capita inimicorũ suorum: verticem capilli perambulantium in delictis suis.
Dixit dominus ex basan conuertam: conuertam in profundum maris.
Ut intingatur pes tuus in sanguine: lingua canũ tuorũ ex inimicis ab ipso.
Uiderũt ingressus tuos deus: ingressus dei mei regis mei qui est in sancto.
Preuenerunt principes cõiuncti psallentibus: in medio iuuencularũ tympanistriarum.
In ecclesijs benedicite deo domino: de fontibus israel.
Ibi beniamin adolescentulus: in mẽtis excessu.
Principes iuda duces eorum: principes zabulon et principes neptalim.
Manda deus virtuti tue: cõfirma hoc deus quod operatus es in nobis.
A templo tuo in hierusalem: tibi offerent reges munera.
Increpa feras arundinis: cõgregatio taurorum in vaccis populorum: vt excludãt eos q pbati sunt argẽto.
Dissipa gentes que bella volunt: venient legati ex egypto: ethiopia preueniet manus eius deo.
Regna terre cãtate deo: psallite dño.
Psallite deo qui ascendit super celuz celi: ad orientem.
Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriã deo super israel: magnificentia eius et virtus eius in nubibus.
Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel ipse dabit virtutẽ et fortitudinẽ plebi sue: benedictus deus. Añt. Benedicite gentes deũ nostruz. ℣. Deus vitã meã annũciaui tibi. ℟. Posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. Tpe aduẽtus. ℣. Egredietur dominus de loco sancto suo. ℟. Ueniet vt saluet populũ suũ. Tpe quadragesime. ℣. Scuto circundabit te veritas eius. ℟. Non timebis a timore nocturno. Tpe passionis. ℣. Ne perdas cuz impijs deus animã meam. ℟. Et cũ viris sanguinum vitam meaz. Tpe paschali añt. Alla alla alla. ℣. Gauisi sunt discipuli alla. ℟. Uiso dño alla. Ad lau. añt. Amplius laua me dñe ab iniusticia mea. ps. Miserere. 16.
In finez ps. dauid canticũ aggei: hieremie et ezechielis de verbo peregrinationis: et de populo trãsmigratiõis cũ inciperent proficisci. lxiiij.
Te decet hymnus deus in syõ: et tibi reddetur votum in hierusalem.
Exaudi orationem meã: ad te omnis caro veniet.
Uerba iniquorum preualuerunt sup nos: et ipietatibus nr̃is tu ppiciaberis.
Beatus quem elegisti et assumpsisti: habitabit in atrijs tuis.
Replebimur in bonis domus tue: sanctũ est tẽplũ tuũ mirabile i eqtate.
Exaudi nos deus salutaris noster: spes omniũ finiũ terre et in mari lõge.
Preparãs mõtes in virtute tua accinctus potentia: qui conturbas profundum maris sonum fluctuum eius.
Turbabuntur gentes et timebũt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini et vespere delectabis.

Uisitasti

Uisitasti terram ⁊ inebriasti eaȝ: multiplicasti locupletare eam.
Flumen dei repletum est aquis: parasti cibum illorum: quoniam ita est preparatio eius.
Riuos eius inebriāś multiplica genimina eius: in stillicidijs eius letabitur germinans.
Benedices corone anni benignitatis tue: ⁊ cāpi tui replebuntur vbertate.
Pinguescēt speciosa deserti: ⁊ exultatione colles accingentur.
Induti sunt arietes ouium: ⁊ valles abūdabunt frumēto clamabūt etenīȝ hymnū dicent. Añt. Te decet hymnus deus in syō. Añ. Labia mea laudabūt te in vita mea deus me⁹. ps. Deus de⁹ me⁹. 5.
Añt. Dominus iudicabit. Cāticū anne.

1.reg. ca.2. Exultauit cor meū in dño: ⁊ exaltatū est cornu meū in deo meo.
Dilatatuȝ est os meū super inimicos meos: quia letata sum in salutari tuo.
Non est sanctus vt est dominus neqȝ enim est alius extra te: ⁊ non est fortis sicut deus noster.
Nolite multiplicare loqui sublimia: gloriantes.
Recedant vetera de ore vestro: quia deus scientiarum dominus est: ⁊ ipsi preparantur cogitationes.
Arcus fortium superatus est: ⁊ infirmi accincti sunt robore.
Repleti prius pro panibus se locauerunt: ⁊ famelici saturati sunt.
Donec sterilis pepit plurimos: ⁊ que multos habebat filios infirmata est.
Dominus mortificat ⁊ viuificat: deducit ad inferos ⁊ reducit.
Dominus pauperē facit ⁊ ditat: humiliat ⁊ subleuat.
Suscitans de puluere egenum: ⁊ de stercore erigens pauperem.
Ut sedeat cum principibus: ⁊ soliuȝ glorie teneat.
Domini enim sunt cardines terre: et posuit super eos orbem.
Pedes sanctorum suoruȝ seruabit et impij in tenebris cōticescent: quia nō in fortitudine sua roborabitur vir.
Dominum formidabunt aduersarij eius: et super ipsos in celis tonabit.
Dñs iudicabit fines terre: et dabit imperium regi suo et sublimauit cornu chrī sui. Añt. Dñs iudicabit fines terre.
Añt. Celi celorū laudate deū. ps. Laudate dñm. 6. Caplm̄. Nox pcessit. 17. Nisi aliter signetur. Hymnus.

Nox et tenebre et nubila confusa mundi et turbida: lux intrat albescit polus christus venit discedite.
Caligo terre scinditur percussa solis spiculo: rebusqȝ iam color redit vultu nitentis syderis.
Te chrē solū nouimus te mēte pura et simplici: flēdo et canendo quesum⁹ intende nostris sensibus.
Sunt multa fucis illita que luce purgentur tua: tu lux eoy syderis vultu sereno illumina.
Deo pr̄i sit gloria. ℣. Tēpore aduētus. ℣. Uox clamantis in deserto: parate viaȝ domini. ℟. Rectas facite semitas ei⁹.
Tempore quadragesime. ℣. Angelis suis deus mādauit de te. ℟. Ut custodiant te: in omnibus vijs tuis. Tēpore passionis. ℣. Eripe me de inimicis meis deus me⁹. ℟. Et ab insurgētibus i me: libera me.
Tempore paschali. ℣. In resurrectiōe tua christe alleluia. ℟. Celi ⁊ terra letētur alleluia. Alio tempore per annum. ℣. Repleti sumus mane misericordia tua. ℟. Exultauimus ⁊ delectati sumus. Ad bñ. añt. De manu omnium qui nos oderunt libera nos domine. Postea preces cum reliquis: vt fol. numero. 17. Feria. v. inuitato. Dominum qui fecit nos. Uenite adoremus. Psal. Uenite. 1. Hymnus.

Nox atra rerū contegit terre colores omniū: nos cōfitentes poscimus te iuste iudex cordium.
Ut auferas piacula sordesqȝ mentis abluas: donesqȝ christe gratiaȝ vt arceantur crimina.
Mens ecce torpet impia quam culpa mordet noxia: obscura gestit tollere et te redemptor querere.

Repelle tu caliginem intrinsecus q̄ maxime: vt in beato gaudeat se collocari lumine.

Presta pater piissime. 13. Añ. Domine deus. Tempore paschali añt. All'a. In finem pro his qui cōmutabuntur. ps. ipsi dauid. lxviii.

Saluū me fac deus: quoniam intrauerunt aque vsq3 ad animam meam.

Infixus sū3 in limo profundi: ꝛ nō est substātia.

Ueni in altitudinē maris: ꝛ tempestas demersit me.

Laboraui clamans: rauce facte sunt fauces mee: defecerunt oculi mei du3 spero in deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.

Cōfortati sunt q̄ ꝑsecuti sūt me inimici mei iniuste: q̄ nō rapui tūc exoluebā.

Deus tu scis insipientiā meā: ꝛ delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui expectant te domine: domine virtutum.

Non cōfundantur super me: qui querunt te deus israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem mea3.

Extraneus factus sū3 fratribus meis: ꝛ peregrinus filijs matris mee.

Quoniam zelus domus tue comedit me: ꝛ opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Et operui in ieiunio animam meā: ꝛ factus est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meu3 ciliciū: ꝛ factus sum illis in parabolam.

Aduersū3 me loquebantur qui sedebant in porta: ꝛ in me psallebāt qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meā ad te domine tempus beneplaciti deus.

In multitudine misericordie tue exaudi me: in veritate salutis tue.

Eripe me de luto vt nō infingar: libera me ab his qui oderunt me: ꝛ de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aque: neq3 absorbeat me profundum: neq3 vrgeat super me puteus os suum.

Exaudi me dñe qm̄ benigna est misericordia tua: secundu3 multitudinē miserationum tuarum respice in me.

Et ne auertas facie3 tuā a puero tuo: quoniā tribulor velociter exaudi me.

Intende anime mee ꝛ libera eā: propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum ꝛ confusionem meam: ꝛ reuerentiam meā.

In cōspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: improperium expectauit cor meum ꝛ miseriam.

Et sustinui qui simul cōtristaret̄ ꝛ nō fuit: ꝛ qui consolaretur ꝛ non inueni.

Et dederunt in escam meam fel: ꝛ in siti mea potauerunt me aceto.

Fiant mensa eorum cora3 ipsis in laqueū: ꝛ in retributiones ꝛ in scādalū.

Obscurentur oculi eorum ne videāt: ꝛ dorsum eorum semper incurua.

Effunde super eos irā tuam: ꝛ furor ire tue comprehendat eos.

Fiat habitatio eoru3 deserta: ꝛ in tabernaculis eoru3 nō sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu ꝑcussisti persecuti sunt: ꝛ super dolorem vulnerum eorum addiderunt.

Appone iniquitatē super iniquitatē eorum: ꝛ non intrent in iusticiam tuā.

Deleantur de libro viuentium: ꝛ cu3 iustis non scribantur.

Ego sum pauper ꝛ dolens: salus tua deus suscepit me.

Laudabo nomen dei cum cantico ꝛ magnificabo eum in laude.

Et placebit deo super vitulū nouellum: cornua producente3 ꝛ vngulas.

Uideant pauperes ꝛ letentur: querite deum ꝛ viuet anima vestra.

Quoniā exaudiuit pauperes dominus: et vinctos suos non despexit.

Laudent illum celi et terra: mare et omnia reptilia in eis.

Quoniam deus saluā faciet syō: ꝛ edificabuntur ciuitates iude.

Et inhabitabunt

Et inhabitabũt ibi: ⁊ hereditate ac quirent eam.
Et semen seruoꝝ eius possidebit eã: ⁊ qui diligunt nomen eius habitabũt in ea. In finẽ ps. dauid in rememoratione ꝙ saluum fecit eũ dominus. lxix.
Deus in adiutoriũ meuȝ intẽde: domie ad adiuuãdũ me festina.
Confundãtur ⁊ reuereãtur: qui querunt animam meam.
Auertantur retrorsum ⁊ erubescãt: qui volunt mihi mala.
Auertãtur statim erubescentes: qui dicunt mihi euge euge.
Exultent ⁊ letentur in te omnes qui querunt te: ⁊ dicant semper magnificetur dñs qui diligunt salutare tuuȝ.
Ego vero egenus ⁊ paup suȝ: deus adiuua me.
Adiutor meus ⁊ liberator meus es tu: dñe ne moreris. Añt. Domine deus in adiutoriũ meũ intende. Añt. Esto mihi.
Psal. dauid filiorũ ionadab: ⁊ priorũ captiuorũ. lxx.
In te dñe speraui nõ cõfundar in eternũ: in iusticia tua libera me ⁊ eripe me.
Inclina ad me aureȝ tuã: ⁊ salua me.
Esto mihi in deuȝ protectorẽ ⁊ in locum munitum: vt saluum me facias.
Quoniam firmamentum meuȝ: ⁊ refugium meum es tu.
Deus meus eripe me de manu pctõris: ⁊ de manu ꝯtra legẽ agẽtis ⁊ iniq.
Quoniã tu es patientia mea dñe: domine spes mea a iuuentute mea.
In te cõfirmatus suȝ ex vtero: de vẽtre matris mee tu es protector meus.
In te cãtatio mea semꝑ: tanꝙ prodigiũ fact⁹ suȝ multis ⁊ tu adiutor fortis.
Repleat̃ os meũ laude vt cantẽ gloriam tuaȝ: tota die magnitudinẽ tuã.
Ne proiicias me in tpe senectutis: cũ defecerit virtus mea ne derelinqˀs me.
Quia dixerũt inimici mei mihi: ⁊ qui custodiebant animam meam consiliũ fecerunt in vnum.
Dicẽtes deus dereliqt eũ: ꝑsequimini ⁊ cõprehẽdite eũ: qꝛ nõ est qui eripiat.
Deus ne elongeris a me: deus meus in auxilium meum respice.
Confundantur ⁊ deficiant detrahẽtes anime mee: operiantur confusione ⁊ pudore qui querunt mala mihi.
Ego auteȝ semper sperabo: ⁊ adiiciã super omnem laudem tuam.
Os meum annunciabit iusticiam tuã: tota die salutare tuum.
Quoniam non cognoui litteraturaȝ introibo in potentias domini: domine memorabor iusticie tue solius.
Deus docuisti me a iuuentute mea ⁊ vsqȝ nũc: pronunciabo mirabilia tua.
Et vsqȝ in senectam ⁊ senium: deus ne derelinquas me.
Donec annunciem brachium tuum: generationi omni que ventura est.
Potentiam tuam ⁊ iusticiam tuã de⁹ vsqȝ in altissima que fecisti magnalia: deus quis similis tibi?
Quantas ostendisti mihi tribulationes multas ⁊ malas: ⁊ cõuersus viuificasti me: ⁊ de abyssis terre iteruȝ reduxisti me.
Multiplicasti magnificẽtiam tuaȝ: ⁊ conuersus consolatus es me.
Nam ⁊ ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam deus: psallaȝ tibi in cythara sanctus israel.
Exultabunt labia mea cum cantauero tibi: ⁊ anima mea quam redemisti.
Sed ⁊ lingua mea tota die meditabitur iusticiã tuam: cum confusi ⁊ reueriti fuerint qui querunt mala mihi.
Psalmus dauid in Salamone. lxxi.
Deus iudicium tuum regi da: ⁊ iusticiam tuam filio regis.
Iudicare populum tuum in iusticia: ⁊ pauperes tuos in iudicio.
Suscipiant montes pacem populo: ⁊ colles iusticiam.
Iudicabit pauperes populi: ⁊ saluos faciet filios pauperum: ⁊ humiliabit calumniatorem.
Et permanebit cum sole ⁊ ante lunã: in generatione ⁊ generationem.
Descẽdet sicut pluuia in vellus: ⁊ sicut

stillicidia stillantia super terram.
Orietur in diebus eius iusticia 7 abũ dantia pacis: donec auferatur luna.
Et dominabit᷑ a mari vsq₃ ad mare: 7 a flumine vsq₃ ad terminos orbis terrarum.
Coram illo procidẽt ethiopes: 7 ini mici eius terram lingent.
Reges tharsis 7 insule munera offer rẽt: reges arabũ 7 saba dona adducẽt.
Et adorabunt eum omnes reges: omnes gentes seruient ei.
Quia liberabit pauperem a potente: 7 pauperem cui non erat adiutor.
Parcet pauperi 7 inopi: 7 animas pauperum saluas faciet.
Ex vsuris 7 iniquitate redimet aĩas eoꝝ: 7 honorabile nomẽ eoꝝ corã illo.
Et viuet 7 dabit᷑ ei de auro arabie: 7 adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei.
Erit firmamentum in terra in sumis montium: super extolletur super liba num fructus eius: 7 florebunt de ci uitate sicut fenum terre.
Sit nomen eius benedictũ in secula: ante solem permanet nomen eius.
Et benedicentur in ipso omnes tri bus terre: oẽs gẽtes magnificabũt eũ.
Benedictus dominus deus israel: q̃ facit mirabilia solus.
Et benedictũ nomen maiestatis eius in eternũ: 7 replebitur maiestate eius omnis terra: fiat fiat. Añt. Esto mihi dñe in deum protectorem. Añt. Liberasti.
Quam bonus Asaph. Ps.lxxij. israel de⁹: his q̃ recto sũt corde.
Mei autẽ pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei.
Quia zelaui super iniquos: pacẽ pec catorum videns.
Quia non est respectus morti eoꝝ: 7 firmamentum in plaga eorum.
In labore hominum non sunt: 7 cuꝫ hominibus non flagellabuntur.
Ideo tenuit eos superbia: operti sunt iniquitate 7 impietate sua.
Prodijt quasi ex adipe iniquitas eo rum: transierunt in affectum cordis.
Cogitauerunt 7 locuti sunt nequitiã: iniquitatem in excelso locuti sunt.
Posuerunt in celũ os suum: 7 lingua eorum transiuit in terra.
Ideo conuertentur populus meus hic: 7 dies pleni inuenientur in eis.
Et dixerunt quomodo scit deus: 7 si est scientia in excelso.
Ecce ipsi peccatores 7 abundantes in seculo: obtinuerunt diuitias.
Et dixi ergo sine causa iustificaui cor meũ: 7 laui inter inocẽtes man⁹ meas.
Et fui flagellatus tota die: 7 castiga tio mea in matutinis.
Si dicebaꝫ narrabo sic: ecce nationeꝫ filiorum tuorum reprobaui.
Existimabam vt cognoscerem: hoc labor est ante me.
Donec intrem in sanctuarium dei: 7 intelligam in nouissimis eorum.
Uerumtamen propter dolos posui sti eis: deiecisti eos dum alleuarẽtur.
Quomodo facti sunt in desolationeꝫ subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam.
Uelut somnuꝫ surgẽtium domine in ciuitate tua: imaginem ipsorum ad nihilum rediges.
Quia inflammatuꝫ est cor meũ: 7 re nes mei commutati sunt: 7 ego ad ni hilum redactus sum 7 nesciui.
Ut iumentum factus sum apud te: 7 ego semper tecum.
Tenuisti manum dexteram meam: 7 in voluntate tua deduxisti me: 7 cum gloria suscepisti me.
Quid eniꝫ mihi est in celo: 7 a te quid volui super terram?
Defecit caro mea 7 cor meũ: de⁹ cor dis mei 7 pars mea deus in eternum.
Quia ecce qui elõgãt se a te peribũt: pdidisti omnes qui fornicãtur abs te.
Mihi autem adherere deo bonuꝫ est: ponere in domino deo spem meam.
Ut annunciem omnes predicationes tuas: in portis filie syon. In fineꝫ intellectus Asaph. Psalmus. lxxiij.
Ut quid

Ut quid deus repulisti in finem: iratus est furor tuus super oues pascue tue.
Memor esto congregationis tue: quā possedisti ab initio.
Redemisti virgam hereditatis tue: mons syon in quo habitasti in eo.
Leua manus tuas in superbias eorū in finē: quanta malignatus est inimicus in sancto.
Et gloriati sunt qui oderūt te: in medio solemnitatis tue.
Posuerunt signa sua signa: et non cognouerunt sicut in exitu sup summū.
Quasi in silua lignorum securibus exciderunt ianuas eius in idipsum: in securi et ascia deiecerunt eam.
Incenderunt igni sanctuariū tuū in terra: polluerūt tabernaculū noīs tui.
Dixerunt in corde suo cognatio eorū simul: quiescere faciamus omnes dies festos dei a terra.
Signa nostra non vidimus iam non est ppheta: et nos nō cognoscet āplius.
Usquequo deus iproperabit inimicus: irritat aduersarius nomē tuū in finē?
Ut quid auertis manum tuam et dexterā tuā: de medio sinu tuo in finez?
Deus autem rex noster ante secula: operatus est salutem in medio terre.
Tu cōfirmasti i virtute tua mare: cōtribulasti capita draconum in aquis.
Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis ethiopum.
Tu dirupisti fontes et torrentes: tu siccasti fluuios etham.
Tuus est dies et tua est nox: tu fabricatus es auroram et solem.
Tu fecisti omnes termios terre: estatem et ver tu plasmasti ea.
Memor esto huius inimicus improperauit domino: et populus insipiēs incitauit nomen tuum.
Ne tradas bestijs animas confitētes tibi: et animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem.
Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt qui obscurati sunt terre domibus iniquitatum.
Ne auertatur humilis factus confusus: paup et inops laudabūt nomē tuū.
Exurge deus iudica causam tuam: memor esto improperiorum tuorum: eorum que ab insipiente sunt tota die.
Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorū qui te oderunt ascendit semper. Añt. Liberasti virgam hereditatis tue. Añ. Et inuocabimus. In finem ne corrūpas. Psalmus. cātici Asaph. lxxiiij.

Confitebimur tibi deus: confitebimur et inuocabimus nomen tuum.
Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tempus ego iusticias iudicabo.
Liquefacta est terra et omnes qui habitāt in ea: ego cōfirmaui colūnas eius.
Dixi iniquis nolite iniqz agere: et delinquentibus nolite exaltare cornu.
Nolite extollere i altū cornu vestrū: nolite loqui aduersus deū iniquitatē.
Quia neqz ab oriente neqz ab occidēte neqz a desertis montibus: quoniam deus iudex est.
Hunc humiliat et hūc exaltat: quia calix in manu dñi vini meri plenus mixto.
Et inclinauit ex hoc in hoc: verūtamen fex eius non est exinanita: bibent omnes peccatores terre.
Ego autem annunciabo in seculum: cantabo deo iacob.
Et omnia cornua peccatorū confringam: et exaltabuntur cornua iusti. In finez in carminibus ad asyrios. Psal. Asaph. lxxv.

Notus in iudea deus: in israel magnū nomē eius.
Et factus est in pace locus eius. et habitatio eius in syon.
Ibi confregit potentias: arcum scutum gladium et bellum.
Illuminans tu mirabiliter a montibus eternis: turbati sunt omnes insipientes corde.
Dormierūt somnū suū: et nihil inuenerūt oēs viri diuitiarū in manibus suis.
Ab increpatiōe tua deus iacob dormitauerunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es ⁊ quis resistet tibi? extunc ira tua.
De celo auditum fecisti iudicium: terra tremuit ⁊ quieuit.
Dum exurgeret in iudicium deus: vt saluos faceret omnes mãsuetos terre.
Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: ⁊ reliquie cogitationis diẽ festum agent tibi.
Uouete ⁊ reddite deo vestro: omnes qui in circuitu eius affertis munera.
Terribili ⁊ ei qui aufert spiritũ principũ: terribili apud reges terre. Añ. Et inuocabimus nomen tuũ domine. Añt. Tu es. In finem pro idithum. Psal. Asaph. lxxvi.
Uoce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad deũ ⁊ intendit mihi.
In die tribulatiõis mee deuz exquisiui: manibus meis nocte cõtra eum: ⁊ non sum deceptus.
Renuit consolari anima mea: memor fui dei ⁊ delectatus sum ⁊ exercitatus sum: ⁊ defecit spiritus meus.
Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum ⁊ non sum locutus.
Cogitaui dies antiquos: ⁊ annos eternos in mente habui.
Et meditat⁹ suz nocte cũ corde meo: ⁊ exercitabar ⁊ scopebã spũm meum.
Nunqd in eternũ proijciet deus: aut non apponet vt ꝯplacitior sit adhuc?
Aut in finem misericordiam suaz abscidet: a generatione in generationẽ?
Aut obliuiscet̃ misereri deus: aut cõtinebit in ira sua misericordias suas?
Et dixi nũc cepi: hec mutatio dextere excelsi.
Memor fui operum dñi: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.
Et meditabor in oĩbus opibus tuis: ⁊ in adinuentionibus tuis exercebor.
Deus in sancto via tua: qs deus magnus sicut deus noster? tu es deus qui facis mirabilia.
Notaz fecisti in populis virtutẽ tuaz: redemisti in brachio tuo populũ tuuz filios iacob ⁊ ioseph.
Uiderũt te aque deus: viderũt te aq̃ ⁊ timuerũt: ⁊ conturbate sunt abyssi.
Multitudo sonitus aquarum: vocem dederunt nubes.
Etenĩz sagitte tue transeunt: vox tonitrui tui in rota.
Alluxerunt coruscatiões tue orbi terre: commota est ⁊ contremuit terra.
In mari via tua ⁊ semite tue in aquis multis: ⁊ vestigia tua nõ cognoscent̃.
Deduxisti sicut oues populum tuum: in manu moysi ⁊ aaron. Intellectus Asaph. lxxvij.
Attendite populе meus legem meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei.
Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.
Quãta audiuimus ⁊ cognouimus ea: ⁊ patres nostri narrauerunt nobis.
Non sunt occultata a filijs eorum: in generatione altera.
Narrãtes laudes domini ⁊ virtutes eius: ⁊ mirabilia eius que fecit.
Et suscitauit testimonium in iacob: ⁊ legem posuit in israel.
Quanta mandauit patribus nostris nota facere ea filijs suis: vt cognoscat generatio altera.
Filij qui nascentur: ⁊ exurgẽt ⁊ narrabunt filijs suis.
Ut ponant in deo spem suam ⁊ non obliuiscantur operum domini: ⁊ mãdata eius exquirant.
Ne fiant sicut patres eorũ: generatio praua ⁊ exasperans.
Generatio que non direxit cor suũ: ⁊ non est creditus cum deo spiritus ei⁹.
Filij effrem intendentes ⁊ mittẽtes arcum: conuersi sunt in die belli.
Non custodierunt testamentum dei: ⁊ in lege eius noluerunt ambulare.
Et obliti sunt benefactorum eius: ⁊ mirabilium eius que ostendit eis.
Coram patribus eoruz fecit mirabilia in terra egypti: in campo thaneos.
Interrupit mare ⁊ perduxit eos: ⁊ statuit aquas quasi in vtre.
Et deduxit eos in nube diei: ⁊ tota nocte

nocte in illuminatione ignis.
Interrupit petram in heremo: et adaquauit eos veluti in abysso multa.
Et eduxit aquam de petra: et eduxit tanquam flumina aquas.
Et apposuerunt adhuc peccare ei: in ira concitauerunt excelsum in inaquoso.
Et temptauerunt deum in cordibus suis ut peterent escas animabus suis.
Et male locuti sunt de deo: dixerunt numquid poterit deus parare mensam in deserto.
Quoniam percussit petram et fluxerunt aque: et torrentes inundauerunt.
Nunquid et panem poterit dare: aut parare mensam populo suo?
Ideo audiuit dominus et distulit: et ignis accensus est in iacob et ira ascendit in israel.
Quia non crediderunt in deo: nec sperauerunt in salutari eius.
Et mandauit nubibus desuper: et ianuas celi aperuit.
Et pluit illis manna ad manducandum: et panem celi dedit eis.
Panem angelorum manducauit homo cibaria misit eis in abundantia.
Transtulit austrum de celo: et induxit in virtute sua aphricum.
Et pluit super eos sicut puluerem carnes: et sicut harenam maris volatilia pennata.
Et ceciderunt in medio castrorum eorum: circa tabernacula eorum.
Et manducauerunt et saturati sunt nimis: et desiderium eorum attulit eis: non sunt fraudati a desiderio suo.
Adhuc esce eorum erant in ore ipsorum: et ira dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eorum: et electos israel impediuit.
In omnibus his peccauerunt adhuc: et non crediderunt in mirabilibus eius.
Et defecerunt in vanitate dies eorum: et anni eorum cum festinatione.
Cum occideret eos querebant eum: et reuertebantur: et diluculo veniebant ad eum.
Et rememorati sunt quia deus adiutor est eorum: deus excelsus redemptor eorum est.
Et dilexerunt eum in ore suo: et lingua sua mentiti sunt ei.
Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius.
Ipse autem est misericors et propicius fiet peccatis eorum: et disperdet eos.
Et abundauit ut auerteret iram suam: et non accendit omnem iram suam.
Et recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens et non rediens.
Quotiens exacerbauerunt eum in deserto: in iram concitauerunt eum in inaquoso.
Et conuersi sunt et temptauerunt deum: et sanctum israel exacerbauerunt.
Non sunt recordati manus eius: die qua redemit eos de manu tribulantis.
Sicut posuit in egypto signa sua: et prodigia sua in campo thaneos.
Et conuertit in sanguinem flumina eorum: et hymbres eorum ne biberent.
Misit in eos cynomiam: et comedit eos ranam et disperdidit eos.
Et dedit erugini fructus eorum: et labores eorum locuste.
Et occidit in grandine vineas eorum: et moros eorum in pruina.
Et tradidit grandini iumenta eorum: et possessionem eorum igni.
Misit in eos iram indignationis sue: indignationem et iram et tribulationem: immissiones per angelos malos.
Viam fecit semite ire sue: et non pepercit a morte animarum eorum: et iumenta eorum in morte conclusit.
Et percussit omne primogenitum in terra egypti: primitias omnis laboris eorum in tabernaculis cham.
Et abstulit sicut oues populum suum: et perduxit eos tanquam gregem in deserto.
Et deduxit eos in spe: et non timuerunt: et inimicos eorum operuit mare.
Et induxit eos in montem sanctificationis sue: montem quem acquisiuit dextera eius.
Et eiecit a facie eorum gentes: et sorte diuisit eis terram in funiculo distributionis.
Et habitare fecit in tabernaculis eorum: tribus israel.
Et temptauerunt et exacerbauerunt deum

excelsum: ⁊ testimonia eius non custodierunt.
Et auerterunt se ⁊ non seruauerunt pactum: quemadmodum patres eorum conuersi sunt in arcum prauum.
In iram concitauerunt eum in collibus suis: ⁊ in sculptilibus suis ad emulationem eum prouocauerunt.
Audiuit deus ⁊ spreuit: ⁊ ad nihiluꝫ redegit valde israel.
Et repulit tabernaculuꝫ sylo: tabernaculum suū vbi habitauit in hoībus.
Et tradidit in captiuitatem virtuteꝫ eorum: ⁊ pulchritudinem eorum in manus inimici.
Et conclusit in gladio populum suū: ⁊ hereditatem suam spreuit.
Iuuenes eorū comedit ignis: ⁊ virgines eorum non sunt lamentate.
Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: ⁊ vidue eoruꝫ nō plorabantur.
Et excitatus est tanq̄ dormiens dn̄s: tanq̄ potens crapulatus a vino.
Et pcussit inimicos suos ī posteriora: opprobrium sempiternuꝫ dedit illis.
Et repulit tabernaculū ioseph ⁊ tribum effrem non elegit.
Sed elegit tribum iuda: montem syō quem dilexit.
Et edificauit sicut vnicorniū sacrificium suū: in terra quā fundauit in scl'a.
Et elegit dauid seruum suuꝫ ⁊ sustulit eum de gregibus ouium: de post fetantes accepit eum.
Pascere iacob seruum suum: ⁊ israel hereditatem suam.
Et pauit eos in innocētia cordis sui: ⁊ in intellectibus manuū suarum deduxit eos. Añt. Tu es deus qui facis mirabilia. Añt. Propicius esto. Psalmus Asaph. lxxviij.

Deus venerunt gentes in hereditatem tuā: polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt hierusalē in pomoꝝ custodiā.
Posuerūt morticinia seruoꝝ tuoruꝫ escas volatilibus celi: carnes sanctorū tuorum bestijs terre.
Effunderunt sanguinem ipsoꝝ tanq̄ aquam in circuitu hierusalem: ⁊ non erat qui sepeliret.
Facti sumus opprobriū vicinis nostris: subsannatio ⁊ illusio his qui in circuitu nostro sunt.
Usqꝫ quo domine irasceris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus.
Effunde iram tuam in gentes que te non nouerunt: ⁊ in regna que nomen tuum non inuocauerunt.
Quia comederunt iacob: ⁊ locū eius desolauerunt.
Ne memineris iniquitatuꝫ nostrarū antiquarum: cito anticipent nos misericordie tue: quia pauperes facti sumus nimis.
Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ propter gloriam nominis tui domine libera nos: ⁊ propicius esto peccatis nostris propter nomen tuum.
Ne forte dicāt in gētib⁹ vbi est deus eorum: ⁊ innotescat in nationibus coram oculis nostris.
Ultio sanguinis seruorum tuoꝝ qui effusus est: introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.
Secunduꝫ magnitudinē brachij tui: posside filios mortificatorum.
Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improperium ipsorum quod exprobrauerunt tibi domine.
Nos autē populus tuus ⁊ oues pascue tue: confitebimur tibi in seculum.
In generatione ⁊ gñationem annūciabimus laudem tuam. In finē pro his qui commutabuntur. Psalmus pro asyrijs testimoniuꝫ Asaph. lxxix.

Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph.
Qui sedes sup cherubin: manifestare coram effraim beniamin ⁊ manasse.
Excita potentiam tuam ⁊ veni: vt saluos facias nos.
Deus conuerte nos ⁊ ostende faciem tuam ⁊ salui erimus.
Domine deus virtutuꝫ: quousqꝫ irasceris super orationem serui tui:
Cibabis nos pane lachrymarum: ⁊ potum

potum dabis nobis in lachrymis in mensura.
Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: et inimici nostri subsanauerunt nos.
Deus virtutum converte nos: et ostē de faciem tuam et salui erimus.
Vineā de egypto transtulisti: eiecisti gentes et plantasti eam.
Dux itineris fuisti in conspectu eius: et plātasti radices eius et impleuit terrā.
Operuit mōtes vmbra eius: et arbusta eius cedros dei.
Extēdit palmites suos vsqz ad mare: et vsqz ad flumen propagines eius.
Ut quid destruxisti maceriam eius: et vindemiant eā omnes qui pretergrediuntur viam.
Exterminauit eam aper de silua: et singularis ferus depastus est eam.
Deus virtutum converte respice de celo et vide: et visita vineam istam.
Et perfice eam quam plantauit dextera tua: et super filium hominis quē confirmasti tibi.
Incēsa igni et suffossa: ab increpatione vultus tui peribunt.
Fiat manus tua super virum dextere tue: et super filium hominis quē cō firmasti tibi.
Et non discedimus a te: viuificabis nos: et nomen tuum inuocabimus.
Domine deus virtutū converte nos: et ostende faciē tuam et salui erimus.
Añ. Propicius esto peccatis nostris domine. ℣. Gaudebūt labia mea cum cantauero tibi. ℟. Et anima mea quam redemisti. In aduētu. ℣. Ex syon species decoris eius. ℟. Deus noster manifeste veniet. Tēpore quadragesime. ℣. Ipse liberauit me de laqueo venantium. ℟. Et a verbo aspo. Tpe passiōis. ℣. Erue a framea deus animam meam. ℟. Et de manu canis vnicam meam. Tempore paschali añ. Alľa alľa alľa. ℣. Surrexit dñs de sepulchro alleluia. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno alleluia. Ad laudes añ. Tibi soli peccaui dñe miserere mei. Ps. Miserere mei. 16. Oratio

Moysi hominis dei. lxxxix.
Domine refugium factus es nobis: a generatione in generationem.
Priusqꝫ montes fierent aut formaretur terra et orbis: a seculo et vsqz in seculum tu es deus.
Ne auertas hominē in humilitatem: et dixisti convertimini filii hominum.
Quoniā mille anni ante oculos tuos: tanqꝫ dies hesterna que preteriit.
Et custodia in nocte que pro nihilo habentur eorum anni erunt.
Mane sicut herba transeat: mane floreat et transeat vespere decidat induret et arescat.
Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati sumus.
Posuisti iniquitates nostras in cōspectu tuo: seculum nostrum in illuminatione vultus tui.
Quoniam omnes dies nostri defecerunt: et in ira tua defecimus.
Anni nostri sicut aranea meditabuntur: dies annorum nostrorū: in ipsis septuaginta anni.
Si autē in potētatibus octoginta anni: et amplius eorum labor et dolor.
Quoniam superuenit mansuetudo et corripiemur.
Quis nouit potestatem ire tue: et pre timore tuo iram tuam dinumerare.
Dexteram tuam sic notam fac: et eruditos corde in sapientia.
Convertere dñe vsqꝫquo: et deprecabilis esto super seruos tuos.
Repleti sumus mane misericordia tua: exultauimus et delectati sumus in omnibus diebus nostris.
Letati sumus pro diebus quibus nos humiliasti: annis quibus vidimus mala.
Respice in seruos tuos et in opera tua: et dirige filios eorum.
Et sit splendor domini dei nostri super nos: et opera manuū nostrarū dirige super nos: et opus manuū nostrarum dirige. Añt. Dominus refugium factus es nobis. Añt. In matutinis domine meditabor in te. Ps. Deus deus meus. 5.

Exo. ca. 15. Cantemus Canticum moysi. domino gloriose eni3 honorificatus est: equũ 7 ascẽsore3 proiecit in mare.
Fortitudo mea 7 laus mea dñs: 7 factus est mihi in salutem.
Iste deus meus 7 glorificabo eum: deus patris mei 7 exaltabo eu3.
Dñs quasi vir pugnator omnipotẽs nomẽ eius: currus pharaonis 7 exercitum eius proiecit in mare.
Electi pricipes eius submersi sunt in mari rubro: abyssi operuerunt eos: descẽderũt in profundu3 quasi lapis.
Dextera tua domine magnificata est in fortitudine: dextera tua dñe percussit inimicũ: 7 in multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos.
Misisti iram tuam que deuorauit eos sicut stipulam: 7 in spiritu furoris tui congregate sunt aque.
Stetit vnda fluens: congregate sunt abyssi in medio mari.
Dixit inimicus persequar 7 comprehendam diuidam spolia: implebitur anima mea.
Euaginabo gladium meum: interficiet eos manus mea.
Flauit spiritus tuus: 7 operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbu3 in aquis vehementibus.
Quis similis tui in fortib9 dñe: quis similis tui magnificus i sanctitate: terribilis atq3 laudabilis 7 faciens mirabilia.
Extendisti manum tua3 7 deuorauit eos terra: dux fuisti i misericordia tua populo quem redemisti.
Et portasti eu3 in fortitudine tua: ad habitaculum sanctum tuum.
Ascenderũt populi 7 irati sunt: dolores obtinuerũt habitatores philistij3.
Tunc cõturbati sunt principes edõ: robustos moab obtinuit tremor: obriguerũt oẽs habitatores chanaam.
Irruat super eos formido 7 pauor: in magnitudine brachij tui.
Fiant immobiles quasi lapis donec pertranseat populus tuus domine: donec pertranseat populus tuus iste quem possedisti.
Introduces eos 7 plantabis in mõte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo quod operatus es domine.
Sanctuarium tuu3 domine quod firmauerũt manus tue: dominus regnabit in eternum: 7 vltra.
Ingressus est eni3 eques pharao cũ curribus 7 equitibus eius in mare: 7 reduxit super eos dñs aquas maris.
Filij autẽ israel ambulauerũt p siccũ: in medio eius. Aña. Cãtemus dño gloriose. Añ. In sanctis eius laudate deũ. Ps. Laudate dñm de celis. nũero. 6. Cap. Nox pcessit. 17. nisi aliter signet. Hym.

Lux ecce surgit aurea pallens fatiscat cecitas: que nosmet in preceps diu errore traxit devio.
Hec lux serenu3 cõferat purosq3 nos prestet sibi: nihil loquamur subdolu3 voluamus obscurum nihil.
Sic tota decurrat dies nec ligua mẽdax nec manus: oculi nec peccẽt lubrici nec noxa corpus inquinet.
Speculator astat desuper q nos diebus omnib9: actusq3 nostros prospicit a luce prima in vesperum.
Deo patri sit gloria. Tpe aduentus. V. Vox clamãtis in deserto parate viam domini. R. Rectas facite semitas eius. Tempore qdragesime. V. Angelis suis deus mandauit de te. R. Ut custodiant te: in omnib9 vijs tuis. Tpe passiõis. V. Eripe me de inimicis meis de9 meus. R. Et ab insurgentibus in me libera me. Tempore paschali. V. In resurrectione tua christe all'a. R. Celi 7 terra letẽtur all'a. Alio tẽpore per annũ. V. Repleti sumus mane misericordia tua. R. Exultauimus 7 delectati sumus. Ad bñdictus añ. In sanctitate seruiam9 dño 7 liberabit nos ab inimicis nr̃is. Postea pces eu3 rek. vt fol. nũero. 17. Feria. vi. inuitato. Adoremus dñm Quoniã ipse fecit nos. Ps. Venite. 1. Hymn9.

Te trinitatis vnitas orbẽ potenter qui regis: attende laudũ cãtica que excubantes psallimus.

Nam lectulo

Nam lectulo cōsurgimus noctis quieto tempore: vt flagitemus vulnerū a te medelam omnium.

Quo fraude quicquid demonū in nocibus deliquimus: abstergat illud celitus tue potestas glorie.

Ne corpus adsit sordidū nec torpor instet cordiū: nec criminis contagio tepescat ardor spiritus.

Ob hoc redemptor q̄s reple tuo nos lumine: p qd̄ dierū circulis nullis ruamur actibus.

Presta pater piissime. 13. Aña. Exultate. Tempore paschali Aña. Alleluia.

In finē pro torcularib⁹ p̄s ipsi Asaph quinta sabbati. lxxx.

Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob.

Sumite psalmum ⁊ date tympanū: psalterium iocundum cum cithara.

Buccinate in neomenia tuba: in insigni die solemnitatis vestre.

Quia preceptum in israel est: ⁊ iudiciū deo iacob.

Testimonium in ioseph posuit illud cū exiret de terra egypti: linguā quā non nouerat audiuit.

Diuertit ab oneribus dorsum eius: manus eius in cophino seruierunt.

In tribulatiōe inuocasti me ⁊ liberaui te: ⁊ exaudiui te in abscondito tempestatis: probaui te apud aquam contradictionis.

Audi populus meus ⁊ contestabor te: israel si audieris me non erit in te deus recens: neqꝫ adorabis deum alienum.

Ego enim sum dominus deus tuus qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuum ⁊ implebo illud.

Et non audiuit populus meus vocē meam: ⁊ israel non intendit mihi.

Et dimisi eos secundū desideria cordis eorū: ibunt in adinuētiōibus suis.

Si populus meus audisset me: israel si in vijs meis ambulasset.

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: ⁊ super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici domini mentiti sunt ei: ⁊ erit tempus eorum in secula.

Et cibauit illos ex adipe frumenti: ⁊ de petra melle saturauit eos. Psal. Asaph. lxxxi.

Deus stetit in synagoga deorum: in medio autē deos dijudicat.

Vsqꝫquo iudicatis iniquitatem: ⁊ facies peccatorum sumitis.

Iudicate egeno ⁊ pupillo: humilem ⁊ pauperem iustificate.

Eripite pauperē: ⁊ egenū de manu peccatoris liberate.

Nescierunt neqꝫ intellexerunt in tenebris ambulāt: mouebūtur omnia fundamenta terre.

Ego dixi dij estis: ⁊ filij excelsi omnes.

Vos autē sicut homines moriemini: ⁊ sicut vnus de principibus cadetis.

Surge deus iudica terram: quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus.

Añ. Exultate deo adiutori nr̄o. Añt. Tu solus. Canticū psalmi Asaph. lxxxij.

Deus quis similis erit tibi: ne taceas neqꝫ compescaris deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt ⁊ qui oderunt te extulerunt caput.

Super populū tuū malignauerunt consilium: ⁊ cogitauerunt aduersus sanctos tuos.

Dixerunt venite ⁊ disperdamus eos de gente: ⁊ non memoretur nomen israel vltra.

Quoniam cogitauerunt vnanimiter: simul aduersū te testamentū disposuerunt: tabernacula idumeorum ⁊ ismahelite.

Moab ⁊ agareni: gebal ⁊ amō ⁊ amalech: alienigene cum habitantibus tyrum.

Etenim assur venit cū illis: facti sunt in adiutorium filijs loth.

Fac illis sicut madiam ⁊ sysare: sicut iabin in torrente cyson.

Disperierunt in endor: facti sunt vt stercus terre.

Pone principes eorum sicut oreb ⁊ zeb: ⁊ zebee ⁊ salmana.
Omnes principes eorū: q dixerūt he reditate possideamus sanctuariū dei.
Deus meus pone illos vt rotam: ⁊ sicut stipulam ante faciem venti.
Sicut ignis qui comburit siluam: ⁊ sicut flamma comburens montes.
Ita persequeris eos in tēpestate tua: ⁊ in ira tua turbabis eos.
Imple facies eorū ignominia: ⁊ querent nomen tuum domine.
Erubescant ⁊ conturbētur in seculū seculi: ⁊ confundantur ⁊ pereant.
Et cognoscant quia nomen tibi dñs: tu solus altissimus in omni terra.
In finē pro torcularibus filijs chore. Psal. lxxxiij.
Quam dilecta tabernacula tua domine virtutum: concupiscit ⁊ deficit anima mea in atria domini.
Cor meum ⁊ caro mea: exultauerunt in deum viuum.
Etenim passer inuenit sibi domum ⁊ turtur nidum vbi ponat pullos suos.
Altaria tua domie virtutū: rex meus ⁊ deus meus.
Beati qui habitant in domo tua domine: in secula seculorum laudabūt te.
Beatus vir cuius est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymar in loco quem posuit.
Etenim benedictionez dabit legislator: ibunt de virtute in virtutem: videbitur deus deorum in syon.
Domine deus virtutum exaudi orationē meā: auribus pcipe deus iacob.
Protector noster aspice deus: ⁊ respice in faciem christi tui.
Quia melior est dies vna i atrijs tuis. super milia.
Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis quaz habitare in tabernaculis peccatorum.
Quia misericordiam ⁊ veritatem diligit deus: gratiā ⁊ gloriā dabit dñs.
Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia: domine virtutum beatus homo q sperat in te. Añt. Tu solus altissimus super omnem terraz. Añt. Benedixisti. In finē filijs chore. Psal. lxxxiiij.
Benedixisti domine terram tuam: auertisti captiuitatem iacob.
Remisisti iniquitatē plebis tue: operuisti omnia peccata eorum.
Mitigasti omnem iram tuā: auertisti: ab ira indignationis tue.
Conuerte nos deus salutaris noster: ⁊ auerte iram tuam a nobis.
Nunquid in eternuz irasceris nobis: aut extendes iram tuam a generatiōe in generationem?
Deus tu conuersus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabitur in te.
Ostende nobis domine misericordiā tuam: ⁊ salutare tuum da nobis.
Audiaz quid loquat̃ in me dominus deus: quoniā loquet̃ pacē i plebē suā.
Et super sanctos suos: ⁊ in eos qui conuertuntur ad cor.
Verumtamen prope timentes eū salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra.
Misericordia ⁊ veritas obuiauerunt sibi: iusticia ⁊ pax osculate sunt.
Veritas de terra orta est: ⁊ iusticia de celo prospexit.
Etenim dominus dabit benignitatē: ⁊ terra nostra dabit fructum suum.
Iusticia ante eū ābulabit: ⁊ ponet in via gressus suos. Orō dauid. lxxxv.
Inclina domine aurem tuā ⁊ exaudi me: quoniam inops ⁊ pauper sum ego.
Custodi animam meam quoniā sanctus sum: saluum fac seruum tuū deus meus sperantem in te.
Miserere mei dñe quoniam ad te clamaui tota die: letifica aiaz s̃ui tui quoniam ad te domine animā meā leuaui.
Quoniam tu domine suauis ⁊ mitis: ⁊ multe misericordie omnibus inuocantibus te.
Auribus percipe orationem meā: ⁊ intende voci deprecationis mee.

In die

In die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudisti me.
Non est similis tibi in diis domine: et non est secundum opera tua.
Omnes gentes quascunque fecisti: venient et adorabunt coram te domine: et glorificabunt nomen tuum.
Quoniam magnus es tu et faciens mirabilia: tu es deus solus.
Deduc me domine in via tua: et ingrediar in veritate tua letetur cor meum vt timeat nomen tuum.
Confitebor tibi domine deus meus in toto corde meo: et glorificabo nomen tuum in eternum.
Quia misericordia tua magna est super me: et eruisti animam meam ex inferno inferiori.
Deus iniqui insurrexerunt super me: et synagoga potentium quesierunt animam meam: et non proposuerunt te in conspectu suo.
Et tu domine deus miserator et misericors: patiens et multe misericordie et verax.
Respice in me et miserere mei: da imperium tuum puero tuo: et saluum fac filium ancille tue.
Fac mecum signum in bono vt videant qui oderunt me et confundantur: quoniam tu domine adiuuisti me et consolatus es me. Añt. Benedixisti domine terram tuam. Añ. Fundamẽta. Psal. cantici filiis chore. lxxxvi.
Fundamenta eius in montibus sanctis: diligit dominus portas syon super omnia tabernacula iacob.
Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei.
Memor ero raab et babilonis: scientium me.
Ecce alienigene et tyrus et populus ethiopum: hi fuerunt illic.
Nunquid syon dicet homo et homo natus est in ea: et ipse fundauit eã altissimus.
Dñs narrabit in scripturis populorum: et principum horum qui fuerunt in ea.
Sicut letantiũ omnium: habitatio est in te. Canticum psalmi filiis chore in finem pro amalech ad rñdendum intellectus heman ezraite. Psal. lxxxvii.
Domine deus salutis mee: in die clamaui et nocte coram te.
Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam.
Quia repleta est malis anima mea: et vita mea inferno appropinquauit.
Estimatus sum cũ descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormientes in sepulchris quorũ non es memor amplius: et ipsi de manu tua repulsi sunt.
Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebrosis et in vmbra mortis.
Super me cõfirmatus est furor tuus: et oẽs fluctus tuos induxisti super me.
Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi.
Traditus sum et nõ egrediebar: oculi mei languerunt pre inopia.
Clamaui ad te domine: tota die expãdi ad te manus meas.
Nunquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabũt et cõfitebunt tibi?
Nunquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiã tuã: et veritatẽ tuã in perditiõe?
Nunquid cognoscẽt in tenebris mirabilia tua: et iusticia tua in terra obliuiõis.
Et ego ad te domine clamaui: et mane oratio mea preueniet te.
Ut quid domine repellis orationem meam: auertis faciem tuam a me?
Pauper sum ego et in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autem humiliatus sum et conturbatus.
In me transierunt ire tue: et terrores tui conturbauerunt me.
Circundederunt me sicut aqua tota die: circũdederunt me simul.
Elongasti a me amicũ et proximum: et notos meos a miseria. Añ. Fundamẽta eius in montibus sanctis. Añt. Bñdictus. Intellectus ethã ezraite. psal. lxxxviii.
Misericordias domini: in eternũ cantabo.
In generatione et generationem an-

nunciabo veritatem tuā: in ore meo.
Quoniam dixisti in eternum miseri-
cordia edificabitur in celis: preparabi
tur veritas tua in eis.
Disposui testamentum electis meis:
iuraui dauid seruo meo vsq₃ in eter-
num preparabo semen tuum.
Et edificabo in generatione ⁊ gene-
rationem: sedem tuam.
Confitebuntur celi mirabilia tua do
mine: etenī veritatē tuā in ecclia scōꝝ.
Quoniam qs in nubibus equabitur
domino: similis erit deo in filijs dei?
Deus qui glorificatur in consilio san-
ctorum: magnus ⁊ terribilis sup oēs
qui in circuitu eius sunt.
Domine deus virtutum quis similis
tibi? potens es domine: ⁊ veritas tua
in circuitu tuo.
Tu dominaris potestati maris: motū
autem fluctuum eius tu mitigas.
Tu humiliasti sicut vulneratum sup-
bum: in brachio virtutis tue dispersi-
sti inimicos tuos.
Tui sunt celi ⁊ tua est terra: orbē₃ ter
re ⁊ plenitudinē ei⁹ tu fundasti: aqui-
lonem ⁊ mare tu creasti.
Thabor ⁊ hermon in nomine tuo ex-
ultabunt: tuum brachium cū potētia.
Firmetur manus tua ⁊ exaltetur de-
xtera tua: iusticia ⁊ iudicium prepa-
ratio sedis tue.
Misericordia ⁊ veritas precedent fa
ciem tuam: beatus populus qui scit
iubilationem.
Domine in lumine vultus tui ambu-
labūt: ⁊ in nomine tuo exultabūt tota
die: ⁊ in iusticia tua exaltabuntur.
Quoniam gloria virtutis eorū tu es:
⁊ in beneplacito tuo exaltabitur cor-
nu nostrum.
Quia domini est assumptio nostra: ⁊
sancti israel regis nostri.
Tūc locutus es in visiōe sanctis tuis:
⁊ dixisti posui adiutorium in potēte: ⁊
exaltaui electum de plebe mea.
Inueni dauid seruum meū: oleo san-
cto meo vnxi eum.

Manus enim mea auxiliabit' ei: ⁊ bra
chium meum confortabit eum.
Nihil proficiet inimicus in eo: ⁊ filius
iniquitatis non apponet nocere ei.
Et concidam a facie ipsius inimicos
eius: ⁊ odientes eum in fuga cōuertā.
Et veritas mea ⁊ misericordia mea
cu₃ ipso: ⁊ in nomine meo exaltabitur
cornu eius.
Et ponam in mari manum eius: ⁊ in
fluminibus dexteram eius.
Ipse inuocabit me pater meus es tu:
deus meus ⁊ susceptor salutis mee.
Et ego primogenitum ponam illum
excelsum pre regibus terre.
In eternu₃ seruabo illi misericordiā
meam: ⁊ testamentum meū fidele ipsi.
Et ponam in seculu₃ seculi semē eius:
⁊ thronum eius sicut dies celi.
Si autem dereliquerint filij eius legē
meā: ⁊ in iudicijs meis nō ābulauerit.
Si iusticias meas prophanauerint: ⁊
mandata mea non custodierint.
Visitabo in virga iniquitates eorū: ⁊
in verberibus peccata eorum.
Misericordia₃ autē meā non dispga₃
ab eo: neq₃ nocebo in veritate mea.
Neq₃ prophanabo testamentū meū:
⁊ que procedunt de labijs meis non
faciam irrita.
Semel iuraui in sancto meo si dauid
mentiar: semē eius in eternū manebit.
Et thronus eius sicut sol in cōspectu
meo: ⁊ sicut luna perfecta in eternu₃:
⁊ testis in celo fidelis.
Tu vero repulisti ⁊ despexisti: distu-
listi christum tuum.
Auertisti testamentum serui tui: pro-
phanasti in terra sanctuarium eius.
Destruxisti omnes sepes eius: posui-
sti firmamentum eius formidinem.
Diripuerunt omnes trāseuntes via₃:
factus est opprobrium vicinis suis.
Exaltasti dexteram deprimentiū eū:
letificasti omnes inimicos eius.
Auertisti adiutorium gladij eius: ⁊
non es auxiliatus ei in bello.
Destruxisti eū ab emūdatione: ⁊ sedē
eius in

eius in terra collisisti.
Minorasti dies temporis eius ꝑfudisti eum in confusione.
Usqꝫquo domine auertis in finez: exardescet sicut ignis ira tua.
Memorare que mea substantia: nunquid eniꝫ vane cōstituisti omnes filios hominum?
Quis est homo qui viuet ⁊ non videbit mortem: eruet animam suā de manu inferi?
Ubi sunt miſericordie tue antique dn̄e: sicut iurasti dauid in veritate tua?
Memor esto dn̄e opprobrij seruoruꝫ tuorū: quod continui in sinu meo multarum gentium.
Quod exprobrauerūt inimici tui domine: quod exprobrauerunt cōmutationem christi tui.
Benedictus dn̄s in eternuꝫ: fiat fiat.
Psalmus dauid quarti sabbati. xciij.
Deus vltionum dominus: deus vltionum libere egit.
Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem superbis.
Usqꝫquo peccatores dn̄e: vsqꝫquo peccatores gloriabuntur?
Effabuntur ⁊ loquentur iniquitatē: loquent̄ omnes qui opant̄ iniusticiā.
Populuꝫ tuū domine humiliauerūt: ⁊ hereditatem tuam vexauerunt.
Uiduam ⁊ aduenam interfecerunt: ⁊ pupillos occiderunt.
Et dixerunt non videbit dominus: nec intelliget deus iacob.
Intelligite insipientes in populo: ⁊ stulti aliquando sapite.
Qui plantauit aurem non audiet: aut qui finxit oculum non considerat?
Qui corripit gentes non arguet: qui docet hominez scientiam?
Dominus scit cogitationes hominū: quoniam vane sunt.
Beatus homo quem tu erudieris domine: ⁊ de lege tua docueris eum.
Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiatur peccatori fouea.
Quia non repellet dn̄s plebē suam: ⁊ hereditatem suam non derelinquet.
Quo adusqꝫ iusticia conuertatur in iudicium: ⁊ qui iuxta illaꝫ: omnes qui recto sunt corde.
Quis consurget mihi aduersus malignantes: aut quis stabit mecuꝫ aduersus operantes iniquitatem.
Nisi quia dn̄s adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anima mea.
Si dicebam motus est pes meus: misericordia tua domine adiuuabat me.
Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: consolationes tue letificauerunt animam meam.
Nunquid adheret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborem in precepto.
Captabunt in animaꝫ iusti: ⁊ sanguinem innocentem condēnabunt.
Et factus est mihi dn̄s in refugiuꝫ: ⁊ deus meus in adiutorium spei mee.
Et reddet illis iniquitatem ipsorum: ⁊ in malicia eorum disperdet eos: disperdet illos dominus deus noster.
Añ. Benedictus dominus in eternū. Añ. Cantate. Psalmus dauid qn̄ domus edificabatur post captiuitatem. xcv.
Cantate dn̄o canticū nouuꝫ: cantate domino omnis terra.
Cantate dn̄o ⁊ bn̄dicite nomini eius: annunciate de die in dieꝫ salutare eiꝰ.
Annunciate inter gentes gloriā eius: in omnibus populis mirabilia eius.
Qm̄ magnus dn̄s ⁊ laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos.
Quoniam omnes dij gentium demonia: dominus autem celos fecit.
Confessio ⁊ pulchritudo in cōspectu eius: sanctimonia ⁊ magnificentia in sanctificatione eius.
Afferte dn̄o patrie gentium: afferte domino gloriam ⁊ honorem: afferte domino gloriam nomini eius.
Tollite hostias ⁊ introite i atria eius: adorate dominū in atrio sancto eius.
Cōmoueat̄ a facie eiꝰ vniuersa terra: dicite in gentibus: q̄a dn̄s regnauit.
Etenim correxit orbē terre q̄ nō cōmouebit̄: iudicabit populos in equitate.

Letentur celi et exultet terra: commoueatur mare et plenitudo eius: gaudebunt campi et omnia que in eis sunt.
Tunc exultabunt omnia ligna siluarum a facie domini quia venit: quoniam venit iudicare terram.
Iudicabit orbem terre in equitate: et populos in veritate sua. Psalmus ipsi dauid quando terra eius restituta est ei. xcvi.
Dominus regnauit exultet terra: letentur insule multe.
Nubes et caligo in circuitu eius: iusticia et iudicium correctio sedis eius.
Ignis ante ipsum precedet: et inflammabit in circuitu inimicos eius.
Alluxerunt fulgura eius orbi terre: vidit et commota est terra.
Montes sicut cera fluxerunt a facie domini: a facie domini omnis terra.
Annunciauerunt celi iusticiam eius: et viderunt oes populi gloriam eius.
Confundantur omnes qui adorant sculptilia: et qui gloriantur in simulachris suis.
Adorate eum omnes angeli eius: audiuit et letata est syon.
Et exultauerunt filie iude: propter iudicia tua domine.
Quoniam tu dominus altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos.
Qui diligitis dominum odite malum: custodit dominus animam seruorum suorum: de manu peccatoris liberauit eos.
Lux orta e iusto: et rectis corde leticia.
Letamini iusti in domino: et confitemini memorie sanctificationis eius. Añ. Cantate domino et benedicite nomini eius.
℣. Intret oratio mea in conspectu tuo dñe.
℟. Inclina aurem tuam ad precem meam.
Tpe quadragesime. ℣. Scapulis suis obumbrabit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperabis. Tpe passionis. ℣. De ore leonis: libera me domine. ℟. Et a cornibus vnicornium humilitatem meam. Tpe paschali. añt. All'a all'a all'. ℣. Surrexit dñs vere all'a. ℟. Et apparuit simoni all'a. Tpe aduentus. ℣. Emitte agnum domine dominatorem terre. ℟. De petra deserti: ad montem filie syon.
Ad laudes añt. Spiritu principali confirma cor meum deus. ps. Miserere. 16. Añ. In veritate. Psalmus dauid qn persequebatur eu filius suus absalon. cxlii.
Domine exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam: in veritate tua exaudi me in tua iusticia.
Et non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.
Quia persecutus est inimicus animam meam: humiliauit in terra viam meam.
Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatus est super me spiritus meus: in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierum antiquorum meditatus sum in oibus operibus tuis: et in factis manuum tuarum meditabar.
Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me domine: defecit spiritus meus.
Non auertas faciem tuam a me: et similis ero descendentibus in lacum.
Auditam fac mihi mane misericordiam tuam: quia in te speraui.
Notam fac mihi viam in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.
Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam: quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomen tuum dñe viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatione animam meam: et in misericordia tua disperde omnes inimicos meos.
Et perdes oes qui tribulant animam meam: quoniam ego seruus tuus sum.
Añt. In veritate tua exaudi me domine.
Añt. Illumina domine vultum tuum super nos. ps. Deus deus meus. 5. Añt. Domine audiui. Canticum Abachuc. iii.
Domine audiui auditionem tuam: et timui.

Domine

Domine opus tuum in medio anno/rum: viuifica illud.
In medio annoꝝ notũ facies: cũ ira/tus fueris misericordie recordaberis.
Deus ab austro veniet: ⁊ sanctus de monte pharam.
Operuit celos gloria eius: ⁊ laudis eius plena est terra.
Splendor eius vt lux erit: cornua in manibus eius.
Ibi abscõdita est fortitudo eius: an/te faciem eius ibit mors.
Egredietur diabolus ante pedes eius: stetit ⁊ mensus est terram.
Aspexit ⁊ dissoluit gentes: ⁊ contriti sunt montes seculi.
Incuruati sunt colles mundi: ab iti/neribus eternitatis eius.
Pro iniquitate vidi tẽtoria ethiopie: turbabuntur pelles terre madiam.
Nunquid in fluminibus iratus es do/mine: aut in fluminibus furor tuus: vel in mari indignatio tua.
Qui ascendes super equos tuos: ⁊ quadrige tue saluatio.
Suscitans suscitabis arcum tuuz: iu/ramenta tribubus que locutus es.
Fluuios scindes terre: viderunt te ⁊ doluerũt mõtes: gurges aquaꝝ trãsijt.
Dedit abyssus vocẽ suã: altitudo ma/nus suas leuauit.
Sol ⁊ luna steterũt in habitaculo suo: in luce sagittarum tuarum ibunt: in splendore fulgurantis haste tue.
In fremitu conculcabis terram: ⁊ in furore obstupefacies gentes.
Egressus es in salutem populi tui: in salutem cum christo tuo.
Percussisti caput de domo impij: de nudasti fundamẽtũ eius vsqꝫ ad collũ.
Maledixisti sceptris eius capiti bella torum eius: venientibus vt turbo ad dispergendum me.
Exultatio eorum: sicut eius qui deuo rat pauperem in abscondito.
Uiam fecisti in mari equis tuis: in lu to aquarum multarum.
Audiui ⁊ cõturbatus est vẽter meus: a voce contremuerunt labia mea.
Ingrediatur putredo in ossibus meis: ⁊ subter me scateat.
Ut requiescaz in die tribulationis: ⁊ ascendam ad populũ accinctũ nostrũ.
Ficus enim non florebit: ⁊ non erit germen in vineis.
Mentietur opus oliue: ⁊ arua nõ affe rent cibum.
Abscidetur de ouili pecus: ⁊ nõ erit armentum in presepibus.
Ego autem in dño gaudebo: ⁊ exul/tabo in deo iesu meo.
Deus dominus fortitudo mea: ⁊ po net pedes meos quasi ceruorum.
Et super excelsa mea deducet me vi/ctor: in psalmis canentẽ. Añ. Domine audiui auditũ tuum ⁊ timui. Añ. In tym/pano ⁊ choro: i cordis ⁊ organo laudate deũ
℣. Laudate dñm de celis. 6. Capitulum. Nox precessit. 17. Hymnus.
Eterna celi gl'ia beata spes mor/talium: celi tonantis vnice casteqꝫ pro les virginis.
Da dexteraz surgentibus exurgat ⁊ mens sobria: fragransqꝫ in laudez dei grates rependat debitas.
Ortus refulget lucifer sparsamqꝫ lu cem nunciat: cadit caligo noctium lux sancta nos illuminet.
Manensqꝫ nostris sensibus noctez re/pellat seculi: omniqꝫ fine diei purgata seruet pectora.
Quesita iam primum fides radicet al tis sensibus: secunda spes cõgaudeat quo maior extat charitas.
Deo prĩ sit gloria. Tpe aduentus. ℣. Uox clamãtis in deserto: parate viã domini. ℟. Rectas facite semitas eius. Tpe qua/dragesime. ℣. Angelis suis deus mãdauit de te. ℟. Ut custodiãt te: in oibus vijs tuis. Tpe passionis. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus. ℟. Et ab insurgẽtibus in me: libera me. Tpe paschali. ℣. In resur/rectione tua christe all'a. ℟. Celi ⁊ terra le/tentur all'a. Alio tempore per annum. ℣. Repleti sumus mane misericordia tua. ℟. Exultauimus ⁊ delectati sumus.

Ad bñ. añt. Per viscera misericordie dei nostri visitauit nos oriens ex alto. Postea p̄ces cū rel. vt fol. nūero. 7. Sabbato inuita. Dominū deum nostrū. Venite adoremus. ps. Venite exultemus. 1. Hym.

Summe deus clemētie mundiq̄ factor machine: vnus potentialiter trinusq̄ personaliter.

Nostros pios cum canticis fletus benigne suscipe: quo corde puro sordibus: te perfruamur largius.

Lumbos iecurq̄ morbidum adure igni cōgruo: accincti vt sint perpetim luxu remoto pessimo.

Ut quiq̄ horas noctium nunc concinendo rūpimus: donis beate patrie ditemur omnes affatim.

Presta pater pijssime. 13. Añ. Quia mirabilia. Tpe paschali añt. All'a. Psalmus dauid. xcvij.

Cantate dño canticū nouum: q̄r mirabilia fecit.

Saluauit sibi dextera ei⁹ & brachium sanctū eius.

Notū fecit dñs salutare suum: in conspectu gentium reuelauit iusticiam suam.

Recordatus est misericordie sue & veritatis sue domui israel.

Uiderunt omnes termini terre: salutare dei nostri.

Iubilate deo omnis terra: cantate & exultate & psallite.

Psallite domino in cythara: in cythara & voce psalmi: in tubis ductilibus & voce tube cornee.

Iubilate in cōspectu regis dñi: moueatur mare & plenitudo eius: orbis terrarum & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu: simul montes exultabunt a cōspectu domini: q̄m venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terrarū in iusticia: & populos in equitate. Psalmus dauid. xcviij.

Dominus regnauit irascantur populi: qui sedes super cherubin moueatur terra.

Dominus in syon magnus: & excelsus super omnes populos.

Confiteātur nomini tuo magno quoniam terribile & sanctum est: & honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiones: iudiciū & iusticiam in iacob tu fecisti.

Exaltate dominum deū nostrum & adorate scabellum pedum eius: quoniam sanctum est.

Moyses & aaron in sacerdotibus eius: & samuel iter eos q̄ inuocāt nomē ei⁹.

Inuocabant dñm & ipse exaudiebat eos: in colūna nubis loquebat̄ ad eos.

Custodiebāt testimonia eius: & preceptum quod dedit illis.

Domine deus noster tu exaudiebas eos: deus tu propicius fuisti eis: & vlciscens in omnes adinuentiones eorū.

Exaltate dominum deū nostrum: & adorate in monte sancto eius: quoniā sanctus dominus deus noster. Añt. Quia mirabilia fecit dñs. Añt. Iubilate.

Psalmus in confessione. xcix.

Iubilate deo omnis terra: seruite domino in leticia.

Introite in ꝯspectu ei⁹ in exultatiōe.

Scitote quoniam dñs ipse est deus: ipse fecit nos & non ipsi nos.

Populus eius & oues pascue eius: introite portas eius in cōfessione: atria eius in hymnis confitemini illi.

Laudate nomen eius q̄m suauis est dominus in eternū misericordia eius: & vsq̄ in generatione & generationē veritas eius. Psal. ipsi dauid. 100.

Misericordiam & iudicium: cantabo tibi domine.

Psallam & intelligam in via immaculata: quando venies ad me.

Perambulabam in innocentia cordis mei: in medio domus mee.

Non proponebā ante oculos meos rem iniustam: facientes preuaricationes odiui.

Non adhesit mihi cor prauū: declinātem a me malignū non cognoscebā.

Detrahentem secreto proximo suo: hunc persequebar.

Superbo

Superbo oculo ⁊ insatiabili corde: cum hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terre vt sedeãt mecũ: ambulans in via immaculata hic mihi ministrabat.
Non habitabit in medio domus mee qui facit superbiam: qui loquitur iniqua non direxit in conspectu oculorum meorum.
In matutio interficiebã omnes peccatores terre: vt disperderem de ciuitate domini omnes operãtes iniquitatem. Añt. Jubilate deo oĩs terra. Añ. Clamor meus. Oratio paupis cũ anxiaretur ⁊ coram domino effundit precẽ suam. ciȷ.

Domine exaudi orationem meam: ⁊ clamor meus ad te veniat.
Non auertas faciẽ tuã a me: in quacunqȝ die tribulor: inclina ad me aurem tuam.
In quacunqȝ die inuocauero te: velociter exaudi me.
Quia defecerũt sicut fumus dies mei: ⁊ ossa mea sicut cremium aruerunt.
Percussus sum vt fenum ⁊ aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum.
A voce gemitus mei: adhesit os meum carni mee.
Similis factus suȝ pellicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio.
Vigilaui: ⁊ factus sum sicut passer solitarius in tecto.
Tota die exprobrabant mihi inimici mei: ⁊ qui laudabant me aduersum me iurabant.
Quia cinerem tanquam panem manducabam: ⁊ poculum meum cũ fletu miscebam.
A facie ire indignationis tue: quia eleuans allisisti me.
Dies mei sicut vmbra declinauerũt: ⁊ ego sicut fenum arui.
Tu autem domine in eternum permanes: ⁊ memoriale tuum in generatione ⁊ generationem.

Tu exurgens misereberis syon: quiã tempus miserẽdi eius quia venit tp̃s.
Quoniam placuerunt seruis tuis lapides eius ⁊ terre eius miserebuntur.
Et timebunt gentes nomen tuũ domine: ⁊ oẽs reges terre gloriam tuã.
Quia edificauit dominus syon: ⁊ videbitur in gloria sua.
Respexit in orationem humilium: ⁊ non spreuit precem eorum.
Scribant̃ hec in generatione altera: ⁊ populus qui creabitur laudabit dñȝ.
Quia prospexit de excelso sancto suo: dominus de celo in terram aspexit.
Ut audiret gemitus compeditorũ: ut solueret filios interemptorum
+ vt annuncient in syon nomen domini: ⁊ laudem eius in hierusalem.
In conueniendo populus in vnum: ⁊ reges vt seruiant domino.
Respondit ei in via virtutis sue: paucitatem dierũ meorum nuncia mihi.
Ne reuoces me ĩ dimidio dierũ meorum: in generatione ⁊ generationem anni tui.
Initio tu domine terram fundasti: ⁊ opera manuum tuarum sunt celi.
Ipsi peribunt tu autẽ permanes: ⁊ omnes sicut vestimentum veterascẽt.
Et sicut opertorium mutabis eos ⁊ mutabuntur: tu autem idem ipse es ⁊ anni tui non deficient.
Filij seruorum tuorum habitabunt: ⁊ semen eorum in seculum dirigetur.

Psalmus ipsi dauid. cij.

Benedic aĩa mea dño: ⁊ omnia que intra me sunt nomini sancto eius.
Benedic anima mea domino: ⁊ noli obliuisci omnes retributiones eius.
Qui propiciatur omnib⁹ iniquitatibus tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitam tuam: qui coronat te in misericordia ⁊ miserationibus.
Qui replet in bonis desiderium tuũ: renouabitur vt aquila iuuentus tua.
Faciens misericordias dominus ⁊ iudiciũ: omnibus iniuriã patiẽtibus.

Notas fecit vias suas moysi: filijs israel voluntates suas.
Miserator ⁊ misericors dominus: lōganimis ⁊ multum misericors.
Non in perpetuum irascetur: neqꝫ in eternum comminabitur.
Non secundum peccata nostra fecit nobis: neqꝫ secundum iniquitates nostras retribuit nobis.
Quoniam secundum altitudinem celi a terra: corroborauit misericordiaꝫ suam super timentes se.
Quantum distat ortus ab occidente: longe fecit a nobis iniquitates nr̄as.
Quomodo miseretur pater filiorum misertus est dominus timentibus se: quoniaꝫ ipse cognouit figmētū nr̄uꝫ.
Recordatus est quoniam puluis sumus homo sicut fenum: dies eius tanquam flos agri sic efflorebit.
Quoniam spiritus pertransibit in illo ⁊ non subsistet: ⁊ non cognoscet amplius locum suum.
Misericordia autem domini ab eterno ⁊ vsque ī eternꝫ: super timētes euꝫ.
Et iusticia illius in filios filiorum: his qui seruant testamentum eius.
Et memores sunt mandatorum ipsius: ad faciendum ea.
Dominus in celo parauit sedem suā: ⁊ regnum ipsius omnibꝰ dominabit᷑.
Benedicite dn̄o omnes angeli eius potentes virtute: facientes verbū illius ad audiendam voceꝫ sermonū eiꝰ.
Benedicite domino omnes virtutes eius: ministri eius qui facitis voluntatem eius.
Benedicite domino omnia opa eius: in omni loco dominationis eius: benedic aīa mea domino. Añā. Clamor meus ad te veniat deus. Añt. Benedic. ps.
Benedic anima ipsi dauid. ciij. mea domino: domine deus meus magnificatus es vehementer.
Confessionē ⁊ decoreꝫ induisti: amictus lumie sicut vestimēto.
Extendens celum sicut pelleꝫ: qui tegis aquis superiora eius.
Qui ponis nubem ascensum tuū: qui ambulas super pennas ventorum.
Qui facis angelos tuos spiritus: ⁊ ministros tuos ignem vrentem.
Qui fundasti terram super stabilitatē suaꝫ: non inclinabitur in seculū seculi.
Abissus sicut vestimentum amictus eius super montes stabunt aque.
Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabunt.
Ascendunt montes ⁊ descendunt cāpi: in locum quem fundasti eis.
Terminum posuisti quem non transgredientur: neqꝫ conuertentur operire terram.
Qui emittis fontes in cōuallibus: inter mediū montiū pertransibūt aque.
Potabūt omnes bestie agri: expectabunt onagri in siti sua.
Super ea volucres celi habitabunt: de medio petrarū dabunt voces.
Rigans montes de superioribꝰ suis: de fructu operū tuorū satiabit᷑ terra.
Producens fenum iumentis: ⁊ herbam seruituti hominum.
Ut educas panem de terra: ⁊ vinū letificet cor hominis.
Ut exhilaret faciem in oleo: ⁊ panis cor hominis confirmet.
Saturabuntur ligna campi ⁊ cedri libani quas plantauit: illic passeres nidificabunt.
Herodij domꝰ dux est eoꝝ: mōtes excelsi ceruis petra refugiū herinacijs.
Fecit lunaꝫ in tempore: sol cognouit occasum suum.
Posuisti tenebras ⁊ facta est nox: in ipsa autē pertrāsibūt oēs bestie silue.
Catuli leonuꝫ rugientes vt rapiant: ⁊ querant a deo escam sibi.
Ortus est sol: ⁊ congregati sunt: ⁊ in cubilibus suis collocabuntur.
Exibit homo ad opus suū: ⁊ ad operationem suam vsqꝫ ad vesperam.
Quaꝫ magnificata sunt opera tua domine: omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.
Hoc mare magnū ⁊ spaciosuꝫ māibꝰ illic

illic reptilia quorū non est numerus.
Animalia pusilla cū magnis: illic naues pertransibunt.
Draco iste quē formasti ad illudēdū ei: oīa a te expectāt: vt des illis escā i tpe.
Dante te illis colligent: aperiente te manum tuam oīa iplebūtur bonitate.
et deficient Auertēte aūt te faciē turbabūtur: auferes spiritum eorū + in puluerem suum reuertentur.
Emitte spiritū tuum & creabuntur: & renouabis faciem terre.
Sit gloria domini in seculum: letabitur dominus in operibus suis.
Qui respicit terrā & facit eā tremere: qui tangit montes & fumigant.
Cantabo domino in vita mea: psallā deo meo quādiu sum.
Iocundum sit ei eloquiū meū: ego vero delectabor in domino.
Deficiant peccatores a terra & iniqui ita vt nō sint: benedic anima mea dn̄o.

Confitemini do- Psalmus. ciiij.
mino & inuocate nomē eius: annunciate inter gentes opera eius.
Cantate & psallite ei: narrate omnia mirabilia eius.
Laudamini in nomine sancto eius: letetur cor querentium dominum.
Querite dominum & confirmamini: querite faciem eius semper.
Mementote mirabilium eius que fecit prodigia eius & iudicia oris eius.
Semen abrahā serui eius: filij iacob electi eius.
Ipse dominus deus noster: in vniuersa terra iudicia eius.
Memor fuit in seculum testamēti sui: verbum quod mādauit in mille generationes.
Quod disposuit ad abraham: & iuramenti sui ad isaac.
Et statuit illud iacob in preceptum: & israel in testamētum eternum.
Dicens tibi dabo terram chanaā: funiculum hereditatis vestre.
Cū essent numero breui: paucissimi & incole eius.
Et pertransierunt de gente in gentē: & de regno ad populum alterum.
Non reliquit hominem nocere eis: & corripuit pro eis reges.
Nolite tangere christos meos: & in prophetis meis nolite malignari.
Et vocabit famem super terrā: & oē firmamentum panis contriuit.
Misit ante eos virum: in seruum venundatus est ioseph.
Humiliauerunt in compedibus pedes eius: ferrū pertransiit animā ei9: donec veniret verbum eius.
Eloquium domini inflammauit eū misit rex & soluit eum: princeps populorum & dimisit eum.
Constituit eū dominum domus sue: & principem omnis possessionis sue.
Ut audiret pricipes eius sicut semetipsum: & senes eius prudētiā doceret.
Et intrauit israel in egiptū & iacob: accola fuit in terra chan.
Et auxit populum suum vehementer: & firmauit eum sup inimicos eius.
Conuertit cor eo℞ vt odirent populum eius: & dolū facerēt in seruos ei9.
Misit moysen seruū suum: aaron quē elegit ipsum.
Posuit in eis verba signorum suorū: & prodigiorum in terra chan.
Misit tenebras & obscurauit: & nō exacerbauit sermones suos.
Conuertit aquas eorū in sanguinē: & occidit pisces eorum.
Et dedit terra eorum ranas: in penetralibus regum ipsorum.
Dixit & venit cynomia & cynifex: in oībus finibus eorum.
Posuit pluuias eorum grandinem: ignem comburentem in terra ipsorū.
Et percussit vineas eorū & ficulneas eorum: & contriuit lignum finiū eorū.
Dixit & venit locusta & brucus: cuius non erat numerus.
Et comedit omne fenū in terra eo℞: & comedit omnem fructū terre eo℞.
Et percussit omnē primogenitum in terra eorū: primitias oīs laboris eo℞.

Et eduxit eos cum argēto ⁊ auro: ⁊ non erat in tribubus eoꝝ infirmus.
Letata est egyptus in protectione eōruꝫ: q₂ incubuit timoꝛ eoꝝ super eos.
Expandit nubē in protectionē eoꝝ: ⁊ ignē vt luceret eis per noctem.
Petierūt ⁊ venit coturnix: ⁊ pane celi saturauit eos.
Dirupit petrā ⁊ fluxerunt aque: abierunt in sicco flumina.
Quoniā memoꝛ fuit verbi sancti sui: quod habuit ad abrahā puerū suum.
Et eduxit populum suū in exultatiōe ⁊ electos suos in leticia.
Et dedit illis regiones gentium: ⁊ labores populoꝛum possederunt.
Ut custodiant iustificationes eius: ⁊ legē eius requirant. Añ. Benedic anima mea domino. Añt. Uisita nos. Ps. cv.

Confitemini dño quoniaꝫ bon⁹: qm̄ in seculū misericoꝛdia eius.
Quis loquetur potētias dñi: auditas faciet omnes laudes eius?
Beati qui custodiunt iudicium: ⁊ faciunt iusticiam in omni tempoꝛe.
Memento nostri domine in beneplacito populi tui: visita nos i salutari tuo
Ad videndum in bonitate electoꝛuꝫ tuoꝛum: ad letandum in leticia gentis tue: vt lauderis cum hereditate tua.
Peccauimus cum patribus nostris: iniuste egimus iniquitatem fecimus.
Patres nostri i egypto non intellexerunt mirabilia tua: nō fuerunt memores multidudinis misericoꝛdie tue.
Et irritauerunt ascēdentes in mari: mari rubꝛo.
Et saluauit eos propter nomen suū: vt notam faceret potentiam suam.
Et increpuit mare rubrum ⁊ exsiccatum est: ⁊ deduxit eos in abyssis sicut in deserto.
Et saluauit eos de manu odientium: ⁊ redemit eos de manu inimici.
Et operuit aqua tribulātes eos: vn⁹ ex eis non remansit.
Et crediderunt verbis eius: ⁊ laudauerunt laudem eius.
Cito fecerunt obliti sunt operuꝫ ei⁹: ⁊ non sustinuerunt consilium eius.
Et concupierunt concupiscentiam i deserto: ⁊ tentauerunt deū inaquoso.
Et dedit petitionem ipsoꝛum: ⁊ misit saturitatem in animas eoꝛum.
Et irritauerunt moysen in castris: aaron sanctum domini.
Aperta est terra ⁊ deglutiuit dathā: ⁊ operuit super cōgregationē abirō.
Et exarsit ignis in synagoga eoꝛum: flamma combussit peccatoꝛes.
Et fecerunt vituluꝫ in oꝛeb: ⁊ adoꝛauerunt sculptile.
Et mutauerūt gloꝛiam suam: in similitudine vituli comedentis fenum.
Obliti sunt deum qui saluauit eos qui fecit magnalia in egypto: mirabilia in terra cham: terribilia in mari rubꝛo.
Et dixit vt disperderet eos: si nō moyses electus eius stetisset in cōfractione in conspectu eius.
Ut auerteret irā eius ne disperderet eos: ⁊ pꝛo nihilo habuerunt terram desiderabilem.
Non crediderūt verbo eius murmurauerunt in tabernaculis suis: non exaudierunt vocem domini.
Et eleuauit manuꝫ super eos: vt prosterneret eos in deserto.
Et vt deijceret semen eoꝛum in nationibus: ⁊ disperderet eos i regionib⁹.
Et initiati sunt beelphegoꝛ: ⁊ comederūt sacrificia moꝛtuoꝛum.
Et irritauerūt eum in adiuentionib⁹ suis: ⁊ multiplicata est in eis ruina.
Et stetit finees: ⁊ placauit: ⁊ cessauit quassatio.
Et reputatum est ei in iustitiam: in generatione ⁊ generationē vsqꝫ in sempiternum.
Et irritauerunt eum ad aquas contradictiōis: ⁊ vexatus est moyses propter eos quia exacerbauerunt spiritum eius.
Et distinxit in labijs suis: non disperdiderunt gentes quas dixit dominus illis.

Et cōmixti

Et commixti sunt inter gentes: et didicerunt opera eorũ et seruierunt sculptilibus eorum: et factum est illis in scandalum.
Et immolauerunt filios suos et filias suas demoniis.
Et effuderunt sanguinem innocentem: sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum: quas sacrificauerunt sculptilibus chanaam.
Et interfecta est terra in sanguinibus et contaminata est in operibus eorũ: et fornicati sunt in adinuẽtiõibus suis.
Et iratus est furore dominus in populum suum: et abominatus est hereditatem suam.
Et tradidit eos in manus gentium: et dominati sunt eorum qui oderũt eos.
Et tribulauerunt eos inimici eorũ: et humiliati sunt sub manibus eorum: sepe liberauit eos.
Ipsi autem exacerbauerunt eum in consilio suo: et humiliati sunt in iniquitatibus suis.
Et vidit cum tribularentur: et audiuit orationem eorum.
Et memor fuit testamenti sui: et penituit eum secundũ multitudinem misericordie sue.
Et dedit eos in misericordias in cõspectu omnium: qui ceperant eos.
Saluos nos fac domine deus noster: et congrega nos de nationibus.
Ut confiteamur nomini sancto tuo: et gloriemur in laude tua.
Benedictus dominus deus israel a seculo et vsq3 in seculũ: et dicet omnis populus fiat fiat. Psal. cvi.
Confitemini domino quoniam bonus: qm̃ in seculũ misericodia ei⁹.
Dicant qui redempti sunt a domino quos redemit de manu inimici: de regionibus congregauit eos.
A solis ortu et occasu: ab aquilone et mari.
Errauerũt in solitudine in inaquoso: viã ciuitatis habitaculi nõ inuenerũt.
Esurientes et sitientes: anima eorum in ipsis defecit.
Et clamauerunt ad dominũ cũ tribularentur: et de necessitatibus eorũ eripuit eos.
Et deduxit eos in viam rectã: vt irẽt in ciuitatem habitationis.
Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filiis hominum.
Quia satiauit animam inanem: et animam esurientem satiauit bonis.
Sedentes in tenebris et vmbra mortis: vinctos in mendicitate et ferro.
Quia exacerbauerunt eloquia dei: et consilium altissimi irritauerunt.
Et humiliatum est in laboribus cor eorum: et infirmati sunt nec fuit qui adiuuaret.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum liberauit eos.
Et eduxit eos de tenebris et vmbra mortis: et vincula eorum dirupit.
Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filiis hominum.
Quia cõtriuit portas ereas: et vectes ferreos confregit.
Suscepit eos de via iniquitatis eorũ: propter iniusticias enim suas humiliati sunt.
Omnem escam abominata est anima eorum: et appropinquauerũt vsq3 ad portas mortis.
Et clamauerunt ad dominum cũ tribularentur: et de necessitatibus eorũ liberauit eos.
Misit verbum suum et sanauit eos: et eripuit eos de interitionibus eorum.
Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filiis hominũ.
Et sacrificent sacrificiũ laudis: et annuncient opera eius in exultatione.
Qui descendunt mare in nauibus: facientes operationem in aquis multis.
Ipsi viderũt opera domini: et mirabilia eius in profundo.
Dixit et stetit spiritus procelle: et exaltati sunt fluctus eius.
Ascendunt vsq3 ad celos et descẽdũt

vsq3 ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.
Turbati sunt et moti sunt sicut ebrius: et omnis sapientia eoru3 devorata est.
Et clamaverunt ad dominum cũ tribularentur: et de necessitatibus eoru3 eduxit eos.
Et statuit procellam eius in auram: et siluerunt fluctus eius.
Et letati sunt quia siluerunt: et deduxit eos in portum voluntatis eorum.
Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filijs hominum.
Et exaltent eum in ecclesia plebis: et in cathedra seniorum laudent eum.
Posuit flumina in desertum: et exitus aquarum in sitim.
Terram fructiferam in salsuginem: a malicia inhabitantium in ea.
Posuit desertum in stagna aquaru3: et terram sine aqua in exitus aquaru3.
Et collocavit illic esurientes: et constituerunt civitatem habitationis.
Et seminaverũt agros et plãtaverũt vineas: et fecerunt fructũ nativitatis.
Et benedixit eis et multiplicati sunt nimis: et iumenta eoru3 nõ minoravit.
Et pauci facti sunt et vexati sunt: a tribulatione malorum et dolore.
Effusa est contentio sup principes: et errare fecit eos in invio et non in via.
Et adiuvit pauperẽ de inopia: et posuit sicut oves familias.
Videbunt recti et letabũtur: et omnis iniquitas opilabit os suum.
Quis sapiens et custodiet hec: et intelliget misericordias domini. Añt. Visita nos domine in salutari tuo. Añt. Confitebor domino. Canticu3. ps. ipsi david. cvij.

Paratum cor meum deus paratum cor meũ: cãtabo et psallam in gloria mea.
Exurge psalterium et cithara: exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis domine: et psallam tibi in nationibus.
Quia magna ẽ super celos misericordia tua: et vsq3 ad nubes veritas tua.
Exaltare super celos deus et super omnem terram gloria tua: vt liberentur dilecti tui.
Salvum fac dextera tua et exaudi me: deus locutus est in sancto suo.
Exultabo et dividam sichimam et cõvallem tabernaculorum dimetiar.
Meus est galaad et meus ẽ manasses: et effraim susceptio capitis mei.
Iuda rex me⁹: moab lebes spei mee.
In idumeam extendam calciamẽtu3 meũ: mihi alienigene amici facti sunt.
Quis deducet me in civitatem munita3: quis deducet me vsq3 in idumeã?
Nonne tu deus qui repulisti nos: et nõ exibis deus in virtutibus nostris?
Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.
In deo faciemus virtute3: et ipse ad nihilũ deducet inimicos nostros. In finem. ps. david. cviij.

Deus laudem meam ne tacueris: quia os peccatoris et os dolosi sup me aptũ est.
Locuti sunt adversum me lingua dolosa: et sermonibus odij circundederunt me: et expugnaverunt me gratis.
Pro eo vt me diligerent detrahebãt mihi: ego autem orabam.
Et posuerunt adversu3 me mala pro bonis: et odium pro dilectione.
Constitue super eum peccatorem: et diabolus stet a dextris eius.
Cũ iudicatur exeat condemnatus: et oratio eius fiat in peccatum.
Fiant dies eius pauci: et episcopatũ eius accipiat alter.
Fiant filij eius orphani: et vxor eius vidua.
Nutantes transferãtur filij eius et mẽdicẽt: et eiciãtur de habitatiõib⁹ suis.
Scrutetur fenerator omnẽ substãtiã eius: et diripiant alieni labores eius.
Nõ sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius.
Fiant nati eius in interitum: in generatione vna deleatur nomen eius.
In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu domini: et peccatum

catum matris eius non deleatur.
Fiant contra dominum super ⁊ dispereat de terra memoria eoꝝ: p eo q̄ nō ē recordatus facere misericordiaꝫ.
Et persecutus est hoiem inopē ⁊ mendicū: ⁊ cōpunctū corde mortificare.
Et dilexit maledictionē ⁊ veniet ei: ⁊ noluit bn̄dictionē ⁊ elongabit᷑ ab eo.
Et induit maledictionē sicut vestimētū ⁊ intrauit sicut aqua ī iteriora eius: ⁊ sicut oleum in ossibus eius.
Fiat ei sicut vestimentum quo operitur: ⁊ sicut zona qua semper p̄cingit᷑.
Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud dominū: ⁊ qui loquuntur mala aduersus animam meam.
Et tu dn̄e dn̄e fac mecuꝫ propter nomē tuū: qꝛ suauis est misericordia tua.
Libera me qꝛ egenus ⁊ paup ego suꝫ: ⁊ cor meum conturbatū est intra me.
Sicut vmbra cū declinat ablatus suꝫ: ⁊ excussus sum sicut holocausta.
Genua mea infirmata sunt a ieiunio: ⁊ caro mea immutata est propter oleū.
Et ego factus sum opprobriū illis: viderunt me ⁊ mouerunt capita sua.
Adiuua me domine deus meus: saluum me fac propter misericordiā tuā.
Et sciant quia manus tua hec: ⁊ tu domine fecisti eam.
Maledicent illi ⁊ tu benedices: qui insurgunt in me confundētur: seruus autem tuus letabitur.
Induantur qui detrahunt mihi pudore: ⁊ operiantur sicut diploide confusione sua.
Cōfitebor domino nimis in ore meo: ⁊ in medio multorum laudabo eum.
Quia astitit a dextris pauperis: vt saluam faceret a persequentibus animā meam. Aña Confitebor domino nimis in ore meo. ℣. Domine exaudi orationē meā ℟. Et clamor meus ad te veniat. Tempore quadragesime. ℣. Scuto circundabit te veritas eius. ℟. Non timebis a timore nocturno. Tempore passionis. ℣. Ne perdas cum impijs deus animam meaꝫ. ℟. Et cum viris sanguinum vitam meam. Tēpore paschali aña. Alleluia alleluia alleluia ℣. Gauisi sunt discipuli alleluia. ℟. Viso domino alleluia. Tēpore aduentus. ℣. Egredie᷑ dominus de loco sancto suo. ℟. Veniet vt saluet populum suum. Ad laudes aña. Benigne fac ī bona volūtate tua domine. ps. Miserere. 10. Psalmus. xci.

Bonum est confiteri domino: ⁊ psallere nomini tuo altissime.
Ad annunciandum mane misericordiam tuam: ⁊ veritatem tuaꝫ p noctē.
In dechacordo psalterio cum cantico in cithara.
Quia delectasti me domine in factura tua: ⁊ in operibus manuū tuarum exultabo.
Quā magnificata sunt opera tua domine: nimis profunde facte sunt cogitationes tue.
Vir insipiēs non cognoscet: ⁊ stultus non intelliget hec.
Cum exorti fuerint peccatores sicut fenum ⁊ apparuerint omnes qui operantur iniquitatem.
Vt intereant in seculum seculi: tu autē altissimus in eternum domine.
Quoniā ecce inimici tui domine: quoniam ecce inimici tui peribūt ⁊ dispergentur omnes q̄ operantur iniq̄tateꝫ.
Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: ⁊ senectus mea in misericordia vberi.
Et despexit oculus me⁹ inimicos meos: ⁊ insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.
Iustus vt palma florebit: sicut cedr⁹ libani multiplicabitur.
Plantati in domo domini ī atrijs domus dei nostri florebunt.
Adhuc multiplicabuntur in senecta vberi: ⁊ bene patientes erunt vt annuncient.
Quoniam rectus dominus deus noster: ⁊ nō est iniq̄tas in eo. Añ. Bonum est confiteri domino. Antiphona. Metuant dominum omnes fines terre. ps. Deus deus meus. Antiphona. Date magnitudinem. Canticum moysi.

Deut. ca. 23. Audite celi q̄ loquor: audiat terra verba oris mei.
Concrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquium meum.
Quasi hymber super herbam ⁊ quasi stille super gramina: quia nomen domini inuocabo.
Date magnificentiā deo nostro: dei perfecta sūt opa ⁊ omnes vie eius iudicia.
Deus fidelis ⁊ absq̃ vlla iniquitate iustus ⁊ rectus: peccauerunt ei ⁊ non filij eius in sordibus.
Generatio praua atq̃ puersa: heccine reddis dn̄o popule stulte ⁊ insipiēs?
Nunquid nō ipse est pater tuus: qui possedit ⁊ fecit ⁊ creauit te.
Memento dierum antiquorum: cogita generationes singulas.
Interroga patrem tuum ⁊ annunciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicent tibi.
Quando diuidebat altissimus gētes. quando separabat filios adam.
Constituit terminos populorum: iuxta numerum filiorum israel.
Pars autē domini populus eius: iacob funiculus hereditatis eius.
Inuenit eū in terra deserta: in loco horroris ⁊ vaste solitudinis.
Circunduxit eū et docuit: ⁊ custodiuit quasi pupillam oculi sui.
Sicut aquila prouocans ad volādū pullos suos: ⁊ super eos volitans.
Expandit alas ⁊ assumpsit eum: atq̃ portauit in humeris suis.
Dominus solus dux eius fuit: ⁊ non erat cum eo deus alienus.
Constituit eum super excelsam terrā: vt comederet fructus agrorum.
Vt sugeret mel de petra: oleumq̃ de saxo durissimo.
Butyrū de armēto ⁊ lac de ouib⁹ cū adipe agnoꝝ ⁊ arietū filioꝝ basan.
Et hircos cum medulla tritici: ⁊ sanguinem vue biberent meracissimum.
Incrassatus est dilectus ⁊ recalcitrauit: icrassatus impinguatus dilatat⁹.
Dereliquit deum factorem suū: ⁊ recessit a deo salutari suo.
Prouocauerunt eum in dijs alienis: ⁊ in abominationibus ad iracundiā concitauerunt.
Immolauerunt demonijs ⁊ nō deo: dijs quos ignorabant.
Noui recentesq̃ venerunt quos non coluerunt patres eorum.
Deū qui te genuit dereliquisti: ⁊ oblitus es domini creatoris tui.
Vidit dn̄s ⁊ ad iracūdiā ꝯcitatus est: quia prouocauerūt eū filij sui ⁊ filie.
Et ait abscondam faciem meā ab eis: ⁊ considerabo nouissima eorum.
Generatio enim peruersa est: ⁊ infideles filij.
Ipsi me prouocauerunt in eo qui nō erat deus: ⁊ irritauerunt in vanitatibus suis.
Et ego prouocabo eos in eo qui non est ppl's: ⁊ in gēte stulta irritabo illos.
Ignis succensus est in furore meo: ⁊ ardebit vsq̃ ad inferni nouissima.
Deuorabitq̃ terrā cū germine suo: ⁊ montium fundamenta comburet.
Congregabo super eos mala: ⁊ sagittas meas complebo in eis.
Consumentur me: ⁊ deuorabunt eos aues morsu amarissimo.
Dentes bestiarum immittam in eos: cum furore trahentium super terram atq̃ serpentium.
Foris vastabit eos gladius ⁊ intus pauor: iuuenem simul ac virginem lactentem cum homine sene.
Et dixi vbi nam sunt: cessare faciā ex hominibus memoriam eorum.
Sed propter iram inimicorū distuli: ne forte superbirent hostes eorum.
Et dicerent manus nostra excelsa: ⁊ non dominus fecit hec omnia.
Gens absq̃ consilio est ⁊ sine prudentia: vtinā saperent ⁊ intelligerent ac nouissima prouiderent.
Quomodo persequebatur vnus mille: ⁊ duo fugarent decem milia?
Nonne ideo quia deus suus vendidit eos: ⁊ dominus conclusit illos?
Non enim est deus noster vt dij eorū:

⁊ inimici

⁊ inimici nostri sunt iudices.
De vinea sodomorum vinea eorum: ⁊ de suburbanis gomorre.
Uua eorum vua fellis: ⁊ botrus amarissimus.
Fel draconum vinum eorum: ⁊ venenum aspidum insanabile.
Nonne hec condita sunt apud me: ⁊ signata in thesauris meis?
Mea est vltio ⁊ ego retribuam eis in tempore: vt labatur pes eorum.
Iuxta est dies perditionis: ⁊ adesse festinant tempora.
Iudicabit dominus populum suuz: ⁊ in seruis suis miserebitur.
Uidebit ꝙ īfirmata sit manꝰ: ⁊ clausi quoqꝫ d̄fecerūt: residuisqꝫ ꝯsūpti sūt.
Et dicent vbi sunt dīj eorum: in quibus habebant fiduciam?
De quorū victimis comedebant adipes: ⁊ bibebant vinum libaminum.
Surgant ⁊ opitulētur vobis: ⁊ in necessitate vos protegant.
Uidete ꝙ ego sim solus: ⁊ non sit aliꝰ deus preter me.
Ego occidam ⁊ ego viuere faciam: percutiam ⁊ ego sanabo: ⁊ non est qui de manu mea possit eruere.
Leuabo ad celum manum meam: ⁊ dicam viuo ego in eternum.
Si acuero vt fulgur gladium meum: ⁊ arripuerint iudicium manus mee.
Reddam vltionem hostibus meis: ⁊ his qui oderunt me retribuam.
Inebriabo sagittas meas sanguine: ⁊ gladius meus deuorabit carnes.
De cruore occisorum: ⁊ de captiuitate nudati inimicorum capitis.
Laudate gentes populum eius: quia sanguinem seruorum suoꝝ vlciscetur.
Et vīdictā retribuet in hostes eoꝝ: ⁊ propitius erit terre ppl'i sui. Aña. Date magnitudinē deo nr̄o. Aña. In cimbalis bn̄ sonātibꝰ laudate deū. Ps. Laudate dñz d̄ ce. 6. Cap. Nox p̄cessit. 17. Hymnus.

Aurora iam spargit polum terris dies illabitur: lucis resultat spiculum discedat omne lubricum.
Fantasma noctis decidat mentis reatus subruat: quicquid tenebris horridum nox attulit culpe cadat.
Et mane illud vltimuz qd̄ p̄stolamur cernui: in lucem nobis effluat dū hoc canore concrepat.
Deo p̄ri sit gloria. Tpe aduentus. ℣. Uox clamātis in deserto: parate viā dn̄i. ℟. Rectas facite semitas eius. Tpe quadragesime. ℣. Angelis suis deꝰ mādauit de te. ℟. Ut custodiāt te: i oibꝰ vijs tuis. Tpe passionis. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meꝰ. ℟. Et ab isurgētibus i me libera me. Tpe paschali. ℣. In resurrectiōe tua xp̄e all'a. ℟. Celi ⁊ terra letētur all'a. Alio tpe p annū. ℣. Repleti sumus mane misericordia tua. ℟. Exultauimus ⁊ delectati sumꝰ. Ad bn̄. añ. Illuminare dn̄e his q̄ i tenebris sedēt ⁊ dirige pedes nr̄os i viā pacis deꝰ isrl'. Postea p̄ces cū ret. vt fol. numero. 17. Ad vesper. diebꝰ dn̄icis añ. Dixit dn̄s. Ps. Ipsuz. Tempore aūt paschali dr̄ aña Alleluia. Psal. cix.

Dixit dominꝰ dn̄o meo: sede ad dextris meis.
Donec ponā inimicos tuos: scabellū pedum tuorum.
Uirgam virtutis tue emittet dn̄s ex syon: dominare in medio inimicorum tuorum.
Tecum principiū in die virtutis tue: in splendoribus sanctoruz: ex vtero ante luciferum genui te.
Iurauit dominus et nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternum secundum ordinem melchisedech.
Dominus a dextris tuis confregit in die ire sue reges.
Iudicabit in natiōibus implebit ruinas: ꝯquassabit capita i terra multoꝝ.
De torrente in via bibit: propterea exaltauit caput. Aña. Dixit dn̄s dn̄o meo: sede a dextris meis. Aña. Fidelia. Ps. cx.
Confitebor tibi dn̄e in toto corde meo: in consilio iustorum ⁊ cōgregatione.
Magna opera domini: exq̄sita in om/

nes voluntates eius.
Cōfessio ⁊ magnificentia opus eius: ⁊ iustitia eius manet in seculum seculi.
Memoriam fecit mirabilium suorum misericors ⁊ miserator dominus escā dedit timentibus se.
Memor erit in seculum testamenti sui: virtutem operum suorum annunciabit populo suo.
Ut det illis hereditatem gētium: opera manuum eius veritas ⁊ iudicium.
Fidelia omnia mandata eius confirmata in seculum seculi: facta in veritate ⁊ equitate.
Redemptionem misit dominus populo suo: mandauit in eternum testamentum suum.
Sanctum ⁊ terribile nomen eius: initium sapientie timor domini.
Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio eius manet in seculum seculi. Añā. Fidelia omnia mandata eius confirmata in seculum seculi. Añā. In mandatis. Psalmus.cxj.

Beatus vir qui timet dominum: in mandatis eius volet nimis.
Potens in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicetur.
Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iusticia eius manet in seculum seculi.
Exortum est in tenebris lumē rectis: misericors ⁊ miserator ⁊ iustus.
Iocundus homo q̄ miseretur ⁊ commodat: disponet sermones suos in iudicio: quia in eternū non cōmouebit.
In memoria eterna erit iustus: ab auditione mala non timebit.
Paratum cor meum eius sperare in domino: confirmatum est cor eius: nō cōmouebitur donec despiciat inimicos suos.
Dispersit dedit pauperibus iusticia eius manet in seculum seculi: cornu eius exaltabitur in gloria.
Peccator videbit ⁊ irascetur dentibus suis fremet ⁊ tabescet: desideriū peccatorum peribit. Añā. In mandatis eius cupit nimis. Añā. Sit nomen dn̄i. Laudate pueri Psalmus.cxij.

Laudate pueri dominum: laudate nomen dn̄i.
Sit nomen domini benedictum: ex hoc nunc ⁊ vsq̄ʒ in seculum.
A solis ortu vsq̄ʒ ad occasum: laudabile nomen domini.
Excelsus super omnes gentes dominus: ⁊ super celos gloria eius.
Quis sicut dominus deus noster: qui in altis habitat: ⁊ humilia respicit in celo ⁊ in terra.
Suscitans a terra inopem: ⁊ de stercore erigens pauperem.
Ut collocet eum cum principibus: cū principibus populi sui.
Qui habitare facit sterilem in domo: matrem filiorum letantē. Añā. Sit nomen domini benedictū in secula. Añā. Nos qui viuimus. Psalmus.cxiij.

In exitu israel de egypto: domus iacob de populo barbaro.
Facta est iudea sanctificatio eius: israel potestas eius.
Mare vidit ⁊ fugit: iordanis conuersus est retrorsum.
Montes exultauerūt vt arietes: ⁊ colles sicut agni ouium.
Quid est tibi mare q̄d fugisti: ⁊ tu iordanis quia conuersus es retrorsum.
Montes exultastis sicut arietes: ⁊ colles sicut agni ouium.
A facie domini mota est terra: a facie dei iacob.
Qui conuertit petram in stagna aquarum ⁊ rupem in fontes aquarum.
Non nobis domine nō nobis: sed nomini tuo da gloriam.
Sup misericordia tua ⁊ veritate tua: ne quando dicant gentes vbi est deus eorum.
Deus autē noster in celo: omnia quecunq̄ʒ voluit fecit.
Simulacra gentium argentū ⁊ aurū opera manuum hominum.
Os habent ⁊ non loquētur: oculos habent ⁊ non videbunt.
Aures habent ⁊ non audient: nares habent ⁊ non odorabunt.

Manus

Manus habent et non palpabunt: pedes habent et non ambulabant: nõ clamabunt in gutture suo.
Similes illis fiant qui faciunt ea: et omnes qui confidunt in eis.
Domus israel sperauit in domino: adiutor eorum et protector eorum est.
Domus aaron sperauit i domino: adiutor eorum et protector eorum est.
Qui timent dominnm sperauerunt in dño adiutor eorũ et protector eorum est.
Dominus memor fuit nostri: et benedixit nobis.
Benedixit domui israel: benedixit domui aaron.
Benedixit omnibus qui timent dominum: pusillis cum maioribus.
Adijciat domin⁹ super vos: sup vos et super filios vestros.
Benedicti vos a domino qui fecit celum et terram.
Celum celi domino: terram autem dedit filijs hominum.
Non mortui laudabunt te domine: neque omnes qui descendunt in infernum.
Sed nos qui viuimus benedicimus domino: ex hoc nunc et vsque in seculum. Añ. Nos qui viuim⁹ benedicim⁹ dño.
Tpe paschali añ. Allã allã allã. Caplm.

scde cor. j. Benedictus deus et pater domini nostri iesu christi: pater misericordiarum et deus totius consolationis: qui consolatur nos in omni tribulatione nostra. Hymnus.

Lucis creator optime lucem dierum proferẽs: primordijs lucis noue mundi parans originem.
Qui mane iunctum vesperi diem vocari precipis: tetrum chaos illabitur audi preces cum fletibus.
Ne mens grauata crimie vite sit exul munere: dum nil perenne cogitat sese que culpis illigat.
Celorum pulset intimum vitale tollat premium: vitemus omne noxium purgamus omne pessimum.
Presta pater pijssime patrique cõpar vnice: cum spiritu paraclyto regnans per omne seculum. Amen. ℣. Dirigatur domine oro mea. ℟. Sicut incẽsum in conspectu tuo. Prescriptus hymnus cum versiculo dicitur a dominica post octauam epiphanie vsque ad dominicam primã quadragesime: et ab octaua penthecostes vsque ad aduentum. Canticũ beate virginis. Luce cap. j.

Magnificat anima mea dominum.
Et exultauit spiritus meus: in deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancille sue: ecce enim ex hoc beatã me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potẽs est: et sanctum nomen eius.
Et misericordia eius a progenie i progenies: timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo dispersit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede: et exaltauit humiles.
Esuriẽtes implebit bonis: diuites dimisit inanes.
Suscepit israel puerum suum: recordatus est misericordie sue.
Sicut locutus est ad patres nostros: abraham et semini eius in secula. Feria. ij. ad vesp. añt. Inclinauit. Tẽpore aũt paschali dicitur añ. All. Psalm⁹. cxiiij.

Dilexi quoniã exaudiet dominus: vocem orationis mee.
Quia inclinauit aurem suam mihi: et in diebus meis inuocabo.
Circundederunt me dolores mortis: et pericula inferni inuenerunt me.
Tribulationem et dolorẽ iueni: et nomen domini inuocaui.
O domine libera animam meam misericors dominus et iustus et deus noster miseretur.
Custodiens paruulos dominus: humiliatus sum et liberauit me.
Conuertere anima mea in requiem tuam: quia dominus benefecit tibi.
Quia eripuit animam meã de morte oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu.

Placebo domino in regione viuorum. Añ. Inclinauit dominus aurem suam mihi.
Aña. Credidi. Psalmus. cxv.
Credidi propter qd̄ locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuam domino: pro omnibus que retribuit mihi.
Calicem salutaris accipiam: ꝛ nomē domini inuocabo.
Uota mea domino reddā coram omni populo eius: p̄ciosa in conspectu domini mors sanctorum eius.
O domine quia ego seruus tuus: ego seruus tuus ꝛ filius ancille tue.
Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis: ꝛ nomē dn̄i inuocabo.
Uota mea domino reddam in cōspectu omnis populi eius: in atrijs domus domini in medio tui hierusalem. Añ. Credidi ꝓpter qd̄ locutus sū. Añ. Laudate.
Laudate dn̄m oēs gētes: ps. cxvi. laudate eum omnes populi.
Quoniam cōfirmata est super nos misericordia eius: ꝛ veritas domini manet in eternum. Añ. Laudate dominum omnes gentes. Añ. Clamaui. ps graduū
Ad dn̄m cum tribularer clamaui: ꝛ exaudiuit me. cxix.
Domine libera animam meam a labijs iniquis: ꝛ a lingua dolosa.
Quid detur tibi aut quid apponatur tibi: ad linguam dolosam.
Sagitte potentis acute: cum carbonibus desolatorijs.
Heu mihi quia incolatus meus prolōgatus est: habitaui cum habitātibus cedar: multum incola fuit anima mea.
Cum his qui oderunt pacē eram pacificus: cū loquebar illis impugnabāt me gratis.
Añ. Clamaui ꝛ exaudiuit me. Aña. Unde veniet. Psalmus graduum. cxx.
Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium mihi.
Auxilium meum a domino: qui fecit celum ꝛ terram.

Non det in commotionē pedem tuū: neqꝫ obdormitet qui custodit te.
Ecce non dormitabit neqꝫ dormiet: qui custodit israel.
Dominus custodit te: dominus protectio tua: sup manum dexteram tuā.
Per diem sol nō vret te: neqꝫ luna per noctem.
Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam dominus.
Dominus custodit introitum tuum ꝛ exitum tuum: ex hoc nunc ꝛ vsqꝫ in seculum. Aña. Unde veniet auxilium mihi.
¶ Tempore paschali aña. All'a all'a all'a.
Capitulum. Bn̄dictus deus. vt supra
Immense celi cōditor Hymnus. qui mixta ne confunderent: aque fluenta diuidens celum dedisti limitē.
Firmans locū celestibus simulqꝫ terre riuulis: vt vnda flammas temperet terre solum ne dissipet.
Infunde nūc p̄ijssime donum perennis gratie: fraudis noue ne casibꝰ nos error atterat vetus.
Lucem fides inueniat sic luminis iubar ferat: vt vana cuncta tereat hanc falsa nulla comprimant.
Presta pater p̄ijssime patriqꝫ cōpar vnice: cum spiritu paraclyto regnans per omne seculum. Amen. V. Dirigatur domine oratio mea. R. Sicut incensum in conspectu tuo. Ad magt añ. Magnificat anima mea dominum: quia respexit deus humilitatem meam. Feria. iij. añ. In domum domini. Tempore autē paschali aña. All'a. Psalmus graduum. cxxi.
Letatus sum in his que dicta sunt mihi: in domum domini ibimus.
Stantes erant pedes nostri: in atrijs tuis hierusalem.
Hierusalem que edificatur vt ciuitas cuius participatio eius in idipsum.
Illuc enim ascenderūt tribus: tribus domini testimonium israel: ad confitēdum nomini domini.
Quia illic sederunt sedes in iudicio: sedes super domum dauid.
Rogate que ad pacem sunt hierusalem: ꝛ

lem: 7 abundantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua: 7 abūdantia in turribus tuis.
Propter fratres meos 7 proximos meos: loquebar pacem de te.
Propter domum dei nostri: quesivi bona tibi. Añ. In domum domini letantes ibimus. Añ. Qui habitas. ps. graduū cxxii.
Ad te levavi oculos meos: qui habitas in celis.
Ecce sicut oculi servorū: in manibus dominorum suorum.
Sicut oculi ancille in manibus domine sue: ita oculi nostri ad dominū deū nostrum donec misereatur nostri.
Miserere nostri domine miserere nr̄i: quia multū repleti sumus despectiōe.
Quia multū repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus 7 despectio superbis. Añā Qui habitas in celis miserere nobis. Añ. Adiutorium. ps. graduū. cxxiii.
Nisi qꝛ dominus erat in nobis dicat nunc israel: nisi qꝛ dominus erat in nobis.
Cuꝫ exurgerent homines in nos: forte vivos deglutissent nos.
Cum irasceretur furor eorꝫ in nos: forsitan aqua absorbuisset nos.
Torrentem pertrāsivit anima nostra forsitan ptrāsisset anima nostra aquaꝫ intollerabilem.
Benedictus dominus qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.
Anima nostra sicut passer erepta ē de laqueo venantium: laqueus contritus est 7 nos liberati sumus.
Adiutorium nostrum in nomine domini qui fecit celum 7 terram Añ. Adiutorium nostrum in nomine domini. Añā. Benefac. Psalmus graduum. cxxiiii.
Qui confidunt in dn̄o sicut mons syon: non cōmovebitur in eternum qui habitat in hierusalem.
Montes in circuitu eius 7 dn̄s in circuitu populi sui: ex hoc nunc 7 usqꝫ in seculum.
Quia non relinquet dominus virgaꝫ peccatorum super sortem iustorum: ut non extendant iusti ad iniquitateꝫ manus suas.
Benefac dn̄e: bonis 7 rectis corde.
Declinantes autē in obligationes adducet dominus cū operantibus iniqtatem: pax super israel. Añā Benefac domine bonis 7 rectis corde. Añ. Facti sumus. Psalmus graduum. cxxv.
In convertendo dn̄s captivitatē syon: facti sumus sicut consolati.
Tunc repletuꝫ est gaudio os nostrū: 7 lingua nostra exultatione.
Tunc dicent inter gentes: magnificavit dominus facere cum eis.
Magnificavit dominus facere nobiscum: facti sumus letantes.
Converte domine captivitatem nostram: sicut torrens in austro.
Qui seminant in lachrymis: in exultatione metent.
Euntes ibant 7 flebant: mittentes semina sua.
Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos suos. Añ. Facti sumus sicut consolati. ¶ Tēpore paschali añ. Allā allā allā allā. Capitulum. Benedictus. Hymnus.
Telluris ingens conditor mundi solum qui eruens: pulsus aque molestiis terram dedisti immobilem.
Ut germen aptum proferens fulvis decora floribus: fecūda fructu sisteret pastumqꝫ gratum redderet.
Mentis peruste vulnera munda virore gratie: ut facta fletu diluat motusqꝫ pravos atterat.
Iussis tuis obtemperet nullis malis approximet: bonis repleri gaudeat 7 mortis actū nesciat. Presta pater piissime patriqꝫ compar unice: cum spiritu paraclyto regnans per omne seculum. Amen. ℣. Dirigatur domine oratio mea. ℟. Sicut incensum in conspectu tuo. Ad magnificat antiphona. Exultet spiritus meus in deo salutari meo. ¶ Feria quarta ad vesperas antiphona. Non confundetur. Tempore autem paschali aña. Allā. Psalmus graduum. cxxvi.

N Isi dñs edificauerit domũ: i vanum laborauerunt q edificãt eã.
N isi dominus custodierit ciuitatem frustra: vigilat qui custodit eam.
V anum est vobis ante lucez surgere: surgite postq̄ sederitis qui manducatis panem doloris.
C um dederit dilectis suis somnum: ecce hereditas domini filij merces fructus ventris.
S icut sagitte in manu potentis: ita filij excussorum.
B eatus vir qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non confundetur dum loquetur inimicis suis in porta. Añt. Non confundetur dum loquetur inimicis suis in porta. Añt. Beati. Psal. graduũ cxxvij.
B Eati omnes qui timẽt dominũ: qui ãbulant in vijs ei⁹.
L abores manuũ tuarũ q2 manducabis: beatus es 7 bene tibi erit.
V xor tua sicut vitis abundans: in lateribus domus tue.
F ilij tui sicut nouelle oliuaruz: in circuitu mense tue.
E cce sic benedicet homo: qui timet dominum.
B enedicat tibi dñs ex syon: 7 videas bona hierusalẽ oĩbus diebus vite tue.
E t videas filios filiorum tuoruz pacem super israel. Añt. Beati omnes qui timent dominũ. Añt. Sepe. Psal. graduum. cxxviij.
S Epe expugnauerunt me a iuuẽtute mea: dicat nunc israel.
S epe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi.
S upra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam.
D ominus iustus concidet ceruices peccatorũ confundantur 7 cõuertantur retrorsum omnes qui oderũt syõ.
F iant sicut fenum tectorũ: quod priusq̄ euelatur exaruit.
D e quo non impleuit manum suam qui metet: 7 sinum suum qui manipulos colliget.
E t non dixerũt qui preteribant benedictio domini sup vos: benediximus vobis in nomine domini. Añt. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea. Añt. De profundis. Ps. graduũ. cxxix.
D E profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam.
F iant aures tue intendentes: in vocẽ deprecationis mee.
S i iniquitates obseruaueris domie: domine quis sustinebit?
Q uia apud te propiciatio est: 7 propter legem tuam sustinui te domine.
S ustinuit anima mea in verbo eius: sperauit anima mea in domino.
A custodia matutina vsq3 ad nocte3: speret israel in domino.
Q uia apud dominum misericordia: 7 copiosa apud eum redemptio.
E t ipse redimet israel ex oĩbus iniquitatibus eius. Añt. De profundis clamaui ad te domine. Añt. Speret. Psalm⁹. graduum. cxxx.
D Omine non est exaltatum cor meũ: neq3 elati sunt oculi mei.
N eque ambulaui in magnis: neque i mirabilibus super me.
S i non humiliter sentiebam: sed exaltaui animam meam.
S icut ablactatus super matrem suã: ita retributio in anima mea.
S peret israel in domino: ex hoc nunc 7 vsque in seculu3. Añt. Speret israel in domino. Capitulum vt supra. Hymnus
C Eli deus sanctissime qui luci du3 centrum poli: candore pingis igneo augens decoro lumini.
Q uarto die qui flammeam solis rotã constituens: lune ministrans ordine3 vagosq3 cursus syderum.
V t noctibus vel lumini direptionis terminum: primordijs 7 mensium signum dares notissimum.
I llumina cor hominu3 absterge sordes mentium: resolue culpe vinculu3 euerte moles criminum.
P resta pater pijssime patriq3 compar vnice: cũ spiritu paraclito regnãs per omne

per omne seculū. Amē. ℣. Dirigat. 39.
Ad mag. aīt. Respexit dn̄s humilitatem meā: et fecit in me magna q̄ potēs est. Feria quinta ad vespas aīt. Et omnis. Tempore antē paschali aīt. Alleluia. Psal. graduum .cxxxi.

Memento domine david: et omnis mansuetudinis eius.
Sicut iuravit domino: votum vovit deo iacob.
Si introiero in tabernaculū domus mee: si ascendero in lectum strati mei.
Si dedero somnum oculis meis: et palpebris meis dormitationē.
Et requiem temporibus meis: donec inveniam locum domino: tabernaculum deo iacob.
Ecce audivimus eum in effrata: invenimus eum in campis silue.
Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco ubi steterunt pedes eius.
Surge domine in requiem tuam: tu et arca sanctificationis tue.
Sacerdotes tui induantur iusticiam: et sancti tui exultent.
Propter david servum tuū: nō avertas faciem christi tui.
Iuravit dominus david veritatem et nō frustrabitur eū: de fructu vētris tui ponam super sedem tuam.
Si custodierint filii tui testamentum meum et testimonia mea: hec que docebo eos.
Et filii eorum usq; in seculum: sedebunt super sedem tuam.
Quoniam elegit dominus syon: elegit eam in habitationem sibi.
Hec requies mea in seculū seculi: hic habitabo quoniam elegi eam.
Viduam eius benedicēs benedicam: pauperes eius saturabo panibus.
Sacerdotes eius induā salutari: et sancti eius exultatione exultabunt.
Illud producā cornu david: paravi lucernam christo meo.
Inimicos eius induam cōfusione: super ipsum aūt efflorebit sanctificatio mea. Aīa. Et omnis māsuetudinis eius.
Aīa. Ecce. Psalmus graduum .cxxxii.

Ecce q̄ bonum et q̄ iocūdum: habitare fratres in unum.
Sicut unguētū in capite quod descēdit in barbam: barbam aaron.
Quod descendit in oram vestimenti eius sicut ros hermon: qui descendit in montem syon.
Quoniam illic mādavit dominus benedictionem: et vitam usq; in seculum.
Aīa. Ecce q̄ bonum et q̄ iocūdum. Aīt. Omnia. ps. cxxxiii.

Laudate nomen dn̄i: laudate servi dominū.
Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri.
Laudate dominum quia bonus dominus: psallite nomini eius quoniam suave.
Quoniam iacob elegit sibi dominus: israel in possessionem sibi.
Quia ego cognovi q̄ magnus est dn̄s: et deus noster pre omnibus diis.
Omnia quecūq; voluit dominus fecit in celo et in terra: in mari et in omnibus abyssis.
Educēs nubes ab extremo terre: fulgura in pluviam fecit.
Qui producit ventos de thesauris suis: qui pcussit primogenita egypti: ab homine usq; ad pecus.
Et misit signa et prodigia i medio tui egypte: in pharaonem et in omnes servos eius.
Qui percussit gentes multas: et occidit reges fortes.
Seon regem ammorreorū et og regem basan: et omnia regna chanaam.
Et dedit terram eorum hereditatē: hereditatem israel populo suo.
Domine nomen tuum in eternum: domine memoriale tuum in generatione et generationem.
Quia iudicabit dominus populum suum: et in servis suis deprecabitur.
Simulacra gentium argentum et aurum: opera manuum hominum.
Os habent et non loquentur: oculos

habent ⁊ non videbunt.
A ures habent ⁊ non audient: neq; enim est spiritus in ore ipsorum.
S imiles illis fiant qui faciũt ea: ⁊ oẽs qui confidunt in eis.
D omus israel benedicite domino: domus aaron benedicite domino.
D omus leui benedicite domino: qui timetis dominũ benedicite domino.
B enedictus dominus ex syon: q habitat in hierusalẽ. Añt. Omnia quecũq; voluit dñs fecit. Añt. Quoniã in eternũ.
C Onfitemini domino Psal. cxxxv. quoniam bonus: quoniã in eternum misericordia eius.
C onfitemini deo deorum.
C onfitemini domino dominorum.
Q ui facit mirabilia magna solus
Q ui fecit celos in intellectu.
Q ui firmauit terram super aquas.
Q ui fecit luminaria magna.
S olem in potestatem diei.
L unam ⁊ stellas in potestatẽ noctis.
Q ui percussit egyptum cũ primogenitis eorum.
Q ui eduxit israel de medio eorum.
I n manu potenti ⁊ brachio excelso.
Q ui diuisit mare rubrũ in diuisiones.
E t eduxit israel per medium eius.
E t excussit pharaonẽ ⁊ virtutẽ eius: in mari rubro.
Q ui trãsduxit populũ suũ p desertũ.
Q ui percussit reges magnos.
E t occidit reges fortes.
S eon regem ammorreorum.
E t og regem basan.
E t dedit terram eorum hereditatẽ.
H ereditatem israel seruo suo.
Q ꝛ in humilitate nr̃a memor fuit nr̃i.
E t redemit nos ab inimicis nostris.
Q ui dat escam omni carni.
C onfitemini deo celi.
C onfitemini domino dominorum: quoniam in eternũ misericordia eius.
Añt. Quoniã in eternũ misericordia eius.
Añt. Hymnum cantate. Psal. cxxxvi.
S Uper flumina babylonis illic sedimus ⁊ fleuimus: dum recordaremur tui syon.
I n salicibus in medio eius: suspendimus organa nostra.
Q uia illic interrogauerunt nos: qui captiuos duxerũt nos: verba cãtionũ.
E t qui abduxerunt nos: hymnũ cantate nobis de canticis syon.
Q uomodo cantabimus canticũ domini: in terra aliena?
S i oblitus fuero tui hierusalẽ: obliuioni detur dextera mea.
A dhereat lingua mea faucibus meis. si non meminero tui.
S i non proposuero hierusalẽ: in principio leticie mee.
M emor esto domine filiorum edom: in die hierusalem.
Q ui dicunt exinanite exinanite: vsq; ad fundamentum in ea.
F ilia babylonis misera: beatus q retribuet tibi retributionem tuam quã retribuisti nobis.
B eatus qui tenebit: ⁊ allidet paruulos suos ad petram. Añt. Hymnũ cantate nobis de canticis syon. Tẽpore paschali añt. Alleluia alleluia alleluia. Cap.
M Agne Vesp.ra. Hymnus. deus potentie qui ex aquis ortum genus: partim remittis gurgiti parti leuas in aera.
D imersa lymphis imprimens subuecta celis irrigans: vt stirpe vna prodita diuersa rapiant loca.
L argire cunctis seruulis quos mũdat vnda sanguinis: nescire lapsus criminum nec ferre mortis tedium.
E t culpa nullum deprimat nullũ leuet iactantia: elisa mens ne concidat elata mens ne corruat.
P resta pater piissime patriq; cõpar vnice cum spiritu paraclyto regnans per omne seculum. Amen. V. Dirigatur domine. Ad mag. añt. Fac deus potentiam in brachio tuo disperde sup erbos ⁊ exalta humiles. Feria. vi. ad vesp. añt. In conspectu. Tempore autem paschali. añt Alleluia. Psal. cxxxvii.
C Onfitebor tibi domine in toto corde

corde meo: qm̄ audisti verba oris mei.
In conspectu angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuū ꝛ cōfitebor nomini tuo.
Sup misericordia tua ꝛ veritate tua: quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.
In quacūqꝫ die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.
Confiteantur tibi domine omnes reges terre: quia audierunt omnia verba oris tui.
Et cantent in vijs domini: quoniam magna est gloria domini.
Quoniā excelsus dominus ꝛ humilia respicit: ꝛ alta a longe cognoscit.
Si ābulauero in medio tribulationis viuificabis me: ꝛ super iram inimicorum meorum extendisti manum tuaꝫ: ꝛ saluum me fecit dextera tua.
Dominus retribuet pro me: domine misericordia tua in seculuꝫ: opera manuum tuarū ne despicias. Añt. In cōspectu angeloꝝ: psallā tibi deus meus. Añ. Domine probasti. Psal. cxxxviii.

Domine probasti me ꝛ cognouisti me: tu cognouisti sessiōeꝫ meā ꝛ resurrectionem meam.
Intellexisti cogitationes meas de lōge: semitam meam ꝛ funiculum meuꝫ inuestigasti.
Et omnes vias meas preuidisti: quia non est sermo in lingua mea.
Ecce domie tu cognouisti omnia nouissima ꝛ antiqua: tu formasti me ꝛ posuisti super me manum tuam.
Mirabilis facta est scientia tua est me: confortata est ꝛ non potero ad eam.
Quo ibo a spiritu tuo: ꝛ quo a facie tua fugiam?
Si ascendero in celuꝫ tu illic es: si descendero in infernum ades.
Si sumpsero pennas meas diluculo: ꝛ habitauero in extremis maris.
Etenī illuc manus tua deducet me: ꝛ tenebit me dextera tua.
Et dixi forsitan tenebre cōculcabūt me: ꝛ nox illumiatio mea ī d̄litijs meis.
Quia tenebre nō obscurabuntur a te: ꝛ nox sicut dies illuminabitur sicut tenebre eius: ita ꝛ lumen eius.
Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee.
Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua: ꝛ anima mea cognoscet nimis.
Non est occultatuꝫ os meū a te quod fecisti in occulto: ꝛ substātia mea in inferioribus terre.
Imperfectum meum viderūt oculi tui ꝛ in libro tuo oēs scribentur: dies formabuntur ꝛ nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum.
Dinumerabo eos ꝛ super harenam multiplicabuntur: exurrexi ꝛ adhuc sum tecum.
Si occideris deus peccatores: viri sanguinum declinate a me.
Quia dicitis in cogitatione: accipiēt in vanitate ciuitates suas.
Nonne qui oderunt te dn̄e oderaꝫ: ꝛ super inimicos tuos tabescebam?
Perfecto odio oderam illos: ꝛ inimici facti sunt mihi.
Proba me deus ꝛ scito cor meum: interroga me ꝛ cognosce semitas meas.
Et vide si via iniquitatis in me est: ꝛ deduc me in via eterna. Añt. Domine probasti me ꝛ cognouisti me. Añt. A viro iniquo. Psalmus. cxxxix.

Eripe me dn̄e ab homine malo: a viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerūt iniquitates in corde: tota die constituebant prelia.
Acuerunt linguas suas sicut serpentes: venenum aspidum sub labijs eoꝝ.
Custodi me de manu peccatoris: ꝛ ab hominibus iniquis eripe me.
Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum mihi.
Et funes extenderūt in laqueū: iuxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi domino deus meus es tu: exaudi domine vocem deprecationis mee.
Domine domine virtus salutis mee: obũbrasti sup caput meũ in die belli.
Non tradas me domine a desiderio meo peccatori: cogitauerũt cõtra me: ne derelinquas me ne forte exaltētur.
Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos.
Cadent super eos carbones: in ignē deijcies eos: in miserijs non subsistēt.
Uir linguosus nõ dirigetur in terra: virum iniustũ mala capiēt in interitu.
Cognoui quia faciet dominus iudicium inopis: et vindictam pauperuz.
Uerumtamen iusti cõfitebuntur nomini tuo: et habitabunt recti cũ vultu tuo. Añ. A viro iniquo libera me domine.
Añ Domine clamaui. Psalmus.cxl.

Domĩe clamaui ad te exaudi me: intende voci mee: cuz clamauero ad te.
Dirigatur oratio mea sicut incensum in cõspectu tuo: eleuatio manuũ mearum sacrificium vespertinum.
Pone domine custodiam ori meo: et ostium circunstantie labijs meis.
Non declines cor meuz in verba malicie ad excusandas excusatiões in peccatis.
Cuz hominibus operãtibus iniquitatem: et non communicabo cum electis eorum.
Corripiet me iustus in misericordia et increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.
Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorũ: absorti sunt iuncti petre iudices eorum.
Audient verba mea quoniam potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est super terram.
Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: quia ad te domine domine oculi mei: in te speraui nõ auferas aĩaz meã.
Custodi me a laqueo quem statuerũt mihi: et a scandalis operãtiũ iniqtatē.
Cadent in retiaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec transeaz.
Añ. Domĩe clamaui ad te exaudi me. Añ. Portio mea. Intellectus dauid cum esset in spelunca. Oratio.cli.

Uoce mea ad dominum clamaui: voce mea ad dñm deprecatus suz.
Effundo in conspectu eius orationez meam: et tribulationem meaz ante ipsum pronuncio.
In deficiendo ex me spiritum meuz: et tu cognouisti semitas meas.
In via hac qua ambulabam: abscõderunt laqueum mihi.
Considerabam ad dexteram et videbam: et non erat qui cognosceret me.
Perijt fuga a me: et non est qui requirat animam meam.
Clamaui ad te domine dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuentium.
Intende ad deprecationem meam: quia humiliatus sum nimis.
Libera me a persequētibus me: quia confortati sunt super me.
Educ de custodia animam meaz: ad confitenduz nomini tuo: me expectãt iusti donec retribuas mihi. Aña. Portio mea domine sit in terra viuentiũ. Tēpore paschali aña. Alleluia alleluia allˀa.
Cap. et ℣. vt supra.38. Hymnus.

Plasmator hominis deus qui cũcta solus ordinans: humũ iubes producere reptantis et fere genus.
Qui magna rerum corpora dictu iubentis viuida: vt seruiat per ordinem subdens dedisti homini.
Repelle a seruis tuis quicquid per immundiciam: aut moribus se suggerit aut actibus se interserit.
Da gaudiorum premia da gratiaruz munera: dissolue litis vincula astringe pacis federa.
Presta pater pijssime patriqz cõpar vnice: cum spiritu paraclyto regnans per omne seculum amen. ℣. Dirigatur domine. Ad magnificat. aña. Deposuit potentes sanctos persequentes: et exaltauit humiles christum confitentes. Sabbato ad vespas. aña. Benedictus. ℟. Ipsum.

Tempore autem paschali. añt. Alleluia.
Ps. david adversus goliam. cxliii.
Benedictus dominus deus meus qui docet manus meas ad prelium: et digitos meos ad bellum.
Misericordia mea et refugium meum: susceptor meus et liberator meus.
Protector meus et in ipso speravi: qui subdit populum meum sub me.
Domine quid est homo quia innotuisti ei: aut filius hominis quia reputas eum?
Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut umbra pretereunt.
Domine inclina celos tuos et descende: tange montes et fumigabunt.
Fulgura coruscationem et dissipabis eos: emitte sagittas tuas et conturbabis eos.
Emitte manum tuã de alto: eripe me et libera me de aquis multis: et de manu filiorum alienorum.
Quorum os locutum est vanitatem: et dextera eorum dextera iniquitatis.
Deus canticum novum cantabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi.
Qui das salutem regibus: qui redimisti david servum tuum: de gladio maligno eripe me.
Et erue me de manu filiorum alienorum quorum os locutum est vanitatẽ: et dextera eorum dextera iniquitatis.
Quorum filii novelle plantationes: in iuventute sua.
Filie eorum composite: circũornate ut similitudo templi.
Promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud.
Oves eorum fetose abũdãtes in egressibus suis: boves eorum crasse.
Non est ruina macerie neque trãsitus: neque clamor in plateis eorum.
Beatum dixerunt populum cui hec sunt: beatus populus cuius dominus deus eius. Añ. Benedictus dominus deus meus. Añ. Per singulos dies. Lauda
Exaltabo te tio ipsi david. cxliiii.
deus meus rex: et benedicam nomini tuo in seculum et in seculum seculi.
Per singulos dies benedicam tibi: et laudabo nomen tuum in seculum et in seculum seculi.
Magnus dominus et laudabilis nimis: et magnitudinis eius non est finis.
Generatio et generatio laudabit opera tua: et potentiam tuã pronũciabũt.
Magnificentiam glorie sanctitatis tue loquentur: et mirabilia tua narrabũt.
Et virtutem terribilium tuorum dicẽt: et magnitudinem tuam narrabunt.
Memoriam abundãtie suavitatis tue eructabunt: et iustitia tua exultabunt.
Miserator et misericors dominus: patiens et multum misericors.
Suavis dominus universis: et miserationes eius super omnia opera eius.
Confiteãtur tibi domine omnia opera tua: et sancti tui benedicant tibi.
Gloriam regni tui dicent: et potentiã tuam loquentur.
Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam: et gloriam magnificentie regni tui.
Regnum tuum regnum omnium seculorum: et dominatio tua in omni generatione et generationem.
Fidelis dominus in omnibus verbis suis: et sanctus in omnibus operibus suis.
Allevat dominus omnes qui corruũt: et erigit omnes elisos.
Oculi omnium in te sperant domine: et tu das escam illorum in tempore opportuno.
Aperis tu manum tuam: et imples omne animal benedictione.
Iustus dominus in omnibus viis suis: et sanctus in omnibus operibus suis.
Prope est dominus omnibus invocãtibus eum: omnibus invocantibus eũ in veritate.
Voluntatem timentium se faciet: et deprecationem eorum exaudiet et salvos faciet eos.
Custodit dominus omnes diligẽtes se: et omnes peccatores disperdet.
Laudationem domini loquetur os me-

um: 7 benedicat omnis caro nomini sancto eius: in seculum 7 in seculuz seculi. Aña. Per singulos dies benedicaz te domine. Aña. Laudabo. Psalmus. cxlv.

Lauda aīa mea dominum laudabo dominum in vita mea: psallā deo meo q̄diu fuero.
Nolite confidere in pricipibus: neqz in filiis hoium in quibus nō est salus.
Exibit spiritus eius 7 revertetur in terram suā: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.
Beatus cui9 deus iacob adiutor ei9: spes eius in domino deo ipsius qui fecit celuz 7 terram: mare 7 omnia que in eis sunt.
Qui custodit veritatem in seculum facit iudicium iniuriam patiētibus: dat escam esurientibus.
Dominus solvit compeditos: dominus illuminat cecos.
Dominus erigit elisos: dominus diligit iustos.
Dominus custodit advenas pupillū 7 viduam suscipiet: 7 vias peccatorū disperdet.
Regnabit dominus in secula deus tuus syon: in generatiōe 7 generationē. Añ. Laudabo deū i vita mea. Añ. Deo nr̄o. Psalmus. cxlvi.

Lauda- te dominum quoniam bonuz est psalmus: deo nostro sit iocunda decoraqz laudatio.
Edificans hierusalem dominus: dispersiones israelis congregabit.
Qui sanat cōtritos corde: 7 alligat cōtritiones eorum.
Qui numerat multitudinem stellarū: 7 omnibus eis nomina vocat.
Magnus dn̄s noster 7 magna virtus eius: 7 sapientie eius nō est numerus.
Suscipiens mansuetos dn̄s: humilians autem peccatores usqz ad terrā.
Precinite domino in cōfessione: psallite deo nostro in cithara.
Qui operit celum nubibus: 7 parat terre pluviam.
Qui producit in montibus fenum: 7 herbam servituti hominum.
Qui dat iumentis escam ipsorum: 7 pullis corvorum invocantibus eum.
Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec in tibiis viri beneplacitū erit ei.
Beneplacitum est domino super timentes eum: 7 in eis qui sperant super misericordia eius. Aña. Deo nostro iocunda sit laudatio. Aña. Lauda. Aggei 7 zacharie. Psal. cxlvii.

Lauda hie- rusalem dominum: lauda deum tuum syon.
Quoniam confortavit seras portaꝝ tuarum: benedixit filiis tuis in te.
Qui posuit fines tuos pacem: 7 adipe frumenti satiat te.
Qui emittit eloquium suum terre: velociter currit sermo eius.
Qui dat nivem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.
Mittit christallum suā sicut bucellas: ante faciē frigoris eius qs sustinebit.
Emittet verbum suum 7 liquefaciet ea: flabit spiritus eius 7 fluent aque.
Qui annunciat verbum suuz iacob: iusticias 7 iudicia sua israel.
Non fecit taliter omni nationi: 7 iudicia sua non manifestavit eis. Antiphona. Lauda hierusalem dominū. Tempore paschali antiphona. Alleluia alleluia alleluia. Capitulum. Roma. ca. xi.

O Altitudo divitiarū sapientie 7 scie dei: q̄ incomprehensibilia sunt iudicia eius 7 investigabiles vie eius.

O Lux beata trinitas 7 Hymnus. principalis unitas: iam sol recedit igneus infunde lumen cordibus.
Te mane laudum carmine te deprecemur vesperi: te nostra suplex gloria per cuncta laudet secula.
Deo patri sit gloria eiusqz soli filio: cum spiritu paraclyto 7 nunc 7 in perpetuum. Amen. ℣. Vespertina oratio ascendat ad te domine. ℟. Et descendat super nos misericordia tua. Prescripti hymnus 7 ℣. dicuntur ab octava epiphanie usqz ad sabbatum quadragesime diebus.

diebus sabbatinis tantum: et ab octaua penthecostes vsq3 ad aduentũ. Ad magnificat aña. Suscepit deus israel puerum suum: sicut locutus est ad abraham et semen eius exaltare humiles vsq3 in seculum. Et dicitur a sabbato post octauaz epiphanie vsq3 ad sabbatum septuagesime. Deide fiũt suffragia de apostolis et cetera: prout habes in sabbato post octauam epiphanie. Ad completoriũ a lectore dicitur. Jube domne benedicere. Benedictio. Noctem quietam et finem perfectum: concedat nobis dominus omnipotens. ℟. Amen. Lectio.

Primo pet. 5. FRatres: Sobrij estote et vigilate: quia aduersarius vester diabolus tanq̃ leo rugiẽs circuit querẽs quem deuoret: cui resistite fortes in fide. Tu autez domine miserere nostri. ℣. Adiutorium nostrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum et terram. Et dicitur. Pater noster. Per totũ in silentio. deinde absolute fit confessio cõmunis alternatim. Cõfiteor. 10. Et facta absolutione dicitur ℣. Conuerte nos deus salutaris noster. Et auerte iraz. etc. ℣. Deus in adiutorium meũ intẽde. Domine ad adiuuãdum. etc. Gloria pri et filio et spiritui scõ. Sicut erat. etc. Añ. Miserere. Tẽpore aũt paschali antiphona. Alleluia. In finez in carminibus. Psalmus dauid. iiij.

CUm inuocarem exaudiuit me deus iusticie mee: in tribulatiõe dilatasti mihi.

Miserere mei: et exaudi orationem meam.

Filij hominuz vsq3quo graui corde: vt quid diligitis vanitatez: et queritis mendacium.

Scitote quoniã mirificauit dominus sanctum suum: dominus exaudiet me cum clamauero ad eum.

Irascimini et nolite peccare: que dicitis in cordibus vestris et in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iusticie et sperate in domino: multi dicunt quis ostẽdit nobis bona?

Signatũ est super nos lumen vultus tui dñe: dedisti letitiam in corde meo.

A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt.

In pace in idipsum: dormiam et requiescam.

Quoniam tu domine singulariter in spe: cõstituisti me. In fine psalmus dauid pro extasi. xxx.

IN te domine speraui non confundar in eternum: in iusticia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me.

Esto mihi in deum protectorem: et in domum refugij vt saluum me facias.

Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu: et propter nomẽ tuum deduces me et enutries me.

Educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritu3 meum: redemisti me domine deus veritatis. Laus cantici ipsi dauid. ps. xc.

QUi habitat i adiutorio altissimi: in protectione dei celi commorabitur.

Dicet domino susceptor meus es tu: et refugium meum: deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberauit me de laqueo venantium et a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: et sub pennis eius sperabis.

Scuto circundabit te veritas eius: nõ timebis a timore nocturno.

A sagitta volante in die a negocio perambulante in tenebris ab incursu et demonio meridiano.

Cadẽt a latere tuo mille: et decem millia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.

Uerumtamen oculis tuis considerabis: et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es domine spes mea: altissimum posuisti refugium tuum.

Nõ accedat ad te malũ: et flagellũ nõ

appropinquabit tabernaculo tuo.
Quoniam angelis suis mandauit de te: vt custodiant te in oibus viis tuis.
In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
Super aspidem et basiliscum ambulabis: et conculcabis leonem et draconē.
Quoniaz in me sperauit liberabo eū: quoniam cognouit nomen tuum.
Clamauit ad me et ego exaudiam eū: cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum et glorificabo eum.
Longitudine dierum replebo euz: et ostendā illi salutare meum. Ps. cxxxiij.
Ecce nūc benedicite dominum: omnes serui domini.
Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri.
In noctibus extollite manus vestras in sancta: et benedicite dominum.
Benedicat te dominus ex syon: qui fecit celum et terram. Aña. Miserere mihi domine: et exaudi orationem meam. Tēpore paschali aña. Alleluia all'a all'a all'a.
Te lucis ante termi- Hymnus. num reruz creator poscimus: vt solita clementia sis presul ad custodiā.
Procul recedant somnia et noctium fantasmata: hostemqz nostrum comprime ne polluantur corpora.
Presta pater omnipotens per iesum christum dominum: qui tecum in perpetuuz regnat cum sancto spū. Amē.
Tu autem Capitulum. in nobis es domine et nomen tuum inuocatum est super nos: ne derelinquas nos domine deus noster.
℟. In manus tuas domine: Cōmendo spiritum meū. ℣. Redemisti me domine deus veritatis. Cōmēdo. Gloria patri. In ma.
Custodi nos domine vt pupillam oculi. ℟. Sub vmbra alarū tuarum protege nos. Añ. Salua nos. Canticum symeonis prophete.
Nunc dimittis seruum tuum domine: secunduz verbū tuum in pace.
Quia viderūt oculi mei: salutare tuū:
Quod parasti: ante faciem omniū populorum.
Lumen ad reuelationem gentium: et gloriam plebis tue israel. Antiphona. Salua nos domine vigilantes custodi nos dormientes: vt vigilemus cum christo et requiescamus in pace. Kyriel. xpel. kyriel. Pater noster. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos. ℣. Credo in deū. sub silentio. ℣. Carnis resurrectionē. ℟. Uitam eternā amen. ℣. Benedictus es domine deus patrum nostrorum. ℟. Et laudabilis et gloriosus in secula. ℣. Benedicamus patrem et filium cum sancto spiritu. ℟. Laudemus et superexaltemus euz in secula. ℣. Benedictus es domine in firmamento celi. ℟. Et laudabilis et gloriosus et superexaltatus in secula. ℣. Benedicat et custodiat nos omnipotens et misericors domin⁹. ℟. Amen. ℣. Dignare domine nocte ista. ℟. Sine peccato nos custodire. ℣. Miserere nostri domie. ℟. Miserere nostri. ℣. Fiat misericordia tua dñe sup nos. ℟. Quēadmodū sperauimus i te. ℣. Dñe exaudi orōnē meā. ℟. Et clamor me⁹ ad te veniat. ℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cū spiritu tuo. Orō.
Uisita quesumus domine habitationem istam: et omnes insidias inimici ab ea lōge repelle: et angeli tui sancti habitēt in ea qui nos in pace custodiant: et benedictio tua sit super nos semper. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cuz spiritu tuo. ℣. Benedicamus domino. ℟. Deo gratias. Benedictio. Benedicat et custodiat nos omnipotēs et misericors dominus pater et filius et spiritus sanctus. ℟. Amen. Sic dicitur completorium per totum annum dominicis diebus: videlicet et festis communibus. In festis autem duplicibus et eorum octauis post antiphonā Salua. Dimissis precibus stati dicitur Dominus vobiscum. et oratio Uisita quesumus. vt supra. Nota qp in ferialibus diebus etiam simili modo dicitur cōpleto. sicut supra notatuz est: excepto qp post. ℣. Domine exaudi. Dicitur psal. Miserere mei cū Gloria patri. o. Finito psalmo

psalmo dicitur. ℣. Dñe deus virtutũ cõuerte nos. ℟. Et ostende faciẽ tuã: ⁊ salui erimus. ℣. Exurge christe adiuua nos. ℟. Et libera nos ꝑpter nomẽ tuũ. ℣. Domine exaudi orationẽ meã. ℟. Et clamor meus ad te veniat. Deinde dicitur oratio vt supra. idest Uisita. Nota ꝙ añt. Salue regina. vel añ. Alma redemptoris. vel añ. Aue regina celorũ. vel añt. Regina celi. cũ suo versu dicuntur post cõpletorium beate virginis quãdo dicitur: quãdo vero nõ dicit᷑ dicũtur post ꝯpletoriũ diei suis tẽporib⁹: prout in ordinario continetur addita oratione.

Omnipotẽs sempiterne deus qui gloriose virginis matris Marie corpus et animã vt dignũ filij tui habitaculuꝫ effici mereretur: spũ sancto cooperãte ꝑparasti: da vt cuius cõmemoratiõe letemur eius pia intercessione ab instantibus malis: ⁊ a morte perpetua liberemur ꝑ eundẽ chr̃um dominũ nostrũ amen. Predictas añas q̃re post officiũ beate marie virginis. Sciendũ ꝙ a feria. iiij. maioris hebdomade mutat᷑ officiũ completorij vsqꝫ ad octauã pentechostes: de q̃bus videatur locis suis.

Explicit psalterium.

Beatus Augustinus episcopus de laudibus ⁊ vtilitate psalmoruꝫ sic dicit.

Canticũ psalmoꝝ carmẽ electũ est apud deũ: omne peccatũ expellit: vinculũ charitatis que oĩa iperat: oĩa suffert: oĩa iplet adducit. Os purificat: cor letificat: hominẽ clarificat: sensuꝫ aperit: omne malũ occidit: pfectionẽ istruit: excelsa demõstrat: desideriũ regni celestis dat: pacẽ inter corpus ⁊ aiam facit: ignẽ spũalẽ in corde succẽdit. Radices maloꝝ oĩuꝫ expellit: sicut lorica induit: sicut galea defendit. Spes salutis est consolatio doloris: noticia veri luminis: fons sanctitatis est. Hoiem iuuenẽ castigat: regnũ dei sup terrã dat: tediũ aĩe tollit. Qui diligit cãticũ psalmoꝝ assidue: nõ põt pctm̃ agere. Qui habet laudem dei i corde suo postremo apud deuꝫ gaudebit: ⁊ aiaꝫ suã in celo mirificabit in scl'oꝝ scl'a. Vox eñ psalmodie cũ ꝑ intẽtionẽ cordis agit᷑ ꝑ hãc oĩpotẽti deo ad cor iter parat᷑: vt intẽte mẽti vel prophetie mysteria vel cõpũctionis gr̃aꝫ ifundat. Vñ scriptũ est. Sacrificiũ laudis honorificabit me: ⁊ illic iter quo ostendã illi salutare dei. In sacrificio diuine laudis fit ad iesuꝫ iter ostẽsionis: qꝛ dũ ꝑ psalmodiã cõpũctio effundit᷑ via nobis in corde fit ꝑ quã ad iesuꝫ veniamus. Dignũ q̃ppe est vt mẽs a p̃sentib⁹ vniuersis iquãtũ valet fugiat: ⁊ diuinis laudib⁹ atqꝫ spũalib⁹ ihereat: vt celestia ei reuelent᷑. Nihil est in hac mortali vita quo possim⁹ deo familiarius iũgi: ꝙ i laudibus ipsi⁹. Nullus itaqꝫ mortaliũ põt nec v̾bis nec mẽte virtutẽ psalmoꝝ que nõ suficie labioꝝ ſꝫ intẽta mẽte oĩpotẽtis dei laudẽ canunt᷑ explicare. In psalmis itaqꝫ iuenies si itẽta mẽte pscruteris dñici v̾bi icarnationẽ: passiõeꝫ: resurrectionẽ atqꝫ ascẽsionẽ. In psalmis iuenies tã intimã orõnẽ si intenta mente pscruteris q̃tũ nõ potes ꝑ temetipm vllaten⁹ excogitare. In psalmis iuenies itimã ꝯfessionẽ pctoꝝ tuoꝝ: ⁊ itegrã deprecationẽ diuine atqꝫ dñice misericordie. In psalmis quoqꝫ iuenies oĩum q̃ tibi accidũt itimã gr̃aꝝ actionẽ. In psalmis cõfiteris infirmitatẽ tuã atqꝫ miseriã: ⁊ ꝑ hoc misericordiam dei prouocas. Omnes eniꝫ virtutes in psalmis inuenies: si a deo merearis vt tibi reuelet secreta psalmorum.

Si vis pro peccatis tuis penitentiã agere ⁊ ꝑ ꝯfessionẽ pctoꝝ tuoꝝ veniam ipetrare: quãtũ vales intẽde: nõ celeritate verboꝝ: ſꝫ mẽte cogitãdo ac scrutãdo decãta: illos septenos dauiticos psalmos que dicunt᷑ penitẽtiales: ⁊ celerrime inuenies misericordiam dei.

Si vis mentē tuā spūali gaudio ⁊ leticia illumiare: ⁊ magnā spem de dei mīa ⁊ idulgētia tibi promittere: mitte mentē tuā i virtute psalmoꝝ quoꝝ initia sunt hec. ps. Exaudi dn̄e iusticiā meā. iiij. ps. Ad te dn̄e leuaui. viij. ps. Deus in noie tuo. viij. ps. De⁹ misereat᷑. vi. ps. De⁹ i adiutoriū. xxv. ps. In te dn̄e spera ui. xxv. ps. Inclia dn̄e aurē tuā. xxix. Et stati spūali gaudio ⁊ spāli leticia pfrueris.

Si vis oipotentē deū laudare: ⁊ ipsius maiestati oim bn̄ficioꝝ suoꝝ qb⁹ bn̄a no gn̄i ab initio mūdi i veteri testō pr̄iarchis ⁊ prophetis: ⁊ i nouo quo p in carnationē sempiterni filij sui misertus est gr̄as agere: dicas illos psalmos quoꝝ initia sunt hec. ps. Cōfitemini dn̄o. viij. ps. Laudate dn̄m. vi. ps. Bn̄dic aīa mea dn̄o. Et omne mel ⁊ fauū ⁊ dulce munus deo offers. xxxiij.

Si diuersis tribulatiōib⁹ vel afflictionib⁹ afflictus sis: ⁊ tibi videris a deo de relict⁹: q pleruq; sctōs suos ad tp̄s dereliqt probādos: ⁊ p id tibi videt᷑ tribulatio maior esse q̄ tolerare possis: intima mēte dicas illos psalmos quoꝝ initia sunt hec. ps. Deus de⁹ me⁹ respice in me. vij. ps. Exaudi de⁹ orōnē meā cū deprecor. xxvi. ps. Saluū me fac deus qm̄ itrauerūt aque: ⁊ clemēs de⁹ te.. xxiiij.

Si vis in p̄senti vita ɔtēplari deū ⁊ ipm̄ oipotentē ardenti desiderio diligere: itenta mente dicas hos psalmos. ps. Usq; quo. iij. ps. Deus auribus. xviij. ps. Miserere mei deus: miserere mei. i. ps. Exaudi deus orationē meā ⁊ ne despexeris deprecationem meam. xxi. ps. In te domine speraui. ⁊ deus statim letificabit te in omnibus angustijs tuis. xiiij.

Post acceptā quietā ac prosperitatis tpe hos psalmos dicas in dei laudē. ps. Bn̄dicā dn̄m in oi tpe. xv. ps. Bn̄dic aīa mea dn̄o. xxxiiij. ps. Exaltabo te de⁹ meus rex: ⁊ in oi tpe siue aduersitatis siue prosperitatis semp hymnū triū pueroꝝ. xiiij. scz Bn̄dicite oīa opa dn̄i dn̄o dicas. Nullus em̄ mortaliū virtutē huius psalmi. vi. Laudate dn̄m de celis. explicare potest. In quib⁹ omnis creatura ad laudādum creatorem suum inuocatur. vi.

Si volueris intima mente exercere te i diuinis laudibus ac preceptis celestibus et mādatis psalmū. Bti imaculati i via: vsq; ad psalmū. viij. Ad dn̄m cū tribularer dicas. Et lз hui⁹ psalmi virtutē vsq; ad vltimū vite tue cōtempleris atq; scruteris nūq̄ pfecte illū vt puto intelligere poteris. In quo null⁹ versus est i quo nō lex dn̄i: vel via: vel mādatū: vl̄ verbū: vel iustificatiōes vel eqtas: vel mīa: vel sermōes: vel salutare: vel veritas: vel mis̄atiōes: vel ordiatio: vel testimōia: vel iudicia: vel eloqa: vel mirabilia: vel huiusmodi descripta sint: ⁊ ideo nō est op⁹ vt p diuersos libros animo diffundaris. In psalterio em̄ solo vsq; ad obitū vite habes materiā legendi scrutādi docendi. In quo in omnes propheticos ⁊ euāgelicos: ⁊ omnes diuinos libros ex pte tractatos: ⁊ omnē virtutem diuinoꝝ dictoꝝ ibi repies: si integra mente scruteris. xxxvij.

Distinguitur liber psalmoꝝ per tres quinquagenas: quibus tres status christiane religionis significantur. Quorum primus est i penitentia: secūdus in iusticia: tertius in laude vite eterne. Quo circa prima quinquagena in penitentia: scilicet in psalmo. Miserere mei deus terminabitur. Secūda in iusticia finitur: scilicet in psalmo. Misericordiam ⁊ iudiciū. Tertia in laude vite eterne: scilicet in fine. ps. Laudate dominū de celis. vbi dicitur. Omnis spiritus laudet dominum.

Deo Gratias.

C Christi nomine inuocato ac eius pie genitricis: ordo breuiarij iuxta ritũ romane curie incipit. In primo sabbato aduentus. Ad vesperas. Capitulum.

Rom. ca. 13. FRatres sciẽtes: quia hora est iam nos de somno surgere: nunc aũt propior est nostra salus: ꝙ cũ credidimus. ℟. Deo gratias. Et in fine oĩm capitulorũ totius anni eo modo respondetur. Hymnus.

COnditor alme syderum eterna lux credentium: christe redemptor oium exaudi preces supplicum. Qui cõdolens interitu mortis perire seculũ: saluasti mundũ languidum donãs reis remediũ. Vergẽte mũdi vespere vti spõsus de thalamo: egressus honestissima virginis matris clausula. Cuius forti potentie genu curuant̃ oia: celestia terrestria nutu fatẽtur subdita. Te deꝑcamur agie venture iudex seculi: ꝯserua nos in tpe hostis a telo ꝑfidi. Laus honor virtus gloria deo patri ⁊ filio: sancto simul paracleto in seculorũ secula. Amen. ℣. Rorate celi desuꝑ ⁊ nubes pluant iustum. ℟. Aperiatur terra ⁊ germinet saluatorem. Ad magnificat añ. Ecce nomẽ domini venit de lõginquo ⁊ claritas eius replet orbem terrarum. Oratio.

EXcita quesumus domine potentiam tuam ⁊ veni: vt ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis te mereamur protegẽte eripi: te liberãte saluari. Qui viuis ⁊ regnas. ⁊c. Ab isto die vsq; ad octauã epiphanie: ⁊ a dominica de passione vsq;

ad octauam pentecostes non fit cōme-
moratio de apostolis: nec d̄ alio aliquo
sancto: neqꝫ de pace: nec in festo sancte
crucis: angelorum: ⁊ festorum duplici-
um: nec infra octauas eorūꝫ. De officio
completorij ⁊ prime: ac psalmis no-
cturnis ⁊ diurnis: tam dominice q̄ fe
rie: quere in psalmista ⁊ post octauam
epiphanie. Dominica prima de aduen-
tu ad matu. Pater nr̄. secreto totū. ℣.
Dñe labia mea aperies. ℟. Et os meū annun
ciabit laudem tuam. ℣. Deus in adiutorium
meū intende. ℟. Domine ad adiuuandū me
festina. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sc̄o. ℟.
Sicut erat in principio ⁊ nunc ⁊ semper ⁊ in
secula seculorum amē: all'. ⁊ dr̄ p totū annū
excepto q̄ a dictis ves. sabbati septuag.
vsqꝫ ad triduū ante pascha loco. allelu-
ia. dicitur. Laus tibi domine rex eterne glo
rie. Nota q̄ hoc modo incboatur matu
tinale officium per totum annum pre-
terq̄ in nocte epiphanie: ⁊ in triduo an
te pascha: ⁊ in officio mortuorum: de q
bus habes in locis suis. Inuitatorium.
Regem venturum dominum. Venite adore-
mus. ps. Venite exultemus. i. Hymnus.
Verbum supernū prodiens a pa-
tre olim exiens: q natus orbi sub-
uenis cursu decliui temporis. Illumi-
na nunc pectora tuoqꝫ amore cōcrema:
audito vt preconio sint pulsa tandem
lubrica. Iuderqꝫ cum post aderis ri-
mari facta pectoris: reddens vicem p
abditis iustisqꝫ regnū pro bonis. Non
demum artemur malis pro qualitate
criminis: sed cum beatis compotes si-
mus perēnes celibes. Laus honor vir
tus gloria deo patri ⁊ filio: sancto simul
paraclyto in seculorū secula. Amen. In
primo nocturno añ. Veniet ecce rex excel
sus cum potestate magna ad saluandas gen-
tes: alleluia. Psalmus. Beatus vir qui
non abijt in consi. i. cum reliquis vt in
psalmista aña. Confortate manus dissolu-
tas: confortamini: dicit ecce deus noster ve
niet ⁊ saluabit nos alleluia. ps. Domine de
us meus in te speraui. ii. cū reliquis añ.
Gaudete omnes ⁊ letamini: ecce quia veīt do
minus vltionis: adducet retributionē: ipse ve
niet ⁊ saluabit nos: alleluia. ps. Saluum me
fac domine. iii. cum reliquis. ℣. Ex sion
species decoris eius. Deus noster mani-
feste veniet. Pater noster secreto ℣. Et ne
nos. ℟. Sed libera nos. Absolutio.
Exaudi domine iesu christe preces
seruorum tuorum ⁊ miserere no-
bis: qui cum patre ⁊ spiritu sancto vi-
uis ⁊ regnas in secula seculorū. ℟. Amē.
sequitur. Iube domne benedicere. Bene-
dictio. Benedictione perpetua: benedicat
nos pater eternus. ℟. Amen. Hac nocte
ponitur Esaias propheta: ⁊ vsqꝫ ad na
tiuitatem domini tam in dominicali q̄
in feriali officio legitur. Incipit Esaias
Visio Esaie propheta. Lectio. i. ca. i. a
filij amos: quam vidit super iudā
⁊ hierusalem: in diebus ozie: ioathan
achaz: ⁊ ezechie regūꝫ iuda. Audite ce
li: ⁊ auribus percipe terra: quoniāꝫ do
minus locutus est. Filios enutriui ⁊ ex-
altaui: ipsi autem spreuerūt me. Cogno
uit bos possessorem suum: ⁊ asinus pre
sepe domini sui: israel autem nō cogno-
uit me: ⁊ populus meus non intellexit.
Veh genti peccatrici: populo graui ini
quitate: semini neq̄: filijs sceleratis. De
reliquerunt dominum: blasphemaue-
runt sanctum israel: abalienati sunt re-
trorsum. Tu autē domine miserere no-
bis. ℟. Deo gratias. Et sic terminātur
omnes lectiones per totum annum: ex
cepto triduo añ pascha: ⁊ in officio mor
tuorū: ⁊ in tribus primis lectionibus
natiuitatis domini vbi absolute termi-
nantur. ℟. Aspiciens a lōge ecce video dei
potentiam venientem: ⁊ nebulam totam ter-
ram tegentem. Ite obuiam ei ⁊ dicite. Nun-
cia nobis si tu es ipse q̄ regnaturus es in popu
lo israel. ℣. Quiqꝫ terrigene ⁊ filij hominum:
simul in vnum diues ⁊ pauper. ℟. Ite obui-
am ei ⁊ dicite. ℣. Qui regis israel intēde: qui
deducis velut ouem ioseph. ℟. Nuncia no-
bis si tu es ipse [redacted]
℣. Tollite portas principes vestras: ⁊ eleua
mini porte eternales: ⁊ introibit rex glorie.
℟. Qui regnaturus es in populo israel. ℣.
Gloria

Gloria patri ꝛ filio ꝛ spiritui sancto. postea reiteratur. ℟. Aspiciēs a longe vsqȝ. Qui qȝ terrigine. Jube dōne. Benedictio. Uni genitus dei filius nos benedicere ꝛ adiuuare dignetur. ℟. Amen. Lectio secunda.

SUper quo percutiam vos vltra addentes preuaricationem. Omne caput languidū ꝛ omne cor merens: a planta pedis vsqȝ ad verticem: nō est in eo sanitas. Uulnus ꝛ liuor ꝛ plaga tumens: non est circumligata nec curata medicamine: neqȝ fota oleo. Terra vestra deserta: ciuitates vestre succēse igni: Regionem vestram coram vobis alieni deuorant: ꝛ desolabitur sicut in vastitate hostili. Et derelinquetur filia sion vt vmbraculum in vinea: ꝛ sicut tugurium in cucumerario: ꝛ sicut ciuitas que vastatur. Nisi dominus exercituum reliquisset nobis semen: quasi sodoma fuissemus: ꝛ quasi gomorra similes essem⁹. ℟. Aspiciebam in visu noctis: ꝛ ecce in nubibus celi filius hominis veniebat: ꝛ datum est ei regnuȝ ꝛ honor. Et omnis populus tribus ꝛ lingue seruient ei. ℣. Potestas eius potestas eterna que nō auferetur: ꝛ regnum eius quod non corrumpetur. Et omnis populus. Jube domne benedicere. Benedictio. Spiritus sancti gratia illuminet sensus ꝛ corda nostra. ℟. Amen. Lectio tertia.

AUdite verbum domini principes sodomorum: auribus percipite legē dei vestri: populus gomorre. Quo mihi: multitudinem victimaruȝ vestrarum dicit dominus. Plenus sum. Holocausta arietum ꝛ adipem pinguium: sanguinem vitulorum ꝛ agnoruȝ ꝛ hircorum: nolui. Cum veniretis ante conspectum meuȝ: quis quesiuit hec de manibus vestris: vt ambularetis in atrijs meis. Ne offeratis vltra sacrificiuȝ frustra. Incēsuȝ abominatio est mihi: neomenias ꝛ sabbatum: ꝛ festiuitates alias non feram. Iniqui sunt cetus vestri. Calendas vestras: ꝛ solemnitates vestras odiuit anima mea: facta sunt mihi molesta. Laboraui sustinens. Et cum extēderitis manus vestras: auertā oculos meos a vobis: ꝛ cuȝ multiplicaueritis orationem non exaudiam: manus enim vestre sanguine plene sunt. ℟. Missus est gabriel angelus ad mariam virginem desponsatam ioseph: nuncians ei verbum ꝛ expauescit virgo de lumine: ne timeas maria inuenisti gratiam apud dominū. Ecce cōcipies ꝛ paries: ꝛ vocabit᷑ altissimi filius. ℣. Dabit ei dominus sedem dauid patris eius: ꝛ regnabit in domo iacob in eternum. Ecce concipies ꝛ paries: ꝛ vocabitur altissimi filius. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spiritui sancto. ℟. Ecce cōcipies ꝛ paries: ꝛ vocabitur altissimi filius. Et nota ꝙ sic fit in fine vltimi. ℟. cuiuslibet nocturni: preterꝙ a dominica de passione: vsqȝ ad pascha: tunc enī loco de Gloria patri. repetitur totum. ℟. nisi fiat officium de sanctis: ꝛ in officio mortuorum loco de Gloria patri. dicitur. ℣. Requiem eternam do. In secūdo nocturno añ. Gaude ꝛ letare filia hierusalem: ecce rex tuus veniet tibi: sion noli timere: quia cito veniet salus tua. ℣. Conserua me. 3. Añ. Rex noster aduenient christus quem ioānes ꝑdicauit agnum esse venturum. ℣. Exaudi dñe. 4. Añ. Ecce venio cito ꝛ merces mea est mecum dicit dominus: dare vnicuiqȝ secūdum opera sua. ℣. Diligaȝ te domine for. 4. ℣. Emitte agnum domine dominatorem terre. ℟. De petra deserti ad montem filie sion. Pater noster. secre. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera nos a malo. Absolutio.

IPsius pietas ꝛ misericordia nos adiuuet: qui cum patre ꝛ spiritu sancto viuit ꝛ regnat i secula sclo℞. ℟. Amē. Jube dōne benedicere. Benedictio. Deus pater omnipotens sit nobis: propitius ꝛ clemens. ℟. Amen. Sermo sancti leonis pape. Lectio. iiij.

SAnctam ꝛ desiderabilem: gloriosam ac singularem solemnitatem: hoc est natiuitatem domini saluatoris: fratres dilectissimi deuotione fidelissima suscepturi: totis viribus nos debemus cum ipsius adiutorio preparare: ꝛ omnes latebras anime nostre diligenter aspicere: ne forte sit in nobis aliqđ peccatum abscōditū: qđ ꝛ cōsciētiā nostrā cōfundat

ac mordeat: et oculos diuine maiestatis
offendat. Nam licet christus dominus
noster: post passionem suam resurrexe-
rit: et in celū ascenderit: cōsiderat tamē
vt credim9 et diligēter attēdit: q̄liter se
vnusquisq3 seruorū3 eius sine auaricia:
sine ira: sine superbia atq3 luxuria ad ce-
lebrandam eius festiuitatē studeat pre-
parare atq3 componere. Et secundum
q vnumquemq3 ornatum bonis mori-
bus viderit: ita illi gratiam sue miseri-
cordie distribuet. Si quem enim vide-
rit charitatis luce vestitum: iusticie vel
misericordie margaritis ornatum: ca-
stum: humilem: misericordem: benignū:
et sobrium: si talem inuenerit vel agno-
uerit: corpus et sanguinē suū3 ei non ad
iudicium: sed ad remedium per sacer-
dotum suorum ministerium dispensa-
4 bit. R. Aue maria gratia plena dñs tecum.
Spiritus sanctus superueniet in te et virtus al
tissimi obumbrabit tibi: quod enim ex te nasce
tur sanctu3: vocabitur filius dei. V. Quomo
do fiet istud quoniam virum non cognosco:
et respondens angelus dixit ei. Spiritus san-
ctus. Jube dōne bñdicere. Bñdictio. Xp̄s
ppetue det nobis gaudia vite. R. Amē. L. v.
Si vero aliquē viderit adulteru3:
ebriosum: cupidum: et superbu3:
timeo ne hoc illi dicatur quod in euan-
gelio dñs ipse predixit. Amice quomo
do huc intrasti: non habens vestem nu-
ptialē? et quod dñs auertat: fiat illi hoc
quod sequitur. Ligate illi manus et pe-
des: et proiicite eum in tenebras exte-
riores. Ibi erit fletus: et stridor dentiū.
Ecce qualem sententiam in die iudicij
excipiet: qui sine remedio penitētie: ad
festiuitatem dñi viciorum sordibus in-
quinatus accesserit. In natali enim dñi
fratres charissimi: quasi in nuptijs spi-
ritualibus sponse sue eccl'ie christus ad
iunctus est. Tunc veritas de terra orta
est: tunc iusticia de celo prospexit. Tūc
processit sponsus de thalamo suo: hoc
est verbū dei de vtero virginali. Pro-
cessit enim cum sponsa sua ecclesia: idest
humanam carne3 suscepit. Ad istas er-
go tam sanctas nuptias inuitati: et ad
conuiuium patris et filij et spiritus san-
cti intraturi: videamus qualibus indu
mentis debeamus ornari. Et ideo mū-
demus q̄ntum possumus cum dei adiu
torio corda simul et corpora nostra: vt
celestis ille inuitator nihil i nobis sordi
dum: nihil fetidum: nihil obscurum: ni
hil oculis suis deprehendat indignum. 5
R. Saluatorem expectamus dominū iesum
christum. Qui reformabit corpus humilitatis
nostre: configuratū corpori claritatis sue. V.
Sobrie et iuste et pie viuamus i hoc seculo: ex-
pectantes beatam spem: et aduentū glorie ma
gni dei. Qui. Jube dōne benedicere. Bene-
dictio. Ignem sui amoris: accendat deus in
cordibus nostris. R. Amen. Lectio sexta.
Hec ergo fratres charissimi nō trā
sitorie: sed cu3 ingenti tremore de
bemus attendere. Inuitati enim sumus
ad nuptias: vbi nos ipsi si bene agimus
sponsi erimus. Cogitemus ad quales
nuptias: cogitemus ad qualem spon-
sum: vel ad quale conuiuium inuitati su
mus. Inuitati enim sumus ad mensam
vbi non inuenitur cibus hominu3: sed
panis ponitur angelorum. Et ideo vi-
deamus ne forte intus in anima: vbi de
bemus bonorum operum margaritis
ornari: ibi appareamus viciorum pan
nis veteribus inuoluti. Et quando eos
qui boni sunt in oculis dei: castitas red
det candidatos: tunc eos qui mali sunt:
reddat luxuria sordidos. Et ideo quo-
tiensc̄ūq3 aut dies natalis dñi: aut reli-
que festiuitates adueniunt: sicut freq̄
ter admonui: non solum ab infelici con
cubinarum consortio: sed etiam a pro-
prijs vxoribus abstinete: et ab omni ira
cundia vos alienos efficite: vt peccata
preterita per elemosynam et peniten-
tiam redimantur. Contra nullum ho-
minem odiu3 in corde teneatur. Quod
solebat vanitas per gulam perdere: in-
cipiat iusticia per m̄iam pauperibus ero
gare. Qd luxuria vel gula dissipauit in
mundo: pietas reponat in celo. Et licet
hoc expediat vt semp elemosynas facer
debeamus

debeamus: precipue tamen in sanctis solemnitatibus: secundum vires nostras abundantius erogare debem⁹. R. Obsecro domine: mitte quem missurus es: vide afflictionē ppli tui. Sicut locutus es veni ꝛ libera nos. V. Qui regis israel itēde: qui deducis velut ouē ioseph: qui sedes sup cherubin. Sicut. In tertio noc. añ. Gabriel angelus locutus est marie dicēs: aue gr̃a plena dñs tecum: bñdicta tu inter mulieres: ꝛ benedictus fruct⁹ ventris tui. ps. Celi enarrāt. v. Añ. Maria dixit putas qualis est ista salutatio: q₂ cōturbata est aĩa mea: ꝛ q₂ paritura sum regē: qui claustrū virginitatis mee nō violabit. ps. Exaudi. v. Añ. In aduētu summi regis mūdentur corda hoiũm: vt digne ambulemus in occursum illius: q₂ ecce veniet ꝛ nō tardabit. ps. Dñe in virtute. v. V. Egredietᷣ dñs de loco sctō suo. R. Ueniet ꝛ saluet pplm suuȝ. Pater noster V. Et ne nos. R. Sed libera.

A Uinculis pctōꝝ nostrorum: absoluat nos oṗs ꝛ misericors dñs. R. Amē. Absolutio. sequitᷣ. Jube dōne benedicere. Benedictio. Euāgelica lectio sit nobis salus ꝛ protectio. Et quādo leguntur duo euāgelia dicitᷣ in scda bñdictione. Per euāgelica dicta deleantᷣ nr̃a delicta. Et quādo legitᷣ tertiū euāgeliū dicitur. Uerba scti euāgelij doceat nos christus filius dei. Iste tres suprapo site absolutiones hoc ordine p totū annū ante Jube dōne benedicere. dicuntur: quādocūqȝ nouem lectiones leguntᷣ: excepto triduo āte pascha ꝛ officio mortuoꝝ: in qbus nec absolutiōes: nec Jube dōne benedicere. dicuntᷣ. Quādo aūt tres lectio. tm̄ leguntᷣ hoc modo ordinantur. Prima s. Exaudi. cū suis bñdictōib⁹ dr. ij. ꝛ. v. ferijs. Scda scilicet Ipsius pie. cū suis bñ. dr. iij. ꝛ. vi. ferijs. Tertia scilicet A vinculis. cum suis bñ. dr. iiij. feria ꝛ sabbato. Si tñ cōtingat euāgeliū legi dicta absolutione competenti illi ferie prima bñ. Euāgelica lectio. ij. Diuinū auxiliū. iij. Ad societatem. Lectio sancti euangelij s'm lucam.

C. xxi. f. IN illo tpe: dixit iesus discipulis suis. Erunt signa in sole: ꝛ luna ꝛ stellis: ꝛ in terris pressura gentium. Et reliqua. Homelia sancti gregorij pape. Lectio septima.

Lectionē scti euāgelij quam modo vestra fraternitas audiuit: paulo superius dñs p̃misit dicēs: exurget gens cōtra gentē: ꝛ regnū aduersus regnum: ꝛ terremotus magni erunt p loca: ꝛ pestilentie ꝛ fames. Et qbusdā interpositis: hoc qđ modo audistis adiūxit. Et erūt signa in sole ꝛ luna ꝛ stellis: ꝛ in terris p̃ssura gentiū: pre cōfusiōe sonitus maris ꝛ fluctuū. Ex qbus pfecto oĩbus: alia iam facta cernimus: alia e pximo ventura formidamus. Nam gentē sup genteȝ exurgere: earūqȝ p̃ssuras terris insistere: plus iam in nr̃is tribulatiōibus videmus: q̃ in nostris codicib⁹ legimus. Qđ terremotus vrbes innumeras subruat: ex alijs mūdi partibus scitis q̃ frequenter audiuimus. Pestilentiam sine cessatione patimur. Signa vero in sole ꝛ luna ꝛ stellis: adhuc aperte minime videmus. Sed q₂ ꝛ hec nō lōge sint: ex ipsa iam aeris imutatiōe colligim⁹. Quāuis p̃usq̃ italia gentili gladio ferienda traderetᷣ: igneas in celo acies vidimus: ipsum q postea effusus ē humani generis sanguinē coruscanteȝ. R. Ecce virgo concipiet ꝛ pariet filiū: dicit dominus. Et vocabitur nomen eius admirabilis: deus fortis. V. Super soliū dauid ꝛ super regnū eius sedebit in eternum. Et vocabitur. Jube dōne benedicere. Benedictio. Diuinum auxiliuȝ maneat semper nobiscum. R. Amen. Si vero festum aliquod fuerit dicitur Cuius vel quorum vel quarum festum colimus: ipse vel ipsa vel ipsi intercedat vel intercedāt pro nobis ad dominum. Lectio octaua.

Confusio autem maris ꝛ fluctuuȝ necdum noua exorta est. Sed cuȝ multa iam prenunciata completa sint: dubium non est quod sequantur etiam pauca que restant. Quia sequentium rerū certitudo: est preteritarum exhibitio. Hec nos fratres charissimi iccirco dicimus: vt ad cautele studium vestre mentes euigilent: ne securitate torpeant; ne ignorantia languescant: sed

semper eas ⁊ timor sollicitet: ⁊ in bono ope sollicitudo confirmet. Pensantes hoc qḋ redemptoris nrī voce subiungitur. Arescētibus hoībus pre timore ⁊ expectatione: que superuenient vniuerso orbi. Nā virtutes celorū cōmouebunt. Quid enim dñs virtutes celorū: nisi angelos: archāgelos: thronos: dñationes: principatus: ⁊ potestates appellat. Que i aduētu districti iudicis nostri tūc oculis visibiliter apparent: vt districte tunc a nobis exigant: hoc quod nos modo inuisibilis cōditor equanimiter
6 portat. ℟. Audite verbum dñi gentes: ⁊ annunciate illud in finib⁹ terre. Et in insulis que ꝓcul sunt dicite: saluator noster adueniet. ℣. Annūciate ⁊ auditum facite: loquimini ⁊ clamate. Et. Jube dōne bñdicere. Bñdictio. Ad societatē ciuiū supernorū ꝑducat nos rex angelorum. ℟. Amen. Lectio. ix.

Ubi ⁊ subditur. Et tūc videbūt filium hoīs venientez in nubibus celi: in ꝑtāte magna ⁊ maiestate. Ac si aperte diceret. In potestate ⁊ maiestate visuri sunt: quem in hūilitate positum audire noluerūt. Ut virtutē eius tanto tunc districtius sentiant: quāto nūc ceruicez cordis ad eius patientiā non inclinant. Sed qꝛ hec cōtra reprobos dicta sunt: mox ad electorū cōsolationē verba vertuntur. Nam subdit. His aūt fieri incipientibus: respicite ⁊ leuate capita vestra: qm̄ appropinquat redemptio vestra. Ac si aperte veritas electos suos admoneat: dicens: cū plage mundi crebrescunt: cuz terror iudicij virtutibus cōmotis ostenditur: leuate vos capita: idest exhilarate corda. Quia dū finitur mūdus: cui amici nō estis: ꝓpe fit redēptio quam quesitis. In scriptura eteni sacra: sepe caput pro mēte ponitur: qꝛ sicut capite regunt mēbra: ita cogitationes mēte disponūtur. Leuare itaqꝫ capita: est mētes nr̄as ad gaudia patrie celestis erigere. Qui ergo deuz diligunt: ex fine mundi gaudere atqꝫ hilarescere iubent: qꝛ videlicet eū quē amant: mox inueniūt: dū transit is quē non amauerunt. ℟. Ecce dies veniunt dicit dñs ⁊ su- 9
scitabo dauid germen iustum: ⁊ regnabit rex ⁊ sapiens erit: ⁊ faciet iudiciū ⁊ iustitiā in terra. Et hoc est nomē qḋ vocabunt euz: dñs iustus noster. ℣. In diebus illis saluabitur iuda: ⁊ israel habitabit cōfidēter. Et. ℣. Glia. ℟. Et. Notandū qꝫ a dominica prima de aduentu vsqꝫ ad nati. dñi: ⁊ a dñica septuagesime vsqꝫ ad pascha. ix. ℟. in dñicis diebus cantatur: quia. Te deū. non dicitur tūc nisi in festo nouē lectio. Ad laudes ⁊ ꝑ horas. añ. In illa die stillabunt montes dulcedinem ⁊ colles fluent lac ⁊ mel all'a. ps. Dñs regnauit. 5. Añ. Jocūdare filia syon: ⁊ exulta satis filia hierusalem alleluia. ps. Jubilate. 5. Añ. Ecce dominus veniet ⁊ omnes sancti eius cū eo: ⁊ erit in die illa lux magna all'a. ps. Deus deus meus. 5. Añ. Omnes sitientes venite ad aquas: querite dominū dum inueniri potest all'. ps. Bñdicite. 6. Aña. Ecce veniet propheta magnus ⁊ ipse renouabit hierusalē all'a. ps. Laudate. 6. Capi. Fratres scientes. 1. Hym.

Uox clara ecce itonat obscura queqꝫ increpat: pellant eminus somnia ab ethere xp̄s promicat. Mens iaz resurgat torpida q̄ sorde extat saucia: sydus refulget iam nouū vt tollat omne noxiū. E sursum agnus mittitur laxare gratis debitum: oēs pro indulgētia vocē demus cū lachrymis. Secundo vt cuz fulserit mundūqꝫ horror cinxerit: nō pro reatu puniat sed pius nos tunc ꝓtegat. Laus honor virtus gloria deo patri ⁊ filio: sancto simul paraclyto in seculorū secula. Amen. ℣. Uox clamantis in deserto parate viaz domini. ℟. Rectas facite semitas eius. Ad benedict⁹ añ. Spiritus sanctus in te descēdet maria: ne timeas habebis in vtero filiuz dei alleluia. ps. Benedictus. 7. Oratio. Excita. 1. Añ. lau. ad primam: tertiam: sextam: ⁊ nonā: recto ordine vsqꝫ nato dñi: ⁊ ꝑ hebdoas similiter q̄rta añ. ꝑtermissa vt inferi⁹ patebit. Eodē mō de lau. aliaꝝ dñicaꝝ vsqꝫ ad vigi. nati. dñi fit: nisi qñ in ferijs occurrunt añ. speciales. Ad primā hym. Jam lucis. 7. Aña. In illa die. ps. Deus

deus

deus meus. 7. cum rel. vt in psal. 7. in fine psalmorũ repetit tota añ. et sic fit in aliis horis. Capl'm. Regi seculorum. 9. R. bre. Christe fili dei viui. Miserere nobis. Replicatur. Christe. 7c. V. Qui vẽturus es in mundum. R. Miserere nobis. V. Glia patri 7 filio 7 spũi sancto. R. Christe. V. Exurge christe adiuua nos. R. Et libera nos propter nomen tuum. Et sic dicitur quottidie vsqz ad vigil. nati. domini postea. Kyriel. christeeleyson. kyrieleyson. 7c. sicut in psal. 9. Ad absolutionez capli lectio. Non in commessationibus. Notandum q in dominicis diebus ab aduentu vsqz ad octa. epiphanie: 7 a septuagesima vsqz ad pascha ac oibus festis. ix. lectio. ad absolutionez capli: capl'm legit qd in noñ. dicitur. Ad. iij. hym. Nũc sancte nobis. 11. Añ. Jocundare. ps. Legẽ pone. 11. cum rel. postea replicat tota aña. Capitulũ. Fratres scientes. 1. R. bre. Ueni ad liberandum nos. Dñe deus virtutum. replicatur. Dñe. V. Ostende faciem tuã 7 salui erimus. R. Dñe deus. Gloria. patri. R. Ueni. V. Timebunt gentes nomen tuum dñe. R. Et oẽs reges terre gloriam tuã. Oõ. Excita. 1. Nota q Gria br. p totũ annũ dñr cũ Glia pri. mõ supradicto: pter q a dñica de passione vsqz ad pascha: qñ nõ fit de sancto: tũc eni omisso. Glia pri. repetit R. Ad sextã hym. Rector potens. 12. Añ. Ecce dñs. ps. Defecit in salutare. 12. cum reliquis. replicatur tota aña. Capitulum.

Rom. c. 13. d N Ox precessit: dies aũt appropinquauit: abiiciam9 ergo opa tenebrarũ: 7 induamur arma lucis: sic vt in die honeste ambulemus. R. bre. Ostende nobis dñe: Misericordiã tuaz. replicatur. Ostende. V. Et salutare tuum da nobis. R. Misericordiã. V. Gloria. R. Ostende. V. Memento nostri dñe in beneplacito populi tui. R. Uisita nos in salutari tuo. Oõ. Excita. 1. Ad nonã hymnus. Rerum deus. 12. Añ. Ecce veniet. ps. Mirabilia. 12. finitis replicatur tota aña. Capitulum.

Rom. c. 14. d N On in cõmessatiõibus 7 ebrietatibus: nõ in cubilibus 7 impudicitiis: non in cõtentione 7 emulatione: sed induimini dñm iesuz christũ. R. br. Sup te hierusalẽ orietur dñs. Replicatur. V. Et gloria eius in te videbitur. R. Oriet. V. Gloria. R. Super. V. Dñe deus virtutum cõuerte nos. R. Et ostende faciẽ tuã 7 salui erim9. Oõ. Excita. 11. Ad vesp. añ. In illa die. cũ reliquis añ. de lau. ps. Dixit dñs. cũ rel. de psal. 37. Capl'z. Fratres scientes. 1. Hym. Conditor. 1. V. Rorate celi desup: 7 nubes pluãt iustum. R. Aperiat terra 7 germinet saluatorem. Ad magt añ. Ne timeas maria inuenisti gfam apud dñm: ecce cõcipies 7 paries filium alla. ps. Magt. 38. Oratio. Excita. 1. Nota q inuita. Regem venturũ dñm. cantat p totum aduentũ in ferialibus diebus: vsqz ad fer. iiij. qttuor tpz in tono feriali. Itẽ hym. V. bre. R. p totum aduentũ dicũtur p ordinem sicut in prima dñica: nisi quãdo festuz occurit. Itẽ añ. noctu. lau. 7 vesperorũ in hac feria 7 in oibus aliis dicũtur de spalmista vsqz ad vigiliã natiui. dñi: exceptis laudibus que habent añ. speciales. Feria. ij. inuita. Regez venturum dñm. Uenite adoremus. ps. Ueni. 1. hym. Uerbum supernũ. 1. Añ. ps. 7 V. fer. ij. fol. 13. V. Et sion species decoris eius. R. Deus noster manifeste veniet. Pater noster: finito dicitur absolutio:

E Xaudi dñe iesu christe pces seruorum tuorũ 7 miserere nobis: qui cũ patre 7 spũ sancto viuis 7 regnas in scla seculorũ. Amẽ. V. Jube. Bñ. Bñdictione ppetua: bñdicat nos pr etern9. R. Amẽ.

L Auamini: mũdi estote: Lectio. j. auferte maluz cogitationũ vestrarum ab oculis meis. Quiescite agere puerse: discite bñfacere. Querite iudiciũ subuẽite oppresso: iudicate pupillo: defendite viduã: 7 venite 7 arguite me dicit dñs. Si fuerint pctã vrã vt coccinũ: quasi nix dealbabuntur: 7 si fuerint rubra qsi vermicul9: velut lana alba erũt. Si volueritis 7 audieritis me: bona terre comedetis: q si nolueritis 7 me ad iracundiam prouocaueritis: gladius deuorabit vos: qr os domini locutuz est.

1 R. Suscipe verbum virgo maria: qd tibi a
dño p angelum trãmissum est: cõcipies & pa
ries deũ pariter & hoiem. Ut benedicta dica
ris inter oẽs mulieres. V. Paries quidẽ fi
lium: & virginitatis nõ patieris detrimẽtũ: ef
ficieris grauida: & eris mr semp intacta. Ut.
V. Iube. Bñdictio. Unigenitus dei filius
nos bñdicere & adiuuare dignet. R. Amẽ.
Quomodo facta ẽ meretrix Lectio.ij.
ciuitas fidelis: plena iudicij: Iu
stitia habitauit in ea: nũc aũt homicide
Argẽtũ tuũ versum est in scoriã: vinũ
tuũ mixtũ est aqua. Principes tui infi
deles socij furũ. Omnes diligunt mu
nera: sequũtur retributiones. Pupil
lo nõ iudicãt: & causa vidue non ingre
ditur ad eos. Propter hoc ait domi
nus deus exercituũ fortis israel. Heu
ego cõsolabor sup hostibus meis: & vin
dicabor de inimicis meis. R. Letentur
2 celi & exultet terra: iubilate montes laudes:
qr dñs nr veniet: Et pauperum suorum mi
serebitur. V. Orietur in diebus eius iustitia
& abundãtia pacis. Et paupe. V. Iube. Bñ
dictio. Spiritus sancti gratia illuminet sen
sus & corda nostra. R. Amen. Lectio.iij.
Et cõuertã manum meam ad te:
& excoquã ad purũ scoriã tuã:
& auferã oẽ stannum tuum. Et restituã
iudices tuos vt fuerunt prius: & cõsi
liarios tuos sicut antiqtus. Post hec
vocaberis ciuitas iusti: vrbs fidelis.
Syon de iudicio redimet: & reducent
eã in iusticia. Conteret scelestos & pec
catores simul: & q dereliquerunt dñm
consumentur. Cõfundent eni ab ido
lis: qbus sacrificauerũt: & erubescetis
sup hortis quos elegeratis: Et cũ fue
ritis velut quercus defluẽtibus folijs:
& velut hortus absq aqua: & erit forti
tudo vestra vt fauilla stuppe: & opus
vestrũ quasi scintilla: & succendet vtrũ
qz simul: & non erit qui extinguat. R.
3 Alieni nõ transibunt per hierusalez amplius:
Nam in illa die stillabunt montes dulcedinez
& colles fluent lac: & mel dicit dominus. V.
Deus a libão veniet & sanctus de monte vm
broso & condenso: Nam in illa die. V. Glia
patri. R. Nã in illa die. Ad lau. añ. Mise Esaie
rere. Cũ rel. de psal. 16. Caplm. c.11.a
Uenite ascendamus ad mõtẽ dñi
& ad domum dei iacob & docebit nos
vias suas: & ambulabimus in semitis
eius: qr de syon exibit lex: & verbũ dñi
de hierusalez. Hym. Uox cla. 3. V. Uox
clamãtis in deserto parate viam dñi. R. Re
ctas facite semitas eius. Ad bñ. aña. An
gelus dñi nunciauit marie & concepit de spi
ritu sancto. all'. Kyrie el'. xpe el'. kyrie el'. Pr
nr. Aliquantulũ alte. V. Et ne nos. R.
Sed libera. V. Ego dixi dñe miserere mei.
cum reliquis precibus: vt habet in psal.
fol. 17. Oro de dñica. Excita. Sciẽdũ
q orones dñicales semp sicut in dñica
per hebdõam ad omnes horas quando
agit de feria dicunt: exceptis quadra
gesima: & quatuor tempibus aduẽtus
& hebdõa pasche & penthe. Ad primã.
Hym. Iam lucis. 7. Aña. In illa die. Ps.
Deus in nomie tuo. 8. Beati immaculati.
Retribue. 9. Finitis. Repetitur. aña. In
illa die stillabunt montes dulcedinẽ: & colles
fluent lac & mel all'a. Caplm. Pacez & ve
ritatem diligite ait dominus ops. R.
Deo grãs. V. Christe fili di viui miserere no
bis. Replicat. Christe &c. V. Qui ventu
rus es in mũdum. R. Miserere nobis. V.
Gloria patri. &c. R. Christe fili dei. &c. V.
Exurge xpe adiuua nos. R. Et libera nos
propter nomẽ tuũ. kyrie eleyson xpe. Kyrie.
pater noster cũ reliquis vt fol. nũero. 10.
Ad absolutionem. Capitulum.
Domine miserere nostri: te eni ex Esaie
pectauimus esto brachium nrm c.33.a
in mane: & salus nostra in tẽpore tribu
latiõis. Et dñi in ferialibus diebus vsq
ad vigiliam nati. dñi. Ad. iij. hymnus.
Nunc sancte. 11. Añ. Iocundare. Ps. Le
gem pone. cum reliquis. 11. Deinde to
ta antiphona. Iocundare filia sion: & exul
ta satis filia hierusalem. Capitulum.
Ecce dies veniunt dicit dñs: & su Hier.
scitabo dauid germen iustũ: & re c.23.a
gnabit rex & sapiẽs erit: & faciet iudiciũ
& iustitiã in terra. R. bre. Ueni ad liberan
dum nos: Dñe deus virtutum. Replicat.
Ueni.

Veni. ℣. Ostende faciē tuam: et salui erimus. ℟. Dñe. ℣. Gloria patri. ℟. Veni. ℣. Timebunt gentes nomen tuū dñe. ℟. Et oēs reges terre gloriā tuam. Deinde. Kyrie. cū rel. vt in psal. fol. 11. Ad. vi. hymn9. Rector potēs. 12. Añ. Ecce dñs. ps. Defecit cū rel. 12. Finitis repetitur añ. Ecce dñs veniet et omnes sancti eius cum eo: et erit in die illa lux magna alleluia. Capitulum.

Hier. c. 23. b In diebus illis saluabit iuda et israel habitabit cōfidenter: et hoc est nomen qđ vocabūt eum dñs iustus noster. ℟. bre. Ostende nobis dñe: Misericordiam tuam. Replicatur. Ostende. ℣. Et salutare tuum da nobis. ℟. Misericordiā tuā. ℣. Gloria. ℟. Ostende. ℣. Memēto nostri dñe: in beneplacito populi tui. ℟. Visita nos in salutari tuo. postea kyriel. cum reliquis vt fol. 11. Ad. ix. hymnus. Rerū deus. 12. Añ. Ecce veniet. ps. Mirabilia. cū reliquis fol. 12. i fine psal. repetit añ. Ecce veniet pphēta magn9 et ipse renouabit hierl'z.

Esaie c. 14. a Prope est vt veniat tēpus Capl'z. eius: et dies eius non elongabuntur. Miserebit enim dñs iacob: et israel saluabit. ℟. bre. Super te hierusalē: Orietur dñs. Replicat. Sup. ℣. Et gloria eius in te videbitur. ℟. Orietur dñs. ℣. Gloria patri. ℟. Sup te. ℣. Dñe deus virtutū: cōuerte nos. ℟. Et ostende faciem tuā et salui erimus. deinde kyriel. cum reliqs vt fol. 11. Ad vesp. añ. Inclinauit dñs. cum reliquis añis: et psal. de psal. 38. Capitulū.

Geñ. c. 49. b Non auferet sceptrū de iuda: nec dux de femore eius: donec veniat q mittēdus est: et ipse erit expectatio gētium. hymnus. Conditor. 1. ℣. Rorate celi desup et nubes pluant iustum. ℟. Apiatur terra et germinet saluatorem. Ad magt añ. Leua hierusalem oculos tuos et vide potētiam regis: ecce saluator venit soluere te a vinculis. postea kyriel. vt fol. 11. Et nota qđ p̄dicta capitula cū ℟. et bre. p̄cibusq3 dicunt supradicto modo i ferialibus diebus vsq3 ad vigiliā nati. dñi. Fer. iij. in uita. Regē ven. hymnus. Verbū sup. 1. Añ. psal. et ℣. de dicta feria fol. 18. dicto ℣. dicit. Pater nr. cū absolu. vz. Ipsius pietas et misericordia nos adiuuet qui cum patre et spū sancto viuit et regnat in secula seculorum amē. ℣. Jube. Bñdictio. Deus pater oipotens sit nobis propitius et clemens. ℟. Amen. De esaia propheta. Lectio pma.

ca. 2. a Verbū qđ vidit esaias filius amos super iudam et hierusalē. Et erit in nouissimis diebus: p̄paratus mons domus dñi in vertice montiū: et eleuabitur sup colles: et fluent ad eū oēs gentes: et ibunt populi multi et dicent. Venite ascendamus ad montem dñi et ad domum dei iacob: et docebit nos vias suas: et ambulabimus in semitis eius: qa de syon exibit lex: et verbū dñi de hierusalem. Et iudicabit gentes: et arguet populos multos. Et ꝯflabunt gladios suos i vomeres: et lanceas suas i falces. ℟. Montes israel ramos vestros expandite et florete: et fruct9 facite. Prope ē vt veniat dies dñi. ℣. Rorate celi desup: et nubes pluant iustum aperiatur terra et germinet saluatorē. Prope. ℣. Jube. Bñdictio. Christus ppetue det nobis gaudia vite. ℟. Amen. Lc. ij.

Non leuabit gens cōtra gentē gladium: nec exercebunt vltra ad p̄lium. Domus iacob veīte: et ambulem9 i lumine dñi dei nostri. Proiecisti eniz populum tuum domū iacob: qr repleti sunt vt olim: et augures habuerunt vt philistijm: et pueris alienis adheserūt. Repleta est terra auro et argento: et nō est finis thesaurorū eius. Et repleta est terra eius eqs: et innumerabiles quadrige eius. Et repleta est eius terra idolis: opus manuum suarū adorauerunt: qđ fecerunt digiti eoꝝ. Et incuruauit se hō et humiliatus est vir. Nō ergo dimittas eis. ℟. Erumpant montes iocunditatem et colles iusticiam: Quia lux mundi dominus cū potentia venit. ℣. De syon exibit lex: et verbū domini de hierusalem. Quia. ℣. Jube. Bñdictio. Ignem sui amoris accendat deus in cordibus nostris. ℟. Amen. Lectio tertia.

Ingredere in petram: abscōdere in fossa humo a facie timoris dñi: et a gloria maiestatis eius. Oculi sublimis hominis humiliati sunt: et humiliabit

altitudo viroꝝ. Exaltabitur aūt dñs solus in die illa: qꝛ dies dñi exercituū sup oēm superbū ⁊ excelsum: ⁊ super oēm arrogantē: ⁊ humiliabit. Et sup oēs cedros libani sublimes ⁊ erectas: ⁊ sup oēs quercus basā: ⁊ sup oēs mōtes excelsos: ⁊ sup oēs colles eleuatos ⁊ sup oēm turrim excelsam: ⁊ sup oēm murū munitū: ⁊ sup oēs naues tharsis: ⁊ sup oē qđ visu pulchrū est. Et incuruabitur oīs sublimitas hoīū: ⁊ humiliabitur altitudo viroꝝ: ⁊ eleuabitur dñs solus in die illa: ⁊ idola penitus cōterentur: Et introibunt in speluncas petrarū: ⁊ in voragines terre a facie formidinis dñi: ⁊ a glīa maiestatis eius cū surrexerit pcutere terrā. Tertiū. ℟. incipitur a .ij. ℟. historie. s. Aspiciebā i visu noctis: ⁊ ecce in nubibus celi filius hois veniebat: ⁊ datū est ei regnum ⁊ honoꝛ. Et ois populus tribus ⁊ lingue seruient ei. ℣. Potestas eius ptās eterna que non auferetur: ⁊ regnum eius non corrumpetur. ℟. Et ois. ℣. Gloria patri ⁊c. ℟. Et ois. Et nota ꝙ qñcunq historia explet in dñica .j. die hebdo. qua cantatur de historia incipitur a .ij. ℟. sequenti die a relicto illius diei: ⁊ ita p ordinem in circuitu. Qñ vero historia non expletur in dñica sicut i ista: qm̄ ℟ia que in .ij. ⁊ .iij. die ponunt sunt de historia dñice: die pma hebdomade qua cantat de ea icipit a primo relictorum. ℟. ⁊ ita per ordinē vt dictum ē. Primo tñ ℟. semp per hebdomadā pretermisso: ēt si contingat historiā infra hebdomadā primo poni. Ad laud. añ. psal. ⁊ ℣. de psal. ipsius fer. iij. fol. 20. Caplm. Venite ascenda. fol. 4. Hymnus. Vox cla. 3. ℣. Vox clamātis in deserto parate viam dñi. ℟. Rectas facite semitas eius. Ad bñ. añ. Anteꝗ conuenirēt: inuenta est maria habens in vtero de spū sancto alla. Postea. kyrie. cū reliquis pcibus. ⁊c. vt fol. 17. Oro. Excita: Ad primā: tertiā: sextā: ⁊ nonā: oia fiūt vt in precedēti. fer. ij. Ad vesp. añ. ⁊ psal. in psalmista ipsius fer. iij. fol. 38. Caplm. Nō auferet. 5. Hym. Cōditoꝛ. ℣. Rorate celi desup ⁊ nubes pluāt iustū. ℟. Apiatur terra: ⁊ germinet saluatorē. Ad magt añа. Querite dominū dum inueniri potest: inuocate eum dum prope est: alla. Deinde. kyrie. cū rel. vt. fol. 10. Et nota ꝙ de fer. i feria ordo supascript9 seruat ab officiatore in ferialibus diebus in diuina officia pagēda: qñ vero fit de scō: fit ēt cōmemoratio de fer. q occurrit ad bñ. ⁊ magt cū suo. ℣. ⁊ orone cōpetenti: similiter nota ꝙ romana curia cōsueuit facere de feria: qñ occurrūt ℟. laud. ppie: vel euāgelia: vt quarta. ⁊. v. ⁊. vj. feria: heb de .iiij. temporū nisi festū. s. lucie. s. thome vel sile ipediat: videbis rubri: loco suo. Et nota ꝙ ℣. j. Ex syon. ℣. ij. Emitte. ℣. iij. Egrediet. dñr p ordinē j. scōa ⁊ tertia fer. ⁊ sic ℣. j. qnta fe. ⁊ ꝯ sexta fe. ⁊ tertiū sabbato qñ fit de feria vsq ad vigi. nati. dñi: ⁊ silr fit de aliis specialibus versiculis q ceteris tpibus pluries repetūt. Fer. iiij. ad bñ añ. De syō exibit lex: ⁊ verbū dñi de hierusalē. Ad magt. añ. Veniet fortioꝛ me post me: cuius nō sum dignus soluere corrigiā calciamentorum eius. Feria. v. ad bñ. añа. Benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Ad magt. añа. Expectabo dñm saluatorē meū: ⁊ pstolaboꝛ eum dum prope est alla. Feria. vj. ad bñ. añа. Ecce veniet deus ⁊ hō: de domo dauid: sedere in throno alla. Ad magt. añа. Ex egypto vocaui filium meum: veniet vt saluet populum suum. Sabbato ad bñ añа. Syon noli timere: ecce deus tuus veniet alla. Ad vesp. cap. Roma. c. 15. a.

Fratres. Quecūq scripta sunt ad nostrā doctrinā scripta sunt: vt per patientiā ⁊ cōsolationē scripturarū spē habeamus. ℟. Deo grās. Hym. Cōditoꝛ. ℣. Rorate celi desuper ⁊ nubes pluāt iustū. ℟. Aperiat terra ⁊ germinet saluatorem. Ad magt añ. Veni dñe visitare nos i pace: vt letemur corā te corde pfecto. Oro.

Excita dñe corda nr̄a ad pparandas vnigeniti tui vias: vt per eius aduentum purificatis tibi mētibus seruire mereamur. Qui tecū viuit. Dominica .ij. de aduentu ad matutinum inuita.

Inui. Surgite vigilemus venite adoremus: Quia nescimus horaz quando veniet dñs. Ps. Venite. i. Hym. Verbū supnū. i. Añ. noctur. 7 V. dñr de dñica sicut in psal. fol. i. De esaia propheta. Lectio prima.

Egredietur virga de radice iesse 7 flos de radice eius ascendet: 7 requiescet super euz spiritus domini. Spūs sapiētie 7 intellectus: spūs cōsilij 7 fortitudinis: spūs scientie 7 pietatis: 7 replebit eū spūs timoris dñi. Nō s'm visionē oculoꝝ iudicabit: neqꝫ s'm auditū auriuz arguet: sed iudicabit in iusticia paupes: 7 arguet in equitate pro māsuetis terre. Et pcutiet terram virga oris sui: 7 spū labiorum suorum interficiet impiū. Et erit iusticia cingulum lumborum eius: 7 fides cinctoriū

1 renū eius. R. Hierusalē cito veniet salus tua: q̄re merore cōsumeris: nūquid ꝯsiliarius nō est tibi: quia innouauit te dolor: Saluabo te 7 liberabo te noli timere. V. Ego eni sum dñs de9 tuus: scūs israel redēptor tu9. Sal.

Habitabit lupus cū agno: 7 L. ij. pardus cū hedo accubabit. Vitulus 7 leo 7 ouis simul morabuntur: 7 puer paruulus minabit eos. Vitulus 7 vrsus pascētur: simul requiescēt catuli eoꝝ. Et leo quasi bos comedet: paleas: 7 delectabit' infans ab vbere sup foramine aspidis: 7 in cauerna reguli q ablactatus fuerit manū suā mittet. Nō nocebūt: 7 non occident in vniuerso monte scō meo: q2 repleta est terra sciētia dñi sicut aqua maris operiē-

2 tis. R. Ecce dñs veniet: 7 oēs sci eius cum eo: 7 erit in die illa lux magna 7 exibūt de hierusalem sicut aqua munda: 7 regnabit dñs in eternū sup oēs gentes. V. Ecce dñs cū virtute veniet: 7 regnū in manu eius 7 potestas 7 imperium. Super. Lectio tertia.

In die illa radix iesse qui stat in signum populoꝝ ipsum gētes deprecabuntur: 7 erit sepulchrū eius gloriosuz Et erit in die illa: adijciet dñs secundo manum suā: ad possidēdū residuū populi sui: qđ relinquetur ab assyrijs 7 ab egypto: 7 a phetros: 7 ab ethiopia: 7 ab helā: 7 a senaar: 7 abemath: 7 ab insulis maris. Et leuabit signū in natiōibus: 7 cōgregabit profugos israel: 7 dispersos iudá colliget a quatuor plagis terre. Et auferet' zelus ephraim: 7 hostes iudá pibunt. Ephraim nō emulabit' i iudā: 7 iudas nō pugnabit ꝯtra ephraim. Et volabūt in hūeros philistijz: 7 p mare sil' p̄dabūt' filios oriētis.

R. Ciuitas hierusalez noli flere: q2 doluit 3
dominus super te: Et auferet a te omnez tribulationē. V. Ecce dominus in fortitudine veniet: 7 brachiuz eius dominabit'. Et aufe. In. ij. noct. añ. psal. V. vt in psal. fol. 3. Sermo sancti ambrosij epi. Lectio. iiij.

Hoc tēpus fratres charissimi in xpo nō sine causa dñi aduētus vocatur. Ideo nāqꝫ sancti patres: dñi celebrare ceperūt aduentuz: 7 sermones de his diebus ad populū fecerūt: vt se vnusquisqꝫ fidelis preparet 7 emūdet vt digne dei ac dñi sui natiuitatē valeat celebrare. Ecce siqs vestrū: seniorez suū in domū suā suscipere debuisset: ab omnibus sordibus 7 immūdis rebus ipsam domū mūdasset: 7 queqꝫ honesta 7 necessaria essent s'm suā possibilitatem p̄parasset. Et si hoc facit mortalis suscepturus mortalē: q̄to magis se mūdare debet creatura: vt suo creatori apparēti in carne nō displiceat. R.
Ecce veniet: dñs protector noster sanctus 4
israel: Coronā regni habēs in capite suo. V. Et dñabitur a mari vsqꝫ ad mare: 7 a flumine vsqꝫ ad terminos orbis terraꝝ. Coro. L. v.

Ille iustus venit ad nos peccatores: vt ex pctōrib9 faceret iustos. Pius venit ad impios: vt nos faceret pios. Humilis venit ad supbos: vt ex supbis faceret humiles. Quid plura? Ille natura bonus vēit ad hoīes q erāt pleni oībus malis. Quapropter hortamur: vt his diebus abūdātius elemosynas faciatis: ad eccliam frequentius cōueniatis: cōfessionē peccatoꝝ vr̄oꝝ purissime faciatis. Et nō solū ab oī immundicia sed etiā ab vxoribus ꝓprijs studiosissime vos cōtineatis. Omnī ni-

hilominus irā: 7 indignationē: clamo-
rem blasphemiā: supbiā atq3 iactantiā
cū oī carnali delectatiōe: procul a vo-
bis repellatis. Ut cū dies dñice natiui
tatis aduenerit: salubriter ipsum cele-
5 brare possitis. ℟. Sicut mater ꝯsolatur
filios suos: ita cōsolabor vos dicit dominus
7 de hierusalem ciuitate quam elegi veniet
vobis auxilium. Et videbitis 7 gaudebit cor
vestrum. ℣. Dabo in syon salutem: 7 in hie-
rusalem gloriam meam. Et vi. Lectio. vi.
Et sicut multi sunt solliciti de car-
nalibus diuitijs: 7 de ꝓciosis ve-
stibus: vt honorabiliores ceteris videā
tur in die illa: ita vos sollicitiores esto
te de spūalibus diuitijs 7 vestimētis.
Quia sicut aīa melior est carne: ita deli-
tie spūales meliores sunt q̄ carnales.
Et multo melius est aīam ornare virtu
tibus: q̄ corpus ꝓciosis induere vesti-
bus. Hec admōitio fratres: iccirco ad
vos facta est: vt q boni sunt: p hāc sint
meliores: 7 q malos se esse recolunt: ci-
tissime cōuertantur: vt pariter in die
dñice natiuitatis: letari spūaliter mere
antur: ipso prestante q cū pře 7 spū scō
viuit 7 regnat: per infinita secula secu
6 lorum amen. ℟. Hierusalē plātabis vineā
in mōtibus tuis: 7 exultabis quia dies dñi ve
niet: surge syō cōuertere ad dñz deū tuū: gau
de 7 letare iacob: Quia de medio gētiū salua
tor tuus veniet. ℣. Exulta satis filia syō iu
bila filia hierusalē. Qr. In .iij. noctur. aña.
psal. 7 ℣. de psal. fol. 5. Absolo fol. 3.
C.11.a. Lcō scti euāgelij fm mattheum.
In illo tpe. Cum audisset ioannes
in vinculis opa christi: mittens duos
de discipulis suis ait illi: tu es qui ven-
turus es: an aliū expectamus? Et reli
qua. Homelia sci gregorij pape. Lc. vij.
Querendū nobis est fratres cha
rissimi: ioānes ꝓpheta 7 plusq̄
ꝓpheta: q venientē ad iordanis baptis-
ma dñm ostēdit dicēs. Ecce agnus dei
ecce q tollit peccata mūdi: q 7 humili-
tatem suā 7 diuinitatis eius potētiā cō
siderās dicit. Qui de terra est de terra
loquit: q aūt de celo venit sup oēs est.

cur in carcere positus: mittēs discipu
los reqrit: tu es q venturus es: an aliū
expectamus? tanq̄ si ignoret quē ostē
derat: 7 an ipse sit nesciat quē ipsuz esse
prophetādo: baptiçādo: ostendendo
clamauerat. Sed hec citius q̄stio solui viii
tur. si geste rei tēpus 7 ordo pensetur.
Ad iordanis eniz fluēta positus: quia
ipse redēptor mūdi esset asseruit. Mis-
sus vero in carcerē: vtrū aliū expectēt
an ipse veniat reqrit. Nō q2 ipsum esse
mūdi redēptorē dubitet: sed querit vt
sciat si is q p se in mūdū venerat: p se ēt
ad inferni claustra descēdat. Quē eniz
precurrēs mūdo nūciauerat: hūc mo-
riendo 7 ad inferos descēdēdo ꝓcur-
rebat. ℟. Egredietur dñs de samaria ad 7
portam que respicit ad orientez: 7 veniet in
bethleē ābulans sup aquas redēptiōis iude.
Tūc saluus erit oīs hō: q2 ecce veiet. ℣. Et
ꝓparabit in misericordia soliū eius: 7 sedebit
super illum in veritate. Tunc. Lectio. viij.
Ait ergo. Tu es q venturus es: an
aliū expectamus. Ac si apte dicat
sicut ꝓ hoībus nasci dignatus es: an
etiā ꝓ hoībus mori digneris insinua?
vt q natiuitatis tue ꝓcursor extiti: mor
tis etiā ꝓcursor fiā: 7 venturū inferno te
nūciem? quē iā venisse mūdo nūciaui.
Unde 7 inqsitus dñs: enumeratis po
tentie sue miraculis: de mortis sue ꝓti
nus hūilitate rñdit dicēs. Ceci vidēt:
claudi ambulāt: leprosi mūdant: surdi
audiūt: mortui resurgūt: paupes euā-
geliçant. Et btūs est qui nō fuerit scan-
daliçatus in me. Uisis tot signis tātisq3
virtutibus: nō scādaliçari qsq3 potuit
sed admirari. Sed infideliū mens gra
ue in illo scādaluz ꝑtulit: cuz eum post
tot miracula morientem vidit. Unde 7
paulus dicit: Nos aūt ꝑdicamus xp̄m
crucifixū: iudeis quidem scandalū: gē
tibus autem stultitiā. Stultuz quippe
hoībus visum est: vt ꝓ hoībus auctor
vite moreretur: 7 inde contra eum hō
scandalum sumpsit: vnde etiam ei plus
debitor fieri debuit. Nam tanto deus
ab hominibus dignus honorādus est:
q̄to

q̄to pro hominibus ⁊ idigna suscepit. R. Festina ne tardaueris domine: Et libera populum tuum. V. Ueni domine ⁊ noli tardare: relaxa facinora plebi tue. Et. Lectio .ix.

QUid est ergo dicere beatus q nõ fuerit scãdalizatus in me: nisi apta voce: abiectionẽ mortis sue hũilitateq3 significare? Ac si patenter dicat. Mira quidẽ facio: sed abiecta ꝑpeti nõ dedignor. Qr ergo moriendo te subsequor: cauẽdum valde est hoibus: ne in me mortẽ despiciãt: qui signa venerantur. Sed dimissis ioanne ⁊ discipulis: quid de eodẽ ioãne turbis dicat audiamus. Quid existis in desertũ videre? Arũdinẽ vento agitatã? Qd videlicet nõ asserẽdo: sed negãdo intulit. Arũdinem quippe mox vt aura cõtigerit: in partẽ alterã deflectit. Et quid ꝑ arũdinem nisi carnalis animus designat: q mox vt fauore vel detractione tangitur: statiz in partẽ quãlibet inclinatur. Si enim ab humano ore aura fauoris flauerit: ilico extollit: totũq3 se quasi in gratiã flectit. Sed si inde vẽtus detractionis erupit: vñ laudis aura veniebat: mox hunc quasi in partẽ alterã ad vim furoris inclinat. Sed arũdo vẽto agitata ioãnes nõ erat: qr hunc nec blãdũ grã: nec cuiuslibet detractio in irã asperũ faciebat: nec prospera hunc erigere: nec aduersa nouerant inclinare. Arũdo ergo vẽto agitata nõ erat: quẽ a statu sue rectitudinis: nulla rerũ varietas inflectebat.

9 R. Ecce dñs veniet cum
splẽdore descendẽs: ⁊ virtus eius cũ eo: Uisi
tare populũ suũ in pace: ⁊ cõstituere sup eũ
vitã sempiternã. V. Ecce dñs noster cũ vir
tute veniet. Uisitare. Glia pa. Uisitare. R.
10 Ecce ab austro venio ego dñs deus vester:
Uisitare vos in pace. V. Aspiciaz vos ⁊ cre
scere faciã: multiplicamini ⁊ firmabo pactũ
11 meum vobiscũ. Uisita. R. Rex noster adue
niet xp̄s: Quẽ ioannes predicauit agnũ esse
venturũ. V. Sup ipsum cõtinebũt reges os
12 suum: ipsum gẽtes deprecabunt. Quẽ. R.
Montes israel ramos vestros expãdite ⁊ flo
rete: ⁊ fructus facite: Prope est vt vẽiat dies

dñi. V. Rorate celi desup: ⁊ nubes pluant iustũ: aperiatur terra ⁊ germinet saluatorem Prope. Ad lau. ⁊ ꝑ ho. aña. Ecce in nubibus celi dñs veniet: cum potestate magna alleluia. ps. Dñs regñ. cũ rel. 5. Aña. Urbs fortitudinis nostre sion: saluator ponetur in ea: murus ⁊ antemurale aperite portas: quia nobiscũ deus all'a. Añ. Ecce apparebit dñs ⁊ nõ mentietur: si morã fecerit: expecta eũ: qr veniet ⁊ nõ tardabit: all'a. Añ. Mõtes ⁊ colles cantabunt corã deo laudẽ: ⁊ oia ligna siluarũ plaudẽt manibus: qm̃ veniet dñs dñator in regnũ eternũ: all'a all'a. Añ. Ecce dñs noster cũ virtute vẽiet: ⁊ illuminabit oculos seruoꝝ suoꝝ all'a. Cap. Frẽs: quecũq3. 5. Hym. Uox clara. V. Uox clamantis in deserto parate viã dñi. R. Rectas facite semitas eius. Ad bñ. aña. Joãnes aũt cum audisset in vinculis opa christi: mittens duos de discipulis suis ait illi: tu es qui vẽturus es: an alium expectamus? Oratio. Excita. 5. Ad primaz oia vt in psal. 7. Aña vero Ecce in nubibus. Ad absol. Cap. Deus aũt spei. Ad iij. Hym. Nũc sancte. 11. Aña. Urbs fortitudinis nr̃e sion. Psal. Legem pone. Cũ rel. 11. Replicat aña. tota. Cap. Fratres quecũq3. 5. R. bre. Ueni ad liberãdũ nos. Dñe de⁹ virtutũ. Replicat. V. Ostende faciẽ tuã ⁊ salui erimus. R. Domine. V. Gloria patri. R. Ueni. V. Timebũt gentes nomẽ tuũ domine. R. Et oẽs reges terre gloriam tuã. Oro. Excita. 5. Ad vi. Hym. Rector potẽs. 12. Añ. Ecce apparebit dñm. Psal. Defecit. 12. Replicatur

DEus autez tota. aña. Capitulũ. Rom. 15.b.
patiẽtie ⁊ solatij: det vobis idipsum sapere i alterutrũ s'm iesum xp̄m: vt vnanimes vno ore honorificetis deum: ⁊ patrẽ domini nostri iesu christi. R. bre. Ostẽde nobis dñe misericordiã tuaz Replicatur. V. Et salutare tuuz da nobis. R. Miseri. V. Gloria patri. R. Ostende. V. Memẽto nr̃i domine in beneplacito populi tui. R. Uisita nos in salutari tuo. Oro. Excita. 5. Ad nonã. Hym. Rerũ deus. 12. Aña. Ecce dñs nr̃. Psal. Mirabilia.

12. Replicat. aña. Capitulum. Rom. 15.c.
DEus autem spei repleat vos oi

gaudio et pace in credẽdo: vt abũndetis in spe et virtute spũs sci. R. bre. Super te hierusalẽ: Orietur dñs. replicatur. V. Et gloria eius in te videbitur. R. Orietur. V. Gloria pri. R. Sup te. V. Domine deus virtutũ cõuerte nos. R. Et ostẽde faciẽ tuã et salui erimus. Ad vesp. an. Ecce in nubibus. Cum rel. ps. Dixit dñs. cũ rel. 37. de psal. Cap. Fratres q̃cũqz. 5. Hym. et V. vt fol. 1. Ad magt. añ. Tu es qui venturus es: an aliũ expectamus: dicite ioãni que vidistis: ad lumen redeũt ceci: mortui resurgunt paupes euãgelizãtur: alla. Orõ. vt supra. Feria scda qñ fit de fer. Inui. Regẽ vẽturũ dominum. Uenite adoremus. Ps. Uenite. 1. Hym. Uerbũ. 1. Añ. psal. et V. fer. ij. 13. Ad lau. añ. et psal. de psal. 16. Cap. Uenite ascẽda. 4. Hymn9 Uox clara. 7. V. Uox clamãtis: in deserto parate viam dñi. R. Rectas facite semitas eius. Ad bñ. añ. De celo veniet dñator dñs: et in manu eius honor et imperiũ. Deinde p̃ces vt fol. 17. Ad primã. Hym. Jam lucis. 7. añ. de lau. dñice. Ecce in nubibus. Psal. Deus in noie tuo. 8. Beati et Retribue. 9. añ. Repl. Caplm. Pacez. cum rel. 10. Ad absolõnes caplm. Dñe misere. 4. Ad. iij. vj. ix. ps. de psal. reliq oia vt in fer. ij. fol. 4. Exceptis añt. que dicunt de lau. dñice. Ad vesp. aña. et Psal. de psal. fer. ij. 38. Caplz. 4. Hym. et V. vt fol. 1. Ad magt añ. Ecce rex veniet dñs terre: et ipse auferet iugum captiuitatis nostre. Deinde p̃ces cũ rel. vt fol. 11.

De esaia propheta. Lectio. j.

c. 13. a. Idumea et moab p̃ceptuz manus eorum: et filij ammõ obediẽtes erũt: et desolabit dñs linguã maris egypti: et leuabit manuz suã sup flumẽ in fortitudine spũs sui. Et pcutiet eũ in septẽ riuis: ita vt transeant p eum calciati. Et erit via residuo populo meo: qui relinquet ab asyrijs: sicut fuit israel in die qua ascẽdit de terra egypti: et dices in die illa. Cõfitebor tibi dñe qm̃ iratus es mihi: cõuersus est furor tuus et consolatus es me. Onus babylonis: qd̃ vidit esaias: filius amos super montem caliginosuz: leuate signũ et exaltate vocẽ. Leuate manũ et ingrediant portas duces. Ego mãdaui scificatis meis: et vocaui fortes meos in ira mea. Lec. ij.

Uox multitudinis in mõtibus q̃si populoz frequẽtiũ: vox sonitus regum et gentiũ cõgregatarũ. Dominus exercituum precepit militie belli: veniẽtibus de terra pcul. A summitate celi deus: et vasa furoris eius vt disperdat oẽz terrã. Ululate qz prope est dies dñi: quasi vastitas a dño veniet: Propter hoc oẽs manus dissoluent: et oẽ cor hoĩs tabescet et cõteret. Tortiones et dolores tenebunt: quasi parturiens dolebunt. Unusquisqz ad proximum suuz stupebit facies combuste vultus eorum. Lectio tertia.

Ecce dies dñi veniet crudelis et indignationis plenus et ire: furorisqz ad ponẽdã terrã in solitudinẽ: et peccatores eius ɔterẽdos de ea. Qm̃ stelle celi et splẽdor earũ: nõ expãdent lumẽ suũ. Obtenebratus est sol i ortu suo: et luna nõ splẽdebit in lumine suo: et visitabo sup orbis mala: et cõtra impios iniquitatem eoz. Et quiescere faciã superbiam infidelium: et arogantiam fortium humiliabo. Preciosior erit vir auro: et homo mundo obriço. Fer. iij. L. j.

Super hoc celũ turbabo: et mouebitur terra de loco suo: propter indignationẽ dñi exercituũ: et propter diem ire furoris eius. Et erit quasi damula fugiẽs: et quasi ouis et non erit q cõgreget. Unusquisqz ad populũ suuz cõuertet: et singuli ad terrã suam fugient. Ois qui inuẽtus fuerit occidet: et ois qui superuenerit: cedet in gladio. Infantes eoz allidentur in oculis eoz diripientur domus eoz et vxores eoz violabunt: Ecce ego suscitabo sup eos medos: qui argẽtũ non querãt nec aurum velint. Sed sagittis puulos interficiẽt: et lactẽtibus vteris nõ miserebũtur: et sup filios nõ parcet oculus eoz.

Et erit babilon illa gloriosa L. ij. in regnis iclyta in supbia caldeorum

rum: sicut subuertit dominus sodomã ⁊ gomorrã: nõ habitabit᷑ vsq3 in fine: ⁊ nõ fundabit᷑ vsq3 ad generationẽ ⁊ gñationes. Nõ ponet ibi tẽtoria arabs nec pastores requiescẽt ibi: sed requiescẽt ibi bestie: ⁊ replebunt᷑ domus eorꝫ draconibus: ⁊ habitabunt ibi structiones: ⁊ pilosi saltabunt ibi: ⁊ rñdebunt ibi vlule in edibus eius: ⁊ syrene in delubris voluptatis. Lectio tertia.

Prope est vt veniat tẽpus eius: ⁊ dies eius nõ elõgabunt᷑. Miserebitur eni dñs iacob: ⁊ eliget adhuc de israel ⁊ requiescere eos faciet sup humũ suã. Adiũget᷑ aduena ad eos: ⁊ adherebit domui iacob: ⁊ tenebũt eos populi: ⁊ adducẽt eos in locũ suũ. Et possidebit eos domus israel sup terraꝫ dñi in seruos ⁊ ancillas: ⁊ erũt capiẽtes eos qui se ceperãt: ⁊ subiicient exactores suos. Et erit in die illa: cũ requiẽ dederit tibi deus a labore tuo: ⁊ a cõcussione tua: ⁊ a seruitute dura: qua añ seruisti: sumes parabolã istam cõtra regẽ babylonis ⁊ dices. Quõ cessauit exactor: quieuit tributũ? Feria.iij. Ad bñ.añ. Super te hierusalẽ orief dñs: ⁊ glĩa eius in te videbit᷑. Ad mag̃t aña. Vox clamantis in deserto parate viã dñi: rectas facite semitas dei nr̃i. Feria.iiij. Ad bñ.aña. Ecce mitto angelum meũ: qui preparabit viã meã ante facieꝫ tuã. Ad mag̃t añ. Sion renouaberis: ⁊ videbis iustũ tuũ qui vẽturus ẽ in te. Feria.v. Ad bñ.añ. Tu es qui vẽturus es dñe queꝫ expectamus: vt saluũ facias populuꝫ tuum. Ad mag̃t aña. Qui post me venit ante me factus est: cuius nõ sum dignus calciamenta soluere. Feria.vi. Ad bñ.añ. Dicite pusillanimes: cõfortamini: ecce dñs deus nr̃ veniet. Ad magnificat añ. Cãtate dño cãticũ nouũ: laus eius ab extremis terre. Sabbato.ad bñ.añ. Leuabit dñs signũ in nationibus: ⁊ ꝯgregabit dispersos israel. Ad ves. capl᷑ꝫ.

Phil. 4. Fratres: Gaudete in dño semp: iterũ dico gaudete: modestia vestra nota sit oĩbus hominibus: dñs enim prope est. Hym. Cõditor. ℣. Rorate celi desup ⁊ nubes pluãt iustum. ℟. Aperiat᷑ terra ⁊ germiet saluatorẽ. Ad magnificat añ. Ante me non est formatus deus: ⁊ post me nõ erit: q2 mihi curuabit᷑ oẽ genu: ⁊ cõfitebit᷑ omnis lingua. Oratio.

Aurem tuã q̃s dñe precibus nr̃is accomoda: ⁊ mẽtis nr̃e tenebras gratia tue visitatiõis illustra. Qui viuis ⁊ regnas. Dñica.iij. de aduẽtu.ad matuti. inuita. Dñe ꝓstolamur aduẽtum tuum: Ut cito venias ⁊ dissoluas iugũ captiuitatis nostre. ps. Uenite. Hym. Uerbũ supnũ. aña. noctur. psal. ⁊ ℣. dicunt᷑ de psal. vt fol.j. Absol. De esaia propheta. C. ii. c. 29. e

Ueh qui ꝓfundi estis corde: vt a dño abscõdatis cõsiliuꝫ: quorꝫ sunt in tenebris opa ⁊ dicũt. Quis videt nos: ⁊ qs nouit nos? Peruersa est hec vestra cogitatio. Quasi si lutũ cõtra figulũ cogitet: ⁊ dicat opus factori suo: nõ fecisti me: ⁊ figmẽtũ dicat factori suo nõ intelligis. Nonne adhuc in modico ⁊ in breui cõuertet᷑ libanus in chermel: ⁊ chermel in saltuꝫ reputabit᷑. Et audiẽt in illa die surdi verba libri: ⁊ de tenebris ⁊ caligine oculi cecorꝫ videbũt. ℟. Ecce apparebit dñs sup nubẽ candidam: ⁊ cum eo sanctorum milia. Et habebit in vestimẽto ⁊ in femore suo scriptum: rex regum ⁊ dñs dñantiũ. ℣. Apparebit in fine ⁊ nõ mẽtiet᷑: si morã fecerit expecta eũ: q2 veniẽs veniet. Et. Lectio.ij.

Et addẽt mites in dño leticiaꝫ: ⁊ paupes homines in sancto israel exultabunt. Qm̃ defecit qui ꝑualebat: cõsumatus est illusor: ⁊ succisi sunt oẽs qui vigilabãt sup iniquitatẽ. Qui peccare faciebant hoĩes in verbo: ⁊ arguentem in porta supplantabant: ⁊ declinauerũt frustra a iusto. Propter hoc hec dicit dominus ad domũ iacob: q redemit abrahã: Nõ mõ cõfundetur iacob: nec mõ vultus eius erubescet. Sed cum viderit filios suos opera manuũ mearũ in medio sui sanctificantes nomẽ meũ: ⁊ sanctificabũt scm̃ iacob ⁊ deũ israel predicabũt: ⁊ scient errãtes spiritu intellectum: ⁊ musitatores discent legẽ. ℟. Bethleẽ ciuitas dei sum-

mi: ex te exiet dñator israel: ⁊ egressus eius sicut a principio dierum eternitatis: ⁊ magnificabitur in medio vniuerse terre: Et pax erit in terra nostra dum venerit. ℣. Loquetur pacē gentibus: ⁊ potestas eius a mari vsq3 ad mare. Et pax erit in. Lectio tertia

Veh filij desertores dicit dñs: vt faceretis cōsiliū ⁊ non ex me: ⁊ ordiremini telā ⁊ nō per spūm meū: vt adderetis peccatū sup peccatū. Qui ambulatis vt descēdatis in egyptū: ⁊ os meum nō interrogastis: sperātes auxiliū3 in fortitudine pharaōis: ⁊ habētes fiduciam in vmbra egypti: ⁊ erit vobis fortitudo pharaōis in cōfusionē: ⁊ fiducia vmbre egypti in ignominiā. Jerant enim in thānis principes tui: ⁊ nūcij tui vsq3 ad thānes puenerūt. Oēs cōfusi sunt sup populo: qui eis prodesse nō potuit: nō fuerunt in auxilium ⁊ in aliquam vtilitatē: sed in cōfusionē3

3 ⁊ i opprobriū: ℟. Qui venturus est veniet ⁊ nō tardabit: ia3 nō erit timor in finibus nostris: Qm̄ ipse est saluator noster. ℣. Deponet omnes iniquitates nostras: ⁊ pijciet in profundū maris oīa peccata nostra. Qm̄.

In .ij. noc. añ. psal. ⁊ ℣. fol. 3. Absol. 2.

Sermo sancti ambrosij epi. Lcō. iiij.

Satis abundeq3 dixisse me credo superiori tractatu: quēadmodū compti vel nitidi natale3 dñi suscipere debeamus: ⁊ superuenientē festiuitatem eius omni ambitiōe retinēre. Retinēre inq̄ vt si dies natalis eius trāseat: apud nos tñ sanctificatiōis eius britudo pmaneat. Hec eni3 grā natalis ē dñi saluatoris: vt in futurū ad pdestinatos transeat: ⁊ in pteritū maneat ad deuotos. Oportet ergo nos esse sanctitate puros mūdos pudicitia nitidos honestate: vt quo diē festū aduēire ppinquus cernimus: accuratius incedamus. ¶ Si eni3 muliercule solēt: aliquas ferias suscepture: maculas vestiū suarū aqua diluere: cur non magis nos excepturi natalem dñi: maculas aiarum nostrarum fletibus abluamus? Et ille quide3 si adeo infecte res cellule sordibus extiterint: q maculā sola aqua nō purgat: addūt moliciem olei: sapōnis etiā acrimoniam: Nos quoq3 si tam graue peccatum fuerit vt minime solis flectibus abluatur: addamus misericordie oleū acrimoniāq3 ieiunij. Nullū eni3 tā graue delictu3 est: q nō purget abstinētia elemosynis extinguatur. Ait enim scūs propheta. Sicut aqua extinguit ignem ita elemosina extinguit peccatum. ¶

℟. Egipte noli flere: quia dominator tuus veniet tibi: ante cuius conspectum mouebuntur abyssi: Liberare populū suū de manu potentie. ℣. Ecce veniet dñs exercituū deus tuus: cū potestate magna: Liberare. Lec. v. 4

Magna ergo est elemosyna: q̄ ardentiū criminū globos beniuolentie sue fonte refrigerat: ⁊ quodā irriguo largitatis obruit incēdia delictorum: vt q̄uis offensus deus: q̄uis criminibus prouocatus: cogatur liberare elemosynis: quem disposuerat punire peccatis. Cogitur enim a nobis quodāmodo: dum cōpellitur pro actibus nr̄is mutare sententiā: ⁊ in vno eodēq3 homine: nec se veritate iudicis promouere: nec patris pietate blandiri. Pater enim nobis deus est cū bene agimus: iudex nr̄ est cū peccamus. ¶ Cōpellitur ergo opibus nr̄is dñs vt nobis misericordiam sua3 largiatur. Atq3 ideo ipse in euāgelio scō dicit. A dieb⁹ ioānis baptiste: regnum celorum cogitur. Que sentētia quē intellectum habeat videamus Regnū celorum non nisi christus est dñs qui regnat in celis. Cogi autem verbū tunc solet dici: quādo rex aliqua rarior assidua opatione densatur. Ex quo ergo ioānes baptista saluatoris aduētu3 predicauit: ex eo regnū celorum qd̄ prius fluidū ⁊ remissum iacebat apud iudeos credentiū populorum cepit assiduitate densari: ⁊ oīs illa regni raritas pdicationū frequentatiōe solidari. Ta3 enim apud iudeos rarū fuit regnu3 vt trāsiret ad gentes: tam fluidū vt emanaret ad populos. Nūc autē tanta credentium cogitur densitate vt fixum ⁊

solidu3

solidū maneat sine fine. Sicut scriptu-
ra dicit. Et regni eius nō erit finis. ℞.
5 Prope est vt veniat tempus eius ⁊ dies ei⁹
nō elōgabunť: Miserebiť dñs iacob: ⁊ isra-
el saluabiť. ℣. Reuertere ꝟgo israel: reuer-
tere ad ciuitates tuas. Miserebiť. Lcō. vi.
Cogimus enim regnū celorū: ⁊
vim quodāmodo facim⁹: sicut
ait euāgelica lectio: ⁊ vim faciētes di-
ripiūt illud. Vim inq̄ facimus dño: cō
pellēdo. Sed ipsi regnare debemus i
nobis: vt regnū possimus diripere sal
uatoris. Ait ergo euangeliū: ⁊ vim fa
ciētes diripiūt illud. Raptores igiť su
mus: raptores aūt nō nisi aliena diri-
piūt. Agnosco verā esse sentētiā. Chr̄s
eniʒ ecclesiā rapuit synagoge: ⁊ aliene
gētes vim faciēdo possidet. Nā salua-
tor missus sub lege: nutritus iuxta le-
gem: dū a iudeis negligiť a gentibus
occupať: ⁊ dū a sacerdotib⁹ repelliť:
a pctōrib⁹ inueniť: sicut ipse ait. Pu-
blicani ⁊ pctōres p̄cedēt vos i regno
celoꝝ. Ergo fratres charissimi natalē
dñi suscepturi ab oī cōsciētias nr̄as fe
ce emūdemus. Accuremus nos nō se
ricis vestibus: sed opib⁹ p̄tiosis. Vesti
menta eni nitida mēbra opire possunt
cōsciētiā ornare nō possūt: nisi quod
maioris est verecūdie: nitiduʒ mēbris
incedere: ⁊ pollutū sensib⁹ ambulare.
Interioris igiť hois prius ornemus
affectū: vt exterioris quoqʒ sit amict⁹
ornatus. Spūales maculas abluam⁹:
vt carnalia nobis fulgeant vestimēta.
Nihil aūt prodest fulgere vestibus: ⁊
sordere flagitijs: vbi eni cōsciētia tene
brosa est: totū corpus obscurū est. Ha-
bemus aūt quō ꝯsciētie maculas ab-
luamus. Scriptū est eniʒ: date elemo-
synā: ⁊ oīa munda sunt vobis. Bonuʒ
elemosyne mādatū: per qd̄ manibus
opamur: corde mūdamur. Prestāte
dño nr̄o iesu christo: qui cuʒ p̄re ⁊ spū
sctō viuit ⁊ regnat deus in sclá sclōꝝ:
6 Amē. ℞. Descēdet sicut pluuia in vellus:
Oriet in dieb⁹ eius iustitia ⁊ abundantia pa
cis. ℣. Et adorabunt eū oēs reges oēs gē-
tes seruiēt ei. Oriet. In .iij. noc. añ. psal.
⁊ ℣. vt fol. 5. absolu. 2. Lcō sci euāgelij.
In illo tēpore: Secūdū ioannē.
Miserūt iudei ab hierosolymis
sacerdotes ⁊ leuitas ad ioanē: vt inter
rogarēt eū: tu quis es? Et rel. Home-
lia sancti gregorij pape. Lectio. vij.
Ex huius nobis lectōis ꝟbis frēs
charissimi: ioānis humilitas cō
mendať. Qui cū tāte virtutis esset: vt
chr̄s credi potuisset: elegit solide sub-
sistere in se: ne humana opinione rape
tur inaniter sup se. Nam cōfessus est ⁊
non negauit: cōfessus est: quia nō sum
ego chr̄s. Sed q dixit nō sum: negauit
plane qd̄ nō erat: sed non negauit qd̄
erat vt veritatē loquens: eius mēbrū
fieret: cui⁹ sibi nomē fallaciter nō vsur
paret. Cuʒ ergo nō vult appetere no-
men chr̄i: factus est mēbrū chr̄i. Quia
duʒ infirmitatē suā studuit hūiliter a-
gnoscere: illius celsitudinē meruit ve-
raciter obtinere. Sed cuʒ ex lcōne alia
redēptoris nr̄i sentētia ad mētē redu-
ciť: ex huius nobis lectiōis verbis: que
stio valde iplexa generať. Alio qppe
in loco inq̄situs a discipulis dñs de he
lie aduētu: rn̄dit: Helias venit: ⁊ nō co
gnouerunt eū: sed fecerūt in eo quod-
cūqʒ voluerunt. Et si vultis scire ioan
nes ipse est helias: requisitus autē ioā-
nes dicit: nō sum helias. ℞. Veni dñe ⁊ 7
noli tardare: relaxa facinora plebi tue: Et re
uoca dispsos in terrā suā. ℣. Excita dñe po
tentiam tuā ⁊ veni: vt saluos facias nos. Et.
Quid est hoc fra- Lectio. viij.
tres charissimi: quia quod veri
tas affirmat: hoc propheta veritatis
negat? Valde namqʒ inter se diuersa
sunt: ipse est: ⁊ non suʒ. Quomodo er-
go propheta veritatis est: si eiusdem
veritatis sermonibus concors nō est?
Sed si subtiliter veritas ipsa requira-
tur: hoc quod in se contrariuʒ sonuit:
quomodo contrarium non sit inueni-
tur. Ad çachariam namqʒ de ioannis
promissione angelus dicit. Ipse prei-
bit ante illuʒ in spiritu ⁊ virtute helie.

Qui iccirco venturus in spiritu ꝛ virtute helie dr̄: qꝛ sicut helias scd̄m dñi aduentuz preueniet: ita ioānes ꝑuenit primū. Sicut ille p̄cursoꝛ vēturus est iudicis. ita iste p̄cursoꝛ factus est redēptoꝛis. Joānes igiť in spū helias erat: in ꝑsona helias nō erat. Qd̄ ergo dñs fateť de spū hoc ioānes denegat de ꝑsona. Qꝛ ꝛ iustuz sic erat: vt discipulis dñs spūalez de ioāne sniam diceret: ꝛ ioānes idē turbis carnalib⁹ nō de suo spū: sed de corpoꝛe rñderet: cōtrariuz ergo videť esse veritati qd̄ ioānes sonuit: sed tñ a veritatis tramite non recessit. Qui se etiā prophetā negauit: q videlicet nō solū poterat redēptoꝛez p̄dicare: sed etiā demōstrare: qs nāqz sit cōtinuo exp̄mit cū subiungit. Ego

8 vox clamātis in deserto. ℟. Ecce radix iesse ascēdet in salutē ppl'oꝝ: ipm gētes depꝛecabūtur. Et erit nomē eius gloꝛiosum. ℣. Dabit ei dñs de⁹ sedē dauid pr̄is ei⁹: ꝛ regnabit i domo iacob in ethernuz. Et. L. ix.

Scitis fr̄es charissimi: qꝛ vnigenitus fili⁹ verbū pr̄is vocať: ioāne attestāte: q ait. In p̄ncipio erat verbū: ꝛ verbū erat apd̄ d̄z: ꝛ d̄s erat verbū. Ex ipsa vr̄a locutōe agnoscitis: qꝛ pri⁹ vox sonat vt verbū postmodum possit audiri. Joānes ergo vocē se asserit: qꝛ verbū p̄cedit. Aduētuz itaqz dñicū p̄currēs vox diciť: qꝛ ꝑ eius ministeriū pr̄is verbū ab hoib⁹ audiť: q etiā i deserto clamat: qꝛ derelicte ac destitute iudee solatiū sue redēptiōis annūtiat. Quid aūt clamat isinuat cū subiūgit: dirigite viā dñi: sicut dixit esaias ꝑpheta. Via dñi ad coꝛ dirigiť: cū veritatis s̄mo hūilr̄ auditur. Via dñi ad coꝛ dirigiť: cū ad p̄ceptū ei⁹ vitā p̄parať. Uñ scriptuz est. Siqs diligit me: sermonē meū seruabit: ꝛ pr̄ meus diliget eū: ꝛ ad eū veniem⁹: ꝛ māsionem apd̄ eū faciem⁹. Quisqs ergo i supbiā mētē eleuat qsqs auaricie estib⁹ anhelat: qsqs se luxurie ingnatiōib⁹ polluit: coꝛdis ostiū cōtra veritatē claudit: ꝛ ne ad se dñs veniat claustra animi seris vitioꝝ dānat. Sz adhuc q missi sūt ꝑcunctanť. Quid ergo baptizas si tu nō es xp̄s: neqz helias: neqz ꝑpheta. Qd̄ qꝛ nō studio cognoscende veritatis: sed malitia exercēde emulationis dr̄: euāgelista tacite inotuit q subiūgit dicēs. Et q missi fuerāt erāt ex pharis eis. Ac si apte dicat: Jlli ioānē d̄ suis actib⁹ reqrūt: q doctrinā nesciunt q̄rere: lz inuidere. Sz scūs qsqz ēt cū a peruersa mēte reqriť: a bonitatis sue studio nō mutať. Unde ioānes quoqz ad verba inuidie p̄dicamēta rñdit vite: nā ꝑtin⁹ subiūgit. Ego baptizo i aqua: medi⁹ aūt vestrū stetit: quē vos nescitis. ℟. Docebit nos dñs vias suas ꝛ ambulabimus in semitis eius: Quia de sion exibit lex: ꝛ verbū dñi de hierl'm. ℣. Uenite ascendamus ad montē dñi: ꝛ ad domū dei iacob. Qꝛ. Ad lau. ꝛ ꝑ ho. añ. Ueniet dñs ꝛ nō tardabit ꝛ illuminabit abscōdita tenebraꝝ: ꝛ manifestabit se ad oēs gētes all'a. ps. Dñs regna. 9. Cū rel. Añ. Hierl'm gaude gaudio magno: qꝛ veniet tibi saluatoꝛ all'a. Añ. Dabo in sion salutem. ꝛ in hierusalem gl'iam meā all'. Añ. Mōtes ꝛ oēs colles humiliabuntur: ꝛ erūt praua in directa: ꝛ aspa in vias planas: veni dñe ꝛ noli tardare all'. Añ. Juste ꝛ pie viuamus: expectantes beatam spem ꝛ aduentū dñi. Cap. Fratres: gaudete. 8. Hym. Vox clara. 3. ℣. Vox clamātis in deserto: parate viam domini. ℟. Rectas facite semitas eius. Ad benedictus añ. Super solium dauid: ꝛ super regnum eius sedebit in ethernum alleluia. Ad. iij. cap. Fratres: gaudete. 8. ℟. bre. Ueni ad liberandum nos. Domine deus virtutū. Replicatur. Ueni ꝛc. Ostende faciem tuā: ꝛ salui erimus. ℟. Domine ꝛc. ℣. Gloꝛia pr̄i ꝛc. ℟. Ueni ꝛc. ℣. Timebūt gentes nomen tuū domine. ℟. Et omnes reges terre gloꝛiam tuam. Ad. vj. Capitulum.

Nihil soliciti sitis: sed in omni oratione ꝛ obsecratiōe cū grārum actiōe petitōes vr̄e inotescāt apd̄ deū. ℟. bre. Oñde nobis dñe: misericoꝛdiā tuā. Replicať Oñde. ℣. Et salutare tuū da nobis. ℟. Misericoꝛdiā tuā. ℣. Gl'ia ꝛc. ℟.

Ostende

Ostende &c. ℣. Memento nostri domine: in beneplacito populi tui. ℟. Visita nos in salutari tuo. Ad nonam capitulum.

pbilli. 4.b
ET pax dei que exupat oẽs sensũ: custodiat corda vestra & itelligẽtias vestras: i xp̃o iesu dño nr̃o. ℟. bre. Sup hierlm: Orie͂t dñs. Replicat. Sup te &c. ℣. Et gloria eius in te videbitur. ℟. Orie͂t dñs. ℣. Glĩa p̃ri &c. ℟. Super te &c. ℣. Domine de⁹ virtutũ: conuerte nos. Et ostende faciem tuaȝ & salui erimus. ℟. Ad vesper. añt. Veniet domi. Cum reli. p̃s. Dixit dominus. 37. Cum rel. de psal. Cap. Fr̃es gau. 8. Hym. Cõditor. 1. ℣. Rorate celi desup: & nubes pluant iustum. ℟. Aperiatur terra & germinet saluatorẽ. Ad magñt añ. Beata es maria q̃ credidisti: pficient' i te que dicta sunt tibi a dño all'a. Oro Aurẽ tuã. 8. Fer. ij. qñ fit de fe. in. Regẽ vẽtur̃ dñȝ: vẽite adorẽm⁹. p̃s. Venite. 1. Hy. Verbũ. 1. Añ. p̃s. 7. ℣. fer. ij. fol. 13. absolo. 1. De Esaia pphẽta. L. j.

c.30. b
NUnc ergo ingressus scribe eis super buxũ: & in libro diligenter exara illud. Et erit in die nouissimo: in testimoniũ vsqȝ in eternũ. Ppl's enim ad iracũdiam puocãs est: & filij mẽdaces: filij nolentes audire legẽ dei. Qui dicũt vidẽtibus nolite videre: & aspiciẽtib⁹ nolite aspicere nobis ea q̃ recta sunt. Loqmini nobis placẽtia: videte nobis errores. Auferte a me viam: declinate a me semitam: cesset a facie nr̃a
1 scũs isr̃l. ℟. Añ mltũ tp̃s pphetauit ezechiel: vidi portã clausã: & ecce d̃s ante secula ex ea procedebat pro salute mũdi: Et erat iterũ clausa demonstrans virginem: quia post partum permansit virgo. ℣. Porta quam vidisti dñs solus transibit p illã. Et. Lec. ij.

PRopterea hec dicit dñs scũs isr̃l. Pro eo q̄ reprobastis verbum hoc & spastis i calũniã & tumultũ: & innixi estis super eo: ppterea erit vobis inigtas hec sicut interruptio cadẽs & regsita in muro excelso qm̃ subito dũ nõ spat' veniet contritio eius: & cõminuetur sicut conteritur lagena figuli contritione peruallida: & non inuenietur de fragmentis eius testa: in q̃ portetur igniculus de incendio: aut hauriatur parum aque de fouea. ℟. Erũ- 2
pant montes iocunditatem & colles iustitiã: Quia lux mundi dominus cum potentia veniet. ℣. De sion exibit lex: & verbum domini de hierusalem. Quia. Lectio tertia.

HEc dicit dñs deus scũs isr̃l. Si reuertamini & quiescatis: salui eritis. In silẽtio & spe erit fortitudo vestra. Et noluistis: sȝ dixistis. Nequaq̃: sed ad equos fugiemus. Ideo fugietis Et sup veloces ascendemus. Ideo velociores erunt qui persequentur vos. Mille hoĩes a facie terroris vnius: & a facie terroris qnqȝ fugietis: donec relinq̃mini q̃si malus nauis in vertice montis: & quasi signum super collem.
℟. Bethleẽ ciuitas dei sũmi: ex te exiet do- 3
minator israel: & egressus eius sicut a principio dierũ eternitatis: & magnificabit' in medio vniuerse terre: Et pax erit i terra nostra dũ venerit. ℣. Loquetur pacem gẽtib⁹: & potestas eius amari vsqȝ ad mare. ℟. Et pax. ℣. Glĩa p̃i. ℟. Et pax. Ad lau. añt. p̃s. 7. ℣. d psal. 16. nisi añt. speciales essent ponẽde capl'm. Venite ascendamus. 4. Hy. Vox clara. 1. ℣. Vox clamantis in deserto parate viam dñi. ℟. Rectas facite semitas eius. Ad bñs añ. Dicit dñs penitẽtiã agite: appropinquabit eni regnuȝ celor̃ all'a. Deinde pces cũ rel. vt fol. 17. Ad primã añ. de dñica. Veniet dñs. Nisi añt. speciales. p̃s. capl'm cũ reliqs: vt in psal. fol. 10. ad absolu. caplȝ. Dñe miserer. 5. Ad. iij. vj. ix. p̃s. de psal. añt. de dñica nisi ppriẽ ponerẽtur reliq̃ oĩa vt in fer. ij. notatũ est fol. 5. ad vesp. añ. p̃s. d psal. fe. ij. fol. 38. Cap. Nõ auferet. 5. hy. Cõditor. 1. ℣. Rorate celi desup: & nubes pluant iustũ. ℟. Aperiatur terra & germinet saluatorẽ. Añ. Beataȝ me dicẽt oẽs generatiões: q2 ancillã humilẽ respexit d̃s. Postea. Kyriel. Cum rel. 10. Fer. iij. ad bñs añ Cõsurge cõsurge: induere fortitudineȝ brachium domini. Ad magnificat añt. Eleuare eleuare consurge hierusalem: solue vincula colli tui captiua filia sion.

Tabula parisiẽsis p ordinẽ ꝯposita simulqꝫ añt. septẽ maiores vꝫ O sapiẽtia cũ re. suis diebus inserte q̃ vltio die añ vigiliã natiuitatis dñi complentur. Et nota ꝙ illis festiuitatib⁹ q̃ celebrantur i illis ferijs aduẽtus: q̃ hñt laudes ꝓprias scias ꝙ post orõnẽ diei: q̃ scilicet dr̃ de festo: fit memoria ferie: ꝛ cõpletis oib⁹ õ festo iterꝫ dicant̃ lau. õ feria cũ qnqꝫ añt. ꝛ psal. qnqꝫ: ꝓut mandat̃: sine cap. hy. ℣. ꝛ bñ. sꝫ dcõ Laudate do. õ cel. cũ sua añt. terminat̃ ibi cũ Fideliũ aie. Et nunquã fit memoria de feria nisi in aduẽtu ꝛ quadragesima.

In anno illo quo natiuitas dñi in dñica venerit tũc feria. iiij. tertie hebdomade aduẽtus ad lau. ꝛ per ho. añ. Prophete ꝑdicauerũt: nasci saluatorem de virgie maria. Psal. de psal. fol. 21. añ. Spũs dñi sup me: euãgelizare pauperibus misit me. Añ. Propter siõ nõ tacebo: donec egrediat̃ vt splẽdor iust⁹ ei⁹. Añ. Ecce veniet dñs: vt sedeat cũ principib⁹: ꝛ soliũ glie teneat. Añ. Annũtiate pplis ꝛ dicite. ecce deus saluator nr̃ veniet. Ad bñs añ. Missus est gabriel angel⁹ ad mariã virginẽ despõsatã ioseph. Ad magt̃ añ. Ecce ancilla dñi fiat mihi secũdũ verbũ tuũ. Fer. v. ad lau. añ. ꝛ psal. de psal. fol. 28. ad bñs añ. Cõsolamini cõsolamini popule me⁹: dicit dñs ds vester. Ad magt̃ añ. Letamini cũ hierl'm ꝛ exultate i ea oẽs gẽtes qui diligitis eã i eternũ. Fer. vj. ad lau. añ. ꝛ psal. de psal. fol. 31. ad bñs aña. Ex quo facta est vox salutatiõis tue in aurib⁹ meis exultauit i gaudio infans in vtero meo all'a. Ad magt̃ añ. O sapiẽtia q̃ ex ore altissimi ꝑdisti: attingẽs a fine vsqꝫ ad finẽ fortiter suauiter disponẽsqꝫ oia: veni ad docẽdũ nos viaꝫ prudẽtie. Sabbato ad lau. añ. ꝛ psal. de psal. fol. 36. ad cãticum vero añ. Expectetur sicut pluuia eloquium meũ: ꝛ descendat sup nos sicut ros deus nr̃. Ad bñs añ. Q̃õ fiet istud angele dei q: virũ in cõcipiẽdo nõ ptuli: audi maria virgo xp̃i: spũs sctũs supueniet in te ꝛ virtus altissimi obũbrabit tibi. Ad magt̃ añ. O adonai ꝛ dux domus israel qui moysi i igne flãme rubi apparuisti: ꝛ ei in sina legẽ dedisti: veni ad redimẽdum nos in brachio extẽto. Dñica. iiij. ad lau. ꝛ p ho. añ. Canite tuba. Ad bñs añ. Aue maria. Ad magt̃ añ. Joseph fili. Suo loco ineuies. Fer. ij. quarte hebdomade ad lau. ꝛ per ho. añ. Ecce veniet dñs princeps regũ terre bti qui parati sunt occurrere illi. Psal. de psal. fol. 15. añ. Cũ venerit fili⁹ hois putas inueniet fidem sup terrã: Añ. Ecce iã venit plenitudo tp̃is in quo misit de⁹ filiũ suũ in terris. Añ. Haurietis aq̃s in gaudio de fontib⁹ saluatoris. Añ. Egredietur dñs de loco scõ suo: veniet vt saluet pplm suũ. Ad bñs añ. Egrediet̃ virga de radice iesse ꝛ replebit̃ ois terra glia dñi ꝛ videbit ois caro salutare dei. Ad magt̃ aña. O radix iesse qui stas i signũ pplorꝫ: sup quẽ ꝯtinebũt reges os suũ: quẽ gẽtes depcabũt̃: veni ad liberandũ nos. Jã noli tardare. Fer. iij. ad lau. ꝛ p ho. añ. Rorate celi desup ꝛ nubes pluãt iustũ: apiat̃ terra ꝛ germinet saluatorẽ. Psal. de psal. fol. 20. añ. Emitte agnũ dñe dñatorẽ terre de petra deserti ad mõtẽ filie siõ. Añ. Ut cognoscam⁹ dñe in terra viã tuã i oib⁹ gẽtib⁹ salutare tuũ. Añ. Da mercedẽ sustinẽtib⁹ te: vt ꝓphete tui fideles inueniant̃. Añ. Lex per moysen data est: gr̃a ꝛ veritas per Jesum xp̃m facta est. Ad bñs añ. Tu bethleẽ terra iuda nõ eris minima: ex te. n. exiet dux q̃ regat pplꝫ meũ israel. Ad magt̃ añ. O clauis dauid ꝛ sceptrũ dom⁹ israel: q̃ apis ꝛ nemo claudit: claudis ꝛ nemo apit veni ꝛ educ victũ de domo carceris sedẽtẽ in tenebris ꝛ vmbra mortis. Feria. iij. festum scti Thome in lau. ad cõmemora. añt. Nolite timere quinta. n. die veniet ad vos dñs. Deinde dicit̃ Gloria patri ꝛ filio ꝛ spiritui sancto. Iterꝫ repetit̃ parũ altius. Nolite timere. Totũ. postea dicitur Sicut erat in principio ꝛ nunc ꝛ semp ꝛ in secula seculorꝫ Amen. Deinde replicat̃ parũ altius. Nolite timere. Totum. ad magt̃ añ. O oriẽs splẽdor lucis eterne ꝛ sol iustitie veni ꝛ illumina sedẽtes in tenebris ꝛ vmbra mortis. Feria. v. ad lau. ꝛ p ho. añt. De sion veniet dñs oĩps: vt saluũ faciat populuꝫ suũ. Psal. de psal. fol. 28. añ. Cõuertere dñe

aliquãtulũ:

aliquãtulũ: ꝛ ne tardes venire ad ſuos tuos. Añ. De ſion veniet qui regnaturus eſt dñs: hemanuel magnũ nomẽ eiꝰ. Añ. Ecce deꝰ meus ꝛ honorabo eũ: deus pr̃is mei ꝛ exaltabo eũ. Añ. Dñs legifer nr̃: dñs rex nr̃: ipſe veniet ꝛ ſaluabit nos. Ad bñs añ. Vigilate aio: in ꝑrio eſt dñs deꝰ nr̃. Ad magt añ. O rex gẽtiũ ꝛ deſideratꝰ earꝫ lapiſqꝫ angularis qui facis vtraqꝫ vnũ: veni ſalua hominẽ quẽ de limo formaſti. Fer. vi. ad lau: ꝛ ꝑ ho. añ. Conſtãtes eſtote: videbitis auxiliũ dñi ſup vos. Pſal. d pſal. fol. 31. añ. Ad te dñe leuaui aiaꝫ meã: Veni ꝛ eripe me: dñe ad te cõfugi. Añ. Veni dñe ꝛ noli tardare: relaxa facinora plebi tue iſrael. Aña. Deꝰ a libano veniet: ꝛ ſplẽdor eiꝰ ſicut lumẽ lucet. Añ. Ego ãt ad dñꝫ aſpiciã: ꝛ expectabo deũ ſaluatorẽ meuꝫ. Ad bñs añ. Ecce cõpleta ſunt oia: que dicta ſunt ꝑ angelũ de virgine maria. Ad magt añ. O hemanuel rex ꝛ legifer nr̃ ꝛ expectatio gẽtiũ: ꝛ ſaluator earꝫ: veni ad ſaluãdũ nos dñe deus nr̃. Sabbato vigi. natiuitatis dñi ad lau: ꝛ ꝑ ho. añ. Judea ꝛ hieruſalẽ. Suo loco inuenies.

In anno illo quo natiuitas dñi feria. ij. venerit tunc feria. v. ſecunde hebdomade ad lau. ꝛ ꝑ ho. añ. De ſion veniet dñs oṗs vt ſaluũ faciat populuꝫ ſuuꝫ. Pſal. de pſal. fol. 28 añ. Cõuertere dñe aliquãtulũ ꝛ ne tardes venire ad ſeruos tuos. Añ. De ſiõ veniet qui regnaturus eſt dñs hemanuel magnũ nomẽ eius. Añ. Ecce deus meus ꝛ honorabo eũ deus pr̃is mei ꝛ exaltabo eũ. Añ. Dñs legifer nr̃: dñs rex nr̃: ipſe veniet ꝛ ſaluabit nos. Ad bñs añ. Vigilate aio in ꝑrimo eſt dñs deus nr̃: Ad magt añ. Qui poſt me venit ante me factꝰ eſt cuius non ſum dignus calciamẽta ſoluere. Fer. vi. ad lau. añ. ꝛ pſal. de pſal. fol. 31. Ad bñs añ. Dicite puſillanimes confortamini: ecce dñs deus nr̃ veniet. Ad magt añ. Cãtate dño cãticũ nouũ laus eius ab extremis terre. Sabbato ad laud. añt. ꝛ pſal. de pſal. 36. ad bñs añ. Leuabit dñs ſignũ in nationibus: ꝛ cõgregabit diſpſos iſrael. Ad magt añ. O ſapiẽtia que ex ore altiſſimi ꝑdiſti: attingẽs a fine vſqꝫ ad finẽ fortiter ſuauiter diſponẽſqꝫ oia. veni ad docen dũ nos viã pꝛudẽtie. Dñica. iij. ad lau. ꝛ ꝑ ho. añ. Veniet dñs Ad bñs añ. Super ſoliũ. Ad magt añ. Beata es maria. Suo loco inuenies. Fer. ij. tertie hebdomade ad lau. ꝛ per ho. añ. Ecce veniet dñs princeps regũ terre: beati qui parati ſunt occurrere illi. Pſal. de pſal. añ. Cũ venerit filius hois putas iueniet fidẽ ſup terrã: Añ. Ecce iam venit plenitudo tpis in quo miſit deus filiũ ſuũ i terris. Añ. Haurietis aquas in gaudio de fontibꝰ ſaluatoris. Añ. Egredietur dñs de loco ſancto ſuo: veniet vt ſaluet populũ ſuũ. Ad bñs añ. Egredietur virga de radice ieſſe: ꝛ replebitur ois terra gloria dñi: ꝛ videbit omnis caro ſalutarẽ dei. Ad magnificat añ. O adonai ꝛ dux domꝰ iſrael qui moyſi in igne flãme rubi apparuiſti ꝛ ei in ſina legẽ dediſti: veni ad redimẽdum nos in brachio extento. Fer. iij. ad lau. ꝛ ꝑ ho. añ. Rorate celi deſup ꝛ nubes pluant iuſtũ apiatur terra ꝛ germinet ſaluatorem. Pſal. de pſal. fol. 20. añ. Emitte agnum dñe dominatorem terre de petra deſerti ad mõtẽ filie ſion. Añ. Vt cognoſcamus dñe in terra viã tuã in oibus gẽtibꝰ ſalutare tuũ. Añ. Da mercedẽ ſuſtinẽtibus te. vt ꝓphete tui fideles inueniãtur. Añ. Lex per moyſen data eſt gratia ꝛ veritas ꝑ ieſum xp̃m facta eſt. Ad bñs añ. Tu bethleẽ terra iuda non eris minima. ex te enim exiet dux qui regat populũ meum iſrael. Ad magnificat añ. O radix ieſſe qui ſtas in ſignũ populoruꝫ ſup quẽ continebũt reges os ſuum: quẽ gentes deprecabuntur veni ad liberãdũ nos iaꝫ noli tardare. Fer. iiij. ad lau. ꝛ per ho. añ. Prophete predicauerunt naſci ſaluatorẽ de virgine maria. Pſal. de pſal. fol. 23. añ. Spũs dñi ſup me euãgelizare paupibꝰ miſit me. Añ. Propter ſiõ nõ tacebo donec egrediatur vt ſplẽdor iuſtus eius. Añ. Ecce veniet dominus vt ſedeat cum principibus ꝛ ſoliuꝫ glorie teneat. Añ. Annuntiate populis ꝛ dicite ecce dñs ſaluator nr̃ veniet. Ad bñs añ. Miſſus eſt gabriel angelus ad mariã virginem deſponſatam ioſeph. Ad magt añ. O clauis dauid ꝛ ſceptruꝫ domus iſrael qui aperis ꝛ nemo claudit claudis: ꝛ nemo aperit veni ꝛ educ vinctum de domo carceris

sedentem in tenebris ꝛ vmbra mortis. Fe r. v. festum sctī Thome in lau. ad cōme morationē añ. Nolite timere quinta eniꝫ die veniet ad vos dñs vester. Deinde di citur. Gloria patri ꝛc. Replicat. No lite timere ꝛc. Postea dicitur. Sicut erat ꝛc. Iterū replicatur. Nolite time re ꝛc. In vesp. ad cōmemo. añ. O oriēs splendor lucis eterne ꝛ sol iustitie: veni ꝛ il lumina sedētes in tenebris ꝛ vmbra mortis. Fer. vi. ad lau. ꝛ p ho. añ. Constātes esto te videbitis auxiliū domini sup vos. Psal. de psal. fol. 31. aña. Ad te domine leuaui animam meam veni ꝛ eripe me: domine ad te confugi. Añ. Ueni domine ꝛ noli tarda re relaxa facinora plebi tue israel. Añ. De us a libano veniet ꝛ splēdor eius sicut lumē erit. Añ. Ego autem ad dominum aspiciā ꝛ expectabo deum saluatorem meuꝫ. Ad bñs añ. Ex quo facta est vox salutationis tue in auribus meis exultauit in gaudio in fans in vtero meo. Ad magnificat aña. O rex gentium ꝛ desideratus earuꝫ lapisqꝫ angularis qui facis vtraqꝫ vnum. Ueni sal ua hominem quem de limo formasti. Sab bato ad lau. ꝛ p hor. añ. Canite tuba in sion: quare prope est dies domini ecce veni et ad saluandū nos alleluia alleluia. Psal. de psal. fol. 36. añ. Ecce veniet desideratꝰ cunctis gentibus ꝛ replebitur gloria domi ni alleluia. Añ. Erūt praua i directa: ꝛ aspe ra in vias planas: veni domine ꝛ noli tarda re alleluia. Ad cāticū añ. Expectetur si cut pluuia eloquium meum: ꝛ descendat su per nos sicut ros: deus noster. Añ. Omni potens sermo tuus domine a regalibus sedi bus veniet alleluia. Ad bñs añ. Ecce com pleta sunt omnia que dicta sunt per angelū de virgine maria. Ad magt añ. O hema nuel rex ꝛ legifer noster ꝛ expectatio gen tium ꝛ saluator earum veni ad saluāduꝫ nos domine deꝰ noster. Dñica. iiij. vigilia na tiuitatis domini: ad lau. ꝛ p ho. añ. Iu dea ꝛ hierusalē. Et relique loco suo. Ad comme. dñice añ. Aue maria gr̃a plena dñs tecuꝫ benedicta tu in mulieribus all'a.

In anno quo natiuitas dñi feria tertia venerit: tunc feria. vi. secū de hebdo. aduētus ad lau. ꝛ p ho. añ. Constātes estote videbitis auxilium domi ni super vos. Psal. de psal. fol. 31. añ. Ad te domine leuaui animam meam veni ꝛ eri pe me domine ad te confugi. Añ. Ueni do mine ꝛ noli tardar relaxa facinora plebi tue israel. Añ. Deus a libano veniet ꝛ splēdor eius sicut lumen erit. Añ. Ego autem ad dominum aspiciam ꝛ expectabo deum sal uatorem meum. Ad benedictus añ. Di cite pusillanimes confortamini: ecce domi nus deus noster veniet. Ad magnificat añ. Cantate domino canticum nouuꝫ laus eius ab extremis terre. Sabbato laud. ꝛ psal. de psal. fol. 36. ad bñs añ. Leuabit dominus signum in nationibus ꝛ cōgrega bit dispersos israel. Ad magt añ. O sapiē tia que ex ore altissimi prodisti attingens a fine vsqꝫ ad finem fortiter: suauiter dispo nensqꝫ omnia: veni ad docendum nos viam prudentie. Dñica. iij. ad lau. ꝛ p ho. añ. Ueniet dominus. Ad bñs añ. Super so lium dauid. Ad magt añ. Beata es ma ria. Suo loco inuenies. Fer. ij. ad lau. ꝛ p ho. añ. Ecce veniet dominus princeps regum terre beati qui parati sunt occurrere illi. Psal. de psal. fol. 16. añ. Cum vene rit filius hominis putas inueniet fidem sup terram? Añ. Ecce iam veniet plenitudo tē poris in quo misit deus filiuꝫ suum in terris. Añ. Haurietis aquas in gaudio de fontibꝰ saluatoris. Añ. Egredietur dominꝰ de lo co sancto suo. Ueniet vt saluet populum su um: Ad bñs añ. Egredietur virga de ra dice iesse ꝛ replebit' oīs terra gl'ia dñi ꝛ vide bit oīs caro salutare dei. Ad magt añ. O adonai ꝛ domꝰ israel qui moysi in igne flam me rubi apparuisti ꝛ ei in sina legem dedisti veni ad redimendum nos in brachio extēto Fer. iij. ad laudes ꝛ per horas añ. Ro rate celi desuper ꝛ nubes pluant iustum ape riatur terra ꝛ germinet saluatorem. Psal. de psal. fol. 20. añ. Emitte agnum dñe do minatorem terre de petra deserti ad montē filie sion. Añ. Ut cognoscamus dñe in ter ra viam tuam in omnibus gentibus salutare tuum. Añ. Da mercedem sustinentibus te vt prophete tui fideles inueniant'. Añ. Lex

per moysen

per moysen data est gratia et veritas per Je sum xpm facta est. Ad bñs añ. Tu bethleē terra iuda nō eris minima: ex te .n. exiet dux qui regat populū meum israel. Ad magt añ. O radix iesse qui stas in signum populorum sup quē continebunt reges os suū quē gentes deprecabuntur veni ad liberandum nos iam noli tardare. Fer. iiij. ad lau. et p ho. añ. Prophete predicauerunt nasci saluatorem de virgine maria. Psal. de psal. fol. 23. añ. Spiritus dñi super me: euangelizare pauperibus misit me. Añ. Propter siō non tacebo donec egrediatur vt splēdor iustus ei9. Añ. Ecce veniet dñs vt sedeat cū principibus et solium glorie teneat. Añ. Annuntiate populis et dicite: ecce deus saluator noster veniet. Ad bñs añ. Missus est gabriel angelus ad mariam virginem despōsatam ioseph. Ad magnificat añ. O clauis dauid et sceptrum domus israel qui aperis et nemo claudit: claudis et nemo aperit: veni et educ vinctū de domo carceris sedētē in tenebris et vmbra mortis. Fer. v. ad laudes et per ho. añ. De sion veniet dñs oipotens vt saluum faciat populū suū. Psal. de psal. fol. 28. añ. Conuertere dñe aliquātulū et ne tardes venire ad seruos tuos. Añ. De sion veniet qui regnaturus est dñs hemanuel magnum nomen eius. Aña. Ecce dñs meus et honorabo eū deus patris mei et exaltabo eum. Aña. Dñs legifer nr dñs rex noster ipse veniet et saluabit nos. Ad bñs aña: Vigilate animo in proximo est dñs deus noster. Ad magt añ. O oriens splēdor lucis eterne et sol iustitie: veni et illumina sedentes in tenebris et vmbra mortis. Feria. vj. festū scti Thome in lau. ad cōmemoratione aduētus aña. Nolite timere quinta enim die veniet ad vos dñs vester. Subiungitur. Gloria patri etc. Replicatur. Nolite etc. Postea dicit. Sicut erat etc. Iterum replicat. Nolite timere etc. In vespis ad cōmemo. aña. O rex gētium et desideratus earum lapisqz angularis qui facis vtraqz vnū. veni salua hominem quem de limo formasti. Sabbato lau. de psal. fol. 36. ad canticū añ. Expectetur sicut pluuia eloquiū meū: et descēdat super nos: sicut ros deus noster. Ad bñs aña. Quomodo fiet istud angele dei: quia virū in concipiendo non pertuli: audi maria virgo christi: spūs sanctus supueniet in te: et virtus altissimi obumbrabit tibi. Ad magnificat aña. O hemanuel rex et legifer noster et expectatio gentiū et saluator earum veni ad saluandū nos dñe de9 nr. Dñica. iiij. ad lau. et p ho. añ. Canite tuba. Ad bñs añ. Ecce completa sunt omnia que dicta sunt per angelum de virgine maria. Ad magt añ. Aue maria. Suo loco inuenies. Fer. ij. vigi. natiuitatis dñi ad lau. et p ho. añ. Judea et hierl'm. Suo loco inuenies.

In anno quo natiuitas dñi feria quarta venerit: tunc sabbato. iij. hebdo. aduēt9 ad lau. añ. psal. de psal. fol. 36. ad cāticū. añ Expectetur sicut pluuia eloquium meum et descendat sup nos sicut ros deus noster. Ad bñs añ. Leuabit dñs signū in nationibus: et cōgregabit dispsos israel: Ad magt añ. Ante me non est formatus deus: et post me non erit: quia mihi curuabitur omne genu: et cōfitebitur omnis lingua. Dñica. iij. ad lau. et p ho. añ. Veniet dñs. Ad bñs añ Super solium. Ad magt añ. Beata es maria. Suo loco inuenies. Fer. ij. ad lau. añt. et psal. d psal. fol. 16. ad bñs añ. Dicit dñs penitētiaz agite appropinquabit enim regnū celorū all'a. Ad magnificat aña. O sapiētia que ex ore altissimi prodisti: attingens a fine vsqz ad finē fortiter: suauiterqz disponens omnia veni ad docendū nos viā prudentie. Fer. iij. ad lau. et p ho. añ. Rorate celi desuper et nubes pluant iustū aperiatur terra et germinet saluatorē: Psal. de psal. fol. 20. añ. Emitte agnū dñe dominatorē terre de petra deserti ad mōtē filie sion. Aña: Ut cognoscam9 dñe in terra viā tuā i oib9 gentibus salutare tuū. Añ. Da mercedem sustinētib9 te vt pphete tui fideles inueniātur. Añ. Lex per moysen data est gratia et veritas per Jesum xpm facta est. Ad benedictus añ. Tu bethleē terra iuda non eris minima. ex te eni exiet dux qui regat populū meum israel. Ad magt añ. O adonai et dux domus israel qui moysi in igne flāme ru

bi apparuisti ⁊ ei in sina legē dedisti: Ueni ad
redimendum nos in brachio extento. Fer.
iiij. ad laud. ⁊ per hor. aña. Prophete
predicauerunt: nasci saluatorem de virgi-
ne maria. Psalm. de psal. fol. 23. aña.
Spūs dñi sup me: euāgelizare pauperibus
misit me. Añ. Propter sion non tacebo do
nec egrediatur vt splēdor iustus eius. Añ.
Ecce veniet dñs vt sedeat cū pricipib⁹: ⁊ so
liū glorie teneat. Añ. Annūtiate populis
⁊ dicite: Ecce deus saluator nr̄ veniet. Ad
bñs añ. Missus est gabriel angelus ad ma
riā virginē desponsatā ioseph. Ad magt̄
añ. O radix iesse qui stas in signū populoꝝ:
sup quē cōtinebunt reges os suum: quē gen
tes deprecabunt̄ veni ad liberādum nos iaꝫ
noli tardare. Feria. v. ad lau. ⁊ ꝑ ho. añ.
De sion veniet dñs omnipotens vt saluū fa
ciat populū suum. Psal. de psal. fol. 28.
Añ. Conuertere dñe aliquātulum: ⁊ ne tar
des venire ad seruos tuos. Añ. De sion ve
niet qui regnatur⁹ ē dñs: hemanuel magnū
nomē eius. Añ. Ecce deus meus ⁊ hono
rabo eum: deus patris mei ⁊ exaltabo eum.
Añ. Dñs legifer noster: dñs rex noster: ipse
veniet ⁊ saluabit nos. Ad bñs añ. Uigila
te aio: In primo est dñs de⁹ nr̄. Ad magt̄
añ. O clauis dauid ⁊ sceptrū domus israel
qui aperis ⁊ nemo claudit: claudis ⁊ nemo
aperit veni ⁊ educ vinctum de domo carce
ris sedentē in tenebris ⁊ vmbra mortis. Fe-
ria. vi. ad lau. ⁊ ꝑ ho. añ. Constātes esto
te videbitis auxilium dñi super vos. Psal.
de psal. fol. 31. añ. Ad te dñe leuaui animā
meā veni ⁊ eripe me: dñe ad te confugi. Añ.
Ueni dñe ⁊ noli tardare: relaxa facinora ple
bi tue israel. Añ. De⁹ a libano veniet ⁊ splē
dor eius sicut lumen erit. Añ. Ego autem
ad dñm aspiciā ⁊ expectabo deum saluatorē
meū. Ad bñs añ. Ex quo facta est vox sa-
lutationis tue in auribus meis: exultauit in
gaudio infans in vtero meo. Ad magt̄ añ.
O oriens splendor lucis eterne ⁊ sol iustitie:
veni ⁊ illumina sedētes in tenebris ⁊ vmbra
mortis. Sabbato festū. s. Thome. i lau.
ad cōmemorat. aduētus aña. Nolite ti
mere quita eni die veniet ad vos dñs vester
Deinde dicit̄. Gloria patri ⁊c. Repli
catur. Nolite ⁊c. Sequtur. Sicut erat
⁊c. Itez replicat̄. Nolite timere ⁊c. In
vesp. aña. O rex gentium ⁊ desideratus
earū lapisqꝫ angularis q̄ facis vtraqꝫ vnū: ve
ni salua hoīeꝫ quē de limo formasti. Añica
iiij. ad lau. ⁊ ꝑ hor. añ. Canite tuba. Ad
bñs añ. Aue maria. Ad magt̄ aña. Jo-
seph fili dauid. Loco suo inuenies fol.
Fer. ij. ad lau. ⁊ ꝑ ho. añ. Ecce veniet dñs
princeps regū terre: beati qui parati sunt oc
currere illi. Psal. de psal. fol. 16. aña. Cū
venerit filius hoīs putas inueniet fidē super
terrā? Aña. Ecce iā venit plenitudo tp̄is
in quo misit de⁹ filiū suū in terris. Añ. Hau
rietis aquas in gaudio de fontibus saluato-
ris. Añ. Egredietur dñs de loco sctō suo.
veniet vt saluet populū suū. Ad bñs aña:
Ecce cōpleta sunt oīa que dicta sunt per an
gelū d̄ virgine maria. Ad magt̄ añ. O he
manuel rex ⁊ legifer nr̄ ⁊ expectatio gētiū
⁊ saluator earū: veni ad saluandum nos dñe
deus noster. Fer. iij. vigilia natiuitatis
domini ad laudes ⁊ per horas aña.
Judea ⁊ hierusalem. Loco suo inuenies

In anno quo natiuitas dñi feria
quinta venerit: tunc fer. ij. tertie
hebdo. ad lau. ⁊ ꝑ hor. aña. Ecce veniet
dñs princeps regū terre beati qui parati sūt
occurrere illi. Psal. de psal. fol. 16. aña.
Cū venerit filius hoīs putas inueniet fidem
sup terram? Añ. Ecce iā venit plenitudo
tp̄is in quo misit de⁹ filiū suū in terris. Añ.
Haurietis aquas in gaudio de fontibus sal
uatoris. Añ. Egredief dñs de loco sancto
suo: veniet vt saluet populū suum. Ad bñs
añ. Egredief virga de radice iesse ⁊ reple-
bitur omnis terra gloria domini ⁊ videbit
oīs caro salutare dei. Ad magt̄ añ. Bea-
tā me dicēt omnes generationes quia ancil
laꝫ humilē respexit d̄s. Fer. iiij. ad laudes
añ. ⁊ psal. d̄ psal. fol. 20. ad bñs añ. Cō
surge consurge induere fortitudinē brachiū
dñi. Ad magt̄ añ. O sapiētia que ex ore al
tissimi prodisti attingēs a fine vsqꝫ ad finem
fortiter suauiter disponēsqꝫ oīa: veni ad do
cendum nos viam prudentie. Fer. iiij. ad
lau. ⁊ per hor. aña. Prophete predicaue
rūt nasci saluatorē de virgine maria. Psal.

de psal. fol. 23. añ. Spūs dñi sup me: euangelizare pauperib⁹ misit me. Añ. Propter sion non tacebo donec egrediatur vt splendor iustus eius. Añ. Ecce veniet dñs vt sedeat cū principibus ⁊ solium glorie teneat. Añ. Annuntiate populis ⁊ dicite. ecce de⁹ saluator noster veniet. Ad bñs añ. Missus est gabriel angelus ad mariā virginē desponsatam Joseph. Ad magt añ. O adonai ⁊ dux domus israel qui moysi in igne flāme rubi apparuisti: ⁊ ei in sina legez dedisti. veni ad redimēdum nos in brachio extento. Fer. v. ad lau. ⁊ p ho. añ. De sion veniet dñs ops vt saluū faciat populū suū. Psal. de psal. fol. 28. añ. Conuertere dñe aliquātulū ⁊ ne tardes venire ad seruos tuos. Añ. De sion veniet qui regnaturus est dñs: hemanuel magnū nomē eius. Añ. Ecce de⁹ meus ⁊ honorabo eū: deus patris mei ⁊ exaltabo eū. Añ. Dñs legifer nr: dñs rex noster ipse veniet ⁊ saluabit nos. Ad bñs añ. Vigilate animo in proximo est dñs de⁹ noster. Ad magnificat añ. O radix iesse qui stas in signū populor: sup quē cōtinebunt reges os suū: quē gentes deprecabunt: veni ad liberandum nos iaz noli tardare. Fer. vi. ad lau. ⁊ p ho. añ. Constantes estote videbitis auxiliū dñi sup vos. Psal. de psal. fol. 31. añ. Ad te dñe leuaui aiaz meā: veni ⁊ eripe me: dñe ad te cōfugi. Añ. Veni dñe ⁊ noli tardare: relaxa facinora plebi tue israel. Añ. Deus a libano veniet: ⁊ splendor eius sicut lumen erit. Añ. Ego autē ad dominū aspiciā: ⁊ expectabo deum saluatorē meuz. Ad bñs aña. Ex quo facta est vox salutationis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo all'a. Ad magnificat aña. O clauis dauid ⁊ sceptrū domus israel: qui aperis ⁊ nemo claudit: claudis ⁊ nemo aperit: ⁊ veni ⁊ educ vinctū de domo carceris: sedentē in tenebris ⁊ vmbra mortis. Sabbato ad lau. añ. ⁊ psal. de psal. fol. 36. ad canticū añ. Expectet sicut pluuia eloquiū meuz: ⁊ descendat sup nos sicut ros deus noster. Ad bñs añ. Quo modo fiet istud angele dei quia virū in concipiēdo non ptuli: audi maria virgo christi: spūs sanctus supueniet in te: ⁊ virt⁹ altissimi obumbrabit tibi. Ad magnificat añ. O oriens splēdor lucis eterne ⁊ sol iustitie: veni ⁊ illumina sedentē in tenebris ⁊ vmbra mortis. Dñica. iiij. ad lau. ⁊ p ho. añ. Canite tuba. Suo loco. Ad bñs añ. Nolite timere quita. n. die veniet ad vos dñs vester. Deinde dicitur. Gloria patri ⁊c. Replicatur. Nolite timere. Seqtur. Sicut erat ⁊c. Iter replicat. Nolite timere. Ad magnificat aña. Aue maria gratia plena dñs tecū benedicta tu in mulieribus all'a. Feria. ij. in qua trāsfert festū scti Thome ad bñs pro cōmemo. aduētus añ. Dicit dñs penitētiā agite appropinquabit enī regnū celor all'a. Ad magnificat añ. O rex gentiū ⁊ desideratus ear lapisqz angularis qui facis vtraqz vnū. veni salua hoiem quez de limo formasti. Fer. iij. ad lau. ⁊ p ho. añ. Rorate celi desup ⁊ nubes pluāt iustum aperiatur terra ⁊ germinet saluatorez. Psal. de psal. fol. 20. añ. Emitte agnum dñe dominatorem terre: d petra deserti ad montem filie sion. Aña. Vt cognoscamus dñe in terra viā tuam in omnibus gentibus salutare tuum. Añ. Da mercedē dñe sustinentibus te: vt prophete tui fideles inueniātur. Añ. Lex per moysen data est: gratia: ⁊ veritas per Jesum christū facta est. Ad benedictus añ. Ecce completa sunt oia que dicta sunt per angelū de virgine maria. Ad magnificat aña. O hemanuel rex ⁊ legifer noster ⁊ expectatio gentium ⁊ saluator earū: veni ad saluandū nos domine deus noster. Fer. iiij. vigilia natiuitatis dñi ad laudes ⁊ per ho. añ. Judea ⁊ hierusalez Suo loco inuenies.

In anno illo quo natiuitas dñi venerit feria. vi. tūc fer. ij. tertie hebdomade in qua transfertur festuz sancte Lucie virginis in laudi. ad commemorationé aduētus aña. Egrediet virga de radice iesse: ⁊ replebitur ois terra gloria dñi: ⁊ videbit omnis caro salutare dei. Expleto vero officio sctē Lucie cū commemo. aduētus dicūtur añ: laudū de fer. sine nota. s. Ecce veniet dñs princeps regū terre beati qui parati sunt occurrere filii. Psal. de psal. fol. 16. añ. Cū venerit il

filius hois putas inueniet fidez super terrã? An. Ecce iam veniet plenitudo temporis in quo misit deus filium suum in terris. An. Haurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris. An. Egredietur dñs de loco sancto suo veniet vt saluet populum suum. Finito. Laudate terminatur cum. Fidelium anime. In vesperis ad cõmemora. aña. Beatam me dicent omnes generationes quia ancillam humilem respexit deus: Fer. iij. ad lau. añ. et psal. de psal. fol. 20. ad bñs añ. Consurge consurge induere fortitudinez brachiũ dñi. Ad magr añ. Eleuare eleuare consurge hierusalem: solue vincula colli tui captiua filia sion. Fer. iiij. ad lau. añ. et psal. de psal. fol. 23. ad bñs añ. Missus est gabriel angelus ad mariam virginem desponsatam ioseph. Ad magnificat añ. O sapientia que ex ore altissimi prodisti attingens a fine vsqz ad finez fortiter suauiter disponensqz omnia veni ad docendum nos viam prudentie. Feria. v. ad lau. et p ho. añ. De sion veniet dñs omnipotẽs vt saluuz faciat populũ suũ. Psal. de psal. fol. 28. añ. Conuertere dñe aliquãtulũ et ne tardes venire ad seruos tuos. Añ. De siõ veniet qui regnaturus est dñs hemanuel magnuz nomẽ ei9. Añ. Ecce de9 me9 et honorabo eũ deus pr̃is mei et exaltabo eũ Aña. Dñs legifer nr̃ dñs rex nr̃ ipse veniet et saluabit nos. Ad bñs añ. Uigilate animo in proximo est dñs de9 noster. Ad magnificat añ. O adonai et dux domus israel qui moysi in igne flãme rubi apparuisti: et ei in sina legem dedisti. Ueni ad redimendum nos in brachio extento. Fer. vi. ad lau. et p ho. añ. Constantes estote videbitis auxilium dñi super vos. Psal. de psalm. fol. 31. añ. Ad te domine leuaui animam meam veni et eripe me: dñe ad te confugi. Añ. Ueni dñe et noli tardare relaxa facinora plebi tue israel. Añ. Deus a libano veniet et splẽdor eius sicut lumen erit. Añ. Ego autem ad dñm aspiciã et expectabo deũ. Saluatorem meũ. Ad bñs añ. Ex quo facta est vox salutationis tue in auribus meis, exultauit in gaudio infans in vtero meo all'a. Ad magnificat añ. O radix iesse qui stas in signũ populorũ super quem continebũt reges os suum: quem gentes deprecabuntur veni ad liberandum nos iam noli tardare. Sabbato ad lau. aña. et psal. de psal. fol. 36. ad canticuz añ. Expectetur sicut pluuia eloquium meuz et descẽdat super nos sicut ros deus noster. Ad bñs añ. Quomodo fiet istud angele dei quia virũ in concipiendo nõ pertuli: audi maria virgo christi: spirit9 sanctus superueniet in te et virtus altissimi obũbrabit tibi. Ad magr añ. O clauis dauid et sceptrum domus israel qui aperis et nemo claudit: claudis et nemo aperit: veni et educ vinctum de domo carceris sedentez in tenebris et vmbra mortis. Dñica. iiij. ad lau. et p ho. añ. Canite tuba. Ad bñs añ. Aue maria. Ad magnificat añ. Ioseph fili dauid. Loco suo inuenies. Fer. ij. quarte hebdomade festũ scti Thome in lau. ad cõmemo. aduẽtus añ. Nolite timere quinta. n. die veniet ad vos dñs vester. Deinde seqtur. Gloria patri etc. Replicatur. Nolite timere. Postea dicitur. Sicut erat etc. Iterũ dicit. Nolite timere etc. In vesp. añ. O oriẽs splẽdor lucis eterne et sol iustitie: veni et illumina sedentes in tenebris et vmbra mortis. Fer. iij. ad lau. et p ho. añ. Rorate celi desup et nubes pluãt iustum aperiatur terra et germinet saluatorem. Psal. de psal. fol. 20. aña. Emitte agnum dñe dominatorẽ terre de petra deserti ad montem filie sion. Añ. Ut cognoscamus domine in terra viam tuam in omnibus gentibus salutare tuum. Añ. Da mercedem sustinentibus te vt prophete tui fideles inueniantur. Añ. Lex per moysen data est gratia et veritas per iesuz christũ facta est. Ad bñs añ. Tu bethleem terra iuda non eris minima: ex te enim exiet dux qui regat populũ meũ israel. Ad magnificat añ. O rex gentium et desideratus earum lapisqz angularis qui facis vtraqz vnum veni salua hominem quem de limo formasti. Fer. iiij. ad lau. et p ho. añ. Prophete predicauerũt nasci saluatorem de virgine maria. Psal. de psal. fol. 23. añ. Spiritus dñi sup me: euãgelizare pauperib9 misit me. Añ. Propter sion non tacebo donec egrediatur vt splendor iustus

dor iustus eius. Añ. Ecce veniet dominus vt sedeat cum principibus ꝛ solium glorie te neat. Añ. Annuntiate populis ꝛ dicite: ecce deꝰ saluator noster veniet. Ad bñs añ: Ecce completa sunt omnia que dicta sunt per angelum de virgine maria. Ad magnificat añ. O hemanuel rex ꝛ legifer noster ꝛ expectatio gentium ꝛ saluator earum veni ad saluãdum nos domine deus noster. Feria. v. vigilia natiuitatis domini ad lau. ꝛ per hor. añ. Judea ꝛ hierusalem.

In anno quo natiuitas dñi sabbato venerit tũc fer. iij. tertie hebdomade ad lau. ꝛ p ho. añ. Rorate celi desuper ꝛ nubes pluant iustuȝ aperiatur terra ꝛ germinet saluatorem. Psal. de psal. fol. 20. añ. Emitte agnum domine dominatorẽ terre de petra deserti ad mõtẽ filie sion. Añ. Ut cognoscamus domine in terra viã tuam in omnibus gentibus salutare tuum. Añ. Da mercedem sustinentibus te vt prophete tui fideles inueniantur. Añ. Lex per moysen data est gratia ꝛ veritas per iesum christum. Ad bñs añ. In bethleem terra iuda non eris minima. ex te enim exiet dux qui regat populum meum israel. Ad magnificat añ Eleuare eleuare consurge hierusalẽ. solue vincula colli tui captiua filie siõ. Fer. iiij. ad lau. añ. ꝛ psal. de psal. fol. 23. Ad bñs aña. Missus est gabriel angelus ad mariã virginẽ despõsatã ioseph. Ad magnificat añ. Ecce ancilla domini fiat mihi secundum verbum tuum. Feria. v. ad lau. añ. ꝛ psal. de psal. fol. 28. ad bñs añ. Consolamini cõsolamini popule meus dicit deꝰ vester. Ad magnificat aña. O sapientia que ex ore altissimi prodisti attingens a fine vsqȝ ad finem fortiter: suauiter disponensqȝ omnia. Ueni ad docendum nos viam prudẽtie. Fer. vj. ad lau. ꝛ p hor. añ. Constantes estote videbitis auxilium domini super vos. Psal. de psal. fol. 31. añ. Ad te domine leuaui animam meã veni ꝛ eripe me dñe ad te confugi. Añ. Ueni domine ꝛ noli tardare relaxa facinora plebi tue israel. Aña. Deus a libano veniet ꝛ splẽdor eius sicut lumen erit. Añ. Ego autem ad dominũ aspiciam ꝛ expectabo deum saluatorem meum.

Ad bñs añ. Ex quo facta est vox salutationis tue in auribus meis exultauit in gaudio infans in vtero meo alleluia. Ad magr añ. O adonai ꝛ dux domꝰ israel qui moysi ĩ igne flamme apparuisti: ꝛ ei in sina legem dedisti. Ueni ad redimendum nos in brachio extento. Sabbato ad lau. añ. ꝛ psal. ð psal. fol. 36. ad cãticũ añ. Expectetur sicut pluuia eloquium meum ꝛ descendat super nos sicut ros deus noster. Ad bñs aña. Quomodo fiet istud angele dei quia virum in cõcipiendo non pertuli. audi maria virgo christi: spiritus sanctus superueniet in te ꝛ virtꝰ altissimi obumbrabit tibi. Ad magr añ. O radix iesse qui stas in signum populorum super quam continebunt reges os suum queȝ gentes deprecabuntur veni ad liberandum nos iam noli tardare. Dñica. iiij. ad lau. ꝛ p ho. añ. Canite tuba. Ad bñs añ. Aue maria. Ad magnificat añ. Joseph fili dauid. Fer. ij. quarte hebdomade ad lau. ꝛ per ho. añ. Ecce veniet dominus princeps reguȝ terre beati qui parati sunt occurrere illi. Psal. de psal. fol. 16. añ. Cuȝ venerit filius hominis putas inueniet fidem super terram? Añ. Ecce iam veniet plenitudo temporis in quo misit deus filium suum in terris. Añ. Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris. Añ. Egrediet̃ dñs de loco sancto suo. veniet vt saluet populuȝ suum. Ad bñs añ. Egrediet̃ virga ð radice iesse ꝛ replebit̃ omnis terra gloria dñi ꝛ videbit omnis caro salutare dei. Ad magnificat añ. O clauis dauid ꝛ sceptruȝ domus israel qui aperis ꝛ nemo claudit claudis ꝛ nemo aperit veni ꝛ educ vinctum de domo carceris sedentem in tenebris ꝛ vmbra mortis. Feria. iij. festuȝ scti Thome in lau. ad cõmemora. aduẽtus aña. Nolite timere quinta enim die veniet ad vos dominus vester. Deinde dicitur. Gloria patri ꝛc. Replicatur. Nolite ꝛc. Postea dicit̃. Sicut erat ꝛc. Iteȝ replicat̃. Nolite ꝛc. In vespis añ. O oriens splendor lucis eterne ꝛ sol iustitie: veni ꝛ illumina sedentem in tenebris ꝛ vmbra mortis. Fer. iiij. ad lau. ꝛ p ho. añ. Prophete predicauerunt nasci saluatorem de virgine maria.

Psal. de psal. fol. 23. añ. Spiritus domini super me euangelizare pauperibus misit me. Añа. Propter sion non tacebo donec egrediatur vt splēdor iustus eius. Añ. Ecce veniet dñs vt sedeat cū principibus ⁊ solium glorie teneat. Añ. Annuntiate populis ⁊ dicite. ecce deus saluator noster veniet. Ad bñs aña. Ponam in sion salutem ⁊ in hierusalem gloriam meā alleluia. Ad magnificat añ. O rex gentium ⁊ desideratus earū lapisqꝫ angularis qui facis vtraqꝫ vnū. veni salua hominem quē de limo formasti. Fer. v. ad lau. ⁊ p hor. añ. De sion veniet dominus omnipotēs vt saluum faciat populum suū. Psal. de psal. fol. 28. añ. Conuertere domine aliquantulū ⁊ ne tardes venire ad seruos tuos. Añ. De sion veniet qui regnaturus est dominus hemanuel: magnum nomen eius. Añ. Ecce deus meus ⁊ honorabo eum deus patris mei ⁊ exaltabo eū. Añ. Dñs legifer noster dñs rex noster ipse veniet ⁊ saluabit nos. Ad bñs añ. Ecce completa sunt omnia que dicta sunt p angelum de virgine maria. Ad magnificat añ. O hemanuel rex ⁊ legifer noster: ⁊ expectatio gentium ⁊ saluator earum: veni ad saluandum nos dñe deus noster. Feria vj. vigilia natiuitatis domini ad lau. ⁊ per hor. añ. Judea ⁊ hierusalem. Feria tertia ꝺ Esaia ꝓpheta. Lectio prima.

Propterea expectat dñs vt misereat̄ vestri: ⁊ ideo exaltabit̄ parcēs vobis: qꝛ deus iudicij dñs: beati oēs q expectant eū. Pp̄ls eni sion habitabit in hierl̄m. Plorans nequaq̄ plorabis: miserās miserebit̄ tui: ad vocē clamoris tui statim vt audierit respondebit tibi. Et dabit tibi dominus panē artū ⁊ aquā breuē: ⁊ non faciet auolare a te vltra doctorem tuū. L. ij.

Et erūt oculi tui vidētes ꝑceptorē tuū: ⁊ aures tue audiētes verbū post tergū monētis. Hec est via: ambulate in ea: ⁊ non declinetis neqꝫ ad dexterā: neqꝫ ad sinistrā. Et ꝯtaminabis laminas sculptilium argenti tui: ⁊ vestimentum conflatilis auri tui. ⁊ disperges ea sicut immundiciam menstruate. Egredere ⁊ dices ei. Et dabitur semini tuo pluuia vbicunqꝫ seminaueris in terra: ⁊ panis frugū terre erit vberrim⁹ ⁊ pinguis. Lecio tertia.

Pascet̄ i possessione tua in die illo agnus spatiose: ⁊ tauri tui ⁊ pulli asinorū: q operātur terram: cōmixtum migma comedent: sicut in area ventilatum est. Et erunt sup oēm montem excelsum: ⁊ sup oēm collem eleuatum riui currentiū aquaꝝ in die interfectionis multorum: cum ceciderint turres. Et erit lux lune sicut lux solis: ⁊ lux solis erit septempliciter: sicut lux septem dierum: die qua alligauerit dominus vulnus populi sui: ⁊ percussuram plage eius sanauerit.

Fer. iiij. q̄tuor tēpoꝝ: Inuit. Prope est iam dñs venite adoremus. ps̄. Uenite. i. Hoc inuitatoriū cōtinue i ferialib⁹ dieb⁹ vsqꝫ ad vigiliā natiuitatis dñi cātat̄. Hym. Uerbū supernū. i. Añ. ps̄. v. ꝺ psal. fol. i. Lectio prima Scd̄m lucā.

In illo tpe: Missus ē gabriel angelus: a deo in ciuitatē galilee cui nom̄ nazaret. Et rel. Homl. sci ambro.

Latēt qdē diuia mysteria: sm̄ epi. nec facile iuxta ꝓpheticū dictū qsq̄ hoīm pōt scire ꝯsiliū dei. Sꝫ tū ex ceteris factis atqꝫ ꝑceptis dñi saluatoris possumus intelligere hoc ꝓpensioris fuisse consilij: q̄ ea potissimū electa est: vt dñs̄ pareret: q̄ erat desponsata viro. Cur aūt nō anteq̄ desponsaret̄ impleta est: fortasse ne diceret̄ q̄ cōceperat ex adulterio. Et bn̄ vtrūqꝫ posuit scriptura: vt despōsata esset ⁊ virgo. Uirgo: vt expers virilis cōsortij videret̄: ꝺspōsata: ne temerate virginitatis adureret̄ infamia: cui grauis alu⁹ corruptele videretur insigne preferre. maluit aūt dñs aliquos de suo ortu: q̄ de matris pudore dubitare. Sciebat enim tenerā esse virginis verecundiā ⁊ lubricā famā pudoris: nec putauit ortus sui fidem: m̄ris iniurijs astruēdā. Sciēdū q̄ R̄ia subscripta q̄rte qnte ⁊ sexte ferie: ac sabbati cū añ.

cũ añt. de euãgelio ad bñ. sꝑ in hebdomada q̃tuor tẽporum suis diebus dicũtur. Si vero festũ sci thome aliqua dierũ dictarũ occurrerit: ℞ia illius diei dimittunt cũ añ. ad bñ. ꝙ si q̃tuor tpa in penultima hebd̃a celebrantur: tũc loco dictaꝝ añt. dicũt ad bñ. in vltima hebd̃a si necesse fuerit: ille q̃ dicẽde erãt in cõsilibus diebus: laudibus in suis locis remanẽtibus: que nõ mutantur nisi ꝓ festo sci thome: vt supra dictũ est. ℞. Clama in fortitudine qui annuntias pacem in hierusalẽ: Dic ciuitatibus iude ⁊ habitatoribus sion: ecce deus nr̃ quẽ expectabamꝰ adueniet. ℣. Sup mõtez excelsuz ascẽde tu qui euãgelizas sion: exalta in fortitudine vocez tuã. Dic. Lectio. ij.

SEruat itaqz scẽ marie sicut pudore integra: ita inuiolabilis opinioẽ virginitas. Oportet enim scõs ⁊ ab his testimonium habere qui foris sunt: nec decuit virginibus sinistra opinioẽ viuẽtibus velãmẽ excusationis relinq: ꝙ infamata mr̃ quoqz dñi videret. Quid aũt iudeis: qd herodi posset ascribi: si natum viderentur ex adulterio ꝑseq? Queadmodũ aũt ipe diceret. Nõ veni soluere legẽ: sed adiplere: si videret cepisse a legis iniuria cũ partus inupte lege dãnet? Quinetiã locupletior testis pudoris maritꝰ adhibet: q potuisset ⁊ delere iniuriã ⁊ vindicare opprobriũ: si nõ agnosceret sacramẽtũ. Quinetiã fides que marie verbis magis ascribit mẽdacij causa remouet. Videret eni culpã obumbrare voluisse mẽdacio innupta pregnãs. Causam aũt mẽdacij indespõsata habuit. desponsata nõ habuit: cum coniugij premiũ: ⁊ grã nuptiarũ partus sit feminarum. ℞. Orietur stella ex iacob: ⁊ exurget homo de israel: ⁊ ꝯfringet omnes duces alienigenaꝝ: Et erit oĩs terra possessio eiꝰ. ℣. Adorabũt eũ oẽs reges terre: oẽs gẽtes seruient ei. Et. Lec. tertia.

NOn mediocris quoqz causa est: vt virginitas marie falleret ꝓncipez mũdi: q cũ desponsatã viro cerneret partũ non potuit habere suspectũ. Fallendi aũt principẽ mũdi fuisse cõsiliũ: ipsius dñi verba declarant: cũ apli iubent tacere de xp̃o: cũ sanati ꝓhibent gloriari de remedio: cum demones ꝑcipiũtur silẽre de dei filio. Fallẽdi vt dixi principem mũdi fuisse consiliũ etiã aplus declarauit dicens. Sed loquimur dei sapiẽtiã in mysterio absconditam: quã nemo principũ istius seculi cognouit. Si enim cognouissent nunq̃ dñz glorie crucifixissent: hoc est nunq̃ me redimi dñi morte fecissent. Fefellit ergo pro nobis: fefellit vt vinceret: fefellit diabolũ cũ tentaretur: cũ rogaret: cũ dei filius diceret: vt nusq̃ diuinitatẽ ꝓpriã fateret: sed tñ magis fefellit principẽ seculi. Diabolus enim ⁊ si aliquãdo dubitauit: cũ diceret si filius dei es mitte te deorsum: tñ sero cognouit ⁊ discessit ab eo. Cognouerũt ⁊ demones: q dicebãt: nouimus ꝙ sis iesus filius dei. Quid venisti ante tp̃s torquere nos? Et ideo venisse cognouerunt: quia precognitum habebant eẽ venturꝫ. ℞. Nõ veniet dñator dñs: Et nomẽ eiꝰ hemanuel vocabit. ℣. Oriet i diebus eius iustitia: ⁊ abundantia pacis. Et. Añ. lau. speciales vide in tabula parisina Capitulũ Venite. 4. hym. Vox clara. 3. ℣. 4. Ad bñs in tabula. Oro.

PResta q̃s oĩps deus: vt redemptionis nostre ventura solennitas: ⁊ presentis nobis vite subsidia cõferat: ⁊ eterne beatitudinis p̃mia largiat. Per. Et dĩ p horas pterq̃ i vespis. Ad hor. diei añt. speciales lau. capitula. ⁊. ℣. regre fol. 4. p̃ter i vesp. qd̃ añt. dicũtur de psal. ipsiꝰ ferie q̃ currit capitulum vero hym. ⁊. ℣. vt fol. 4. oratio autem de dominica precedẽti. Feria. v. de Esaia propheta. Lectio. i.

ECce nomẽ dñi venit de longinquo ardẽs furor eius: ⁊ grauis ad portandũ. Labia illius iple[illegible] sunt indignatione: lingua eius q̃si ignis deuorans: Spiritus eius velut torrens inundans vsqz ad mediũ colli ad per

dendas gentes in nihilū: ⁊ frenum erroris quod erat in maxillis populoꝝ: canticum erit vobis sicut vox scificate solēnitatis: ⁊ letitia cordis sicut q pgit cū tybia: vt intret i montē dñi ad
1 fortē isrl. ℟. Egrediet dñs ⁊ pliabit contra gētes. Et stabūt pedes eius supra mōtes oliuaꝝ: ad oriētē. ℣. Et eleuabitur sup oēs colles: ⁊ fluent ad eū oēs gētes. Et. Lec. ij.

Et auditā faciet dominus gl'iam vocis sue: ⁊ terrorem brachij sui ostendet in cōminatiōe furoris: ⁊ flāma ignis deuorantis. Allidet in turbie: ⁊ in lapide grandinis. A voce eni dñi pauebit assur virga pcussus: ⁊ erit trāsitus virge fundatus: quam requiescere dñs faciet sup eū. In tympanis ⁊ in cytharis ⁊ in bellis precipuis expugnabit eos. Preparata est enim ab heri thophet a rege pparata: pfunda ⁊ dilatata nutrimēta eius ignis ⁊ ligna multa. Flatus dñi sicut torrens sulphu
2 ris succendens eam. ℟. Precursor pro nobis ingredit: agn⁹ sine macula fm ordinē melchisedech. Pōtifex factus est in eternū ⁊ in scl'm scl'i. ℣. Ipse est rex iustitie: cuius generatio nō habet finē. Pōtifex. L. iij.

Ve h q descendūt in egyptum ad auxiliū: in eqs sperātes ⁊ habētes fiduciā super q̄drigis q: multe sūt: ⁊ super eqtibus q: pualidi sunt nimis: ⁊ non sunt cōfisi sup scūm israel: ⁊ dominum non reqsierūt. Ipse autē sapiens adduxit malū: ⁊ verba sua nō abstulit. Et cōsurget cōtra domū pessimorum: ⁊ contra auxiliū opantiū iniqtatem. Egyptus homo ⁊ nō deus: ⁊ equi eoꝝ caro ⁊ nō spūs. Et dominus inclinabit manū suā: ⁊ corruet auxiliator: ⁊ cadet cui pstat auxiliū: simulq
3 omnes consumentur. ℟. Uidebunt gētes iustum tuum ⁊ cuncti reges inclytū tuum. Et vocabit tibi nomen nouū qd os dñi nominauit. ℣. Et eris corona glorie in manu domini: ⁊ diadema regni in manu dei tui. Et. Fe. iiij. sexta Secundum Lucam.

c. i. d. In illo tpe: Exurgēs maria abijt in montana cū festinatōe i ciuitatē iude ⁊ intrauit i domum çacharie ⁊ salutauit helisabeth. Et reli. Homelia sancti ambrosij episcopi. Lec. prima.

Morale est oibus vt qui fidem exigunt fidē astruāt. Et ideo angelus cum abscōdita nuntiaret: vt fides astrueret exemplo senioris femine sterilisq: cōceptū virgini marie nuntiauit: vt possibile deo oē qd ei placuerit assereret. Ubi audiuit hoc maria: non quasi incredula de oraculo: nec q̄si incerta de nūtio: nec q̄si dubitās de exēplo: sz q̄si leta p voto: religiosa p offō: festina p gaudio i mōtana perexit. Quo eni iā deo plena: nisi ad supiora cū festinatiōe cōscēderet? Nescit tarda molimina spūs sancti grā. Discite vos scē mulieres sedulitatē: quā pgnantibus debeatis exhibēre cognatis. Mariā que ante sola in intimis penetralibus versabatur: nō a publico virginitatis pudor: nō a studio asperitas montiū: nō ab officio plixitas itineris retardauit. In mōtana virgo cū festinatione: virgo officij memor: iniurie imemor: affectu vrgēte nō sexu: relicta perrexit
1 domo. ℟. Emitte agnum dñe dñatorez terre. De petra deserti ad mōtem filie sion. ℣. Ostende nobis domine misericordiam tuam: ⁊ salutare tuū da nobis. De pe. L. ij.

Discite virgines nō circūcursare per alienas edes: nō demorari in plateis: nō aliquos i publico miscere sermones. Maria in domo sera: festina in publico: māsit apud cognatā suā tribus mēsib⁹. Et enim pter officiū venerat inherebat officio: mansit tribus mensibus: non q domus eā delectaret aliena: sed q: frequēti⁹ videri in publico displicebat. Didicistis virgies pudorez marie: discite humilitatē. Uenit pinqua ad primā: iunior ad seniorē. nec solū venit: sed etiam prior salutauit. Decet enim vt q̄to castior virgo: tanto humilior sit. Nouerit deferre senioribus: sit magistra hūilitatis i qua est pfessio castitatis. Est ⁊ causa pietatis: est etiā ⁊ norma doctrine. Cōuenīēdū

est enim

est enim: q2 sup̄ior venit ad inferiorē: vt inferior adiuuetur. Maria ad helisabeth: xp̄s ad ioannē. Deniq3 etiā postea vt sanctificaret baptismū ioānis:
2 dn̄s venit ad baptismū: ℟. Rorate celi desuper ⁊ nubes pluant iustum. Aperiatur terra ⁊ germinet saluatorem. ℣. Emitte agnum domine: dominatorem terre: de petra desertiad mōtē filie sion. Aperiat. L. iij.

Isto quoq3 aduentus marie: ⁊ presentie dominice beneficia declarantur. Simul enim vt audiuit salutationem marie helisabeth exultauit infans in vtero eius. Et repleta est spū sancto helisabeth: ⁊ exclamauit voce magna. ⁊ dixit ad mariā. Vide distinctionē: singulorumq3 verbor̄ proprietates. Vocem prior helisabeth audiuit: sed prior ioannes grām sensit. Illa nature ordine audiuit: iste exultauit ratiōe mysterij. Illa marie: iste dn̄i sensit aduentū. Femina mulieri ⁊ pignus pignori. Iste gratiam loquunt: illi intus operantur: pietatisq3 mysteriū mr̄nis adoriuntur profectibus. Dupliciq3 miraculo prophetāt mr̄es spiritu paruulor̄. Exultauit infans: repleta est mr̄. Nō pri9 mr̄ repleta: q̄ fili9. Sed cū filius esset repletus spū sancto: repleuit ⁊ matrem. Exultauit ioannes: exultauit ⁊ marie spiritus. Exultante ioanne: replet helisabeth. Mariam tamen non repleri spiritu: sed spiritum eius exultare cognouimus. Incomp̄hensibilis enim incomprehensibiliter operabatur in matre. Et illa post cōceptū
3 repletur: ista ante cōceptum. ℟. Germinauerūt cāpi heremi germen odoris israel: quia ecce deus noster cū virtute veniet. Et splendor eius cū eo. ℣. Ex sion species decoris eius: de9 noster māifeste veniet. Et Añt. lau. vt in tabula. Cap. Venite. 4. Hym. Vox clara 3. ℣. Vox clamātis i deserto parate viam dn̄i ℟. Rectas facite semitas eius. Ad bn̄. vide in tabula. Orō.

Excita q̄s dn̄e potentiam tuam ⁊ veni: vt hi q̄ in tua pietate cōfidunt: ab omni citius aduersitate liberent. Qui viuis. Et dicit p horas preterq̄ in vesperis. Sabbato s̄m lucā.

Anno quintodecimo imperij tyberij cesaris: procurante pontio pilato iudeam. Et rel. Homelia sancti gregorij pape. Lectio prima. C.3.c

Redēptoris p̄cursor quo tempore verbum predicationis acceperit: memorato romane reipublice principe: ⁊ iudee regibus designatur: cum dicitur. Anno q̄ntodecimo imperij tyberij cesaris: p̄curante pontio pilato iudeam: tetrarcha aūt galilee herode: philippo aūt fr̄e eius tetrarcha ituree ⁊ traconitidis regionis: ⁊ lysania abiline tetrarcha: sub principibus sacerdotū anna ⁊ caipha: factum est verbum dn̄i super ioannē3 zacharie filiū in deserto. Quia enim illu3 p̄dicare veiebat q̄ iudeis quosdā: ⁊ ex multos ex gentibus redēpturus: erat: per reges gentium ⁊ principes iudeor̄ predicationis eius tp̄a designantur. Quia autem gentilitas colligēda erat: ⁊ iudea pro culpa p̄fidie disp̄genda: ipsa quoq3 descriptio terreni principatus ostendit: q̄m ⁊ in romana republica vnus prefuisse describitur: ⁊ in iudee regno: p quartā partē plurimi principabātur. Voce enim redēptoris nr̄i dicit. Omne regnū in seipsum diuisum desolabit. Liquet ergo q̄ ad fine3 regni iudea p̄uenerat: que tot regibus diuisa subiacebat. ℟. Egredietur virga de radice iesse: ⁊ flos de radice eius ascēdet: Et erit iustitia cingulū lūbor̄ eius: fides cinctoriū renum eius. ℣. Et req̄escet sup̄ eū spūs dn̄i spūs sapientie ⁊ intellectus. spūs consilij ⁊ fortitudinis. Et erit. Lcō. ij.

Apte quoq3 non solum sub quibus regibus: sed quibus etiam sacerdotibus actū sit demonstratur. Ut q2 illum ioannes baptista p̄dicaret q̄ simul rex ⁊ sacerdos existeret. Lucas euangelista: p̄dicationis eius tp̄a per regnū ⁊ sacerdotiū designaret. Et venit in oēm regionē iordanis: predicās baptismū penitētie: in remissionē pec-

catorũ. Cũctis legẽtibus liquet: quia
ioãnes baptismũ penitẽtie nõ solũ pre
dicauit: verũetiã quibusdã dedit: sed
tamẽ baptismũ suũ in remissionẽ pec-
catorũ dare nõ potuit. Remissio eteni
peccatorũ: in solo nobis baptismate
christi tribuit. Notandũ itaq3 ꝙ dici-
tur predicans baptismũ penitentie in
remissionẽ peccatorũ: qm baptismuz
qͦ peccata solueret: quia dare nõ po-
terat: predicabat. Ut sicut incarnatuz
verbũ patris precurrebat verbo pre
dicatiõis: ita baptismũ penitẽtie quo
peccata soluuntur precurreret suo ba
ptismate quo peccata solui nõ possũt:
Ut quia eius sermo ꝑcurrebat ꝑsentiã
redẽptoris: ipsum quoq3 eius baptis-
ma ꝑcedendo fieret vmbra veritatis.
℟. Radix iesse qui exurget iudicare gentes
2 in eũ gẽtes sperabũt: Et erit nomẽ eius bñ-
dictũ in secula. ℣. Sup ipsum cõtinebũt re
ges os suũ: ipsum gentes deprecabunt. Et.
Lectio.iij.
S Equitur sicut scri-
ptum est in libro sermonuz esaie
prophete. Uox clamantis in deserto:
parate viã dñi: rectas facite semitas
eius. Jsdẽ vero ioãnes baptista requi
situs quis esset: respõdit: ego vox cla-
mãtis in deserto. Qui sicut ante ꝑ nos
dictũ est: ideo vox a ꝓpheta vocatus
est: quia verbũ preibat. Quid antẽ cla
maret: aperitur cũ subditur. Parate
viã dñi: rectas facite semitas eꝰ. Om-
nis qui fidẽ rectã ⁊ bona opera predi
cat: quid aliud ꝙ venienti dño ad cor-
da audiẽtiũ viã parat? vt hec vis gra
tie penetret: lumẽ veritatis illustret: ⁊
rectas deo semitas facit: dũ mundas
in animo cogitatiões: per sermonem
bone predicatiõis format. Ois vallis
implebitur: ⁊ ois mons ⁊ collis humi
liabitur. Quid hoc loco valliũ noie: ni
si humiles? quid montiũ ⁊ colliuz: nisi
supbi hoies designant? In aduẽtu igi
tur redẽptoris nr̃i valles iplete sunt:
montes vero ⁊ colles humiliati sunt.
Quia iuxta eius vocẽ: omnis qui se ex
altat humiliabit: ⁊ qui se humiliat ex-
altabitur. Uallis eteni impleta crescit:
mons autẽ ⁊ collis humiliatus decre
scit. Quia nimirum in fide mediatoris
dei ⁊ hominũ: hominis chr̃i iesu: ⁊ gẽ
tilitas plenitudinẽ gratie accepit ⁊ iu
dea per errorez perfidie hoc vnde tu-
mebat perdidit. ℟. Ueni dñe ⁊ noli tar- 3
dare: relaxa facinora plebi tue: Et reuoca di
spersos in terrã suã. ℣. Excita dñe potentiã
tuã ⁊ veni: vt saluos facias nos. Et re. Ad
lau. vide in tabula partiua capĩm. Ue
nite. 4. Hym. Uox clara. 3. ℣. 3. ad bns
cum reliquis in tabula. Oratio.
D Eus qui conspicis: qꝛ ex nostra
prauitate affligimur: cõcede ꝓpitiꝰ:
vt ex tua visitatiõe cõsolemur. Qui vi
uis ⁊ re. Et dr per hor. Ad vesp. cap.
F Ratres: Sic nos existimet hõ: i. cor.
vt ministros christi ⁊ dispẽsato 4. a
res ministerioꝝ dei: hic iaz querit in-
ter dispẽsatores vt fidelis qs iueniat.
Hym. Cõditor. 1. ℣. Rorate celi desuper
⁊ nubes pluant iustũ. ℟. Aperiatur terra ⁊
germinet saluatorem. Oratio.
E Xcita dñe potentiã tuã ⁊ veni: ⁊
magna nobis ꝟtute succurre: vt per
auxiliũ grẽ tue quod nr̃a peccata pre-
pediũt: indulgẽtia tue ꝓpitiatiõis ac
celeret. Qui viuis. Dñica.iiij. de aduẽ-
tu inuita. Ecce veniet rex: Occurramꝰ ob
uiaz saluatori nostro. ps. Uenite. 1. Hym.
Uerbũ supernũ. 1. Añe noctur. psal. ⁊
℣. dicuntur de psal. fol. 1. Lectio ꝑma. esaie.
T Aceãt ad me insule: ⁊ gẽtes mu 41. a
tent fortitudinẽ. Accedãt: ⁊ tũc
loquant: simul ad iudiciũ propinque-
mus. Quis suscitauit ab oriẽte iustuz:
vocauit eũ vt sequeret se? Dabit in cõ
spectu eius gẽtes: ⁊ reges obtinebit.
Dabit quasi puluerẽ gladio eius: sicut
stipulã vento raptã arcui eius. Perse
quetur eos: transibit in pace: semita in
pedibus eius nõ apparebit: quis hec
operatus est ⁊ fecit: vocãs generatio
nes ab exordio. Ego dñs primus ⁊ no
uissimus: ego sum: viderũt insule ⁊ ti-
muerũt: extrema terre obstupuerunt
appropinquauerũt ⁊ accesserũt: vnus
quisq3

quisq3 proximo suo auxiliabitur: ⁊ fra
1 tri suo dicet: cōfortare. ℟. Canite tuba
in sion: vocate gentes: anūciate populis ⁊ di
cite. Ecce dominus saluator noster adueni
et. ℣. Annunciate ⁊ auditum facite: loquimi
ni ⁊ clamate. Ecce. Lectio secūda.
Confortabit faber erarius percu
tiens malleo eū qui cudebat tūc tēpo
ris: dicens glutino bonū est: ⁊ cōforta
bit eū clauis vt nō moueat. Et tu isra
el serue meus: iacob quē3 elegi: semen
abrahā amici mei: in quo apprehendi
te ab extremis terre: ⁊ a longinqs eius
vocaui te: ⁊ dixi tibi. Seruus meus es
tu: elegi te: ⁊ nō abieci te: ne timeas q2
tecū ego sum: ne declines: q2 ego sum
deus tuus: confortaui te: ⁊ auxiliatus
sum tui: ⁊ suscepit te dextera iusti mei.
Ecce cōfundent ⁊ erubescēt oēs q pu
gnāt aduersum te: erūt quasi nō sint: ⁊
peribūt viri qui cōtradicūt tibi. Que
res eos ⁊ nō inuenies: viros rebelles
tuos. Erūt quasi nō sint: ⁊ veluti con
sumptio hois bellantis aduersum te.
Quia ego dñs deus tuus apprehēdēs
manū tuā: dicēsq3 tibi ne timeas: quia
ego adiuui te: noli timere vermis ia
cob: q mortui estis ex israel. Ego auxi
liatus sū3 tui: dicit dñs redēptor tuus
2 sanctus israel. ℟. Non auferetur sceptrū
de iudā ⁊ dux de femore eius donec veniat
qui mittēdus est. Et ipse erit expectatio gē
tiū. ℣. Pulchriores sunt oculi eius vino: ⁊
dētes eius lacte cādidiores. Et. Lectio.iij.
Ego posui te quasi plaustrū tritu
rans nouū: habēs rostra serrātia.
Triturabis mōtes ⁊ cōminues: ⁊ col
les quasi puluerē pones. Uētilabis eos
⁊ vētus tollet: ⁊ turbo dispget eos. Et
tu exultabis in dño: ⁊ in scō israel leta
beris. Egeni ⁊ paupes querūt aquas:
⁊ non sunt: lingua eorū siti aruit. Ego
dñs exaudiā eos: deus israel nō dere
linquā eos. Aperiā in summis collibꝰ
flumina: ⁊ in medio cāpoꝝ fontes. Po
nā desertū in stagna aquarū: ⁊ terram
inuiā3 in riuos aquarū: dabo in solitu
dine cedrū ⁊ spinā ⁊ myrtū: ⁊ lignum
oliue. Ponā3 in deserto abietē vlmū
⁊ buxū simul: vt videant ⁊ sciant: ⁊ re
cogitēt: ⁊ intelligāt pariter: q2 manus
dñi fecit hoc: ⁊ sanctus israel creauit il
lud. ℟. Me oportet minui illū aūt cresce 3
re. Qui post me venit ante me factus est: cu
ius nō sum dignus corrigiā calciamenti sol
uere. ℣. Ego baptizaui vos aqua: ille autē3
baptizabit vos spū scō. Qui. In secūdo no
cturno añ. psal. ⁊ ℣. vt in psal. fol. 3.
Sermo sci augustini epi. Lectio.iiij.
Uos inq̄ cōuenio o iudei: qui vs
q3 in hodiernū diem negastis fi
liū3 dei. Nonne vox vestra est illa quā
do videbatis eum miracula facientē3:
atq3 tentātes dicebatis. Quousq3 ani
mas nostras crucias? si tu es christus:
dic nobis palam. Ille autem ad consi
derationem miraculorum vos mitte
bat dicens. Opera que ego facio ipsa
testimoniū3 perhibent de me: vt chri
sto testimonium dicerent non verba:
sed facta. Uos autē3 non agnoscentes
saluatorem: qui operabatur salutem
in medio vestre terre: adiiciētes in ma
lo aistis. Tu de te ipso testimoniū3 di
cis: testimonium tuum non est verū3.
Sed ad hec ille quid vobis responde
rit: aduertere noluistis. Nōne scriptū
est in lege vestra: q duorum hominū3
testimoniū verū3 sit. Preuaricato
res legis: intendite legem. Testimoni
um queritis de christo. In lege vestra
scriptum est: q duorum hominum te
stimonium verum sit. Procedāt ex le
ge vestra non tantum duo: sed etiam
plures testes christi: ⁊ conuincant au
ditores legis ⁊ non factores. Dic esaia
testimoniū de christo. Ecce inquit vir
go in vtero concipit ⁊ pariet filium: ⁊
vocabitur nomen eius hemanuel: qđ
est interpretatum nobiscum deus. ℟. 4
Nascetur nobis paruulus ⁊ vocabitur deus
fortis. Ipse sedebit super thronū3 dauid pa
tris sui: ⁊ imperabit: cuius potestas super hu
merum eius. ℣. In ipso benedicentur om
nes tribus terre: omnes gentes seruient ei.
Ipse sedebit sup thronū. Lectio quinta.

Accedat ꝛ aliꝰ testis. Dic ꝛ tu hie/
remia testimonium de chr̃o. Hic
est inquit deus nr̃: ꝛ nõ estimabitˀ aliꝰ
ad illũ. Hic adinuenit omnē viā sciētie
ꝛ dedit eā iacob puero suo: ꝛ israel di
lecto suo. Post hec in terris visus est:
ꝛ cū hoibus cōuersatus est. Ecce duo
testes idonei ex lege vestra: quorū testi
monio non sunt compuncta corda ve
stra. Sed alij atqȝ alij christi testes in/
troducantˀ: vt frontes inimicorū du/
rissime cōterātur. Ueniat ꝛ ille daniel
sanctus: iuuenis quidē etate: senior ve
ro scientia ac māsuetudine: ꝛ cōuincat
oēs falsos testes: sicut cōuicit seniores
impudicos ita suo testimonio chr̃i cō/
terat inimicos. Dic sctē daniel: dic de
christo quod nosti. Cū venerit inquit
sanctus sctōrū: cessabit vnctio vestra.
Quare illo presente: cui insultātes dice
batis: tu de te ipso testimoniū dicis: te
stimoniū tuū non est verū: cessauit vn/
ctio vestra: nisi qȝ ipse est qui venerat
sanctus sanctorum? Sed si vt vos dicitis
nondū venit: sed expectatur vt veniat
sanctus sanctorum: demonstrate vnctio
nem. Si autē: qđ verū est: cessauit vn/
ctio vestra: agnoscite venisse sanctum
5 sanctorum. ℟. Ecce iā venit plenitudo tēpo
ris: in quo misit deus filiū suū in terris: natū
de virgine factum sub lege. Ut eos qui sub le
ge erant redimeret. ℣. Propter nimiā cha/
ritatē suā qua dilexit nos deus: filium suū mi
sit in similitudinē carnis peccati. Ut. L. vi.

Ipse est eni lapis ille abscisus de
monte sine manibꝰ abscindenti/
um: idest christus natus de virgine si/
ne manibus cōplectentiū: qui tantum
creuit vt mons magnus fieret: ꝛ imple/
ret vniuersam faciē terre: de quo mō/
te dicit propheta: venite ascēdamꝰ ad
mōtē dñi ꝛ de quo dauid dicit. Mons
dei mons vber: vt qd suspicamini mō
tes incaseatos: montes in quo placuit
deo habitare in ipso: Cū eni dñs iesus
discipulos suos interrogaret: quē di/
cerēt hoies esse filiū hois: respōderūt.
Alij heliā: alij hieremiā: aut vnū ex p/
phetis. Et ille. Ut qd suspicamini mō/
tes incaseatos montem in quo placuit
deo habitare? Hunc cognouit petrus
dicens. Tu es christus filius dei viui.
Agnouit montē ꝛ ascendit in montē:
testimoniū dixit veritati ꝛ dilectus est
a veritate. Supra petram fundatus est
petrus: vt mortē susciperet illū amādo:
quem ter negauerat timēdo. Dic ꝛ tu
moyses legislator: dux ppl̃i israel testi
moniū de chr̃o. Prophetā vobis ex/
citabit deus de fratribꝰ vr̃is. Oīs aīa
que nō audierit ꝓphetā illū: extermi/
nabitur de ppl̃o suo. Prophetā autē
dictū christū: ipsum audite in euāgelio
christū. Nō est inqt propheta sine ho/
nore: nisi in patria sua. ℟. Uirgo israel 6
reuertere ad ciuitates tuas. Usqȝquo dolēs
auerteris: generabis dñm saluatorē oblatio
nem nouā in terra: ambulabūt hoies in salua
tionem. ℣. In charitate perpetua dilexi te:
ideo attraxi te miserās tui. Usqȝquo. In. iij
noct. añe psal. ꝛ. ℣. de psal. fol. 5. Secū
Anno quintodecimo dum incā. ca. 3. a
imperij tyberij cesaris procurā/
te pontio pilato iudeā. Et rel. Homel.
sancti gregorij pape. Lectio. vij
Dicebat ioannes ad turbas q̄ exi
bant vt baptiçarentˀ ab eo. Genimina
viperarū: quis ostendit vobis fugere
a vētura ira? Uentura ira est aīaduer/
sio vltionis extreme: quā tunc fugere
peccator nō valet: qui nūc ad lamenta
penitentie nō recurrit. Et notandū ꝙ
male sóboles: malorum parentum actio
nes imitantes: genimina viperarum
vocantˀ. Quia per hoc qđ bonis inui/
dent: eosqȝ ꝑsequuntˀ: ꝙ quibusdā ma
la retribuūt: ꝙ lesiōes ꝓximis exqui/
rūt: qm̄ in his oibꝰ priorum suorum carna/
lium vias sequuntˀ: quasi venenati filij
de venenatis parētibꝰ nati sunt. Sȝ qȝ
iā peccauimus: qȝ vsu male consuetu/
dinis inuoluti sumus: dicat qd nobis
faciēdū sit vt fugere a ventura ira va/
leamus? ℟. Juraui dicit dñs vt vltra iam nō 7
irascar sup terrā: mōtes eni ꝛ colles suscipiēt
iustitiam meam. Et testamentū pacis erit in

hierl'm. ℣. Iuxta est salus mea vt veniat: ⁊ iustitia mea vt reueletur. Et. Lectio.viij.

S Equitur: Facite ergo fructus dignos penitētie. In quib⁹ verbis notandū est q̄ amicus spōsi nō solū fructus penitētie: sʒ dignos penitētie admonet eē faciēdos. Aliud nāqʒ est fructū facere: ⁊ aliud dignū penitentie facere. Ut eni ſ'm dignos penitentie fructus loquamur: sciēdū est: q2 q̄squis illicita nulla cōmisit: huic iure cōcedit' vt licitis vtat': sicqʒ pietatis opa faciat: vt tñ si noluerit ea q̄ in mundo sunt nō relinq̄t. At si qs in fornicatiōis culpa: vel fortasse qđ est grauius: in adulterio lapsus est: tāto a se licita debet abscindere: q̄to se meminit ⁊ illicita ppetrasse. Neqʒ enim par fruct⁹ esse boni opis d3: eius q minus ⁊ eius q ampli⁹ deliq̄t. Aut eius q in q̄busdā facinoribus cecidit: ⁊ eius q in multis lapsus est. Per hoc ergo qđ dicitur: facite dignos fruct⁹ penitētie: vniuscuiusqʒ cōsciētia cōuenit': vt tāto maiora querat bonoꝝ operū lucra p penitentiā: q̄to grauiora sibi itulit dāna p culpā. Sed iudei de gn̄is nobilitate gl'iantes: iccirco agnoscere se peccatores nolebāt: q2 de abrahe stirpe descēderāt q̄b⁹ recte dicit': Et ne cepitis dicere: Patrē habemus abrahā. Dico eni vobis: q2 potens est deus de lapidib⁹ istis suscitare
8 filios abrahe. ℟. Nō discedimus a te viuificabis nos dñe: ⁊ nomē tuū inuocabimus: ostēde nobis faciē tuaʒ. Et salui erimus. ℣. Memēto nr'i dñe in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo. Et. Lectio.ix.

Q Uid enim lapides: nisi corda ifideliū fuerūt: ad intellectū dei oipotētis insensibilia? Sicut etiā quibusdā ex iudeis dicit'. Auferā cor lapideū de carne vr̄a. Nec imerito lapidū noīe gētes significate sunt: q̄ lapides coluerūt. Unde scriptū est. Sim̄les illis fiāt q faciūt ea: ⁊ oēs qui cōfidunt in eis. De quib⁹ nimirū lapidib⁹ filij abrahe suscitati sunt: q2 dū dura corda gentiliū in abrahe semine idest in chr̄o crediderc: eius filij facti sunt: cuius semini sunt vniti. Unde eisdē gētibus per egregiū predicatorē dicit'. Si autē vos chr̄isti: ergo abrahe semē estis. Si igit' nos p fidē chr̄i abrahe iā semē existimus: iudei propter pfidiā: abrahe filij esse desierūt. Quod vo in illa die tremēdi examinis: parētes boni malis filijs prodesse nō possint: testat' .pphета qui dicit: Noe ⁊ daniel ⁊ iob: si fuerint in medio eius: viuo ego dicit dñs deus: q2 filiū ⁊ filiā nō liberabūt: sʒ ipsi iustitia sua liberabūt aīas suas. ℟. Intuemini 9
quātus sit iste qui ingredit' ad saluandas gētes: ipse est rex iustitie. Cuius generatio nō habet finē. ℣. Precursor pro nobis ingreditur ſ'm ordinē melchisedech: pōtifex factus est in eternū. Cuius. Ad lau. ⁊ p hor. añ. Canite tuba in sion: q2 prope est dies dñi: ecce venit ad saluandū nos: all'a all'a. ps. Dñs regnauit. ſ Añ. Ecce veniet desideratus cunctis gētibus: ⁊ replebitur gloria domus dñi: all'a. ps. Iubilate. ſ Añ. Erūt praua in directa: ⁊ aspera in vias planas: veni dñe ⁊ noli tardare: all'a. ps. Deus deus. ſ Aña. Dñs veniet occurrite illi dicētes: magnū pn̄cipium ⁊ regni eius nō erit finis: deus fortis dñator: princeps pacis: all'a all'a. ps. Benedi. 6. Añ. Oipotēs sermo tuus dñe a regalibus sedib⁹ veniet: all'. ps. Lauda. Cap. Frēs: sic. 16. Ad bñs añ. Aue maria gratia plena dñs tecū: bñdicta tu in mulieribus: all'a. Ad tertia captl'm. Fratres: sic nos. ℟. bre. Ueni ad liberādum nos. Dñe deus virtutū. Replicatur. Ueni. ℣. Ostende facieʒ tuā ⁊ salui erimus. ℟. Domie de⁹. ℣. Gl'ia pr̄i. ℟. Ueni. ℣. Timebūt gentes nomen tuum dñe. ℟. Et oēs reges terre gloriam tuam. Ad sextam capitulum.

M Ihi aūt pro minimo est vt a vobis iudicer: aut ab humano die: sed neqʒ meipsum iudico. ℟. breue. Ostende nobis domine. Misericordiā tuā. Replicatur. Ostende. ℣. Et salutare tuum da nobis. ℟. Misericordiaʒ. ℣. Gloria pr̄i. ℟. Ostende nobis. ℣. Memento nostri domine in beneplacito populi tui. ℟. Uisita nos in salutari tuo. Ad nonam capitulum. I.cor. 4. a

Itaqz nolite ante tēpus iudicare quoadusqz veniat dñs: qui 7 illuminabit abscōdita tenebrarū: 7 manifestabit cōsilia cordium: 7 tunc laus erit vnicuiqz a deo. ℟. bre. Sup te hierusalez orietur dñs. Repli. sup. ℣. Et gloria eius in te videbitur. ℟. Oriet. ℣. Gloria. ℟. Super. ℣. Dñe deus virtutū conuerte nos. ℟. Et ostende faciez tuā 7 salui erimus. Ad vesp. añ. Canite tuba. Cum rel. ps. Dixit dñs. 5. cū rel. de psal. Ca. Fratres: sic. 16. Hym. Cōditor. 1. ℣. Rorate celi desuper: 7 nubes pluant iustuz. ℟. Aperiatur terra 7 germinet saluatorē. Ad magt añ. Joseph fili dauid noli timere accipere mariā coniugē tuā: qđ enim in ea natum est de spū scō est: all'a. Infra hebdōaz.

c. 41. D Prope facite iudiciū Lectio. j. vestrum dicit dñs: afferte siquid forte habetis. Dixit rex iacob. Accedant 7 nūciēt nobis que ventura sunt. Priora que fuerūt nūciate: ponemus cor nostrū 7 sciemus nouissima eorū: 7 que vētura sunt indicate nobis. Annūciate que vētura sunt in futurum: 7 sciemus qr dij estis vos. Bene quoqz aut male si potestis facite: 7 loquamur 7 videamus simul. Ecce vos estis ex nihilo 7 opus vestrū ex eo qđ non est: abominatio est q elegit vos. Suscitauit ab aquilone 7 veniet ab ortu solis. Vocabit nomē meū 7 adducet magistratus quasi lutū: 7 velut plastes con culcans humuz. Lectio secūda.

Quis annunciauit ab exordio vt sciamus: 7 a principio vt dicamus iustus es? Nō est neqz annūciās: neqz pdicās: neqz audiēs sermōes vestros. Primus ad syō dicet: ecce adsuz: 7 hierusalē euāgelistā dabo. Et vidi 7 non erat neqz ex istis qsq̄ q iniret cōsiliū: 7 interrogat⁹ rñderet verbū. Ecce oēs iniusti 7 vana opa eorū: vētus 7 inane simulacra eorū. Ecce seruus me⁹ suscipiā eū: electus meus cōplacuit sibi in illo aīa mea. Dedi spūm meū sup eū: iudiciū gētib⁹ proferet. Nō clamabit neqz accipiet personā: neqz audieť foris vox ei⁹. Calamū quassatū nō cōteret: 7 linū fumigās nō extinguet. In veritate educet iudiciū. Nō erit tristis neqz turbulētus donec ponet in terra iudiciū: 7 legem eius insule expectabūt.

Hec dicit dñs deus Lectio. iij. creans celos 7 extēdēs eos: firmans terrā 7 q̄ germināt ex ea: dans flatū pplo q est sup terrā: 7 spūm calcātib⁹ eā. Ego dñs vocaui te in iustitia: 7 apprehēdi manū tuā. Et seruaui te: 7 dedi te in fedus ppli 7 in lucē gētiuz vt apires oculos cecorū: 7 educeres de cōclusiōe vinctū: 7 de domo carceris sedentes in tenebris. Ego dñs hoc est nomē meū. Gl'iaz meā alteri nō dabo: 7 laudem meaz sculptilibus. Que prima fuerunt ecce venerunt: noua quoqz ego annūcio: anteq̄ oriantur audita vobis faciam. Lectio prima.

Cantate dño canticuz nouū: laus eius ab extremis terre. ca. 42. Qui descēditis in mare 7 plenitudo ei⁹: insule 7 habitatores earū. Leteť desertuz 7 ciuitates ei⁹: i domib⁹ habitabit cedar. Laudate habitatores petre: de vertice montiū clamabūt. Ponēt dño gl'iaz: 7 laudē ei⁹ in isulis nūciabūt. Dñs sicut fortis egredieť: sicut vir pliator suscitabit zelū. Vociferabiť 7 clamabit: sup inimicos suos cōfortabiť. Tacui semp silui: patiēs fui: sicut parturiēs loqr. Dissipabo 7 absorbebo eos simul: desertos faciā mōtes 7 colles: 7 oē germen eorū exsiccabo. Et ponā flumia in insulas: 7 stagna arefaciā. Lectio. ij.

Et ducā cecos in viā quā nesciūt: 7 in semitis quas ignorauerūt ambulare eos faciā. Ponā tenebras eorū coram eis in lucem: 7 praua in recta: hec verba feci eis 7 nō dereliq eos: cōuersi sunt retrorsuz. Cōfundanť ꝯfusione qui ꝯfidūt in sculptili: qui dicunt cōflatili: vos dij nostri. Surdi audite: 7 ceci intuemini ad videndum. Quis cecus nisi seruus meus: 7 surdus nisi ad queз misi nuncios meos? Quis cecus nisi qui venūdatus est? Et quis cecus

nisi seruus domini? Qui vides multa nonne custodies? qui aptas habes aures nonne audies? Et dñs voluit vt sanctificaret eum: ꝛ magnificaret legem ꝛ extolleret. Lectio tertia.

Ipse autē ppl's direptus ꝛ vastatus: laqueus venatoꝝ oēs: ꝛ in domibus carcerū abscōditi sunt. Facti sunt in rapinā nec est qui eruat: in direptionem ꝛ nō est qui dicat redde. Quis est in vobis qui audiat hoc: attēdat ꝛ auscultet futura? Quis dedit in direptionem iacob: ꝛ israel vastantibus? Nonne dñs ipse cui peccauimus? Et noluerunt in vijs eius ambulare: ꝛ nō audierunt legē eius. Et effudit sup eū indignationē furoris sui: ꝛ forte bellū. Et cōbussit eū in circuitu: ꝛ nō cognouit: ꝛ succēdit eū ꝛ nō intellexit. Ite. Lcō. j.

ca. 43. Et nūc hec dicit dñs creans te iacob: ꝛ formans te israel. Noli timere: qꝛ redemi te ꝛ vocaui te nomine tuo. Seruus meus es tu. Cū trāsieris p aquas tecū ero: ꝛ flumina nō operient te: cū ambulaueris in igne nō cōbureris: ꝛ flāma nō ardebit in te: quia ego dñs deus tuus: sctūs israel saluator tuus. Dedi propitiationē tuā egyptū: ethiopiā ꝛ saba pro te: ex quo honorificabilis factus es in oculis meis: ꝛ gloriosus: ego dilexi te. Et dabo homines pro te: ꝛ pplos pro aīa tua. Noli timere: qꝛ ego tecū sum. Ab oriente adducā semē tuū: ꝛ ab occidēte cōgregabo te. Dicā aquiloni da: ꝛ austro noli ꝓhibere. Affer filios meos de lōginquo: ꝛ filias meas ab extremis terre. Et oēm q inuocat nomē meū: in gliā meā creaui eū: formaui eū ꝛ feci eum.

Educ foras pplm cecū ꝛ Lco. ij. oculos habētē: surdū ꝛ aures ei sunt. Oēs gētes cōgregate sunt simul: ꝛ collecte sunt tribus. Quis in vobis annūciat istud: ꝛ que ꝓma sunt audire vos faciet? Dent testes eoꝝ ꝛ iustificētur: ꝛ audiāt ꝛ dicāt. Uere vos testes mei dicit dñs: ꝛ seruus meus quē elegi: vt sciatis ꝛ credatis ꝛ intelligatis: qꝛ ego ipse sum. Ante me nō est formatus deus: ꝛ post me nō erit. Ego sum ego sum dñs: ꝛ non est absqꝫ me saluator. Ego annūciaui ꝛ saluaui: auditū feci ꝛ nō fuit in vobis alienus. Uos testes mei dicit dñs: ꝛ ego deus: ꝛ ab initio ego ipse: ꝛ nō est qui de manu mea eruat. Operabor: ꝛ quis auertet illud?

Hec dicit dñs redēptor Lcō. iij. vester scūs israel: ꝓpter vos emisi babylonē ꝛ detraxi vectes vniuersos: ꝛ caldeos in nauib⁹ suis gloriātes: ego dñs sctūs vester: creans israel rex vester: hec dicit dñs qui dedit in mari viā: ꝛ in aquis torrētibus semitā. Qui eduxit quadrigā ꝛ equū: agmen ꝛ robustum simul obdormierūt nec resurgent. Cōtriti sunt quasi linū: ꝛ extincti sunt. Ne memineritis prioꝝ: ꝛ āntiqua ne intueamini. Ecce ego faciā noua ꝛ nunc orient: vtiqꝫ cognoscetis ea: ponā in deserto viā ꝛ in inuio flumina: ꝛ glorificabit me bestia agri: dracōes ꝛ structiones: qꝛ dedi in deserto aquas ꝛ flumina in inuio. Notandū ꝙ si vigilia natiuitatis dñi venerit in dñica: officiū fit hoc mō. Inui. de vigil. vꝫ. hodie scietis. hym. de aduētu. i. Uerbum supnū. Añe pi ꝟsi. lcōnes. Ria in primo ꝛ scdo noc. dicunt de dñica in. iij. vero noct. añe ꝛ pi de ipsa dñica ꝟsi. de vigil. tres lcōnes de homel. vigil. cum Rijs suis: laudes vero de vigil: cū cōme. de dñica. Simil'r autē p totū diē de vigil. cātat ꝛ legit. Añe laudū dñice dicunt ad lau. sabbati ꝑcedētis: ita tñ qd ad canticū sabbati. l. Audite celi. dr añ Expectetur. ꝛ ad bñs añ Ecce cōpleta. vt in tabula parisina notatū est. Itē notandū ꝙ si nati. dñi die dñico venerit. iiij. tpa celebrant in penultima hebdoa: qꝛ tunc in sabbato proximo ante nati. agitur officiū de vigilia. Ultimo die ante vigilia nati. vespi pro mortuis non dicunt. Item ad matu. vigilie non dicitur officium beate virginis: sed resumitur post octauam natiui. ꝛ dicit vsqꝫ post cōpletoriū ante

vigiliā epiphanie. Deinde ℣ nō dicit vsq3 ad octauā3 epiphanie. In vigilia nati. dñi inuita. Hodie scietis quia veniet dñs. Et mane videbitis gl'iam eius. ps. Venite. .i. Hym. Verbū. .i. Añe ⁊ ps. de feria que occurrit. ℣. Hodie scietis q2 veniet dñs. ℟. Et mane videbitis gl'iam eius.

ca. j. Cum esset de- Scdm mattheū. sponsata mr iesu maria ioseph: anteq̄ conuenirent inuenta est in vtero habens de spiritu sancto: Et reliq̄.

Homelia origenis. Lectio pma.

Que fuit necessitas vt despōsata esset maria ioseph: nisi ꝓpterea quatenus hoc sacramētū diabolo celaretur? Et ille malignus fraudis cōmēta aduersus despōsatā virginē nulla penitus inuenisset. Vel ideo desponsata fuerat ioseph: vt nato infanti vel ipsi marie curā videret gerere ioseph: siue in egyptū iens: vel inde denuo rediens. Ideo despōsata fuit ioseph: nō tñ in cōcupiscētia iūcta. Mater inqt eius: mater imaculata: mr incorrupta: mater intacta. Mater ei⁹. Cuius ei⁹? Mater dei vnigeniti dñi ⁊ regis omniū3: plasmatoris ⁊ creatoris cūctoꝝ. Illi⁹ qui in celis est sine mr̄e: ⁊ in terra est sine p̄re: Ipsius qui in celis secūdū diuinitatē in sinu est patris: ⁊ in terris secūdum corporis susceptione3 in sinu est matris. ℟. Sanctificamini hodie ⁊ estote parati: quia die crastina videbitis. Maiestatem dei in vobis. ℣. Hodie scietis q2 veniet dñs ⁊ mane videbitis. Maiestatē. Lcō. ij.

O Magne admirationis gratia: o inenarrabilis suauitas: o ineffabile magnūq3 sacramentū. Ipsa eadē virgo: ipsa ⁊ mr dñi: ipsa ⁊ genitrix: ipsa ⁊ eius ancilla: plasmatio eius: ipsa que genuit. Quis vnq̄ audiuit ista: qs vidit talia? Et quis hoc excogitare potuit: vt mr virgo esset: intacta gn̄aret: que ⁊ virgo permāsit ⁊ gn̄auit? Sicut enim quondā rub⁹ cōburi videbat: ⁊ ignis eū nō tāgebat: ⁊ sicut tres pueri in camino ignis īclusi habebant: ⁊ tñ eos nō ledebat incēdiū: nec odor fumi erat in eis. Vel queadmodū danieli intra lacū leonū incluso claustris nō apertis allatū est prādiu3 ab abachuc: ita ⁊ hec virgo scā genuit dñm sed intacta permāsit. ℟. Cōstātes estote videbitis auxiliū dñi sup vos: iudea ⁊ hierl'm nolite timere. Cras egrediemini ⁊ dñs erit vobiscū. ℣. Scificamini filij israel ⁊ estote parati. Cras.

Mater effecta est: s3 vir- Lcō. iij. ginitatē nō amisit. Genuit infantē: ⁊ vt dictū est virgo pmāsit. Virgo genuit: ⁊ ℣go pmāsit. Mr filij fcā ē: castitatis sigillū nō pdidit. Quare? Quia nō hō est tm̄ q videbat: s3 vnigenitus erat de⁹ q in carne aduenerat: nec subito carnaliter genit⁹ est: s3 pfecta diuinitas in corpe venit. Ergo iteger iste ⁊ idiuisus de⁹ in hūano aduenit vel genitus est corpore: qq3 de⁹ ⁊ dñs figura3 chr̄i suscepit. Nō eni pars vnigeniti venit i corpore: nec seipsū diuisit vt dimidius apud p̄re3: ⁊ dimidi⁹ eēt in ℣gine. S3 tot⁹ apud p̄re3: tot⁹ i ℣gine: totus i sinu p̄ris: tot⁹ in hūano corpore. Nō relinq̄ns supiora venit q̄rere terrena: q̄ in celis sunt cōseruās ⁊ q̄ in terra sunt saluās. Vbiq3 oēs: inscissus: idiuisus: hic scūs vnigenit⁹ de⁹. ℟. Scificamini filij israel dicit dñs: i die eni crastina descēdet dñs. Et auferet a vobis oēm languorē. ℣. Crastina die delebit' iniq̄tas terre: ⁊ regnabit sup nos saluator mūdi. Et. Te deu3 laudamus. nō dr̄. Ad lau. ⁊ p hor. añ: Judea ⁊ hierl'm nolite timere: cras egrediemini ⁊ dñs erit vobiscū all'a. ps. Dñs regnauit cū rel'. Añ. Hodie scietis q2 veniet dñs: ⁊ mane videbitis gloriā eius. Aña. Crastina die delebit' iniquitas terre: ⁊ regnabit super nos saluator mūdi. Añ. Dñs veniet occurrite illi dicētes: magnū principiū ⁊ regni ei⁹ nō erit finis: deus fortis dñator: princeps pacis all'a all'a. Añ. Crastina erit vobis salus: dicit dominus deus exercituum. Capl'm.

rom. i. a Paulus seruus iesu chr̄i vocatus apostolus: segregatus in euāgeliu3 dei qd ante promiserat p prophetas suos in scripturis sanctis: de filio suo qui factus est ei ex semine dauid secūdū

cũdũ carnē. Hym. de aduētu. Vox cla ra. 3. ℣. Crastina die delebit iniquitas terre. ℟. Et regnabit sup nos saluator mundi. Ad bñs an. Orietur sicut sol saluator mundi: et descendet in vterum virginis sicut ymber super gramen: alla. Oratio.

Deus qui nos redēptiōis nostre annua expectatiōe letificas: presta: vt vnigenitũ tuũ quē redēptorē leti suscipimus: venientē quoqz iudicē securi videamus: dñm nr̄m iesum christũ filiũ tuum. Qui tecũ. Et dicit p horas diei. Prima dicitur per oia sicut i duplici festo: etiā si venerit i dñica. Et hoc seruat tam in cōpletorio q̄ in pma: vsqz post octa. epiphanie. Ad absolutionē capli. Per quē accepi. Ad tertiā cap. Paulus seruus. ℟. bre. Hodie scietis. Quia veniet dñs. ℣. Et mane videbitis gloriam eius. ℟. Quia. ℣. Gloria. ℟. Hodie. ℣. Constantes estote. ℟. Videbitis auxiliũ

roma. i. a Quod mini super vos. Ad sextam cap. Qui predestinatus est filius dei in virtute: secũdũ spiritũ sanctificatiōis ex resurrectione mortuorũ iesu christi dñi nr̄i. ℟. bre. Crastina die delebit: Iniquitas terre. ℣. Et regnabit sup nos saluator mundi. ℟. Iniqui. ℣. Glia. ℟. Crastina. ℣. Crastina erit vobis salus. ℟. Dicit dñs deus exercituũ. Ad nonā capitulũ.

roma. i. a Per quē accepimus gratiā et apostolatũ: ad obediendũ fidei in oībus gentibus pro noīe eius: in quib⁹ estis et vos vocati iesu chr̄i dñi nostri. ℟. bre. Crastina erit vobis salus. ℣. Dicit dñs deus exercituũ. ℟. Erit. ℣. Glia. ℟. Crastina. ℣. Crastina die delebit iniquitas terre. ℟. Et regnabit sup nos saluator mũdi. Ad vesperas aña. Rex pacificus magnificatus est: cuius vultũ desiderat vniuersa terra. ps. Dixit dñs. 37. Cũ rel. in fine. ps. Laudate dñm oēs gen. 38. Añ. Magnificatus est rex pacificus super oēs reges vniuerse terre. Añ. Cōpleti sũt dies marie: vt pareret filiũ suũ primogenitũ. Añ. Scitote qr ppe est regnũ dei: amen dico vobis quia nō tardabit. Añ. Leuate capita vestra: ecce appropinquabit redēptio vr̄a. Capl'm.

titũ. 3. b Apparuit benignitas et humanitas saluatoris nr̄i dei: non ex opibus iustitie que fecimus nos: sed secũdum suā misericordiā saluos nos fecit.

Christe redēptor omniũ Hym. ex parte patris vnice: solus ante principium natus ineffabiliter. Tu lumen tu splendor patris tu spes perennis omniũ: intende quas fundunt preces tui per orbē famuli. Memēto salutis auctor q nr̄i quondā corporis: ex illibata virgine nascēdo formam sumpseris. Sic presens testatur dies currens p anni circulũ: q solus a sede patris mũdi salus adueneris. Hunc celum terra hunc mare hũc omne qđ in eis est: auctorē aduētus tui laudās exultat cātico. Nos quoqz q sctō tuo redempti sanguine sumus: ob diē natalis tui hymnũ nouũ cōcinimus. Gloria tibi dñe qui natus es de virgine: cũ patre et scō spiritu in sempiterna scl'a. Amē. ℣. Crastina die delebit iniqtas terre. ℟. Et regnabit super nos saluator mũdi. Ad magr añ. Dũ ortus fuerit sol de celo: videbitis regē regum procedentē a patre tanq̄z sponsus de thalamo suo. Oratio.

Concede q̄s omnipotēs deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos sub peccati iugo vetusta seruitus tenet. Per eũdem. In natiuitate dñi ad matu. inuita. Christus natus est nobis. Venite adoremus. ps. Venite. 1. Hym. Christe redēptor. In pmo noctur. añ. Dñs dixit ad me: fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te. ps. Quare fremuerũt. 1. Añ. Tanq̄z spōsus dñs pcedēs de thalamo suo. ps. Celi enarrant. 5. Añ. Diffusa est gr̄a in labiis tuis: propterea bñdixit te deus in eternum. ps. Eructauit. 9. ℣. Tanq̄z spōsus. ℟. Dñs procedens de thalamo suo. Pater nr̄. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. Absolutio. Exaudi dñe iesu christe preces seruorum tuorum et miserere nobis qui cũ patre et spũ sancto viuis et regnas in scl'a seculorum amē. Iube dōne bñdicere. Bñdictio. Bñdictione perpetua bñdicat nos pater etern⁹. Amen. Lectio pma.

esaie. 9. c. a Primo tempore alleuiata ē terra zabulon ⁊ terra neptalim: ⁊ nouissimo aggrauata est via maris trās iordanē galilee gentiū. Populus qui ambulabat in tenebris: vidit lucē magnam. Habitantibus in regiōe vmbre mortis: lux orta est eis. Multiplicasti gentē: ⁊ non magnificasti letitiā. Letabuntur corā te sicut qui letātur in messe: sicut exultant victores capta preda: quando diuidunt spolia. Jugum enim oneris eius: ⁊ virgam humeri eius: ⁊ sceptrū exactoris eius superasti: sicut in die madian. Quia omnis violēta predatio cum tumultu: ⁊ vestimentū mixtum sanguine erit in combustionē: ⁊ cibus ignis. Paruulus enim natus est nobis: ⁊ filius datus est nobis. Et factus est principatus super humerum eius: ⁊ vocabitur nomen eius admirabilis cōsiliarius: deus fortis: pater futuri seculi: princeps pacis. Multiplicabitur eius imperium: ⁊ pacis nō erit finis. Super soliū dauid ⁊ sup regnum eius sedebit: vt confirmet illud ⁊ corroboret in iudicio ⁊ iustitia: amodo ⁊ vsq; in sempiternū: zelus dñi exercituum faciet hoc. Verbum misit dñs in iacob: ⁊ cecidit in israel. ℟. Hodie nobis celorum rex de virgine nasci dignatus est: vt hominem perditū ad celestia regna reuocaret: Gaudet exercitus angelorum quia salus eterna humano generi apparuit. ℣. Gloria in excelsis deo ⁊ in terra pax hominibus bone volūtatis. Gaudet. ℣. Gloria pri. Iterū repetit ℟. Hodie nobis. totū Jube dōne bñdicere. Bñdictio. Unigenitus dei filius nos benedicere ⁊ adiuuare dignetur. ℟. Amē.

esaie. c. 40. a Consolamini consolamini L. ij. popule me⁹: dicit dñs de⁹ nr̄. Loquimini ad cor hierusalē: ⁊ aduocate eam: quoniā cōpleta est malitia eius: dimissa est iniquitas illius. Suscepit de manu dñi duplicia: pro omnibus peccatis suis. Vox clamātis in deserto: Parate viā dñi: rectas facite in solitudine semitas dei nostri. Ois vallis exaltabitur: ⁊ ois mons ⁊ collis humiliabitur ⁊ erūt praua in directa: ⁊ aspera in vias planas. Et reuelabitur gloria dñi: ⁊ videbit ois caro pariter qd̄ os dñi locutū est. Vox dicētis: Clama. Et dixi: Quid clamabo? Ois caro fenum: ⁊ ois gloria eius quasi flos agri. Exsiccatum est fenum ⁊ cecidit flos: quia spūs dñi sufflauit in eo. Vere fenū est populus. Exsiccatū ē fenū ⁊ cecidit flos: verbum autē dñi manet in eternū. Super montē excelsum ascende tu qui euāgelizas sion exalta in fortitudine vocē tuā qui euangelizas hierusalē. Exalta noli timere: dic ciuitatibus iude. Ecce de⁹ noster: ecce dñs deus in fortitudine veniet: ⁊ brachiū eius dominabit̄. Ecce merces eius cū eo: ⁊ opus illius coram eo. ℟. Hodie nobis de celo pax vera descēdit: Hodie per totū mūdū melliflui facti sunt celi. ℣. Hodie illuxit nobis dies redēptiōis nostre: reparationis antique: felicitatis eterne. Hodie. Jube dōne benedicere. Bñdictio. Spirit⁹ sancti gratia illuminet sensus ⁊ corda nostra. ℟. Amē. Lectio. iij.

esaie. 52. a Consurge cōsurge: induere fortitudine tua siō: induere vestimētis glorie tue hierusalē ciuitas sancta: q2 non adijciet vltra vt trāseat per te incircūcisus ⁊ immundus. Excutere de puluere: cōsurge: sede hierusalē. Solue vincula colli tui captiua filia siō: q2 hec dicit dñs deus. Gratis venūdati estis: ⁊ sine argento redimemini: q2 hec dicit dñs deus. In egyptū descēdit populus meus in principio: vt colonus eēt ibi: ⁊ assur absq; vlla causa calūniatus est eum. Et nunc quid mihi est hic dicit dñs: qm̄ ablatus est populus me⁹ gratis? Dñatores eius inique agunt: dicit dñs: ⁊ iugiter nomē meū tota die blasphematur. Propter hoc sciet populus meus nomen meū in die illa: quia ego ipse qui loq̄bar ecce adsum. Quam pulchri sup montes pedes annūciātis ⁊ predicantis pacē: annūciātis bonū: predicantis salutē: dicētis sion regnabit deus tuus. Vox speculatorū tuorū. Leuauerūt vocē: simul laudabunt: q2

oculo ad oculū videbunt: cū converte
rit dñs sion. Gaudete ꝛ laudate simul
deserta hierusalem: quia cōsolatus est
dñs populū suū: redemit hierusalem.
Parauit dñs brachiū sanctū suum in
oculis omniū gentiū: ꝛ viderūt oēs fi
3 nes terre salutare dei nostri. ℟. Quē
vidistis pastores dicite: annunciate nobis in
terris quis apparuit: Natū vidimus ꝛ cho
ros angeloꝝ collaudantes dñm. ℣. Dicite
quidnam vidistis: annūciate chri natiuitatē.
Natū. In .ij. noct. añ. Suscepimus deus
misericordiā tuā in medio tēpli tui. ps. Ma
gnus dñs. Añ. Orietur in diebus dñi
abundātia pacis ꝛ dñabit. ps. Deus iudi
ciū. 15. Añ. Veritas de terra orta est: ꝛ iusti
tia de celo ꝓspexit. ps. Benedixisti. 29. ℣.
Speciosus forma pre filijs hominū: ℟. Dif
fusa est gratia in labijs tuis. Pater nr. ℣. Et
ne nos. ℟. Sed libera. Absolutio. Ipsi⁹
pietas ꝛ misericordia nos adiuuet: qui cū pa
tre ꝛ spiritu viuit i secula seculoꝝ. ℟. Amē.
Iube dōne bñdicere. Bñdictio. Deus pa
ter omnipotēs sit nobis ꝓpitius ꝛ clemens.
℟. Amen. Sermo sancti leonis pape.

Saluator noster di Lectio. iiij.
lectissimi hodie nat⁹ est gaudea
mus. Neqꝫ enim fas est locū esse tristi
tie: vbi natalis est vite. Que cōsumpto
mortalitatis timore: ingerit nobis de
promissa eternitate letitiā. Nemo ab
huius alacritatis participatiōe secer
nitur. Una cunctis letitie cōmunis est
ratio: quia dñs noster peccati mortis
qꝫ destructor: sicut nullū a reatu libe
rum repperit: ita liberādis oibus ve
nit. Exultet sctūs: quia appropinquat
ad palmā. Gaudeat peccator: qr inui
tatur ad veniā. Animet gentilis: quia
vocatur ad vitā. Dei nāqꝫ filius secun
dum plenitudinē tēporis: quā diuini
cōsilij inscrutabilis altitudo disposu
it: recōciliandā auctori suo naturā ge
neris sumpsit humani: vt inuētor mor
tis diabolus: ꝑ ipsā quā vicerat vin
ceret. In quo conflictu pro nobis ini
to: magno ꝛ mirabili eqtatis iure cer
tatū est: dū omnipotēs dñs cū seuissi
mo hoste nō in sua maiestate: sed in no
stra humilitate congredit̃. Obijciens
ei eandē formā: eandēqꝫ naturā: mor
talitatis quidē nostre participē: ſꝫ pec
cati totius expertē. Alienū quippe ab
hac natiuitate est: quod de oibus legi
tur. Nemo mūdus a sorde: nec infans
cuius est vnius diei vita sup terrā. Ni
hil i istā singularē natiuitatē de carnis
cōcupiscentia cōtraxit: nihil de pecca
ti lege manauit. ℟. O magnū mysteriū 4
ꝛ admirabile sacramētū: vt animalia viderēt
dñm natū: Iacentē in presepio: beata virgo
cuius viscera meruerunt portare dñm chri
stum. ℣. Aue maria gratia plena dñs tecū.
Iacentē. Iube dōne bñdicere. Bñdictio. Chrs
perpetue det nobis gaudia vite. ℟. Amen.

Virgo regia dauiti Lectio. v.
ce stirpis eligit̃: que sacro graui
danda fetu: diuinā humanāqꝫ prolē
prius cōciperet mente q̃ corpore. Et
ne supni ignara consilij ad inusitatos
paueret affatus: quod in ea operandū
erat a spiritu sancto: collōqo discit an
gelico: nec dānū credit pudoris dei ge
nitrix mox futura. Cur eniꝫ de conce
ptionis nouitate desperet: cui efficien
tia de altissimi virtute promittit̃? Cō
firmatur credētis fides/ etiā preeūtis
attestatione miraculi: donaturqꝫ heli
sabeth inopinata fecūditas: vt qui cō
ceptū dederat sterili daturus nō dubi
taretur ꝛ virgini. Uerbū igit̃ dei de⁹:
filius dei qui in ꝑncipio erat apud de
um: per quē facta sunt oīa: ꝛ sine quo
factū est nihil: propter liberandū ab
eterna morte hoiem: factus est homo:
Ita se ad susceptionē humilitatis nr̃e
sine diminutiōe sue maiestatis iclinās:
vt manens qđ erat: assumēsqꝫ qđ non
erat: verā formā serui: forme in qua
deo patri equalis est vniret: ꝛ tāto fe
dere naturā vtrāqꝫ consereret: vt nec
inferiorē ꝯsumeret glorificatio: nec su
periorē minueret assumptio. ℟. Bea 5
ta dei genitrix maria: cuius viscera itacta ꝑ
manent: Hodie genuit saluatorē seculi. ℣.
Beata que credidit quoniā perfecta sūt oīa

que dicta sunt ei a dño. Hodie. Jube dõne benedicere. Bñdictio. Ignem sui amoris accendat deus in cordibus nr̃is. ℟. Amen.

Salua igitur proprie Lectio. vi. tate vtriusqz substantie ⁊ in vnã coeunte personã: suscipitur a maiesta/te humilitas: a virtute infirmitas: ab eternitate mortalitas: ⁊ ad deponẽdũ conditionis nr̃e debitũ: natura inuio/labilis nature est infusa passibili. Deus: qz verus ⁊ verus hõ in vnitate dñi p/sone tẽperat: vt qd̃ nostris remediis ↄgruebat: vnus atqz idẽ dei hoĩumqz mediator: ⁊ mori possit ex vno: ⁊ re/surgere possit ex altero. Merito virgi nee integritati nihil corruptiõis intu/lit partus salutis: q: custodia fuit pu/doris editio veritatis. Talis ergo di/lectissimi natiuitas decuit dei virtutẽ: ⁊ dei sapientiã christũ: qua nobis ⁊ hu manitate cõgrueret: ⁊ diuinitate pre/celleret. Nisi enim esset verus deus nõ afferret remediũ: nisi eẽt hõ verus nõ preberet exẽplũ. Ab exultantibus an gelis nascẽte dño: gloria i excelsis deo canit: ⁊ pax in terra hoĩbus bone vo/luntatis annũciat. Videt enim celestẽ hierusalẽ ex oĩbus mundi gẽtibus fa/bricari. De quo ienarrabili diuine pie/tatis opere q̃ntum letari debet humili tas hoĩum: tantũ gaudeat sublimitas
6 angelorum. ℟. Sancta ⁊ imaculata virgini tas: quibus te laudibus efferaz nescio: Quia quẽ celi capere nõ poterãt tuo gremio cõtu listi. ℣. Benedicta tu in mulieribus: ⁊ bñdi ctus fructus vẽtris tui. Quia. In .iij. noct. añ. Ipse inuocabit me all'a: pr̃ meus es tu all'. ps. Misericordias dñi. 30. Añ. Letent celi ⁊ exultet terra ante faciez dñi: qm̃ venit. ps. Cãtate. i 31. Añ. Notuz fecit dñs all'a: salutare suũ all'a. ps. Cãtate. ij. 32. ℣. Ipse inuocabit me all'a. ℟. Pater meus es tu al/leluia. Pater nr̃. ℣. Et ne nos. ℟. Sed li/bera. Absolutio. A vinculis peccatorum no strorũz: absoluat nos oĩpotens ⁊ misericors dñs. Amẽ. Jube dõne bñdicere. Bñd. Euã gelica lectio sit nobis salus ⁊ protectio. ℟. Amen. Lectio sc̃ti euãgelij secũdũ lucã.

In illo tempore: Exijt edictum a cesare augusto: vt describeretur vniuersus orbis. Et reliqua. Homelia sancti gregorij pape. Lectio vij Quia largiente dño missarũ solẽ/nia ter hodie celebraturi sumus: loqui diu de euãgelica lectiõe nõ possumus. Sed nos aliqd vel breuiter dicere: re/demptoris nr̃i natiuitas ipsa cõpellit. Quid est q nasciturо dño mũdus de/scribitur: nisi hoc qd̃ aperte monstra/tur: q: ille veniebat in carne: q electos suos ascriberet in eternitate? Quo cõ/tra de reprobis per prophetaz dicit. Deleantur de libro viuẽtiũ: ⁊ cũ iustis nõ scribant. Qui bñ etiã in bethleẽ na scitur: Bethleẽ quippe domus panis iterpretat. Ipse nãqz est qui ait. Ego sum panis viuus q de celo descẽdi. Lo cus ergo in quo dñs nascitur: domus panis ante vocatus est: q: futurũ pro/fecto erat: vt ille ibi per materiam car nis appareret: qui electorum mentes in/terna satietate reficeret. Qui nõ in pa/rentũ domo sed in via nascit: vt profe cto ostẽderet q: per humanitatẽ quaz assumpserat: quasi in alieno nascebat. Alienũ videlz nõ secũdũ potestatẽ di/co: sed secũdũ naturã. Nã de potestate eius scriptuz est. In propria venit. In natura ⁊eni sua ante tẽpora natus est: qui p nostrã venit ex tẽpore. Quia er/go eternus permanẽs tẽporalis appa ruit: alienuz est vbi descendit. ℟. Bea ta viscera marie vginis que portauerũt eter ni patris filiũ: ⁊ beata vbera que lactauerunt chr̃m dñm: Quia hodie pro salute mundi de virgine nasci dignatus est. ℣. Dies sanctifi catus illuxit nobis: venite gentes ⁊ adorate dominũ. Quia. Jube dõne bñdicere. Bñd. Per euãgelica dicta deleant nostra delicta. ℟. Amẽ. Lcõ sc̃ti euãgelij secũdũ lucã.

In illo tẽpore: Pastores loque/bantur adinuicẽ. Trãseamus vs qz bethleẽ: ⁊ videamus hoc verbuz qd̃ factũ est: qd̃ dñs ostẽdit nobis. Et rel'. Homel. sc̃ti ambrosij epi. L. viij. Qui etiaz pastores in illa faciebat

regione vigilare: custodiētes vigilias
noctis supra gregē suū. Uidete ecclesie
surgētis exordiū. Christus nascit᷑: ⁊ pa
stores vigilare ceperūt: qui gētiū gre
ges: pecudū more ante viuētes: in cau
lam dñi cōgregarēt: ne quos spiritua
liū bestiarū pcussas noctiū tenebras
paterent᷑ incursus. Et bene pastores
vigilāt quos bonus pastor informat.
Grex igit᷑ populus: nox seculū: pasto
res sunt sacerdotes. Aut fortasse etiā
ille sit pastor: cui dicit᷑: Esto vigilās ⁊
cōfirmare. Quia nō solū epos ad tuen
dū gregē dñs ordinauit: sed etiā ange
los destinauit. Ecce angelus dñi stetit
ante illos. Uidete quēadmodū diuina
cura fidē astruat. Angelus mariā: an
gelus ioseph: angelus pastores edo
cet. Nō satis est semel missuz. Ē nobus
eni ⁊ tribus testibus stat oē verbū. Et
facta est cū angelo multitudo celestis
exercitus laudātiū deū: ⁊ dicētiū. Glo
ria in altissimis deo: ⁊ in terra pax ho
minibus bone volūtatis. Bene ange
loꝝ noiat᷑ exercitus: qui ducez militie
sequebant᷑. Cū igit᷑ laudez angeli: nisi
dño suo dicerēt? Iuxta qd̄ scriptū est.
Laudate dñm de celis: laudate eū i ex
celsis: laudate euz oēs angeli eius. ℟.
8 Uerbū caro factū est ⁊ habitauit i nobis. Et
vidimus gloriā eius gloriā quasi vnigeniti a
patre plenū gr̄e ⁊ veritatis. ℣. Oia per ipsū
facta sunt: ⁊ sine ipso factū est nihil. Et vidi
mus. Gloria patri. Et vidimus. Iube dom
ne bñdicere. Bñio. Uerba sancti euāgelij do
ceat nos christus filius dei. ℟. Amen. Ini
ca.j.a tium scti euāgelij secūdū ioannē.
In principio erat verbū: ⁊ vbuz
erat apud deū: ⁊ deꝰ erat vbū. Et rel.
Homelia scti augustini epi. Lectio .ix.
Ne vile aliquid putares: quale cō
sueuisti cogitare: cum verba hu
mana soleres audire: audi quid cogi
tes. Deus erat verbū. Exeat nūc nescio
quis infidelis arianus ⁊ dicat: q2 ver
buz factū est. Quomō pōt fieri vt ver
bum dei factū sit: qn̄ deus p verbū fe
cit oia? Si ⁊ verbū ipsuz factū: per qd̄
aliud verbū factū est? Si hoc dicis q2
est verbū verbi: per qd̄ factū est illud:
ipsum dico ego vnicū filiū dei. Si aūt
non dicis verbū verbi: concede nō fa
ctū: per qd̄ facta sunt oia. Non eni per
seipsum fieri potuit: per qd̄ facta sunt
oia. Crede ergo euāgeliste. Poterat
eni dicere: In principio fecit deus ver
buz: quomō dixit moyses. In pncipio
fecit deus celū ⁊ terrā: ⁊ oia sic enume
rat. Dixit deus fiat: ⁊ factū ē. Si dixit:
quis dixit? Utiqz deus. Et qd factum
est? Creatura aliqua. Inter dicētē deū
⁊ factā creaturā: qd est per qd̄ factum
est nisi verbū? Quia dixit deꝰ: ⁊ factū
est. Hoc verbuz incōmutabile: q̄uis p
verbū mutabilia fiant: ipsuz incōmu
tabile est. Noli tu ergo credere factuz
per qd̄ facta sunt oia: ne nō reficiaris
per qd̄ reficiunt᷑ oia. Iā eni factus es
per verbū: sed oportet te refici p ver
bum. Si autē mala fuerit fides tua de
verbo: non poteris refici per vbū.
Post nonā lcōnē dicit᷑. Te deū lauda
mus. Interim sacerdos pparat se ad
missam celebrādā. Finito. Te deū lau
damꝰ dicit᷑. Dñs vobiscū. ℟. Et cuz spū
tuo. Oremus. Concede q̄s. Per eun
dē. Dicto. Bñdicamus. celebrat᷑ missa
ordine suo: qua finita dicunt᷑ laudes.
℣. Deus in adiutoriuz. cum Gloria patri.
Ad laudes ⁊ p horas añ. Quez vidistis
pastores dicite: annūciate nobis in terris q̄s
apparuit: natū vidimus ⁊ choros angeloruz
collaudātes dñm all'a all'a. ps. Dñs regna
uit: cū rel. Añ. Genuit puerpera regē cui
nomē eternū ⁊ gaudiū matris habēs cū vir
ginitate pudoris: nec pmā similē visa est nec
habere sequētē all'a. Añ. Angelus ad pasto
res ait: annūcio vobis gaudiū magnū: q2 na
tus est nobis hodie saluator mūdi all'a. Añ.
Facta est cū āgelo multitudo celestis exerci
tus laudātiū ⁊ dicētiū: glïa in excelsis deo: ⁊
in terra pax hoībꝰ bone voluntatis: alleluia.
Añ. Paruulus filius hodie natus est nobis:
⁊ vocabit᷑ deus fortis all'a all'a. Capitulū.
Multiphariam multisqz modis: hebr.
olim deus loquens patribus in j. a

prophetis: nouissime diebus istis locutus est nobis in filio: quem cõstituit heredē vniuersoꝝ: p quē fecit ⁊ secla.

A Solis ortus cardine ad Hym. vsq; terre limitē: chrm canamus principē natū maria virgine. Beatus auctor seculi seruile corpus induit: vt carne carnē liberās ne perderet quos cōdidit. Caste parentis viscera celestis intrat gratia: vēter puelle baiulat secreta que non nouerat. Domus pudici pectoris tēplū repente fit dei: intacta nesciēs virū verbo concepit filiū. Enixa est puerpera quē gabriel predixerat: quē matris aluo gestiens clausus ioannes senserat. Feno iacere pertulit presepe nō abhorruit: paruoq; lacte pastus est per quē nec ales esurit. Gaudet chorus celestium ⁊ angeli canunt deo: palā q; fit pastoribus pastor creator oīum. Gloria tibi dñe qui natus es de virgine: cū prē ⁊ scō spiritu in sempiterna secula. Amē. ℣. Notū fecit dñs allā. ℟. Salutare suū allā. Ad bñc añ. Gloria in excelsis deo: ⁊ in terra pax hoībus bone voluntatis: allā allā. Oro. Cōcede q̄s. Sciendū ꝙ omnes hymni tam de natiuitate q̄ de aliis festis cantant in tono de natiui. vsq; ad octa. nati. ⁊ in fine dicit. Glīa tibi domine: qui natus es. Exceptis hym. Sāctorū meritis. ⁊ Iste cōfessor. qui cantant in suo tono. Summo mane dicit prima: ⁊ interim sacerdos preparat se ad cantandum missam. Ad primā añ. Quē vidistis. ℟. bre. Christe fili dei viui. Miserere nobis. ℣. Qui natus es de maria virgine. ℟. Miserere. ℣. Glīa. Et sic dicit per octaua. Ad. iij. cap. Multipharia. ℟. bre. Verbum caro factū est. Allā alleluia. ℣. Et habitauit in nobis. ℟. All. ℣. Glīa. ℟. Verbū. ℣. Ipse inuocabit me allā. ℟. Pater meus es tu allā. Ad sextā cap.

hebr. ca. j. c Et tu in principio dñe terrā fundasti: ⁊ opera manuū tuarū sunt celi. ℟. bre. Notū fecit dñs. Allā allā. ℣. Salutare suū. ℟. Allā. ℣. Glīa. ℟. Notum. ℣. Viderunt oēs fines terre allā. ℟. Salutare dei nostri allā. Ad nonā capl'm. vt supra.

Ipsi peribunt tu autē permanebis: ⁊ oēs sicut vestimentū veterascēt: ⁊ velut amictū mutabis eos ⁊ mutabunt: tu aūt idē ipse es: ⁊ āni tui nō deficient. ℟. bre. Viderunt oēs fines terre. Allā all. ℣. Salutare dei nrī. ℟. Alleluia. ℣. Glīa. ℟. Viderūt. ℣. Verbū caro factū est allā. ℟. Et habitauit in nobis alleluia. Ad vesp. añ. Tecū principiū in die virtutis tue in splendoribus sanctoꝝ: ex vtero ante luciferum genui te. ps. Dixit dñs. 37. Añ. Redēptionē misit dñs populo suo: mandauit in eternū testamentū suū. ps. Cōfitebor. 37. Añ. Exortū est in tenebris lumē rectis corde: misericors ⁊ miserator ⁊ iustus dñs. ps. Beatus vir. 37. Añ. Apud dñm misericordia est: ⁊ copiosa apud eū redemptio. ps. De profundis. 37. Añ. De fructu ventris tui ponā super sedē meā. ps. Memento. 40. Cap. Multiphariam. Hym. Chrē redēptor. 28. ℣. Notū fecit dñs: allā. ℟. Salutare suū: all. Ad magt añ. Hodie chrs natus est: hodie saluator apparuit: hodie in terra canūt angeli: letant archangeli: hodie exultant iusti dicētes: gloria in excelsis deo: allā. Oro. Cōcede. Deinde pro scō stephano añ. Stephanus autem plenus grā ⁊ fortitudine faciebat signa magna in populo. ℣. Gloria ⁊ honore coronasti eū dñe. ℟. Et cōstituisti eū sup opera manuum tuarum. Oratio.

Da nobis quesumus dñe imitari quod colimus: vt discam⁹ ⁊ inimicos diligere: qr eius natalitia celebramus: qui nouit etiā pro persecutoribus exorare: dñm nostrū iesum christum filiū tuum. Qui tecū. ¶ In sancti stephani prothomartyris. ad matut. inui. Christum natū qui beatū hodie coronauit stephanū. Venite adorem⁹. ps. Venite. 1. Hym.

Deus tuorū militū sors ⁊ corona premiū: laudes canentes martyris absolue nexu criminis. Hic nempe mundi gaudia ⁊ blandimēta noxia: caduca rite deputās peruenit ad celestia. Penas cucurrit fortiter ⁊ sustulit viriliter: pro te effundens sanguinē eterna

dona possidet. Ob hoc p̄catu supplicite poscimus piissime: in hoc triumpho matyris dimitte noxas seruulis. Gloria tibi dñe qui natus es de virgine cum patre ⁊ sctō spū in sempiterna secula. Amen. In primo nocturno añ. In lege dñi fuit voluntas eius die ac nocte. ps. Beatus vir. i. Añ. Predicans preceptum dñi: cōstitutus est in monte sctō eius. ps. Quare fre. i. Aña. Uoce mea ad dñm clamaui ⁊ exaudiuit me de monte sctō suo. ps. Dñe quid. ℣. Gloria ⁊ honore coronasti eū dñe. ℟. Et cōstituisti eū super opa manuū tuarū. De actibus aplorum. Lcō. i.

In diebus illis crescēte numero discipulorum factus est murmur grecorum aduersus hebreos: eo ꝙ despicerent̄ i ministerio quotidiano vidue eorū. Conuocātes autē duodecim multitudinē discipulorum dixerunt. Non est equum nos derelinquere verbū dei: ⁊ ministrare mēsis. Cōsiderate ergo fratres viros ex vobis boni testimonij septem plenos spū scō ⁊ sapientia: quos cōstituamus sup hoc opus. Nos vero orationi ⁊ ministerio verbi instantes erimus. Et placuit sermo coram omni multitudine. Et elegerūt stephanū virum plenū fide ⁊ spū scō: ⁊ philippum: ⁊ prochorū: ⁊ nichanorē: ⁊ thimonē: ⁊ parmenā: ⁊ nicholaū aduenā antiochenū. Hos statuerūt ante conspectū apostolorū: ⁊ orantes imposuerūt eis manus: ⁊ verbū dñi crescebat: ⁊ multiplicabatur numerus discipulorū in hierusalē valde. Multa etiam turba sacerdotū obediebat fidei. Stephanus autem plenus grā ⁊ fortitudine: faciebat prodigia ⁊ signa magna in populo. Surrexerūt aūt quidam de synagoga que appellabat̄ libertinorum ⁊ cyrenensiū: ⁊ alexādrinorū: ⁊ eorum qui erāt a cilicia ⁊ asya disputātes cū stephano ⁊ nō poterāt resistere sapientie ⁊ spiritui: qui loquebat̄. ℟. Stephanus autē plenus grā ⁊ fortitudine. Faciebat signa magna ⁊ prodigia in populo. ℣. Surrexerūt quidam de synagoga disputantes cū stephano: ⁊ non poterant resistere sapientie ⁊ spiritui qui loquebatur. Faciebat. Lectio. ij.

Tunc submiserūt viros qui dicerent se audisse eū dicentē verba blasphemie: in moysen ⁊ in deū. Commouerūt itaq3 plebē ⁊ seniores ⁊ scribas: ⁊ concurrētes rapuerūt eū ⁊ adduxerūt in conciliū: ⁊ statuerūt testes falsos qui dicerēt. Homo iste nō cessat loqui verba aduersus locū sanctū ⁊ legem. Audiuimus eni eū dicentē: qm̄ iesus naçarenus hic destruet locū istū: ⁊ mutabit traditiones: quas tradidit nobis moyses. Et intuētes eū oēs qui sedebant in cōcilio viderūt faciē eius tanꝙ faciē angeli stantis inter illos. Dixit aūt princeps sacerdotū stephano: si hec ita se habent? Qui ait. Uiri fratres ⁊ patres audite. Deus glorie apparuit patri nostro abrahā: cū esset in mesopotamia: priusꝙ moraret̄ i charam: ⁊ dixit ad illū. Exi de terra tua ⁊ de cognatiōe tua: ⁊ veni in terrā: quā monstrauero tibi. Tunc exijt de terra caldeorum: ⁊ habitauit in charā. Et inde postꝙ mortuus est pater eius: trāstulit illū in terrā istā: in qua nunc vos habitatis. Et non dedit illi hereditatē in ea: nec passum pedis: sed repromisit illi dare eam in possessionē: ⁊ semini eius post ipsum: cum non haberet filiū. ℟.
Uidebant omnes stephanū qui erant in con 2
cilio. Et intuebantur vultum eius tanq3 vultum angeli stātis inter illos. ℣. Plenus gratia ⁊ fortitudine faciebat signa magna ⁊ prodigia in populo. Et. Lectio tertia.

Locutus autē est ei deus: qr erit semen eius accola in terra aliena: ⁊ seruituti eos subijciēt: ⁊ male tractabunt annis quadringētis. Et gentē cui seruierint idicabo ego: dixit dñs. Et post hec exibunt ⁊ seruiēt mihi in loco isto. Et dedit illi testamentū circūcisionis: ⁊ sic genuit isaac: ⁊ isaac iacob: ⁊ iacob duodecim p̄triarchas. Et patriarche emulantēs ioseph vendiderūt in egyptum: ⁊ erat deus cū eo. Et eripuit eū ex oibus tribulatiōibus eius: dedit ei

gratiã ⁊ sapientiã in ꝯspectu pharao-
nis regis egyptiorum: ⁊ cõstituit eũ pre-
positũ sup egyptũ ⁊ super omnẽ do-
mum suã. Venit autẽ fames in vniuer
saꝫ egyptũ ⁊ chanaã: ⁊ tribulatio ma-
gna: ⁊ nõ inueniebãt cibos patres no
stri. Cũ audisset autẽ iacob esse frumẽ-
tum in egypto: misit pr̃es nostros pri
mum: ⁊ in secũdo cognitus est ioseph
a fratrib⁹ suis: ⁊ manifestatũ est pha-
raoni genus eius. Mittẽs aũt ioseph
accersiuit iacob patrẽ suũ: ⁊ omnẽ co-
gnationẽ suam in aiabus septuaginta-
quinqꝫ. Et descẽdit iacob in egyptuꝫ:
⁊ defunctus est ipse ⁊ pr̃es nostri. Et
trãslati sunt in sichẽ: ⁊ positi sunt in se-
pulchro: quod emit abrahã precio ar
3 gentia filijs emor filij sichẽ. ℟. Intuẽs
in celuꝫ beatus stephanus vidit gloriã dei ⁊
ait. Ecce video celos apertos: ⁊ filium hoĩs
stantẽ a dextris dei. ℣. Cũ aũt esset stepha-
nus plenus spiritu scõ intẽdens in celũ vidit
gloriã dei: ⁊ ait. Ecce. In scd̃o noct. añ.
Filij hoium scitote qr dñs sanctũ suũ mirifi-
cauit. ps. Cũ inuocarẽ. 43. Aña. Scuto
bone voluntatis tue coronasti eum dñe. ps.
Verba mea. 17. Añ. In vniuersa terra glo
ria ⁊ honore coronasti eũ. ps. Domine do
minus nr̃. 2. ℣. Posuisti domine super ca-
put eius. ℟. Coronam de lapide precioso.

Sermo sctĩ augustini epĩ. Lectio. iiij.

Fratres charissimi. Hesterna die
celebrauimus tẽporalẽ regis no
stri natalẽ: hodie celebramus triũpha
lem militis passionẽ. Heri eniꝫ rex no-
ster trabea carnis indutus de aula vte
ri virginalis egrediẽs: visitare digna
tus est mundũ. Hodie miles de taber-
naculo corporis exiẽs: triũphator mi
grauit ad celũ. Ille sempiterne deita-
tis maiestate seruata: seruile cinctoriũ
carnis: in huius sctĩ cãpo pugnaturus
intrauit: iste depositis corruptibilib⁹
corporis indumẽtis: ad celi palatium
perẽniter regnaturus ascẽdit. Ille de
scendit carne velatus iste ascẽdit san-
guine coronatus. Ascendit iste lapidã
tibus iudeis: qr ille descẽdit letãtibus
angelis. Gloria in excelsis deo heri ex-
ultãtes sctĩ angeli cãtauerũt: hodie ste
phanũ exultãtes in suũ cõsortiũ susce-
perũt. Heri dñs exiuit de vtero virgi
nis: hodie egressus est seruus de erga
stulo carnis. Heri chr̃s nobis pãnis ẽ
inuolutus: hodie stephanus stola ẽ ab
eo imortalitatis idutus. ℟. Lapidabãt 4
stephanũ inuocantẽ ⁊ dicẽtẽ. Dñe iesu chr̃e
accipe spiritũ meũ: ⁊ ne statuas illis hoc pec
catum. ℣. Positis autẽ genibus clamauit
voce magna dicens. Dñe. Lectio quinta.

Heri presepis angustia chr̃m por
tauit infantẽ: hodie imẽsitas celi
suscepit stephanũ triũphantẽ. Solus
descẽdit dñs: vt multos eleuaret hu-
miliauit se rex nr̃: vt suos milites exal-
taret. Qui eni corpori suo virginis p̃-
parauit vterũ: ipse martyri suo apire
dignatus est celuꝫ. Dñs chr̃s angusta
intrare nõ dedignatus est vteri: vt ani
mam stephani latitudo susciperet ce-
li. Necessariũ nobis est fratres agno-
scere quibus armis precinctus est ste-
phanus: ⁊ seuitiã iudeorũ quomõ po
tuit superare: vt ita mereret̃ feliciter
triũphare. Neqꝫ eni paruipẽdẽda est
talis virt⁹: talisqꝫ triũphus. Haud ve
ro vilib⁹ armis potuit p̃muniri: qui a
multis non potuit supari. Inuicte nã-
qꝫ in eo enituit insigne virtutis: q̃ nec
frementiũ seuitiã formidauit: nec lapi-
dantiũ ictib⁹ deuicta succubuit. Usqꝫ
adeo eni inter fremẽtes p̃mansit intre
pidus: ⁊ inter lapidũ fuit cruciamẽta
securus: vt incredulitatẽ iudeorũ fidẽ
ter argueret: ⁊ benignus pro lapidã-
tibus exoraret. ℟. Impetũ fecerũt vna- 5
nimiter in eũ: ⁊ eiecerunt eũ extra ciuitateꝫ:
inuocantẽ ⁊ dicentẽ. Domine accipe spiritũ
meum. ℣. Et testes deposuerunt vestimen
ta sua secus pedes adolescentis qui vocaba-
tur saulus: ⁊ lapidabant stephanuꝫ inuocan-
tem ⁊ dicentem. Dñe. Lectio. vi.

Quod est ergo tã magnũ atqꝫ in-
superabile genus armorũ: quo muni-
tus seuiẽtes mitis argueret nec time-
ret: lapidãtes nõ repercutiẽs: sed pa-

riens superaret? Insuper occisus au-
lam celestis regni victus ⁊ coronatus
intraret. Proculdubio munimine re
gio septus nullatenus est ab aduersa-
riis superat⁹. Q̃m rex cũ sit altissimus:
pro nobis humilis venit: sȝ inanis ve
nire nõ potuit. Magnũ quippe dona-
tiuũ suis militib⁹ attulit: quos eos nõ
solũ copiose ditauit: sed etiã ad certan
dum inuictissime confortauit. Attulit
nãqȝ donũ charitatis: qd̃ perduceret
hoĩes ad cõsortiũȝ deitatis. Qd̃ ergo
attulit erogauit: nec sibi aliqd minuit:
sed mirabiliter ⁊ suoꝝ fideliũ paupe-
riẽ ditauit: ⁊ indeficiẽtibus thesauris
plenus ipse permãsit. Charitas ergo
que ad terrã de celo deposuit christũ:
ipsa stephanũ de terris leuauit ad ce-
lum. Charitas que ꝑcessit in rege: ipsa
subsequẽter effulsit in milite. O admi-
randa vbiqȝ potẽtia saluatoris. O pre
dicãda indesinẽter gr̃a redemptoris:
Ostendit in matre virginitatis eterne
miraculũ: demõstrauit in martyre in-
uicte charitatis indicium. Integritas
quippe intemerata permãsit in virgi-
ne: dilectiõis virt⁹ inuicta ꝑseuerauit
in martyre. Et sicut in m̃re dñi nõ po-
tuit virginitas violari: sic in martyris
mente nõ potuit chr̃i charitas seuien-
6 tium agmine superari. ℟. Impii super
iustũ iacturã fecerũt vt eũ morti traderent.
At ille gaudens suscepit lapideȝ vt mereret̃
accipere coronam glorie. ℣. Continuerũt
aures suas ⁊ impetũ fecerunt vnanimiter in
eum. At. In .iii. noct̃. añ. Iustus dñs iusti
tiaȝ dilexit: equitateȝ vidit vultus eius. ps.
In dño confido. 3. Añ. Habitauit in ta-
bernaculo tuo: requiescet in monte scõ tuo.
ps. Dñe quis habitabit. 3. Añ. Posuisti
dñe super caput eius: coronã de lapide pre-
cioso. ps. Dñe in virtute tua. 5. ℣. Ma-
gna est gloria eius in salutari tuo. ℟. Glo-
riam ⁊ magnũ decorem impones super eũ.
c.23.d In illo tẽpore: Scd̃m mattheũ.
Dicebat iesus turbis iudeorũ ⁊
principibus sacerdotũ. Ecce ego mit-
to ad vos prophetas ⁊ sapiẽtes ⁊ scri
bas: ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis:
⁊ ex eis flagellabitis in synagogis ve-
stris: Et reliqua. Homelia sancti hiero
nymi presbyteri. Lectio septĩa.
Hoc quod antea dixeramus: iple
te mensurã patrũ vestrorũ: ad perso-
nam dñi pertinere: eo ꝙ occidendus
esset ab eis: põt ad discipulos eius etiam
referri: de quibus nũc dicit. Ecce ego
mitto ad vos prophetas: ⁊ sapiẽtes ⁊
scribas: ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifige
tis: ⁊ ex eis flagellabitis in synagogis
vestris: ⁊ perseq̃mini de ciuitate in ci-
uitatẽ: vt impleatis mensurã patrũ ve
stroruȝ. Simulqȝ obserua iuxta apl̃m
scribenteȝ ad corinthios: varia dona
esse discipuloꝝ chr̃i. Alios prophetas
qui ventura predicẽt. alios sapiẽtes q
nouerint qñ debeant proferre sermo-
nem: alios scribas in lege doctissimos.
Ex quibus lapidatus ẽ stephan⁹: pau
lus occisus: crucifixus petrus: flagel-
lati in actibus apl̃oꝝ discipuli: ⁊ per-
secuti eos sunt de ciuitate in ciuitateȝ:
expellentes de iudea: vt ad gentiũ po
pulũ trãsmigrarẽt. Ut veniat sup vos
omnis sanguis iustus: q effusus est su-
per terraȝ. A sanguine abel iusti vsqȝ
ad sanguinem çacharie filii barachie:
quẽ occidistis inter tẽplũ ⁊ altare. De
abel nulla est ambiguitas: quin is sit:
quẽ caym frater occiderit. Iustus eni
nõ solũ ex dñi nunc sentẽtia: sed ex ge-
nesis testimonio cõprobat̃: vbi acce-
pta eius a deo narrantur munera. ℟.
Stephanus seruus dei quẽ lapidabãt iudei 7
vidit celos aptos: vidit ⁊ introiuit. Btũs hõ
cui celi patebũt. ℣. Cũ igit̃ saxoꝝ crepitan-
tiũ turbine quateret̃: iter ethereos aule cele
stis sinus diuina ei claritas fulsit. Beat⁹ hõ.
Querimus aũt quis Lectio. viii.
sit iste çacharias filius barachie:
q2 multos legimus çacharias. Et ne
libera nobis tribuat̃ erroris facultas:
additũ est. Quẽ occidistis inter tẽpluȝ
⁊ altare. In diuersis diuersa legi: ⁊ de
beo singuloꝝ opiniões exponere. Alii
çachariã filiũ barachie dicũt: q in duo

decim prophetis vndecimus est pa‑
triſqꝫ nomen in eo consentit. Sed vbi
occiſus ſit inter templum ⁊ altare: ſcri
ptura non loquitur: maxime cum tem
poribus eius vix ruine templi fuerint.
Alij çachariã patrẽ ioãnis intelligi vo
lunt: ex quibuſdam apocriphoꝝ ſom
nijs approbantes: ꝙ propterea occi‑
ſus ſit: qꝛ ſaluatoris predicaret aduen
tum. Hoc quia de ſcripturis nõ habet
auctoritatẽ: eadẽ facilitate contẽnitur
qua probatur. Alij iſtũ volunt eſſe ça‑
chariã qui occiſus eſt a ioas rege inde
inter templũ ⁊ altare: ſicut regum nar
rat hyſtoria. Sed obſeruãdũ ꝙ ille ça‑
charias nõ fuit filius barachie: ſed fili
us ioiade ſacerdotis. Unde ⁊ ſcriptu‑
ra refert. Nõ fuit recordatus ioas pa‑
tris eius ioiade: que ſibi feciſſet bona.
Cum ergo çachariã teneamus: ⁊ occi‑
ſioni conſentiat locus: querimus qua‑
re barachie dicatur filius non ioiade.
Barachias in lingua noſtra bñdictus
dñi dicit̃: ⁊ ſacerdotis ioiade iuſtitia
hebreo nomine demõſtratur. In euã‑
gelio quoqꝫ quo vtunt̃ naçarei pro fi‑
lio barachie filiũ ioiade ſcriptũ reperi
8 mus. ℟. Patefacte ſunt ianue celi chriſti
martyri beato ſtephano: qui in numero mar
tyrũ inuentus eſt primus. Et ideo triũphat
in celis coronatus. ℣. Mortẽ enim quã ſal
uator noſter dignatus eſt ꝓ nobis pati: hãc
ille primus reddidit ſaluatori. Et. Lcõ. ix.
Simpliciores fratres inter ruinas
tẽpli ⁊ altaris: ſicut in portarum
exitibus que ſyloan ducunt rubra ſaxa
monſtrãtes: çacharie ſanguine putãt
eſſe polluta. Non cõdẽnamus errorẽ:
qui de odio iudeoꝝ ⁊ fidei pietate de
ſcendit. Dicamus breuiter quare ſan‑
guis abel iuſti vſqꝫ ad ſanguinẽ çacha
rie filij barachie ab illa generatõe que
ratur: cũ neutrũ eoꝝ occiderit. Regu‑
la ſcripturarum eſt duas generatiões
bonoꝝ ⁊ maloꝝ noſſe: hoc eſt ſingulo‑
rum ſingulas. De bonis ſumamus ex‑
emplũ. Quis aſcẽdet in montẽ dñi: aut
quis requieſcet in mõte ſctõ eius: Cũ

qꝫ plures qui aſcẽſuri ſunt in montem
dñi deſcripſiſſet: qui diuerſis fuere eta
tibus: poſtea infert. Hec eſt generatio
querentiũ dñm: querentiũ faciẽ dei ia‑
cob. Et in alio loco de oibus ſanctis:
Generatio rectoꝝ bñdicet̃. De malis
vero vt i preſenti loco: ⁊ generatio vi
peraꝝ: ⁊ requirent̃ omnia a genera‑
tiõe iſta. Et in eçechiele cũ peccata ter
re deſcripſiſſet: ſermo ꝓpheticus ad‑
iecit. Si noe ⁊ iob ⁊ daniel ibi fuerint
inuẽti: nõ dimittam peccata terre illi.
Oẽs iuſtos qui ſimiles forẽt virtutibꝰ
eoꝝ: noe ⁊ iob ⁊ daniel volens intelli
gi. Ergo qꝛ iſti ſimilia caym ⁊ ioas cõ‑
tra apoſtolos geſſere: de vna genera‑
tione eſſe referunt̃. Ad lau. ⁊ per ho‑
ras añ. Lapidauerunt ſtephanũ ⁊ ipſe inuo
cabat dñm dicẽs: ne ſtatuas illis hoc pecca‑
tum. ps. Dñs regnauit. ꝯ. cum reli. Añ.
Lapides torrẽtis illi dulces fuerũt: ipſum ſe‑
quuntur oẽs aie iuſte. Añ. Adheſit aĩa mea
poſt te: qꝛ caro mea lapidata eſt pro te deus
meus. Añ. Stephanus vidit celos aptos:
vidit ⁊ introiuit: beatus homo cui celi pate‑
bunt. Aña. Ecce video celos apertos ⁊ ie‑
ſum ſtantem a dextris dei. Capĩm.
Stephanus aũt plenus gratia ⁊ Actu. c. 6. b
fortitudine faciebat prodigia ⁊ ſigna
magna in populo. Hymnus.
Martyr dei qui vnicuꝫ patris ſe‑
quẽdo filiũ: victis triũphans hoſtibꝰ
victor fruens celeſtibꝰ. Tui precatus
munere noſtrũ reatũ dilue: arcens ma
li contagiũ vite remouens tediũ. So‑
luta ſunt iam vincula tui ſacrati corpo
ris: nos ſolue vinclis ſeculi amore filij
dei. Gloria tibi dñe qui natus es de
virgine: cuꝫ pr̃e ⁊ ſancto ſpũ in ſempi‑
terna ſecula. Amen. ℣. Sepelierunt ſte
phanum viri timorati. ℟. Et fecerũt plan‑
ctum magnũ ſup eũ. Ad bñs añ. Stepha
nus aũt plenus gratia ⁊ fortitudine faciebat
ſigna magna in pplo. Orõ. Da nobis q̃s.
Et fit cõme. de nati. añ. Gloria in excel‑
ſis deo ⁊ in terra pax hominibꝰ bone voluñ‑
tatis: allã allã. ℣. Notũ fecit dominus alle‑
luia. ℟. Salutare ſuum alleluia. Oratio.
Concede

Concede quesumus omnipotés deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnē natiuitas liberet: quos sub pcti iugo vetusta seruitus tenet. Per eundem. Ad tertiam capitulū. Stephanus autem. ℟. breue. Gloria ⁊ honore. Coronasti euz domine. Replicatur. Gloria. ℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. ℟. Coronasti. ℣. Gloria patri. ℟. Gloria ⁊ ho. ℣. Posuisti domine super caput eius. ℟. Coronam de lapide precioso. Ad sextam capitulum.

actu. 6. c Surrexerunt autem quidaz de synagoga que appellabatur libertinorū: ⁊ cyrenensium: ⁊ alexandrinorum: ⁊ eorū qui erant a cilicia: ⁊ asia disputantes cuz stephano: ⁊ nō poterāt resistere sapientie ⁊ spiritui: qui loquebatur. ℟. bre. Posuisti domine. Super caput eius. Replicatur. Posuisti. ℣. Coronam de lapide precioso. ℟. Super. ℣. Gloria patri. ℟. Posuisti. ℣. Magna est gloria eius in salutari tuo. ℟. Gloriā ⁊ magnū decorem impones super eū. Ad nonam caplm.

actu. 7. g Positis autem genibus clamauit voce magna dicēs: dn̄e ne statuas illis hoc peccatū: ⁊ cuz hoc dixisset obdormiuit in domino. ℟. breue. Magna est gloria eius. In salutari tuo. ℣. Gloria ⁊ magnum decorem impones super eum. ℟. In salu. ℣. Gloria. ℟. Magna. ℣. Iustus vt palma florebit. ℟. Sicut cedrus libani multiplicabit̄. Ad vesper. añ. Tecū principiū in die virtutis tue in splendoribus sanctoꝝ ex vtero ante luciferum genui te. ps. Dixit dn̄s. 37. Añ. Redemptionē misit dn̄s populo suo mandauit in eternū testamentū suuz. ps. Cōfitebor. 37. Añ. Exortū est in tenebris lumen rectis corde misericors ⁊ miserator ⁊ iustus dn̄s. ps. Beat⁹ vir. 37. Añ. Apud dominū misericordia ⁊ copiosa apud euz redēptio. ps. De profundis. 37. Añ. De fructu vētris tui ponā super sedē meā. ps. Memēto. 40. Capim. Stephanus autē. Hymnus. Deus tuoꝝ. 23. ℣. Stephanus vidit celos apertos. ℟. Uidit ⁊ introiuit: beatus homo cui celi patebāt. Ad magr. añ. Sepelierūt stephanum viri timorati ⁊ fecerunt planctū magnum super euz. Orō. vt supra. Pro sancto ioanne añā. Iste est ioānes qui supra pectus dn̄i in cena recubuit: beatus apostolus cui reuelata sunt secreta celestia. ℣. Ualde honorandus est beatus ioannes. ℟. Qui supra pect⁹ dn̄i in cena recubuit. Orō.

Ecclesiam tuā domine benignus illustra: vt beati ioannis apostoli tui ⁊ euangeliste illuminata doctrinis: ad dona perueniat sempiterna. Per dominum nostrum iesum christum filium tuuz. Qui tecuz viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti deus p omnia. Pro natiuitate domini añ. Hodie christus natus ē: hodie saluator apparuit: hodie in terra canunt angeli: letantur archangeli: hodie exultant iusti dicentes: gloria in excelsis deo: all'a. ℣. Notum fecit dn̄s: all'a. ℟. Salutare suum alleluia. Oratio. Cōcede quesumus. ¶ In sancti ioānis apostoli ⁊ euangeliste. Ad matutinuz inuitatoriuz. Regem apostoloruz dominum. Uenite adoremus. ps. Uenite. .i. Hymnus.

Eterna christi munera apostolorum gloriam: laudes canentes debitas letis canamus mentib⁹. Ecclesiarum principes belli triumphales duces: celestis aule milites ⁊ vera mūdi lumina. Deuota sanctorum fides inuicta spes credentiuz: perfecta christi charitas mundi triumphat principe. In his paterna gloria in his voluntas spiritus: exultat in his filius celum repletur gaudio. Gloria tibi domine qui natus es de virgine: cum patre ⁊ sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. In primo nocturno añ. In omnem terram exiuit sonus eorum: ⁊ in fines orbis terre verba eorum. ps. Celi enarrant. 5. Añ. Clamauerunt iusti: ⁊ dominus exaudiuit eos. ps. Benedicam dominū. 15. Añ. Constitues eos principes super omnem terraz: memores erunt nominis tui domine. ps. Eructauit. 19. ℣. In omnez terram exiuit sonus eorum. ℟. Et in fines orbis terre verba eorum. Lectio. i.

Secundam post neronem perse-

cutionem christianorum domitianus exercuit. Huius temporibus beatus ioannes apostolus ⁊ euãgelista apud vrbem ephesũ a proconsule compre hensus: admonebatur iuxta edictum imperiale vt negaret christũ: ⁊ a predicatione cessaret. At ille respondẽs: dicebat. Obedire oportet deo: magis ꝙ hoibus. Proinde nec christũ dñm meũ negabo: nec a predicatione nominis eius quiescã: donec cõsumẽ cursũ ministerij quod suscepi. Ad cuius responsionẽ motus proconsul: misit epistolã ad domitianũ in qua magus: sacrilegus: ⁊ deorũ contemptor ac crucifixi cultor ioãnes nominaṫ: iussu igiṫ domitiani romam deducitur ⁊ deducto: ioãnes capilli eius ꝑ derisione a capite preciduntur: ac ante portã vrbis ꝗ latina dicitur in dolium feruentis olei igne de subtus candente mitti iubeṫ. Qui statim vt coniectus est in illud: velut fortis athleta: vnctus non adustus de vase exijt. Ad quod miraculum stupefactus proconsul: voluit eum libertati sue reddere: ⁊ fecisset: nisi timuisset iussioni regie cõtraire. Tunc precepit eum in exilium duci: in insulam que dicitur pathmos: in qua insula apocalypsim quam ei dominus reuelauit manu propria cõscripsit. Domitianus autem eodem anno: quo iussit sanctũ ioannem exiliari: a senatu romano inter-
1 fectus est. ℟. Ualde honorandus est beatus ioannes: qui supra pectus domini in cena recubuit. Cui christus in cruce matrẽ virginem virgini commendauit. ℣. Uirgo est electus a domino: atq̃ inter ceteros magis dilectus. Cui christus. Lectio. ij.

Et quoniã deo cura fuit de apostolo suo ex totius senat⁹ consultu hoc diffinitũ est: vt quicquid domitianus fieri voluit cassaretur. Hinc factum est ꝙ ioannes qui voluntate domitiani cũ iniuria fuerat deportatus cum honore ad ephesum remearet. Occurrit autem illi omnis populus virorũ ac mulierum: omnes exultantes ⁊ dicentes. Benedictus qui venit in nomĩe domini. Cum autem ingrederetur ciuitatẽ drusiana que semper eũ secuta fuerat: ⁊ aduentus eius desiderio fatigata ef ferebatur mortua. Tunc sanctus ioannes videns flentes pauperes ⁊ parentes: ac viduas simul cũ orphanis clamantes ⁊ dicentes: sancte ioãnes apostole dei: ecce drusianã efferimus mortuam: que sanctis monitis tuis obtẽperãs: nos omnes alebat: seruiẽs deo ĩ castitate ⁊ humilitate: ⁊ quotidie desiderabat reditum tuum dicens. O si videam apostolum dei oculis meis anteꝙ moriar. Ecce tu venisti ⁊ te videre non potuit. Tunc beatus ioannes iussit deponi feretrum: ⁊ coram omnibus iussit resolui corpus eius: ⁊ voce clara ait. Dominus iesus christus excitet te drusiana. Surge ⁊ pedibus tuis reuertere ad domum tuam: ⁊ prepara mihi refectionem. Ad hanc vocem surrexit ⁊ cepit ire sollicita de iussiõe apostoli: ita vt videretur ipsi drusiane quia non de morte sed de somno excitasset eam. Factus est autẽ clamor populi fere per tres horas dicentis. Unus est deus quẽ predicat ioannes: Unus est dominus iesus christus. ℟. 2
Hic est discipulus qui testimoniũ perhibet de his: ⁊ scripsit hec. Et scimus quia verum est testimonium eius. ℣. Fluenta euangelij de ipso sacro dominici pectoris fonte potauit. Et scimus. Lectio tertia.

Altera autem die crãton philosophus in foro proposuerat de contemptu mundi huiusmodi spectaculum: vt duos iuuenes fratres ditissimos: quos fecerat distracto pṙimonio suo: gemmas emere singulas: quas in conspectu omniũ frangerent populorũ. Quod cũ facerent pueri: contigit vt inde transitum haberet apostolus. Et conuocans ad se cratonem philosophum ait. Stultus est iste mundi contemptus: qui hominũ ore laudatur: sed condemnatur diuino iudicio. Sicut enĩ vana medicina est ex qua non abscinditur

abscinditur morbus: ita vana doctrina
est: ex qua non vicia curant̄ animaruȝ
⁊ morum. Magister itaqȝ meus iuve/
nem cupientem ad vitam eternam at/
tingere: his verbis instruxit: quib⁹ di
ceret: ut si vellet esse perfectus: vende
ret omnia sua ⁊ daret paupibus: quo
facto thesaurum in celo acquireret: ⁊
vitam que finem non habet inveniret.
Cratō dixit: Humane cupiditatis fru/
ctus in medio positus est. Sed si vere
deus est magister tuus: ⁊ vult hoc fie/
ri: ut pauperibus erogetur cēsus pre
cij harum duarum gemmaruȝ: faciat
eas reintegrari: ut quod ego feci ad fa
mam hominum tu facias ad gloriam
eius fieri: quem tuum magistrum esse
3 cōmemoras. R. Hic est beatissimus evā
gelista ⁊ apostolus ioannes. Qui privilegio
amoris precipui ceteris altius a domino me
ruit honorari. V. Hic est discipulus ille quē
diligebat iesus: qui supra pectus domini in
cena recubuit. Qui. In secundo noctur/
no añ. Principes populorum congregati
sunt cum deo abraham. Ps. Omnes gen/
tes. 19. Añ. Dedisti hereditateȝ timentib⁹
nomen tuū domine. Ps. Exaudi deus de
pre. 22. Añ. Annunciaverunt opera dei: ⁊
facta eius intellexerunt. Ps. Exaudi deus
orationem. 22. V. Constitues eos princi/
pes super omnem terram. R. Memores
erūt nominis tui domine. Lectio quarta.
Tunc beatus ioannes colligens
frangmenta gēmarum ⁊ ponēs
in manu sua: elevavit oculos ad celum
⁊ ait. Domine iesu christe cui nihil est i/
possibile: qui fractum mundum per li
gnum concupiscentie: per lignum cru
cis tue i tuis fidelibus restaurasti: qui
nato ceco oculos quos natura negave
rat: reddidisti: qui laçarum mortuum
⁊ sepultum post quartum diem ad su/
peros revocasti: ⁊ omnes morbos om
nemqȝ egritudinem virtutis tue ver/
bo curasti: adesto nunc super istos lapi
des preciosos: quos ignorantes fru/
ctum elemosyne ad plausum hominū
confregerunt: tu domine per sanctoꝝ

angelorum tuorum manus modo re/
cupera: ut precio eorum misericordie
usus expletus: faciat tibi credētes per
venire ad tuum imperiū: qui cum pa/
tre ⁊ spiritu sancto vivis ⁊ regnas in
secula seculorum. Cūqȝ respondissent
fideles qui cum apostolo erant: ⁊ dixis
sent amen: ita sunt solidata fragmenta
gēmarum: ut nec signum aliquod de
eo quod factū fuerat remaneret. Tūc
craton philosophus simul cum his iu
venibus: ⁊ cum universis discipulis
suis pedibus eius provolutus credi/
dit: ⁊ baptiçatus est cum omnibus: ⁊
cepit fidē domini nostri iesu christi pu
blice predicare. R. Qui vicerit faciaȝ il/ 4
lum columnam in templo meo dicit domi/
nus. Et scribam super eum nomen meum: ⁊
nomen civitatis nove hierusalem. V. Vin/
cēti dabo edere de ligno vite quod est in pa/
radiso dei mei. Et. Lectio quinta.
Tunc illi duo iuvenes venundan/
tes omnia que habere poterant: ⁊ dā
tes universa egentibus: sequebantur
apostolum per civitates: verbum do
mini predicanteȝ. Contigit autem ut
intrantes urbem pergamum viderēt
servos suos sericis indutos vestibus
procedentes ⁊ seculari gloria fulgen/
tes. Et hinc factuȝ est ut sagitta diabo
li perculsi tristes efficerentur: ꝙ se in
uno pallio viderent egentes: suos ve
ro servos potentissimos atqȝ fulgen/
tes. Sed hos dolos diaboli intelligēs
apostolus: ait. Video vos mutasse ani
mos vestros ⁊ vultus: propterea ꝙ
doctrinaȝ domini nostri iesu christi se
cuti: omnia que habere potuistis: pau
peribus contulistis. Unde si vultis re
cuperare que in auro ⁊ argēto ⁊ lapi/
dibus preciosis habuistis: deferte mi/
hi virgulas rectas in singulis fascib⁹:
Quod cuȝ fecissent invocata trinitate
domini: converse sunt in aurū. Iteȝ di
xit eis. Deferte mihi lapides minutos
a litore maris. Quod cū fecissent: inno
cata trinitate dn̄i: cōversi sunt in gem/
mas. Tunc dicit eis sctūs apl'us. Per

septem dies ite per aurifices ꝛ gēma-
rios: ꝛ dum probaueritis verum au-
rum ꝛ veras gemmas nunciate mihi.
5 ℟. Diligebat autem eum iesus: quoniā spe
cialis prerogatiua castitatis āpliori dilectio
ne fecerat dignū. Quia virgo electus ab ip-
so virgo in euum permāsit. ℣. In cruce de
niqꝫ moriturus huic matrem suam virginē
virgini cōmendauit. Quia. Lectio sexta.

Euntes autem ambo: post septē
dies reuersi sunt ad apostolum
dicentes. Domine omnium aurificum
officinas circuiuimus: ꝛ omnes dixe-
runt tam purū aurum ꝛ tam optimas
gēmas nunꝗ̄ se vidisse. Tunc dicit eis
sanctus ioannes. Ite ꝛ redimite vobis
terras: quas vēdidistis. Emite vobis
sericas vestes: vt pro tempore fulgea
tis sicut rosa: que dum flos eius ꝛ odo
rem pariter ꝛ ruborem ostendit: repē
te marcescit. Suspirastis eni in vestro
rum seruorū aspectu: ꝛ vos effectos
pauperes gemuistis. Estote floridi vt
marcescatis. Estote diuites tempora
liter: vt in perpetuū mendicetis. Nū
quid non valet manus domini: vt fa-
ciat seruos suos diuitijs affluentes:
Sed certamen statuit animarum: vt
credāt se eternas habituros diuitias:
qui pro eius nomie temporales opes
habere noluerunt. Hec dicente sancto
ioanne apostolo. Ecce efferebat a ma
tre vidua iuuenis mortuus: qui trigin
ta dies habebat ꝙ vxorem acceperat.
Uenientes autem turbe que exequias
faciebant: simul cum matre vidua ia-
ctauerūt se ad pedes apostoli: omnes
pariter mugitus ꝛ gemitus ꝛ fletus
emittentes: ꝛ rogabant: vt in nomine
domini dei sui: sicut drusianam: sic ꝛ
hunc iuuenem suscitaret. Tantus om-
nium extitit fletus: vt etiā ipse sanctus
apostolus vix se a fletu ꝛ lachrymis tē
6 peraret. ℟. In medio ecclesie aperuit os
eius. Et impleuit eum dominus spiritu sapi
entie ꝛ intellectus. ℣. Iocunditatem ꝛ ex-
ultationem thesaurizauit super eum. Et im.
In tertio nocturno añ. Exaltabunt cor
nua iusti alleluia. ps. Confitebimur. 26.
Añ. Lux orta est iusto alleluia: rectis corde
letitia alleluia. ps. Dominus regnauit. 31.
Añ. Custodiebant testimonia eius ꝛ prece
pta eius alleluia. ps. Dominus regnauit
irascan. populi. 32. ℣. Nimis honorati
sunt amici tui deus. ℟. Nimis cōfortatus
est principatus eorum. Secundū ioannē.

In illo tēpore: Dixit iesus petro. c.21.
Sequere me. Conuersus petrus
vidit illum discipulū quem diligebat
iesus sequentem. Et reliqua. Homelia
sancti augustini episcopi. Lectio. vij.

Duas itaqꝫ vitas sibi diuinitus p̄-
dicatas ꝛ commendatas nouit
ecclesia. Quarum vna est in fide: alte-
ra in spe. Una in tempore peregrina-
tionis: altera in eternitate mansionis.
Una in labore: altera in requie. Una in
via: altera in patria. Una in ope actio-
nis: altera in mercede contemplatio-
nis. Una declinat a malo ꝛ facit bonū:
altera nullū habet a quo declinet ma
lum: ꝛ magnū habet quo fruatur bo
num. Una cum hoste pugnat: altera si
ne hoste regnat. Una fortis ē in aduer
sis: altera nihil sentit aduersi. Una car
nales libidines frenat: altera spiritua-
libus delectationibus vacat. Una est
vincendi cura sollicita: altera victorie
pace secura. Una in tentationibus ad-
iuuatur: altera sine vlla tentatione in
ipso adiutore letatur. Una subuenit i-
digenti: altera ibi est: vbi nullum inue
nit indigentē. Una aliena peccata vt
sua sibi ignoscātur ignoscit: altera nec
patitur quod ignoscat: nec facit quod
sibi poscat ignosci. Una flagellat ma-
lis ne extollatur in bonis: altera tanta
plenitudine gratie caret omni malo:
vt sine vlla tentatione superbie cohe-
reat summo bono. Una bona ꝛ mala
discernit: altera sola que sunt bona cer
nit. ℟. In illum diem suscipiam te seruum 7
meum ꝛ ponam te sicut signaculum in con-
spectu meo. Quoniam ego elegi te dicit do
minus. ℣. Esto fidelis vsqꝫ ad mortē: ꝛ da
bo tibi coronā vite. Quoniā. Lectio. viij.

Ergo

Ergo vna bona est: sed adhuc misera: altera melior ⁊ beata. Ista significata est per apostolum petrum: illa per ioannem. Tota hic agitur ista vsqȝ in fineȝ seculi huius ⁊ illic inuenit finem. Differtur illa complenda post huius seculi finem: sed in futuro seculo nõ habet finẽ. Ideo dr̄ huic seq̄re me: de illo aũt: sic euȝ volo manere donec veniam. Quid ad te? Tu me sequere. Quid enim est hoc? Tantum sapio: q̄tum capio. Quid est hoc? Nisi tu me sequere per imitationẽ: perferendo tẽporalia mala: ille maneat donec veniã: sempiterna redditurus bona. Qđ apertius ita dici põt. Perfecta me sequat̃ actio informata mee passiõis exẽplo: inchoata vero cõtẽplatio maneat donec veniã: perficiẽda cũ venero. Seqtur eni christũ perueniẽs vsqȝ ad mortem pia plenitudo patiẽtie: manet aũt donec veniat christus tũc manifestanda plenitudo sciẽtie. Hic quippe tollerantur mala huius mũdi in terra morientiũ: ibi videbunt̃ bona dñi in terra viuẽtiũ. Quod eni ait dñs de ioãne: sic eũ volo manere donec veniã: nõ sic intelligendũ est: quasi dixerit remanere vel permanere: sed expectare. Qm̄ qđ per eũ significatur: nõ vtiqȝ nũc sȝ cũ venerit christus implebitur. Quod autẽ per petrũ significat̃ cui dictũ est: tu me sequere: nisi nũc agat̃: non perueniet ad illud qđ expectatur. ℟. Iste est ioãnes qui supra pectus dñi i cena recubuit. Beatus aplus cui reuelata sunt secreta celestia. ℣. Fluenta euãgelii: de ipso sacro dñici pectoris fonte potauit. Btũs. Lectio. ix.

In hac ergo actiua vita q̄to magis christũ diligimus: tanto facilius liberamur a malo. At ipse nos minus diligit quales nũc sumus: ⁊ ideo liberat ne semp tales simus. Ibi vero amplius nos diliget: qm̄ qđ displiceat ei ⁊ qđ a nobis auferat non habebimus. Nec ob aliud hic nos diligit: nisi vt sanet: ⁊ trãsferat ab his que nõ diligit. Hic ergo minus vbi nõ vult remaneamus: ibi amplius quo vult trãseamus: ⁊ vnde nõ vult peamus. Amet ergo eũ petrus: vt ab ista mortalitate liberet̃. Ametur ab eo ioãnes: vt in illa imortalitate seruet̃. Sed ista rõne illud ostendit̃: cur amplius ioannẽ q̄ petrũ amauerit chr̄s: nõ cur amplius petrus q̄ ioannes amauerit chr̄m. Neqȝ eni si plus nos diligit chr̄s in futuro seculo: vbi cũ illo sine fine viuemus: q̄ in isto vnde eruimur: vt illic semp simus: propterea nos tũc eũ minus dilecturi sumus: quãdo meliores erimus: cum meliores vtiqȝ nisi eũ amplius diligẽdo nullo modo esse possimus. Cur ergo ioãnes minus eum diligebat q̄ petrus: si eam vitam significabat: in qua multo amplius est diligẽdus: nisi quia propterea dictũ est volo euȝ manere: idest expectare donec veniã. Quoniaȝ ⁊ ipsum amorẽ qui tũc multo amplior erit: nondũ habemus: sed futurũ expectamus: vt cũ ipse venerit habeamus.

Ad laudes ⁊ per horas añ. Valde honorandus est beatus ioãnes: qui supra pectus dñi in cena recubuit. ps. Dñs regnauit. s. cum rel. Añ. Hic est discipulus ille qui testimoniũ perhibet de his: ⁊ scimus qr veruȝ est testimoniũ eius. Añ. Hic est discipulus meus: sic eum volo manere donec veniam. Aña. Sunt de hic stantibus qui non gustabunt mortem: donec videant filiuȝ hominis in regno suo. Añ. Ecce puer meus electus quem elegi: posui super eum spiritum meuȝ.

Capitulum. eccli. 15. a

Qui timet deum faciet bona: ⁊ qui continens est iustitie apprehendet illaȝ: ⁊ obuiabit illi quasi mater honorificata. Hymnus.

Exultet celum laudibus resultet terra gaudiis apostolorũ gloriã sacra canunt solennia. Vos secli iusti iudices ⁊ vera mundi lumina: votis precamur cordiuȝ audite preces supplicũ. Qui celũ verbo clauditis serasqȝ eius soluitis: nos a peccatis oibus soluite iussu quesumus. Quorũ precepto subditur salus ⁊ languor omniũ: sanate egros moribus nos reddentes

virtutibus. Et cum iudex aduenerit christus in fine seculi: nos sempiterni gaudij faciat esse compotes. Gl'ia tibi dñe qui natus es de virgine cũ pr̄e ꝛ sctõ spũ in sempiterna scl'a. Amen. ℣. Hic est discipulus ille qui testimoniũ perhibet de his. ℟. Et scim⁹ qꝛ verũ est testimoniũ eius. Ad bñs añ. Iste est ioānes q̄ supra pectus dñi in cena recubuit: beatus apostolus cui reuelata sũt secreta celestia. Oĩo. Ecclesiã. Deinde fit cõme. de nati. añ. Gloria in excelsis deo ꝛ in terra pax hominibus bone voluntatis all'a all'a. ℣. Notuz fecit dñs all'a. ℟. Saluatare suum: all'a. Oĩo.

Concede quesumus omnipotẽs deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnẽ natiuitas liberet: quos sub pcti iugo vetusta seruitus tenet. Per eundẽ. Pro sancto stephano añ. Stephanus aũt plenus gratia ꝛ fortitudine faciebat signa magna in populo. ℣. Stephanus vidit celos aptos. ℟. Uidit ꝛ introiuit beatus hõ cui celi patebunt. Oratio.

Da nobis quesumus dñe imitari quod colimus: vt discam⁹ ꝛ inimicos diligere: quia ei⁹ natalitia celebramus qui nouit etiã pro persecutoribus exorare dominũ nostrũ iesum christũ filiũ tuum. Qui tecũ. Ad tertiã cap. Qui timet deum. ℟. bre. In omnẽ terrã. Exiuit sonus eoꝝ. Replicat. In oẽm. ℣. Et in fines orbis terre verba eoꝝ. Exiuit. Gl'ia. In omnẽ. ℣. Constitues eos principes super omnẽ terraz. ℟. Memores erunt nominis tui dñe. Ad sextaz capitulũ.

eccli. 15. a Cibauit illum pane vite ꝛ intellectus: ꝛ aqua sapientie salutaris potauit illũ dñs deus noster. ℟. bre. Cõstitues eos principes. Super omnẽ terrã. ℣. Memores erunt nominis tui dñe. Super. Gloria. Cõsti. ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus. ℟. Nimis confortatus est principatus eoruz. Ad nonã capitulũ.

In medio ecclesie aperuit os ei⁹: ꝛ impleuit eum dñs spiritu sapiẽtie ꝛ intellectus: ꝛ stolã glorie induit eum. ℟. bre. Nimis honorati sunt. Amici tui deus. ℣. Nimis cõfortatus est principatus eorũ. Amici. Gl'ia. Nimis. ℣. Annũciauerũt opa dei. ℟. Et facta eius intellexerũt. Ad vesp. añ. Tecũ principiũ in die virtutis tue in splendoribus sanctoꝝ ex vtero ante luciferum genui te. ps̄. Dixit dñs. 37. Añ. Redemptionẽ misit dñs populo suo mandauit in eternũ testamẽtũ suum. ps̄. Cõfitebor. 37. Añ. Exortũ est in tenebris lumẽ rectis corde misericors ꝛ miserator ꝛ iustus dñs. ps̄. Beatus vir. 37. Añ. Apud dñm misericordia ꝛ copiosa apud eũ redẽptio. ps̄. De profundis. 39. Añ. De fructu ventris tui ponã sup sedẽ meã. ps̄. Memẽto. 40. Capitulum. Qui timet deũ. Hym. Exultet. ℣. Ualde honorãdus est beatus ioãnes. ℟. Qui supra pectus dñi in cena recubuit. Ad magt añ. Exijt sermo inter fratres q̄ discipulus ille non moritur: ꝛ nõ dixit iesus nõ moritur: sꝫ sic eũ volo manere donec veniam. Oĩo. Ecclesiaz. Pro innocẽtib⁹ añ. Hi sunt qui cũ mulieribus nõ sunt coinquinati virgines eni sunt: ꝛ sequunť agnum quocunqꝫ ierit. ℣. Herodes iratus occidit multos pueros. ℟. In bethleem iude ciuitate dauid. Oratio.

Deus cuius hodierna die preconum: innocentes martyres nõ loquẽdo sed moriendo confessi sunt: omnia in nobis viciorum mala mortifica: vt fidem tuam quaz lingua nostra loquitur: etiã moribus vita fateatur. Per. Et fit comme. de natiui. añ. Hodie christus natus ẽ: hodie saluator apparuit: hodie in terra canunt angeli: letantur archangeli: hodie exultant iusti dicentes: gloria in excelsis deo: all'a. ℣. Notum fecit dñs: all'a. ℟. Salutare suum alleluia. Oratio.

Concede quesumus omnipotẽs deus: vt nos vnigeniti tui noua p carnem natiuitas liberet: quos sub pecca ti iugo vetusta seruitus tenet. Per eũdem. Pro sancto stephano añ. Sepelierunt stephanum viri timorati ꝛ fecerunt planctum magnum super eum. ℣. Stephanus vidit celos apertos. ℟. Uidit ꝛ introiuit: beatus homo cui celi patebũt. Oratio.

Da nobis quesumus dñe imitari quod colimus vt discamus ꝛ inimicos

inimicos diligere quia eius natalitia celebramus: qui nouit etiam pro persecutoribus exorare: dominum nostruꝫ iesum christum filium tuuꝫ. Qui tecū.

¶ In festo sanctoruꝫ innocentiuꝫ. Ad matuti. inuitato. Regem martyrū dn̄m. Uenite adoremus. ps. Uenite. i. Hymn⁹.

AEterna christi munera ꝛ martyrum victorias: laudes canentes debitas letis canamus mentib⁹. Terrore victo seculi penisqꝫ spretis corporis: mortis sacre cōpendio vitā beatā possidēt. Traduntur igni martyres ꝛ bestiarū dentibus: armata seuit vngulis tortoris insani manus. Nudata pendent viscera sanguis sacratus funditur: sed pmanent imobiles vite perēnis grā. Te nūc redēptor q̄s vt martyrū cōsortio: iungas precātes seruulos in sempiterna secula. Amē. In primo noctur. añ. Secus decursus aquaruꝫ plātauit vineā iustoꝝ: sed in lege dn̄i fuit volūtas eoꝝ. ps. Beatus vir. i. Añ. Tanq̄ꝫ aurū in fornace probauit electos dn̄s: ꝛ quasi holocausta accepit eos i eternū. ps. Quare fremue. i. Añ. Si corā hoibus tormenta passi sunt: spes electorū est immortalis in eternū. ps. Dn̄e quid multi. 2. ℣. Letamini in dn̄o ꝛ exultate iusti. ℟. Et gloriamini oēs recti corde. Sermo sci augustini epi. Lectio. j.

HOdie fratres charissimi natalē illorum infantiū colimus: quos ab herode crudelissimo rege interfectos esse euāgeliū textus eloquitur. Et ideo cuꝫ summa exultatiōe gaudeat terra nostra celestiū militū ꝛ tantarū parens fecūda virtutū. Ecce prophanus hostis nunq̄ beatis paruulis tātū ꝓdesse potuisset obsequio: q̄ntum profuit odio. Nā sicut sacratissima p̄sentis diei festa manifestant: quātum cōtra beatos paruulos iniqtas abundauit: tantuꝫ in eis gratia diuine benedictionis effulsit. Beata es o bethleeꝫ terra iuda: que herodis regis immanitatē in pueroꝝ extinctiōe perpessa es: que sub vno tēpore candidatam plebeꝫ imbecillis infantie deo offerre meruisti. Digne tamen nataleꝫ illorū colimus: quos beatius eterne vite mundus edidit: q̄ quos mater noꝝ viscerum partus effudit. Siquidē ante vite perpetue adepti sunt dignitatem: q̄ vsum presentis acciperent. ℟. Centū quadraginta quattuor millia qui empti sunt de terra: hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati. Uirgines eniꝫ permāserunt: ideo regnant cum deo: ꝛ agnus dei cum illis. ℣. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione: ꝛ lauerūt stolas suas in sanguine agni. Uirgines. Lectio scdā.

ALiorum quidem preciosa mors martyrum laudem in confessione promeruit: horum in cōsummatiōe complacuit. Quia in incipiētis vite primordijs: ipse eis occasus initiū glorie dedit: qui presentis vite terminuꝫ imposuit: quos herodis impietas lactentes matrum vberibus abstraxit. Qui iure dicuntur martyrū flores: quos in medio frigore infidelitatis exortos: velut primas erūpētes ecclesie gēmas: quedam persecutiōis pruina decoxit. Et ideo dignū est: interfectis pro chr̄o infantibus honorū impendere cerimonias: non doloꝝ sacramentis dare vota: non lachrymis. Quia ipse illis fuit causa pene: qui extitit ꝛ corone. Ipse odij causa: qui ꝛ premij. Parāte autē herode paruulis necem: ioseph per angeluꝫ monetur: vt christū dominū in egyptū transferat. Egyptū nempe regioneꝫ idolis plenam. Iam post iudeoꝝ persecutionē: ꝛ ad occidenduꝫ christū prophane plebis assensuꝫ: christus ad gentes idolis deditas transire dignatur: ꝛ iudeā relinquens: ignorāti seculo colendus infertur. ℟. Sub altare dei audiui voces occisorum dicentiuꝫ. Quare non defendis sanguinē nostrū: ꝛ acceperunt diuinū responsum: adhuc sustinete modicū tempus donec impleatur numerus fratrum vestroꝝ. ℣. Uidi sub altare dei animas interfectoꝝ propter verbū dei: ꝛ ꝓpter testimoniū quod habebāt: ꝛ clamabant voce magna dicentes. Quare. Lectio. iij.

Sed quia in scripturis diuinis fratres charissimi bonos ⁊ iustos viros persecutionē maloꝝ semper sustinuisse cognoscimus: si diligēter consideramus: inueniemus illos maiora supplicia sustinere qui faciūt: ꝙ qui sustinere videnť. Omnis eni homo qui aliū in corpore persequiť prius ipse in corde persecutionē sustinere cognoscitur. Naꝫ si etiā ille qui persequiť aliqd de substātia illius tulerit: maius ipse sibi dispendiuꝫ facit. Quia nemo habet iniustū lucrū: sine iusto damno. Ubi lucrum: ibi ⁊ dānū. Lucrū in arca: dānū in cōscientia. Tulit vestē: ⁊ perdidit fidem. Acquirit pecuniā: ⁊ perdidit iustitiā. Sed hoc hoīes ideo faciūt: quia diē nouissimū attēdere nolunt. Si eniꝫ diē mortis sue cogitare iugiter vellēt: animos suos ab oī cupiditate ⁊ malicia cohiberēt. Sed qđ mō nolunt salubriter cogitare: necesse habent postea sine vllo remedio sustinere. Ueniet eni illis dies nouissimus: veniet dies iudicij: quādo eis nec penitētiā licebit agere: nec bonis operibꝰ se ab eterna morte poterunt redimere. Quia percutiť etiā hac aīaduersione peccatoꝝ: vt moriens obliuiscať sui: qui dū viueret oblitus est dei.

3 ℟. Adorauerūt viuentē in secula seculoꝝ. Mittentes coronas suas ante thronū dñi dei sui. ℣. Et ceciderūt in conspectu throni in facies suas: ⁊ benedixerūt viuentē in secula seculoꝝ. Mittētes. In secūdo noctur. añ. Dabo sanctis meis locum nominatum in regno patris mei: dicit dñs. ps. Domine qs habi. 3. Añ. Sanctis qui in terra sunt eius mirificauit omnes volūtates meas inter illos. ps. Conserua. 3 Añ. Sancti qui sperant in domino habebūt fortitudinem: assument pennas vt aquile: volabunt ⁊ nō deficient. ps. Domini est terra. ⁊. ℣. Exultent iusti in cōspectu dei. ℟. Et delectentur in leticia. Lectio quarta.

Ueniet dies iudicij: qñ mouebuntur fundamēta montiū: ⁊ ardebit terra vsqꝫ ad inferos deorsuꝫ. Qñ celi ardētes soluenť: quādo sol obscurabitur ⁊ luna nō dabit lumē suū: quādo stelle cadent de celo. Quādo peccatores ⁊ impij mittenť in stagnū ignis: ⁊ fumus tormentoꝝ illoꝝ ascēdet in secula seculorū: vbi erit fletus ⁊ stridor dentiū. Sed veniet tēpus fratres charissimi: quādo nulli bono erit male: ⁊ nulli malo erit bene. Ueniet inꝗ nouissimus dies quādo discernentur pij ab impijs: iusti ab iniustis: laudatores dei a blasphematoribus dei. Ueniet dies quādo discernenť: vt nulli sicut dictū est bono sit male: nulli malo sit bene: Quare ergo ⁊ mō non sic: forte ⁊ modo sic. Sed quod nūc est in occulto: tūc erit in manifesto. Lege scripturā diuinam. Ingredere mecū si potes: in sanctuariū dei: forte ibi si possuꝫ docebo te: imo disce mecū ab eo qui docet me: etiā nunc nō esse malis bñ: non esse bonis male: ⁊ melius esse bonis ꝙ malis: ꝙuis nondū venerit bonoꝝ plena facilitas: nondūqꝫ venerit malorū pena nouissima. ℟. Effuderūt sanguinē sanctorum velut aquā. In circuitu hierusalē ⁊ non erat qui sepeliret. ℣. Posuerūt mortalia seruorū tuoꝝ escas volatilibus celi: carnes sanctorū bestijs terre. In circuitu. Lectio. v. 4

Si legeꝫ dei diligenter attendas: forte intelligis mecū nō esse bene malis. Rogo enim te: ⁊ quero abs te. Tibi quare male est: responsurus es. Egestas angit: premit difficultas: dolor fortasse mēbrorū: timor ab iniquo. Tibi ideo male est: qꝛ pateris malū: ⁊ bene est illi: qui ipsum est malū: Multū interest inter malum pati ⁊ malū esse. Tu quod pateris nō est malū. Maluꝫ enim nō patereris si tu malus non es. Ille aūt malū nō patitur: ⁊ malus est: Noli ergo falli: potest fieri vt tibi male sit: quia pateris malū: ⁊ illi bene sit: qui est malus: Cū eniꝫ est malus: quomodo dici pōt qꝛ nō patiť malū: cum patitur seipsum: Multū interest inter malū ⁊ malū. Tibi male est: qꝛ alienuꝫ malū pateris in corpore tuo: ⁊ illi bene est: qui malū seipsum patiť in corde

suo? Tibi male est: q2 malã habes vitã: 7 bene illi esse põt qui malã habet animam? Esto bonus: qui habes bona. Bone sunt diuitie: bonũ est aurũ: bonũ est argentũ: bone familie: bone possessiones. Oĩa ista bona sunt: sed vnde facias bñ: non que te faciant bonũ. ℟.
5 Isti sunt sancti qui passi sunt propter te dñe: vindica eos. Quia clamant ad te quottidie. ℣. Uindica domine sanguinẽ sanctorũ tuorum qui effusus est. Quia. Lectio sexta.

HAbes ergo 7 tu bona que facias. Que sunt inquies bona ista? Fac iudiciũ 7 iustitiã. Esto 7 tu bonus iter bona tua. Erubesce bonis tuis. Esto bonus: mãsurus inter bonos spiritus. Erubesce bonis tuis: noli esse malus i eis: ne pereas cũ eis. Ita ergo aurũ 7 argentũ distribuit boĩbus cõditor rerum 7 administrator deus: vt ipsũ p se: natura 7 genere suo bonũ sit. Copia vero eius nõ extollat bonũ: nec excruciet inopia. Malis aũt 7 cũ offertur extollit: 7 cũ auferť excruciat. Quia 7 cũ offerunť diuitie: falsã leticiã tribuũt: 7 cũ perdunť verã tristiciã. Discamus ergo amare veras diuitias: idest castitatem 7 iustitiã: pacẽ 7 misericordiã. Iste eñi iuste dicunť diuitie: q2 bonis meritis iustisq3 tribuunť. Ille vero dicuntur diuitie: q2 quisquis eas habuerit nõ egebit. Dum iuxta apostolũ: habens victũ 7 vestitũ his cõtẽtus erit. Istas vero diuitias iniustũ est putare diuitias: que nõ auferũt egestatẽ. Tãtum eniz vnusquisq3 ardebit egestate auaritie: quanto magis eas plus diligens maiores habuerit. Quomõ ergo sunt diuitie: quib9 crescẽtib9 crescit inopia: que amatorib9 suis q̃tũ fuerint ampliores nõ afferũt satietatẽ: sed in-
6 flãmant cupiditatẽ? ℟. Isti sunt sancti qui nõ inquinauerũt vestimenta sua. Ambulabunt mecũ in albis quia digni sunt. ℣. Hi sunt qui cũ mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim sunt. Ambulabunt. In. iij. noct. aũ. Iusti aũt in perpetuum viuent: 7 apud dñm est merces eoꝝ. ps. Exultate iusti. 14. Añ. Tradiderũt corpa sua in mortem: ne seruirent ydolis: ideo coronati possidẽt palmã. ps. Bñdicã dñz. 15. Añ. Ecce merces scõꝝ copiosa est apud deũ: ipsi vero mortui sunt pro christo: 7 viuent in eternũ. ps. Deus nr̃ refu. 19. ℣. Iusti autẽ in perpetuum viuent. ℟. Et apud dominum est merces eorum. Secundum mattheum.

IN illo tẽpore: Angelus dñi apparuit in somnis ioseph dicens: ca. 2. c
Surge 7 accipe puerũ 7 matrẽ eius: 7 fuge in egyptũ: 7 esto ibi vsq3 dum dicã tibi. Et reliqua. Homelia sancti hieronymi pr̃sbyteri. Lectio septima.

QUando tollit puerũ 7 matrẽ ei9 vt in egyptũ transeat: nocte tollit 7 tenebris: quãdo vero reuertiť in iudeã: nec nox nec tenebre ponunť in euãgelio: Ut adimpleretur quod dictũ est a dño per prophetã dicẽtẽ. Ex egypto vocaui filiũ meũ. Respõdeant qui hebreoꝝ voluminũ denegant veritatem: vbi hoc in septuaginta legať interpretibus. Quod cũ nõ inuenerint: nos eis dicamus in osee propheta dictũ: sicut exẽplaria probare possunt q̃ nuper edidimus. ¶ Possumus autẽ locum istũ 7 aliter cõsolari propter contentiosos: quoꝝ cõsuetudinẽ paulus apostolus se habere denegat: 7 ecclesiã christi 7 testimoniũ profe..rimus ex numeris: dicente balaã. Deus ex egypto vocauit eum: gloria eius sicut vnicornis. ℟. Cantabant sancti canticũ nouũ 7
ante sedem dei 7 agni. Et resonabat terra in voces eorũ. ℣. Hi empti sunt ex omnibus primitie deo 7 agno: 7 in ore ipsorũ non est inuentũ mendaciũ. Et reso. Lectio. viij.

TUnc adimpletũ est quod dictũ est per hieremiã prophetã. Uox in rhamã audita est ploratus 7 vlulatus multus: rachel plorãs filios suos. De rachel natus est beniamin: in cuius tribu non est bethleẽ. Queritur ergo quomodo rachel filios alterius trib9: idest bethleẽ quasi suos ploret? Respõdebimus breuiter: q2 sepulta sit iuxta bethleẽ in effrata: 7 materni corpuscu

li hospitiū matris nomen acceperit. ¶
Siue quoniā iuda ⁊ beniamin due tri
bus iuncte erant: ⁊ herodes precepe-
rat nō solū in bethleē interfici pueros:
sed in oībus finibus eius. Per occisio
nē bethleē: intelligimus multos etiā
de beniamin fuisse occisos. Plorat au
tem filios suos ⁊ nō recipit cōsolatio-
nem secundū duplicē intelligentiā: si-
ue ꝙ eos in eternum mortuos extima
ret: siue ꝙ ꝯsolari se nollet de his quos
sciret esse victuros. Quod autē dicit
in rhama: nō putemus nomē loci esse:
quod est iuxta gabaa: sed rhama excel
sum interpretatur: vt sit sensus. Uox in
excelso audita est: idest longe lateqꝫ di
8 spersa. ℟. Uidi sub altare dei animas inter
fectoꝝ ꝑpter verbū dei qđ habebant ⁊ cla-
ra voce dicebant. Uindica dñe sanguinē ser-
uorum tuoꝝ qui effusus est. ℣. Sub throno
dei oēs sancti clamant. Uindica. Lectio .ix.
Quotienscūqꝫ fratres sanctorum
martyria celebramus: totiēs lau-
des saluatoris edimus. Et quotiēs eo
rum asserimus passiones: totiēs chrī
gloriā predicamus. Non enim suspici
mus ꝙ passi sunt: sed propter quē pas
si sunt admiramur. Igitur nō pena in
laude: sed fides est in honore. Magni-
ficamus ergo martyres nō ꝙ grauibꝰ
subiacuere periculis: sed quia iustitie cau-
sa eadē tolerauere supplicia. Nam plu
rimos sceleratoꝝ peiores penas vidi
mus esse ꝑpessos: sed nihil eis ꝓsunt:
quia martyres causa iustificat: scelestos
cōsciētia sua dānat. Sūmo igitur ⁊ preci
puo loco: propter fidē habendi sunt
martyres beati. Uidete aūt quē ijdem
locū apud hoīes mereantur: qui apud
deum locū sub altari meruerūt. Dicit
enim sacra scriptura. Uidi enim sub al
tare dei aīas occisoꝝ propter verbū
dei: ⁊ propter testimoniū quod habe-
bant: ⁊ clamabāt: vsqꝫquo dñe sanctꝰ
⁊ verus nō vindicas sanguinē nostrū
de his qui habitant in terra. Sub ara
inquit dei vidi aīas occisoꝝ. Quid reue-
rentius: quid honorabilius dici pōt:
ꝙ sub illa ara requiescere: in qua deo sa
crificiū celebratur: in qua offerūtur ho-
stie: in qua dñs est sacerdos. Sicut scri
ptum est. Tu es sacerdos in eternū se-
cundū ordinē melchisedech. Recte er-
go sub ara martyres collocantur: quia
super arā christus imponitur. Recte
sub altari iustoꝝ anime requiescūt: quia
super altare dñi corpus offertur. Nec
immerito illic iusti vindicta sanguinis
postulatur: vbi etiā pro peccatoribus
christi sanguis effunditur. ℟. Isti qui 9
amicti sunt stolis albis: qui sunt ⁊ vnde vene
rūt? Et dixit mihi: hi sunt qui venerūt de tri-
bulatiōe magna: ⁊ lauerūt stolas suas: ⁊ de-
albauerūt eas in sanguine agni. ℣. Uidi sub
altare dei animas interfectorū propter ver-
bum dei: ⁊ propter testimonium quod habe
bant. Et dixit. Nonum ℟ium cantatur:
quia Te deum laudamus. nō dicitur: ni-
si venerit in dñica. Ad lau. ⁊ p ho. añ.
Herodes iratus occidit multos pueros: in
bethleem iude ciuitate dauid. ps. Dñs re-
gnauit. c. cū rel. añ. Abimatu ⁊ infra occi
dit multos pueros herodes propter dñm.
Añ. Angeli eorū semper vidēt faciē patris.
Añ. Uox in rhama audita est ploratꝰ ⁊ vlu-
latus: rachel plorans filios suos. Añ. Sub
throno dei omnes sancti clamāt: vindica san
guinem nostrum deus noster. Capitulum. apoc.
Uidi supra montē sion agnū stan- 14. a
tem ⁊ cū eo centū quadraginta
quattuor milia: habētes nomē eius ⁊
nomē pr̄is eius scriptū in frōtibꝰ suis.
Rex gloriose marty- Hymnus.
rum corona cōfitētiū: qui respu-
entes terrena ꝑducis ad celestia. Au-
rem benigne ꝓtinus appone nr̄is vo
cibus: trophea sacra pangimus igno
sce qđ deliquimus. Tu vincis in mar
tyribus parcēdo cōfessoribus: tu vin
ce nostra crimina donando indulgen-
tiam. Gloria tibi dñe qui natus es de
virgine cū patre ⁊ sancto spū in sempi
terna secula. Amen. ℣. Herodes iratus
occidit multos pueros. ℟. In bethleē iu-
de ciuitate dauid. Ad bñs añ. Hi sunt qui
cū mulieribus nō sunt coinquinati: virgines

enim sunt et sequuntur agnum quocunque ierit. Oratio. Deus cuius hodie. Deinde fit comme. de nati. an. Gloria in excelsis deo et in terra pax hominibus bone voluntatis alleluia alleluia. ℣. Notum fecit dominus: alleluia. ℟. Salutare suum: alleluia. Oratio.

Concede quesumus omnipotens deus: ut nos unigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos sub peccati iugo vetusta seruitus tenet. Per eundem. Pro sancto stephano an. Stephanus autem plenus gratia et fortitudine faciebat signa magna in populo. ℣. Stephanus vidit celos apertos. ℟. Uidit et introiuit beatus homo cui celi patebant. Oratio.

Da nobis quesumus domine imitari quod colimus: ut discamus et inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus qui nouit etiam pro persecutoribus exorare dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum. Pro sancto ioane. an. Iste est ioannes qui supra pectus domini in cena recubuit: beatus apostolus cui reuelata sunt secreta celestia. ℣. Hic est discipulus ille qui testimonium perhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimonium eius.

Ecclesiam tuam domine Oratio. benignus illustra: ut beati ioannis apostoli tui et euangeliste illuminata doctrinis: ad dona perueniat sempiterna. Per dominum. Ad tertia cap. Uidi supra. ℟. bre. Letamini in domino. Et exultate iusti. ℣. Et gloriamini omnes recti corde. Et exul. Gloria. Letamini. ℣. Exultent iusti in conspectu dei. ℟. Et delectentur in letitia.

Apoc. 14. a Hi sunt qui cum mulie- Ad vi. cap. ribus non sunt coinquinati: virgines enim sunt et sequuntur agnum quocunque ierit. ℟. bre. Exultent iusti. In conspectu dei. ℣. Et delectentur in letitia. In con. Gloria. Exul. ℣. Iusti autem in perpetuum viuent. ℟. Et apud dominum est merces eorum. Ad no.

Apoc. 14. a Hi empti sunt ex om- na capitulum. nibus primitie deo et agno: et in ore ipsorum non est inuentum mendacium: sine macula enim sunt ante thronum dei. ℟. bre. Iusti autem. In perpetuum viuent. ℣. Et apud dominum est merces eorum. In perpe. Gloria. Iusti. ℣. Exultabunt sancti in gloria. ℟. Letabuntur in cubilibus suis. Ad vesper. an. Tecum principium in die virtutis tue in splendoribus sanctorum ex utero ante luciferum genui te. ps. Dixit dominus. 37. An. Redemptionem misit dominus populo suo mandauit in eternum testamentum suum. ps. Confitebor. 37. An. Exortum est in tenebris lumen rectis corde misericors et miserator et iustus dominus. ps. Beatus vir. 37. An. Apud dominum misericordia et copiosa apud eum redemptio. ps. De profundis. 39. An. De fructu ventris tui ponam super sedem meam. ps. Memento. 40 Capitulum. Uidi supra montem. Hymnus.

Sanctorum meritis inclyta gaudia pangamus socii gestaque fortia: nam gliscit animus promere cantibus victorum genus optimum. Hi sunt quos retinens mundus inhoruit ipsum nam sterili flore per aridum: spreuere penitus teque secuti sunt rex christe bone celitus. Hi pro te furias atque ferocia calcarunt hominum seuaque verbera: cessit his lacerans fortiter ungula nec carpsit penetralia. Ceduntur gladiis mori bidentium non murmur resonat non querimonia: sed corde tacito mens bene conscia conseruat patientiam. Que vox que poterit ligua retexere que tu martyribus munera preparas: rubri nam fluido sanguine laureis ditantur bene fulgidis. Gloria tibi domine qui natus es de virgine cum patre et sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. ℣. Sub throno dei omnes sancti clamant. ℟. Uindica sanguinem nostrum deus noster. Ad magt an. Innocentes pro christo infantes occisi sunt: ab iniquo rege lactentes interfecti sunt: ipsum sequuntur agnum sine macula dicunt semper: gloria tibi domine. Oro. Deus cuius hodie. Pro sancto thoma martyre ana. Iste sanctus pro lege dei sui certauit usque ad mortem: et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram. ℣. Gloria et honore coronasti. ℟. Et constituisti eum sup.

Deus pro cuius eccle- Oratio. sia gloriosus pontifex thomas gladiis impiorum occubuit: presta quesu-

mus: vt oẽs qui eius implorãt auxiliũ petitionis sue salutarẽ consequant̃ effectum. Per. Et fit cõmemo. de nati. ⁊ alijs octauis añ. Hodie christus natus ẽ: hodie saluator apparuit: hodie ĩ terra canũt angeli: letantur archangeli: hodie exaltãt iusti dicẽtes: gloria in excelsis deo: all'a. ℣. Notum fecit dñs all'a. ℟. Salutare suum all'a.

Concede quesumus Oratio. omnipotẽs deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnẽ natiuitas liberet: quos sub peccati iugo vetusta seruitus tenet. Per eundẽ. Pro sancto stephano añ. Sepelierũt stephanũ viri timorati ⁊ fecerunt planctũ magnũ super eũ. ℣. Stephanus vidit celos apertos. ℟. Vidit ⁊ introiuit: beatus hõ cui celi patebunt.

Da nobis q̃s dñe imita- Oratio. ri quod colimus vt discamus ⁊ inimicos diligere quia eius natalitia celebramus: qui nouit etiam pro persecutoribus exorare: dominum nostrũ iesum christum filium tuũ. Qui tecũ. Pro sancto ioanne añ. Exijt sermo inter fratres q̃d discipulus ille nõ moritur: ⁊ non dixit iesus nõ moritur: sed sic eũ volo manere donec veniã. ℣. Hic est discipulus ille q̃ testimoniũ perhibet de his. ℟. Et scimus quia verũ est testimoniũ eius. ¶ In sancti thome episcopi ⁊ martyris omnia dicũtur de vno martyre lectiones vero de passione eius. Lectio prima.

Gloriosi martyris thome fratres charissimi natalẽ celebrantes: quia totius vite ⁊ cõuersatiõis eius insignia recolere nõ sufficimus: passionis eius modũ causamq; succinctus sermo p̃currat. Beatus igitur thomas sicut in cancellarie vel archidiacõatus officio in rebus gerẽdis incõparabiliter extiterat strenuus: ita ⁊ post susceptũ pastoris beneficiũ supra humanã estimationẽ factus est deo deuotus. Cõsecratus enim repẽte mutatus est in virum aliũ: ciliciũ clam induit: femoralibus etiã visus est vsq; poplites cilicinis. Et sub vestibus clericalis honestatis habitũ celans monachalẽ: carnẽ prorsus coegit seruire spũi: deo studens oĩum virtutũ exercitio sine intermissiõe placere. Sciens itaq; se cultorẽ positũ in agro dñico: in vinea custodẽ: pastorẽ in caulis: ministeriũ sibi traditũ studiose cõpleuit. Iura ⁊ dignitates ecclesie: quas publica sibi potestas vsurpauerat: resarcire ⁊ in statũ debitũ reuocare conatus est. Unde graui questione sup iure ecclesiastico ⁊ regni consuetudinibus inter ipsũ ⁊ regẽ anglorũ exorta: coacto cõcilio proposite sunt cõsuetudines ille: quas idẽ rex tam archiepiscopi q̃ suffraganeorum suoꝝ scripto roborari pertinaciter exegit. Negauit constanter archiepiscopus: manifestam in eis asserens libertatis ecclesiastice subuersionem. Lectio. ii.

Affectus est igitur cõtumelijs immensis: dãnis grauioribus attritus: ⁊ innumeris lacessitus iniurijs. Tandẽ morte sibi intẽtata qꝛ causa ecclesie nõdũ plene innotuerat: ⁊ psonalis videbatur psecutio: beatus thomas cedẽdum cẽsuit esse malicie. Actus ergo in exiliũ a dño papa alexandro tertio: senonis honorifice susceptus ẽ: ⁊ in monasterio pontiniacẽsi studiose cõmẽdatus est. Confiscãtur interim in anglia oẽs archiepi redditus: vastant̃ p̃dia: possessiões diripiuntur: ⁊ excogitato nouo supplicij genere: tota simul thome proscribit̃ cognatio. Omnes etiã amici eius vel familiares vel quicũq; eũ quocũq; titulo cõtingebãt: sine delectu cõditiõis aut fortune: dignitatis aut ordinis: etatis aut sexꝰ: pariter relegantur. Nã ⁊ senes ⁊ decrepiti: vagiẽtes in cunis: ⁊ mulieres in puerperio decubãtes: in exiliũ acti sunt. Quotquot aũt discretiõis annos attigerãt: tactis sacrosanctis: iurare cõpulsi sũt: q̃ mari trãsito: statim cãtuariẽsi archiepiscopo se representarẽt. Ut vel compassiõis gladio totiẽs cõfossus: cõceptum animi rigorẽ ad regis voluntatẽ inflecteret. Sed vir dei manũ suam mittens ad fortia: exiliũ: dãna: contu

melias ⁊ opprobria parentū: ⁊ amico
rum proscriptionē: pro christi nomi
ne constanter sustinuit: nulla prorsus
fractus aut mutatus iniuria. Tāta nā-
q3 fuit confessoris christi cōstantia: ut
omnes coexules suos docere videre-
tur: quoniā omne solū forti patria est.

Lectio .iij.

Audiens autem rex immobilem eius constantiā: di
rectis per abbates quosdam cisterciē
sis ordinis ad capitulum generale cō
minatorijs: eum a pontiniaco pertur
bare curauit. Timens autem beatus
thomas: occasiōe sui: viris sanctis im
minēre dispendiū: sponte recessit. Sʒ
anteq̄ inde progrederetur: diuina re-
uelatione confortatus est: ostenso sibi
celitus indicio: q̄ ad ecclesiam suā re-
diturus esset cum gloria: ⁊ per marty
riū palmam migraturus ad dominū. ¶
Perturbatū igitur a pontiniaco ex-
cepit summo cum honore christianissi
mus francorum rex lodouicus: ⁊ eū
humanissime donec pax reformaret
exhibuit. Sepius tamen ⁊ ipse licet in-
cassum pulsatus est: ne regis anglorū
proditori: aliquod humanitatis bene
ficiū impenderet. Processit vlterius
furor immanis: ⁊ pijs auribus horrē
da crudelitas: cum enī catholica etiā
pro hereticis ⁊ scismaticis ⁊ perfidis
iudeis oret ecclesia: prohibitum est: ne
quis eum orationum suffragijs adiu-
uaret. ¶ Sex igitur annis continuis exu-
lans: varijs ⁊ innumeris afflictus in-
iurijs: ⁊ quasi lapis viuus in structu-
ram celestis edificij: multimodis tun-
sionibus atq3 pressuris cōquadratus:
quo magis impulsus est ut caderet: eo
firmius ⁊ imobilis stare probatus est.
Neq3 enim aurum tam anxie examina
tum exuri potuit: vel domus supra fir
mam petrā fundata cōuelli.

Lectio .iiij.

Deniq3 cū summo pontifice tunc
rege francorū procurante: refor
mande pacis constituti sunt dies plu-
rimi. Quā quia dei seruus non nisi sal
uo honore dei ⁊ salua honestate eccle-
sie suscipere voluit: discordes ab inui
cem discessere. ¶ Miseratus tandē sum-
mus pontifex anglicane desolationē
ecclesie: propositis cōminatorijs: vix
tandem extorsit: ut pax ecclesie redde
ret. Gauisa sunt ergo regna q̄ rex ar-
chiepiscopum recepisset in gratiam:
alijs credentibus negocium agi vera
citer: alijs aliud conijciētibus. Igitur
exilij sui āno septimo rediit pastor no-
bilis in angliam: ut vel oues christi a
morsibus luporum liberaret: vel pro
grege sibi credito: seipsum impende-
ret. Suscipitur a clero ⁊ populo cum
gaudio inestimabili: illachrymātibus
omnibus ⁊ dicētibꝰ. Benedictus qui
venit in nomine domini. ¶ Sed post di-
es paucos iterum dānis ⁊ iniurijs su-
pra modum ⁊ numerū affectus est: ⁊
edicto publico ecclesie sue septa exire
prohibitus. Quisquis ei vel alicui suo
rum faciem hilarem pretendebat: ho
stis publicus censebatur. In omnibus
his nō est fractus animus eius: sed ad
ecclesie liberationē manus eius extē-
ta: hanc iugiter suspirabat: ob hāc vi-
gilijs ieiunijs ⁊ oratiōibus insistebat:
pro hac obtinenda: seipsū impēdere
summopere desiderabat. ¶

Lectio .v.

Quinto vero dominice natiuita-
tis die veniunt cantuariā angli-
ci quattuor: viri quidē preclari gene
re: sed malefactis famosi: ⁊ ingressi pō
tificem verbis contumeliosis aggre-
diuntur: lacessunt conuitijs: tandēq3
minas ei graues intentant. Respōdit
vir dei modeste: iuxta quod ratio exi-
gebat ad singula: adijciens multas si-
bi ⁊ ecclesie dei post pacis reformatio
nem irrogatas esse iniurias: non esse q
errata corrigeret: dissimulare se de ce
tero nec posse nec velle: quin cure pa-
storalis officiū exerceret. Turbati sunt
igitur insipientes corde: ⁊ iniquitatē
in excelso locuti: exierūt cōtinuo. Qui-
bus egressis processit pōtifex in eccle-
siā: ut laudes christo vespertinas exol
ueret. Sequuntur a tergo gladijs ex-

ertis satellites loricati: armatorꝫ ma
nu multa sequētes. Aditū ecclesie mo-
nachis precludentibus: accurrēs dei
sacerdos ⁊ hostia xp̄i mox futurus:
hostibus ostiū reserauit. Nō est inqui
ens ecclesia vt castrū obseruāda. Irrū
pentibus illis ⁊ alijs vbi sit proditor:
alijs vbi sit archieps: furibunda voce
querētib⁹: processit eis obuiā xp̄i cō
fessor intrepidus: intentantibus eius
mortem. Et ego inquit pro dei ecclesia
mortem libenter suscipiam: sed ex par-
te dei precipio ne meorꝫ cuiq̄ noceā-
tis: xp̄m videlicet imitatus in passiōe
dicentē. Si me q̄ritis: sinite hos abire.

Irruentes igitur in   Lectio. vi.
pastorē pium lupi rapaces: in pa
trē propriū degeneres filij: in hostiam
xp̄i crudelissimi lictores: cōsecratam
capitis coronā funestis gladijs ampu
tauēre: ⁊ xp̄m dñi solotenus precipi-
tantes cerebrū cū sanguine: quod di-
ctum quoqꝫ horrēdū est: per pauimē-
tū crudelissime sparserūt: sic itaqꝫ gra
num frumēti oppressit palea: sic vinee
custos in vinea: dux in castris: in caulis
pastor: cultor in area cesus est: sic iustus
ab iniustis occisus: domū luteā celesti
palatio cōmutauit. Ultima vero mar
tyris verba: que pre cōfusione clamo-
ris discerni vix poterāt iuxta propri⁹
astantium assertionē: hec fuere. Deo ⁊
beate marie: ⁊ sctō dionysio: ⁊ sanctis
huius ecclesie patronis: me ipsum cō-
mēdo: ⁊ ecclesie causam. In oībus au-
tem cruciatib⁹ quos inuictissim⁹ athle
ta dei pertulit: nō clamorē emisit: non
edidit gemitū: non brachium aut ve-
stem opposuit ferientī: sed caput quod
īclinatū gladijs exposuerat: donec cō
summaretur: tenens immobile quasi ad
orōnē prostratus: obdormiuit in dño.

Egressi vero viri sce   Lectio. vij.
lerati in sancti pōtificis palatiū:
vt passionē serui passioni dñi plenius
assimilarent: diuisere sibi vestimenta
sua: aurꝫ ⁊ argentū: vasa preciosa: ⁊
equos electos: ⁊ quicqd preciosꝫ po
tuerūt inuenire statuētes quis qd tol-
leret. Et milites quidē hec fecerūt. Ce
tera quis referat sine fletu? Tātus erat
meror oīum tāta lamēta singulorū: vt
iterū putares impletū propheticū il-
lud. Uox in rhama audita est ploratus
⁊ vlulatus multus. Fecit tamē repēte
cū tentatiōe prouētū diuina clemētia:
⁊ per visiōes quasdā futuris quasi p-
ludēs miraculis martyrē in proximo
signis glorificādū: redituram post luctū
leticiā: ⁊ turbā languidoꝝ beneficioꝝ
gratiā innuit esse cōsecuturā. Et vere
sanctus iste glorificandus erat. Siqui
dem causam imo nā causa martyrē fa-
cit: cui vnq̄ sanctoꝝ martyrꝫ titulus
extitit gloriosior? Pro ecclīa certās:
in ecclesia passus est: i loco sacro: sacro
dñice natiuitatis tpe: inter cōsacerdo-
tes ⁊ manus religiosorū: quatenus in
agone pōtificis: sic oēs circūstātie con
currerēt: vt patiētis titulꝫ perpetuo
illustrarēt: ⁊ persequentiꝫ reuelarēt
impietatem: ⁊ nomē eorum sempiter
no macularēt opprobrio. Lectio. viij.

Adeo vero in martyris persecuto
res vltio diuina deseuijt: vt i bre-
ui sublati de medio nō cōparerent. Et
alij quidē sine ꝯfessione ⁊ viatico subi
to rapti: alij digitos vel linguas ppri
as frustatim dentib⁹ decerpētes: alij
sanie defluētes ⁊ toto corpe tabefacti:
⁊ torsionibus inauditis ante mortem
cruciati: alij paralisi dissoluti: alij amē
tes effecti: alij cū insania expirātes ma
nifesta reliquerūt indicia: q̄ iniuste p-
secutiōis ⁊ excogitati pricidij penas
exoluerēt. Gaudeat igit̄ virgo mater
ecclesia: nouū martyrē de hostibus re
portasse triūphū. Gaudeat nouū pro
sui liberatiōe çachariā imolatꝫ in tē-
plo. Gaudeat noui abel sanguinē pro
se ꝯtra viros sanguinū clamare ad do
minū. Uox enim sanguinis effusi: vox
cerebri funestoꝝ satellitū gladijs disp-
si: ⁊ mundū simul ⁊ celū celebri clamo
re cōpleuit. Ad clamorem nāqꝫ sangui
nis huius cōmota est ⁊ cōtremuit ter-

ra: sed et virtutes celorum mote sunt: adeo vt quasi in vltionez sanguinis innocentis surgeret gens contra gentẽ: et regnum aduersus regnuz: immo vt regnum in seipsum aduersus fieret diuisum: terroresqz de celo et signa magna fierent. Lectio nona.

Primo tamen martyrij suo tempore: inusitatis cepit martyr coruscare miraculis. Cecis visuz claudis gressum: surdis auditum: loquelam mutis restituens. Deinde leprosos mundãs: consolidans paraliticos: hydropisim et omnia morborum incurabilium genera curans: resuscitans mortuos: demonijs ac etiam elementis omnibus mirabiliter imperãs ad inusitata quoqz et inaudita signa potentie sue manũ extendit. Nam et oculis et membris genitalibus priuati: meritis ipsius noua membra meruerunt suscipere. Quidã autem qui sancti miracula deprauare presumpsere: repente percussi coacti sunt ea pdicare vel inuiti: deniqz aduersus oẽs emulos suos vsqz adeo martyr christi pualuit q singulis fere diebus iteratum videres in seruo quod de vnigenito legitur. Uenient ad te q detrahebãt tibi: et adorabũt vestigia pedum tuorum. Passus autẽ est egregius dei athleta thomas: anno ab incarnatione domini secundũ dyonisiũ millesimo cẽtesimo septuagesimo: qrto kal. ianuarij: feria tertia: hora quasi vndecima: vt domini natalis ad laborem: eius fieret natalis ad requiẽ. Ad quam nos perducere dignetur idem dominus noster iesus christus: qui cũ patre et spiritu sancto viuit et regnat per omnia secula seculorum amen. In laudibus post cõmemorationem festi fit cõmemo. de natiui. et alijs octa. vt infra. Ad benedictus añ. Gloria in excelsis deo et in terra pax hominibus bone volũtatis alleluia alleluia. ℣. Notuz fecit dñs alleluia. ℟. Salutare suum: alla. Oratio.

Concede quesumus omnipotẽs deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnẽ natiuitas liberet: quos sub pcti iugo vetusta seruitus tenet. Per eundẽ. Pro sancto stephano añ. Stephanus aũt plenus gratia et fortitudine faciebat signa magna in populo. ℣. Stephanus vidit celos aptos. ℟. Uidit et introiuit beatus hõ cui celi patebant. Oratio.

Da nobis quesumus dñe imitari quod colimus: vt discam⁹ et inimicos diligere: quia ei⁹ natalitia celebramus qui nouit etiã pro persecutoribus exorare dominũ nostrũ iesum christũ filiũ tuum. Qui tecuz viuit et regnat. Pro scõ ioãne añ. Iste est ioãnes qui supra pectus dñi in cena recubuit: beatus apostolus cui reuelata sunt secreta celestia. ℣. Hic est discipulus ille qui testimoniũ phibet de his. ℟. Et scimus quia verũ est testimoniũ ei⁹. Oratio.

Ecclesiam tuã domine benignus illustra: vt beati ioannis apostoli tui et euãgeliste illuminata doctrinis: ad dona pueniat sempiterna. Per dominum nostrũ iesum christum filium tuuz. Qui tecuz viuit et regnat in vnitate spi. Pro innocẽtibus añ. Hi sunt qui cũ mulieribus nõ sunt coinquinati virgines eni sunt: et sequunt agnum quocunqz ierit. ℣. Sub throno dei omnes sancti clamant. ℟. Uindica sanguinem nostrum deus noster. Oratio.

Deus cuius hodierna die preconium: innocentes martyres nõ loquẽdo sed moriendo confessi sunt: omnia in nobis viciorum mala mortifica: vt fidem tuam quaz lingua nostra loquitur: etiã moribus vita fateatur. Per dominum nostrum iesum. Ad vesperas aña. Tecũ principiũ in die virtutis tue in splendoribus sanctorum ex vtero ante luciferum genui te. ps. Dixit dñs. 37. Añ. Redemptionẽ misit dñs populo suo mandauit in eternũ testamẽtũ suum. ps. Cõfitebor. 37. Añ. Exortũ est in tenebris lumẽ rectis corde misericors et miserator et iustus dñs. ps. Beatus vir. 37. Añ. Apud dñm misericordia et copiosa apud eũ redẽptio. ps. De profundis. 39. Añ. De fructu ventris tui ponã sup sedẽ meã. ps. Memẽto dñe. 40.

¶ Nota q̄ eo anno quo natiui. domini die lune venerit. Sabbato proximo post festū scti thome non fit officiū de dñica: sed fit officiuȝ de octa. nati. hoc modo. Feria. vj. s. in die scti thome archiepi. in scdis vesp. añ. Tecū principiū. Cum rel. añis ⁊ p̄s suis vt supra cap.

hebr. j. a Multipharia multisq̄ȝ modis: olim deus loquens patribus in prophetis: nouissime diebus istis locutus est nobis in filio: quem cōstituit heredē vniuersoꝝ: p quem fecit ⁊ scl'a. Christe redēptor omniū Hym. ex parte patris vnice: solus ante principiuȝ natus ineffabiliter. Tu lumen tu splendor patris tu spes perennis omniū: intende quas fundunt preces tui per orbē famuli. Memēto salutis auctor q̄ nr̄i quondā corporis: ex illibata virgine nascēdo formam sumpseris. Sic presens testatur dies currens p anni circulū: q̄ solus a sede patris mūdi salus adueneris. Hunc celum terra hunc mare hūc omne qd̄ in eis est: auctorē aduētus tui laudās exultat cātico. Nos quoq̄ȝ q scto tuo redempti sanguine sumus: ob dieȝ natalis tui hymnū nouū cōcinimus. Gloria tibi dñe qui natus es de virgine: cū patre ⁊ sctō spiritu in sempiterna scl'a. Amen. ℣. Notū fecit dñs: all'a. ℟. Salutare suum: alleluia. Ad magt̄ aña. Hodie christus natus est: hodie saluator apparuit: hodie in terra canunt angeli: letantur archāgeli: hodie exultant iusti dicentes gloria in excelsis deo: alleluia. Oratio. Concede quesumus oīpotēs deus: vt nos vnigeniti tui noua per carneȝ natiuitas liberet: quos sub peccati iugo vetusta seruit⁹ tenet. Per eūdē. Deinde de scō thoma añ. Qui vult venire post me abneget semetipsū ⁊ tollat crucē suā ⁊ sequat' me. ℣. Justus vt palma florebit. ℟. Sicut cedrus libani multiplicabit'. Deus pro cuius ecclesia Oratio. gloriosus pontifex thomas gladijs impioꝝ occubuit: presta q̄s̄umus vt oēs qui eius implorant auxiliū: petitionis sue salutarē consequant' effectū. Per. Postea de alijs octauis Pro sancto stephano añ. Sepelierūt stephanū viri timorati ⁊ fecerunt planctū magnū super eū. ℣. Stephanus vidit celos apertos. ℟. Uidit ⁊ introiuit beatus hō cui celi patebūt. Da nobis q̄s dñe imitari Oro. qd̄ colimus: vt discam⁹ ⁊ inimicos diligere: q2 ei⁹ natalitia celebram⁹ qui nouit etiā pro persecutoribus exorare dominū nostrū iesum christū filiū tuum. Qui tecuȝ viuit ⁊ regnat. Pro sctō ioāne añ. Exijt sermo inter fratres q̄ discipulus ille non moritur: ⁊ nō dixit iesus nō moritur: sȝ sic eū volo manere donec veniam. ℣. Hic est discipulus ille qui testimoniuȝ perhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimonium eius. Oratio. Ecclesiam tuā dñe benignus illustra: vt beati ioānis apostoli tui ⁊ euāgeliste illuminata doctrinis: ad dona perueniat sempiterna. Per. Pro innocentib⁹ añ. Innocētes pro christo infantes occisi sunt: ab iniquo rege lactētes interfecti sunt: ipsum sequunt' agnuȝ sine macula ⁊ dicūt semper: gloria tibi dñe. ℣. Sub throno dei oēs sancti clamant. ℟. Uindica sanguinem nostrum deus noster. Oratio. Deus cuius hodierna die preconium: innocentes martyres nō loquēdo sed moriendo confessi sunt: omnia in nobis vicioꝝ mala mortifica: vt fidem tuam quaȝ lingua nostra loquitur: etiā moribus vita fateatur. Per. Ad matu. inui. Christus natus est nobis. Uenite adoremus. p̄s. Uenite. .i. Hymn⁹. Christe redēptor. In p̄mo noctur. añ. Dñs dixit ad me: filius me⁹ es tu: ego hodie genui te. p̄s. Quare fremuerunt. .i. Añ. Tanq̄ȝ sponsus dñs procedens de thalamo suo. p̄s. Celi enarrant. .5. Añ. Diffusa est gratia in labijs tuis: ppterea benedixit te deus in eternū. p̄s. Eructauit. .19. ℣. Tanq̄ȝ spōsus: ℟. Dñs procedēs de thalamo suo: Sermo sancti augustini epi. Lectio. i. Hodie fratres charissimi chr̄s natus ē: nos renati. Hodie saluator mundi per matrē nascēdi accepit tempus: qui

pus: qui de patre natiuitatis non ha/
bet tempus. Qui in eternuꝫ est cuncto
rum creator: hodie de matre nascen/
do factus est nobis saluator. Natus est
nobis hodie in temporis volubilita/
te: vt nos perducat ad patris eterni/
tatem. Factus est deus homo: vt ho/
mo fieret deus. Ut panem angeloruꝫ
manducaret homo: dominus angelo
rum hodie factus est homo. Hodie im
pleta est illa prophetia que dicit. Ro/
rate celi desuper ⁊ nubes pluant iustū:
aperiatur terra ⁊ germinet saluatorē.
1 ℟. Hodie nobis de celo pax vera descen/
dit. Hodie per totum mundum melliflui fa/
cti sunt celi. ℣. Hodie illuxit nobis dies re/
demptionis nostre: reparationis antique: fe/
licitatis eterne. Hodie per totum munduꝫ.

Lectio secunda.

Factus est igi/
tur qui fecerat: vt inueniretur
qui perierat. Sic enim in psalmis ho/
mo confitetur: priusꝙ humiliarer ego
peccaui. Et iterum. Erraui sicut ouis
que perierat. Peccauit homo ⁊ fa/
ctus est reus: natus est homo deus:
vt liberaretur reus. Homo igitur ce/
cidit: sed deus descendit. Cecidit ho/
mo miserabiliter: descendit deus mi/
sericorditer. Cecidit homo per super
biam: descendit deus cum gratia. ℟.
2 Quem vidistis pastores dicite: annunciate
nobis in terris quis apparuit. Natum vidi/
mus ⁊ choros angelorum collaudantes do
minum. ℣. Dicite quidnam vidistis: annun
ciate christi natiuitatem. Natum vidimus ⁊
choros angelorum.

Lectio tertia.

Hic namqꝫ mater domini ab an/
gelo audiuit. Aue gratia plena domi/
nus tecuꝫ. Qui natus est prius sine ma
tre in celis: hodie natus est sine patre
in terris. Natus est christus deus de
patre: homo de matre. De patris im/
mortalitate: de matris virginitate. De
patre sine matre: de matre sine patre.
De patre sine tempore: de matre sine
semine. De patre principium vite: de
matre finis mortis. De patre ordināς
omnē diem: de matre consecrans istū
diem. ℟. O magnum mysterium ⁊ admi/ 3
rabile sacramentum: vt animalia viderēt do
minum natum. Iacentem in presepio: beata
virgo cuius viscera meruerunt portare do/
minum christum. ℣. Aue maria gratia ple/
na dominus tecum. Iacentem in presepio.
In secundo nocturno antiphona. Su/
scepimus deus misericordiam tuam in me/
dio templi tui. Psalmus. Magnus do/
minus ⁊ laudabilis. 20. Antiphona.
Orietur in diebus domini abundantia pa/
cis ⁊ dominabitur. Psalmus. Deus iu/
dicium tuum. 25. Antiphona. Ueritas
de terra orta est: ⁊ iustitia de celo prospexit.
Psalmus. Benedixisti domine terrā
tuam. 29. ℣. Speciosus forma pre filijs ho
minum. ℟. Diffusa est gratia in labijs tuis.

Lectio quarta.

Premisit enim
hominem ioannem qui tunc na/
sceretur cum dies inciperent minui: ⁊
natus est ipse cum dies incipiunt cre/
scere: vt ex hoc prefiguraretur quod
ait ipse ioannes. Illum oportet cresce
re: me autem minui. Debet enim vita
humana in se deficere: in christo pro/
ficere: vt qui viuit iam non sibi viuat:
sed ei qui pro omnibus mortuus est ⁊
resurrexit. Et dicat vnusquisqꝫ nostrū
quod dicit apostolus. Uiuo autem iaꝫ
non ego: viuit vero in me christus. Il/
lum oportet crescere: me autem mi/
nui. ℟. Beata dei genitrix maria: cuius vi 4
scera intacta permanent. Hodie genuit sal/
uatorem seculi. ℣. Beata que credidit quo
niaꝫ perfecta sunt omnia que dicta sunt ei a
domino. Hodie genuit.

Lectio quinta.

Laudant eum condigne omnes
angeli eius: ꝙ cibus eternus est:
incorruptibili eos sagina viuificans:
quia verbum dei est: cuius vita viuūt:
cuius eternitate semper viuunt: cu/
ius bonitate semper beate viuunt. Il/
li enim condigne laudant deum apud
deum: ⁊ dant gloriam in excelsis deo.
Nos autem plebs eius ⁊ oues pa/
scue eius pro modulo infirmitatis no/
stre: pacem per bonam voluntateꝫ re/
conciliati mereamur. Ipsorum enim

angelorum vera ⁊ hodierna vox est: quã nato nobis saluatore exultãdo fudere: gloria in excelsis deo: ⁊ in terra
5 pax hominibus bone voluntatis. ℟. Sancta ⁊ immaculata virginitas: quibus te laudibus efferam nescio. Quia quem celi capere nõ poterant tuo gremio contulisti. ℣. Benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Quia quē. Lectio. vi.

Laudant illi competenter: laudemus ⁊ nos obedienter. Sunt illi nuncij eius: simus ⁊ nos pecora eius. Impleuit in celo mensam ipsorum: impleuit in terra presepe nostrum. Plenitudo mense ipsorum est: quia in principio erat verbum. Plenitudo presepis nostri est: quia verbum caro factũ est ⁊ habitauit in nobis. Celebremus ergo natalem domini fratres charissimi: aduentum dei ⁊ hominis celebremus: vt nos reuertamur ad deuz. Igitur diem festum celebremus: non humane deuotionis: sed diuine dignationis: non infirmitatis: sed eternitatis: non formationis: sed reformatiõis domini nostri iesu christi. Qui cum patre ⁊ spiritu sancto viuit ⁊ regnat in secula
6 la seculorum. ℟. Beata viscera marie virginis que portauerunt eterni patris filiuz: ⁊ beata vbera que lactauerunt christum dominum. Quia hodie pro salute mundi de virgine nasci dignatus est. ℣. Dies sanctificatus illuxit nobis: venite gentes ⁊ adorate dominum: Quia. In tertio nocturno añ. Ipse inuocabit me alleluia: pater meus es tu alleluia. ps. Misericordias dñi. 30. Añ. Letentur celi ⁊ exultet terra ante faciē dñi: quoniã venit. ps. Cantate. j. 31. Añ. Notuz fecit dñs all'a: salutare suum all'a. ps. Cãtate. ij. 32. ℣. Ipse inuocabit me all'a. ℟. Pater meus es tu alleluia. Secundum lucam.

ca. 2. c In illo tempore. Pastores loquebantur ad inuicem: transeamus vsqz bethleem ⁊ videamus hoc verbum quod factum est: quod dominus ostendit nobis. Et reliqua. De omelia sctĩ ambrosij epi. Lectio. vij.

Et facta est cum angelo multitudo celestis exercitus: laudantium deum ⁊ dicentium. Gloria in altissimis deo: ⁊ in terra pax hominibus bone voluntatis. Bene angelorum nominatur exercitus: qui ducem militie sequebantur. Cui igitur laudem angeli: nisi domino suo dicerent? Iuxta quod scriptum est. Laudate dominuz de celis: laudate eum in excelsis. Laudate eum omnes angeli eius. Impleta igitur prophetia est. Laudatur de celis dominus: ⁊ videtur in terris. De quo sanctus marcus ait. Quia cum bestijs erat: ⁊ angeli ministrabant ei. Ut in altero misericordie insigne: in altero diuine iudiciũ potestatis agnoscas. Tuum est quod bestias patitur: suũ quod
ab angelis predicatur. ℟. Verbum caro factum est ⁊ habitauit in nobis. Et vidimus gloriam eius gloriam quasi vnigeniti a patre plenum gratie ⁊ veritatis. ℣. Omnia per ipsum facta sunt: ⁊ sine ipso factum est nihil. Et vidimus. Lectio octaua. 7

Et aiunt. Videamus hoc verbuz quod factum est: sicut dominus ostendit nobis. Et venerunt festinanter. Vides festinare pastores. Nemo enim cũ desidia christuz requirit. Vides pastores angelo credidisse: ⁊ tu patri: filio: spiritui sancto: angelis: prophetis: apostolis crede. Vide q̃ signanter scriptura singulorum libret momẽta verborum. Festinant inquit verbum videre: etenim cum caro domini videtur: verbum videtur quod est filius. Non mediocre fidei tibi hoc videatur exemplum: non vilis persona pastorũ. Certe quo vilior ad prudentiaz: eo preciosior ad fidem. Non gymnasia choris referta sapientum: sed plebem dominus simplicem requisiuit: que fallere ⁊ audita fucare nesciret. Simplicitas enim queritur: nõ ambitio desideratur.
℟. O regem celi cui talia famulantur obsequia: stabulo ponitur qui continet munduz. Iacet in presepio ⁊ in celis regnat. ℣. Natus est nobis hodie saluator qui est christus dñs in ciuitate dauid. Iacet in. Lectio. ix. 8

Nec

Nec contemnenda putes quasi verba vilia pastorum. A pastoribus etiam maria fidem colligit: a pastoribus populus ad dei reverentiam cõgregatur. Mirati enim sunt de his que dicebãtur a pastoribus ad ipsos. Maria autem conservabat omnia verba hec: conferens in corde suo. Discamus sancte marie virginis in omnibus castitatem: que non minus ore pudica quam corpore: argumenta fidei conferebat in corde. Si maria a pastoribus discit: cur tu declinas discere a sacerdotib⁹? Si maria ante precepta apostolica tacet: cur tu post apostolica pcepta magis cupis docere quam discere? Disce per sone vicium esse: non sexus. Sexus enī sctūs. Deniqꝫ maria preceptū nō accepit: exēplū edidit. Nota. Vel loco. Hodie fratres. legitur de sermone sancti augustini videlicet Castissimū additis responsorijs positis in precedenti sermōe silicet hodie. Sermo sancti augustini: Lectio prima.

Castissimū marie virginis vterū sponse virginis clausum ventris cubiculum: signatum pudore filij virginis cenaculum: merito plenissime collaudarem: si messem meterem quam non seminaui. Deniqꝫ sic ait apostolus. Quecūqꝫ seminauerit homo: hec ꝛ metet. Et verum est. Omnino verum est: hoc omnem hominem metere quod seminauit. Deus solus potest metere quod nō seminauit. Sicut ipse filius virginis in quadam euangelij sui lectione ait. Meto vbi non seminaui: ꝛ colligo vbi non sparsi. Dicat: dicat solus: dicat natus ex virgine filius marie: dicat sponsus matri sue. Meto vbi non seminaui: ꝛ colligo vbi non sparsi. Dicat ꝛ maria. Ecce ego te filium generaui: sed virginitatem meam non violaui. Regnum teneo virginitatis: ꝛ regem genui castitatis. Ingredientem ꝛ egredientem habui in palatio ventris filium imperatoris: ꝛ de manibus meis non amisi clauem regni pudoris. Lectio. ij.

Porta facta sum celi: ianua facta sum filio dei. Illa porta facta sum clausa: de qua in visione diuina dicit ezechiel propheta. Vidi portam in domo domini clausam: ꝛ dixit angelus ad me. Porta hec quam vides non aperiet: ꝛ homo non transibit per eam quoniam dominus solus intrat ꝛ egreditur per eam: ꝛ clausa erit in eternum. Mirabilis est prophete visio: sed mirabilior est prophetie adimpletio. Quid ē porta in domo domini clausa: nisi quod maria semper erit intacta? Et quid est homo non transibit per eam: nisi quod ioseph non cognouit eam? Et quid est solus dominus intrat ꝛ egreditur per eam: nisi quia spiritus sanctus impregnauit eam: ꝛ deus angelorum nascitur per eam? Et quid est clausa erit in eternum: nisi quia maria virgo est ante partū: ꝛ virgo post partū. Lcō. iij.

Dicat ergo maria porta facta sum celi: ianua facta sum filio dei. Illi facta sum ianua clausa: qui post suam resurrectionem ingressus est per ostia clausa: per que egressus ē: ad suos crucifixores. Ad discipulos autem suos clauso cenaculi ostio ingressus est claustra: qui natus de ventre meo: me matrem dimisit intactam. Adimpleuit vētrem meum diuinitate: ꝛ vterum meum non euacuauit castitate. Exiuit de ventre meo gigas occursu magnific⁹: ꝛ venter meus non est pudore euacuatus. Nec in conceptione inuenta sum sine pudore: nec in parturitione inuenta sum cum dolore. O mira ꝛ laudabilis inter feminas: in qua ab angelo salutatur virginitas. Sola impregnata nec viciata: exonerata nec euacuata: quia sic est ab angelo salutata. Aue inquit gratia plena: dominus tecum. Felix vmbilicus castitatis: quem amplexus non tetigit maritalis. Lectio. iiij.

Considero conceptum tuum beata virgo ꝛ expauesco: intueor partum tuum ꝛ contremisco: adoro filium tuum ꝛ reuiuisco. Enarra obse-

cro mihi quomodo meruisti dici ma
ter dei: sponsaqꝫ filij dei. Quod ergo
rogo indica mihi: sed tamen colloquē
ti tecum ignosce mihi. Ignosce mihi
inq̃ꝫ ꝙ audeam seruus atqꝫ vtinaꝫ vel
bonus: ⁊ non etiam inutilis ⁊ malus
seruus. Et ideo malus seruus quia nō
tecum cum timore loquor vt seruus.
Ignosce ergo mihi: ꝙ audeam cum
sponsa domini mei confabulari. Et ta
men indica mihi quomodo potuerit
dei filius per te generari. Audite fra
tres audite mariam nobiscuꝫ loquen
teꝫ: carne absentē: spiritu presentē: ve
recūdia virginitatis vultū auertentē
a collocutore: ⁊ indicanteꝫ quomodo
impregnata sit a creatore. Lectio. v.

Eraꝫ inquit maria in domo mea
puella iudea: ex semine dauid re
gis generata. Adulta sum ⁊ despōsa
ta sum coniugi: ⁊ placui alteri: non in
terueniēte adulterio: sed interueniēte
spiritu sancto. Despōsata sum homini
iudeo: ⁊ placui altissimo deo. Despon
sauit me vir iudeus: ⁊ adamauit me
christus deus. Ignorauit quidem io
seph sponsus meus: ꝙ me adamasset
deus meus: ⁊ putauit ꝙ de adulterio
impregnatus esset vēter meus. Nam
ignorante ioseph spōso meo: venit ad
me quidam magnus christi paranym
phus. Non patriarcha primus: aut ꝓ
pheta egregius: sed gabriel ille archā
gelus: facie rutilans: veste coruscans:
ingressu mirabilis: aspectu terribilis.
Uisitauit ⁊ pturbauit me. Salutauit
⁊ grauidauit me. Dixitqꝫ mihi. Aue
maria gratia plena: dominus tecum.
Dominus inquit tecuꝫ: sed plusq̃ꝫ me
cum. Dominus tecū: sed non sicut me
cum. In me eniꝫ licet sit dominus me
metipsum creauit: per te autē genera
tus est dominus. Ita est dominus te
cum: vt sit in corde tuo ⁊ in vtero tuo.
Adimpleat menteꝫ tuam: adimpleat
ventrē tuum: procedat formosus de
vtero tuo: tanq̃ꝫ sponsus de thalamo
suo. Egrediatur rex de cubili suo: pro
cedat princeps ex aula regali: ⁊ virgi
nitateꝫ tuā non faciat violari. Lcō. vi.

Dixitqꝫ ei. Quomodo fiet istud: vt
vtero grauida sim pudico: ⁊ im
munis sim a marito: quoniā virū peni
tus non cognosco: Desponsata suꝫ ho
mini iusto: sed si cum illo non conuene
ro: vnde erit ꝙ generabo: Sed si po
test fieri vt concipiā intacta: ⁊ generē
clausa: indica modum: ⁊ paratū inue
nies animū meū. Omnibus enim mo
dis exopto me ego deo meo: vt habe
am prolem: ⁊ non perdam pudorem.
Reffert angelus gabriel modum con
ceptiōis: ꝙ in verbo fieret saluatoris:
⁊ ita ait ad eaꝫ. O inquit maria virgo
dei: spōsa dei: dilecta dei: famula dei:
mater dei: si hunc a me moduꝫ requi
ris: quomodo virgo cōcipias: virgo
parias: ⁊ post partum virgo perma
neas: vel quomodo fiat in te: qui fecit
te: audi me: ⁊ ne perturberis. Spiritꝰ
sanctus superueniet in te: ⁊ virtus al
tissimi obūbrabit tibi. Ita enim te vir
tus altissimi obūbrabit: vt nec incestū
patiaris libidinis: ⁊ mr̄ sis creatoris.

Ad laudes ⁊ per horas aā. Queꝫ vidi
stis pastores dicite: ānūciate nobis in terris
quis apparuit: natum vidimus ⁊ choros an
gelorum collaudātes dominū all'a all'a. Ps.
Dominus regnauit. cuꝫ reliquis aā.
Genuit puerpera regē cui nomen eternum
⁊ gaudium matris habens cum virginitate
pudoris: nec primā similem visa est nec habe
re sequentem alleluia. Aā Angelus ad pa
stores ait: annuncio vobis gaudiū magnuꝫ:
quia natus est nobis hodie saluator mundi
alleluia. Aña. Facta est cū angelo multitu
do celestis exercitus laudantiuꝫ ⁊ dicentiū
gloria in excelsis deo: ⁊ in terra pax homini
bus bone voluntatis: alleluia. Aā Paruu
lus filius hodie natus est nobis: ⁊ vocabit
deus fortis alleluia alleluia. Capl'm.

Multipharie multisqꝫ modis:
olim deus loquens patribus in ꝓphe
tis: nouissime diebus istis locutus est
nobis in filio: quē cōstituit heredē vni
uersoꝝ: per quē fecit ⁊ scl'a. Hymnus.

A solis

A Solis ortus cardine ad vsq3 terre limitem: christũ canamus principem natum maria virgine. Beatus auctor seculi seruile corpus induit: vt carne carnẽ liberãs ne perderet quos cõdidit. Caste parentis viscera celestis intrat gratia: vẽter puelle baiulat secreta que non nouerat. Domus pudici pectoris tẽplũ repente fit dei: intacta nesciẽs virũ verbo concepit filiu3. Enixa est puerpera quem gabriel predixerat: quem matris aluo gestiens clausus ioãnes senserat. Feno iacere pertulit presepe non abhorruit: paruoq3 lacte pastus est per quẽ nec ales esurit. Gaudet chorus celestiu3 7 angeli canunt deo: palamq3 fit pastoribus pastor creator omnium. Gloria tibi domine qui natus es de virgine: cum patre 7 sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. ℣. Notum fecit dominus: alleluia. ℟. Salutare suum alleluia. Ad benedictus añ. Gloria in excelsis deo 7 in terra pax hominibus bone voluntatis alleluia alleluia. Oõ. Cõcede q̃s. Pro sancto stephano añã. Stephanus autem plenus gratia 7 fortitudine faciebat signa magna in populo. ℣. Stephanus vidit celos apertos. ℟. Vidit 7 introiuit: beatus homo cui celi patebũt. Oratio. Da nobis q̃s dñe imitari qd̃ colimus: vt discamus 7 inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus: qui nouit etiã pro psecutoribus exorare: dominũ nostrum iesum christũ filiũ tuũ. Qui tecu3 viuit. Pro sancto ioãne añ. Iste est ioãnes qui supra pectus dñi in cena recubuit: btũs apl's cui reuelata sunt secreta celestia. ℣. Hic est discipulus ille q̃ testimoniũ perhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimonium eius. Oratio. Ecclesiam tuã dñe benignus illustra: vt beati ioãnis apostoli tui 7 euãgeliste illuminata doctrinis: ad dona perueniat sempiterna. Per. Pro innocẽtibus añ. Hi sunt qui cũ mulieribus non sunt coinquinati: virgines eni sunt 7 sequuntur agnũ quocũq3 ierit. ℣. Sub throno dei omnes sancti clamant. ℟. Vindica sanguinem nostrum deus noster. Oratio. Deus cuius hodierna die preconium: innocentes martyres nõ loquẽdo sed moriendo confessi sunt: omnia in nobis viciorum mala mortifica: vt fidem tuam qua3 lingua nostra loquitur: etiã moribus vita fateatur. Per. Ad tertiã cap. Multipharia3. ℟. bre. Verbum caro factũ est. Alleluia alleluia. ℣. Et habitauit in nobis. ℟. All'a. ℣. Glĩa. ℟. Verbũ. ℣. Ipse inuocabit me all'a. ℟. Pater meus es tu all'a. Ad sextã capl'3. Et tu in principio domine terra3 fundasti: 7 opa manuũ tuaru3 sunt celi. ℟. bre. Notũ fecit dñs. Alleluia all'a. ℣. Salutare suũ. ℟. All'a. ℣. Gloria. ℟. Notum. ℣. Viderunt oẽs fines terre all'a. ℟. Salutare dei nostri all'a. Ad nonã capl'3. Ipsi peribunt tu autẽ permanebis: 7 omnes sicut vestimentum veterascent: 7 velut amictu3 mutabis eos 7 mutabuntur: tu aute3 idem ipse es: 7 anni tui non deficient. ℟. breue. Viderunt oẽs fines terre. Alleluia all'a. ℣. Salutare dei nr̃i. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Viderunt. ℣. Verbũ caro factũ est all'a. ℟. Et habitauit in nobis alleluia. Ad vespas añ. Tecũ principiũ in die virtutis tue in splendoribus sanctoꝝ ex vtero ante luciferum genui te. ps. Dixit dñs. 37. Añ. Redemptionẽ misit dñs populo suo mandauit in eternũ testamentũ suu3. ps. Cõfitebor. 37. Añ. Exortũ est in tenebris lumen rectis corde misericors 7 miserator 7 iustus dñs. ps. Beat9 vir. 37. Añ. Apud dominũ misericordia 7 copiosa apud eu3 redẽptio. ps. De profundis. 37. Añ. De fructu vẽtris tui ponã super sedẽ meã. ps. Memẽto. 40. Si festum natiui. dñi: sancti stephani: sancti ioannis: sanctorũ innocentium: vel sancti thome martyris i dominica venerit: ipsa die nihil fit de dominica. Sed die proximo post festũ sci thome martyris: fit officiũ dñice. De dñica vero que tũc venerit in octa. festi: nihil penitus agitur. Sabbato dñice infra octaua3 nati. dñi ad vesp. Capl'm.

c.s. c. hebr.

vt sup

Gal. 4. a Fratres: Quãto tpe heres par/uulus ē nihil differt a seruo cũ sit dñs oium: sʒ sub tutoribus ⁊ actorib⁹ est: vsqʒ ad prefinitũ tēp⁹ a prē. Hym. Chr̄e redēptor. 20. V. Uerbũ caro factũ est all'a. R. Et habitauit in nobis all'a. Ad magt añ. Dum mediũ silentiũ tenerēt oia: ⁊ nox in suo cursu mediũ iter perageret: ops sermo tuus dñe a regalib⁹ sedib⁹ venit all'a.

Omnipotēs sempiterne Oratio. deus: dirige actus nostros in beneplacito tuo: vt in noie dilecti filij tui mereamur bonis operibus abũdare. Per eundē. Deinde fit cōme. de nati. ⁊ aliis octa. Pro natiui. dñi añ. Hodie christus natus est: hodie saluator apparuit: hodie in terra canunt angeli: letantur archãgeli: hodie exultant iusti dicentes: gloria in excelsis deo: alleluia. V. Notuʒ fecit dñs: alleluia. R. Salutare suuʒ alleluia. Oratio.

Concede quesumus omnipotēs deus: vt nos vnigeniti tui noua per carneʒ natiuitas liberet: quos sub pcti iugo vetusta seruitus tenet. Per eundem. Pro sctō stephano añ. Sepelierũt stephanũ viri timorati ⁊ fecerũt planctũ magnũ super eum. V. Stephanus vidit celos apertos. R. Uidit ⁊ introiuit beatus homo cui celi patebunt. Oratio.

Da nobis q̄s dñe imitari qd̄ colimus: vt discamus ⁊ inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus: qui nouit etiã pro psecutoribus exorare: dñʒ nr̄m iesum christũ filiũ tuũ. Qui. Pro sctō ioãne añ. Exiit sermo inter fratres q̄ discipulus ille non moritur: ⁊ non dixit iesus nō moritur: sed sic eũ volo manere donec veniam. V. Hic est discipulus ille qui testimoniuʒ perhibet de his. R. Et scimus quia verum est testimonium eius. Oratio.

Ecclesiam tuã dñe benignus illustra: vt beati ioãnis apostoli tui ⁊ euãgeliste illuminata doctrinis: ad dona perueniat sempiterna. Per. Pro innocētib⁹ añ. Innocētes pro christo infantes occisi sunt ab iniquo rege lactētes interfecti sunt: ipsum sequunt̄ agnuʒ sine macula ⁊ dicũt. semper gloria tibi dñe. V. Sub throno dei oēs sancti clamant. R. Uindica sanguinem nostrum deus noster. Oratio.

Deus cuius hodierna die preconium: innocentes martyres nō loquēdo sed moriendo confessi sunt: omnia in nobis viciorum mala mortifica: vt fidem tuam quaʒ lingua nostra loquitur: etiã moribus vita fateatur. Per.

Dñica infra octa. nati. dñi: si festum non sit agitur officiũ diei nati. vt infra notatũ est. Ad matuti. inuita. Christus natus est nobis. Uenite adoremus. Ps. Uenite. 1. Hymn⁹. Christe redemptor. 20. In primo nocturno añ. Dominus dixit ad me: filius meus es tu: ego hodie genui te. Ps. Quare fremuerunt. 1. Aña. Tanq̄ʒ sponsus dñs pcedens de thalamo suo. Ps. Celi enarrant. 5. Aña. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternuʒ. Ps. Eructauit. 19. V. Tanq̄ʒ spōsus. R. Dominus pcedēs de thalamo suo.

Sermo sci leonis pape. Lectio. i.

Excedit quidē dilectissimi multũ qʒ supēminet humani eloquij facultatē: diuini opis magnitudo. Et ide orit facultas fandi: vñ adest rō nō tacendi. Quia i iesu chrō filio dei nō solũ ad diuinaʒ essentiã: sʒ ēt ad humanã spectat naturã: qd̄ dictũ est p ppheta. Gñatione ei⁹ qs enarrabit: Utrãqʒ eni substãtiã in vnã ꝯuenisse psonã nisi fides credat: sermo nō explicat. Et iō nũq̄ materia deficit laudis: q: nũq̄ sufficit copia laudatoris. Gaudeam⁹ igit̄ q̄ ad eloquēduʒ tãte mi̅sicordie sacramētũ ipares sumus: ⁊ cũ salutis nr̄e altitudinē explicare nō valēmus: sentiam⁹ nobis bonũ eē q̄ vincimur. Nemo eni ad agnitionē vitatis magis ppinq̄t: q̄ q intelligit in reb⁹ diuinis: ēt si multũ pficiat: semp sibi supesse qd̄ q̄rat. Naʒ q se ad qd̄ tendit pueniſſe p̄sumit: nō q̄sita rēperit: sed in inq̄sitione deficit. R. Hodie nobis d celo pax va descēdit. Hodie p totũ mũdũ melliflui fci sũt celi. V. Hodie illuxit nobis dies redēptiōis nr̄e: repationis antiq: felicitatis eterne. Ho. Lcō. ij.

Ec autē infirmitatis nostre pturbemur

bemur angustijs: euãgelice nos ⁊ pro
phetice adiuuãt voces: quibus ita ac-
cēdimur ⁊ docemur: vt nobis natiui-
tatē dñi qua verbū caro factū est: non
tā₃ preteritā recolere: q̄ p̄sentē videa-
mur inspicere. Qđ eni pastoribus pro
gregū suoꝝ custodia vigilātib⁹: ange-
lus dñi nunciauit: etiā nr̄m impleuit
auditu₃. Et ideo dñicis ouibus presu
mus: q2 verba diuinitus edita: cordis
aure seruamus. Tāq̄ ⁊ in hodierna fe
stiuitate dicit̄: Euāgelizo vobis gau-
diu₃ magnū: qđ erit oī ppl'o: q2 natus
est nobis hodie saluator: q est chr̄s dñs
in ciuitate dauid. Cuius p̄dicationis fa-
mulati exultatio innumerabiliū iungit̄
angeloꝝ: vt excellētius fieret testimo-
niū cui militie celestis multitudo cōci-
neret: ⁊ in honorē dei vna bñdictione
dicentiū. Gloria in altissimis deo: ⁊ in
terra pax hoībus bone volūtatis. ℟.
Quē vidistis pastores dicite: ānūciate nobis
2 in terris quis apparuit. Natū vidimus ⁊ cho-
ros āgeloꝝ collaudātes dñm. ℣. Dicite q̄d
nā vidistis: annūciate chr̄i natiuitatē. Natū.

Lectio .iij.

Dei ergo ecclesia est
et mr̄e virgine chr̄i nascentis in-
fantia ⁊ reparatio humāī generis me-
rito in laudē sui refert̄ auctoris. Quia
⁊ ipsi btē marie missus a deo gabriel
angelus dixerat. Spūs scūs superueniet
in te: ⁊ virtus altissimi obūbrabit tibi.
Ideoq₃ ⁊ qđ nascet̄ ex te sanctū voca-
bit̄ filius dei. In terra aūt illa pax con
dit̄: que hoīes bone efficit volūtatis.
Quo eni spū de intemerate mr̄is visce
rib⁹ nascit̄ chr̄s: hoc de scē ecclīe vte-
ro renascit̄ chr̄ianus: cui vera pax est a
dei volūtate nō diuidi: ⁊ in his solis q̄
deus diligit delectari. Natalē igit̄ di-
lectissimi diē dñi celebremus: q ex oīb⁹
preteritoꝝ tēporū diebus electus est.
℟. O magnū mysteriū ⁊ admirabile sacra-
3 mentū: vt animalia viderēt dominū natum.
Iacentē in presepio: beata virgo cuius visce
ra meruerunt portare dominū christu₃. ℣.
Aue maria gratia plena dñs tecū. Iacente₃.
In .ij. noct. añ. Suscepimus deus miseri-
cordiā tuā in medio tēpli tui. ps. Magnus
dñs. 19. Añ. Orietur in diebus dñi abūdā-
tia pacis ⁊ dominabit̄. ps. Deus iudiciū.
25. Aña. Ueritas de terra orta est: ⁊ iustitia
de celo prospexit. ps. Benedixisti. 19. ℣.
Speciosus forma pre filijs hominū. ℟. Dif
fusa est gratia in labijs tuis. Lectio .iiij.

Licet dispēsatio actionū corpora
liū sicut eterno cōsilio fuerat pre
ordinata trāsierit: totaq₃ redēptoris
hūilitas in gloriā p̄ne maiestatis eue-
cta sit: vt in noīe iesu oē genu flectat̄ cele
stiū terrestriū ⁊ infernoꝝ: ⁊ oīs lingua
cōfiteat̄: qm̄ dñs iesus chr̄s in glīa est
dei p̄ris: indesinēter tamē ipsu₃ partū
salutifere virginis adoremus: ⁊ illā ver
bi carnis indissolubilē copulā non mi-
nus suscipiamus in p̄sepe iacēte₃: q̄ in
throno p̄ne altitudinis cōsedētē. In-
cōmutabilis eni deitas q̄uis intra se-
metipsam ⁊ claritatē suā ⁊ potētiā cō-
tineret: nō ideo tn̄ nō erat conserta na-
scēti: q2 humano aspectui nō parebat:
vt per veri hoīs inusitata primordia
ille agnosceret̄ genitus: qui regis da-
uid ⁊ dñs esset ⁊ filius. Ipse eni p̄phe
tico spū canit. Dixit dñs dño meo: se-
de a dextris meis. Quo testimonio si-
cut euangeliū refert: cōfutata est ipie-
tas iudeoꝝ. Nā cū iesu interrogāte iu-
deos: cuius filiū dicerent christū: ⁊ rn̄-
dissent dauid: cōfestim dñs cecitatē eo
rū arguens ait. Quō ergo dauid in spi
ritu vocat eum dñm dicēs: Dixit dñs
domino meo: sede a dextris meis. ℟.
Btā dei genitrix maria: cuius viscera itacta 4
permanēt. Hodie genuit saluatorem seculi.
℣. Beata que credidit qm̄ perfecta sunt oīa
que dicta sunt ei a dño. Hodie. Lectio .v.

Intercludistis vobis iudei intelli
gētie viā: ⁊ dū solā naturā carnis
aspicitis tota vos veritatis luce priua
stis. Expectātes eni₃ sc̄m vr̄e p̄suasiōis
fabulosa figmenta: dauid filiū de sola
stirpe corporea: du₃ spē vestrā in hoīe
tantū cōstituistis: deū dei filiu₃ repuli-
stis: vt qđ nobis p̄fiteri gloriosu₃ est:
vobis prodesse nō possit. Nā ⁊ nos in

terrogati cuius sit filiꝰ christus: voce aplí cófitemur: ꝙ factus est ex semine david secũdũ carnẽ. Et de ipso initio euãgelice pdicatiõis instruimur legentes. Liber generatiõis iesu chri filii david. Sꝫ ideo a vestra impietate discernimur: qꝛ queꝫ ex progenie david hominẽ novimus natũ: eũdẽ secundũ qḋ verbũ caro factũ est: deũ de deo patri credimus coeternũ. Unde si teneres o israel cui nois dignitatẽ ⁊ ꝓpheticas denũciatiões nõ obcecato corde pcurreres: esaias tibi euãgelicã pãderet veritatẽ: ⁊ nõ surdus audires divina inspiratiõe dicẽteꝫ. Ecce virgo in utero cócipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabitur nomen eius hemanuel: qḋ est interpretatum nobiscũ deus. Quẽ si in tãta ꝓprietate sacri nois nõ videbas in davitica saltem voce didicisses: ne cõtra testificationeꝫ novi ⁊ veteris testamenti iesum christuꝫ david filium denegares: quẽ david dominũ non fatereris. ℟.

5 Sancta ⁊ immaculata virginitas: quibus te laudibus efferam nescio. Quia quem celi capere nõ poterant tuo gremio contulisti. ℣. Benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Quia quẽ. Lectio. vi.

Quapropter dilectissimi: queꝫ p ineffabilẽ gratiã dei ecclesia fideliũ gentiũ ꝯsecuta est: carnaliũ iudeoꝝ synagoga non meruit: dicente david. Notũ fecit dñs salutare suũ: in conspectu gentiũ revelavit iustitiã suã. Et esaia similiter pdicãte. Populus qui sedebat in tenebris: vidit lucẽ magnã. Qui habitabãt in regione mortis: lux orta est eis. Et iterũ. Gentes que te non noverãt invocabũt te: ⁊ ppli qui te nesciunt ad te cõfugient. Exultemus in die salutis nr̃e: ⁊ per novũ testamẽtũ in cõsortiũ eius assumpti: cui a p̃re dicit̃ p prophetã. Filius meus es tu: ego hodie genui te. Postula a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatẽ tuã: ⁊ possessionẽ tuã terminos terre. In adoptãtis nos misericordia gloriemur: qꝛ sicut aplũs ait: nõ accepistis spũm servitutis iterũ in timore: sed accepistis spũꝫ adoptionis filioꝝ in quo clamamus abba p̃r. Dignũ est eni atqꝫ cõveniẽs vt testãtis p̃ris volũtas ab adoptivis filiis impleatur. Et dicẽte aplo: si cõpatimur ⁊ glorificamur: sint humilitatis chri cõparticipes: qui glie futuri sunt coheredes. Honoret̃ in ifantia sua dñs: nec ad deitatis ferant̃ iniuriã exordia ⁊ incremẽta corporea: qm̃ nature incõmutabili: nec addidit aliquid natura nr̃a nec minuit. Sed qui in silitudine carnis peccati dignatus est hominibus esse conformis: i vnitate deitatis p̃ris permanet equalis: cũ quo ⁊ cũ spiritu scṫo vivit ⁊ regnat in secula scloꝝ. Amen. ℟.

Beata viscera marie virginis que portauerunt eterni patris filiũ: ⁊ beata vbera que lactauerũt chrm dñm. Quia hodie pro salute mundi de virgine nasci dignatus est. ℣. Dies sanctificatus illuxit nobis: venite gentes ⁊ adorate dominũ. Quia. In. iii. noct. añ. Ipse invocabit me all'a: pater meus es tu alleluia. ps. Misericordias dñi. 30. Añ. Letentur celi ⁊ exultet terra ante facieꝫ dñi: qm̃ venit. ps. Cantate. j. 31. Añ. Notuꝫ fecit dñs all'a: salutare suum all'a. ps. Cãtate. ii. 32. ℣. Ipse invocabit me all'a. ℟. Pater meus es tu alleluia. Secundum lucam.

In illo tempore: Erant ioseph ⁊ maria mater eius: mirãtes super his que dicebantur de illo. Et reliqua. ca. 2. c

Homelia origenis. Lectio. vii.

Congregemus in vnuꝫ ea que in ortu iesu dicta scriptaqꝫ sunt de eo: ⁊ tunc scire poterimus singula queqꝫ digna esse miraculo. Quãobrẽ mirabat̃ ⁊ pater: Sic eni appellatus est ioseph: qꝛ nutritor eius fuit. Mirabat̃ ⁊ mater sup oibus que dicebant̃ de eo. Que nã ergo sũt de paruulo iesu dicta. Pastores erãt in regiõe illa vigilãtes: ⁊ observãtes custodias noctis. Venit angelus sub ipsa hora nativitatis iesu: ⁊ ait ad eos. Ite ⁊ invenietis infanteꝫ involutũ pãnis: ⁊ positũ in p̃sepio. Necdũ angelus verba finierat: ⁊ ecce multitudo celestis exercitꝰ laudare cepit ⁊ bñdicere

dicere deū. Cū hec pastores trepidi ꝑ-
spexissent: ⁊ angelus recessisset ab eis:
dixerūt ad se inuicē. Eamus vsq3 beth
leē ⁊ videamus hoc factū: qđ dn̄s ostē
dit nobis. Venerūt ⁊ inuenerunt par-
uulū. Tā illi ꝙ pastores: que facta fue-
rant mirabant̄. Sup hoc de symeone
scribit̄: ꝙ rumores auxerit ⁊ miraculi
vel magna pars fuerit. Tenuit eni pue
rū in brachijs suis: ⁊ ait. Nūc dimittis
seruū tuū dn̄e: ſm verbū tuū in pace.
Quia viderūt oculi mei salutare tuū.
7 R. Verbum caro factū est ⁊ habitauit in no
bis. Et vidimus gloriā eius gloriā quasi vni
geniti a patre plenū gratie ⁊ veritatis. V.
Omnia per ipsum facta sunt: ⁊ sine ipso factū
est nihil. Et vidim⁹. Lectio octaua.
FAstigiū: ⁊ vt ita dicā: culmē sup
bis que iactabant̄ de iesu: ⁊ pr̄ ⁊ mr̄ il
lius mirabant̄: sermo symeonis fuit.
Non eni sufficit ei tenere paruulū: ⁊ ea
que de semetipso sunt proloq: sed pr̄i
⁊ mr̄i bn̄dixit. Et de seipso propheti-
zauit dicēs. Ecce positus est hic in rui-
nam ⁊ in resurrectionē multoꝝ in isra
el: ⁊ in signū cui cōtradicet̄. Tuā quo-
q3 ipsius aīam ptrāsibit gladius: vt re
uelent̄ de multis cordibus cogitatio-
nes. Quid sibi vult hoc qđ ait: ecce po
situs est hic in ruinā ⁊ in resurrectionē
multoꝝ in israel? Huic quidē sile i euā
gelio ſm ioānē scriptū repperi. In iu-
diciū ego in istū mundū veni: vt nō vi-
dentes videant: ⁊ qui vidēt ceci fiant.
Dn̄s ergo in iudiciū venit: vt nō vidē
tes de nationib⁹ viderēt: ⁊ qui prius
videbāt de israel ceci fierēt: sic venit i
ruinā: ⁊ in resurrectionē multorum in
israel. In aduētu enim dn̄i saluatoris:
qui prius steterant: ⁊ qui ceciderāt sur
rexerūt. Vna hec est interptatio de eo
qđ scriptū est. Ecce iste est positus i rui
nā ⁊ in resurrectionē multoꝝ in israel.
8 R. O regem celi cui talia famulantur obse-
quia: stabulo ponitur qui continet mundū.
Jacet in presepio ⁊ in celis regnat. V. Na
tus est nobis hodie saluator qui est christus
dn̄s in ciuitate dauid. R. Jacet. in V. Glo
ria patri ⁊ filio: R. Jacet in. Lectio nona.
ESt autē ⁊ altius intelligēdū ad-
uersus eos: maxime qui ꝯtra cō
ditorē latrāt: ⁊ hincinde de veteri te-
stamento que nō intelligūt testimonia
cōgregātes simpliciū corda decipiūt.
Aiunt eni. Ecce deus legis ⁊ prophe
tarū. Videte qualis sit. Ego inqt occi-
dā: ⁊ ego viuificabo: pcutiā ⁊ ego sa-
nabo: ⁊ nō est qui eruat de manu mea.
Audiūt occidā: ⁊ nō audiunt viuifica
bo. Audiūt percutiā: ⁊ audire cōtem
nunt sanabo. Istiusmodi occasionibus
auctorē calūniant̄. Igitur anteꝗ̄ inter
preter quē sensū habeat: ego interfi-
ciā ⁊ viuificabo: pcutiā ⁊ sanabo: op-
ponā illis testimoniū euāgelij: dicāq3
aduersus hereticos. Innumerabiles
quippe hereses sunt: que euāgeliū ſm
lucā recipiūt. Si propterea cruentus
est tātus index ⁊ crudelis est cōditor:
q2 dicit ego interficiā ⁊ viuificabo: p-
cutiā ⁊ sanabo: manifestissimū est ⁊ ie-
sū ipsius esse filiū. Eadē siquidē de eo
scripta sunt. Ecce hic positus est in rui
nā: ⁊ in resurrectionē multoꝝ in isra-
el. Nō in resurrectionē tantū: sed i rui-
nā. Si malū est interficere: malū est in
ruinā venire. Ad laudes ⁊ p hor. an̄.
Quē vidistis pastores dicite: annunciate no
bis in terris quis apparuit: natū vidimus ⁊
choros angeloꝝ collaudātes dn̄m all'a. all'a.
ps. Dn̄s regnauit. c. cū rel'. An̄. Genuit
puerpera regē cui nomē eternū ⁊ gaudium
matris habens cū virginitate pudoris: nec
primā similē visa est nec habere sequētē all'a.
An̄. Angelus ad pastores ait: annūcio vobis
gaudiū magnū: q2 natus est nobis hodie sal-
uator mūdi all'a. An̄. Facta est cum angelo
multitudo celestis exercitus laudātiū ⁊ dicē
tiū: gloria in excelsis deo: ⁊ in terra pax hoi-
bus bone voluntatis: all'a. An̄. Paruulus fi-
lius hodie natus est nobis: ⁊ vocabit̄ de⁹ for
tis all'a all'a. Capitulū. Fratres quāto. 33
Hym. A solis. 23. V. [redacted].
R. [redacted]. Ad bn̄s an̄. Dum
mediū silentiū tenerent oīa: ⁊ nox in suo cur
su mediū iter peragerent: omnipotēs sermo

tuus dñe a regalibus sedibus venit allelula. Oro. Oipotés. Et fit cõme. de oibus octa. Ad bñs añ. Gloria in excelsis deo ⁊ in terra pax hominibus bone volũtatis alleluia allelqia. ℣. Notum fecit dñs: allelula. ℟. Salutare suuz alleluia. Oratio. Concede quesumus oipotés deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnez natiuitas liberet: quos sub peccati iugo vetusta seruit⁹ tenet. Per eũdé. Pro scto stephano añ. Stephanus aũt plenus gr̃a ⁊ fortitudine faciebat signa magna i pplo. ℣. Stephan⁹ vidit celos aptos. ℟. Uidit ⁊ itroiuit: btũs hõ cui celi patebũt. Oratio. Da nobis q̃s dñe imitari qd colim⁹: vt discam⁹ ⁊ inimicos diligere: q: ei⁹ natalitia celebram⁹ qui nouit etiã pro persecutoribus exorare dominũ nostrũ iesum christũ filiũ tuum. Qui tecuz. Pro scto ioanne añ. Iste est ioãnes qui supra pectus dñi in cena recubuit: btũs apl's cui reuelata sunt secreta celestia. ℣. Hic est discipulus ille q̃ testimoniũ perhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimonium eius. Oratio. Ecclesiam tuã dñe benignus illustra: vt beati ioãnis apostoli tui ⁊ euãgeliste illuminata doctrinis: ad dona perueniat sempiterna. Per. Pro innocentib⁹ añ. Hi sunt qui cũ mulieribus non sunt coinquinati: virgines eni sunt ⁊ sequuntur agnũ quocũqz ierit. ℣. Sub throno dei omnes sancti clamant. ℟. Uindica sanguinem nostrum deus noster. Oratio. Deus cuius hodierna die preconium: innocentes martyres nõ loquẽdo sed moriendo confessi sunt: omnia in nobis viciorum mala mortifica: vt fidem tuam quaz lingua nostra loquitur; etiã moribus vita fateatur. Per. Ad .iij. cap. Fratres quãto. 35. ℟. bre. Uerbum caro factũ est. Alleluia alleluia. ℣. Et habitauit in nobis. ℟. All'a. ℣. Gl'ia. ℟. Uerbũ. ℣. Ipse inuocabit me. all'a. ℟. Pater meus es tu all'a. Ad sextã capl'z.

Gal. 4. a

At vbi venit plenitudo tpis: misit deus filiũ suũ factũ ex muliere: factũ sub lege: vt eos qui sub lege erant redimeret: vt adoptionẽ filioꝝ reciperem⁹. ℟. breue. Notũ fecit dñs. Alleluia all'a. ℣. Salutare suũ. ℟. All'a. ℣. Gloria. ℟. Notum. ℣. Uiderunt oẽs fines terre all'a. ℟. Salutare dei nostri all'a. Ad nonã capl'z.

Gal. 4. a

Itaqz iaz nõ est seruus sed filius: q̃ si filius ⁊ heres per deum. ℟. bre. Uiderunt oẽs fines terre. All'a all'a. ℣. Salutare dei nr̃i. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Uiderunt. ℣. Uerbũ caro factũ est all'a. ℟. Et habitauit in nobis alleluia. Ad vesper. añ. Tecũ principiũ in die virtutis tue in splendoribus sanctoꝝ ex vtero ante luciferum genui te. ps. Dixit dñs. 37. Añ. Redemptionẽ misit dñs populo suo mandauit in eternũ testamentũ suuz. ps. Cõfitebor. 37. Añ. Exortũ est in tenebris lumen rectis corde misericors ⁊ miserator ⁊ iustus dñs. ps. Beat⁹ vir. 37. Añ. Apud dominũ misericordia ⁊ copiosa apud euz redẽptio. ps. De profundis. 39. Añ. De fructu vẽtris tui ponã super sedẽ meã. ps. Memẽto. 40. Capl'm. Fratres quãto. 35. Hym. Christe redemptor. 20. ℣. Notum fecit dominus alleluia. ℟. Salutare suum alleluia. Ad magr̃ aña. Puer iesus pficiebat etate ⁊ sapia corã deo ⁊ hoibus. Oro. vt supra. Deinde fit cõme. de aliis octa. vt infra post capl'm. Si festũ scti siluestri in dñica venerit fit de festo cũ cõme. de dñica ad magr̃ ⁊ bñs ⁊ vltima lectione ⁊ aliis octa. ¶ In vigilia sci siluestri pape ⁊ cõfes. ad vesp. añ. Tecũ principiũ. vt supra. Cap.

eccli. c. 31. a

Ecce sacerdos magnus: qui in diebus suis placuit deo: ⁊ inuẽtus est iustus: ⁊ in tempore iracũdie factus est recõciliatio. Hym. Siluestro beatissimo vrbis rome epõ laudes canamus debitas cũ omni reuerẽtia. Hic cũ foret infantulus a matre sua vidua cirino christi seruulo comissus est presbĩo. A quo christi misteria secutus lucidissima: sperneus qz mũdi delubra peruenit ad celestia. Hic factus est affabilis ⁊ cũctis p amabilis: in ipso sapiẽtie clauis omnisqz p manet. Hic venerãdus põtifex pius nec tardus opifex: in suaqz matricula

scriptas habebat viduas. Hic paupe res ac debiles querebat pius artifex: cūctos in hac matricula scribebat cuž letitia. Unctor erat baiulus nullus ab eo vacuus: cūctisq3 alimoniā presta bat hic assiduaz. Imperatoris maxi mi cōstātini nā candidaz leprā depellit famulus chri pfecto lauacro. Vacans adhuc in corpore prodigia ostendere nō cessat chri famulus sanādo multos languidos. Per hūc virū piissimum surdis auditus reddit: lumē ceci reci piunt et fugantur demonia. Ad cuius sacrū tumulū q plures egri veniunt: vbi receptis viribus letiq3 domū re deunt. Iam deprecamur dn̄m quez sempiternuz credimus: votis annuat oīum huius festū colentiū. Gloria ti bi dn̄e qui natus es de virgine: cū pr̄e et sctō spū in sempiterna scl'a. Amē. ℣. Ora pro nobis btē pr̄ silvester. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus chri. Ad magt aña. Silvester beatissimus vrbis rome eps: nutritor fuit pauperū: et doctor euāgelicus. Oratio. Deus cuius virtute: bea tissimus silvester confessor tuus et pontifex perfiduz devicit draconē: eius nūc te pcibus petimus: vt ab an tiqui draconis insidijs: tua potentia li beremur. Per. Postea fit comme. de octauis. Pro nati. domini. aā. Hodie christus natus est: hodie saluator apparuit: hodie in terra canunt angeli: letantur archā geli: hodie exultant iusti dicentes gloria in excelsis deo: alleluia. ℣. Notū fecit dn̄s: al leluia. ℟. Salutare suū: alleluia. Oratio. Concede quesumus omnipotēs deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnē natiuitas liberet: quos sub pcti iugo vetusta seruitus tenet. Per eundem. Pro sctō stephano aā. Sepe lierūt stephanū viri timorati et fecerunt plan ctū magnū super eum. ℣. Stephanus vidit celos apertos. ℟. Uidit et introiuit beatus homo cui celi patebunt. Oratio. Da nobis q̄s dn̄e imitari qđ coli mus vt discamus et inimicos diligere quia eius natalitia celebramus: qui no uit etiā pro psecutoribus exorare: dn̄z nr̄m iesum christū filiū tuū. Qui. Pro sctō ioāne aā. Exijt sermo inter fratres q discipulus ille non moritur: et nō dixit iesus nō moritur: s3 sic eū volo manere donec ve niam. ℣. Hic est discipulus ille qui testimo niuz perhibet de his. ℟. Et scimus quia ve rum est testimonium eius. Oratio. Ecclesiam tuā domine benignus illustra: vt beati ioannis apostoli tui et euāgeliste illuminata doctrinis: ad do na pueniat sempiterna. Per. Pro ino cētib9 aā. Innocētes pro christo infantes occisi sunt: ab iniquo rege lactētes interfecti sunt: ipsum sequunt agnuz sine macula et di cūt semper: gloria tibi dn̄e. ℣. Sub throno dei oēs sancti clamant. ℟. Uindica sangui nem nostrum deus noster. Oratio. Deus cuius hodierna die pconiū innocētes martyres nō loquēdo: sed moriēdo confessi sunt: oīa in nobis vi tiorum mala mortifica: vt fidem tuā quā lingua nr̄a loquitur etiaz moribus vi ta fateatur. Per do. Ad matu. inuita. Adoremus chr̄m regez cōfessorē dn̄m. Qui eterna sanctū silvestrū coronauit gloria. ps. Venite. Hym. Silvestro. 37. In pmo noctur. aā. Infantulus dū esset btūs silue ster: auidua matre iussa noie: traditus est cy rino pr̄sbytero. ps. Beatus vir. Aā. Fa ctusq3 iuuenis hospitalitate et tota aī virtu te ac diligentia exhibebat. ps. Quare fre. Aā. Tantā nanq3 gratiā ops deus btō sil uestro cōtulit: vt a christianis et gentilib9 ni mio diligeretur affectu. ps. Dn̄e qd. 2. ℣. Amauit eum. ℟. Stolā glorie. Lectio. j. Constātinus impator monarchiā tenēs: cū plurimas strages mar tyrū dedisset: et innumerabilē populū per oēs puincias fecisset varijs pena rū generibus interfici: elephātie a deo lepra pcussus ē. Huic cū vniuersa medi corū et magorum agmina subuenire non possent: capitolij pōtifices hoc decre uerūt cōsiliū: piscinā infantiū occisorū sanguine repleri debere: i quo sangui ne calido stati vt nudus descēderet au gustus: mox possent vulnera illius le

pre mūdari. Missuz est igitur: ⁊ de re-
bꝰ vel pͣtrimonio regis: tria milia ⁊ eo
amplius infantes adducti ad vrbē ro
mā: pontificibus traditi sunt capitolij.
Sic autē cōstituto egrediēte cōstātino
de palatio: ⁊ ad hoc eūte in capitoliuz
vt sanguis inoxius funderet: occurrit
multitudo innumerabiliū mulierū: que
oēs resolutis crinibꝰ nudatisqꝫ pecto
ribus: dātes vlulatus ⁊ gemitus corā
eo se i platea fundētes lachrymas stra
uerūt. Percūctatus itaqꝫ qua de cau
sa multitudo hec mulierū ista faceret:
didicit eas esse mr̄es filioꝝ eoꝝ quorū
effundēdus sanguis tādiu esset: quous
qꝫ piscina repleret: i qua medēdi cau-
sa ipse lauādus descēderet ⁊ sanādus.
Tunc imperator exhorruit facinus: ⁊
se tantoꝝ criminū reū fieri apud deuz
existimās: q̄ptorū fuerit noxius puero
rū: iussit stare carrucā. ℟. Infantulus dū
esset btūs siluester: a uidua matre iusta nomie
traditus est cyrino presbytero. Cuius vitaz
imitatus ⁊ mores: ad summū apicē chrīane
religionis attinxit. ℣. Factusqꝫ iuuenis ho
spitalitate ac tota animi virtute diligētiam
exhibebat. Cuius.

Lectio secūda.

Erigēs igitur se imperator: ⁊ conuo
cans vniuersos dixit. Audite me com
militones ⁊ oēs populi q astatis. Sic
semp nr̄a cōtra hostes certamina in p-
lijs stetisse nuncupant: vt reus esset le
gibꝰ ⁊ capitali sentētia puniret: qcun-
qꝫ aliquē occidisset ifantē. Eratqꝫ hoc
statutū i bello: vt facies quā pubertas
nō nouerat gladiuz euaderet bellato-
rum: ⁊ vite incolumis pmaneret. Nūc
igit qͦd in hostiū filijs custoditū est: in
filijs nr̄oꝝ ciuiū exercebimꝰ? Ne simꝰ
legibus rei: q pugnādo fideliter in oi
gēte meruimus esse victores. Quid iu
uat barbaros supasse: si a crudelitate
vincamur? Nā vicisse extraneas natio
nes: bellatoꝝ virtus est pploꝝ: vince
re aūt vicia ⁊ peccata virtus est moꝝ.
In illis aūt plꝰs fortiores extitimus il
lis: hic nobisipsis fortiores simus. Vin
cimus eni nosipsos duz a mala volun
tate excludimus: ⁊ qͦd incōsulte deside
ramus consulte ⁊ vtiliter execramur.
Hoc aūt facimus qñ voluntates deoꝝ
nr̄is voluntatibꝰ anteponimus: ⁊ di-
uinis desiderijs nō obuiātes: nr̄a desi
deria ipugnamus. In hoc ergo certa
mine victos nos esse hac rōne gaude-
mus: vt agnoscamus ꝯtra nostrā salu
tē voluisse pugnare. Nā qui conat per
petrare qͦd maluz est: captiuare vtiqꝫ
studet bonitatē. Cū ergo fuerit in isto
certamine supatus: victoriaz obtinet
victus. Quoniā victoria pditionez in-
uenerat: ⁊ malā captiuitatē icurrerat
post triūphuz: si tamen triūphus dici
pōt: quādo impietas a pietate vincit:
⁊ iniustitia a iustitia supat. Vincat er-
go nos pietas in isto congressu. Bene
ergo omniū aduersantiuz poterimus
esse victores si a sola pietate vincamur.
Omniū etenīz se esse verū dominū cō-
probat: qui verū se seruū ostēderit pie
tatis. ℟. Tantam nanqꝫ gratiā ops deus
beato siluestro cōtulit. Ut a chrīanis ⁊ genti
libus nimio diligeret affectu. ℣. Erat autē
aspectus eius angelicus: ⁊ ope sanctus. Ut.

Lectio .iij.

Cumqꝫ ad istā cōcio-
nem oīs exercitus: oīsqꝫ pplus
diutissime declamasset: iussit in cōspe-
ctu oium filios suos matribus reddi:
dona simul amplissima ⁊ vehicula infi
nita: ⁊ annonā iussit expēdi: vt gaudē
tes reuerterent ad ppria: que flentes
venerāt ad patriā alienā. Hac igit trā
sacta die: nocturno facto regi silentio:
somni tēpus aduenit. Et ecce adsunt
sancti apl̄i petrus cum paulo dicētes.
Quoniā flagitijs iposuisti terminuz: ⁊
effusionē innocētis sanguis horruisti:
missi sumus a chr̄o dn̄o dare tibi recu
perāde sanitatis cōsilium. Audi ergo
monita nr̄a: ⁊ fac oīa quecūqꝫ indica-
mus tibi. Siluester eps ciuitatis rome
ad montē syraptim psecutiōes tuas fu
giens: in cauernis petrarū cū suis cle-
ricis latebrā fouet. Hūc cū ad te addu
xeris: ipse tibi piscinā pietatis ostēdet:
in quā duz te tertio merserit: oīs te va-

litudo ista deseret lepre. Quod dum fa-
ctũ fuerit hanc vicissitudinẽ tuo salua-
tori cõpensa: vt iussu tuo p totũ orbez
romanũ ecclesie restaurẽtur. Te autẽ
ipsum in hac parte purifica: vt relicta
omni superstitione idolorum: deũ vi-
uuz qui verus est ⁊ solus adores ⁊ ex-
colas: ⁊ ad eius voluntatem attingas.
3 ℟. Beatus siluester dixit tarquinio: euãge
lica sententia te alloquor stulte ac nocte aĩa
tua tolletur a te. Et tormẽta que xp̃ianis mi
naris: eterna recipies. ℣. Scias te eterna vl
tione damnandum si non celerius credide-
ris christuz iesum dei filiũ. Et. In .ij. noct.
Añ. Cuz vidisset btũs siluester se a militibus
circundatũ: cõuersus ad discipulos suos di-
xit: ecce adest tẽpus qd nos lectio docuit: vt
operũ nostrorum assignet effectũ. Ps. Cũ in-
uocarẽ. 43. Añ. Deus est quez colimus: q̃
totũ mũdũ fecit ex nihilo: celũ ⁊ terrã ⁊ om
nia q̃ in eis sunt. Ps. Verba mea. 17. Añ.
Nõ in multitudine cõfidimus hoĩum sed de
sola dei misericordia. Ps. Dñe dñs. 1. ℣.
Elegit eũ dñs sacerdotẽ sibi. ℟. Ad sacrifi-
canduz ei hostiam laudis. Lectio quarta.

Exurgens igitur constantinus a
somno cõuocat oẽs qui obserua
bãt palatiũ eius: ⁊ secũdũ tenorẽ som
nij sui misit ad mõtẽ syraptim: vbi san
ctus siluester in cuiusdaz chr̃iani agro
persecutiõis causa cũ suis clericis re-
ceptus: lectioni ⁊ orõni insistebat. At
vbi a militibus se circũdatũ vidit: cre
didit se ad martyriũ coronaz euocari.
Et cõuersus ad clericos oẽs qui cũ eo
erant dixit. Ecce nũc tẽpus acceptabi
le: ecce nũc dies salutis. Venit tẽpus in
quo hoc qd nos lectio docuit: vt ope-
rũ nostrorũ assignet effectũ. Ecce dñs
iterũ iter hoies ambulat. Siquis vult
post eũ venire: abneget semetipsuz si-
bi: ⁊ tollat crucẽ suam ⁊ sequat eũ. Et
hec dicẽs orationẽ dedit: omneq3 mi-
nisteriũ: cõmẽdans deo suã animã: ad-
impleuit. Et dans pacẽ oibus pfectus
est. Secuti sunt aũt eũ vniuersi clerici:
cũ presbyteris triginta: ⁊ diacões qu
q3: optãtes simul passiõi succumbere:
melius arbitrãtes cuz illo tribulari: q̃
in absentia illius epulari. Erat aũt trã
quillo semp animo ⁊ sereno: ita oẽs cle
ricos diligẽs vt sicut gallina pullos su
os euocat: ita hic circa vniuersos cha
rũ amorẽ ostẽderet: ⁊ in oĩ hora moni
tis celestibus erudiret. Unde factũ est
vt oẽs eruditionis sagina refecti: pas-
sionẽ magis diligerẽt q̃ timerent: ⁊ si
mul alacres properarẽt. ℟. Beatus sil 4
uester tarquinio dixit: scias te eterna vltione
damnandũ. Si nõ celerius deũ dei filiũ cre-
dideris iesum chr̃m. ℣. Scias te eterna vl-
tione damnãdũ: ⁊ tormẽta que chr̃ianis mi-
naris tu eterna recipies. Si nõ. Lectio. v.

Profectus itaq3 vt dictũ est: per-
uenit ad regẽ. Cui cũ nunciatum
fuisset: ingressus est cũ tribus presby-
teris ⁊ duobꝰ diaconibus. Quẽ prior
salutauit rex dicẽs. Bene te aduenisse
gratulamur. Et ille r̃ndit. Pax tibi ⁊
victoria de celo subministret. Et cũ il-
luz alacri animo ⁊ vultu placidissimo
suscepisset: oĩa illa que dicta ⁊ que fa-
cta vel que reuelata sunt: s̃m textũ su-
perius cõprehẽsum exposuit. Post fi
nẽ vero narrationis sue percũctabatur
qui isti dij essent petrus ⁊ paulus: qui
illũ visitassent: ⁊ ob quã causaz salutis
sue latebrã detexissent. Cui sctũs silue-
ster r̃ndit. Hos quidẽ deos nõ dici de
bere: sed idoneos seruos chr̃i: ⁊ apl̃os
ab eo missos ad inuitationẽ gẽtiuz: vt
credẽtes salutẽ cõsequant. Cũq3 hec
⁊ his similia diceret: interrogare augu-
stus cepit. Utrũ nã istos apl̃os quis ha
beret in aliqua imagine expressos: vt
ex pictura disceret hos esse quos reue
latio docuerat. Tunc sanctus siluester
misso diacono: imagines apl̃orũ exhi
beri precepit. Quos impator aspiciẽs
ingẽti clamore cepit dicere: ipsos esse
quos viderat: nec debere euz differre
ostensionẽ piscine: cuz istos promisisse
sue saluti sanitatẽ cõmemorat. ℟. Glo 5
riosus vrbis rome episcopus siluester: bene-
dicto fonte: constantinũ imperatorez confi-
tentẽ dei nomẽ: i piscinã mersit. Ex qua mũ

dus surgēs: chr̄m dn̄i se vidisse cōfessus est. ℟. Orāte aūt sancto silvestro lux intollerabilis emicuit: ⁊ ecce exortus est sonus in aqua quasi sartaginis. Ex qua. Lectio. vi.

Tunc sanctus silvester dixit. Audi me rex ⁊ salutis tue piscinā necessariā hoc ordine regre: vt prius credas chr̄m filiū dei ideo de celo venisse: ⁊ inter hoīes cōversatū esse: vt istā piscinā credētibus manifestaret. Piscina ergo hec: oīs aqua ē: siue maris: siue fontiū: siue fluminū. Tāta est ergo virtus nois dn̄i: vt ad inuocationē eius peccata vniuersa abluat: ⁊ salutem cōferat: quā fides postulātis exposcit. Sed vt manifestet̄ tibi rex ita esse: ꝯfitere modo per ignorātiā te errorez passum: q chrīanis psecutionē induxeris: ⁊ ipsuz esse salvatorē corpoꝝ ⁊ aīarū nō soluz loquēdo sed credendo pronuncia. Et dum hoc dixeris ingredere thermas palatii tui vt dū tu intus in calore fueris: ego foris mysteriū chr̄i inuocez in piscinā: ⁊ egressuz te a calore aqua scīficata suscipiat credentē patrē ⁊ filiuz ⁊ spūm sanctū. Tunc cōstātinus imperator dixit. Cōstat oēs cultores hoīuz inani supstitiōe deficere: nec posse ibi diuinitatis gloriam inuenire: vbi mēdax assertio deū dicit esse quē fecit. Nā si inuisibilis iste est qui inocatus hāc virtutē aquis cōcedit: vt peccata aīarum abluāt ⁊ corporib⁹ cōferāt medicinā: cōstat hūc esse deū verū cuius aplī me visitare dignati sunt: ⁊ hoc monere: vt vnuz deū credā saluatorē meū. ℟. Adsurgēs elena de solio regali: pīectisqz aureis vestib⁹: pūolutaqz genibus bti silvestri. Penitentie locū dare sibi petebat. ℣. Oīsqz populus simul ad genua scti pūolutus: vt pro eas oraret deprecabat̄. Penitentie. In. iii. noct. añā Orauit sanctus siluester ⁊ dixit: te inuoco dn̄e iesu chr̄e: magne resurrectiōis auctorē: audi me ꝑ tua misericordia quia exigit tēpus: vt virtutē nōis tui oibus pandas. ps. Dn̄e quis habi. 3. Añā. Deprecor te dn̄e iesu chr̄e: vt excitetur iste taurus ab omnipotenti dextera tua. ps. Dn̄e in virtu. 4.

Añā. Christus quidē meus diuinitatis sue ostendet nobis virtutē: sz dura corda vestra vobis erūt inimica. ps. Dn̄i est terra. 7. ℣. Tu es sacerdos in eternū. ℟. Secundum ordinem melchisedech. Lectio. vii.

Tunc indixit scūs silvester biduanū ieiuniū oī ecclesie: idest sexta feria ⁊ sabbato orōnibus insistēs cuz oī clero presbyteris ⁊ diaconib⁹ vacās: ipsumqz secū augustū ieiunantē monitis instruēs: cōstantia erigens: fide certissimū reddēs: vespere itaqz diei sabbati iubet lauacrū caloris sui in palatio lateranēsi augustū ingredi. Quo ingresso: ad bn̄dictionē fontis accessit. Benedicto itaqz fonte: augustus ingredit̄. Quē siluester cū chrismate scō perfunderet: interrogat si ex toto corde crederet in patrē ⁊ filiū ⁊ spūm sanctum. Qui cū credere se clara voce diceret: ⁊ se pompas diaboli toto corde cōtēnere: mersit manu sua ꝯfitētis augusti in piscina positi totū corpus silvester dicēs. Qui mūdasti in iordane leprā naaman syri: ⁊ ceci nati oculos apuisti: ⁊ paulo per baptismū oculos quos amiserat reddisti: ⁊ fecisti nobis ex persecutore doctorē: tu emūda hūc seruū tuū terrenoꝝ principē ꝯstantinū. Ut sicut aīam eius ab oī stercore peccati mūdasti: ita corpus eius ab oī lepra elephātie absolue: vt ex persequēte credentē ⁊ defensorē se habere viruz hunc tua scā catholica ecclesia glориет̄. Per dn̄m nr̄m iesuz chr̄m filiū tuū: qui tecū ⁊ cū spū scō viuit ⁊ regnat p oīa scl'a sclorū. ℟. O quā colendus est: sacrat⁹ dies iste. In quo beatus silvester: triste hoc seculuz deserēs felix migrauit ad celuz. ℣. Gaudeamus igitur oēs in dn̄o: diē festū celebrantes. In.

Cum igitur beatus silvester cōplesset orōnē: omnesqz simul respōdissent amē: subito quasi fulgur ⁊ lux intollerabilis p dimidiā fere horaz emicuit: que oīum mentes exterruit: ⁊ aspectus obtexit. Et ecce sonus in aqua quasi sartaginis stridentis: velut pisciū ingentiū crustis: totaz

illam piscinã fontis ostendit repletam. De qua mundus exurgẽs constãtinus christũ se vidisse cõfessus est. Et indutus est vestibus cãdidis. Prima igit die baptismatis sui hanc legem dedit: christũ deũ esse verũ: qui se mundasset a lepre periculo: et hũc debere coli ab omni orbe romano. Secunda die dedit legem: vt qui christũ blasphemare probatus fuerit: puniret. Tertia die promulgauit hãc legẽ: vt qui christiano fecisset iniuriã: oium bonoꝝ suoꝝ dimidiã facultatem amitteret. Quarta die priuilegiũ ecclesie romane pontifici contulit: vt in toto orbe romano sacerdotes ita hũc caput habeant sicut omnes iudices regẽ. Quinta die vt in quocũqz loco fuerit fabricata ecclesia cõsecrationis sue: hãc virtutẽ obtineat: vt quicunqz reus ad eã confugerit ab ea defensetur. Sexta die vt nulli intra muros cuiusqz ciuitatis habeant licentiã ecclesiã cõstruendi: nisi ex consensu presentis epi: quẽ apostolice sedis probasset antistes. Septima die oium possessionum regaliũ decimas manu iudiciaria exigi: et ad edificationẽ ecclesia-
8 rum dari. ℟. Laudemus dominũ in beati siluestri meritis preciosis. Ad cui⁹ sepulchrũ venientes varijs languoribus oppressi salui fiunt. ℣. Benedictionẽ omniũ gentiũ dedit illi: et testamentum suum confirmauit super caput eius. Ad cuius. Lectio. ix.

Octaua die processit albis dispositis totus mũdus et sanus. Et veniẽs ad confessionem petri apostoli: ablato diademate capitis sui totũ se planum proijciens in faciem: tãtas illic lachrymas effudit: vt oia illa insignia vestis purpuree infunderẽtur. Dans voces inter amaras lachrymas quibus se errasse et peccasse: reũ se esse de persecutione chrianoꝝ cõmemorãs: et nõ esse dignũ ei⁹ limina contingere: cũ ingẽti gemitu exclamabat. Quot ibi lachryme ab oi populo fuse sint: quis hoc memorare sufficiat? Erat autem tale gaudiũ fletib⁹ plenũ: quale solet esse in charis mortuis suscitatis: aut in his q vicinos dentes leonum euadere potuerunt. Uerum quoniã de his longum est enarrare dicamus qd fecerit. Prima hac die processiõis sue exuẽs se clamyde: et accipiens bidentẽ: terrã primus aperuit: ad fundamẽta basilice ꝯstruẽda. Deinde in numerũ duodecim apostoloꝝ duodecim cophinos plenos suis humeris sup positos: baiulãs: de eo loco vbi fundamenta basilice apostoloꝝ erant fundãda: et ita gaudẽs et exultans in caruca sua cũ epo sedẽs ad palatium rediit. Altera vero die simili modo intra palatiũ suũ lateranensem basilicam fabricare cepit. Ad laudes et per horas añ. Infantulus dũ esset beatus siluester: a vidua mre iusta noie traditus est cyrino presbytero: cuius vitã imitatus et mores ad sũmũ apicẽ chriane religionis attinxit. ps. Dñs regna. s. cum reliqs añ. Thimothei christi martyris: siluester beatissimus substolens corpusculũ dedicauit eius martyriũ. Añ. Ad hec sanctus siluester ait: euãgelica sentẽtia te alloquor: stulte hac nocte aia tua tolletur a te: et tormẽta que chrianis minaris: tu eterna recipies. Añ. Btũs siluester tarquinio pfecto dixit scias te eterna vltione dãnandũ si non celerius credideris christũ filiũ dei. Añ. Siluestro aũt in carcere orãte: tarquinio in summa prandẽte vltio diuina percussit. Capitulum. Ecce sacerdos magnus. 38. Hymnus.

Siluestri almi presulis vrbis rome egregij: triumphũ ore consono decantet chri populus. Quem in annis indolibus truculentus pro dño: prefectus tunc tarquinius lacescivit carceribus. Sed persistẽs imobilis vicit athleta nobilis: post cuius nequã exitum hic põtifex eligitur. Quius castis afatibus cõstantinus tũc augustus: ortatur christo credere renatus est baptismate. Quem vt liniuit crismate a morbo elefantie: est emundatus illico virtute scti spũs. De hinc cõtra incomodos iudeorũ philosophos: de celesti ministerio bella vicit intrepidus. Iam

draconē pestiferū seuitia cōpescuit: 7 pplos innumeros transitq3 celi dño. Nos quoq3 a culpe nexibus emat suis precibus: qui protonātis gloria canamus eius annua. Gloria tibi dñe q natus es de virgine cuz pře 7 scto spū in sempiterna scła. Amē. ℣. Ora p nobis. ℟. Ut digni. Ad bñs añ. Uir dei silue ster libera nos vel vno āno a nece draconis: vt credam⁹ chřm tuū diuinitatis habere cultorē. Ad. iij. cap. Ecce sacer. 14. ℟. bre. Amauit eum dñs. Et ornauit eum. ℣. Stolam glorie induit eū. Et or. Gloria. Amauit. ℣. Elegit euz dñs sacerdotē sibi. ℟. Ad sacrificādū ei hostiā laudis. Ad sextā capl'z.

eccli. ca. 44 d Non est inuētus similis illi qui cōseruaret legē excelsi: ideo iureiurando fecit illum dominus crescere in plebem suā. ℟. bre. Elegit eū dominus. Sacerdotem sibi. ℣. Ad sacrificandū ei hostiam laudis. Sacerdotez. Glia. Elegit. ℣. Tu es sacerdos in eternum. ℟. Secunduz ordinem melchisedech. Ad nonā capl'm.

eccli. ca. 45. c Ungi sacerdotio 7 habere laudē in nomine ipsius: 7 offerre illi incensum dignuz in odorem suauitatis. ℟. bre. Tu es sacerdos. In eternū. ℣. Secundū ordinem melchisedech. In eternuz. Gloria. Tu. ℣. Iustuz deduxit dominus p vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnuz dei. In scōis vesp. oia vt i pmis vbi sacerdotes habuerint, ppriā ecclesiā 7 a capitulo iantea de octa. nati. In alijs aūt ecclesijs in pmis vesp. fit totū offm de octa. nati. s. añ. O admirabile. cū rel'. vt i feri⁹. Si festū scti siluestri i dñica venerit: agit' de festo cū cōme. de dñica. ad mgt' 7 bñs 7 vltia lcōne 7 cōme. aliarū octauarū. In vigilia octa. nati. dñi ad vel. añ. O admirabile cōmerciū. Cuz rel'. de laudib⁹. psal'. de sctā maria. Capl'z.

Titū. 2. ca. Apparuit grā dei saluatoris nři oibus hoibus erudiens nos: vt abnegantes impietatē 7 secularia desideria: sobrie 7 iuste 7 pie viuamus in hoc sclo. Hym. Chře redēptor. 20. ℣. Uerbū caro factū est all'. ℟. Et habitauit in nobis all'. Ad mgt' aň. Propter nimiā charitatē suā qua dilexit nos deus: filiū suū misit in similitudinē carnis peccati all'a. Oratio.

Deus qui salutis eterne beate marie virginitate fecūda humano generi premia prestitisti: tribue quesumus: vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus: per quā meruimus auctorem vite suscipere: dñm nostrū iesum chřm filiū tuū. Qui tecū: Et nulla fit cōmemoratio. Ad matu. inuita. Chřs natus est nobis. Uenite adoremus. ps. Uenite. ... hym. Chře redēptor. 20. In pmo noct'. aña. Dñs dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. ps. Quare fremuerūt. 1. Añ. In sole posuit tabernaculū suū: 7 ipse tanq3 spōsus pcedēs de thalamo suo. ps. Celi enarrāt. 5. Añ. Eleuamini porte eternales: 7 introibit rex glie. ps. Dñi ē terra. 7. ℣. Tanq3 spōsus. ℟. Dñs pcedens de thalamo suo. Sermo sci leonis pape. Lectio. i.

Festiuitatis hodierne dilectissimi verus venerator est 7 pius cultor: qui nec de incarnatione dñi aliqd falsuz nec de deitate aliquid sentit indignū. Paris eni piculi malū est: si in illo aut nature nře veritas: aut pře glie negat' equalitas. Cum ergo ad intelligendū sacramētū natiuitatis chři: qua de mře virgine est ortus accedimus: abigat' procul terrenarū caligo rōnuz: 7 ab illuminate fidei oculis mūdane sapiētie fumus abscedat. Diuina est eniz auctoritas cui credimus: diuina est doctrina quā seqmur. Quoniā siue legis testificatiōi: siue oraculis pphetarū: siue euāgelice tube interiorem admoueamus auditū: verū est q bt'ūs ioānes spū sctō plenus intonuit. In principio erat verbū: 7 verbū erat apud deū: 7 de⁹ erat verbū. Hoc erat in principio apud deū. Oia per ipsum facta sunt: 7 sine ipso factū est nihil. Et similiter verū est qd idē pdicator adiecit. Uerbū caro factū est: 7 habitauit i nobis. Et vidimus gloriā eius: gloriā quasi vnigeniti a patre. ℟. Ecce agnus dei qui tollit peccata mūdi: ecce de quo dicebam vobis qui post me venit ante me factus est.

est. Cuius nõ sum dignus corrigiã calciamẽti soluere. ℣. Qui de terra est de terra loquitur: qui de celo venit super oẽs ẽ. Cuius nõ.

In vtraqz ergo natura Lcõ. ij. idẽ est dei filius: nr̃a suscipiens: ⁊ propria nõ amittẽs. In hoie hoiem renouãs: in se incõmutabilis pseuerans: Deitas eni que illi cũ p̃re cõis est: nullũ detrimẽtũ oĩpotẽtie subijt: nec dei formaz: serui forma violauit: qr summa ⁊ sempiterna essentia: q̃ ad hũani generis inclinauit salutẽ: nos qdẽ in suã gloriã trãstulit: sed qđ erat esse non desijt. Unde cũ vnigenitus dei minorẽ se p̃re cõfiteretur: cui se dicit eq̃lẽ: veritatis i se formã vtriusqz demõstrat: vt ⁊ humanã ꝓbet iparilitas: ⁊ diuinã declaret eq̃litas. Maiestati igit̃ filij dei corporea natiuitas nihil abstulit: nihil cõtulit: qr substãtia incõmutabilis nec minui potuit nec augeri. Qđ eni verbuz caro factũ est: nõ hoc significat ꝙ i carnẽ sit dei natura mutata: sed qđ a verbo i vnitatẽ psone sit caro suscepta. In cuius vtiqz noie hõ totus accipit̃: cuz quo intra virginis viscera scõ spũ fecũdata ⁊ nunꝙ virginitate caritura: taz inseparabiliter dei filius est vnitus vt qui erat intpaliter de essentia p̃ris genitus: ipse sit tpaliter de vtero ∨ginis natus. Aliter eni ab eterne mortis vinculis nõ poteramus absolui nisi in nostris fieret hũilis: q in suis pmanebat ops. ℟. Dies scificãtus illuxit nobis venite gẽtes ⁊ adorate dñm. Quia hodie descẽdit lux magna i terris. ℣. Hec est dies quaz fecit dñs: exultemus ⁊ letemur in ea. Quia.

Nascens igitur dñs iesus chr̃s hõ verus q nunꝙ desti- Lcõ. iij. tit esse verus deus: noue creature in se fecit exordiũ: ⁊ in ortus sui forma dedit hũano gñi spũale principiũ. Ut ad carnalis gñatiõis abolẽda cõtagia eẽt regenerãdis origo sine semine criminis. De qbus dicit̃. Qui nõ ex sanguinibus: neqz ex volũtate viri: neqz ex voluntate carnis: sz ex deo nati sunt. Que hoc sacramẽtũ mens cõprehẽdere: q̃ hãc gratiã valeat lingua narrare. Redit in inocẽtiã inigtas: ⁊ in nouitatem vetustas. In adoptionẽ veniũt alieni: ⁊ in hereditatez ingrediunt̃ extranei. De ipijs iusti: de auaris benigni: de incõtinẽtibus casti: de terrenis incipiũt esse celestes. Que autẽ est ista mutatio nisi dextere excelsi: Qm̃ filius dei venit soluere opa diaboli: ⁊ ita se nobis nosqz iseruit sibi: vt dei ad hũana descensio: fieret hois ad diuina ꝓuectio. In hac aũt dilectissimi: misericordia dei: cuius erga nos magnitudinẽ explicare nõ possumus multa sollicitudine p̃cauẽdũ est chr̃ianis: ne diabolicis iterũ capiant̃ insidijs: ⁊ eisdẽ rursuz quib⁹ renũciauerũt erroꝛib⁹ iplicent̃. ℟. Benedictus qui venit in noie dñi: deus dñs ⁊ illuxit nobis. Alla alla. ℣. Hec dies quã fecit dñs: exultemus ⁊ letemur in ea. Alla. 3

In scđo noct̃. añ. Speciosus forma pre filijs hoium: diffusa est gr̃a in labijs tuis. ps. Eructa. 19. Añ. Hõ natus est in ea: ⁊ ipse fundauit eã altissimus. ps. Fũdamẽta. 32. Añ. Exultabũt omnia ligna siluarũ ãte faciẽ dñi: quoniã venit. ps. Cãtate. i. 31. ℣. Speciosus forma pre filijs hominuz. ℟. Diffusa est gratia in labijs tuis. Lectio quarta.

Non eni desinit hostis antiquus: trãsfigurãs se in angelũ lucis deceptionũ laqueos vbiqz pretẽdere: ⁊ vt quoquo mõ fidẽ credẽtiũ corrũpat istare. Nouit cui adhibeat estus cupiditatis: cui illecebras gule igerat: cui apponat incitamẽta luxurie: cui infundat virus inuidie. Nouit quez merore cõturbet: quem fallat gaudio: quez metu opprimat: quẽ admiratiõe seducat. Omniũ discutit consuetudinẽ: ventilat curas: scrutatur affectus: ⁊ ibi causas querit nocẽdi: vbi quẽqz viderit studiosius occupari. Habet ⁊ enim multos ex eis quos tenacius obligauit aptos artib⁹ suis: quoꝝ ad alienos decipiẽdos ⁊ ingenijs vtatur ⁊ linguis. Per istos remedia egritudinũ: indicia fatorũ: placatiões demonũ: ⁊ depulsiones promittunt̃ vmbrarũ. Addũt se ⁊ illi qui

totá hūane vite cōditioné: de stellarū
pēdere effectibus mētiunt. Et qđ est
aut diuine volūtatis aut nr̄e: indeclina
biliū dicūt esse fatoꝝ. Que tn̄ vt cumu
latius noceāt: spondét posse mutari si
illis que aduersant syderib⁹ supplicē
tur. Unde cōmentū impiū sua ratione
destruit: q2 si predicta nō pmanét non
sunt fata metuéda: si pmanent nō sunt
4 astra venerāda. ℟. Cōgratulamini mihi
omnes qui diligitis dn̄m. Quia cū essem par
uula placui altissimo: ⁊ de meis viscerib⁹ ge
nui deū ⁊ hominē. ℣. Beatā me dicent om
nes generationes: quia ancillā humilē respe
xit deus. Quia cum. Lectio qnta.

OE talibus institutis etiā illa gene
ratur impietas: vt sol in inchoatione
diurne lucis exurgés: a qbusdā insipié
tioribus de locis eminétioribus ado-
retur. Qđ nōnulli etiā chr̄iani adeo se
religiose facere putant: vt priusq̄ ad
beati petri apl̄i basilicā: que vni deo
viuo ⁊ vero est dedicata perueniant: su
peratis gradib⁹ quib⁹ ad suggestū su
perioris arcis ascenditur cōuerso cor
pore ad nascenté se solé reflectāt: ⁊ cur
uatis ceruicibus in honoré se splendi-
di orbis iclināt. Quod fieri parti igno
rātie vicio: partiꝫ paganitatis spiritu
multū tabescimus ⁊ dolemus. Quia ⁊
si quidā forte creatoré potius pulchri
luminis q̄ ipsuꝫ lumē: qđ est creatura
venerant: abstinendū tamē est ab ipsa
spé huius officij: quā cuꝫ nostris inue-
nit: qui deoꝝ cultū reliquit. Nōne hāc
secū parté opinionis vetuste: tanq̄ p-
babilé retétabit: quā chr̄ianis ⁊ impijs
viderit esse cōmuné. Abijciat ergo a
cōsuetudine fideliū dānanda peruersi
tas: nec honor vni deo debitus eorū
ritibus qui creaturis seruiūt misceat.
Dicit eniꝫ scriptura diuina. Dn̄m deū
tuū adorabis: ⁊ illi soli seruies. Et bea
tus iob homo sine q̄rela: vt ait dn̄s: ⁊
cōtinens se ab oī re mala. Nunqd vidi
inquit solé cū fulgeret: ⁊ lunā inceden-
tem clare: ⁊ letatū est in abscōdito cor
meū: ⁊ osculatus sum manū meā: que
est iniqtas maxima: ⁊ negatio contra
deū altissimū. ℟. Confirmatū est cor vir 5
ginis: in quo diuina mysteria angelo nūciā-
te cōcepit tunc forma pre filijs hoium castis
suscepit visceribus. Et benedicta in eternū
deū nobis protulit ⁊ hoiem. ℣. Domus pu
dici pectoris tēplū repēte fit dei: intacta ne-
sciens virū verbo cōcepit filiū. Et. Lcō. vi.

QUid est aūt sol: vel quid est luna:
nisi visibiles creature ⁊ corpo-
ree lucis incremēta: Quoꝝ vnū ⁊ ma-
ioris claritatis: aliud minoris est lumi
nis. Sicut alia diurna: alia nocturna
sunt tépora: ita diuersas in luminarib⁹
qualitates creator instituit. Cū tamen
priusq̄ hec fierét ⁊ dies sine solis offi-
cio: ⁊ noctes sine lune ministerio pces-
sissent. Sed cōdebant ista ad faciendi
hoīs vtilitateꝫ: vt rationale aīal nec in
distinctione mensiū: nec in recursu an-
norū: nec in diminutiōe tempoꝝ falle-
retur: cū per inequaliū horarū impa-
res moras: ⁊ dissimiliū ortuum signa
manifesta: ⁊ annos sol concluderet: ⁊
mēses luna renouaret. Quarto nanqꝫ
vt legimus die: dixit deus. Fiant lumi
naria in firmamēto celi: ⁊ luceāt super
terrā ⁊ diuidāt inter dié ⁊ nocté: ⁊ sint
in signa ⁊ tépora ⁊ in dies ⁊ in annos:
⁊ sint in firmamēto celi: ⁊ luceāt super
terrā. Expergiscere o hō: ⁊ dignitaté
tue agnosce nature. Recordare te fcm̄
ad imaginé dei: que etsi in adaꝫ corru-
pta: in chr̄o tamé est reformata. Utere
quomō vtendū est visibilibus creatu-
ris: sicut vteris terra: mari: celo: aere
fontibus atqꝫ fluminibus: ⁊ quicqd in
eis pulchruꝫ atqꝫ mirabile est refer ad
laudé ⁊ gloriā cōditoris. Noli esse de-
ditus ei lumini: quo volucres ⁊ serpé
tes: quo bestie ⁊ pecudes: quo musce
delectant ⁊ vermes. Lucé corporeaꝫ
sensu tāge corporeo: ⁊ toto mētis affe
ctu illud lumé verū amplectere: qđ il
luminat omné hominé veniété in hūc
mūdū. Et de quo dicit propheta. Ac-
cedite ad eū ⁊ illuminamini: ⁊ vultus
vestri nō erubescét. ℟. Beata ⁊ venera 6
bilis

bilis es virgo maria: que sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. Jacebat in presepio et fulgebat in celo. ℣. Dñe audiui auditum tuum et timui: consideraui opera tua et expaui in medio duorum animalium. Jacebat. In.iij.nocturn.añ. In principio et ante scl'a deus erat verbũ: et ipse natus est hodie saluator mundi. ps. Dñs regnauit exultet. 31. Añ. Ante luciferũ genitus et ante secula: dominus saluator nr̃ hodie nasci dignatus est. ps. Cantate. ij.32. Añ. Nato dño angelorum chorus canebat dicẽs: salus deo nostro sedenti super throno et agno. ps. Dñs regnauit irascant. 32. ℣. Notum fecit dñs all'a. ℟. Salutare suum all'a. Scd̃m lucã.

ca.2.c In illo tpe. Postq̃ cõsumati sunt dies octo vt circũcideret puer: vocatũ est nomen eius iesus. Et reliq.

Homelia sctĩ augustini epĩ. Lectio.vij.

Quid est hoc fratres charissimi: q̃ octaua die circũcidit puer? Ille puer qui erat verbũ i principio apud patrem: et deus erat verbũ: hoc erat in principio apud deũ. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factũ ẽ nihil. Qđ factũ est i ipso vita erat: et vita erat lux hoium: et lux in tenebris lucet. Quid est hoc vt octauo die circũcideret puer. Quod alibi ptermisi: cũ verus esset deus: et erat semp apud patrẽ: ita verus homo ,ppter nos et verã carnem suscepit propter salutẽ nostram. Et ita erat christus dñs in duab⁹ substãtijs: idest in substãtia dei: et in substãtia hois absq3 peccato. Sed in prima: idest in substãtia dei s'm naturam: in alia aũt idest hois substãtia propter nos erat. Sed nũc vna psona est iesus chr̃s in trinitate: qm̃ caro eius non vidit corruptionem. Et homo eius quẽ pro nr̃a suscepit redẽptione: in dño assumptus est. Et in ea parte ex substãtia qua erat deus: nullo impedimẽto aut detrimẽto deitas aut prãs poterat impediri: sed fulsit in celo et in terra et quocũq3 voluit. ℟. Continet in gremio celum terrãq3 regentẽ: virgo dei genitrix prõceres comitantur herilem. Per quos orbis ouans christo

7

sub principe pollet. ℣. Virgo dei genitrix quem totus non capit orbis: in tua se clausit viscera factus homo. Per. Lcõ.viij.

In ea vero pte qua verus homo erat: ea que sunt hois ,ppter nos suscepit: sed absq3 peccato. Quoniã ex viri semine non suscepit carnẽ: sed virtute spũs sci virgo cõcepit et peperit filium suum primogenitũ. Et ideo primogenitus appellat: q2 ineffabiliter ante secula et oẽm creaturã siue in celo: siue in terra principatũ siue principium obtinet: s3 in ea substãtia qua erat hõ: sicut diximus: in ea parte circũcisus est: et infans iesus: et puer vocat⁹ est: et crescẽs: et grã dei erat cũ illo. Et a parẽtib⁹ ducitur ad tẽplũ: et purificat secũdum legẽ moysi: et a symeõe q erat propheta benedicit: et accipit in manibus ille q erat inuisibilis: et palpat impalpabilis qui erat redẽptur⁹ israel: idest oẽs sanctos qui crediderãt in illo. Et anna ,pphetissa filia phanuel de illo ,pphetiçat oĩa que ventura sunt ei in hierl'm.

℟. Nesciens mr̃ virgo virũ peperit sine dolore. Saluatorẽ scl'orum: ipsum regem angelorum: sola virgo lactabat: vbere de celo pleno. ℣. 8

Domus pudici pectoris tẽplũ repẽte fit dei itacta nesciẽs virũ verbo ɔcepit filiũ. Salua.

Si dicat aliquis: circũcisus est chr̃s: et purificatus est in tẽplo s'm legẽ moysi? Respõdebimus: qm̃ nõ venit iesus soluere legẽ: sed adimplere. Vt nõ esset dissimilis pr̃ibus: idest abrahe: et isaac: et iacob: ex quorũ progenie erat s'm carnẽ: vt nõ excusarent se iudei et dicerẽt. Dissimilis es patribus: ideo nolumus credere i te. S3 qđ fecerũt illi in carne: iste fecit in spiritu. Circũcisio eni chr̃i quid est: nisi castitas nr̃a: qua deus delectat in nouissimis tpibus? Quoniã in primo seculo preceptũ est. Crescite et multiplicamini: et replete terrã. Et cum impleta est: nunc precipit: vt qui habent vxores sint taq̃ nõ habẽtes: Et sunt eunuchi: qui seipsos castrauerũt propter regnũ celorum. Qui potest capere capiat: ac Lcõ.ix.

si dixisset alijs verbis. Qui nõ põt capere ⁊ seipsum castrare noluerit: regnū celorū nõ possidebit. Ad lau. ⁊ p hor. añ O admirabile cõmerciū creator generis humani animatū corpus sumens: de virgine nasci dignatus est: ⁊ pcedens hō sine semine largitus est nobis suā deitatē. ps. Dñs regnauit. cū rel. 5. Añ. Qñ natus est ineffabiliter ex virgine: tūc implete sunt scripture: sicut pluuia in velus descendisti vt saluū faceres genus humanum: te laudamus deus nr̄. Añ. Rubū quē viderat moyses incõbustum cõseruatā agnouimus tuā laudabilē virginitatem: dei genitrix intercede p nobis. Añ. Germinauit radix iesse orta ē stella ex iacob: virgo pepit saluatorē: te laudamus deus nr̄. Añ. Ecce maria genuit nobis saluatorem: quem ioānes videns exclamauit dicens: ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mūdi alleluia. Cap. Appuit grā. 40. hym. A solis ortus. 35. ℣. Uerbū caro factū est all'a. ℟. Et habitauit in nobis all'. Ad bñs añ. Mirabile mysteriū declarat' hodie: innouantur nature deus hō factus est: id qđ fuit permansit: ⁊ qđ nõ erat assumpsit: non cõmixtionem passus: neqꝫ diuisionē. Oño. Deus q salutis. Ad. iij. cap. Apparuit grā. 40. ℟. breue. Uerbum caro factū est. All'a alleluia. ℣. Et habitauit in nobis. ℟. All'a. ℣. Glīa. ℟. Uerbū. ℣. Ipse inuocabit me all'. ℟. Pater meus es tu all'a. Ad sextā cap.

hebr̄. ca. j. c Et tu in principio dñe terrā fundasti: ⁊ opera manuū tuarū sunt celi. ℟. bre. Notuꝫ fecit dñs. All'a all'a. ℣. Salutare suū. ℟. All'a. ℣. Gloria. ℟. Notum. ℣. Uiderunt oēs fines terre all'a. ℟. Salutare dei nostri all'a. Ad nonā caplm.

vt supra. Ipsi peribunt tu autē permanebis: ⁊ oēs sicut vestimentū veterascēt: ⁊ velut amictuꝫ mutabis eos ⁊ mutabunt': tu autē ideꝫ ipse es: ⁊ anni tui nõ deficient. ℟. bre. Uiderūt omnes fines terre. All'a all'a. ℣. Salutare dei nostri. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Uiderunt. ℣. Uerbū caro factū est all'a. ℟. Et habitauit in nobis all'a. Ad vesp. aña. O admirabile. Cū rel. psal'. de scā maria. Cap. Apparuit grā. 40. hym. Christe redēptor. 32.

℣. Notum fecit dñs all'a. ℟. Salutare suū all'a. Ad magr̄ añ. Magnum hereditatis mysteriū: templum dei factus est vterus dei nesciens virū nõ est pollutus ex ea carneꝫ assumens: oēs gentes venient dicentes glīa tibi dñe. Oño. Deus qui salutis. Pro scō stephano añ. Stephanus aūt plenus grā ⁊ fortitudine faciebat signa magna in pplo. ℣. Stephanus vidit celos apertos. ℟. Uidit ⁊ introiuit btūs homo cui celi patebunt.

Oratio. Omnipotens sempiterne deus qui primitias martyruꝫ in beati leuite stephani sanguine dedicasti: tribue quesumus: vt pro nobis intercessor existat: qui pro suis etiā persecutoribus exorauit dominuꝫ nostrū iesum christum filium tuū. Qui tecuꝫ viuit ⁊ regnat. De alijs vero octauis nihil fit.

¶ In octa. sancti stephani omnia dicunt' sicut in festo preter orationē que dicitur. Omnipotens sempiterne deus. Et fit cõmemo. de alijs octa. Pro sancto ioanne añ. Iste est ioannes qui supra pectus domini in cena recubuit: beatus apostolus cui reuelata sunt secreta celestia. ℣. Hic est discipulus ille qui testimoniū perhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimonium eius. Oratio.

Ecclesiam tuā dñe benignus illustra: vt beati ioānis apostoli tui ⁊ euāgeliste illuminata doctrinis: ad dona perueniat sempiterna. Per dominū. Pro innocētibus añ. Hi sunt qui cū mulieribus nõ sunt coīnqnati virgines eni sunt: ⁊ sequunt' agnum quocunqꝫ ierit. ℣. Sub throno dei omnes sancti clamant. ℟. Uindica sanguinem nr̄m deus noster. Oratio.

Deus cuius hodierna die preconiū: innocentes martyres nõ loquēdo sed moriēdo ꝯfessi sunt: omnia in nobis viciorum mala mortifica: vt fidem tuam quaꝫ lingua nostra loquitur: etiā moribus vita fateatur. Per. Ad vesp. añ. Lapidauerunt stephanum ⁊ ipse inuocabat dñm dicens: ne statuas illis hoc peccatum. ps. Dixit dñs. cuꝫ rel. 37. In fine Credidi. 38. Añ. Lapides torrentis illi dulces fuerunt: ipsum sequuntur oēs

anime iuste. Aña. Adhesit anima mea post te: quia caro mea lapidata est ꝓ te deus meus. Aña. Stephanus vidit celos apertos: vidit ꝛ introiuit: beatus homo cui celi patebunt. Aña. Ecce video celos apertos ꝛ iesum stantem a dextris dei. Capitm.

eccli. 15. a Qui timet deũ faciet bona: ꝛ q cõtinẽs est iustitie apphẽdet illã: ꝛ obuiabit illi quasi mr̃ honorificata. Hymnꝰ.

Exultet celum laudibus resultet terra gaudijs apostolorũ gloriã sacra canunt solennia. Vos secli iusti iudices ꝛ vera mundi lumina: votis precamur cordiuȝ audite preces supplicũ. Qui celũ verbo clauditis serasq3 eius soluitis: nos a peccatis oĩbus soluite iussu quesumus. Quorũ precepto subditur salus ꝛ languor omniũ: sanate egros moribus nos reddentes virtutibus. Vt cum iudex aduenerit christus in fine seculi: nos sempiterni gaudij faciat eẽ compotes. Gloria tibi dñe qui natus es de virgine cum patre ꝛ sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. ℣. Valde honorandus est beatus ioãnes. ℟. Qui supra pectus domini in cena recubuit. Ad magt aña. Iste est ioannes q̃ supra pectus dñi in cena recubuit: beatus apl'us cui reuelata sunt secreta celestia.

Ecclesiã tuã dñe benignus Orõ. illustra: vt beati ioannis apostoli tui ꝛ euãgeliste illuminata doctrinis: ad dona perueniat sempiterna. Per.

Postea fit cõme. de scto stephano aña. Sepellierunt stephanũ viri timorati: ꝛ fecerunt planctũ magnũ super eũ. ℣. Stephanus vidit celos apertos. ℟. Vidit ꝛ introiuit: beatus homo cui celi patebũt. Oratio. Omnipotẽs sempiterne. Pro innocẽbus aña. Innocentes pro christo infantes occisi sunt: ab iniquo rege lactẽtes interfecti sunt: ipsum sequunt' agnuȝ sine macula ꝛ dicũt semper: gloria tibi dñe. ℣. Sub throno dei oẽs sancti clamant. ℟. Vindica sanguinem nostrum deus noster. Oratio.

Deus cuius hodierna die ꝑconiũ innocẽtes martyres nõ loquẽdo: sed moriẽdo confessi sunt: oĩa in nobis vitiorꝝ mala mortifica: vt fidem tuã quã lingua nr̃a loquitur etiaȝ moribus vita fateatur. Per dominum nostrum.

¶ In octaua sci ioãnis oĩa dicunt' per ordinem sicut in festo eius. Et fit commemo. de innocentibus añ. Hi sunt qui cũ mulieribus nõ sunt coinquinati: virginis eni sunt ꝛ sequũtur agnũ quocũq3 ierit. ℣. Sub throno dei oẽs sancti clamãt. ℟. Vindica sanguinẽ nostrũ deus noster. Oratio. Deus cuius hodierna. Ad vesper. añ. Valde honorãdus est beatus ioãnes: qui supra pectus dñi in cena recubuit. ps. Dixit. 37. cũ rel. Añ. Hic est discipulus ille qui testimoniũ perhibet de his: ꝛ scimus qꝛ veruȝ est testimoniũ eius. ps. Laudate. 37. Añ. Hic est discipulus meus: sic eum volo manere donec veniã. ps. Credidi. 38. Añ. Sũt de hic stantibus qui non gustabunt morteȝ: donec videant filium hoĩs in regno suo. ps. In cõuertendo. 39. Añ. Ecce puer meꝰ electus quem elegi: posui super eũ spiritum meũ. ps. Dñe probasti. 41. cuȝ rel. ps. de aplis. Cap.

Vidi supra montem sion agnũ stantẽ ꝛ cũ eo centum quadraginta quattuor milia: habẽtes nomen eius ꝛ nomẽ patris eius scriptuȝ in frontibus suis. Hymnus. apoc. 14. a

Sanctorum meritis inclyta gaudia pangamus socij gestaq3 fortia: nã gliscit animus promere cantibꝰ victorum genus optimũ. Hi sunt quos retinens mundus inhoruit ipsum nã sterili flore per ariduȝ: spreuere penitus teq3 secuti sunt rex christe bone celitꝰ. Hi pro te furias atq3 ferocia calcarũt hominũ seuaq3 verbera: cessit his lacerans fortiter vngula nec carpsit penetralia. Ceduntur gladijs more bidentiuȝ nõ murmur resonat nõ querimonia: sed corde tacito mens bene cõscia conseruat patientiã. Que vox que poterit lingua retexere que tu martyribꝰ munera preparas: rubri nã fluido sanguine laureis ditantur bene fulgidis. Gloria tibi dñe qui natus es de virgine cũ patre ꝛ sctõ spũ in sempiterna secula. Amẽ. ℣. Sub throno dei oẽs sancti

clamant. ℟. Uindica sanguinem nostrũ deus noster. Ad magñ añ. Hi sunt qui cũ mulieribus nõ sunt coinquinati virgines eni sunt: ⁊ sequunt agnum quocunqꝫ ierit. Oratio.

Deus cuius hodierna die preconiũ: innocentes martyres nõ loquẽdo sed moriẽdo ꝯfessi sunt: omnia in nobis viciorum mala mortifica: vt fidem tuam quaꝫ lingua nostra loquitur: etiã moribus vita fateatur. Per. Et fit cõmemo. de sancto ioanne añã. Exijt sermo iter fratres ꝙ discipulus ille nõ moritur: ⁊ non dixit iesus nõ moritur: sed sic eum volo manere donec veniaꝫ. ℣. Hic est discipulus ille qui testimonium perhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimoniũ eius. Oratio. Ecclesiam tuam dñe.

¶ In octaua sanctorũ innocentiũ omnia dicunt sicut in festo. Sed nonũ ℟. nõ cantatur: quia Te deuꝫ laudamus dicitur. Ad vesper. añ. Herodes irat⁹: ⁊ cum reli. psal. de martyribus. Caplm.

Gal. 4. a Fratres: Quanto tpe heres paruulus est nihil differt a seruo cũ sit dñs omniũ: sed sub tutorib⁹ ⁊ actorib⁹ est: vsqꝫ ad prefinitũ tẽpus a pr̃e.

Christe redẽptor omniũ Hym. ex parte patris vnice: solus ante principiuꝫ natus ineffabiliter. Tu lumen tu splendor patris tu spes perennis omniũ: intende quas fundunt preces tui per orbẽ famuli. Memẽto salutis auctor ꝙ nr̃i quondã corporis: ex illibata virgine nascẽdo formam sumpseris. Sic presens testatur dies currens ꝑ anni circulũ: ꝙ solus a sede patris mũdi salus adueneris. Hunc celum terra hunc mare hũc omne qd̃ in eis est: auctorẽ aduẽtus tui laudãs exultat cãtico. Nos quoqꝫ qui sctõ tuo redempti sanguine sumus: ob diẽ natalis tui hymnũ nouum concinimus. Gloria tibi dñe qui natus es de virgine: cum patre ⁊ sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. ℣. Notum fecit dominus alleluia. ℟. Salutare suum allã. Ad magñ añ. Puer iesus proficiebat etate ⁊ sapientia: corã deo ⁊ hominibus. Oratio.

Omnipotẽs sempiterne deus: dirige actus nostros in beneplacito tuo: vt in nomine dilecti filij tui mereamur bonis operibus abundare. Per eundẽ. Deinde fit cõme. de innocentibus añ. Innocẽtes pro chr̃o infantes occisi sunt: ab iniquo rege lactẽtes interfecti sunt: ipsum sequunt agnũ sine macula: dicũt semꝑ glĩa tibi dñe. ℣. Sub throno dei omnes sci clamant. ℟. Uindica sanguinẽ nr̃m deus noster. Orõ. Deus cui⁹ hodierna.

¶ In vigilia epiphanie: ad matu. inuita. Chr̃s natus est nobis. Uenite adorem⁹. ps. Uenite. Hym. Christe redẽptor. In .i. noc. añ. Dñs dixit ad me filius me⁹ es tu ego hodie genui te. ps. Quare fremuerũt. Añ. In sole posuit tabernaculũ suũ: ⁊ ipse tanqꝫ spõsus ꝓcedẽs de thalamo suo. ps. Celi enarrãt. Añ. Eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glĩe. ps. Dñi ẽ terra. ℣. Tanqꝫ spõsus. ℟. Dñs ꝓcedens de thalamo suo. Lectiões legunt de sermonib⁹ sci augustini. s. Audistis fr̃es. vel Tẽporalis. ⁊ tres vltie lec. legunt de homel. sci hieronymi presbr̃i: sup euãgeliuꝫ. Defuncto herode. vt infra. Sermo sci augustini epi. Lectio pma.

Audistis fratres charissimi quẽadmodũ nobis btũs euãgelista: hodie generationis chr̃i retulit sacramentũ. Chr̃i inquit generatio: sic erat. Dñs noster iesus fratres charissimi: q in eternũ cũctorꝫ est creator hodie nascẽdo de mr̃e factus ẽ nobis saluator. Natus est nobis hodie in tpis volubilitate: vt nos perducat ad pr̃is eternitateꝫ. Factus est deus hõ: vt hõ fieret deus. Et vt panẽ angeloꝝ mãducaret homo: dñs angelorũ factus est hodie homo. Hodie impleta est ꝓphetia illa que dicit. Rorate celi desuper ⁊ nubes pluãt iustũ: aperiat terra ⁊ germinet saluatoreꝫ. Factus est igit qui fecerat: vt inueniret qui pierat. Sic eni in psalmis hõ confitet. Priusꝙ humiliarer ego peccaui. Et iterum: Erraui sicut ouis que perierat: peccauit homo ⁊ factus est reus: natus est hõ deus: vt libe

raret reus. Homo igit cecidit sed de-
us descēdit. Cecidit hō miserabiliter:
sed deus descēdit misericorditer. Ce-
cidit hō per supbiā: descendit deus cū
grā. Sic nāqz mr̄ dn̄i ab angelo audi-
uit. Aue grā plena dn̄s tecū. Qui nat⁹
est primo sine matre in celis: hodie na-
1 tus est sine pr̄e in terris. R. Ecce agnus
dei qui tollit peccata mundi: ecce de quo di-
cebā vobis qui post me venit ante me factus
est. Cuius nō sum dignus corrigiā calciamē
ti soluere. V. Qui de terra est de terra loqui
tur: qui de celo venit super oēs ē. Cuius nō.
O Miracula: o ꝓdigia: Lectio .ij.
o fratres charissimi. Nature iura
mutant: in hoīe: deus nascit: virgo si-
ne viro grauidat. Mox viri nesciā ser
mo dei maritat: simul facta ē mr̄ ꝛ vir
go. Mater facta: sʒ incorrupta. Uirgo
habēs filiū: nesciēs virū. Semp clausa:
sed nō infecūda. Solus enim sine pctō
natus est: quē sine virili cōplexu nō cō
cupiscētia carnis: sʒ obediētia genuit
mētis. Uirgo cōcepit: sola vulneri no-
stro medicinā parare potuit: que nō ex
peccati vulnere germē pie ꝓlis emisit.
O mira ꝛ inexquisita cōpago: o noua
ꝛ inaudita cōmixtio: de⁹ q est ꝛ q erat
creator fit creatura. Qui est imēsus ca
pit: diuites cōstituēs: paup efficitur.
Incorpore⁹ carne vestit. Sermo cras
sescit. Uidet inuisibilis: palpat impal
pabilis: imortalis occidit: cōprehen-
dit incōprehēsibilis. Quē celū ꝛ terra
bn̄dicit: in ꝑsepi angusto collocat. An
merat in seculo: qui est ante scl̄a. Chr̄s
iesus heri ꝛ hodie: idem ipse ꝛ in secu-
la. Heri dixi propter mortalitatē: ho-
die propter eternitatem. Merito ho-
die locuti sunt celi: gratulati sunt ange
li: pastores iocūdati: magi illuminati:
2 reges turbati: martyres coronati: de
mones effugati. R. Dies sanctificatus il
luxit nobis venite gētes ꝛ adorate dominū.
Quia hodie descendit lux magna in terris.
V. Hec est dies quam fecit dn̄s: exultemus
ꝛ letemur i ea. Quia. Lectio tertia.
L Sit cū gaudio dicamus scē vir-
gini marie mr̄i dn̄i nr̄i iesu christi: dica
mus ꝛ nō ꝯfundamur. Lacta mr̄ chr̄m:
ꝛ dn̄m nr̄m ꝛ cibū. Lacta panē de celo
veniētē: lacta eū q talē fecit te: ꝛ ipse fie
ret in te: q tibi ꝛ munus fecūditatis at-
tulit ꝯceptus: ꝛ domū virginitatis nō
abstulit natus: q sibi anteq̄ nasceret:
ꝛ vterū de quo nasceret: ꝛ tp̄s quo na
sceret: ꝛ diē i quo nasceret: ꝛ ciuitatē
in qua nasceret elegit: ꝛ ip̄e ꝯdidit qđ
elegit. Sic nāqz oliʒ p̄dictū est. Mr̄ siō
dicet hō ꝛ hō fact⁹ est in ea: ꝛ ipse fun-
dauit eā altissimus. O oīpotētia nascē
tis: o magnificētia de celo ad terrā de
scēdētis. Adhuc in vtero portabat: ꝛ
ex vtero mr̄is a ioanne baptista saluta
bat. Tūc ille symō senex famosus: an-
nosus: ꝓbatus: coronatus: tūc agno-
uit: tūc adorauit: tūc dixit. Et nūc dn̄e
dimitte seruū tuū in pace: qꝛ viderunt
oculi mei salutare tuū. Differebat exi-
re de seculo: vt videret natū per quez
conditū est seculū. Agnouit infantē se-
nex: factus est in puero puer. Innoua-
tus est i etate: qꝛ plen⁹ erat pietate. R. 3
Benedictus qui venit in noīe dn̄i: deus dn̄s
ꝛ illuxit nobis. All'a all'a. V. Hec dies quā fe
cit dn̄s: exultemus ꝛ letemur in ea. All'a. In
scđo noct. añ. Speciosus forma pre filijs
hoīum: diffusa est grā in labijs tuis. Ps. Eru
cta. 19. Añ. Hō natus est in ea: ꝛ ipse funda
uit eā altissimus. Ps. Fūdamēta. 30. Añ.
Exultabūt omnia ligna siluarū āte faciē dn̄i:
quoniā venit. Ps. Cātate .i. 31. V. Specio-
sus forma pre filijs hominuʒ. R. Diffusa est
R gratia in labijs tuis. Lectio quarta.
Ogo vos fratres charissimi: qs
sit iste senex symeō: quā magnitudinē
sentiebat in paruulo: Qđ videbat: mr̄
portabat. Qđ itelligebat mūdū rege-
bat. Ipse ferebat: ꝛ chr̄s regebat. Sy-
meō senex ferebat chr̄m īfantē: ꝛ chr̄s
regebat symeonē i senectute. Quid er-
go dixit symeō: audite. Nūc dn̄e dimit
te seruū tuū in pace. In pace inq̄: quā
cōmēdaturus es discipulis dicēs. Pa
cē meā do vobis: pacē relinquo vobis.
Dictum ei fuerat a dn̄o: q nō gustaret

morte nisi videret chrm dnm natum: Natus e chrs: ille veniebat et iste ibat. Sed nisi veniret ille: iste ire nolebat. Ia senectus matura excludebat: sed sincera pietas detinebat. At ubi natus est chrs: at ubi manibus matris portatu vidit: et divinam infantia pia senectus agnouit: accepit eu in manibus suis: et dixit. Nunc dimitte dne seruu tuuz in pace. Adimpletu est desideriu senis i mudi ipsius senectute. Ipse ad sene homine venit qui mudu inveteratu invenit. In isto qde seculo diu esse nolebat: et christu in hoc sclo videre cupiebat: cantas cu propheta et dices. Ostende nobis dne misericordia tua: et salutare tuum da nobis. Deniqz ut noveritis ita esse: istius modi leticiam coclusit dicens. Nunc dimittis domine seruum tuum in pace: quia viderunt oculi mei

4 salutare tuum. R. Congratulamini mihi omnes qui diligitis dnm. Quia cu essem paruula placui altissimo: et de meis visceribus genui deu et homine. V. Beata me dicent omnes generationes: quia ancilla humile respexit deus. Quia cum. Lectio quinta.

Hec sunt testimonia tua dne iesu anteq tibi sternerent fluctus maris: capi cederet imperati. Anteq venti te iubente siluissent: mortui te vocate resurrexissent: sol te moriente palluisset: terra te resurgete tremuisset: celum te ascendente patuisset. Adhuc eni manibus matris portabaris: et iaz dns orbis agnoscebaris. Ubiqz eni chrs dns pulcher occurrebat. Pulcher i celis: pulcher in terris: pulcher i pre verbu pulcher in matre caro et verbum: pulcher in utero virginis ubi non amisit divinitate cum suscepit humanitatez. Quia cu hic fuisset et cu manibus portaret: locuti sunt celi: gavisi sunt angeli: magos stella direxit: adoratus est in presepio cibaria mansuetoru. Pulcher ergo chrs in miraculis: in flagellis: in sermonibus: in verberibus: pulcher no curas mortez: et mortuos suscitas: pulcher in ligno: pulcher in celo: pulcher

in sepulchro. R. Confirmatu est cor virginis: in quo divina mysteria angelo nuciante cocepit tunc forma pre filijs hoium castis suscepit visceribus. Et benedicta in eternuz deu nobis protulit et hoiem. V. Domus pudici pectoris teplu repete fit dei: intacta nesciens viru verbo cocepit filiu. Et. Lco. vi. 5

Quis igit fratres charissimi non adoret primu et novissimuz: initiu et fine: alpha et o: Quis inq no adoret per que aspiravit dies: et effugate sunt tenebre: Natus est in tpe ut absolueret peccator. Sic eni scriptu est. Infirma mudi elegit deus ut confundat fortia. Dns enim iesus chrs per carne qua suscepit tribuit nobis magna spe: magna cosolatione: magna gratia. Natus est que no noveramus: lactatus e a matre: surit qd noveramus. Mercatus est a nobis: qd hic abudat nasci et mori. Resurgere et i eternu vivere: no hic erat. Invenit hic viles merces terrenas et terrestribus attulit peregrinas et celestes. Si expavescis o quisqs auditor es morte chri: ama resurrectionez chri. Multi quide cotepseru humilez chrm: et no pervenerut usqz ad altitudine chri. Qui aut adoraverut humile

6 invenerut excelsuz. R. Beata et venerabilis es virgo maria: que sine tactu pudoris inventa es mater salvatoris. Iacebat in presepio et fulgebat in celo. V. Dne audivi auditum tuuz et timui: consideravi opera tua et expavi in medio duor animaliuz. Iacebat. In iij. noctur. an. In principio et ante scla deus erat verbu: et ipse natus est hodie salvator mundi. Ps. Dns regnavit exultet. 31. An. Ante luciferu genitus et ante secula: dominus salvator nr hodie nasci dignatus est. Ps. Cantate. ij. 32. An. Nato dno angelorum chorus canebat dices: salus deo nostro sedenti super throno et agno. Ps. Dns regnavit irascant. 32. V. Notum fecit dns alla. R. Salutare suu alla. Sequit euag. s. Defuncto. Require post hunc sermone. Alius sermo sancti augustini episcopi legendus loco Audistis. Lco. i.

Temporalis sm carne filij dei do

mini nr̃i natiuitas ante scl'a p̃destinata: a ꝓphetis prenũciata: ab apl'is p̃dicata: in veteri testamẽto figuris cõgruẽtibus obuoluta: in nouo testamẽto rebus manifestissimis reuelata: p̃rib⁹ ꝓmissa: nobis exhibita: fr̃es charissimi: cõmẽdat deus in nobis gratuitaꝫ charitatẽ: gratuitã qppe nobis impendit deus dilectionẽ: qb⁹ gratis vnigeniti sui misit redẽptionẽ. De quo paulo ante tota cãtauit eccl'ia. Redẽptioneꝫ misit dñs ppl'o suo. Qđ de chr̃o intelligẽdũ esse: btũs paulus ostẽdens ait. Qui factus est sapia nobis a deo ⁊ iustitia: ⁊ sanctificatio ⁊ redẽptio. Lectio. ij.

Ista vero natiuitas filij dei: quaꝫ hodie celebramus: nõ est de vtero dei p̃ris: ſꝫ de vtero virginis mr̃is. Huic natiuitati sue p̃posuit initiũ mundi qui factor est mũdi. Nec solũ initiuꝫ mũdi preposuit: sed quod est mirabilius plenitudinẽ temporis. Istam natiuitatẽ suaꝫ ille filius in tempore seruauit: quem eternus pater sine tempore generauit. Sic nãqꝫ nascendo dignat̃ filius a p̃re mitti: q nũꝙ põt a patre dimitti. Nõ est ergo ista eius p̃ma natiuitas: ſꝫ scd̃a. Istã natiuitatẽ filij dei hũanitas mr̃na p̃cessit: cuius primã natiuitatẽ p̃rna diuinitas nullatenus ãtecessit. Qui ergo nõ est posterior p̃ri: idem factus est posterior mr̃i. Inde est ꝙ hodie celebramus scẽ virginis partũ: illius vtiqꝫ virginis: quã sic veraciter p̃dicamus ⁊ matrẽ: cuius virginitateꝫ glĩficauit vera fecũditas: ⁊ cui⁹ veraꝫ fecũditatẽ glorificauit intemerata virginitas. Huic eni virgini gr̃a fecũditatis accessit: sed ab ea virginitatis gr̃a nõ recessit. Huic enim virgini est factũ vt ei nullatenus ista possit inesse fecunditas: nisi pmaneret ei⁹ itemerata virginitas. Lcõ. iij.

Sola hec virgo singularẽ gratiaꝫ sũme diuinitatis accepit: soli donatũ est: vt i illa ⁊ de illa rerũ oĩum creator misericorditer crearet̃: institutor feminarũ sine semine cõciperet̃: ⁊ de⁹ sine initio nat⁹: initialiter nasceret̃. Istã filij dei natiuitatẽ q̃ in tp̃e facta ẽ: doctor gẽtiũ isinuãs ait. Cũ aũt venit plenitudo tp̃is: misit de⁹ filiũ suũ natũ ex muliere factuꝫ sub lege: vt eos q sub lege erãt redimeret: vt adoptionẽ filioꝝ recipem⁹. Quib⁹ v̾bis btissim⁹ paulus fecit corda nr̃a: ad itelligẽtiã nr̃e saluatiõis itẽta. Diuinoꝝ nãqꝫ fidelis ꝯsci⁹ arcanoꝝ: p̃dicauit vobis multũ mirabile: multũ amabile: multũ laudabile sacramẽtũ. Quare mirabile? Quia sic factũ est. Quare amabile? Quia pro nobis factum est. Quare laudabile? Quia ille qui natus est verus deus ex deo: idem natus est ex homine verus homo. L. iiij.

Quid eni tã mirabile ꝙ vt ver⁹ deus: q naturalr̃ dñs nat⁹ ẽ de p̃re: idẽ seru⁹ nasceret̃ ex v̾gine: ⁊ creator oĩuꝫ tẽpoꝝ crearet̃ in tp̃e. Quare aũt nobis hoc admirabile sacramẽtũ? Qr vnigenit⁹ q est i sinu p̃ris ideo nasci dignat⁹ est ex v̾gine ver⁹ hõ: vt nos nasci faceret ex deo. Ut aũt ipsuꝫ qđ dicimus cũctis audiẽtib⁹ pleni⁹ inotescat: ea q̃ de vnigeniti dei hũana natiuitate simil̾ audiuim⁹ denuo reuoluam⁹. Cuꝫ aũt venit inqt plenitudo tp̃is misit de⁹ filiũ suũ natũ ex muliere factũ sub lege. Ecce q̃liter de⁹ ver⁹: nat⁹ ẽ hõ verus. Quid ãt nob tã mirabilis dei hũana natiuitas ꝯtulerit: ondẽs apl'S ait. Ut eos qui sub lege erãt redimeret: vt adoptionẽ filioꝝ reciperemus. L. v.

Ecce quẽadmodũ nat⁹ de⁹ hõ fecit: vt nos hoies nasceremur ex deo. Eteni p gr̃aꝫ ex deo nati sum⁹: qñ adoptionẽ filioꝝ dei credẽdo accepimus. Ex deo eni natus btũs ioãnes oñdens ait. Quotquot aũt receperũt eũ: dedit eis ptãtẽ filios dei fieri. His q credũt i noie ei⁹. Qui nõ ex sãguib⁹: neqꝫ ex volũtate carnis: neqꝫ ex volũtate viri: ſꝫ ex deo nati sunt. Hãc adoptionẽ diuine gr̃e recepim⁹ i hoie scd̃o: quã pdideramus i p̃mo. Istã gr̃aꝫ nõ habuim⁹ qñ in iniqtatib⁹ ꝯcepti: ⁊ i delictis nati sum⁹. Qr pri⁹ cognoscimur perdidisse:

ꝙ nasceremur i carne. In quo omnes peccauerūt: in ipso adoptiōis gratiaꝫ perdiderūt. Cōmendat aūt suā charitatem deus in nobis: quia factū est vt vnigenitus per quē facta sunt oīa: fieret inter oīa: in plenitudine tēporis factus: per quē factū est tēpus. Lcō. vi.

Differendū est aūt fratres charissimi: quomodo potuerit fieri p quē facta sunt oīa: vel qualiter in plenitudine tpis factus asserit̄: p quē facta sunt tpa. Utrūqꝫ eni sci. pphete apliqꝫ dixerūt: vtrūqꝫ nobis veracius ipsius veritatis discipuli tradiderunt. Chrs eni q huius natiuitatis sue testes misit aplos natus: ipse pphetas mittere dignatus est nasciturus. Et pphete igitur ꝛ apli a veritate missi venerunt: ꝛ ab eadē que nobis dicerēt audierunt. In quorū verbis nihil est falsum: nihil est dubium: sed totum manifestissime verum: totum verissime manifestum. Ecce fratres charissimi pphetica apostolicaqꝫ doctrina dum dei filium ꝛ factorē dicit ꝛ factum: dum creatorē asserit ꝛ creatū: dū tpalē predicat ꝛ eternū: nullatenus a seipsa discrepat: nec se ipsam vitio falsitatis oppugnat: sed salutē fidei ꝛ veritatē vtriusqꝫ natiuitatis vera pfessiōe cōseruat. Manet eni prorsus in dn̄o vnigenito vtraqꝫ natiuitatis vera: in quo vera manet humana diuinaqꝫ substātie. Scdꝫ mattheū.

ca. 2. In illo tpe: Defuncto herode: ecce angelus dn̄i apparuit in sompnis ioseph in egypto dicens: Surge ꝛ accipe puerū ꝛ matreꝫ eius ꝛ vade in terrā israel: defuncti sunt eni qui querebāt aiam pueri. Et reℓ. Homelia scti hieronymi presbyteri. Lectio septia.

Ex hoc loco intelligimus nō solū herodē: sed ꝛ sacerdotes ꝛ scribas eodē tēpore necē dn̄i fuisse meditatos. Qui cōsurgens accepit pueruꝫ ꝛ mr̄eꝫ eius. Nō dixit accepit filiū suū ꝛ vxorē suā: sed puerū ꝛ matreꝫ eius: quasi nutricius nō maritus. Audiens autem ꝙ archelaus regnaret in iudea pro herode patre suo: timuit illo ire.

7 ℟. Continet in gremio celuꝫ terramqꝫ regentē: virgo dei genitrix proceres comitantur herilem. Per quos orbis ouans christo sub principe pollet. ℣. Uirgo dei genitrix quem totus non capit orbis: in tua se clausit viscera factus homo. Per. Lcō. viii.

Multi propter ignorātiaꝫ historie labunt̄ errore: putātes eundē esse herodē a quo in passiōe dn̄s irridet̄: ꝛ q nūc mortuus esse refert̄. Ergo herodes ille qui cū pilato postea amicitias fecit: huius herodis filius ē frater archelai: Quē ꝛ ipsuꝫ tyberius cesar lugdunū que galliarū ē ciuitas relegauit: fratrēqꝫ eius herodē successorē regni fecit. Lege iosephi historiā. Et veniēs habitauit in ciuitate q̄ vocabat̄ naçareth: vt adimpleret̄ qd̄ dictuꝫ est per prophetas: qm̄ naçareus vocabitur.

8 ℟. Nesciens mr̄ virgo virū peperit sine dolore. Saluatorē sclo᷑: ipsuꝫ regeꝫ angelo᷑: sola virgo lactabat: vbere de celo pleno. ℣. Domus pudici pectoris tēplū repēte fit dei itacta nesciēs virū verbo ꝯcepit filiū. Salua.

Si fixū de scripturis Lectio. ix. posuisset exemplū nūꝗ̄ diceret: quod dictū est per prophetas: sed simpliciter quod est per prophetā. Nunc autem pluraliter prophetas vocans: ostendit se nō verba de scripturis sumpsisse sed sensuꝫ. Naçareus sanctus interpretatur. Sanctum auteꝫ dominū futurū omnis scriptura cōmemorat.

Añ. O admirabile ꝯmerciū creator generis humani animatū corpus sumens: de virgine nasci dignatus est: ꝛ pcedens hō sine semine largitus est nobis suā deitatē. Ps. Dn̄s regnauit. cū reℓ. 5. Añ. Qn̄ natus est ineffabiliter ex virgine: tūc implete sunt scripture: sicut pluuia in velus descendisti vt saluū faceres genus humanum: te laudamus deus nr̄. Añ. Rubū quē viderat moyses incōbustum cōseruatā agnouimus tuā laudabilē virginitatem: dei genitrix intercede p nobis. Añ. Germinauit radix iesse orta ē stella ex iacob: virgo pepit saluatorē: te laudamus deus nr̄. Añ. Ecce maria genuit nobis saluatorem:

quem ioānes videns exclamauit dicens: ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mūdi alleluia. Cap. Fratres quanto tpe. Hym. A solis ortus. 35. ℣. Verbū caro factū est all'a. ℟. Et habitauit in nobis all'. Ad bñs añ. Dum mediū silentiū tenerent oia: ꝛ nox in suo cursu mediū iter perageret: oīpotens sermo tuus dñe a regalib⁹ sedibus venit all'.

Omnipotēs sempiterne Oratio. deus: dirige actus nostros in beneplacito tuo: vt in noīe dilecti filij tui mereamur bonis operibus abūdare. Per eūdē. Ad .iij. cap. Frēs quāto. 35 ℟. breue. Verbum caro factū est. All'a alleluia. ℣. Et habitauit in nobis. ℟. All'a. ℣. Glia. ℟. Verbū ℣. Ipse inuocabit me all'. ℟. Pater meus es tu all'a. Ad sextaꝫ cap.

Gal. 4. a At vbi venit plenitudo tpis: misit de⁹ filiū suū factū ex muliere: factū sub lege: vt eos q sub lege erāt redimeret: vt adoptionē filioꝝ reciperemus. ℟. br̄. Notū fecit dñs. All'a all'a. ℣. Salutare suū. ℟. All'a ℣. Gloria. ℟. Notum. ℣. Viderunt oēs fines terre all'a. ℟. Salutare dei nostri all'a. Ad nonā capl'ꝫ.

Gal. 4. a Itaqꝫ iaꝫ nō est seruus sed filius: qꝫ si filius ꝛ heres per deum. ℟. bre. Viderūt omnes fines terre. All'a all'. ℣. Salutare dei nostri. ℟. Alleluia ℣. Gloria. ℟. Viderunt. ℣. Verbū caro factū est all'a. ℟. Et habitauit in nobis all'a. Ad vesper. añ. Ante luciferum genitus. Cuꝫ reliquis. ps. Dixit dñs. 37. In fine. Laudate dominū omnes gentes. 38. Capl'm.

Esaie 60. a Surge illuminare hierusalē quia venit lumē tuū: ꝛ glia dñi sup te orta ē:

Hostis herodes impie Hymn⁹. christum venire quid times: nō eripit mortalia qui regna dat celestia. Ibant magi quā viderāt stellā sequētes preuiam: lumen requirunt lumine deū fatentur munere. Lauacra puri gurgitis celestis agnus attigit: peccata que nō detulit nos abluendo sustulit. Nouū genus potentie aque rubescunt hydrie: vinūqꝫ iussa fundere mutauit vnda originē. Gloria tibi dñe q apparuisti hodie: cum patre ꝛ sancto spiritu in sempiterna secula. Amē. ℣. Reges tharsis ꝛ insule munera offerēt. ℟. Reges arabum ꝛ saba dona adducent. Ad magt añ. Magi videntes stellam dixerunt ad inuicem: hoc signum magni regis est eamus ꝛ inquiramus eum ꝛ offeramus ei munera auruꝫ thus ꝛ myrrhā. Oratio.

Deus qui hodierna die vnigenitū tuū gentib⁹ stella duce reuelasti: cōcede ꝓpitius: vt q iā te ex fide cognouimus: vsqꝫ ad cōtēplādā speciē tue celsitudinis perducamur. Per eūdē.

¶ In epiphania dñi ad matu. nō dicitur Dñe labia. nec Deus in adiutoriū. sed absolute incipiat hebdomadari⁹. añ. Afferte dño filij dei: adorate dñm in aula sancta eius. ps. Ipsum. 13. Añ. Fluminis impetus letificat all'a: ciuitatē dei all'a. ps. De⁹ nr̄. 23. Añ. Psallite deo nr̄o psallite: psallite regi nr̄o psallite sapiēter. ps. Oēs gētes plau. 19. ℣. Ois terra adoret te ꝛ psallat tibi. ℟. Psalmū dicat noi tuo dñe. Lectio. i.

Omnes sitiētes venite ad aquas: ꝛ qui nō habetis argētū properate: emite ꝛ comedite. Venite emite absqꝫ argēto ꝛ absqꝫ vlla cōmutatiōe vinū ꝛ lac. Quare appēditis argentū nō in panib⁹: ꝛ laborē vestrū nō i saturitate? Audite audiētes me ꝛ comedite bonuꝫ: ꝛ delectabit̄ in crassitudine anima vestra. Inclinate aurē vestrā ꝛ venite ad me: audite ꝛ viuet aia vr̄a. Et feriam vobiscū pactū sempiternū: misericordias dauid fidelis. Ecce testē ꝑplis dedi eū: ducē ac p̄ceptorē gentibus. Ecce gētē quā nesciebas vocabis: ꝛ gētes q̄ nō cognouerūt te ad te currēt: ꝓpter dñm deū tuū: ꝛ sanctū israel q glificauit te. Querite dñm dū inueniri pōt: inuocate eū dū prope est. Derelinq̄t ipi⁹ viā suā: ꝛ vir iniquus cogitatiōes suas: ꝛ reuertat̄ ad dñm ꝛ miserebit̄ eius: ꝛ ad deū nostrū quoniaꝫ multus est ad ignoscenduꝫ. Non enim cogitatiōes mee cogitationes vestre: neqꝫ vie mee vie vestre dicit dñs. Quia sicut exaltātur celi a terra: sic exaltate sunt vie mee a vijs vestris ꝛ cogitatio

nes mee a cogitationibus vestris. Et quomõ descẽdit imber ꝛ nix de celo: ꝛ illuc vltra nõ reuertit: sed inebriat terram ꝛ infundit eã: ꝛ germinare eã facit: ꝛ dat semen serẽti ꝛ panẽ comedẽti: sic erit verbũ meũ quod egredietur de ore meo. Non reuertetur ad me vacuũ: sed faciet quecũq; volui: ꝛ ꝓsperabit in his ad que misi illud: quia in leticia egrediemini: ꝛ in pace deducemini. ℟. Hodie in iordane baptizato dño
1 aperti sunt celi ꝛ sicut colũba super eũ spiritus mãsit: ꝛ vox patris intonuit. Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene complacui. ℣. Descendit spiritus scũs corporali specie sicut colũba i ipsũ ꝛ vox de celo facta ẽ. Hic.

Surge illuminare hierusalẽ: quia venit lumẽ tuũ ꝛ gloria dñi super te orta est. Quia ecce tenebre operi. ẽt terrã: ꝛ caligo populos. Super te autẽ orietur dñs: ꝛ gloria eius in te videbit. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: ꝛ reges in splẽdore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos ꝛ vide: omnes isti ꝯgregati sunt venerunt tibi. Filij tui de lõge veniẽt: ꝛ filie tue de latere surgent. Tunc videbis ꝛ affluẽs: ꝛ mirabitur ꝛ dilatabitur cor tuũ: quando cõuersa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gentiũ venerit tibi. Inundatio camelorũ operiet te: dromedarij madian ꝛ epha. Omnes de saba venient aurũ ꝛ thus deferentes: ꝛ laudẽ dño annunciãtes. Omne pecus cedar cõgregabit tibi: arietes naba yoth ministrabunt tibi. Offerentur sup placabili altari meo: ꝛ domũ maiestatis mee glorificabo. Qui sunt isti qui vt nubes volãt: ꝛ quasi columbe ad fenestras suas: Me enim insule expectãt: ꝛ naues maris in principio: vt adducã filios tuos de longe. Argẽtum eorũ ꝛ aurũ eorũ cum eis nomini dei tui: ꝛ scõ israel qui glĩficauit te. Et edificabũt filij peregrinorũ muros tuos ꝛ reges eorũ ministrabunt tibi. In indignatiõe enim mea percussi te: ꝛ in reconciliatiõe mea misertus sum tui.

Lcõ. ij.

Et apient porte tue iugiter: die ꝛ nocte nõ claudent: vt auferat a te fortitudo gentiũ: ꝛ reges eorũ adducãtur. Gens eni ꝛ regnũ qđ nõ seruierit tibi peribit: ꝛ gẽtes solitudine vastabunt. ℟. In columbe specie spũs sanctus visus ẽ 2
paterna vox audita ẽ. Hic est filius meus dilectus in quo mihi bñ cõplacui. ℣. Celi apti sunt sup eũ: ꝛ vox patris intonuit. Hic est.

Lectio. iij.

Gaudẽs gaudebo in dño: ꝛ exultabit aĩa mea in deo meo: q: induit me vestimento salutis: ꝛ indumẽto iustitie circũdedit me. Quasi spõsũ decoratũ corona: ꝛ quasi spõsam ornatã monilibus suis. Sicut enĩ terra profert germẽ suũ: ꝛ sicut hortꝰ semen suũ germinat: sic dñs deus germinauit iustitiã ꝛ laudẽ coram vniuersis gentibus. Propter siõ nõ tacebo: ꝛ propter hierusalẽ non quiescã: donec egrediatur vt splẽdor iustus eius: ꝛ saluator eius vt lãpas accendat. Et videbunt gentes iustum tuũ: ꝛ cuncti reges inclytũ tuum. Et vocabit tibi nomen nouũ quod os dñi nominauit. Et eris corona glorie in manu dñi: ꝛ diadema regni in manu dei tui. Non vocaberis vltra derelicta: ꝛ terra tua nõ vocabitur amplius desolata. Sed vocaberis volũtas mea in ea: ꝛ terra tua inhabitabit. Quia cõplacuit dño in te: ꝛ terra tua inhabitabit. Habitabit enim iuuenis cũ virgine: ꝛ habitabunt in te filij tui. Et gaudebit spõsus super spõsam: ꝛ gaudebit sup te deus tuus. Super muros tuos hierusalem cõstitui custodes: tota die ꝛ nocte perpetuo nõ tacebunt. Qui reminiscimini deũ ne taceatis ꝛ ne detis silentiũ ei donec stabiliat: ꝛ donec ponat hierĩz
laudẽ in terra. ℟. Reges tharsis ꝛ insule 3
munera offerent. Reges arabũ ꝛ saba dona dño deo adducent. ℣. Oẽs de saba venient aurum ꝛ thus deferentes. Reges. In scđo nocturno aña. Omnis terra adoret te ꝛ psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo domine. ps. Iubilate deo omnis terra. 23. Aña. Reges tharsis ꝛ insule munera offerẽt regi

dño. ps. Deus iudi. 28. An. Omnes gen/
tes quascunq3 fecisti venient: ⁊ adorabũt co
ram te domine. ps. Inclina. 29. ℣. Reges
tharsis ⁊ insule munera offerent. ℟. Reges
arabũ ⁊ saba dona adducent. Sermo san
cti augustini episcopi. Lectio. iiij.
Ad partũ virginis adorandũ ma/
gi ab oriẽte venerũt. Hunc die3 hodie
celebramus: huic debitum solennitati
sermonẽq3 persolvimꝰ. Illis dies iste
primus illuxit: anniuersaria nobis fe/
stiuitas redit. Illi erãt primitie genti/
um: nos populi gentiũ. Nobis hoc lin
gua nunciauit apostolorum: stella illis tã
ꝙ lingua celorum. Et nobis ijde3 aposto
li tanꝙ alij celi enarrauerũt gloriã dei.
Cur enim nõ agnoscamus eos celos:
qui facti sunt sedes dei? Sicut scriptũ
est. Anima iusti sedes est sapiẽtie. ¶ Per
hos enim celos ille celorũ fabricator ⁊
habitator intonuit: quo tonitruo mũ
dus tremuit. Ecce iam redit magnu3
sacramentũ. In presepe tunc iacebat:
⁊ magos ab oriente adducebat. Ab/
scondebatur in stabulo: ⁊ agnosceba/
tur in celo: vt agnitus in celo manife/
staretur in stabulo. Et appellaretur epi/
phania dies iste: quod latine mãifesta/
tio dici potest: simul eius celsitudinem
humilitatẽq3 cõmendans vt qui in a/
perto celo sydereis signis monstraba
tur: in angusto diuersorio quesitus in
ueniretur: inualidus in infantilibꝰ mẽ
bris inuolutus in pannis: adoraretur a
magis timeretur a malis. ℟. Illumina
re illuminare hierl'm: venit lux tua. Et gl'ia
dñi sup te orta est. ℣. Et ambulabunt gẽtes
i lumine tuo: ⁊ reges in splẽdore ortꝰ tui. Et.
Timuit eni3 eũ rex he/ Lectio. v.
rodes eisdẽ magis sibi nunciãti/
bus: cũ adhuc quererẽt paruulũ que3
cognouerant celo teste ia3 natũ. Quid
erit tribunal iudicãtis: qñ superbos re
ges cuna terrebat infantis? Quãto cõ
sultius reges nõ sicut herodes interfi
cere querũt: s3 sicut magi potius ado/
rare. Jam presertim cum qui ⁊ ipsam
mortem quã cupiebat inimicus infer
re: etiã ꝓ ipsis inimicis ab inimicis su/
stinuit: eãq3 in suo corpore occisus oc/
cidit. ¶ Pie timeãt reges ad patris dex
terã iã sedentẽ: quẽ rex impius timuit
adhuc matris vbera lambentẽ. ¶ Audi
ant quod scriptũ est. Et nunc reges in/
telligite: erudimini qui iudicatis ter/
rã. Seruite dño i timore: ⁊ exultate ei
cũ tremore. Ille enim rex vltor impio
rum regum ⁊ rector piorũ: nõ ita na/
tus est vt reges nascuntur i seculo: quia
⁊ ille natus est cuius regnum nõ est de
hoc seculo. Nobilitas fuit nascentis in
virginitate parientis: ⁊ nobilitas pa/
rientis in diuinitate nascentis. Deniq3
cum multi iam nati atq3 defuncti es/
sent reges iudeorum: nunquid quen/
ꝙ eorum celo loquente ad orandũ ma
gi quesierunt? Non quia nec quenꝙ
eorum celo loquente didicerunt. ℟.
Omnes de saba venient aurum ⁊ thus defe/
rentes ⁊ laudem domino annunciantes. Al/
leluia alleluia alleluia. ℣. Reges tharsis ⁊ in
sule munera offerent: reges arabũ ⁊ saba do
na adducent. Alleluia. Lectio sexta.
Verũtamen quod pretereundu3
non est: hec magorum illuminatio ma
gnum testimoniu3 cecitatis extitit iu/
deorum. In terra eorum isti requirebãt:
quẽ illi in sua non agnoscebant. Apud
eos isti inuenerunt: quẽ illi apud se ne/
gauerũt. In horũ terra de longinquo
isti ⁊ peregrini puerũ christũ non du3
verba promentẽ adorauerunt: vbi ci/
ues illi iuuenẽ miracula facientẽ cruci/
fixerunt. Isti in membris paruis deu3
agnouerunt: illi in factis magnis nec
tanꝙ homini pepercerũt. Quasi plus
fuerit videre nouã stellã in eius natiui/
tate fulgentem: ꝙ solem in eius morte
lugentem. ¶ Jam vero ꝙ eadem stella q̃
magos perduxit ad locum vbi erat cũ
matre virgine deus infans: que vti/
q3 poterat eos ⁊ ad ipsam perducere
ciuitatem: sed tamen subtraxit se: nec
eis prorsus apparuit donec de ciuita/
te in qua christus nasceretur ijde3 ipsi
interrogarentur iudei: ipsi eã secũdũ

diuine scripture testimoniũ noiarent: ipsi dicerẽt in bethleẽ iude: sic eni scriptum est: Et tu bethleẽ terra iuda: nõ eris minima i pncipib9 iuda. Ex te eni exiet dux q regat ppl'm meum isrl': qd aliud significauit hec diuina ꝓuidẽtia: nisi apd iudeos solas lr̃as remãsuras: quib9 gẽtes istruerent': illi execrarentur. Quas portarẽt non ad adiutoriũ salutis sue: s3 ad testimoniũ salutis nr̃e.

6 R. Magi veniũt ab oriẽte hierosolymã: qrẽtes 7 dicẽtes: vbi est qui natus ẽ cuius stellã vidimus. Et venimus adorare dñm. V. Uidimus stellã eius i oriẽte. Et. In .iij. nocturn. añ. Uenite adoremus eũ q2 ipse ẽ dñs deus nr̃. Ps. Uenite exultemus. Post duos V. psal. alti9 aliquãtulũ añ. reiterat': excepto qꝫ qñ puerũ fuerit ad V. Uenite adoremus: Añ. cãtatur loco V. 7 post vltimũ V'suz q singulariter dr̃ reiterat' añ. simil'r vt ifra. Deinde Glia patri. 7 Sicut erat. Et reiterat' añ. Psal.

Uenite exultemus dño: iubilem9 deo salutari nr̃o. Preoccupemus faciẽ eius i cõfessiõe: 7 in psalmis iubilemus ei. Añ. Uenite adorem9 eũ q2 ipse est dñs deus nr̃. Qm̃ deus magnus dñs: 7 rex magn9 sup oẽs deos. Quia in manu ei9 sunt oẽs fines terre: 7 altitudines mõtiũ ipsius sunt. Añ. Uenite adoremus eũ q2 ipse est dñs deus nr̃. Qm̃ ipsius est mare 7 ipse fecit illud: 7 siccã manus ei9 formauerũt. Añ. Uenite adoremus eu3 q2 ipse est dñs deus nr̃. Et nos ppl's pascue ei9: 7 oues manus ei9: hodie si vocẽ ei9 audieritis: nolite obdurare corda vr̃a. Sicut in irritatiõe: s'3 diẽ tẽtatiõis i deserto. Añ. Uenite adoremus eũ q2 ipse est dñs deus nr̃. Ubi tẽtauerunt me pr̃es vr̃i: ꝓbauerũt 7 viderũt opa mea. Quadragita ãnis offensus fui gñationi illi 7 dixi semp hi errãt corde. Añ. Uenite adoremus eũ q2 ipse est dñs deus nr̃. Et isti nõ cognouerũt vias meas: vt iuraui in ira mea: si introibũt i requiẽ meã. Añ. Uenite adoremus eũ q2 ipse est dñs deus nr̃. Glia pr̃i 7 filio 7 spũi scõ. Sicut erat i pncipio 7 nũc 7 semp: 7 in scl'a scl'oꝝ. Amẽ. Añ. Uenite adoremus. Hec añ. prescripta cu3 suo psal. dr̃ tm̃ hac nocte. Sed p octa. loco hui9 dr̃ añ. Nõ factus est in ea: ipse fundauit eã altissim9. Ps. Fũdamẽta ei9. 30. Añ. Adorate dñm all'a: i aula scã ei9 all'a. Ps. Cãtate. j. 31. Añ. Adorate deũ all'a: oẽs angeli eius all'a. Ps. Dñs reg. ex. 31. V. Adorate dñm all'. R. In aula scã ei9 all'. Sm̃ matth.

Cum nat9 esset iesus in bethleẽ iude in dieb9 herodis regis: ecce magi ab oriẽte venerũt hierosolymã dicẽtes. Ubi est q nat9 est rex iudeoꝝ: Et reli'. Homel. sci gregorij pape. L. vij C. 15. a.

Sicut ex lectõe euãgelica fr̃es charissimi audistis: celi regi nato rex terre turbat9 est: q2 nimirũ terrena altitudo confundit' cũ celsitudo celestis apit'. S3 qrẽdũ nobis est: qdnã sit qꝫ redẽptore nato pastoribus in iudea ãgelus appuit: atq3 ad adorãdum hũc ab oriẽte: magos nõ angelus s3 stella pduxit: Quia videlicet iudeis tanqꝫ rõne vtẽtib9 rõnale aial: idest angelus pdicare debuit. Gẽtiles vo q2 vti rõne nesciebãt: ad cognoscẽdũ dñm: nõ p vocẽ s3 p signa pducunt'. Quia 7 illis ꝓphetie: tãqꝫ fidelib9 nõ ifidelib9: 7 istis signa tanqꝫ infidelib9 nõ fidelib9 data sunt. Et notãdũ qꝫ redẽptorẽ nr̃m cu3 iã3 pfecte esset etatis: eisdẽ gẽtib9 apl'i pdicãt: eũq3 paruulũ: 7 necdũ p humani corpis officiũ loquẽte3: stella gẽtib9 denũciat: q2 nimirũ rõnis ordo poscebat vt iã loquẽtẽ dñm loquẽtes nobis pdicatores inotescerãt: necdũ loquẽtẽ elemẽta muta pdicarẽt. R. Stella quã 7
viderãt magi i oriẽte antecedebat eos donec venirẽt ad locũ vbi puer erat. Uidẽtes aũt eã gauisi sunt gaudio magno. V. Et intrantes domũ inuenerũt puerũ cũ maria mr̃e eius: 7 pcidẽtes adorauerũt eũ. Uidentes. L. viij.

Sed in oibus signis que vel nascẽte domino vel moriẽte mõstrata sunt: cõsiderandũ nobis est: quãta fuerit in quorũdã iudeorũ corde duritia: qui hunc neq3 per ꝓphetie donũ: neq3 p miracula agnouerũt. Omnia qp

pe elemēta auctorē suū venire testata sunt. Ut enī de his quedā vsu humano loquar: deū hūc celi esse cognouerūt: quia protinus stellā miserūt. Mare cognouit: qꝛ sub plantis eius se calcabile prebuit. Terra cognouit: qꝛ eo moriēte cōtremuit. Sol cognouit: qꝛ lucis sue radios abscōdit. Saxa ꝛ parietes agnouerūt: quia tēpore mortis sue scissa sunt. Infernus agnouit: qꝛ hos quos tenebat mortuos reddidit. Et tū hūc quē deū oīa insensibilia elemēta senserunt: adhuc infideliū iudeorū corda deū esse minime cognouerūt: ꝛ duriora saxis scindi ad penitētiā nolunt: eū qꝫ cōfiteri abnegāt: quē elemēta vt diximus: aut signis aut scissionibꝰ deum

8 clamant. ℟. Uidentes stellā magi gauisi sunt gaudio magno. Et intrātes domū inuenerūt puerū: cū maria matre eius: ꝛ procidētes adorauerūt †ei munera aurū thus ꝛ myrrham. ℣. Stella quā viderāt magi in oriente antecedebat eos: vsqꝫ dū veniēs staret supra vbi erat puer. Et intrātes. Lectio. ix.

Qui etiā dānatiōis sue cumulum eū quē natū despiciūt: nasciturū longe ante prescierūt. Et nō solū quia nasceret nouerāt sed etiā vbi nasceretur. Nā ab herode requisiti: locū natiuitatis eius exprimūt: quē scripture auctoritate didicerūt. Et testimoniū proferūt ꝙ bethleē honorari natiuitate noui ducis ostēdit: vt ipsa corū sciētia ꝛ illis fieret ad testimoniū dānatiōis: ꝛ nobis ad adiutorium credulitatis. Quos profecto bñ isaac cū iacob filiū suū benediceret: designauit. Qui ꝛ caligantibus oculis ꝛ ꝓphetās in pñsenti filiū suū nō vidit: cui tamen multa in posterū preuidit. Quia nimirū iudaicus pp̄ls prophetie spū plenus: ꝛ cecus: eū de quo multa in futuro predixit: in presenti positū nō agnouit. ℟.

9 Tria sunt munera pciosa que obtulerūt magi dño in die ista: ꝛ habēt in se diuina mysteria. In auro vt ostēdat regis potētia: in thure sacerdotem magnū cōsidera: ꝛ in myrrha dñicā sepulturā. ℣. Salutis nostre auctorē magi venerati sunt in cunabulis: ꝛ de thesauris suis mysticas ei munerū spēs obtulerūt. In auro. ℟. Uenit lumē tuū hierl'm ꝛ glīa 10
dñi super te orta est. Et ambulabūt gētes in †splēdore ortus tui. ℣. Filij tui de lōge venient: ꝛ filie tue de latere surgēt. Et. ℟. De- 11
scendit de celis deus verus a pře genitus: introiuit in vterū virginis: nobis vt appareret visibilis: indutus carne hūana ꝓtoparentis edita. Et exiuit per clausā portā deus ꝛ hō lux ꝛ vita cōditor mūdi. ℣. Tanqꝫ sponsus dñs: procedēs de thalamo suo. Et. ℟. Hic 12
est dies preclarus: in quo saluator mūdi apparuit. Quē ꝓphete predixerūt: angeli annūciauerunt: cuius stellā magi videntes gauisi sunt: ꝛ munera ei obtulerūt. ℣. Dies sanctificatus illuxit nobis: venite gētes ꝛ adorate dñm. Quē. ℟. Interrogabat magos hero- 13
des: qđ signū vidistis super natū regē: stellā magnā fulgentē cuius splēdor illuminat totum mūdū. Et nos cognouimus: ꝛ venimꝰ adorare dñm. ℣. Magi veniūt ab oriēte: inquirētes faciē dñi ꝛ dicētes. Et. Ad lau. ꝛ p hor. añ. Ante luciferū genitus ꝛ ante secula dñs saluator noster hodie mundo apparuit. ps. Dñs regna. 5. cū rel. Añ. Uenit lumen tuū hierl'm ꝛ gloria dñi sup te orta ē: ꝛ ambulabūt gētes in lumine tuo all'a. Añ. Apertis thesauris suis obtulerūt magi dño: aurū thus ꝛ myrrhā all'a. Añ. Maria ꝛ flumina benedicite dño: hymnū dicite fontes dño all'a. Añ. Stella ista sicut flāma coruscat: ꝛ regē regū demōstrat: magi eā viderūt ꝛ magno regi munera obtulerunt. Capl'm.

Surge illuminare. 46. hymnus.

Hostis herodes impie chrm venire quid times: nō eripit mortalia q regna dat celestia. Ibant magi quā viderāt stellā sequētes preuiā: lumē requirunt lumine deū fatent munere. Lauacra puri gurgitis celestis agnus attigit: peccata que non detulit nos abluendo sustulit. Nouū genus potētie aq̄ rubescūt hydrie: vinūqꝫ iussa fundere mutauit vnda originē. Gl'ia tibi dñe q apparuisti hodie: cū pře ꝛ scō spū in sempiterna sc'la. Amē. Et dr̄ hodie tm ad lau. Infra octa. vo ad lau. dr̄ hym:

lumine tuo: ꝛ reges in †

† cū ꝛ apertis thesauris suis obtulerunt.

O Mira est puerpera quez gabriel prediterat: qué matris aluo gestiens clausus ioánes senserat. F eno iacere pertulit presepe nō abhorruit: paruoqz lacte pastus est per quez nec ales esurit. G audet chorus celestiū 7 angeli canūt deo: palāqz fit pastoribꝰ pastor creator oīuz. G loria tibi dn̄e q apparuisti hodie: cū patre 7 sctō spiritu i sempiterna scl'a. Amē. In suo thono. ℣. Adorate deum all'a. ℟. Oēs angeli eius all'a. Ad bn̄s an̄. Hodie celesti spōso iūcta est ecclesia: quoniā in iordane lauit christus eius crimina: currūt cū muneribus magi ad regales nuptias: 7 ex aqua facto vino letant̄ cōuiue all'a. Oīo. Deus q hodier. 46. Sciēdū q oēs hym. cātant̄ i thono de epiphania vsqz ad oct. epipha. Et dicit̄ in fine Gloria tibi dn̄e qui appa. Ad primā. ℟. bre. Chr̄e fili dei viui. Miserere nobis. ℣. Qui apparuisti hodie. ℟. Miserere. Ad tertiā cap. Surge illuminare. ℟. bre. Reges tharsis 7 insule. Munera offerēt. ℣. Reges arabū 7 saba dona adducent. ℟. Munera. ℣. Gl'ia. ℟. Reges. ℣. Oēs de saba venīēt all'a. ℟. Auruz 7 thus deferentes all'a. Ad. vj. cap.

esaie. 61. L Eua in circuitu oculos tuos 7 vide: oēs isti ꝯgregati sunt venerūt tibi: filij tui de longe veniēt: 7 filie tue de latere surgēt. ℟. bre. Oēs de saba venient. All'a all'a. ℣. Auruz 7 thus deferentes. ℟. All'a. ℣. Gl'ia. ℟. Oēs. ℣. Adorate dn̄m all'a. ℟. In aula sctā eius all'a. Ad. ix. cap.

esaie. 61. O Mnes de saba venient aurum 7 thus deferētes 7 laudē dn̄o annunciātes. ℟. breue. Adorate dn̄m. All'a all'a. ℣. In aula sctā eius. ℟. All'. ℣. Gl'ia. ℟. Adorate. ℣. Adorate deū all'a. ℟. Oēs angeli eius all'. Ad vesp. an̄. Ante luciferū. Cū rel. ps. Dixit dn̄s. 37. Cū rel. in fine ps. In exitu. Et dicitur per totā octa. Cap. Surge illuminare. 46. Hym. Hostis herodes. 46. ℣. Reges tharsis 7 insule munera offerēt. ℟. Reges arabū 7 saba dona adducēt. Ad magr̄ an̄. Tribus miraculis ornatū diē sanctū colimus: hodie stella magos duxit ad presep:ū. hodie vinum ex aqua factū est ad nuptias: hodie a ioāne christus baptizari voluit vt saluaret nos all'a. Oīo. Deus qui hodierna. 46. Infra octa. inuita. Christus apparuit nobis. Venite adoremus. ps. Venite. 1. Hym. Hostis. 46. Alia dicunt̄ de epipha. p̄ter an. vij. loco cuius dicit̄ an̄. Homo natus est in ea. 7 cete. vt in loco suo. 47. 7 an̄. ad bn̄s 7 magr̄. Sex lcōnes legunt̄ de sermone scti augu. epi. Nup celebrauimus. vel de sermone scti leonis pape. Celebrato. vel de sermōe sci aug. epi. Ad partum. ℟ia q̄re supra: 7 tres de homelia epipha. Nota q in festis quoruz historie p octa. cantant̄ tribus diebus: incipit̄ a p̄mo ℟io ipsa die festi: i octa. 7 in dn̄ica q̄ est infra octa. Ceteris ꝟo diebus: p̄ma die q̄ cantat̄ de octa. a secūdo icipit̄ ℟io: scd̄a die a tertio: 7 ita p ordinē donec oīa ℟ia expleant̄. Expletis ꝟo oibus ℟ijs semp reincipitur a scd̄o. Sermo sci augu. epi. L cō i.

N Uper celebrauimus diez quo ex iudeis dn̄s natus est: hodie celebramus quo a gentibus adoratus est. Quoniā salus ex iudeis est: sz hec salus vsqz ad fines terre. Nā 7 illo die pastores adorauerūt: hodie magi. Illis angeli: istis aūt stella nūciauit. Vtriqz de celo didicerunt cū regē celi in terra viderūt: vt esset gl'ia in excelsis deo: 7 in terra pax hoibus bone volūtatis. Ipse est eni pax nr̄a qui fecit vtraqz vnū. Iā hic infans natus atqz annūciatus: ostēditur lapis ille angularis. Iam in ipso primordio natiuitatis apparuit: duos ex diuerso parietes in se copulare iam cepit. Pastores a iudea: magos ab oriente pducēs: vt duos ꝯ deret in se in vnū hoiem. Faciēs pacē his qui lōge: 7 pacē his qui prope. Ideoqz illi ipso die de primo veniētes de longinquo isti hodie perueniētes: duos dies celebrādos posteris signauerūt: vnam tn̄ lucē mūdi vtriqz viderunt. Lectio. ij.

S Ed hodie de istis loquendū est: quos de remotis terre fides duxit ad chr̄m. Venerūt eni 7 q̄sierūt euz dicētes.

dicentes. Ubi est rex iudeorũ qui nat⁹ est? Uidimus eni stellã eius in oriente: ꝛ venimus adorare eũ. Annũciãt ꝛ interrogant: credunt ꝛ querunt: tanꝙ̃ significãtes eos qui ambulãt per fidem: ꝛ desiderant speciẽ. Nonne alij reges iudeoꝝ iam totiens in iudea nati erãt? Quid est ꝙ iste ab alienigenis in celo agnoscitur: in terra queritur: in alto fulget: in hũili latet? In oriente magi vident stellã: ꝛ in iudea natũ intelligunt regẽ. Quis est iste rex tam paruus: tam magnus: nõdũ in terra loquẽs: iam in celis edicta proponẽs? Uerũtñ ꝑpter nos de quibus de scripturis suis scis innotescere voluit: ipsos etiã magos: quibus: tam clarũ signũ in celo dederat: ꝛ quoꝝ cordib⁹ se insinuandũ esse reuelauerat: prophetis tñ suis de se credere voluit. Querẽdo enim ciuitatẽ in qua natus erat: quẽ videre atq; adorare cupiebãt: necesse habuerunt percunctari principes iudeorũ. Ut illi de sancta scriptura quã in ore nõ in corde gestabant: infideles fidelibus de gratia dei responderent. Mendaces a se: veraces contra se. Lectio tertia.

Quantũ eni erat vtile illis: vt querentib⁹ chr̄m comites fierẽt: cũ ab eis audissent: ꝙ visa stella eius venerũt eũ adorare: cupiẽtes ipsi eos ad bethleẽ iude quẽ de libris diuinis indicauerãt ducerẽt: pariter viderẽt: pariter adorarẽt. Nunc vero alijs demõstrato vite fonte: ipi sunt mortui siccitate. Facti sunt eis iudei tanꝙ̃ lapides: q a miliario viatorib⁹ ambulãtib⁹ aliquid ostẽdunt: sed ipsi solidi atq; immobiles remanserũt. Magi q̃rebãt vt inuenirẽt: herodes q̃rebat vt perderet. Iudei ciuitatẽ nascẽtis legebãt: tẽpus veniẽtis nõ itelligebãt. Inter magoꝝ piũ amorem ꝛ herodis crudelẽ timorẽ: illi euanuerũt bethleẽ: demonstrãtes christũ qui ibi natus est: nõ quesitũ sed visum postea negaturi. Felix potius infantiũ ignorãtia: quos herodes ꝑsecutus est territus: ꝙ̃ istoꝝ scia quos ꝯsulit perturbatus. Illi pro chr̄o potuerũt pati quẽ nondũ poterãt cõfiteri. Isti docẽtis nõ secuti sunt veritatẽ: cuius nascẽtis nosce potuerũt ciuitatẽ. Magos sane: ad ipsum quippe locũ vbi dei verbum infans erat: illa stella perduxit.

Hinc iã erubescat stul Lectio. iiij. ticia sacrilega ꝛ quedã: vt ita dicam: indocta doctrina: que ideo putat chr̄m sub stellarũ decreto esse natũ: qꝛ scriptũ est in euãgelio: quãdo christus natus est stellã eius magos in oriẽte vidisse. Quod verũ de chr̄o nõ esset: etiã si hoies sub decreto huiusmodi nascerent: qui nõ sicut filius dei propria voluntate: sed nature mortalis cõditiõe nascunt. Nũc aũt tãtũ abhorret a vero sub stellarũ fato natũ esse chr̄m: vt nullũ hoiꝫ ita nasci credat q̃sq̃s recte credit in chr̄m. Sꝫ de naturis hoiũ vani hoies loquant: qd̃ isipiẽter opinant: negẽt volũtatẽ qua peccãt: ꝯfingãt necessitatẽ qua pctã defendũt. Perditos mores ꝑ quos in terra ab hoib⁹ detestant: in celo etiã figere conentur: ꝛ de syderibus manare mentiant. Uideat tamẽ vnusq̃sq; eoꝝ queãdmodũ non vitã sed familiã suã qualẽcũq; ꝑ̃tẽ regẽdã putet: qñ quidẽ ista sentiẽdo seruos suos in domo peccãtes verberare nõ sinit: nisi prius deos suos in celo radiãtes blasphemare cogat. Lcõ. v.

Christꝫ tamẽ isti nec s̄m suas vanissimas cõiecturas: ꝛ nõ sane fatidicos sed plane falsidicos libros possunt ideo putare sub stellarum decreto esse natum: quia eo nato stellam magi in oriente viderunt. Hinc enim potius christus non sub dñatu eius: sed dñs eius apparuit: quia illa nõ in celo sydereas vias tenuit: sed hominibus querentibus christũ vsq; ad locum in quo natus fuerat demõstrauit. Unde non ipsa christum fecit mirabiliter viuere: sed ipsam christus fecit mirabiliter apparere. Nec ipsa chr̄i mirabilia decreuit: sed ipsam christus inter sua mirabilia demõstrauit. Lectio. vi.

IPse eniz natus ex matre de celo terre nouũ sydus ostẽdit: qui natus ex prẽ: celuz terráqz formauit. Eo nascente lux noua est in stella reuelata: quo moriẽte solis est claritas obscurata. Eo nascẽte superi nouo honore claruerũt: quo moriẽte iferi nouo tremore pauerũt: quo resurgente discipuli nouo amore exarserũt: quo ascẽdente celi nouo obsequio patuerũt. Celebremus ergo deuota solẽnitate hunc diẽ quo cognitũ christũ magi ex gentibus adorauerũt: sicut celebrauimus illum diem quo natũ christũ pastores ex iudea viderũt. Ipse est eni dñs deus noster: qui elegit apostolos ex iudea pastores: per quos cõgregaret saluãdos etiam ex gentibus peccatores. Qui viuit et regnat in secula seculoruz amen.

De homel. sci gregorij pape. Lcõ. vij.

SEd natiuitate regis nostri cognita: herodes ad calida argumenta conuertit̃: ne terreno regno priuaret̃. Renũciari sibi vbi puer inueniretur postulat: adorare se velle simulat: vt quasi hunc si inuenire possit extinguat. Sed q̃ta est humana malicia cõtra cõsiliũ diuinitatis? Scriptũ quippe est. Nõ est sapiẽtia: nõ est prudẽtia: nõ est cõsiliũ cõtra dñm. Nam ea que apparuit magos stella perducit: natũ regem reperiũt: munera deferũt: et ne redire ad herodez debeant in somnis admonent̃. Sicqz fit: vt iesuz quẽ quereret herodes inuenire nõ possit. Cuius persona qui alij q̃ hypocrite designãtur: qui dum ficte querunt inuenire deuz nequaq̃ merentur. Lectio. viij.

SEd inter hec sciẽdũ est q̃ prescilianiste heretici: nasci vnũquẽqz hoĩez sub cõstitutioĩb9 stellarũ putãt: et hoc in adiutoriũ sui erroris assumũt q̃ noua stella exijt cũ dñs in carne apparuit. Cuius fuisse fatũ eãdẽqz apparuit stellã putãt. Sed si euãgelij verba pẽsam9 qb9 de eadẽ stella dr. Ubi dũ veniẽs staret supra vbi erat puer: duz nõ puer ad stellã: sz stella ad puerũ cucurrit: si dici liceat: nõ stella fatũ pueri: sed fatũ stelle is q apparuit puer fuit. Sed absit hoc a fideliũ cordibus: vt esse aliquid fatũ dicãt. Uitã qppe hoĩz solus hanc cõditor qui creauit administrat. Neqz eni propter stellas homo: sz stelle propter hominẽ facte sunt. Et si stella fatuz hominis dicit̃: ipsis suis ministerijs subesse hõ per hibet̃. Lectio. ix.

CErte cuz iacob de vtero egrediens: prioris fratris plãtã teneret manu: prior pfecte nequaq̃ ẽgredi potuit nisi et subsequẽs inchoasset. Et tñ cũ vno tpe eodẽqz momento vtrũqz mr̃ fuderit: non vna vtriusqz vite eq̃litas fuit. Sz ad hec solẽt mathematici rñdere: q2 virt9 cõstellatiõis in ictu pũcti ẽ. Quib9 ecõuerso nos dicim9: q2 magna est mora natiuitatis. Si igit̃ in ictu pũcti ɔstellatio pmutat̃: necesse iã erit vt tot dicãt fata quot sunt mẽbra nascentiũ. Fateri etiã mathematici solẽt: q̃ qsquis signo aq̃rij nascit̃ in hac vita piscatoris ministeriũ sortiat̃. Piscatores aũt vt fert̃: getulia nõ hz. Quis igit̃ dicat q2 nemo illic in stella aq̃rij nascitur: vbi piscator oĩmodo non habet̃. Rursum quos nasci signo libre asserũt trapeçitas futuros dicũt. Et trapeçitas multarũ gẽtiũ puĩcie ignorãt. Fateãtur ergo necesse est aut hoc in eis signũ deesse: aut effectuz fatalẽ nullo mõ habere. In psarũ quoqz frãcorũ terra: reges ex gñe pdeũt. Quib9 pfecto nascẽtib9: qs estimet q̃ti eisdẽ momẽtis horarũ ac tẽpoꝝ ex seruili conditiõe nascunt̃? Et tamẽ reguz filij vno eodẽqz sydere cum seruis nati ad regnũ proficiunt: cũ serui qui secuz fuerũt geniti in seruitute moriant̃. Hec de stella breuiter diximus: ne mathematicoruz stulticiaz indiscussaz preterisse videamur.

Sermo sancti leonis pape. Lectio. j.

CElebrato proximo die quo intemerata virginitas humani generis edidit saluatorem: epiphanie nobis dilectissimi venerãda festiuitas dat perseuerãtiã gaudioꝝ: vt inter cognatarum

tarũ solẽnitatũ vicina sacramẽta: exultationis vigor et feruor fidei non tepescat. Ad omniũ enī hominũ spectat salutē: q̄ infantia mediatoris dei et hominũ iã vniuerso declarabat mundo: cum adhuc exiguo detineret oppidulo. Quamuis enim israeliticã gentem: et ipsius gentis vnam familiã delegisset: de qua naturã vniuerse humanitatis assumeret: noluit tamē intra materne habitationis angustias ortus sui latere primordia. Sed mox ab oib⁹ voluit agnosci q dignat⁹ est ꝓ oib⁹ nasci.

Lectio. ij.

Tribus igit magis in regione orientis: stella noue claritatis apparuit: que illustrior ceteris: pulchriorq̄ syderib⁹: facile in se intuētiũ oculos animosq̄ cõuerteret: vt cõfestim aduerteret nõ esse ociosum q̄d tam insolitũ videbat. Dedit ergo aspiciētib⁹ intellectũ qui prestitit signũ: et q̄d fecit intelligi fecit inq̄ri: et se inueniẽdum obtulit requisit⁹. Sequunt tres viri supni luminis ducatũ et ꝑuĳ fulgoris indiciũ intẽta cõtẽplatiõe comitãtes: ad agnitionẽ veritatis grẽ splẽdore ducunt: q hũano sensu significatũ sibi regis ortũ estimauerũt in ciuitate regia esse querendũ. Sed qui serui susceperat formã: et non iudicare venerat: sed iudicari: bethleē p̄elegit natiuitati: hierosolymã passiõi.

Lcõ. iij.

Herodes vero audiẽs iudeorum principẽ natũ: successorẽ suspicatus expauit. Et molit⁹ necẽ salutis auctori: falsum spopõdit obsequiũ. Quã felix foret si magoꝝ imitaret fidem: et cõuerteret ad religionẽ quod dispo nebat ad fraudẽ. O ceca stulte emulationis impietas que perturbãdũ putas diuinũ tuo furore cõsiliũ. Dñs mũdi tpale nõ querit regnũ: q p̄stat eternũ. Quid incõmutabilẽ dispositarũ rerũ ordinẽ vertere: et alioꝝ facin⁹ poccupare conaris? Mors chr̄i nõ est tpis tui. Ante ꝯdẽdũ est euãgeliũ: ante predicãdũ est dei regnũ: ante sanitates donãde: ante sunt faciẽda miracula. Cur quod alieni futurũ est opis: tui esse vis criminis: et non habiturus effectũ sceleris: in solũ te reatum precipitas volũtatis? Nihil hac molitiõe proficis: nihil peragis. Qui volũtate sua natus est arbitrĳ sui ptãte morietur.

Lcõ. iiij.

Consũmat ergo magi desideriũ suũ ad puerũ iesum dñm chr̄m eadẽ stella preueniẽte perueniũt. Adorant in carne verbũ: in infantia sapiẽtiã: in infirmitate virtutẽ: et in hoĩe veritate dñm maiestatis. Atq̄ sacramẽtũ fidei sue intelligẽtieq̄ manifestent: q̄d cordibus credũt muneribus protestãtur. Thus deo: myrrhã homini: aurũ offerũt regi. Sciẽter humanã diuinãq̄ naturam in vnitate venerantes: q̄ quod erat in substantia proprium: nõ erat in potestate diuersum.

Lectio. v.

Reuersis aũt magis in regionem suã: et translato iesu in egyptũ ex admonitiõe diuina exardescit frustrata in meditatiõib⁹ suis herodis isania: necari oẽs in bethleẽ paruulos iubet. Et q̄m quẽ metuat nescit ĩfantẽ: generalẽ sniã i suspectã sibi tẽdit etatẽ. Sꝫ quos rex ipius eximit mũdo: chr̄s inserit celo. Et qb⁹ mũdũ sanguis sui impẽdit redẽptionẽ: iã martyrĳ tribuit dignitatẽ. Erigite ergo dilectissimi fideles aĩos ad coruscantẽ gratiã lumĩs sempiterni: et ipẽsa hũane saluti sacramẽta venerãtes: studiũ vestrum his que ꝓ nobis gesta sunt subdite.

Lectio. vj.

Diligite castimonie puritatẽ: q̄ chr̄s est virginitatis filius. Abstinete vos a carnalibus desiderĳs que militant aduersus animã: queadmodũ vos beatus petrus apostolus suis vt legimus verbis hortatur. Malicia paruuli estote: q̄ dñs glorie se mortaliũ cõformauit infantie. Sectamini humilitatẽ: quam dei filius discipulos suos docere dignat⁹ est. Induite vos virtute patientie: in qua animas vr̄as possitis acquirere: q̄m qui cunctoꝝ est redemptio: ipse est omniũ fortitudo. Que sursũ sunt sapite: non que super

terram. Per viam veritatis et vite cõ stanter incedite: nec vos impediãt ter/ rena: quibus parata sunt celestia: per christum dominũ nostrum. De home lia sancti gregorij pape. Lectio. vij.

Magi vero aurũ thus et myrrhã deferunt. Aurũ quippe regi cõ gruit. Thus vero in dei sacrificio po/
c.12.a nebatur. Myrrha autẽ mortuorum cor/ pora condiunt. Eum ergo magi quẽ adorant: etiã mysticis muneribus pre dicant. Auro regẽ: thure deum: myr/ rha mortalẽ. Sũt nõnulli heretici qui hunc deũ credunt: sed vbiqз regnare nequaquam credunt. Illi profecto ei thus offerunt: sed offerre: etiã aurũ nolunt. Et sunt nõnulli qui hunc regem existi/ mant: sed deuз negant. Hi videlicet ei aurũ offerunt: sed thus offerre nolũt. Et sunt nõnulli qui hunc et deum et re gem fatent: sed assumpsisse carnẽ mor talem negant. Hi nimirum ei aurum et thus offerunt: sed offerre myrrhã as/ sumpte mortalitatis nolũt. Lcõ. viij.

Nos igitur nato dño offeramus aurũз vt hunc vbiqз regnare fa teamur. Offeram⁹ thus: vt credam⁹ quod is qui in tempore homo apparuit: deus ãte tempora extitit. Offeramus myrrham vt cuз quẽ credimus in sua diuinitate impassibilẽ: credamus etiã in nostra carne fuisse mortalẽ. Quãuis i auro thure et myrrha potest et aliud intelligi. Auro nãqз sapientia designa tur: salomone attestãte qui ait. Thesau rus desiderabilis requiescit in ore sa/ pientis. Thure autem quod deo incẽ ditur: virtus orationis exprimit: psal mista testante qui dixit: Dirigatur ora tio mea sicut incensum in cõspectu tuo Per myrrhã vero carnis nostre mor tificatio figuratur. Unde et sancta ec/ clesia de suis operarijs vsqз ad mortẽ pro deo certantibus dicit: manus mee distillauerunt myrrhaз. Lectio nona.

Nato ergo regi aurũ offerimus: si in conspectu illius claritate su/ perne sapiẽtie resplẽdemus. Thus of ferimus: si cogitatiões carnis per sctã orationũ studia in ara cordis incendi/ mus: vt suaue aliqd deo per celeste de siderium redolere valeamus. Myrrhaз offerimus si carnis vitia p abstinentiã mortificam⁹. Per myrrhã nãqз vt di ximus agit: ne mortua caro putrefiat. Mortuã vero carnẽ putrescere: ẽ hoc mortale corpus fluxui luxurie deserui re. Sicut de quibusdã per prophetaз dr. Cõputruerũt iumẽta in stercore suo. Iumẽta quippe in stercore suo putre/ scere est carnales hoies in fetore luxu/ rie vitã finire. Myrrhã ergo deo offe/ rimus qñ hoc mortale corpus a luxu/ rie putredine p cõdimẽtũ cõtinẽtie cu stodimus. Sermo sci augu. epi. Lcõ. j.

Ad partũ virginis adorãdũ magi ab oriẽte venerũt. Hunc diẽ ho/ die. etc. Regre in die epiphanie. L. iiij.

Nam hodie q̃cũqз pmissas, prophe tias de chrõ, pferim⁹: iã rerũ cõ pletarũ luce declaratas si forte pagani contra quos luctari volum⁹ dixerint nõ tãto eas ante pdictas: sз post rerũ euẽ/ tũ: vt ea q̃ facta sunt, prophetata putarẽ tur a nobis eẽ cõficta: iudeorum codices recitam⁹ vt tollat dubitatio pagano/ rũ q iã in magis illis figurabant: quos iudei de ciuitate in q̃ nat⁹ est chrs diui nis eloquijs istruebãt: et cũ eis ipsi nec requirebãt nec agnoscebãt. L. v.

Hunc ergo charissimi frẽ et filij et herẽdes: videte vocationẽ vrãз et ma/ nifestato iudeis et gẽtib⁹ chrõ: tãquam an/ gulari lapidi: pseuerãtissima dilectiõe coherete. Manifestat⁹ ẽ eni ipsis cuna bulis ifantie sue his q prope et his q lõge erãt: iudeis in pastorum, ppinqtate: gẽti/ bus i magorũ lõginqtate. Illi ipso die quo nat⁹ est: isti hodie ad eũ venisse cre dunt. Manifestat⁹ ergo ẽ nec illis do/ ctis: nec istis iustis. Preualet nãqз im/ peritia in rusticitate pastoruз et impie tas in sacrilegijs magoruз. Utrosqз si/ bi lapis ille angularis applicuit: quip pe qui venit stulta mũdi eligere vt cõ/ funderet sapiẽtes: et nõ vocare iustos sed

sȝ petõres: vt nullus magnꝰ supbiret: nullus īfirmus desperaret. Lectio. vi.

Quia de ⁊ scribe ⁊ pharisei dum nimis docti: ⁊ nimis iusti sibi viderentur: cuius nascētis ciuitatē ostenderunt: ꝓphetica eloquia recitātes: hūc reprobauerūt edificātes. Sed quia factus est in caput anguli: ⁊ quod natus ostendit: passus impleuit: huic nos inhereamus cū alio pariete habēre reliquias israel: que per electionē grē salue facte sunt. Eos enī pastores illi prefigurabāt de proximo cōiungendos: vt nos quorū longinquo vocationem magorꝝ significabat aduentus: iā non peregrini ⁊ inquilini simus sed ciues sanctorꝝ ⁊ domestici dei: coedificati super fundamentū aplorꝝ ⁊ ꝓphetarū.

De homel. sci gregorij pape. Lcō. vij.

Magnū vero nobis aliquid magi innuunt ꝙ in regionē suā per viam aliaȝ reuertunt. In eo nāqȝ ꝙ admoniti faciūt: profecto nobis insinuāt quid faciamus. Regio quippe nostra paradisus est ad quaȝ iesu cognito: redire per viam qua venimus prohibemur. A regione etenim nostra superbiendo: inobediendo: visibilia sequendo: cibuȝ vetitū gustādo discessimus. Sed ad eā necesse est vt flendo: obediēdo visibilia cōtēnendo atqȝ appetituȝ carnis frenādo redeamus. Ergo per aliam viam ad regionem nostram regredimur: quoniaȝ qui a paradisi gaudijs per delectamēta discessimus: ad hoc per lamēta reuocamur. Lcō. viij.

Unde necesse est fratres charissimi: vt semper pauidi semperqȝ suspecti: ponamꝰ ante oculos cordis: hinc culpas operis: illinc extreme iudicium districtiōis. Pensemus ꝙ districtus iudex veniat: qui iudiciuȝ minat ⁊ latet. Terrores peccatoribꝰ intētāt: ⁊ tamē adhuc sustinet. Et iccirco venire citius differt: vt minꝰ inueniat quos cōdēnet. Puniamus fletibus culpas: ⁊ cuȝ psalmiste voce preueniamus faciē eius in cōfessione. Voluptatū ergo nos fallacia nulla decipiat vana leticia nō seducat. In proximo nāqȝ est iudex qui dixit. Veh vobis qui ridetis nunc: quia lugebitis ⁊ flebitis. Hinc ⁊ salomon ait. Risus dolore miscebit: ⁊ extrema gaudij luctus occupat. Hinc iterum dicit. Risum deputaui merorē: ⁊ gaudio dixi. Quid frustra deciperis? Hinc rursum ait. Cor sapientū vbi tristicia: ⁊ cor stultorꝝ vbi leticia. Lcō. ix.

Pertimescamus igit̃ ꝑcepta dei: si celebramus veraciter solēnitatē dei. Gratū nāqȝ deo sacrificiū est afflictio cōtra peccatū: psalmista testāte qui dixit. Sacrificiū deo spūs cōtribulatus. Peccata nr̄a ꝑterita: in baptismatis perceptiōe donata sunt: ⁊ tamē post baptisma multa cōmisimus: sȝ lauari iterū baptismatis aqua nō possumus. Quia ergo ⁊ post baptisma inquinauimus vitā: bapticemus lachrymis cōsciētiā: quatenus regionē nr̄aȝ ꝑ viam aliā repetētes: qui ex ea bonis delectati discessimus: ad eā malis amaricati redeamus. Añe subscripte dicunt infra octa. epipha. ad bñs ⁊ mgt. Ad bñs añ. Ab oriēte venerūt magi in bethleē adorare dñm: ⁊ apertis thesauris suis preciosa munera obtulerūt: aurū sicut regi magno thus sicut deo vero: myrrhā sepulture eius alleluia. Ad magt̃ añ. Uidentes stellā magi gauisi sunt gaudio magno: ⁊ intrantes domum obtulerunt domino aurū thus ⁊ myrrhaȝ. Ad bñs añ. Tria sunt munera qui obtulerunt magi dño: aurū thus ⁊ myrrham: filio dei regi magno all'a. Ad magt̃ añ. Lux de luce apparuisti christe: cui magi munera offerūt allelnia allelula. Ad bñs añ. Uidimus stellā eius in oriente: ⁊ venimus cū muneribꝰ adorare dñm. Ad magt̃ añ. Interrogabat magos herodes: qđ signuȝ vidistis super natū regē: stellā vidimus fulgentē: cuius splendor illuminat mūdū. Ad bñs añ. Omnes nationes venient a longe portātes munera sua all'a. Ad magt̃ añ. Omnes de saba venient aurum ⁊ thus deferentes all'a all'a. Ad bñs añ. Uenient ad te qui detrahebant tibi: ⁊ adorabūt vestigia pedū tuorū.

Ad magt añ. Admoniti magi i somnis ab angelo: p aliã viã reuersi sunt in regionẽ suã. Si festiuitas epipha. in dñica venerit: totũ officiũ dñice fit in proximo sequẽti sabbato: mõ subscripto. De festiuitatibus vero que infra octa. epipha. venerint nihil tũc agit: sed peracta octa. Sabbato infra octa. epipha. ad vesp.

c. 12. a Fratres: Obsecro vos per cap. misericordiã dei: vt exhibeatis corpora vestra hostiã viuentẽ: sanctã: deo placentẽ: rationabile obsequium vestrũ. Hym. sicut in epipha. 46. ℣. Reges tharsis et insule munera offerẽt. ℟. Reges arabũ et saba dona adducent. Ad mgt añ. Remansit puer iesus in hierusalẽ: et nõ cognouerunt parentes eius existimantes illum esse in comitatu: et requirebãt eum iter cognatos et notos. Oratio.

Vota quesumus dñe supplicãtis populi celesti pietate psequere: vt et q̃ agenda sunt videãt: et ad implẽda que viderint cõualescant. Per. Añ. dicit de epipha. que cõpetit. ℣. Omnes de saba venient alleluia. ℟. Aurum et thus deferetes alleluia. Oõ. Deus qui hodier. Dñica infra octa. epipha. totũ offm dicit vt ifra notatũ est. Ad matu. inui. Christus apparuit nobis. Venite adoremus. ps. Venite. 1. Hym. Hostis he. 46. Añ. Afferte dño filij dei: adorate dñm in aula sancta eius. ps. Ipsum. 13. Añ. Fluminis impetus letificat all'a: ciuitatẽ dei all'a. ps. Deus nr. 19. Añ. Psallite deo nro psallite: psallite regi nro psallite sapiẽter. ps. Oẽs gẽtes plau. 19. ℣. Ois terra adoret te et psallat tibi. ℟. Psalmũ dicat noi tuo dñe. Sermo sancti leonis pape. Lectio pma.

Iustum et rationabile dilectissimi et vere pietatis obsequiũ est: in diebus qui diuine opa misericordie protestãtur: toto corde gaudere: et honorifice ea que ad salutẽ nostrã gesta sunt celebrare. Vocante nos ad hãc deuotionẽ ipsa recurrentiũ temporũ lege que nobis post diẽ in quo coeternus pri filius dei natus ex virgine est: breui interuallo epiphanie intulit festũ: ex apparitione dñi consecratuz. In quo magnũ fidei nostre presidiũ prouidẽtia diuina cõstituit: vt dum solenni veneratione recolitur: adorata in exordijs suis saluatoris infantia: p ipsa originalia documenta probaretur: veri in ipso hominis certa natura. Hoc est eniz quod iustificat impios: hoc est quod ex peccatoribus facit sanctos: si in vno codẽ qz dño iesu christo et vera deitas et vera credat humanitas. Deitas qua ante omnia secula in forma dei equalis ẽ patri: humanitas qua i nouissimis diebus in forma serui vnitus est homini. ℟. Hodie in iordane baptizato domino aperti sunt celi et sicut colũba super eum spiritus mãsit: et vox patris intonuit. Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene complacui. ℣. Descendit spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum et vox de celo facta est. Hic est filius. Lectio secũda.

Ad roborandã ergo hãc fidẽ: qua contra omnes premuniebamur errores: ex magno factum est diuine pietatis consilio: vt gens in longinqua oriẽtalis plage regione consistens: que spectandorum syderum arte pollebat: signum nati pueri qui super omnez israel esset regnaturus acciperet. Noua etenim claritas apud magos stelle illustrioris apparuit: et intuentium animos ita admiratione sui splẽdoris impleuit: vt nequaq̃ sibi crẽderent negligendum: quod tanto nunciabatur indicio. Prẽerat autem sicut res docuit huic miraculo gratia dei: et cum christi natiuitatem nec ipsa adhuc bethleẽ tota didicisset: iam illã credituris gentibus inferebat: et quod nondum poterat humano eloquio discere: celo faciebat euãgelizante cognosci. Quãuis autem diuine dignatiõis esset hoc munus: vt cognoscibilis gentibus fieret natiuitas saluatoris: ad intelligenduz tamen miraculuz signi potuere magi etiã de antiquis balaam prenũciationibus cõmoneri. Scientes olim esse predictũ et cẽlebri memoria diffamatum.

2 Orietur stella ex iacob: et exurget homo ex israel: et dominabitur gentium. R. In columbe specie spūs sanctus visus est paterna vox audita est. Hic est filius meus dilect9 in quo mihi bene cōplacui. V. Celi apti sunt sup eū: et vox pris intonuit. Hic. Lectio. iii.

Tres itaqz viri fulgore insoliti syderis diuinitus incitati: preuium micantis luminis cursum sequuntur: existimātes se significatū puerū hierosolymis in ciuitate regia reperturos. Sz cū eos hec opinio fefellisset per iudeorū scribas atqz doctores: qđ sacra de ortu xpi prenunciabat scriptura didicere: vt gemino testimonio ɔfirmati: ardētiori fide expeterēt: quem et stelle claritas et prophetie manifestabat auctoritas. Prolato autē diuino oraculo per responsa pontificū: et declarata spūs voce qui dicit: et tu bethleē terra iuda non eris minima inter principes iuda: ex te eniz exiet dux qui regat populū meū israel: ꝙ facile et ꝙ cōsequēs fuit: vt hebreorū pceres crederēt qđ docebāt. Sed apparet illos carnaliter cū herode sapuisse: et regnū christi cōmune cū huius mundi potestatib9 existimasse: vt et isti tēporalē sperarēt ducem: et terrenū metueret ille consortē.

3 R. Reges tharsis et insule munera offerēt. Reges arabum et saba dona domino deo adducent. V. Omnes de saba veniēt aurum et thus deferentes. Reges. In. ii. noct. añ. Omnis terra adoret te et psallat tibi: psalmū dicat noi tuo dñe. ps. Iubilate deo oīs terra. 23. Añ. Reges tharsis et insule munera offerent regi dño. ps. Deus iudi. 25. Añ. Oēs gentes quascūqz fecisti venient: et adorabunt corā te dñe. ps. Inclina. 29. V. Reges tharsis et insule munera offerēt. R. Reges arabū et saba dona adducēt. Lcō. iiii.

Superfluo herodes timore turbaris: et frustra in suspectū tibi puerū seuire moliris. Non capit christū regia tua: nec mūdi dominus potestatis tue sceptri est ɔtentus angustiis. Quē in iudea regnare non vis vbiqz regnat: et felicius ipse regnares: si eius imperio subdereris. Cur sincero officio non facis: qđ subdola falsitate promittis. Perge cū magis: et verū deū simplr adorandū venerare. Sed tu iudaice sectator cecitatis: nō imitaris fidem gentiū: corqz peruersum ad crudeles conuertis insidias: non illum occisurus quē metuis: nec illis nociturus quos perimis. Seducti igitur dilectissimi in bethleem magi stelle precedentis obsequio: gauisi sunt gaudio magno valde: sicut euangelista narrauit. Et intrantes domū inuenerunt puerū cum maria matre eius: et procidentes adorauerunt eū. Et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera: aurum thus et myrrham. R. Illuminare illuminare hierusalem: venit lux tua. Et gloria domini sup te orta est. V. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: et reges in splendore ortus tui. Et. 4

Perfecte scientie mirabilem fidem: quam non terrena scientia erudiuit: sed spiritus sanct9 instituit. Unde enim hi viri cum proficiscerentur e patria qui nondum viderant iesum: nec aliquid intuitu eius: qđ tam ordinate venerarentur aduerterant: hanc deferendorum munerū seruauere rationē: nisi ꝙ preter illam stelle speciē que corporeū incitauit obtutum: fulgentior veritatis radius corda perdocuit: vt priusꝙ laborē itineris inchoarent eum sibi significare intelligerēt: cui in auro regius honor: in thure diuina veneratio: in myrrha mortalitatis confessio deberetur. Et hec quidem quātū ad illuminationē fidei pertinebat: potuerūt illis credita et intellecta sufficere: vt corporali intuitu nō inquirerent: quod plenissimo visu mentis inspexerant. Sed diligentia sagacis officiū vsqz ad videndum puerum perseuerans: et nostri tēporis populis et seculi hoibus seruiebant: vt sicut oibus nobis profuit: ꝙ post resurrectionem dñi vestigia vulnerū in carne eius thome apli explorauit manus: ita ad nostrā vtilitatē proficeret: ꝙ in

fantiã ipsius magoꝝ ꝓbauit aspect⁹.
5 R. Omnes de saba venient aurũ ⁊ thus de-
ferentes ⁊ laudẽ dño annũciantes: Alla alla
alla. V. Reges tharsis ⁊ insule munera offe
rẽt: reges arabũ ⁊ saba dona adducent. Alla.
Viderũt itaqꝫ magi: Lectio. vj.
⁊ adorauerũt puerũ de tribu iu
da: de semine dauid ſm carnẽ natũ ex
muliere: factũ sub lege: quã nõ soluere
venerat ſ3 adimplere. Viderũt ⁊ ado-
rauerũt puerũ quãtitate paruuz: alie-
ne opis indignũ: fandi impotẽ: ⁊ nulla
ab humane ĩfantie generalitate discre
tum. Quia sicut fidelia erãt testimonia
que in eo maiestatẽ inuisibilis diuinita
tis assererẽt: ita probatissimuz esse de-
bebat verbuz carnẽ factũ: ⁊ sempiter-
nam illã essentiã filij dei veraz hoīs su-
scepisse naturã: ne vel ineffabiliũ ope-
ruz secutura miracula: vel excipienda
rum supplicia passionũ sacramentum
fidei ex rerũ diuersitate turbarent: cũ
iustificari omnino nõ possent: nisi qui
dñm iesum ⁊ verũ deũ ⁊ verũ hoīem
6 credidissent. R. Magi veniũt ab oriente
hierosolymã: querentes ⁊ dicentes: vbi est q̃
natus est cuius stellaz vidimus. Et venimus
adorare dñm. V. Vidimus stellã eius in ori
ente. Et. In iij. noct. añ. Homo factus ẽ
in ea: ipse fundauit eã altissimus. ps. Funda
menta eius. 30. Añ. Adorate dñm alla: in
aula sancta eius alla. ps. Cãtate. j. 31. Añ.
Adorate deum alla: oēs angeli eius alla. ps.
Dñs regna. exul. 31. V. Adorate dñm all.
R. In aula sancta eius alla. Scḋm lucaz.
ca. 2. Cum factus esset iesus annorum
duodecim ascẽdẽtibus illis hie-
rosolymam ſm cõsuetudinem diei fe-
sti. Et reli. Homelia origenis. Lcõ. vij.
Puer iesus crescebat ⁊ cõfortaba
tur: ⁊ replebaẗ sapiẽtia. Hoc ho-
minũ natura non recipit: vt ante duo
decim annos sapiẽtia cõpleat. Aliud
est eni potestatẽ habere sapiẽtie: aliud
sapiẽtia esse cõpletũ. Nõ ambigamus
ergo aliqd in iesu carne apparuisse: ⁊
non solũ super hominẽ: sed super oēm
quoqꝫ ratiõabilẽ creaturã crescebat.
Humiliauerat eniz se formã serui acci-
piẽs: ⁊ eadẽ virtute qua se humiliaue-
rat: crescebat. Apparuerat infirmus:
qr infirmũ corpus assumpserat: ⁊ ob
id iterũqꝫ confortabaẗ. Euacuauerat
se filius dei: ⁊ propterea rursuz cõple
baẗ sapiẽtia: ⁊ gratia dei erat sup euz.
Non quãdo venit ad adolescentiã: nõ
quãdo manifeste docebat: sed adhuc
cũ esset paruulus habebat gratiã dei.
Et quomodo omnia in illo mirabilia
fuerunt: ita pueritia mirabilis fuit: vt
dei sapiẽtia compleret. R. Stella quã 7
viderant magi in oriẽte antecedebat eos do
nec venirẽt ad locũ vbi puer erat. Videntes
aũt eã gauisi sunt gaudio magno. V. Et in-
trãtes domũ inuenerũt puerũ cũ maria mře
eius: ⁊ ꝓcidentes adorauerũt eũ. Videntes.
Ibant itaqꝫ parẽtes Lectio. viij.
eius iuxta cõsuetudinẽ in hierl'm:
ad solennẽ diẽ pasce. Et cũ factus esset
iesus annoꝝ duodecim. Diligẽter ob-
serua. Priusq̃ duodecim esset annoꝝ
sapientia dei ⁊ ceteris que scripta sunt
de eo cõplebaẗ. Cũ ergo: vt diximus
duodecim esset annoruz: ⁊ iuxta morẽ
dies solẽnitatis expleti essent: ⁊ reuer-
terentur parentes cũ infantulo iesu: re-
mansit puer in hierusalem: ⁊ nesciebãt
parẽtes eius. Ex hoc sublimius quid-
dam q̃ humana natura patitur intelli
gi põt. Non enim simpliciter remãsit:
⁊ parẽtes eius vbi esset ignorabãt. Sz
quomõ in ioãnis euãgelio scriptũ est:
quãdo insidiabantur ei iudei: elapsus
est de medio illoruz: ⁊ nõ apparuit: sic
⁊ nunc puto remãsisse puerũ in hieru-
salez: ⁊ parentes eius vbi remanserit
ignorasse. Nec miremini parentes vo
catos: quorum alter ob partum: alter
ob obsequiũ matris ⁊ patris meruere
vocabula. R. Videntes stellã magi gaui- 8
si sunt gaudio magno. Et intrãtes domũ in
uenerunt puerũ: cum maria matre eius: ⁊ ꝓ
cidentes adorauerũt eum ⁊ apertis thesau-
ris suis obtulerunt ei munera aurum thus ⁊
myrrhã. V. Stella quã viderãt magi in oriẽ
te antecedebat eos: vsqꝫ duz veniens staret
supra

supra vbi erat puer. Et intrātes. Lectio .ix.

Sequitur dolentes querebamus te. Non puto eos iccirco doluisse: qꝛ putarēt errasse puerū vel perijsse. Nec poterat accidere vt maria: que sciebat de spū scto se concepisse: que ꝛ angelū loquentē: ꝛ currētes pastores: ac symeonē audierat prophetantē: timeret ne puerū perderet oberrantē. Ad hanc opinionē maxime confirmamur de ioseph: cui ab āgelo preceptū est vt tolleret puerū ꝛ in egyptū pergeret: qui audierat ne timeas tollere mariā vxorē tuā: quod enī in ea natū est: de spū scō est: nūꝗ̄ fieri poterat vt perditū formidaret infantē quē diuinū esse cognouerat. Aliud quiddā dolor ꝛ questio parentū ꝙ̄ simplex lector intelligis: sonat. Quomō enim tu siquando scripturas legis: q̄ris in eis sensum cū dolore quodā atqꝫ tormento: non ꝙ scripturas quidē errasse: aut perperā quid habere arbitreris: sꝫ ꝙ ille intrinsecus habeāt veritatē sermonis atqꝫ rationē: ꝛ tu nequeas inuenire quod verū est. Ita ꝛ illi querebāt iesum ne forte recessisset ab eis: ne relinquens eos ad alias transmigrasset: ꝛ quod magis puto ne reuertisset ad celos cū illi placuisset iterū descensurus. Ad laudes ꝛ p horas añ. Ante luciferū genit⁹ ꝛ ante secula dñs saluator noster hodie mūdo apparuit. ps. Dñs regna. cū rel. Añ. Venit lumē tuū hierusalē ꝛ gloria dñi super te orta est: ꝛ ambulabūt gentes in lumine tuo alla. Añ. Apertis thesauris suis obtulerūt magi dño: aurū thus ꝛ myrrhā alleluia. Añ. Maria ꝛ flumina benedicite domino: hymnū dicite fontes dño alla. Añā. Stella ista sicut flāma coruscat: ꝛ regē regū demonstrat: magi eā viderūt: ꝛ magno regi munera obtulerunt. Cap. Fratres obsecro vos. Hym. Enixa. 48. V. Adorate deum alla. R. Omnes angeli eius alla. Ad benedictus añ. Remansit puer iesus in hierl'm ꝛ nō cognouerūt parentes eius: existimātes illū esse in comitatu: ꝛ requirebāt eū inter cognatos ꝛ notos. Oratio. Vota qs. Et in de fit cōme. de epipha. Añ. Hodie celesti sponso iuncta est eccl'ia: quoniā in iordane lauit chr̄s eius crimina: currūt cū muneribus magi ad regales nuptias: ꝛ ex aqua facto vino letantur conuiue alla. V. Oēs de saba venient alla. R. Aurū ꝛ thus deferentes alla. Oratio. De⁹ qui hodierna. Ad tertiā cap. Fratres: obsecro vos. R. breue. Reges tharsis ꝛ insule. Munera offerent. V. Reges arabū ꝛ saba dona adducent. R. Munera. V. Gloria. R. Reges. V. Omnes de saba venient alla. R. Aurum ꝛ thus deferentes alleluia. Ad sextā cap.

Dico enim per gratiā dei que data est mihi omnibus q̄ sunt inter vos: non plus sapere ꝙ̄ oportet sapere: sed sapere ad sobrietatē. R. bre. Oēs de saba veniēt. Alla alla. V. Aurū ꝛ thus deferentes. R. Alla. V. Gl'ia. R. Oēs. V. Adorate dñm all'. R. In aula sancta eius alleluia. Roma. ca. 12.

Ad nonā cap. Sicut enim in vno corpore multa mēbra nō eundē actū habēt: ita multi vnū corpus sum⁹ in chr̄o: singuli autē alter alterius mēbra: in chr̄o iesu dño nostro. R. breue. Adorate dñm. Alla alla. V. In aula sancta eius. R. Alla. V. Gloria. R. Adorate. V. Adorate deū alla. R. Oēs angeli eius alla. Ad vesper. cap. Fratres: obsecro vos. Hym. Hostis. 46. V. Reges tharsis ꝛ insule munera offerent. R. Reges arabū ꝛ saba dona adducant. Ad magn. añ. Fili quid fecisti nobis sic: ego ꝛ pater tuus dolētes q̄rebamus te: ꝛ quid est ꝙ me querebatis: nesciebatis qꝛ in his que patris mei sunt oportet me esse. Et fit cōmemo. de epipha. añ. Tribus miraculis ornatū diē sanctū colimus: hodie stella magos duxit ad presepiū: hodie vinū ex aqua factū est ad nuptias. hodie a ioanne christus baptizari voluit vt saluaret nos all'. V. Oēs de saba veniēt all'. R. Aurū ꝛ th⁹ deferētes all'. Orō. De⁹ q ho.

¶ In vigilia octa. epiphanie. ad vesp. añ. ~~Ante luciferū.~~ Cū rel. ps. Dixit do. Cū rel. 37. in fine. ps. ~~In exitu.~~ 38. Cap. ꝛ hym. de epipha. 46. V. In colūbe specie spiritus scūs visus est. R. Paterna vox audita est: hic est filius meus dilectus. Ad

¶ In vigilia. octaua. epiphanie. ad vesperas. Añ. baptizat miles regem. cū rel. et laudib. ps dixit dñs. in fine laudate dnm omnes gentes.

magr an. Descēdit spiritus sanctus corpo
rali specie sicut colūba in ipsū: et vox de celo
facta est: hic est filius meus dilectus alleluia.
Deus cuius vnigenitus Oratio.
in substantia nostre carnis appa
ruit: presta q̄s vt per eū quē similē no
bis foris agnouimus: intus reforma
ri mereamur. Qui tecū viuit et regnat.
¶ In octa. epipha. ad matu. inuitato.
Christus apparuit nobis. Venite adorem⁹.
ps. Venite. Hym. Hostis. 46. In. j. noc.
an. Veterē hominē renouās saluator venit
ad baptismū: vt naturā que corrupta erat p
aquā recuperaret: incorruptibili veste circū
amictens nos. ps. Dñe dñs nr̄. 2. An. Te
qui in spū et igne purificas humana cōtagia:
deum ac redemptorē omnes glorificemus.
ps. Celi enar. 3. An. Caput draconis sal
uator cōtriuit in iordane flumine: ab eius po
testate oēs eripuit. ps. Dñi est terra. 3. V.
Vox dñi sup aquas. R. Deus maiestatis in
tonuit. Sermo sci ambrosii epi. Lcō. j.
Euangelica scriptura refert sicut
lectū nuper audiuimus dñm ad
iordanē baptismi causa venisse: et in eo
dē flumine mysteriis se celestibus con
secrari voluisse. Qd mirari non debe
mus cur hoc baptismū ipse dñs fece
rit et magister. Quia ipse ait. Qui fece
rit sic et docuerit: maximus vocabitur
in regno celorū. Facere igitur prius vo
luit: qd faciēdū omnibus imperabat.
Vt bonus magister doctrinā suā non
tam verbis insinuaret q̄ actibus exer
ceret. Et ad finē nos gestu pariter con
firmaret et sensu. Hoc aūt totū hodier
na die gestū esse manifestū est. Qd ita
verū esse ipsa possum⁹ colligere rōne.
R. In columbe specie spūs sanctus visus ē
paterna vox audita ē. Hic est filius meus di
lectus in quo mihi bñ cōplacui. V. Celi ap
ti sunt sup eū: et vox patris intonuit. Hic est.
Ratio eni illa exigit: vt Lectio. ij.
post diē natalis dñici: licet inter
positis annis: eodē autē tēpore hec fe
stiuitas sequeret. Quā et ipsam festiui
tatē natalē appellandā puto. Tūc eni
natus hominibus: hodie renatus est
sacramētis. Tunc eni per virginē edi
tus: hodie per mysteriū generat⁹. Ita
enim disposuit dñs non longe inter se
hominū vota distare: vt in vno tēpo
re quem genitū gratulabant in terra:
sanctificatū letarent in celis: vt q par
tum virginis angelis nūciātibus pos
sidebāt dei filiū celis testātibus retine
rent. Certiq; essent hoies: qz ipse est fi
lius dei quē virgo pepererat: diuini
tas agnoscebat. R. Reges tharsis et insule 2
munera offerent. Reges arabū et saba dona
dño deo adducent. V. Oēs de saba venient
aurum et thus deferentes. Reges. Lcō. iij.
Noui enim partus: noua meren
tur obsequia. Ibi cū s'm hoiem na
scitur: mater eū maria sinu circūfouet.
Hic cū s'm mysteriū gignit: pater eū
deus voce cōplectit. Ait enim. Hic est
filius meus dilectus in quo mihi bene
complacui: ipsū audite. Mater ergo
partui molli blandit gremio: pater fi
lio pio testimonio famulat. Mater in
q̄ eū adorandū magis ingerit: pater
colendū gētibus manifestat. Sinu igi
tur retinet a matre cū nascit: sz pater
ei sinus sui fotū iugiter subministrat.
Legimus eni eū sine intermissione in
patris gremio quiescentē. Dicente euā
gelista. Deū nemo vidit vnq̄: nisi vni
genitus filius qui est in sinu patris. R.
Illuminare illūinare hierusalē: qz venit lux 3
tua. Et gloria dñi sup te orta est. V. Et am
bulabūt gētes in lumine tuo: et reges in splē
dore ortus tui. Et. In. ij. noct. an. Bapti
sta cōtremuit et nō audet tangere sanctū dei
verticē: sed clamat cū tremore: sanctifica me
saluator. ps. Afferte. 13. An. Magnū my
steriū declarat hodie: quia creator omniū in
iordane expurgat nr̄a facinora. ps. Quēad
modū. 18. An. Aqua cōburit peccatū: hodie
apparens liberator: et rorat omnē mundū di
uinitatis ope. ps. De⁹ noster refugiū. 19.
V. Venient ad te qui detrahebāt tibi. R. Et
adorabūt vestigia pedū tuorū. Lectio. iiij.
Libēter ergo quiescit dñs in sinu
sanctorū. Vnde et ioānis euangeli
ste sinū vt in eo accumberet libēter ele

git. Sinus ergo i quo christus requie-
scit: non corporis gremio preparatur:
nec vestimentorū ambitione cōponit
sed celestiū virtutū opatiōe colligitur.
Nā chri sinus erat in ioāne euangelista
fides: in deo pre diuinitas: i maria ma
tre vginitas. Ibi sinus chri est: vbi ha
bitaculū e virtutū. Ibi reclinat caput
suū vbi domiciliū celestiū inuenit pre-
ceptorū. Nam ideo peccatoribus in-
fidelibus dicit. Vulpes foueas habēt:
7 volucres celi nidos: filius autez ho-
minis nō habet vbi caput suū reclinet.
4 R. Omnes de saba venient aurū 7 thus de-
ferentes 7 laudē dño annūciantes: All'a all'a
all'a. V. Reges tharsis 7 insule munera offe
rēt: reges arabū 7 saba dona adducent. All'a.

Hodie dñs iesus ho- Lectio. v.
die venit ad baptismū 7 corpus
suū sanctū voluit aqua dilui. Dicat for-
tasse aliquis. Qui sanctus est quare vo
luit baptiçari? Audi ergo. Ideo bapti
çatur christus: non vt sanctificetur ab
aquis: sz vt aquas ipse sanctificet: 7 pu
rificatione sui purificet fluenta illa que
tangit. Cōsecratio enim christi conse-
cratio magis est elementi. Cū eni salua
tor abluit: iā tunc in nostrū baptismū
tota aqua mūdat: 7 purificat fons; vt
secuturis postmodū populis: lauacri
gratia ministretur. Precedit ergo chri
stus ad baptisma: vt christiani post eū
confidenter populi subsequantur. R.
5 Magi veniūt ab oriente hierosolymaz: que-
rentes 7 dicentes: vbi est qui natus est cuius
stellam vidimus. Et venimus adorare dñm.
V. Vidimus stellaz eius in oriente. Et veni.

Intellige ergo myste- Lectio. vi.
riū. Ita enim 7 colūna ignis pre
cessit per mare rubrū: vt intrepidum
iter filij israel subsequerent: 7 ipsa pri-
us per aquas egressa est: vt venientib9
post se intrādi semitā prepararet. Qd
factū sicut apostolus dicit: in mysteriū
baptismi fuit. Baptismuz plane quo-
dam modo fuit vbi hoies nubes ope-
riebat: vnda portabat. Sz hec omnia
operatus est chrs dñs: idez qui 7 mo-
do. Quia sicut tūc per mare filios isra-
el in ignis colūna precessit: ita nūc per
baptismū christianos populos in cor
poris sui colūna precedit. Ipse inq̄ est
colūna que tunc lumē sequentiuz ocu-
lis prestitit: mō lucē credentiū cordib9
subministrat. Tūc in fluctib9 vndarū
solidauit semitam: modo in lauacro fi
dei corroborat vestigia: per quam fi-
dem sicut filij israel qui intrepidus am
bulauerit: persecutorē egyptiū non ti
mebit. Iuuante dño nostro iesu chro:
qui cū pre 7 spiritu scō viuit 7 regnat
in secula secolorū amen. R. Stella quā 6
viderant magi in oriēte antecedebat eos do
nec venirēt ad locū vbi puer erat. Videntes
aūt eā gauisi sunt gaudio magno. V. Et in-
trātes domū inuenerūt puerū cū maria mre
eius: 7 pcidentes adorauerūt eū. Videntes.
In. iij. noct. aū. Pater de celis filium testi
ficat: spiritus sancti presentia aduenit vnum
edocens qui baptizatur christus. ps. Deus
iudiciū. 25. Añ. Peccati acculeus cōterit:
hodie baptizato dño: 7 nobis donata est re-
generatio. ps. Voce mea. 26. Añ. Bapti-
zatur christus 7 sanctificatur omnis mūdus:
7 tribuit nobis remissionem peccatorū: aqua
7 spiritu omnes purificamur. ps. Cantate.
j. 31. V. Et erit nomē eius benedictū in se-
cula. R. Et ante solē permanet nomē eius.

In illo tpe. Vidit Scdm ioanē. ca. i.
ioannes iesum venientem ad se:
7 ait. Ecce agnus dei: ecce q tollit pec-
cata mundi. Et reliqua. Homelia san-
cti augustini episcopi. Lectio. vij.

Nemo sibi arroget 7 dicat qr ipse
auferat peccata mundi. Iā intēdite cō
tra quos superbos intendebat ioānes
digitū. Nonduz erant nati heretici: 7
demonstrabant: iam intendebat con-
tra illos. Contra illos clamabat tūc a
fluuio: contra quos modo clamat ex
euāgelio. Venit iesus. Et quid dicit il-
le. Ecce agnus dei. Si agnus innocēs:
7 ioānes agnus: an nō 7 ipse innocēs?
Sed quis innocens? aut quantū inno-
cens? Omnes ex illa radice veniūt: 7
ex illa propagine: de qua cātat gemēs

dauid: Ego in iniquitatib⁹ conceptus
sum: ⁊ in peccatis mater mea in vtero
me aluit. Solus ergo ille agnus: q̄ nō
sic venit. Non enim in iniquitate cōce-
ptus est: qui nō de mortalitate conce-
ptus est: nec eū in peccatis mater eius
in vtero aluit: quē virgo cōcepit: vir-
go peperit: quia fide concepit: fide su-
scepit. Ergo ecce agnus dei. Non ha-
bet iste traducē de adam. Carnem tan
tum assumpsit de adam: peccatum nō
assumpsit. Qui nō assumpsit de massa
nostra peccatum: ipse est qui tollit pec
7 catū nr̄m. ℟. Uidentes stellā magi gau-
si sunt gaudio magno. Et intrātes domū in
uenerunt puerū: cum maria matre eius: ⁊ p
cidentes adorauerūt eum ⁊ apertis thesau-
ris suis obtulerunt ei munera aurum thus ⁊
myrrhā. ℣. Stella quā viderāt magi in oriē
te antecedebat eos: vsq₃ du₃ veniens staret
supra vbi erat puer. Et intrātes. Lcō. viij.

Ecce agnus dei: ecce q̄ tollit pec-
cata mundi. Nostis quia quida₃
hoīes dicunt aliquādo: nos tollimus
peccata hoīb⁹: q₂ sancti sumus. Si eni
non fuerit sctūs qui baptiçat: quomō
tollit peccatū alterius: cū sit ille homo
plenus peccato? Cōtra istas disputa-
tiones verba nostra nō dicamus: hūc
legamus. Ecce agnus dei: ecce qui tol
lit peccatū mundi. Nō sit presumptio
hoībus in hoīes: nō trāsmigret passer
in montes: in dn̄o confidat. Et si leuet
oculos in montes: vnde auxiliū veniet
ei intelligat: quia auxiliū eius a dn̄o: q
fecit celū ⁊ terrā. Tāte erat excellentie
ioānes: q̄ȯ dicit ei. Tu es chr̄s? Dicit.
non. Tu es helias? Dicit nō. Tu es pro
pheta? Dicit non. Quare ergo bapti-
ças? Ecce agnus dei inq̄t: ecce qui tol
lit peccata mundi. Hic est de quo dixi.
Post me venit vir: qui ante me factus
est q₂ prior me erat. Post me venit: q₂
posterius natus est. Ante me factus ē:
quia prelatus est mihi. Prior me erat:
quia in principio erat verbū ⁊ verbū
erat apud deū: ⁊ deus erat verbu₃: ⁊
ego nesciebā eū. Sed vt manifestet' in
israel: propterea ego veni in aqua ba-
ptiçans. Et testimoniū perhibuit ioan
nes dicēs. Quia vidi spiritū de celo de
scendentē quasi colūbā: ⁊ māsit super
eum ⁊ ego nesciebā eū. Sed qui me mi
sit baptiçare i aqua: ille mihi dixit. Su
per quē videris spiritū descendentē ⁊
manentē sup eū: hic est qui baptiçat in
spū scō. Et ego vidi: ⁊ testimoniū per
hibui: quia hic est filius dei. ℟. Hodie 8
celi aperti sunt: ⁊ mare dulce factum est: ter
ra exultat: montes ⁊ colles letantur. Quia a
ioāne in iordane christus baptizatus est. ℣.
Quid est tibi mare q₂ fugisti: ⁊ tu iordanis q₂
conuersus es retrorsum. Quia. Lectio. ix.

Intendat mō charitas vestra: io
annes quādo didicit chr̄m: mis-
sus est eni vt baptiçaret in aqua. Que-
situ est quare? Ut manifestaret' in isra-
el dixit. Quid profuit baptismus ioan
nis fratres charissimi? Si profuit ali-
quid: ⁊ mō maneret ⁊ baptiçarentur
hoīes in baptismo ioānis: ⁊ sic venirēt
ad baptismū chr̄i. Sed quid ait: vt ma
nifestaretur in israel: idest vt ipsi pplo
israel manifestaret' chr̄s: veni baptiça
re in aqua. Accepit ministeriū baptis-
mi ioānes: in aqua penitētie parare vi
am dn̄o nō existens dn̄s. At vbi cogni
tus est dn̄s superflua ei via parabat':
quia cognoscentibus se: ipse factus est
via. Itaq₃ nō durauit diu baptismus
ioānis. Sed quomō demonstratus est
dn̄s humilis: vt ideo acciperet baptismū
ioannis: in quo baptiçat' ipse dn̄s? Et
opus erat ipsi dn̄o baptiçari? Et ego
interrogat⁹ cito respōdeo: opus erat
dn̄o nasci: opus erat domio crucifigi:
opus erat dn̄o mori: opus erat dn̄o se
peliri. Si ergo tātā suscepit pro nobis
humilitatē: baptismū nō erat susceptu
rus? ⁊ quid profuit q₂ suscepit baptis
mū serui? vt tu nō dedignareris susci
pere baptismū dn̄i. Ad laudes ⁊ p lo
ras aā. Baptizat miles regē: seruus dn̄m
suū: ioānes saluatorē: aqua iordanis stupuit:
colūba protestat': paterna vox audita est: hic
est filius meus dilectus. ps. Dn̄s regna. s.

cum ref. Añ. Celi aperti sunt sup eũ: ⁊ vox facta est de celo dicẽs: hic est filius meus dilectus: in quo mihi cõplacui. Añ. Chr̃o datus est principatus ⁊ honor regni: oĩs populus trib⁹ ⁊ lingue seruient ei in eternũ. Añ. Fontes aquarũ sanctificati sunt: chr̃o apparente in gloria orbis terrarũ haurite aquas de fonte saluatoris: sctificauit eni nunc oẽm creaturã chr̃s deus nr̃. Añ. Uox de celo sonuit ⁊ vox patris audita est: hic est filius me⁹ dilectus in quo mihi cõplacui ipsum audite.

Esaie. 60. a

Surge illuminare hierl'm Cap: quia venit lumẽ tuũ: ⁊ gloria domini sup te orta est. Hym. [struck-through] epi. xa. ℣. Hodie celesti spõso iũcta est ecclesia. ℟. Quoniã in iordane lauit chr̃s eius crimina. Ad bñs añ. Precursor ioãnes exultat: cũ iordane baptizato dño: facta est orbis terrarum exultatio: facta est peccatoꝝ nostroruꝫ remissio: sanctificãs aquas: ipsi oẽs clamem⁹ miserere nobis. Oõ. De⁹ cui⁹ vnige. 53. Ad. iij. cap. Surge illuminare. ℟. bre. Reges tharsis ⁊ insule. Munera offerrent. ℣. Reges arabũ ⁊ saba dona adducent. ℟. Munera. ℣. Gloria. ℟. Reges. ℣. Omnes de saba venient all'a. ℟. Aurum ⁊ thus deferentes alleluia. Ad sextã cap.

Esaie. 60

Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide: omnes isti cõgregati sunt venerũt tibi: filij tui de longe venient: ⁊ filie tue de latere surgent. ℟. bre. Omnes de saba veniẽt. All'a all'a. ℣. Aurũ ⁊ thus deferentes. ℟. All'a. ℣. Gl'ia. ℟. Oẽs. ℣. Adorate dñm all'. ℟. In aula sancta eius alleluia.

Esaie. 60

Omnes de saba Ad nonam cap. venient auruꝫ ⁊ thus deferẽtes ⁊ laudem dño annũciantes. ℟. breue. Adorate dñm. All'a all'a. ℣. In aula sancta eius. ℟. All'a. ℣. Gloria. ℟. Adorate. ℣. Adorate deũ all'a. ℟. Oẽs angeli eius all'a. Ad vesper. añ. Baptizat miles. Cũ ref. ps. Dixit dñs. 37. In fine In exitu. 38. Cap. ⁊ hym. 46. ℣. Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia. ℟. Quoniã in iordane lauit chr̃s eius crimina. Ad magr̃ añ. Sup ripam iordanis stabat beatus ioãnes: indut⁹ est splẽdore baptizans saluatorẽ: baptiza me ioãnes baptiza benedicã te ⁊ tu iordanis cõgaudẽs suscipe me. Oratio. Deus cuius vnigenitus. 53. ¶ Nota ꝙ si octa. epipha. cadat in sabbato: a cap. i antea fit de dñica: cũ cõme. octa. Sed non fiunt suffragia apl'oꝝ nec pacis nec alia: nec in cõpletorio dicunt̃ preces. Ideꝫ fiat in alijs octauis que veniũt in sabbato. ¶ Notãdũ ꝙ quocũqꝫ die post octa. epipha. primo occurrerit agendũ de dñica aut de feria. fit officiũ de psal'. sicut pro tali die consequenter ordinat̃.

¶ Sabbato primo post octa. epipha.

O Altitudo diui. Ad vesper. cap. Roma. 2. tiarũ sapiẽtie ⁊ scientie dei: ꝙ incomprehensibilia sunt iudicia eius ⁊ inuestigabiles vie eius. Hym. O Lux beata trinitas ⁊ principalis vnitas: iaꝫ sol recedit igneus: infunde lumen cordibus. Te mane laudũ carmine te deprecemur vesperi: te nostra suplex gloria per cuncta laudet secula. Deo patri sit gloria eiusqꝫ soli filio: cũ spiritu paclito ⁊ nunc ⁊ in perpetuũ. Amen. ℣. Uespertina oõ ascendat ad te dñe. ℟. Et descẽdat sup nos misericordia tua. Ad magr̃ aña. Suscepit deus israel puerũ suũ sicut locutus est ad abrahã ⁊ semẽ eius: exaltate humiles vsqꝫ in seculũ. Oõ.

Omnipotens sempiterne deus: q celestia simul ⁊ terrena moderaris: supplicationes populi tui clementer exaudi: ⁊ pacẽ tuã nostris concede temporib⁹. Per. Deinde pro aposto. añ. Petrus apl'us ⁊ paulus doctor gentiuꝫ ipsi nos docuerunt legẽ tuã dñe. ℣. Cõstitues eos principes sup oẽm terrã. ℟. Memores erunt nominis tui domine. Oratio.

Deus cuius dextera beatũ petrũ ambulantẽ in fluctibus ne mergeretur erexit: ⁊ coapostolũ eius paulum tertio naufragantẽ de profundo pelagi liberauit: exaudi nos propici⁹: ⁊ concede: vt amborũ meritis: eternitatis gloriã consequamur. ¶ Deinde fiunt speciales cõme. sanctorũ sanctarũue: vtputa de his sub quorũ titulis ecclesie dedicate sunt: ac de his etiã erga quos qualsue deuotio tendit̃ eorũ

qui diuina dicunt officia necnõ super his quoꝝ ecclesia romana generaliter: aut in aliquib⁹ prouincijs siue terris aut locis cõme. facere cõsueuit. Ultimo de pace añ. Da pacē dñe in diebus nostris: qꝛ non est alius qui pugnet ꝓ nobis: nisi tu de⁹ noster. ℣. Fiat pax in virtute tua. ℟. Et abundãtia in turribus tuis. Oratio.

Deus a quo sancta desideria: recta ꝯsilia: iusta sunt opera: da seruis tuis illã quã mundus dare nõ pōt pacē: vt ⁊ corda nr̃a mãdatis tuis dedita: ⁊ hostiũ sublata formidine: tēpora sint tua protectiõe tranquilla. Per.

¶ Ab hac dñica vsq3 ad dñicã de passione: ⁊ ab octa. penthe. vsq3 ad aduētum: in oibus vesp. sabbati: ⁊ matuti. ac vesp. dñice supradicta suffragia predicto mõ dicunt. Ac in oibus vesper. ⁊ matu. ix. ⁊. iij. lec. eorundē tempoꝝ: exceptis festis duplicib⁹ cũ octa. eoꝝ: ac festis aplõꝝ petri ⁊ pauli: scē crucis: sancti michaelis: necnon excepto q̃ in matu. dr̄. p aplis añ. Gl'iosi pricipes. ℣. In oēm terrã. ℟. Et in fines. vt loco suo.

¶ Nota q̃ in oibus diebus in quibus predicta suffragia dicunt post primã orationē hoꝝ suffragioꝝ non dicitur Per dñm nostrũ. s3 tñ post vltimã. s. de pace. Ad cõple. ℣. Iube dõne benedicere. Absolutio Noctē quietã ⁊ finē perfectũ: cõcedat nobis dñs omnipotens. ℟. Amen. Lectio. Fratres: Sobrij estote ⁊ vigi. ⁊ce. Quere in psal. i fine. 43. vbi habes ordinē cõpletorij ꝑ totũ annu3.

¶ Dñica prima post octa. epipha. ad matu. inuita Uenite exultemus dño. Iubilemus deo salutari nr̃o. Ps. Preoccupemus. .i. hym. Primo dierũ omnium: .i. In primo noctur. añ. Seruite dño in timore. cu3 rel. Quere in psal. suo loco. .i.

¶ Hac nocte ponunt epistole pauli: ⁊ legit de eis tã in feriali q̃ in dñicali officio vsq3 ad septuagesimã. ¶ Incipit epistola pauli ad romanos. Lectio. j.

Paulus seruus iesu chr̄i vocatus apostolus segregatus in euãgeliu3 dei: quod ante ꝓmiserat per prophetas suos in scripturis sanctis de filio suo: qui factus ē ei ex semine dauid secundum carnem: qui predestinatus est filius dei in virtute secundũ spiritũ sanctificatiõis ex resurrectiõe mortuorum iesu christi dñi nr̄i. Per quē accepimus gratiã ⁊ apostolatũ: ad obediēdum fidei in oibus gentib⁹ pro nomine eius in quib⁹ estis ⁊ vos vocati iesu chr̄i dñi nostri. Oibus qui sunt rome dilectis dei vocatis scis: grã vobis ⁊ pax a deo p̄re nr̄o ⁊ dño iesu chr̄o. Primũ quidē grãs ago deo meo per iesũ chr̄m pro oib⁹ vobis: quia fides vr̄a annunciat in vniuerso mundo. Testis eni3 mihi est deus cui seruio in spiritu meo in euãgelio filij eius: q̃ sine intermissione memoriã vestri facio semꝑ in orõnibus meis: obsecrans si quo modo tandē aliquando prosperũ iter habea3 in volũtate dei veniendi ad vos.

℟. Dñe ne in ira tua arguas me: neq3 in furore tuo corripias me. Miserere mei domine: quoniam infirmus sum. ℣. Timor ⁊ tremor venerunt super me: ⁊ cõtexerunt me tenebre: ⁊ dixi. Miserere. Lectio. ij.

Desidero enim videre vos: vt aliquid impartiar vobis grẽ spũalis: ad cõfirmandos vos: idest simul cõsolari in vobis: per eã qui inuicē est fidem vestrã atq3 meã. Nolo aũt vos ignorare fratres: qꝛ sepe proposui venire ad vos: ⁊ prohibitus su3 vsq3 adhuc: vt aliquem fructũ habea3 in vobis: sicut ⁊ in ceteris gētibus. Grecis ac barbaris: sapientibus ⁊ insipientibus debitor sum: ita q̃ in me promptũ est ⁊ vobis qui rome estis euangeliçare. Non enim erubesco euãgeliũ. Uirtus enim dei est in salute3 omni credenti: iudeo primum ⁊ greco. Iustitia enim dei in eo reuelatur ex fide in fidem sicut scriptum est. Iustus autem ex fide viuit.

℟. Deus qui sedes super thronũ: ⁊ iudicas equitatem: esto refugium pauperum in tribulatione. Quia tu solus laborem ⁊ dolore3 consideras. ℣. Tibi eni3 derelictus est pauper: pupillo tu eris adiutor. Quia. Lcõ. iij.

Revelatur enim ira dei de celo super omnē impietatē et iniustitiam hominū eorū qui veritatē dei in iniustitiam detinēt: quia quod notū est dei: manifestum est in illis. Deus enim illis manifestauit. Inuisibilia enim ipsius a creatura mundi per ea que facta sunt: intellecta conspiciuntur. Sempiterna quoque eius virtus et diuinitas: ita vt sint inexcusabiles. Quia cum cognouissent deum non sicut deū glorificauerunt: aut gratias egerunt: sed euanuerūt in cogitatiōibus suis: et obscuratum est insipiens cor eorū. Dicentes enim se esse sapientes: stulti facti sunt. ℟. A dextris ē mihi dominus ne cōmouear. Propter hoc dilatatum est cor meum et exultauit lingua mea. ℣. Dominus pars hereditatis mee: et calicis mei. Propter. Lectio. iiij.

Et mutauerunt gloriam incorruptibilis hominis: et volucrum: et quadrupedum: et serpentium. Propter quod tradidit illos deus in desideria cordis eorum: in immundiciā: vt contumelijs afficiant corpora sua in semetipsis. Qui cōmutauerunt veritatem dei in mendacium: et coluerunt et seruierunt creature potius quam creatori: qui ē benedictus in secula amē. Propterea tradidit illos deus in passiones ignominie. Nam femine eorum immutauerunt naturalē vsum: in eū vsum qui est contra naturā. Similiter autē et masculi: relicto naturali vsu femie: exarserūt in desiderijs suis: inuicem masculi in masculos turpitudinem operātes: et mercedem quā oportuit erroris sui in semetipsis recipientes. ℟. Notas mihi fecisti vias vite. Adimplebis me leticia cum vultu tuo: delectatiōes in dextera tua vsque in finem. ℣. Tu es qui restitues: hereditatē meam mihi. Adimplebis. Lectio. v.

Et sicut nō probauerunt deū habere in noticiā: tradidit illos deus in reprobum sensum vt faciāt ea que nō cōueniūt: repletos omni iniquitate: malicia: fornicatōe: auaritia: nequitia: plenos inuidia: homicidijs: contentione: dolo: malignitate: susurrones: detractores: deo odibiles: cōtumeliosos: superbos: elatos inuentores malorum: parentibus nō obediētes: insipiētes: incompositos: sine affectiōe: absque federe sine misericordia. Qui cum iustitiam dei cognouissent nō intellexerūt: quoniam qui talia agunt digni sunt morte: non solum qui faciunt ea: sed etiam qui consentiunt facientibus. ℟. Diligam te domine virtus mea dominus firmamentum meum. Et refugium meum. ℣. Liberator meus: deus meus adiutor meus. Et. Lectio. vj.

Propter quod inexcusabilis es o homo: omnis qui iudicas: in quo enim iudicas alterum te ipsum condemnas. Eadē enim agis que iudicas. Scimus enim quoniā iudiciū dei est secūdū veritatē: in eos qui talia agūt. Existimas autē o homo qui iudicas eos qui talia agunt: et facis ea quia tu effugies iudicium dei. An diuitias bonitatis eius: et patientie et longanimitate cōtēnis? Ignoras quod benignitas dei ad penitentiā te adducit? Secūdū duritiē autē tuā et impenitēs cor thesaurizas tibi iram in die ire: et reuelatōis iusti iudicij dei: qui reddet vnicuique secundum opera eius. His quidē qui secundum patiētiā boni operis gloriam et honorē et incorruptionē querētibus vitam eternam. His autem qui sunt ex contentione et qui nō acquiescunt veritati: credunt autē iniquitati: ira et indignatio: tribulatio et angustia in oēs aiam hominis operātis malū: iudei primū et greci. Gloria autē et honor et pax oi operanti bonū: iudeo primū et greco. ℟. Domini est terra et plenitudo eius. Orbis terrarū et vniuersi qui habitant in eo. ℣. Ipse super maria fundauit eā: et super flumina preparauit illā. Orbis. Secūdum ioannē.

In illo tēpore. Nuptie facte sunt in chana galilee: et erat mater iesu ibi. Vocatus est autem iesus et discipuli eius ad nuptias. Et deficiente vino: dicit mater eius ad eum. Vinum nō habent. Et reliqua. Homelia sancti augustini episcopi. Lectio septima.

incorruptibilis dei in similitudinem imaginis

Adsit dñs deus nr̃: vt donet nobis reddere qđ promisimus. Hester no eni die si meminit scitas vestra: cuꝫ tépoꝛis excluderemur angustia: ne sermoné inchoatũ impleremus: i hodiernum dieꝫ distulimus: vt ea que in hoc facto euãgelice lectionis mystice in sacramentis posita essent: ipso adiuuãte aperirent. Nõ itaqꝫ opus est iã morari diutius in cõmédãdo miraculo dei. Ipse est enim deus qui per vniuersam creaturã quotidiana miracula facit: q̃ hominibus nõ facilitate: sed assiduitate viluerũt. Rara autem que facta sunt ab eodé dño: idest a verbo ꝑpter nos incarnato: maioꝛé stupoꝛé hominibus attulere. Nõ quia maioꝛa erãt: q̃ sunt ea que quotidie in creatura facit: sꝫ qꝛ ista q̃ quotidie fiunt tanq̃ naturali cursu peragunt. Illa vero efficaciã poténtie tãq̃ presentis exhibuisse videntur oculis hominũ. ℟. Ad te dñe leuaui aiaꝫ

7 meã. Deus meus in te confido nõ erubescã. ℣. Custodi animaꝫ meã: ⁊ eripe me. Deus.

Lectio. viij.

Primus sicut meministis: resurrexit vnus mortuus: obstupuere oés: cũ quotidie nasci: qui non erant nemo miret. Sic aquã in vinum versam: quis nõ miret: cum hoc annis oibus deus i vitibus faciat. Sꝫ quia oia que fecit dñs iesus nõ solũ valent ad excitãda coꝛda nr̃a miraculis: sed etiam ad edificanda in doctrina fidei: scrutari nos opoꝛtet qđ sibi velint ista oia: idest quid significet. Hoꝛũ eniꝫ omniũ significatiões: sicut recoꝛdamini: in dié hodiernũ distulimus. Quod auté dñs inuitatus venit ad nuptias: etiã excepta mystica significatiõe: confirmare voluit quod ipse fecit. Futuri enim erant de quibus dixit apostolus: prohibétes nubere ⁊ dicentes q̃ male essent nuptie: ⁊ q̃ diabolus eas fecisset: cum idem dñs in euãgelio interrogatus vtrum liceat homini dimittere vxoꝛé suã ex qualibet causa: responderit non licere: excepta causa foꝛnicationis. In qua responsione si meministis: hoc ait. Quod deus coniunxit: homo non separet. ℟. Duo seraphin clamabãt alter ad alterũ. Sanctus sanctus sanctus dñs deus sabaoth. Plena é omnis terra gloria eius. ℣. Tres sunt qui testimoniuꝫ dant in celo: pater: verbuꝫ: ⁊ spiritus sanctus: ⁊ hi tres vnũ sunt. Scũs. ℣. Gloꝛia. ℟. Plena.

Ab hac dominica vsqꝫ ad septuagesimam: ⁊ ab octa. pente. vsqꝫ ad aduentum: predictum ℟. in diebus dominicis cantatur quãdo officiũ agitur dñicale: ⁊ octauo loco ponitur. Lectio. ix.

Et qui bene eruditi sunt i fide catholica: nouerũt q̃ deus fecerit nuptias. Et sicut coniugium a deo ita diuoꝛtiũ a diabolo sit. Sed propterea in causa foꝛnicatiõis licet vxoꝛé dimittere: qꝛ ipsa vxoꝛ primo voluit: que fidem coniugalem marito nõ seruauit. Nec ille que virginitateꝫ deo vouent: q̃q̃ amplioꝛé gradũ honoꝛis ⁊ sanctitatis in ecclesia teneãt: sine nuptijs sũt. Nam ⁊ ipse pertinét ad nuptias cũ tota ecclesia: in quibus nuptijs sponsus est christus. Ac per hoc ergo dñs inuitatus venit ad nuptias: vt coniugalis castitas firmaretur: ⁊ ostéderet sacramentũ nuptiarũ: sponsus personã domini figurabat: cui dictũ est. Seruasti vinũ bonũ vsqꝫ adhuc. Bonũ eniꝫ vinũ christus seruauit vsqꝫ adhuc: idest euangeliũ suum. Ad laudes aiã. Alla. ps. Dñs regna. Cum reľ. vt habes in psaľ. loco suo. Cap. Benedictio ⁊ clari. Hym. Eterne rerũ. 6. ℣. Dñs regnauit decoꝛé induit. ℟. Induit dñs foꝛtitudinem ⁊ precinxit se virtute. Ad bñs aiã. Nuptie facte sunt i chana galilee: ⁊ erat ibi iesus cum maria matre eius. Oratio. Omnipotens sempiterne. Deinde fit cõme. de sancta maria ⁊ de apostolis. Aña. Gloriosi principes terre quomodo in vita sua dilexerunt se: ita ⁊ in moꝛte non sunt separati. ℣. In omné terrã exiuit sonus eoꝝ. ℟. Et in fines oꝛbis terre verba eoꝛũ. Oro. Deus cuius dextera. Deinde fiunt suffragia cõsueta: vltimo de pace: vt supꝛa in vesper. Ad primã hym. Iã lucis oꝛto. 7. Aña.

Aña. Alleluia. ps. Deus deus meus re-
spice. 7. 7c. Quere in psal. post lau. dñi
ce: vbi habes totũ ordinẽ prime tam
pro dñicis diebus: q̃ pro ferialibus 7
festis per totuz annũ. Ad tertiã. hym.
Nũc sancte nobis. 11. Aña. Alleluia. ps.
Legẽ pone. ps. Memor esto. ps. Boni
tatem. 11. Caplm. Deus charitas est.
R. breue. Inclina cor meum deus. 11. Ad
sextã. hymnus. Rector potẽs. 12. Añ.
Alleluia. ps. Defecit. ps. Quomodo di-
lexi. ps. Iniquos. Cap. Alter alteri⁹.
R. bre. In eternũ dñe. 12. Ad. ix. hym.
Rerum deus tenax. 12. Aña. All'a. ps.
Mirabilia. ps. Clamaui. ps. Princi-
pes. 12. Cap. Empti enim estis. R. bre
ue. Clamaui in toto corde meo. 13. Ordi-
nem horarũ scilicet tertie: sexte: 7 no-
ne: tam in dñicis diebus q̃ in ferialib⁹
7 festis habes in psal. post lau. dñice. 11.
Notandũ q̃ per totũ annũ ad primã.
iij. vj. 7. ix. 7 cõpletoriũ dicunt' hym.
supradicti: preterq̃ a qnta feria cene
domini vsq3 ad sabbatuz in albis. Et
excepto q̃ nõ dicit' hym. Nũc sancte
nobis. Ad. iij. diei pẽthe. nec per oct.
sed dr hym. Ueni creator spirit⁹. Ad
vesp. añ. Dixit dñs dño. Cuz reliquis si-
cut habet' in psal. 37. Cap. Benedict⁹
deus. 38. hym. Lucis creator. 38. V.
Dirigat' dñe or'o mea. R. Sicut incensum
in cõspectu tuo. Habes oia vbi sup. Ad
magt. añ. Deficiẽte vino iussit iesus imple-
ri hydrias aqua: que in vinum conuerse sunt
all'a. Or'o. Oĩpotẽs sempiterne. No-
tandũ q̃ quãdo agitur officiuz dñica-
le psalmi ad noctur. iij. vj. ix. 7 ad vesp.
dicunt' p oẽs dñicas anni sicut in pre-
dicta dñica. ¶ Itẽ añe noctur. 7 vesp.
eodẽ modo dicunt' in dñicis diebus:
ab octaua epiphanie vsq3 ad pascha:
7 ab octa. penthe. vsq3 ad aduentuz.
¶ Itẽ vsi. noc. 7 vesp. idẽ dicunt' i dñi-
cis diebus ab oct. epipha. vsq3 ad pri
mi dñica q̃dragesime: 7 ab octa. pen-
the. vsq3 ad aduẽtũ. ¶ Itẽ añe. lau. p-
me. tertie. vj. 7. ix. eedẽ ac capla p oẽs
horas eadẽ dicunt' in dñicis diebus:
ab oct. epipha. vsq3 ad septuagesimã:
7 ab octa. penthe. vsq3 ad aduentuz.
¶ Itẽ R'ia. breuia. 7 V. per horas ea-
dem dicũtur in dñicis diebus: ab oct.
epiphanie vsq3 ad dñicaz primã qua-
dragesime: 7 ab octa. penthe. vsq3 ad
aduentũ dñi. Feria. ij. inuitato. Uenite
exultemus domino. ps. Iubilemus.
hym. Somno refectis. 13. Ad noctur.
aña. Dominus defensor. Cum reliquis
sicut habetur in psal. 13. V. Dñe in ce-
lo misericordia tua. R. Et vsq3 ad nubes
veritas tua. Ep'la pauli ad romanos.

Non eniz est psonarũ ac- Lectio. j.
ceptio apud deum: quicũq3 eni
sine lege peccauerũt: sine lege peribũt.
Et qcũq3 in lege peccauerũt: per legẽ
iudicabunt'. Non eni auditores legis
iusti sunt apud deũ: sed factores legis
iustificabũt'. Cũ eni gẽtes q̃ legẽ nõ ha-
bẽt: naturalr ea q̃ legis sũt faciũt: eius-
modi legẽ nõ habẽtes ipsi sibi sunt lex:
qui ostẽdũt opus legis scriptũ i cordi-
bus suis: testimoniũ reddẽte illis 9sciẽ-
tia ipsor 7 inter se inuicẽ cogitationũ
accusantiũ: aut etiã defendentiũ in die
qua iudicabit deus occulta hominuz:
secundũ euangeliuz meum per iesum
christum. R. Quã magna multitudo dul- 1
cedinis tue dñe. Quam abscondisti timenti-
bus te. V. Et perfecisti eis qui sperant in te
dñe in cõspectu filiorum hominum. Quaz.

Si autẽ tu iudeus cogno- Lcõ. ij.
minaris 7 requiescis in lege 7
gloriaris in deo: 7 nosti voluntatem
eius: 7 pbas vtiliora istructus p legẽ:
cõfidis teipsuz ducẽ esse cecorũ: lumẽ
eorũ q in tenebris sunt: eruditionẽ i-
sipientiũ: magistrũ infantiũ: habẽtẽ for-
mã scientie 7 veritatis in lege. Qui er-
go aliũ doces teipsuz nõ doces: Qui
pdicas nõ furãdũ: furaris. Qui dicis
nõ mechandũ: mecharis: Qui abomi-
naberis idola: sacrilegiũ facis. Qui in
lege gl'iari: p puaricationẽ legis deũ i-
honoras: Nomẽ eni dĩ p vos blasphe-
mat' iter gẽtes: sic scriptũ ẽ. R. Adiu- 2
tor me⁹ esto de⁹. Ne derelinqs me. V. Neq3

despicias me deus salutaris meus. Neqꝫ.

Circūcisio quidem pro- Lcō. iij. dest: si legem obserues. Si autē preuaricator legis sis: circūcisio tua prepuciū facta est. Si igitur prepucium iusticias legis custodiat: nonne prepuciū illius in circūcisiōe reputabitur: ⁊ iudicabit qđ ex natura est ꝑpuciū legē cōsumās te: q ꝑ literā ⁊ circūcisionē ꝑuaricator legis es: nō eni qui i manifesto iude⁹ est: neqꝫ q̄ i manifesto in carne circūcisio: ſꝫ q in abscōdito iudeus ē: ⁊ circūcisio cordis in spū nō in lr̄a: cui⁹ laus nō ex hoib⁹: sed ex deo ē.

3 R. Bn̄dicā dn̄z in oi tpe. Semp laus eius i ore meo. V. In dn̄o laudabit aīa mea: audiant mā̄sueti ⁊ letent. Semp. Ad lau. an̄. Miserere mei. Cū rel. sic habet i psal. 15. Cap. Nox ꝑcessit. Hy. Splēdor ꝑne. 15. V. Repleti sumus mane mīsicordia tua. R. Exultauim⁹ ⁊ delectati sum⁹. Ad bn̄. an̄. Bn̄dict⁹ deus isrl̄. ps. Bn̄dict⁹. Kyrieleison. Christel. kyriel. Pater nr̄. ¶ Deinde dicunt ꝑces vt habent i psal. suo loco. 17. Orō de dn̄ica: postea seqt an̄. Persignū crucis. V. Ois ter. R. Psalmū. dl. Orō. Perpetua nos. oia habes in psa. fer. ij. i fine. 17. postea addūt suffragia coia vt sup i offō dn̄ice. Notādū q ꝑces dr̄r i feriali. offō ad matu. vt fol. 17. ⁊ ad. iij. sextā: nonā ⁊ ves. ꝑ totū annū ꝑut habent i psal. post. iij. 11. ꝑter q̄ i triduo ante pascha ⁊ iter pascha ⁊ pēthe. Itē sciēdū q i ferialib⁹ diebus ꝑ oēs ho. cū ꝑuenit ad: Pr nr̄. qđ an̄ ꝑces dr̄ ab oibus genu flectit: vsqꝫ ad finē vltime orōnis qn̄ ꝑces dicunt. Sacerdos tn̄ dictur⁹ orōnē ꝑmā surgit sicā tādo dicat: als cū ceteris genu flectit. Notandū etiā q dicta suffragia tam de cruce q̄ de aplis. ⁊c. ordine supra dicunt in feriali offō ab hac die vsqꝫ ad dn̄icā de passiōe ⁊ ab oct. pēthe. vsqꝫ ad aduētū: in matuti. ⁊ vesp. flexis genib⁹: vt supra. Ad. j. hy. Iam lucis orto. 7. An̄. Beati qui ambulāt. ps. Deus in noie. 7. ps. Beati immaculati. 8. ps. Retribue. 8. Cap. Pacē ⁊ vitatē. ⁊c. q̄re i psal. post ꝑmā dn̄ice. 10. Ad. iij. hym. Nūc scte nobis 11. An̄. Deduc me dn̄e. ps. Legem. ps. Memor. ps. Bonitatem. 11. Cap. Sana me dn̄e. ⁊c. q̄re in psal. 11. deide ꝑces nūro. 10. Ad. vi. hy. Rector potens. 12. An̄. Adiuua me ⁊ sal. ps. Defecit. 12. ps. Quomodo dilexi. 16. ps. Iniquos. Cap. Alter alterius. 21. Deinde ꝑces nūero. 10. Ad. ix. hy. Rerum deus tenax. 12. An̄. Aspice in me. ps. Mirabilia. Clamaui. Principes. 13. Cap. Empti eni estis. 3. Deinde ꝑces. nūero. 10. Ad ves. an̄ Inclinauit dn̄s. 38. ps. Dilexi qm̄. cum rel. vt in psal. loco suo. 38. Ad. M. an̄. Magnificat. vbi supra. Deinde ꝑces. nūero. 10. Cōpletoriū dr̄ vt habes in psal. post ves. sabbati. 43. Feria. iij. iiij: v. vj. ⁊ sabbo. Inuitato. hy. an̄e. ⁊ psal. ad noc. ad lau. ⁊ ad ves. dicunt. ꝑ ordinē sicut in psal. ponunt suis. Fer. iij. R. Auribus ꝑcipe 1
de⁹ lachrymas meas ne sileas a me, remitte mihi: Qm̄ icola ego sum apud te ⁊ ꝑegrinus V. Cōplaceat tibi vt eripias me dn̄e ad ad-
iuuādū me festina. Qm̄. R. Statuit dn̄s su- 2
pra petram pedes meos ⁊ direxit gressus meos deus meus. Et misit in os meum canticū nouū. V. Exaudiuit ꝑces meas ⁊ edu-
xit me de lacu miserie. Et. R. Ego dixi dn̄e 3
miserere mei. Sana aīam meā: qr peccaui tibi. V. Ab oibus iniquitatib⁹ meis eripe me dn̄e. Sana Fer. iiij. R. Ne ꝑdideris me cū iniquitatibus meis. Neqꝫ in finē iratus reser-
ues mala mea. V. Nō intres in iudiciū cum
seruo tuo domine. Neqꝫ. R. Paratum cor 2
meum deus paratum cor meum. Cantabo ⁊ psalmū dicaꝫ dn̄o. V. Exurge gloria mea exurge psalteriū ⁊ cithara: exurgam dilucu-
lo. Cantabo. R. Adiutor meus tibi psallaꝫ 3
qr deus susceptor meus es. Deus meus misericordia mea. V. Letabor ⁊ exultabo in te: psallā nomini tuo altissime. Deus meus. Fe- 1
ria. v. R. Deus in te speraui dn̄e non confundar in eternū in tua iusticia libera me. Et
eripe me. V. Inclina ad me aurem tuam ⁊ 2
salua me. Eripe. R. Repleatur os meum laude tua vt hymnum dicam glorie tue tota die magnitudinem tuam: noli me proijce-

re in tpe senectutis. Dū defecerit in me virtus mea ne derelinquas me. ℣. Gaudebūt labia mea dū cātauero tibi. Dñ. ℟. Gaudebūt labia mea cū cātauero tibi. Et. aīa mea quā redemisti dñe. ℣. Sz 7 ligua mea meditabit' iusticiā tuā tota die laudē tuā. Et. Fer.
1 vi. ℟. Confitebor tibi dñe de⁹ i toto corde meo 7 honorificabo nomē tuū i eternū. Qr misericordia tua dñe magna ē sup me. ℣. De⁹ meus es tu 7 cōfitebor tibi: deus meus es tu
2 7 exaltabo te. Qr. ℟. Misericordia tua dñe magna ē sup me. Et liberasti aīaz meā ex inferno inferiori. ℣. In die tribulatiōis mee
3 clamaui ad te qr exaudisti me. Et libera. ℟. Factus est mihi dñs i refugiū. Et deus me⁹ in auxiliū spei mee. ℣. Eripuisti me de inimicis meis fortissimis 7 fact⁹ est dñs ptector
1 meus. Et. Sabbo. ℟. Misericordiā 7 iudiciū cātabo tibi dñe. Psallā 7 itelligā in via immaculata qñ venies ad me. ℣. Perābulaui i innocētia cordis mei in medio domus mee.
2 Psallā. ℟. Dñe exaudi orōnē meā. Et clamor meus ad te veniat. Qr nō spernis deus pces pauperū. ℣. Fiāt aures tue itēdētes i
3 orōnem serui tui. Qr. ℟. Velociter exaudi me dñe. Qr defecerūt sicut fum⁹ dies mei. ℣. Dies mei sicut vmbra dclinauerūt 7 ego sicut fenū arui. Qr de. Notādū q qñ añ. icipit sic. ps. cātor nō reicipit a capite: s; psequit' psalmū. Notādū q si post epiph. vsq; ad septua. nō fuerit dñica in qua historia psalmiste possit cātari eo tpe post ipsam octa. fiet vna die de fer. due lec. legent' de eplīs pauli: tertia de homē. scti augu. sup euāgel. ioānis: Nuptie facte sunt. tria ℟ia de historia psal. q̄ fuerat cātāda i dñica: incipiēdo a scdo. Sabbo ad vesp. añ. Bñdictus deus. 42. Cap. hy. ℣. 7 añ. ad mgt dñr sic i pcedēti sabbo 7 i psal. fol. 42.

O Mps sempiterne deus: in Orō. firmitatē nr̄am ppici⁹ respice: atq; ad ptegēdū nos dexterā tue maiestatis extēde. Per. Sciendū q psal. ad matu. 7 p oēs alias ho. dñr s'm ordinē pdicte hebdōe p totū ānū i offō ferial. Excepto q psal. laudū mutāt': a pascha vsq; post oct. pēthe. Itē añe. ferialēs noc. 7 vesp. eedē semp dñtur: nisi inter pascha: 7 pēthe. 7 añe lau. siliter: nisi iter pascha 7 pēthe. ac vltis septīanis aduētus 7 q̄dragesi. Itē cap. hy. ℣. 7 ℟. bē. 7 añ. ad bñ. 7 hore diei pdicto mō dicunt' de feria vsq; ad q̄dragesi. 7 ab oct. pēthe. vsq; ad aduētū. Excepto q a die cinerū icboant' ad bñ. añe spāles. Itē añe ad. M. eedē dicunt' i ferialib⁹ dieb⁹ vsq; ad septuagesi. Itē inuitatoria ferialia dñtur pdicto mō vsq; ad dñicā d passiōe: 7 ab oct. pēthe. vsq; ad aduētū dñi. ¶ Notādū q si tps breue fuerit a dñica scda post epipha. vsq; ad septuagesimā ita q officia dñicalia nō possint expleri suis dieb⁹: de residuis dñicis nihil fit p hebdōaz: nisi q missarū solēnia distribuunt': si festū nō ipediat. Aliter fit d dñicis post oct. pēthe. vsq; ad aduē. ¶ Dñica. ij. post oct. epipha. ad matu. inuita. Preoccupemus faciē dñi. Et in psalmis iubilem⁹ ei. ps Venite. hy. añe. psal. 7 ℣. vt i psal. fol. j. Epl'a pauli pma ad corinthios.

PAulus vocat⁹ apl's iesu xpi: L. i. p voluntatē dei 7 sostenes frater eccl'ie dei que ē corinthi: scificatis in xpo iesu vocatis sctis: cū oībus q inuocant nomē dñi nr̄i iesu xpi i oī loco ipsorū 7 nr̄o. Gr̄a vobis 7 pax a deo pre nr̄o 7 dño iesu xpo. Gr̄as ago do meo semp p vobis in gr̄a dei q̄ data est vobis in xpo iesu: qr in oīb⁹ diuites facti estis i illo: in oī ℣bo: 7 in oī sciētia: sicut testimoniū xpi cōfirmatū est in vobis: ita vt nihil vobis desit in vlla gr̄a expectātib⁹ reuelationē dñi nr̄i iesu xpi: qui 7 cōfirmabit vos vsq; in finē: sine crimine in diē aduētus dñi nr̄i iesu xpi. Fidelis de⁹ p quē vocati estis in societatē filij ei⁹ dñi nr̄i iesu xpi. ℟ia dicunt' de dñica pterita vsq; ad septuagesi. in

O Bsecro aūt dñicis dieb⁹ tm. L. ij. vos frēs p nomē dñi nr̄i iesu xpi: vt idipm dicatis oēs 7 nō sint i vobis sci'mata. Sitis aūt pfecti in eodē sensu: 7 i eadē scientia. Significatū est eni mihi de vobis fratres mei ab his qui

sunt cloes: qꝛ cõtentiões sunt inter vos
hoc aũt dico qd vnusqsqꝫ vr̃m dicit.
Ego quidẽ sum pauli: ego aũt apollo
ego ꝟo cephe: ego aũt xp̃i. Diuisus est
xp̃s? Nũquid paulus crucifixus est ꝓ
vobis: aut in noĩe pauli baptiçati estis?
Grãs ago deo meo ꝙ neminẽ vr̃m ba
ptiçaui nisi crispũ ꝛ gaiũ: ne quis dicat
ꝙ i noĩe meo baptiçati estis. Baptiza
ui aũt ꝛ stephane domũ. Ceterũ nescio
si quẽ vestrũ alium baptizauerim. Nõ
eni misit me xp̃s baptizare: sed euãge
liçare: nõ i sapientia verbi: vt non eua
cuet crux xp̃i. Verbũ eni crucis: peun
tibus quidẽ stulticia est. His autẽ qui
salui fiũt: idest nobis virt⁹ dei est. Scri
ptũ ẽ eni. Perdã sapientiã sapiẽtiũ ꝛ
prudẽtiã prudẽtiũ reprobabo. L. iij.
Ubi sapiens? Ubi scriba? Ubi cõ
quisitor huius scli? Nõne stultã
fecit deus sapientiã huius mũdi? Nã
qꝛ in dei sapia non cognouit mũdus ꝑ
sapiam deum: placuit deo ꝑ stultitiã
ꝑdicatiõis saluos facere credẽtes. Qm̃
ꝛ iudei signa petũt: ꝛ greci sapientiã
querũt. Nos aũt ꝑdicamus xp̃m cru
cifixum: iudeis qdẽ scãdalũ: gẽtibus
aũt stultitiã. Ipsis aũt vocatis iudeis
atqꝫ grecis xp̃m dei ꝟtutẽ ꝛ dei sapi
entiã: qꝛ qd stultũ est dei: sapiẽtius est
hoĩbus: ꝛ qd infirmũ est dei: fortius ẽ
hoĩbus. Videte eni vocationẽ vestrã
frẽs: qꝛ non multi sapiẽtes s'm carnẽ:
nõ multi potẽtes: nõ multi nobiles: sꝫ
que stulta sunt mũdi elegit deus: vt cõ
fundat sapiẽtes. Et ifirma mũdi elegit
deus: vt confundat fortia ꝛ ignobilia
mũdi ꝛ ꝯtẽptibilia elegit de⁹: ꝛ ea q̃ nõ
sũt: vt ea q̃ sunt destrueret: vt nõ glr̃et
oĩs caro i cõspectu eius. Ex ipso autẽ
vos estis in xp̃o iesu: q factus ẽ vobis
sapia: ꝛ iusticia: ꝛ sctificatio: ꝛ redem
ptio vt queadmodũ scriptũ ẽ: q glriat
i dño glorietur. In .ij. noc. aũ. psal. ꝛ ꝟ.
Et ego cũ venissem fol. 3. L. iiij.
ad vos frẽs veni nõ in sublimi
tate sermõis: aut sapiẽ annũcians vo
bis testimoniũ xp̃i. Nõ eni iudicaui sci
re me aliqd inter vos: nisi xp̃m iesũ ꝛ
hũc crucifixũ. Et ego in ifirmitate ꝛ ti
more ꝛ tremore multo fui apud vos
ꝛ sermo me⁹ ꝛ ꝑdicatio mea: nõ i psua
sibilibus hũane sapientie verbis: sꝫ in
ostẽsionẽ spũs ꝛ virtutis: vt fides vr̃a
nõ sit i sapia hoĩuꝫ: sꝫ in ꝟtute dei. Sa
pientiã aũt loqmur iter pfectos. Sapi
entiã ꝟo nõ hui⁹ scli: neqꝫ ꝑncipũ hui⁹
seculi: qui destruunt: sꝫ loqmur dei sa
piẽtiã i mysterio que abscõdita ẽ: quã
ꝑdestinauit deus ante secula in glĩam
nr̃am: quã nemo ꝑncipũ hui⁹ seculi co
gnouit. Si eni cognouissent: nũꝙ dñꝫ
glĩe crucifixissent. Sꝫ sicut scriptũ ẽ: ꝙ
oculus nõ vidit: nec auris audiuit: nec
i cor hoĩs ascendit que ꝑparauit deus
his q diligũt illũ. Nobis aũt reuelauit
deus ꝑ spũm suũ. Spũs eni oĩa scruta
tur: et ꝓfunda dei. Quis eni scit hoĩuꝫ
que sunt hoĩs: nisi spũs hoĩs q in ipso
est. Ita ꝛ que dei sunt nemo cognouit:
nisi spũs dei. Lectio quinta.
Nos autẽ nõ spũm huius mundi
accepimus: sꝫ spũꝫ q ex deo est: vt scia
mus que a deo donata sunt nobis: que
ꝛ loqmur: nõ in doctis hũane sapiẽtie
ꝟbis sed in doctrina spũs: spũalibus
spũalia cõparãtes. Aĩalis aũt homo:
nõ ꝑcipit ea que sunt spũs dei. Stulti
cia eni est illi: ꝛ nõ põt itelligere: qꝛ spi
ritualiter examinat. Spũalis aũt iudi
cat oĩa: ꝛ ipse a nemine iudicat. Quis
eni cognouit sensum dñi: aut qs istru
xit eũ. Nos aũt sensum xp̃i habem⁹. Et
ego frẽs nõ potui vobis loq q̃si spũali
bus sꝫ q̃si carnalib⁹: tanꝙ paruulis in
xp̃o lac potũ vobis dedi: nõ escã. Nõdũ
enim poteratis: sꝫ ꝛ nũc qdẽ potestis.
Adhuc eni estis carnales. Cũ eni sit in
ter vos çelus: ꝛ cõtẽtio: nõne carnales
estis: ꝛ s'm hoĩeꝫ ãbulatis? Cũ eniꝫ qs
dicit: ego qdẽ sum pauli: alius aũt ego
apollo: nõne hoĩes estis? Quid igit' ẽ
apollo? Quid ꝟo paul⁹? Ministri ei⁹ cui
credidistis. Et vnicuiqꝫ sic dñs dedit.
Ego plãtaui: apollo riga L. vi.
uit: sꝫ de⁹ icremẽtũ dedit. Itaqꝫ
neqꝫ

neqȝ q plantat est aliqd: neqȝ q rigat: sed qui incrementū dat deus. Qui plātat aūt ⁊ qui rigat vnū sunt. Vnusquisqȝ aūt ꝓpriā mercedē accipiet secūdū suūȝ laborē. Dei eni sumus adiutores dei agricultura estis. Scdm graȝ dei que data est mihi vt sapiēs architect⁹ fundamētū posui. Alius autē supedificat. Vnusquisqȝ autem videat quomodo superedificet. Fundamentū eni aliud nemo potest ponere: p̄ter id qd̄ positū est qd̄ est xp̄s iesus. Si quis aūt superedificat supra fundamentū hoc aurū: argentū: lapides p̄ciosos: ligna: fenū: stipulā: vniuscuiusqȝ opus manifestuȝ erit. Dies eni dñi declarabit: q2 in igne reuelabitur. Et vniuscuiusqȝ opus quale sit ignis ꝓbabit. Si cuius opus arserit: detrimētū patiet᷑. Ipse aūt saluus erit: sic tn̄ quasi p ignem. Si cuius opus māserit qd̄ supedificauerit: mercedem accipiet. In.iij.noc.aū. psal. ⁊ vsi. vt i psal. fol.5. Scdm mat.

c.8.a In illo tpe. Cū descendisset iesus de monte: secute sunt eum turbe multe. Et ecce leprosus veniēs adorabat eum. Et reliqua Homel. origenis

Dscente i mōte dño di, Lcō.vij. scipuli erant cum ipso sicut alacres sicut domestici: sicut ꝓximi: sicut amici vel fratres: quib⁹ datuȝ erat celestis doctrine nosse secreta: p quam salutis sciētia brutorū corda saluarent: cecorūqȝ oculis per mundane delectationis tenebras caligātibus lucem patefacerent veritatis. Unde ⁊ dñs ad eos. Vos inquit estis sal terre: vos ⁊ luminaria mundi. Nunc vero descendēte eo de mōte turbe secute sunt eū. In mōte scilicet ascēdere: nequaq̄ poterant vt pigri ppli: vt negligētes: vt imperfecti: q2 quos delictorū sārcina dēprimit: ad mysteriorū sublimia nisi abiecto ōnere scandere minime valēt. Iccirco filij israel primitus in monte ascendere ad obuiandū deo non poterāt: q2 egyptiaca grauati conuersatione p̄pediebant᷑: sed solus moyses ascēdit: ⁊ pauci seniorum isrl̄ cum eo.

Uelut deniqȝ tūc cuȝ Lcō.viij. dño discipuli soli in mōtem ascēderūt: ⁊ tardiores deorsuȝ steterunt: sic ⁊ modo vigilātes: ⁊ alacres: ⁊ fideles aīe: deū timētes: ⁊ dñm diligētes: regna celestia desiderātes: dñm semp sequentes: post dñm in illū montē celestē ascendūt: audiētes aplm dicenteȝ. Que sursum sunt sapite: vbi xp̄s est in dextera dei sedens. Descendente nunc dño: hoc est inclināte se ad infirmitatē ⁊ impotentiā ceterorū: miserto imperfectiōi eorū vel infirmitati: secute sunt eū turbe multe. Quidā ꝓpter charitatem: pleriqȝ propter doctrinā: nōnulli ꝓpter admirationē ⁊ curationē. Et ecce homo leprosus: vnus ex illis qui curā querebāt: q leuamē desiderabāt. Et ecce leprosus veniēs: adorabat eū dicens. Dñe si vis potes me mundare. Deorsum currens rogas homo: ⁊ in mōte nihil dicis? Quare sic? Quia tēpus ⁊ tpa omni rei sub celo. Tempus doctrine ⁊ tempus curatiōis. In mōte docuit: illuminauit: monuit: aīas curauit: corda sanauit. Propterea ego illa maiora tētare nolui illa summa tardare passus sum. Lectio nona.

Ipsis ergo ab illo cōpletis deorsum eodē de mōte ad curanduȝ: sicut de celestibus mōtibus ad saluandos carnales: descēdente venit ad eum homo leprosus adorās eū. Anteq̄ peteret adorare cepit: anteq̄ rogaret culturā ostēdit. Adorauit eū. Pro hoc ipso deū ⁊ dñm inuocās adorabat eum. Sic illi bene magi prius procidētes adorauerūt euȝ ita ⁊ demū ei munera obtulerūt. Eodē mō ⁊ nūc iste cadēs adorabat: ⁊ sic simplicē obtulit postulationē. Dñe dicēs: tu q digne adoraris: ⁊ merito coleris: te ergo vt deuȝ adoro: ideoqȝ ⁊ dñm dico: opa prius ꝓtestās: ⁊ sic vba loquēs. Per te.n. oia facta sunt: tu ergo dñe si vis potes me mūdare. Voluisti vt hec imūdissima lepra sup me vēiret: siue vt pp mea pctā

correptus penituissez: seu ,pter tuã ,uidentiã vt mirabiliter me mũdãs magnificeris. Qđia dispẽsanter ꝛ prouidẽter facis: ꝛ salutem largiris. Siue ergo hãc leprã ,pter mea pctã portaui: dimittẽs culpas meas mũda me: seu ,pter ,uidẽtiã tuã: mirabilr me mũda: vt ab oĩbus magnificeris. Ad bñs añ. Cũ autẽ descẽdisset iesus de mõte: ecce leprosus veniẽs adorabat eũ dicẽs: dñe si vis potes me mũdare: ꝛ extendẽs manuz tetigit eũ dicens: volo mũdare. Orõ. Omnipotẽs. vt sup. Ad mgt añ. Dñe si vis potes me mũdare: ꝛ ait iesus volo mũdare.

Dñica. iiij. post octa. epipha. Oratio.

Deus q nos i tãtis periculis ꝯstitutos pro humana scis fragilitate nõ posse subsistere: da nobis salutez mẽtis ꝛ corpis: vt ea que pro pcis nostris patimur te adiuuãte vincamus. Per. Ad matu. inv. Qm deus magnus dñs: Et rex magnus sup oẽs deos. ps. Venite. hym. añ. ꝛ psal. ꝛ versi. vt fol. i.

Epl'a pauli ad corinth. scđa Lectio. j.

Paulus apl's iesu xpi p voluntatẽ dei ꝛ timotheus frater eccl'ie dei que ẽ corinthi: cũ sctis oĩb9 q sunt i vniuersa achaia: gr̃a vobis ꝛ pax a deo patre nr̃o ꝛ dño iesu xpo. Bñdict9 de9 ꝛ pr̃ dñi nr̃i iesu xpi: pr̃ misicordiarũ: ꝛ de9 toti9 ꝯsolatiõis: q cõsolat nos in oĩ tribulatiõe nr̃a: vt possimus ꝛ ipsi ꝯsolari eos q in oĩ pssura sunt: p exhortationẽ qua exhortamur ꝛ ipsi a deo. Qm sicut abũdãt passiões xpi i nobis: ita ꝛ p xpm abũdat ꝯsolatio nr̃a. Siue aũt tribulamur ,p vestra exhortatiõe ꝛ salute: siue ꝯsolamur ,p vr̃a ꝯsolatõe ꝛ salute: siue exhortamur ,p vestra exhortatiõe ꝛ salute: que opat tollerãtiã earũdẽ passionuz: q̃s ꝛ nos patimur: vt spes nr̃a firma sit pro vobis. Sciẽtes quoniã sicut socij passionũ estis: sic ꝛ consolationis eritis. Lcõ. ij.

Non eni volumus vos ignorare fratres de tribulatiõe nr̃a q̃ facta est i asia: qm supra modũ grauati sumus supra virtutẽ: ita vt tederet nos etiaz viuere. Sed ꝛ ipsi i nobisipsis respõsũ mortis habuim9: vt nõ simus fidẽtes in nobis: sed i deo q suscitat mortuos: q de tãtis piculis eripuit nos ꝛ eruit: in quẽ speramus: qm ꝛ adhuc eripiet: adiuuãtibus ꝛ vobis in orõne pro nobis ex multaꝝ psonis facierũ eius q̃ in nobis est donatiõis: p multos grẽ agãtur pro nobis. Naz gloria nr̃a hec est: testimoniũ ꝯsciẽtie nr̃e: qđ in simplicitate ꝛ sinceritate dei: ꝛ nõ in sapientia carnali: sꝫ i gr̃a dei cõuersati sumus in hoc mũdo abũdãtius aũt ad vos. Nõ eni alia scribimus vobis: ꝙ q̃ legistis ꝛ cognouistis. Spero aũt ꝙ vsqꝫ i finẽ cognoscetis: sicut ꝛ cognouistis nos ex parte: qꝛ gloria vestra sum9: sicut ꝛ vos nr̃a: i die dñi nr̃i iesu xpi. Lcõ. iij.

Et hac cõfidẽtia volui prius venire ad vos: vt secũdã gratiã haberetis: ꝛ p vos trãsirẽ i macedoniã: ꝛ iterũ a macedonia venirẽ ad vos: ꝛ a vobis deduci in iudeã. Cũ hoc ergo voluissez: nũqd leuitate vsus sũ? aut q̃ cogito s̃m carnẽ cogito: vt sit apud me: est ꝛ nõ? Fidelis autẽ de9 qꝛ sermo nr̃ qui fuit apud vos nõ est in illo: est ꝛ nõ: sed est in illo est. Dei eni filius iesus xps: qui i vobis p̃dicatus est p me ꝛ siluanũ ꝛ timotheũ: nõ fuit i illo est ꝛ nõ: sꝫ est i illo fuit. Quotquot eni ,missiones dei sunt in illo est. Ideo ꝛ p ipsum amen dicimus deo: ad gloriã vestraz. Qui autẽ cõfirmat nos vobiscũ i xpo: ꝛ qui vnxit nos deus: ꝛ q signauit nos ꝛ dedit pignus spiritus in cordib9 nostris. Ego autẽ testẽ deũ inuoco in animã meã: ꝙ parcẽs vobis nõ veni vltra corithũ: nõ qꝛ dñamur fidei vestre: sꝫ adiutores sum9 gaudij vr̃i. Nã fide statis. In. ij. noc. añ. psal. ꝛ ẏ. fol. 3. L. iiij.

Statui autẽ hoc ipsum apud me: ne in tristicia iterũ venirẽ ad vos: si enim ego contristo vos: ꝛ quis est q me letificet: nisi qui cõtristatur ex me. Et hoc ipsum scripsi vobis: vt non cũ venero tristitiaz super tristitiã habeã: de quibus oportuerat me gaudere:

cõfidens

cõfidens in oĩbus vobis: q2 meũ gau/
diũ oĩuꝫ vestrũ est. Nã ex multa tribu/
latiõe ⁊ angustia cordis scripsi vobis
ꝑ multas lachrymas: nõ vt ꝯtristemi/
ni: sed vt sciatis quã charitatẽ habeaꝫ
abũdãtius i vobis. Siqs aũt cõtrista/
uit me: nõ me ꝯtristauit: ſ3 ex parte: vt
nõ onerẽ oẽs vos. Sufficit illi qui eiuſ/
modi est obiurgatio hec que fit a plu/
ribus: ita vt ecõtrario magis donetis
⁊ ꝯsolemini: ne forte abũdãtiori tristi/
cia absorbeat q eiusmodi ẽ. Propter
qḋ obsecro vos vt ꝯfirmetis i illũ cha
ritatẽ. Ideo eni hec scripsi: vt cogno/
scam experimẽtũ vestrũ an i oibꝰ obe/
diẽtes sitis. Cui autẽ aliqd donastis: ⁊
ego. Nã ⁊ ego qḋ dõaui: si qd donaui
ꝑpter vos i psona christi vt nõ circũ/
ueniamur a sathana. Non enim igno/
ramus cogitatiões eius. L.v.
Cum venisseꝫ autẽ troadẽ ꝑpter
euãgeliũ christi: ⁊ ostiũ mihi aptũ esset
in dño: nõ habui requiẽ spiritui meo:
eo ꝙ nõ inuenerim titũ fratrẽ meũ: ſ3
vale faciẽs eis ꝑfectus sum i macedo
niã. Deo aũt gratias q semp triũphat
nos i chõo iesu: ⁊ odorẽ noticie sue ma
nifestat p nos in oi loco: q2 chři bonus
odor sumus deo in his q salui fiũt: ⁊ in
his q pereũt: ⁊ aliis qdẽ odor mortis
in mortẽ: aliis autẽ odor vite in vitaꝫ.
Et ad hec qs tã idoneus? Nõ enim su/
mus sicut plurimi adulterãtes verbũ
dei: ſ3 ex sinceritate sicut ex deo coram
deo in chõo loqmur. Incipimus iterũ
nosmetipsos cõmẽdare? aut nũquid
egemus sicut quidã cõmẽdaticiis epi
stolis ad vos aut ex vobis? Epistola
nostra vos estis scripta i cordibus no
stris: que scit ⁊ legit ab oibus hoibꝰ
manifestati: qm̃ epla estis xp̃i ministra
ta a nobis: ⁊ scripta nõ atramẽto: sed
spiritu dei viui: nõ i tabulis lapideis:
sed i tabulis cordis carnalibus. L.vi.
Fiduciã autẽ talẽ habemus p xp̃ꝫ
ad deũ: nõ ꝙ sufficiẽtes simus co
gitare aliqd a nobis quasi ex nobis: ſ3
sufficiẽtia nostra ex deo est. Qui ⁊ ido/
neos nos fecit ministros noui testamẽ
ti: non litera sed spiritu. Litera eni oc/
cidit: spũs autẽ viuificat. Qḋ si mini/
stratio mortis lr̃is deformata in lapi/
dibus fuit in gloria: ita vt nõ possent
intẽdere filii israel i faciẽ moysi ꝑpter
gloriaꝫ vultus eius que euacuat: quõ
nõ magis ministratio spũs erit i glo/
ria. Nã si ministratio dãnationis est in
gloria: multomagis abundat ministe
riũ iusticiei gloria. Nã nec glorificatũ
est qḋ claruit in hac parte ꝑpter excel
lentẽ gloriã. Si eni qḋ euacuat p glo/
riam est: multomagis qḋ manet i glo/
ria est. In.iij.noc.aň.⁊ psal.⁊ V.fe.ſ3.
In illo tẽpo/ Secũdũ mathẽũ. ca.8.
re. Ascẽdẽte iesu in nauiculã: se/
cuti sunt eũ discipuli eius. Et ecce mo/
tus magnus factus est in mari: ita vt
nauicula operiretur fluctibus. Ipse
vero dormiebat. Et reliqua. Home/
lia origenis. Lectio septima.
Ingrediẽte dño in nauiculã secu/
ti sunt eũ discipuli eius. Nõ imbecilles:
sed firmi ⁊ stabiles i fide mãsueti ⁊ pii:
spernẽtes mũdũ: nõ duplici corde: ſ3
simplici. Hi ergo secuti sunt eũ: nõ tm̃
gressus eius sequẽtes: sed magis san/
ctitatẽ eius comitãtes: ⁊ iusticiaꝫ eius
sectãtes. Et ecce tẽpestas magna facta
est i mari: ita vt nauicula opiret flucti/
bus. Cũ eni multa magna ⁊ miranda
ostẽdisset in terra trãsiit ad mare: vt ⁊
ibidẽ adhuc excellẽtiora opa dmõstra
ret: quatenus terre mariſq3 dñꝫ se esse
cũctis ostẽderet. ingressus ergo naui/
culã fecit turbare mare: cõmouit ven/
tos: ꝯcitauit fluctus. Cur hoc? Ideo
vt discipulos mitteret in timorẽ: ⁊ suũ
auxiliũ postularẽt: suãq3 potẽtiã rogã
tibus manifestaret. Ipsa tẽpestas nõ
ex se oborta est: ſ3 potestati paruit ipe
rãtis: eius q educit ventos de thesau/
ris suis: q terminũ mari harenã cõsti/
tuit. Dixit eni ei. Usq3 huc venies ⁊ nõ
vltra gradieris: sed i temetipso ꝯfrin/
gent fluctus tui. Huius ergo iussiõe ⁊
pcepto orta est tẽpestas i mari: ꝑpter

occasiões superiꝰ memoratas. L. viiii

F Acta est tépestas magna: ⁊ nõ pusilla: vt magnũ opus ⁊ nõ pusillũ onderet. Quãtoqȝ fluctus navicule irruebãt: tãto magis timoꝛ discipulos cõturbabat: vt plus magis desiderarét ad liberãduȝ se mirabilia salvatoris. Dñs vero dormiebat. O res mirabilis ⁊ stupéda: is qui nunq̃ obdormit: dormit. Is q nũq̃ dormit neqȝ dormitat: ipse dormire dicit'. Dormiebat qdé corpore: ȝ vigilabat divinitate. Dormiebat corpore: sed divino nutu turbabat mare. Erigebatqȝ fluctus ⁊ aplos cõturbabat: suã ostensurus potentiã. Dormiebat corpe: sicuti ⁊ apud puteũ de itinere lassus vel fatigatus sedebat: demonstrans qꝛ vere humanũ portabat corpus: qd corruptibile iduerat. In ipso corpe dormiebat: divinitate vero cõcitabat mare: ⁊ iterũ placabat. Dormiebat itaqȝ corpore vt apostolos suscitaret: ⁊ vigilare faceret. Lectio nona.

P Recipue aũt oés nos admonet: ne vnq̃ aio dormiamꝰ neve intellectu aut prudétia: ȝ vigilare in omni tpe ⁊ iubilare dño: ⁊ salutẽ ab eo postulare studeamus. Nã ipse q dormiebat corpore illud sctm̃ verbũ dicit. Ego dormio: ⁊ cor meũ vigilat. Ad qué accedentes discipuli suscitabãt eũ dicétes. Dñe salva nos: pimus. Tanto fuerant metu pteriti: ⁊ pene aio alienati: vt irruerét in eũ nõ modeste vt leviter suggerent: ȝ turbuléter suscitarent eũ dicentes. Dñe salva nos pimꝰ. O bti veracesqȝ discipuli: dñȝ salvatoré vobiscũ habetis: piculũqȝ timetis? vobiscũ vita é ⁊ de morte solliciti estis? Maris trementes turbiné: creatoré eius psenteȝ ita suscitatis: quasi dormienté corpore fluctus nõ possit sedare vel mitigare. Sȝ qd rñdent hi discipuli? Parvuli sumꝰ inquiũt adhuc infirmi ⁊ nõdũ robusti: ideoqȝ timemus: necnõ ⁊ trepidamꝰ. Ad bñ. añ. Ascẽdente iesu in naviculã: ecce motus magnus factus est in mari: ⁊ suscitaverũt eũ discipuli eius dicentes: dñe salva nos: pimus. Ad Magt añ. Dñe salva nos pimus: impera ⁊ fac deꝰ trãquillitaté. Dñica. iiii. post octa. epipha.

F Amiliã tuã qs dñe continua pietate custodi: vt que in sola spe grẽ celestis innitit': tua semp ꝓtectione muniat'. Per. Oro. Ad matu. invi. In manu tua dñe. Oẽs fines terre. ps. Venite. i. hy. añ. ⁊ psal. ⁊ ver. In primo noc. fol. i. Epla pauli ad galathas. C. i.

1 P Aulus apls nõ ab hoibus neqȝ
p hominé: ȝ per iesuȝ xpm ⁊ de
um patré: q suscitavit eũ a mortuis: ⁊
qui mecũ sunt oés fratres ecclesijs ga
latie. Gra vobis ⁊ pax a deo pre nro
⁊ dño iesu xpo: q dedit semetipsum ꝓ
pctis nris: vt eriperet nos de psenti
seculo neq̃: secũdũ volũtaté dei ⁊ pris
2 nri: cui est glia in secula sclox amé. Mi
roꝛ q sic tam cito trãsferimini ab eo q
vos vocavit i grã xpi in aliud euãge
liũ: qd non est aliud: nisi sunt aliqui qui
vos cõturbãt: ⁊ volũt cõvertere euã
geliũ xpi. Sȝ licet nos aut angelus de
celo euãgeliçet vobis: pter q̃ q euãge
liçamꝰ vobis anathema sit. Sicut pre
dixi: ⁊ nunc iterum dico. Siquis vo
bis euangelizaverit preter q̃ qd acce
pistis: anathema sit. Modo eni hoibꝰ
suadeo an deo. Aut quero hoibus pla
cere? Si adhuc hoibus placereȝ: xpi
servus non essem. Lcõ scda.
3 N Otũ eni vobis faciã frés euãge
liũ qd euãgeliçatũ est a me: qꝛ non est
secundũ hoiem. Neqȝ eniȝ ab hoie ac
cepi illud neqȝ didici: sed p revelatio
né iesu xpi. Audistis eni cõversatioẽ
meã aliquando in iudaismo qm supra
modũ persequebar ecclesiam dei ⁊ ex
pugnabã illã: ⁊ pficiebaȝ in iudaismo
supra multos coetaneos meos i gene
re meo: abũdãtius emulatoꝛ existens
4 paternarũ mearũ traditionũ. Dũ aũt
placuit ei qui me segregavit ex vtero
matris mee: ⁊ vocavit p grãm suã vt
revelaret filiũ suũ in me: vt euãgeliza
rem illum in gentibus: cõtinuo nõ ac

quievi

qui eni carni ⁊ sanguini: neq; veni hie-
rosolymã ad antecessores meos apo
stolos sed abij in arabiam: ⁊ iterũ re-
versus sum damascũ. Deinde post an-
nos tres veni hierosolymam videre
petrum: ⁊ mãsi apud eũ diebus quin
decim. Alium autẽ apostolorum vidi
neminem: nisi iacobum fratrẽ domi-
ni. Que autem scribo vobis ecce corã
deo: quia non mentior. Lectio tertia.
5 DEinde veni in partes syrie ⁊ ci-
licie. Erã autẽ ignotus facie ec-
clesijs iudee: que erãt in xp̃o iesu. Tan
tũ aũt auditũ habebãt qm̃ qui p̃seque
baƭ nos aliquãdo: nũc euangelizat fi-
dẽ quã aliqñ expugnabat: ⁊ i me glĩfi-
cabãt deũ: deĩde post ãnos. xiiij. iterũ
ascẽdi hierosolymã cũ barnaba assũ-
pto ⁊ tito. Ascendi s'm revelationẽ:
⁊ cõtuli cũ illis euãgeliũ: qđ p̃dico in
6 gẽtib⁹. Seorsum aũt his q videbanƭ
aliqd esse: ne forte in vacũ currerẽ aut
cucurrissẽ. Sz neq; titus q mecũ erat
cũ esset gentilis cõpulsus est circũcidi.
Sed ꝓpter subintroductos falsos fra
tres q subintroierũt explorare liberta
tẽ nr̃am quã habem⁹ in xp̃o iesu: vt nos
in servitutẽ redigerent. Quibus neq;
ad horã cessimus subiectioni: vt veri
tas euangelij permaneat apud nos.
Añ. psal. ⁊ vsi. fol. 3. Lectio quarta.
AB his autem qui videbãtur esse
aliquid: quales aliquãdo fuerint
nihil mea interest. Deus eni p̃sonã ho-
minis nõ accipit. Mihi autẽ qui vide-
bantur esse aliquid nihil cõtulerũt: sed
ecõtra cũ vidissent q̃ creditũ est mihi
euãgelium preputij: sicut ⁊ petro cir-
cuncisionis. Qui eniz operatus est pe
tro in apostolatũ circũcisionis: opera
tus est ⁊ mihi inter gentes. Et cuz co-
gnouissent gratiã que data est mihi in
ter gẽtes iacobus ⁊ cephas ⁊ ioãnes:
qui videbãtur colũne esse: dextras de
derunt mihi ⁊ barnabe societatis: vt
nos inter gentes euangeliçemur: ipsi
autem in circũcisionẽ tantũ: vt paupe-
rum memores essemus. Quod etiã sol
licitus fui hoc ipsum facere. Lectio. v.
CUm autẽ venisset petrus antio-
chiam in faciẽ ei restiti: q2 repre-
hensibilis erat. Prius eni q̃ venirent
quidã a iacobo: cũ gẽtib⁹ edebat. Cuz
autẽ venissent subtrahebat ⁊ segrega
bat se timẽs eos qui ex circũcisiõe erãt:
⁊ simulationi eius ꝯsenserũt ceteri iu-
dei: ita vt barnabas duceretur ab eis in
illã simulationẽ. Sed cũ vidissez q̃ nõ
recte ambularẽt ad euãgelij veritatẽ:
dixi cephe corã oĩbus: Si tu cũ iudeus
sis gẽtiliter ⁊ nõ iudaice viuis: quõ gẽ
tes cogis iudaiçare. Nos natura iu-
dei: ⁊ nõ ex gẽtibus peccatores. Sciẽ-
tes autẽ q̃ nõ iustificaƭ homo ex ope-
ribus legis: nisi p fidẽ iesu chr̃i: ⁊ nos
in xp̃o iesu credimus: vt iustificemur
ex fide iesu christi: ⁊ nõ ex operibus le-
gis. Propter qđ ex op̃ibus legis non
iustificabitur omnis caro. Lectio. vj.
QUod si querẽtes iustificari i xp̃o
inuẽti sumus ⁊ ipsi peccatores:
nũquid christus peccati minister est?
Absit. Si eni que destruxi iterũ redi-
fico: preuaricatorẽ me cõstituo. Ego
enim p legẽ dei mortuus sum legi: vt
deo viuaz. Christo cõfixus sum cruci.
Uiuo autẽ iam non ego: viuit vero in
me christus. Quod autem nũc viuo in
carne: in fide viuo filij dei: qui dile-
xit me: ⁊ tradidit semetipsum pro me.
Non abijcio gratiaz dei. Si enim per
legẽ iusticia est: ergo xp̃s gratis mor-
tuus est. O insensati galathe: quis vos
fascinauit non obedire veritati: ante
quorum oculos iesus xp̃s p̃scriptus est:
⁊ in vobis crucifixus: hoc solũ volo a
vobis discere. Ex op̃ibus legis spiritũ
accepistis: an ex auditu fidei? Sic stul-
ti estis vt cũ spiritu ceperitis: nũc car-
ne consumamini. Añ. psal. ⁊ v. fol. 5.
IN illo tẽpo- Secũdũ mattheũ.
re: Dixit iesus discipulis suis pa- C. 13. a
rabolam hanc. Simile est regnũ celo-
rum homini qui seminauit bonum se-
men in agro suo. Et reliqua. Homelia
sancti augustini episcopi. Lectio. vij.
Cum

1 Cum negligēter agerent ꝓpositi
ecclesie ⁊ dormitionē mortis ac-
ciperent apli: venit diabolus ⁊ super-
seminauit eos: quos malos filios dñs
iterpretat᷑. Sȝ recte queritur vtrū he-
retici sint: an male viuentes catholici.
Possunt enī dici mali filij etiā hereti-
ci qui ex eodē euāgelij semine ⁊ xp̄i no-
mine ꝓcreati: prauis opiniōibus ad
2 falsa dogmata cōuertuntur. Sȝ ꝙ di-
cit eos ī medio tritici seminatos: qua-
si videntur illi significari q vnius cōio-
nis sunt. Uerūtn̄ qr dñs agrū non ec-
clesiam: sed hūc mundū interpretat᷑:
intelliguntur heretici: qr nō societate
vnius ecclesie vel vnius fidei: sed socie-
tate solius nois xp̄iani: in hoc mundo
permiscent᷑ bonis: vt illi q ī eadē fide
mali sunt: palea potius ꝙ zizania re-
putent᷑: qr palea etiā fundamētū ipsuȝ
habet cū frumēto: radicēqȝ cōmunē.
3 In illa plane sagena qua Le. viij.
cōcluduntur boni ⁊ mali pisces
nō absurde mali catholici intelligun-
tur. Aliud est mare qđ significat ma-
gis istū mūdum: aliud sagena: qđ vni-
us fidei vel vnius ecclesie cōionē vide-
tur ostēdere. Inter hereticos ⁊ malos
catholicos hoc interest: ꝙ heretici fal-
sa credūt: illi aūt vera credētes nō vi-
uūt ita vt credūt. Solet aūt queri etiā
scismatici quid ab hereticis distent: ⁊
hoc inueni ꝙ scismaticos fides diuer-
sa nō faciat: sȝ cōionis disrupta socie-
tas. Sȝ vtrū inter zizania numerandi
sint dubitari pōt. Magis eni videtur
spicis corruptis esse similiores: sicut
scriptū est. Uēto aūt corrūpetur filius
iniquus: vel paleis aristarū fractis vl'
scissis: ⁊ de segete ereptis. Quo enim
altiores sunt idest superiores eo fragi-
liores leuioresqȝ sunt: nec tamē cōse-
quēs est vt ois hereticus aut scismati-
cus ab ecclia corꝑaliter separat᷑. L. ix.
Si eni falsa de deo credit: vel de
aliqua parte doctrine: que ad fi-
dei pertinet edificationē: ita vt nō que-
rentis cūctatione cōtentus sit: sȝ incō-
cusse credētis: nec oio scientis: opinio-
ne atqȝ errore discordans: hereticus
est: ⁊ foris est aio: ꝙuis intus esse cor-
poraliter videat᷑. Multos enim tales
portat ecclia: qr nō ita defendūt falsi-
tatē sentētie sue: vt itentā multitudinē
faciāt qđ si fecerint: tūc pellūtur. Iteȝ
quicūqȝ inuidēt bonis ita vt querant
occisionē excludēdi eos vel degradan-
di: vel crimina sua sic defendere para-
ti sunt: si obiecta vel ꝓdita fuerint vt
etiā cōuenticulorū segregatiōes: vel
in ecclia ꝑturbatiōes cogitēt excitare
iā scismatici sunt: ⁊ ab vnitate corde di-
scissi: etiā si nō inuētis occasiōibus aut
occultatis factis sacramēto ecclie cor-
porali cōuersatiōe sociētur. Quapro-
pter illi soli si catholici mali recte de-
putant᷑: q ꝙuis verā ꝑdicēt que ad fi-
dei ꝑtinent doctrinā ⁊ si qd forte ne-
sciūt ⁊ q̄rendū existimāt salua pietate
discutiūt sine aliquo ꝑiudicio verita-
tis: ⁊ bonos aut quos bonos putant:
amāt atqȝ honorāt quantū possunt: tn̄
flagitiose facinorosequȝ viuunt: cōtra
quā viuendū esse credūt. Ad bn̄. aña.
Dñe nōne bonū semē seminasti in agro tuo:
vnde ergo habet zizania: ⁊ ait illis: hoc fecit
inimicus hō. Ad mḡt aña. Colligite pri-
mum zizania: ⁊ alligate ea fasciculos ad cō-
burēdū triticū aūt cōgregate ī horreū meū
dicit dñs. Si festū purificatiōis sabba.
septuage. celebret᷑: ī vltimis vesp. post
orationem festi fit cōme. de dñica. ⁊ ī fine
or. Bn̄dicam⁹ dño: all'. all'a. R. Deo gras.
all'a. all'. Sabba. septuage. Ad ves. cap.
Fratres. Nescitis ꝙ hi qui in sta- i. co. ca. 9.
dio currūt: oēs qdē currūt sed
vnus accipit brauiū: sic currite vt cō-
prehēdatis. Hymnus.
O Lux beata trinitas: Et princi-
palis vnitas: Iam sol recedit igneus.
Infunde lumen cordibus. Te mane
laudum carmine: Te deprecemur ve-
speri: Te nostra supplex gloria: Per cū-
cta laudet secula. Deo patri sit gloria
eiusqȝ soli filio: cum spiritu paraclyto
Et nunc ⁊ in perpetuum. Amen.

℣. Vespertina oro ascendat ad te dñe. ℟.
Et descēdat sup nos misericordia tua. Ad
magr. añа. Dixit dñs ad adaz: de ligno qđ
est in medio paradisi ne comedas: in qua ho-
ra comederis: morte morieris. Oratio.
PReces ppli tui q̄s dñe clemēter
exaudi: vt q iuste pro pctis nr̄is
affligimur: ꝑ tui nois gloria miseri-
corditer liberemur. Per. ℣. Bñdica-
mus dño all'a. all'. ℟. Deo gr̄as All'. all. Et
deinceps nō dr̄. all'a. vsqȝ ad sabbatū
sctm̄. Loco all'a. dicit' Laus tibi dñe rex
eterne glie. ¶ Dñica in septuagesima.
Ad matuti. inui. Venite adoremus dñm.
Qui fecit nos. ps. Venite. i. Hym. Pri-
mo dierū. fol. i. Añe noc. ⁊ ves. cū suis
psal. in dñicis dieb' ⁊ ferialibꝰ vsqȝ
ad pascha de c ffō psal. dñr. Itez ℣ si.
noc. ⁊ vesp. vsqȝ ad dñicā. j. q̄dragesi-
me de psal. dñtur. vt in locis suis. Hac
nocte ponit' liber genesis ⁊ legit' de
eo vsqȝ ad q̄rtā feriā cinerū: etiā i feria
li officio. ¶ Incipit liber genesis. C. j.
1 IN principio creauit deus celū ⁊
terrā. Terra aūt erat inanis ⁊ va
cua: ⁊ tenebre erāt sup faciez abyssi: ⁊
spūs dei ferebat' sup aquas. Dixitqȝ
deus. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit
deus lucē ꝙ eēt bona: ⁊ diuisit lucē a te
nebris. Appellauitqȝ lucē diē ⁊ tene-
bras noctē. Factūqȝ est vespe ⁊ mane
dies vnꝰ. Dixit quoqȝ deꝰ. Fiat firma
mētū i medio aquaꝝ: ⁊ diuidat aquas
ab aqs. Et fecit deus firmamētū: diui
sitqȝ aquas que erāt sub firmamento
ab his que erāt sup firmamētū. Et fa-
ctū est ita. Vocauitqȝ deꝰ firmamentū
celū. Et factū est vespere ⁊ mane dies
2. scđus. Dixit vero deus. Cōgregent'
aque: que sub celo sunt in locū vnuz: ⁊
appareat arida. Factūqȝ est ita. Et vo
cauit deꝰ aridā terrā: cōgregatiōesqȝ
aquarū appellauit maria. Et vidit de
us ꝙ esset bonū: ⁊ ait. Germinet ter-
ra herbā virentē ⁊ facientez semē: ⁊ li-
gnū pomiferū faciēs fructū iuxta ge-
nus suū: cuius semē i semetipso sit sup
terrā. Et factū est ita. Et ꝓtulit terra
herbā virētē ⁊ afferentē semē iuxta ge
nus suū: lignūqȝ faciēs fructū: habēs
vnūquodqȝ sementē s'm spēm suā. Et
vidit deus ꝙ esset bonuz: factūqȝ est
vespe ⁊ mane dies tertius. ℟. In prin
cipio fecit deus celū ⁊ terraz: ⁊ creauit in ea
hoiem. Ad imaginē ⁊ similitudinē suam. ℣.
Formauit igit' dñs hoiez de limo terre ⁊ inspi
rauit in faciē eiꝰ spiraculū vite. Ad ima. L. ij.
DIxit aūt deus. Fiāt luminaria i 3
firmamēto celi: ⁊ diuidāt diē ac
noctē. Et sint i signa: ⁊ tpa: ⁊ dies: ⁊ an
nos: ⁊ luceant in firmamēto celi: ⁊ illu
minent terrā. Et factuz est ita. Fecitqȝ
deus duo magna lumiaria: luminare
maius: vt p̄esset diei: ⁊ lumiare minꝰ:
vt p̄esset nocti: ⁊ stellas. Et posuit eas
i firmamēto celi vt lucerēt sup terraz:
⁊ p̄essent diei ac nocti: ⁊ diuiderēt lucē
a tenebris. Et vidit deꝰ ꝙ esset bonū:
⁊ factuz est vespe ⁊ mane dies q̄rtus
Dixit etiā deus. Producāt aque repti 4
le aīe viuentis: ⁊ volatile sup terrā sub
firmamento celi. Creauitqȝ deus cete
grādia: ⁊ oēm aīam viuentē atqȝ mo-
tabilē: quā ꝓduxerāt aque i species su-
as: ⁊ omne volatile scđm genus suum.
Et vidit deus ꝙ eēt bonū bñdixitqȝ ei
dicēs. Crescite ⁊ multiplicamini: ⁊ re
plete aquas maris auesqȝ multiplcen
tur sup terrā. Et factū est vespe ⁊ ma-
ne dies quītus. Dixit quoqȝ deꝰ. Pro 5
ducat terra aīam viuentem in genere
suo: iumēta ⁊ reptilia ⁊ bestias terre:
scđm species suas. Factūqȝ est ita. Et
fecit deus bestias terre iuxta spēs su-
as: ⁊ iumēta: ⁊ omne reptile terre i ge
nere suo. Et vidit deus ꝙ eēt bonū: ⁊
ait. Faciamꝰ hoiem ad imaginē ⁊ simi-
litudinē nr̄am: ⁊ presit piscibꝰ maris:
⁊ volatilibus celi ⁊ bestijs vniuerse ter
re: oīqȝ reptili: qđ mouet' in terra. Et 6
creauit deus hoiem ad imaginē ⁊ simi
litudinē suā: ad imaginē dei creauit il-
lum: masculū ⁊ feminā creauit eos. Bñ
dixitqȝ illis deus: ⁊ ait. Crescite ⁊ mul
tiplicamini ⁊ replete terrā ⁊ subijcite
eā: ⁊ dñamini piscibꝰ maris ⁊ volati-
libus

libus celi: ꝛ vniuersis aiantibꝰ que mouent̃ sup terrã. Dixitqȝ deꝰ. Ecce dedi vobis oẽm herbã afferentẽ semeȝ sup terrã: ꝛ vniuersa ligna que habẽt in se metipsis sementẽ gñis sui: vt sint vobis in escã: ꝛ cũctis aiantibꝰ terre: oiqȝ volucri celi: ꝛ vniuersis que mouẽtur in terra: ꝛ in quibus est aia viuens: vt habeãt ad vescendũ. Et factũ est ita Viditqȝ deus cũcta que fecerat: ꝛ erãt valde bona. Et factũ est vespe ꝛ mane dies sextus. ℟. In principio deus creauit celũ ꝛ terrã: ꝛ spũs dñi ferebat̃ sup aquas Et vidit deus cũcta que fecerat: ꝛ erãt valde bona. ℣. Igitur perfecti sunt celi ꝛ terra: ꝛ omnis ornatus eorum. Et. Lcõ. iij.

Igitur pfecti sunt celi ꝛ terra: ꝛ ois ornatus eorũ. Compleuitqȝ deus die septimo opus suum qđ fecerat: ꝛ requieuit die septio ab vniuerso ope qđ patrarat. Et bñdixit diei septimo ꝛ sctificauit illũ: qꝛ in ipso cessauerat ab omni ope suo: qđ creauit deus vt faceret. Iste sunt gñationes celi ꝛ terre quãdo create sunt: in die quo fecit deus celum ꝛ terrã: ꝛ omne virgultũ agri: anteq̃ oriret̃ in terra: omnemqȝ herbã regionis priusq̃ germinaret. Nõ eni pluerat dñs deus super terram: ꝛ homo nõ erat qui opare terrã: sed fons ascẽdebat e terra irrigans vniuersam superficiẽ terre. Formauit igit̃ dñs deus hoiem de limo terre: ꝛ inspirauit in faciẽ eiꝰ spiraculũ vite: ꝛ factus est hõ in aiam viuenteȝ. Plantauerat aũt dñs deꝰ paradisum voluptatis a principio: in quo posuit hoiem quẽ formauerat. Produxitqȝ dñs deꝰ de humo oẽ lignũ pulchrũ visu: ꝛ ad vescendũ suaue: lignũ etiã vite in medio paradisi: lignũqȝ sciẽtie boni ꝛ mali. Et fluuius egrediebat̃ de loco voluptatis ad irrigãdũ padisuȝ: q inde diuidit̃ in q̃ttuor capita. Nomẽ vni physon. Ipse est q circuit oẽm terrã euilath: vbi nascit̃ aurũ: ꝛ aurũ terre illiꝰ optimũ ẽ: ibiqȝ inuenit̃ bdelliuȝ lapis onychinus. Et nomẽ fluuij scdi gyon. Ipse est q circuit oẽȝ terrã ethiopie. Nomẽ vero fluuij tertij tygris. Ipse vadit cõtra assyrios. Fluuiꝰ aũt q̃rtus ipse ẽ eufrates. ℟. Formauit igitur dñs hoiem de limo terre. Et inspirauit in faciem eius spiraculũ vite: ꝛ factus est homo in aiam viuentẽ. ℣. In pricipio fecit deꝰ celũ ꝛ terrã: ꝛ plasmauit i ea hoieȝ. Et. In. ij. noc. añ. ꝯ psal. ꝛ. ℣si fol. 3. Lcõ quarta.

Tulit ergo dñs deus hoieȝ: ꝛ posuit eũ in padiso voluptatis: vt opare: ꝛ custodiret illũ. Precepitqȝ ei dicẽs. Ex oi ligno padisi comede: de ligno aũt sciẽtie boni ꝛ mali ne comedas. In quacũqȝ eniȝ die comederis ex eo: morte morieris. Dixit quoqȝ dominus deus. Nõ ẽ bonũ esse hoieȝ solũ. Faciamꝰ ei adiutoriũ simile sibi. Formatis igit̃ dñs deus de humo cũctis aiantibꝰ terre ꝛ vniuersis volatilibus celi: adduxit eã ad adã: vt videret qd vocaret ea. Oẽ eni qđ vocauit adã aie viuẽtis ipȝ ẽ nomẽ eiꝰ. Appellauit adã noibꝰ suis cũcta aiantia ꝛ vniuersa volatilia celi: ꝛ oẽs bestias terre. Ade vero non inueniebat̃ adiutor silis eius. Immisit ergo dñs deus soporẽ i adã. Cũqȝ obdormisset: tulit vnã de costis eius: ꝛ repleuit carnẽ ꝓ ea. Et edificauit dñs deus costã quã tulerat de adã in mulierẽ: ꝛ adduxit eã ad adã. Dixitqȝ adam. Hoc nũc os ex ossibus meis: ꝛ caro de carne mea. Hec vocabitur virago: q̃m đ viro sumpta ẽ. Quã obrem relinquet hõ patrẽ suuȝ ꝛ matrẽ suã: ꝛ adherebit vxori sue: ꝛ erũt duo in carne vna. Erat aũt vterqȝ nudus: adam scilicet ꝛ vxor eius: ꝛ nõ erubescebãt. Sȝ ꝛ serpẽs erat callidior cũctis aiantibus terre que fecerat dñs deus. Qui dixit ad mulierẽ. Cur p̃cepit vobis deus vt nõ comederetis đ oi ligno paradisi? Cui rñdit mulier. De fructu lignorũ que sunt in padiso vescimur: de fructu vero ligni qđ ẽ in medio paradisi p̃cepit nobis deus ne comederemus: ꝛ ne tãgeremus illud ne forte moriamur. ℟. Tulit ergo dñs hoiem: ꝛ po

suit

suit eum in paradiso voluptatis. Ut opera-
retur ⁊ custodiret illũ. ℣. Plantauerat aũt
dñs deus paradisum voluptatis a principio:
in quo posuit hoiem quez formauerat. Ut.
Dixit autẽ serpens ad mu- L. v.
lierẽ. Nequaq̃ morte moriemi
ni. Scit eni deus q̃ in quocũqz die co-
mederitis ex eo: aperient oculi vestri: ⁊
eritis sicut dij: sciẽtes bonũ ⁊ malũ. Vi
dit ergo mulier q̃ bonũ eẽt lignũ ad
vescendum: ⁊ pulchrũ oculis: aspe-
ctuqz delectabile: ⁊ tulit de fructu illi⁹
⁊ comedit: deditqz viro suo. Qui co-
medit: ⁊ aperti sunt oculi ambo℞. Cũqz
cognouissent se eẽ nudos: ꝯsuerunt fo
lia ficus: ⁊ fecerũt sibi piçomata. Et cũ
audissent vocẽ dñi dei deãbulantis in
paradiso ad aurã post meridiẽ: abscon-
dit se adam ⁊ vxor eius a facie dñi dei
in medio ligni paradisi. Vocauitqz dñs
deus adam: ⁊ dixit ei. Ubi es? Qui ait.
Vocem tuã dñe audiui in paradiso ⁊
timui: eo q̃ nudus eẽm: ⁊ abscõdi me.
Cui dixit dñs. Quis eni indicauit tibi
q̃ nudus esses: nisi q̃ ex ligno de quo
p̃ceperã tibi ne comederes comedisti:
Dixitqz adã. Mulier quã dedisti mihi
sociaz dedit mihi de ligno ⁊ comedi.
Et dixit dñs deus ad mulierẽ. Quare
hoc fecisti. Que respondit. Serpẽs de
cepit me: ⁊ comedi. Et ait dñs deus
ad serpentẽ: Quia fecisti hoc maledi-
ctus eris inter oia animãtia ⁊ bestias
terre. Supra pectus tuum gradieris:
⁊ terrã comedes cunctis diebus vite
tue. Inimicitias ponã inter te ⁊ mulie
rem ⁊ semen tuũ: ⁊ semen illius. Ipsa
conteret caput tuũ ⁊ tu insidiaberis
5 calcaneo eius. ℟. Dixit dñs deus nõ est
bonũ esse hominẽ solum. Faciamus ei adiu-
toriũ simile sibi. ℣. Ade vero nõ inueniebat
adiutor similis sibi: dixit vero deus. Faciam⁹.
Ade vero dixit. Quia audi- L. vi.
sti vocẽ vxoris tue: ⁊ comedisti
de ligno: ex quo p̃ceperã tibi ne come-
deres: maledicta terra in ope tuo. In
laborib⁹ comedes ex ea: cunctis dieb⁹
vite tue. Spinas ⁊ tribulos germina
bit tibi: ⁊ comedes herbas terre. In
sudore vultus tui vesceris pane tuo:
donec reuertaris in terrã de qua sum
ptus es: q̄r puluis es: ⁊ in puluerẽ re-
uerteris. Et vocauit adã nomẽ vxoris
sue euã: eo q̃ mater esset cũctorũ viuẽ-
tiũ. Fecit quoqz dñs deus ade ⁊ vxo
ri eius tunicas pelliceas: ⁊ induit eos
⁊ ait. Ecce adam factus est q̃si vnus ex
nobis: sciẽs bonũ ⁊ maluz. Nũc ergo
ne forte mittat manũ suã ⁊ sumat etiaz
de ligno vite: ⁊ comedat ⁊ viuat i eter
num. Emisit eũ dñs de paradiso vo-
luptatis: vt operaretur terram: de qua
sumptus est. Eiecitqz adã: ⁊ colloca-
uit ante paradisum voluptatis cheru-
bin ⁊ flameũ gladiũ atqz versatilẽ ad
custodiendã viã ligni vite. Adã vero
cognouit euã vxorẽ suã que cõcepit ⁊
peperit chaim dicẽs. Possedi homi-
nẽ p̄ deuz: rursumqz peperit frẽm eius
abel. Fuit autem abel pastor ouium: ⁊
chaiz agricola. Factũ est autẽ post mul
tos dies vt offeret chaim de fructib⁹
terre munera dño. ℟. Immisit dñs so- 6
porẽ in adã ⁊ tulit vnã de costis eius. Et edi
ficauit costã quã tulerat dñs de adã in mulie
rez ⁊ adduxit eã ad adã vt videret quid voca
ret eã: ⁊ vocauit nomẽ ei⁹ virago: q̄r de viro
suo sumpta est. ℣. Cũqz obdormisset: tulit
vnã de costis eius ⁊ repleuit carnẽ p̄ ea. Et.
Ai. psal. ⁊. psi. fol. 5. Scdm̃ mattheũ.
In illo tpe. Dixit iesus discipulis c.20.
suis: parabolã hãc. Simile est re
gnum celo℞ hoi p̄rifamilias: qui exijt
p̄mo mane cõducere operarios in vine-
am suã. Et reliqua. Homel. scti grego.
Regnũ celorũ patri- pape. L. vij. .1.
familias simile dicit: q ad excolẽ
dam vineã suã operarios cõducit. Quis
vero p̄rifamilias similitudinẽ recti⁹ te-
net q̃ cõditor noster? q regit quos cõ
didit: ⁊ electos suos sic in hoc mundo
possidet: q̃si subiectos dñs in domo.
Qui habet vineam vniuersam scilicet
ecclesiam: que ab abel iusto vsqz ad vlti
muz electũ q in fine mũdi venturus est:
quot sctõs. p̄tulit: q̃si tot palmites mi

2 sit. Hic itaq; prfamilias ad excolendā
vineā suā mane hora tertia: sexta: no
na: 7 vndecima: operarios cōducit: q2 a
mūdi hui9 initio: vsq; i finē ad erudiē
dā plebē fideliū: pdicatores cōgrega
re nō destitit. Mane eteniz mūdi fuit:
ab adā vsqz ad noe: hora vero ter
tia: a noe vsqz ad abrahā. Sexta quo
qz ab abrahā vsqz ad moysen. Nona
aūt: a moyse vsqz ad aduētū dñi. Un
decima vo ab aduētu dñi vsqz in finē
mūdi: in qua pdicatores scti apli missi
sunt: q mercedē plenā 7 tarde venien
7 tes acceperūt. ℟. Plantauerat aūt dñs
deus padisum voluptatis a pncipio. In quo
posuit hoiez quē formauerat. ℣. Produxit
qz dñs deus de humo omne lignū pulchrū
visu: 7 ad vescēdū suaue: lignū etiā vite i me
dio paradisi. In quo. Lectio. viij.

8 Ad erudiendā ergo dñs plebē su
am: qsi ad excolēdā vineā suam: nullo
tpe destitit operarios mittere: q2 7 pri9
per pres: 7 postmodū p legisdoctores
7 pphetas: ad extremū vero p aplos
dum plebis sue mores excoluit: qsi p
operarios in vinee cultura magnope la
borauit. Quāuis in quolibet modulo
vel mēsura: quisqs cū fide recta bone
actiōis extitit: hui9 vinee operarios fuit.
Operator ergo mane hora tertia: sexta:
7 nona āntiquus ille 7 hebraicus ppls
designat: q i electis suis ab ipso mūdi
exordio: dū recta fide studuit deū co
lere: qsi nō destitit i vinee cultura labo
rare. Ad vndecimā vo gētiles vocā
tur qbus 7 dicit: qd hic statis tota die
ociosi? Qui eni trāsacto tā lōgo mūdi
tpe p vita sua laborare neglexerāt: qsi
tota die ociosi stabāt. Pēsate frēs qd
inqsiti rñdeāt. Dicūt eni q2 nemo nos
cōduxit. Null9 qppe ad eos patriarcha:
nullus ppheta venerat. Et qd est dice
re ad laborē nemo nos cōduxit: nisi vi
te nobis vias nemo predicauit? Quid
ergo nos a bono ope cessantes in excu
satiōe nra dicturi sum9: q pene a ntris
vtero ad fidē venim9: qui vba vite ab
ipsis cunabulis audiuim9: q ab vberi
bus scē ecclie potū superne pdicatiōis
sumpsim9 cū lacte carnis. ℟. Ecce adā
qsi vnus ex nobis fact9 est sciēs bonū 7 ma
lū. Videte ne forte sumat de ligno vite: 7 vi
uat in eternū. ℣. Fecit quoqz dñs deus ade
tunicā pelliceā 7 induit eū 7 dixit. Videte.

Possumus vo 7 easdē di Lcō. ix.
uersitates horarū: etiā ad vnūquē
qz hoiem p etatis momēta distingue
re. Mane qppe itellect9 nri i pueritia ē.
Hora autē tertia adolescentia intelligi
pōt: q2 qsi iā sol in altū pficit: dū calor
corpis crescit. Sexta vero iuuētus est
q2 velut in centro sol figit: dū in eo ple
nitudo roboris solidat. Nona aūt se
nectus itelligit: in qua velut sol ab al
to axe descendit: q2 etas a calore iuuē
tutis deficit. Undecia vero est ea etas:
que decrepita vel veterana dicit. Vñ
7 greci valde seniores: nō gerōtas: sz
psbyteros appellāt: vt plusq senes es
se insinuāt quos puectiores vocāt. Q2
ergo ad vitā bonā: alius in pueritia: ali
us in adolescētia: ali9 in iuuētute: alius
in senectute: ali9 i decrepita etate pdu
cit: qsi diuersis horis operarij ad vineā
vocant. Mores ergo vros frēs aspi
cit: 7 si iam dei operarij estis videte: pen
set vnusquisqz qd agat: 7 cōsideret si i
dei vinea laborat. Qui eni in hac vita
ea que sua sunt qrit: adhuc ad dñi vi
neā non venit. Illi nāqz deo laborāt: q
nō sua: sz lucra dñi cogitāt: q zelo cha
ritatis: studio pietatis inseruiūt: aiab9
lucrādis iuigilāt: 7 alios pducere secū
ad vitā festināt. Nā q sibi viuit: qui car
nis sue voluptatib9 pascit: recte ocio
sus redarguit: q2 fructū boni operis 9
non sectatur. ℟. Ubi est abel frater tuus
dixit dñs ad chaim: nescio dñe: nunquid cu
stos fratris mei sum ego? 7 dixit ad eū: qd fe
cisti? Ecce vox sanguinis fratris tui abel cla
mat ad me de terra. ℣. Maledict9 eris sup
terrā que aperuit os suū: 7 suscepit sanguinē
fratris tui de manu tua. Ecce. Nonū ℟.
cantatur vsqz ad pascha i dñcis dieb9: 10
q2 Te deū laudamus. nō dr. ℟. Duz
deambularet dñs in paradisuz ad aurā post
meridiē:

meridie clamauit et dixit: adam ubi es: audiui dñe vocē tuā. Et abscōdi me. ℣. Vocē tuā audiui in paradiso et timui: eo quod nudus essem. Et. ℟. In sudore vultus tui vesceris pane tuo dixit dñs ad adam: cū operatus fueris terram: nō dabit fruct⁹ suos. Sz spinas et tribulos germinabit tibi. ℣. Quia audisti vocē vxoris tue et comedisti de ligno: ex quo pceperā tibi ne comederes: maledicta terra in opere tuo. Sed. Ad laud. añ. Miserere mei deus: et a delicto meo mūda me: quia tibi soli peccaui. ps. Ipsum. 6. Añ. Cōfitebor tibi dñe: quoniam exaudisti me. ps. Cōfitemini. 8. Añ. Deus deus me⁹ ad te de luce vigilo: quia fact⁹ es adiutor me⁹. ps. Ipsum. 7. Añ. Bñdictus es in firmamēto celi: et laudabilis in secula. Deus noster. ps. Bñdicite. 7. Añ. Laudate dñm de celis. ps. Ipsum. 7. Psalmi supradicti nō mutātur in laud. dñice vsqz ad pascha. Cap. Frēs: nescitis. Hym. Eterne rerū. ℣. Dñe refugiū fact⁹ es nobis. ℟. A generatiōe et pgenie. Ad bñ. añ. Sile est regnū celorū hoi prifamilias: q exiit pmo mane cōducere operarios in vineaz suā dicit dñs. Orō. Preces ppli. Ad. j. añ. Cōuentiōe aūt facta cū operarijs ex denario diurno: misit eos in vineaz suā. Ad. iij. añ. Ite et vos in vineā meā: et qd iustū fuerit dabo vobis. Cap. Frēs nesci. ℟. br. et ℣. dicunt. de psal. vsqz ad dñicaz qdra. Ad. vj. añ. Quid hic statis tota die ociosi: respōderūt et dixerūt: quia nemo nos cōduxit.

1. cor. ca. 9. Omnis eni q in agone cōtēdit ab oibūs se abstinet: et illi qdē vt corruptibilē coronā accipiāt: nos autem icorruptā. Cap. Ad. ix. añ. Voca operarios et redde illis mercedez suā dicit dñs.

1. cor. c. 9. Bibebāt aūt de spirituali cōseqnēti eos petra: petra aūt erat xps. Cap. Ad ve. añ. Dixit dñs. cū reliquis. et Cap. Frēs nescitis. Ad M. aña. Dixit prifamilias operarijs suis quid hic statis tota die ociosi: at illi rñdentes dixerunt: quia nemo nos cōduxit: ite et vos in vineā meā: et qd iustum fuerit dabo vobis. Añe subscripte dicitur ad matu. p bebdo. añ. Hi nouissimi vna hora fecerūt: et pares illos nobis fecisti: qui portauim⁹ pōdus diei et estus. Añ.

Dixit aūt prifamilias: amice nō facio tibi iniuriam: nōne ex denario cōuenisti mecū: tolle qd tuū ē et vade. Añ. Amice nō facio tibi iniuriā: nōne ex denario cōuenisti mecū: tolle qd tuum est et vade. Añ. Tolle qd tuū est et vade: quia ego bonus sum dicit dñs. Aña. Non licet mihi qd volo facere: an oculus tuus neqz est: quia ego bon⁹ sum dicit dñs. Añ. Sic erunt nouissimi primi: et pmi nouissimi: multi eni sunt vocati: pauci vo electi. ¶ De libro genesis. j. bebdo. Lectio. j.

Dixitqz chaim ad abel frēm suū. Egrediamur foras. Cumqz essent in agro: cōsurrexit chaim aduersus fratrē suū abel: et iterfecit eū. Et ait dñs ad chaiz. Ubi est abel frater tu⁹? Qui rñdit. Nescio. Nunqd custos ego fratris mei sū? Dixitqz ad eū. Quid fecisti? Vox sanguis fratris tui clamat ad me de terra. Nūc ergo maledict⁹ eris sup terrā: q apuit os suū et suscepit sanguinez fratris tui de manu tua. Cum operatus fueris eā: nō dabit tibi fructus suos: sz vagus et pfugus eris sup terram oibus diebus vite tue. Lectio. ij.

Dixitqz chaim ad dñz: Maior est eni iniqtas mea: qz vt veniā merear. Ecce eijcis me hodie a facie terre: et a facie tua abscōdar: et ero vagus et pfugus in terra. Ois igit q inuenerit me occidet me. Dixitqz ei dñs. Nequaqz fiet ita: sz ois q occiderit chaiz: septuplū puniet. Posuit dñs in chaiz signū: vt nō eū interficeret ois q inuenisset eū. Egressusqz chaim a facie dñi habitauit i terra pfugus ad orietalez plagā eden. Cognouit aūt chaim vxorem suā: q cōcepit et peperit enoch: et edificauit ciuitatez: vocauitqz nomen eius ex nomine filij sui enoch. Lcō. iij.

Porro enoch genuit irad: et irad genuit mauiael: mauiael genuit mathusael: et mathusael gēuit lamech Qui accepit vxores duas: nomen vni ada et nomē alteri sella. Genuitqz ada iabel: q fuit pr habitātiū in tētorijs atqz pastorū: et nomē fratris eius tubal. Ipse fuit pr canentiū cithara et orgāo.

Sella quoqz genuit tubalchain: q fuit malleator ⁊ faber in cuncta opa eris ⁊ ferri. Soror vero tubalchain noema. Dixitqz lamech vxoribus suis ade ⁊ selle: Audite vocem meam vxores lamech: ascultate sermonē meuz qm̄ occidi virū in vulnus meū: ⁊ adolescētulum in liuorem meum septupluz vltio dabitur de chaim: de lamech vero septuagies septies. Lectio prima.

C Ognouit quoqz adhuc adam vxorē suā: ⁊ peperit filiuz vocauitqz nomē eius seth: dicens. Posuit mihi dn̄s semen aliud pro abel: quē occidit chaim. Sz ex seth natus est fili⁹: quē vocauit enos. Iste cepit inuocare nomē dn̄i. Hic est liber gn̄atiōis adaz: in die qua creauit deus hoiem ad imaginez dei fecit illū. Masculum ⁊ feminā creauit eos: ⁊ benedixit illis: ⁊ vocauit nomen eorū adam in die qua creati sunt. Vixit aūt adā centuz triginta annis: ⁊ gēuit filiū ad silitudinē ⁊ imaginē suā: vocauitqz nomē ei⁹ seth. Et facti sunt dies adā postq̄ gēuit seth octingenti anni: genuitqz filios ⁊ filias. Et factuz est omne tp̄s qđ vixit adaz: anni nongenti triginta: ⁊ mortu⁹ est. Lectio. ij.

V Ixit seth cētū quinqz ānis: ⁊ genuit enos. Vixitqz seth postq̄ genuit enos octingētis septē annis: genuitqz filios ⁊ filias. Et facti sunt oēs dies seth nōgentorū duodecim annorū: ⁊ mortuus est. Vixit vero enos nonaginta ānis: ⁊ genuit chainan. Post cui⁹ ortū vixit octingētis qndecim annis: ⁊ genuit filioz ⁊ filias. Factiqz sunt oēs dies enos nōgentorū qnqz annorū: ⁊ mortuus est. Vixit quoqz chainā septuagita ānis: ⁊ gēuit malelehel. Et vixit chainaz postq̄ genuit malelehel octingentis q̄dragita ānnis: genuitqz filios ⁊ filias. Et facti sūt oēs dies chainā nōgētidecē āni: ⁊ mortuus est. L. iij.

V Ixit aūt malelehel sexagitaqnqz ānis: ⁊ gēuit iared. Et vixit malelehel postq̄ genuit iared octingētis trigita ānis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sunt oēs dies malelehel: octingēti nonagitaquinqz anni: ⁊ mortuus ē. Vixitqz iared centum sexagintaduobus annis: ⁊ genuit enoch. Et vixit iared postq̄ genuit enoch octingētis annis: ⁊ gēuit filios ⁊ filias. Et facti sunt oēs dies iared nōgenti sexagintaduo anni: ⁊ mortu⁹ est. Porro enoch vixit septuagintaquinqz ānis: ⁊ genuit mathusalē. Et ambulauit enoch cuz deo. Vixit autē enoch postq̄ genuit mathusalē trecentis annis ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sunt oēs dies enoch trecēti sexagitaquinqz āni: ⁊ ambulauit cū deo: ⁊ nō apparuit: qr tullit eū deus. Vixit quoqz mathusalē centū octagintaseptē ānis: ⁊ genuit lamech. Et vixit mathusalē postq̄ gēuit lamech septingentis octogintaduobus annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sunt omnes dies mathusalē nongēti sexagintanouē āni: ⁊ mortuus est. Sabbo sexag. cā

F Ratres. Libēter nie ad vel. cap. 1. cor.
suffertis insipiētes cū sitis ipsi sapientes. c. 11.
Sustinetis enim siquis vos i seruitutē redigit: siqs deuorat: siqs accipit: siquis extollit: siqs in faciez vos cedit. Ad mag. aña. Dixit dn̄s ad noe: finis vniuerse carnis venit corā me: fac tibi archā de lignis leuigatis: vt saluet' vniuersum semen in ea. Oratio.

D Eus qui cōspicis: qr ex nulla nostra actiōe cōfidim⁹: cōcede ꝓpicius: vt cōtra aduersa oīa doctoris gentiū ꝓtectiōe muniamur. Per. Dn̄ica in sexagesima ad matu. inuita: Preoccupemus faciē dn̄i. Et in psalmis iubilem⁹ ei. ps. Venite. Hy. añ. ⁊ ꝟ. fol. . De libro genesis. L. j.

N Oe vo cū quingētorū esset ānorū genuit sem: chā: ⁊ iaphet. Cūqz cepissent hoies multiplicari sup terrā ⁊ filias ꝓcreassent: videntes filij dei filias hoium q̄ essent pulchre acceperunt sibi vxores ex oībus quas elegerāt. Dixitqz deus. Nō pmanebit sp̄us meus in hoīe in eternuz: qr caro est. Erūtqz dies illius centum viginti annoꝝ. Gigātes aūt erāt sup terram

rã in dieb⁹ illis. Postq̃ eni ingressi sunt
filii dei ad filias hoīm: illeq3 genuerūt
isti sunt potentes a seculo viri famosi.
Vidēs aūt deus q̃ multa malicia hoīm
esset in terra: ⁊ cūcta cogitatio cordis
itēta eēt ad malū oī tpe: penituit eū q̃
hoīez fecisset in terra. Et p̄cauēs in fu
turū ⁊ tactus dolore cordis intrinse-
cus: delebo inq̄t hoīez quē creaui a fa-
cie terre: ab hoīe vsq3 ad aīantia: a re-
ptili vsq3 ad volucres celi: penitet eni
me fecisse eos. Noe vero inuenit grāz co
ram dño. He sunt gn̄atiōes noe. Noe
vir iustus atq3 p̄fectus fuit in gn̄atio-
nib⁹ suis. Cū deo ambulauit ⁊ genuit
tres filios sem: cham: ⁊ iaphet. Corru-
pta ē aūt terra coraz deo: ⁊ repleta est
iniq̄tate. Cūq3 vidisset de⁹ terrā eē cor
ruptā: oīs q̄ppe caro corrupat viā suā
sup terrā: dixit ad noe. Finis vniuerse
carnis venit corā me: repleta est terra
iniq̄tate a facie eorū: ⁊ ego dispdā eos
cum terra. Fac tibi archā de lignis le-
uigatis: mãsiunculas in archa facies:
⁊ bitumine linies itrinsec⁹ ⁊ extrinsec⁹:
⁊ sic facies eā. Trecētorū cubitorum erit
lōgitudo arche: quinq̄ginta cubitorū
1 latitudo: ⁊ trigīta cubitorū altitudo il
lius. R. Dixit dñs ad noe: finis vniuerse
carnis venit corā me: repleta ē terra iniq̄ta-
te eorū. Et ego dispdā eos cū terra. V. Fac
tibi archā de lignis leuigatis: mansiunculas
in ea facies. Et. Lectio secunda.

Fenestrā in archa facies: ⁊ i cubi
to cōsumabis summitatē ei⁹. Ostiū aūt
arche pones ex latere deorsuz. Cenacu
la ⁊ tristega facies i ea. Ecce ego addu
cā diluuii aquas sup terrā: ⁊ iterficiaz
oēm carnē i qua sp̄ūs vite ē subter ce-
lū: ⁊ vniuersa q̃ i terra sunt cōsumentur.
Ponāq3 fedus meū tecū: ⁊ igredieris
i archā tu ⁊ filii tui: vxor tua ⁊ vxores
filiorum tuorum tecū. Et ex cūctis aīantib⁹
vniuerse carnis bina iduces in archā:
vt viuāt tecū masculini sexus ⁊ femini
ni. De volucrib⁹ iuxta gen⁹ suū: ⁊ de iu
mētis in gn̄e suo ex oī reptili terre s̄m
gen⁹ suū: bina de oib⁹ igredient̄ tecū:
vt possint viuere. Tolle igit̄ tecū ex oī
bus escis q̃ mādi possūt: ⁊ cōportabis
apd te: ⁊ erūt tā tibi q̃ illis i escā. Fecit er-
go noe oīa q̃ p̄cepat illi deus. Dixitq3
dñs ad eū. Ingredere tu ⁊ oīs domus
tua i archā: te eni vidi iustū corā me in
gn̄atiōe hac. Ex oīb⁹ aīantib⁹ mūdis
tolles septena ⁊ septena: masculū ⁊ fe-
minā. De aīantib⁹ vero nō mūdis duo ⁊
duo: masculū ⁊ feminā. Sz ⁊ de volati
lib⁹ celi septena ⁊ septēa: masculū ⁊ fe
minā: vt saluet̄ semē sup faciē vniuer-
se terre. Adhuc eni ⁊ post septez dies
ego pluā sup terrā q̃draginta dieb⁹ ⁊
q̃draginta noctib⁹: ⁊ delebo oēm sub
stantiā quā feci de sup̄ficie terre. Fecit
ergo noe oīa q̃cūq3 mādauerat ei de⁹.
Eratq3 sexcētorum annorum qn̄ diluuii aq̄
inundauerūt sup terraz. Et ingressus ē
noe ⁊ filii eius: vxor ei⁹: ⁊ vxores filio
rū ei⁹ cū eo in archā: p̄pter aquas di-
luuii. R. Noe vir iust⁹ atq3 p̄fect⁹ cū deo 2
ābulauit. Et fecit oīa q̃cūq3 p̄cepit ei deus.
V. Fecit sibi archam: vt saluaret̄ vniuersum
semen. Et fecit. Lectio tertia.

De aīantib⁹ quoq3 mūdis ⁊ imū
dis ⁊ de volucrib⁹: ⁊ ex oī qd̄ mouet̄
sup terrā: duo ⁊ duo ingressa sunt ad
noe i archā mascul⁹ ⁊ femina: sicut p̄ce
perat dñs noe. Cūq3 trāsissent septez
dies: aque diluuii inundauerūt sup ter-
ram. Anno sexcētesimo vite noe: men
se scd̄o: septiodecimo die mēsis: rupti
sunt oēs fontes abyssi magne: ⁊ cata-
racte celi apte sūt: ⁊ facta ē pluuia sup
terrā q̃dragīta dieb⁹ ⁊ q̃dragīta nocti
bus. In articulo diei illi⁹ igressus ē noe
⁊ sem: ⁊ chā: ⁊ iaphet filii ei⁹ vxor illi⁹:
⁊ tres vxores filiorum ei⁹ cū eis i archā. Ip
si ⁊ oē aīal: s̄m gen⁹ suū: vniuersaq3 iu
mēta i gn̄e suo: ⁊ oē qd̄ mouet̄ sup ter
rā i gn̄e suo: cūctūq3 volatile s̄m gen⁹
suum. Vniuerse aues: ⁊ oēs volucres
ingresse sunt ad noe in archaz: bina ⁊
bina ex omni carne in qua erat sp̄ūs vi
te. Et que ingresse sunt masculus ⁊ fe
mina ex oī carne introierūt: sicut p̄ce-
perat ei deus: ⁊ inclusit eum de foris

dñs. Factũqꝫ est diluuiũ q̄dragita die
bus sup terrã: ⁊ q̄draginta noctibus:
⁊ multiplicate sunt aque: ⁊ leuauerũt
archã in sublime a terra. Uehemẽter
eni inũdauerũt: ⁊ oia repleuerũt in su-
perficie terre. Porro archa fereba-
tur sup aquas: ⁊ aque p̄ualuerũt nimis
sup terrã. Opertiqꝫ sunt oẽs montes
excelsi sub vniuerso celo. Quideciꝫ cu
bitis altioꝛ fuit aqua sup mõtes quos
operuerat. Cõsumptaqꝫ est ois caro
que mouebat̃ sup terrã: volucrũ: aian
tium: bestiarũ: oĩumqꝫ reptiliuꝫ: que
reptãt sup terrã. Uniuersi hoies ⁊ cũ-
cta in q̄bus est spiraculuꝫ vite in terra
mortua sunt ⁊ deleuit oẽm substantiã
que erat sup terrã ab hoie vsqꝫ ad pe-
cus tam reptile q̄ volucres celi: ⁊ de-
leta sunt de terra. Remansit aũt solus
noe ⁊ qui cũ eo erãt in archa. Obtinue
rũtqꝫ aque terraꝫ centuꝫ q̄nquaginta
diebus. ℞. Quadraginta dies ⁊ noctes
3 apti sunt celi: ⁊ ex oi carne habẽte spũm vite
ingressi sunt in archã. Et clausit a foris osti-
um dñs. ℣. In articulo diei illius ingressus
est noe in archã: ⁊ filij eius: vxoꝛ illius ⁊ vxo-
res filioꝛũ eius. Et. ℣. Glia. ℞. Et. In. ij.
nocçu. añe. spal. ⁊ ℣. fol. 3. Lectio. iiij.

RECordatus est autẽ dñs noe cũ-
ctoꝛũqꝫ aiantiũ ⁊ oĩum iumen-
toꝛũ que erãt cuꝫ eo in archa: ⁊ addu-
xit spũm sup terraꝫ: ⁊ imminute sunt
aque ⁊ clausi sunt fontes abyssi: ⁊ cata
racte celi: ⁊ ꝓhibite sunt pluuie de ce-
lo: reuerseqꝫ sunt aq̄ de terra eũtes ⁊
redeũtes: ⁊ ceperũt minui post centũ
q̄nq̄ginta dies. Requieuitqꝫ archa men
se septĩo: vicesima septĩa die mẽsis sup
mõtes armenie. At vo aq̄ ibant ⁊ de-
crescebãt: vsqꝫ ad decimũ mẽseꝫ. Deci
mo eni mẽse pꝛĩa die mẽsis: apparue-
rũt cacumina mõtiũ: Cũqꝫ transissent
q̄dragita dies aperiẽs noe fenestram
arche quã fecerat: dimisit coꝛuũ. Qui
egrediebat̃ ⁊ non reuertebat̃: donec
siccaret̃ aque sup terrã. Emisit quoqꝫ
colũbã post eũ: vt videret si iã cessassẽt
aque sup faciẽ terre. Que cũ nõ inueni-
set vbi requiesceret pes eius: reuersa est
ad eũ in archã. Aque eni erãt sup vni-
uersã terrã. Extẽditqꝫ manũ suã: ⁊ ap
pꝛehẽsaꝫ itulit i archã. Expectatis aũt
vltra septẽ dieb⁹ alijs rursum dimisit
colũbã ex archa. At illa venit ad eũ ad
vesperã poꝛtãs ramũ oliue virẽtibus
folijs in oꝛe suo. Intellexit ergo noe q̄
cessassent aque sup terrã. Expectauit-
qꝫ nihilominꝰ septẽ alios dies: ⁊ misit
colũbã que nõ est vltra reuersa ad eũ.
Igit̃ sexcentesimo p̄mo ãno vite noe:
mẽse p̄mo: p̄ma die mẽsis: iminute sũt
aque sup terrã: ⁊ aperiẽs noe tectũ ar
che aspexit viditqꝫ q̄ exsiccata esset su
perficies terre. Mẽse scd̃o: septima ⁊ 4
vicesima die mẽsis arefacta est terra.
℞. Edificauit noe altare dño offerẽs sup il
lud holocaustũ odoꝛatusqꝫ ẽ dñs odoꝛẽ sua
uitatis: ⁊ bñdixit eis dicẽs. Crescite ⁊ multi
plicamini ⁊ replete terrã. ℣. Ecce ego sta-
tuã pactũ meũ vobiscũ: ⁊ cuꝫ semine vestro
post vos. Crescite. Lectio quinta.

LOcut⁹ est aũt deus ad noe dicẽs.
Egredere de archa: tu ⁊ vxoꝛ tua: ⁊ fi
lij tui: ⁊ vxoꝛes filioꝛũ tuoꝛuꝫ tecũ. Cũ
cta aiantia q̄ sunt apd̃ te ex oi carne tã
in volatilib⁹ q̄ i bestijs ⁊ vniuersis re
ptilib⁹ q̄ reptãt sup terrã educ tecuꝫ: ⁊
igredimini sup terrã. Crescite ⁊ multi-
plicamini sup eã. Egressus ẽ ergo noe
⁊ filij eius: vxoꝛ illius: ⁊ vxoꝛes filioꝝ
ei⁹ cũ eo. Sꝫ ⁊ oia aiantia: iumẽta ⁊ re
ptilia: q̄ reptãt sup terrã s'm gen⁹ suũ:
de archa egressa sunt. Edificauit autẽ
noe altare dño: ⁊ tollẽs de cũctis peco
rib⁹ ⁊ volucrib⁹ mũdis obtulit holo-
causta sup altare. Odoꝛatusqꝫ est dñs
odoꝛẽ suauitatis. Et ait ad eũ. Nequa
q̄ vltra maledicaꝫ terre ꝓpter hoies.
Sensus eni ⁊ cogitatio hũani coꝛdis
in malũ ꝓna sunt ab adolescentia sua.
Nõ igitur vltra percutiã oẽm aiaꝫ vi-
uentẽ: sicut feci. Cũctis dieb⁹ terre: se-
mentis ⁊ messis: frigus ⁊ estus: estas
⁊ hyẽs: nox ⁊ dies nõ requiescẽt. Bñ
dixitqꝫ dñs noe ⁊ filijs ei⁹ ⁊ dixit ad
eos. Crescite ⁊ mltiplicamini ⁊ reple

re terrã: ⁊ terror vester ac tremor sit
sup cuncta aĩalia terre ⁊ sup oẽs volu-
cres celi cum vniuersis que mouent̃ i
5 terra. ℟. Ponam arcũ meum in nubibus
celi: dixit dñs ad noe. Et recordabor federis
mei quod pepigi tecum. ℣. Cũq3 obduxe-
ro nubibus celum apparebit arcus meus in
nubibus. Et recordabor. Lectio. vi.
Omnes pisces maris manui ve-
stre traditi sunt: ⁊ omne qđ mouet̃ ⁊
viuit erit vobis in cibum. Quasi olera
virentia tradidi vobis oĩa: excepto q̃
carnem cum sanguine nõ comedetis.
Sanguinẽ enim aĩarũ vestrarũ requi-
ram de manu cunctarũ bestiarũ ⁊ de
manu hoĩs. Quicũq3 effuderit huma-
num sanguinẽ: fundetur sanguis illi⁹.
Ad imaginẽ quippe dei factus est ho
mo. Uos autẽ crescite ⁊ multiplicami
ni: ⁊ ingredimini sup terrã: ⁊ implete
eã. Hec quoq3 dixit deus ad noe: ⁊ ad
filios eius cum eo. Ecce ego statuã pa
ctum meum vobiscũ ⁊ cum semine ve
stro post vos: ⁊ ad omnem animã vi-
uentem que est vobiscũ: tam in volu-
cribus q̃ in iumentis ⁊ pecudibus ter
re: cunctisq3 que egressa sunt de archa
⁊ vniuersis bestiis terre. Statuam pa-
ctum meum vobiscũ ⁊ nequaq̃ vltra
interficiet̃ omnis caro aquis diluuij:
neq3 erit deinceps diluuium dissipãs
terram. Dixitq3 deus: hoc est signũ fe-
deris qđ do inter me ⁊ vos: ⁊ ad om-
nem aĩam viuentem que est vobiscum
in generationes sempiternas. Arcum
6 meum ponam in nubibus: ⁊ erit signũ
federis inter me ⁊ inter terram. ℟.
Per memetipsum iuraui dicit dominus: vt
non adiiciam vltra aquas diluuij super terrã
pacti mei recordabor: Ut non perdam aquis
diluuij omnem carnem. ℣. Arcum meum
ponam in nubibus: ⁊ erit signũ federis inter
me ⁊ inter terram. Ut non. Gloria. Ut.
ca. 8 a.i. psal. ⁊ ℣. fol. 5. Secũdum lucam.
In illo tempore. Dixit iesus tur-
bis similitudinem hanc. Exiit qui
seminat seminare semen suum. Et dum
seminat: aliud cecidit secus viam: ⁊ cõ-
culcatum est: ⁊ volucres celi comede
runt illud. Et reli. Homo. sci gregorij
Lectio sci euãgelij pape. L. vij.
quã nõ fratres charissimi audi-
stis: expositione non indiget: s3 admo
nitiõe. Quã enĩ p seipsam veritas expo
suit: hãc discutere hũana fragilitas nõ
p̃sumit. S3 est qđ sollicite i hac ipsa ex-
positiõe dñica pensare debem⁹. Quia
si nos vobis: semẽ verbũ: agrũ: mũdũ:
volucres: demonia: spinas: diuitias si
gnificare diceremus: ad credendũ no
bis mẽs forsitan vestra dubitaret. Uñ
⁊ idẽ dñs p semetipsum dignatus est
exponere qđ dicebat: vt sciatis rerũ si-
gnificatiões querere: in his etiã que p
semetipsum voluit explanare. Expo-
nẽdo ergo qđ dixit: figurate se loq in-
notuit: q̃ten⁹ certos vos redderet: cũ
vobis nr̃a fragilitas verborũ illius fi
guras aperiret. Quis enim mihi vnq̃
crederet si spinas diuitias interpreta
ri voluissem: maxime cũ ille pungãt iste
delectẽt. Et tñ spine sunt: q2 cogitatio
num suarũ punctiõe: mẽtes lacerant:
⁊ cũ vsq3 ad peccatũ ptrahũt q̃si infli-
cto vulnere cruentãt. Quas bene i lo-
co alio: euãgelista attestante: nequaq̃
dñs diuitias s3 fallaces diuitias appel
lat. Fallaces enĩ sũt q̃ nobiscũ diu pma
nere nõ possunt. Fallaces sunt q̃ mẽtis
nr̃e inopiã nõ expellũt. Sole aũt diui-
tie vere sunt: que nos diuites virtutib⁹
faciũt. ℟. Bñdixit de⁹ noe ⁊ filiis eius ⁊ 7
dixit ad eos. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ re
plete terrã. ℣. Ecce ego statuam pactũ me
um vobiscũ: ⁊ cũ semine vr̃o post vos. Cre.
Si ergo frẽs charissimi Lcõ. viii.
vere diuites esse cupitis: veras
diuitias amate. Si culmen veri hono
ris q̃ritis: ad celeste regnũ tẽdite. Si
gl'iam dignitatũ: diligitis in illa supna
angelorũ curia ascribi festinate. Uerba
dei q̃ aure pcipitis: mẽte retinete. Ci
bus enim mẽtis est sermo dei. Et q̃si ac
ceptus cib⁹ stomacho lãguente reiici
tur: qñ audit⁹ s̃mo in ventre memorie
nõ tenet̃. Sed quisq3 alimenta nõ re-

tinet: huius profecto vita desperatur
Eterne ergo mortis periculum formi
dare. Si cibum quidem sancte exhor-
tationis non accipitis: si verba vite:
idest alimenta iusticie in memoria non
tenetis: ecce transit omne quod agi-
tis: et ad extremũ iudiciũ sine vlla mo
menti interpositiõe: quotidie volẽtes
nolẽtesq; ꝑperatis. Cur ergo amat̃
qd̃ relinquitur. Cur illud negligit̃: ad
qd̃ peruenit̃. Mementote qd̃ dicit̃.
Siquis habet aures audiendi audiat.
Oẽs eni qui illic aderãt aures corpis
habebãt. Sed q cunctis aures habẽti
bus: siqs habet aures audiẽdi audiat
dicit: aures ꝓculdubio cordis requi-
8 rit. ℟. Ecce ego statuã pactũ meum vobi
scum: et cum semine vestro post vos: Neq;
erit deinceps diluuiũ dissipans terram. ℣.
Arcum meum ponã in nubibus: et erit signũ
federis inter me et inter terrã. Neq;. L. ix.

Curate ergo vt acceptus sermo i
cordis aure remaneat. Curate
ne semẽ iuxta viã cadat: ne malignus spi
ritus veniat: et a memoria verbũ tollat.
Curate ne petrosa terra semẽ excipiat
et fructũ boni operis: sine pseuerantie ra
dicibus mittat. Multis eni libet qd̃ au-
diũt: boni opis initia ꝓponũt: sed mox
vt fatigari aduersitatibus ceperint: in-
choata dereliquũt. Petrosa ergo ter
ra humorẽ nõ habuit: qr hoc qd̃ ger-
minauerat: ad fructũ pseuerantie non
pduxit. Multi nãq; cũ verbum cõtra
auariciã audiũt: eandẽ auariciã dete-
stant̃: rerũ oium cõtẽptũ laudãt. Sed
mox vt viderit aius qd̃ concupiscat:
obliuiscit̃ qd̃ laudabat. Multi nãq; cũ
verbũ cõtra luxuriã audiũt: pollutio-
nes carnis nõ solũ perpetrare nõ ap-
petũt: sed etiã perpetratas erubescunt.
Sed mox vt carnis species eorum oculis
apparet: sic mẽs ad desideriũ rapit̃:
ac si adhuc ab ea nihil sit cõtra hec ea-
9 dẽ desideria deliberatũ. ℟. Cum turba
plurima cõueniret ad iesum et de ciuitatibus
pperarẽt ad eũ: dixit p similitudinẽ. Exijt q
seminat seminare semẽ suũ. ℣. Et dũ semi-
nat: aliud cecidit in terrã bonã et ortũ fecit
fructũ centuplũ. Exijt. Gloria. Exijt. Dictũ
℟. inm nõ cantat̃ infra hebdõam: qr ẽ
de euãgelio dñice. ℟. In articulo diei il 10
lius ingressus est noe in archam et filij eius:
Vxor illius et vxores filiorũ eius. ℣. Dele-
ta sunt vniuersa de terra: remãsit autẽ solus
noe et qui cũ eo erant in archa. Vxor illius.
℟. Recordatus dñs noe: adduxit spiritũ su 11
per terrã: et imminute sunt aque. Et prohi-
bite sũt pluuie de celis. ℣. Reuerseq; sũt aq
de terra: euntes et redeũtes: et ceperunt mi-
nui post centũ quadraginta dies. Et prohi-
bite. Ad lau. aña. Secundũ magnam mise
ricordiam tuã miserere mei deus. Ps. Mi-
serere. ii. Cum reliqs sicut in pcedenti
dñica. Aña. Si mihi dñs saluator fuerit: nõ
timebo quid faciat mihi homo. Aña. In ve-
lamento clamaui valde diluculo: deus deus
meus ad te de luce vigilo. Aña. Hymnũ dica
mus dño deo nostro. Aña. In tympano
et choro: in chordis et organo laudate deũ.
Capitulũ Fratres libenter. ℣. Domine
refugium factus es nobis. ℟. A generatio
ne et progenie. Ad benedictus. aña. Cũ
turba plurima conueniret ad iesum: et de ci-
uitatibus properarent ad eum: dixit per si-
militudinem: exijt qui seminat seminare se-
men suum. Oratio. Deus qui conspicis.
Ad primam. aña. Semen cecidit in ter-
ram bonam: et attulit fructum in patientia.
Ad tertiã. aña. Qui verbum dei retinent
corde perfecto et optimo: fructum afferunt
in patientia. Capitulũ. Fratres: liben-
ter. ℟. bre. de psal. ii. Ad sextam. aña.
Semen cecidit in terram bonam: et attulit
fructum aliud cẽtesimũ: et aliud sexagesimũ. 1. cor. ca. 11.

Ter virgis cesus sum: se- Capi.
mel lapidatus sum: ter naufragi
um feci: nocte ac die in profundũ ma
ris fui. Ad nonã. aña. Si vero fratres di
uites eẽ cupitis: veras diuitias amate. Cap.

Libẽter igitur gloriabor in infir 2. cor. ca. 12.
mitatibus meis: vt inhabitet in
me virtus christi. Ad vesperas aña.
Dixit dominus. Cum reliquis. 7. Capi-
tulum. Fratres: libenter. Ad mgt. aña.
Vobis datũ est nosse mysteriũ regni dei: ce-

teris autē in parabolis: dixit Iesus discipulis suis. Infra hebdo. Ad mgt añ. Si cul-men bonoris queritis: ad illā celestē patriā q̄3 totius pperate. Añ. Semē ē verbū dei: sator aūt xps: ois q̄ iuenit eū manebit in eternū. Añ. Qd aūt cecidit i terrā bonā: hi sūt q̄ in corde bono 7 optimo fructū afferūt i patientia. Infra hebdomadā de libro genesis. Le. i.

Cepit noe vir agricola exercere terrā 7 in ea plātauit vineā bibēsq3 vinū inebriatus est 7 nudatus est i tabernaculo suo. Qd cū vidisset chā pater chanaā verēda scilicet patris sui esse nudata: nūciauit duob⁹ fratrib⁹ suis foras. At vero sem 7 iaphet palliū iposuerūt humeris suis: 7 icedētes retrorsu3 operuerūt verēda patris sui. Facies q3 eorū auerse erāt: 7 pr̄is virilia nō viderūt. Euigilās autē noe ex vino: cū didicisset q̄ fecerat ei filius suus minor ait. Maledictus puer chanaan: seruus seruo4 erit fratribus suis. Dixitq3. Bñdictus dñs deus sem: sit chanaan seruus eius. Dilatet de⁹ iaphet: 7 hitet i tabernaculis sem: sitq3 chanaā seruus eius. Vixit aūt noe post diluuiū trecētis qnquaginta annis: 7 ipleti sunt oēs dies ei⁹ nōgēto4 quinquagita anno4: 7 mortuus est. Le. ij.

Chanaā aūt genuit sidonē primogenitū suū: etheū 7 iebuseum: 7 amorreū: 7 gergeseū: eueū 7 aracheū: cineu3 7 aradiū: samariten 7 amaten. Et p hos disseminati sunt ppli chananeo4. Factiq3 sunt termini chanaā venietibus a sidone ierarā vsq3 gaçā: donec ingrediaris sodomā 7 gomorrā: 7 adamā 7 sobi3 vsq3 iesā. Hi sunt filij chā in cognatiōibus: 7 linguis 7 gñationibus certis 7 gētib⁹ suis. Et facta est habitatio eorū de messa pgētibus: vsq3 sephar mōtē oriētalē. Isti sunt filij sem: s̄m cognatiōes 7 linguas 7 regiones in gētib⁹ suis. He familie noe: iuxta pplos 7 natiōes suas. Ab his diuise sunt gentes in terra: post diluuiū. Erat aūt terra labij vnius: 7 sermonū eorūdē. Cūq3 proficiscerent̄ de oriēte: inuenerūt cāpu3 in terra sennaar: 7 habitauerunt in eo. Lectio. iij.

Dixitq3 alter ad pximū suū: Venite faciamus lateres: 7 coquam⁹ cos igni. Habuerūtq3 lateres pro saxis 7 bitumen p cemēto. Et dixerūt venite faciam⁹ nobis ciuitatē: 7 turrim: cui⁹ culmen ptīgat ad celū: 7 celebrem⁹ nomen nostrū ātēq̄ diuidat̄ i vniuersas terras. Descēdit aūt de⁹ vt videret ciuitatē 7 turrī quā edificabāt filij adā. Et dixit. Ecce vnus est ppls: 7 vnū labiū oibus. Ceperūtq3 hec facere: nec desistēt a cogitatiōib⁹ suis: donec eas ope cōpleāt. Venite igit̄ descēdamus: 7 cōfundamus ibi linguā eo4 vt nō audiat vnusquisq3 vocē pximi sui. Atq3 ita diuisit eos dñs ex illo loco i vniuersas terras 7 cessauerūt edificare ciuitatem. Et iccirco vocatū est nomen eius babel: qr ibi confusum est labium vniuerse terre. Et inde dispersit eos dñs super faciē cunctarū gentiū. Sabbato quinquagesime: ad vesperas. Cap̄lz.

Fratres: si linguis hominum loquar: 7 angelo4: charitatē autē nō habeā: factus sum velut es sonans aut cymbalū tiniens. Hym⁹. O lux. Ad mgt añ. Pater fidei nr̄e abrahā sūmus obtulit holocaustum sup altare pro filio. Oro. 1. cor. ca. 16.

Preces nostras quesum⁹ dñe clementer exaudi atq3 a peccato4 vinculis absolutos: ab omni nos aduersitate custodi. Per dñm. Dñica in quinquagesima ad matuti. inuitato. Quonia3 deus magnus dñs. Et rex magn⁹ super oēs deos. ps. Venite. i. hym. añe: psal. 7 v. fol. i. Lectio prima.

Dixit aūt dñs ad abraham. Egredere de terra tua: 7 de cognatiōe tua: 7 de domo patris tui: 7 veni in terra3 quā mōstrauero tibi. Faciāq3 te i gētē magna3: 7 benedicā tibi 7 magnificabo nomen tuū: erisq3 bñdict⁹. Bñdicā bñdicētib⁹ tibi: 7 maledicā maledicētibus tibi: atq3 i te bñdicent̄ vniuerse cognationes terre. Egressus itaq3 est abrahā sicut p̄ceperat ei dñs: 7 iuit cū

eo loth. Septuagintaqꝫ annoꝝ erat
abrahã: cũ egrederet̃ de aram. Tulit
qꝫ saray vxorẽ suã: ⁊ loth filiũ fratris
sui: vniuersamqꝫ substantiã quã posse
derãt: ⁊ aĩas quas fecerãt ĩ arã: ⁊ egres
1 si sunt vt irẽt in terrã chanaan. ℟. Lo
cutus est dñs ad abrahã dicẽs: egredere de
terra tua ⁊ de cognatiõe tua: ⁊ veni ĩ terraꝫ
quã mõstrauero tibi. Et faciã te crescere in
gentẽ magnã. ℣. Bñdicens bñdicaꝫ tibi: ⁊
magnificabo nomẽ tuũ: erisqꝫ bñdict⁹. Et.
Cumqꝫ venissent ĩ eã ptrãsi. L. ii.
uit abrahã terrã vsqꝫ ad locum
sychẽ: ⁊ vsqꝫ ad cõuallẽ illustrẽ. Cha
naneus aũt tũc erat ĩ terra. Apparuit
qꝫ dñs ad abrahaꝫ: ⁊ dixit ei. Semini
tuo dabo terrã hãc. Qui edificauit ibi
altare dño q apparuerat ei: ⁊ inuocauit
nomẽ ei⁹. Et inde trãsgrediẽs ad mõ
teꝫ q erat cõtra orientẽ bethel: tetẽdit
ibi tabernaculũ suuꝫ: ab occidẽte ha
bens bethel: ⁊ ab oriẽte hay. Edifica
uit quoqꝫ ibi altare dño: ⁊ inuocauit no
men ei⁹. Perrexitqꝫ abrahã vadẽs: ⁊
vltra ꝓgrediẽs ad meridiẽ. Descẽdit
qꝫ abrahã ĩ egyptũ vt pegrinaret̃ ibi.
Preualuerat enĩꝫ fames in terra. ℟.
2 Dũ staret abrahã ad ilicẽ mãbre: vidit tres
viros ascẽdentes p viã. Tres vidit ⁊ vnum
adorauit. ℣. Ecce saray vxor tua pariet tibi
filiũ: ⁊ vocabis nomẽ ei⁹ isaac. Tres. L. iii.
Cumqꝫ ꝓpe essent vt ĩgrederet̃
egyptum: dixit saray vxori sue:
Noui q pulchra sis mulier: ⁊ cũ vide
rint te egyptij dicturi sunt vxor illius
est: ⁊ interficiẽt me: ⁊ te reseruabunt.
Dic ergo obsecro te: q soror mea sis:
⁊ bene sit mihi propter te: ⁊ viuat aĩa
mea ob grãm tui. Cũ itaqꝫ ingressus
esset abrahã egyptũ: viderũt egyptij
mulierẽ q esset pulchra nimis. Et nũ
ciauerũt pncipi pharaoni: ⁊ laudaue
rũt eã apud illũ. Et sublata est mulier
in domũ pharaonis: abrahã vero be
ne vsi sunt ꝓpter illã. Fuerũt ei oues ⁊
boues ⁊ asini: ⁊ serui ⁊ familie: ⁊ asine
⁊ cameli. Flagellauit aũt dñs pharao
nem plagis maximis: ⁊ domũ eius: ꝓ
pter saray vxorẽ abrahaꝫ. Vocauitqꝫ
pharao abrahã ⁊ dixit ei. Quidnã est
qđ fecisti mihi? Quare nõ indicasti mi
hi q vxor tua esset? Quã ob causaꝫ di
xisti esse sororẽ tuam vt tollerem eã mi
hi in vxorẽ? Nũc igit̃ ecce cõiunx tua
accipe eam ⁊ vade. Precepitqꝫ pha
rao sup abrahã viris: ⁊ deduxerũt eũ
⁊ vxorem eius ⁊ oĩa que habebat. ℟.
Tentauit deus abrahã ⁊ dixit ad eũ. Tolle 3
filiũ tuũ quẽ diligis isaac: ⁊ offeres illũ ibi in
holocaustũ sup vnũ mõtiũ quẽ dixero tibi.
℣. Vocatus quoqꝫ a dño rñdit adsum: ⁊ ait
ei dñs. Tolle. ℣. Gloria. ℟. Tolle. In ij.
noc. aña. psal. ⁊ ℣. fol. 3. Lectio. iiij.
Ascẽdit ergo abrahã de egypto
ipse ⁊ vxor eius ⁊ oĩa que habe
bat: ⁊ loth cũ eo ad australẽ plagam.
Erat aũt diues valde in possessiõe ar
genti ⁊ auri. Reuersusqꝫ est piter quo
venerat a meridie ĩ bethel: vsqꝫ ad lo
cum vbi prius fixerat tabernaculũ in
ter bethel ⁊ hay ĩ loco altaris qđ fece
rat prius ⁊ inuocauit ibi nomẽ dñi. Sꝫ
loth qui erat cũ abrahã fuerũt greges
ouiũ ⁊ armẽta ⁊ tabernacula: nec po
terat eos capere terra: vt habitarẽt si
mul. Erat quippe substãtia eorũ mul
ta: ⁊ nõ quibãt hitare cõiter. Vñ ⁊ fcã
est rixa inter pastores gregũ abrahaꝫ
⁊ loth. ℟. Angelus dñi vocauit abrahã di 4
cens. Ne extendas manũ tuã sup pueruꝫ: eo
q timeas dñꝫ. ℣. Cũqꝫ extẽdisset manũ vt
imolaret filium: ecce angelus domini de ce
lo clamauit dicens. Ne ex. Lcõ. v.
Eo autẽ tẽpore chananeus ⁊ phe
reꝫeus habitabãt in illa terra. Dixit er
go abrahã ad loth: Ne q̃so sit iurgiꝫ
iter me ⁊ te: ⁊ iter pastores meos: ⁊ pa
stores tuos: fratres eniꝫ sumus. Ecce
vniuersa terra corã te est: recede a me
obsecro. Si tu ad sinistrã ieris ego dex
terã tenebo: si tu dexterã elegeris: ego
ad sinistrã pergaꝫ. Eleuatis itaqꝫ loth
oculis vidit oẽm circa regionẽ iorda
nis: que vniuersa irrigabatur: anteq
subuerteret dñs sodomã ⁊ gomorrã:
sicut padisus dñi: ⁊ sicut egypt⁹ veni
entib⁹

entib⁹ i segor. Elegitqꝫ sibi loth regionē circa iordanem ꝛ recessit ab oriēte. Diuisiqꝫ sunt alterutrum a frē suo. ℞.
5 Uocauit āgelus dñi abrahā de celo secundo dicens: bñdicā tibi. Et multiplicabo te sicut stellas celi. ℣. Possidebit semē tuuꝫ portas inimicorū tuorūꝫ: ꝛ bñdicent̄ in semine tuo oēs reges terre. Et multiplicabo. Lcō. vi.

Abrahā habitauit in terra chanaan: ꝛ loth moratus est i oppidis que erāt circa iordanē: ꝛ habitauit in sodomis. Hoies aūt sodomite pessimi erāt: ꝛ pctōres nimis corā dño. Dixit aūt dñs ad abrahā: postꝗ̄ diuisus est loth ab eo. Leua oculos tuos ꝛ vide a loco in quo nūc es: ad aqlonē ꝛ meridiē: ad orientē ꝛ occidentē. Oēm terram quā cōspicis: tibi dabo ꝛ semini tuo vsqꝫ in sempiternū. Faciāqꝫ semē tuum sicut puluerem terre. Siqs pōt hoīum numerare puluerē terre: semē quoqꝫ tuū nūerare poterit. Surge ꝛ pambula terrā in lōgitudine ꝛ latitudine sua: qꝛ tibi datur⁹ suꝫ eā. Mouēs igit̄ abrahā tabernaculū suuꝫ venit ꝛ habitauit iuxta cōuallē mābre ꝗ̄ est in
6 ebron: edificauitqꝫ ibi altare dño. ℞. Deus dñi mei abrahā dirige viā meā. Ut cū salute reuertar in domum dñi mei. ℣. Obsecro dñe fac misericordiā cū puo tuo. Ut cū. ℣. Glia. ℞. Ut cū. In. iij. noc. añ. psal. ꝛ ℣. fol. 4. Secundum lucam.

c. 18. In illo tpe. Assumpsit iesus duodecim discipulos suos secreto: ꝛ ait illis. Ecce ascēdim⁹ hierosolymā: ꝛ cōsumabunt̄ oīa ꝗ̄ scripta sunt p pphetas de filio hoīs. Et rel. Homel. scri grego. pape. L. vij.

Redēptor nr̄ pūidens ex passione sua discipulorū aīos ptrurbandos: eis longe ante eiusdē passiōis penā ꝛ resurrectiōis gliam pdicit: vt dū eum morientem sicut pdictū est cernerēt: etiā resurrecturum nō dubitarēt. Sꝫ qꝛ carnales adhuc discipuli nullo mō valebāt capere ꝟba mysterij: venit̄ ad miraculuꝫ. Ante eorū oculos cecus lumē recipit: vt q celestis mysterij ꝟba non capent: eos ad fidē celestia facta solidarēt. Sꝫ miracula dñi ꝛ saluatoris nr̄i sic accipienda sunt frēs mei vt ꝛ in veritate credant̄ facta: ꝛ tñ p significationē nobis aliqd innuāt. Opa quippe eius: ꝛ p potentiā aliud ostēdunt: ꝛ p mysteriū aliud loquunt̄. Ecce eni quis iuxta historiā cecus iste fuerit ignoramus: sed tñ p mysteriū qd significet nouim⁹. Cecus qppe est genus hūanū qd in parēte pmo a paradisi gaudijs expulsum: claritatē superne lucis ignorās: dānationis sue tenebras patit̄. Sꝫ tñ p redēptoris sui p̄sentiā illuminat̄: vt eterne lucis gaudia iaꝫ p desideriū videat: atqꝫ in via vite boni opis gressus ponat. ℞. Ueni hodie ad fontēꝫ aque ꝛ oraui dñm dicēs. Dñe deus abrahā tu psperū fecisti desideriū meū. ℣. Igit̄ puella cui dixero da mihi aquā de hydria tua vt bibā: ꝛ illa dixerit bibe dñe: ꝛ camelis tuis potū tribuam: ipsa est quā pparauit dñs filio dñi mei. Dñe. 7

Notandū vero est: ꝙ cū iesus hierico appropinquare dicitur: cecus illuminat̄: hierico qppe interpretat̄ luna. L. viij. Luna aūt in sacro eloquio ,ppe defectu carnis ponit̄: qꝛ dū mēstruis momētis decrescit: defectū nr̄e mortalitatis designat. Dū igit̄ cōditor nr̄ appropiquat hierico: cec⁹ ad lumē redit: qꝛ dū diuinitas defectū nostre carnis suscipit: hūanū gen⁹ lumen qd amis'at recipit. Uñ eni de⁹ hūana patit̄: inde hō ad diuina subleuatur. Qui videlicet cec⁹ recte: ꝛ iuxta viā sedere: ꝛ mendicās esse describit̄. Ipsa eni ꝟitas dixit. Ego sum via. Qui ergo eterne lucis claritatē nescit: cec⁹ est. Sꝫ si iā i redēptorē credit iuxta viā sedet. Si aūt iā credidit: sꝫ vt eternā lucē recipiat rogare dissimulat: atqꝫ a pcibus cessat: cec⁹ qdē iuxta viā sedet: sed minime mēdicat. Si ꝟo ꝛ credit ꝛ exorat: ꝛ iuxta viā sedet cec⁹ ꝛ mēdicat. Quisquis ergo cecitatis sue tenebras agnoscit: quisquis hoc qd sibi deest lumen eternitatis intelligit: clamet medulis cordis: clamet ꝛ vocibus men

tis dicens. Jesu filij dauid miserere
8 mei. ℟. Factus est sermo domini ad abra-
ham dicēs. Noli timere abraham: ego pte-
ctor tuus sum: et merces tua magna nimis.
℣. Ego enim sum dñs deus tuus q̄ eduxit te de
hur caldeorum. Noli. Lectio nona.
Sed qd clamāti ceco subiūgitur:
audiamus. Et q preibant icrepabāt eū
vt taceret. Quid aūt designāt isti qui ie
sum venientē p̄cedūt: nisi desideriorū
carnaliū turbas: tumultusq; vitiorū:
Qui priusq̄ iesus ad cor nr̄um veniat
tentatiōibus suis cogitationē nr̄am dis
sipāt: et voces cordis i orōne pturbāt.
Sepe nāq; dum conuerti ad deū post
ppetrata vitia volumus: dū cōtra hec
eadē exorare vitia que ppetrauimus co
namur occurrunt corde fantasmata
pctōrū que fecimus: mētis nr̄e aciē re
uerberāt: cōfundūt aium: et vocē nr̄e
deprecatiōis p̄munt. Et qui preibant
ergo icrepabāt eū vt taceret: qr prius
q̄ iesus ad cor nr̄m veniat: mala que fe
cimus cogitatiōi nostre suis imagini-
bus illisa: in ipsa nos nr̄a oratione per
turbant. Sed qd adhuc illuminandus
iste cecus fecerit: audiamus. Sequitur.
Ipse vero magis ac magis clamabat.
Fili dauid miserere mei. Ecce quē tur-
ba increpat vt taceat: magis ac magis
clamat. Qr q̄to grauiori tumultu co-
gitationū p̄mimur: tanto orationi in-
sistere ardentius debemus. ℟. Cecus
9 sedebat secus viā trāseunte dño: et clamauit
ad eum: et ait illi dñs. Quid vis vt faciam tibi:
dñe vt videā lumē. ℣. Stans aūt iesus ius-
sit illū adduci ad se: et cum appropinquasset:
iterrogauit eū dicēs. Quid vis. ℟. Gloria.
℣. Quid vis Dictū ℟. cantat ifra heb-
domadā. ℟. Mouēs igit abrahā taberna
10 culū suum: venit et habitauit iuxta cōuallem
mābre edificauitq; ibi altare dño. ℣. Dixit
autem dñs ad eum: leua oculos tuos et vide
oēm terrā quā conspicis tibi dabo: et semini
tuo i sempiternū. Edifi. ℟. Credidit abra
11 ham deo: et reputatum est ei ad iustitiam. Et
ideo amicus dei appellatus est. ℣. Fuit aūt
iustus corā dño et ambulauit in vijs eius. Et
ideo. Ad lau. añ. Scōm multitudinē mise
rationū tuarū dñe: dele iniquitatē meam. ps.
Miserere mei deus. 61. Añ. Deus meus
es tu et ɔfitebor tibi: deus meus es tu et exalta-
bo te. ps. Cōfitemini. 8. Añ. Ad te de luce
vigilo deus vt videam virtutē tuā. ps. Deus
deus meus. cū rel. 6. Añ. Hymnū dicite
et superexaltate eū in scl'a. Aña. Oēs angeli
eius laudate dñm de celis. Cap. Fres si lin.
℣. Dñe refugiū factus es nobis. ℟. A ge-
neratione et pgenie. Ad bñ. añ. Ecce ascē
dimus hierosolymā: et cōsumabunt oia que
scripta sunt de filio hois: tradet enim genti-
bus et illudet: et flagellabitur et cōspuetur: et
postq; flagellauerint occidēt eū: et tertia die
resurget. Orō. Preces. Ad primā añ.
Iter faciente iesu dum appropinquaret hie-
rico: cecus clamabat ad eū vt lumē recipere
mereret. Ad. iij. añ. Trāseunte dño clama
bat cecus ad eū: miserere mei fili dauid. Cap.
Frēs si lin. ℟. br. i psal. loco suo. ii. Ad
vi. añ. Et qui preibāt icrepabant eū vt tace-
ret: ipse vero multo magis clamabat: misere
re mei fili dauid. Capitulum. 1. cor.
Siue pphetie euacuabuntur siue c. 13.
lingue cessabūt: siue scientia destruet:
ex parte eni cognoscimus et ex parte p-
phetamus. Ad. ix. añ. Cecus magis ac
magis clamabat vt eū dñs illūinaret. Cap. 1. cor.
Nunc autem manent fides: spes: c. 13.
charitas: tria hec: maior autem
horum est charitas. Ad vesp. añ. Dixit
dñs. cū rel. 7. Cap. Frēs si lin. Ad mgt
añ. Stans aūt iesus iussit cecū adduci ad se
et ait illi: quid vis vt faciā tibi: dñe vt videā: et
iesus ait illi: respice: fides tua te saluū fecit: et
ɔfestim vidit et sequebat illū magnificās deū.
Factum est aūt in il- Ferie. ij. L. j.
lo tpe: vt anraphel rex sennaar:
et arioch rex ponti: et codorlaomor
rex elamitarū: et tedal rex gētiū inirēt
bellum cōtra bassa regē sodomorū: et
cōtra bersa regē gomorre: et cōtra se-
naab regem adame: et contra semeb
regem seboin: cōtraq; regem bale ipsa
est segor. Oēs hi cōuenerunt in vallem
siluestrē que nūc est mare salis. Quode
cim enim annis seruierant codorlao-

mor: ⁊ .xiij. ãno recesserũt ab eo. Igit᷑ ãno .xiiij. venit codorlaomor ⁊ reges qui erãt cũ eo: ⁊ percusserũt raphaim in astaroth carnaym ⁊ çuçim cum eis: ⁊ emim in sabe cariathaim ⁊ correos in mõtibus seir vsq; ad campestria pharan que est in solitudine. Lectio scda.

Reversiq; sũt ⁊ ꝯvenerũt ad fontem mesphat ipsa est cades. Et ꝑcusserũt oẽm regem amalechitarũ: ⁊ amorreorũ qui habitant in asasonthamar. Et egressi sunt rex sodomorũ ⁊ rex gomorre: rex adame: ⁊ rex seboim: necnõ ⁊ rex bale: q̃ ẽ segor: ⁊ direxerũt aciẽ cõtra eos in valle silvestri: scilicet adversum codorlaomor regẽ elamitarũ ⁊ thadal regẽ gẽtiũ: ⁊ anraphel regẽ sennaar: ⁊ arioch regẽ ponti: quatuor reges adversus quinq;. Lcõ .iij.

Itaq; rex sodomorũ ⁊ gomorre terga verterunt: ceciderũtq; ibi: ⁊ q remãserãt fugerũt ad mõtem. Tulerunt aũt oẽm substantiã sodomorũ ⁊ gomorre: ⁊ vniuersa que ad cibũ ꝑtinẽt: ⁊ abierũt. Necnõ ⁊ loth: ⁊ substantiã eius filiũ fratris abrahã: q habitabat in sodomis. Et ecce vnus qui evaserat nunciavit abraham hebreo: qui habitabat in ꝯvalle mãbre amorrei fratris escol ⁊ fr̃is aner. Hi eñi pepigerãt fedus cũ abrahã. Qđ cũ audisset abrahã captũ videlicet loth fratrẽ suũ: nũeravit expeditos vernaculos suos .ccc. x. ⁊ .viij. ⁊ ꝑsecut⁹ est eos vsq; dã. Et divisis socijs irruit sup eos nocte: Percussitq; eos: ⁊ ꝑsecutus est vsq; soba ⁊ phenicẽ: que est ad levam damasci. Reduxitq; oẽm substantiã: ⁊ loth fratrẽ suum cum substãtia illi⁹. Mulieres quoq; ⁊ ppl'm. Ad. M. añ.

Et qui preibãt icrepabãt eũ vt taceret: ipse vero multo magis clamabat: miserere mei fili david. Feria .iij. Lectio prima.

Egressus est autẽ rex sodomorũ in occursũ ei⁹: postq̃ reversus est a cede codorlaomor ⁊ regũ q cũ eo erãt i valle sabe: q̃ est vallis regis. At vero melchisedech rex salẽ ꝓferens panẽ ⁊ vinũ: erat eñi sacerdos dei altissimi: bñdixit ei: ⁊ ait. Bñdict⁹ abrahã dõ excelso q creavit celũ ⁊ terrã: ⁊ bñdict⁹ de⁹ excelsus: quo ꝓtegẽte hostes i manibus tuis sunt. Et dedit ei decimas ex oĩb⁹. Dixit autẽ rex sodomorũ ad abrahã: da mihi aĩas: cetera tolle tibi. Qui respondit ei. Levo manum meã ad dñm deũ excelsum possessorẽ celi ⁊ terre: q̃ a filo subtegminis vsq; ad corrigiam calige nõ accipiã ex oĩbus que tua sunt ne dicas: ego ditavi abrahã: exceptis his que comederunt iuvenes: ⁊ partibus virorũ qui venerunt mecũ: aner: eschol ⁊ mãbre. Isti accipiẽt ꝑtes suas.

His itaq; trãsactis: factus Lcõ .ij. est sermo dñi ad abrahã ꝑ visionem dicẽs. Noli timere abrahã. Ego ꝓtector tuus: ⁊ merces tua magna nimis. Dixitq; abrahã. Dñe deus qd dabis mihi? Ego vadã absq; liberis: ⁊ filius ꝓcuratoris domus mee: iste damascus elieçer. Addiditq; abrahã: mihi aũt nõ dedisti semẽ: ⁊ ecce vernaculus meus heres me⁹ erit. Statimq; sermo dñi factus ẽ ad eũ dicens. Nõ erit hic heres tuus: sʒ q egredietur de vtero tuo ipsũ habebis heredẽ. Eduxitq; eũ foras: ⁊ ait illi. Suscipe celũ ⁊ numera stellas si potes. Et dixit ei. Sic erit semen tuum. Credidit abrahã deo: ⁊ reputatũ est illi ad iustitiã. Dixitq; ad eũ. Ego dñs qui eduxi te de hur caldeorũ vt darẽ tibi terrã istã ⁊ possideres eam. At ille ait. Dñe deus vnde scire possum q̃ possessur⁹ sim eã. Et respondit dñs. Sume inquit mihi vaccam triennẽ ⁊ caprã trinã: ⁊ arietẽ annorũ triũ: turturẽ quoq; ⁊ columbã. Qui tollẽs vniuersa hec divisit ea per mediũ: ⁊ vtrasq; ꝑtes cõtra se altrinsecus posuit: aves aũt nõ divisit. Lc .iij.

Descenderũtq; volucres sup cadavera: ⁊ abigebat eas abrahã. Cũq; sol occũberet sopor irruit super abrahã: ⁊ horror magnus ⁊ tenebrosus invasit eũ. Dictũq; est ad eũ. Scito ꝑnoscẽs q̃ peregrinũ futurũ sit semẽ tuũ

tuũ in terra nõ sua: ꝛ subijciẽt eos ser/
uituti: ꝛ affligent quadringẽtis ãnis.
Verũtñ gentẽ cui seruituri sunt ego iu
dicabo. Et post hec egredient cũ ma/
gna substantia. Tu aũt ibis ad patres
tuos: in pace sepultus in senectute bo
na. Generatiõe aũt quarta reuertent
huc. Necdũ eni cõplete sunt iniquita/
tes amorreorũ: vsqꝫ ad p̃sens tẽpus.
Cũ ergo occubuisset sol: facta est cali/
go tenebrosa: ꝛ apparuit ei clibanus
fumãs: ꝛ lampas ignis trãsiens inter
diuisiões illas. In die illo pepigit dñs
cuꝫ abrahã fedus dicens. Semini tuo
dabo terrã hanc: a fluuio egypti vsqꝫ
ad fluuiũ magnũ euphratẽ. Cineos ꝛ
cineçeos cethmoneos: ꝛ etheos: ꝛ fe/
reçeos: raphaim quoqꝫ ꝛ amorreos:
eueos: ꝛ chananeos: ꝛ gergeseos: ꝛ ie
buseos. Ad. B. aũ. Miserere mei fili da/
uid: q̃d vis vt faciã tibi: dñe vt videã. ¶ Ab
ista fer. iiij. cinerum vsqꝫ in cenã dñi: ꝛ
nullo alio t̃pe: ante inchoationẽ matu.
absolute incipit canticũ graduũ in fe/
riali offo. Psalmi semp̃ dicũtur sedẽdo
orões: vo ꝛ V. flexis gẽib⁹. ps. Ad dñꝫ
cũ tribular. 28. cũ rel. p̃ ordinẽ vsqꝫ ad
psal. Qui cõfi. sine. Glia p̃ri. ꝛ Requieꝫ
eternã: Sed in fine vltimi psalmi tñ dr
V. Requiẽ eternã dona eis dñe. R. Et lux
ppetua luceat eis. Pater nr. secreto. V. Et
ne. R. Sꝫ libe. V. A porta iferi. R. Erue
dñe aias eorum. V. Requiescãt in pace. R.
Amẽ. V. Dñe exaudi orõnem meã. R. Et
clamor. V. Dñs vo. R. Et cum. Oratio.

Absolue q̃s dñe aias famulorum
famularũqꝫ tuarũ: ꝛ oium fide/
liũ defunctorꝫ ab oi vinculo delictorꝫ:
vt in resurrectionis gloria inter sctõs
ꝛ electos tuos resuscitati respirent.
Per xp̃m dñm. R. Amẽ. Postea ps.
Qui cõfi. 39. cũ rel. p̃ ordinem vsqꝫ ad
psal. De profundis. 3. i fine cuiusli. psi.
dicit. Gloria p̃ri. ꝛ Sicut erat. Deinde.
Kyriel. xpel. kyriel. Pater nr. secreto. V.
Et ne. R. Sed libe. V. Memento cõgre/
gationis tue. R. Quaꝫ possedisti ab initio.
V. Dñe exaudi orõnem meã. R. Et cla. V.

Dñs vobiscum. R. Et cum. Oro.
Deus cui ꝓpriũ est misereri sem/
per ꝛ parcere suscipe deprecationem
nr̃aꝫ: ꝛ nos ꝛ oẽs famulos tuos quos
delictorũ cathena constringit misera/
tio tue pietatis absoluat. Per xp̃ꝫ do.
Deinde dr ps. De ꝓfundis. 29. cũ rel. p̃
ordinẽ vsqꝫ ad psa. Lau. nomẽ do. Ex
clusiue: in fine cuiusli. psal. dr. Glia p̃ri:
ꝛ Sicut erat. Deide. Kyriel. xp̃e. kyriel.
Pater nr. secreto. V. Et ne nos. R. Sꝫ li.
V. Saluos fac seruos tuos: ꝛ ancillas tuas.
R. Deus meus sperãtes in te. V. Domine
exaudi orationẽ meaꝫ. R. Et cla. V. Dñs
vobiscum. R. Et cum. Oratio.

Pretende dñe famulis ꝛ famu/
labus tuis dexteraꝫ celestis auxilij: vt
te toto corde pq̃rãt ꝛ que digne po
stulãt cõsequi mereant. Per xp̃ꝫ do.
Postea dr officiũ scẽ marie. fer. iiij.
cinerũ Inuitato. hy. aũ. ꝛ V. vt in di/
cta fer. fol. 11. Scdm mattheũ.

In illo t̃pe. Dixit iesus discipulis
suis. Cũ ieiunatis nolite fieri sicut hypo
crite tristes. Et rel. Home. sci au. epi.

Cum ieiunatis inq̃t nolite fie
ri sicut hypocrite tristes. Extermi
nãt eni facies suas: vt appareãt hoib⁹
ieiunãtes. Amen dico vobis: recepe/
runt mercedẽ suã. Vos aũt ieiunantes
vngite capita vestra: ꝛ facies vestras
lauate: ne videamini hoibus ieiunan/
tes: sed p̃ri vestro q est in abscondito:
ꝛ pater vester q videt i abscõdito red
det vobis. Manifestũ est his p̃ceptis
oẽm nr̃am intentionẽ in interiora de/
bere gaudia dirigi: ne foris querẽtes
mercedẽ: huic seculo cõformemur: ꝛ
amittam⁹ ꝓmissionẽ tanto solidioris
atqꝫ firmioris: quãto interioris beati
tudinis: qua nos elegit deus confor/
mes fieri imagini filij sui. In hoc autẽ
capitulo maxime aia duertẽdũ est: nõ
in solo rerũ corporearum nitore atqꝫ
pompa: sed etiã in ipsis sordib⁹ luctuo
sis esse posse iactãtiam: ꝛ eo periculo/
siorẽ: quo sub noie s̃uitutis dei d̃cipit.
Reia de historia habrae. Lectio scda.

Qui

Qui ergo immoderato cultu corporis atqz vestitu: vel ceterarũ rerũz nitore fulget: facile cõuincit rebus ipsis pomparũ seculi esse sectator: ꝛ nequaq̃ fallit dolosa imagine scitatis. Qui autẽ in ꝓfessione xpianitatis inusitato squalore ac sordibus intẽtos in se hoium oculos facit: cũ id voluntate faciat: nõ necessitate patiat: ex ceteris eius opibus põt cõuinci vtrũ hoc cõtemptu supflui cultus aut ambitione aliqua faciat: qꝛ nobis sub ouina pelle cauendos lupos dñs p̃cepit. Sz ex fructib⁹ inquit eorũ cognoscetis eos. Cũ eni ceperint aliquib⁹ tentatiõibus ea ipsa vel subtrahi: vel negari que in isto velamine vel cõsecuti sunt: vel cõsequi cupiũt: tũc necesse est vt appareat vtrũ lupus i ouina pelle sit: an ouis in sua. Nõ tñ ꝓpterea ornatu supfluo debet aspect⁹ hoiũ mulcere xpianus: qꝛ illũ parcũ habitũ ac necessariũ: etiã simulatores sepe vsurpãt: vt in cautos decipiant. Quia ꝛ ille oues nõ debent deponere pelles suas: si aliquãdo eis lupi se contegũt. Lectio tertia.

Queri ergo solet quid sit qd ait. Uos aũt ieiunantes vngite capita vr̃a ꝛ facies vr̃as lauate: ne videamini hominib⁹ ieiunãtes. Nõ eni quispiã recte p̃cepit: q̃uis faciẽ quotidiana cõsuetudine lauem⁹: vnctis etiã capitibus cũ ieiunamus nos esse debere. Qd si turpissimũ oẽs fatent: itelligẽdũz est hoc preceptũ inungẽdi caput ꝛ faciẽ lauãdi: ꝛ ad interiorẽ hoiẽz pertinere. Ungere ergo caput ad leticiã ptinet: lauare aũt faciẽ: ad mũdiciã. Et ideo caput vngit: qui letat interius mẽte atqz ratione. Hoc eni recte accipimus caput qd in aia preeminet: ꝛ quo cetera hominis regi ꝛ gubernari manifestũ est. Et hoc facit qui nõ foris querit leticiã: vt de laudibus hoium carnaliter gaudeat. Caro eni que subiecta esse debet nullo modo est toti⁹ nature hũane caput. Nemo quidẽ vnq̃ carnẽ suã odio habuit: sicut apl's dicit: cũ de diligenda vxore p̃cepisset. Caput mulieris vir: cui viro caput ẽ xp̃s. Ad lau. cap. hy. ꝛ ℣. de dcã fer. fol. 24. Ad bñs. añ. Cũ ieiunatis nolite fieri sic hypocrite tristes.

Presta dñe fidelib⁹ tuis: vt ieiuniorũ venerãda solẽnia: ꝛ congrua pietate suscipiãt: ꝛ secura deuotiõe pcurant. p. Oro. Ab isto die vsqz i cena dñi: i offõ feriali tñ post lau. defũctorũ septẽ psal. penitẽtiales fleris genibus dicimus videlicet psal. Dñe ne in furore. i. 2. ps. Beati quorũ. 14. ps. Dñe ne i fu. ii. 16. ps. Miserere mei deus. 16. ps. Dñe exaudi. i. 33. ps. De ꝓfundis. 39. Dñe exaudi. ii. 31. Sub hac añ. Ne reminiscaris dñe delicta nr̃a vel parentũz nostrorũ: neqz vindictã sumas de peccatis nr̃is Cum letania submissa voce sine cantu.

Kyrieleison. Xp̃e elei. Xp̃e audi nos: Xp̃e exaudi nos. Pater de celis deus miserere nobis. Fili redẽptor mundi deus miserere nobis.
Spũs sancte deus miserere nobis.
Scã trinitas vnus de⁹ miserere nob.
Sancta maria ora pro nobis.
Sancta dei genitrix ora pro nobis.
Sancta virgo virginũ ora pro nob.
Sancte michael ora pro nobis.
Sancte gabriel ora pro nobis.
Sancte raphael ora pro nobis.
Oẽs sci ãgeli ꝛ archãgeli orate ꝓ no.
Oẽs sci brõꝝ spũũz ordies ora. ꝓ no.
Sancte ioãnes baptista ora ꝓ nobis.
Oẽs sci p̃triarche ꝛ ꝓphete orate. ꝓ n.
Sancte petre ora pro nobis.
Sancte paule ora pro nobis.
Sancte andrea ora pro nobis.
Sancte iacobe ora pro nobis.
Sancte ioãnes ora pro nobis.
Sancte thoma ora pro nobis.
Sancte iacobe ora pro nobis.
Sancte philippe ora pro nobis.
Sancte bartholomee ora pro nobis.
Sancte matthee ora pro nobis.
Sancte simon ora pro nobis.
Sancte thadee ora pro nobis.
Sancte mathia ora pro nobis.
Sancte barnaba ora pro nobis.

Sancte luca ora pro nobis.
Sancte marce ora pro nobis.
Oēs sci apl'i ꝛ euāgeliste orate ꝑ nob.
Oēs sci discipuli dn̄i orate pro nobis.
Oēs sci innocentes orate pro nobis.
Sancte stephane ora pro nobis.
Sancte laurenti ora pro nobis.
Sancte vincenti ora pro nobis.
Sancte fabiane ora pro nobis.
Sancte sebastiane ora pro nobis.
Sancti ioānes ꝛ paule orate pro nob.
Sci cosma ꝛ damiane orate pro nob.
Sci geruasi ꝛ ꝓtasi orate pro nobis.
Oēs sci martyres orate pro nobis.
Sancte siluester ora pro nobis.
Sancte gregori ora pro nobis.
Sancte martine ora pro nobis.
Sancte augustine ora pro nobis.
Sancte ambrosi ora pro nobis.
Sancte hieronyme ora pro nobis.
Sancte nicolae ora pro nobis.
Sancte lodouice ora pro nobis.
Sancte bonauētura ora pro nobis.
Oēs sci pōtifices ꝛ ꝯfessores orāt. ꝑ no.
Oēs sci doctores orate ꝑ nobis.
Sancte benedicte ora pro nobis.
Sancte francisce ora pro nobis.
Sancte antoni ora pro nobis.
Sancte bernardine ora pro nobis.
Sancte dominice ora pro nobis.
Oēs sci monachi ꝛ hērmite orāt. ꝑ no.
Oēs sci sacerdotes ꝛ leuite ora. ꝑ no.
Sctā maria magdalena ora ꝑ nobis.
Sancta agnes ora pro nobis.
Sancta lucia ora pro nobis.
Sancta cecilia ora pro nobis.
Sancta agatha ora pro nobis.
Sancta katherina ora pro nobis.
Sancta monica ora pro nobis.
Sancta clara ora pro nobis.
Sancta helisabeth ora pro nobis.
Oēs scē ꝟgines ꝛ vidue orate ꝑ no.
Oēs sci ꝛ scē dei: intercedite ꝑ nobis.
Propitius esto: parce nobis dn̄e.
Propitius esto: exaudi nos dn̄e.
Ab omni malo: libera nos dn̄e.
Ab omni peccato: libera nos dn̄e.
Ab ira tua. libera nos dn̄e.
A subitānea ꝛ iprouisa morte: li. nos. d.
Ab insidijs diaboli: libera nos dn̄e.
Ab ira ꝛ odio ꝛ oī mala volūtate: lib.
A spiritu fornicatiōis: libera nos dn̄e.
A fulgure ꝛ tēpestate: libera nos dn̄e.
A morte perpetua: libera nos dn̄e.
Per mysteriū scē incarnatiōis tue: lib.
Per aduentū tuum: libera nos dn̄e.
Per natiuitatē tuā: libera nos dn̄e.
Per baptismū ꝛ scm̄ ieiuniū tuū: li. n.
Per crucē ꝛ passionē tuā: liba nos. d.
Per mortē ꝛ sepulturā tuā: li. nos. d.
Per scāȝ resurrectionē tuā: li. nos. d.
Per admirabilē ascēsionē tuā: li. n. d.
Per aduētū spūs sci paraclyti. li. n. d.
In die iudicij. libera nos dn̄e.
Peccatores: te rogamus audi nos.
Ut nobis parcas: te rogamꝰ audi. n.
Ut nobis idulgeas: te roga. audi nos.
Ut ad verā penitētiā nos ꝑducere di gneris: te rogamus audi nos.
Ut ecclesiā tuā sanctā regere ꝛ cōser- uare digneris: te rogamꝰ audi nos.
Ut domū aplicā ꝛ oēs ecclesiasticos ordines in sctā religiōe ꝯseruare di gneris: te rogamus audi nos.
Ut inimicos scē ecclie hūiliare digne ris: te rogamus audi nos.
Ut regibꝰ ꝛ ꝓncipibꝰ xp̄ianis pacē ꝛ verā ꝯcordiā dōare digneris te. ro.
Ut cūcto pp̄lo xp̄iano pacē ꝛ vnita- tē largire digneris: te rogamꝰ au.
Ut nosmetipsos i tuo scō ſ'uitio ꝯfor- tare ꝛ cōseruare digneris: te ro. au.
Ut mentes nr̄as ad celestia desideria erigas: te rogamus audi nos.
Ut oībus bn̄factoribꝰ nr̄is sempiter- na bona retribuas. te rogamꝰ au. n.
Ut aīas nr̄as fratrū ꝓpinquoꝝ ꝛ bn̄ factoꝝ nr̄orū: ab eterna dānatione eripias: te rogamus audi nos.
Ut fructꝰ terre dare ꝛ ꝯseruare di. r.
Ut oībꝰ fidelibꝰ defunctis requiē eter nā donare digneris: te ro. audi nos.
Ut nos exaudire digneris: te ro. au. n.
Fili dei: te rogamus audi nos.
Agnus dei qui tollis peccata mūdi: parce nobis dn̄e. Agnus dei qui tol-

lis peccata mūdi exaudi nos domine. Agnus dei qui tollis pctā mūdi: miserere nobis. Christe audi nos. Christe exaudi nos. Kyrieeleison. Christe eleison. Kyrieeleisō. Pater nr̄. Secreto. ℣. Et ne nos inducas in tētationē. ℟. Sed libera nos a malo. amen. ps. Deꝰ i adiutoriū. 15. Totū cū Glīa pri. Et Sicut erat. ℣. Saluos fac seruos tuos. ℟. Deꝰ meus sperātes in te. ℣. Esto nobis dn̄e turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Nihil proficiat inimicus in nobis. ℟. Et filius iniquitatis nō apponat nocere nobis. ℣. Domine nō secundū pctā nr̄a facias nobis. ℟. Neqꝫ ſm iniquitates nr̄as retribuas nobis. ℣. Oremus ꝑ pontifice nr̄o. ℟. Dn̄s conseruet eū: et viuificet eum: et beatū faciat eum in terra: et nō tradat eū in animā inimicorum eius. ℣. Oremus ꝑ bn̄factoribus nr̄is. ℟. Retribuere dignare dn̄e oībus nobis bona facientibus: ꝓpter nomē tuū i vitam eternā amen. ℣. Oremus ꝑ fidelibus defunctis. ℟. Requiē eternā dona eis dn̄e: et lux ppetua luceat eis. ℣. Requiescāt in pace. ℟. Amē. ℣. Pro fratribus nr̄is absentibꝰ. ℟. Saluos fac seruos tuos deus meus sperantes in te. ℣. Mitte eis auxilium de sancto. ℟. Et de syō tuere eos. ℣. Dn̄e exaudi orationē meā. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dn̄s vobis. ℟. Et cū spū tuo. Orō.

Deus cui ꝓpriū est misereri semper et parcere: suscipe deprecationem nr̄am: et nos et famulos tuos: quos delictorū cathena cōstringit: miseratio tue pietatis absoluat. Oratio.

Exaudi q̄s dn̄e supplicū preces et cōfitentiū tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiā tribuas benignus et pacem. Oratio.

Ineffabilē nobis dn̄e misericordiā tuā clementer ostēde: vt simul nos a peccatis oībꝰ exuas: et a penis quas pro his meremur eripias. Oratio.

Deus qui culpa offenderis: penitētia placaris: p̄ces ppl̄i tui supplicātis ꝓpitius respice: et flagella tue iracūdie que pro peccatis nostris meremur auerte. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus miserere famulo tuo pōtifice nr̄o: et dirige eū ſm tuā clemētiā i viā salutis eterne: vt te donante tibi placita cupiat: et tota virtute perficiat. Oratio.

Deus a quo scā desideria: recta cōsilia: et iusta sunt opa: da seruis tuis illam quā mūdus dare non potest pacem: vt et corda nr̄a mandatis tuis dedita: et hostium sublata formidine tpa sint tua ꝓtectiōe tranquilla. Oratio.

Ure igne scī spūs renes nr̄os et cor nr̄m dn̄e: vt tibi casto corpe seruiamꝰ: et mūdo corde placeamus. Orō.

Fideliū deus oīum cōditor et redemptor aīabus famulorū famularūqꝫ tuarū remissionē cūctorū tribue peccatorū: vt indulgentiā: quā semp optauerūt: pijs supplicationibus consequantur. Oratio.

Actiones nostras q̄s dn̄e aspirādo pueni: et adiuuādo ꝓsequere vt cūcta nostra oratio et operatio a te semp icipiat: et p te cepta finiat. Orō.

Omnipotens sempiterne deus q viuorū dn̄aris simul et mortuorū: oīum qꝫ misereris: quos tuos fide et ope futuros esse p̄noscis: te supplices exoramus: vt ꝓ quibꝰ effundere p̄ces decreuimus: quosqꝫ vel p̄sens seculū adhuc in carne retinet: vel futurū iā exutos corpore suscepit: intercedētibꝰ oībus scīs tuis: pietatis tue clemētia oīum delictorū suorū veniam cōsequantur. Per dn̄m nr̄m iesum xp̄m filiū tuū: q tecū viuit et regnat in vnitate spūs scī deus: p oīa secula sclōrū. ℟. Amen. ℣. Dn̄s vobiscū. ℟. Et cū spiritu tuo: Sequitur Exaudiat nos oīpotens et misericors dn̄s. ℟. Amen. Item hac die et duobꝰ sequētibus diebus dicunt vesp. hora cōsueta. A sabbato vero in ātea vsqꝫ ad pascha: dicunt ante comestionem tam in festis q̄ i ferijs: exceptis dn̄icis diebus: in quibꝰ dicunt hora cōsueta. Ad. M. aā. Thesaurizate vobis thesauros i celo vbi nec erugo nec tinea demolit. Inclinātes se dn̄e maiestati Orō. tue

tue propitiatus intende: vt qui diuino munere sunt refecti: celestib⁹ semp nutriātur auxilijs. Per. Feria. v. Scdm

ca. 8. In illo tpe. Cum intrasset iesus capharnaum: accessit ad eū centurio rogans eū: ⁊ dicens. Dñe puer meus iacet paralyticus in domo ⁊ male torquet. Et ait illi iesus: Ego veniā ⁊ curabo eū. Et reliqua. matthe. Homelia scti augustini epi. Lectio. i.

Videmus vtrū de seruo cēturionis sibi mattheus lucasqꝫ consentiant. Mattheus enī dicit. Accessit ad eum centurio rogās eum ⁊ dicens. Puer meus iacet in domo paralyticus. Cui videtur repugnare quod lucas ait. Et cū audisset de iesu: misit ad eū seniores iudeorū: rogans eū vt descenderet ⁊ saluaret seruū eius. At illi cum venissent ad iesum rogabāt eū sollcite dicentes ei: qꝛ dignus est vt hoc ei prestes: diligit enī gentē nr̄am: ⁊ synagogam ipse edificauit nobis. Iesus autē ibat cū illis. Et cū iam nō longe essent a domo: misit ad eū centurio amicos dicens. Dñe noli vexari. Non enim dignus sum vt intres sub tectū meū: propter qd̄ ⁊ meipsum nō sum dignus arbitratus vt venirē ad te: sed dic verbo ⁊ sanabit puer meus. R. Dñe puer meus iacet paralyticus in domo: ⁊ male torquetur. Amē dico tibi ego veniam ⁊ curabo eum. V. Dñe non sum dignus vt intres sub tectū meū: sed tm̄ dic verbo: ⁊ sanabit puer meus. Amen dico. Hoc responsoriū i ista hac die dr̄. Alia duo R̄ia dicunt de historia abrahe siliter fer. vi. ⁊ sabbato de eadē historia cantant R̄ia. L. ii.

Si enim ita hoc gestū est: quō erit verū qd̄ mattheus narrat: Accessit ad eū qdam centurio: cū ipse nō accesserit: sed amicos miserit: Nisi diligenter aduertētes intelligam⁹ mattheū nō oimodo deseruisse vsitatum modū loquēdi: Non enī solū dicere solemus accessisse aliquē: etiā anteqꝫ perueniat illuc: quo dicit accessisse. Unde etiā dicim⁹ parū accessit vel multū accessit: eo qꝫ appetit puenire. Uerūetiā ipsa peruentiōe: cui⁹ adipiscēdi causa accedit: dicimus plerūqꝫ factum: ⁊ si eū ad quē puenit nō videat ille qui puenit: cum per amicū puenit ad aliquem cuius rei fauor est necessarius. Qd̄ ita tenuit cōsuetudo: vt iā etiā vulgo puētores appellētur: qui ad potentū quorumlibet: tanqꝫ inacessibiles amicos p cōuenientiū psonarū interpositionem ambitiōis arte pertingūt. Si ergo ipsa puentio vsitate dicit per alios fieri: qꝫto magis accessus p alios fieri pōt: qui plerūqꝫ infra puentionē remanet quādo poterit quisqꝫ plurimū accedere quidē: sed tm̄ non poterit puenire. Lcō. iii.

Non ergo absurde mattheus etiam qd̄ vulgo possit intelligi per alios factū: accessum centurionis ad dn̄m cōpēdio dicere voluit: accessit ad eum centurio. Uerūtm̄ non negligenter intuēda est etiā scti euangeliste multitudo mystice locutionis: secundū qd̄ scriptū est in psalmo. Accedite ad eū ⁊ illuminamini. Proīde qꝛ fidē centurionis: qua vere accedit ad iesum: ipse ita laudauit vt diceret: nō inueni tantā fidē in israel: ipsum potius accessisse ad iesum xp̄m dicere voluit prudens euāgelista: qꝫ illos p quos verba sua miserat. Porro autē lucas ideo totū quēadmodum gestum esset aperuit: vt ex hoc intelligere cogeremur quēadmodū dixerit alius q men tiri nō possit. Sicut enī illa mulier que sanguinis fluxū patiebat: qꝫuis fimbriam vestimēti eius tenuerit: magis tm̄ tetigit dn̄m: ita ⁊ centurio quo magis credidit eo magis accessit ad dn̄m. Iā cetera i hoc capitulo que alter dicit: ⁊ alter p̄termittit superfluo ptractant: cum ex illa regula primitus cōmēdata nihil inueniat cōtrariū. Ad bñ. añ. Dñe puer meus iacet paralyticus in domo: ⁊ male torquetur: amen dico tibi: ego veniam ⁊ curabo eum. Oratio.

Deus qui culpa offenderis: penitentia placaris: pces pp̄li tui supplicātis

tis propitius respice: et flagella tue ira cundie: que pro pctis nris meremur auerte. Per do. Ad. M. añ. Dñe non sum dignus vt intres sub tectum meuz: sed tm dic verbo et sanabit puer meus. Oratio.

Parce dñe parce pplo tuo: vt dignis flagellatiõibus castigatus in tua miseratione respiret. Per. Feria. vi. Secundum mattheum.

ca. 5. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Audistis qz dictũ est antiqs. Diliges pximũ tuũ: et odio habebis inimicum tuũ. Et rel. Home. origenis. L. i.

Sicut illa alia pcepta data eis sue rãt in lege: sic et hoc. Sicut eni ad dimittendas vxores iussuz fuit ne eas interficerent: sic et ad odiendũ inimicũ mandatum fuit: vt et amicuz nõ odissent. Cõcessa sunt autẽ ista pplo illi veteri adhuc rudi et infirmo: qꝫ inimicus qui odio habẽdus dicit: iuxta subtiliorẽ intellectum diabolus possit intelligi. Ceterũ in euãgelio: qd lege veteri longe excellẽtius et pfectius est: qd magister perfectionis dicat audiamus. Ait enim discipulis suis. Diligite inimicos vestros: benedicite maledicentibus vobis: bñfacite his qui oderunt vos: et orate p persequẽtibus vos. L. ii.

Secundũ legẽ diliges pximuz et odies inimicũ tuum. Et secundum euãgeliũ inimicũ et pximum diliges. Diligite inimicos vestros: imperfectionem legis euãgeliũ adimplevit. Infirmitatẽ eorũ qui sub circũcisione erant: hi qui sub grã fuerunt cõfirmauerunt qbus velut firmissimis et pfectis viris: dñs hoc mãdabat dicens. Diligite inimicos vros vos mansueti: vos mites: vos benigni: vos imaculati: vos imitatores mei. Vos me sequẽtes: vos diligite inimicos vros: siue paganos idolorũ cultores: siue hereticos infideles. Isti eniz sunt inimici vestri: isti sunt veritatis aduersarii: istos igit diligite: mala aduersus eos non cogitantes: mala eis nõ facientes: nõ aduersa eis opantes. Sz diligite eos vt pximos: et horũ errorẽ spernite: sicut abominationẽ. Lectio. iii.

Ita ergo diligite inimicos vros siue publicos siue occultos: siue eos q foris sunt omnes diligite. Circa oẽs benigni et mites estote. Memores dauid mãsuetudinis: reminiscemini beati imaculati ipsius innocẽtia quõ dilexit eum. Quomõ dilexit et pepercit absalon: et oibus inimicis suis. Sub lege eni cũ esset: legẽ trãscendit: in eo qꝫ inimicos dilexit. Similemur bonitati eius. Sequamur vestigia eius: ppterea vt possimus dicere cũ eo. Si reddidi retribuẽtibus mihi mala. Bñdicam 9maledicẽtes nos. Bñdicti ait estis: scificati estis: ppterea maledictuz de ore vestro nõ exeat. Prauus smo de ore vestro nõ pcedat. Bñdicite: qz bñdictus ille in vobis habitat. Benedicite q ad bñdictionẽ vocati estis. Ad bñ. aña. Cum facis elemosinam nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua. Oratio.

Inchoata ieiunia qs dñe benigno fauore prosequere: vt obseruãtiã quã corporaliter exhibemus: mentibus etiã sinceris exercere valeamus. Per. Ad mgr. aň. Tu aũt cum oraueris intra i cubiculũ tuũ: et clauso ostio ora patrẽ tuũ. Oro.

Tuere dñe populũ tuuz: et ab oibus peccatis clementer emũda qz ei nulla nocebit aduersitas: si nulla ei dñetur iniquitas. Per. Sabbato.

In illo tpe. Cuz sero Scdm mar. ca. 8. esset factum: erat nauis in medio mari: et ipse solus in terra. Et videns eos laborantes in remigando. Et rel. Homelia venerabilis bede psbri. L. i.

Et cum dimisisset eos: abijt i mõtem solus orare. Non ois q orat ascendit in montẽ. Est eni orõ que peccatũ facit. Sz qui bene orat q deuz orãdo qrit: hic a terrenis ad superiora pgrediẽs verticẽ cure sublimioris ascẽdit. Qui vo de diuitijs aut de honore seculi: aut certe de inimici morte sollicitus obsecrat: ipse in infimis iacens: viles ad deũ pces mittit. Orat aũt dñs non

non vt pro se obsecret: sz vt pro me im
petret. Nam ⁊ si oia posuerit pater in
potestate filij: filius tamé vt formam
hois impleret obsecrandũ prẽm pu-
tat esse pro nobis: qr noster aduocatus
est. Aduocatũ eni inqt habem9 apud
prẽm: dñm iesum xpm. Si aduocatus
est: debet pro nr̃is interuenire pctis.
Nõ ergo quasi infirm9: sed quasi pius
obsecrat. Uis scire qp oia que velit pos
sit: ⁊ aduocatus ⁊ iudex est. In altero
pietatis officiũ: i altero isigne é ptãtis.

AT cũ sero esset: erat na- Lcõ. v.
uis in medio mari ⁊ ipse solus i
terra: ⁊ vidés eos laborãtes in remi-
gãdo: erat eniz ventus cõtrarius eis.
Labor discipulorũ in remigãdo: ⁊ cõ-
trarius eis ventus: labores scẽ eccl'ie
varios designat: que inter vndas scli
aduersantis: ⁊ immũdorũ flat9 spũuz
ad quieté patrie celestis quasi ad fidaz
littoris stationem puenire conat̃. Ubi
bene dicit̃ qr nauis erat in medio ma-
ri: ⁊ ipse solus in terra: Qr nõnunq̃ ec-
clesia tantis gentiliũ p̃ssuris: nõ solum
afflicta: sz ⁊ fedata est: vt si fieri posset:
redéptor ipsius eã prorsus deseruisse
ad tempus videret̃. Unde est illa vox
eius: inter vndas pcellasqz tẽtationũ
irruentiũ deprehẽsé: atqz auxiliũ pte-
ctiõis illi9 gemebũdo clamore querẽ-
tis. Ut qd dñe recessisti lõge: despicis
in opportunitatib9 i tribulatiõe. Que
pariter vocé inimici psequẽtis expo-
nit: in sequẽtib9 psalmis subijciés. Di-
xit eni in corde suo oblit9 est deus: auer
tit facié suaz vsqz in finem. Lectio. vi.

UErum ille non obliuiscit̃ oratio
né pauperũ: neqz auertit faciem
suã a sperãtibus in se: quin poti9 ⁊ cer
tantes cũ hostib9 vt vincãt adiuuat: ⁊
victores in eternũ coronat. Unde hic
quoqz aperte dicit̃: qr videt eos labo
rantes in remigãdo. Uidet qppe dñs
laborantes in mari: q̃uis ipse positus
sit in terra. Quia ⁊ si differre videt̃ au
xiliuz tribulatis impendere: nihilomi
nus eos ne in tribulatiõibus deficiãt
sue respectu pietatis corroborat. Et
aliqñdo etiã manifesto adiutorio: vi-
ctis aduersitatibus quasi calcatis se-
datisqz fluctuuz voluminib9 liberat.
Sicut hic quoqz subsequẽter isinuat̃:
cuz dicitur. Et circa quartã vigiliã no
ctis: venit ad eos ambulãs sup mare.
Statiões ⁊ vigilie militares intra ho
rarũ spacia diuidunt̃. Quãdo ergo di
cit quarta vigilia noctis venisse ad eos
dñm: ostẽdit tota nocte periclitatos:
⁊ extremo noctis tpe: eis auxiliũ p̃sti-
tum. Ad bñ. añ. Me eteni de die in diez
querunt: ⁊ scire vias meas nolunt. Oratio.

ADesto dñe supplicatiõibus nr̃is.
⁊ cõcede: vt hoc solẽné ieiuniũ
quod aias corpibusqz curandis salu-
briter institutum est: deuoto seruitio
celebrem9. Per. ¶ Sabbo ad vesp. 1. cor. 6. ca.

FRatres. Hortamur vos Cap.
ne in vacuum grãm dei recipia
tis: ait enim tpe accepto exaudiui te:
⁊ in die salutis adiuui te. Hymnus.

AUdi benigne cõditor nr̃as p̃ces
cũ flectibus: in hoc sacro ieiunio
fusas q̃dragenario. Scrutator alme
cordium infirma tu scis virium: ad te
reuersis exhibe remissiõis grãz. Mul
tum quidé peccauimus sed parce cõfi
tẽtibus: ad laudé tui nois cõfer mede-
lam languidis. Sic corpus extra cõte
ri dona p abstinentiã: ieiunet vt mens
sobria a labe prorsus criminum. Pre
sta beata trinitas cõcede simplex vni-
tas: vt fructuosa sint tuis ieiuniorũ mu
nera. Amen. ℣. Angelis suis deus mãda
uit de te. ℟. Ut custodiant te in oibus vijs
tuis. Ad. M. añ. Tũc inuocabis: ⁊ dñs ex
audiet: clamabis ⁊ dicet ecce adsum. Orõ.

DEus qui eccl'iam tuã annua qua
dragesimali obseruatiõe puri-
ficas: p̃sta familie tue vt qḋ a te obtine
re abstinendo nititur: hoc bonis opi-
bus exequat̃. Per. ¶ Dñica. i. in. xl.
Ad matu. inuita. Nõ sit vobis vanũ ma-
ne surgere ante lucẽ. Quia pmisit dñs coro
nã vigilãtibus. ps. Uenite. Hym.

EX more docti mystico seruemus
hoc

hoc ieiuniũ: deno dierũ circulo ducto
q̃ter notissimo. Lex ⁊ ꝓphete p̃mit⁹
hoc ꝑtulerũt postmodũ: xp̃s sacrauit
oium rex atq; factor tẽpoꝝ. Utamur
ergo parci⁹ ꝟbis cibis ⁊ potib⁹: som
no iocis ⁊ arti⁹ ꝑstem⁹ i custodia. Ui-
tem⁹ aũt pessima q̃ subruũt mẽtes va
gas nullũq; dem⁹ callidi hostis locu3
tyrãnidi. Dicam⁹ oẽs cernui clamem⁹
atq; singuli: ploremᵘ ãte iudicẽ flecta-
mus irã vindicẽ. Nostris malis offen
dim⁹ tuã de⁹ clemẽtia3: effunde nobis
desup remissor idulgẽtiã. Memẽto q̄
sum⁹ tui licet caduci plasmatis: ne des
honorẽ nois tui p̃camur alteri. Laxa
malũ qd̄ fecim⁹ auge bonu3 qd̄ posci-
mus: placere quo tãdẽ tibi possim⁹ hic
⁊ ꝑpetim. Presta btã trinitas cõcede
simplex vnitas: vt fructuosa sint tuis ie
iunioꝝ mũera. Amẽ. Ad noc. aũ. Ser-
uite. cũ rel. fol. i. ℣. Ipse liberauit me de
laqueo venãtiũ. ℟. Et a verbo aspero. Le

cp̃la pauli scd̃a ad corin. Le. i.

Adiuuãtes aũt exhortamur: ne in
vacuũ grã3 dĩ recipiatis. Ait eni. Tpe
accepto exaudiui te ⁊ i die salutis adiu
ui te. Ecce nũc tẽpus acceptabile: ecce
nũc dies salutis. Nemini dãtes vllã of
fẽsionẽ: vt nõ vituper̃ ministeriũ nr̃m:
s3 i oib⁹ exhibeam⁹ nosmetipsos sic̃ dei
ministros i m̃lta patiẽtia: i tribulatiõi-
bus: i necessitatib⁹: i ãgustijs: i plagis.
i carcerib⁹: i seditiõib⁹: i laborib⁹: i vi
gilijs: i ieiunijs: i castitate: i sciã: i lõga
nimitate: i suauitate: i spũ scõ: i charita
te nõ ficta: in ꝟbo ꝟitatis: i ꝟtute dei:
ꝑ arma iusticie a dextris ⁊ a sinistris: ꝑ
gl̃ia3 ⁊ ignobilitatẽ: ꝑ ifamiã ⁊ bona3
famã. Ut seductores ⁊ veraces. Sic̃ q
ignoti ⁊ cogniti. Quasi moriẽtes: ⁊ ec-
ce viuimus. Ut castigati ⁊ nõ mortifi-
cati. Quasi tristes semꝑ aũt gaudẽtes.
Sicut egẽtes multos aũt locupletãtes:
tanq̃ nihil habẽtes ⁊ oia possidẽtes. ℟.
Ecce nũc tp̃s acceptabile: ecce nũc dies salu
tis: cõmẽdem⁹ nosmetipsos i m̃lta patiẽtia.
In ieiunijs m̃ltis ꝑ arma iustitie ꝟtutis dei.
℣. In oibus exhibeam⁹ nosmetipsos sicut
dei ministros in multa patiẽtia. In ie. Le. ij.

Os nostru3 patet ad vos o corin-
thij: cor nr̃m dilatatũ est. Nõ an 2
gustiamini in nobis: ãgustiamini aũt i
viscerib⁹ vr̃is. Eãdẽ aũt hñtes remũe
rationẽ: tanq̃ filijs dico: dilatamini ⁊
vos. Nolite iugũ ducere cũ ifidelibus.
Que eni ꝑticipatio iusticie cũ iniqtate.
Aut que societas lucis ad tenebras?
Que autẽ cõuentio xp̃i ad belial? aut q̃
pars fidelis cũ ifideli? Quis aũt cõsen
sus tẽplo dei cũ idolis? Uos eni3 estis
tẽplũ dei viui sicut dicit dñs. Qm̃ iha-
bitabo in illis: ⁊ iter eos inãbulabo: ⁊
ero illoꝝ deus: ⁊ ipsi erũt mihi ppl̃s.
Propter qd̄ exite de medio coꝝ: ⁊ se 3
paramini dicit dñs: ⁊ imũdũ ne tetige
ritis: ⁊ ego recipiã vos: ⁊ ero vobis i
p̃rem: ⁊ vos eritis mihi i filios ⁊ filias
dicit dñs oipotẽs. Has igit̃ hñtes ꝓ-
missiões charissimi mũdemus nos ab
oi inqnamẽto carnis ⁊ spũs: ꝑficiẽtes
scificationẽ i timore dĩ. Capite nos. Ne
minẽ lesim⁹: neminẽ corrũpim⁹: nemi
nẽ circũuenim⁹. Nõ ad cõdẽnatione3
vr̃am dico. Predixi eni q̄ i cordibus
nr̃is estis: ad cõmoriẽdũ ⁊ ad cõuiuẽ-
dũ. ℟. In oib⁹ exhibeam⁹ nos sic̃ dei mini-
stros i m̃lta patiẽtia. Ut nõ vituperet̃ mini- 2
steriũ nr̃m. ℣. Ecce nũc tp̃s acceptabile: ec
ce nũc dies salutis: cõmẽdem⁹ nosmetipsos
in multa patientia. Ut. Lectio. iij.

Multa mihi fiducia est apud vos:
multa mihi gloriatio pro vobis. Re-
pletus sum consolatione: superabũdo
gaudio in oi tribulatiõe. Nam ⁊ cũ ve
nissemus macedoniam: nullam requi-
em habuit caro nostra: sed omnem tri
bulationem passi: foris pugne: intus
timores. Sed qui consolatur humiles
consolatus est nos deus in aduentu ti
ti. Non solum aute3 in aduentu eius:
sed etiam in consolatione: qua consola
tus est nos in vobis: referens nobis
vestrum desiderium: vestrum fletum
vr̃am emulationẽ ꝓ me: ita vt magis
gauderẽ qm̃ ⁊ si cõtristaui vos i ep̃la
nõ me penitet. Et si peniteret vidẽs q̄

epl'a illa ⁊ si ad horā contristauit: nunc
gaudeo: nō qꝛ cōtristati estis: sꝫ qꝛ cō-
tristati estis ad penitētiā. Cōtristati eni
estis s'm deū: vt in nullo detrimētū pa
tiamini ex nobis. Que eni s'm deū tri-
sticia est: penitētiā i salutē stabilē opat':
seculi aūt tristicia mortē opat'. Ecce eni
hoc ipsum s'm deū cōtristati vos: q̃tā
in vobis opat' sollicitudinē: sꝫ defen-
sionē: sꝫ indignationē: sed timorē: sꝫ de
3 sideriū: sꝫ emulationē: sꝫ vindictā. ℟.
In ieiunio ⁊ fletu orabāt sacerdotes dicen-
tes. Parce dñe parce ppl'o tuo: ⁊ ne des he-
reditatē tuā i perditionē. ℣. Inter vestibulū
⁊ altare plorabāt sacerdotes dicētes, Parce.
In .ij. noc. aū. psal. ō psal. fo l. 3. ℣. Sca
pulis suis. ⁊c̃. ℟. Et sub pen. ⁊c̃. Sermo
4 Sancte q̃dra- scti aug. epi. L. iiij.
gesime rationē cui' hodie initiū
celebram': frequēter edidimus: ⁊ cur
tātorū dierū nūero ieiunem': sepe do-
cuimus. Diximus eni q' dñs iesus xp̄s
hūc eūdē nūerū ieiunij ꝯsecrauit: ⁊ cō-
tinuatis diebus noctibusqꝫ: nō capiēs
cibū: vnū ieiunij corpus effecerit. Hoc
est licet diei ordo noctis interrūpatur
aduentu: nō tñ interruptus ē ordo ie-
iunij. Unde erāt apud dñm plura qdē
tēporū curricula: sed abstinentie dies
5 vna. Ostendens nobis ita hūc nūerū inte
grum ieiunare debere: vt q totā q̃dra
gesimā cōplecti nō possum': sopito ⁊
vno ieiunio vel solido quotidianis eā-
dem sine intermissiōe ieiunijs celebre-
mus. Ut si qsq' vnā diē abstinēdo pter
miserit: totā q̃dragesimā violauerit: ⁊
ꝓpter modici tpis cibū magni fructū
laboris amiserit. Sꝫ dicit aliquis. Qua
dragesime aliquotiēs accēpim' ratio
nē: ⁊ eā ꝯsecratā a dño frequēter audi
uimus: sꝫ cur eadē quadragesima qua
draginta ⁊ duos dies habeat audire
6 gestimus. Legimus in veteri testamē
to: cū scrūs moyses filios israel de iu-
go egyptie captiuitatis erueret: vt in
terrā eos repromissiōis iduceret qua-
draginta ⁊ duoꝝ dierū eū ad memo-
4 ratā terrā māsiōibus ꝑuenisse. ℟. Emē
demus in meli' que ignorāter peccauim':
ne subito p̄occupati die mortis: q̃ramus spa
ciū penitētie: ⁊ inuenire nō possim'. Attende
dñe ⁊ miserere: qꝛ peccauim' tibi. ℣. Adiu-
ua nos deus salutaris nr̄: ⁊ ꝓpter honorem
nois tui dñe libera nos. Attende. Lcō. V.
Tantoqꝫ illū tēporū nūero poti-
tū esse ꝓmissis: q̃to ⁊ nobis pro
missis a saluatore ꝑfrui gratulamur.
Eodē inq' nūero moyses ꝑ māsiōes ꝑ-
uenit ad requiē quo ⁊ nos ꝑ ieiunia ꝓ
peramus ad celū. Ieiunia eni nr̄a mā-
siones quedā sunt: ꝑ quas iter spūali-
ter faciētes: aīe virtutib' ābulamus: ⁊
diutino ꝓfectu repromisse nobis ter-
re viciniores efficimur: ita vt citi' ꝑue
niat q deuoti' ieiunauerit. Pedes eni q
dā aīe ꝑnices sunt fides atqꝫ ieiuniū. q
cito de hūilioribus ad altiora cōscēdūt:
cito de terrenis ad celestia gradiūtur.
De his pedib' dicit apl's. Quā specio-
si pedes euāgeliçātiū pacē: euāgeliçā-
tiū bōa. Hos pedes lauari p̄cepit dñs:
sic ait apl's ō vidua. Si sctoꝝ pedes la
uit. Digni eni honore euāgeliçātiū pe-
des sunt: q spūales ac nitidi doctria suꝑ
hoiuꝫ corda gradiunt'. ℟. Derelinquat 5
ipius viā suā: ⁊ vir iniquus cogitatiōes suas
⁊ reuertat' ad dñꝫ: ⁊ miserebit' ei'. Qꝛ beni-
gn' ⁊ mi̅sicors ē: ⁊ p̄stabilis suꝑ malicia dñs
deus nr̄. ℣. Nō vult dñs mortē peccatoris:
sed vt cōuertat' ⁊ viuat. Quia. L. VI.
Quadragita eni ⁊ duoꝝ dieꝝ nūe
ro isrl' ppl's ꝑuenit ad fluēta iordāis: eo
dē quoqꝫ dierū curriculo xp̄ian' ppl's
ꝑuēit ad fluēta baptismatis. Et sic ait ꝓ
pheta. Iordāis ꝯuersus ē retrorsuꝫ. Il
lic itroeūte isrl'i aquā flumis vnda suꝑ-
fugit hic descēdēte xp̄iano i fontē: cri
minū pctā diffugiūt. Et mirū i moduꝫ
illic retrorsū ꝯuersus flūui' i originē su
am reuertit': hic i posteꝝ reuocat' hō
i originis sue ifantia repat'. Ibi fonteꝫ
suū de quo egressa fuerat vnda ꝑqui-
rit: hic hoieꝫ suū a quo exierat inocētia
recognoscit. Ibi exinanitur alueus flu-
ctibus hic euacuantur corda crimini-
bus: ita vt seruos dei illic aqua ceno-
sa

sa non madidet: hic famulorū dei cō-
sciētiā terra nō polluat. Jordanis eni
quidē est fons lauacri: p quē q trāsierit
relictis sordib⁹ padisum repromissio
6 nis ingredit. ℟. Paradisi portas apuit
nobis ieiunii tps: suscipiamus illud orātes ⁊
deprecātes. Ut in die resurrectiōis cū dño
gl'emur. ℣. In oibus exhibeam⁹ nosmetip-
sos sicut dei ministros in m'lta patientia. Ut:
In iii. noc. ℣. Scuto circundabit te veri
tas ei⁹. ℟. Nō timebis a timore nocturno.
ca. 4 In illo tpe: Duct⁹ est. Scdm mat.
iesus i desertū a spū: vt tentaret
a diabolo. Et cū ieiunasset q̄draginta
dieb⁹ ⁊ q̄draginta noctib⁹ postea esu-
riit. Et reli. Home. sci grego. pape. L.
7 Dubitari a qbusdam solet a vii.
quo spū sit iesus duct⁹ in deser-
tū: ppter hoc qđ subdit. Assumpsit
eū diabolus i sctā ciuitatē: ⁊ rursum
assumpsit eū in mōtē excelsum valde.
Sz vere ⁊ absq3 vlla questiōe cōueni-
enter accipit: vt a sctō spū in desertū
duct⁹ credat: vt illuc eū suus spūs du
ceret: vbi hūc ad tentandū spūs mali-
8 gnus iueniret. Sz ecce cū dicit: de⁹ hō
vel i excelsum mōtē: vel in sctā ciui-
tatē assumpt⁹ a diabolo: mēs refugit:
hūane hoc audire aures expauescunt.
Qui tñ nō esse icredibilia ista cognosci
mus: si in illo ⁊ alia facta pēsam⁹. Cer-
te iniquorū oium diabolus caput est: ⁊
hui⁹ capitis mēbra sunt oēs iniq. An
nō diaboli mēbrū pilat⁹? An nō dia-
boli mēbra iudei psequētes: ⁊ milites
crucifigētes fuerūt? Quid ergo mirū
si se ab illo pmisit i mōtē duci ⁊ tētari:
q pertulit etiā a mēbris illi⁹ crucifigi?
9 Nō est ergo idignū redēptori nr̄o: q̄
tētari voluit: q venerat occidi. Justū
qppe erat vt sic tētationes nr̄as suis
tētatiōibus vinceret: sicut mortē nr̄am
7 venerat sua morte superare. ℟. Scin-
dite corda vr̄a ⁊ nō vestimēta vr̄a: ⁊ cōuerti
mini ad dñm deū vestrū. Qr benignus ⁊ mi-
sericors est. ℣. Derelinquat impius viā suā:
⁊ vir iniquus cogitationes suas: ⁊ reuerta-
tur ad dñz ⁊ miserebit eius. Qr. Lcō. viii.

Sed sciendū nobis est q̄ tētatio
trib⁹ modis agit: suggestiōe: de
lectatiōe: cōsensu. Et nos cū tētamur:
plerūq3 in delectationē aut i cōsensū
labimur: q̄ de carnis pctō ppagati i
nobisipsis etiā gerim⁹: vnde certami-
na tollerem⁹. Deus xp̄o q ad susceptio
nē carnis: sine pctō venerat: nil contra
dictiōis i semetipso tollerabat. Tētari
ergo p suggestionē potuit: sz eius mē-
tē pcī delectatio nō momordit. Atq3
ideo ois diabolica illa tētatio foris: nō
intus fuit. Sz si ipsum ordinē tētatiōis
eius aspicim⁹ pēsem⁹ q̄ta magnitudi
ne nos a tētatiōe libamur. Antiquus
hostis cōtra primū parētē nr̄m in tri-
bus se tētatiōibus erexit: q̄ hūc vide-
licet gula: vana gl'ia: ⁊ auaricia tētauit
sz tētādo superauit: q̄ sibi eū p cōsen-
sū subdidit. Ex gula qppe tētauit: cū
cibū ligni vetitū ōndit: atq3 ad come-
dendū suasit. Ex vana aūt gl'ia tētauit
cū diceret. Et eritis sicut dii. Ex pue-
ctu auaricie tētauit cū diceret: scientes
bonū ⁊ malū. Auaricia eni nō solū pe-
cunie est: sz etiā sublimitatis. Recte eni
auaricia dicit: cū supra modū sublimi
tas ambit. Si eni nō ad auariciā hono
ris ptineret rapina: nequaq̄ paul⁹ de
vnigenito dei filio diceret: nō rapinā
arbitrat⁹ est eē se equalē deo. ℟. Fran
ge esurieti panē tuū: ⁊ egenos vagosq3 iduc 8
domū tuā. Tūc erūpet q̄si mane lumē tuū ⁊
añ ibit faciē tuā iusti cia tua. ℣. Cū videris
nudū opi eū: ⁊ carnē tuā ne dspexeris. Tūc.
In hoc ergo diabol⁹ parētē L. ix.
nr̄m ad superbiā traxit q3: cū ad
auariciā sublimitatis excitauit. Sz qui
bus modis pmū hoiem strauit: eisdē
modis scđo hoi tētato succubuit. Per
gulā quippe tētat: cū dicit. Dic vt lapi
des isti panes fiant. Per vanā gl'iam
tētat: cū dicit. Si filius dei es: mitte te
deorsū. Per sublimitatis auariciā tē
tat: cū r̄gna mūdi oia ōndit dicēs. Hec
oia tibi dabo: si cadēs adoraueris me.
Sz eisdē mōis a scđo hoie vincit: qb⁹
primū hoiez se vicisse gl'iat: vt a nr̄is

cordib⁹ ipso auditu captus exeat: quo
nos auditu itromissus tenebat. Sz est
aliud frēs charissimi: qd in hac tētatio
ne dñica pēsare debeam⁹: qz tētatus a
diabolo dñs sacri eloquij pcepta re-
spōdit: ꝛ q solo verbo tentatorē suum
mergere i abyssuz poterat: vtutē sue
potētie nō ondit. Sola diuine scriptu
re pcepta edidit: quaten⁹ nobis sue pa
tientie pberet exemplū: vt quotiēs a
prauis hoib⁹ aliqd patimur: ad doctri
nā excitemur poti⁹ q̄ ad vindictā. Pē
sate q̄ta est patiētia dei: q̄ta ipatiētia
nr̄a: nos si iiurijs aut aliqua lesione. p-
uocamur: furore pmoti: aut q̄tū pos-
9 sum⁹ nosmetipsos vlciscimur: aut qd
nō possum⁹ facere minamur. ℟. An-
gelis suis de⁹ mādauit de te vt custodiāt te
in oibus vijs tuis. In manib⁹ portabūt te: ne
vnq̄z offendas ad lapidē pedē tuū. ℣. Sup
aspidē ꝛ basiliscū ābulabis: ꝛ cōculcabis leo-
10 nem ꝛ draconē. In ma. ℟. Abscōdite ele-
mosynā in sinu pauperū ꝛ ipsa orat p vobis
ad dñm. Qz sicut aqua extinguit ignem: ita
elemosyna extinguit pctm̄. ℣. Date elemo
synā: ꝛ ecce oia mūda sunt vobis. Quia. Ad
lau. añ. Cor mūdum crea in me de⁹: ꝛ spiri
tū rectū innoua in viscerib⁹ meis. ps. Mise
re. 16. añ. O dñe saluū me fac: o dñe bn̄ pro-
spare. ps. Cōfitemi. 8. Añ. Sic bn̄dicā te i
vita mea dñe: ꝛ i noie tuo leuabo man⁹ meas
ps. Deus de⁹ me⁹. cū rel. 6. Añ. In spū
hūilitatis ꝛ i aio ɔtrito suscipiamur dñe a te
ꝛ sic fiat sacrificiū nostrū vt a te suscipiat᷑ ho
die: ꝛ placeat tibi dñe deus. Añā. Laudate
deū celi celoꝝ ꝛ aq̄ oēs. Cap. Frēs hor. 72.
Iam xp̄e sol iustitie mētis hym.
debiscāt tenebre: virtutuz vt lux
redeat terris diez cū reperas. Dans
tēpus acceptabile ꝛ penitens cor tri-
bue: cōuertat vt benignitas quos lon
ga suffert pietas. Quiddāqz penitē-
tie da ferre q̄uis grandiū: maiore tuo
munere quo dēptio sit criminū. Dies
venit dies tua in qua reflorēt oia: lete-
mur in hac vt tue p hanc reducti grē.
Te rerū vniuersitas clemens adoret
trinitas: ꝛ nos noui p veniā nouū ca-

nam⁹ cāticū. Amē. ℣. Angelis suis deus
mādauit de te. ℟. Ut custodiāt te in oibus
vijs tuis. Ad bn̄. añ. Duct⁹ ē iesus i deser
tū a spū: vt tētaret᷑ a diabolo: ꝛ cū ieiunasset
q̄draginta dieb⁹ ꝛ q̄draginta noctib⁹ postea
esurijt. Oro. Deus q eccl'iam. Ad. i. añ.
Jesus aūt cū ieiunasset q̄draginta diebus ꝛ
q̄draginta noctibus postea esurijt. Ad. iij.
añ. Tūc assumpsit eū diabolus in sctām ciui
tatē: ꝛ statuit eū supra pinaculū tēpli: ꝛ dixit
ei: si filius dei es mitte te deorsum. Caplm.
Frēs hor. 72. ℟. br̄. Ipse liberauit me. De
laqueo venantiuz. ℣. Et a verbo aspo. ℟.
De laqueo. ℣. Glia. ℟. Ipse. ℣. Scapu-
lis suis obūbrabit tibi. ℟. Et sub pēnis eius
sperabis. Ad. vi. añ. Nō in solo pane viuit
hō: sz in oi vbo qd pcedit de ore dei. Cap. 2. cor. ca. 6
Ecce nunc tp̄s acceptabile: ecce
nūc dies salutis: nemini dantes
vllā offensionē: vt nō vituperet᷑ minste
riū nr̄m. ℟. bre. Scapulis suis. Obūbra-
bit tibi. ℣. Et sub pēnis ei⁹ spabis. ℟. Obū
brabit. ℣. Glia. ℟. Scapulis suis. ℣. Scu
to circūdabit te vitas eius. ℟. Nō timebis
a timore nocturno. Ad. ix. añ. Dñm deuz
tuū adorabis: ꝛ illi soli serties. Cap. 2. cor. ca. 6.
Ut castigati ꝛ nō mortificati: q̄si
tristes semp aūt gaudētes: sicut agētes
mltos aūt locupletātes: tāq̄ nihil ha-
bētes ꝛ oia possidentes. ℟. br̄. Scuto
circūdabit te. Ueritas eius. ℣. Non time-
bis a timore nocturno. ℟. Ueritas. ℣. Glo
ria. ℟. Scuto circū. ℣. Angelis suis deus
mādauit de te. ℟. Ut custodiāt te in oibus
vijs tuis. Ad vel. añ. Dixit dñs. cū rel. 7.
Cap. Fratres hor. 72. Hymnus.
Aures ad nr̄as deitatis pces de⁹
iclina pietate sola: supplicū vota susci-
pe precamur famuli tui. Respice cle-
mens solio de sctō vultu sereno lāpa-
des illustra: lumine tuo tenebras de-
pelle pectori nr̄o. Crimina laxa pieta
te multa ablue sordes vicula disrum-
pe: parce pctis releua iacentes dexte-
ra tua. Te sine tetro mergimur pfun
do labimur alta sceleris sub vnda: bra
chio tuo trahamur ad clara sydera ce
li. Christe lux vera bonitas ꝛ vita gau
dium

diũ mũdi pietas immẽsa: q nos a morte roseo saluasti sanguine tuo. Infe-re tuũ petim⁹ amorẽ mẽtib⁹ nr̃is fidei refunde: lumẽ eternũ charitatis auge dilectionẽ. Tu nobis dona fontez lachrymarũ ieiuniorũ fortia ministra: vicia carnis milia retunde framea tua. Procul a nobis pfidus absistat sathana a tuis virib⁹ cõfract⁹: sctũs assistat spũs a tua sede dimissus. Gl'ia deo sit eterno pr̃i sit tibi semp genitoris nate: cũ quo equalis spũs p cũcta secula regnat. ℣. Angelis suis de⁹ mãdauit d te. ℟. Ut custodiãt te i oib⁹ vijs tuis. Ad. M. añ. Ecce nũc tp̃s acceptabile: ecce nũc dies salutis: i bis ergo dieb⁹ exhibeam⁹ nosmetipsos sicut dei ministros in multa patiẽtia: in ieiunijs: in vigilijs: i charitate nõ ficta. Or̃o. vt sup. hy. ℣. 7 ℟. br̃. supradicto mõ dñr i dñicis dieb⁹ 7 ferijs vsqz ad dñicã d passiõe excepto hy. Aures ad no. q tñ d̃r i vesp. dñice. Fer. ij. ℣. Ipse liberauit me d laqo venãtiũ. ℟. Et a vbo aspo.

ca. 6. In illo tpe. Dixit iesus Scd'z mat. discipl'is suis. Cũ venerit fili⁹ hois i maiestate sua 7 oẽs ãgeli ei⁹ cũ eo: tũc sedebit sup sedẽ maiestatis sue: 7 cõgregabunt añ eũ oẽs gẽtes. Et rel. Home. Cum aũt vene scti aug. epi. L. i. rit fili⁹ hois i maiestate sua: tũc sedebit i sede maiestatis sue: 7 cõgregabunt añ eũ oẽs gẽtes: 7 separabit eos ab inuicẽ: sic pastor segregat oues ab hedis: 7 statuet oues qdẽ a dextris: hedos aũt a sinistris. Tũc dicet eis q a dextris ei⁹ erũt. Uẽite bñdicti pr̃is mei pcipite regnũ: qd vobis patũz ab origine mũdi. Ubi lumẽ i deficiẽs: vbi gaudiũ sempiternũ: vbi vita phẽnis 7 imortalis: 7 letitia sempiterna cũ ãgelis 7 apostolis. Ubi lux lucis 7 fons lumis. Ubi ciuitas sctõrũ hierusalẽ celestis: vbi cõuentus martyrũ 7 patriarcharũ: cuz abrahã isaac 7 iacob: 7 scõrũ oiuz: vbi dolor null⁹: nec tristitia post gaudiuz. Ubi nox effugiet 7 senect⁹ nõ apparebit. Ubi charitas iexplebilis: vbi pax indiuidua. Ubi assistunt angeli 7 vniuerse potestates. Ubi mãna idest cib⁹ celestis 7 vita ãgelica. Et vt infinita in breui cõprehendã: vbi ois dolor 7 oẽ malũ non videbit: 7 omne bonũ non deesse vnq̃ poterit. Lectio. ij.

Tunc iusti ad hec rñdebũt dicentes. Dñe cur tãtã 7 talẽ nobis gl'iaz preparasti? Tũc 7 ipse eis rñdebit. Pro mĩsicordia vr̃a 7 fide: p hilaritate 7 patiẽtia. Pro lõganimitate 7 mãsuetudine 7 iustitia. Pro cõtinẽtia 7 hũilitate. Pro hospitalitate 7 affabilitate. Pro gaudio ad peregrinos 7 ignotos. Pro iustitia 7 sctitate. Pro tristitia vr̃a in malo pximi: p letitia vr̃a in bonis ei⁹. Pro gaudio vr̃o i bis q nec sermonẽ ociosum de ore suo pferunt. Pro timore dei i bis q nec trãsgrediuntur pactũ: iota vnũ aut vnũ apicez de lege dñi. Pro eo q nõ accepistis munera sup innocentẽ: nec mẽdaciũ p veritate. Pro eo q vitiuz cordis vestri: necnõ 7 corpis succidistis: 7 nihilominus seculũ spreuistis: 7 nõ tñ diabolo renũciastis 7 opibus ei⁹: 7 seculo huic nequã 7 pompis ei⁹: sed 7 vosmetipsos abnegastis: 7 tulistis crucẽ vestrã 7 secuti estis me. Tũc respõdebũt iusti dicẽtes. Dñe quãdo i nobis bona ista vidisti: vel q in pximo fecimus qd ad tuã ptinet curã? Et dicet illis. Amẽ dico vobis: q̃diu fecistis vni de minoribus his: mihi fecistis 7 i cõspectu meo. Et vos qd fecistis in abscõso: ego vobis reddã in palam. Lectio. iij.

Tunc dicet rex his qui a sinistris erũt. Ite maledicti in ignẽ eternũ: quẽ pparauit pater diabolo 7 ãgelis eius: vbi erit flet⁹ 7 stridor dentiũ: vbi fluũt oculi eorũ lachrymis: vbi mors optatur 7 nõ dat. Ubi vermes eoruz non morient: 7 ignis eorũ non extinguet. Ubi aliud non paratur nisi pena: vbi nullus dñs super seruum: nec senis reuerentia: nec iuuenis ad ministerium. Ubi nullum gaudium nec letitia post tristiciã: vbi null⁹ honor nec requiesce post penã. Ubi tenebre eternales 7 hor

ror pene: vbi ardor sitis ⁊ terra obliuionis: vbi ardor flāme ⁊ dolor vermium: vbi nihil videt̄ nisi pena: ⁊ nullus audit⁹ nisi gemitus: vbi nulla consolatio: vbi īfernus idest ꝓfunditas gehēne: de q̄ua ꝓpheta dicit. In inferno aūt quis cōfitebit̄ tibi. Idest nullꝰ. In illo loco q̄s potest cōfiteri dn̄o: Deficit ab eis oīs materia orandi: vbi erūt diuersa gn̄a penarū vbi ē draco quē formauit dn̄s ad illudendū eis. Uch his cuȝ q̄bus est draco ille quem dn̄s in cruce triūphādo alligauit vt passerem. Ad lau.aña. Miserere.cū rel. de psal. Cap.

isaie. ca.58. Clama ne cesses: q̄si tuba exalta vocē tuā: ⁊ annuncia pp̄lo meo scelera eorū: ⁊ domui iacob pctā eorꝫ. hy. Iaȝ x̄pe.74. ℣. Angelis. ℟. Ut custodiāt. Ad bn̄.aña. Uenite bn̄dicti p̄ris mei ꝑcipite regnum: quod vobis paratum est ab origine mundi. Oratio.

Conuerte nos deus salutaris nr̄ ⁊ vt nobis ieiuniū q̄dragesimale ꝓficiat: mētes nr̄as celestib⁹ īstrue disciplinis.p. Ad.j.añ. Uiuo ego dicit dn̄s: nolo mortē pctōris: sȝ vt magis cōuertat̄ ⁊ viuat.

isaie. ca.55. Cap. Pacē.cū rel. fol.10. Ad abl̄onē Querite dominum capitulum. Dū inueniri pōt: īuocate eū duȝ ꝓpe est. Et di vsq̄ȝ ad dn̄icaȝ de passiōe ī ferialib⁹ dieb⁹. Ad.iij.añ. Aduenerūt nobis dies penitētie ad redimēda peccata ad saluandas aīas. Capitulū.

ioel. ca.2 Conuertimini ad me ī toto corde vr̄o: in ieiunio ⁊ fletu ⁊ planctu: ⁊ scindite corda vestra ⁊ non vestimēta vestra ait dn̄s oīpotens. ℟.br̄. Ipse liberauit me. De laqueo venātiū. ℣. Et a verbo aspo. ℟. De laqueo. ℣. Glia. ℟. Ipse. ℣. Scapulis suis obūbrabit tibi. ℟. Et sub pennis eius sꝑabis. Seide p̄ces cū rel. vt fol. 11. Et sic ad oēs alias ho. Ad.vj.añ. Cōmēdem⁹ nosmetipsos i mlt̄a patiētia in ieiunijs multis per arma iusticie. Capi.

isaie. ca.55 Derelinquat impius viā suā: ⁊ vir iniquus cogitatiōes suas: ⁊ reuertat̄ ad dn̄ȝ ⁊ miserebit̄ ei⁹: ⁊ ad deū nr̄m: q̄m multus est ad ignoscēdū. ℟.bre. Scapulis suis. Obūbrabit tibi. ℣. Et sub pēnis eius sperabis. ℟. Obūbrabit. ℣. Glia. ℟. Scapulis suis. ℣. Scuto circūdabit te veritas eius. ℟. Nō timebis a timore nocturno. Ad.ix.añ. Per arma iusticie v̄tutis dei cōmēdem⁹ nosmetipsos i mlt̄a patiētia.

isaie. ca.85 Frange esurienti panē tuū: Cap. ⁊ egenos vagosq̄ȝ induc i domū tuā: cū videris nudū operi eū: ⁊ carnē tuam ne despexeris. ℟.br̄. Scuto circūdabit te. Ueritas ei⁹. ℣. Nō timebis a timore nocturno. ℟. Ueritas. ℣. Gloria. ℟. Scuto cir. ℣. Angelis suis deus mandauit de te. ℟. Ut custodiāt te in oibus vijs tuis. Ad vesp.añ. Inclinauit. cū rel. de psal.38.

Inter vestibulū ⁊ altare Caplm̄. plorabūt sacerdotes ministri dn̄i dicentes: parce dn̄e: parce pp̄lo tuo: ⁊ ne des hereditatē tuā i opprobriū: vt dn̄ent̄ eis natiōes. hy. Audi be.71. ℣. Angelis suis de⁹ mādauit de te. ℟. Ut custodiāt te i oibus vijs tuis. Ad.M.añ. Quod vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis: dicit dominus. Oratio.

Absolue q̄s dn̄e nr̄oꝝ vincula pcōrū: ⁊ q̄cq̄d ꝑ eis meremur ꝓpiciatus auerte.p. Capl̄a sup̄dicta ⁊ añe. ⁊ ℟. ꝑ ho. nō mutant̄ i feriali. dieb⁹ vsq̄ȝ ad dn̄icā de passiōe. Fer.iiij. ℣. Scapulis. ℟. Et sub pen. Secūdū matthe.

In illo tp̄e. Cū itrasset iesus hierosolymā: cōmota ē vniuersa ciuitas dicens. Quis ē hic. Et rel. Home.sci au.

Et veniūt hierosolymā: epi.L.i. ⁊ cū itroisset i tēplū cepit eijcere vēdentes ⁊ emētes de tēplo: ⁊ mēsas nūmulariorꝫ: ⁊ cathedras vēdentiuȝ colūbas euertit. Qd̄ maledicēdo ficū īfructuosaȝ p figurā fecit dn̄s: hoc idē mox apertius oñdit eijciēdo iprobos de tēplo. Neq̄ȝ eniȝ aliq̄d peccauit arbor: que esuriēte dn̄o poma nō habuit: quoꝝ necdū tp̄s aduenerat. Sȝ peccauere sacerdotes: q̄ i domo dn̄i secularia negocia gerebāt: ⁊ fructū pietatis quē debuerāt: quēq̄ȝ i eis dn̄s esuriebat ferre recusabāt. Arefecit dn̄s arborē maledictā: vt hoīes hoc vidētes

sine

siue audiētes mlto magis itelligerēt se diuino cōdēnādos eē iudicio: si absq꜄ operū fructu ꝺ plausu tm̄ sibi religio sermonis velut de sonitu ⁊ blādimē to viridantiū gaudeāt folioꝝ. Lcō. ij.

Verū q꜄ nō itellexerūt: cōsequē ter in ipsos districtionē merite vltionis exercuit. Eiecitq꜄ cōmercia rerū hūanarū de domo illa in qua diuinas res tm̄ agi: hostias ⁊ oblatiōes deo offerri: verbū dei legi: audiri ⁊ decātari: ꝑceptū erat. Et qdē credendū est ꝙ ea tm̄ vendi vel emi reperat i tēplo: q̄ ad ministeriū tēpli eiusdē necessaria erāt: iuxta hoc ꝙ alias factū legimus: cū idē templū igrediēs: inuenit i eo emētes ⁊ vendētes oues ⁊ boues ⁊ colūbas. Que nimirū oīa nō nisi vt offerent̄ i domo dñi vendebant̄: eosq꜄ qui de lōge venerāt ab idigenis cōparare credendū est. Si ergo dñs nec ea volebat in templo offerri: videlicet ꝓpter studiū auaricie siue fraudis: qꝺ ꝓpriū solet eē negociātiū facinus: ꝙ̄ta putas aīaduersiōe puniret: si iuenisset alios ibi risui vl' vaniloqo vacātes: aut alio cuilibet vicio mācipatos? Si eni꜄ ea q̄ alibi libere geri poterāt: dñs i domo sua tpalia negocia geri nō patit̄: ꝙ̄to magis ea q̄ nusꝙ̄ fieri licet: plus celestis ire merentur si in edibus deo sacratis agantur. Lectio tertia.

Verū q꜄ spūs scūs in colūba sup dñz apparuit: recte ꝑ colūbas spūs sci charismata figurant̄. Qui āt sunt in tēplo dei hodie q colūbas vēdūt: nisi q i ecclīa ꝑcium de ipositiōe sci spūs celitus dāt? Colūba igit̄ vēdit̄: cū man⁹ impositio: ꝑ quā spūs scūs accipit̄ ad ꝑciū ꝑbet̄. S꜄ redēptor nr̄ cathedras vendētiū colūbas euertit: q꜄ taliū negociatoꝝ sacerdotiū destruit. Hinc est ꝙ sacri canones simoniacā heresim dānāt: ⁊ eos sacerdotio priuari ꝑcipiūt: q de largiēdis ordinib⁹ ꝑciū querūt. Cathedra ergo vēdētiū colūbas euertit̄ q꜄ hi q spūalē grām venūdāt: vel ante hūanos vel āte dei oculos sacerdotio

ꝓuant̄. Et nō sinebat vt quisꝙ̄ trāsferret vas ꝑ tēplum. De vasis dicit illis: q mercādi grā inferebant̄. Ceterū absit vt vasa deo dicata dñs eijceret de templo: vel introferri ꝓhiberet in tēplu꜄ s꜄ poti⁹ imūda ⁊ ꝓphana eliminat vasa de tēplo. Ac ne diuti⁹ iferant̄ vltimi sui futuri examinis insigne ꝑtendit exemplū: qm̄ nō solū de ecclīa oēs repellit ac deturbat reprobos: verū etiā ne vltra ad turbādu꜄ ecclīam itrent: eterno eos verbere cōpescit. Ad bn̄. aña: Intrauit iesus in tēplum dei ⁊ eijciebat oēs vēdentes ⁊ ementes ⁊ mēsas nūmularioꝝ ⁊ cathedras vēdētiū colūbas euertit. Oro.

Respice dñe familiā tuā ⁊ ꝑsta: vt apud te mens nr̄a tuo desiderio fulgeat: que se carnis maceratiōe castigat. Per. Ad M. añ. Scriptū est eni q꜄ domus mea domus orationis est cūctis gētibus: vos aūt fecistis illā speluncā latronū: ⁊ erat quotidie docēs in templo. Oratio.

Ascendāt ad te dñe preces nr̄e: ⁊ ab ecclīa tua cūctā repelle nequitiā. Per. Feria. iiij. q̄ttuor tēpoꝝ. R. Scuto circūdabit te veritas ei⁹. R. Nō timebis a timore nocturno. Versus supradicti i trib⁹ seq̄ntib⁹ dieb⁹ ordie quo sup repetunt̄. Secundū mattheū.

In illo tpe. Accesserunt ad iesum scribe ⁊ pharisei dicētes. Magister volum⁹ a te signū videre. Et rel. Homel. ca. 12

Ea que de scō euā sci au. epi. L. j. gelio recitata sunt frēs mei: si oia ptractare cupiam⁹: vix tp̄s sufficit singulis: ꝙ̄to magis ergo non sufficit oībus? Jonā ꝓpphetā q deiectus i mari belue marine vtero exceptus est: ⁊ die tertio viuus euomit̄: figurā gessisse saluatoris: q passus ē: ⁊ die tertia resurrexit: ipse saluator oñdit. Accusatus est ppl's iudeoꝝ i cōperatiōe niniuitarū qm̄ niniuite ad quos redarguendos missus ē ionas ꝓppheta: agēdo penitētiam ira꜄ dei placauerūt: ⁊ misericordiam meruerūt. Ecce inquit plusquā ionas hic volens intelligi seipsum dominus iesus. Audierunt illi seruu꜄: ⁊

vias suas correxerũt: audierũt isti dñz 7 insup occiderũt. Regina austri exurget inquit in iudicio: cũ gñatiõe hac: 7 cõdemnabit eaz. Venit enim a finibus terre audire sapientiã salomonis: 7 ecce plusq̃ salomon hic. Non fuit magnuz xp̃o plus esse: q̃ ionas: plus esse q̃ salamon: ille enĩ dñs: illi serui erãt. Sed tamẽ quales sunt q presentẽ dñz cõtempserunt: quando alienigene seruos suos audierunt. Lectio .ij.

DEinde sequit̃. Cũ aũt immũdus spũs exierit ab hoie: ambulat per loca arida: querẽs requiẽ 7 nõ inuenit. Tũc dicit. Reuertar in domũ meã vnde exiui: 7 veniens inuenit eam vacantẽ: scopis mundatã 7 ornatam. Tũc vadit 7 assumit secũ septẽ alios spũs nequiores se: 7 intrãtes habitãt in ea: 7 fiunt nouissima hoĩs illius peiora priorib9. Sic erit gñatiõi huic pessime. Hoc vt intelligat̃ si cõgruẽter exponat̃ multum sermo imorabit̃. Breuiter tñ attingã q̃tũ dñs donat: ne vos ab hui9 rei intellectu ieiunos dimittã. Quãdo fit in sacramẽtis remissio peccatorum mũdatur domus: sz habitator est necessarius spũs sctũs: spũs aũt sanctus non habitat nisi super humiles corde. Deus enim dicit. Sup quez requiescet spiritus meus? 7 respõdet ꝑposito: sup humilẽ 7 quietũ 7 trementẽ ꝟba mea. Ille ergo cũ fuerit habitator implet: regit: agit: refrenat a malis: ad bona excitat: suauẽ facit iusticiã: vt homo bñfaciat amore recti: non timore supplicij. Hoc qd̃ dixi agere: p semetipsum homo minus idoneus est. Sanctum spũm si habitatorẽ habuerit: ipsum in oibus bonis inueniet adiutorẽ.

SUperbi aũt quidã: pctĩs Lcõ .iij. sibi remissis si p̄sumpserint ad bene viuendũ de solo libero hũane volũtatis arbitrio: ipsa supbia a se excludũt spũm sanctũ: 7 remanet domus quasi mũda a peccatis: sed inanis oibus bonis. Dimissa sunt tibi pctã tua: caruisti malis: sed nõ te nisi spũs sctũs impleuit bonis: hũc repellit superbia: presumis de te: dimittit te. cõfidis tibi: donaris tibi. Sed illa cupiditas qua malus eras: repulsa ab hoie hoc est a mẽte tua: vagat̃ per desertũ querens requiẽ. Redit ad domum illa cupiditas: inuenit mũdatã: adducit secũ alios septem spũs nequiores se: 7 erũt peiora hois illius nouissima q̃ erant prima. Septẽ alios adducit secum. Quid est alios septez? ergo 7 ipse immũdus septenarius? Quid ergo hoc? p septem vniuersitas figurat̃. Totus ierat: totus venit: 7 vtinã solus veniret. Quid est adducit secum alios septẽ: quos nõ habebat quãdo erat malus? habebat alios falsus bonus. Ad bñ. añ. Generatio hec praua 7 ꝑuersa signũ querit: 7 signuz nõ dabit̃ ei nisi signũ ione prophete. Orõ.

PReces nr̃as q̄s dñe clemẽter exaudi: 7 ꝯtra cũcta nobis aduersãtia: dexterã tue maiestatis extende. P. Ad. M. añ. Sicut fuit ionas in ventre ceti tribus diebus 7 tribus noctibus: ita erit filius hois in corde terre. Oratio.

MEntes nr̃as q̄s dñe lumine tue claritatis illustra: vt videre possimus que agenda sunt: 7 que recta sunt agere valeam9. P. Fer. v. Scdm mattheũ. ca. 15

IN illo tpe. Egressus iesus: secessit in ptes tyri 7 sydõnis. Et rel.

Homel. origenis. Lectio prima.

FRatres: dicet aliqs ex vobis: feci pctã multa 7 magna. Et quis ex nobis est qui nõ peccet? Tu dicis erraui sup oẽs hoies: sufficit tibi in sacrificio ista cõfessio. Dic tu prior iniquitates tuas vt iustificeris: cognosce teipsum quoniã peccator es: habeas tristiciã cũ cõuerteris: esto mestus 7 noli desperare: sed lachrymas compunctus effunde. Nunquid aliud fuit in meretrice q̃ lachrymarum effusio? Ex hac ꝑfusione inuenit p̄sidiũ: 7 accepta fiducia accessit ad fontẽ dñm iesuz. Sed veniamus ad causam. Quid ergo dicit euangelista? Et inde trãsiens dñs venit in ptes tyri 7 sydõis 7 ecce mulier chananea.

Mira

Mira res o euãgelista. Et ecce mulier caput peti: arma diaboli: expulsio paradisi: delicti mater: corruptio legis antique. Et ecce mulier veniebat ad dñm iesum. Mulier alienigena de gentibus nouella plantatio. Miruz negocium. Iudei fugiũt: chananea sequit̃. Domestici derelinquũt: alienigena heret: iũgere ac approximare cupit. R. Tribularer si nescirez miĩcordias tuas dñe: tu dixisti nolo mortẽ peccõris: sed vt magis conuertat̃ ⁊ viuat. Qui chananeã ⁊ publicanum vocasti ad penitentiã. V. Scðm multitudinẽ dolorũ meorũ in corde meo: cõsolatiões tue letificauerũt aiam meã. Qui. L. ii.

E Cce mulier de finibus illis egressa clamabat dicẽs. Miserere mei dñe fili dauid. Mulier hec euangelista efficit. Probauit eni diuini cõsilij sacramentũ: quãdo ⁊ diuinã virtutẽ obsecrat: ⁊ carnis naturã cõfitetur dicẽs. Miserere mei fili dauid: cõsidera pulchram mulieris mentem: vide qd dicat. Non est bonum inquit in actibus meis: nõ mihi de cõuersatiõe iusticia: ad misericordiã tuã cõfugio: vbi non seductorie requirit̃ locus saluãdi. Et qũo ausa est mulier legis ignara: tam iniqua: sic abrupte accedere ad fontez salutis? Nõ petijt iacobum nõ rogauit ioannẽ: non accessit ad petruz: sed hos intermittens quid dicit? Non est mihi necessarius fideiussor. Suscepit i se penitentie patrociniuz: ⁊ sola currit ad dñm: ⁊ tenuit eum in voce ac dixit. Miserere mei fili dauid. Ideo descendisti: ideo carnem suscepisti: vt ego loquar ad te: ⁊ cũ fiducia peraz. L. iii.

C Herubin a cõspectu ei⁹ tremũt in celo: ⁊ i terra mlĩer nõ formidat. Angeli metuũt in excelsis: ⁊ mulier in terra nõ veretur. Instat opportune: ⁊ vocem suã exaggerat dicens. Miserere mei fili dauid. Non habeo opus sponsore: p me accedo p me obsecro. Miserere mei fili dauid. Quid tibi opus est? Misericordiã quero. Quid pateris? Dolorem quem non suffero. Quid habes? Filia mea captiua tenet̃. Quid illi est? Male a demonio vexat̃. Et qd nũc? Miserere mei dñe: pignus meum cõsumitur: ⁊ pars corpis violatur. Opinio iniqua erit de filia mea. Noli me vereri peccatricẽ ⁊ miserã: qm̃ tu es de⁹ q secreta cõsideras. Filia mea male vexatur. Quid desideras? Ut liberet̃ a dẽmõio. Miserabilis luct⁹ cõclusit vterũ meũ: ⁊ aiaz meã pturbat seeua tempestas. Quid faciã nescio Patitur misera: nec sentit tormenta. Nec mortẽ scit timere: nec vitam sperare: miserere mei. Iacet cõfusa ⁊ causam tormẽti ignorat. Me aspice dñe: me exaudi. Cũ fiducia peto: vide diuturna vulnera mea. Illa patitur ⁊ ego deficio Ad bñ. añ. Egressus iesus secessit in partes tyri ⁊ sydonis ⁊ ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamabat dicẽs: miserere mei fili dauid. Oratio.

D Euotionẽ ppli tui q̃s dñe benignus intende: vt q per abstinentiã macerant̃ in corpe: p fructuz boni operis reficiant̃ in mente. Per. Ad mgt. añ. O mlĩer magna ẽ fides tua: fiat tibi sic petisti.

D A q̃s dñe pplis xpianis: ⁊ Orõ. que pfitentur agnoscere: ⁊ celeste munus diligere qð frequentant. P.

I Feria sexta. Secundum ioannẽ.

N illo tpe. Erat dies festus iudeorum: ⁊ ascendit iesus hierosolymã. Et re. Homelia sci augustini epi. L. i. ca. 5.

M Irũ non esse debet a deo factuz miraculum: mirũ eni esset si homo fecisset. Magis gaudere q̃ mirari debemus: qr dñs noster ⁊ saluator iesus christus homo factus est: q̃ qð diuina miracula inter hoies deus fecit. Plus est enim ad salutẽ nr̃am qð factum est ppter hoies: q̃ qð fecit inter hoies. Et plus est qð vitia sanauit aiarum nr̃arũ: q̃ q sanauit lãguores corporũ moriturorũ. Sed qr ipsa aia non eũ nouerat a quo sananda erat: ⁊ oculos habebat in carne vnde facta corporalia videret: nõdum habebat sanos in corde: vnde deũ latentẽ cogno

sceret: fecit qđ videri poterat: vt sanaret vnde videri nõ poterat. Ingressus est locum vbi iacebat multitudo magna languẽtiũ: cecorũ: claudorũ aridorũ. Et cum esset medicus ⁊ aïarum ⁊ corporũ: ⁊ venisset saluare oẽs aïas crediturorꝫ: de illis lãguẽtib⁹ vnũ elegit quẽ sanaret: vt vnitatẽ significaret.

Si mediocri corde ⁊ qua. Lcõ. ij. si hũano captu ⁊ ingenio cõsideremus facientẽ: ⁊ qđ ad potestatẽ ptinet: nõ magnũ aliqđ pfecit: ⁊ quo ad benignitatẽ parũ fecit. Tot iacebãt: ⁊ vnus curatus est: cum posset vno verbo oẽs erigere. Quid ergo intelligendum est: nisi q: potestas illa ⁊ bonitas illa magis agebat qđ aïe in factis eius ꝓ salute eterna intelligerẽt: q̃ qđ pro temporali salute corpa mererentur. Corporũ eni salus que vera expectatur a dño: erit in fine in resurrectione mortuorũ. Tunc qđ viuet non morietur. Tunc qđ sanabit̃: non egrotabit. Tũc qđ satiabit̃: nõ esuriet: aut sitiet. Tunc qđ nõ renouabitur non veterascet. Nunc vero in illis factis dñi ⁊ saluatoris nr̃i iesu xp̃i: ⁊ cecorum aperti oculi morte clausi sunt: ⁊ paralyticoꝝ mẽbra cõstricta dissoluta sunt: ⁊ qcqđ sanatum est tpaliter in mẽbris mortalibus: in fine defecit. Aïa vero que credidit ad vitã eternã trãsitũ fecit. L. iij.

Anime vero crediture: cuius peccata dimittere venerat: ad cuius lãguores sanandos se hũiliauerat: de hoc lãguido sanato magnũ signũ dedit: cuius rei cuius signi ꝓfundum sacramentũ: q̃tũ dñs donare dignat̃: attẽdentibus vobis: orãdo adiuuãtibus infirmitatẽ nr̃am: loquar vt potero. Quicqđ aũt nõ possum supplebit in nobis ipse: quo adiuuante facio qđ possũ. De hac piscina que quinq̃ porticibus cingebatur in quibus iacebat magna multitudo lãguẽtium assidue tractasse me memini: rem dictur⁹ sum quã cõplares recognoscunt potius q̃ cognoscant. Verũ nihil est ab re etiam nota repetere: vt ⁊ q nõ nouerunt instruãtur: ⁊ qui nouerãt confirment̃. Proinde tanq̃ nota breuiter perstringenda sunt: non ociose inculcãda. Piscina illa ⁊ aqua illa pp̃lm mihi videt̃ significasse iudeorum. Significari eni pp̃ls noie aquarum: aperte nobis indicat in apocalypsi ioãnes: vbi cũ ostẽderentur aque multe: ⁊ interrogasset quid essent: respõsum accepit pp̃lm esse: aquas quas vidisti pp̃li sunt. Ad bñ. añ. Angelus dñi descendebat de celo: ⁊ mouebat̃ aquã ⁊ sanabat̃ vnus. Oratio.

Esto dñe propitius plebi tue: ⁊ quã facis esse deuotã: benigno refoue miseratus auxilio. p. Ad mḡt añ. Qui me sanum fecit: ille mihi dixit: tolle grabatum tuũ ⁊ ambula in pace. Oratio.

Exaudi nos misericors deus: ⁊ mentibus nr̃is gratie tue lumen ostẽde. Per. Sabbo. Scđm matthe.

In illo tpe. Assũpsit iesus petrũ: ⁊ iacobum: ⁊ ioãnem fratrẽ eius ⁊ duxit illos in mõtẽ excelsum seorsũ. Et reli. Homel. scti leonis pape. L. cõ. i. ca. 17

Euãgelica lectio dilectissimi que per aures corpis interiorẽ mentium nr̃arum pulsauit auditũ: ad magni sacramenti nos intelligẽtia vocat. Quã cõspirante gr̃a dei facilius assequemur: si cõsideratiõnẽ nr̃am ad ea que paulo superius sunt narrata referamus. Saluator eni humani gn̄is deus christus cõcedẽs eam fidẽ que impios ad iustitiã: ⁊ mortuos reuocat ad vitã: ad hoc discipulos suos doctrine mõnitis: ⁊ operum miraculis imbuebat: vt idem ⁊ vnigenitus dei ⁊ filius hoïs crederet̃. Nam vnum horũ sine alio nõ ꝓderat ad salutem ⁊ equalis erat periculi: dñm nr̃m iesũ xp̃m aut deum tantũmõ sine hoïe: aut sine deo solum hoïem credidisse: cum vtrũq̃ esset pariter cõfitẽdum. Q: sicut deo ṽa hũaitas: ita hoi ierat ṽa diuinitas.

Ad cõfirmandã ergo huius L. ij. fidei salubritatẽ: interrogauerat discipulos suos dñs iter diuersas aliorum

rum opiniones: qd ipsi de eo crederēt quidue sentirēt. Ubi apl's petrus p reuelationē summi p̄ris corporea superans: 7 hūana transcendēs: vidit oculis mentis: filiū dei viui: 7 cōfessus est gl'iam deitatis: q2 nō ad solā respexit substantiā carnis 7 sanguinis. Tantū q3 in hac fidei sublimitate cōplacuit: vt beatitudinis felicitate dotatus sacram inuiolabilis petre acciperet firmitatē: supra quā fundata eccl'ia portis inferni 7 mortis legibus p̄ualeret. Nec in soluendis aut ligādis quorūcū q3 causis: aliud ratū esset in celo: q̄ qd petri sedisset arbitrio. Hec autē dilectissimi laudate intelligentie celsitudo instruenda erat de inferiori substantie sacramento: ne apl'ica fides ad gloriā cōfitende in xp̄o deitatis euecta: infirmitatis n̄re receptionē indignā impassibili deo atq3 incōgruū iudicaret. Et ita iam in ipso humanā crederet esse glorificatam naturā: vt nec supplicio posset effici: nec morte dissolui. L. iii.

Et ideo dicente dño q̄ oportet eū ire hierosolymā: 7 multa pati a senioribus 7 scribis: 7 principib9 sacerdotū: 7 occidi: 7 tertia die resurgere: cum beatus petrus g superno illustratus lumine de ardētissima filij dei ɔfessiōe feruebat: ɔtumelias illusionū 7 crudelissime mortis opprobriū religioso vt putabat: 7 libero fastidio respuisset: benigna ab iesu increpatione correptus: ad cupiditatē participande cū eo passionis aiatus est. Subsequens eni exhortatio saluatoris hoc inspirauit: hoc docuit: vt volētes eū sequi negarent se sibi: 7 p fide eternorū: leuissimū ducerēt temporalium detrimentū: q2 is demū aiam suā saluā faceret qui eā pro xp̄o pderet nō timeret. Ut ergo istā felicis cōstantie fortitudinē toto apl'i corde cōspicerent: 7 nihil de suscipiēde crucis asperitate trepidarent: vt de supplicio xp̄i non erubescerēt: nec parui pendēdā sibi eā patiētiam crederent: que subitura erat seuitiam passionis: vt nō amitteret gl'iam potestatis: assūpsit iesus petrū 7 iacobū 7 fratrē eius ioānem: 7 cōscenso cum eis seorsum monte p̄celso: clari tatem illis sue glorie demonstrauit. Ad bñ. aña. Assūpsit iesus discipulos suos 7 ascēdit in mōtē 7 trāsfiguratus est ante eos.

Populū tuum q̄s dñe ppi- Orō. tius respice atq3 ab eo flagella tue iracundie clementer auerte. Per.

Ad vesperas. Capitulum.

Fratres: Rogamus vos 7 obsecramus in dño iesu: vt quēadmodum accepistis a nobis qūo vos oporteat ambulare 7 placere deo: sic 7 ābuletis vt abūdetis magis. Hy. Audi beni. 71. ℣. Angelis suis de9 mādauit de te. ℟. Ut custodiāt te in oibus vijs tuis. Ad M. aña. Uisionem quam vidistis nemini dixeritis: donec a mortuis resurgat filius hois. Oratio. 1. thes. ca. 4

Deus qui cōspicis omni nos virtute destitui: interius exteriusq3 custodi: vt ab oibus aduersitatib9 muniamur in corpe: 7 a prauis cogitationibus mūdemur in mēte. p. Dñica. ij. i. xl. ad matu. inita. Nō repellet dñs plebē suā. Q2 i manu eius sunt oēs fines terre. ps. Uenite. 1. Hym. Ex more docti. 73. Ad noc. añ: Seruite. cum rel. fol. 1. ℣. Ipse liberauit me de laqueo venantiū. ℟. Et a verbo aspero. De libro genesis. L. 1.

Senuit autē isaac 7 caligauerūt oculi eius: 7 videre nō poterat 1
Uocauitq3 esau filiū3 suū maiorē 7 dixit ei. Fili mi. Qui respōdit: adsu3. Cui pater: Uides ingt q̄ senuerim 7 ignorem diē mortis mee. Sume arma tua pharetrā 7 arcum: 7 egredere foras: Cūq3 venatu aliqd apprehēderis fac mihi inde pulmētū: sicut velle me nosti: 7 affer vt comedā 7 benedicat tibi aia mea anteq̄ moriar. Qđ cū audisset 2
rebecca: 7 ille abijsset in agrum: vt iussionē patris expleret: dixit filio suo iacob. Audiui patrē tuū loquentē cum esau fratre tuo: 7 dicentē ei. Affer mihi de venatiōe tua: 7 fac cibos vt comedam: 7 benedicā tibi corā dño ante

q̄

q̄ moriar. Nūc ergo fili mi acquiesce
consilijs meis: ⁊ pergens ad gregem
affer mihi duos hedos optimos: vt
faciam ex eis escas pr̄i tuo quib⁹ liben
ter vescitur: quas cū intuleris ⁊ come
derit: bn̄dicat tibi priusq̄ moriatur.
1 ℟. Tolle arma tua pharetrā ⁊ arcū: ⁊ affer
de venatione tua vt comedā. Et bn̄dicat ti
bi aia mea. ℣. Cūq; venatu aliquid attule
ris: fac mihi inde pulmentū vt comedā. Et.
2 QUi ille respōdit. Nosti q̄ Lcō. ij.
esau frater meus homo pilosus
sit: ⁊ ego lenis. Si attrectauerit me pa
ter me⁹ ⁊ senserit: timeo ne putet me si
bi voluisse illudere: ⁊ inducat sup me
maledictionē ꝓ bn̄dictiōe. Ad quem
mater. In me sit ait ista maledictio fili
mi: tm̄ audi vocē meā: ⁊ pgens affer
que dixi. Abijt ⁊ attulit: deditq; ma
tri. Parauit illa cibos sicut nouerat
velle patrē illius: ⁊ vestib⁹ esau valde
bonis: quas apud se habebat domi: i
duit eū. Pelliculasq; hedorū circūde
dit manib⁹: ⁊ colli nuda ꝓtexit. Dedit
q; pulmentū: ⁊ panes quos coxerat
tradidit. Quibus illatis dixit. Pater
mi. At ille rn̄dit. Audio. Quis es tu fi
li mi? Dixitq; iacob. Ego sum esau pri
mogenit⁹ tuus: feci sicut p̄cepisti mihi.
Surge sede ⁊ comede d̄ venatiōe mea
vt bn̄dicat mihi aia tua. Rursum isaac
ad filiū suū. Quomō inquit tā cito inue
nire potuisti fili mi? Qui rn̄dit. Volun
tas dei fuit: vt cito mihi occurreret
2 quod volebā. ℟. Ecce odor filij mei sicut
odor agri pleni quē bn̄dixit dn̄s: crescere te
faciat deus meus sicut harenā maris. Et do
net tibi de rore celi benedictionē. ℣. Deus
aūt oipotēs bn̄dicat tibi atq; m̄ltiplicet. Et.
DIxitq; isaac. Accede huc: L. iij.
vt tangam te fili mi ⁊ probē:
vtrū tu sis filius meus esau: an nō. Ac
cessit ille ad patrē: ⁊ palpato eo dixit
isaac. Vox quidē vox iacob est: sed ma
nus: man⁹ sunt esau. Et non cognouit
eum: qr pilose manus similitudinē ma
ioris expresserant. Bn̄dicens ergo illi
ait. Tu es filius meus esau? Respōdit
ego sum. At ille. Affer mihi inquit de
venatiōe tua fili mi vt comedā: ⁊ bn̄di
cat tibi aia mea. Quos cū oblatos co
medisset: obtulit ei etiā vinū. Quo hau
sto: dixit ad eū. Accede ad me: ⁊ da mi
hi osculum fili mi. Accessit ⁊ osculatus
est eū. Statimq; vt sensit vestimento
rum illius fragrātia: benedicēs ait. Ec
ce odor filij mei: sicut odor agri pleni
cui bn̄dixit dn̄s. Det tibi deus de rore
celi ⁊ de pinguedine terre abūdantiā
frumenti vini ⁊ olei: ⁊ seruiāt tibi po
puli: ⁊ adorent te tribus. Esto dn̄s fra
trum tuorū: ⁊ incuruent᷑ ante te filij
matris tue. Qui maledixerit tibi sit il
le maledictus: ⁊ q bn̄dixerit tibi bn̄di
ctionib⁹ repleat᷑. ℟. Det tibi deus de ro
re celi: ⁊ de pinguedine terre abūdantiā: ser 3
uiant tibi tribus ⁊ ppl'i. Esto dn̄s fratrū tuo
rum. ℣. Et incuruentur ante te filij matris
tue. Esto dn̄s. In. ij. noct. aīa. ⁊ psal. de
psal. fol. 3. ℣. Scapulis suis. ⁊c. ℟. Et
sub pen. ⁊c. Sermo sci ioannis os aurei.
4 POrtabat rebecca geminos in vte
ro frēs: ante ortus principia bel
latores. Certantes filios mater ante
sentit: q̄ nouit: ante patit᷑: q̄ videt an
te sustinet: q̄ agnoscit. Licuit filiorum
bella sentire: quos nōdū licuit genera
re. Certamē inter fratres in vtero ge
ritur: bellū inter non natos cōmittitur:
materna viscera quatiunt᷑. Nec ad or
tus principia properat᷑: sꝫ ante princi
5 pia noua certamina celebrant᷑. Vellē
causas tanti certaminis nōscere: vellē
isti⁹ pugne negocia tractare. Quid in
tercesserat? Quid factū fuerat? Que
pugnādi ratio? Que causa vincendi?
Quo spectatore id gerit᷑? Quo iudice
celebratur? Quid victori ꝓmittitur?
Quid victo econtrario denegatur? 4
Quis certa᷑ docuerat? Quis pugnare
mōstrarat. ℟. Dum exiret iacob de terra
sua vidit gloriā dei ⁊ ait. Quā terribilis est lo
cus iste: nō est hic aliud nisi domus dei ⁊ por
ta celi. ℣. Uere deus est in loco isto: ⁊ ego
6 nesciebam. Quam. Lectio quinta.
SEd notū est cūctis istorū certami
ne

ne fratrū: causas duoꝝ exprimi po-
puloꝝ. Uult eni deus ante ondere fu
tura ꝙ veniāt: ante vētura mōstrare:
ꝙ fiāt. Ceterū ꝑiudicare nō potest pu
gna: si pugne nō cōsentiant merita. Sȝ
futuroꝝ ꝑscius deus mōstruosum cer
tamē voluit exerceri. Dat certādi affe-
ctus: vincēdi vota ostēdit: se spectato-
rem cōstituit: se iudicē demonstrauit.
Adeo gerit certamē ꝑsente deo q ge-
nuit: ⁊ matre teste que sentit. Sed ma-
ter certamē sentire potuit: videre nō
potuit: deniqȝ interrogat dn̄m. Quid
est inqt dn̄e istō qd̄ gerit. Quid ē inqt
quod in vtero meo te teste tractatur?
Quid facient nati: q sic luctant innati:
5 Aut que natorū vota suscipiam: cū sic
luctamine innatorū concutiar. R. Si
dn̄s deus meus fuerit mecū in via ista p quā
ego ābulo: ⁊ custodierit me: ⁊ dederit mihi
panē ad edendū: ⁊ vestimētū quo operiar: ⁊
reuocauerit me cū salute. Erit mihi dn̄s in
refugiū: ⁊ lapis iste in signū. V. Surgēs er-
go mane iacob tulit lapidē quem supposue-
rat capiti suo: ⁊ erexit in titulū: fundēsqȝ ole
um desuper dixit. Erit. Lectio. vi.

Duo sunt inqt dn̄s ppli in vtero
tuo: ⁊ due gētes de vētre tuo diuidēt:
⁊ ppls pplm superabit: ⁊ maior serui
et minori. O veneranda ꝑscientia dei:
designant in vtrisqȝ fratrib⁹ gentes:
in singulis ppli declarātur: immo ipsi
gentes ⁊ populi nūcupant. Futurarū
sobolū noīa innatis ferunt: ⁊ adhuc
innatorū noīa ignorant. Dicunt enim
parētes: q necdū filij nomē acceperāt.
Appellant pr̄es: q nati nō fuerant: vt
fierent genitores anteꝙ filij: fierēt pa
rentes anteꝙ nati. Ostendunt ambo-
rum merita: ⁊ opationis nōdū est cau
sa. Quid quisqȝ mereat edicit: ⁊ me-
riti cause silent. Sētētia a deo ꝓfert:
⁊ adhuc q meret non nascitur. Iudi-
ciū diuinitus celebrat: ⁊ adhuc in vte
ro q iudicatus est detinet. Precedit
mores iudiciū: sententia actibus prior
est. Nec expectat tēpus vt merita di
sponant. Dispensatoris potētia ante

nouit oīa: ꝙ nascant. R. Erit mihi dn̄s
in deū ⁊ lapis iste quem erexi in titulū voca-
bit dom⁹ dei: ⁊ de vniuersis que dederis mi
hi. Decimas ⁊ hostias pacificas offerā tibi.
V. Si reuersus fuero ꝓspere ad domū p̄ris
mei. Decimas. In .iij. noc. aīe ⁊ psal.
de psal. fol. 5. V. Scuto cir. R. Nō time
bis. ⁊c. Secundum matheum.
In illo tpe. Assumpsit iesus petrū ca. 12
⁊ iacobū: ⁊ ioānē fratrē eius: ⁊ duxit
illos in montē excelsum seorsum. Et
rel. Homelia sc̄i ambro. epi. Lcō. vij.

Dico aūt vobis vere sunt aliqui 7
hic stātes q nō gustabūt mortē
donec videant regnū dei. Semp dn̄s
sicut ad p̄mia erigit futura virtutum:
atqȝ vtilē secularium rerū docet esse
cōtemptū: ita etiā infirmitatē mentis
humane presentiū remuneratione su-
stentat. Arduū quippe est crucē tolle
re: ⁊ aīam periculis: morti corpus of-
ferre. Negare qd̄ sis: cū velis esse qd̄
nō sis. Raroqȝ ꝙuis excelsa virtus: fu
turis cōmutat ꝑsentia. Difficile quip- 8
pe videtur hoībus: vt spē periculis
emant damnoqȝ ꝑsentiū future locū
mercent etatis. Ergo bonus ⁊ mora
lis magister: ne qs desperatiōe frāga-
tur aut tedio: qm̄ vite dulcis illecebra
cōstantē quoqȝ mulcet affectū: cōtinu
os vīuēdi successus fidelib⁹ pollicet:
Erigunt eni solatia sub metu mortis:
magnusqȝ amor vite p̄ntis itegre blā-
ditias spei: cum appetite salutis terro
re cōpensat. R. Dixit angelus ad iacob.
Dimitte me aurora est: rn̄dit ei nō dimittā
te nisi bn̄dixeris mihi: ⁊ bn̄dixit eū in eodē
loco. V. Cūqȝ surrexisset iacob ecce vir lu-
ctabat cum eo vsqȝ mane: ⁊ cū videret ꝙ eū
superare non posset: dixit ad eum. Dimitte.

Non habes igit qd̄ que- L. viij.
ras: nō habes qd̄ excuses. Arbi 9
ter oīum dedit ⁊ virtutū p̄miū ⁊ infir
mitatis remedium: vt ꝑsentibus susti-
neat infirmitas: virtus futuris. Si for
tis es: cōtemne mortē: si imbecillis es
fuge. Sȝ nemo potest fugere mortē:
nisi vitā sequat. Vita tua xp̄s est: ipsa
est

est vita q̃ mori nescit: itaqȝ si volumus
morte nõ timere: stemus vbi xp̃s est:
vt de nobis dicat. Uere sunt aliqui hic
stantes: qui nõ gustabũt morte. Non
satis est stare: nisi vbi xp̃s est stet. So-
li eni nõ queũt gustare morte: qui pos-
sunt stare cum xp̃o. In quo licet ex ver
bi ipsius q̃litate perpẽdere: ne tenueȝ
quideȝ sensum mortis habituros: qui
xp̃i videant meruisse cõsortia: certe ⁊
si mors corpis libãdo gustet: vita aĩe
8 possidẽdo teneat. ℟. Uidi dñm facie ad
faciẽ. Et salua facta est aĩa mea. ℣. Et dixit
mihi nequaq̃ȝ vocaberis iacob: sed israel erit
nomen tuum. Et. Lectio nona.
Sed qd est gustare morte: ne for-
te queadmodũ panis vita est: ita etiaȝ
panis mors sit. Sunt eni qui mãducãt
panẽ doloris: sunt etiã ethiopũ ppl̃i q
acceperũt in escã draconẽ. Absit a no-
bis venenum draconis vorare: habe-
mus eni panẽ verum qui descẽdit de
celo. Panẽ illum mãducat: qui ea que
scripta sunt seruat. Sunt ergo q mor-
tem nõ gustent: donec videãt regnuȝ
dei. Sunt ⁊ q mortem nõ videãt: sicut
scriptũ est. Quis est hõ qui viuet ⁊ nõ
videbit morte? Sȝ quis est hõ qui nõ
moriat: cũ resurrectio nisi mortis esse
nõ possit? Quãuis de enoch ⁊ de helia
nullã mortem corpis accepimus: ⁊ de
ioãne euãgelista dñs dixerit. Sic eum
volo manere donec veniaȝ. Qd nõ de
vno ioãne hic putemus expressum: sȝ
gñale de multis hoc esse p̃ceptum: nõ
hic mors corpis sed anime denegat:
Sunt enim q mortui viuũt qm̃ sunt q
mortui sunt viuentes: sicut illa que vi-
uens mortua est sicut scriptũ est. Ueni
9 at mors sup eos: ⁊ descẽdant in infernũ
viuẽtes. ℟. Cũ audisset iacob q esau ve-
niret cõtra eũ diuisit filios suos ⁊ vxores di-
cens: si percusserit esau vnã turmaȝ saluabit
altera. Libera me dñe qui dixisti mihi multi-
plicabo semẽ tuũ sicut stellas celi: ⁊ sicut ha-
renã maris que pre multitudine nũerari nõ
potest. ℣. Dñe qui dixisti mihi reuertere in
terrã natiuitatis tue: dñe qui pascis me a iu-
uentute mea. Libera. ℟. Duȝ iret iacob de 10
bersabee ⁊ pergeret aram locutus est ei dñs
dicẽs. Terraȝ in qua dormis tibi dabo ⁊ se-
mini tuo. ℣. Edificauit ex lapidib⁹ altare in
honore dñi fundẽs oleũ desup: ⁊ bñdixit eũ
deus dicẽs. Terrã. ℟. Apparuit deus ia-
cob ⁊ bñdixit eũ ⁊ dixit ego sum de⁹ bethel 11
vbi vnxisti lapidẽ ⁊ votũ vouisti mihi. Cre-
scere te faciam ⁊ multiplicabo te. ℣. Uere
dñs est in loco isto: ⁊ ego nesciebam. Cresce
re. Ad lau. aña. Domine labia mea aperi-
es ⁊ os meum annunciabit laudem tuã. ℣.
Miserere. cum reliqs .16. Aña. Dexte
ra domini fecit virtutem: dextera dñi exal-
tauit me. ps. Cõfitemini. 8. Añ. Factus
est adiutor me⁹ deus meus. ps. Deus de⁹
meus. cũ rel. 6. Añ. Trium puerorum can
temus hymnũ quẽ cãtabãt in camino ignis
bñdicẽtes dñm. Añ. Statuit ea in eternuȝ
⁊ in seculũ seculi: p̃ceptũ posuit ⁊ nõ preteri
bit. Cap. Fratres ro. 77. hym. Jam xp̃e.
74. ℣. Angelis suis. ⁊c. ℟. Ut custodiant.
Ad bñ. añ. Assumpsit iesus discipulos su-
os ⁊ ascendit in montem ⁊ trãsfiguratus est
ante eos. Oro. Deus qui cõspicis. Ad
p̃mã ⁊. iii. añ. Dñe bonũ est nos hic esse: si
vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnuȝ
moysi vnũ ⁊ helie vnũ. Cap. Frẽs rog. 77.
℟. bĩ. Ipse liberauit me. De laqueo venã-
tium. ℣. Et a verbo aspero. ℟. De laqueo.
℣. Glia. ℟. Ipse ℣. Scapulis suis obum
brabit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperabis.
Ad. vi. añ. Faciamus hic tria tabernacula 1. thes
tibi vnũ: moysi vnũ: ⁊ helie vnũ. Cap ca. 4
Hec est enim volũtas dei scifica-
tio vestra: vt abstineatis vos a forni-
catiõe: vt sciat vnusquisqȝ vrm̃ vas su
um possidere in scificatiõe ⁊ honore.
℟. bĩ. Scapulis suis. Obũbrabit tibi. ℣.
Et sub pennis eius sperabis. ℟. Obũbrabit.
℣. Glia. ℟. Scapulis suis. ℣. Scuto cir
cũdabit te veritas eius. ℟. Nõ timebis a ti-
more noctur. Ad. ix. añ. Uisionẽ quaȝ vidi- 1. thes
stis nemini dixeritis: donec a mortuis resur ca. 4.
gat filius hominis. Capitulum.
Non eni vocauit nos deus in imũ
dicia sed in sanctificationem: in christo
iesu dño nr̃o. ℟. bĩ. Scuto circũdabit te.

Ueritas eius. ℣. Nō timebis a timore nocturno. ℟. Ueritas. ℣. Gloria. ℟. Scuto circū. ℣ Angelis suis de⁹ mādauit de te. ℟. Ut custodiant te in oibus vijs tuis. Ad vel.añ. Dixit dñs. cū rel. 7. Cap. Frēs rogamus. Hym. Aures ad nr̄as. 74. ℣ Angelis suis. ℟. Ut custodiant. ₇c. Ad mḡt.añ. Uisionē quā vidistis nemini dixeritis: donec a mortuis resurgat filius hois.

ca. 8. Feria scda. Secundū ioānem. In illo tpe. Dixit iesus turbis iudeorū. Ego vado ₇ queritis me ₇ in pctō vr̄o moriemini. Et rel. Homel. sancti augustini epi. Lectio pma. Locut⁹ est dñs iudeis dicēs. Ego vado ₇ q̄ritis me: nō desiderio: sʒ odio Nā illū postea ꝙ abscessit ab oculis hominū inquisiere ₇ q oderāt: ₇ qui amabāt: illi psequēdo: isti habere cupiēdo. In psalmis ait ipse dñs p ꝑphetā. Periit fuga a me: ₇ nō est q requirat aīaʒ meaʒ. Et iterū ait alio loco in psalmo. Cōfundant ₇ reuereant: requirētes aiam meam. Culpauit q nō requirerent: damnauit q requirerēt. Malū est eni nō q̄rere aiam christi: sed quomodo eam quesierūt discipuli. Et malum est q̄rere aiam christi: sʒ q̄no eaʒ quesierūt iudei. Illi eni vt haberēt isti vt perderent. Deniqʒ isti qꝛ sic querebāt malo: corde pūerso: quid secut⁹ adiunxit: Queritis me: ₇ ne putetis quia bene me queratis: in pctō vestro moriemini. Hoc est christū male querere: i pctō suo mori. Hoc est illū odisse: per quē solū potest saluus eē. Cū eni hoies quorū spes in deo est: nō debeāt mala reddere pro malis: reddebāt isti mala pro bonis. Prenūciauit ergo illis deus: dixitqʒ sententiā prescius ꝙ in peccato suo morerentur. Lco.ij. Deinde adiūgit. Quo ego vado vos nō potestis venire: hoc ₇ discipulis alio loco dixit: nec tn̄ eis dixit: i peccato vr̄o moriemini. Quid auteʒ dixit qd ₇ istis: Quo ego vado: vos venire nō potestis modo. Nō abstulit speʒ: sed pdixit dilationē. Quādo eni hoc discipulis dñs loquebat tūc nō poterāt venire quo ille ibat: sʒ postea venturi erāt. Isti aūt nūꝗ quib⁹ prescius dixit: in pctō vestro moriemini. His auditis verbis: q̄no solent carnalia cogitātes: ₇ secundū carnē iudicātes: ₇ totū carnaliter audientes: atqʒ sapiētes dixerūt. Nūqd interficiet semetipsuʒ: qꝛ dicit quo ego vado vos non potestis venire: Stulta verba oino: ₇ insipientie plena: quid eni: nō poterāt illo venire quo ille perrexisset: si interficeret semetipsum: nūquid nō ipsi erant morituri: Quid est ergo: Nūqd nō interficiet semetipsum: qꝛ dixit: quo ego vado vos nō potestis venire: Si de morte hois diceret: quis hoiuʒ nō morit. Ergo quo ego vado dixit: nō quo itur ad mortē: sʒ quo ibat ipse post mortē. Lcō.iij. Illi vtiqʒ non itelligētes ista rn̄derunt. Et dñs ad eos qui terrena sapiebāt: quid ait: Et dicebat eis. Uos de deorsum estis: ₇ terrena sapitis: qꝛ sicut serpētes terrā māducatis. Quid est terrā māducatis: Terrenis pascimini: terrenis dlectamini: terrena inhabitatis: sursum cor nō habetis. Uos deorsum estis: ego nō sum de hoc mūdo. Q̄uo eni erat de mundo: p quē factus est mūdus: Oēs de mūdo post mundū: qꝛ prius mūdus: ₇ sic hō de mūdo. Prius autē christus ₇ dein de mundus: qm̄ ante mundū christus: ante xp̄m nihil: qꝛ in ꝑncipio erat verbum: oia per ipsuʒ facta sunt. Si ergo erat ille de supernis: de quib⁹ supernis: De aere: Absit. Ibi ₇ aues volitant. De celo qd videmus: Et hoc absit. Ibi ₇ stelle ₇ sol ₇ luna circūeunt. De āgelis: Neqʒ hoc itelligatis. Per illū ₇ angeli facti sunt: p queʒ oia facta sunt. De quib⁹ ergo supernis xp̄s: Ab ipso patre. Nihil illo superius: q verbum genuit equale sibi: coeternuʒ sibi vnigenitū sibi: sine tpe: p queʒ cōderet tpa. Sic ergo accipe xp̄m de supernis: vt excedas cogitatiōe tua oē qd factū est: vniuersam oino creaturā oē corpus

pus: oēm cōditū spm: omnē rem que
quomō mutabilē: totū excede: sicut ex
cessit ioānes vt cōtingeret. In princi
pio erat verbū τ verbū erat apud de
um: τ deus erat verbum. Ad bn̄. aña.
Ego pricipiū qui τ loquor vobis. Oratio.
Presta q̄s oīpotens deus: vt fa
milia tua que se affligendo carnē
ab alimentis abstinet: sectādo iusticiā
a culpa ieiunet. Per. Ad. M. añ. Qui
me misit mecū est: τ nō reliquit me solum q̄
que placita sunt ei facio semper. Oratio.
Adesto supplicatiōibus nr̄is oī
potēs deus τ quibus fiduciam
sperāde pietatis indulges: cōsuete mi
sericordie tribue benignus effectum.
Per dn̄m. Feria.iij. Scd'm mattheū.
In illo tpe. Locut⁹ est iesus ad tur
ca.23. bas τ ad discipulos suos dicēs.
Sup cathedrā moysi sederūt scribe τ
pharisei. Oīa ergo quecūq3 dixerint
vobis seruate τ facite. s'm vero opa eo
rum nolite facere. Et reliqua. Home
lia sancti hieronymi presbiteri. Lcō.j.
Quid mansuetius: q̄d benignius
dn̄o? Temptat a phariseis: cōfrin
gunt insidie eorū: τ s'm psalmistam sa
gitte paruulorū facte sunt plage eorū:
τ nihilomin⁹ ppter sacerdotiū τ nois
dignitatē hortat ppl'os: vt subijcian
tur eis: nō opa s3 doctrinā cōsideran
tes. Qd aūt ait sup cathedrā moysi se
derūt scribe τ pharisei: p cathedram
doctrinā legis ostēdit. Ergo τ illud qd
dicit in psalmo. In cathedra pestilen
tie nō sedit: τ cathedras vendētiū co
lūbas euertit: etiā p cathedrā doctri
nā debemus accipe. Alligāt aūt one
ra grauia τ iportabilia: τ imponūt ea
in humeros hoīum: digito aūt suo no
lunt ea mouere. Hoc gn̄aliter aduer
sus oēs magistros dictū est qui gran
dia iubēt: τ minora nō faciūt. Notan
dū autē q humeri τ digiti: τ onera τ
vincula q̄bus alligātur onera: spūali
ter intelligenda sunt. Oīa vo sua opa
faciūt: vt videant ab hoīb⁹. Quicūq3
igit ita facit quodlibet vt videat ab
hoībus: scriba est τ phariseus. Lcō.ij.
Dilatant philateria sua: τ magni
ficāt fimbrias. Amāt quoq3 pri
mos accubitus i cenis: τ pmas cathe
dras in synagogis: τ salutatiōes in fo
ro: τ vocari ab hoībus rabbi. Ue vo
bis miseris: ad quos phariseorū vitia
trāsierūt. Dn̄s cū dedisset mandata
legis p moysen: ad extremū itulit. Li
gabis ea in manu tua: τ erūt immota
ante oculos tuos. Et est sensus. Pre
cepta mea sint in manu tua: vt ope cō
pleant. Sint ante oculos tuos: vt die
ac nocte mediteris in eis. Hoc phari
sei male iterpretātes scribebāt in mē
branulis decalogū moysi idest decē le
gis vba cōplicātes ea τ ligātes in frō
te: τ quasi coronā capiti facientes: vt
semp āte oculos mouerent. Qd vsq3
hodie indi τ pse τ babylonij faciūt: τ
q hoc habuerit q̄si religiosus in ppl'o
iudicat. Iusserat quoq3 aliud moyses
vt in quattuor āgulis palliorū hiacyn
thinas fimbrias facerēt: ad israelis po
pulū dignoscēdū: vt quō in corporibus
signa circūcisio iudaice gentis daret:
ita vestis hēret aliquā differētiā. L.iij.
Superstitiosi magistri captantes
aurā popularē: atq3 ex mulierculis sectātes lucra: faciebāt grādes fim
brias: τ acutissimas in eis spinas liga
bant: vt videlicet ambulātes τ seden
tes interdū pungerent: τ q̄si hac cō
monitiōe retraherent ad officia dei τ
ad ministeria seruitutis eius. Qr ergo
dixerat dn̄s opa sua oīa faciunt: vt vi
deātur ab hoībus: qd gn̄aliter accusa
rat: nunc in partes diuidit. Pittaciola
illa decalogi philateria vocabāt: q q̄
cūq3 habuisset ea: q̄si ad custodiā τ mu
nimentū sui haberet: nō intelligētib⁹
phariseis: q hec in corde portāda sint
nō in corpe: alioquin τ armaria τ ar
ce habent libros: τ dei noticiā non ha
bent. Hec apud nos superstitiose mu
liercule in paruulis euāgelijs: in cru
cis ligno τ in istiusmodi rebus: que ha
bent q̄dē çelum dei: sed nō iuxta scien
tiam

tiã vsqꝫ hodie factitãt: culicẽ liquãtes ⁊ camelũ glutiẽtes. Ad. bñ. añ. Unus ẽ eni magr̃ vester qui i celis est xp̃s dñs. Oõ.

PErfice q̃s dñe benignꝰ in nobis obseruãtie scẽ subsidiũ: vt te que autore facienda cognouimus: te operante impleamus. Per. Ad. M. aña. Oẽs aũt vos frẽs estis: ⁊ patrẽ nolite vocare vobis sup terrã: vnus est eni pater vester: q̃ in celis est: nec vocemini magistri: qꝛ magister vester vnus est christus. Oratio.

PRopitiare dñe supplicatiõibus nr̃is: ⁊ aiarũ nr̃arũ medere languoribus: vt remissiõe percepta: in tua semper bñdictione letemur. Per. ¶ Feria quarta. Secũdũ mattheum.

ç.20. IN illo tp̃e. Ascendens iesus hierosolymã: assumpsit duodecim discipulos suos secreto: ⁊ ait illis. Ecce ascẽdimus hierosolymã: ⁊ filius hois tradet̃ pricipibꝰ sacerdotũ ⁊ scribis: ⁊ cõdẽnabũt eũ morte. Et reł. Home. scti ambrosii epi. Lectio prima.

COnsiderandũ est que mr̃ filioꝝ zebedei cũ filijs ⁊ ꝓ filijs petat. Mater est vtiqꝫ cui ꝓ filioꝝ honore sollicite: imoderatioꝛ qdẽ: sꝫ tñ ignoscenda mẽsura votoꝝ est. Atqꝫ mater etate longeua: studio religiosa: solatio destituta: que tunc tẽporis quãdo vel iuuanda: vel alenda foret valide prolis auxilio: abesse sibi liberos patiebat̃: ⁊ volũtati sue mercedẽ sequẽtiũ xp̃m ptulerat filioꝝ. Qui p̃ria voce vocati a dño vt legimꝰ: relictis retibus ⁊ p̃re secuti sunt eũ. Hec igit̃ studio materne sedulitatis indulgẽtioꝛ obsecrabat saluatorem dicens. Dic vt sedeant hi duo filij mei: vnus ad dexterã tuã: ⁊ alius ad sinistrã in regno tuo. Et si erroꝛ: pietatis tñ erroꝛ est. Nesciũt eni viscera materna patiẽtiã. Et si voti auara: tñ venerabilis cupiditas: que nõ pecunie est auida: sꝫ gratie. Nec inuerecunda petitio que nõ sibi sꝫ liberis cõsulebat. Lcõ. ij.

MAtrem considerate: matrẽ cogitate. Sed nihil mirum si vilis vobis videt̃ circa filios affectus parentũ: qui etiã oĩpotẽtis p̃ris vilẽ putatis eẽ circa vnigenitũ filiũ charitatẽ. Dñs celi atqꝫ terrarũ verecũdabat̃: vt secundũ assumptionẽ carnis ⁊ virtutis aĩe loquar: verecũdabat̃ inq̃ ⁊ vt ipsius verbo vtar: cõfundebat̃ matri ꝓ filijs postulãti: etiã sue sedis cõsoꝛtium denegare. Uos eterni dei filiũ ꝓpriũ: iterdũ ꝓ misterio stare ꝯtẽditis: interdũ famulatoꝛiũ: hoc est nõ ex maiestatis vnitate sꝫ ex p̃ris p̃ceptiõe vultis ciꝰ eẽ cõsensũ. Et negatis hoc deo xp̃o dei filio: qd̃ ille hoibꝰ apte noluit denegar̃. Cõsiderabat eni mr̃is dilectionẽ q̃ filioꝝ mercede grãdeuã solabat̃ senectã ⁊ desiderijs licet fessa mr̃nis charissimoꝝ pignoꝝ tollerabat absentiã.

COnsiderate etiam feminã Lcõ. iij. hoc est sexum fragilioꝛem: quaꝫ dñs propria nõduꝫ cõfirmauerat passiõe. Considerate inq̃ eue illius prime mlĩeris hereditatẽ trãsfusaꝫ i oẽs: immoderate cupiditatis successiõe labẽtẽ: quã dñs adhuc ꝓprio sanguine nõ redimerat: nõdũ inolitã affectibꝰ oĩuꝫ imodici ꝯtra fas honoris appetẽtiaꝫ suo iesus cruoꝛe diluerat. Hereditario igit̃ mulier delinq̃bat erroꝛe. Et quid mirũ si mr̃ ꝓ filioꝝ suoꝝ p̃latiõe exorat: qd̃ est tollerabilius q̃ ꝓ se: nõ etiã apli ipsi iter se sicut legimus: de sui prelatione certabãt. Nõ debuit igit̃ medicus oĩum destitutã matrẽ: ⁊ egraꝫ adhuc mentẽ pudoris cõuitio sauciare: ne postulato sibi superiꝰ denegato q̃si imoderate petitiõis dãnata mereret. Deniqꝫ dñs q honorãdã sciret eẽ pietatẽ: nõ mulieri sꝫ filijs eius rñdit dicẽs: potestis bibere calicẽ quẽ ego bibiturus sum? Dicentibꝰ aũt illis possumus ait illis iesus. Calicẽ qdẽ meũ bibetis: sedere aũt ad dexterã meã vel ad sinistrã nõ est meũ dare vobis: sꝫ qbus paratũ est a p̃re meo. Ad bñ. añ. Ecce ascẽdimus hierosolymã ⁊ filius hominis tradet̃ ad crucifigendum. Oratio.

POpulũ tuum quesumus dñe ꝓpitiꝰ respice: ⁊ quos ab escis carnalibꝰ

p̄cipis abstinere: a noxijs quoq₃ vitijs cessare concede. Per. Ad. M. añ. Tradetur enim gentibus ad illudendum ⁊ flagellandum ⁊ crucifigendū. Oratio.

D Eus innocētie restitutor ⁊ amator: dirige ad te tuorum corda seruorum: vt spūs tui feruore cōcepto: ⁊ in fide inueniantur stabiles: ⁊ in opere efficaces. Per. in vnita. Fer. v. Scdm̄ lucam.

ca. 21. I N illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Homo quidam erat diues: ⁊ induebat᷑ purpura ⁊ bysso: ⁊ epulabat᷑ quotidie splendide. Et rel. Home. sci grego. pape. L. i.

I N verbis sacri eloquij frēs charissimi p̄us seruanda est veritas historie: ⁊ postmodū requirenda spiritualis intelligētia allegorie. Tūc nāq₃ allegorie fructus suauiter capit᷑ cū prius per historiā veritatis radice solidat᷑. Sed q̄ nōnūq̄ allegoria fidem edificat ⁊ historia moralitatē: nos q auctore deo iā fidelib⁹ loquimur: nō ab re credimus: si ipsum loquendo ordinem postponam⁹. Quaten⁹ q fidem infirmā tenetis prius de allegoria aliq̄d breuiter audire debeatis: ⁊ q̄d vobis de moralitate hystorie valde est necessariū: hoc in expositionis nr̄e ordine seruet᷑ extremum q̄ ea plerūq₃ solent melius recoli: que contingit postmodum audiri. Sensus ergo allegoricos sub breuitate trāscurrimus: vt ad moralitatis latitudinem citius venire valeamus. Lectio secūda.

H Omo quidam erat diues: ⁊ induebatur purpura ⁊ bysso: ⁊ epulabatur quotidie splendide. Quē fratres charissimi: quem diues iste qui induebat᷑ purpura ⁊ bysso: ⁊ epulabat᷑ quotidie splendide: nisi iudaicum populum significat: qui cultum vite exterius habuit: qui accepte legis delitijs ad nitorem vsus est glorie: non ad vtilitatē. Quem vero laçarus vlceribus plen⁹: nisi gentilem populum figuraliter exprimit: qui dum conuersus ad deum peccata sua confiteri nō erubuit: huic vulnus in cute fuit. In cutis q̄ppe vulnere: virus a visceribus trahitur: ⁊ foras erumpit. Quid ergo est peccatorum cōfessio: nisi quedam vulnerū ruptio: Q̄ peccati virus salubriter aperitur in confessione: quod pestifere latebat in mente. Vulnera etenim cutis in superficiem trahunt humorem putredinis. Et confitendo peccata quid aliud agimus: nisi malum q̄d in vobis latebat aperimus. Lectio. iij.

S Ed laçarus vulneratus cupiebat saturari de micis que cadebant de mensa diuitis: ⁊ nemo illi dabat: quia gentilem quēq₃ ad cognitionem legis admittere superb⁹ ille popul⁹ despiciebat: qui dum doctrinam legis non ad charitatem habuit sed ad elationē: quasi de acceptis operibus timuit. Et quia ei verba defluebant de scientia: quasi mice cadebant de mensa. At contra iacentis pauperis vulnera lingebant canes. Nonnunq̄ solent in sacro eloquio per canes predicatores intelligi. Canum etenim lingua vulnus dū lingit curat. Q̄ ⁊ doctores sancti dū in confessione peccati nostri nos instruunt: quasi vulnus mentis per linguā tangunt. Et quia nos loquendo a peccatis eripiunt: quasi tangendo vulnera ad salutem reducūt. Quia enim canum nomine predicatorum lingua designatur: audi dn̄m per psalmistā dicentem. Lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso. Ex iudeis quippe ifidelibus sancti predicatores electi sunt qui in ostensionem veritatis cōtra fures latronesq₃ venientes magnos pro domino: vt ita dicam: latratus dederūt. Ad bn̄. añ. Fili recordare: quia recepisti bona in vita tua: ⁊ lazarus similiter mala.

P Resta nobis quesumus Oratio. domine auxilium gratie tue: vt ieiunijs ⁊ orationibus conuenienter intenti: liberemur ab hostibus mentis ⁊ corporis. Per dominum nostrum. Ad. M. añā. Diues ille guttam aque petijt: qui micas panis lazaro negauit. Orō.

Adesto

Adesto dñe famulis tuis: ꝛ perpetuam benignitatē largire pōscētibus: vt his q te auctore ꝛ gubernatore gloriātur: ꝛ cōgregata restaures: ꝛ restaurata cōserues. Per. Feria. vi.

ca. 2. In illo tpe. Dixit ie- Scdm mat. sus discipulis suis ꝛ turbis iudeorum. Homo erat paterfamilias q plātauit vineam ꝛ sepe circūdedit eā. Et reliqua. Homelia sci ambro. epi. Lectio. j.

Pleriqꝫ varias significatiōes de vinee appellatione deriuāt. Sed euidenter esaias vineā dñi sabbaoth domū isrl esse cōmemorat. Hanc vineam qs alius nisi deus cōdidit? Hic est ergo q locauit eā: ꝛ peregre ꝓfectus est. Non quia ex loco ad locum ꝓfectꝰ est dñs: qui vbiqꝫ semꝑ presens est: ſꝫ quia presentior est diligentibus: negligentibꝰ abest. Multis aūt temporibꝰ absfuit: ne ꝓpera videret exactio. Nā quo idulgentior liberalitas: eo inexcusabilior puaricatio. Unde scdm mattheum habes: quia ꝛ sepe circūdedit eā: hoc est diuine custodie munitiōe vallauit ne facile pateret incursibꝰ bestiarū. Et fodit in ea torcular. Quō intelligimus quid sit torcular: nisi quia forte psalmi de torcularibꝰ inscribūtur eo ꝙ in his mysteria dñice passionis modo musti: scto feruēte spiritu prophetarū ardētius estuarūt. Deniqꝫ ebrij putabātur: qbus spūs sanctus inundabat. Ergo ꝛ hic fodit torcular: in quo vue rationalis fructus interior spirituali infusione deflueret. Lectio scda.

Edificauit turrim: verticē sancte legis attollens: atqꝫ ita hāc vineam munitā: īstructā: ornatā locauit iudeis. Et tpe fructuū seruulos suos misit. Bene tempus fructuū posuit: non prouentuū. Nullus eni fructus extitit iudeorū: nullus vinee huius prouentus. Deniqꝫ dñs ait. Expectaui vt facere vuas fecit autem spinas. Itaqꝫ nō leticie vino: nō spirituali musto: ſꝫ cruento prophetarum sanguine: torcularia redūdarūt. Deniqꝫ hieremias in lacum missus est. Hec enim erant iā torcularia iudeorum: non vino repleta: ſꝫ rubore. Et licet generaliter prophete videantur exprimi: dat tamē lectio vt illum qui lapidatus est naboth esse credamus. Cuius ꝛ si nullū acceperimus propheticū verbū: accepimus tamen ꝓpheticum factū: qꝛ multos ꝓ vinea futuros martyres proprio sanguine prophetauit. Quis autem est ille qui i capite vulneratꝰ est? nimirū esaias: cuius facilius cōpagem corporis sera diuisit: ꝙ fidē inclinauit: constantiā ue detriuit: aut vigorē mētis excecuit. L. iij.

Igitur factum est vt cuꝫ plures alios destinasset: ꝛ quos iudei in honores ꝛ inanes sibi de quibus nihil potuerūt proficere dimiserunt: nouissime etiā filium suum vnigenitū mitteret. Quem perfidi quasi heredē remouere cupientes: occiderunt crucifigendo: eiecerunt negādo. Breuiter itaqꝫ ꝙ magna ꝙ multa? Primum quia naturalis est bonitas: que plerūqꝫ credit indignis. Deinde quia postremum malorum remediū christus aduenit. Tūc quoniā q heredē negat de auctore desperat. Heres aūt xps: idēqꝫ testator: heres qꝛ morti ꝓprie semꝑ superuiuit ꝛ testamētorꝫ que ipse cōtulit tāꝙ hereditaria in nr̄is ꝓfectibꝰ emolumēta cōsequit̄. Pulchre ergo iterrogat vt sua seipsi dānent sententia: venturum aūt dicit dñm vinee: ꝙ i filio adsit etiā paterna maiestas vel ꝙ vltimis tpibꝰ ꝑsentior hūanis aspiret affectibus. Ipsi itaqꝫ in se sententiā dicūt: vt mali pereant: ꝛ ad alios colonos vinea trāsferatur. Qui ergo sint coloni: que vinea cōsideremus. Uinea typus noster est: qꝛ populus dei vitis eterne radice fundatur. Ad bn̄. aña. Malos male perdet: ꝛ vineam suam locabit alijs agricolis qui reddāt ei fructum temporibus suis. Oratio.

Da quesumus omnipotens deꝰ: vt sacro nos purificante ieiunio sinceris mētibus ad sancta ventura facias peruenire. Per dominū nostrū.

Ad mgt añ. Querentes eũ tenere timuerunt turbã q2 sicut prophetã eũ habebãt. Oro.

O A quesumus dñe pplo tuo salutem mentis ⁊ corporis: vt bonis operibus inherẽdo: tue semp virtutis mereaᵗ ꝓtectiõe defẽdi. p. Sabbato.

I N illo tpe. Dixit ie. Scd̃m lucã.
ca. 16. sus discipulis suis. Homo qdam habuit duos filios: ⁊ dixit adolescentior ex illis patri. Pater da mihi portioné substãtie que me cõtigit. Et reˡ.

Homelia sancti ambrosii epi. Lectio .i.

V Ides ꝙ diuinũ patrimoniũ petẽtibus daᵗ. Nec putes culpam pris: ꝙ adolescẽtiori dedit. Nulla dei regno ĩfirma etas: nec fides grauatur annis. Ipse certe se indicauit idoneũ qui poposcit: atq3 vtinã nõ recessisset a patre: ĩpedimẽtũ nescisset etatis. S3 postea ꝙ pegre ꝓfectus est: dissipauit substantiã suã viuẽdo luxuriose. Merito ergo prodegit pr̃imoniũ: q recessit ab ecclesia. Postea ꝙ domũ inquit patriã derelinquẽs peregre ꝓfectus est in regionẽ lõginquã. Quid ẽ lõginquius ire ꝙ a se recedere: nec regionibus s3 morib9 separari: studijs discretũ eẽ nõ terris: ⁊ quasi interfuso luxurie secularis estu: diuortia habere sctõrũ? Et eni3 q se a christo separat: exul est pr̃ie: ciuis est mũdi. Sed nos nõ sumus aduene atq3 peregrini: s3 sum9 ciues sanctorũ ⁊ domestici dei. Qui eni eramus lõge: facti sumus ꝓpe in sanguine xp̃i.

R. Pater peccaui in celũ ⁊ corã te: iam non sum dignus vocari filius tuus. Fac me sicut vnũ ex mercenarijs tuis. V. Quãti mercenarij in domo pr̃is mei abũdãt panib9; ego aũt fame pereo: surgã ⁊ ibo ad patrem meum ⁊ dicam ei. Fac me sicut. Lectio .ij.

N On inuideam9 de longinqua regione redeũtib9: q2 ⁊ nos fuim9 in regione lõginqua sicut esaias docet. Sic eni3 habes. Qui sedebãt in regiõe vmbre mortis: lux orta est eis. Regio ergo longinqua: vmbre mortis est. Nos autẽ qbus sp̃s ante faciẽ xp̃s est dñs: in vmbra viuimus xp̃i. Et ideo dicit ecclesia. In vmbra eius cõcupiui ⁊ sedi. Ille igitur viuendo luxuriose cõsumpsit oĩa nature ornamenta. Unde tu q accepisti imaginẽ dei: qui habes similitudinẽ eius: noli eam irrationabili feditate cõsumere. Opus dei es: noli ligno dicere pater me9 es tu: nec accipias similitudinẽ ligni: q2 scriptũ est. Similes illis fiãt qui faciũt ea. Facta est fames p regionem illam. Fames nõ epularũ: sed bonorum operũ ⁊ virtutum. Que miserabilior a ieiunia? Eteni qui recedit a verbo dei: esurit. Quia nõ in solo pane viuit homo: s3 in omni verbo dĩ. Qui recedit a fonte: sitit. Qui recedit a thesauro: eget. Qui recedit a sapientia: hebetatur. Qui recedit a virtute: dissoluitur. Lectio .iij.

M Erito iste egere cepit: qui thesauros sapientie ⁊ scientie dei: diuitiarũq3 celestium altitudinem dereliquit. Egere ergo ideo cepit ⁊ famem pati: quia nihil prodige satis est voluptati. Semp famem patitur sui q alimentis perpetuis nescit impleri. Abijt itaq3 ⁊ adhesit vni ciuium. Qui enim heret in laqueo est. Et videtur ciuis iste princeps istius mundi. Deniq3 ad villã ei9 mittitur quã emit: qui exulat a regno. Et pascit porcos: illos vtiq3 in quos petit diabolus introire: quos precipitat in mare istius mũdi: in fetore ac sordibus viuẽtes. Et cupiebat inquit de siliquis implere ventrem suum. Neq3 enim alia cura est luxuriosis: nisi vt ventrem suum impleant: quorum deus venter est. Qui autem aptior huiuscemodi hominibus cibus: ꝙ is qui siliqne: modo intus inanis: foris mollis est: quo corpus nõ reficitur sed impletur vt sit magis oneri ꝙ vsui? Sunt g porcos accipiant pro gregibus demonum: siliquas pro exili virtute inaniũ hominũ sermonũq3 iactantia: qui nihil prodesse possunt: inani quadã philosophie seductione ⁊ quodã sonoro facundie plausu: pompam magis ꝙ vtilitatem aliquam demonstrantes.

Ad bñ. añ.

Ad bñ. añ. Uadã ad patrẽ meũ ꝛ dicã: pater fac me sicˀ vnũ ex mercenariis tuis. Orõ.

Da quesumus dñe nr̃is effectum ieiuniis salutarem: vt castigatio carnis assumpta: ad nr̃arũ vegetatioñe transeat aiarũ. Per. Ad vel. Cap.

epbe. ca, 5. Fratres estote imitatores dei sicut filii charissimi: ꝛ ambulate i dilectiõe sicut ꝛ christus dilexit nos: ꝛ tradidit semetipsum ꝑ nobis oblatioñe ꝛ hostiã deo: in odorem suauitatis. Hym. Audi. 72. V. Angelis suis. ꝛc. R. Ut custodiãt te. ꝛc. Ad mgt̃ añ. Dixit aũt pater ad seruos suos: cito ꝓferte stolam primã: ꝛ induite illum ꝛ date annulũ in manu eius ꝛ calciamenta in pedib9 eius. Oratio.

Quesumus oṗs deus vota humiliũ respice: atq3 ad defensionẽ nr̃am dexterã tue maiestatis extende. Per. Dñica. iii. in. xl. ad matu. inuita. Uenite adoremus dñm: Qui fecit nos. Ps. Uenite. i. Hym. Ex more docti. 73. añ. psal. ꝛ V. de psal. fol. 1. Lectio. i.

Joseph cũ sexdecim esset annorũ pascebat gregem cũ fratrib9 suis adhuc puer: ꝛ erat cũ filiis bale ꝛ çelphe vxorum patris sui. Accusauitq3 frẽs suos apud pr̃em crimine pessimo. Israel autẽ diligebat ioseph sup oẽs filios suos: eo ꝙ in senectute genuisset eum. Fecitq3 ei tunicã polymitam. Uidẽtes autem fratres eius: ꝙ a patre plus cũctis filiis amaretur: oderant eum: nec poterant ei quicꝙ̃ pacifice loqui. Accidit quoq3 vt visum somnium referret fratribus suis: que causa maioris odii seminarium fuit. Dixitq3 ad eos: audite somniũ meũ quod vidi. Putabam nos ligare manipulos in agro: ꝛ quasi cõsurgere manipulum meum ꝛ stare: vestrosq3 manipulos circunstantes adorare manipulũ meum. Responderunt fratres eius: Nũquid rex noster eris: aut subiiciemur ditioni tue: Hec ergo causa somniorũ atq3 sermonum: inuidie ꝛ fomitem ministrauit. Aliud quoq3 vidit somnium: quod narrans fratribus ait. Uidi per somniũ quasi solem ꝛ lunam: ꝛ stellas vndecim adorare me. Qđ cũ patri suo ꝛ fratrib9 retulisset: increpauit eũ pr̃ ꝛ dixit. Quid sibi vult hoc somniũ qđ vidisti: Nũqd ego: ꝛ mater tua ꝛ fratres tui adorabimus te sup terram: Inuidebãt igit̃ ei fratres sui. Pater vero rẽ tacitus cõsiderabat. R. Uidentes ioseph a longe loquebantur mutuo fratres dicentes: ecce somniator venit. Uenite occidamus eum: ꝛ videamus si prosint illi somnia sua. V. Cũq3 vidissent ioseph frẽs sui ꝙ a patre cũctis fratrib9 plus amaretur oderant eum: nec poterãt ei quicꝙ̃ pacifice loq̃: vñ ꝛ dicebãt. Ueni. 1

Cumq3 frẽs illius in pascẽdis gregibus pr̃is morarent̃ in sichẽ. dixit ad eũ isrl̃. Frẽs tui pascũt oues in sichimis: veni mittã te ad eos. Quo respõdente presto sum ait. Uade ꝛ vide si cũcta prospera sint erga frẽs tuos ꝛ peccora: ꝛ renuncia mihi quid agatur. Missus de valle ebron venit i sichẽ. Inuenitq3 eũ vir errantẽ i agro ꝛ iterrogauit qd q̃reret. At ille rñdit. Frẽs meos q̃ro: indica mihi vbi pascãt greges. Dixitq3 ei vir. Recesserunt de loco isto: audiui autẽ eos dicentes: eamus i dothay3. Perrexit itaq3 ioseph post frẽs suos: ꝛ inenit eos i dothay3. Qui cũ vidissent eũ procul anteꝙ̃ accederet ad eos cogitauerũt illũ occidere: ꝛ mutuo loq̃bant̃. Ecce somniator venit: venite occidam9 eũ: ꝛ mittam9 in cisternã hãc veterẽ: dicemusq3 fera pessima deuorauit eũ: ꝛ tunc apparebit quid illi ꝓsint somnia sua. Audiẽs autẽ hec rubẽ: nitebat̃ liberare eũ de manibus eorũ: ꝛ dicebat. Nõ iterficiamus aiam eius nec effundam9 sanguinẽ: s3 ꝓiicite eum in cisternam veterẽ que est in solitudine manusq3 vestras seruate innoxias. Hoc aũt dicebat volens eripere eum de manibus eorum: ꝛ redder̃ patri suo. R. Dixit iudas fratribus suis: ecce hismaelite transeunt venite venundetur ꝛ manus nostre non polluantur. Caro enim ꝛ frater noster est. V. Quid eni3 prodest si occiderimus fratrem nostrum: 2

⁊ celauerimus sanguinem ipsius: melius est
enim vt venundetur. Caro enim. Lcō. iij.
C Onfestim igit̃ vt puenit ad fra-
tres suos: nudauerũt eum tuni-
cā talari ⁊ polymita: miserũtq₃ eu₃ in
cisternā veterē que nō habebat aquā.
Et sedentes vt comederent panem: vi-
derũt hismaelitas viatores venire de
galaad: ⁊ camelos eorũ₃ portātes aro
mata ⁊ resinam ⁊ stacten in egyptu₃.
Dixit ergo iudas fratrib⁹ suis. Quid
prodest si occiderimus fratrem nr̃m:
⁊ celauerimus sanguinem ipsius. Me
lius est vt venũdetur hismaelitis: ⁊ ma
nus nostre non polluantur: frater eni₃
⁊ caro nostra est. Acquieuerũt fratres
sermonibus illius ⁊ pretereũtibus ma
dianitis negociatoribus: extrahentes
eum de cisterna vendiderunt eum his-
maelitis triginta argenteis: qui duxe-
runt eũ in egyptum: reuersusq₃ ruben
ad cisternam nō inuenit pueru₃: ⁊ scis-
sis vestibus pergens ad fratres suos
ait. Puer nō cōparet ⁊ ego quo ibo?
Tulerũt ergo tunicā eius: ⁊ in sangui-
ne hedi quē occiderāt tinxerũt mitten
tes qui ferrēt ad p̃rem ⁊ dicerēt. Hanc
inuenim⁹: vide vtru₃ tunica filij tui sit
an nō. Quā cu₃ cognouisset pater ait.
Tunica filij mei est: fera pessima come
dit eũ: bestia deuorauit ioseph. Scissis-
q₃ vestib⁹ indutus est cilicio: lugens fi-
liũ suum multo tp̃e. Cōgregatis autē
cunctis liberis eius vt lenirent dolorē
patris noluit cōsolationē accipere: s₃
ait. Descendam ad filium meu₃ lugēs
in infernu₃. Et illo perseuerante in fle
tu madianite vendiderunt ioseph in
egypto: phutifari eunucho pharaōis
3 magistro militum. R. Extrahentes io-
seph de lacu vendiderunt hismaelitis trigin
ta argenteis. Reuersusq₃ ruben ad puteum:
⁊ cum non inuenisset eum scidit vestimenta
sua cum fletu ⁊ dixit puer nō cōparet: ⁊ ego
quo ibo. V. At illi intincta tunica ioseph in
sanguine hedi: miserunt qui ferret ea₃ ad pa-
tre₃: ⁊ diceret: vide si tunica filij tui sit an nō.
Reuersusq₃ ruben. In .ij. noc. añe ⁊ psal.

de psal. fol. 3. V. Scapulis suis. ⁊c. R. Et
sub pē. ⁊c. ¶ Sermo sci ioānis os aurei.
M Ittitur a iacob patre san- L. iiij.
ctissimo: ioseph sanct⁹ ad fratres
qui salutem patris ad illos: ⁊ illorum
ad patrē afferret: vt inter absẽtes me
dius vtriusq₃ salutis nuncius extitis-
set: ⁊ quod de semetipsis absẽtes scire
non poterant ioseph referente cogno
scerent: ⁊ disiunctos huius relatio iun
geret: quos locorum diuersitas sepa-
rabat. Quem cum venientem de lon-
ge cōspicerent ecce inquiunt: ecce som
niator ille. Venite itaq₃ occidamus il-
lu₃: ⁊ videamus quid illi prosunt som
nia sua. O nefanda rabies iniquorum:
non licet ioseph inq̃ impunitum esse
qui bonus est: non licet meliorem tu-
tum esse cum malis. Et quasi inuidi ali
qd perdant aut dispendium alicuius
rei incurrāt: sic bonorũ vita detrimen
tum est pessimorum celant mãsuetũ in
uidi: modestu₃ superbi: probũ impro
bi: mitem tumidi inimica emulatione
lacessunt. R. Videns iacob vestimẽta io- 4
seph: scidit vestimẽta sua cũ fletu ⁊ dixit. Fe-
ra pessima deuorauit filiũ meum ioseph. V.
Tulerũt aũt frẽs eius tunicā illi⁹ mittentes
ad p̃rem: quā cũ cognouisset pater ait. Fera.
P Atitur ⁊ ioseph sanctus in- L. v.
nocentis vite inuidiam: ⁊ emu-
los in se fratres sancta excitat vita. Bo
nũ mali videre nō possunt. Deniq₃ ve-
nientē ad se lacerant: seuiunt: necare fe
stinant. Nolunt meliorē viuere: ne de-
generes ipsi possint ip̃roperia sustine-
re. Cur innocentē celas inimica frater
nitas? cur iuides bono? Cur pati sim
plicem non potes? modestum perse-
queris? Cur probum nō diligis? cur
rea inocētis sanguinis inueneris. Sal
tem distractus aliquatenus viuat: ne
in te accusator inocēs sanguis vt chai
aliquando existat. Serua tibi serua ini-
mica fraternitas viuum: quem sentias
aliqñ placatũ. Serua icolumē: quē ne
cessitatis tp̃e iuenies ,puisorē. Forsitã
eni aduēiet tp̃s quo eũ s̃uũ fecisse peni
teat

reat: parricidiũ non perpetrasse colli
beat. Levius crimẽ est sanctũ servitu
ti adijci: gravius nihil est ꝙ innocentẽ
animã iugulari. In servo qḋ curretur
invenies: in parricidio non reperies
qḋ excuses. Multis ꝓvides: si iustum
distraxeris. Tibi nocueris: si innocen
5 tem aiam iugulaveris. ℟. Ioseph dum
intraret in terrã egypti: linguã quã nõ nove
rat audivit: manꝰ eius in laboribꝰ servierunt.
Et lingua eius inter pricipes loquebat sapi
entiã. ℣. Humiliaverũt in cõpedibꝰ pedes eiꝰ
ferrum pertransijt aiam eius donec veniret
verbum eius. Et ling. Lectio. vi.

Distrahit igit ioseph sctũs 7 du
citur i egyptũ: accepturꝰ totius ꝓvin
cie principatũ. Venũdatur in servum:
in famulũ adijcitur: in inocentẽ scelus
fraterna crudelitas opat. Suscipit ser
vitutis notaz: quem dñs ꝑparabat ad
gl'iam. Humiliat ad tẽpus: imminẽti
tpe regnaturꝰ. Ministrat vt servus vt
famulus paret: domestica cõplet offi
cia: nec obsequẽdo deest in aliquo hũi
litatem percipere: quicqd illi ingenue
mentis gloria ꝑstitisset. Ad extremuz
sublimat in domo: tm̃ famulis cũctis
prefertur: tantũ a servis oĩbus hono
ratur: vt ꝙrũ ei dñs: tantũ ipse familie
iperaret. Fit rector 7 ꝑpositus domꝰ:
fit cunctis imperãs solus: fit domesti
ce cure aptissimus. Sed his ꝓsperis
celesti dono concessis: tentatio inimi
ca non defuit. Pudicum iuvenem pa
trona appetit impudica: vt diabolus
qui in eius necem fratres armaverat:
cõtra eum armaret 7 feminã. Sed taz
6 hec de iudicio concidit: ꝙ fratres deꝰ
ab eius parricidio separavit. ℟. Me
mento mei dum bene tibi fuerit. Ut sugge
ras pharaoni vt educat me de isto carcere:
quia furtim sublatus sum: 7 hic innocens in
lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc di
es sunt post quos recordabitur pharao mi
nisterij tui 7 restituet te in gradum pristinuz:
tunc memento mei. Ut sugge. In iij. noc.
añe 7 psal' de psal. fol. ... ℣. Scuto cir
cũda. 7c. ℟. Non timebis. Scdm̃ lucaz.

In illo tempore: Erat iesus eijci ca. 11.
ens demonium: 7 illud erat mu
tum. Et cum eiecisset demonium lo
cutus est mutus: 7 admirate sunt tur
be. Et rel'. Homelia scti hiero. ꝑsbiteri.

Tunc oblatus est iesu de. L. vij.
moniacus existens cecus 7 mu
tus: 7 curavit euz: ita vt loqueretur 7
videret. Tria signa simul in vno homi
ne perpetrata sunt: cecus videt: mutꝰ
loquitur: possessus a demone liberat.
Quod tunc carnaliter factum est: quo
tidie impletur spiritualiter in conver
sione credentium. Ut expulso demo
ne primum fidei lumen aspiciant: de
inde in laudes dei tacẽtia prius ora la
xentur. Iesus autem sciens cogitatio
nes eorum dixit eis. Omne regnuz di
visum cõtra se desolabitur. Turbe stu
pebant 7 cõfitebantur eum qui tanta
signa faciebat: filium david. Phari
sei vero opera dei pricipi demonioꝝ
deputabant. Quibus dominus non
ad dicta: sed ad cogitata respõdet: vt
vel sic compellerentur credere poten
tie eius: q cordis videbat occulta. Si
sathanas sathan eijcit: adversus se di
visus est. Quomõ ergo stabit regnum
eius? Non potest civitas 7 regnuz cõ
tra se divisuz stare. Sed quomodo cõ
cordia parve res crescũt: sic discordia
maxime dilabuntur. ℟. Merito hec pa
timur: q2 peccavimus in fratrẽ nr̃m: vidẽtes 7
angustias aie eius dũ deprecaret nos: 7 nõ
audivimus. Iccirco venit sup nos tribula
tio. ℣. Dixit ruben fratribꝰ suis: nũquid nõ
dixi vobis nolite peccare in puerũ: 7 nõ au
distis me. Iccirco. Lectio. viij.

Si ergo sathanas pugnat contra
se: 7 demõ inimicus est demoni: debet
iam mundi venire cõsumatio: nec ha
berẽt i eo locũ adversarie ptãtes: qua
rum inter se bellum pax hominum est.
Si aũt putatis o scribe 7 pharisei ꝙ re
cessio demonis obedientia sit in prin
cipẽ suũ vt hoies ignorãtes fraudulẽ
ta simulatiõe deludãt: qd potestis di
cere de corporuz sanitatibꝰ: q̃s dñs p

petrauit. Aliud est si mēbroꝝ quoqȝ
debilitates: ⁊ spiritualiū virtutuȝ in/
signia demonibꝰ assignetis. Si ergo i
beelçebub eijcio demones: filij vestri
in quo eijciunt? Ideo ipsi iudices ve,
stri erūt. Filios iudeoꝝ exorcistas gen
tis illius ex more significat: vel aposto,
los ex eoꝝ stirpe gnatos: qui ad inuo,
catione dei eijciebāt demōes. Hos co
artat interrogatiōe prudēti: vt cōfite
ant spūs scti opus esse. Qd si expulsio
inquit demonū in filijs vrīs deo ⁊ nō
demonibꝰ deputat: quare in me idez
opus nō eandē habet causam? Ergo
idē ipsi iudices vestri erūt: nō potesta
te sȝ cōparatiōe: duȝ illi expulsionē de
monū deo assignāt: vos beelçebub pri
cipi demonioruȝ. Si autē de aplīs di,
ctuȝ est: qd ⁊ magis intelligere debe,
mus: ipsi erunt iudices eoꝝ: qꝛ sede,
būt in duodecim solijs iudicātes duo
8 decim tribus israel. ℟. Dixit rubē fra/
tribus suis nūquid nō dixi vobis nolite pec,
care in puerū: ⁊ nō audistis me. En sanguis
eius exquirit. ℣. Merito hec patimur quia
peccauimus in fratrē nrm̄ vidētes angustiā
anime eius dum deprecaretur nos, ⁊ nō au
diuimus. En sanguis. Lectio.ix.
Si eniȝ ego in spū dei eijcio demo
nes igit puenit in vos regnuȝ dei. In
luca istū locū ita legimꝰ scriptū. Si aūt
in digito dei eijcio demones. Iste est
digitus quē cōfitent ⁊ magi: qui con
tra moysen ⁊ aaron signa faciebāt di,
centes, Digitus dei est iste: quo tabule
lapidee sunt scripte in monte syna. Si
igitur manus ⁊ brachiū filius dei est:
⁊ digitus eius spūs sctūs: prīs ⁊ filij ⁊
spūs scti vna substātia est: nō te scāda/
liçet mēbroruȝ inequalitas: cum edifi,
cet corpis vnitas. Peruenit in vos re
gnū dei: vel seipsum significat: de quo
in alio loco scriptū est. Regnum dei in
tra vos est: ⁊ mediꝰ stat inter vos quē
vos nescitis: vel certe est illud regnuȝ
quod ⁊ ioānes ⁊ ipse dñs predicaue,
rat. Penitētiā agite appropinquabit
eni regnū celoꝝ. Est ⁊ tertiū regnum
scripture sctē quod auferī a iudeis: ⁊
traditur genti faciēti fructus eiꝰ. Aut
quō potest quisꝙ intrare in domū for
tis: ⁊ vasa eius diripere: nisi prius alli
gauerit fortē: ⁊ tunc domū illius diri/
piet. Nō debemꝰ esse securi. Aduersa
rius noster fortis: victoris quoqȝ vo/
cibus cōprobatur. Domus illi mūdus
qui in maligno positus est: nō creato/
ris dignitate: sȝ malignitate deliquen
tis. Vasa illius nos quondā fuimus: al
ligatus est fortis: ⁊ relegatꝰ in tartarū
⁊ dñi ꝯtritus pede: ⁊ direptis sedibꝰ
tyrāni: captiua ducta captiuitas. ℟.
Lamētabatur iacob de duobꝰ filijs suis: heu 9
me dolēs sum de ioseph perdito: ⁊ tristis ni
mis de beniami ducto pro alimonijs. Pre,
cor celestem regē vt me dolentem nimium
faciat eos cernere. ℣. Prosternēs se iacob
vehemēter cū lachrymis pronus in terrā ⁊
adorās ait. Precor. ℟. Tollite hinc vobiscū 10
munera: ⁊ ite ad dñm terre: ⁊ cū inueneritis
adorate eū sup terrā. Deus aūt meus faciat
eū vobis placabilē ⁊ remittat ⁊ hūc fratrem
vestrū vobiscū: ⁊ eū quē tenet i vinculis. ℣.
Sumite de optimis terre frugibꝰ in vasis ve
stris: ⁊ deferte viro mūera. Deus. ℟. Iste 11
est frater vester minimꝰ de quo dixeratis mi
hi: deus misereat tibi fili mi. Festinauitqȝ in
domo ⁊ plorauit qꝛ erūpebāt lacryme: ⁊ nō
poterat se cōtinere. ℣. Attollēs aūt ioseph
oculos: vidit beniamin stantē: cōmota sunt
oia viscera eius sup fratre suo. Festinauitqȝ.
℟. Dixit ioseph vndecim fratribꝰ suis: ego 12
sum ioseph quē vēdidistis in egyptū: adhuc
viuit pater nr̄ senior: de quo dixeratis mi,
hi. Ite adducite euȝ ad me vt possit viuere.
℣. Bienniū eni est ꝙ cepit esse fames in ter
ra: adhuc restant anni quique quibꝰ nec ara/
ri poterit nec meti. Ite. ℟. Nūciauerūt ia/ 13
cob dicentes ioseph filius tuus viuit ⁊ ipse
dñatur in tota terra egypti: quo audito reui
xit spūs eius ⁊ dixit: Sufficit mihi: vadā ⁊ vi
debo eum anteqȝ moriar. ℣. Cūqȝ audisset
iacob ꝙ filius eiꝰ viueret quasi de graui som
no euigilans ait. Sufficit. Ad lau. aū. Fac
benigne in bona voluntate tua vt edificētur
dñe muri hierusalē. ps. Miserere. 16. Aū.

Dñs mihi adiutor est nõ timebo quid faciat mihi homo. ps. Cõfitemini. 8. Añ. De⁹ misereatur nobis ⁊ bñdicat nos. ps. Deus deus meus. cũ rel. 6. An. Aim virtutis sue oblitus est ignis vt pueri tui liberarent illesi. Añ. Sol ⁊ luna laudate deũ: qꝛ exalta tum est nomẽ eius solius. Cap. Fratres estote. 83. Hy. Jam christe. 74. V. Ange lis suis. ⁊c. R. Et custodiant. ⁊c. Ad bn. añ. Cum fortis armatus custodit atriũ suũ in pace sunt oĩa que possidet. Orõ. Quesu mus oĩps. Ad pmã añ. Et cum eiecisset iesus demoniũ locutus est mutus: ⁊ admira te sunt turbe. Ad. iij. aña. Si in digito dei eiicio demonia: pfecto peruenit in vos regnũ dei. Cap. Frẽs estote. 38. R. br. Ipse li berauit me. De laqueo venãtiũ. V. Et a ver bo aspo. R. De laqueo. V. Glia. R. Ipse V. Scapulis suis obũbrabit tibi. R. Et sub pennis eius sperabis. Ad. vj. añ. Qui non colligit mecum dispergit: ⁊ qui non est me cum contra me est. Capitulum.

ephe. ca. 5 Hoc aũt scitote itelligẽtes: qꝛ oĩs fornicator aut inmũdus aut auarus qđ est idolorũ seruitus: nõ habẽt he reditatẽ in regno christi ⁊ dei. R. bre. Scapulis suis. Obũbrabit tibi. V. Et sub pẽ nis eius sperabis. R. Obũbrabit. V. Glia. R. Scapulis suis. V. Scuto circũdabit te veritas eius. R. Non timebis a timore no cturno. Ad. ix. an. Cũ immũdus spũs exie rit ab hoĩe: ambulat p loca inaquosa querẽs requiẽ ⁊ non inuenit. Capitulũ.

ephe. ca. 5. Eratis eni aliquãdo tenebre: nũc autẽ lux in dño: vt filij lucis ambulate: fructus eni lucis est in oĩ bonitate ⁊ iu sticia ⁊ veritate. R. br. Scuto circũda bit te. Veritas eius. V. Non timebis a timo re nocturno. R. Veritas. V. Gloria. R. Scuto circũ. V. Angelis suis deus mãdauit de te. R. Ut custodiãt te in oĩbus vijs tuis. Ad. i. vesp. aña. Dixit dñs. cũ rel. 7. Cap. Fratres: estote. 83. Hy. Aures ad nr̃as. 74. V. Angelis suis de⁹ mãdauit de te. R. Ut custodiãt te in oĩbus vijs tuis. Ad. M. añ. Extollens vocẽ quedã mulier de turba dixit: beatus vẽter qui te portauit ⁊ vbera q̃ suxisti: at iesus ait: quinimo beati qui audiũt verbũ dei ⁊ custodiũt illud. Oratio. Que sum⁹ oĩps. Fer. iij. Sermo sci augu. epi.

Dominus de⁹ noster nolens L. j. aliquẽ nr̃m perire: colens eccle siaz suã velut agrũ suũ: querẽs fructũ de arborib⁹ suis anteq̃ tẽpus securis adueniat: cui necesse erit infructuosas arbores ãputare: nõ cessat nos admo nere: vt cũ tẽpus est nobis cũ dei adiu torio: dum in nr̃a potestate cõsistit bo na opa faciam⁹. Cũ eni trãsierit tem pus bene opandi: non restat nisi recipi endi. Nemo tibi dictur⁹ est post resur rectionẽ mortuoꝝ in regno dei: frãge esurięti panẽ tuũ: ⁊ egenos vagosq; i duc in domũ tuã: qꝛ nõ inuenies esuri entẽ neq; egentẽ. Nemo dictur⁹ est: ve sti nudũ: vbi oĩum tunica immortalis erit. Nemo dictur⁹ est: suscipe peregri nos: vbi oẽs in patria sua viuẽt. Nam mõ sumus inde peregrini. Nemo eniꝫ dicet: visita egruꝫ: vbi est sempiterna sanitas. Nemo dicet: sepeli mortuum: vbi mors morietᷣ. Ista oĩa pietatis of ficia i vita eterna necessaria nõ erunt: vbi sola pax erit ⁊ leticia sempiterna.

In isto aũt tpe: vt nouerim⁹ L. ij. q̃tũ nobis cõmendat deus opa misericordie ipsos suos sctõs egere fe cit: vt cũ fiũt hic amici de mãmona ini quitatis: recipiãt ⁊ ipsi amicos suos i tabernacula eterna: idest vt cum serui dei pij dñ iugiter deo vacãt: aliquoti ens indigent: illi q habent mũdi diui tias elemosynas largiãtur. Quomodo eos pricipes faciũt in terrena substan tia: sic cũ illis partẽ habere merebunt in vita eterna. Hoc dixit, ppter lectio nẽ regnoꝝ quã pmo audiuimus. Nũ qđ deus defecerat pascere seruũ suuꝫ heliaꝫ? Nõne illi cui deerãt hoĩes: ali ter ministrabãt? Nõne illi panẽ offere bat coruus mane: ⁊ ad vesperam car nes? Oñdit ergo deus: qꝛ vnde volue rit: ⁊ quomõ voluerit: pascere seruos suos potest. Et tñ vt posset cum reli giosa vidua pascere: fecit eum egere. Egestas autẽ aĩe sancte: in abũdantiã

versa

versa est aīe religiose. Non poterat he
lias de misericordia dei dare sibi: qđ
langunculę dedit. Lectio.iij.
Audistis nempe ⁊ manifestũ est: ꝙ
aliquãdo serui dei nõ habẽt: vt ꝓben
tur q habent. Et tamẽ illa vidua nihil
habebat: qđ illi reliquũ erat finitũ fue
rat: ⁊ cũ filijs suis moritura. Proces
sit ergo vt faceret sibi panem: collige
rat duo ligna: ⁊ tunc vidit eã helias.
Tũc eã honio dei videbat: qñ illa duo
ligna querebat. Mulier illa typum ge
rebat ecclie: ⁊ qr duo ligna crucẽ faci
unt: querebat moritura vnde semp es
set victura. Adũbrato ergo mysterio
helias loquitur ad eam quod audiuit:
narrat illa dispositionẽ suã: moriturã
se dicit cũ cõsumauerit qđ remãserit.
Vbi est ergo qđ dñs helie dixerat: va
de in sareptã sydonie: ibi enĩ manda
ui mulieri vidue vt pascat te? Videtis
quẽadmodũ mandet deus: non in aure
sꝫ in corde. Nũquid legimus qr missus
est aliqs ꝓpheta ad illã mulierẽ ⁊ di
ctum est ei. Ecce dicit dñs. Venturus
est ad te esuriens seruus meus ⁊ ex eo
qđ habes ministra illi: inopiã noli me
tuere: ego supplebo qđ dederis. Hoc
enĩ dictum non legimus: nec hoc legi
mus ꝙ in somnis ad eum missus fuerit
angelus: ⁊ ꝓnũciauerit heliã esurien
tem esse venturũ: ⁊ de illo pascẽdo ali
quis mulierẽ illã admonuerit. Sꝫ mã
dat deus miris modis: qui in cogita
tionib⁹ loquitur. Ad bñ.añ. Amẽ dico
vobis qr nemo ꝓpheta accept⁹ ẽ in pria sua.
Cordibus nr̃is q̃s dñe grãz Orō.
tuaz benign⁹ īfunde: vt sicut ab
escis corporalibus abstinem⁹: ita sensus
quoqꝫ nr̃os a noxijs retrahamus ex
cessibus. Per. Ad.M.añ. Jesus autẽ
trãsiens ꝑ mediũ illorum ibat. Orō.
Subueniat nobis dñe misericor
dia tua: vt ab imminentib⁹ peccõꝝ no
strorũ ꝑiculis: te mereamur ꝓtegente
eripi: te liberãte saluari. Per. Fer.iij.
In illo tpe. Respici Scdm mar.
ens iesus in discipulos suos di
xit simoni petro. Si peccauerit ĩ te fra
ter tuus: vade ⁊ corripe eum inter te ⁊
ipsum solũ. Et rel. Home. scti augu.
Quare illũ corripis? Qr cõti. Ser.i.
doles ꝙ peccauerit in te? Absit
Si amore tuo id facis: nihil facis. Si
amore illius facis: optime facis. Deni
qꝫ in ipsis verbis attẽde cui⁹ amore id
facere debeas: vtrum tui an illius. Si
te audierit inqt lucrat⁹ eris frẽm tuũ.
Ergo ꝓpter illũ fac: vt lucreris illum.
Sic faciẽdo lucraris: nisi fecisses perie
rat. Quid ẽ ergo: pleriqꝫ hoĩes ista pec
cata cõtemnũt ⁊ dicũt: qđ magnũ fe
ci? In hoiem peccaui. Noli cõtẽnere:
qđ in hoiẽ peccasti. Uis noscere: quia
in hoiem peccando peristi. Si te ille in
quem peccasti corripuerit: inter te ⁊
ipsum solum: ⁊ audieris illũ: lucratus
est te. Quid est lucratus est te: nisi qr pe
rieras: si nõ lucraret te? Nam si nõ pe
rieras: quõ te lucrat⁹ est? Nemo ergo
cõtẽnat: quãdo peccat in fratrem. Ait
enĩ in quodã loco apl's. Sic autẽ peccã
tes in fratres: ⁊ ꝑcutiẽtes cõscientiam
eorum infirmã: in xp̃m peccatis: ideo
qr mẽbra xp̃i oẽs facti sumus. Quõ nõ
peccas in xp̃m: qui peccas in mẽbris
christi? Nemo ergo dicat qr nõ pecca
ui in deum: sed peccaui in frẽm. In ho
minẽ peccaui leue peccatũ est: vel nul
lum peccatum est. Lectio.ij.
Forte tamẽ dicis: leue est: qr cito
curat. Peccasti ĩ fratrẽ: fac satisfactio
nẽ ⁊ sanatus es. Cito fecisti rem morti
ferã: sꝫ remedium cito inuenisti. Quis
nr̃m speret regnũ celorũ frẽs mei: qñ
dicit euãgeliũ: qui dixerit fratri suo fa
tue: reus erit gehẽne ignis? Magnus
terror: sed vide ibi remediũ. Si obtu
leris munus tuũ ad altare: ⁊ ibi recor
datus fueris ꝙ frater tuus habet ali
quid aduersum te: relinque ibi munus
tuũ ãte altare. Non irascit deus quia
differs imponere munus tuũ: te que
rit deus magis ꝙ munus tuũ. Nam si
malum animũ gerens aduersus fratrẽ
tuũ adueneris cũ munere ad deũ tuũ:
rñdebit

respõdebit tibi. Tu peristi: mihi qd attulisti? Offers munus tuũ: et tu nões mun⁹ dei. Plus querit xp̄s quez redemit sanguine suo: q̄ qđ tu inuenisti in horreo tuo. Ergo relinque ibi munus tuũ ante altare: et vade prius recõciliari fratri tuo: et sic veniens offeres munus tuũ. Ecce ille reatus gehẽne q̄ cito solutus est. Nõdũ recõciliatus: reus erat gehẽne. Recõciliat⁹ secur⁹ offers munus tuũ ad altare. Lectio.iij.

Homines aũt faciles sunt ad irrogandas iniurias: et difficiles ad cõcordiã requirẽdã. Pete inquit veniaz ab hoie quẽ offendisti: ab hoie quẽ lesisti. Rñdet. Nõ me hũiliabo. Uel deũ tuuz audi: si frẽm tuũ cõtẽnis. Qui se hũiliat exaltabitur. Nõ vis hũiliare qui cecidisti: multũ interest inter se humiliãtẽ: et in terra iacentẽ. Jam iaces: et humiliare te nõ vis. Bene diceres nolo descendere: si noluisses ruere. Hoc ergo debet facere qui fecit iniuriaz. Qui aũt passus est: quid debet? quod audiuimus hodie. Si peccauerit in te frater tuus: corripe eũ inter te et ipsum solũ. Si neglexeris: peior es. Jlle iniuriaz fecit: iniuriã faciendo graui seipsuz vulnere percussit. Tu vulnus fratris tui cõtẽnis: tu eum vides perire et negligis. Peior es tacendo: q̄ ille cõuitiando. Quando ergo in nos aliquis peccat: habeam⁹ magnã curã ꝓ eo: nõ pro nobis. Nam gl'iosum est iniurias obliuisci: sed obliuiscere iniuriã tuã: nõ vulnus fratris tui. Ergo corripe inter te et ipsum solũ: intendẽs correctiõi: parcens pudori. Forte eni pro verecũdia incipit defendere peccatũ suuz: et cum vis facere correctionẽ: facis peiorem.

Ad bñ.añ. Si duo ex vobis cõsenserint super terrã: de omni re quãcũqz petierint fiet illis a patre meo: dicit dñs. Orõ.

Exaudi nos oĩpotẽs et misericors deus: et cõtinentie salutaris ꝓpitius nobis dona cõcede. Per. Ad.M.añ. Ubi duo vel tres cõgregati sunt ĩ noie meo: in medio eorum sum dicit dñs. Oratio.

Tua nos dñe ꝓtectione defende: et ab omni semp iniquitate custodi. Feria quarta. Secũdum mattheũ.

In illo tp̄e. Accesserũt ad iesum ab hierosolymis scribe et pharisei dicentes. Quare discipuli tui transgrediunt traditiões seniorũ? Et rel. ca.18.

Homelia scti hieronymi p̄sbri. Lc.i.

Mira phariseorũ scribarũqz stultitia: dei filiũ arguũt: quare discipuli ei⁹ hoium traditiões et ꝑcepta nõ seruẽt. Nõ eni lauant manus suas cũ panẽ mãducant. Manus idest opa: nõ corpis sed aie lauãde sunt: vt fiat in illis verbũ dei. Ipse aũt respõdens ait illis. Quare et vos transgredimini mandatum dei: ꝓpter traditionẽ vestram? Falsam calũniam: vera responsiõe cõfutat. Cũ inquit vos ꝓpter traditionẽ hoiuz precepta dei negligatis: quare discipulos meos arguendos creditis: q̄ seniorũ iussa paruipendãt: vt dei scita custodiãt? Nam deus dixit: honora patrẽ tuũ et matrẽ: et q maledixerit patri vel matri morte moriat. Uos autẽ dicitis: qcũqz dixerit patri aut matri: mun⁹ quodcũqz est ex me tibi ꝓderit: et nõ honorificabit p̄rez suũ aut m̄rez.

Honor in scripturis nõ tantũ in salutatiõibus et officijs deferendis: quãtũ in elemosynis ac munerũ oblatione sentit. L.ij. Honora inquit ap̄lus viduas: que ỽe vidue sunt. Hic honor donũ intelligit. Et in alio loco: p̄sbyteri duplici honore honorãdi sũt: maxime q laborãt in verbo et doctrĩa dei. Et ꝑ hoc mãdatũ iubemur: vt boui trituranti os nõ claudam⁹: et dignus sit operarius mercede sua. Preceperat dñs vel imbecillitates vel etates vel penurias parẽtũ cõsiderãs: vt filij honorarẽt etiã in vite necessarijs ministrãdis parentes suos. Hãc ꝓuidẽtissimã dei legẽ volẽtes scribe phariseiqz subuertere: vt impietatẽ sub noie pietatis inducerẽt: docuerũt pessimos filios: vt siqs ea que parẽtib⁹ offerenda sunt deo vouere voluerit qui verus est pater

ter

ter oblatio dei pponat parentũ mũe-
ribus: vel certe ipsi parentes que deo
ↄsecrata cernebãt: ne sacrilegij crimẽ
incurrerẽt: declinãtes egestate conficie
bãtur. Atq3 ita fiebat: vt oblatio libe-
roꝝ sub occasione templi ⁊ dei: in sa-
cerdotum lucra cederet. Lectio. iij.

Hec pessima phariseorũ traditio de alia occasione veniebat. Mul
ti habentes obligatos ere alieno: ⁊ vo
lentes sibi creditum reddere: delega-
bant sacerdotibus: vt exacta pecunia
ministris templi ⁊ eorũ vsibus deser-
uiret. Potest aũt ⁊ in hoc loco breui-
ter habere sensũ: munus qđ ex me est
tibi ꝓderit. Cõpellitis inquit filios vt
dicant parẽtibꝰ suis: quodcũq3 donũ
oblaturꝰ erã deo in tuos ↄsumo cibos:
tibiq3 ꝓderit o pater ⁊ mater. At illi ti
mẽtes accipere qđ vident mãcipatũ:
inopẽ magis vellẽt vitã ducere: q̃ co-
medere de cõsecratis. Nõ qđ itrat in
os coingnat hoiem. Verbum cõmune
ꝓprie scripturarum est: ⁊ publico ser
mone nõ teritur. Populus iudeoꝝ
partem dei se esse iactans: cões cibos
vocat quibꝰ oẽs vtunt̃ hoies. Verbi
grã: suillã carnẽ: ostreas: leporẽ: ⁊ isti-
usmodi aiantia que vngulã nõ findũt:
nec ruminãt: nec squamosa in piscibus
sunt. Unde ⁊ in actibꝰ aploꝝ scriptu3
est: qđ deus scificauit: tu ne cõe dixe-
ris. Cõe ergo qđ ceteris hoibꝰ patet:
⁊ quasi nõ est de parte dei: pro immũ-
do appellat̃. Non qđ intrat in os coin
quinat hoiem: s3 qđ ꝓcedit ex ore hoc
ingnat hoiem. Ad bñ. añ. Audite ⁊ in-
telligite traditiones quas dñs dedit vobis.

Presta nobis quesumus Oratio. dñe: vt salutaribꝰ ieiuniis erudi-
ti: a noxijs quoq3 vitijs abstinẽtes: ꝓ
pitiationẽ tuã faciliꝰ impetremꝰ. Per
dñm. Ad. M. añ. Nõ lotis manibꝰ man-
ducare nõ coinquinat hoiem. Orõ.
Concede q̃s oipotẽs deus: vt qui
protectionis tue grãm querimꝰ: libe-
rati a malis oibus: secura tibi mẽte ser
uiamus. Per do. Fer. v. Scđm lucã.

In illo tpe. Surgens iesus de sy nagoga: intrauit in domũ simo- ca. 4.
nis. Socrus aũt simõis tenebat̃ magnis
febribꝰ. Et rel. Home. sci amb. epi. L. i.

Vide clemẽtiã dñi saluatoris: nec indignatione cõmotus: nec sce-
lere offensus: nec iniuria violatꝰ iudeã
deseruit. Quinetiã immemor iniurie:
memor clementie: nunc docendo: nũc
liberãdo: nunc sanando plebis corda
demulcet. Et bene sanctus lucas virũ
a spiritu nequitie liberatũ ante p̃misit:
⁊ substituit femine sanitatem. Utrũq3
enim sexum dñs curaturꝰ aduenerat.
Et prior sanari debuit: q prior creatus
est. Nec p̃termitti illa debuit: que mo-
bilitate magis animi q̃ prauitate pec-
cauerat. Sabbato dñice medicine opa
cepta significat vt inde creatura noua
ceperit: vbi vetus creatura ante desi-
nit. Nec sub lege esse dei filiũ: sed supra
lege3 in ipso principio designaret: nec
soluere lege3 sed adimplere. Neq3 eni
p legem: sed verbo factus est mũdus:
sicut legimus. Verbo dñi celi firmati
sunt. Non soluit̃ ergo lex: sed implet̃
vt fiat renouatio hois iã labẽtis. Un-
de ⁊ apl's ait. Expoliantes vos veterẽ
hoiem induite nouum: qui secundum
christum creatus est. Lectio. ij.

Et bene sabbato cepit: vt ipse se ostẽderet creatorẽ: qui opa opibus ite
xeret: ⁊ prosequeret̃ opus qđ ipse ia3
cepat: vt si faber domum renouare di
sponat: nõ a fundamẽtis: s3 a culmini-
bus incipit soluere vetustatẽ. Itaq3 ibi
prius manũ admonet: vbi ante desie-
rat. Deinde a minoribus incipit: vt ad
maiora pueniat. Liberare a demone
hoies: s3 in verbo dei possunt. Resur-
rectionẽ mortuis imperare: diuine so-
lius est potestatis. Nec quenq̃ mone-
re debet: q iesu naçareni nomẽ in hoc
libro dyabolus dixisse primꝰ inducit̃.
Nec enim ab eo xp̃s nomẽ accepit: qđ
de celo angelus ad virginẽ detulit: est
huius impudentie vt inter hoies ali-
qd vsurpet: ⁊ ad hoies quasi nouũ de-
ferat

ferat: quo terrorē sue ptātis incutiat. Deniq3 in genesi p̄mus deū hoī nūcupauit. Sic eni habes. Et diabolus dixit mulieri. Quid vtiq3 dixit deus ne edatis de oī ligno. Vterq3 igitur a diabolo deceptus est: sanat⁹ a xp̄o. L.iij.

S Equere cetera ⁊ euāgelice lectionis disce mysteria: atq3 in duoꝝ sanitate publice sacramentum salutis agnosce. Sicut eni i adā oēs moriunt: ita ⁊ in xp̄o oēs viuificabunt. Quis ē ille qui in synagoga spūm demonij habebat inmūdū nisi ppl's iudeoꝝ: qui quasi serpentinis spiris reuinctus inodatusq3 diaboli laqueis simulatā corporis mundiciā: interioris mentis sordib⁹ inquinabat. Et bene i synagoga homo erat: qui spūm immundū habebat: q2 spūm sanctū amiserat. Introierat eni3 diabol⁹: vnde xp̄s exierat. Simul ostendit natura diaboli nō iproba opa iniqua. Nam que3 p superiorē naturā deū cōfitetur: ope negat. Et in hoc apparet eius neqtia iprobitas iudeoꝝ q ita pplo vesano cecitatē mentis effundit: vt ppl's neget quē demones cōfitent. O peior magr̄o discipuloꝝ hereditas. Ille verbo dn̄m tēptat: illi facto. Ille dicit mittite: isti adoriūt vt mittāt. Ad bn̄.añ. Exibāt aūt demonia multis clamātia ⁊ dicētia: q2 tu es xp̄s filius dei: ⁊ icrepās nō sinebat ea loqui: q2 sciebant ipsum esse christū. Oratio.

M Agnificet te dn̄e sctōꝝ tuoꝝ cosme ⁊ damiani beata solennitas: qua ⁊ illis gloriam sempiternā ⁊ ope3 nobis ineffabili ,puidētia cōtulisti. Per. Ad mg̃t.añ. Oēs qui habebāt infirmos: ducebāt illos ad iesum ⁊ sanabant. Orō.

S Ubiectū tibi ppl'm q̄s dn̄e ,ppitiatio celestis amplificet: ⁊ tuis semp faciat seruire mādatis. Per. Feria.vi.

I N illo tpe. Uenit ie- Secūm ioan.
ca.4. sus in ciuitatē samarie: que dicit sichar: iuxta p̄dium qd̄ dedit iacob ioseph filio suo. Et rel. Home.sci augu.

E Rat aūt ibi fons iacob: epi.L.i. puteus erat: sed ois pute⁹ fons: nō oīs fons puteus. Ubi eni3 de terra aqua manat ⁊ vsui p̄betur haurientibus: fons dicit. Sed si in promptu ⁊ supficie sit: fons tm̄ dicit. Si aūt in alto ⁊ in ,pfundo sit: ita pute⁹ vocat: vt fontis nomē nō amittat. Iesus aūt fatigatus ex itinere: sedebat sic sup fontē. Hora erat q̄si sexta. Iam incipiūt mysteria. Nō enim frustra fatigat iesus: nō enim frustra fatigatur virtus dei. Non eni frustra fatigat p quē fatigati recreantur. Non eni3 frustra fatigat quo deserente fatigamur: quo presente firmamur: fatigat tamen xp̄s: ⁊ fatigatur ab itinere ⁊ sedet: ⁊ iuxta puteum sedet: ⁊ hora sexta fatigatus sedet. Omnia ista innuūt aliqd: indicare volunt aliqd. Intentos nos faciūt: vt pulsemus hortat. Ipse ergo nobis apiat ⁊ vobis: qui dignatus est ita hortari vt diceret. Pulsate ⁊ aperiet vobis.

U Bi fatigatus est ab itinere L.ij. iesus. Inuenimus virtutē iesu: ⁊ inuenimus ifirmitatē iesu: fortē ⁊ infirmum: Fortem q2 in principio erat verbum: ⁊ verbum erat apud deū: ⁊ de⁹ erat verbū: hoc erat in principio apd deu3. Uis videre q iste fortis sit. Oia per ipsum facta sunt: ⁊ sine ipso factu3 est nihil: ⁊ sine labore facta sunt. Quid ergo illo fortius: p quē sine labore facta sunt oia. Infirmu3 vis nosce. Uerbum caro factum est: ⁊ habitauit i nobis. Fortitudo xp̄i te creauit: ifirmitas christi te recreauit. Fortitudo christi fecit vt qd nō erat esset: infirmitas xp̄i fecit: vt quod erat non periret. Cōdidit nos fortitudine sua quesiuit infirmitate sua. Nutrit ergo ipse infirmus infirmos: tanq̄ gallina pullos suos. Huic enim simile3 se fecit: quotiēs inquit ad hierusalē: volui cōgregare filios tuos tanq̄ gallina pullos suos sub alis suis ⁊ noluisti. Lectio tertia.

U Idetis aūt frēs: quēadmodum gallina infirmet cum pullis suis. Nulla eni alia auis q sit mater sic agnoscit. Uidemus nidificare passeres quoslib3

ante

ante oculos nr̃os: hirũdines: ciconias: colũbas quotidie videm⁹ nidificare. Quos nisi qñ in nidis videmus: parentes esse nõ agnoscimus. Gallina vo sic ĩfirmat̃ in pullis suis vt etiã si ipsi pulli nõ sequant̃: ⁊ filios non videas: matrez tamẽ agnoscas. Ita fit alis demissis: plumis hyspida: voce rauca: oib⁹ mẽbris demissa ⁊ abiecta: vt quẽadmodũ dixi: ⁊ si filios nõ videas. matrẽ tñ itelligas: Sic ergo iesus ĩfirmus fatigatus ex itinere: iter ipsius est caro assumpta ꝓ nobis. Quo ẽni iter haberet: q vbiqz est: q̃ nusq̃ deest quo it: Aut vnde it nisi qꝛ ad nos non veniret: nisi formã visibilis carnis assumeret: Qꝛ ergo venire ad nos eo modo dignat⁹ est vt i forma serui assumpta carne appareret: ipsa carnis assumptio est iter ei⁹. Ideo fatigatus ex itinere qd aliud est q̃ fatigatus a carne: Infirmus in carne iesus: sꝫ noli tu ĩfirmari. In illi⁹ infirmitate tu foris esto: qꝛ qđ infirmũ est deo: fortius est hoibus. Ad bñ.añ.

Aqua quam ego dedero qui biberit ex ea nõ sitiet in eternum. Oratio.

Ieiunia nr̃a q̃s dñe benigno fauore ꝓsequere: vt sicut ab alimẽtis abstinem⁹ in corpe: ita a vitijs ieiunemus i mente. Per. Ad mg̃r añ. Dñe vt video ꝓpheta es tu: pr̃es nr̃i i mõte hoc adorauert.

Presta q̃s oẽs deus: vt q in Orõ. tua ꝓtectione cõfidimus: cũcta nobis aduersantia te adiuuante vincamus. Per. Sabbato Scd̃m ioãnem:

ca.8. In illo tpe. Perrexit iesus in mõtem oliueti: ⁊ diluculo iterũ venit in tẽplũ. Et rel. Home. sctĩ aug. epi.

In montẽ aũt oliueti: in mõ L.i. tẽ fructuosum: in montẽ vnguẽti: in montẽ chrismatis. Ubi eniꝫ decebat docere xp̃m: nisi in monte oliueti: Xp̃i eni nomẽ dictum est a chrismate. Chrisma aũt grece latine vnctio noiatur. Ideo aũt nos vnxit: qꝛ luctatores cõtra diabolũ fecit. Et diluculo iterũ venit in templũ: ⁊ oĩs ppl̃s venit ad eũ. Et sedẽs docebat eos: ⁊ nõ tenebatur: qꝛ nõdũ pati dignabat̃. Nũc iam attẽdite vbi ab inimicis tentata sit dñi mãsuetudo. Adducũt aũt illi scribe ⁊ pharisei mulierẽ i adulterio deprehẽsam: ⁊ statuerũt eam in mediũ: ⁊ dixerũt ei. Magr̃ hec mulier modo deprehẽsa est in adulterio. In lege aũt moyses mãdauit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo qd dicis: Hec aũt dicebãt tentantes eũ: vt possent accusare eũ. Unde accusare: Nũqd ipsũ in aliquo facinore deprehenderãt: Aut illa mulier ad eũ aliquo mõ pertinuisse dicebat̃: Quid est ergo tentantes eum: vt possent accusare eum: L.cõ.ij.

Intelligimus frẽs admirabilem mansuetudinẽ in dñõ fuisse. Aiaduertebãt eũ nimiũ esse mitẽ: nimiũ eẽ mãsuetũ: de illo qppe fuerat ante p̃dictũ. Accingere gladio tuo sup femur tuũ potẽtissime. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende prospere procede ⁊ regna. Propter veritatẽ ⁊ mãsuetudinẽ ⁊ iustitiã. Ergo attulit veritatez vt doctor: mãsuetudinẽ vt liberator: iustitiã vt cognitor. Propter hec eũ ꝓpheta in spũ sctõ esse regnaturũ p̃dixerat. Cũ loqueret̃: veritas agnoscebat̃. Cum aduersus inimicos non mouere tur: mansuetudo laudabat̃. Cũ ergo de duobus istis idest de veritate ⁊ mãsuetudine eius inimici liuore ⁊ inuidia torquerent̃: in tertio idest iustitia: scandalũ posuerũt. Quare: Quia lex iusserat adulteros lapidari. Et vtiqz lex ẽ: qđ iniustũ erat: iubere nõ poterat. Si aliqd aliud diceret q̃ lex iusserat: iniustus deprehenderetur. L.cõ.iij.

Dixerunt ergo apud semetipsos. Uerax putat̃: mãsuetus videt̃: de iustitia illi querenda est calũnia. Offeramus ei mulierẽ in adulterio deprehẽsam. Dicam⁹: qd de illa in lege p̃ceptũ sit: Si eaꝫ iusserit lapidari mãsuetudinẽ nõ habebit. Si eã dimitti censuerit: iustitiam non tenebit. Ut autẽ mãsuetudinem inquiũt nõ perdat: in qua iaꝫ ppl̃is amabilis factus est: sine dubio

eam

eā dimittere dicturus est. Hinc nos in
uenienius accusandi occasionē: 7 reum
faciemus tanq̃ legis p̄uaricatorē: dicē
tes ei: hostis es legis: ɔtra moysen re-
spōdes: imo cōtra eū qui per moysen
legē dedit. Reus es mortis: cū illa 7 tu
ipse es lapidādus. Posset his verbis
atq3 his sententijs īflammari inuidia:
feruere accusatio: flagitari damnatio.
Sed cui hoc? Peruersitas rectitudi-
ni: falsitas veritati: corruptum cordi
recto: stultitia sapientie. Quā illi laque-
os prepararēt: in quos non prius ipsi
caput inijcerēt. Ecce dn̄s in r̄ndendo
7 iustitiā seruaturus est: 7 a mansuetudi
ne nō recessurus. Nō est captus cui tē
debant laquei: sed potius capti sunt qui
tendebant: q2 in eū q posset de laqueis
eruere nō credebant. Ad bn̄. aā. Incli
nauit se iesus 7 scribebat in terra: si quis sine
peccato est mittat in eam lapidem. Oratio.

PResta q̃s oīpotens deus: vt qui
se affligendo carnem ab alimen-
tis abstinent: sectando iustitiam a culpa
Gal. ca. 4 ieiunent. Per. Ad vesp. Cap.

FRatres scriptum est qm̄ abrahā
duos filios habuit: vnum de ancilla: 7
vnū de libera: sed q de ancilla secūdum
carnem natus est: q aūt de libera per re
promissionē: que sunt per allegoriā di
cta. Hym. Audi. 72. V. Angelis. 7c. R.
Ut custodiant. 7c. Ad mḡt aā. Nemo te
cōdēnauit mulier: nemo dn̄e: nec ego te cō
dēnabo: iam amplius noli peccare. Oratio.

COncede quesumus oīpotens deus
vt q ex merito nostre actionis af
fligimur: tue gr̄e cōsolatione respire-
mus. Per. Dn̄ica. iiij. i. q̄dragesima
ad matu. inuita. Populus dn̄i 7 oues pa-
scue eius. Uenite adoremus deū. ps. Ueni
ca. 3. te. Hym. Ex more. 73. aā. psal. 7 V. d
psal. fol. i. De libro exodi. Lcō. i.

MOyses aūt pascebat oues iethro
soceri sui sacerdotis madian. Cūq3 mi
nasset gregem ad interiora deserti: ve
nit ad montē dei horeb. Apparuitq3
ei dn̄s in flamma ignis de medio rubi:
7 videbat q rubus ardebat 7 cōbure
non

ret. Dixit ergo moyses. Uadam 7 vi-
debo visionem hanc magnā: q̃re non
cōburat rubus. Cernens aūt dn̄s q
pergeret ad videndū: vocauit eum de
medio rubi: 7 ait. Moyses moyses?
Qui respondit. Adsum. At ille. Ne ap
propies inquit huc. Solue calciamen
tū de pedibus tuis: locus enī in quo stas
terra sancta est. Et ait. Ego sum deus
patris tui deus abraham: 7 deus ysaac:
7 deus iacob. Abscōditq3 moyses fa- 2
ciem suam: nō enī audebat aspicere cō
tra dn̄m. Cui ait dn̄s. Uidi afflictionē
ppl̄i mei q est in egypto: 7 clamorem
eius audiui: ꝓpter duritiā cordis eo-
rum q presunt operibus. Et sciens do-
lorem eius descendi vt liberarem eū de
manibus egyptiorū: vt educam de ter-
ra illa in terrā bonā 7 spaciosam: in ter
ram que fluit lacte 7 melle: ad loca cha-
nanei: ethei 7 amorei: 7 euei 7 iebusei.
Clamor ergo filiorum israel venit ad me
vidiq3 afflictionē eorum qua ab egyptijs
opprimuntur. Sed veni mittā te ad pha-
raonē vt educas ppl̄m meū filios isr̄l
de egypto. R. Locutus est dn̄s ad moy-
sen dicens: descēde in egyptū dic pharaoni:
Ut dimittat ppl̄m meū: induratū est cor pha
raonis nō vult dimittere ppl̄m meū nisi i ma
nu forti. V. Clamor filiorum israel venit ad me
vidiq3 afflictionē eorū: sed veni mittam te ad
pharaonem. Ut dimittat. Lcō. ij.

DIxitq3 moyses ad deum. Quis 3
ego sum vt vadam ad pharaonem: vt
educā filios israel de egypto? Qui di-
xit ei. Ego ero tecū: 7 hoc habebis si-
gnū: q miserim te. Cum eduxeris po
pulū meū de egypto imolabis deo su
per montē istū. Ait moyses ad deum.
Ecce ego vadā ad filios isr̄l: 7 dicam
eis. Deus patrū vestrorū misit me ad
vos. Si dixerint mihi qd̄ nomē est eius:
quid dicam eis? Dixit dn̄s ad moysen.
Ego sum qui sum. Sic dices filijs isr̄l.
Qui est: misit me ad vos. Dixitq3 iterū
deus ad moysen. Hec dices filijs isr̄l.
Dn̄s deus patrū vestrorū: deus abra-
ham: deus ysaac: 7 deus iacob: misit
me

me ad vos. Hoc nomē mihi est in eter
nū: ⁊ hoc memoriale meū in gñatione
⁊ gñationē. Uade ⁊ cōgrega seniores
israel: ⁊ dices ad eos. Dñs deus patrū
vestrorū apparuit mihi: deus abrahā
⁊ deus ysaac: ⁊ deus iacob dicēs. Ui-
sitans visitaui vos ⁊ vidi oia que acci
derūt vobis i egypto ⁊ dixi vt educā
vos de afflictione egypti in terra cha
nanei: ⁊ ethei: ⁊ amorei: ⁊ fereçei: ⁊
euei: ⁊ iebusei: ad terram fluentem la-
2 cte ⁊ melle: ⁊ audient vocem tuā. ℟.
Stetit moyses coram pharaone ⁊ dixit hec
dicit dñs. Dimitte pplm meū vt sacrificet
mihi in deserto. ℣. Dñs deus hebreorū mi
sit me ad te dicēs. Dimitte. Lcō. iij.
Ingredierisq; tu ⁊ seniores israel
ad regē egypti: ⁊ dices ad eum. Dñs
deus hebreorū vocauit nos. Ibimus
viā triū dierū i solitudinē vt imolem⁹
dño deo nostro. Sed ego scio q nō di
mittet vos rex egypti vt eatis: nisi per
manū validā: extendāq; manū meā ⁊
percutiā egyptū in cunctis mirabili-
bus meis que facturus sum in medio
eorū. Post hoc dimittet vos: daboq;
grām pplo huic corā egyptijs: ⁊ cū
egrediemini non exibitis vacui: sz po-
stulabit mulier a vicina sua ⁊ ab hospi
ta sua vasa argētea ⁊ aurea: ac vestes:
ponetisq; eas sup filios ⁊ filias vrās:
⁊ spoliabitis egyptū. Respōdēs moy
ses ait. Nō credent mihi neq; audient
vocem meā: sed dicēt. Nō apparuit ti-
bi dñs. Dixit ergo dñs ad eū. Quid est
qd tenes in manu tua? Rñdit: virga.
Dixit dñs. Proijce eā in terrā. Proie
cit: ⁊ versa est in colubrū: ita vt fugeret
moyses. Dixit dñs. Extēde manū tuā:
⁊ apprehēde caudā eius. Extendit ⁊
tenuit versaq; est in virgā: vt credāt in
quit q apparuerit tibi dñs deus pa-
trū tuorū: deus abrahā: ⁊ deus ysaac:
⁊ de⁹ iacob. ℟. Cantem⁹ dño gl'iose eni
honorificatus est: equum ⁊ assessorē pieci t i
3 mare. Adiutor ⁊ ptector fact⁹ est mihi dñs
in salutē. ℣. Dñs quasi vir pugnator: omni-
potens nomē eius. Adiutor. ¶ In .ij. noc.
psal. ⁊ ℣. in psal. fol. 3. Sermo sancti
ioānis osauri. Lectio quarta.
Stabat moyses in monte: nō ar-
mis: sed pcibus pugnaturus. Stabat
extēsis ad celū manib⁹ deuoto orās af
fectu: nō de terra sed de celo auxilium
postulabat. Pugnabat cū hostibus
absens: cū exteris sine bello decerta-
bat: vt quē loci diuersitas ab inimicis
seiunxerat: orōnis effectus bellatorez
presentē hostibus exhiberet. Fit moy-
se orante pugna occulta: sed manifesta
victoria. Latenter dimicat: vt eviden-
ter deuincat. Solus orat: vt multi sal-
uentur. Stabat moyses in mōte: iam
pximus celo: iam vicinus syderibus.
Et quāto eum sublimitas montis ex-
tulerat: tāto oratio deo pximū exhibe
bat. Fit moyse orāte victoria: cessante
mestitia. Potentior hostis efficitur iu
sti corpore fatigato. Desinit israel vin-
cere: moyse desistente in prece: vt duz
diuersa pplis exhiberent: orationis
nobis potentia mōstraret. Deniq; tā-
diu ista diuersitas valuit: q diu iugis
oratio defuit. Perseuerāte pce: perse
uerans victoria roborat. ℟. In mari 4
vie tue ⁊ semite tue in aquis multis. Deduxi
sti sic oues pplm tuū in manu moysi ⁊ aaron.
℣. Transtulisti illos p mare rubrum ⁊ trās-
uexisti eos p aquā nimiā. Deduxisti. Lcō. v.
Iam gerit pugna cū hoste: iam
amalech pcibus debellat. Cō-
mendat hebreorū ppls deo: quē ho-
stilis immanitas puocaret ad bellū.
Orō in vltionem inimici dirigit: cuius
scelera iam interitū puocabāt: ne duz
moysi orō circa victorie effectū minus
valeret: ⁊ inimici virt⁹ in pplm dei po
tentior esset: nō iam celeste sed huma-
num certamē ab oibus putaret. Quis
eni iustorū nō orādo pugnauit? Quis
nō hostē orādo deuicit? Orationibus
danieli visa pandunt: sopiunt flāme:
fere hebetescunt: cadūt hostes: inimi-
ci vincunt. Quantoq; enim purior fre
quentiorq; fuerit celebrata orō: tanto
celerior erit de inimico vindicta. Li-
cet

cet colloqui cũ dño orãdo: licet cũ eo
fabulari cũ velis: licet pcibus mercari
qd optas. Et q̃uis vocẽ ei⁹ audire nõ
possis: tñ dñs id qd desideras accipis:
colloqui tecũ ⁊ si nõ verbis tñ bñficijs
5 dignat᷑. R. Qui persequebant᷑ ppl'm tuũ
dñe demersisti eos in pfundũ. Et in colum
na nubis ductor eorũ fuisti. V. Deduxisti sic
oues ppl'm tuũ: In manu moysi ⁊ aaron. Et.
ET factũ est inquit cũ leua L. vi.
ret manus moyses pualebat isra
el. Ubi aũt submiserat man⁹: inualesce
bat amalech. Bellũ xpianis indictum
hoc exẽplo mõstrat᷑. Et belli effectus:
oõnis instãtia aperit᷑. Orat eni moy
ses ⁊ vicit: cessat ⁊ vincit᷑. Didicit xpia
nus qd gerat: inuenit qd fugiat. Didi
cit in q̃ vnde aut vincatur: aut vincat.
Quãnis instãtius xpiano orãdũ sit: q² ⁊
pliator hostis est: ⁊ p seipso nõ pro al
tero pugnat. Moyses eni ⁊ ptra hoĩes
⁊ p alijs orãdo pugnabat: xpian⁹ ꝟo
⁊ p seipso: ⁊ contra diabolũ pugnat.
Nec quisq̃ poterit excusari: q hostem
vincere noluerit dũ ab orãdo cessauit.
Et tñ i moyse corp⁹ deficiebat: nõ vo
lũtas aliqñ cessabat. Si ergo fragilita
tis causa i moyse excusari non potuit:
quẽadmodũ in nobis voluntas pote
rit excusari? Unde apparet vires ho
sti illũ dare qui cessat: ⁊ sese ei subijcere
q nõ orat. Qd totũ ẽ odisse sua: diliger̃
aliena: sibi ipsi hostẽ existere: dũ cõtra
hostẽ nolit ingiter exorare. R. Moyses
famulus dei ieiunauit qdraginta dieb⁹ ⁊ qua
dragita noctibus. Ut legẽ dñi mereret᷑ acci
pere. V. Ascẽdens moyses in mõtem synai
ad dñm: fuit ibi qdraginta diebus ⁊ quadra
ginta noctibus. Ut. In.iij.noc. añ. psal. ⁊
ca.6. V. in psal. fol. 5. Secundum ioannem.
IN illo tpe. Abijt iesus trans ma
re galilee qd est tyberiadis ⁊ se
quebat᷑ eũ multitudo magna q² vide
bãt signa que faciebat sup his qui infir
mabant᷑. Et rel. Homelia beati augu. epi.
MIracula que fecit dñs no L. vij.
ster iesus xps sunt qdem diuina
opa: ⁊ ad intelligendũ deũ de visibili
bus admonẽt humanã mentẽ. Q² eni
ille nõ est talis substãtie que videri ocu
lis possit: ⁊ miracula ei⁹ qbus totũ mũ
dũ regit: vniuersamq₃ creaturã admi
nistrat: assiduitate viluerunt: ita vt pe
ne nemo dignetur attendere opa dei
mira ⁊ stupenda: in quolibet seminis
grano: s'm ipsam suã misericordiã ser
uauit sibi quedã que faceret opportu
no tpe: pter vsitatũ cursum ordineq₃
nature: vt nõ maiora sed insolita vidẽ
do stuperent: qbus quotidiana vilue
runt. Maius eni miraculũ est guberna 2
tio totius mũdi q̃ saturatio qnque mi
liũ hoiũm de qnque panib⁹. Et tamẽ
hoc nemo miratur. Illud mirãtur ho
mines: nõ q² maius est: s₃ q² rarũ est.
Quis eni ⁊ nũc pascit vniuersum mũ
dũ nisi ille q de paucis granis segetes
creat? Fecit ergo quõ deus. Unde eni
multiplicat de paucis granis segetes:
inde i manib⁹ suis m'tiplicauit qnque
panes. Ptãs eni erat i manib⁹ xpi: pa
nes aũt illi qnque q̃si semina erãt: non
quidẽ terre mãdata: s₃ ab eo q terrã fe
cit m'tiplicata. R. Splẽdida facta est fa
cies moysi dũ respiceret in eũ dñs. Uidẽtes 7
seniores claritatẽ vultus eius: admirãtes ti
muerũt valde. V. Cũq₃ descẽdisset de mõte
synai: portabat duas tabulas testimonij: igno
rans q̃ cornuta esset facies eius ex cõsortio
sermonis dei. Uidentes. L cõ. viij.
HOc ergo admotũ est sensib⁹: quo 3
erigeret᷑ mẽs: exhibitũ oculis vbi ex
erceret᷑ intellectus: vt inuisibilẽ deum
p inuisibilia opa miraremur: erecti ad
fidem ⁊ purgati per fidem etiã ipsum
inuisibilẽ videre cuperemus: que₃ de
reb⁹ visibilib⁹ inuisibilẽ noscerem⁹. Nec
tñ sufficit hec itueri i miraculis xpi. In
terrogem⁹ ipsa miracula: qd nobis lo
quant᷑ de xpo: hñt eni si itelligant᷑ lin
guã suã. Nã q² ipse xps ꝟbũ pr̃is ẽ: etiã
factũ ꝟbi ꝟbũ nobis ẽ. Hoc ergo mi
raculum sicut audiuimus q̃ magnũ
sit queramus etiam q̃ profundum sit.
Non tantum eius superficie delecte
mur: sed etiam altitudinem perscru

temur. Habet eni aliqd intus hoc qd
miramur foris. Vidim⁹ ⁊ expectamus
magnū gddā: p̄clarū gddā: imo oino
diuinum qd fieri nisi a deo non possit.
8 Laudauimus de facto factorē. R. Ec
ce mitto angelū meū qui p̄cedat te ⁊ custo
diat semp. Obserua ⁊ audi vocem meā ⁊ ini
micus ero inimicis tuis: ⁊ affligētes te affli
gam: ⁊ p̄cedet te angelus meus. V. Israel
si me audieris: nō erit in te de⁹ recens: neq̄
adorabis deū alienū: ego eni dn̄s. Obserua.
Sed queadmodū si literas L ix.
pulchras alicuius inspiceremus
non nobis sufficeret laudare scripto
ris articulum: qm̄ eas pariles: equa
les: decoras fecit: nisi etiam legeremus
quid nobis p illas idicauerit: ita factū
hoc q tm̄ inspicit delectat pulchritu
dine facti: vt admiret artificē: qui aūt
intelligit quasi legit. Aliter enim vide
tur pictura: aliter videntur littere: pi
cturam cū videris: hoc est totū vidis
se ⁊ laudasse. Litteras cum videris nō
hoc est totū: qm̄ cōmoneris etiā eas le
gere: etenim dicis cū videris litteras:
si forte nō nosti eas legere. Quid puta
mus esse qd hic scriptum est? Interro
gas gd sit: cū iā videas aliqd. Alius ti
bi demōstraturus est: a quo queris co
gnoscere qd vidisti. Alios ille oculos
habet: alios tu. Nōne similiter apices
videtis? Sz nō similiter signa cogno
scitis. Tu ergo vides ⁊ laudas: ille vi
det: laudat: legit ⁊ intelligit. Quia er
go vidimus: quia laudauimus: lega
9 mus ⁊ intelligamus. R. Attendite po
pule meus legē meā. Inclinate aurē vestrā
in verba oris mei. V. Aperiā i parabolis os
meū: loquar ppositiōes ab initio seculi. In
10 clinate. R. Vos qui transituri estis iordanē:
edificate altare dn̄o. De lapidibus quos fer
rum nō tetigit: ⁊ offerte sup illud holocau
sta ⁊ hostias pacificas deo vestro. V. Cūq̄
intraueritis terram quā dn̄s daturus est vo
11 bis edificate ibi altare dn̄o. De. R. Audi isra
el p̄cepta dn̄i ⁊ ea in corde tuo quasi in libro
scribe. Et dabo tibi terrā fluentē lac ⁊ melle
V. Obserua igitur ⁊ audi vocem meā: ⁊ ini
mic⁹ ero inimicis tuis. Et. R. Sicut fui cū 12
moyse: ita ero tecū dicit dn̄s. Confortare ⁊
esto robustus: itroduces ppl'm meū ad terrā
lacte ⁊ melle manantē. V. Noli timere qm̄
tecū sum: ad quecūq̄ perrexeris non dimit
tā te neq̄ derelinquā. Cōfortare. R. Addu 13
xi vos p desertū quadraginta ānis ego dn̄s:
non sunt attrita vestimēta vestra. Māna de
celo plui vobis: ⁊ obliti estis me dicit dn̄s. V.
Ego eduxi vos de terra egypti: ⁊ de domo
seruitutis liberaui vos. Māna. Ad lau. añ.
Tūc acceptabis sacrificiū iustitie: si auerte
ris faciem tuā a peccatis meis. ps. Misere
re. 16. Aña. Bonum est sperare in dn̄o: q̄
sperare in principib⁹. ps. Confitemini. 8.
Añ. Bn̄dicat nos deus de⁹ nr̄ bn̄dicat nos
deus. ps. Deus deus me⁹. cū rcl. 6. Añ.
Potens es dn̄e eripere nos de manu fortis
liberare nos deus nr̄. Aña. Reges terre: ⁊
oēs ppl'i laudate deū. Cap. Frēs scriptū.
87. Hy. Iam xp̄e. 74. V. Angelis. ⁊c. R.
Ut custodiant. ⁊c. Ad bn̄. añ. Cū subleuas
set oculos iesus ⁊ vidisset maximā multitu
dinē venientē ad se dixit ad philippū: vnde
ememus panes vt mādūcēt hi: hoc aūt dice
bat temptās eū: ipse eni sciebat quid eēt factu
rus. Oro. Cōcede q̄s. Ad primā añ. Ac
cepit ergo iesus panes: ⁊ cū gratias egisset
distribuit discūbentibus. Ad tertiā añ. De
quinque panibus ⁊ duobus piscibus satiauit
dn̄s quinque milia hoium. Cap. Frēs: scri
ptū est. 87. R. br. Scapulis suis. Obūbra
bit tibi V. Et sub pēnis eius spabis. R. Obū
brabit. V. Gl'ia. R. Scapulis suis. V. Scuto
circūdabit te veritas eius. R. Nō timebis a
timore nocturno. Ad. vi. añ. Satiauit dn̄s
quinque milia hoium de quinque panibus ⁊
duobus piscibus. Capitulum. Gal.
Letare sterilis q̄ nō paris: erūpe ⁊ ca. 4.
clama que nō parturis: q2 multi filij de
serte: magis q̄ ei⁹ que hēt virū. R. br.
Scuto circūdabit te. Veritas ei⁹. V. Nō ti
mebis a tiore noctur. R. Veritas. V. Gl'ia.
R. Scuto cir. V. Angelis suis de⁹ mādauit
de te. R. Ut custodiāt te in oibus vijs tuis.
Ad. ix. añ. Illi ergo hoies cū vidissent qd
fecerat iesus signū dicebāt: q2 hic ē vere pro
pheta qui venturus est in mūdū. Capl'm.
Itaq̄

Galla. ca.4. Itaq3 frēs nō sumus ancille filij sed libere: qua libertate xp̄s nos liberauit. R̄. br̄. Scuto circūdabit te. Ueritas eius. V̄. Nō timebis a timore nocturno. R̄. Ueritas. V̄. Gloria. R̄. Scuto circū. V̄. Angelis suis deus mādauit de te. R̄. Ut custodiant te in omnibus vijs tuis. Ad vesp. aā. Dixit dn̄s. cū rel. 7. Cap. Fratres scitote. Hym. Audi. 74. V̄. Angelis suis. R̄. Ut custodiant. 7c. Ad. M̄. aā. Subijt ergo in mōtē iesus 7 ibi sedebat cū discipulis suis. Oratio. Cōcede quesumus. Feria.ij. Scd̄m ioānem.

In illo tpe. Prope erat pascha iudeorū: 7 ascēdit iesus hierosolymā. Et inuenit in tēplo vēdentes oues 7 boues. Et rel. Homel. sctī augu. epī. L.i.

Quid audiuim⁹ frēs? Ecce templū illō figura adhuc erat: 7 eiecit inde dn̄s oēs q sua querebāt: q ad nūdinas venerāt. Et que illi vēdebāt? Illa que opus habebāt hoies: in sacrificijs illi⁹ tpis. Nouit eni charitas vr̄a: q sacrificia illi pplo p eius carnalitate 7 corde adhuc lapideo talia data sunt qbus teneref ne in ydola defluerat: 7 imolabāt ibi sacrificia: boues 7 oues 7 colūbas. Nostis q2 legistis. Nō ergo magnū peccatū si hoc vendebāt in tēplo: qd emebaf vt offerref i templo: tn̄ eiecit inde illos. Quid si ibi ebriosos inueniret: qd faceret dn̄s? Si vēdētes ea que licita sunt: 7 cōtraria iustitiā nō sunt: eiecit. Que eni honeste emuntur nō illicite vēdunf. Expulit tamē 7 nō est passus. Si negociationis domus non debet fieri domus dei: potatiōis n debet fieri? Lectio secunda.

Nos aūt quādo ista dicimus: stridēt dentib⁹ suis aduersus nos. Et cōsolaf nos psalm⁹ quē audistis: striderunt sup me dentibus suis. Nouimus 7 nos haurire vnde curemur: 7 si ingeminantur flagella christo: quia flagellaf sermo ipsius. Congregata sunt inquit in me flagella: 7 nescierunt. Flagellatus est flagellis iudeorum: flagellatur blasphemijs falsorū christianorū. Multiplicāt flagella dn̄o suo: 7 nesciūt. Faciam⁹ nos quātū ipse adiuuat. Ego aūt cū mihi molesti essent induebā me cilicio: 7 humiliabā in ieiunio aiam meā. Dicimus tn̄ frēs: nō eni 7 ipse pepercit illis q flagellandus ab eis erat: prior tn̄ illos flagellauit. Signū qddā nobis ostēdit: q2 fecit flagellū de resticulis: 7 inde indisciplinatos negociationē in dei tēplo faciētes flagellauit. Etenim q vnusqsq3 peccator in pctis suis restem sibi texit, ppheta dicit. Ueh his q trahūt peccata sicut restē longā.

Quis facit restē longā? Qui L.iij. pctō addit peccatū. Quomodo addunf aūt pctā peccatis? Cum peccata q̄ facta sunt: coopiunf alijs pctis. Furtum fecit aliqs: Ne inueniaf q fecit q̄rit mathematicū. Suffecerat furtū fecisse. Quare vis adiūgere peccatū pctō? Ecce duo pctā. Cum ad mathematicū phiberis accedere: blasphemas epm. Ecce tria pctā. Cum audis: mitte illū foras de eccl'ia dicis. Duco me ad partē donati. Ecce addis quartū. Crescit restis: time restē. Bonū est tibi: vt hinc inde cū flagellaris corrigaris: ne in fine tibi dicaf: ligate illi manus 7 pedes: 7 pijcite eū in tenebras exteriores. Criniculis eni pctōrū suorū vnusqsq3 cōstringif. Illud dn̄s dicit: illō 7 alia scriptura dicit: s3 vtrūq3 dn̄s dicit: de pctis suis liganf hoies 7 mittunf in tenebras exteriores. Qui sunt tn̄ q vendūt boues videamus: vt in figura q̄ramus mysteriū facti. Qui sunt qui oues vendūt 7 colūbas? Ipsi sunt q sua querūt in eccl'ia: nō que iesu xp̄i. Uenale habent totū quia nolūt redimi. Emi nolunt: 7 vendere volunt. Bonum est eis vt redimantur sanguine christi: vt perueniant ad pacē christi. Ad bene. aā. Auferte ista hinc dicit dominus 7 nolite facere domum patris mei domum negociationis. Oratio.

Presta q̄s oipotens deus: vt obseruationes sacras annua deuotiōe recolētes: 7 corpe tibi placeam⁹ 7 mente

te. Per. Ad mgt añ. Soluite templuz hoc dicit dñs: et post triduũ reedificabo illud hoc autẽ dicebat de tẽplo corpis sui. Orõ.

Deprecationẽ nr̃am q̃s dñe benignus exaudi: et qbus supplicandi p̃stas affectũ: tribue defensiõis auxiliuz. Per. Feria.iiij. Scdm ioañem.

ca.7. In illo tpe. Jam die festo mediante ascẽdit iesus in tẽplũ et docebat et admirabãtur iudei. Et reliqua.

Homelia sancti augustini epi. Lectio.i.

Ille qui latebat docebat: et palaz loquebat: et non tenebat. Illud eni vt lateret erat causa exẽpli: hoc potestatis. Sz cum doceret mirabant iudei. Oẽs qdẽ quãtũ arbitror mirabantur. Sz nõ oẽs cõuertebãtur. Et vnde admiratio? Qr multi noverãt vbi natus: quẽadmodũ fuerit educat⁹ nunq̃ eũ viderãt discentẽ literas. Audiebãt aũt eũ de lege disputãtẽ: legis testimonia pferentẽ: que nemo poterat pferre nisi legisset: nemo legere: nisi literas didicisset. Et ideo mirabant: eorũ aũt admiratio magistra facta est insinuande alterius veritatis occasio. Ex eorũ qppe admiratiõe et verbis: dixit dñs aliqd pfundum et diligenti⁹ inspici et discuti dignũ. Propter qd intentam facio charitatẽ vestrã: nõ solum ad audiendũ pro vobis: sed etiã ad orandũ pro vobis. R. Quid me queritis interficere hominem qui vera locutus sum vobis. Si male locutus sum testimoniũ perhibe de malo: si autem bene cur me cedis. V. Multa bona opera operatus suz vobis: propter quod opus vultis me occidere. Si male. Lcõ.ij.

Quid ergo dominus respondit eis admirãtibus: quomodo sciret literas quas non didicerat? Mea doctrina inquit nõ est mea: sed ei⁹ qui misit me. Hec est enim profunditas prima. Videtur enim paucis verbis quasi contraria locutus. Non enim ait: ista doctrina non est mea. Sz mea doctrina: non est mea. Si non tua: quõ tua? si tua: quõ nõ tua? Tu enim dicis vtrũq3: et mea doctrina: et non mea. Nam si dixisset ista doctrina non est mea: nulla esset questio. Nunc vero fratres primitus intendite questionem: et sic ex ordine expectate solutionem. Nam qui non videt questionẽ que proponitur: quomodo intelligit quod exponitur? Hoc est ergo i questiõe quod ait: mea et non mea: hoc videtur esse contrarium: quomõ mea: quomodo nõ mea? Si ergo diligẽter intueamur quod in exordio dicit sanctus euangelista. Lcõ.iij. In principio erat verbum: et verbum erat apud deuz: et deus erat verbuz: inde pendet huius solutio questionis. Que ergo est doctrina patris: nisi verbũ patris. Ipse ergo christus doctrina patris: si verbũ patris. Sed quia verbum nõ potest esse nullius sed alicuius: etiam suaz doctrinam dixit seipsum et non suã: quia patris est verbum. Quid enim tam tuuz q̃ tu? Et quid tam nõ tuum q̃ tu: si alicuius es quod es? Verbum ergo et deus est: et doctrine stabilis verbum est: non sonabilis per syllabas et volatilis: sed manentis cum patre: ad quem cõuertamur manentẽ: sonis transeuntibus admoniti. Nõ eni nos ita admonet qd trãsit: vt ad transitoria vocet. Admonemur vt diligam⁹ deũ. Totũ hoc qd dixi: syllabe fuerũt: percussum aerẽ verberauerũt: vt ad sensum vr̃arum auriũ puenirẽt sonãdo trãsierũt. Nõ tñ illud qd vos admonui trãsire debet: qr ille quẽ vos diligere admonui nõ transit. Et cũ trãseuntib⁹ syllabis admoniti ad euz conuersi fueritis nec vos trãsibitis: sz cũ manẽte manebitis. Ad bñ. añ. Quid me q̃ritis iterficere hoiem q̃ vera loqunt⁹ suz vobis. Orõ.

Sacre nobis q̃s dñe obseruatiõis ieiunia: et pie cõuersationis augmẽtũ: et tue ppitiatiõis cõtinuũ p̃stẽt auxiliũ. p. Ad mgt añ. Nemo in eũ misit manũ: qr nondum venerat hora eius. Orõ.

Miserere dñe pp̃lo tuo et cõtinuis tribulatiõib⁹ laborãtẽ: ppiti⁹ respirare cõcede. p. Fer.iiij. Scdm ioan.

ca.9. In illo tpe. Preteriens iesus vi-
dit hominem cecū a natiuitate:⁊
interrogauerūt eū discipuli eius. Ra-
bi:qs peccauit hic aut parentes eius:
vt cecus nasceret̃? Et rel. Homel. scti
aug. epi. Lc. j.
Exiens iesus vidit
hoiem cecū:nō vt cūqz cecum:sʒ
a natiuitate. Et iterrogauerūt eū disci
puli ei⁹. Rabi. Scitis qr rabi magr̃ est.
Magistrū appellabāt qr discere dside
rabant. Questioné qppe dño. pposue
runt:tāq̄ magro. Quis peccauit hic:
aut parētes ei⁹ vt cecus nasceret̃? Rn̄
dit iesus. Neqz hic peccauit neqz paré
tes ei⁹ vt cecus nasceret̃. Quid est hoc
qd dixit? Si nullus hō sine pctō:nūqd
parétes huius ceci sine pctō erāt? Nū
qd ipse vel sine origiali pctō nat⁹ erat:
vel viuédo nihil addiderat? An quia
oculos clausos habebat:cōcupiscétie
minime vigilabāt. Quāta eni mala ce-
ci cōmittūt? A quo malo abstinet més
mala? etiā oculis clausis. Nō poterat
videre:sʒ noterat cogitare ⁊ forte cō-
cupiscere aliqd qd cec⁹ nō posset iple-
re. Sʒ in corde iudicari a nullo potest:
nisi a cordis perscrutatore. Lcō. scda.

Si ergo ⁊ parétes ei⁹ habuerūt
pctm̄:⁊ iste hūit pctm̄:q̄re dñs
dixit neqz hic peccauit:neqz parétes
ei⁹:nisi ad rem de qua iterrogat⁹ é vt
cec⁹ nasceret̃? Hēbāt eni parétes eius
pctm̄:sʒ nō ipso pctō factū é vt cec⁹ na
sceret̃. Si aūt nō pctō parentū factū é
vt cec⁹ nasceret̃:q̄re cec⁹ natus é? Au
di magr̄m docenté. Querit credenté:
vt faciat itelligenté. Ipse causaz dicit
q̄re cec⁹ ille sit natus. Neqz hic pecca-
uit inqt neqz parétes eius:sʒ vt mani-
festent̃ opa dei i illo. Deide sequit̃. Me
oportet opari opa eius q misit me. Ec
ce eni ipse é ille missus i quo facié lauit
cec⁹:⁊ videte qd dixerit. Me oportet
opari opa ei⁹:q misit me:donec dies é.
Meméto te quō vniuersam gl̃iam illi
dat de quo é:qr ille habet filiū q de illo
sit:ipse nō habet de quo sit. Sʒ q̄re di-
xisti dñe:donec dies est? Audi quare.
Venit nox:qñ nemo potest opari. Nec
tu dñe? Ita ne tātū valebit nox illa:vt
nec tu etiā i illa possis operari:cuius
opus est nox? Lectio tertia.

Puto eni dñe iesu:immo nō puto:
sʒ credo atqz confirmo te ibi fuisse:qñ
dixit deus. Fiat lux ⁊ facta é lux. Si eni
vbo fecit p te fecit. Et ideo dictū é oia
p ipsum facta sunt ⁊ sine ipso factū est
nihil. Diuisit deus inter lucem ⁊ tene-
bras:lucé vocauit dié:⁊ tenebras vo-
cauit nocté. Que est illa nox:que cū ve-
nerit nemo poterit operari? Audi qs
sit dies:⁊ tūc intelliges que sit nox. Un
de sumus audituri quīnā sit dies iste?
ipse dicat. Quādiu in mundo sum:lux
sum mūdi. Ecce ipse dies é. Leuat ocu
los cecus i die:vt videat dié. Quādiu
inquit in mūdo sum:lux sum mūdi:er
go nescio que nox erit:qñ ibi ipse non
erit. Ideo nemo poterit opari. Restat
inquirere frés mei:patienter accipite
inquirenté me vobiscū. Quero vobis-
cū inueniā a quo quero. Cōstat expres-
sum ac definitū est:diez cōmemorasse
dñm hoc loco seipsum:idest lumé mū-
di. Quādiu inqt sum in hoc mūdo:lux
sum mūdi. Ad bñ. añ. Rabi quid pecca-
uit hō iste q̄ cecus nat⁹ é:rñdit iesus ⁊ dixit:
neqz hic peccauit neqz parétes eius:sed vt
manifestent̃ opa dei in illo. Oratio.

Deus q ⁊ iustis p̄mia meritorū:⁊
pctōrib⁹ p ieiuniū veniā pbes:misere
re supplicib⁹ tuis:vt reatus nr̃i cōfes-
sio:indulgentiā pcipere valeat delicto
rū. p. Ad. M. añ. Ille homo qui dicit ie-
sus lutum fecit ex sputo:⁊ liniuit oculos me
os ⁊ modo video. Oratio.

Pateāt aures mīsicordie tue dñe
p̄cib⁹ supplicātiū:⁊ vt petétib⁹ deside
rata cōcedas:fac eos que tibi sunt pla
cita postulare. p. Fer. v. Scdz lu.

In illo tpe. Ibat iesus i ciuitaté q̄
vocat̃ naim:⁊ ibāt cū eo discipuli eius ca. 7.
⁊ turba copiosa. Et rel. Home. sancti
ambrosii episcopi. Lectio prima.

Hic locus ad vtramqz redundat
gratiam:vt ⁊ cito flecti diuinam

misericordiã: m̄ris vidue lamẽtatione credam⁹: ei⁹ p̄cipue que vnici filij vel labore vel morte frãgat̄. Cui tñ vidue grauitatis meritũ exequiarũ turba cõciliet. Et hãc viduã pplorum turba septã: plus videri esse q̄ feminã: que resurrectioné vnici adolescẽtis filij sui lachrymis meruit impetrare: eo q̄ s̄ctã ecclĩa pp̄lm iuniorẽ a põpa funeris: atq3 supremis sepulchri: suarũ reuocet ad vitã cõtẽplatiõe lachrymarũ. Que flere p̄hibet̄ eum cui resurrectio debebat̄. Qui q̄dẽ mortuus in loculo: materialib⁹ q̄ttuor ad sepulchrũ ferebat̄ elemẽtis: s3 spem resurgẽdi hẽbat: q2 ferebat̄ in ligno. Q̄d ꝛ si nobis ãte nõ proderat: tamẽ postea q̄ iesus id tetigit proficere cepit ad vitã: vt esset inditio salutẽ populo per crucis patibulum refundendã3. Lectio. s̄c̄da.

Audito igit̄ dei verbo steterunt acerbi illius funeris portitores: q corpus hũanũ letali fluxu nature materialis vrgebãt. Quid eni3 aliud nisi q̄si in quodã feretro: hoc est supremi funeris instrumẽto iacem⁹ exanimes: cum vel ignis modice cupiditatis exestuat: vel frigid⁹ humor exũdat: vel pigra quadã corpis hebetudine vigor hebetat̄ aiorũ: vel cõcretã noster sp̄ũs labe pure lucis vacuus alit mentẽ. Hi sunt n̄ri funeris portitores. S3 q̄uis suprema mortis spem vite oĩs aboleuerit: ꝛ tumulo p̄xima corpa iaceãt defunctoꝝ: verbo tñ dei iã moritura resurgũt cadauera. Vox redit: reddit̄ fili⁹ m̄ri: reuocatur a tumulo: eripit̄ a sepulchro. Quis est iste tumul⁹ tuus nisi mali mores. Tumulus tuus pfidia est. Sepulchrũ tuũ guttur est. Sepulchrũ eni patens est guttur eorũ: vnde verba mortua proferuntur. Lectio tertia.

Ab hoc sepulchro te liberat xp̄s. Ab hoc tumulo resurges: si audias dei v̄bũ. Et si graue pct̄m est: q̄d penitentie tue lachrymis ipse lauare non possis: fleat p̄ te mater ecclĩa: que pro singulis tãq̄ p̄ vnicis filijs vidua m̄r interuenit. Cõpatit̄ eni quodã sp̄ũali dolore nature: cũ suos liberos letalib⁹ vitijs ad mortẽ cernit vrgeri. Uiscera sumus de visceribus eius. Sunt enim ꝛ sp̄ũalia viscera: que habet paulus dicens. Ita frater ego te fruar i dño. Refice viscera mea in xp̄o. Nos ergo viscera ecclĩe sumus: qm̄ membra sum⁹ corpis eius: ꝛ de carne eius: ꝛ de ossibus eius. Doleat igit̄ pia mater: ꝛ assistat turba. Nõ solum turba: s3 etiã multa cõpatiat̄ parenti bone. Iam resurges a funere: iam liberaberis a sepulchro. Stabũt illi ministri tui funeris: icipies vitalia loq: timebũt oẽs. Unius eni exemplo plurimi corrigunt̄. Laudabũt etiã deũ: q tãta nobis remedia vitande mortis indulserit. Ad bñ. añ. Ibat iesus in ciuitatem que vocatur naim: ꝛ ecce defunct⁹ efferebat̄ fili⁹ vnic⁹ m̄ris sue. Oro.

Presta quesumus omnipotens deus: vt quos ieiunia votiua castigant: ipsa quoq3 deuotio sancta letificet: vt terrenis affectibus mitigatis: facilius celestia capiam⁹. Per dñm. Ad mg̃r. añ. Propheta magn⁹ surrexit i nobis: ꝛ q2 de⁹ visitauit plebẽ suã. Oro.

Populi tui deus institutor ꝛ rector: peccata quibus impugnatur expelle: vt semper tibi placitus: ꝛ tuo munimine sit securus. Per dñm. ca. xi.

Feria sexta. Secundum ioãnem.

In illo tẽpore. Erat quidam languens laçarus a bethania de castello marie ꝛ marthe sororis eius. Et rel.

Homelia sancti augustini epi. Lectio. i.

In superiori lectiõe meministis q̄ dñs exijt de manib⁹ eoꝝ qui lapidare eũ voluerãt: ꝛ discessit trans iordanẽ: vbi ioãnes baptiçabat. Ibi dño constituto infirmabat̄ in bethania laçarus: quod castellum erat proximu3 hierosolymis. Maria autem erat que vnxit dominũ vnguento: ꝛ extersit pedes eius capillis suis: cuius frater laçarus infirmabat̄. Miserunt ergo sorores eius ad eum: dicentes. Iã intelligim⁹ quo miserũt: vbi erat dñs qm̄ absens

abſens erat. Trãs iordanẽ ſcilicet mi-
ſerũt ad dñz: nũciãtes q̃ egrotaret fra
ter earũ: vt dignaret venire: ⁊ euz ab
egritudine liberare. Ille diſtulit ſana-
re: vt poſſet reſuſcitare. Quid ergo an
nũciauerũt ſorores ei⁹? Dñe ecce quez
amas īfirmat. Nõ dixerũt veni. Amã
ti eni tm̃modo nũciandũ eſt. Non auſe
ſunt dicere: veni ⁊ ſana: nõ auſe ſunt di
cere: ibi iube: ⁊ hic fiet. Cur eni non ⁊
iſte: ſi fides illius cẽturiõis ide laudat?
Ait eni. Nõ ſum dign⁹ vt intres ſub te
ctũ meũ: ſʒ tm̃ dic v̾bo ⁊ ſanabit puer
meus. Nihil horũ iſte. Sed tm̃modo.
Dñe ecce quẽ amas infirmat. Sufficit
vt noueris: nõ eni amas ⁊ deſeris. L.ij.

SEd dicet aliq̃s: quõ p laçarũ pec
cator ſignificabatur: ⁊ a dño ſic
amabat? Audiat eũ dicẽtez. Nõ veni
vocare iuſtos: ſʒ pctõres. Si eni pecca
tores dñs nõ amaret: de celo ad terras
nõ deſcẽderet. Audiens aũt ieſus di-
xit eis. Infirmitas hec non eſt ad mor
tẽ: ſʒ p glĩa dei: vt glĩficet fili⁹ dei p eã.
Talis glĩficatio ipſius nõ ipſum auxit:
ſʒ nobis pfuit. Hoc ergo ait. Nõ eſt ad
mortẽ: q̃ ⁊ ipſa mors nõ erat ad mor-
tẽ: ſʒ potius ad miraculũ: quo facto cre
derẽt hoĩes in xp̃m: ⁊ vitarẽt veram
mortez. Sane videte: quẽadmodum
tanq̃ ex obliquo dñs ſe deũ dixit: pro-
pter quoſdã q hoc negãt. Nã ſunt here
tici q hoc negãt: q̃ fili⁹ dei nõ ſit deus.
Ecce audiãt: īfirmitas hec inqt non eſt
ad mortẽ ſed p glĩa dei. Qua glĩa: Eu
ius dei? Audi q̃d ſequit: vt glĩficetur
fili⁹ dei p eã. Per quã? Per illã īfirmi
tatẽ. Diligebat aũt ieſus marthã: ⁊ ſo-
rorẽ ei⁹ mariã: ⁊ laçarũ. Ille lãguẽs: iſte
triſtes: oẽs dilecti: ſʒ diligebat eos lan
guentiũ ſaluator: imo etiã mortuorũ
ſuſcitator: ⁊ triſtiũ cõſolator. Lcõ. iij.

UT ergo audiuit q̃ infirmabat:
tũc qdẽ mãſit in eodẽ loco duo-
bus dieb⁹. Nũciauerũt ergo ille: mã-
ſit illic ipſe. Tãdiu tẽpus ductũ eſt: quo
uſq̃ȝ q̃triduũ cõpleret. Nõ fruſtra ni-
ſi q̃ forte: imo q̃ certe ⁊ ipſe numerus
dierũ intimat aliq̃d ſacramentũ. Deide
poſt hec dicit diſcipulis ſuis. Eamus
in iudeã iterũ. Ubi pene fuerat lapida-
tus: qui pptere a inde diſceſſiſſe vide-
bat ne lapidaret. Diſceſſit eni vt hõ:
ſed in redeũdo q̃ſi oblitus īfirmitatez:
oñdit poteſtatẽ. Eamus inqt in iudeã.
Deniq̃ȝ hoc dicto: videte quemadmo
dũ diſcipuli territi fuerint. Dicũt ei di
ſcipuli. Rabi. Nũc querebãt te iudei la
pidare: ⁊ iteruz vadis illuc? Rñdit ie-
ſus. Nõne duodecim hore ſunt diei?
Quid ſibi vult iſta reſpõſio? Illi dixe-
rũt. Modo te lapidare volebãt iudei:
⁊ iteruz vadis illuc vt te lapidẽt? Et
dñs. Nõne duodecim hore ſunt diei?
Si q̃s ambulauerit in die nõ offendit:
q̃ lucẽ huius mũdi videt. Si aũt am-
bulauerit i nocte offendit q̃ lux nõ eſt
in eo. Ad bñ. añ. Lazarus amicus noſter
dormit eam⁹ ⁊ a ſomno excitem⁹ eũ. Oro.

DEus q in effabilib⁹ mũdũ reno-
uas ſacramẽtis: pſta q̃s: vt eccl'ia
tua ⁊ eternis pficiat iſtitutis: ⁊ tpali-
bus nõ deſtituat auxiliis. p. Ad mḡt
añ. Dñe ſi fuiſſes hic lazar⁹ nõ eſſet mortu⁹:
ecce iã fetet q̃ triduanus i monumẽto. Oro.

DA q̃s oĩps deus: vt q īfirmitatis
nr̃e cõſcij de tua v̾tute ↄfidim⁹
ſub tua ſemper pietate gaudeamus.
Per dñz. Sabbato. Scdm ioannem. ca. 8.

IN illo tpe. Dicebat ieſus turbis
iudeorũ. Ego ſuz lux mũdi. Qui
ſequit me non ãbulat in tenebris: ſed
habebit lumẽ vite. Et rel'. Homel. lcij

QUod nũc ait dñs augu. epi. L.j.
Ego ſum lux mũdi: clarũ puto
eſſe eis qui habẽt oculos vnde hui⁹ lu
cis participes fiãt. Qui autẽ nõ habẽt
oculos niſi ſola carne: mirãtur q̃d di-
ctum eſt a domino ieſu chriſto. Ego
ſum lux mũdi. Et forte non deſinit qui
dicat apud ſemetipſum. Nũquid for-
te dñs chriſtus eſt ſol iſte: qui ortu ⁊ oc
caſu ſuo peragit diem? Non enim de-
fuerunt heretici: qui iſta ſenſerũt. Ma-
nichei ſolem iſtum oculis carnis viſi-
bilem: expoſitũ: ⁊ publicũ non tm̃ ho-

minib⁹: sed etiã pecorib⁹ ad videndũ: xp̄m dñm esse putauerũt. Sed catholice ecclie recta fides improbat tale cõmentũ: ⁊ diabolicã doctrinam esse cognoscit. Nõ solũ cognoscit credẽdo: sꝫ i gbus potest cõuincit etiã disputãdo.

L. ij. Mprobemus itaqꝫ huius modi errorẽ quẽ sancta ab initio anathematiçauit ecclĩa. Non arbitremur dñm iesum hũc esse solẽ quem videmus oriri ab oriente: occidere in occidente: cuius cursui nox succedit: cui⁹ radiĳ nube obũbrant: qui certe de loco in locũ motione transmigrãt. Non est hic dñs iesus xp̄s. Nõ est xp̄s sol factus: sed p quẽ sol fact⁹ est: oĩa p ipsum facta sunt: ⁊ sine ipso factũ est nihil. Est ergo lux: qui fecit hãc lucẽ. Hanc amemus: hanc intelligere cupiamus: ipsaꝫ sitiamus: vt ipsa duce ad ipsam aliquãdo veniam⁹: ⁊ in illa ita viuam⁹: vt nũq̄ oĩno moriamur. Ista eniꝫ lux est: de qua olim ꝓphetia p̄missa ita cecinit in psalmo. Qm̄ apud te est fons vite: ⁊ in lumine tuo videbim⁹ lumẽ. Aduertite qd de tali luce antiquus sctõꝝ oĩuꝫ dei sermo p̄miserit. Hoies inquit ⁊ iumẽta saluos facies dñe: sicut multiplicata est misericordia tua deus. Qm̄ eni de⁹ es: ⁊ habes multiplicẽ misericordiã: peruenit eadẽ multiplicitas misericordie tue: nõ solum ad hoies quos creasti ad ymaginẽ tuã: sed etiã ad pecora que hoibus subdidisti. A quo eni salus hoĩs: ab illo ⁊ sal⁹ pecoris.

L. iij. Non erubescas hoc sentire d̄ dño deo tuo: imo p̄sumas ⁊ fidas: ⁊ caueas ne aliter sentias. Qui saluuꝫ fecit te: ipse saluũ fecit equum tuuꝫ: ipse ouem tuã. Ad minima oĩno veniam⁹ ipse gallinã tuã. Dñi est salus: ⁊ ista de⁹ saluat ⁊ monet: interrogas? Miror q̄r dubitas. Dedignabit̃ saluare: qđ dignatus est creare? Dñi est salus angelorũ: hoiuꝫ: pecorũqꝫ. Dñi est salus. Sicut nemo est a seipso: ita nemo salus est a seipso. Proinde verissime psalm⁹ atqꝫ optime ait. Hoies ⁊ iumenta saluos facies dñe. Quare? Sicut multiplicata est misericordia tua deus. Tu enim deus creasti: tu saluas: tu dedisti esse: tu das saluos esse. Si ergo sic multiplicata est mĩsericordia dei: ab illo homines ⁊ iumẽta saluant̃: nõne habent hoĩes aliqd aliud quod eis deus p̄stet creator: qđ iumẽtis nõ p̄stet? Nulla ne discretio est inter aĩal factũ ad ymaginem dei: ⁊ aĩal subiectũ ymagini dei? Est plane p̄ter istã salutem coẽm: nobis cum aĩantibus mutis: ⁊ nobis p̄stet deus: illis aũt nõ p̄stet? Quid est hoc? Sequere in eodẽ psalmo. Filiĳ aũt hoĩum sub tegmine alarũ tuaruꝫ sperabunt.

Ad bñ. añ. Qui sequit̃ me non ambulat in tenebris sꝫ hẽbit lumẽ vite dicit dñs. Oõ.

Fiat dñe q̄s per grãm tuam fructuosus nostre deuotionis affectus: q̄r tunc nobis ꝓderũt suscepta ieiunia: si tue sunt placita pietati. Per.

Ad vel. cap. Fratres. Christ⁹ assistens pontifex futurorũ bonorum: p amplius ⁊ pfectius tabernaculũ nõ manu fcm̃: idest nõ hui⁹ creatõis. hebr. ca. 6.

Hym. Vexilla regis ꝓdeunt fulget crucis mysteriũ: quo carne carnis conditor suspensus est patibulo. Quo vulnerat⁹ insup mucrone diro lancee: vt nos lauaret crimine manauit vnda sanguine. Impleta sunt que cõcinit dauid fidelis carmine: dicens in nationib⁹ regnauit a ligno deus. Arbor decora ⁊ fulgida ornata regis purpura: electa digno stipite tam sctã mẽbra tangere. Beata cuius brachĳs secli pependit preciuꝫ statera facta corporis predãqꝫ tulit tartari. O crux aue spes vnica hoc passionis tp̄e: auge piĳs iustitiã reisqꝫ dona veniaꝫ. Te summa de⁹ trinitas collaudet oĩs spiritus: quos p crucis mysterium saluas rege p secula. Amen. ℣. Eripe me dñe ab hoie malo. ℟. A viro iniquo eripe me.

Ad mgt añ. Ego sum qui testimoniũ phibeo de meipso: ⁊ testimoniũ perhibet de me qui misit me pater. Oratio.

Quesumus oĩpotens deus familiam

liam tuã propitius respice: vt te largiente regatur in corpe: et te servante custodiat in mente. Per. Ab isto sabbo vsqz ad sabbatũ post pẽthecostẽ nõ fit cõmemoratio de aplis: nec de titulo eccłie ppꝛie: neqz de pace: neqz fiunt suffragia in diebus ferialib⁹. Dñica de passiõe. Ad matu. inuita Hodie si vocez dñi audieritis. Nolite obdurare corda vestra. ps. Uenite. i. fine Gloꝛia pri. Et cũ puenit ad ppriũ locũ scilicet Hodie si vocẽ. Cantat totũ inuita. et illi q cãtãt Uenite. nõ reincipiũt Hodie si vocẽ. Sz incipiũt Sicut in exacerbatione. Notandũ q ad inuitatoꝛia et ad Rsia tam breuia q̃ matutinalia vsqz ad pascha non dicit Gloꝛia pri. Sz a capite reincipit vbi Glia patri. dẽbet dici. In festiuis vero diebus et officijs scẽ marie dicitur: Gloꝛia patri. Hymnus.

Pange lingua gl'iosi preliũ certaminis: et sup crucis tropheũ dic triũphum nobilez: q̃liter redẽptoꝛ oꝛbis immolat⁹ vicerit. De parẽtis protboplasti fraude facta cõdolẽs: quãdo pomi noxialis morte moꝛsu coꝛruit: ipse lignũ tunc notauit dãna ligni vt solueret. Hoc opus nr̃e salutis oꝛdo depoposcerat: multifoꝛmis pditoꝛis ars vt artẽ falleret: et medelã ferret inde hostis vnde leserat. Quando venit ergo sacri plenitudo tpis: missus est ab arce pris natus oꝛbis cõditoꝛ: atqz ventre virginali caro fact⁹ pdijt. Ugit infans iter arta conditus p̃sepia: mẽbra pannis inuoluta virgo mater alligat: et manus pedesqz crura stricta cingit fascia. Gloꝛia et honoꝛ deo vsquequo altissimo: vna pri filioqz inclyto paraclyto: cui laus est et potestas p inmẽsa secula. Amẽ. Ad noct. añ. Seruite. Eũ ret. i. V. Erue a framea deus aiaz meã. R. Et de manu canis vnicam meã. Incipit liber hieremie. Lectio prima.

Ca. i. Uerba hieremie filij helchie de sacerdotib⁹ q fuerũt i anathoth: i terra beniamin. Qd factũ est verbũ dñi ad eũ: in dieb⁹ iosie filij amon regis iuda: in terciodecimo anno regni eius. Et factũ est in dieb⁹ ioachin filij iosie regis iudã: vsqz ad cõsumationez vndecimi anni sedechie filij iosie regis iuda: vsqz ad trãsmigrationẽ hierusalẽ in mense quinto. Et factuz est verbũ dñi ad me dicẽs. Priusq̃ te foꝛmarẽ in vtero noui te: et anteq̃ exires de vulua scificaui te: et ppheta in gẽtib⁹ dedi te. Et dixi. A. a. a. dñe deus: ecce nescio loqui: qꝛ puer sũ. Et dixit dñs ad me. Noli 2
dicere puer sum: qm ad oia que mittãte ibis: et vniuersa quecũqz mandauero tibi loqueris. Ne timeas a facie eorũ: qꝛ ego tecũ sum vt eruã te: dicit dñs deus. Et misit dñs manũ suã et tetigit os meũ: et dixit dñs ad me. Ecce dedi verba mea in oꝛe tuo: ecce constitui te hodie sup gentes et sup regna: vt euellas: et destruas: et disp̃das: et dissipes: et edifices: et plantes. R. Isti sunt dies 1
quos obseruare debetis tpibus suis. Quartadecima die ad versperũ pascha dñi est: et in quintadecia solẽnitatẽ celebrabitis altissimo dño. V. Locutus est dñs ad moysen dicẽs: loquere filijs isrł et dices ad eos. Quar. L. ij.

Et factũ est verbũ dñi ad me dicens. Quid tu vides hieremia? 3
Et dixi. Uirgam vigilantẽ ego video. Et dixit dñs ad me. Bene vidisti: quia vigilabo ego sup verbo meo: vt faciã illud. Et factũ est verbum dñi scdo ad me dicẽs. Quid tu vides? Et dixi. Ollam succensam ego video: et faciẽ eius a facie aquilonis. Et dixit dñs ad me: Ab aquilone pandet oẽ malũ: sup oẽs habitatoꝛes terre. Qꝛ ecce ego cõuocabo oẽs cognatiões regionũ aquilonis: ait dñs. Et venient et ponet vnusquisqz soliũ suũ in itroitu poꝛtarũ hierusalẽ: et sup oẽs muros eius in circuitu: et super vniuersas vrbes iuda: et loquar iudicia mea cũ eis: sup oi malitia eoꝛũ q dereliquẽrunt me et libauẽrunt dijs alienis: et adoꝛauerunt opus manuũ suarũ. R. Multiplicati sunt qui tribu 2
lãt me: et dicũt nõ est salus illi in deo ei⁹. Exurge dñe saluũ me fac deus meus. V. Ne

quãdo

quãdo dicat inimicus meus preualui aduer-
sus eum. Exurge dñe. Lectio .iij.
Tu ergo accinge lũbos tuos ⁊ sur-
ge: ⁊ loquere ad eos oĩa que ego pci-
pio tibi. Ne formides a facie eorũ: nec
enim timere te faciã vultũ eorũ. Ego
quippe dedi te in ciuitatẽ munitã ho-
die: ⁊ in colũnã ferreã: ⁊ in murũ eneũ
sup oẽm terrã regibus iuda: ⁊ princi-
pibus ei⁹ ⁊ sacerdotibus ⁊ omni pplo
terre: ⁊ bellabũt aduersũ te: ⁊ nõ pua-
lebũt: q2 ego tecũ sum ait dñs vt libe-
rem te. Et factũ est verbum dñi ad me
dicẽs. Uade ⁊ clama in aurib⁹ hierl'm
dicens. Hec dicit dñs. Recordat⁹ sum
tui miserans adolescentiã tuã: ⁊ chari-
tatẽ desponsationis tue: quãdo secuta
es me in deserto in terra que nõ semi-
natur. Sctũs israel dño primitie fru-
gum eius. Oẽs qui deuorant eum de-
linquũt: mala veniũt sup eos dicit dñs.
Audite verbum dñi domus iacob: ⁊
3 oẽs cognationes dom⁹ israel. ℟. Usqȝ
quo exaltabit' inimicus meus sup me. Respi-
ce ⁊ exaudi me dñe deus meus. ℣. Qui tri-
bulãt me exultabũt si motus fuero: ego aũt
in misericordia tua sperabo. Respice. In .ij.
noct. aã. ⁊ psal. fol. 3. ℣. De ore leonis
libera me dñe. ℟. Et a cornibus vnicornio-
rũ hũilitatẽ meã. Sermo scti ambro. epi.
4 Scitote frẽs q2 cui⁹ opa. Lcõ. iiij.
quisqȝ facit: eius ⁊ filius vocat'.
Unde cũ iudei dixissent patrẽ suũ esse
abraham: audierũt a dño sicut modo
cũ euangeliũ legeret' audistis. Si filii
abrahe estis: opa abrahe facite. Qui cũ
iterum dixissent: deũ se habere patrẽ:
audierunt. Si deus pater vester esset:
diligeretis vtiqȝ me. His verbis aper-
tissime demõstratur q mali ⁊ cupidi:
nec abrahe nec dei filij sunt. Nam cui⁹
5 filij sunt sequẽtia manifestant. Ait eni.
Uos ex patre diabolo estis. Ac si dicat
Cur patrẽ mutatis: nunc abrahã: nũc
deum: Ego vobis ostendam patrem
vestrũ. Pater vester diabolus est: nõ
creando: sȝ decipiendo: fugite frẽs ta-
lem patrẽ: fugite sicut ppheta admo-
net. Ait eni. Obliuiscere pplm tuũ: ⁊
domũ patris tui. Pplm appellat vi-
tia atqȝ pctã. Domũ vero patris dicit
mundũ: in quo habitat diabolus. Ille
obliuiscit' pplm suum: q relinquit vi-
tia sua: ⁊ ille obliuiscit' domum patris
sui: qui mũdi hui⁹ falsas diuitias cõtẽ-
nit: p quas diabolus eũ tenet captiuũ.
Pater iste nõ diligit filios suos sȝ odit.
Sic amat diabol⁹ filios suos vt pdat:
sicut amat gluto porcellum vt come-
dat. ℟. Deus meus es tu ne discedas a me: 4
Quoniã tribulatio proxima est: ⁊ nõ est qui ad-
iuuet. ℣. Tu aũt dñe ne elongaueris auxili-
um tuũ a me: ad defensionẽ meã aspice. Qm.
6 Cauete frẽs mendaciũ: q2 L. v.
oẽs qui amant mendacium filij
sunt diaboli: qui nõ solũ mẽdax est: sed
etiã ⁊ pater: idest inuentor ipsius men-
daciij est. Oĩs simulatio ⁊ oĩs duplici-
tas: mendaciũ est. Ergo nõ solũ in fal-
sis verbis: sed etiã in simulatis opibus
mendacium est. Mendaciũ est christia-
num se dicere: ⁊ opa christi nõ facere.
Mendaciũ est sacerdotẽ vel clericum
se pfiteri: ⁊ cõtraria huic ordini opa-
ri. Pertimescẽda sunt hec: q2 verba
dei sunt. Ait enim ppheta dei. Per-
des oẽs qui loquunt' mendaciũ. Trã-
site ea propter frẽs a mendacio ad ve-
ritatẽ: si nõ vultis habere diabolũ pa-
trẽ. Nam qđ alibi legit' oĩs homo mẽ-
dax: intelligendũ est in quãtũ homo: in
quantũ carnalis: nõ in quantũ spũalis.
Deinde monet vos euangelica lectio:
vt patientes sitis. Ecce cũ multa cõui-
tia dñs a iudeis audisset: patienter eos
tollerauit: ⁊ patienter portauit: patiẽ-
ter sustulit. Et si dñs patientiam inter
verba habuit blasphemie: q suos ini-
micos vno verbo poterat in abyssũ
demergere: quare miseri hoĩes pleni
pctĩs: nõ habẽt patientiã quãdo dura
audiũt: vel quãdo pro suis iniquitati-
bus corriguntur. Uidete frẽs ne p opa
vel cogitatiões malas lapidetis iesũ:
lapidetis saluatorẽ cũ iudeis incredu-
lis: de qbus dicit'. Tulerũt ergo lapi-
des

5 des iudei vt iacerēt in eum. ℟. In te ia
ctatus sum ex vtero: de ventre matris mee
deus meus es tu ne discesseris a me. Quõ tri
bulatio ꝓxima est ⁊ non est qui adiuuet. ℣.
Salua me ex ore leonis: ⁊ a cornib⁹ vnicor
niũ humilitatē meam. Quoniã. Lectio. vi.
Forte dicitis: malũ fecerũt iudei
qui eum lapidare voluerũt: ⁊ q
eum crucifixerunt. Scitote ⁊ firmiter
credite qꝛ hoc faciũt xp̄iani hodie ma
le viuentes: qđ tũc fecerunt iudei xp̄m
persequētes. Quid ergo est iesus: nisi
veritas ⁊ pax ⁊ iustitia? Ergo q ꝓ
falsitate relinquit veritatē: ⁊ qui ꝑ cu
piditate disrũpit ⁊ odit pacē: pro ali
quo premio occultat iustitiã: nihil aliđ
facere videtur ꝙ lapidare ⁊ crucifige
re ⁊ occidere xp̄m: qꝛ ipsius dona ex
tinguit in semetipso. O ꝙ pauci sunt i
tanta multitudine xp̄ianorũ: qui iesuȝ
nõ persequãt ⁊ lapidēt ⁊ occidant.
Sed ve hiis: qꝛ iesus abscõdit notitiã
suam talibus: ⁊ exit de tēplo cordium
eorũ: ⁊ manifestat se amatorib⁹ suis: ⁊
habitat in illis: sicut ipse dilectori suo
superius ꝓmisit. Ego ⁊ pater inquiēs
ad eũ veniemus: ⁊ mãsionē apud euȝ
faciemus. Qꝛ nolumus vos frēs gra
uare multa loquēdo: oramus ne sitis
de illorũ numero q iesuȝ lapidare vo
luerũt: sed cũ illis potius habeatis par
tē q supra oīa illum amãdo: eius grãm
in suis cordib⁹ susceperũt. Qđ ipse vo
bis ꝯcedat: q viuit ⁊ regnat cũ patre i
6 vnitate spũs scti deus: ꝑ infinita ⁊ im
mortalia secula seculoꝝ amen. ℟. In
proximo est tribulatio mea dñe: ⁊ non est qui
adiuuet: vt fodiãt manus meas ⁊ pedes me
os: libera me de ore leonis. Ut narrem no
men tuũ fratrib⁹ meis. ℣. Erue a framea de
us aiam meam: ⁊ de manu canis vnicã meã.
Ut. In. iii. noc. añ psal. vt fol. 5. ℣. Ne
perdas cũ impiis deus aiam meã. ℟. Et cũ
viris sanguinũ vitã meã. Scđm ioãnem.
ca.8. In illo tpe. Dicebat iesus turbis
iudeoꝝ ⁊ pricipibus sacerdotũ.
Quis ex vobis arguet me de pctõ? Si
veritatē dico vobis: q̃re nõ creditis
mihi? Et rel'. Homel. scti grego. pape.
Pensate frēs charissimi mã L.vii. 7
suetudineȝ dei: relaxare peccata
venerat ⁊ dicebat. Quis ex vobis ar
guet me de peccato? Nõ dedignatur
ex ratione ostendere se peccatorē nõ esse:
qui ex virtute diuinitatis: poterat pec
catores iustificare. Sȝ terribile est val
de qđ subdit. Qui est ex deo ṽba dei
audit: ꝓpterea vos non auditis: qꝛ ex
deo nõ estis. Si eni ṽba dei audit qui
ex deo est: ⁊ audire ṽba eius nõ potest
quisqs ex illo nõ est: interroget se vnus
quisqȝ si verba dei in aure cordis ꝑci
pit: ⁊ intelliget vnde sit. Celestē patri 8
am desiderare ṽitas iubet: carnis de
sideria cõterere: a mũdi glĩa declina
re: aliena nõ appetere: ꝓpria largiri.
Penset ergo vnusqsqȝ vestrũ apud se
si hec vox dei in cordis eius aure cõua
luit: ⁊ qꝛ iam ex deo sit cognoscit. Naȝ
sunt nõnulli: q p̄cepta dei nec aure cor
dis percipere dignant. Et sunt nõnul
li qui hec qdē cordis aure percipiunt:
sed nullo ea mētis desiderio cõplectũ
tur. Et sunt nõnulli qui libēter verba
dei suscipiũt: ita etiã vt in fletibus com 9
pungant: sȝ post lachrymaruȝ tēpus
ad iniqtatē redeũt. Hi ꝑfecto ṽba dei
nõ audiũt: qui ea exercere ope contē
nunt. ℟. Tota die cõtristat⁹ ingrediebar
dñe: qm aia mea cõpleta est illusionibus. Et 7
vim faciebãt qui q̃rebãt aiam meã. ℣. Ami
ci mei ⁊ ꝓximi mei aduersum me appropin
quauerũt ⁊ steterũt: ⁊ qui iuxta me erant de
longe steterũt. Et. Lectio octaua.
Vitam ergo vestrã frēs charissi
mi ante mentis oculos reuocate: ⁊ al
ta cõsideratione ptimescite hoc qđ ex
ore veritatis sonat. Propterea vos
nõ auditis: qꝛ ex deo non estis. Sȝ hoc
qđ de reprobis veritas loquitur: ipsi
hoc de semetipsis reprobi suis opibus
ostendũt. Naȝ sequit. Respõderũt er
go iudei ⁊ dixerũt. Nõne bene dicim⁹
nos: qꝛ samaritan⁹ es tu: ⁊ demoniuȝ
habes? Accepta aũt tanta cõtumelia:
quid deus respõdeat audiamus. Ego
demoniũ

demoniũ nõ habeo: sꝫ honorifico pa-
trẽ meũ: ⁊ vos ihonorastis me. Qꝛ eni
samaritanus iterpretatᷣ custos: ⁊ ipse
veraciter custos est: de quo psalmista
ait. Nisi dñs custodierit ciuitatẽ: in va
nũ vigilant q custodiũt eã. Et cui per
ysaiam dicitᷣ. Custos qui de nocte: cu-
stos q de nocte: respõdere noluit dñs:
samaritan⁹ nõ sum: sed ego demoniuꝫ
non habeo. Duo qppe ei illata fuerant
vnũ negauit: aliud tacẽdo ꝯsensit. Cu
stos nãqꝫ humani gñis venerat: ⁊ si sa
maritanũ se esse non diceret: esse se cu-
stodẽ negaret. Sꝫ tacuit qđ recogno-
uit: ⁊ patiẽter repulit qđ dictũ fallaci-
ter audiuit dicẽs: Ego demoniũ nõ ha
beo. In qbus ṽbis qd aliđ nisi supbia
nr̃a cõfunditᷣ: Que si exagitata vel le-
uiter fuerit: atrociores reddit iniurias
q̃ acceperit. Facit mala que potest: mi
8 natᷣ etiã que non potest facere. ℟. Ne
auertas faciẽ tuã a puero tuo dñe. Qm̃ tribu
lor velociter exaudi me. ℣. Intẽde aie mee
⁊ libera eam propter inimicos meos eripe
me. Quoniam tribulor. Lectio .ix.

Ecce iniuriã suscipiẽs deus non
irascitᷣ: nõ ꝯtumeliosa ṽba rñdit. Qđ
si eisdẽ ista dicẽtibus rñdere voluisset
demoniũ vos habetis: verum ꝓfecto
diceret: qꝛ nisi impleti demonio tam
peruersa de deo loqui nõ possent. Sꝫ
accepta iniuria: etiã qđ verũ erat dice-
re veritas noluit: ne nõ dixisse verita-
tem: sed ꝓuocatus cõtumeliaꝫ reddi-
disse videretᷣ. Ex qua re qd nobis in-
nuitur: nisi vt eo tpe quo a ꝓximis ex
falsitate ꝯtumelias accipim⁹: eoꝝ etiã
ṽa mala taceamus: ne ministeriũ iuste
correctiõis in arma vertamur furoris.
Sꝫ qꝛ quisqs dei zelo vtitur: a prauis
hoibus dehonestatᷣ: in semetipso no-
bis dñs patiẽtie ꝑbuit exemplum qui
ait. Sꝫ honorifico patrẽ meũ: ⁊ vos in
honorastis me. Sꝫ quid nobis ad ista
faciendũ sit: adhuc exẽplo nos admo-
net cũ subiũgit. Ego aũt nõ quero glo
riam meã: est qui querat ⁊ iudicet. Sci
muꝫ certe qđ scriptũ est: qꝛ pater om-
ne iudiciũ dedit filio. Et tamẽ ecce idẽ
filius iniurias accipiens: gl'iam suã nõ
querit: illatas cõtumelias patris iudi
cio seruat: vt nobis ꝓfecto isinuet quã
tum nos esse patientes debeam⁹: duꝫ
se adhuc vlcisci nõ vult ⁊ ipse qui iudi
cat. Cũ vero maloꝝ puersitas crescit:
nõ solũ frãgi ꝑdicatio nõ debet: sꝫ etiã
augeri. Qđ suo dñs exẽplo nos admo
net qui postq̃ habere demoniũ dict⁹
est: ꝑdicatiõis sue bñficia largius ipen
dit dicens. Amen amẽ dico vobis: si
quis sermonẽ meũ seruauerit: morteꝫ
nõ videbit in eternũ. ℟. Quis dabit ca- 9
piti meo aquã ⁊ oculis meis fontem lachry-
marũ ⁊ plorabo die ac nocte: qꝛ frater pro-
pinquus supplãtauit me. Et omnis amicus
fraudulenter incẽdit in me. ℣. Fiant vie eo-
rum tenebre ⁊ lubricũ: ⁊ angelus dñi perse-
quens eos. Et ois. ℟. Deus me⁹ eripe me 10
de manu pctõris: ⁊ de manu contra legem
agentis ⁊ iniqui. Qm̃ tu es patiẽtia mea. ℣.
Deus meus ne elongeris a me: deus meus
in auxiliũ meũ respice. Qm̃. ℟. Qui custo- 11
diebãt aiam meã: cõsiliũ fecerũt in vnũ dicẽ-
tes: deus dereliquit eũ. Persequimini ⁊ cõ-
prehẽdite eũ: qꝛ nõ est qui liberet eum: deus
meus ne elongeris a me: deus meus in adiu
toriũ meũ intẽde. ℣. Oẽs inimici mei aduer
sum me cogitabãt mala mihi: verbũ iniquuꝫ
mãdauerũt aduersum me dicẽtes. Persequi
mini. ℟. Pacifice loquebantur mihi inimici 12
mei: ⁊ in ira molesti erãt mihi. Uidisti dñe ne
sileas ne discedas a me. ℣. Ego aũt cũ mihi
molesti essent: iduebã me cilicio: ⁊ hũiliabã 13
i ieiunio aiam meã. Uidisti. ℟. Adiutor ⁊ su-
sceptor meus es tu dñe: ⁊ in verbũ tuũ spera
ui. Declinate a me maligni: ⁊ scrutabor man-
data dei mei. ℣. Iniquos odio habui: ⁊ legẽ 14
tuã dilexi. Declinate. ℟. Docebo iniquos
vias tuas: ⁊ impij ⁊ ad te cõuertentᷣ. Libera-
me de sanguinib⁹ deus salutis mee. ℣. Dñe
labia mea aperies: ⁊ os meũ annũciabit lau-
dẽ tuam. Libera. ℟. Ne perdas cuꝫ impijs 15
deus aiaꝫ meã ⁊ cũ viris sanguinũ vitã meã.
Redime me dñe. ℣. Eripe me dñe ab hoie
malo: a viro iniquo libera me. Redime. Ad
lau. añ. Uide dñe afflictionẽ meã: qm̃ ere-
ctus

ct⁹ ē inimic⁹ me⁹. Ps. Miserere. 16. Añ. In tribulatione inuocaui dñm ⁊ exaudiuit me i latitudine. Ps. Cōfitemini. 8. Añ. Judica sti dñe causaȝ aie mee: defensor vite mee dñe deus meus. Ps. Deus deus me⁹. cū rel. 6. Añ. Popule meus quid feci tibi: aut quid molest⁹ fui re[s]pōde mihi. Añ. Nūquid red dit̄ p bono malū q: foderūt foueā aie mee. Cap. Fratres: xp̄s assistēs pon. 93. Hy.

Lustris sex qui iam peractis tempus iplens corpis: se volēte natus ad hoc passioni deditus: agnus in cruce leuat̄ immolandus stipite. Hic acetū fel arūdo sputa claui lancea: mite corpus pforat̄ sanguis vnda pfluit: terra pontus astra mūdus quo lauāt̄ flumine. Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua taleȝ pfert fronde flore germine: dulce lignū dulces clauos dulce pōdus sustinet. Flecte ramos arbor alta tensa laxa viscera: ⁊ rigor lentescat ille quē dedit natiuitas: vt superni mēbra regis mitti tēdas stipite. Sola digna tu fuisti ferre secli pciū: atqȝ portū preparare nauta mūdo naufrago: quē sacer cruor perunxit fusus agni corpe. Gloria ⁊ honor deo vsqȝquo altissimo: vna pr̄i filioqȝ inclyto paraclyto: cui laus est ⁊ potestas p immensa secula. Amen. V. Eripe me de inimicis meis deus meus. R. Et ab insurgētibus i me libera me. Ad bñ. añ. Dicebat iesus turbis iudeorū ⁊ principibus sacerdotū: qui ex deo est vba dei audit: ppterea vos non auditis q: ex deo nō estis. Orō. Quesum⁹ ops. Ad .j. añ. Ego demoniū nō habeo: sȝ honorifico patrē meū dicit dñs. Cap. Regi scloꝝ. 11. R. br. Xp̄e fili dei viui. Miserere nob. replicat̄. Xp̄e. V. Qui sedes ad dexterā p̄ris. R. Miserere. V. Xp̄e fili dei viui. R. Miserere nob. V. Exurge xp̄e adiuua nos. R. Et liba ppter nomen tuū. reliqua fol. 11. Et dñr sic singula R̄ia p oēs horas. p totā passionē sine Glia. Ad. iij. añ. Ego gl'iam meā nō q̄ro est qui q̄rat ⁊ iudicet. Cap. Frēs: xp̄s assistens. 93. R. br. Erue a framea. Deus aiaȝ meā. V. Et de manu canis vnicā meam. R. Deus. V. Erue. R. Deus. V. De ore leonis libera me dñe. R. Et a cornibus vnicorniū humilitatē meā. Ad sextam añ. Amen amen dico vobis siquis sermonē meū fuauerit mortē nō gustabit i eternū. Cap.

Neqȝ p sanguinē hyrcorū aut vitulorū: sed p ppriū sanguinē introiuit semel in scā: eterna redēptiōe inuenta. R. br. De ore leonis. Libera me dñe. V. Et a cornibus vnicorniū humilitatem meā. R. Libera. V. De ore. R. Libera. V. Ne perdas cū impijs deus aiaȝ meā. R. Et cū viris sanguinū vitā meā. Ad nonaȝ añ. Tulerūt lapides iudei vt iacerēt in eū: iesus aūt abscondit se ⁊ exiuit de tēplo. Cap. hebr. ca. 9.

Et ideo noui testamēti mediator est: vt morte intercedēte: in redēptione earū puaricationuȝ que erant sub priori testamento repromissioneȝ accipiāt: qui vocati sunt eterne hereditatis i xp̄o iesu dño nr̄o. R. br. Ne perdas cum impijs. Deus aiam meā. V. Et cū viris sanguinū vitaȝ meā. R. Deus. V. Ne pdas. R. Deus. V. Eripe me dñe ab hoie malo. R. A viro iniquo eripe me. Ad ves. Dixit dñs. cum rel. 7. Cap. Frēs xp̄s assistens. 93. Hy. Uexilla regis 93. V. Eripe me dñe ab hoie malo. R. A viro iniquo eripe me. Ad mḡt aña. Abrahā pater vester exultauit vt videret diē meuȝ: vidit ⁊ gauisus est. Oratio. Quesum⁹ oipotēs deus. Hym. V. ⁊ R̄ia hre. ordine quo supra dicunt̄: tam in officiis q̄ i ferijs vsqȝ ad quartā feriaȝ maioris hebd̄e. hebr. ca. 9.

Feria. ij. inuita. Hodie si vocē dñi audieritis. Nolite obdurare corda vestra. Ps. Uenite. 1. Et dicit̄ p totā hebdam in feriali officio. Hy. Pāge lingua. 29. añ. ⁊ psal. fol. 13. V. Erue a framea deus animam meam. R. Et de manu canis vnicam meaȝ.

In illo tpe. Miserunt Scdm ioā. principes ⁊ pharisei ministros vt apprehēderent iesum. Et reliqua. Homelia sancti augustini epi. Lectio .j.

Quomodo apprehēderēt adhuc nolentē? Q: ergo nō poterāt apprehēder̄ nolētē: missi sunt vt audirēt docentē. Quid docenteȝ? Dixit ergo

iesus

iesus. Adhuc modicum tẽpus vobis cũ sum. Quod modo vultis facere: facturi estis: sed nõ modo: qr nolo. Quare adhuc modo nolo? Qr adhuc modicum tempus vobiscũ sum: ⁊ tunc vado ad eum qui me misit. Implere debeo dispensationẽ meã: ⁊ sic peruenire ad passionez meam. Queritis me ⁊ nõ inuenietis: ⁊ vbi ego sum: vos non potestis venire. Hic iaz resurrectionẽ suã predixit. Noluerũt eni eum agnoscere presentẽ: ⁊ postea quesierunt euz cũ viderũt in eum multitudinẽ iaz credentẽ. Magna eni signa facta sunt: etiam cũ dñs resurrexit ⁊ ascendit in celum. Tũc per discipulos facta sunt signa magna: sed ille p illos: qui ⁊ per seipsum. Ipse illis quippe dixerat. Sine me nihil potestis facere. Lectio scda.

Quando claudus ille qui sedebat ad portã: ad vocem petri surrexit: ⁊ suis pedib⁹ ambulauit: vt hoies mirarent: sic eos allocutus est petrus. Quia nõ in sua potestate ista fecit: sed i virtute illius quẽ ipsi occiderũt: multi cõpuncti dixerunt. Quid faciemus? Viderunt eni se ingenti crimine impietatis astrictos: quãdo illũ occiderunt: quez venerari ⁊ adorare debuerũt: ⁊ hoc putabãt esse inexpiabile. Magnũ enim facinus erat: cuius consideratio illos faceret desperare. Sed nõ debebant desperare: p quibus in cruce pẽdens dñs dignatus est orare. Dixerat enim: Pater ignosce illis: qr nesciunt qd faciant. Videbat quosdã suos: iter multos alienos. Illis iam petebat veniam a qbus adhuc accipiebat iniuriã. Nõ enim attendebat q ab ipsis moriebatur: sed qr p ipsis moriebat. Multum est qd illis cõcessum est: ⁊ ab ipsis ⁊ pro ipsis: vt nemo de sui peccati dimissione desperet: quando ⁊ illi veniã meruerũt: qui xpm occiderũt. Lcõ.iij.

Mortuus est xps p nobis: sed nũquid a nobis? At vero illi viderunt xpm suo scelere morientẽ: ⁊ crediderũt in xpm suis sceleri⁹ ignoscẽtẽ. Quousqz biberẽt sanguinẽ quẽ fuderãt: de sua salute desperauerãt. Ergo his dixit: Queritis me ⁊ nõ inuenietis ⁊ vbi sum ego: vos nõ potestis venire: qr quesituri illuz erãnt post resurrectionẽ cõpuncti. Nec dixit vbi ero: s vbi sum. Sempenim ibi erat xps: quo fuerat rediturus. Sic eni venit: vt nõ recederet. Unde alio loco ait. Nemo ascendit in celum: nisi qui descendit de celo: filius hois qui est in celo. Non dixit q fuit in celo. In terra loquebat: ⁊ in celo se esse dicebat. Sic venit vt inde non absccederet. Sic rediit: vt nos nõ derelinqret. Quid miramini? De⁹ hoc facit. Homo eni scdm corpus i loco est: ⁊ de loco migrat: ⁊ cũ ad alium locum venerit: in loco vnde venit non erit. Deus aũt implet oĩa ⁊ vbiqz tot⁹ est: nõ secundũ spacia tenet locis. Ad lau. añ. Miserere. cũ rel. õ psal. 16. Cap. Hiere. ca. 11.

Uenite mittamus lignũ in panẽ eius: ⁊ eradamus eum de terra viuentiũ: ⁊ nomẽ eius nõ memoretur amplius. Hym. Lustris sex. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus. ℟. Et ab insurgẽtibus in me libera me. Ad. bñ. añ. In die magno festiuitatis stabat iesus ⁊ clamabat dicens: siqs sitit veniat ad me ⁊ bibat.

Sanctifica quesumus dñe Oro. nr̃a ieiunia: ⁊ cũctarũ nobis idulgentiã ppitius largire culparũ. Per. Ad. j. añ. Liba me dñe ⁊ pone me iuxta te: ⁊ cuiusuis manus pugnet contra me. Cap. Pacẽ ⁊ veritatẽ ait dñs cũ rel. fol. lo.

Ad absolutionem. Capl̃m. Faciem meã non auerti ab increpantibus ⁊ cõspuentib⁹ in me: dñe deus auxiliator meus: ⁊ ideo nõ sum confusus. Et dicit vsqz ad feriã .iiij. maioris hebdõe in ferialib⁹ dieb⁹. Ad. iij. añ. Iudicasti dñe causam aie mee: defensor vite mee dñe deus meus. Caplm.

Domine oẽs qui te derelinquũt confundant: recedentes a te in terra scribent: qm dereliquerũt venã aquarum viuẽtiũ dñm. ℟. br̃. Erue a framea deus animã meã. ℣. Et de manu canis vnicam

cam meã. ℟. Deus. ℣. Erue. ℟. Deus. ℣. De ore leonis libera me dñe. ℟. Et a cornibus vnicorniũ hũilitatẽ meã. Deide pces vt fol.10. Ad.vj.añ. Popule me⁹ qd feci tibi: aut quid molestus fui: responde mihi.

Hiere. ca.17. Confundant̃ q me psequũ. Cap. tur 7 nõ cõfundar ego: paueant illi 7 nõ paueã ego: induc sup eos diez afflictionis: 7 duplici cõtritione cõtere eos: dñe de⁹ nr̃. ℟. br̃. De ore leonis. Libera me dñe. ℣. Et a cornibus vnicorniũ hũilitatẽ meã. ℟. Libera. ℣. De ore. ℟. Libera. ℣. Ne pdas cũ ipĩjs de⁹ aĩam meã. ℟. Et cũ viris sanguinũ vitã meã. Deide pces vt fol.11. Ad.ix.añ. Nũqd reddit̃ p bono malũ q2 foderũt foueã aĩe mee. Cap.

Hiere. ca.18. Recordare ꝙ steterim in ꝯspectu tuo vt loquerer pro eis bonũ: 7 auerterem indignationem tuam ab eis. ℟. breue. Ne perdas cum impĩjs. Deus aĩam meam. ℣. Et cum viris sanguinũ vitã meã. ℟. De⁹. ℣. Ne pdas. ℟. Deus. ℣ Eripe me dñe ab hoie malo. ℟. A viro iniquo eripe me. Deide pces vt fol.10. Ad vesp.

Hiere. ca.11. Tu aũt dñe sabbaoth qui cap. iudicas iuste 7 probas renes 7 corda: videam vltionez tuã ex eis: tibi enim reuelaui causam meaz dñe deus meus. Hy. Uexila.93. ℣. Eripe me dñe ab hoie malo. ℟. A viro iniquo eripe me. Ad mgt̃ añ. Siquis sitit veniat 7 bibat: 7 de vẽtre eius fluent aque viue dicit dominus. Deinde preces. vt fol.1[illegible]. Oratio.

Da quesumus dñe populo tuo salutẽ mentis 7 corporis: vt bonis opibus inherẽdo tua semp mereat̃ ptectione defendi. Per. Capla 7 ℟ia supradicta suprascripto ordie dicunt̃ in feriali offõ vsqz ad q̃rtã feriã maioris hebdõe: añ. 7 ꝯ p horas vsqz ad dnicã in palmis tm̃. Fer.iij. ℣. De ore leonis libera me dñe. ℟. Et a cornibus vnicorniũ humilitatẽ meam. Secundũ ioãnem.

ca.7. In illo tpe. Ambulabat iesus i galileã: non enim volebat in iudeaz ambulare: q2 querebãt euz iudei interficere. Et rel. Homel. scti aug. epi. Xi.

Dominus noster iesus xp̃s deus 7 homo: deus cũ patre semper: homo nobiscũ ex tpe. Nõ eni quereret qd fecerat: nisi ipse qd fecerat fieri voluisset. Uerũ hoc memẽtote: 7 de cordib⁹ vestris nolite dimittere: sic esse xp̃m hoiem factũ vt nõ desiterit deus esse. Manens deus accepit hoiem: qui fecit hoiem. Quãdo ergo latuit vt homo: nõ potentiaz pdidisse putãdus est: sz exẽplũ nr̃e infirmitati pbuisse. Ille eni qñ voluit detẽtus ẽ qñ voluit occisus ẽ. Sz qm̃ futura erãt mẽbra ei⁹: idest fideles ei⁹ q nõ haberẽt illã potestatẽ: quã habebat 7 ipse dñs noster: ꝙ latebat: ꝙ se tãꝙ ne occideret̃ occultabat: hoc indicabat factura esse mẽbra sua: in quibus vtiqz membris suis ipse erat. Nõ eniz xp̃s in capite 7 nõ in corpore: sed xp̃s totus in capite 7 in corpore. Qd ergo mẽbra ei⁹ hoc ipse qd autẽ ipse non continuo membra eius. Nam si ipsi nõ essent mẽbra eius nõ diceret saulo. Quid me psequeris? Non eni saulus ipsum sed mẽbra eius: idest fideles eius in terra psequebatur. Noluit tñ dicere sanctos meos: seruos meos. Postremo honorabilius frẽs meos: sed me: hoc est membra mea: quib⁹ ego sum caput. Lectio secũda.

Hîs pdictis: puto nos in hoc capitulo qd modo lectũ est non esse laboraturos. Sepe enim significatũ est in capite: quod futurũ erat in corpe. Post hec inquit ambulabat iesus in galileã: nõ enim volebat in iudeaz ambulare: q2 querebãt euz iudei interficere. Hoc est quod dixi: ĩfirmitati nr̃e prebebat exempla: non ipse pdiderat potestatẽ: sed nr̃am cõsolabat̃ fragilitatẽ: futurum enim erat vt dixi: vt aliquis fidelis absconderet se: ne a persecutoribus inueniretur: 7 ne illi pro crimine obijceretur: latibulũ precessit i capite: qd in membro cõfirmaretur. Sic enim dictum est: nolebat ambulare in iudeam q2 querebãt eũ iudei interficere: quasi non posset xp̃s 7 ambulare inter iudeos: 7 nõ occidi a iudeis. Lectio tertia.

Hanc

Hanc enim potentiã quãdo voluit demõstrauit. Nã cũ eũ iaz passurũ tenere vellent: ait illis. Quẽ queritis? Responderunt. Jesum. Et ille. Ego sum. Non se occultans sed manifestans. Ad eã tamẽ manifestationem illi nõ substiterũt: sed recedentes retro ceciderunt. Et tamẽ qꝛ pati venerat: surrexerũt: tenuerunt: ad iudicẽ adduxerunt: ⁊ occiderũt. Sꝫ quid fecerũt? Qḋ ait quedã scriptura. Terra data ẽ in manus impij: caro dñi data est in potestate iudeis: ⁊ hoc ꝑpterea: vt quasi sacculus ꝯscinderet: vnde nostrũ preciũ emanaret. Erat aũt in ꝑximo dies festus iudeorꝫ scenophegia. Quid sit scenophegia: qui legerunt scripturas nouerunt. Faciebant die festo tabernacula ad similitudinẽ tabernaculorũ: in qbus habitauerũt cũ ex egypto educti peregrinarent̃ i heremo. Iste erat dies festus. Magna solẽnitate celebrabant hũc iudei: velut reminiscentes beneficia dñi: qui occisuri erãt dñm. Ad bñ.añ. Tempus meum nondum aduenit: tempus aũt vestrũ semꝑ est paratũ. Oõ.

Nostra tibi dñe q̃s sint accepta ieiunia: que nos ⁊ expiando gratia tua dignos efficiãt: ⁊ ad remedia ꝑducant eterna. Per. Ad mḡr.añ. Uos ascendite ad diẽ festũ hunc: ego aũt non ascẽdã: qꝛ tempus meũ nõdum aduenit. Oõ.

Da nobis quesumus dñe perseuerantẽ in tua voluntate famulatuꝫ: vt in diebus nr̄is ⁊ merito ⁊ numero ppl̄s tibi seruiẽs augeat̃. Per. Feria.iiij.ꝟ. Ne perdas cum impijs deus
6 aiam meã. ℞. Et cũ viris sanguinũ vitã meam. Uersiculi supꝛascripti his trib⁹ diebus sequentibus suo ordie repetunt̃.

c.10. In illo tpe. Facta sunt Scḋm ioã. encenia i hierosolymis: ⁊ hyems erat. Et ambulabat iesus in templo: in porticu salomonis. Et reliqua. Homelia sancti augustini epi. Lectio prima.

Encenia festiuitas erat dedicationis templi. Grece eni cenon: dicitur nouum. Quãdocũqꝫ eniꝫ nouũ aliqḋ fuerit dedicatũ: encenia vocat̃. Jam ⁊ vsus habet hoc verbũ. Siquis noua tunica induat̃: enceniare dicit̃. Illũ ergo diẽ quo templũ dedicatum est: iudei solẽniter celebrabãt. Ipse dies festus agebat̃: cũ ea que lecta sunt locutus est dñs. Hyems erat: ⁊ ambulabat iesus in porticu salomonis. Circũdederũt ergo eũ iudei: ⁊ dicebãt ei. Quousqꝫ aiam nr̄am tollis? Si tu es xp̄s dic nobis palam. Nõ veritatẽ desiderabãt: sed calũniam preparabant. Hyems erat: ⁊ frigidi erant. Ad illuꝫ eni diuinũ ignẽ acceder̃ pigri erãt. Sꝫ accedere est credere. Qui credit accedit: qui negat recedit. Nõ mouet̃ aia pedibus sed affectibus. Frigidi erant nõ diligendo charitatẽ: ⁊ ardebãt nocẽdi cupiditate. Longe aberant ⁊ ibi erant. Non accedebant credẽdo: ⁊ premebant persequendo. Lcõ.ij.

Audire volebãt: sic dicit ꝯ iudei: Querebãt audire a dño: ego sum christus. Et fortasse de christo ſ̄m hominẽ sapiebãt. Predicauerũt eni prophete christũ sꝫ diuinitatẽ christi ⁊ in ꝑphetis: ⁊ in ipso euãgelio nec heretici intelligũt. Quãto minus iudei: q̃ diu velamẽ est sup cor eorũ? Deniqꝫ quodam loco sciens eos dñs iesus de xp̄o secundũ hoiem sapere nõ ſ̄m deũ: ſ̄m id qḋ homo erat: non ſ̄m id qḋ deus etiam assumpto hoie permanebat: ait illis. Quid vobis videt̃ de christo: cuius filius est? responderũt ſ̄m opinationẽ suã. Dauid. Sic enim legerant: ⁊ hoc solũ tenebãt: qꝛ diuinitatẽ eius legebant: sed nõ intelligebãt. Dñs auteꝫ vt eos suspẽderet ad querẽdã eius diuinitatẽ: cuius cõtẽnebãt infirmitateꝫ respõdit eis. Quõ ergo dauid in spiritu dicit eũ dñm dicens. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis: donec ponã inimicos tuos sub pedib⁹ tuis? Si ergo dauid in spiritu dicit eum dominũ: quomodo filius eius est? Lectio.iij.

Non negauit sed interrogauit ne quis hoc cũ audierit putet q̃ dominus iesus negauerit se filiuꝫ esse dauid

uid. Filium dauid dominus christus si se negaret: cecos sic eum inuocantes non illuminaret. Trāsibat enim aliquādo: et duo ceci sedentes iuxta viam clamauerunt: miserere nostri fili dauid. Qua voce audita misertus est. Stetit: sanauit: lumen dedit: quia nomē agnouit. Dicit et apostolus paulus. Qui factus est ei ex semine dauid secundum carnem. Et ad timotheū quoqz. Memor esto iesum christum resurrexisse a mortuis ex semine dauid: secundū euāgelium meum. Quia de semine dauid originem maria virgo ducebat: inde dicitur de semine dauid. Hoc pro magno iudei a christo querebant: vt non diceret ego sum christus: secundum quod illi solum sapiebāt de semine dauid: calumniarentur qꝫ sibi arrogaret regiam potestatem. Plus est quod eis respondit. Illi de filio dauid volebant calumniari: ille filiuz dei se esse respondit. Ad benedict9 aña. Oues mee vocez meā audiunt: et ego dñs agnosco eas.

Sanctificato hoc ieiunio Orō. deus: tuorum corda fidelium miserator illustra: et quibus deuotionis prestas affectum: prebe supplicantibus pium benignus auditum. Per dominum nostrum iesum christum filium tuū. Qui tecum viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus per omnia secula seculorum. Amen. Ad magnificat aña Multa bona opa operatus sum vobis: ꝓpter qd opus vultis me occidere.

Adesto supplicationibus Oratio. nostris omnipotens deus: et quibus fiduciam sperande pietatis indulges: consuete misericordie tribue benignus effectum. Per dominum nostrum iesum christum filium tuū. Qui tecum viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus per omnia secula seculorū. Amen. Feria quinta Secundum

ca.7. In illo tempore. Rogabat lucaz. iesum quidam phariseus vt māducaret cum illo. Et ingressus domū pharisei: discubuit. Et reliqua. Homelia sancti gregorii pape. Lectio pma.

Cogitanti mihi de marie penitētia: flere magis libet qꝫ aliquid dicere. Cuius enim vel saxeum pectus ille huius peccatricis lachryme ad exemplum penitendi non emolliunt? Considerauit namqz quod fecit: et noluit moderari quid faceret. Super cōuiuantes ingressa est: non iussa venit: inter epulas lachrymas obtulit. Discite quo dolore ardet: que flere et inter epulas non erubescit. Hanc vero quaz lucas peccatricem mulierem: ioānes mariam nominat: illam esse mariam credimus de qua marcus septem demonia eiecta fuisse testatur. Et quid per septem demones: nisi vniuersa vitia designantur? Quia enim septem diebus omne tempus comprehenditur: recte septennario numero vniuersitas figuratur. Septem ergo demonia maria habuit: que vniuersis vitiis plena fuit. Lectio secūda.

Sed ecce quia turpitudinis sue maculas aspexit: lauanda ad fontem misericordie cucurrit: conuiuantes non erubuit. Nam quia semetipsam grauiter erubescebat: intus nihil esse credidit quod verecundaretur foris. Quid igitur miramur fratres? Mariam venientem: an dominum suscipientem? Suscipientem dicam an trahentem? Sed melius trahentem et suscipientem. Quia nimirum ipse eam per misericordiam traxit intus: qui per mansuetudinem suscepit foris. Sed iam textum sancti euangelii percurrentes: ipsum quoqz ordinem quo venerat sananda videamus attulit allabastrum vnguenti: et stans retro secus pedes domini iesu: lachrymis cepit rigare pedes eius et capillis capitis suis tergebat: et osculabatur pedes eius et vnguento vngebat.

Liquet fratres Lectio tertia. quod illicitis actibus prius mulier intenta: vnguentum sibi pro odore sue carnis adhibuit. Quod ergo si

bi turpiter exhibuerat: hoc iam dño laudabiliter offerebat. Oculis terrena cõcupierat: sed hoc iaz p penitẽtiã conterens flebat. Capillos ad compositionem vultus exhibuerat: sed iã capillis lachrymas tergebat: ore superba dixerat: sed pedes domini osculans hoc in redẽptoris sui vestigia figebat. Quot ergo in se habuit oblectamẽta tot de se inuenit holocausta. Cõuertit ad virtutes nũerũ criminuz: vt totum seruiret deo in penitẽtia: qcqd ex se deum cõtempserat in culpa. Sed hec phariseus intuens despicit: et non solum venientem peccatricem mulierem: sed etiam suscipientem dominuz reprehendit dicẽs intra se. Hic si esset ꝓpheta sciret vtiqz que et qualis esset mulier que tangit euz: quia peccatrix est. Ad benedictus aña. Magister dicit tempus meum prope est apud te facio pascha cum discipulis meis. Oratio.

PResta quesumus omnipotens deus: vt dignitas cõditionis humane per immoderantiam sauciata: medicinalis parsimonie studio reformetur. Per dominũ nostrum iesum christum filium tuũ. Qui tecuz viuit et regnat in vnitate spiritus sancti de⁹ p oĩa secula seculorum. Amen. Ad mgt aña. Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscum anteq̃z patiar. Oratio.

EStO quesumus domine propitius plebi tue: vt que tibi nõ placent respuentes: tuorum potius repleantur delectationib⁹ mãdatorũ. Per dominũ nostrũ iesum christũ filiũ tuũ. Qui te. Feria. vi. Secundum ioãnem.

c.xi.b. IN illo tempore. Collegerũt pontifices et pharisei consilium: et dicebant. Quid facimus: quia hic homo multa signa facit? Et reliqua. Homelia sancti augustini episcopi. Lectio. j.

POntifices et pharisei sibi consulebant: nec tamen dicebant: credamus. Plus enim perditi homines cogitabãt quomodo nocerent vt perderent: q̃ quomodo sibi consulerent ne perirent. Et tamẽ timebant: et quasi consulebant. Dicebant eniz. Quid facimus: quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic: omnes credẽt in eum: et venient romani et tollent locum nostrum et gentem. Temporalia quidem perdere timuerunt: et vitam eternam non cogitauerunt: et sic vtrũq3 amiserunt. Nam et romani post domini passionem et glorificationem tulerunt eis locum et gentem: expugnando: et transferendo: et illud eos sequitur quod alibi dictum est. Filij autem regni ibunt in tenebras exteriores. Hoc autem timuerant: ne si omnes in christum crederent: nemo remaneret qui aduersus romanos ciuitatem dei templumq3 defenderet: quoniam contra ipsum templum: et contra suas paternas leges doctrinã christi eẽ sentiebãt.

VNus autem ex ipsis cayphas nomine: cum esset pontifex anni illius: dixit illis. Vos nescitis quicq̃: nec cogitatis: quia expedit vobis vt vnus moriatur homo pro populo: et non tota gens pereat. Hoc autem a seipso non dixit. Sed cum esset pontifex anni illius: prophetauit. Hic docemur etiam per homines malos prophetie spiritum futura predicere. Quod tamẽ euangelista diuino tribuit sacramento: quia pontifex fuit: idest summus sacerdos. Potest autem mouere quomodo dicatur pontifex anni illius cum dominus vnum constituerit summũ sacerdotez: cui mortuo vnus succederet. Sed intelligendum est per ambitiones et contentiones inter iudeos: postea constitutum vt plures essent: et p annos singulos vicibus ministrarent. Nam et de çacharia dicitur hoc. Factum est autem cuz sacerdotio fungeretur: in ordine vicis sue ante deum secundum consuetudinez sacerdotij sorte exijt vt incensum poneret ingressus in templum domini: hinc apparet plures eos fuisse: et vices suas habuisse. Nam incensum non licebat po-

nere: nisi summo sacerdoti. Et forte etiã vno anno plures administrabãt: quibus alio anno alij succedebant: ex quib⁹ forte exibat q incẽsum poneret.

Quid est ergo quod cay- Lcõ. iij. phas prophetauit. Quia iesus moriturus erat pro gente: ⁊ non tantum pro gẽte: sed vt filios dei qui erãt dispersi congregaret in vnũ. Hoc euãgelista addidit. Nam cayphas de sola gente iudeorum prophetauit: in qua erant oues: de quibus ait ipse dominus. Nõ sum missus nisi ad oues que perierunt domus israel. Sed nouerat euangelista esse alias oues que nõ erãt ex hoc ouili: quas oportebat adduci: vt esset vnuz ouile ⁊ vnus pastor. Hec autem secundum predestinationez dicta sunt. Nam neqz oues eius nec filij dei adhuc erant qui nondum crediderant. Ab illo ergo die cogitauerũt interficere eum. Jesus ergo iam non in palam ambulabat apud iudeos: sed abijt in regionem iuxta desertum in ciuitatẽ que dicitur ephren: ⁊ ibi morabatur cum discipulis suis. Non quia eius potentia defecerat: in qua vtiqz si vellet: ⁊ palam cum iudeis conuersaretur ⁊ nihil ei facerent: sed in hominis infirmitate: viuendi exemplũz discipulis demonstrabat. In quo apparet nõ esse peccatum si fideles eius qui sunt membra eius: oculis persequentium se subtraherent ⁊ furorem sceleratorum latendo potius deuitarẽt ꝙ se ostendendo magis accenderent. Ad benedictus aña. Appropinquabat autem dies festus iudeorum: ⁊ querebant principes sacerdotum quomodo iesum interficerent: sed timebant plebem. Oratio.

Cordibus nostris quesumus domine gratiam tuaz benignus infunde vt peccata nostra castigatione voluntaria cohibentes: temporaliter poti⁹ maceremur: ꝙ supplicijs deputemur eternis. Per dominum nostrũ iesum christum filium tuũ. Qui tecuz viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus scti deus. p.

Ad mgt aña. Principes sacerdotum consilium fecerunt: vt iesum occiderẽt: dicebãt autem non in die festo: ne forte tumultus fieret in populo. Oratio.

Concede quesumus omnipotẽs deus vt qui protectionis tue gratiam querimus: liberati a malis omnib⁹ secura tibi mente seruiamus. Per dominũ nostrũ iesum christũ filium tuũ. Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti deus p oĩa secula seculorũ. amẽ. Sabbato. Secundum ioãnem.

In illo tempore. Dicebat iesus ad eos qui crediderunt ei iudeos. ca. 8. Si vos mãseritis in sermone meo: vere discipuli mei eritis. Et reliqua. Homelia sancti augusti. epi. Lectio pma.

Cum rex iustitie sederit in throno sicut scriptura loquit: quis gloriabitur castũ se habere cor: aut quis gloriabitur munduz se esse a peccato? Multũ nos terruit o fratres mei dicẽdo. Seruus nõ manet in domo in eternum. Adiungit autem: ⁊ dicit. Filius manet in eternum. Ergo solus in domo sua erit christus? Nullus ei populus coherebit: cui erit caput: si non erit corpus? An forte totum hoc filius caput ⁊ corpus? Non eniz sine causa terruit ⁊ spem dedit. Terruit ne peccatũ amaremus. Spem dedit: ne de peccati solutione diffideremus. Omnis inquit qui facit peccatum: seruus est peccati. Seruus autẽ non manet in domo in eternum. Que ergo nobis spes est q non sumus sine peccato? Audi spem tuã. Filius manet in domo in eternuz. Si ergo filius vos liberauerit: tũc vere liberi eritis. Lectio secunda.

Hec spes nostra est fratres: vt a libero liberemur. Et liberando seruos nos facit. Serui enim eramus cupiditatis: liberati serui efficimur charitatis. Hoc ⁊ apostolus dicit. Vos autez fratres in libertatẽ vocati estis: tantũ ne libertatẽ in occasionem carnis detis: sz p charitatẽ fuite inuicẽ. Nõ ergo dicat xpian⁹ liber sum: i libtate vocat⁹

sum: seruus eraz: sed redemptus sum: ꝛ in ipsa redemptione liber effectus sum: faciam quod volo. Nemo me ꝓhibeat a volũtate mea si liber sum. Sz si ista voluntate peccatum facis: seruꝰ es peccati. Noli ergo libertate abuti ad libere peccandum: sed vtere ad nõ peccandum. Erit enim volũtas tua libera: si fuerit pia. Eris liber: si fueris seruus. Liber pcti: seruꝰ iustitie: dicẽte apostolo. Cum serui essetis peccati: liberi fuistis iustitie. Nunc autez liberati a peccato: serui autem facti deo: habetis fructum vestruz in sanctificationem: finem vero vitam eternam. Hoc conemur: id agamus. Prima libertas est: carere criminibus. Lectio tertia.

I Ntendite fratres charissimi: intendite: si forte possim perducere vobis ad sensum ꝛ qualiꝫ modo sit: ꝛ qualis futura sit ista libertas. Quẽlibet valde iustum discutias in hac vita: q̃uis iaz sit dignus iusti vocabulo: nõ est tamẽ sine peccato. Audi ipsum sanctum ioannem: cuius hoc euangeliuz est in epistola sua dicentẽ. Si dixerimꝰ inquit qꝛ peccatum nõ habemus: nosipsos decipimus: ꝛ veritas in nobis non est. Soluꝫ hoc dicere potuit i mortuis liber. De solo dici potuit: qui non nouerat peccatum. De solo enim dici potuit: etenim expertus est omnia secundum similitudinem sine peccato. Solus dicere potuit: ecce enim princeps mundi huius: ꝛ in me nihil inueniet. Quemcũqz alium licet iustum discusseris: non omnimodo est sine peccato. Nec qualis erat iob: cui dominꝰ tale testimonium perhibebat: vt diabolus inuideret: ꝛ postularet tentandum: tentans superaretur: ꝛ ille probaretur. Ideo autem ille probatus ẽ: non quia latebat deum coronandus: sed vt innotesceret hominibus imitandus. Ad bene. aña. Clarifica me pater apud temetipsum: claritate quã habui priusqꝫ mundus fieret. Oratio.

P Roficiat quesumꝰ domine plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: vt sacris actionibus erudita: quanto maiestati tue fit gratior: tanto donis potioribus augeatur. Per eundẽ dominũ nr̃m iesum christũ filium tuũ. Qui tecum viuit ꝛ regnat. ꝛc. Ad vesp. cap.

F Ratres. Hoc enim sentite in vobis quod ꝛ in christo iesu: qui cũ in forma dei esset: non rapinam arbitratus est esse se equalez deo. Hymnꝰ. ca. 2. a

Vexilla regis prodeunt fulget. ꝛc. 93.

℣. Eripe me domine ab homine malo. ℟. A viro iniquo libera me. Ad magnificat aña. Pater iuste mundus te non cognouit ego autem noui te quia tu me misisti. Oõ.

O Mnipotens sempiterne deus qui humano generi ad imitandum humilitatis exemplum: saluatorem nostrum carnem sumere ꝛ crucẽ subire fecisti: concede propitius: vt ꝛ patientie ipsius habere documenta: ꝛ resurrectionis consortia mereamur. Per eundem dominũ nostrum iesuz christum filium tuũ. Qui tecuz viuit ꝛ regnat in vnitate spiritus sancti deus. Per oĩa secula seculorũ. Amẽ. ¶ Dominica in palmis ad matuti. inuitato. Ipsi vero non cognouerũt vias meas. Quibus iuraui in ira mea: si introibunt in requiẽ meam. Psalmus. Venite exultemus. Sed cum peruenitur ad ꝓpriuz locũ scilicet Ipsi vero. Chorus cantat ipsuz sicut inuitatorium. ꝛ illi qui cantãt. Venite. reincipiunt inuitatorium scilicet Ipsi vero. Et cantatur vsqꝫ ad feriam quartam in ferialibus diebꝰ. Ad nocturnũ Hymnus. Pange lingua gloriosi prelium cer. 93. aĩe psalmi ꝛ vsi. in psal. folio. 1. De hieremia propheta.

V Idete verbum domini. Lectio. i. Nunquid solitudo factus suz israeli: aut terra serotina. Quare ergo dixit populus meus: recessimus: non veniemꝰ vltra ad te? Nunquid obliuiscitur virgo ornamenti sui: ꝛ spõsa fascie pectoralis sue? Populꝰ vero meus oblitus est mei diebus innumeris. Quid niteris bonam ostendere vi- ca. 2. f

am tuam: ad querendam dilectionez: que insuper et malitias tuas docuisti vias tuas et in alis tuis inuentus est sanguis animarum pauperum et innocentium? Non in fossis inueni eos: sz in omnibus q̄ supra memoraui. Et dixi. Absq3 pctō et innocēs ego sum: et ꝑpterea auertatur furor tuus a me. Ecce ego iudicio contēdā tecū: eo ꝙ dixeris nō peccaui. Quā vilis facta es nimis iterans vias tuas et ab egypto ꝯfunderis sicut cōfusa es ab assur. Nā ab ista egredieris: et manus tue erūt super caput tuū: quoniam contriuit dominus cōfidentiam tuam: et nihil habebis prosperū.

1 ℟. In die qua inuocaui te dñe dixisti noli timere. Iudicasti causam meam liberasti me domine deus meus. ℣. In die tribulatiōis mee clamaui ad te: quia exaudisti me. Iudi.

3 Uulgo dicitur. Si dimi- Lcō. iij. serit vir vxorem suā: et recedens ab eo duxerit virum alterum: nūquid reuertetur ad eum vltra? Nūquid nō polluta et cōtaminata erit mulier illa? Tu autem fornicata es cum amatoribus multis: tamē reuertere ad me dicit dñs et ego suscipiam te. Leua oculos tuos in directum: et vide vbi nunc prostrata sis. In vijs sedebas expectās eos quasi latro insidians in solitudine: et polluisti terrā in fornicatiōibus tuis: et in malitijs tuis. Quāobrem prohibite sunt stille pluuiarū: et serotinus imber non fuit. Frons mulieris meretricis facta est tibi: noluisti erubescere. Ergo saltem amodo voca me: pater meus: dux virginitatis mee tu es. Nūqd

2 irasceris in perpetuum: aut perseuerabis in finez? Ecce locuta es: et fecisti mala et potuisti. ℟. Fratres mei elongauerunt a me et noti mei. Quasi alieni recesserunt a me. ℣. Dereliquerūt me proximi mei et qui me nouerunt. Quasi alieni. Lcō. iiij.

Et dixit dominus ad me: in diebus iosie regis. Nunquid vidisti que fecerit aduersatrix israel: Abijt sibimet super omnem montem excelsum: et sub omni ligno frondoso: et fornicata est ibi. Et dixi cum fecisset hec omnia: ad me reuertere: et nō est reuersa. Et vidit preuaricatrix soror eius iuda: quia eo ꝙ mechata esset auersatrix israel dimisissem eam et dedissem ei libellum repudij: et non timuit preuaricatrix iuda soror eius: sed abijt et fornicata est etiam ipsa: et facilitate fornicationis sue contaminauit terram: et mechata est cum lapide et ligno. Et in omnibus his non est reuersa ad me preuaricatrix soror eius iuda in toto corde suo: sed in mendacio ait dominus. Et dixit dominus ad me. Iustificauit animam suam aduersatrix israel: comparatione preuaricatricis iuda. Uade et clama sermones istos contra aquilonem: et dices. Reuertere aduersatrix israel ait dominus: et non auertam faciem meam a vobis quia sanctus ego sum dicit dominus: et non irascar in ꝑpetuum. Uerumtamē scito iniquitatē tuam: quia in dominum deum tuum preuaricata es. Et dispersisti vias tuas alienis: sub omni ligno frondoso: et vocem meam non audisti ait dominus.

℟. Attende domine ad me et audi voces aduersariorum meorum: Nunquid redditur ꝓ bono malum: quia foderunt foueam anime mee. ℣. Recordare ꝙ steterim in conspectu tuo: vt loquerer pro eis bonū: et auerterem indignationem tuam ab eis. Nunquid redditur ꝓ bono. Añ. ps. et ℣. vt fol. 3. Sermo sancti leonis pape. Lectio quarta. 3

Scripturam quidez hebraice exitus et verba mysterij fratres charissimi audistis: quomodo agnus immolatus est: et quomodo plebs saluata est: et quomodo pharao per mysterium verberatus. Intelligite dilectissimi quemadmodum sit nouum ac vetus: temporale et eternum: corruptibile et incorruptum: mortale et immortale: paschale mysterium. Uetus quidez secundum legem: nouum secundum verbum. Temporale per exemplum: eternū ꝑ gratiā. Corruptibile ꝑ victimā pecudis: icorruptibile ꝑpter dñi

vitam. Mortalez propter sepulturaz immortalē propter resurrectionem. Vetus quidem est lex: nouum autem verbuz. Temporale exemplar: sz sempitherna ē gratia. Corruptibilis ouis: incorruptibilis dominus. Non com-
4 minutus vt agnus sed resuscitatus vt deus. R. Conclusit vias meas inimicus insidiator factus est mihi sicut leo in abscōdito: repleuit τ inebriauit me amaritudine: deduxerunt in lacum mortis vitam meam: τ posuerunt lapidē contra me. Vide dñe iniquitates illorum: τ iudica causaz anime mee defensor vite mee. V. Factus sum in derisuz oī pplo meo: cāticū eoꝝ tota die. Vi. L. v.

6 Et enim vt ouis ad victimaz ductus est: sed nō erat ouis. Et sicut agnus sine voce: sed non erat agnus. Illa enim in figura fiebant: hic verius reperiunt. Pro agno etenim deus factus est: τ pro pecude homo. Hō autē christus: i quo capiunt omnia. Ysaias autem Sicut ouis ad occisionem ductus est: τ sicut agnus corā tondente se sine voce: sic nō aperuit os suuz. In humilitate iudicium eius sublatum est: generationē eius qs enarrabit? Multa quidem τ alia plurima a prophetis predicta sunt in pasche mysterium iesu christi. Ipse eni adduct9 est vt agnus occisus vt ouis: veluti ab egypto nos a mūdi cultura redemit: τ saluauit nos de manu diaboli: quasi de manu pharaonis: τ consignauit animas nostras
5 proprio spiritu: τ membra corporis nostri suo sanguine precioso. R. Saluū me fac deus quoniam intrauerunt aque vsqz ad animā meā: ne auertas faciez tuā a me. Quoniam tribulor exaudi me de9 meus. V. Intende anime mee τ libera eaz propter inimicos meos eripe me. Qm. Lectio. vj.

Hic est qui in confusionez mortis: mortem induit: τ diabolū in plāctum constituit. Hic est qui iniquitatē percussit τ iniustitiā: sicut moyses egyptum sterilitate damnauit. Hic est qui nos eripuit de seruitute ad libertatez: de tenebris ad lucem: de morte ad vitam: a tyrannide in regnuz perpetuū. Hic est qui in multis multa sustinuit. Hic est qui in abel occisus est: τ in ysaac pedibus colligatus est: τ in iacob peregrinatus est: τ in ioseph venundatus: τ in moyse obuolut9 est: τ in amnē a matre expositus: τ in agno iugulatus: τ in dauid persecutus: τ in prophetis exhonoratus. Hic est qui in terra sepultus est: τ resurgens a mortuis ad celorum excelsa conscendit. Hic est agnus sine voce. Hic est qui de grege assumptus est ad victimam: vespere immolatus est qui in nocte sepultus ē. Hic est iesus christus dominus noster qui resurrexit a mortuis: τ de inferiori sepulchro hominem resuscitauit ad vitam. Hic itaqz in medio hierusalem interemptus est. A quibus? Ab israel. Quam ob causam? quia claudos corū curauit: τ leprosos mundauit: τ cecos
illuminauit: τ mortuos suscitauit. R. 6
Noli esse mihi domine alienus: parce mihi in die mala: confundātur omnes qui me persequuntur. Et non confundar ego. V. Confundantur omnes inimici mei: qui querunt animam meam. Et non confun. Secundū

In illo tempore. Cum ap- mat. ca. 21.
propinquasset iesus hierosolymis τ venisset bethphage ad montez oliueti: tunc misit duos ex discipulis suis dicens eis. Ite in castellum quod contra vos est: τ statim inuenietis asinam alligatam τ pullum cum ea: soluite τ adducite mihi. Et reliqua. Homelia scti ambrosij episcopi. Lectio. vij.

7 Pulchre autem relictis iudeis habitaturus in affectibus gentiuz: templum dominus ascendit. Hoc eni templum est verum: in quo non in littera sed in spiritu dominus adoratur. Hoc dei templum est: quod fidei series: non lapidum structura fundauit. Deseruntur ergo qui adorant: eliguntur qui amaturi erant. Et ideo ad mōtem venit oliueti vt nouellas oliuas in sublimi virtutū plantaret: quarū mater est illa que sursum est hierusalem.

In hoc mõte ẽ ille celestis agricola: vt
plantati oẽs in domo dñi: possint i ve-
ritate dicere. Ego sicut oliua fructifi-
caui in domo dñi. Et fortasse ipse mõs
est christus. Quis eniz alius tales fru-
ctus ferret olearum: nõ curuescentiuz
vbertate baccarũ: sz spiritus plenitu-
dine gentiũ fecundarũ. Ipse est p quez
ascendimus: ⁊ ad quẽ ascẽdimus: ipse
est ianua: ipse est via: qui aperit ⁊ qui
aperit: qui pulsat ab ingredientibus ⁊
7 ab egredientib⁹ adorat. ℟. Dñs mecũ
est tanq̃z bellator fortis: ꝓpterea persecuti
sunt me ⁊ intellexerũt me ⁊ intelligere non
potuerũt: dñe probas renes ⁊ corda: Tibi re
uelaui causam meã. ℣. Vidisti dñe iniq̃tates
eoꝝ aduersũz me: iudica iudiciũ meũ. Tibi.
Ergo in castello erat: ⁊ li- L. viij.
gatus erat pullus cum asina: nõ
poterat solui nisi iussu domini. Soluit
eum manus apostolica: talis actus: ta
lis vita: talis gratia. Esto talis vt pos-
sis ligatos soluere. Nũc cõsideremus
qui fuerũt illi qui errore detecto de pa
radiso eiecti: i castello sint religati. Et
vides quẽadmodũ quos mors expu-
lerat: vita reuocauerit. Et ideo secun-
dum mattheũ ⁊ asinaz ⁊ pullum legi-
mus: qꝛ in duob⁹ hoibus vterqz fue-
rat sexus expulsus in duobus aialibus
vterqz reuocet. Ergo ille in asina ma
trem quasi euam figurauit erroris: hic
autẽ in pullo generalitatẽ populi gen-
tilis expressit. Et ideo pullus sedetur
asine ⁊ bene in quo nemo sedit: qꝛ nul-
lus anteq̃ christus nationuz populos
vocauit ad ecclesiam. Deniqz secũduz
8 marcũ sic habes: Quem nemo adhuc
sedit hoium. ℟. Dixerunt impij apud se
non recte cogitantes: circũueniamus iustũ
quoniã cõtrarius est opibus nr̃is: ꝓmittit se
scientiã dei habere: filium dei se noiat ⁊ glo-
riatur patrem se habere deum. Videamus si
sermones illius veri sunt: ⁊ si est vere fili⁹ dei
liberet illum de manibus nostris: morte tur
pissima cõdẽnemus eum. ℣. Tanq̃z nuga-
ces estimati sum⁹ ab illo: ⁊ abstinet se a vijs
nostris tanq̃z ab immũditijs ⁊ profert nouis-
sima iustorum. Videamus. Lectio nona.
Alligatus aũt perfidie vinculis
tenebatur: iniquo addictus dño
erroris famulatu: sed dñatũ vẽdicare
sibi non poterat: quẽ dñm fecerat non
natura: sed culpa. Et ideo cum dñs di
citur: vnus agnoscitur. Nam ⁊ mul-
ti dij: ⁊ multi dñi: sed generaliter vn⁹
deus ⁊ vnus dominus. Itaqz si nõ ex
primitur dñs definitur: non iam per
adiunctionez persone: sed per vniuer-
sitatem nature. Marcus autem indu-
xit ligatum ante ianuã: quia extra chri
stum quicũqz est: foris est in via. Qui
autẽ in christo est: foris non est. In trã-
situ addit: vbi nullius certa possessio:
non presepe: non alimenta: non stabu
lum. Misera seruitus cui vagum ius
est. Plures enim dominos habet qui
vnũ non habet. Alieni alligant vt pos
sideant: iste soluit vt teneat. Vehemen
tiora enim dona nouit esse q̃ vincula:
Nec illud ociosum quod duo discipu-
li dirigunt: petrus ad cornelium: pau
lus ad reliquos. Et ideo nõ personas
destinauit: sed numerum definiuit. ℟.
Circũdederunt me viri mendaces: sine cau-
sa flagellis ceciderunt me. Sed tu domine
defensor vindica me. ℣. Quoniam tribula-
tio proxima est ⁊ non est qui adiuuet. Sed.
Ad laud. aña. Dominus deus auxiliator
meus: ⁊ ideo nõ sum cõfusus. ps. Misere-
re. 16. Añ. Circũdantes circũdederũt me:
⁊ in noie dñi vindicabor in eis. ps. Confite-
mini. 3. Añ. Iudica causam meam: defen
de qꝛ potens es dñe. ps. Deus deus me-
us. cũ reli. 6. Añ. Cum angelis ⁊ pueris fi-
deles inueniantur: triumphatori mortis cla-
mãtes osanna in excelsis. Añ. Confundant
qui me persequunt: ⁊ nõ cõfundar ego dñe
deus meus. Cap. Fratres: hoc eni senti-
te. Hym. Lustris. 93. ℣. Eripe me de ini-
micis meis deus meus. ℟. Et ab insurgen
tibus in me libera me. Ad bñ. aña. Turba
multa que cõuenerat ad diẽ festuz clamabat
dño benedict⁹ qui venit in noie dñi osanna
in excelsis. Orõ. Omipotens sempiterne
deus. Ad pmã añ. Pueri hebreorũ tollẽ-

es ramos olivarũ obviaverũt dño clamantes et dicentes: osanna in excelsis. Ad. iij. añ. Pueri hebreorũ vestimenta prosternebãt in via et clamabãt dicẽtes: osanna filio david benedictus qui venit i noie dñi. Cap. Fratres hoc eni sentite. ℟. bre. Erue a framea. Deus aiam meã. ℣. Et de manu canis vnicã meã. ℟. Deus. ℣. Erue. ℟. Deus. ℣. De ore leonis libera me dñe. ℟. Et a cornibus vnicornium humilitatem meam. Ad sextã añ. Tibi revelavi causam meã dñe defensor vite mee: dñe deus meus. Caplm.

phil. ca. 2. Humiliavit semetipsum fact⁹ obediens vsq3 ad morte: morte aũt crucis: ppter qd et deus exaltavit illũ et donavit illi nomẽ quod est sup omne nomen. ℟. br. De ore leonis. Libera me dñe. ℣. Et a cornibus vnicorniũ humilitatẽ meam. ℟. Libera. ℣. De ore. ℟. Libera. ℣. Ne perdas cum impijs deus aiam meam. ℟. Et cum viris sanguinũ vitam meã: Ad nonã añ. Invocabo nomẽ tuũ dñe ne avertas faciẽ tuã a clamore meo. Caplm.

phil. ca. 2. In noie iesu omne genu flectatur celestiũ terrestriũ et infernorũ: et ois lingua cõfiteatur: q2 dñs noster iesus xps in gloria est dei pñs. ℟. br. Ne perdas cum impijs. Deus aiam meã. ℣. Et cũ viris sãguinũ vitã meã. ℟. De⁹. ℣. Ne pdas. ℟. Deus. ℣. Eripe me dñe ab hoie malo. ℟. A viro iniquo eripe me. Ad ves. añ. Dixit dominus dño. Cum reliquis. 7. Cap. Fratres: hoc enim sentite. Hym. Vexilla. 93. ℣. Eripe me dñe ab hoie malo. ℟. A viro iniquo eripe me. Ad mgt aña. Scriptũ est eni percutiã pastorẽ et dispergẽtur oves gregis: postq3 aũt resurrexero pcedam vos in galileã ibi me videbitis dicit dñs. Oro. Oipotẽs sempiterne deus. Fer. iij. Ad matu. invitato. Ipsi vero. etc. Ad noctur. Hym. Pange lingua. 93. aña. Dñs defensor. Cũ rel. 13. Scdm ioãnez.

c. 13. In illo tpe. Ante sex dies pasche venit iesus bethaniã: vbi fuerat laçarus mortuus: quẽ suscitavit iesus. Et rel. Homel. sancti augusti. epi. ℟. 1.

Ne putarent hoies fantasma esse factũ: q2 mortuus resurrexit: laçarus vnus erat ex recũbentib⁹. Vivebat: loquebat: epulabat: veritas ostẽdebat infidelitas iudeorũ cõfundebatur. Discũbebat ergo dñs cũ laçaro et ceteris: ministrabat martha vna ex sororibus laçari. Maria altera soror laçari accepit librã vnguenti nardi pistici pciosi: et vnxit pedes iesu: et extersit capillis suis pedes eius: et domus impleta ẽ ex odore vnguẽti. Factũ audivimus: requiramus mysteriũ. Quecũq3 aia fidelis vis esse: cu3 maria vnge pedes dñi precioso vnguẽto. Vnguentũ illud iustitia fuit: ideo libra fuit. Erat aũt vnguẽtũ nardi pistici preciosi. Qd ait: pistici: locũ aliquẽ credere debem⁹ vnde hoc erat vnguentũ preciosum. Nec tñ hoc vacat: et sacramento optime cõsonat. Pistis grece: latine dicit fides. Querebas opari iustitiã: iustus ex fide vivit. ℟. Viri impij dixerũt opprimamus virũ iustũ iniuste et deglutiamus eũ tanq3 infernus vivum: auferamus memoriam illi⁹ de terra: et de spolijs eius sortẽ mittamus inter nos: ipsi eni homicide thesaurizaverũt sibi mala. Insipiẽtes et maligni oderũt sapientiã et rei facti sunt i cogitatiõibus suis. ℣. Hec cogitaverũt et erraverũt et excecavit illos malitia eorum. Insiplẽtes. Lec. ij.

Unge pedes iesu bene vivendo: dñica sectare vestigia. Capillis terge: si habes superflua da pauperibus: et dñi pedes tersisti. Capilli enim superflua corporis vident. Habes qd agas de superfluis tuis: tibi superflua sunt: sed dñi pedib⁹ necessaria sunt: forte in terra dñi pedes ei⁹ indigent. De qbus eni3 nisi de mẽbris suis in fine dicturus est: Qd vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Superflua vra impẽdistis: s3 pedib⁹ meis obsecuti estis. Domus aũt repleta est odore: mũdus implet⁹ ẽ bona fama: nã bon⁹ odor bona fama est: qui male vivunt et christiani vocant: iniuriã xpo faciunt. De qb⁹ dictum est: q p eos nomẽ dei blasphematur. Si p tales nomẽ dei blasphematur p bonos nomẽ dei laudat. Audi

di apostolū. Christi bonus odor sum⁹: inquit in omni loco. Dicit̄ ⁊ in canticis canticorū. Unguentuȝ effusum est nomen tuum. ℟. Obprobriū factus sum ni-
2 mis inimicis meis: viderūt me ⁊ mouerunt capita sua. Adiuua me deus meus. ℣. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa: ⁊ sermonib⁹ odij circūdederūt me. Adiuua. Lcō. iij.

Ad aplm̄ reuoca intentionem xp̄i inquit bonus odor sumus in oī loco: ⁊ in his q pereūt: ⁊ in his qui salui fiunt. Alijs sumus odor vite ad vitam: alijs aūt odor mortis ad morteȝ. Et ad hec qs idoneus? Occasionē nobis prebet presens lectio scti euangelij: de isto odore ita loq vt a nobis sufficienter dicat̄: ⁊ a vobis diligēter audiat̄: aplo ipso dicēte. Et ad hec quis idoneus? Ergo vt inde nos conemur loq nūqd idonei sumus? Aut vos hec audire idonei estis? Nos qdē non idonei sumus: sȝ idone⁹ est ille q per nos dignetur dicere qd̄ a vobis possit audiri. Ecce apls bonus odor ē sicut dicit ipse. Sȝ ipse bonus odor alijs odor vite ad vitā: alijs odor mortis ad mortē. Tamē bonus odor. Nūquidenim ait: alijs sumus odor bon⁹ ad vitaȝ: alijs malus odor ad mortem. Bonū odorē se dixit: nō malū. Et eundē bonuȝ odorem alijs dixit ad mortem. Felices qui
3 bono odore viuūt. Quid aūt infelici⁹ illis q bono odore moriunt̄. ℟. Insurrexerūt in me viri iniqui absq̄ misericordia q̄sierūt me interficere: ⁊ nō pepercerūt in faciem meā spuere: ⁊ lāceis suis vulnerauerunt me: ⁊ cōcussa sunt oīa ossa mea. Ego aūt existimabā me tanq̄ȝ mortuuȝ sup terrā. ℣. Effuderūt furorē suū in me: fremuerūt cōtra me dentib⁹ suis. Ego. Ad lau. ⁊ p ho. aū. Faciē meā nō auerti ab increpantib⁹ ⁊ cōspuentibus in me. Psalmi feriales vt fol. 16. Aū. Framea suscitare aduersus eos qui dispergunt gregē meum. Aña. Appenderūt mercedē meā triginta argēteis: quib⁹ appreciatus sum ab eis. Aū. Inundauerūt aque sup caput meū: dixi perij inuocabo nomē tuum dn̄e deus. Aū. Labia insurgentiū ⁊ cogitatiōes eorū vide. Cap. hy. 93. ⁊ ℣. Ad bn̄. aū. Clarifica me pr̄ apd̄ temetipsuȝ claritate quam habui priusq̄ȝ mundus fieret. Deinde preces vt folio. 17. Oratio.

Da q̄s omnipotēs deus: vt qui in tot aduersis ex nr̄a infirmitate deficim⁹: intercedēte vnigeniti filij tui passiōe respirem⁹. Per eūdē. Ad ho. psal. consueti ac vt in lau. capla ⁊ ℟ria vt fol. Deīde preces vt fol. 11. Ad vesp. aū. Inclinauit dn̄s. Cū rel. ps. Dilexi. Cum rel. 36. Cap. Tu autē dn̄e sabaoth. Hym. Uexilla. 93. ℣. Eripe me dn̄e ab hoīe malo. ℟. A viro iniquo eripe me. Ad mgt aū. Non haberes in me potestatē nisi desuper tibi datuȝ fuisset. Deinde preces vt folio. 11. Oratio.

Adiuua nos de⁹ salutaris nr̄: ⁊ ad bn̄ficia recolēda qb⁹ nos instaurare dignat⁹ es: tribue venire gaudētes. P. Notādū q̄ si festū accidat ī hac feria vel duab⁹ sequētib⁹: aūe laudū omittunt̄. ℟ria ℣o scd̄e ferie in tertiā: ⁊ tertie trāferunt̄ ī q̄rtā. Feria. iiij. Ad mat. inuita. Ipsi vero ⁊c. ps. Uenite. 18. hy. Pāge lingua. 93. aū. ⁊ psal. fol. 11. Sermo scti augustini epi. Lectio prima.

De dn̄o ⁊ saluatore nr̄o fratres dilectissimi: ante multa tpa ꝓphetatū est. Ascēdit sicut virgultū: ⁊ sicut radix de terra sitiēti. Quare vt radix? Ideo q̄ nō est species illi: neq̄ȝ honor: Passus est hūiliatus est: ꝯsput⁹ est: nō habebat speciē: hō apparebat cū esset deus. Sed q̄uo radix nō est pulchra: sȝ intus habet vim pulchritudinis sue. Attēdite frēs mei: videte misericordiaȝ dei: attendētes arborē pulchraȝ: amenā: folijs virentē: fructibus opulentā. Laudas: delectat aliqd de fructu eius carpere: sub vmbra eius sedere: ⁊ requiescere ab estu. Laudas totā illā pulchritudinē. Si radix ostēdat̄ tibi: nulla pulchritudo in ea est. Noli cōtēnere qd̄ abiectum est: inde ꝓcessit qd̄ miraris: vt radix sit in terra sitienti. ℟. Contumelias ⁊ terrores passus sum ab eis q̄ erāt pacifici mei ⁊ custodiētes latus meū dicen-

tes: decipiamus eũ & preualeamus illi: sed tu dñe mecũ es tanq̃ bellator fortis. Cadant in obprobriũ sempiternũ vt videã vindictã in eis: q2 tibi reuelaui causam meã. ℣. Judica dñe causam aie mee redẽptor vite mee. Ca.

Attendite modo claritatem ℓ.ij. arboris: creuit ecclia: crediderũt gẽtes: victi sunt terre p̃ncipes sub nomine xp̃i: vt essent victores in orbe terrarũ. Positũ est collum sub iugo xp̃i. Persequebantur ãte xp̃ianos ꝓpter ydola: psequunt ydola ꝓpter christũ. Oẽs cõfugiũt ad auxiliũ ecclie: in omni pressura: in oi tribulatiõe sua. Creuit illud granũ sinapis: factũ est maius sup oia olera. Veniũt volatilia celi sup bi seculi: & requiescũt sub ramis ei9. Unde est tãta pulchritudo? Nescio ꝺ qua radice surrexit: & ista pulchritudo i magna glia est. Queram9 radicẽ: ꝯsputus est: hũiliatus est: flagellatus est: crucifixus est: vulnerat9 est: cõtẽptus est. Ecce hic species nõ est. Sed in ecclia glia radicis pollet. Ergo ipsũ ꝺscribit spõ sum: illũ cõtẽptũ: inhonoratũ: abiectũ.

2 ℟. Deus israel ꝓpter te sustinui improperium operuit reuerentia faciẽ meã: extraneus factus sum fratrib9 meis: & hospes filijs matris mee. Qm̃ zelus dom9 tue comedit me. ℣. Intende anime mee & libera eã propter inimicos meos eripe me. Quoniã. ℓcõ. iij.

Sed modo habetis videre arborem que surrexit de ista radice & impleuit orbẽ terrarũ. Radix in terra sitienti nõ est species illi neq3 honor: & vidimus illũ & non habuit speciẽ neq3 decorẽ. Nõne hic est fabri fili9: qui nõ habuit decorẽ vt diceret: nõne veru3 dicimus q2 demoniũ habes? In noie aũt ipsius demonia fugiebãt: illi obijcitur: q2 demoniũ habes. Sed cur hoc? Vidim9 eũ: & nõ habebat speciẽ neq3 decorem. Que species illius intus erat: vbi nõ videbat. In p̃ncipio erat ṽbũ & verbũ erat apud deum: & deus erat verbũ. Que est species ipsius? Qui cũ in forma dei esset: nõ rapinã arbitrat9 est esse se equalem deo. Et vbi visus est non habere speciẽ neq3 decorẽ? Et nõ habuit speciẽ. Sed vultus ei9 abiectus & deformis: positio eius hoib9 in plaga. Homo in plaga: in plaga hõ: ante plagam deus: post plagam homo deus: homo in plaga & qui sciat ferre infirmitates. Infirmitates quorũ? Ipsorũ a qbus patiebat. Medicus ferebat infirmitates freneticorũ: & cũ ipse crucifigeret orabat & dicebat. Pr̃ ignosce illis: q2 nesciunt qd faciunt. ℟. Synagoga ppl'orũ circũdederũt me: & non reddidi retribuẽtibus mihi mala. Cõsumet dñe nequitia pctõꝝ & dirige iustũ. ℣. Judica me dñe ẽm iustitiam meã: & ẽm innocentiã meã sup me. Cõsumet. Ad lau. & p ho. añ. Uide dñe & cõsidera qm̃ tribulor velociter exaudi me. Psalmi feriales. fol. 20. Añ. Discerne causam meã dñe: ab hoie iniquo & doloso eripe me. Añ. Cum tribularer clamaui ad dñm de vẽtre iferi & exaudiuit me. Añ. Dñe vim patior rñde pro me q2 nescio quid dicã inimicis meis. Añ. Dixerũt impij opprimamus virũ iustũ: qm̃ cõtrari9 est opibus nostris. Cap. Uenite. 96. Hy. Lustris sex. 93. ℣. Eripe me. ℟. A viro iniquo. &c. Ad bñ. aña. Ante diem festum pasche sciens iesus quia venit hora eius: cum dilexisset suos in finẽ dilexit eos. Deide preces vt fol. 11.

3

Omnipotẽs sempiterne deus: da nobis ita dñice passionis sacramẽta peragere: vt indulgentiam percipere mereamur. Per eun. Ad iij. vi. ix. p̃ri. de psal. añe de lau. capla & ℟. fol. 96. postea preces vt fol. 11. Ad vesp. aña. In domum dñi. Cum rel. ps. Letatus. Cum rel. 29. Ad mgt añ. Potestatem habeo ponendi aiam meã: & iterum sumendi eã. Caplm. Tu aũt dñe. 96. Hy. Uexilla. 93. ℣. Eripe. ℟. A viro iniquo erl. Deide preces folio. 11. Oratio.

Tua nos misericordia deus: & ab omni surreptiõe vetustatis expurget & capaces sancte nouitatis efficiat. P. Fer. v. Ad matu. inita. Ipsi vo. ps. Uenite. 11. Hy. Pãge ling. 93. añ. p̃ri. & ℣. 21. Sermo scti ambro. epi. ℓcõ. i.

Legimus q2 christus peccata nr̃a portat:

portat: ꝛ ꝓ nobis dolet. Doles ergo dñe nõ tua ſꝫ noſtra vulnera: nõ tuam morté: ſed nr̃am ĩfirmitaté: ꝛ nos eſtimauim⁹ te eſſe in dolorib⁹: cũ tu nõ ꝓ te: ſed ꝓ me doleres. Infirmat⁹ eni es: ſed propter pctã nr̃a. Nõ q̃ tibi illa infirmitas erat ex pr̃e aſſumpta: ſꝫ ꝓ me ſuſcepta: q̃ nil ꝓderat vt eruditio pacis nr̃e eſſet in te: niſi liuore tuo vulnera nr̃a ſanares. Sꝫ qd mirũ ſi pro oib⁹ doluit: q pro vno fleuit? Quid mirũ ſi moriturus pro oibus tedeat: q laçarũ reſuſcitaturus illachrymat? Sed ꝛ ibi pie ſororis lachrymis cõmouet̃ q̃ mẽté hũanã tãgebat: ꝛ hic alto aperit̃ affectu: vt q̃ in carne ſua pctã nr̃a perimebat: morté quoqꝫ aĩe noſtre: ſue aĩe meror aboleret. ℟. Locuti ſunt aduerſuꝫ me lingua doloſa: ꝛ ſermõibus odij circũdederũt me ꝓ eo vt me diligerẽt detrahebant mihi. Ego aũt orabã: ꝛ exaudiſti dñe deus meus. ℣. Et poſuerũt aduerſuꝫ me mala ꝓ bonis ꝛ odiũ ꝓ dilectiõe mea. Ego. Lcõ.ii.

Et fortaſſe ideo triſtis eſt: q̃ poſt ade lapſuꝫ tali trãſitu nobis erat de hoc ſeculo recedẽduꝫ: vt mori eſſet neceſſe. Deus eni morté nõ fecit: nec letatur in perditiõe viuorũ: ꝛ ideo faſtidit qđ ipſe non fecit. Deniqꝫ ait. Trãſfer a me calicé iſtũ quaſi homo morteꝫ recuſans: quaſi deus ſentẽtiã ſuã reſeruans. Oportet eni nos mori ſeculo: vt reſurgamus deo: vt iuxta diuinã ſenté tiã lex maledictiõis reſoluta: in terre limũ nature fine ſoluatur. Suas volũtates in xp̃o intellige. Qđ aũt ait: nõ mea volũtas ſed tua fiat: ſuã ad hoiem retulit: patris ad diuinitaté. Volũtas eni hois tpalis: volũtas diuinitatis eterna. Nõ alia volũtas pr̃is: alia filij. Vna voluntas: vbi vna diuinitas. Diſce tñ deo eſſe ſubiect⁹: vt nõ qđ ipſe vis eligas: ſed qđ deo ſcias eſſe placiturũ. ℟.
2 Fratres mei elongauerunt a me ꝛ noti mei. Quaſi alieni receſſerũt a me. ℣. Dereliquerũt me ꝓximi mei ꝛ q̃ me nouerunt. Quaſi.

Deinde verborũ proprietaté cõſideremus. L.iij. Triſtis eſt aĩa mea vſqꝫ ad morté. Et alibi. Nunc aĩa mea turbata eſt valde. Nõ ergo ſuſcipiens: ſꝫ ſuſcepta turbat̃. Aĩa eni obnoxia eſt paſſiõibus diuinitas libera. Deniqꝫ ſpũs promptus: caro aũt ĩfirma. Triſtis eſt aũt: nõ ipſe: ſed aĩa. Nõ eſt triſtis ſapiẽtia: nõ diuina ſubſtãtia: ſed aĩa. Suſcepit corpus meuꝫ: nõ me fefellit vt aliud eſſet ꝛ aliud videretur. Triſtis videbat̃: ꝛ triſtis erat. Deniqꝫ ait. Percutiã paſtoré: ꝛ diſpergentur oues gregis. Triſtis erat: q̃ nos paruulos relinquebat. Ceterũ q̃ cõſtãter ſe morti obtulerit: ſcriptura declarat. Quãdo quidé queréti b⁹ occurrit: turbatos cõfirmauit: trepidos ꝓuocauit: proditoré oſculi dignatione ſuſcepit. Nec illud diſtat a vero: ſi triſtis erat ꝓ pſecutorib⁹ ſuis: quos ſciebat in malis ſacrilegij penas daturos. Et ideo dixit. Trãſfer calicé hũc a me: nõ quia dei filius morté timebat: ſed vel malos perire nolebat. ℟. Attende dñe ad me: ꝛ audi voces aduerſariorũ meoruꝫ. Nunquid 3
redditur pro bono malũ: q̃ foderũt foueam aĩe mee. ℣. Recordare q̃ ſteterim in conſpectu tuo: vt loquerer pro eis bonũ: ꝛ auerterem idignationẽ tuam ab eis. Nũquid. Ad lau. ꝛ p ho. añ. Libera me de ſanguinib⁹ deus deus meus: ꝛ exultabit lingua mea iuſtitiam tuã. Pſalmi feriales. 23. Añ. Contumelias ꝛ terrores paſſus ſuꝫ ab eis: ꝛ dñs mecum eſt tanq̃ꝫ bellator fortis. Añã. Ipſi vero in vanũ queſierũt aĩam meã: introibũt in inferiora terre. Añ. Oẽs inimici mei audierũt malum meũ dñe letati ſunt quoniã tu feciſti. Añ. Alliga dñe in vinculis nationes gentiũ: ꝛ reges earũ in cõpedibus. Caplꝫ. Venite. Hym. Luſtris ſex. 93. ℣. Eripe. ℟. A viro iniquo. Ad bñ. aña. Simon dormis: non potuiſti vna hora vigilare mecum. Deinde preces vt fol. 17. Oratio.

Preſta q̃s oĩpotens deus: vt qui noſtris exceſſib⁹ inceſſanter affligimur: per vnigeniti filij tui paſſione liberemur. Qui tecũ. Ad. iij. vi. ix. p̃ſt. cõ ſu. ꝛ añ. d lau. capla ꝛ ℟ia. 96. Deide preces vt fol. 11. Ad veſp. añ. Non confundentur.

dentur. ps. Nisi dominus. Cũ religs. 39. Capitulum. Tu antẽ dñe 96. Hy. Ue xilla. 93. V. Eripe me. R. A viro iniquo. Ad mgt añ. Ancilla dixit petro: vere tu ex illis es: naz 7 loquela tua manifestũ te facit. Deinde preces folio. 11. Oratio.

Respice quesumus dñe sup hãc familiã tuam: pro qua dñs nr̃ iesus xps nõ dubitauit manibus tradi nocentiũ 7 crucis subire tormẽtũ. Qui.

¶ Nõ dñr vespi mortuo. nec vlteri9 dr̃ officium pro defunctis vsq3 post octa. pentheco. Cõpletoriu3 de beata virgine dicit: s3 decetero nõ dicit officiu3 btẽ Vginis vsq3 ad vespos sabbati post pascha. ¶ His trib9 seqntib9 dieb9 hebdomadari9 oibus aliis pter missis absolute icipit ad matu. añ. primi psalmi. Itẽ añe matutinales 7 vesperoꝝ dñr sicut i festo duplici: psalmi dicunt sine Gloria pa̅. per oẽs horas.

¶ Feria. v. i cena dñi. In pmo noc. añ. Zelus domus tue comedit me 7 obprobria exprobrãtiũ tibi ceciderũt sup me. ps. Saluum me fac. 24. Añ. Auertant retrorsum 7 erubescãt qui cõgitãt mihi mala. ps. De9 in adiutoriũ. 25. Aña. Deus meus eripe me de manu peccatoris. ps. In te dñe. ij. 25. V. Auertantur retrorsũ 7 erubescãt. R. Qui cogitant mihi mala. Deinde Pater nr̃. sub silẽtio: 7 non pronũciat Et ne nos. neq3 dicit absolutio. In hoc triduo lectiões legũt sine Jube dõne. 7 sine Tu aũt. S3 in trib9 pmis lectióibus hieremie loco Tu aũt. semp dicit Hierusalem hierl'm cõuertere ad dñm deum tuum. Incipit lamentatio hieremie. p

Tre. ca. 1. Quomodo phete. Lcõ. j. Aleph. sedet sola ciuitas plena pplo: facta est q̃si vidua dña gentiũ: pnceps puinciaru3 facta est sub tributo. Beth. Plorãs plorauit in nocte 7 lachryme eius in maxillis ei9: nõ est q cõsolet eã ex oibus charis eius. Oẽs amici eius spreuerunt eam: 7 facti sunt ei inimici. Gymel. Migrauit iudas ppter afflictionẽ 7 multitudinẽ seruitutis: habitauit inter gentes: nec inuenit requiẽ. Oẽs psecu tores ei9 apprehẽderunt eã: inter angustias. Deleth. Uie syon lugẽt: eo q nõ sint q veniant ad solẽnitatem. Omnes porte ei9 destructe: sacerdotes eius gementes: virgines eius squalide: 7 ipsa oppressa amaritudiẽ. He. Facti sunt hostes ei9 in capite: inimici illius locupletati sunt: q2 dñs locutus est sup eam: ppter multitudinem iniqtatu3 eius. Paruuli ei9 ducti sunt in captiuitatẽ: ante faciem tribulãtis. Vau. Et egressus est a filia syon: oĩs decor eius: facti sunt pncipes eius velut arietes: nõ inueniẽtes pascua. Et abierunt absq3 fortitudine: ante faciẽ subseqũtis. Zey. Recordata est hierusalẽ dierũ afflictionis sue: 7 preuaricatiõis oium desiderabiliũ suorũ: que habuerat a diebus antiqs: cu3 caderet ppl's eius in manu hostili 7 nõ esset auxiliator. Uiderunt eã hostes: 7 deriserunt sabbata eius. Heth. Peccatũ peccauit hierusalẽ: ppterea instabilis facta est. Omnes q glorificabãt eã spreuerũt illã: q̃m viderũt ignominiã eius. Ipsa aũt gemens: conuersa est retrorsum. Teth. Sordes eius in pedib9 eius: nec recordata est finis sui. Deposita est vehemẽter: nõ habẽs cõsolatore3. Uide dñe afflictionẽ meã: quoniã erectus est inimicus. Hierusalẽ hierl'm: cõuertere ad dñm deũ tuum. R. In mõte oliueti oraui ad patrẽ: pater si fieri potest transeat a me calix iste. Spũs quidẽ promptus est caro aũt infirma: fiat voluntas tua. V. Uigilate 7 orate vt nõ intretis in tẽtationẽ. Spiri.

Manũ suam misit ho- L. ij. Jotb. stis ad oĩa desiderabilia eius: q2 vidit gentes ingressas sanctuariũ suũ: de qbus pceperas ne intrarent in ecclesiã tuã. Caph. Oĩs ppl's ei9 gemẽs 7 querẽs panem: dederũt pciosa queq3 pro cibo ad refocillandã aiam. Uide dñe 7 cõsidera: q̃m facta sum vilis. Lamech. O vos oẽs q transitis p viã: attendite 7 videte si est dolor sicut dolor meus: q̃m vindemiauit me vt locutus est dñs in die furoris sui. Men. De

excelso

excelso misit ignē in ossib⁹ meis ⁊ eru-
diuit me. Expādit rete pedibus meis:
cōuertit me retrorsum posuit me de-
solatā: tota die merore cōfectaȝ. Nun.
Uigilauit iugū iniqtatū mearū in ma-
nu eius: cōuolute sunt ⁊ imposite col-
lo meo: Infirmata est virtus mea: de-
dit me dñs in manu de qua nō potero
surgere. Samech. Abstulit oēs ma-
gnificos meos dñs: de medio mei. Uo
cauit aduersum me tēpus: vt contere-
ret electos meos: Torcular calcauit do
min⁹ virgini filie iuda. Ayn. Idcirco
ego plorans ⁊ oculus meus deducēs
aquam: qꝛ longe factus est a me cōsola
tor cōuertens aiam meā. Facti sunt fi-
lij mei pditi: quoniaȝ inualuit inimic⁹.
Phe. Expandit syon manus suas: nō
est qui cōsolet eam. Mādauit dñs ad-
uersum iacob in circuitu ei⁹ hostes ei⁹:
facta est hierusalē q̄si polluta mēstruis
inter eos. Sade. Justus est dñs qꝛ os
ei⁹ ad iracundiā prouocauit. Audite
obsecro vniuersi ppli ⁊ videte dolorē
meum. Uirgines mee ⁊ iuuenes mei:
abierunt in captiuitatem. Coph. Uo-
caui amicos meos: ⁊ ipsi deceperunt
me. Sacerdotes mei ⁊ senes mei in vr
be cōsumpti sunt: qꝛ quesierūt cibū si-
bi vt refocillarent aiam suam. Hierl'm
hierusalē cōuertere ad dñm deū tuū.
2 ℟. Tristis est anima mea vsqȝ ad mortem:
sustinete hic ⁊ vigilate mecū: nūc videbitis
turbam que circūdabit me. Uos fugā capie-
tis: ⁊ ego vadā immolari ꝑ vobis. ℣. Ecce
appropinquat hora: ⁊ fili⁹ hois tradet in ma
nus peccatorum. Uos. Lectio.iij. Res.

O Ide dñe qm̄ tribulor: vēter me-
us conturbatus est. Subuersuȝ
est cor meum in me metipsa: quoniam
amaritudine plena sum. Foris interfi-
cit gladi⁹ ⁊ domi mors similis ē. Sen.
Audierunt qꝛ ingemisco ego: ⁊ nō est
qui cōsoletur me. Oēs inimici mei au-
dierūt malum meū: letati sunt quoniā
tu fecisti. Adduxisti diē cōsolationis:
⁊ fient similes mei. Tau. Ingrediatur
omne malū eorū corā te: ⁊ deuinde-
mia eos sicut deuindemiasti me: pro-
pter omnes iniqtates meas. Multi eni
gemit⁹ mei: ⁊ cor meū merēs. Aleph.
Quomodo obtexit caligine in furore
suo dñs filiā syon: ꝓiecit de celo in ter-
ram inclytā israel ⁊ nō recordatus est
scabelli pedū suoruȝ in die furoris sui.
Beth. Precipitauit dñs nec pepercit
oia speciosa iacob. Destruxit in furore
suo munitiones virginis iuda: deiecit
in terram: polluit regnuȝ ⁊ principes
eius. Gymel. Cōfregit in ira furoris
sui omne cornu isrl': auertit retrorsum
dexterā suā a facie inimici: ⁊ succendit
in iacob q̄si ignē flamme deuorātis in
gyro. Deleth. Tetendit arcū suū qua-
si inimicus: firmauit dexterā suā quasi
hostis: ⁊ occidit omne quod pulchruȝ
erat visu in tabernaculo filie syon: effu
dit quasi ignē indignationem suā. He.
Fact⁹ est dñs velut inimic⁹: p̄cipitauit
israel. Precipitauit omnia menia eius
dissipauit munitiōes eius ⁊ repleuit i
filia iuda humiliatū ⁊ humiliatā. Uau.
Et dissipauit q̄si hortū tentoriū suum:
demolit⁹ est tabernaculū suū. Obliuio
ni tradidit dñs in syon festiuitatē ⁊ sab
batū: ⁊ obprobrio in indignatione fu-
roris sui regē ⁊ sacerdotē. Zay. Repu
lit dñs altare suum: maledixit sanctifi-
cationi sue. Tradidit in manu inimici:
muros turriū eius. Uocem dederunt
in domo dñi sicut in die solemni. Hie-
rusalē hierl'm cōuertere ad dñm deuȝ
tuū. ℟. Ecce vidimus eū non habentē spe
ciem neqȝ decorē: aspectus eius in eo nō est:
hic peccata nr̄a portauit: ⁊ ꝓ nobis dolens
ipse aūt vulneratus est ꝓpter iniquitates no
stras. Cuius liuore sanati sum⁹. ℣. Uere lan
guores nr̄os ipse tulit ⁊ dolores nr̄os ipse
portauit. Cuius. In.ij.noc.añ. Liberauit
dñs pauperē a potēte: ⁊ inopem cui nō erat
adiutor. ℣. Deus iudiciū. 25. Añ. Cogi
tauerūt ⁊ locuti sunt nequitā: iniquitateȝ in
excelso locuti sunt. ℣. Quā bon⁹ isrl'. 26.
Añ. Exurge dñe ⁊ iudica causam meā. ℣.
Ut qd deus repulisti. 26. ℣. Deus meus
eripe me de manu peccatoris. ℟. Et de ma

nu cōtra

nu cõtra legẽ agẽtis ⁊ iniqui. Ex tractatu sancti augustini epi sup psal. Lcõ. iiij.

ca. 25. Exaudi deus orõnẽ meã ⁊ ne despexeris deprecationẽ meã: intẽde mihi ⁊ exaudi me. Satagẽtis sollici ti in tribulatiõe positi: verba sunt ista. Orat multa patiens: de malo liberari desiderãs. Supest vt audiam⁹ in quo malo sit: ⁊ cũ dicere ceperit agnoscamus nos ipsi esse vt coicata tribulatio ne cõiungamus orõnem. Cõtristatus sum inqt in exercitatione mea: ⁊ cõturbatus sum. Ubi cõtristatus? Ubi conturbatus? In exercitatiõe inqt. Hoies malos quos patit: cõmemoratus est. Eandẽqз passionẽ malorũ hoium: exercitationẽ suã dixit. Ne putetis gratis esse malos in hoc mũdo: ⁊ nihil boni de illis agere deuз. Ois malus: aut ideo viuit vt corrigat: aut ideo viuit vt p eum bonus exerceat. Utinã ergo q nos mõ exercent cõuertant: ⁊ nobi scũ exerceant. Tamẽ q̃diu ita sunt vt exerceant nos: nõ eos oderimus. Qr i eo q malus est qs eorũ: vtrũ vsqз ad finem perseueratur⁹ sit ignoram⁹. Et plerũqз cũ tibi videris odisse inimicũ:

4 fratrẽ odisti ⁊ nescis. ℟. Amicus meus osculi me tradidit signo: quẽ osculatus fuero ipse est tenete eum: hoc malũ fecit signũ: quia p osculũ adimpleuit homicidiũ. Infelix pretermisit preciũ sanguinis: ⁊ i fine laqueo se suspendit. ℣. Bonuз erat ei si natus non fuisset homo ille. Infelix. Lcõ. v.

Diabolus ⁊ angeli eius in scripturis sanctis manifesti sunt nobis: q ad ignez eternũ sunt destinati. Ipsorũ tm̃ desperanda est correctio: cõtra quos habemus occultã luctã. Ad quam luctã armat nos apl's dicẽs. Nõ est nobis colluctatio aduersus carnẽ ⁊ sanguineз: idest aduersus hoies quos videtis: sed aduersus pricipes ⁊ ptãtes ⁊ rectores mũdi tenebrarũ harũ. Ne forte cũ dixisset mũdi intelligeres demones esse rectores celi ⁊ terre: mũdi dixit tenebrarũ harũ: mũdi dixit amatorũ mundi: mundi dixit impiorum ⁊ iniquorũ: mũdi dixit de quo in euãgelio dicit. Et mũdus eũ non cognouit. Si eum mũdus nõ cognouit lucẽ que in tenebris lucet ⁊ tenebre eam nõ cõprehenderũt ⁊ ipse tenebre: que nõ cõprehẽderũt lucẽ potestatẽ mũdi noie appellant. Harũ tenebrarũ sunt illi rectores. De ipsis ergo rectorib⁹ habemus determinatã scripture sententiaз q oĩno inde reditus alicui⁹ eorũ sperãdus non est. At vo de ipsis tenebris quarũ illi rectores sunt nõ sumus certi: ne forte que erãt tenebre fiant lux. Fidelib⁹ qppe iã factis dicit apl's. Fuistis aliqñ tenebre nũc aũt lux i dño. Tenebre in vobis: lux in dño. ℟. Judas mercator pessimus osculũ petijt dño: ille vt agn⁹ innocens non negauit iude osculum. Denariorũ numero: xp̃m iudeis tradidit. ℣. Melius illi fuerat si nat⁹ nõ fuisset. Denarioruз.

Ergo fratres oẽs mali cuз L. vi. mali sunt exercent bonos. Ecce eni breuiter audite ⁊ intelligite. Si bonus es: inimicum nõ habes nisi malũ. Porro ea tibi bonitatis regula p̃fixa est: vt imiteris bonitatẽ patris tui: qui facit solẽ suũ oriri sup bonos ⁊ malos: ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniustos. Neqз eni tu habes inimicũ: ⁊ deus non habet. Tu quidẽ eũ habes inimicũ q tecũ creatus est: ille vero eũ quẽ creauit. Inimicos ergo dei malos ⁊ iniquos sepe in scripturis legim⁹ ⁊ parcet eis ille q nõ habet qd illi imputet inimicus: cui ois amic⁹ ingrat⁹ est. Ab illo eni hẽt qcqd boni habet. Ab ipso eni habet misericordiã: qcqd etiaз vnde tribulat. Ad hoc eniз tribulat ne superbiat: ad hoc tribulat vt hũilis excelsum agnoscat. Tu ergo inimico tuo quẽ intollerabiliter pateris: qd prestitisti? Si ille eũ habet inimicũ q ei tanta p̃stitit: ⁊ facit solem suũ oriri super bonos ⁊ malos: ⁊ pluit super iustos ⁊ iniustos: tu q nec solem poteris oriri facere: nec sup terras pluere: aliqd vnũ seruare non poteris inimico tuo: vt sit tibi pax in terra homini bone volũtatis. Ergo qm̃

hec

hec tibi dilectionis regula figit: vt imi
tans patrē diligas inimicū. Diligite ini
micos vestros inqt: i hoc pcepto quo
modo exerceris si nullū inimicū pate/
6 ris? R. Unus ex discipulis meis tradet me
hodie: veh illi per quē tradar ego. Melius
illi erat si natus non fuisset. V. Qui intingit
mecū manū in parapside: hic me traditurus
est in manꝰ pctōꝝ. Melius. In.iij.noc.añ.
Dixit iniquis nolite loqui aduersus deū ini
quitatē. ps. Cōfitebimur. 26. Añ. Ter/
ra tremuit ꝛ quieuit: dū exurgeret in iudicio
deus. ps. Notus in iudea. 26. Aña. In
die tribulatiōis mee deū exquisiui manibus
meis. ps. Voce mea. 26. V. Exurge dñe.
R. Et iudica causam meā. De epla pauli
ca.xi. Conuenientī ad corinthios.j. L.vij.
7 bus vobis in vnū: iā nō est dñicā
cenam mādūcare. Unusqsqz eni suā ce
nam psumit ad mādūcandū. Et alius
qdem esurit: aliꝰ aūt ebrius est. Nūqd
domos nō habetis ad mādūcandū ꝛ
bibendū? Aut ecclīam dei contēnitis:
ꝛ cōfunditis eos q nō habēt? Quid di
cam vobis? Laudo vos: in hoc nō lau
do. Ego enim accepi a dño qd ꝛ tradi
di vobis: quoniā dñs iesus in qua no/
cte tradebat accepit panem: ꝛ grati/
as agens fregit ꝛ dixit. Accipite ꝛ mā
ducate: hoc est corpus meū qd pro vo
bis tradet: hoc facite in meam cōme/
8 morationē. Similiter ꝛ calicē postq
cenauit: dicēs. Hic calix nouū testamē
tū est in meo sanguine. Hoc facite quo/
tienscūqz bibetis: in meā cōmemora/
tionē. Quotienscūqz enim mādūcabi/
tis panē hūc, ꝛ calicem bibetis: mortē
dñi annūciabitis donec veniat. Itaqz
quicūqz mādūcauerit panē, vel bibe/
rit calicē dñi indigne reus erit corpis
ꝛ sanguinis dñi. Probet aūt seipsum
homo: ꝛ sic de pane illo edat ꝛ de cali
ce bibat. Qui enim manducat ꝛ bibit
indigne: iudiciū sibi manducat ꝛ bibit
nō diiudicans corpus dñi. Ideo inter
vos multi infirmi ꝛ imbecilles: ꝛ dor/
miunt multi. Qd si nosmetipsos diiu/
dicaremus: non vtiqz iudicaremur.
Dū iudicamur autē a dño corripimur
vt non cum hoc mūdo dānemur. R. 7
Eram quasi agnus innocēs: ductus sum ad
immolādū ꝛ nesciebā: cōsiliū fecerūt inimici
mei aduersum me dicētes. Uenite mittamꝰ
lignum in panē eius: ꝛ eradamꝰ eū de terra
viuentiū. V. Omnes inimici mei aduersum
me cogitabant mala mihi: verbū iniquū mā/
dauerūt aduersum me dicētes. Uenite. L.
Itaqz fratres mei cōuenien/ viij.
tibus vobis ad mādūcādum: in/
uicē expectate. Siqs esurit domi man
ducet: vt nō in iudiciū cōueniatis. Ce/
tera autē cū venero disponā. De spūa 9
libus aūt nolo vos ignorare frēs. Sci
tis qm cū gentes essetis: ad simulachra
muta prout ducebamini euntes. Ideo
notū vobis facio q nemo in spū dei lo
quens: dicit anathema iesu. Et nemo
potest dicere dñs iesus: nisi in spū sctō.
Diuisiones vo gratiarū sunt: idē autē
spūs: ꝛ diuisiones ministrationū sunt:
idem autē dñs: ꝛ diuisiones opationū
sunt idē vero deus: q opatur oīa in oi/
bus. Unicuiqz aūt datur manifestatio
spiritus ad vtilitatē. Alij quidem per
spūm dat sermo sapientie. Alij autē
sermo scientie sm eundē spūm. Alij fi
des in eodē spiritu. Alij grā sanitatū
in vno spū. Alij opatio virtutū: alij p/
phetia: alij discretio spirituū: alij gene
ra linguarum: alij interpretatio sermo
num. Hec autē oīa opatur vnus atqz
idē spūs: diuidēs singulis pro vt vult.
R. Una hora nō potuistis vigilare mecum 8
qui exhortabamini mori p me. Uel iudam
non videtis quomodo nō dormit: sz festinat
tradere me iudeis. V. Quid dormitis: surgi
te ꝛ orate ne intretis in tētationē. Uel. L.ix.
Sicut enim corpus vnū est ꝛ mē/
bra multa habet. Oīa autē mem
bra corpis cū sint multa vnum corpus
sunt: ita ꝛ xp̄s. Etenim in vno spū oēs
nos in vnum corpus baptizati sumus:
siue iudei: siue gentiles: siue serui: siue
liberi: ꝛ oēs vno spiritu potati sumus.
Nam ꝛ corpus nō est vnū mēbrū: sed
multa. Si dixerit pes quoniā non sum
manus

manus nõ sum de corpe: nõ ideo non
est de corpe. Si totuȝ corpus oculus:
vbi auditus? Et si totuȝ auditus: vbi
odoratus? Nũc autẽ posuit deus mẽ-
bra: ⁊ vnũquodqȝ eorũ in corpe sicut vo
luit. Qđ si essent oĩa vnum mẽbrũ: vbi
corpus? Nunc autẽ multa quidẽ mẽbra
vnum autẽ corpus. Nũc potest auteȝ
dicere oculus manui: opa tua nõ indi-
geo: aut iterũ caput pedibus: nõ estis
mihi necessarij. Sed multo magis que
videnť mẽbra corpis ĩfirmiora esse ne
cessaria sunt. Et que putam⁹ ignobi-
liora mẽbra esse corpis his honorem
abũdantiorẽ circũdamus. Et que ĩho
nesta sunt nr̃a: abũdantiorẽ honestatẽ
habent. Honesta autẽ nr̃a nullius egẽt.
Sed deus tẽperauit corpus ei cui de-
erat: abũdantiorẽ tribuẽdo honorem
vt nõ sit scisma in corpe: sed in idipsuȝ
pro inuicẽ sollicita sint mẽbra. Et siqui
dẽ patiť vnũ mẽbrum: cõpatiunť oĩa
mẽbra. Cum gloriať vnũ mẽbrum: cõ
gaudẽt oĩa membra. Vos aũt estis cor
9 pus christi: ⁊ mẽbra de membro. ℟.
Seniores ppl'i cõsiliũ fecerunt. Ut iesum do
lo tenerent: ⁊ occiderẽt cuȝ gladijs ⁊ fustib⁹
exierũt tanqȝ ad latronem. ℣. Collegerunt
põtifices ⁊ pharisei cõsilium. Ut iesum. Ad
lau. añ. Justificeris dñe in sermonib⁹ tuis:
vt vincas cum iudicaris. ps. Miserere. 16.
Añ. Dñs tanqȝ ouis ad victimã ductus est:
⁊ non aperuit os suum. ps. Dñe refugi. 15.
Añ. Cõtritum est cor meum in medio mei:
cõtremuerũt oĩa ossa mea. ps. Deus deus.
5. Añ. Exhortat⁹ es in virtute tua: ⁊ i refe-
ctione sancta tua. ps. Cantemus. 18. Añ.
Oblatus est q: ipse voluit: ⁊ peccata nr̃a ipse
portauit. ps. Laudate. 6. ℣. Homo pacis
mee in quo sperabã. ℟. Qui edebat panes
meos ãpliauit aduersum me supplãtationẽ.
Ad bñ. añ. Traditor aũt dedit eis signum
dicens: quẽ osculatus fuero ipse est tenete
eum. Anteq̃ compleanť laudes extin
guunť oĩa luminaria pter duas cãde-
las: quarũ altera abscõdiť: reliqua ex-
tinguiť qñ incipiť añ. Traditor aũt. ps.
Benedictus: alta voce cantať: ⁊ post
añ. ℣. Xp̃s fact⁹ est p nobis obediens vsqȝ
ad mortẽ. Qui p̃ma nocte terminať ibi
Usqȝ ad mortẽ. Secunda nocte additur
Mortẽ aũt crucis. Tertia nocte additť
Propter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ de-
dit illi nomẽ qđ est sup omne nomẽ. Et sic
in matutis ita dr̃ p horas diei: excepto
q: nõ cantať nisi in matutinis istorum
triũ dierũ: ⁊ in vespis hui⁹ diei tñ. Fi-
nito ℣ hoc versu flexis genibus sine
Kyrieel. diciť Pater nr̃: totũ sub silẽtio
postea ps. Miserere. 16. aliquãtulũ alti⁹
ad inicẽ: quo finito imediate sine Ore-
mus. diciť oŕo. Respice q̃s: simili vo
ce. Sed Qui tecum dr̃ sub silẽtio: ⁊ po
stea lumẽ abscõditũ reportať. Itẽ pri-
ma: tertia: sexta: ⁊ nona absolute icipi
unť a psal. consuetis: qb⁹ finitis diciť
℣. Christus factus est. Deide Př nr̃. Mi
serere. ⁊ oŕo. Respice q̃s. flexis genib⁹
sicut in matutinis. In hoc triduo non
annũciať aliquid de martylogio nec
Preciosa diciť. Vespi icipiunť abso-
lute a p̃ma añ. s. añe. Calicẽ salutaris ac-
cipiã: ⁊ nomẽ dñi inuocabo. ps. Credidi.
38. Añ. Cũ his qui oderũt pacẽ erã pacific⁹
dum loquebar illis impugnabãt me gratis.
ps. Ad dñm cũ tribularer. 38. Añ. Ab
hominib⁹ iniquis libera me dñe. ps. Eripe
me. 41. Añ. Custodi me a laqueo quẽ sta-
tuerũt mihi: ⁊ a scãdalis opantiũ iniquitatẽ.
ps. Dñe clamaui. 41. Añ. Cõsiderabã ad
dexteram ⁊ videbam: ⁊ non erat qui cogno-
sceret me. ps. Voce mea. 41. Cap. hym.
⁊ ℣. nõ dicunť. Ad mgt̃ añ. Cenantib⁹
autem accepit iesus panem benedixit ac fre
git deditqȝ discipulis suis. ℣. Christus fac
tus est pro nobis obediens vsqȝ ad mortem.
Deinde. Pater noster. sub silẽtio. Et mi-
serere. 16. Finito dicitur. Oratio. Ad cõ
pletorium nec Jube dñe diciť nec le-
ctio: sȝ facta cõfessione ⁊ absolutiõe ab
solute incipiť. ps. Cum inuoca. 43. Et
dicunť psal. cõsueti: ⁊ Nũc dimittis.
Deide ℣. Christus factus est. Cũ Př nr̃.
Miserere. 16. ⁊ oŕone. Notãdũ q: i hoc
triduo vsqȝ ad vespas sab bati oĩs ho
re terminanť sic sup dictũ est. ¶ Feria
sexta

Feria .vj. in parasceve: ad matuti. in primo noc. añ. Astiterũt reges terre: et principes cõuenerũt in vnũ aduersus dñm et aduersus xp̃m eius. ps. Quare fre. Añ. Diuiserũt sibi vestimẽta mea: et sup vestẽ meã miserunt sortẽ. ps. Deus de⁹ meus respi. 7. Añ. Insurrexerũt in me testes iniqui: et mẽtita ẽ iniquitas sibi. ps. Dñs illu. 7. ℣. Diuiserũt sibi vestimẽta mea. ℟. Et sup vestẽ meã miserũt sortẽ. ¶ De lamẽtatiõe hyeremie prophete Lectio prima. Heth.

hiere. ca. ii. Cogitauit dñs dissipare murũ filie syon: tetẽdit funiculũ suũ: et nõ auertit manũ suã a pditiõe: luxitq3 añt murale: et mur⁹ pariter dissipat⁹ ẽ. Teth. Defixe sunt in terra porte ei⁹: pdidit et cõtriuit vectes eius: regẽ eius: et pncipem eius in gẽtib⁹. Nõ ẽ lex: et pphete ei⁹ nõ inuenerũt visionẽ a dño. Ioth. Sederũt in terra: cõticuerũt senes filie syon: cõsperserũt cinere capita sua: virgies hierl'z accinte sũt ciliciis. Abiecerunt in terra capita sua virgines iuda. Caph. Defecerunt pre lachrymis oculi mei: cõturbata sũt viscera mea. Effusum est in terra iecur meũ: sup cõtritione filie ppli mei: cũ deficeret paruulus et lactans in plateis oppidi. Lamech. Matrib⁹ suis dixerũt vbi est triticũ et vinũ? cũ deficerẽt q̃si vulnerati in plateis ciuitatis: cũ exhalarẽt aĩas suas i sinu matrũ suarũ. Men. Cui cõparabo te vel cui assimilabo te filia hierusalẽ? Cui exequabo te et cõsolabor te virgo filia syon? Magna est eni3 velut mare cõtritio tua: quis medebit tui? Nun. Prophete tui viderũt tibi falsa et stulta: nec aperiebãt iniqtatem tuã: vt te ad penitẽtiã puocarẽt: viderũt aũt tibi assumptiones falsas et eiectiones. Hierl'm hierl'm cõuertere ad dñm deũ tuũ. ℟. Oẽs amici mei dereliquerũt me: et

1 pualuerũt isidiãtes mihi: tradidit me quẽ diligebã. Et terribilib⁹ oculis: plaga crudeli pcutiens acero potabãt me. ℣. Inter iniquos pieceerũt me: et non pepcerũt aĩe mee. L. ij.

Plauserunt sup te ma Samech. nib⁹ oẽs trãseũtes p viã: sibillauerunt et mouerũt caput suũ sup filiã hierusalẽ: heccine est vrbs dicẽtes pfecti decoris: gaudiũ vniuerse terre? Ayn. Apuerũt sup te os suũ oẽs inimici tui: sibillauerũt et fremuerũt dẽtibus: et dixerunt. Deuorabimus. En ista est dies quã expectabamus: inuenim⁹: vidim⁹. Phe. Fecit dñs que cogitauit: cõpleuit sermonem suum quẽ preceperat a diebus antiquis. Destruxit et nõ pepercit: et letificauit sup te inimicũ: et exaltauit cornu hostiũ tuoz. Sade. Clamauit cor eorum ad dñm: sup muros filie syon. Deduc quasi torrentẽ lachrymas per diem et noctẽ: nõ des requie3 tibi: neq3 taceat pupilla ocli tui. Coph. Cõsurge lauda in nocte in principio vigiliarum: effunde sicut aqua cor tuum: ante cõspectũ dñi. Leua ad deum manus tuas, p aĩabus paruulorũ tuorũ: q defecerunt in fame in capite omniũ cõpitorum. Res. Vide dñe et cõsidera: quẽ vindemiaueris. Ita ergo ne comedẽt mulieres fructũ suũ: paruulos ad mẽsurã palme? Si occidit in sanctuario dñi sacerdos et ppheta. Sen. Iacuerũt i terra foris puer et senex: virgines mee et iuuenes mei ceciderũt i gladio. Interfecisti me in die furoris tui: pcussisti nec misert⁹ es. Thau. Vocasti q̃si ad diẽ solẽnem qterrerẽt me de circuitu: et nõ fuit in die furoris dñi q effugeret et relinqueret. Quos educaui et nutriui inimic⁹ meus consumpsit eos. Hierl'm hierl'm cõuertere ad dñm deũ tuũ. ℟. Velũ tẽpli scissu3 ẽ. Et oĩs terra tremuit: latro de cruce clamauit dicens memẽto mei dñe dũ veneris in regnũ tuũ. ℣. Petre scisse sunt: et monumẽta apta sunt: et multa corpa sanctorum qui dormierant surrexerunt. Et omnis. Lectio. iij. Aleph. 2

Ego vir vidẽs paupertatẽ meã: in virga idignatiõis eius. Aleph. Me minauit et adduxit in tenebris: et nõ i lucẽ. Aleph. Tantũ in me vertit: et cõuertit manũ suam tota die. Beth. Vetustam fecit pellẽ meã et carnem meã: et contriuit ossa mea. Beth. Edificauit i gyro

est: et filius

meo: ⁊ circundedit me felle ⁊ labore
Beth. In tenebrosis collocauit me: q̄
si mortuos sempiternos. Gymel. Cir
cūedificauit aduersuz me vt nō egre
diar: aggrauauit cōpedē meū. Gymel
Sz ⁊ cū clamauero ⁊ rogauero: exclu
sit orōnē meaz. Gymel. Conclusit vias
meas lapidibus q̄dris: semitas meas
subuertit. Deleth. Ursus isidiās factꝰ
est mihi: leo in abscōditis. Deleth. Se
mitas meas subuertit ⁊ cōfregit me:
posuit me desolatā. Deleth. Tetendit
arcū suum: ⁊ posuit me q̄si signū ad sa
gittaz. He. Misit in renibꝰ meis: filias
pharetre sue. He. Factꝰ sum in derisuz
oi pplo meo: canticum eorū tota die.
He. Repleuit me amaritudinibꝰ: ine
briauit me absinthio. Uau. Cōfregit
ad numerū dētes meos: cibauit me ci
nere. Uau. Et repulsa ē a pace anima
mea: oblitꝰ sum bonoꝝ. Uau. Et dixit.
Periit finis meus: ⁊ spes mea a dño.
Zay. Recordare paupertatis ⁊ trāsgres
sionis mee: absinthij ⁊ fellis. Zay. Me
moria memor ero: ⁊ tabescet i me aia
mea. Zay. Hec recolēs in corde meo: in
deo sperabo. Hierusalē hierlm cōuer
3 tere ad dñm deū tuū. R. Uinea mea ele
cta ego te plātaui. Qūo cōuersa es in amari
tudinem: vt me crucifigeres ⁊ barabam di
mitteres. V. Sepiui te ⁊ lapides elegi ex te
⁊ edificaui turriz. Qūo. In. ij. noc. añ. Uim
faciebāt qui querebāt aiam meā. ps. Dñe ne
in furore. ij. 16. Añ Cōfundant ⁊ reuereā
tur qui q̄rūt aiam meā: vt auferāt eā. ps. Ex
pectās. 18. Añ Alieni insurrexerūt in me:
⁊ fortes quesierūt aiam meaz. ps. Deus in
noie. 8. V. Insurrexerūt in me testes iniq̄.
R. Et mētita est iniquitas sibi. Extracta
ex sancti augu. epi sup psalmos. L. iiij.
PRotexisti me deus a cōuentu ma
lignantium: a multitudine ope
rantiū iniquitatem. Jam ipsum caput
nr̄m intueamur. Multi martyres ta
lia passi sunt: sz nihil sic elucet qūo ca
put martyrū. In melius intuemur qđ
illi experti sunt: ꝓtectꝰ est a multitudi
ne malignantiū: ꝓtegēte se deo. Pro
tegēte carnē suā in ipso filio ⁊ homine
quem gerebat: q2 filius hois dei est. Fi
lius dei propter formā dei: filius hois
propter formā serui: habens potesta
tem ponere aiam suam: ⁊ recipere eā.
Quid ei potuerūt facere inimici? occi
derunt corpus: aiam aūt non occide
runt. Intēdite: parum ergo erat dñm
hortari martyres verbo: nisi firmaret
exemplo. Nostis quia conuentus erat
malignantium iudeorū: ⁊ que multi
tudo operantiū iniquitatē. Quam ini
quitatem? Quia voluerunt occidere
dominū iesum christuz. Tanta opera
bona inquit ostēdi vobis: propter qđ
horū opus vultis me occidere? Per
tulit omnes infirmos eorum: curauit
oēs lāguidos eorū: p̄dicauit regnū ce
lorū nō tacuit vitia eorū vt ipsa potius
eis displicerēt: nō medicꝰ a quo sana
4 bātur. R. Tanq̄z ad latronē existis cū gla
dijs ⁊ fustibꝰ cōprehēdere me. Quotidie apđ
vos erā in tēplo docēs ⁊ nō me tenuistis: ⁊
ecce flagellatū ducitis ad crucifigendū. V.
Cūq3 iniecissent manū in iesum ⁊ tenuissent
eum dixit ad eos. Quotidie. Lcō. v.
HIs oibus curationibꝰ eius ingra
ti tanq̄ multa febre frenetici insanien
tes in medicū: qui venerat curare eos
excogitauerūt cōsiliū perdēdi eū: tan
q̄ ibi volētes ꝓbare vtrū vere hō sit
q mori possit: an aliquid sup hoies sit:
⁊ mori se nō ꝑmittat. Uerbū ipsorum
agnoscamꝰ in sapiētia salomōis. Mor
te turpissima inquiūt: cōdēnemꝰ eum.
Erit eni respectus in sermōibꝰ ipsius.
Si enim vere filius dei ē: liberet eū. Ui
deamꝰ ergo qđ factū sit: q2 exacuerunt
vt gladiū liguas suas. Filij hoiuz dētes
eoꝝ arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua eoꝝ gla
dius acutꝰ. Qđ dicit aliꝰ psalmus: sic ⁊
hic. Exacuerūt tanq̄ gladiuz linguas
suas. Nō dicāt iudei nō occidimꝰ xp̄m.
Etenī ꝓpterea dederūt eū iudici pila
to: vt q̄si ipsi a morte eiꝰ viderent imu
nes. Nam cum dixisset eis pilatꝰ: vos
eum occidite, responderūt. Nobis nō
licet occidere quenquam. Iniquitatez

facinoris sui: in iudicē hoiem refunde-
re volebāt. Sz nūqd deū iudicez falle-
bāt? Quid fecit pilatus? In eo ipso qd
fecit aliquātulū particeps fuit: sz in cō
paratiōe eorū: multo ipse innocētior.
5 ℟. Tenebre facte sunt dū crucifixissent ie-
sum iudei: ⁊ circa horam nonā exclamauit ie
sus voce magna: deus vt quid me dereliqui
sti. Et inclinato capite emisit spm. ℣. Excla
mans iesus voce magna ait: pater in manus
tuas cōmendo spiritū meum. Et. Lcō. vi.

Institit enim quantū potuit: vt il
luz ex eorū manib⁹ liberaret. Nā
flagellatū ꝓpterea ꝑduxit ad eos. Nō
ꝑsequēdo deū flagellauit: sz illorū furo
ri satisfacere volens: vt vel sic iā mite-
scerēt ⁊ desinerēt velle occidere eum
quē flagellatū viderēt. Fecit ⁊ hoc. At
vbi ꝑseuerauerūt: nostis illū lauisse ma
nus ⁊ dixisse ꝙ ipse nō fecisset: ac mun
dum se esse a morte illi⁹. Fecit tamē. Sz
si reus: quia fecit vel inuitus: illi inno-
centes: qui coegerūt vt faceret? Nul-
lomodo. Sed ille dixit in eum sentētiā:
⁊ iussit euz crucifigi: ⁊ q̄si ipse occidit.
Et vos o iudei occidistis. Unde occi-
distis? Gladio lingue. Acuistis eni lin
guas vestras. Et qñdo percussistis:
nisi qñdo clamastis: crucifige crucifi
ge? Propterea non est p̄termittendū
quia venit in mentē: ne forte aliquem
perturbet electio diuinorum librorū.
Quidā euāgelista ait: hora sexta cruci-
fixū dñm: ⁊ quidā hora tertia. Si non
intelligamus: ꝑturbamur. Iam incipi
ente sexta hora dicitur pilatus sedisse
pro tribunali. Et reuera qñdo leuat⁹
est dñs in lignum hora sexta erat. Sed
alius euāgelista intuēs animū iudeorū
qui volebāt se imunes videri a morte
dñi: narrādo eos ostēdit reos dicens:
6 hora tertia dñz crucifixerūt. ℟. Animā
meā dilectam tradidi in manus iniquorū: ⁊
facta est mihi hereditas mea sicut leo in silua:
dedit cōtra me voces aduersarius dicēs: cō-
gregamini ⁊ ꝑperate ad deuorādum illum:
posuerūt me in deserto sollitudinis: ⁊ luxit
sup me ois terra. Quia nō est inuēt⁹ qui me
agnosceret: ⁊ faceret bene. ℣. Insurrexe-
rūt in me viri absqz misericordia: ⁊ nō peper
cerūt aie mee. Qr. In. iij. noc. añ. Ab insur
gentib⁹ in me libera me dñe: qr occupaue-
runt aiam meā. ps. Eripe me de inimicis.
22. Añ. Lōge fecisti notos meos a me: tradi
tus sum ⁊ nō egrediebar. ps. Dñe deus sa
lu. 30. Añ. Captabūt in aiam iusti: ⁊ sangui
nem innocentē cōdēnabunt. ps. Deus vl-
tionū. 31. ℣. Locuti sunt aduersum me lin-
gua dolosa. ℟. Et sermonib⁹ odij circūdede
rūt me. De epla pauli ad hebre. L. vij.

Festinemus ergo ingredi in illaz
requiē: vt ne in idipsum qs inci-
dat incredulitatis exemplū. Uiuus est
eni sermo dei ⁊ efficax: ⁊ penetrabili-
or oi gladio ancipiti: ⁊ ꝑtingens vsqz
ad diuisionē aie ac spūs: cōpagū quo-
qz ⁊ medullarū ⁊ discretor est cogita-
tionū: ⁊ intentionū cordis ⁊ nō est vl-
la creatura inuisibilis in cōspectu eius.
Omnia aūt nuda ⁊ aperta sunt oculis
ei⁹ ad quem nobis sermo. Hñtes ergo
pōtificez magnū qui penetrauit celos
iesum filium dei: teneamus nr̄e spei cō
fessionem. Nō enim habem⁹ pōtificez
q nō possit cōpati īfirmitatib⁹ nr̄is: tē
tatū aūt ꝑ oia ꝑ similitudine absqz pec
cato. Adeam⁹ ergo cū fiducia ad thro
num gratie eius: vt misericordiā con-
sequamur: ⁊ grām inueniamus in au-
xilio oportuno. ℟. Tradiderūt me in ma 7
nus impiorū: ⁊ inter iniquos ꝓiecerūt me: ⁊
nō pepercerūt aie mee: congregati sunt ad
uersum me fortes. Et sicut gigantes stete-
rūt cōtra me. ℣. Alieni insurrexerūt aduer-
suz me ⁊ fortes q̄sierūt aiaz meā. Et. L. viij.

Omnis nāqz pontifex ex homini-
bus assumptus: ꝓ hoibus con-
stituitur in his que sunt ad deuz: vt of-
ferat dona ⁊ sacrificia pro peccatis: q
condolēre possit his qui ignorant ⁊ er
rant: quoniam ⁊ ipse circundatus est
infirmitate. Et propterea debet quē-
admodum ⁊ pro populo: ita etiam ⁊
pro semetipso offerre pro peccatis.
Nec quisq̄ sumit sibi honorem: sed
qui vocatus a deo tanq̄ aaron. Sic ⁊

chriſtus non ſemetipſum clarifica-
uit vt pontifex fieret: ſed qui locutus
eſt ad eum. Filius meus es tu ego ho-
die genui te. Queadmodũ ⁊ in alio lo-
co dicit. Tu es ſacerdos in eternũ ſm
ordinẽ melchiſedech. Qui in dieb⁹ car
nis ſue pces ſupplicatiõeſq3 ad eũ qui
poſſit saluũ illũ a morte facere: cũ cla-
more valido ⁊ lachrymis offerẽs: ex-
8 auditus eſt ꝓ ſua reuerẽtia. ℟. Jeſum
tradidit ipſius ſummis princip[i]b⁹ ſacerdotu3
⁊ ſenioribus ppl'i. Petrus autẽ ſequebat' eu3
a longe vt videret finẽ. ℣. Adduxerũt aũt eũ
ad cayphã principẽ ſacerdotu3: vbi ſcribe ⁊
pharisei cõuenerant. Petrus. Lectio .ix.

Et quidẽ cũ eſſet fili⁹ dei: didicit
ex his q̃ paſſus eſt obedientiã: ⁊
cõſumatus factus eſt oĩbus obtẽperã
tibus ſibi cauſa ſalutis eterne appella
tus a deo põtifex: iuxta ordinẽ melchi
ſedech. De quo nobis grãdis ſmo ⁊ in
terpretabilis ad dicẽdũ: qm̃ imbecil-
les facti eſtis ad audiẽdũ. Etenĩ3 cũ de
berẽtis magrĩ eẽ ꝓpter tp̃s: rurſum i-
digẽtis vt vos doceamini que ſint ele
mẽta exordij ſermonũ dei: ⁊ facti eſtis
qb⁹ lacte opus ſit: nõ ſolido cibo. Oĩs
enim q lactis eſt particeps: expers eſt
ſermonis iuſtitie. Paruulus enim eſt.
Perfectorũ autẽ eſt ſolidus cibus: eo
rum q pro conſuetudine ⁊ exercitatos
hñt ſenſus ad diſcretionẽ boni ac mali.
Quapropter itermittẽtes icboatiõis
xp̃i ſermonẽ ad pfectionẽ ei⁹ feramur:
nõ rurſu3 iacientes fundamẽtũ penitẽ
tie ab operibus mortuis: ⁊ fidei ad de
um baptiſmatu3 doctrine: impoſitio-
nis quoq3 manuum: ac reſurrectionis
mortuorũ ⁊ iudicij eterni: ⁊ hoc facie-
9 mus ſiquidem permiſerit deus. ℟.
Caligauerunt oculi mei a fletu meo quia elõ
gatus eſt a me q̃ cõſolabatur me. videte om
nes ppl'i. Si eſt dolor ſimilis ſicut dolor me-
us. ℣. O vos omnes qui tranſitis per viam
attẽdite ⁊ videte. Si eſt dolor. Ad lau. añ.
Proprio filio ſuo nõ pepercit deus: ſ3 pro no
bis oĩbus tradidit illum. ps. Miſerere. 16.
Añ. Anxiatus eſt in me ſpirit⁹ meus: in me
turbatum eſt cor meũ. ps. Dñe exaudi. ñ.
31. Añ. Ait latro ad latronem: nos quidem
digna factis recipimus: hic autẽ quid fecit:
memẽto mei dñe dũ veneris in regnũ tuum.
ps. Deus deus meus. 5. Añ. Dũ cõtur-
bata fuerit aĩa mea dñe miſericordie memor
eris. ps. Dñe audiui. 32. Añ. Memento
mei dñe dũ veneris in regnum tuũ. ps. Lau
date. 6. ℣. Collocauit me in obſcuris ℟.
Sicut mortuos ſcl'i. Ad bñ. añ. Poſuerũt
ſup caput eius cauſam ipſius ſcriptam: ieſus
nazarenus rex iudeorũ. ℣. Chriſtus factus
eſt ꝓ nobis obediẽs vſq3 ad mortẽ: mortem
aũt crucis. Ad veſp. Ad mgt añ. Cũ ac-
cepiſſet acetũ dixit: cõſumatum eſt: ⁊ inclina
to capite emiſit ſpũ3. ¶ Sabbato ſancto
ad matu. aña. Jn pace in idipſum dormiã
⁊ requieſcã. ps. Cum inuocarẽ. 43. Añ.
Habitabit in tabernaculo tuo: requieſcet in
monte ſctõ tuo. ps. Dñe quis habita. 5.
Añ. Caro mea requieſcet in ſpe. ps. Cõſer
ua. 3. ℣. Jn pace in idipſum. ℟. Dormiã
⁊ requieſcam. Lectio prima. Heth.

Miſericordie dñi q2 nõ ſumus cõ
ſumpti: q2 nõ defecerũt miſera- Treñ
tiones ei⁹. Heth. Noui diluculo: mul- ca. 3.
ta eſt fides tua. Heth. Pars mea dñs
dixit aĩa mea: ꝓpterea expectabo eũ.
Teth. Bonus eſt dñs ſperantibus in
eũ: aĩe querẽti illum. Teth. Bonu3 eſt
pſtolari cu3 ſilẽtio: ſalutare dñi. Teth.
Bonũ eſt viro cum portauerit iugum
ab adoleſcentia ſua. Joth. Sedebit ſo-
litarius ⁊ tacebit: q2 leuabit ſe ſuper ſe.
Joth. Ponet in puluere os ſuũ ſi forte
ſit ſpes. Joth. Dabit percutienti ſe ma
xillam: ſaturabitur obprobrijs. Caph.
Quia non repellet in ſempiternu3 do
minus. Caph. Quia ſi abiecit ⁊ miſere
bitur ſecundum multitudinem miſeri
cordiarũ ſuarum. Caph. Non eni3 hu
miliauit ex corde ſuo: ⁊ abiecit filios
hominum. Lamech. Ut cõtereret ſub
pedibus ſuis: omnes vinctos terre.
Lamech. Ut declinaret iudiciũ viri in
cõſpectu vult⁹ altiſſimi. Lamech. Ut p
uerteret hoĩe3 in iudicio ſuo: dñs igno
rauit. Mẽ. Quis ẽ iſte q dixit: vt fieret:

dñō nō iubēte? Men. Ex ore altissimi non egredientur nec mala nec bona. Men. Quid murmurauit hō viuens: vir p̄ro pctis suis? Nun. Scrutemur vias nostras ⁊ queramus: ⁊ reuertamur ad dñm. Nun. Leuemus corda nr̄a cū manibus ad dñm in celis. Nun. Nos inique egim⁹ ⁊ ad iracundiā prouocamus: idcirco tu inexorabilis es. Samech. Operuisti in furore ⁊ percussisti nos: occidisti nec pepcisti. Samech. Opposuisti nubē tibi: ne trāseat orō. Samech. Eradicationē ⁊ abiectionē posuisti me in medio populorū. Ayn. Aperuerūt sup nos os suū oēs inimici. Ayn. Formido ⁊ laqueus factus ē nobis: vaticinatio ⁊ cōtritio. Ayn. Diuisiones aquarū deduxit oculus me⁹: in cōtritione filie ppl̄i mei. Phe. Oculus me⁹ afflictus est nec tacuit: eo q̄ nō esset reges. Phe. Donec respiceret ⁊ videret: dñs de celis. Phe. Oculus me⁹ depredat⁹ est aīa3 meā: in cūctis filiab⁹ vrbis mei. Sade. Uenatiōe ceperunt me q̄si auē inimici mei gratis. Sade. Lapsa est in lacū vita mea: ⁊ posuerūt lapidē sup me. Sade Inundauerūt aque super caput meū: dixi perij. Coph. Inuocaui nomē tuū dñe: de lacu nouissimo. Coph. Uocē meā audisti: ne auertas aurē tuā a singultu meo ⁊ clamorib⁹. Coph. Appropinquasti in die qū inuocaui te: dixisti ne timeas. Res. Iudicasti dñe causa3 aīe mee: redēptor vite mee. Res. Uidisti dñe iniq̄tatē eo℞ aduersū me: iudica iudiciū meum. Res. Uidisti oēm furorē: vniuersas cogitationes eorū aduersum me. Sen. Audisti obprobria eo℞ dñe oēs cogitationes eo℞ aduersum me. Sen. Labia isurgentiū mihi: ⁊ meditatiōes eorū aduersū me tota die. Sen. Sessionē eorū ⁊ resurrectionē eorum vidi: ego sum psalm⁹ eorū. Thau. Reddē eis vicē dñe: iuxta opa manuū suarum. Thau. Dabis eis scutū cordis: laborē tuū. Thau. Persequeris in furore: ⁊ ɔteres eos sub celis dñe. Hierl'm

hierl'm cōuertere ad dñm deum tuū. R. Sicut ouis ad occisionem ductus est: ⁊ dum male tractaretur nō apuit os suum: traditus est ad mortem. Ut viuificaret populū suum. V. Tradidit in mortē aīam sua3: ⁊ inter sceleratos reputat⁹ ē. Ut. L. ij. Aleph.

Quomodo obscuratū est aurum: mutatus est color optimus: dispersi sunt lapides sanctuarij in capite omniū platearum. Beth. Filij syon inclyti ⁊ amicti auro primo: quomodo reputati sunt in vasa testea: opus manuum figuli. Gymel. Sed ⁊ lamie nudauerunt māmā: lactauerunt catulos suos. Filia populi mei crudelis: quasi struccio ī deserto. Deleth. Adhesit lingua lactentis: ad palatum eius in siti. Paruuli petierunt panem: ⁊ nō erat qui frangeret eis. He. Qui vescebantur voluptuose interierūt in vijs: qui nutriebātur a croceis: amplexati sunt stercora. Uau. Et maior effecta est iniquitas filie ppl̄i mei peccato sodomorum: que subuersa est in momento: ⁊ nō ceperūt in ea man⁹. Zey. Cādidiores nazarei eius niue: nitidiores lacte rubicūdiores ebore antiquo: saphyro pulchriores. Heth. Denigrata est sup carbones facies eorum: ⁊ non sunt cogniti in plateis. Adhesit cutis eorum ossibus: aruit ⁊ facta est quasi lignum. Teth. Melius fuit occisis gladio q̄ interfectis fame: quoniam isti extabuerunt ɔsumpti a sterilitate terre. Ioth. Manus mulierum misericordium coxerunt filios suos: facti sunt cibus earum in cōtritiōe filie ppl̄i mei. Caph. Compleuit dñs furorē suum: effudit irā īdignationis sue: ⁊ succendit ignē in syon: ⁊ deuorauit fundamēta eius. Lamech. Nō crediderūt reges terre ⁊ vniuersi hītatores orbis: qm̄ igrederetur hostis ⁊ inimic⁹ p portas hierl'3. Men. Propter pctā ꝓphetarū eius ⁊ iniq̄tates sacerdotū ei⁹: q effuderūt i medio ei⁹ sāguinē iusto℞. Nun. Errauerūt ceci i plateis: polluti sūt i sanguine. Cūq3 nō possēt tenuerūt lacinias suas.

Samech. Recedite polluti clamaue-
runt eis: recedite: :nolite tage-
re. Jurgati qppe sunt 7 cōmoti dixe-
rūt inter gētes: nō addet vltra vt iha-
bitet i eis. Phe. Facies dñi diuisit eos:
nō addet vt respiciat eos: facies sacer
dotū non erubuerunt: neqz senuz mi-
serti sunt. Ayn. Cuz adhuc subsistere-
mus: defecerūt oculi nr̄i ad auxilium
nr̄m vanū: cuz respicerem⁹ attenti ad
gentē que saluare nos nō poterat. Sa
de. Lubricauerūt vestigia nr̄a i itine-
re platearū nostrarū: appropiquauit
finis nr̄. Cōpleti sunt dies nr̄i: qz ve-
nit finis noster. Coph. Velociores fue
rūt psecutores nr̄i: aqlis celi. Sup mō
tes psecuti sunt nos: in deserto isidiati
sunt nobis. Res. Spūs oris nr̄i chri-
stus dn̄s: capt⁹ est in pctis nr̄is: cui di-
ximus i vmbra tua viuem⁹ in gentib⁹:
Sen. Gaude 7 letare filia edom q̄ ha-
bitas in terra hus: ad te quoqz pueni-
et calix: inebriaberis atqz nudaberis.
Thau. Cōpleta est iniqtas tua filia sy-
on: non addet vltra vt trāsmigret te.
Uisitauit iniqtatē tuā filia edom disco
operuit pctā tua. Hierl'm hierl'm con-
uertere ad dn̄m deū tuū. ℟. Hierl'm lu-
ge 7 exue te vestibus iocūditatis: idue re ci-
nere 7 cilicio. Qz in te occisus ē saluator isra
el. ℣. Deduc q̄si torrentē lachrymas p diē:
7 nocte nō taceat pupilla oculi tui. Quia in.
Incipit oratio hieremie pphete. L. iij.

Recordare dn̄e qd acciderit no-
bis: ituere 7 respice obprobriuz
nr̄m hereditas nostra versa est ad alie
nos: domos nr̄e ad extraneos. Pu-
pilli facti sum⁹ absqz p̄re: m̄res nr̄e q̄si
vidue. Aquā nr̄am pecuniā bibimus
ligna nr̄a pcio cōparauimus. Ceruici-
bus minabamur: lassis nō dabat reqes.
Egypto dedimus manū 7 assyriis:
vt saturaremur pane. P̄res nr̄i i pecca
uerūt 7 nō sunt: 7 nos iniqtates eoruz
portauim⁹. Serui dn̄ati sunt nr̄i: nō fuit
q redimeret de manu eorū. Jn aiabus
nr̄is afferebamus panē nobis: a facie
gladij in deserto. Pellis nr̄a q̄si cliba-
nus exusta est: a facie tēpestatū famis.
Mulieres in syō hūiliauerūt: 7 virgi-
nes i ciuitatib⁹ iuda. P̄ncipes manu
suspensi sunt: facies senū nō erubuerūt
Adolescētibus impudice abusi sunt:
7 pueri in ligno corruerunt. Senes de
portis defecerunt: iuuenes de choro
psallentiū. Defecit gaudiū cordis no-
stri: versus est in luctuz chorus nr̄. Ce
cidit corona capitis nr̄i: veh nobis qz
peccauimus. Propterea mestū factū
est in dolore cor nr̄m: ideo cōtenebrati
sunt oculi nostri. Propter montē syō
qz disperijt: vulpes ābulauerūt in eo.
Tu autē dn̄e in eternū pmanebis: soli-
um tuuz in gn̄atiōe 7 gn̄ationē. Qua-
re in ppetuū obliuisceris nostri: dereli
quis nos i lōgitudinē dierum. Cōuer
te nos dn̄e ad te 7 cōuertemur: inno-
ua dies nr̄os sicut a principio. Sz pij-
ciens repulisti nos: irat⁹ es cōtra nos
vehemēter. Hierl'm hierl'z cōuertere
ad dn̄m deū tuū. ℟. Plāge quasi virgo 3
plebs mea: vlulate pastores in cinere 7 cili-
cio. Qz veniet dies dn̄i magna 7 amara val-
de. ℣. Accingite vos sacerdotes: 7 plāgite
ministri altaris: aspergite vos cinere. Quia.
Jn. ij. noc. añ. Eleuamini porte eternales:
7 introibit rex glorie. ps. Dn̄i est terra. 7.
Añ. Credo videre bona dn̄i in terra viuen-
tium. ps. Dn̄s illuminatio. 3. Añ. Dn̄e
abstraxisti ab inferis animā meā. ps. Exalta
bo. 14. ℣. Tu autē dn̄e miserere mei. ℟. Et
resuscita me: 7 retribuaz eis. Ex tractatu
scti augustini epi sup psalmos. L. iiij.

Accedet homo ad cor altum: 7 ex
altabit deus. Jlli dixerunt. Quis
nos videbit: Defecerūt scrutātes scru
tationes: cōsilia mala. Accessit homo
ad ipsa consilia: passus est se teneri ho-
mo. Non enim teneret nisi homo: aut
videretur nisi homo: aut crederetur
nisi homo: aut crucifigeret 7 morere
tur nisi homo. Accessit ergo homo ad
omnes illas passiones: que in illo nihil
valerent nisi esset homo. Sed si ille nō
esset hō: nō liberaret homo. Accessit
homo ad cor altum: idest cor secretū:

obijciēs aspectib⁹ hūanis hoīem: ser-
uās intus deū: celās formā dei in qua
equalis est p̄ri: ⁊ offerens formā serui
qua minor ē p̄re. Ipse enī dixit vtrūq̄z:
sȝ aliud ex forma dei: aliō ex forma ser
ui. Dixit ex forma dei: ego ⁊ pater vnū
sumus. Dixit ex forma serui: qm̄ pater
maior me est. Unde ex forma dei: ego
⁊ p̄r vnū sumus: Qr cū i forma dei eēt:
nō rapinā arbitrat⁹ est eē se equalē d̄o.
Unde ex forma serui: qm̄ pater maior
4 me est: qr semetipsū exinaniuit formā
serui accipiēs. ℞. Recessit pastor noster
fons aque viue: ad cuius trāsitū sol obscura-
tus est. Nā ⁊ ille captus est qui captiuum te-
nebat primū hoīem: hodie portas mortis ⁊
seras pariter saluator nr̄ dirupit. ℣. Destru
xit quidē claustra inferni: ⁊ subuertit poten-
tias diaboli. Nam ⁊ ille. Lectio. v.

Accessit ergo hō ad cor altū: ⁊ ex
altatus est de⁹. Occidit hō: exaltatur
deus. Qd̄ enī occisus est: ex īfirmitate
hūana fuit. Qd̄ resurrexit ⁊ ascendit:
ex p̄tāte diuina. Accedet hō ad cor al-
tū: cor secretū: cor abditum: nō osten-
dens qd nosset. nō ostendēs qd eēt. Il-
li putātes hoc totū esse qd̄ videbat: oc
cidūt hoīem i corde alto: ⁊ exaltat de
us in corde diuino. Potētia enī maie-
statis exaltat⁹ est. Et quo exaltat⁹: Un
recessit hūiliatus. Accedet hō ad cor
altū ⁊ exaltabit deus. Propterea iaȝ
attēdite frēs mei: cor altū hoīs. Cuius
hoīs: Mater syon dicet hō: ⁊ hō fact⁹
est in ea: ⁊ ipse fundauit eaȝ altissimus.
In ipsa ciuitate factus est hō: quaȝ ipse
fundauit altissim⁹: qr i ea factus est hō.
Ergo accessit hō ad cor altū. Intuere
hoīeȝ i corde alto: vide quātū potes si
potes ⁊ deū. In corde alto accessit hō.
Et qr de⁹ erat: ⁊ qr passur⁹ erat volēs:
⁊ qr exēplū p̄biturus erat īfirmis: ⁊ qr
nihil ei facturi erāt: q̄ seuiebāt tāq̄ pas-
5 suro deo: sȝ in hoīe sed in carne. ℞. O
vos oēs qui transitis p̄ viā attēdite ⁊ videte.
Si est dolor similis sicut dolor meus. ℣. At
tendite vniuersi ppl'i ⁊ videte dolorem me-
um. Si est dolor similis. Lectio sexta.

Quid sequitur: Sagitte infantiū
facte sunt plage eorū. Ubi est ista
seuitia: Ubi est iste fremit⁹ leonis: p̄pli
rugiētis ⁊ dicētis: crucifige crucifige:
Ubi sunt insidie arcū tendentiū: Nō-
ne sagitte infantiū facte sunt plage co-
rū: Nostis quēadmodū sibi faciūt de
canitijs sagittas infantes. Quid feriūt:
aut vnde feriunt: Que manus aut qd̄
telum: Que arma: aut que membra:
Sagitte infantium facte sunt plage co
rum. Acuant nunc linguas suas tanq̄
gladium: firment sibi sermonem mali
gnū. Merito sibi cōfirmauerunt: quia
infirmate sunt sup̄ eos lingue eorum.
Nunquid poterat esse hoc firmum ad
uersus deū: Mentita est iniquitas in-
quit sibi. Infirmate sunt lingue eorum
sup̄ eos. Ecce resurrexit dn̄s qui occi-
sus erat. Transibant ante crucē vel sta
bant ⁊ intuebantur illū: sicut psalmus
ante p̄dixerat. Foderunt manus meas
⁊ pedes meos: dinumerauerūt oīa os
sa mea. Ipsi vero cōsiderauerūt ⁊ cō-
spexerunt me. Tunc caput agitabant
dicentes. Si filius dei est: descendat de
cruce. Tentauerūt quodāmodo vtrū
filius dei esset: ⁊ q̄si inuerāt q̄ nō esset:
qr insultātibus illis de cruce nō descē-
debat. Si descēderet de cruce: fili⁹ dei
esset: Quid tibi videt: q̄ de cruce non
descēdit: de sepulchro surrexit. ℞. Ec 6
ce quomodo morit iustus ⁊ nemo percipit
corde: ⁊ viri iusti tolluntur ⁊ nemo conside-
rat: a facie iniquitatis sublatus est iustus. Et
erit in pace memoria eius. ℣. Tāq̄ agn⁹ co
ram tondēte se obmutuit ⁊ nō apuit os suū:
de angustia ⁊ iudicio sublatus est. Et erit in.
In tertio noc. añ. Deus adiuuat me: ⁊ dn̄s
susceptor est aīe mee. ps. Deus in noīe. 8.
Añ. In pace factus est locus eius: ⁊ in syō
habitatio eius. ps. Notus in iu. 26. Añ.
fact⁹ sum sic hō sine adiutorio: inter mortuos
liber. ps. Dn̄e de⁹ salutis. 30. ℣. In pace fa
ctus est loc⁹ ei⁹. ℞. Et in syō habitatio ei⁹.
De ep̄la pauli ad hebreos. Lectio. vij.

Christ⁹ assistēs potifex futurorū c. 9
bonorū: pamplī⁹ ⁊ p̄fecti⁹ taber

nacu͂lū nō manu factū: idest nō huius creatiōis. Neqȝ per sanguinē hircoꝝ aut vitulorū: sȝ per ꝓpriū sanguinē intrauit semel in sctā eterna redēptione inuenta. Si enim sanguis hircorum ⁊ thaurorū ⁊ cinis vitule aspersus inquinatos sanctificat ad emundationē carnis quāto magis sanguis christi q per spūm sanctū semetipsum obtulit immaculatū deo: emūdabit cōscientiā nr̄az ab opibus mortuis ad seruiendū deo viuenti. Et ideo noui testamēti mediator est: vt morte intercedēte in redemptionē earum ꝑuaricationū que erāt sub priori testamēto: repromissionem accipiant: q vocati sunt eterne hereditatis.
8 Ubi eni est testamentū: mors necesse est vt intercedat testatoris. Testamentū eni in mortuis cōfirmatuȝ est. Alioquin nōdum valet: dū viuit q testatus est. Unde nec primū quidē sine
7 sanguine dedicatum est. ℟. Astiterunt reges terre ⁊ principes cōuenerūt in vnum. Aduersus dn̄ȝ ⁊ aduersus xp̄m ei⁹. ℣. Quare fremuerūt gentes: ⁊ populi meditati sunt inania. Aduersus. Lectio octaua.

Lecto eni mandato legis a moyse vniuerso pplo accipiens sanguineȝ vitulorum ⁊ hircoruȝ cum aqua ⁊ lana coccinea ⁊ hisopo: ipsum quoqȝ librum ⁊ oēm populuȝ aspersit dicens. Hic sanguis testamenti: qd̄ mandauit ad vos deus. Etiā tabernaculuȝ ⁊ oīa vasa ministerij sanguie similiter aspersit: ⁊ oīa pene in sanguine mundantur s̄m legē: ⁊ sine sanguinis effusione nō fit remissio. Necesse est ergo exemplaria qdē celestiū his mūdari: ipsa autē celestia melioribus hostijs q̄ istis. Non eni in manufactis scis introiuit iesus exēplaria verorū: sed in ipsum celū: vt appareat nūc vultui dei ꝓ nobis. Neqȝ vt sepe offerat semetipsum: quēadmodū pōtifex itrauit in sctā p singulos ānos in sanguine alieno. Alioqn oportebat eum frequenter pati ab origine mundi. Nūc autē semel in cōsumatiōe seculoꝝ: ad destructionē pctī p hostiā suam apparuit. Et quemadmodum natum est hoībus semel mori: post hoc aūt iudiciū: sic ⁊ christus semel oblat⁹ est ad multorū exhaurienda pctā: secūdo autem sine peccato apparebit oībus expectantib⁹ se in salutē. ℟. Estimatus 8
sum cū descēdētib⁹ in lacū. Factus sum sicut homo sine adiutorio. iter mortuos liber. ℣. Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebrosis ⁊ in vmbra mortis. Factus. Lectio nona.

Umbrā enim habēs lex futurorū bonoꝝ: nō ipsam ymaginē rerū p singulos annos eisdem ipsis hostijs quas offerūt idesinēter nūq̄ potest accedētes pfectos facere. Alioqn cessassent offerri: ideo q̄ nullā haberent vltra cōscientiā pctī cultores semel mundati. Sed in ipsis cōmemoratio pctōrū p singulos ānos fit. Impossibile eni est sanguine thaurorū ⁊ hircorū auferri peccata. Ideo ingrediēs mūduȝ dicit. Hostiā ⁊ oblationē noluisti: corpus autē aptasti mihi. Holocaustomata ⁊ pro pctō non tibi placuerūt: tunc dixi ecce venio. In capite libri scriptum est de me: vt faciā deus volūtatē tuā superius dicens: q2 hostias ⁊ oblatiōes ⁊ holocaustomata ꝓ pctō noluisti: nec placita sunt tibi que s̄m legē offerunt. Tunc dixi. Ecce venio: vt faciam de⁹ voluntatem tuā. Aufert primū: vt sequens statuat. In qua voluntate scificati sumus p oblationeȝ corporis iesu xp̄i semel. Et oīs qdē sacerdos p̄sto est quotidie ministrans: ⁊ easdē sepe offerens hostias: que non possunt auferre peccata. Hic aūt vnam ꝓ peccatis offerens hostiam in sempiternū sedet in dextera dei patris: de cetero expectās donec ponant inimici ei⁹ scabelluȝ pedum eius. Una eni oblatione cōsumauit i sempiternū scificatos. ℟. Sepul 9
to dn̄o signatū est monumentuȝ: voluentes lapidē ad ostiū monumēti. Ponētes milites qui custodirēt illū. ℣. Accedētes principes sacerdotū ad pilatū petierunt illū. Ponētes. Ad lau. an. O mors ero mors tua: morsus tuus ero inferne. ps. Miserere. An.

Plangēt

Plangēt eū quasi vnigenitū: q2 innocēs dñs
occisus est. ps. Iudica me de9. 20. Aña.
Attēdite vniuersi ppli: τ videte dolorē meū.
ps. Deus deus meus. 5. Añ. A porta in-
feri: erue dñe animam meā. ps. Ego dixi.
10. Añ. O vos omnes qui p transitis per vi
am attendite τ videte: si est dolor sicut dolor
me9. ps. Laudate. ℣. Caro mea requie
scet in spe. ℟. Et nō dabis sanctū tuum vi
dere corruptionē. Ad bñ. aña. Mulieres
sedentes ad monumentū lamentabant' flen-
tes dñm. ℣. Christus factus est pro nobis
obediens vsq3 ad mortē: mortem aūt crucis.
Propter qđ τ deus exaltauit illum τ dedit
illi nomē qđ est sup omne nomē. ¶ Dein-
de Pater nr̄. sub silētio postea. ps. Mise
serere. aliquātulū altius adinuicem in
choro quo finito imediate in eadē vo-
ce dicit' ōrō: sed qui tecū dr̄ sub silētio:
subsequēdo horas diei vt p̄missum est
in quīta feria: qbus finitis: sacerdos inci
pit missam. Facta cōione sacerdotis in
missa statim cantatur i choro pro ves.
añ. Alla alla alla. ps. Laudate dñm oēs
gentes. 31. cū Glia pri. τ Sicut erat. τc.
Et reiterat' añ. Alla. Cap. hym. ℣. non
dicunt'. Ad mgt añ. Uespere autē sabba
ti que lucescit in prima sabbati: venit maria
magdalene τ altera maria videre sepulchrū
alla. ps. Magnificat. cum Glia patri.
Sicut erat. Et reiteratur aña. Uespere
autem sabbati. Post hec sacerdos dicit
Dñs vobiscū. ℟. Et cū spū tuo. Oratio.

Spiritū nobis dñe tue charitatis
infunde: vt quos sacramētis pa
schalibus satiasti tua facias pietate cō
cordes. Per. In vnitate eiusdem spi.
Deīde Dñs vobis. Postea diacon9 dicit
Ite missa est. cū duplici. Alla. Et eodem
modo rñdetur Deo gras. Ad cōpleto
rium post Iube dōne Et noctē q3 quietam.
Post lectione Frēs: sobrij estote. τ Ad
iutoriū. Facta prius cōfessione dicit' ℣.
Cōuerte nos: Deus in adiutoriū. Glia pri.
Deīde sine añ. dicit' psal. cōsueti in octa-
uo tono. Cap. hy. τ ℣. nō dicit' Añ. Ue-
spere aūt. ps. Nūc dimittis Et reiterat'
añ. Uespe aūt. Ut sup in ves. Orō. Uisita.

Dominica resurre-
ctionis dñi ad
matutī. inuitat.
Surrexit dñs ve-
re. Alla. ps. Ue-
nite. Hy. cap. nō
dicit' i aliqua ho-
rarum vsq3 ad
vespas. sabbati
nec ℣si. nisi ad noc. Ad noc. aña. Ego
sum qui sum: τ cōsiliū meū nō est cū impijs:
sed in lege dñi volūtas mea est alla. ps. Bea
tus vir. 1. Añ. Postulaui pri meo alla: de-
dit mihi gentes alla: in hereditatē alla. ps.
Quare fremuerūt. 2. Añ. Ego dormiui
τ somnū cepi τ resurrexi: quoniā dñs susce-
pit me alla alla. ps. Dñe qd mul. 3. ℣. Sur
rexit dñs de sepulchro all. ℟. Qui p nobis
pependit in ligno alla. Secundū marcū.

In illo tpe. Maria magdalene τ c. 16.
maria iacobi τ salome abeuntes
emerūt aromata: vt venientes vngerēt
iesum. Et reli. Home. scti grego. pape:

Multis vobis lectiōib9 fra- Lcō. i.
tres charissimi p dictatū loqui
cōsueui: s3 q2 lacescēte stomacho ea que
dictaueram legere ipse nō possum: quos
dam vestrū minus libēter audiētes in-
tueor. Unde nūc a memetipso exigere
cōtra morem volo vt inter sacra mis-
sarum solēnia lectionē scti euāgelij: nō
dictando s3 colloquēdo edisserā: sicq3
excipiat' vt loquimur. Q2 collocutio-
nis vox corda torpentia plusq̄ lectio-
nis sermo excitat: τ quasi quadā manu
sollicitudinis: vt euigilēt pulsat. Et q-
dē ad hoc opus me sufficere posse nō
video: sed tamē vires quas iperitia de
negat: charitas ministrat. Scio nāq3
qui dixit. Aperi os tuū: τ ego adimple
bo illud. Bonū ergo opus nobis i vo
lūtate sit: nam ex diuino adiutorio erit
in pfectiōe. Dat loquēdi ausum: etiā re
surrectionis dñice tanta solēnitas. Q2
τ indignū valde est vt eo die laudes
debitas taceat lingua carnis: quo vi-
delicet die caro r̄surrexit auctoris. ℟.

Angelus

Angelus dñi descendit de celo ⁊ accedens
reuoluit lapidē: ⁊ sup eū sedit: ⁊ dixit mulieri
bus. Nolite timere: scio enim qꝛ crucifixum
queritis iaʒ surrexit: venite ⁊ videte locum
vbi positus erat dñs all'a. ℣. Et introeūtes
in monumentū viderūt iuuenē sedētē in dex
tris: coopertū stola candida ⁊ obstupuerūt:
qui dixit illis. Nolite timere: scio eni qꝛ cru
cifixuʒ queritis iam surrexit: venite ⁊ videte
locuʒ vbi positus erat dñs all'a. ℣. Glia pri:
Et reiterat͛ respōsoriū. Angelus dñi de
scēdit de celo ⁊ accedēs reuoluit lapidem: ⁊
sup eum sedit: ⁊ dixit mulieribus. Nolite ti
mere: scio enim qꝛ crucifixū q̄ritis iam surre
xit: veīte ⁊ videte locū vbi posit⁹ erat dñs all'.

Audistis frēs charissimi: q᷑ L. ij.
sctē mulieres que dñm fuerant
secute: cū aromatib⁹ ad monumentuʒ
venerūt: ⁊ ei quē viuentē dilexerāt: eti
am mortuo studio humanitatis obse
quūtur. Sʒ res gesta aliqd in sctā eccle
sia significat gerēdū. Sic q̄ppe necesse
est vt audiam⁹ que facta sunt: quaten⁹
cogitemus etiā que nobis sunt ex eorū
imitatiōe facienda. Et nos ergo in euʒ
qui est mortuus credētes: si odore vir
tutum referti cū opinione bonoꝝ ope
rū dñʒ querim⁹: ad monumētū pfecto
illius cū aromatib⁹ venim⁹. Ille auteʒ
mulieres angelos vident: que cuʒ aro
matib⁹ venerunt. Qꝛ videlicet ille mē
tes supernos ciues aspiciūt: que cū vir
tutum odoribus ad deum p desideria
sctā pficiscunt͛. Notāduʒ v̄o nobis est
qdnam sit: qđ in dextris sedere ange
lus cernit͛. Quid nāqʒ p sinistrā: nisi vi
ta psens? Quid v̄o p dexterā: nisi ppe
tua vita signat͛? Unde scriptū est. Le
ua eius sub capite meo: ⁊ dextera illi⁹
amplexabit͛ me. Qꝛ igit͛ redēptor no
ster iam psentis vite corruptionē tran
sierat: recte angelus qui nūciare pen
nem eius vitā venerat in dextera sede
bat. Qui stolla candida coopertus ap
paruit: qꝛ festiuitatis nr̄e gaudia nun
ciauit. Cādor eteni vestis: splendorem
nr̄e denūciat solēnitatis. Solēnitatis
nr̄e dicam⁹: an sue? Sed vt fateamur
verius: ⁊ sue dicam⁹ ⁊ nr̄e. ℟. Dū tran
sisset sabbatū maria magdalene ⁊ maria iaco
bi ⁊ salome emerūt aromata. Ut venientes
vngerēt iesuʒ all'a all'. ℣. Et valde mane vna
sabbatorum veniunt ad monumentum orto
iam sole. Ut venientes vngerent. Lcō. iij.

Illa quippe redēptoris nr̄i resur
rectio ⁊ nr̄a festiuitas fuit: qꝛ nos
ad immortalitatē reduxit: ⁊ angeloꝝ
festiuitas extitit qꝛ nos reuocādo ad ce
lestia eoꝝ numerū ipleuit. In sua ergo
ac nr̄a festiuitate: angelus in albis ve
stib⁹ apparuit: qꝛ dū nos p resurrectio
nē dñicā ad supna reducimur: celestis
patrie dāna reparant͛. Sʒ qd venien
tes feminas affat͛ audiam⁹. Nolite ex
pauescere: ac si aperte dicat. Paueant
illi q nō amāt aduentū supernoꝝ ciui
um. Pertimescant q carnalib⁹ deside
riis pressi: ad eorum se societatē ptin
gere posse desperāt. Uos autē cur pti
mescitis: que vr̄os conciues videtis?
Unde ⁊ mattheus angelū apparuisse
describēs ait. Erat aspectus eius sicut
fulgur: ⁊ vestimēta ei⁹ sicut nix. In ful
gore eteni terror timoris est: in niue aūt
blādimētū cādoris. Qꝛ vero oipotēs
deus ⁊ terribilis est pctōribus: ⁊ blan
dus iustis: recte testis resurrectionis
ei⁹ angelus in fulgure vultus ⁊ in cādo
re habit⁹ demonstratur: vt de ipsa sua
specie ⁊ terreret reprobos: ⁊ mulce
ret pios. Unde recte quoqʒ ppl'm per
deserta gradientē colūna ignis in no
cte: ⁊ colūna nubis preibat in die. In
igne eteni terrorē: in nube aūt visionis
lene blādimentū. Dies vero vita iusti:
⁊ nox accipitur vita peccatoris. Unde
⁊ de cōuersis pctōribus paulus dicit.
Fuistis aliquādo tenebre: nūc autē lux
in dño. Te deuʒ laudamus. Dicit͛. Ad
lau. aň. Angelus aūt dñi descendit de celo
⁊ accedens reuoluit lapidem: ⁊ sedebat sup
eum all'a all'a. ps. Dñs regnauit. 5. cū res.
Aña. Et ecce terremotus factus est magn⁹
angelus aūt dñi descendit de celo all'a. Aň.
Erat aūt aspectus ei⁹ sicut fulgur vestimen
ta eius sicut nix all'a all'a. Aň. Pre timore aūt
eius

eius exterriti sunt custodes: et facti sunt velut mortui alla. Añ. Respondēs autē angelus dixit mulieribus nolite timere: scio enim q iesum queritis all. Pro caplo hy. et V. dicit añ. Hec dies quā fecit dñs: exultem9 et letemur in ea. Et sic cātat p oēs horas. Ad bñ. añ. Et valde mane vna sabbatorū veniūt ad monumētū orto iā sole alla. Orō.

Deus qui hodierna die p vnigenitū tuū eternitatis nobis aditū deuicta morte reserasti: vota nr̄a que pueniēdo aspiras: etiā adiuuādo psequere. Per eundē. Postea. Bñdicamus dño alla alla. Et dicit cum duplici alla in vesp. et matu. tm̄: vsqz ad vesp. sabbti. Ad pmā tertiā, vj. et nonā post Deus in adiutoriu. et Gloria pri. imediate cātant psal cōsueti: in scd̄o tono. Quibus finitis cātat añ. Hec dies quā fecit dñs: exultemus et letemur in ea. Et postea dicit orō. Ad absolutionem capituli.

Si cōsurrexistis cū xp̄o que sursū sunt querite: vbi xp̄s est in dextera dei sedens: que sursum sunt sapite: nō que sup terrā. Et dicit vsqz ad ascēsionē: tam in dñicis q̄ in ferialibus diebus nisi sit festū. Ad vesp. aña. Angel9 aūt dñi. Cū3 rel. ps̄. Dixit. 37. in fine. ps̄. In exi. 38. Et sic dr̄ vsqz ad ves. sabbti. Postea añ. Hec dies. Ad. M. añ. Et respiciētes viderūt reuolutū lapidē: erat qppe magnus valde alla. Orō. Deus q hodierna. Ad cōpletoriū facta prius cōfessione: post Cōuerte nos: et Deus i adiutoriu. et Gloria pri. imediate cātant psali consueti: in octauo tono. Quib9 finitis dr̄. Alla alla alla alla. in tono de añ. Miserere Postea ps̄. Nunc dimittis. In scd̄o tono: quo finito dicit añ. Hec dies. Sequr orō. Uisita. Suprascript9 modus horarū seruat vsqz ad vespas sabbati in albis. Infra octauā pasche nō fit de aliquo alio festo: sed pacta octaua celebrat. ¶ Feria. ij. inuitatoriū añt. psal. noctur. et laud. dicunt sic in pascha: et p totā hebdomadā similiter. V. Surrexit dñs de sepulchro alla. R. Qui p nobis pependit in ligno alla. Secundum lucā.

In illo tp̄e. Duo ex discipulis iesu ibant ipsa die in castellū: qd̄ erat in spatio stadiorꝝ sexaginta ab hierl'm: noīe hemaus: et ipsi loquebant ad inuicē de his oibus q̄ acciderāt. Et rel. c.24 b

Homel. scti gregorij pape. Lectio. j.

In quotidiana nobis solennitate laborātib9 pauca loquenda sunt et fortasse hec vtilius pderūt qr sepe et alimenta que minus sufficiūt auidius sumūtur. Lectiōis ergo euāgelice summatim sensum statui nō p singula verba discutere: ne dilectionē vestram valeat sermo plixior expositiōis onerare. Ecce audistis frēs charissimi: quia duob9 discipulis ambulātib9 in via nō qdē credentib9: s3 tamē de se loquentibus dñs appuit: sed eis speciē quā recte cognoscerēt nō ostendit. Hoc ergo egit foris dñs i oculis corpis: qd̄ apd̄ ipsos agebat intus in oculis cordis. Ipsi nāqz apd̄ semetipsos itus et amabāt: et dubitabant. Eis autē dñs foris et presens aderat: et qs esset nō ostendebat. De se ergo loquētibus p̄sentiā exhibuit: sed de se dubitātib9 cognitiōis sue speciē occultauit. Uerba qdē cōtulit: duritiā intellect9 increpauit. Scripture sacre mysteria que de ipso erāt apuit: et qr adhuc in eorū cordib9 peregrinus erat a fide: ire se longius finxit.

R. Maria magdalene et altera maria: ibant diluculo ad monumētū. Jesum quē queritis non est hic: surrexit sicut locutus est: pcedet vos in galileā ibi eū videbitis alla alla. V. Et valde mane vna sabbatoꝝ veniūt ad monumentū orto iam sole: et introeūtes viderunt iuuenē sedētē in dextris: q dixit illis. Jesum.

Fingere nāqz cōponere dicimus. Unde et cōpositores luti: figulos vocam9. Nihil ergo simplex veritas p duplicitatē fecit: s3 talē se eis exhibuit in corpore q̄lis apd̄ illos erat in mēte. Probādi autē erāt si hi q eū et si necdū vt deum diligerēt: saltem vt pegrinū amare potuissent. Sed qr esse extranei a charitate nō poterāt hi cū quibus veritas gradiebat: cū ad hospitium L. ij.

tum quasi peregrinũ vocant. Cur autē dicimus vocāt: cum illic scriptuz sit: ꝛ coegerunt eũ? Ex quo nimiruz exemplum colligit: qꝛ pegrini ad hospitiuz nō solum inuitādi sunt: ſꝫ etiā trahēdi. Mēsam ponunt: cibos offerunt: ꝛ deum quē in scripture sacre expositione nō cognouerāt: i panis fractiōe cognoscunt. Audiendo ergo pcepta dei illuminati non sunt: faciendo illuminati sunt. Qꝛ scriptum est. Nō auditores legis iusti sunt apud deuz: ſꝫ factores legis iustificabunt. Quisqꝫ ergo vult audita itelligere: festinet ea que iam itelligere potuit ope cōplere. Ecce dñs nō est cognitus dum loqueret: ſꝫ dignatus est cognosci dum pasceret. Hospitalitatez ergo frēs charissimi diligite: charitatis opa amate. Hinc etenim p paulum dicit. Charitas fraternitatis maneat in vobis: ꝛ hospitalitatē nolite obliuisci. Per hanc enim placuerūt qdam angelis hospitio receptis. Hinc petrus ait. Hospitales inuicē sine murmuratiōe. Hic ipa veritas dicit. Hospes

2 fui: ꝛ suscepistis me. ℟. Cōgratulamini mihi oēs qui diligitis dñm: qꝛ quē querebā appuit mihi. Et dum flerem admonumētum vidi dñm meũ all'a all'. ℣. Recedētibus discipulis non recedebā: ꝛ amoris eius igne succensa ardebā desiderio. Et duz. Lcō.iij.

Opinata res est valde: ꝛ seniorũ nostroꝝ nobis relatiōe tradita: Quidā pr̄familias cum tota domo sua: magno hospitalitati studio deo seruiebat. Cũqꝫ quotidie ad mēsam suaz pegrinos suscipet: quadā die peregrinꝰ quidā inter alios venit: ꝛ ad mensam ductus est. Cũqꝫ pr̄familias ex humilitatis cōsuetudine vellet aquā in eius manibus fundere: cōuersus vrceum accepit: sed repēte eum in cuius manibus aquā fundere volebat nō inuenit. Cũqꝫ hoc factum secũ ipse miraretur eadē nocte ei dñs p visionē dixit. Ceteris diebus me in mēbris meis: hesterno antē die me i memetipso suscepisti: Ecce in iudiciuz veniens dicet. Qđ vni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis. Ecce ante iudicium cum p mēbra sua suscipit: susceptores suos etiā p semet ipsum reqrit: ꝛ tamē nos ad hospitalitatis gratiā pigri sumus. Pensate fratres quāta hospitalitatis virtꝰ sit. Ad mensas vr̄as xp̄m suscipite: vt vos ab eo suscipi ad cōuiuia eterna valeatis. Prebete modo peregrino xp̄o hospitium: vt vos in iudicio nō q̄si peregrinos nesciat: sed vt pprios recipiat ad regnum. Ad bñ.añ. Jesus iunxit se discipulis suis in via: ꝛ ibat cũ illis: oculi eorũ tenebant ne eũ agnoscerent: ꝛ increpauit eos dicēs stulti ꝛ tardi corde ad credendũ in his que locuti sunt pphete all'a. Oīo.

Deus qui solēnitate paschali mũdo remedia cōtulisti: populuz tuuz q̄s celesti dono psequere: vt ꝛ pfectam libertatē cōsequi mereat: ꝛ ad vitā pficiat sempiternaz. Per. Ad mḡr añ. Qui sunt hi ſmones quos ꝯfertis adinuicē ambulātes ꝛ estis tristes. Oīo vt sup. Fer. iij. ℣. Surrexit dñs vere all'. ℟. Et appuit simoni all'a. Sermo scti augustini epi. L.i.

Pascha xp̄i fratres charissimi regnum est celorum: salus mũdi: occasus inferni glīa supernoꝝ: vita credentiũ: resurrectio mortuorum: testimonium miseratiōis diuine: pciuz redēptionis hũane: cōtritio mortis abolite. Que festiuitas dei sacra mysteria ꝛ incognita sacramēta: virtutē dñice resurrectiōis p angelos indicat: p pplos manifestat. Hec igitur est dies dilectissimi quā fecit dñs: vt audistis: excelsior cunctis: dulcior vniuersis: in qua dñs resurrexit: in qua nouā sibi plebē vt ipsi videtis gñationis spũ cōquisiuit: in qua singuloꝝ mentes gaudio ꝛ exultatione pfudit. Sic ergo dies resurrectionis xp̄i defunctis vita: pctoribus venia sctis est gloria. Sic quidem opationes virtutum eleuat de imis: suscitat de terrenis: collocat in excelsis: cōfirmat iustos: firmat dubios: dãnat incredulos. Ad hoc eni dñs resurrexit: vt ymaginē future resurrectionis ostēderet.

ostenderet. Et ideo hodie vt vitale lauacrũ resurgens dei ppl's: ad instar resurrectionis eccl'iam nostrã splendore niveo illuminat. R. Uirtute magna reddebãt apl'i. Testimoniuz resurrectionis iesu christi dñi nr̃i all'a all'a all'a. V. Repleti quidem spũ scto loquebant' cum fiducia verbuz dei. Testimoniũ. Lectio scda.

Gratias deo nostro agere debemus: q dñi scti pasche solennitaté colimus: future resurrectionis specié iam videmus. Resurrecturũ est eni genus humanũ i seculi cõsumatiõe post morté: qd nũc resurgit in baptismũ. Suscitandus est tũc dei ppl's post soporem nunc suscitatus est post infidelitaté. Liberandus est tũc a mortali cõditione: nũc liberat' ab ignorãtie cecitate. Renasciturus est ad eternitaté: nunc renascitur ad salutem. Oẽs enim q olim in christo baptiçati assumere nõ possunt candidã vesté: cõuersationé saltẽ candidã non relinquant. Solet sub nigro habitu aĩa satis pura latitare. Nec multum interest: si nõ habet qs candidam vesté. Talis fuit latro ille in euãgelio: qui crucifixus cum saluatore clamasse dicitur. Memento mei dñe dum veneris in regno tuo. Attendite ergo dilectissimi: 7 videte quis noctis preterite gratum laboré: quis diei huius estimare poterit letitiã. Dies aũt ista: q imoderata gaudia pcreauit. Diem istum inter ceteros dies nobis dñs peculiariter fecit: exultem⁹ 7 iocundemur in eo. R. Tulerũt dñm meũ 7 nescio vbi posuerunt eũ: dicũt ei angeli: mulier quid ploras: surrexit sicut dixit. Precedet vos in galileam ibi eũ videbitis all'a all'a. V. Cum ergo fleret inclinauit se 7 pspexit in monumẽtuz: 7 vidit duos angelos in albis sedentes qui dicunt ei. Precedet vos. Lectio. iij.

Admone diligẽter iudee crudelis sepulchrũ: adijce custodias militũ: mãda vigilias: vt pbes mortuũ: quẽ noluisti cognoscere viuũ. Jam surrexit: iã in celis ascendit. Jam glorificat⁹ est, pter nos q seipsum humiliauerat propter nos. Iudei qd estis facturi: facti ex amicis acerrimi inimici? Que enim çelãtes punxistis: ipse venit in noĩe patris sui. Deus dñs illuxit nobis 7 vos subdidit pedib⁹ nostris. Plus cõpleuit pater filio: q qd p pphetã dixerat. Dixit dñs dño meo: sede ad dexterã meam: donec ponã inimicos tuos scabellum pedũ tuorũ. Et ad dexterã pr̃is sedet: 7 nõ tantũ suppedaneũ xp̃i: quãtũ sub pedib⁹ seruorũ eius vos iudeos adduxit. Sed ad lectioné scti euãgelij aĩum cõuertamus. Illa nobis placeãt: illa delectẽt: que nostre festiuitati cõueniũt. Pergit maria magdalene: vt fleat ad sepulchrũ. Et que est maria magdalene: ne virginé putetis. Nõ est ipsa que genuit saluatoré. Illa qdem pia mater imani dolore iubilans: pectora delicata cõtundẽs: ita ipsa viscera oĩa qz fatigauerat membra: vt iaz incessu deficiens: vix puenire potuisset ad xp̃i funus. Ad bñ. aũ. Stetit iesus in medio discipulor suor 7 dixit eis: pax vobis: al'. al'.

Oro. Deus qui eccl'iam tuã nouo semp fetu multiplicas: concede famulis tuis: vt sacramentũ viuendo teneãt: qd fide pceperũt. p. Ad m. aũ. Uidete manus meas 7 pedes meos: qr ego ipse sum all'a all'a. Feria. iiij. V. Gauisi sunt discipuli all'a. R. Uiso dño all'. Szm ioã.

In illo tpe. Manifestauit se iterũ iesus discipulis suis ad mare tyberiadis: manifestauit aũt sic. Erant simul simon petrus 7 thomas qui dicit' didymus. Et rel'. Home. scti gregorij pape. L. i. c. 21.

Lectio scti euãgelij que modo in vestris auribus lecta ẽ fratres charissimi questiõe aĩum pulsat: sed pulsatione sua vim discretionis idicat. Queri etenim potest cur petr⁹ q piscator ante cõuersioné fuit post cõuersioné ad piscationé redijt? Et cum veritas dicat: nemo mittens manum suã ad aratrũ 7 aspiciẽs retro: aptus est regno dei cur repetijt qd reliquit? Sed si virtus discretiõis inspicit' citi⁹ videt': qr nimirũ negociũ qd ante cõuersioné

uersioné sine pctõ extitit: hoc etiã post cõuersioné repetere culpa nõ fuit. Nã piscatoré petrum: mattheũ vo thelonearium scimus. Et post ↄuersioné suã ad piscationé petrus rediit: mattheus vo ad thelonei negocium nõ resedit. Qr aliud est victũ p piscationé q̃rere: aliud thelonei lucris pecunias augére. Sunt enim pleraqȝ negocia: que sine pctis exhiberi: aut vix: aut nullatenus possunt. Que ergo ad peccatuȝ implicant: ad hec necesse est vt post ↄuersionez animus nõ recurrat. ℟. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid: aperire librum ⁊ soluere septẽ signacula eius. Alľa allľa allľa. ℣. Dignus est agn⁹ qui occisus est accipere virtutẽ ⁊ diuinitatẽ: ⁊ sapientiã: ⁊ fortitudinẽ: ⁊ honorẽ: ⁊ gloriã: ⁊ bñdictionẽ. Allľa.

Q Ueri etiaȝ potest cur disci- L. ij. pulis in mare laborãtibus post resurrectioné suam dñs in littore stetit: qui ante resurrectioné suam coraȝ discipulis suis in fluctib⁹ maris ambulauit. Cuius ratio festine cognoscit̃: si ipsa que tũc ierat causa pensef. Quid etenim mare nisi p̃sens seculũ designat qđ se causarũ tumultus: ⁊ vndis vite corruptibilis illidit? Quid p soliditaté littoris nisi illa perpetuitas q̃tis eterne signat̃? Quia igit̃ discipuli adhuc fluctibus mortalis vite inerãt: in mari laborabãt. Quia auté redẽptor noster iam corruptionem carnis excesserat: post resurrectioné suam in littore stabat: ac si ipsum resurrectionis sue mysteriũ reb⁹ discipulis loqueret̃ dicẽs. Jam vobis in mare nõ appareo: quia vobiscuȝ in ptur bationis fluctib⁹ non sum. Hinc ꝙ in alio loco post resurrectioné suam eisdẽ discipulis dicit. Hec sunt verba que locutus suȝ ad vos: cũ adhuc eẽm vobiscũ. Neqȝ eteniȝ cum ipsis nõ erat: qbus p̃sens corpaliter apparebat. Sȝ tamé iaȝ se esse cũ ipsis denegat: a quorũ mortali corpore carnis imortalitate distabat. Qđ illic cũ ipsis positus fatet̃ nõ se esse cum ipsis: hoc quoqȝ hic situ corpis idicat: cũ adhuc nauigantib⁹ se esse iã in littore demonstrat. ℟. Ego sum vitis vera ⁊ vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego in eo hic fert fructũ multũ allľa allľa. ℣. Sicut dilexit me pater ⁊ ego dilexi vos. Qui ma. L. iij.

A Acta est aũt discipulis piscatiõis magna difficultas: vt magr̃o veniẽte fieret admiratiõis magna sublimitas. Qui protinus dixit: mittite in dexterã nauigij rete ⁊ inuenietis. Bis i sancto euãgelio legitur qr dñs dixit vel iussit: vt ad piscanduȝ retia mitterent̃: ante passioné videlicet: ⁊ post resurrectionem. Sȝ priusq̃ redemptor noster pateretur ⁊ resurgeret: mitti qdem rete ad piscandũ iubet: sed vtruȝ in dextra an in sinistra mitti debuisset: nõ iubet. Post resurrectionez vero discipulis apparens: mitti rete in dextera iubet. In illa piscatiõe tanti capti sunt: vt retia rumperent̃. In ista aũt ⁊ multi capti sunt: ⁊ retia rupta non sunt. Quis eni nesciat bonos dextera: ⁊ malos sinistra figurari? Illa ergo piscatio in qua specialiter in quã parté mitti rete debeat nõ iubet̃: p̃sentem ecclĩam designauit: q̃ bonos ac malos simul colligit: nec elegit quos trahat: qr ⁊ quos eligere possit ignorat. Hec auté piscatio: que post dñi resurrectioné facta ẽ: in solam dexterã missa est: qr ad videndam claritatis eius gloriam: sola electorum ecclĩa ptinget: que de sinistra ope nihil habet. In illa piscatione pre multitudine piscĩũ rete rumpebatur: qr nũc ad cõfessioné fidei: etiã cum electis reprobi tanti intrãt: ꝙ ipsam quoqȝ ecclĩam heresib⁹ scindũt. In ista vo piscatione ⁊ multi pisces ⁊ magni capiunt̃: ⁊ rete nõ rũpit̃: qr sctã electoꝝ ecclĩa i ptinua auctoris sui pace requiescens nullis iã dissensiõibus dilaniat̃.

Ad bñ. añ. Mittite in dexteram nauigij rete: ⁊ inuenietis alleluia. Oratio.

D Eus qui nos resurrectionis dñice annua solénitate letificas: cõcede ꝓpitius: vt p tpalia festa que agimus ꝑuenire ad gaudia eterna mereamur. Per eũ.

Per eũ. Ad. Ma. añ. Dixit iesus discipulis suis: afferte de piscibus: quos prendidistis nũc: ascendit aũt simõ petrus ⁊ traxit rete in terrã plenũ magnis piscibus all'a all'a. Oõ vt supra. Feria. v. V. Surrexit dñs de sepulchro all'a R. Qui pro nobis pependit in ligno alleluia. Secundum lucam.

c.20.c In illo tpe. Maria stabat ad monumentũ foris plorans. Dũ ergo fleret inclinauit se ⁊ pspexit in monumentũ: ⁊ vidit duos angelos in albis sedentes: vnum ad caput ⁊ vnũ ad pedes: vbi positũ fuerat corpus iesu. Et reł. Homeł. scti gregorij pape. Lcõ. i.

Maria magdalene que fuerat in ciuitate peccatrix: amando veritaté lauit lachrymis maculas criminis ⁊ vox veritatis ipletur qua dicit. Dimissa sunt ei pctã multa: quoniaz dilexit multũ. Que eni frigida prius peccãdo remãserat: postmodũ amãdo fortiter ardebat. Nam postq̃ venit ad monumentũ: ibiqz corpus dñicum nõ inuenit: sublatũ credidit: atqz discipulis nũciauit. Qui venientes viderũt: atqz ita esse vt mulier dixerat crediderunt. Et de eis ꝑtinus scriptum est. Abierunt ergo discipuli ad semetipsos. Ac deinde subiungit. Maria anté stabat ad monumentũ foris plorans. Qua in re pensandũ est huius mulieris menté quanta vis amoris accenderat: que a monumento dñi etiaz discipulis recedétibꝰ nõ recedebat. Exquirebat qué non inueniebat. Flebat inquirendo: ⁊ amoris sui igne succẽsa: eius qué ablatum credidit ardebat desiderio. Unde cõtigit vt tũc eum sola videret que remãsit vt quereret. Quia nimirũ virtus boni opis pseuerãtia est: ⁊ voce veritatis dicit. Qui aũt pseuerauerit vs-

1 qz in finé: hic saluus erit. R. Surrexit pastor bonus qui aiam suã posuit ꝓ ouibus suis: ⁊ ꝓ grege suo mori dignatus est. All'a. all'a all'a. V. Etenim pascha nostrum immolatus est christus. All'a. Lectio. ij.

Et bene pcepto legis cauda hostie in sacrificio iubet offerri. In cauda quippe finis est corpis. Et ille bene immolat q sacrificium boni opis vsqz ad finé debite pducit actiõis. Hinc ioseph inter reliquos frẽs talaré tunicã habuisse describit. Tunica qppe vsqz ad talũ: est bonum opus vsqz ad cõsumationé. Sz cũ maria fleret: inclinauit se ⁊ pspexit in monumentũ. Certe iaz monumentũ vacuum viderat: iam sublatuz dñm nũciauerat. Quid est q̃ se iterum inclinat: iterum videre desiderat? Sed amãti semel ispexisse nõ sufficit: qꝛ vis amoris intétionem multiplicat ingsitionis. Quesiuit igit prius ⁊ minime inuenit. Perseuerauit vt quereret: vnde ⁊ ɔtigit vt iueniret. Actũqz est vt desideria dilata crescerent: ⁊ crescentia caperẽt: qd iuenissent. Hoc est eni qd de eodé sponso eccl'ia in canticis canticoꝝ dicit. In lectulo meo ꝑ noctes quesiui qué diligit aia mea: q̃siui illuz ⁊ nõ inueni. Surgã ⁊ circuibo ciuitatez ꝑ vicos ⁊ plateas: ⁊ queram qué diligit aia mea. Que defectũ quoqz inuẽtionis ingeminat dicés: q̃siui illum ⁊ nõ inueni. Sed qꝛ diu inuentio nõ elõgat: si ingsitio nõ desistit: adiungit. Inuenerunt me vigiles: q custodiunt ciuitaté. Nun quez diligit aia mea vidistis? Paululũ cum ptrãsissem eos inueni quez diligit aia mea. R. De ore 2
prudentis pcedit mel all'a: dulcedo mellis ẽ lingua eiꝰ all'a. Fauus distilãs labia eius all'a all'a. V. Sapientia requiescit in corde eius: ⁊ prudẽtia in sermone oris illiꝰ. Fauꝰ. L. iij.

Dilectũ nãqz in lectulo querimus quãdo in psentis vite aliquãtula requie redéptoris nr̃i desiderio suspiramus. Per nocté querimꝰ: qꝛ etsi iam in illo mens vigilat: tamen adhuc oculus caligat. Sz qui dilectũ suũ non inuenit: restat vt surgat: ciuitaté circueat: idest sctãm electorũ eccl'iam mente ⁊ inquisitiõe pcurrat. Per vicos eũ ⁊ plateas querat: idest ꝑ angusta ⁊ lata gradiétes aspiciat: vt siqua inuenire in eis valeat eius vestigia exquirat. Qꝛ sunt nõnulli etiã vite secularis: q imitã-

dum aliqd habent de actiõe virtutis. Querétes aũt nos vigiles inueniũt qui custodiũt ciuitatem: q2 sancti p̃res qui ecclie statũ custodiunt: bonis nr̃is studiis occurrunt: vt suo vel verbo vel scripto nos doceãt. Quos cum paulu lum per trãsimus: inuenimus quẽ dili gimus. Q2 redẽptor noster etsi huma nitate hõ iter hoies: diuinitate tñ sup hoies fuit. Cu3 ergo ptranseunt vigi les dilectus inuenit: q2 cũ pphetas 7 apl̃os ifra ipsum esse cõspicim9: illũ q natura deus est: cẽ supra hoies cõside ram9. Prius ergo nõ inuentus queri tur: vt post inuẽtus strictius teneatur. Sancta eni desideria vt p̃dixim9: dila tione crescũt. Si aũt dilatiõe deficiũt: desideria nõ fuerunt. Ad bñ. añ. Ma ria stabat ad monumentũ plorãs: 7 vidit du os angelos in albis sedentes: 7 sudariu3 qd fuerat sup caput iesu alleluia. Oõ. Deus qui diuersitatẽ gentiũ in cõ fessione tui nois adunasti: da vt rena tis fonte baptismatis vna sit fides mẽ tium 7 pietatis actionum. p. Ad mgt añ. Tulerunt dñm meũ 7 nescio vbi posue runt eu3: si tu sustulisti eum dicito mihi all'a: 7 ego eũ tollã all'a. Oõ vt sup. Feria. vi. ℣. Surrexit x̄ps vere all'a. ℟. Et apparuit simoni all'a. Sermo scti ambro. epi. L. j.

Audistis frẽs charissimi q̄ sancte mulieres: que cũ aromatibus ad monũmentũ venerunt: angelos vide rũt: 7 maria magdalene: que artius ie sum diligebat: apl̃is ad domũ de qua cucurrerãt reuertẽtib9: q2 erga sepul chrum pseuerauit: deũ prima oĩum co gnouit. Nos p hoc monemur vt cum aromatib9: idest cum odore bonoru3 operum: 7 pleni virtutib9 deum que ramus. Sunt q vident deum quere re: sed ociosi sunt: 7 a virtutib9 alieni: ideo illum videre non merent. Quid q̃rebãt ille sctẽ mulieres in monumen to: nisi corpus dñi iesu? Et vos qd q̃ri tis in ecclia nisi iesum: idest saluatorẽ? S3 si cupitis illũ inuenire: orto sole ve nite: idest nõ sint in cordibus vestris te nebre vitiorũ. Carnalia vo desideria 7 opa mala: tenebre sunt. In quorũ cor dibus tales tenebre sunt: nõ vident lu cem: nõ intelligunt x̄pm: q2 x̄ps lux est. Repellite a vobis frẽs tenebras: idest oẽs delectatiões 7 oĩa opa mala: 7 cu rate habere aromata: hoc est orõnem mũdam: dicẽtes cum psalmista. Diri gatur orõ mea sicut incensum in cõspe ctu tuo. ℟. Surgens iesus dñs nr̃: stans in medio discipuloru3 suorum dixit Pax vobis all'a: gauisi sũt discipuli viso dño alleluia. ℣. Una ergo sabbatorũ cũ fores eẽnt clause vbi erant discipuli cõgregati: venit iesus 7 stetit in medio corũ: 7 dixit eis. Par. Lectio. ij. 1

Ecce maria pseuerãdo ad monu mentum quẽ querebat iuenit: q2 qui pseuerauerit vsq3 i finẽ: hic saluus erit. Unde sicut necesse est vt malu3 a vobis repellatis: ita expedit oĩno vt i bono qd iam ichoastis: firmissime p̃se ueretis: si dñm videre: 7 ad celestẽ pa triã peruenire desideratis. Iã q2 sct m̃ pascha celebratis: debetis scire frẽs qd est pascha. Pascha trãsitus dicit. Ideo tali noie vocata est ista festiuitas: q2 in ipsa transierunt filij israel de egy pto: 7 in ista transiuit filius dei ex hoc mũdo ad patrẽ. Et qd vobis pdest q̄ pascha celebratis: si nõ imitamini qd colitis: hoc est si nõ trãsitis de egypto: idest a tenebris vitiorum ad luce3 vir tutu3: 7 a mundi huius amore ad desi deriũ celestis patrie? Sunt eni3 multi x̄piani qui gaudent in ista festiuitate: 7 colunt hanc solẽnitatẽ 7 tamẽ male 7 malo suo: q2 nõ trãseunt ex hoc mũdo ad patrẽ: idest nõ trãseũt a mũdi cupi ditate 7 a carnali delectatione ad cele stis patrie amorem. ℟. Expurgate ve tus fermentũ vt sitis noua cõspersio: etenim pascha nostrũ imolatus est x̄ps. Itaq3 epule mur in dño all'a. ℣. Mortuus est pp̃ter de licta nr̃a: 7 resurrexit pp̃ter iustificatiões no stras. Itaq3 epulemur. Lectio. iij. 2

O Miseri x̄piani qui in egypto sunt idest sub potestate diaboli: 7 gaudent i malis suis. Moneo quapropter fra

tres

tres vt pascha celebretis: idest trāsitū
faciatis. Quicūqz mali hāc festiuitatez
celebratis: transite de vitijs ad virtu-
tes. Quicūqz vero boni trāsite de vir-
tutibus ad virtutes: ⁊ ita fit vt nullus
remaneat qui trāsitū nō faciat. Et sicut
iudei qñ pascha celebrabant: p septez
dies açima comedebāt: ita oīs xp̄ianꝰ
qui veri agni: idest xp̄i carnē comedit:
p oē tēpus vite sue: que p septē voluit
dies: simpliciter ⁊ innocēter debet cō
uersari. Uidete fratres videte: ne fer-
mētū vetus sit apud vos: sicut monet
apl's dicēdo. Expurgate vetus fermē
tum: idest veteris hoīs cōuersationē.
Tūc eni eritis veri christiani: si oē ma-
lum declinaueritis: qd designat p ve-
tus fermētū: ⁊ hoc qd in baptismo ꝓ-
misistis custodieritis. Qd ipse vobis
cōcedat. Qui viuit ⁊ regnat p infinita
scl'a scloꝝ amē. Ad bn̄. añ. Undecī disci-
puli in galileā vidētes dn̄m adorauerūt all'a.

Omnips sempiterne deus q Orō.
paschale sacramētū in recōcilia-
tionis humane federe ꝯtulisti: da mēti
bus nr̄is: vt qd ꝓfessione celebramꝰ:
imitemur effectu. Per. Ad magr. añ.
Data est mihi oīs ptās i celo ⁊ in terra all'a.
Orō vt supra. Sabbo. ℣. Gauisi sunt di
scipuli all'a. ℟. Uiso dn̄o all'a. Scd̄m ioā.

Ca. 20 In illo tpe. Una sabbati. Maria
magdalene venit mane cū adhuc
tenebre essent ad monumentū. Et rel'.

Homel. scti gregorij pape. L. i.

Tractus lōga molestia stomachꝰ
diu me charitati vr̄e de lectiōis euāge
lice loq expositiōe ꝓhibuit. Uox nāqz
ipsa a clamoris virtute succūbit: ⁊ qr a
multis audiri nō valeo: loqui fateor in
ter mltos erubesco. Sz hāc in me vere
cūdiā: ⁊ ipse reprehēdo. Quid eni: Nū
qd si multis ꝓdesse nequeo: nec paucis
curabo? Et si ex messe portare mani-
pulos multos nō possum: nūqd nā de
beo ad areā vacuꝰ redire? Quāuis eni
quātos debeo ferre nō valeo: certe vl'
paucos: certe vel duos: certe vel vnū
ferā. Habet nāqz ipsa infirmitatis intē
tio mercedis sue certitudinez: quia su-
pernus arbiter noster ⁊ si pondus cō-
siderat in retributione: tamen vires
pensat in pondere. Lectio sancti euan
gelij quam modo fratres audistis: val
de in superficie historica est aperta: sed
eius nobis sunt mysteria sub breuitate
requirenda. Maria magdalene cum
adhuc tenebre essent: venit ad monu-
mentum. Iuxta historiam notatur ho
ra. iuxta intellectum vero mysticū re-
quirētis signatur intelligentia. Maria
enim auctorē omnium quem carne vi
derat mortuū: querebat in monumē
to: ⁊ quia hunc minime inuenit: fura-
tum credidit. Adhuc ergo erant tene
bre: cum venit ad monumentum. ℟.
Christus resurgens ex mortuis iam non mo
ritur: mors illi vltra non dominabitur: quod
autem mortuus est peccato: mortuus est se-
mel. Quod autem viuit: viuit deo alleluia al
leluia. ℣. Mortuus est enim propter deli-
cta nostra: ⁊ resurrexit propter iustificatio-
nes nostras. Quod autem. Lectio secūda.

Ocurrit ergo citius: discipulis
nunciauit. Sed illi pre ceteris cu
currerūt qui pre ceteris amauerūt: vi
delicet petrus ⁊ ioannes. Currebant
autem duo simul: sed ioannes precu-
currit citiꝰ petro: ⁊ venit prior ad mo
numentum: ⁊ ingredi nō presumpsit.
Uenit ergo posterior petrus: ⁊ intra-
uit. Quid fratres: qd cursus iste signi-
ficat? Nunquid hec tam subtilis euan
geliste descriptio: a mysterijs vacare
credenda est? Minime. Neqz enim se
ioannes ⁊ preisse ⁊ non intrasse dice-
ret: si in ipsa suā trepidatiōe mysteriū
defuisse credidisset. Quid ergo per io-
annē: nisi synagoga? Quid per petruz
nisi eccl'ia designat? Nec mirū esse vi-
deatur ꝙ per iuniorez synagoga: per
seniorem vero ecclesia signari perhi-
betur. Qr etsi ad dei cultū prior est sy-
nagoga ꝙ eccl'ia gentiū: ad vsum tñ se
culi prior est multitudo gentiū ꝙ syna
goga: paulo attestāte: q ait. Qr nō priꝰ
quod sp̄ūale est: sz quod aīale. Per se-

niorē ergo petrū: signat ecclia gētiū. Per iuniorē ioānē: synagoga iudeoꝝ. Cucurrerunt ambo simul: qꝛ ab ortu sui tēporis vsqꝫ ad occasuꝫ pari ꝛ cōi via: ꝛ si nō pari ꝛ cōi sensu: gētilitas cū synagoga decurrit. ℟. Isti sunt agni nouelli qui annūciauerūt all'a: modo venerunt ad fontes. Repleti sunt claritate all'a all'. ℣. In conspectu agni amicti sunt stolis albis: ꝛ palme in manib⁹ eoꝝ. Repleti. Lectio. iij.

Venit synagoga prior ad monumētū: sed minime intrauit: qꝛ legis quidē mādata pcepit: prophetias de incarnatiōe ac passione dñica audiuit: sed credere in mortuuꝫ noluit. Uidit eni ioānes posita linteamina: nō tū introiuit: qꝛ videlicet synagoga etsi scripture sacre sacra cognouit: tamē fidē passionis dñice credendo itrare distulit. Quē diu longeqꝫ ,pphetauit potestateꝫ vidit ꝛ renuit: hoiem esse despexit: deū carne mortalē factum credere noluit. Quid ergo est nisi qꝛ ꝛ citius cucurrit ꝛ tamē āte monumentuꝫ vacua stetit: Uenit aūt simō petr⁹ seqnēs eū: ꝛ itroiuit i monumētū: qꝛ secuta posterior ecclia gētiū mediatoreꝫ dei ꝛ hominū: hoieꝫ xp̄m iesuꝫ ꝛ cognouit carne mortuū: ꝛ viuētē credidit deū. Uidit linteamina posita ꝛ sudarium: qđ fuerat sup caput ei⁹ non cū linteaminibus positū: ſꝫ sepatim inuolutū i vno loco. Quid esse frēs credim⁹: ꝙ sudariuꝫ capitis dñi cū linteaminib⁹ nō inuenit in monumēto: nisi qꝛ attestante paulo: caput xp̄i de⁹ ꝛ diuinitatis incōprehēsibilia sacramēta: ab infirmitatis nr̄e cōditiōe disiūcta sūt: eiusqꝫ potētia creature trāscēdit naturā. Ad bñ. añ. Currebāt duo simul: ꝛ ille ali⁹ discipulus pcucurrit citius petro: ꝛ venit prior ad monumētū alleluia alleluia. Oratio.

Concede q̄s oꝑs deus: vt q festa paschalia venerādo egimus p hec cōtingere ad gaudia eterna mereamur. Per. Ad vesp. añ. All'a all'a all'a. ps. Bñdict. ⁹. 4. Cum rex. i. Capitulum.

Charissimi. Omne qđ natū est ex deo vincit mūduꝫ: ꝛ hec est victoria q̄ vincit mundum: fides nr̄a. Hymnus.

Ad cenā agni ,puidi ꝛ stolis albis cādidi: post trāsituꝫ maris rubri xp̄o canam⁹ pncipi. Cui⁹ corp⁹ sctissimū i ara crucis torridū cruore eius roseo gustādo viuim⁹ deo. Protecti pasche vespe a deuastāte āgelo: erepti de durissimo pharaōis iperio. Iam pascha nr̄m xp̄s est q imolat⁹ agnus ē: sinceritatis açima caro eius oblata est. O vere digna hostia p quā fracta sūt tartara: redēpta plebs captiuata reddita vite p̄mia. Cū surgit xp̄s tumulo victor redit de baratro: tyrānū trudens vinculo ꝛ reserās padisuꝫ. Quesum⁹ auctor oiuꝫ i hoc paschali gaudio: ab oi mortis impetu tuū defende ppl'm. Gl'ia tibi dñe q surrexisti a mortuis. cū p̄re ꝛ scō sp̄u in sempiterna scl'a. Amē. ℣. Mane nobiscū dñe all'a. ℟. Qm̄ aduesparscit all'a. Ad. M. añ. Cū esset sero die illo vna sabbatoꝝ: ꝛ fores eēnt clause vbi erāt discipuli congregati in vnum: stetit iesus in medio: ꝛ dixit eis: pax vobis all'a. Oratio.

Presta q̄s oꝑs de⁹: vt q paschalia festa pegimus: hec te largiente moribus ꝛ vita teneam⁹. p. Deide de cruce añ. Crucē sctāꝫ subijt qui ifernū confregit: accinct⁹ est potētia: surrexit die tertia all'a. ℣. Dicite in nationibus all'a. ℟. Quia dñs regnauit a ligno alleluia. Oṙo.

Deus q pro nobis filiū tuū crucis patibuluꝫ subire voluisti: vt inimici a nobis expelleres ptātē: cōcede nobis famulis tuis: vt resurrectiōis grāꝫ cōsequamur. p eū. Bñdicam⁹ dño sine all'a. Cōpletoriū dr̄ sicut cōsuetū est: qñ fiūt nouē lectiōes: excepto ꝙ loco añ. sup psal'. dicit. All'a all'a all'a all'a. Et i fine añ. Salua nos. additur All'a. Ad ℟. bre. ꝛ ℣. per omnes horas iungitur All'a. vsqꝫ ad sabbatū post penthe. Et notādum ꝙ quādocūqꝫ All'a breui. ℟io iūgitur duplicatur: ꝛ in versiculis dicitur tantū semel. Quesumus auctor omnium dicitur tantum in hym. paschalibus. Gl'ia tibi domine qui surrexisti.

dicit ad oēs hym. etiam festiuos: qui
nō debēt dici nisi in tpe paschali. Dñi
ca in octaua pasche ad matu. inuitato.
Surrexit dñs vere all'a. ps. Venite. i. hy.
Rex eterne dñe rerū creator om
niū3 q eras añ scl'a semp cū pře fi
liūs. Qui mūdi i pmordio adā plasma
sti hoīez: cui tue imagini vultū dedisti
similē. Quē diabol9 decepat hostis hu
mani gñis: cui9 tu formā corpis assume
re dignatus es. Ut hoīem redimeres
quē āte iā plasmaueras: 7 nos deo cō
iūgeres p carnis cōtuberniū. Quē edi
tū ex virgine pauescit oīs aīa: p quē3 7
nos resurgere deuota mēte credimus.
Qui nobis p baptismū donasti indul
gētiā: q tenebamur vinculis ligati cō
sciētie. Qui crucē ppter hoīem susci
pere dignat9 es: dedisti tuū sanguine3
nře salutis preciū. Quesumus auctor
oīu3 i hoc paschali gaudio: ab oī mor
tis ipetu tuū defende ppl'm. Gl'ia tibi
dñe q surrexisti a mortuis: cū pře 7 scō
spū i sempiterna scl'a. Amē. In .i. noc.
añ. All'a: lapis reuolut9 est all'a: ab ostio mo
numēti all'a all'a. ps. Beat9 vir. cū rel. ps.
dñicalib9 vsq3. Conserua. V. Surrexit
dñs de sepulchro all'a. R. Qui p nobis pe
pēdit i ligno all'a. Liber actuū aplo4 inci
actu. i Primū qdē s'monē feci de pit. Ca. i.
oīb9 o theophile: q̄ cepit iesus fa
cere 7 docere vsq3 in diē: qua pcipiēs
aplis p spūm scūm quos elegit: assum
ptus est. Quib9 7 pbuit se ipm viuum
post passionē suā i multis argumētis p
dies q̄dragīta appens eis: 7 loquēs d
regno dei. Et cōuescens pcepit eis ab
hierosolimis ne discederēt: s3 expecta
rent pmissionē pr̄is: quā audistis inqt
p os meū: q2 ioānes quidē3 baptiçauit
aqua vos aūt baptiçabimini spū scō
nō post multos hos dies. Igit q cōue
nerāt: iterrogabāt eū dicētes. Dñe si in
tpe hoc restitues regnū isrl'? Dixit aūt
eis. Nō ē vr̄m noscere tpā momēta: que
pater posuit in sua ptāte: s3 accipietis
vtutē supuenientis spūs scti i vos: 7 eri
tis mihi testes in hierusalē: 7 i oī iudea
7 samaria: 7 vsq3 ad vltimu3 terre. Et
cū hoc dixisset videntib9 illis eleuatus
est: 7 nubes suscepit eū ab oculis eo4.
R. Angel9 dñi descēdit de celo: 7 accedēs 1
reuoluit lapidē: 7 sup eū sedit: 7 dixit mlieri
bus. Nolite timere: scio eni q2 crucifixū q̄ri
tis: iā surrexit: venite 7 videte locū vbi posi
tus erat dñs all'a. V. Et itroeūtes in monu
mētū viderūt iuuenē sedentem a dextris: co
opertū stola candida: 7 obstupuerūt: qui di
xit illis. Nolite timere. Lectio. ii.
Cumq3 ituerent in celū eūte3 illū
ecce duo viri astiterūt iuxta illos i ve
stib9 albis: q 7 dixerūt. Viri galilei qd
statis aspiciētes i celū? Hic iesus qui as
sumpt9 est a vobis i celū: sic veniet quē
admodū vidistis eū eūtem i celū. Tūc
reuersi sunt hierosolymā a mōte q vo
catur oliueti: q est iuxta hierl'm: sabba
ti habēs iter. Et cū itroissent in cenacu
lū: ascēderūt vbi manebat petr9 7 ioā
nes: iacobus 7 andreas: philippus 7
thomas: bartholome9 7 matthe9: iaco
bus alphei 7 simō çelotes 7 iudas ia
cobi. Hi oēs erāt pseuerātes vnanimi
ter i orōne cū mlierib9 7 maria mr̄e ie
su 7 fribus eius. R. Angelus dñi locut9
est mulierib9 dicēs: quē q̄ritis: an iesum que 2
ritis: iam surrexit. Venite 7 videte all'a all'a.
V. Jesum queritis nazarenū crucifixū: sur
rexit: nō est hic. Venite. Lectio. iii.
In diebus illis. Exurgēs petrus
in medio fratru3 dixit. Erat aūt turba
hoīum simul fere centu3 viginti. Viri
frēs oportet ipleri scripturā: quā pdi
xit spūs scūs p os dauid de iuda: qui
fuit dux eo4 q cōprehēderūt iesum: q
cōnumerat9 erat i nobis: 7 sortitus est
sortē ministerij hui9. Et hic qde3 posse
dit agrū de mercede iniqtatis: 7 suspē
sus crepuit medi9: 7 diffusa sunt oia vi
scera eius. Et notū factū est oibus ha
bitātib9 hierl'3: ita vt appellaret ager
ille lingua eoru3 acheldemach: hoc est
ager sanguinis. Scriptū est enim in li
bro psalmo4. Fiat habitatio ei9 deserta
7 nō sit q habitet i ea: 7 epatū ei9 accipiat
alter. R. Dū trāsisset sabbatum: maria ma 3

gdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salome emerūt aro
mata. Ut veniētes vngerēt iesuȝ all'a all'. ℣.
Et valde mane vna sabbatoꝝ veniūt ad mo
numētū orto iā sole. Ut. In .ij. noc. añ. All'.
quē queris mlier all'a: viuētē cū mortuis all'a
all'a. ps. Cōserua. ps. Exaudi. ps. Dili
gam. ℣. Surrexit dñs vere all'a. ℟. Et ap
paruit simoni all'a. Sermo scti leonis pa
pe. L. iiij.

R Etinet sctitas vr̄a frēs
charissimi supiori tractatu: i quo
scripsim⁹ scm̄ thomā apl'm: ad ꝯfirmā
dā fidē oium: post resurrectionē dñici
corpis mēbra palpasse: ⁊ ad repellēdā
ambiguitatē vniuersoꝝ: vulnerū ei⁹ ci
catrices scrutari voluisse. Non eni ꝓ
pter se tm̄ opat⁹ ē btūs apl'us: sȝ qđ si
bi gessit cūctis ꝑfecit. Cuȝ eni suā ꝯfir
maret sollicitudinē: fidē oium ꝯfirma
uit. Quis ex hoc dubitet rediisse a mor
tuis saluatorē: cui⁹ post inferos p̄ntiaȝ
agnoscat ocul⁹: attrectet man⁹: digit⁹
ꝑscrutet'. Quāuis igit' modice fidei hō
q̄uis ibecillis igenij: xp̄ianus nūq̄ sol
licitudinē suā ingsitiōi thome eqpara
re potuisset. Nūq̄ eni post agnitā veri
tatis loquelā ausus eēt petere: vt etiaȝ
tactu xp̄m ꝑscrutaret' in xp̄o: ⁊ in ipso
hoie quē cerneret: hois corp⁹ igreret:
⁊ resurrectiōis ei⁹ nō taȝ mirabilē cre
deret gl'iam: q̄ passionis iniuriam cō
4 probaret. ℟. Maria magdalene ⁊ altera
maria: ibant diluculo ad monumentum. Je
sum quem queritis non est hic: surrexit si
cut locutus est: precedet vos in galileam ibi
eū videbitis all'a all'a. ℣. Et valde mane vna
sabbatorum veniunt ad monumentum orto
iam sole: ⁊ introeuntes viderunt iuueneȝ se
dentē in dextris: qui dixit illis. Jesuȝ. L. v.

T Homas ergo cū eēt sctūs fidelis
⁊ iustus hec oia fideliter reqsiuit:
nō q̄ ipse aliqd dubitaret: sȝ vt oēȝ su
spitionē icredulitatis excluderet. Naȝ
suffecit illi ad fidē ꝓpriā vidisse quē no
uerat: sȝ nobis opat⁹ ē: vt tāgeret quē
videbat. Ut si forte dicerem⁹ delusos
esse ei⁹ oculos nō possem⁹ dicere man⁹
fuisse delusas. In resurrectiōis eni ma
nifestatiōe de aspectu ambigi pōt: de
tactu nō pōt dubitari. Cōstat eni iuxta
veritatis ipsi⁹ testimoniū rediisse ab in
feris saluatorē. Quis nō spē suaȝ collo
cet: qs nō speȝ suā ponat i dño: vt dū il
luȝ credit ab iferis resurrexisse: ipse re
surgat a mortuis: Dicit btūs apl'us. Si
eni mortui nō r' surgūt: neq3 xp̄s resur
rexit. Suscitabunt' ⁊ mortui: quia si re
surrexit dñs: ⁊ seruuli reuiuiscēt. Ipse
eni ē sicut ait apl's: pmogenit⁹ ex mor
tuis. ℟. Cōgratulamini mihi oēs qui dili 5
gitis dñm: qr quē qrebā appuit mihi. Et dū
flerē ad monumētū: vidi dñm meū all'a all'a.
℣. Recedētib⁹ discipulis non recedebā: ⁊ a
moris ei⁹ ignē succēsa ardebā desiderio. Et.

P Rimogenit⁹ ergo xp̄s vo L. vi.
cat' ex mortuis: eo q̄ p̄mū illū ex
iferni tenebris i lucē resurrectiōis par
t⁹ ediderit. Part⁹ ē eni dict⁹ vbi pmu
tatiōe q̄dā aīa tartari legib⁹ morit': vt
rediuiuo corpis vsui renascat'. Natiui
tas eni resurrectiōis apđ supos: mors
q̄dā ē infernoꝝ. Unde ipa mors mortē
quodāmodo patit': dū ei tāta defūcto
rū m'ltitudo subtrahit'. Nā sicut btūs
apl'us dicit: nouissima aūt inimica de
struet' mors. Absorpta ē mors i victo
ria. Et reliq. Cuȝ ergo absumit' mors
i victoria: defectiōis q̄dā sui iternitiōe
destruit'. Defectionē aūt patit': cū po
testas ei⁹ cūctis resurgentib⁹ vacuat'.
Videam⁹ aūt qd sit: qđ ait mortē in vi
ctoria eē ꝯsumptā: Absumpta ē plane
mors i victoria sua: dū xp̄m iferni legi
bus subiiciēs: ipsa secū eū quē vicit ne
quaq̄ obtinuit. In eo eni i quo illū su
perasse se credebat: passa ē ab illo cū re
surrexit. ℟. Uirtute magna reddebāt apl'i. 6
Testioniū r' surrectiōis iesu xp̄i dñi nr̄i all'. all'.
℣. Repleti quidē spū scō loqbant' cū fiducia
vbū dei. Testimoniū. In .iij. noc. añ. All'a:
Noli flere maria all'a: resurrexit dñs all'. all'a:
ps. Celi enar. ps. Exaudi. ps. Dñe in
virtute tua. ℣. Gauisi sunt discipuli all'a.

T ℟. Uiso domino all'a. Scdm ioānē.
In illo tpe. Cū eēt sero die illo vna
sabbatorum: ⁊ fores essent clause vbi
erāt discipuli cōgregati ꝓpter metū
iudeoꝝ:

iudeorum: venit iesus et stetit in medio: et dixit eis. Pax vobis. Et reliqua. Homelia sancti gregorij pape. Lectio septima.

PRima lectionis huius euãgelice questio animũ pulsat: quõ post resurrectioné corpus dñicũ verũ fuit: quod clausis ianuis ad discipulos igredi potuit? Sed sciẽdum nobis est quod diuina operatio si rõne cõprehẽdit nõ est admirabilis: nec fides habet meritũ: cui humana ratio prebet experimentũ. Sed hec ipsa redẽptoris nostri opa que ex semetipsis cõprehẽdi nequaquam possũt: ex alia eius opatiõe pẽsanda sunt: vt rebus mirabilibus fidẽ prebeãt facta mirabiliora. Illud eni corpus dñi itrauit ad discipulos ianuis clausis: quod videlicet ad humanos oculos per natiuitatẽ suã clauso exijt vtero virgis. Quid ergo mirũ si clausis ianuis post resurrectioné suã in eternũ iã victurus intrauit: qui moriturus veniẽs nõ apto vtero virgis exijt. R. Tulerũt dñm meum et nescio vbi posuerũt eũ: dicunt ei angeli: mulier quid ploras surrexit sicut dixit: Precedet vos in galileam: ibi eum videbitis all'a all'a. V. Dum ergo fleret inclinauit se: et prospexit in monumẽtũ: et vidit duos angelos in albis sedẽtes: qui dicũt ei. Precedet. Lectio viij.

SEd quia illud corpus quod videri poterat fides intuentiũ dubitabat: ostẽdit eis protinus manus et latus. Palpandã carnẽ prebuit: quã clausis ianuis introduxit. Qua i re duo mira et iuxta humanã rõné sibi valde contraria ostendit: dũ post resurrectioné suam corpus suũ: et icorruptibile et tñ palpabile demõstrauit. Nã et corrũpi necesse est quod palpatur: et palpari nõ põt quod nõ corrũpitur. Sed miro modo atque inestimabili redẽptor nr: et incorruptibile post resurrectioné: et palpabile corpus exhibuit: vt mõstrãdo icorruptibile inuitaret ad pmiũ: prebẽdo palpabile formaret ad fidẽ. Et incorruptibilẽ ergo se et palpabilẽ demõstrauit: vt pfecto esse post resurrectioné ostẽderet corpus suũ et eiusdẽ nature: et alterius glorie. R.

Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire librum: et soluere septẽ signacula eius: All'a all'. V. Dignus est agnus qui occisus est accipere virtutẽ et diuinitatẽ: et sapiẽtiã et fortitudinẽ: et honorẽ et gloriã et bñdictionẽ. All'a. Lectio ix.

DIcit eis. Pax vobis. Sicut misit me pr: et ego mitto vos. Idest sicut misit me pr deus deũ: et ego mitto vos homo hoies. Pr filium misit: qui hũc pro redẽptiõe gñis humani icarnari cõstituit. Quẽ videlicet i mũdo venire ad passioné voluit: sed tñ amauit filiũ: quẽ ad passioné misit. Electos vero apl'os dñs: nõ ad mũdi gaudia: sed sicut ipse missus est ad passiões in mũdo misit. Quia ergo et filius amat a patre: et tñ ad passioné mittit: ita et discipuli amãt a dño: qui tñ ad passioné mittunt in mũdũ. Itaque dicit: sicut misit me pr et ego mitto vos: idest ea charitate vos diligo: cũ iter scãdala psecutorum mitto: qua me charitate pater diligit: quem venire ad tollerandas passiones fecit: Quis mitti etiã iuxta naturã diuinitatis possit aliter intelligi. Eo enim ipso a patre filius mitti dicit: quo a patre generat. Nã sanctũ quoque spiritũ: qui cũ sit coequalis patri et filio: nõ tñ incarnatus est: iisdem se filius mittere phibet dicẽs. Cũ venerit paraclytus: quẽ ego mittã vobis a pre. Si eni mitti solũmodo icarnari deberet itelligi: sctũs pculdubio spũs nullo mõ diceret mitti: qui nequaquam incarnatus est. Sed eius missio ipsa pcessio est: qua de patre pcedit: ita et filius nõ incõgrue mitti dicitur: quia generat. Ad lau. añ.

All'a all'a all'a all'a all'a all'a all'a all'a all'a. Ps. Dñs regnauit. s. Ps. Iubilate. s. Ps. Deus deus meus. s. Añ. Surrexit xps de sepulchro: qui liberauit tres pueros de camino ignis ardentis all'. Ps. Bñdicite. s. Añ. All'a all'a all'a. Ps. Laudate. 6. Cap. Charissimi: omne quod natum. Hymnus.

AUrora lucis rutilat celũ laudibus intonat: mũdus exultãs iubilat gemẽs iferrnus vlulat. Cũ rex ille fortissimus mortis cõfractis viribus: pede cõ

tu̅lcans tartara soluit a pena miseros. Ille q clausus lapide custodit͛ sub mi lite triu̅phans po̅pa nobili victor sur git de funere. Solutis iã gemitib⁹ ꝛ inferni doloribus: q͛ surrexit dominus resplendens clamat angelus.

Tristes erãt ap̄li de nece sui dn̄i: que̅ pena mortis crudeli sceue da̅narũt ipij. Sermone blãdo ãgelus p̄dixit mulierib⁹: i galilea dn̄s vide̅d⁹ e̅ q̄tot⁹. Ille du̅ pergũt cocite ap̄lis hoc dicere: vide̅tes eu̅ viuere osculãtur pedes dn̄i. Quo agnito discip̄li i galilea̅: ꝓpere: p̄gũt videre facie̅ desideratã dn̄i. Claro paschali gaudio sol mũdo nitet radio: cu̅ xp̄m iã ap̄li visu cernũt corpeo. Ostēsa sibi vulnera in xp̄i carne fulgida: resurrexisse dn̄m voce fate̅tur publica. Rex xp̄e cleme̅tissime tu corda nr̄a posside: vt tibi laudes debitas reddamus oi t̄pe. Quesumus auctor oium i hoc paschali gaudio: ab oi mortis ip̄etu tuũ defende ppl̄m. Gl̄ia tibi dn̄e q surrexisti a mortuis: cu̅ p̄re ꝛ sc̄tō sp̄u̅ i sempiterna sc̄la. Ame̅. ℣. In resurrectio̅e tua xp̄e all'a. ℟. Celi ꝛ terra letent͛ all'a. Ad bn̄s añ. Cu̅ esset sero die illo vna sabbatoꝝ: ꝛ fores essent clause vbi erant discipuli co̅gregati in vnũ: stetit iesus in medio: ꝛ dixit eis pax vobis all'. Orõ. Presta q̄s. vt supra. Postea de cruce añ. Crucifixus surrexit a mortuis: redemit nos all'a all'a. ℣. Dicite in nationibus all'a. ℟. Quia dn̄s regnauit a ligno all'a. Orõ. Deus qui pro nobis. Ad primaz hy. Iam lucis. Añ. All'a all'a all'a all'a. ps. Deus i noie. ps. Beati. ps. Retribue. ps. Quicu̅q3. Qui iũgit p̄dictis psal. dn̄icis diebus tãtũ vsq3 ad asce̅sione̅. Cap̄. Regi seculoꝝ. ℟. bre. Christe fili dei viui miserere nobis. All'a all'a. ℣. Qui surrexisti a mortuis. ℟. All'. ℣. Gloria. ℟. Christe. ℣. Exurge xp̄e adiuua nos all'a. ℟. Et libera nos ꝓpter nomen tuũ all'a. Et sic dr̄ quotidie vsq3 ad asce̅sione̅. Deinde Kyrieel'. Xp̄eel'. Kyriee. Pater nr̄. Et reliqua: sicut notata sũt in dn̄ica de psal. 10. Et sic dr̄ p̄ima quotidie i dn̄icis diebus vsq3 ad asce̅sione̅.

Ad tertiã añ. All'a all'a all'a all'a. Psalmi ꝯsueti. Ca. Charissimi: omne qd̄ natũ. ℟. br̄. Surrexit dn̄s de sepulchro: All'a all'. ℣. Qui pro nobis pepe̅dit i ligno. ℟. All'a. ℣. Gloria. ℟. Surrexit. ℣. Surrexit dn̄s vere all'a. ℟. Et apparuit simoni allelu ia. Ad sextam añ. Alleluia alleluia all'a. Cap̄.

Quis est aute̅ qui vincit mũdũ nisi qui credit: q̄m iesus est filius dei: hic est qui venit p aquã ꝛ sanguine̅ iesus xp̄s: no̅ in aqua solũ: s3 i aqua ꝛ sanguine. ℟. br̄. Surrexit dn̄s vere: Alleluia alleluia. ℣. Et apparuit simoni. ℟. All'a. ℣. Gloria. ℟. Surrexit. ℣. Gauisi sunt discipuli alleluia. ℟. Viso dn̄o all'a. Ad nonaz añ. Alleluia alleluia alleluia alleluia. Cap̄. Ioã. c. 15.

Si testimoniũ hoiu3 accepimus: testimoniũ dei maius e̅: q̄m hoc est testimoniũ dei qd̄ maius est: q͛ testificatus est de filio suo: qui credit i filiũ dei: habet testimoniũ dei in se. ℟. bre. Gauisi sunt discipuli: All'a all'a. ℣. Viso dn̄o ℟. All'a. ℣. Gloria. ℟. Gauisi. ℣. Mane nobiscu̅ dn̄e all'a. ℟. Qm̄ aduesp̄ascit all'a. Ad vesp. añ. All'a all'a all'a all'a. ps. Dixit dn̄s. Cu̅ rel. de psalmista. 7. Cap̄. Charissimi: oe̅ qd̄ natũ. Hym. Ad cenã. ℣. Mane nobiscu̅ dn̄e all'a. ℟. Qm̄ aduespera scit all'. Ad mag͛ añ. Post dies octo ianuis clausis: igressus dn̄s dixit eis: pax vobis alleluia all'a. Orõ. Presta q̄s. Deinde de cruce añ. Cruce̅ sanctaz. ℣. ꝛ orõ vt supra. vt sup.

Notãdũ q̄ inuit. ꝛ añe noc. ꝛ vesp. cu3 suis psal. ꝛ ℣. dn̄r p̄ oe̅s dn̄icas modo predicto: vsq3 ad asce̅sione̅. Ite̅ hym. ℣. ℟. br̄. añe laud. ꝛ p horas diei: excep̄tis añ. i vesp. dn̄r sitr mō sicut p̄dictũ est: tã in dn̄icis q̄ in ferijs vsq3 ad asce̅sione̅. Ite̅ co̅me̅oratio de cruce sitr mō fit vt supra dictũ est quotidie vsq3 ad asce̅sione̅ nisi festũ duplex occurrat: vl' festũ sc̄te̅ crucis. Feria. ij. inuit. All'a all'a all'a. ps. Venite. Hymnus. Rex eterne. Ad noc. añ. All'a all'a all'a all'a. ps. Dn̄s illumina cum reliquis. de psal. ℣. Surrexit dn̄s de sepulchro all'a. ℟. Qui pro nobis pepe̅dit in ligno all'a. De actibus apostoloꝝ p totã hebdõam. Lectio prima.

actuū. ca.1 Oportet ergo ex his viris qui nobiscum sunt congregati omni tēpore quo itravit et exivit iter nos dñs iesus: incipiens a baptismate ioannis usqz in diē: qua assumptus est a nobis: testē resurrectiōis eius nobiscum fieri unū ex istis. Et statuerūt duos: ioseph q vocabat barsabas: q cognominatus est iustus: et mathiā: et orātes dixerunt. Tu dñe q corda nosti oīum ostēde quē elegeris ex his duobus unū accipe locum ministerij hui⁹ et aplatus: de quo pvaricat⁹ est iudas ut abiret i locū suū. Et dederūt sortes eis. Et cecidit sors sup mathiam: et annumerat⁹ est cū undecim aplis. ℟. Ego sum vitis vera et vos palmites. Qui manet in me et ego in eo: hic fert fructū multū alla alla. ℣. Sicut dilexit me pater et ego dilexi vos. Qui ma. Lectio. ij.

Et dū cōplerent dies penthecostes: erant oēs discipuli pariter in eodē loco. Et fact⁹ est repente de celo sonus tāqz advenietis spūs vehemētis: et replevit totā domū ubi erant sedentes. Et appuerunt illis dispartite lingue tanqz ignis: seditqz supra singulos eorū. Et repleti sunt oēs spū scō: et ceperūt loqui varijs linguis: put spūs sctūs dabat eloq illis. Erāt aūt i hierlz habitantes iudei viri religiosi: ex omni natione que sub celo est. Facta autē hac voce: cōvenit multitudo: et mente cōfusa est: qm audiebat unusqsqz lingua sua illos loquētes. ℟. Surrexit pastor bonus: qui aiam suā posuit p ovib⁹ suis: et pro suo grege mori dignatus est. Alla alla alla. ℣. Etenim pascha nostrum immolatus est christus. Alleluia. Lectio. iij.

Stupebant aūt oēs: et admirabātur dicētes. Nōne ecce oēs isti q loquūtur galilei sunt? Et quō nos audivim⁹ unusqsqz linguā nrām: in qua nati sumus? Parthi: et medi: et elamite: et qui habitāt mesopotamiā: iudeaz et capadociam: ponthū et asyaz: phrigiā et pāphiliam: egyptū et partes libye: que ē circa cirenem: et advene romani: iudei quoqz et pselitī: cretes et arabes: audivimus eos loquētes nrīs linguis magnalia dei. Stupebant aūt oēs et mirabant ad invicē dicētes. Quidnaz vult hoc esse? Alij autē irridētes dicebant: qz musto pleni sunt isti. Sciēdū q psal. feria. noc. et vesp. usqz ad ascēsionē cantant sub alla. in modū pme ferialis oñe sup psal. Ad laud. añ. Alla. ut supra in

roma. ca.6. Christus resurgēs ex dñica. Cap. mortuis iaz non moritur: mors illi ultra nō dñabit: qd eni mortu⁹ est pctō: mortuus est semel: quod autez vivit: vivit deo. Hy. et ℣. ut supra. Añ. subscripte dicuntur ad bñ. in ferialib⁹ diebus usqz ad ascensionem. Añ. Surgens iesus mane prima sabbati: apparuit primo marie magdalene de qua eiecerat septē demonia alleluia. Añ. Precedam vos in galileam: ibi me videbitis sicut dixi vobis: alleluia alla. Añ. Ego sum vitis vera alleluia: vos palmites veri alleluia alla. Añ. Ardēs est cor meum: desiderio videre dominū meum quero et non invenio ubi posuerunt euz alleluia alla. Añ. Venerunt ad monumentum maria magdalene et altera maria videre sepulchrum alleluia. Añ. Euntes in mundum alla: docete omnes gētes alleluia. Añ. Euntes in mundum docete omnes gentes: baptizantes eos in nomine patris: et filij et spiritus sancti alleluia. Añ. Ite nunciate fratribus meis alleluia: ut eant in galileam alla: ibi me videbunt alleluia alla alla. Añ. Tu solus peregrinus es: et nō audisti de iesu quomodo tradiderunt eum in dānationem mortis alleluia. Añ. Nonne sic oportuit pati christum: et ita intrare in gloriam suaz alleluia. Añ. Et incipiens a moyse et omnibus prophetis interpretabatur illis scripturas et que de ipso erant alleluia. Añ. Et coegerūt illū dicentes: mane nobiscū domine quoniaz advesperascit alleluia. Añ. Mane nobiscū: quoniam advesperascit: et inclinata est iam dies: alleluia alla. Añ. Et intravit cuz illis: et factum est dum recūberet cuz illis: accepit panem et benedixit: fregit: ac porrigebat illis alleluia alla. Añ. Cognoverunt dominuz iesum alleluia: in fractione panis alla. Añ. Nōne cor nostrū ardens erat in nobis:

dñs loqueret nobis in via all'a. Añ. Pax vobis all'a: nolite timere all'a. Añ. Spũs carnem et ossa non habet: sicut me videtis habere: iam credite all'a. Añ Obtulerũt discipuli dño partẽ piscis assi et fauum mellis all'a all'. Añ. Isti sunt sermones quos dicebam vobis cuz essem vobiscũ: all'a all'a. Añ. Oportebat pati christum: et resurgere a mortuis: all'a. Añ. Jesuz qui crucifixus est q̃rits all'a. non est hic: surrexit eni sicut dixit vobis all'a. Ad. iij. cap. Xp̃s resurgens ex mortuis bñ. et Ṽ. vt sup̃ i dñica. Ad. vi. cap.

1. cor. ca. 16. Christ⁹ resurrexit a mortuis primitie dormientiũ: qm̃ gdẽ p homĩnẽ mors: et p hoiez resurrectio mortuorũ: et sicut in adam oẽs moriuntur: ita et in xp̃o oẽs viuificabunt. Ad. ix.

1. pet. ca. 3. Christus semel p̃ pctis nr̃is mortuus ẽ: iustus p̃ iniustis: vt nos offerret deo mortificatos gdẽ carne: viuificatos ãt spũ. Ad vel. añ. All'all'. al'. ps. Dilexi. Cũ rel. 38. Cap. Xp̃s resurgens. Sciendũ q̃ inuitato. et capl'a supradicta nõ mutant' i ferialib⁹ diebus vsq3 ad ascẽsionẽ. Infra hebdomadaz ad mg̃t añ. Pax vobis ego sum all'a: nolite timere all'a. Añ. Mitte manũ tuã: et cognosce loca clauorum all'a: et noli esse incredulus sed fidelis all'a. Añ. Quia vidisti me thoma credidisti: beati qui nõ viderũt: et crediderũt all'a. Añ. Nisi digitũ meum in fixuras clauorũ: et manũ meam in latus eius et dixi: dñs meus et deus meus all'a. Añ. Multa quidẽ et alia signa fecit iesus in cõspectu discipulorum suoruz all'a: que non sunt scripta in libro hoc all'a. Añ. Hec autez scripta sunt vt credatis q2 iesus est filius dei: et vt credentes vitam habeatis in noie ipsius all'a. Fer. iij. ad noc. aña. All'a all'a all'a: ps. Dixi custodi. Cũ rel. vt i psalmista: 18. Ṽ. Surrexit dñs vere all'a. R̃. Et apparuit simoni all'a. Lcõ. j.

actu. c. 2. Stans aũt petrus cũ vndecim leuauit vocẽ suã: et locutus est eis. Uiri iudei et q habitatis hierl'm vniuersi: hoc notũ vobis sit: et aurib⁹ pcipite ṽba mea. Nõ eniz sicut vos estimatis hi ebrij sunt: cũ hora sit diei tertia: sed hoc est qd̃ dictũ est p p̃phetaz ioel. Et erit i nouissimis dieb⁹ dicit dñs: effundã de spiritu meo sup oẽm carnẽ: et p̃phetabunt filij vestri et filie vestre. Iuuenes vr̃i visiones videbũt: et seniores vestri somnia somniabũt. Et qdez sup seruos meos et sup ancillas meas i diebus illis effundã de spũ meo: et p̃phetabũt. Et dabo p̃digia in celo sursuz: et signa in terra deorsum: sanguinez et ignẽ et vaporẽ fumi. Sol conuertet' in tenebras: et luna in sanguinẽ: anteq̃ veniat dies dñi magnus et manifest⁹. Et erit: ois qcũq3 inuocauerit nomen dñi saluus erit. R̃. De ore prudentis p̃cedit lac et mel all'a: dulcedo mellis est lingua eius all'a. Fauus distillans labia eius all'a all'a. Ṽ. Sapientia requiescit in corde eius: et prudẽtia in sermone oris illius. Fauus. Lectio. ij.

Uiri israelite audite ṽba hec. Jesum naçarenum virũ approbatũ a deo in oibus: virtutib⁹ et p̃digijs et signis que fecit p illũ deus in medio vestri: sicut vos scitis. Hũc definito cõsilio et p̃sciẽtia dei traditũ p manus iniquorũ affligentes interemistis: quẽ deus suscitauit solutis dolorib⁹ iferni: iuxta qd̃ impossibile erat teneri illuz ab eo. Dauid enim dicit in euz. Prouidebam dñm in cõspectu meo semp: quoniam a dextris est mihi ne cõmouear: Propter hoc letatum est cor meuz: et exultauit lingua mea: isup et caro mea requiescet in spe. Qm̃ nõ derelinques aiam meã in inferno: neq3 dabis scm̃ tuum videre corruptionẽ. Notas mihi fecisti vias vite: replebis me iocunditate cum facie tua. R̃. Surgens iesus dñs noster stans in medio discipulorũ dixit. Pax vobis all'a: gauisi sunt discipuli viso dño all'a. Ṽ. Una ergo sabbatorũ cũ fores essent clause vbi erant discipuli cõgregati: venit iesus: et stetit in medio discipulorũ: et dixit eis. Pax vobis allelnia. Lectio tertia.

Uiri frẽs liceat audẽter dicere ad vos de patriarcha dauid: quoniã defunctus est: et sepult⁹ est: et sepulchrum eius est apd̃ nos vsq3 in hodiernũ diẽ: Propheta igit' cũ esset: et sciret q2 iu

reiurãdo

reiurando iurasset illi deus de fructu lumbi ei⁹ sedere sup sedē eius: puidēs lo cutus est de resurrectione xp̄i: q2 neq3 derelictus est in inferno: neq3 caro ei⁹ vidit corruptionē. Hūc iesum resuscitauit deus: cuius oēs nos testes sum⁹. Dextera igitur dei exaltat⁹: ⁊ pmissione spūs sci accepta a patre effudit hoc donum: qđ vos videtis ⁊ auditis. Nō enim dauid ascendit in celos. Dicit aūt ipse. Dixit dn̄s dn̄o meo: sede a dextris meis: donec ponā inimicos tuos scabellum pedu3 tuorū. Certissime ergo sciat oīs domus israel: q2 ⁊ dn̄m eu3 ⁊ xp̄m deus fecit hūc iesu3 quē vos crucifixistis. Ad vesp. aā. Alla alla alla. ps. Letatus. Cū rel. 38. Fer. iiij. Ad noc. aā. Alla alla alla. ps. Dixit insipi. cū rel. 21. V. Gauisi sunt discipuli alla. R. Uiso dn̄o alla.

ca. 2. His auditis cōpuncti sunt Lcō. i. corde: ⁊ dixerūt ad petrum ⁊ ad reliquos apl̄os. Quid faciem⁹ viri fratres? Petrus vo ait ad illos. Penitētia3 inquit agite: ⁊ baptiçetur vnusquisq3 vestrum in noīe iesu xp̄i in remissionem peccatorum vestrorum: ⁊ accipietis donū spūs sancti. Uobis eni ⁊ filijs vestris est repromissio: ⁊ oībus qui longe sunt quoscūq3 aduocauerit dn̄s deus noster. Alijs etia3 verbis pluribus testificatus est: ⁊ exhortabatur eos dicens. Saluamini a gn̄atione ista praua. Qui ergo receperūt s̄mones eius baptiçati sunt. Et apposite sūt illa die aīe circiter tria milia. R. Expurgate vetus fermentū vt sitis noua cōspersio: etenim pasca nr̄m imolat⁹ est xp̄s. Itaq3 epulemur in dn̄o alla. V. Mortu⁹ est ppter delicta nostra: ⁊ resurrexit propter iustificatiōes nr̄as. Itaq3 epulemur. Lectio secunda. Erant aūt pseuerantes in doctrina apostolorum: ⁊ coīcatiōe fractiōis panis ⁊ orōnibus. Fiebat aūt omni aīe timor. Multa quoq3 signa ⁊ pdigia fiebāt p apl̄os in hierl̄m: ⁊ met⁹ erat magnus in vniuersis. Oēs etiā qui credebant: erant pariter ⁊ habebant omnia coīa. Possessiōes ⁊ substātias vendebāt: ⁊ diuidebant illa oībus, prout cuiq3 opus erat. Quotidie quoq3 pdurātes vnanimiter in templo: ⁊ frāgentes circa domos panē: sumebāt cibū cu3 exultatiōe ⁊ simplicitate cordis collaudātes deu3: ⁊ hn̄tes grām ad oēm plebē. Dn̄s autē augebat q salui fiebāt in idipsum quotidie. R. Christus resurgens ex mortuis iā nō moritur: mors illi vltra nō dn̄abitur: qđ autem mortuus est pctō mortuus ē semel. Qđ aūt viuit viuit deo alla. V. Mortuus est enim ppter delicta nr̄a: ⁊ resurrexit ppter iustificationes nr̄as. Qđ aūt. L. iij.

Petrus aūt ⁊ ioānes ascēdebant i templu3 ad horā orōnis nonam. Et qdam vir q erat claudus ex vtero matris sue baiulabat: que3 ponebant quotidie ad portā templi que dicitur speciosa: vt peteret elemosynam ab introeūtibus in templū. Is cu3 vidisset petrum ⁊ ioānem incipiētes introire in tēplum: rogabat vt elemosynā acciperet ab eis. Intuens autē in eū petr⁹ cum ioāne dixit. Respice in nos. At ille intēdebat in eos: sperās se aliqd accepturum ab eis. Petrus aute3 dixit ei. Argentū ⁊ aurū nō est mihi: qđ aute3 habeo hoc tibi do. In noīe iesu xp̄i naçareni surge ⁊ ambula. Et apprehensa manu eius dextera: alleuauit eū. Et ptinus cōsolidate sunt bases ei⁹ ⁊ plāte: ⁊ exiliens stetit ⁊ ambulabat. Et intrauit cum illis in tēplum ambulās ⁊ exiliens ⁊ laudās deum. Ad vesp. aā. Alla alla alla. ps. Nisi dn̄s. Cū rel. 39. Feria. v. ad noc. aā. Alla alla alla. ps. Saluum me fac. Cū rel. 42. ꝯ psal. Lectio. i.

Et vidit oīs ppl̄s eum ambulantē ⁊ laudantē deum. Cognoscebāt aute3 illum: q2 ipse erat qui ad elemosynā sedebat ad speciosam porta3 tēpli. Et repleti sunt oēs stupore: ⁊ extasi in eo qđ cōtigerat illi. Cu3 tenerēt autē petrū ⁊ ioānem: cucurrit oīs populus ad eos: ad porticū quē appellabat salomonis stupentes. Uidēs autē petrus rn̄dit ad populū. Uiri israelite quid miramini i hoc: aut qd intuemini c. 3.

nī nos q̄si nr̄a virtute aut p̄tate feceri-
mus hunc ambulare? Deus abrahaz
7 deus ysaac 7 deus iacob: de⁹ patrū
nostrorum glificauit filium suū iesum:
quē vos qdem tradidistis 7 negastis
ante faciē pilati iudicante illo dimitti.
Vos aūt iustū 7 sanctū negastis 7 peti
stis virū homicidā donari vobis: au-
ctorez vō vite interfecistis: quē deus
suscitauit a mortuis cui⁹ nos testes su
mus: 7 in fide nois eius hunc quez vi-
detis 7 nostis cōfirmauit. Nomē eius
7 fides que p illuz est: dedit illi integrā
4 sanitatē in cōspectu oium vestruz. R.
Isti sunt agni nouelli q̄ annūciauerunt all'a:
modo venerūt ad fontes. Repleti sunt clari-
tate all'a. V. In ɔspectū agni amicti sunt sto
lis albis: 7 palme i manib⁹ eorū. Reple. L. ii.

ET nūc frēs scio q2 p ignorantiaz
fecistis hoc malū: sicut 7 princi-
pes vestri. Deus aūt qui p̄nūciauit per
os oium ,pphetarum pati xp̄m: implē
uit sic. Penitemini igit 7 conuertimi
ni: vt deleant pctā vestra. Ut cum ve-
nerint tpa refrigerij a cōspectu dn̄i: 7
miserit eum q p̄dicatus est vobis iesuz
xp̄m: quē oportet qdez celū suscipere:
vsq3 in tēpora resurrectiōis oium: que
locutus est ei deus: p os sctōrū suoruz
a seculo ,pphetarū. Moyses qdē dixit
patribus vestris. Q2 ,pphetaz vobis
suscitabit deus de fratrib⁹ vestris: tan
q̄ meipsum audietis iuxta oia que lo-
2 cutus fuerit nobis. R. Dū trāsisset sabba-
tum maria magdalene 7 maria iacobi 7 salo-
me emerunt aromata: Ut veniētes vngerēt
iesum all'a all'a. V. Et valde mane vna sabba
torū veniūt ad monumētum orto iā sole. Ut
venientes vngerent. Lectio tertia.

ERit autē: oīs aīa que nō audierit
,pphetā illū: exterminabitur de
plebe sua: 7 oēs prophete a samuel 7
deinceps qui locuti sunt: annunciaue-
runt dies istos. Vos estis filij ,ppheta
rum: 7 testamēti qd̄ disposuit deus ad
patres vestros dicēs ad abrahā. In se
mine tuo bn̄dicētur oēs familie terre.
Vobis prius suscitauit deus filiū suū:
7 misit eum bn̄dicentē vobis vt cōuer
tat vnusqsq3 se a nequitia sua. Loquen
tibus aūt illis ad ppl'm superuenerūt
sacerdotes 7 magistrat⁹ templi 7 sadu
cei dolētes q̄ docerēt populū: 7 annū
ciarent in iesum resurrectionē ex mor-
tuis. Et iniecerunt in eos manus: 7 po
suerunt in custodia vsq3 in crastinum.
Erat eni iam vespera. Multi aūt eorū
qui audierāt verbū crediderunt: 7 fa-
ctus est numerus viroꝝ quinq3 milia.
Ad vesp. aā. All'a all'a all'a. Ps. Memēto
dn̄e dauid. Cum rel. Feria. vi. ad noc.
aā. All'a all'a. all'. all'. Ps. Exulta. Cū rel. 29.

FActū est autez in crastinum: L. i. ca. 4.
vt cōgregarent principes eorū
7 seniores 7 scribe in hierl'm: 7 annas
princeps sacerdotū: 7 cayphas: 7 ioā
nes: 7 alexander: 7 quotquot erant de
genere sacerdotali. Et statuentes eos
in medio interrogabāt. In qua virtu-
te aut i quo noie fecistis hoc vos? Tūc
petrus repletus spū sctō dixit ad eos.
Principes ppli 7 seniores israel audi
te. Si nos hodie diiudicamur in bene
facto hois infirmi in quo iste saluus fa
ctus est: notum sit oibus vobis 7 om-
ni plebi israel: q2 in noie iesu christi na
çareni: quem vos crucifixistis: quē de-
us suscitauit a mortuis: in hoc iste astat
corā vobis sanus. R. Maria magdale-
ne 7 altera maria: ibāt diluculo ad monumē
tum: Jesum quē queritis nō est hic: surrexit
sicut locutus est: precedet vos in galileaz ibi
eū videbitis all'a all'a. V. Et valde mane vna
sabbatorum veniunt ad monumentum orto
iam sole: 7 introeuntes viderunt iuuenez se
dentez in dextris: qui dixit illis. Jesum quē.

HIc est lapis qui repro- Lectio. iii.
batus est a vobis edificantibus:
qui factus est in caput anguli: 7 non est
in alio aliquo salus. Nec enim nomen
aliud est sub celo datuz hoibus in quo
oporteat vos saluos fieri. Uidētes aūt
petri cōstantiam 7 ioānis: cōperto q̄
hoies essent sine litteris 7 ydiote admi
rabant: 7 cognoscebant eos quoniaz
cum iesu fuerāt. Hoiem quoq3 viden-
tes

tes stantẽ cum eis q curatus fuerat: ni/
hil poterant cõtradicere. Iusserũt aũt
eos foras extra cõciliũ secedere: 7 cõ
ferebãt ad inuicẽ dicentes. Quid facie
mus hoibus istis? Qm̃ quidẽ notum
signum factũ est p eos: oibus habitan
tibus hierusalẽ. Manifestum est: 7 nõ
possumus negare. Sed ne amplius di
uulget in pplm cõmĩnemus eis: ne vl
tra loquant in noie hoc vlli hoiuz. Et
vocantes eos: denũciauerunt ne oino
loquerent: nec docerent in noie iesu.
R. Congratulamini mihi oẽs qui diligitis
dñm. qr quẽ querebã apparuit mihi. Et duz fle
rem ad monumẽtũ vidi dñm meum allã allã.
V. Recedentibus discipulis nõ recedebã: 7
amoris eius igne succensa ardebam desyde
rio. Et dum flerem ad. Lectio tertia.

Petrus vero 7 ioãnes rñdẽtes di
xerunt ad eos. Si iustum est in cõ
spectu dei vos potius audire q̃ deuz:
iudicate. Nõ eni possum⁹ que vidimus
7 audiuimus: nõ loqui. Et illi cõminã
tes dimiserunt eos: nõ inuenientes quo
modo punirẽt eos pp̃ter pplm: quia
oẽs clarificabant id qd factum fuerat
in eo qd acciderat. Annorum eni erat
amplius q̃draginta hõ: in quo factuz
erat signuz istud sanitatis. Dimissi aũt
venerunt ad suos: 7 annũciauerũt eis
quãta eos principes sacerdotũ 7 senio
res dixissent. Qui cuz audissent vnani/
miter leuauerunt vocem ad dñm 7 di
xerunt. Tu dñe qui fecisti celum 7 ter/
rã mare 7 oia que in eis sunt: q spiritu
scõ p os patris nr̃i dauid pueri tui di
xisti. Quare fremuerunt gentes 7 po/
puli meditati sunt inania? Astiterunt
reges terre 7 pncipes cõuenerunt in
vnuz aduersus dñm 7 aduersus xp̃m
eius. Conuenerũt eniz vere in ciuitate
ista aduersus scm̃ puerum tuũ iesum
quẽ vnxisti: herodes 7 pontius pilat⁹
cum gẽtibus 7 pplis israel: facere que
manus tua 7 cõsilium tuũ decreuerũt
fieri: 7 nunc dñe respice minas eoꝝ: 7
da seruis tuis cũ oi fiducia loqui ver/
bum in eo q manũ tuam extendas ad
sanitates: 7 signa 7 prodigia fieri p no
men sancti filij tui iesu. Ad vesp. añ.
Allã allã allã. ps. Cõfitebor. Cũ reli. 40.
Sabbato ad noctur. inuitato. 7 hym.
vt supra. añã. Alleluia alleluia alleluia.
ps. Cantate. cum rel. 32. Lectio pma.

Et cũ orassent motus est locus in
quo erãt ꝯgregati: 7 repleti sũt
oẽs spũ scõ: 7 loquebant verbũ dei cũ
fiducia. Multitudinis autẽ credẽtiuz
erat cor vnũ 7 aia vna. Nec quisq̃ eoꝝ
que possidebat aliqd suũ esse dicebat:
sed erãt illis oia coia. Et v̄tute magna
reddebãt apl̄i testimoniũ resurrectio/
nis iesu xp̄i dñi nr̄i: 7 grã magna erat i
oibus illis. Neq3 eniz quisq̃ egẽs erat
inter illos. Quotquot eniz possessores
agroꝝ aut domoꝝ erãt vendẽtes affe
rebãt precia eoꝝ que vendebãt: 7 po/
nebãt ante pedes aploꝝ. Diuidebatur
autez singulis prout cuiq3 opus erat.
Joseph autẽ qui cognominat⁹ est bar/
sabas ab apl̄is: qd est iterpretatũ filius
cõsolatiõis: leuites cyprius gñe cũ ha
beret agrũ vẽdidit eũ: 7 attulit p̄ciũ: 7
posuit ãte pedes aploꝝ. R. Uirtute ma
gna reddebãt apl̄i. Testimoniũ resurrectiõis
iesu xp̄i dñi nr̄i allã allã. V. Repleti q̃dẽ spũ
scõ loq̃bãt cũ fiducia verbũ dei. Testi. L. ij.

Uir autẽ qdã noie ananias cũ sa/
phyra vxore sua vẽdidit agruz
7 fraudauit de p̄cio agri cõscia vxore
sua: 7 afferens partẽ quãdã ad pedes
aploꝝ posuit. Dixit aũt petrus ad eũ:
Anania cur tentauit sathanas cor tuũ
mẽtiri te spiritui scõ: vt fraudares de
precio agri? Nõne manẽs tibi mane/
bat: 7 venũdatũ in tua erat potestate?
Quare posuisti in corde tuo hãc rem?
Non es mẽtitus hoibus sed deo. Au/
diens autẽ ananias hec verba cecidit
7 expirauit. Et fact⁹ est timor magnus:
in oẽs qui audierãt. Surgentes autez
iuuenes amouerunt eũ 7 efferentes se
pelierunt. R. Tulerũt dñm meũ 7 nescio
vbi posuerũt eũ: dicũt ei angeli: mulier quid
ploras: surrexit sicut dixit. Precedet vos i ga
lileam ibi eũ videbitis allã allã. V. Cum er/
go

go fleret inclinauit se ⁊ prospexit in monumentum: ⁊ vidit duos angelos in albis sedentes qui dicunt ei. Precedet. Lectio.iij.

Factũ est autẽ quasi horarũ triũ spatiũ: ⁊ vxor ipsius nesciẽs qḋ factum fuerat introijt. Dixit autẽ ei petrus. Dic mihi mulier: Si tanti agrũ vendidistis? At illa dixit. Etiã tanti. Petrus autẽ ait ad eã. Quid vtiq̃ cõuenit vobis tentare spiritũ dñi? Ecce pedes eoꝝ qui sepelierũt virũ tuũ ad ostiũ: ⁊ efferent te. Et cõfestim cecidit ad pedes eius: ⁊ expirauit. Intrantes autẽ iuuenes inuenerũt illã mortuã: ⁊ extulerũt ⁊ sepelierũt ad virũ suũ. Et factus est timor magnus in vniuersa ecclesia: ⁊ i oẽs qui audierũt hec. Per manus autẽ aplõꝝ fiebãt signa ⁊ prodigia multa in plebe. Et erant vnanimiter oẽs in porticu salomonis. Ceterorum autẽ nemo audebat cõiungere se illis sed magnificabat eos pp̃ls. Magis aũt augebat̃ credẽtiũ in dño multitudo viroꝝ ac mulierũ ita vt in plateas eijcerẽt infirmos: ⁊ ponerẽt in lectulis ⁊ grabatis: vt veniẽte petro saltem vmbra illius obũbraret quẽq̃ illorum: ⁊ liberarẽtur ab infirmitatibus suis. Ad vesperas añ. Alla alleluia alla. ps̃. Benedictus. Cum rel. Capitulũ.

1.pe. ca.2. Charissimi. Christus passus est ꝓ nobis vobis relinquẽs exẽplũ: vt sequamini vestigia eius qui peccatũ nõ fecit: nec inuẽtus est dolus i ore ei⁹. Hym. Ad cenã. fol.14. ℣. Mane nobiscũ dñe alla. ℟. Qm̃ aduesperascit alleluia. Ad mg̃t añ. Ego sum pastor ouiũ: ego sum via veritas ⁊ vita: ego suũ pastor bon⁹ ⁊ cognosco meas: ⁊ cognoscũt me mee al. al. Orõ.

Deus qui in filij tui humilitate iacentẽ mũdũ erexisti: fidelib⁹ tuis ꝑpetuã ꝯcede letitiã: vt quos ꝑpetue mortis eripuisti casibus: gaudijs facias sempiternis perfrui. Per eundẽ.

Dñica.ij.post pascha. Ad inu. Surrexit dñs ve al. Hym. Rex eterne dñe. fol.14. Añ. Alla lapis. vt in psal. fol.1. ℣. Surrexit dñs de sepulchro al. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno alla. Ponit liber apocal. ⁊ legitur p duas hebdõas. L.j.

ca.1. Apocalypsis iesu xp̃i: quã dedit illi deus palã facere seruis suis q̃ oportet fieri cito: ⁊ significauit mittẽs ꝑ angelũ suũ seruo suo ioãni: qui testimoniũ ꝑhibuit verbo dei: ⁊ testimoniũ iesu xp̃i quecũq̃ vidit. Beatus qui legit ⁊ qui audit verba ꝓphetie hui⁹: ⁊ seruat ea que in ea scripta sunt. Tempus eni prope est. Ioãnes septẽ ecclesijs que sunt in asya. Grã vobis ⁊ pax ab eo qui est: ⁊ qui erat ⁊ qui vẽturus est: ⁊ a septẽ spiritibus q in conspectu throni eius sunt: ⁊ a iesu xp̃o qui est testis fidelis: primogenitus mortuoꝝ ⁊ princeps regũ terre. Qui dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo: ⁊ fecit nos regnũ ⁊ sacerdotes deo patri suo. Ipsi gloria ⁊ iperiũ in secula sclõꝝ amẽ. Et ecce venit cũ nubibus: ⁊ videbit eũ ois oculus: ⁊ q eũ pupugerũt. Et plãgẽt se sup eũ oẽs tribus terre: etiã amen. Ego sũ alpha ⁊ o: pricipiũ ⁊ finis dicit dñs deus: q ẽ: ⁊ q erat: ⁊ q vẽturus ẽ oĩps. ℟. Dignus es dñe accipere librũ ⁊ apire signacula eius: qm̃ occisus es ⁊ redemisti nos deo: In sanguine tuo alla. ℣. Fecisti eni nos deo nostro regnũ ⁊ sacerdotiũ. In sanguie. Lectio.ij.

Ego ioãnes frater vester ⁊ particeps in tribulatiõe ⁊ regno ⁊ patientia in xp̃o iesu: fui in insula que vocatur pathmos: ꝓpter verbũ dei ⁊ testimoniũ iesu xp̃i. Fui i spũ i dñica die. Et audiui post me vocẽ magnã tanq̃ tube dicẽtis. Qḋ vides scribe in libro ⁊ mitte septẽ ecclesijs que sunt in asya: epheso: ⁊ smyrne. ⁊ pergamo: ⁊ thyatyre: ⁊ sardis: ⁊ philadelphie: et laodicie. Et cõuersus sum: vt viderẽ vocẽ que loquebat̃ mecũ. Et ꝯuersus vidi septẽ candelabra aurea: et in medio septem candelabroꝝ aureoꝝ similẽ filio hoĩs vestitũ podere: et ꝑcinctũ ad mamillas çona aurea. Caput autẽ eius et capilli erant candidi tanq̃ lana alba et tanq̃ nix: ⁊ oculi ei⁹ velut flãma ignis:

⁊ pedes

7 pedes eius similes aurichalco sicut in camino ardenti: 7 vox illius tanq̃ aqua rũ multarũ. Et habebat i dextera sua stellas septe͂: 7 de ore eius gladius ex vtraq̃ parte acut⁹ exibat: 7 facies eius sicut sol cũ lucet in virtute sua. Et cum vidissem eũ cecidi ad pedes eius tanq̃ mortuus. Et posuit dexterã suam sup me dicens. Noli timere: ego sum primus 7 nouissimus 7 viuus 7 fui mortuus. Et ecce sum viuens in secula seculorum: 7 habeo claues mortis 7 iferni.

2 ℟. Ego sicut vitis fructificaui suauitatem odoris all'a. Transite ad me oẽs qui cõcupiscitis me 7 a generatiõibus meis adimplemini: all'a all'a. ℣. In me oĩs gratia vite 7 veritatis: in me oĩs spes vite 7 virtutis. Trãsite.

Scribe ergo que vidisti: 7 L. iij. que sunt: 7 oportet fieri post hec. Sacramentũ septẽ stellarũ quas vidisti in dextera mea: 7 septẽ cãdelabra aurea. Septẽ stelle angeli sunt septẽ ecclesiarũ: 7 cãdelabra septẽ: septẽ ecclesie sunt. Et angelo ephesi ecclesie scribe. Hec dicit qui tenet septẽ stellas in dextera sua: qui ambulat in medio septe͂ candelabrorũ aureorũ. Scio opa tua 7 laborẽ tuũ 7 patientiã tuã: 7 q̃r nõ potes sustinere malos: 7 tentasti eos qui se dicũt apl'os esse 7 nõ sunt: 7 inuenisti eos mẽdaces. Et patiẽtiã habes. Et sustinuisti eos ꝓpter nomẽ meũ 7 nõ defecisti. Sed habeo aduersum te pauca: q̃ charitatẽ tuã primã dereliquisti. Memor esto itaq̃ vnde excideris: 7 age penitẽtiã 7 prima opa fac. Sin aũt venio cito: 7 mouebo candelabrũ tuũ de loco suo: nisi penitẽtiã egeris. Sed hoc habes bonũ: q̃r odisti facta nicholaitarũ: que 7 ego odi. Qui habet aures audiendi audiat: qd spũs dicat ecclesijs. Vincẽti dabo edere de ligno vi

3 te: qđ est in paradiso dei mei. ℟. Audiui vocẽ de celo tanq̃ voce͂ tonitrui magni all'a: regnabit deus nr̃ i eternũ all'a. Q̃r facta est salus 7 virtus 7 potestas xp̃i ei⁹: all'a all'a. ℣. Et vox de throno exiuit dicens: laudem dicite deo nr̃o omnes sc̃i eius: 7 qui timetis deũ pusilli 7 magni. Quia In .ij. noc. vt in psal. folio.3. Lectio quarta.

Et angelo ecclẽe smyrne scribe. Hec dicit p̃mus 7 nouissimus qui fuit mortuus 7 viuit. Scio tribulationem tuã 7 paupertatẽ tuã: sed diues es 7 blasphemaris ab his qui se dicũt iudeos esse 7 nõ sunt: sed sunt synagoga sathane. Nihil horũ timeas: que passurus es. Ecce missurus est dyabolus ex vobis in carcerẽ vt tẽtemini: 7 habebitis tribulationẽ diebus decem. Esto fidelis vsq̃ ad mortẽ: 7 dabo tibi corona͂ vite. Qui habet aures audiẽdi audiat qd spũs dicat ecclesijs. Qui vicerit nõ ledet a morte secũda. Et angelo ꝑgami ecclesie scribe. Hec dicit q habet rũpheã ex vtraq̃ parte acutã. Scio vbi habitas vbi sedes ẽ sathane: 7 tenes nomẽ meum 7 nõ negasti fidẽ meam. Et in diebus illis antiphas testis meus fidelis q occisus est apud vos vbi sathanas habitat. Sed habeo aduersus te pauca: q̃r habes illic tenentes doctrinã balaam: qui docebat balac mittere scandalum corã filijs israel: edere 7 fornicari. Ita habes 7 tu tenentes doctrinam nicholaitarũ. Similiter penitentiam age. Si quo minus veniã tibi cito 7 pugnabo cũ illis in gladio oris mei. Qui habet aures audiendi audiat: qd spũs dicat ecclẽijs. Vincẽti dabo ei mãna absconditũ: 7 dabo illi calculũ candidum: 7 in calculo nomẽ nouum scriptum: qđ nemo scit nisi q accipit. ℟. 4

Locut⁹ est ad me vnus ex septem angelis dicens: veni ostendã tibi nouã nuptã sponsam agni. Et vidi hierusalẽ descẽdẽtẽ de celo ornatam monilib⁹ suis: all'a all'a all'a. ℣. Et sustulit me in spũ in montẽ magnũ 7 altũ. Et.

Et angelo thiatyre ecclẽe L. v. scribe: hec dicit filius dei qui habet oculos vt flãma ignis 7 pedes ei⁹ similes aurichalco. Noui opa tua: 7 charitatẽ 7 fidẽ 7 ministeriũ 7 patientiam tuã: 7 opera tua nouissima plura priorib⁹: sed habeo aduersus te pauca q̃r p̃mittis mulierẽ iezabel que se dicit

cit ꝓphetã docere ⁊ seducere seruos meos fornicari: ⁊ mãducare de ydolothitis. Et dedi ei tẽpꝰ vt penitẽtiã ageret: ⁊ non vult penitere a fornicatione sua. Ecce mitto eã in lectũ: ⁊ q mechantur cũ ea erũt in tribulatiõe maxima: nisi penitẽtiã egerint ab opibus suis: ⁊ filios eius iterficiã in mortem ⁊ scient oẽs eccl'ie q2 ego sum scrutãs corda ⁊ renes: ⁊ dabo vnicuiq3 vestrũ ſm opa sua. Uobis aũt dico ⁊ ceteris q thiatyre estis. Quicũq3 nõ habẽt doctrinam hanc qui nõ cognouerũt altitudinẽ sathane quẽadmodũ dicunt: nõ mittã sup vos aliud põdus tamẽ id qđ habetis tenete donec veniã. Et q vicerit ⁊ q custodierit vsq3 i finẽ opa mea: dabo illi potestatẽ sup gẽtes ⁊ reget eas in virga ferrea: ⁊ tanq̃ vas figuli cõfringent: sicut ⁊ ego accepi a p̃re meo: ⁊ dabo illi stellã matutinã. Qui habet aures audiendi audiat: qđ spũs dicat ecclesijs. ℟. Audiui vocẽ i celo angeloꝝ multorũ dicentiũ. Timete dñm ⁊ date claritatẽ illi: ⁊ adorate eũ qui fecit celũ ⁊ terrã mare ⁊ fontes aquarũ all'a all'a. ℣. Uidi angelũ dei fortẽ volantẽ p medium celum voce magna clamantẽ ⁊ dicentem. Timete. Lectio. vj.

c. 3. Et angelo eccl'ie sardis scribe: hec dicit q habet septẽ spũs dei ⁊ septem stellas. Scio opa tua: q2 nomen habes q̃ viuas ⁊ mortuus es. Esto vigilans ⁊ cõfirma cetera que moritura erãt. Nõ eni inuenio opa tua plena corã deo meo. In mẽte ergo habe qualiter accepis ⁊ audieris: ⁊ serua ⁊ penitentiã age. Si ergo nõ vigilaueris: veniã ad te tanq̃ fur ⁊ nescies qua hora veniam ad te. Sed habes pauca noĩa in sardis: q nõ inquinauerũt vestimenta sua: ⁊ ambulabũt mecũ in albis: q2 digni sunt. Qui vicerit sic vestiet' vestimentis albis: ⁊ nõ delebo nomẽ eius de libro vite: ⁊ cõfitebor nomen eius corã p̃re meo ⁊ corã angelis eius. Qui habet aures audiẽdi audiat: qđ spũs dicat eccl'ijs. Et angelo philadelphie eccl'ie scribe. Hec dicit sctũs ⁊ verus q habet clauẽ dauid: q apit ⁊ nemo claudit: claudit ⁊ nemo apit. Scio opa tua. Ecce dedi corã te ostium aptũ: qđ nemo potest claudere: q2 modicã habes virtutẽ: ⁊ seruasti ꝟbum meũ: ⁊ non negasti nomẽ meũ. Et ecce dabo de synagoga sathane: q dicunt se iudeos eẽ ⁊ nõ sunt: s3 mentiunt'. Ecce faciã vt illi veniant ⁊ adorent ante pedes tuos: ⁊ sciẽt q2 ego dilexi te. Q̃m seruasti verbũ patientie mee: ⁊ ego seruabo te ab hora tẽtationis que vẽtura est in orbẽ vniuersum tentare habitãtes in terra. ℟. Ueniens a libano q̃3 pulchra facta est all'a. Et odor vestimẽtorũ eiꝰ sup oĩa aromata: all'a all'a. ℣. Fauus distillãs labia eius mel ⁊ lac sub ligua eiꝰ. Et. In. iij. noc. i psal. 5.

c. 10. In illo tẽpore. Dixit iẽ. Scđz ioã. sus phariseis. Ego sũ pastor bonus. Bonus pastor aiam suã ponit pro ouibus suis. Et reliqua. Homelia sancti gregorij. pape. Lectio. vij.

Audistis frẽs charissimi ex lectiõne euãgelica eruditionẽ vestrã: audistis ⁊ periculũ nr̃m. Ecce enim is q nõ ex accidenti dono: sed essentialiter bonus est dicit. Ego sum pastor bonꝰ. atq3 eiusdem bonitatis formã quã nos imitemur: adiũgit dicẽs. Bonus pastor aiam suã ponit ꝓ ouibus suis. Fecit qđ monuit: ostẽdit qđ iussit. Bonus pastor ꝓ ouibꝰ suis aiam suã posuit: vt in sacro nr̃o corpus suũ ⁊ sanguinem verteret: ⁊ oues quãs redemerat carnis sue alimento satiaret. Ostensa nobis est igitur de contẽptu mortis via quã sequamur: apposita forma cui imprimamur. Primũ nobis est exteriora nr̃a misericorditer ouibꝰ eius impẽdere. Postremũ ꝟo si necesse est etiã vitã nr̃am ꝓ eisdẽ ouibus ministrare. A primo aũt hoc minimo: puenit' ad postremũ maius. ℟. Decãtabat populus israel all'a: ⁊ vniuersa multitudo iacob canebat legitime. Et dauid cũ cãtoribꝰ cytharã pcutiebat in domo dñi ⁊ laudes deo canebat all'a all'a. ℣. Sctificati sunt ergo sacerdotes ⁊ leuite: ⁊ vniuersus israel deducebat arcam

arcã federis dñi in iubilo. Et dauid. L.viij.

Sed cum incõparabiliter lõge sit aia melius qua viuim⁹: a terrena substãtia quam exterius possidemus: qui nõ dat ꝓ ouibus substantiã suam: quãdo ꝓ his daturus est aiam suã? Et sunt nõnulli qui dũ plus terrenã substãtiam ꝙ oues diligũt: meritum pastoris perdunt. De qbus ꝓtinus subdit. Mercenarius aũt ⁊ qui nõ est pastor: cui⁹ nõ sunt oues ꝓprie: videt lupũ venientẽ: ⁊ dimittit oues ⁊ fugit. Nõ pastor sed mercenari⁹ vocat: q non pro amore itimo oues dñicas: sed ad tpales mercedes pascit. Mercenarius qppe est: q locũ qdẽ pastoris tenet sed lucra aiarũ nõ qrit. Terrenis cõmodis inhiat: honore ꝑlatiõis gaudet: tpalibus lucris pascit: impẽsa sibi ab hoibus reuerẽtia letat. Iste sunt eteni mercedes mercenarij: vt ꝓ eo ipso qđ in regimine laborat: hic quod querit inueniat: ⁊ ab hereditate gregis in posterũ alienus existat. R. Vidi portã ciuitatis ad orientẽ positã: ⁊ aplorũ noia ⁊ agni super eã scripta. Et sup muros eius angelorũ custodiã all'a. R. Vidi celũ nouũ ⁊ terrã nouã: ⁊ ciuitatẽ nouã descendẽtẽ de celo. Et.

Utrũ vo pastor sit an mer- L.ix. cenarius cognosci veraciter nõ potest: si occasio necessitatis deest. Trãquillitatis enĩ tpe: plerũqꝫ ad gregis custodiã sicut verus pastor sic ⁊ mercenari⁹ cõstat: sed lupus veniẽs indicat: quo qsqꝫ aio sup gregis custodiã stabat. Lupus eteni sup oues venit: quilibet iniustus ⁊ raptor fideles quosqꝫ atqꝫ humiles opprimit. Sꝫ is qui pastor esse videbat ⁊ nõ erat: relinqt oues ⁊ fugit: qꝛ dũ sibi ab eo ꝑiculũ metuit: resistere eius iniustitie non ꝓsumit. Fugit aũt nõ mutãdo locũ: ſꝫ subtrahẽdo solatiũ. Fugit qꝛ iniustitiã vidit: ⁊ tacuit. Fugit qꝛ se sub silẽtio abscõdit. Quib⁹ bene ꝑ ꝓphetã dr. Nõ ascẽdistis ex aduerso: neqꝫ opposuistis murũ ꝓ domo israel: vt staretis in ꝑlio in die dñi. Ex aduerso qppe ascendere est qbusli- bet ptãtibus praua agẽtibus: ratiõis libera voce cõtraire. Et in die dñi pro domo israel in ꝑlio stamus: ac murum opponim⁹: si fideles inocentes cõtra puersorũ iniustitiã ex iustitie auctoritate vindicamus. Qđ qꝛ mercenari⁹ nõ facit: cũ venientẽ lupũ viderit fugit. R. Ostendit mihi angelus fontẽ aque viue: ⁊ dixit ad me all'a. Hic deum adora: all'a all'a all'a. V. Postq̃ audissem ⁊ vidissẽ cecidi vt adorarẽ ante pedes angeli q̃ mihi hec ostendebat: ⁊ dixit mihi. Hic. R. Vidi hierl'm descendẽtẽ de celo ornatã auro mũdo ex lapidibus preciosis intextã. All'a all'a. V. Et erat structura muri eius ex lapide iaspide: ipsa vo auro mũdo simile vitro mũdo. All'a. R. In diademate capitis aaron lapides ꝑciosi fulgebãt. Dũ ꝑficeret opus dei all'a all'a all'a. V. In veste eni poderis quã habebat tot⁹ erat orbis terrarũ: ⁊ parentũ magnalia i quatuor ordinibus lapidũ sculpta erant Dũ. R. Platee tue hierl'm sternent auro mũdo all'a: ⁊ cãtabit in te canticũ letitie all'a. Et p oẽs vicos tuos ab vniuersis dicetur all'a all'a. V. Luce splẽdida fulgebis: ⁊ oẽs fines terre adorabũt te. Ad lau. añ. All'a. Cum rel. vt in ꝓcedenti dñica. Cap. Charissimi: xp̃s passus. Hy. Aurora lucis. ⁊ V. fol. 19. Ad bñ. añ. Ego sum pastor ouiũ: ego sum via veritas ⁊ vita: ego sum pastor bonus: ⁊ cognosco oues meas: ⁊ cognoscũt me mee all'a all'a. Oratio. Deus qui in filij. Ad. iij. capl'm. Charissimi: xp̃s passus est pro. R. br. Surrexit dñs de sepulchro: All'a all'. V. Qui pro nobis pepẽdit i ligno. R. All'a. V. Gloria. R. Surrexit. V. Surrexit dñs vere all'a. R. Et apparuit simoni alleluia.

Tradebat aũt iudicãti Ad. vi. cap. i. pe. se iniuste: qui peccata nr̃a ipse c. 2. ptulit in corpe suo sup lignũ: vt pctis mortui iustitie viuamus: cuius liuore sanati sum⁹. R. br. Surrexit dñs ve: All'. alleluia. V. Et apparuit simoni. R. All'a. V. Gloria. R. Surrexit. V. Gauisi sunt discipuli alleluia. R. Viso dño all'a. Ad. ix. cap.

Eratis enim sicut oues errantes: vt su. sed conuersi estis nunc ad pastores ⁊ episcopũ animarũ vestrarum. R. bre.

R. bre. Gauisi sunt discipuli. Alla alla. V. Viso dño. R. Alla. V. Gloria. R. Gauisi. V. Mane nobiscū dñe alla. R. Qm̄ aduesperascit alla. Ad vespas. cap. Charissimi xp̄s passus. Hy. Ad cenā. ⁊ V. fol. 119. Ad magt̄ aña. Ego sum pastor bonus qui pasco oues meas ⁊ p ouibus meis pono aiam meā alla. Orō. Deus qui in filij. Fer. hebdōam. Ad magrañ. Pastor bonus aiam suam ponit p ouibus suis alla. Añ. Mercenari⁹ aūt cuius nō sunt oues p prie videt lupū veniētē: ⁊ dimittit oues ⁊ fugit: ⁊ lupus rapit ⁊ dispergit oues alla. Añ. Sicut nouit me pater ⁊ ego cognosco patrē: ⁊ aiam meam pono p ouibus meis alla. Añ. Et alias oues habeo que nō sunt ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me adducere: ⁊ vocem meā audiēt: ⁊ fiet vnum ouile ⁊ vnus pastor alla. Añ Mercenari⁹ aūt ⁊ qui nō est pastor cuius nō sunt oues pprie: videt lupū venientē ⁊ dimittit oues ⁊ fugit. alla. Infra hebdomadaz. L. j.

c.iii.b Ecce venio cito. Tene quod habes: vt nemo accipiat coronā tuam. Qui vicerit faciā illum colūnā in templo dei mei: ⁊ foras nō egredietur ampli⁹. Et scribā sup eū nomē dei mei: ⁊ nomē ciuitatis noue hierl'z que descēdit de celo a deo meo: ⁊ nomen nouū meū. Qui habet aures audiēdi audiat: qd spūs dicat eccl'ijs. Et angelo laoditie ecclesie scribe. Hec dicit amē testis fidelis ⁊ verus: qui est pncipiū creature dei. Scio opa tua qr neqz frigidus es neqz calidus. Utinaz frigidus esses aut calidus. Sz qr tepidus es: ⁊ neqz frigidus neqz calid⁹ incipiā te euomere ex ore meo qr dicis q̄ diues sū ⁊ locupletat⁹ ⁊ nullius egeo: ⁊ nescis qr tu es miser ⁊ miserabilis: ⁊ pauper cecus ⁊ nudus. Lcō. ij.

Suadeo igit tibi emere a me aurū ignitū pbatum: vt locuples fias: ⁊ vt vestimētis albis induaris: ⁊ nō appareat cōfusio nuditatis tue. Et colyrio inunge oc'los tuos vt videas. Ego quos amo arguo ⁊ castigo. Emulare ergo: ⁊ penitētiā age. Ecce sto ad ostiū ⁊ pulso. Si qs audierit vocē meā: ⁊ apuerit ianuā: introibo ad illū: ⁊ cenabo cū illo: ⁊ ille mecū. Qui vicerit: dabo illi sedere mecū in throno meo: sicut ego vici ⁊ sedi cū patre meo in throno eius. Qui habet aures audiendi audiat: qd spūs dicat ecclesijs. Lectio. iij. ca. 4.

Post hec vidi: ⁊ ecce ostiū aptū in celo ⁊ vox prima quā audiui tanq̄ tube loquētis mecū: dicēs. Ascēde huc ⁊ ostendā tibi que oportet fieri cito. Post hec statiz fui in spū: ⁊ ecce sedes posita in celo: ⁊ supra sedē sedens: ⁊ q sedebat similis erat aspectui lapidis iaspidis ⁊ sardinis. Et iris erat in circuitu sedis: similis visionis smaragdine. Et in circuitu sedis sedilia vigintiquatuor ⁊ super thronos vigintiquatuor sedentes circumamicti vestimētis albis: ⁊ in capitib⁹ eorū coronas aureas. Et de throno pcedebāt fulgura: ⁊ voces. ⁊ tonitrua. Et septē lampades ardentes ante thronuz: que sunt septem spūs dei. Et in cōspectu sedis tanq̄ mare vitreū: simile crystallo. Et in medio sedis ⁊ in circuitu sedis quatuor aialia: plena oculis ante ⁊ retro. Et aial primū simile leoni. Et secūdum aial simile vitulo. Et tertiū animal habens faciē quasi hois. Et quartum animal simile aquile volanti. Lectio prima.

Et quatuor aialia singula eorum habebāt alas senas: ⁊ in circuitu ⁊ intus plena sunt oculis: ⁊ requiē nō habebant die ac nocte dicentia. Sanctus scūs scūs dñe deus oipotēs: q erat: ⁊ q est: ⁊ qui vēturus est. Et cū darēt illa aialia gloriā ⁊ honorē ⁊ bñdictionem sedenti sup thronū viuēti in scl'a seculorū: pcidebāt vigintiquatuor seniores ante sedentez in throno: ⁊ adorabant viuentē in secula scl'orū. Et mittebant coronas ante thronū dicētes. Dignus es dñe deus noster accipe gloriā ⁊ honorē ⁊ virtutē: qr tu creasti oia: ⁊ propter volūtatē tuā erāt ⁊ creata sūt. L. ij. ca. 5.

Et vidi in dextera sedentis super thronū librū scriptū intus ⁊ foris: signatū sigillis septē. Et vidi angelum

lũ fortē p̄dicantē voce magna. Quis dignus est ap̄ire librũ: ⁊ soluere signacula eius: Et nemo poterat in celo: neq̃ in terra: neq̃ subtus terrã ap̄ire librũ: neq̃ respicere illũ. Et ego flebã multũ quoniam nemo dignus inuentus est aperire librum: neq̃ videre eum. Et vnus de senioribus dixit mihi. Ne fleueris: ecce vicit leo d̄ tribu iuda radix dauid ap̄ire librum: ⁊ soluere septem signacula eius. Lectio tertia.

Et vidi ⁊ ecce in medio throni ⁊ q̃tuor aialiũ: ⁊ in medio seniorũ agnũ stãtē tanq̃ occisum: habentē cornua septē: ⁊ oculos septem: que sunt septem sp̄ũs dei missi in oēm terram. Et venit: ⁊ accepit de dextera sedentis in throno librũ. Et cũ ap̄uisset librũ quatuor aīalia: ⁊ vigintiq̃tuor seniores ceciderunt coram agno: habentes singuli cytharam ⁊ phialas aureas plenas odoramentorũ: que sunt orōẽs sanctorũ. Et cantabant canticum nouum dicentes. Dignus es dñe deus accipere libr̃ ⁊ aperire signacula eius quoniam occisus es: ⁊ redemisti nos deo ĩ sanguine tuo: ex omni tribu ⁊ lingua ⁊ populo ⁊ natiōe: ⁊ fecisti nos deo nostro regnum ⁊ sacerdotes: ⁊ regnabimus super terrã. Lectio p̄ma.

Et vidi ⁊ audiui vocem angelorũ multorũ in circuitu throni ⁊ aīaliũ ⁊ seniorũ: ⁊ erat numerus eorũ milia miliũ dicentiũ voce magna. Dignus est agnus q̃ occisus est accipere virtutē: ⁊ diuinitatē: ⁊ sapiētiã: ⁊ fortitudinẽ: ⁊ honorē: ⁊ gloriã: ⁊ bñdictionē: ⁊ oēm creaturã que in celo est: ⁊ sup̄ terrã: ⁊ sub terra: ⁊ que sunt in mari: ⁊ que in eo sunt: oēs audiui dicētes sedēti ĩ throno ⁊ agno. Bñdictio: ⁊ honor: ⁊ glīa: ⁊ potestas: in scl'a seculorũ amē. Et q̃tuor aīalia dicebãt amen. Et vigintiq̃tuor seniores ceciderũt in facies suas: ⁊ adorauerũt viuentē in scl'a sclorũ. L. ij.

Et vidi q̃ aperuisset agnus vnũ de septem sigillis: ⁊ audiui vnũ de quatuor animalibus dicens tanq̃ vocē tonitrui. Ueni ⁊ vide. Et vidi. Et ecce equus albus: ⁊ qui sedebat sup̄ illum habebat arcum: ⁊ data est ei corona: ⁊ exiuit vincens vt vinceret. Et cum apperuisset sigillum secundum: audiui secundum animal dicens. Ueni ⁊ vide. Et exiuit alius equus rufus: ⁊ qui sedebat super eum datum est ei vt sumeret pacem de terra: ⁊ vt inuicem se interficiant: ⁊ datus est illi gladius magnus. Lectio tertia.

Et cum aperuisset sigillum tertium: audiui tertium animal dicens. Ueni ⁊ vide. Et ecce equus niger: ⁊ qui sedebat super eum habebat stateram in manu sua: ⁊ audiui tanq̃ vocem in medio quatuor animaliũ dicentẽ. Bilibris tritici denario vno: ⁊ tres bilibres hordei denario vno: ⁊ vinum ⁊ oleum ne leseris. Et cum ap̄uisset sigillum quartũ audiui vocē quarti animalis dicētis. Ueni ⁊ vide. Et ecce equus pallidus: ⁊ qui sedebat sup̄ eum nomē illi mors ⁊ infernus sequebatur eum. Et data est illi potestas super quatuor partes terre interficere gladio: fame: ⁊ morte: ⁊ bestijs terre.

Et cum aperuisset quintum L. j. sigillũ: vidi subtus altare dei animas interfectorũ p̄pter verbum dei ⁊ p̄pter testimoniũ quod habebãt: ⁊ clamabant voce magna dicentes. Usquequo domine sanctus ⁊ verus ⁊ nõ iudicas: ⁊ non vindicas sanguinẽ nostrum de his qui habitãt in terra? Et date sũt illis singule stole albe: ⁊ dictũ est illis vt requiescerent tempus adhuc modicũ: donec impleatur numerus conseruorum ⁊ fratrum eorum: q̃ interficiendi sunt sicut ⁊ illi. Lectio. ij.

Et vidi cum aperuisset sigillũ sextum: ⁊ ecce terremotus factus est magnus. Et sol factus est niger tanq̃ saccus cilicinus: ⁊ luna tota facta est sicut sanguis: ⁊ stelle ceciderunt de celo sup̄ terrã: sicut ficus emittit grossos suos cũ a vēto magno mouet̃: ⁊ celũ recessit sicut liber inolutus: oīs mõs ⁊

insule de loco suo mote sunt. Et reges terre et pncipes: et tribuni: et diuites: 7 fortes: 7 ois seru9 7 liber absconderūt se in speluncis et petris mōtiū: 7 dicunt mōtib9 7 petris cadite sup nos: 7 abscondite nos a facie sedentis sup thronū: 7 ab ira agni: qm̄ venit dies magn9 ire ipsorū: 7 qs poterit stare.

Lcō. vj. Post hec vidi q̄tuor angelos stātes sup q̄tuor angulos terre: tenentes q̄tuor ventos terre ne flarent sup terrā: neq3 supra mare: neq3 i vllā arborem. Et vidi alterū angelū ascēdentē ab ortu solis habentē signū dei viui: et clamauit voce magna quatuor angelis: qbus datū est nocere terre et mari dicens. Nolite nocere terre et mari neq3 arboribus: quoadusq3 signem9 seruos dei nr̄i in frōtibus eoꝝ.

L. j. Et audiui numerū signatoꝝ. centū q̄draginta q̄tuor milia signati: ex oī tribu filiorū isrl̄. Ex tribu iuda: duodeci3 milia signati. Ex tribu rubē: duodeci3 milia signati. Ex tribu gad: duodeci3 milia signati. Ex tribu asser: duodeci3 milia signati. Ex tribu neptalim: duodecim milia signati. Ex tribu manasse: duodecim milia signati. Ex tribu simeon: duodecim milia signati. Ex tribu leui: duodecim milia signati. Ex tribu ysachar: duodecim milia signati. Ex tribu çabulon: duodeci milia signati. Ex tribu ioseph duodeci milia signati. Ex tribu beniamin: duodecim milia signati.

Lectio. ij. Post hec vidi turbā magnā quā dinumerare nemo poterat: ex oībus gētibus et tribub9 et linguis et ppl̄is: stātes ante thronū i cōspectu agni amicti stolis albis: et palme i manib9 eoꝝ. Et clamabāt voce magna dicētes. Salus deo nr̄o: qui sedet sup thronum: et agno. Et oēs angeli stabāt in circuitu throni et seniorū et q̄tuor aīaliū: et ceciderūt in cōspectu throni in facies suas: et adorauerūt deū dicētes amē. Bn̄dictio: et claritas: et sapiētia: et grarum actio: honor: et ꝟtus: et fortitudo deo nr̄o: in scl̄a scl̄oꝝ amen.

Lcō. iij. Et respōdens vnus de seniorib9 dixit mihi: q amicti sunt stolis albis: q sunt et vnde venerūt? Et dixi illi. Dn̄e mi tu scis. Et dixit mihi. Hi sunt qui venerunt de tribulatione magna et lauerunt stolas suas: et dealbauerūt eas in sanguine agni. Ideo sunt ante thronū dei: et seruiūt ei die ac nocte in templo ei9. Et q sedet in throno: habitat sup illos. Nō esuriēt neq3 sitiēt amplius: neq3 cadet sup illos sol: neq3 vllus estus. Qm̄ agnus qui in medio throni est reget illos: et deducet illos ad vite fontes aquarū. Et absterget deus oēm lachrymam ab oculis eoꝝ.

Lcō. j. Et cū aperuisset sigilū septimū: factum est silentiū quasi media hora. Et vidi septē angelos stātes in cōspectu dei: et date sunt illis septē tube. Et ali9 angelus venit: 7 stetit āte altare habēs thuribulū aureū in manu sua: et data sunt illi icēsa multa: vt daret de orōnibus sanctorū oīum: sup altare aureū qd̄ est ante thronū dei. Et ascendit fumus incēsorū de orōnib9 scōꝝ: de manu angeli corā deo. Et accepit angelus thuribulū: et iplenit illud de igne altaris: et misit i terrā et fca sūt tonitrua: et voces: et fulgura: et terremot9 magn9.

L. ij. Et septē angeli q habebāt septē tubas: parauerūt se vt tubacanerent. Et prim9 angelus tuba cecinit: et facta est grando et ignis mixta i sanguine: et missum est in terrā. Et tertia pars terre cōbusta ē: et tertia pars arborū cōcremata est: et oē fenū viride cōbustū est. Et scd̄s angelus tuba cecinit: et tanq̄ mōs magnus igne ardens missus est in mare: et facta est tertia pars maris sanguis. Et mortua est tertia pars creature eoꝝ que habebāt aīas i mari: et tertia pars nauiū iterijt.

L. iij. Et tertius angel9 tuba cecinit et cecidit d celo stella magna: ardēs tāq̄ facula: et cecidit i tertiā ptē fluminū et in fontes aquarū. Et nomē stelle dicit absinthyū: et facta est tertia

pars

pars aquarũ in abscinthyum: 7 multi hoies mortui sunt de aqs: q2 amare facte sunt. Et quart9 angel9 tuba cecinit: 7 pcussa ẽ tertia pars solis: 7 tertia ps lune: 7 tertia pars stellarꝫ: ita vt obscuraret tertia pars eorũ: 7 diei nõ luceret pars tertia 7 noctis similiter: 7 vidi 7 audiui vocẽ vnius aquile volãtis p mediũ celũ dicẽtis voce magna. Veh veh: veh: hĩtantib9 in terra: de ceteris vocibus triũ angelorꝫ qui erant tuba cani turi. Sabbato ad vespas caplm.

1. pe. ca. 3 b Charissimi: obsecro vos tãq̃ aduenas 7 pegrinos abstinere vos a carnalib9 desiderijs: q̃ militãt aduersus aiam. Oia vt in dñica pterita. Ad mgt aña. Modicu3 7 nõ videbitis me dicit dñs: iterũ modicũ 7 videbitis me: q2 vado ad patrem alleluia alla. Oratio.

Deus q errãtib9 vt in via3 possint redire iustitie: veritatis tue lumẽ ostẽdis: da cũctis q xpiana pfessiõe cẽsentur: 7 illa respuere q̃ huic inimica sunt noi: 7 ea que sunt apta sectari. Per. d.

ca. 9. a Dñica tertia post pascha. Lcõ. j. Et quint9 angelus tuba cecinit: 7 vidi stellã de celo i terrã cecidisse: 7 data est illi clauis abyssi. Et aperuit puteum abyssi: 7 ascẽdit fum9 putei sicut fumus fornacis magne: 7 obscuratus est sol 7 aer de fumo putei. Et d fumo putei exierũt locuste in terrã. Et data est illis potestas sicut habẽt potestatẽ scorpiones terre: 7 pceptũ est illis ne lẽderẽt fenũ terre: neq3 omne viride: neq3 oẽm arbore3: nisi tm̃ hoies q nõ habẽt signũ dei in frõtib9 eorꝫ: 7 datũ est illis ne occiderẽt eos: sed vt cruciarentur mẽsibus qnque. Et cruciat9 eorꝫ vt cruciat9 scorpij: cũ pcutit hoiem. Et in diebus illis querẽt hoies mortẽ 7 nõ inuenient eã: 7 cupient mori 7 fugiet mors ab ipsis. Et similitudines locustarũ similes eqs paratis in pliũ: 7 sup capita eorꝫ tanq̃ corone similes auro: 7 facies earũ sicut facies hoiũm: 7 habebãt capillos sicut capillos mulierũ: 7 dentes earũ sicut dẽtes leonũ erãt. Et habebant loricas sicut loricas ferreas: 7 vox alarũ earũ sicut vox curruũ equorũ multorꝫ currentiũ in bellũ. Et habebãt caudas similes scorpionũ: 7 aculei erãt in caudis earũ: 7 potestas earum nocere hoib9 mẽsibus qnque. Et habebãt sup se regẽ angelũ abyssi: cui nomẽ hebraice abaddon: grece autẽ appollion: 7 latine habẽs nomẽ extermin ãs. Veh vnũ abijt: ecce veniũt adhuc duo veh post hec. Feria dicunt de dñica p.

Et sextus angel9 tuba Lcõ. ij. cecinit. Et audiui vocẽ vnam ex q̃tuor cornib9 altaris aurei: qd est ante oculos dei dicentem sexto angelo qui habebat tubam. Solue q̃tuor angelos qui alligati sunt in flumine magno euphraten. Et soluti sunt q̃tuor angeli q parati erãt in horã 7 diẽ 7 mẽsem 7 annũ: vt occiderent tertiã partẽ hoiũm. Et numer9 equestris exercit9: vicesies milies dena milia. Audiui numerũ eorũ. Et ita vidi equos in visione: 7 qui sedebãt sup eos habebãt loricas igneas 7 hyacinthinas 7 sulphureas. Et capita equorꝫ erãt tanq̃ capita leonũ: 7 de ore ipsorꝫ pcedit ignis 7 fumus 7 sulphur. Ab his trib9 plagis occisa ẽ tertia pars hoiũm: de igne 7 fumo 7 sulphure: que procedebat ex ore ipsorũ. Potestas eni equorum in ore ipsoru3 est: 7 in caudis eorum. Nã caude illorũ similes serpẽtibus: habẽtes capita: 7 in his nocẽt. Et ceteri hoies q nõ sunt occisi in his plagis: neq3 penitẽtiã egerunt de operibus manuũ suaru3: vt nõ adorarent demonia 7 simulachra aurea: 7 argentea: 7 erea: 7 lapidea: 7 lignea: que neq3 vider̃ possũt: neq3 audire: neq3 ambulare: 7 non egerũt penitentiã ab homicidijs suis: neq3 a veneficijs suis: neq3 a fornicatiõe sua: neq3 a furtis suis. Lectio tertia.

Et vidi aliũ angelum forte3 descendentem de celo amictum nube: 7 iris in capite eius. Et facies eius erat vt sol: 7 pedes eius tanq̃ columna ignis: 7 habebat in manu sua libellum aper-

tum: ⁊ posuit pedē suū dextruʒ supra
mare: sinistrū aūt sup terrā. Et clama-
uit voce magna queādmodū cū leo ru-
git. Et cū clamasset: locuta sunt septē
tonitrua voces suas. Et cū locuta fuis-
sent septē tonitrua voces suas: ego erā
scripturus. Et audiui vocē de celo di-
centē. Signa que locuta sunt septē to-
nitrua: noli ea scribere. Et angel⁹ queʒ
vidi stātē supra mare ⁊ sup terrā: leua-
uit manū suā ad celū ⁊ iurauit p viuen
tē in secula scloꝝ: q creauit celū ⁊ ea q̄
in eo sunt: ⁊ terrā ⁊ ea que in ea sunt: ⁊
mare ⁊ ea que in illo sunt: qꝛ tēpus am
plius nō erit. Sʒ in diebus vocis septi
mi angeli cū cepit tuba canere cōsuma
bit᷑ mysteriuʒ dei: sicut euāgeliçauit p
seruos suos ꝓphetas. Et audiui vocē
de celo iterū loquētē mecū ⁊ dicētē va
de accipe librū apertuʒ de manu ange
li stātis supra mare ⁊ supra terrā. L.iiij.

ET abiij ad angelū dicēs ei: vt da-
ret mihi librū. Et dixit mihi. Ac
cipe libruʒ ⁊ deuora illuʒ: ⁊ faciet ama
ricare ventrē tuum: sed in ore tuo erit
dulcis tanq̄ mel. Et accepi librum de
manu angeli: ⁊ deuoraui eū: ⁊ erat in
ore meo tanq̄ mel dulce: ⁊ cū deuoras
sem eū: amaricat⁹ est vēter meus. Et di
xit mihi. Oportet iterum te ꝓphetare
pplīs ⁊ gentibus ⁊ linguis ⁊ regibus
multis. Et dat⁹ est mihi calam⁹ similis
virge: ⁊ dictū est mihi. Surge ⁊ meti-
re templū dei ⁊ altare: ⁊ adorantes in
eo. Atriū aūt qd̄ est foris templū: eiice
foras ⁊ metiaris illud: qm̄ datū est gē-
tib⁹. Et ciuitatē sanctā calcabūt mensi-
bus q̄dragintaduob⁹: ⁊ dabo duob⁹
testibus meis: ⁊ ꝓphetabūt dieb⁹ mil
le ducētis sexaginta: amicti saccis. Hi
sunt due oliue ⁊ duo cādelabra lucētia
in cōspectu dei terre stantes. Et siquis
eis voluerit nocere: ignis exiet de ore
illorum: ⁊ deuorabit inimicos eoruʒ.
Et siqs voluerit ledere eos: sic opor-
tet eum occidi. Lectio quinta.

HI habēt potestatē claudēdi celū:
ne pluat dieb⁹ ꝓphetie eoꝝ. Et habēt
potestatē sup aquas cōuertendi eas in
sanguinē: ⁊ pcutere terrā oī plaga quo
tienscūq; voluerint. Et cū finierint te-
stimoniū suum: bestia que ascendit de
abysso faciet aduersus eos bellū: ⁊ vin
cet illos: ⁊ occidet illos: ⁊ corpa eoꝝ ia
cebūt in plateis ciuitatis magne: que
vocat᷑ spūaliter sodoma ⁊ egyptus:
vbi ⁊ dñs illoꝝ crucifixus est. Et vide
bunt de tribub⁹ ⁊ pplīs ⁊ gētib⁹ ⁊ lin-
guis: ⁊ iacebūt corpa eoꝝ p tres dies
⁊ dimidiū: ⁊ nō sinēt ea poni in monu
mētis. Et ihabitātes terrā gaudebunt
sup illos: ⁊ iocūdabunt᷑: ⁊ munera mit
tent inuicem: quoniaʒ hi duo ꝓphete
cruciauerunt eos qui habitant sup ter
ram. Et post tres dies ⁊ dimidiuʒ spi-
rit⁹ vite a deo itrauit i eos: ⁊ steterunt
sup pedes suos: ⁊ timor magn⁹ cecidit
sup eos q viderūt eos. Et audierūt vo
cē magnā de celo dicētē illis. Ascēdi-
te huc. Et ascēderūt in celū i nube: ⁊ vi
derūt eos inimici eoꝝ. Et illa hora fa-
ctus est terremot⁹ magnus: ⁊ decima
pars ciuitatis cecidit. Et occisa sunt i
terremotu noīa hoīum septē milia. Et
reliq in timore sunt missi: ⁊ dederunt
gloriā deo celi. Veh secunduʒ abiit: ⁊
ecce tertiū veniet cito. Lectio.vi.

ET septim⁹ angel⁹ tuba cecinit: ⁊
facte sunt voces magne in celo dicētes.
Factū ē regnū hui⁹ mūdi dñi nr̄i ⁊ xp̄i
eius: ⁊ regnabit in secula seculoꝝ amē
Et viginti q̄tuor seniores q in ɔ̄spectu
dei sedēt in sedib⁹ suis: ceciderūt i faci-
es suas: ⁊ adorauerūt eū dicētes: Gr̄as
tibi agimus dñe de⁹ oīpotēs: q es ⁊ q
eras: q acepisti ꝟtutē magnā ⁊ regna
sti. Et irate sunt gētes. Et aduenit ira
tua ⁊ tp̄s mortuoꝝ iudicari: ⁊ redde-
re mercedē s᷑uis tuis ꝓphetis ⁊ scīs: ⁊
timētib⁹ nomē tuū: pusillis ⁊ magnis:
⁊ exterminādi eos q corruperūt terrā.
Et aptū ē tēplū dī i celo: ⁊ visa ē archa
testamēti ei⁹ in tēplo ei⁹. Et facta sunt
fulgura ⁊ voces: ⁊ terremot⁹ ⁊ grādo
magna. Et signū magnū appuit i celo.
Mlier amicta sole ⁊ lūa sub pedib⁹ ei⁹

⁊ in capite

7 in capite eius corona stellarũ duodecim: 7 in vtero habẽs: 7 clamabat parturiẽs: 7 cruciat vt pariat. Scdm ioa.

ca. 16. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Modicũ 7 iaz nõ videbitis me: 7 iterũ modicũ 7 videbitis me: q2 vado ad patrẽ. Et rel. Homelia sancti augustini epi. Lectio septima.

Hec dñi vba vbi ait: modicum 7 iam nõ videbitis me: 7 q2 vado ad patrẽ: ita obscura erãt discipulis: antecq̃ id qđ dixit esset ipletũ: vt querẽtes inter se qd eẽt qđ diceret: oino se nescire faterent. Sequit eni euãgelium. Dixerũt ergo ex discipulis eius adinuicez. Quid est hoc qđ dicit nobis: modicuz 7 nõ videbitis me: 7 iterũ modicuz 7 videbitis me: 7 q2 vado ad patrẽ? Dicebãt ergo. Quid est hoc qđ dicit modicũ? Nescimus qd loquit. Hoc enim est qđ eos mouebat: q2 dixit modicuz 7 non videbitis me: 7 iterũ modicum 7 videbitis me. Nam in precedẽtibus q2 non dixerat modicum: sed dixerat ad patrẽ vado: 7 iam nõ videbitis me: tanq̃ apte illis visus est loq: nec iter se de hoc aliqd quesierũt. Nũc ergo qđ illis tũc obscurũ fuit: 7 mox manifestũ est: iã nobis vtiq3 manifestũ est. Post paululũ eni passus est: 7 nõ viderunt eum. Rursus post paululuz resurrexit: 7 viderunt euz. Lectio octaua.

Illud aũt qđ ait: 7 iã nõ videbitis me q2 isto vbo: idest iam: hoc intelligi voluit q eũ vlterius nõ viderẽt: ibi exposuimus qũo accipiẽdũ sit: vbi dixit. De iustitia arguet mundum spũs sanctus: q2 ad patrẽ vado 7 iã nõ videbitis me: q2 scilicet mortalẽ xp̃m vlteri⁹ non viderunt. Cognouit autem iesus sicut sequẽs euangelista dicit: q2 volebãt euz iterrogare: 7 dixit eis. De hoc queritis iter vos: q2 dixi modicũ 7 nõ videbitis me: 7 iterũ modicũ 7 videbitis me. Amẽ amen dico vobis: q2 plorabitis 7 flebitis vos: mundus autez gaudebit. Vos autẽ cõtristabimini: s3 tristitia vestra in gaudiuz erit. Et hoc sic accipi potest: q2 cõtristati sunt discipuli de morte dñi: 7 de resurrectione cõfestim letati. Mũdũ aũt quo noie significati sunt inimici: a qbus xp̃s occisus est: tũc vtiq3 letati sunt occiso xp̃o: quãdo sunt discipuli cõtristati. Mũdi quippe noie: malitia potest huius mũdi itelligi: idest hoim hui⁹ mũdi amicoꝝ. Vñ iacob⁹ aplũs in ep̃la sua dicit. Quicũq3 voluerit eẽ amic⁹ huius seculi: inimic⁹ dei cõstituet. Quib⁹ inimicis dei factũ ẽ vt ei⁹ vnigenito parceret.

Deinde subiũgit 7 dicit. Lcõ. ix.

Mulier cũ parit tristitiã hẽt: q2 venit hora eius. Cũ aũt pepit pueruz: iã nõ meminit p̃ssure: ꝑpter gaudiuz: q2 nat⁹ est hõ i mũdo. Et vos igit nũc qdẽ tristitiã habetis. Iterũ autẽ videbo vos 7 gaudebit coꝛ vestrũ: 7 gaudiũ vr̃m nemo tollet a vobis. Hec ista similitudo videt eẽ difficilis ad itelligẽdũ: qñ cõparatio ei⁹ in promptu ẽ: eodẽ ipso exponẽte cur dicta sit. Parturitio qppe tristitie: partus aũt gaudio cõparat. Qđ tũc magis ẽe consueuit: qñ nõ puella: s3 puer nascit. Qđ vero ait: 7 gaudiuz vr̃m nemo auferet a vobis: q2 gaudiũ ipsoꝝ ẽ ipse iesus: significatũ est qđ ait aplũs. Xp̃s resurgẽs ex mortuis iam nõ morit: 7 mors ei vltra non dñabitur. Hucusq3 in isto euãgelij capitulo vnde hodie disputamus: velut facili itellectu oĩa cucurrerũt. Acrior necessaria ẽ in his q̃ sequũtur itentio. añ. 7 p̃s. 6. cap. Charissimi. hy. 7 v. 119. Ad bñ. añ. Modicũ 7 iam nõ videbitis me dicit dñs: iterũ modicũ 7 videbitis me: q2 vado ad patrẽ alla alla. Oratio. Deus q errãtibus. vt sup. Ad. iij. cap. Charissimi: obsecro. Rła de dñica p̃terita. fol. 5. Ad sextam. caplm.

Subiecti estote omni hũane creature ꝑpter deum: siue regi quasi precellenti: siue ducibus tanq̃ ab eo missis ad vindictã malefactorum: laudez vero bonorum. Ad nonam capitulũ. 1. pe. c. 2.

Serui subditi estote i omni timore dñis: nõ tm̃ bonis 7 modestis vt su.

sed etiã discolis: hec est eni grã in xpo iesu dño nřo. Ad ves. cap. Charissimi: obsecro. Ad mgt añ. Amẽ amẽ dico vobis: qz plorabitis 7 flebitis vos: mũdus autẽ gaudebit: vos vero cõtristabimini: sed tristitia vestra verteť in gaudiũ all'a. Oõo vt supra. Deus q errãtib9. Per hebdomadã Ad mgr añ. Tristitia vřa verteť in gaudiũ all'a: 7 gaudiũ vestrũ nemo tollet a vobis all'a all'a. Añ. Tristitia implevit cor vestruz: 7 gaudiũ vestrũ nemo tollet a vobis all'a all'. Añ. Tristitia vřa all'a: verteť in gaudiũ all'a. Añ. Iterũ videbo vos all'a: 7 gaudebit cor vestrũ all'a all'a all'a. Añ. Amen amen dico vobis: mũdus aũt gaudebit: 7 vos gaudebitis: 7 gaudiũ vestrũ nemo tollet a vobis all'a. Añ. Iterũ aũt videbo vos: 7 gaudebit cor vestrum all'a: 7 gaudiũ vestrũ nemo tollet a vobis: alleluia. Infra hebdõam. Lectio. j.

c. 12 a ET visum est aliud signuz in celo. Et ecce draco magnus rufus: habens capita septem 7 cornua decẽ: 7 i capitib9 suis septez diademata: 7 cauda eius trahebat tertiã partẽ stellaruz celi: 7 dimisit eas in terrã. Et draco stetit ante mulierẽ que erat paritura: vt cum peperisset: filium eius devoraret. Et pepit filiũ masculum: qui recturus erat oẽs gentes in virga ferrea. Et raptus est filius eius ad deum 7 ad thronũ ei9. Et mulier fugit i solitudinẽ: vbi hẽt locũ paratũ a deo: vt ibi pascat illã dieb9 mille ducẽtis sexaginta. Lcõ. ij.

ET factũ est þlium magnũ in celo: michael 7 angeli ei9 þliabanť cũ dracone: 7 draco pugnabat 7 angeli eius: 7 þualuerũt: neqz locus iuentus est eorũ amplius in celo. Et proiectus est ille draco magnus serpẽs antiquus q vocať diabol9: 7 sathanas q seducit vniversum orbẽ. þiectus est i terrã: 7 angeli eius cũ illo missi sunt. Lcõ. iij.

ET audivi vocẽ magnaz de celo dicẽtẽ. Nũc facta est sal9 7 virt9: 7 regnum dei nři: 7 potestas xpi eius: qz þiectus est accusator fratrũ nřorũ: q accusabat illos ante conspectuz dei nři die ac nocte. Et ipsi vicerunt illuz propter sanguinẽ agni: 7 þpter vbuz testimonij sui: 7 nõ dilexerunt aĩas suas vsqz ad mortẽ. Propterea letamini celi: 7 qui habitatis in eis. Veh terre 7 mari: quia descendit diabolus ad vos habens iram magnam: sciensqz

Q modicuz tempus habet. Lcõ. j.

c. 12. d ET postq̃ vidit draco qz proiect9 est in terrã: persecutus est mulierẽ: que peperit masculũ. Et date sunt mulieri due ale aquile magne: vt volaret in desertum locum suũ: vbi aliter per tempus 7 tempora 7 dimidiũ tpis: a facie serpentis. Et misit serpens ex ore suo post mulierẽ aquã tanq̃ flumen: vt eã faceret trahi a flumine. Et adiuuit terra mulierẽ. Et apuit terra os suũ: 7 absorbuit flumen qd misit draco de ore suo: 7 irat9 est draco in mulierẽ: 7 abijt facere preliuz cum reliquis de semine ei9 q custodiũt mãdata dei: 7 habẽt testimoniuz iesu christi: 7 stetit super ha-

Arenam maris. Lectio secũda.

ET vidi de mari bestiã ascendẽtẽ: habentẽ capita septẽ: 7 cornua decez: 7 sup cornua eius decem diademata: 7 sup capita eius noĩa blasphemie. Et bestia quam vidi similis erat pardo: 7 pedes eius sicut pedes vrsi: 7 os eius sicut os leonis. Et dedit illi draco virtutẽ suã 7 ptãtẽ magnam. Et vidi vnũ de capitib9 suis quasi occisum in mortẽ: 7 plaga mortis ei9 curata est: 7 admirata ẽ vniuersa terra post bestiam.

ET adoraverunt dracone3 L. iij. qui dedit potestatẽ bestie: 7 adoraverunt bestiam dicentes. Quis similis bestie: 7 quis poterit pugnare cuz illa? Et datum est ei os loquẽs magna: 7 blasphemias. Et data est illi potestas facere menses quadragintaduos. Et aperuit os suũ in blasphemias ad deũ: blasphemare nomen eius: 7 illi bellũ facere cum sanctis: 7 vincere eos. Et data est illi potestas in omnem tribuz 7 populum: 7 linguã 7 gentẽ. Et adoraverũt eũ oẽs q ihabitãt terrã: quorũ nõ sunt scripta noĩa i libro vite agni: q

c.13.c occisus est ab origine mundi. Lectio .i.

SIquis habet aurē audiat. Qui in captiuitatē duxerit: in captiuitatē vadet. Qui i gladio occiderit: oportet eū gladio occidi. Hec est patientia ⁊ fides sanctoꝝ. Et vidi aliā bestiā ascēdentē de terra: ⁊ habebat cornua duo similia agni ⁊ loquebat' sicut draco. Et ptātē prioris bestie oēm faciebat i cōspectu eius. Et fecit terrā: ⁊ habitātes in ea adorare bestiā primā: cui⁹ curata est plaga mortis. Et fecit signa magna: vt etiā ignē faceret de celo descendere i terrā i cōspectu hoīum: ⁊ seduxit habitātes in terra ꝓpter signa que data sunt illi facere in cōspectu bestie: dicēs habitantib⁹ in terra: faciant ymagineꝫ bestie: que habet plagā gladij: ⁊ vixit. L. ij.

ET datū est illi vt daret spiritū ymagini bestie: ⁊ vt loquat' ymago bestie. Et faciat vt quicūqꝫ non adorauerit ymaginē bestie occidatur. Et faciet oēs pusillos ⁊ magnos: ⁊ diuites ⁊ paupes: ⁊ liberos ⁊ seruos habere caracterē in dextera manu: aut in frontibus suis: ⁊ ne quis possit emere aut vendere: nisi q habeat caractereꝫ: aut nomē bestie: aut numerū noīs ei⁹. Hic sapiētia est. Qui habet itellectum: computet numeruꝫ bestie. Numerus enim hominis: ⁊ numerus eius est sexcenti sexagintasex. Lectio tertia.

ET vidi: ⁊ ecce agnus stabat supra montē syon: ⁊ cū eo cētū q̄dragintaquatuor milia hn̄tes nomē ei⁹: ⁊ nomen pr̄is eius scriptū in frontib⁹ suis. Et audiui vocē de celo tāq̄ vocē aquarum multaruꝫ: ⁊ tanq̄ voceꝫ tonitrui magni: ⁊ vocē quā audiui sicut cytharedorū cytharizantiū in cytharis suis. Et cantabāt quasi canticū nouuꝫ ante sedē dei: ⁊ ante quatuor aīalia ⁊ seniores. Et nemo poterat dicere cāticum: nisi illa centū q̄dragintaquatuor milia qui empti sunt de terra. Lectio pⁱma.

c.14.b HI sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim sunt. Hi sequunt' agnū quocūqꝫ ierit. Hi empti sunt ex oībus primitie deo ⁊ agno. Et in ore eorum nō est inuentuꝫ mendaciuꝫ: sine macula enī sunt ante thronū dei. Et vidi alterū angeluꝫ volantē p mediū celum: habentē euangelium eternum: vt euāgelizaret sedentibus super terrā ⁊ sup omnem gentem: ⁊ tribum: ⁊ linguam: ⁊ populuꝫ dicens magna voce. Timete dn̄m ⁊ date illi honorem: quia venit hora iudicij eius. Et adorate eum qui fecit celum ⁊ terram: mare ⁊ omnia que in eis sunt: ⁊ fontes aquarum. Lectio scd̄a.

ET alius angelus secutus est eum dicēs. Cecidit cecidit babylon illa magna que a vino ire fornicatiōis sue potauit omnes gentes. Et angelus tertius secutus est illos: dicēs voce magna. Siquis adorauerit bestiam: ⁊ ymaginem eius: ⁊ acceperit caracterē in frōte sua aut in manu sua: hic bibet de vino ire dei: quod mixtū est mero in calice ire ipsius: ⁊ cruciabit' igne sulphure in cōspectu angelorum sanctoruꝫ: ⁊ ante cōspectuꝫ agni. Et fumus tormētorum eorum ascēdit in secula seculorum. Nec habent requiem die ac nocte qui adorauerunt bestiam ⁊ ymaginem eius: ⁊ siquis acceperit caracterem nominis eius. Hic patientiaꝫ sanctorū est qui custodiunt mandata dei ⁊ fidem iesu. Lectio tertia.

ET audiui vocem de celo dicentē mihi. Scribe: Beati mortui: qui in domino moriuntur. Amodo enim iaꝫ dicit spiritus: vt requiescant a laborib⁹ suis. Opera enim illorum sequuntur illos. Et vidi: ⁊ ecce nubem candidam: ⁊ super nubem sedentem similem filio hominis: habentem in capite suo coronam auream: ⁊ in manu sua falceꝫ acutam. Et alter angelus exiuit de tēplo: clamans voce magna ad sedentem super nubem. Mitte falcem tuam ⁊ mete: quia venit hora vt metatur: quoniam aruit messis terre. Et misit qui sedebat super nubem falcem suaꝫ in terram: ⁊ messuit eam. Lectio prima.

c.4.c Et alius angelus exiuit de téplo: qđ est in celo: habens ipse falceȝ acutā. Et alius angelus exiuit de altari: q habebat potestaté sup igné: ⁊ clamauit voce magna ad eum q habebat falcé acutam dicens. Mitte falcé tuam acutā: ⁊ vindemia botros vinee terre: qm̄ mature sunt vue eius. Et misit angelus falcem suā in terrā: ⁊ vindemiauit vineaȝ terre: ⁊ misit in locū ire dei magnum. Et calcat⁹ est lacus extra ciuitaté: ⁊ exiuit sanguis de lacu vsqȝ ad frenos equoruȝ p stadia mille sexcēta.

Et vidi aliud signū in celo Lc. ij. magnū ⁊ mirabile: angelos septem habétes plagas septem nouissimas: qm̄ in illis consumata est ira dei. Et vidi tāꝙ mare vitreū mixtuȝ igni: ⁊ eos q vicerūt bestiam ⁊ ymaginem illius: ⁊ numerū nois eius stātes supra mare vitreū: habétes cytharas dei ⁊ cantātes canticū moysi serui dei ⁊ canticum agni dicētes. Magna ⁊ mirabilia sunt opa tua dñe deus oiptens: iuste ⁊ vere sunt vie tue dñe rex seculoꝝ. Quis nō timebit te dñe: ⁊ magnificabit nomé tuū? Qr solus pius es: quoniā oēs gētes veniét ⁊ adorabūt i ɔspectu tuo: qm̄ iudicia tua manifesta sunt.

Et post hec vidi: ⁊ ecce Lcō. iij. apertū est templū tabernaculi testimonij in celo. Et exierūt septeȝ angeli habētes septé plagas de templo: vestiti lapide mūdo ⁊ candido: ⁊ precincti circa pectora ꝯonis aureis. Et vnū de quatuor aialibus dedit septé angelis septé phialas aureas: plenas iracūdie dei viuentis in scl'a seculoꝝ. Et impletū est templū dei fumo: a maiestate dei ⁊ virtute ei⁹. Et nemo poterat introire in templū: donec ɔsumarentur septé plage septé angelorum. Lectio. j.

Et audiui vocé magnā de téplo dicentem septé angelis. Ite ⁊ effundite septé phialas ire dei in terraȝ. Et abijt prim⁹ angelus: ⁊ effudit phialam suā in terrā: ⁊ factū est vulnus sceuuȝ ac pessimū in oēs qui habebāt caracteré bestie: ⁊ in eos qui adorauerūt ymaginé ei⁹. Et secūdus effudit phialam suaȝ in mare: ⁊ factus est sanguis tanꝙ mortui: ⁊ oīs anima viuens mortua est in mari. Et tertius effudit phialam suā sup flumina ⁊ sup fontes aquaruȝ: ⁊ factus est sanguis. Lcō. ij.

Et audiui angelum aquarū dicétem. Iustus es dñe q es ⁊ qui eras sanctus: qui hec iudicasti: quia sanguineȝ sanctorū ⁊ pphetarū effuderūt: ⁊ sanguinem dedisti eis bibere: digni enim sunt. Et audiui alterū angelū dicenté. Etiam dñe deus oipotés: vera ⁊ iusta iudicia tua. Et quartus angelus effudit phialam suam in solé: ⁊ datum est illi estu affligere hoies ⁊ igni. Et estuerunt homines estu magno: ⁊ blasphemauerunt nomen dei: habentis potestaté super has plagas: neqȝ egerunt penitentiā: vt darét illi gloriā. Lcō. iij.

Et quintus angelus effudit phialam suam sup sedé bestie: ⁊ factū est regnum eius tenebrosuȝ. Et cōmāducauerunt linguas suas pre dolore: ⁊ blasphemauerūt deū celi: pre doloribus ⁊ vulneribus suis: ⁊ nō egerūt penitentiaȝ ex opibus suis. Et sextus angelus effudit phialam suā in flumē illō magnū euphraten: ⁊ siccauit aquā eius: vt ppareť via regibus ab ortu solis. Et vidi de ore draconis: ⁊ de ore bestie: ⁊ de ore pseudo pphete: exisse tres spūs immūdos in modū ranarū. Sunt enim spūs demoniorū facientes signa: ⁊ pcedunt ad reges totius terre cōgregare illos in prelium ad diem magnū dei oipotentis. Et ecce venio sicut fur. Beatus q vigilat ⁊ custodit vestimenta sua: ne nūdus ambulet: ⁊ videāt turpitudiné ei⁹. Sabbo ad ves.

Charissimi: omne datū optimū: ⁊ oé donū pfectū de sursum est: descédens a patre luminum: apud qué nō est trāsmutatio nec vicissitudinis obūbratio. cap. iaco. ca. 1. Hym. Ad cenā. 113. ℣. Mane nobiscū dñe all'a. ℟. Qm̄ aduesperascit all'a. Ad mḡt añ. Vado ad eum qui

me

me misit: et nemo ex vobis iterrogat me quo vadis alleluia alleluia. Oratio.

Deus qui fideliũ mentes vnius efficis voluntatis: da ppl'is tuis id amare qđ pcipis: id desiderare quod pmittis: vt inter mundanas varietates ibi nr̃a fixa sint corda: vbi vera sũt gaudia: P. Dñica. iiij. post pascha ponunt' ep'le canonice: et legũt' vsqz ad ascẽsionẽ. Inuitato. Surrexit dñs vere all'a. Hy. Rex. ps'i et v. i psal. fol. i. Incipit ep'la

ca. i. c Iacobus dei et dñi sci iacobi. L. i. nr̃i iesu xp̃i seruus: duodecim tribubus que sunt in dispersiõe salutem. Omne gaudiũ existimate frẽs mei cũ intẽtationes varias incideritis: scientes q' pbatio fidei vestre patiẽtiã opatur. Patiẽtia aũt opus pfectũ habet: vt sitis pfecti et integri: in nullo deficiẽtes. Siqs aũt vestrũ idiget sapientia: postulet a deo q dat oibus affluenter: et nõ impropat: et dabit' ei. Postulet autẽ in fide: nihil hesitans. Qui eniz hesitat: similis est fluctui maris q a vento mouetur et circũfert'. Nõ ergo existimet homo ille: q' accipiat aliqd a dño. Uir duplex aio incõstans est: in oibus vijs suis. Glorief' autẽ frater humilis in exaltatiõe sua. Diues aũt in humilitate sua: qm̃ sicut flos feni transibit. Exortus est enim sol cũ ardore: et arefecit fenũ: et flos eius decidit: et decor vultus eius depijt. Ita et diues in itineribus suis marcescet. R. Si oblitus fuero tui all'a: obliuiscat' me dextera mea. Adhereat lingua mea faucib' meis: si nõ meminero tui all'a all'a. V. Sup flumina babylonis illic sedimus et fleuimus: dũ recordaremur tui syon. Adhereat lingua. Lectio. ij.

Beatus vir qui suffert tentatiõẽ qm̃ cũ probat' fuerit: accipiet coronã vite quam repromisit deus diligentibus se. Nemo cũ tẽtat': dicat q' a deo tentet'. Deus aũt intẽtator malorũ est. Ipse autẽ neminẽ tentat. Unusqsqz vero tentatur a cõcupiscẽtia sua: abstractus et illectus. Deinde ↄcupiscẽtia cũ cõcepit: parit peccatũ. Peccatũ vero cũ ↄsumatũ fuerit: generat mortẽ. Nolite itaqz errare frẽs mei dilectissimi. Omne datũ optimũ: et omne donum pfectũ de sursũ est: descẽdens a patre luminũ: apđ quẽ nõ est transmutatio: nec vicissitudinis obũbratio. Uolũtarie eni genuit nos verbo veritatis: vt simus initiũ aliqd creature eius. Scitis fratres mei dilectissimi. Sit aũt omnis homo velox ad audiendũ: tardus aũt ad loquẽdũ: et tardus ad irã. Ira enim viri iustitiã dei nõ opatur. Propter qđ abijcientes oẽm immũditiã: et abundantiã malitie: in mansuetudine suscipite insitum verbũ: qđ potest saluare aĩas vestras. R. Uiderũt te aque 2
deus: viderũt te aque et timuerũt. Multitudo sonitus aquarũ vocẽ dederũt nubes all'a all'a all'a. V. Illuxerũt corruscatiões tue orbi terre: et vidit et cõmota est terra. Multi.

Estote aũt factores verbi L. iiij. et nõ auditores tm̃ fallẽtes vosmetipsos qr siqs auditor est vbi et nõ factor: hic cõparabit' viro cõsideranti vultũ natiuitatis sue in speculo. Cõsiderauit eni se et abijt: et statim oblit' ẽ qlis fuerit. Qui aũt pspexerit in lege perfecte libertatis: et p mãserit i ea: nõ auditor obliuiosus fact' sz factor operis: hic btũs in facto suo erit. Siqs aũt putat se religiosum esse nõ refrenãs linguã suã: sed seducẽs cor suum: hui' vana ẽ rligio: religio mũda et imaculata apud deũ et patrẽ hec est: visitare pupillos et viduas in tribulatiõe earũ: et immaculatum se custodire ab hoc seculo. Frẽs v
mei nolite in psonarũ acceptiõe habere fidem dñi iesu xp̃i et glorie. Etenim si introierit in cõuentũ vestrum vir aureum annulũ habens in veste candida introierit autẽ et paup in sordido habitu: et intendatis in eum: qui indutus est veste preclara: et dixeritis ei: tu sede hic bene: pauperi autẽ dicatis sta illic: aut sede sub scabello pedũ meorũ: non ne iudicatis apud vosmetipsos et facti estis iudices cogitationũ iniquarũ. R. 3
Narrabo nomẽ tuũ fratribus meis all'a In medio

medio ecclie laudabo te allá allá. ℣. Cōfite
bor tibi in pplis dñe: ⁊ psalmū dicā tibi in gē
tibus. In me. ps. ⁊ ℣. i psal. fol. 3. L. iiii.

Audite fratres mei dilectissimi.
Nōne de⁹ elegit pauperes i hoc
mūdo diuites in fide: ⁊ heredes regni
celorum: qđ repromisit deus diligēti
bus se? Uos aūt exhonorastis paupe
rem. Nōne diuites p potentiā opprī
munt vos: ⁊ ipsi trahūt vos ad iudi
cia? Nōne ipsi blasphemāt bonum no
men: qđ inuocatū est sup vos? Si tñ le
gē pficitis regalē secundū scripturā:
Diliges proximū tuū sicut teipsum: bene
facitis. Si aūt psonā accipitis: pecca
tum opamini: redarguti a lege quasi
trāsgressores. Quicūq3 eni totam legē
seruauerit: offendat autē in vno: fact⁹
est oīum reus. Qui enim dixit: non me
chaberis: dixit ⁊ nō occides. Qđ si nō
mechaberis: occidas autē: factus es
transgressor legis. Sic loquimini ⁊ sic
facite: sicut p legē libertatis incipiētes
iudicare. ℟. In ecclijs bñdicite deo allá.
Dño de fontib⁹ israel allá allá. ℣. Psalmū
dicite noī ei⁹: date gl'iā laudi ei⁹. Dño. L. v.

Iudiciū sine misericordia erit illi:
qui nō fecerit misericordiā. Sup
exaltat aūt misericordia iudiciū. Quid
pderit frēs mei si fidem quis dicat se
habere: opa aūt nō habeat? Nūqd po
terit fides saluare eū? Si autem frater
aut soror nudi sint: ⁊ indigeant victu
quotidiano, dicat autē aliqs de vobis
illis. Ite in pace: calefacimini ⁊ satura
mini: nō dederitis aūt eis que necessa
ria sunt corpori: qd ipsis pderit? Sic
⁊ fides si nō habeat opa: mortua est in
semetipsa. Sed dicet aliquis. Tu fidē
habes: ⁊ ego opa habeo. Ostende mi
hi fidem tuā sine opibus: ⁊ ego osten
dam tibi ex opibus fidē meā. Tu cre
dis qm̄ vnus est deus: bene facis: ⁊ de
mones credunt ⁊ contremiscunt. Uis
autem scire o homo inanis quoniā fi
des sine opibus ociosa est. Abraham
pater noster nōne ex opibus iustifica
tus est: offerens ysaac filiū suum sup al
tare? Uides ergo qm̄ fides coopatur
ex opibus illi⁹. Et ex opibus fides con
sumata est: ⁊ suppleta est scriptura di
cens. Credidit abrahā deo: ⁊ reputa
tum est illi ad iustitiā: ⁊ amicus dei ap
pellatus est. Uidetis quoniā ex opibus
iustificat homo: ⁊ nō ex fide tantū. Si
militer autē ⁊ raab meretrix nōne ex
opibus iustificata est: suscipiens nunci
os: ⁊ p aliā viā eos eijciens? Sicut eni3
corpus sine spū mortuū est: ita ⁊ fides
sine opib⁹ mortua est. ℟. In toto corde 5
meo allá: exquisiui te allá. Ne repellas me a
mandatis tuis allá allá. ℣. Bñdictus es tu
dñe: doce me iustificatiōes tuas. Ne. L. vi.

Nolite plures magistri fieri fratres
mei: scientes quoniā maius iudi
cium sumitis. In multis enim offendi
mus oēs. Siquis in ℣bo nō offendit:
hic pfectus est vir. Potest etiā freno cir
cūducere totū corpus. Si autē equis
frena in ora mittim⁹ ad cōsentiendum
nobis: omne corpus illorū circunferi
mus. Et ecce naues cū magne sint: ⁊ a
ventis validis mineant: circūferuntur
aūt modico gubernaculo: vbi impet⁹
dirigentis voluerit: ⁊ ita lingua modi
cū qdē membrū est: ⁊ magna exaltat.
Ecce quant⁹ ignis q̄ magnā siluā ince
dit. Et lingua ignis est vniuersitas ini
quitatis. Lingua cōstituitur in mēbris
nr̄is: que maculat totū corpus: ⁊ inflā
mat rotā natiuitatis nr̄e: inflāmata a
gehēna. Omnis eni natura bestiarū ⁊
volucrū ⁊ serpentū ⁊ ceterorū domat
⁊ domita sunt a natura humana. Lin
guam aūt nullus hoīum domare po
test. Et eni inquietū malū plena vene
no mortifero. In ipsa bñdicimus deū
patrē: ⁊ in ipsa maledicim⁹ hoīes: qui
ad similitudinē dei facti sunt. Et ipso
ore pcedit bñdictio ⁊ maledictio. ℟. 6
Hymnū cātate nobis allá. Quomō cantabi
mus canticū dñi in terra aliena allá allá. ℣.
Illic interrogauerūt nos qui captiuos du
xerunt nos verba cātionū. Quō. ps. ⁊ ℣. in
psal. 5. Secundum ioannem.
In illo tpe. Dixit iesus discipulis c.16.b
suis.

suis. Uado ad eũ qui misit me: ⁊ nemo ex vobis iterrogat me quo vadis? Et rel. Homelia scti augusti. epi. Lcõ. vij.

QUum dñs iesus pdixisset discipulis suis psecutiões quas passuri fuerãt post eius ascẽsum: subiũxit atq3 ait. Hec aũt vobis ab initio nõ dixi: q2 vobiscũ erã: nunc aũt vado ad eũ qui misit me. Ubi primũ videndũ est vtrũ eis futuras nõ pdixerit antea passiões. Sz alij tres euangeliste satis eum pdixisse ista demõstrant: anteq̃ ventũ esset ad cenã. Qua pacta secundũ ioãnẽ ista locutus est: vbi ait. Hec aũt vobis ab initio nõ dixi: q2 vobiscũ eram. An forte hinc ista soluitur questio: q2 etiã illi eũ narrant passioni proximũ fuisse cũ hec diceret? Nõ ergo ab initio quãdo cũ illis erat: q2 iã discessurus: iãq3 ad patrem precturus hec dixit. Et ideo etiã secundũ alios euãgelistas verũ est qd̃ hic dictũ est. Hec autem vobis ab initio non dixi. Sed quid agimus de fide euãgelij s̃m mattheũ qui hec eis a dño nõ solum cũ iam esset in pascha cũ discipulis cenaturus imminẽte passione: verũ etiã ab initio denũciata esse cõmemorat: vbi primũ noiatim duodecim apostoli exprimunt: ⁊ ad opa diuina
7 mittunt. R. Deus canticũ nouũ cantabo tibi all'a. In psalterio decẽ chordarũ psallã tibi all'a all'a. V. Deus meus es tu ⁊ cõfitebor tibi: deus meus es tu ⁊ exaltabo te. In.

QUid ergo vult qd̃ hic ait. L. viij. Hec aũt vobis ab initio nõ dixi: q2 vobiscũ eram: nisi ea que iesus hic dicit de spiritu sctõ q̃ sit venturus ad eos testimoniũ phibiturus quãdo mala illi passuri sunt? Hoc eis ab initio nõ dixit: q2 cũ eis erat. Cõsolator ergo ille vel aduocatus: vtrũq3 eni interpretatur qd̃ est grece paraclyt9: xp̃o ascẽdente fuerat necessarius: ⁊ ideo de illo nõ dixerat ab initio quando cum illis erat: q2 eius presentia cõsolabant. Abscessurus aũt oportebat vt diceret illũ esse venturũ: per quẽ futurum erat vt charitate diffusa in cordib9 suis: verbũ dei cũ fiducia pdicarẽt: ⁊ illo itrinsecus apud eos testimoniũ phibente de xp̃o: ipsi quoq3 testimoniũ phiberent. Neq3 scandalizarent: cũ inimici iudeis absq3 synagogis facerẽt eos ⁊ iterficerent arbitrantes obsequiũ se prestare deo: quoniã charitas oĩa tolleraret que diffundenda erat in cordib9 eorũ p scti spũs donũ. R. Bonũ est cõ- 8
fiteri dño all'a. Et psallere all'a. V. In decachordo psalterio cũ cãtico in cythara. Et.

HInc ergo iste totus dicit Lcõ. ix. sensus: q2 facturus erat oẽs martyres suos: idest testes suos p spũ sanctum: vt illo in eis opante: psecutionũ quecũq3 aspera tollerarent: nec frigescerent a charitate predicãdi illo diuino igne succensi. Hec ergo inquit locutus sum vobis: vt cũ venerit hora eorum: reminiscamini q2 eo dixi vobis. Hec scilicet locutus sum vobis: nõ tm̃ q2 passuri estis ista: sed q2 cum venerit paraclytus: ille testimoniũ phibebit de me: ne ista timendo taceatis. Unde fiat vt etiã vos testimoniũ phibeatis: hec aũt vobis ab initio non dixi: q2 vobiscũ eram: ⁊ ego cõsolabar mea presentia corporali exhibita humanis sensibus vestris: quã paruuli capere poteratis. Nunc aũt vado ad eũ qui misit me: ⁊ nemo ex vobis iterrogat me quo vadis? Significat sic se iturũ: vt nullus iterrogaret qd̃ palã fieri visu corporeo cernerent. R. Dicãt nunc qui 9
redẽpti sunt all'a. A dño all'a. V. Quos redemit de manu inimici: ⁊ de regiõibus cõgregauit eos. A dño. R. Cãtate dño all'a. Psal- 10
mũ dicite ei all'a. V. Afferte dño gloriã ⁊ honorẽ: afferte dño gloriã noi eius. Psalmum. Ad lau. de p̃s. cap. Charissimi: oẽ. Hy. Aurora lucis. 119 V. In resurrectiõe tua xp̃e all'a. R. Celi ⁊ terra letentur all'a. Ad bñ. añ. Uado ad eũ q̃ misit me: ⁊ nemo ex vobis interrogat me quo vadis all'a all'. Ad iij. cap. Charissimi: omne datũ. R. br. Surrexit dñs de sepulchro. All'a all'. V. Qui p nobis pepẽdit in ligno. R. All'a. V. Gloria. R. Surrexit. V. Surrexit dñs ve all'a.

R.

℟. Et apparuit simoni all'a. Ad. vi. cap.
iacobi ca. i. Citis fres mei dilectissimi: sit aũt ois homo velox ad audiendum: tardus autẽ ad loquẽdũ: ⁊ tardus ad irã: ira eni viri iustitiã dei non opatur: ℟. br. Surrexit dñs vere. All'a all'a. ℣. Et appuit simõi. ℟. All'a. ℣. Glia. ℟. Surre. ℣. Gauisi sũt discipuli all'a. ℟. Viso dño all'. Propter qđ abijciẽtes Ad. ix. cap. oẽm immũditiã ⁊ abũdantiã malitie: in mãsuetudine suscipite insitum verbũ: qđ potest saluare aias vestras. ℟. br. Gauisi sunt discipuli. All'a all'a. ℣. Viso dño. ℟. All'a. ℣. Gloria. ℟. Gauisi. ℣. Mane nobiscũ dñe all'. ℟. Qm̃ aduesprascit all'a. Ad vesp. cap. Charissimi: oẽ datũ. Hym. ⁊ ℣. ut s. Ad mgt'aña. Vado ad eũ qui me misit: sed q2 hec locut⁹ sum vobis: tristitia impleuit cor vestrũ all'a. Oro. Deus qui fideliũ. Infra hebdõam. Ad megt an. Ego veritatẽ dico vobis: expedit vobis vt ego vadam: si eni nõ abiero: paraclyt⁹ non veniet ad vos all'a. An. Cũ venerit paraclytus spũs veritatis: ille arguet mũduz de peccato ⁊ de iustitia ⁊ de iudicio all'a. An. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed nõ potestis portare modo: cũ aũt venerit ille spũs veritatis: docebit vos oẽm veritatẽ all'a. An. Nõ eni loquet' a semetipso: sz quecũqz audiet loquet': ⁊ que vẽtura sunt annũciabit vobis all'a. Per hebdõam legitur ep'la petri prima hoc ordine. Lcõ pma.
c. i. Etrus apl's iesu xp̃i. Electis aduenis dispersiõis põti: galacie: cappadocie: asye ⁊ bithynie: s'm p̃scientiã dei patris in sctificationẽ spũs: in obedientiã ⁊ aspersionẽ sanguinis iesu xp̃i: gr̃a vobis ⁊ pax multiplicet'. Bñdictus deus ⁊ pater dñi nr̃i iesu xp̃i: qui s'm magnã misericordiam suã regenerauit nos in spem viuã p resurrectionez iesu xp̃i ex mortuis i hereditatẽ incorruptibilẽ: ⁊ incõtaminatã ⁊ imarcescibilẽ cõseruatam in celis: in vobis q in virtute dei custodimini p fidẽ in salutẽ paratã reuelari in tpe nouissimo. In quo exultabitis modicũ nũc sic oportet ɔtristari in varijs tẽtatiõib⁹: vt pbatio vestre fidei multo p̃ciosior sit auro: qđ p ignẽ pbatur: inueniat' in laudẽ ⁊ gloriã: ⁊ honorẽ ⁊ reuelationẽ iesu xp̃i. Quẽ cũ nõ videritis diligitis: in quẽ nũc quoqz non vidẽtes creditis: credẽtes aũt exultabitis letitia ienarrabili ⁊ glificata: reportãtes finẽ fidei vestre salutem animarum vestrarũ. Lectio. ii. De qua salute exqsierũt atqz scrutati sunt pphete: q de futura in vobis gr̃a pphetauerũt: scrutãtes in qđ vel quale tempus significaret in eis spũs xp̃i prenũcians eas que in christo sunt passiones ⁊ posteriores glorias. Quibus reuelatũ est: q2 nõ sibiipsis: vobis aũt ministrabãt ea: que nunc nũciata sunt vobis p eos qui euãgelizauerunt vobis: spũ sctõ misso de celo in quem desiderant angeli pspicere. Propter qđ succincti lũbos mẽtis vr̃e in veritate: sobrij: pfecti: sperate in eam que offertur vobis gratiã: in reuelationẽ iesu xp̃i: quasi filij obedientie. Nõ cõfigurati priorib⁹ ignorantie vestre desiderijs: sz s'm eũ qui vocauit vos scm̃: vt ⁊ ipsi scti i oi cõuersatiõe sitis: qm̃ scriptũ est. Scti eritis qm̃ ego sctũs sum. Lc. iij. Et si patrẽ inuocatis eũ: q sine acceptiõe psonarum iudicat s'm vniuscuiusqz opus in timore incolatus vestri tpi cõuersamini. Scientes q nõ corruptibilib⁹ auro vel argento redẽpti estis de vana vr̃a cõuersatiõe paterne traditiõis: sed p̃cioso sanguine quasi agni imaculati ⁊ incõtaminati christi. Precogniti qdẽ ante cõstitutionẽ mũdi manifestati aũt in nouissimis tpibus pp̃ter vos: q p ipsum fideles estis in deo: qui suscitauit eũ a mortuis: ⁊ dedit ei gloriã: vt fides vestra ⁊ spes esset in deo. Aias vestras castificantes in obediẽtia charitatis ⁊ in fraternitatis amore simplici ex corde inuicem diligite attentius: renati nõ ex semine corruptibili: sed incorruptibili p verbũ dei viui: ⁊ pmanentis in eternũ: q2 ois caro fenuz: ⁊ ois gloria eius tanq̃ flos feni. Exaruit fenũ ⁊ flos ei⁹ decidit:

decidit: verbum aūt domini manet in eternū. Hoc est aūt vbū qd̄ euāgeliça-
c.ii.a tum est in vos. Lectio prima.
Deponētes igit̄ oēm malitiam ⁊ oēm dolū: ⁊ simulationes ⁊ inuidias: ⁊ oēs detractiones: sicut modo geniti īfantes rationabiles: sine dolo lac cō cupiscite: vt in eo crescatis in salutez: si tamē gustatis qm̄ dulcis est dn̄s. Ad quē accedētes lapidē viuum ab hoib9 qdē reprobatū: a deo autē electū ⁊ honorificatū: ⁊ ipsi tanq̄ lapides viui: superedificamini domos spūales: sacerdotiuz sctm̄ offerētes spūales hostias: acceptabiles deo per iesuz xp̄m. Propter qd̄ cōtinet scriptura. Ecce pono in syon lapidē summū angularē: pbatuz: electum: p̄ciosum: ⁊ q crediderit in euz nō cōfundet̄. Vobis igit̄ honor credētibus: nō credētibus autē lapis quē reprobauerunt edificātes: hic factus est in caput anguli: ⁊ lapis offensionis ⁊ petra scandali his q offendūt vbo: nec credunt in quo ⁊ positi sunt. Vos autē genus electum: regale sacerdotium: gens sctā: ppl's acquisitiōis: vt vtutes ei9 annūcietis q de tenebris vos vocauit in admirabile lumē suuz. Qui aliqn̄do nō ppl's dei: nunc autez ppl's dei. Qui non cōsecuti misericordiā: nūc aūt misericordiā ꝯsecuti. L. ii.
Charissimi obsecro vos tanq̄ aduenas ⁊ peregrinos abstinere vos a carnalibus desiderijs: que militāt aduersus aiam. Cōuersationez vestrā inter gentes habētes bonā: vt i eo qd̄ detractāt de vobis tāq̄ de malefactoribus: ex bonis opibus vos cōsiderātes: glorificēt deū in die visitationis. Subiecti estote omni humane creature pp̄ter deū: siue regi quasi p̄cellenti: siue ducibus tanq̄ ab eo missis ad vindictā malefactoꝝ: laudē vero bonoꝝ qr sic est voluntas dei: vt bn̄faciētes obmutescere faciatis iprudētiuz hoium ignorātiā. Quasi liberi: ⁊ non quasi velamē habētes malitie libertatē ſ3 sicut serui dei: oēs honorate: fraternitatem diligite: deū timete regē honorificate.
Serui subditi estote i omni L. iii. timore dn̄is: nō tm̄ bonis ⁊ modestis: ſ3 etiā discolis. Hec eni est gr̄a: si pp̄ter dei cōscientiā sustinet qs tristitias patiēs iniuste. Que enim est gr̄a si peccātes ⁊ collaphiçati suffertis: Sed si bn̄facientes patiēter sustinetis: hec ē gr̄a apud deū. In hoc eni vocati estis: qr christus passus est p nobis: vobis relinquens exemplū: vt sequamini vestigia eius. Qui pct̄m nō fecit: nec inuētus est dolus in ore ei9. Qui cuz malediceret̄ nō maledicebat: cum pateretur nō cōminabat̄. Tradebat autē iudicāti se iniuste: q pctā nr̄a ipse ptulit in corpore suo sup lignū: vt pctis mortui iustitie viuamus: cuius liuore sanati sumus. Eratis eni sicut oues errātes sed cōuersi estis nūc ad pastorē ⁊ ep̄m animarū vr̄arū. Alia ep̄la petri scda. L. i.
Simon petrus seruus ⁊ apl's iesu xp̄i. His qui coequalē nobiscum sortiti sunt fidē in iustitia dei ⁊ saluatoris nr̄i iesu xp̄i: gr̄a vobis ⁊ pax adimpleat̄ in cognitione dei ⁊ dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Quomō oīa nobis diuine virtutis sue: que ad vitam ⁊ pietatē donata sunt p cognitionē eius: q vocauit nos p̄pria gloria ⁊ virtute: quē maxima ⁊ p̄ciosa nobis pmissa donauit: vt p hec efficiamini diuine cōsortes nature: fugientes eius que in mūdo est cōcupiscentie corruptionez. Lectio. ii.
Vos aūt curā oēm subinferētes ministrate i fide vr̄a virturē. In virtute aūt sciētiā. In sciētia autē abstinētiā. In abstinētia autē patiētiā. In patientia autē pietatē. In pietate autē amorē fraternitatis. In amore autē fraternitatis charitate. Hec enim si vobis adsint ⁊ supent: non vacuos nec sine fructu vos cōstituēt in dn̄i nr̄i iesu xp̄i cognitione. Cui eni presto nō sunt hec: cecus est ⁊ manu tentās obliuionē accipiens purgatiōis veterū suoꝝ delictoꝝ.
Quapropter frēs magis sa- L. iii. tagite: vt p bona opa certā vr̄az vocationē

vocationem et electionē faciatis. Hoc enī facientes nō peccabitis aliqñ. Sic enī abūdāter ministrabit vobis itroitus in eternum regnū dñi nr̄i et saluatoris iesu xp̄i. Propter qd̄ incipiā vos semp cōmonere de his: et qdem scientes et cōfirmātes vos in presenti veritate. Iustū autē arbitror q̄diu sum in hoc tabernaculo suscitare vos i cōmonitionem. Certus enī sum q velox est depositio tabernacli mei: sm q et dñs noster iesus xp̄s significauit mihi. Dabo autē opam et frequēter habere vos post obitum meum: vt horum oīum

c. i. d memoriā habeatis. Lcō pma.

Non enī indoctas fabulas secuti: notā fecimus vobis dñi nr̄i iesu xp̄i virtutē et p̄scientiā: sz speculatores facti illius magnitudinis. Accipiēs enī a deo p̄re honorez et gloriā voce delapsa ad eum huiuscemodi a magnifica gloria. Hic est filius meus dilect⁹: in quo mihi cōplacui: ipsum audite. Et hāc vocem nos audiuimus de celo allatā: cum essemus cum eo in monte scō. Lectio. ij.

Et habemus firmiorez pphēticum sermonem: cui bn̄ facitis attendentes q̄si lucerne lucenti in caliginoso loco donec dies illucescat: et lucifer oriat in cordib⁹ vestris. Hoc pmū itelligentes q oīs pphetia scripture ppria interpretatiōe nō fit. Nō enī voluntate humana allata est aliquādo pphetia: sed spū scō ispirati locuti sunt dei hoīes. Fuerūt vo et pseudopphete i pplo: sicut et i vobis erūt mgr̄i mēdaces: q subintroducent sectas pditionis: et eum q emit eos dñz negāt superducentes sibi celerem pditionez. L. iij.

Et multi sequent eorū luxurias p quos via veritatis blasphemabitur: et i auaritia fictis v̄bis de vobis negociabunt. Quibus iudiciū iā olim nō cessat: et pditio eorū non dormitat. Si enī deus angelis peccātib⁹ non pepercit: sed rudentibus flāmis iferni detractos in tartarum tradidit cruciandos in iudicium reseruari: et originali mundo nō pepcit: sed octauū noe iustitie pconem custodiuit: diluuiū mundo impiorum iducens: et ciuitates sodomorum et gomoreoz in cinerem redigens euersione dānauit: exemplum eorū q impie acturi sunt ponens: et iustum loth oppressum a nephādorum iniuria: ac luxuriosa conuersatiōe eripuit. Aspectu enī et auditu iustus erat hitans apud eos: q de die in diem animam iusti iniquis opibus cruciabant.

Sabbato ad vesperas. Caplm.

Charissimi. Estote factores v̄bi iaco. et nō auditores tm̄: fallentes vosmetipsos: q2 si quis auditor est verbi et nō factor: hic comparabit viro cōsideranti vultum natiuitatis sue in speculo. Ad mḡt añ. Usq3 modo nō petistis quicq3 in noie meo: petite et accipietis allā. Oratio. ca. i.

Deus a quo bona cūcta pcedūt: largire supplicib⁹ tuis: vt cogitemus te inspirāte que recta sunt: et te gubernāte eadē faciam⁹. p. ¶ Dñica. v. post pascha oīa vt in p̄cedēti dñica et legit epl̄a ioānis prima. Lcō. j.

Quod fuit abinitio: qd̄ audiuim⁹ ca. i. qd̄ vidimus oculis nr̄is: qd̄ perspeximus: et manus nr̄e cōtrectauerunt de verbo vite: et vita manifestata est: et vidimus et testamur: et annūciamus vobis vitā eternā: que erat apud patrē et appruit nobis. Qd̄ vidimus et audiuimus annūciamus vobis. vt et vos societatē habeatis nobiscum: et societas nr̄a sit cū patre et filio eius xp̄o iesu. Et hec scribimus vobis vt gaudeatis: et gaudiū vestrū sit plenū. Et hec ē annūciatio quā audiuimus ab eo: et annūciamus vobis qm̄ de⁹ lux est: et tenebre in eo nō sunt vlle. Si dixerimus qm̄ societatem habemus cū eo et in tenebris ambulamus: mentimur et nō facimus veritatē. Si autem in luce ambulam⁹: sicut et ipse in luce est: societatem habemus ad inuicem: et sanguis iesu xp̄i filij eius emūdat nos ab omni pctō. Si dixerimus qm̄ pctm̄ non habemus: ipsi nos seducimus: et veritas in nobis nō est.

est. Si cõfiteamur pctã nr̃a: fidelis et iustus est vt remittat nobis pctã nr̃a: et emũdet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus qm̃ nõ peccauimus mẽdacez facimus eũ: et verbum eius nõ est in nobis. Fc̃ia dicunt̃ de pcerita dñica. L. ij.

Filioli mei hec scribo vobis vt nõ peccetis. Sed et siqs peccauerit aduocatũ habemus apud patrẽ: iesuz xp̃m iustũ: et est ꝓpitiatio ꝓ pctis nostris. Nõ ꝓ nostris aũt tantũ: sꝫ etiã ꝓ totius mũdi. Et in hoc scimus qm̃ cognouimus eũ: si mãdata eius obseruemus. Qui dicit se nosce deũ: et mandata eius nõ custodit: mendax est et veritas in eo nõ est. Qui aũt seruat verbuz eius: vere in hoc charitas dei pfecta ẽ. Et in hoc scim⁹ qm̃ in xp̃o sumus. Qui dicit se in xp̃o manere: debet sic̃ ille ambulauit et ipse ambulare. Charissimi nõ mandatũ nouũ scribo vobis: sꝫ mãdatũ vet⁹ qd̃ habuistis ab initio. Mãdatũ vetus est vbũ qd̃ audistis. L. iij.

Iterum mãdatũ nouũ scribo vobis qd̃ est verũ et in ipso et in vobis: q2 tenebre trãsierũt et lumen veritaz lucet. Qui dicit se i luce esse et odit fratrem suum: in tenebris est vsqꝫ adhuc. Qui vero diligit fratẽ suum in lumine manet: et scandaluz in eo non est. Qui aũt odit fratrem suuz in tenebris est: et in tenebris ambulat et nescit quo vadat: qm̃ tenebre obcecauerũt oculos eius. Scribo vobis filioli: qm̃ remittunt̃ vobis pctã ꝓpter nomẽ eius. Scribo vobis patres qm̃ cognouistis euz q2 ab initio est. Scribo vobis adolescentes: qm̃ vicistis malignum. Scribo vobis infantes q2 cognouistis patrẽ. Scribo vobis iuuenes: qm̃ fortes estis et verbum dei in vobis manet: et vicistis malignum. Lectio. iiij.

Charissimi nolite diligere mundũ neqꝫ ea que in mũdo sunt. Siquis mũdũ diligit nõ est charitas patris in eo. Quoniã omne qd̃ est in mũdo: concupiscẽtia carnis est et concupiscentia oculorũ et superbia vite: que nõ ex patre sed ex mundo est. Et mundus transit ⁊ cõcupiscentia eius: q aũt facit voluntatem dei: manet in eternũ. Filioli mei nouissima hora est: ⁊ sicut audistis quoniã antixp̃s venit. Nũc autez antixp̃i multi facti sunt. Unde scim⁹ q2 nouissima hora est. Ex nobis ꝓdierunt: sed nõ erãt ex nobis. Nã etsi fuissent ex nobis ꝑmansissent vtiqꝫ nobiscũ. Sed vt manifesti sint qm̃ nõ sunt oẽs ex nobis: sed vos vnctionem habetis a sctõ ⁊ nostis omnia. Nõ scripsi vobis quasi ignorãtibus veritatẽ: sꝫ q̃si sciẽtibus eã: ⁊ qm̃ oẽ mẽdaciũ ex veritate nõ est. Quis est mẽdax nisi is qui negat: quoniã iesus non est christus? Hic est antixp̃s qui negat patrẽ ⁊ filiũ. Lectio. v.

Omnis qui negat filiũ: nec habet patrẽ. Qui cõfitet̃ filiũ: ⁊ patrez habet. Uos qd̃ audistis ab initio: vobis ꝑmaneat. Si in vobis permãserit qd̃ audistis ab initio: ⁊ vos i filio ⁊ patre mãebitis. Et hec ẽ repromissio quã ipse pollicitus est vobis: vitã eternaz. Hec scripsi vobis de his qui seducunt vos. Et vos vnctionẽ quam accipitis ab eo: maneat in vobis. Et non necesse habetis vt aliqs doceat vos: sed sicut vnctio eius docet vos de oibus. Et verũ est ⁊ nõ est mẽdaciũ. Et sicut docuit vos: manete in eo. Et nũc filioli manete in eo: cũ apparuerit habeamus fiduciam ⁊ nõ cõfundamur ab eo in aduẽtu eius. Si scitis qm̃ iustus est: scitote quoniã ⁊ omnis qui facit iustitiam ex ipso natus est. Lectio sexta.

Uidete qualẽ charitatẽ dedit nobis pater: vt filij dei noiemur ⁊ simus. Propter hoc mundus nõ nouit nos: q2 nõ nouit eũ. Charissimi nũc filij dei sumus ⁊ nõdũ appruit nobis qd erim⁹. Scimus quoniã cũ appuerit similes ei erimus: qm̃ videbim⁹ eũ sicuti est. Et ois q habet hanc spem in eo: sctificat se: sicut ⁊ ille sctũs est. Omnis qui fecit pctm̃: et iniquitatẽ facit. Et peccatum est iniquitas. Et scitis q2 ille appruit vt pctã tolleret: et peccatum in eo nõ est.

Ois

Omnis qui in eo manet non peccat: et omnis
qui peccat nõ videt eũ: nec novit eum.
Filioli nemo vos seducat. Qui facit iu-
stitiã iustus est: sicut et ille iust9 est. Qui
facit pctm ex diabolo est quoniam ab
initio diabolus peccat. In hoc apparuit
fili9 dei: vt dissoluat opa diaboli. Omnis
qui natus est ex deo pctm nõ facit: qm
semen ipsius in eo manet: et nõ potest
peccare: quoniam ex deo natus est. In
hoc manifesti sũt filij dei: et filij diaboli.

C.16. In illo tẽpore. Dixit ie- Scdm ioã.
sus discipulis suis. Amen amen
dico vobis: siqd petieritis patrem in
noie meo: dabit vobis. Et reliq. Ho-
melia scti augustini epi. Lcõ. vij.

Domini verba nũc ista tractãda
sunt. Amen dico vobis: siqd petieritis
patrẽ in noie meo dabit vobis: iam di
ctum est in superiorib9 huius dñici ser
monis partib9: ppter eos q nõnulla
petunt a patre i xpi noie: nec accipiũt.
Non petit in noie saluatoris: quicqd
.i. petitur cõtra rationẽ salutis. Non eni
sonũ litterarũ ac sillabarũ: sz qd son9
ipse significat: et qd eo sono recte ac ve
raciter intelligit hoc accipiẽdũ est di-
cere: cũ dicit in noie meo. Unde q hoc
sentit de xpo qd nõ est de vnico dei fi-
lio sentiendũ: nõ petit in eius noie: etiã
si non taceat litteris ac syllabis christũ:
quoniã in noie eius petit quẽ cogitat
vij cũ petit. Qui vero qd est de illo sentiẽ-
dum sentit: ipse in noie eius petit: et ac
cipit quod petit: si nõ cõtra salutez su-
am sempiternam petit. Accipit autez
quãdo debet accipere. Lcõ. viij.

Quedã aũt non negant: sed vt cõ
gruo dent tpe differunt. Ita sane in-
telligendum est qd ait: dabit vobis: vt
ea bñficia significata sciant his verbis
viij que ad eos q petunt ppie ptinent. Ex
audiunt quippe oẽs sancti pro oibus
exaudiuntur: vel amicis vel inimicis
suis: aut quibuslibet alijs: qr non vtcũ-
qz dictũ est dabit: sed dabit vobis. Us-
qz modo inquit: non petistis quicqz in
noie meo. Petite et accipietis: vt gau
diũ vestrũ sit plenũ. Hoc qd dicit gau-
diũ plenum: pfecto nõ carnale: sed spi
rituale gaudiũ est. Et quãdo tantũ erit
vt aliqd ei iam nõ sit addendum: pcul
dubio: tunc erit plenũ. Quicqd eni pe
titur qd pertineat ad hoc gaudiũ con
sequẽdũ hoc in noie xpi petendũ: si di-
uinam intelligimus gratiã: si vere bea
tam poscimus vitã. Quicqd aũt aliud
petitur: nihil petit. Non qr nulla oino
res est: sed qr in tãte rei cõparatiõe: qc
quid aliud cõcupiscit nihil est. Lcõ. ix.

Neqz eni prorsus nulla res est hõ
de quo ait aplus. Qui se putat es
se aliqd: cum nihil sit. In cõparatione
quippe spũalis hois: q scit gra dei se es
se qd est: quisqs vana psumit nihil est.
Etiam si recte intelligi potest. Amen
amen dico vobis: siqd petieritis prez
in noie meo dabit vobis: vt hoc qd ait
siquid: nõ qdlibet intelligat: sed aliqd
qd nõ i beate vite cõparatiõe sit nihil.
Et qd sequit: vsqz modo non petistis
quicqz in noie meo: duob9 modis itelli
gi potest. Uel qr non in noie meo peti-
stis qd nomẽ nõ sicut cognoscendũ est
cognouistis: vel non petistis qcqz: qm
i cõparatiõe rei quã petere debuistis:
pro nihilo habẽdũ est qd petistis. Ut
igitur in eius noie nõ nihil: sed gaudiũ
plenũ petant: quoniaz si aliqd aliud pe
tunt idem aliud nihil est exhortat di-
cens. Petite et accipietis: vt gaudiuz
vestruz sit plenũ: idest hoc in noie meo
petite: vt gaudiũ vestrum sit plenuz et
accipietis. Isto enim bono in petendo
pseuerãtes sctõs suos nequaqz diuina
mia fraudabit. Ad lau. cap. Charissi
mi estote. hy. et V. Ad bñ. añ. Usqz mo
do nõ petistis quicqz in noie meo petite et ac
cipietis all'a. Ad tertiã cap. Charissimi
estote. Rlia vt i pcedẽti dñica. Ad. vi.

Qui aũt pspexerit in lege pfe- cap. Iaco.
cte libertatis et pmãserit i ea: nõ ca.i.
auditor obliuiosus factus: sed factor
opis: hic beatus in facto suo erit. Ad.

Religio mũda et immacu- ix. cap. vt sup
lata apud deũ et patrẽ hec est: vi

sitare

sitare pupillos et viduas in tribulatione eorum: et immaculatum se custodire ab hoc seculo. Ad vespas. cap. Charissimi: estote. Ad mgt aña. Petite et accipietis vt gaudiũ vestrũ plenum sit: ipse enim pater amat vos qr vos me amastis et credidistis alleluia. Oro. Deus a quo bona. Infra hebdõam. Ad mgt añ. Ipse enim pater amat vos: quia vos me amastis et credidistis alleluia. Aña. Exiui a patre et veni i mũdum: iterum relinquo mũdum et vado ad patrem alleluia. Aña. Ecce palam loqueris et prouerbiũ nullũ dicis: nunc scimus quia scis omnia: et nõ opus est tibi vt quis te interroget alleluia. De epistola ioãnis secunda et tertia per hebdomadam legit': et de epistola iude. Incipit epl'a secunda

ca. i. a S Enior electe dñe et ioãnis. Lcõ. i. natis eius quos ego diligo in veritate: et non ego solus: sed omnes qui cognouerunt veritatem propter veritatem que permanet in vobis et vobiscum erit in eternum: sit vobiscum gratia: misericordia et pax a deo patre: et a iesu christo filio patris in veritate et charitate. Gauisus sum valde quoniam inueni de filiis tuis ambulãtes in veritate: sicut mandatum accepimus a patre. Et nunc rogo te domina non tanq̃ mandatum nouum scribens tibi: sed quod habuimus abinitio: vt diligamus alterutrum. Et hec est charitas vt ambulemus secundũ mandatum eius. Hoc enim mandatũ est vt queadmodum audistis ab initio in eo ambuletis: quoniam multi seductores exierunt in mũdum qui non cõfitentur iesum christum venisse in carne. Hic est seductor et antichristus. Lectio. ii.

V Idete vosmetipsos ne pdatis que operati estis: sꝫ vt mercedem plenam accipiatis. Omnis qui precedit et nõ pmanet in doctrina christi: deum non habet. Qui permanet in doctrina: hic et filiũ et patrem habet. Si quis venit ad vos et hanc doctrinã non affert: nolite recipere eum in domum: nec aue ei dixeritis. Qui enĩ dicit illi aue: communicat operibus eius malignis. Ecce predixi vobis: vt non in die domini confundamini. Plura habens vobis scribere: nolui per chartam et atramentũ. Spero enim me futurũ apud vos: et ore ad os loqui: vt gaudium vestrum plenũ sit: salutant te filii sororis tue electe. Gratia dei tecum amen. Epistola ioãnis tertia. L.

S Enior gaio charissimo quem ego diligo in veritate. Charissime de omnibus orationẽ facio prospere te ingredi et valere: sicut prospere agit anima tua. ca. i. a Gauisus sum valde venientibus fratribus et testimoniũ perhibentibus veritati tue: sicut tu in veritate ambulas. Maiorum horũ gratiam non habeo: q̃ vt audiam filios meos in veritate ambulare. Charissime fideliter facis quicquid operaris in fratres et hoc in peregrinos: qui testimonium reddiderunt charitati tue in conspectu ecclesie: quos bene facis deducens digne deo. Pro nomine eius enim profecti sunt: nihil accipientes a gentibus. Nos ergo debemus huiusmodi suscipere: vt cooperatores simus veritatis. Lectio prima.

S Cripsissem forsitan ecclesie sed is qui amat primatum gerere in eis diotrepes non recipit nos. Propter quod si venero: commoneã eius opera que facit verbis malignis garriens in nos. Et quasi ei ista non sufficiunt: nec ipse suscipit fratres et eos qui suscipiunt prohibet: et de ecclesia eiicit. Charissime noli imitari malũ: sed quod bonũ est. Qui benefacit ex deo est. Qui autem malefacit non videt deum. Demetrio testimonium redditur ab omnibus: et ab ipsa veritate. Sed et nos testimonium perhibemus: et nosti quoniam testimonium nostrum verum est. Multa habui scribere tibi: sed nolui per atramentũ et calamum scribere: spero autem protinus te videre: et ore ad os loquemur. Pax tibi salutant te amici. Saluta tu amicos nomi-

natiuī. Ep̄la iude apostoli. Lectio .ij.

c.1.a Iudas iesu xp̄i seruus: frater aūt iacobi: his q̄ sunt in deo p̄re dilectis: ⁊ a iesu xp̄o cōseruatis ⁊ vocatis sctis: mia vobis ⁊ pax ⁊ charitas adimpleat. Charissimi omnē sollicitudinē faciēs scribēdi vobis de cōi vr̄a salute: necesse habui scribere vobis deprecās supercertari semel tradite scis fidei. Subintroierūt eni qdā hoies qui olim p̄scripti sunt i hoc iudiciū impij: dei nostri gratiaȝ transferentes in luxuriam: ⁊ soluȝ dominatorē dominū nostrum iesum xp̄m negātes. Lcō. iij.

Commonere aūt vos volo scientes semel oia: qm̄ iesus pp̄lm de terra egypti saluans: secundo eos qui nō crediderūt pdidit. Angelos vero q̄ nō seruauerūt suū pricipatū: sȝ dereliquerunt suū domiciliū in iudicium dei magni: vinculis eternis sub caligine reseruauit. Sic sodoma ⁊ gomorra ⁊ finitime ciuitates simili mō exfornicate: ⁊ abeuntes post carnē alteraȝ: facte sunt exemplū ignis eterni penaȝ sustinentes. Similiter: ⁊ hi qui carneȝ maculant: dn̄atiōnē autē spernūt: maiestatem aūt blasphemant. ¶ In vigilia ascēsionis dn̄i ad vesp. aā. Viri galilei. Cū rel. de lau. ps̄. Dixit dn̄s. 37. Cū rel. In fine ps̄. Laudate dn̄m. 38. Cap.

actu. c.1.

Primū q̄dē sermoneȝ feci de oibus o theophile: q̄ cepit iesus facere ⁊ docere: vsq; i diem qua p̄cipiēs ap̄lis p spūȝ scm̄ quos elegit assūptus est. Hym.

Iesu nr̄a redēptio amor ⁊ desideriū: deus creator oium hō in fine tēporū. Que te vicit clementia vt ferres nr̄a crimina: crudelē mortē patiēs vt nos a morte tolleres. Inferni claustra penetrās tuos captiuos redimēs: victor triūpho nobili ad dexterā p̄ris residēs. Ipsa te cogat pietas vt mala nr̄a superes: parcēdo ⁊ voti cōpotes nos tuo vultu saties. Tu esto nostrū gaudiuȝ q es futur⁹ p̄miū: sit nr̄a i te gloria p cuncta semp scl'a. Amen. V. Ascēdit deus in iubilatiōe all'a. R. Et dn̄s in voce tube all'a. Ad mḡr aā. Pater manifestaui nomē tuū hoib⁹ quos dedisti mihi: nūc aūt p eis rogo nō p mūdo: q2 ad te venio al'. Oro.

Concede q̄s oipotens deus. vt qui hodierna die vnigenitum tuum redemptorē nostruȝ ad celos ascendisse credim⁹: ipsi quoq; mēte in celestibus habitemus. Per eun. Ad matuti. inuitato. All'a: christuȝ dn̄m ascendentē in celum. Venite adoremus all'a. ps̄. Venite exultemus. Hymn⁹.

Eterne rex altissime redemptor ⁊ fideliū: quo mors soluta deperit datur triumphus gratie. Scandens tribunal dextere patris potestas omniū collata iesu celitus que nō erat humanitus. Ut trina rerum machina celestium terrestrium: ⁊ infernorū condita flectat genu iam subdita. Tremūt vidētes angeli versa vice mortalium: culpat caro purgat caro regnat deus dei caro. Tu esto nostrum gaudium manens olympo preditum: mūdi regis qui fabricā mūdana vincens gaudia. Hinc te precantes quesum⁹ ignosce culpis oibus: ⁊ corda sursum subleua ad te superna gratia. Ut cum repente ceperis clarere nube iudicis: penas repellas debitas reddas coronas perditas. Gloria tibi dn̄e qui scandis super sydera cum patre ⁊ sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. In primo noc. aāa. Eleuata est magnificētia tua super celos deus all'a. ps̄. Domine dominus noster. 2. Aāa. Domin⁹ in tēplo sancto suo dominus in celo all'a. ps̄. In domino cōfido. 3. Aāa. A summo celo egressio eius: ⁊ occursus ei⁹ alleluia. ps̄. Celi enarrāt. 5. V. Ascendit deus in iubilatione all'a. R. Et dn̄s in voce tube all'a. Lectio p̄ma.

Primū q̄dē s'monē feci de oib⁹ o theophile: q̄ cepit iesus facere ⁊ docere

docere

docere: vsqz i diez qua pcipiés aplis p spm scm quos elegit assupt9 é. Quib9 7 pbuit seipsum viuu post passioné suam in multis argumétis: p dies qdraginta appens eis: 7 loquens de regno dei. Et cõuescés pcepit eis ab hierosolymis ne discederét: sz expectarét promissioné pris. quã audistis inquit p os meuz. Qz ioães qdé baptiçauit aqua vos auté baptiçamini spu scõ: nõ post
1 multos hos dies. Igit qui cõuenerãt: iterrogabãt eum dicétes. Dñe si in tpe hoc restitues regnum isrl? Dixit autez eis. Nõ é vrm noscé tépora vel momé ta: que pr posuit in sua ptãte: sz accipietis vtuté supueniétis spus scti in vos 7 eritis mihi testes in hierlm 7 in oi iudea 7 samaria: 7 vsqz ad vltimu terre. Et cu hoc dixisset vidétib9 illis eleuat9 est: 7 nubes suscepit eu ab oculis eoru. Cuqz intuerent in celuz euntez illum: ecce duo viri astiterut iuxta illos in vestib9 albis: q 7 dixerut. Viri galilei qd statis aspicientes in celu? Hic iesus qui assumpt9 est a vobis in celum: sic veniet quéadmoduz vidistis eu euté i celu.
ij Tunc reuersi sunt hierosolymã a monte q vocat oliueti: q est iuxta hierlz sabbati: hns iter. Et cu itroissent i cenaculu ascenderunt vbi manebat petrus 7 ioães: andreas 7 iacobus: philippus 7 thomas: bartholome9 7 matthe9: iacob9 alphei 7 simõ çelotes: 7 iudas iacobi. Hi oés erãt perseuerãtes vnanimiter in orõne cu mulierib9: 7 cuz maria mre iesu 7 fratrib9 ei9. R. Post passioné suã p dies qdraginta apparés eis 7 loquens de regno dei alla. Et videntibus illis eleuatus est alla: 7 nubes suscepit eu ab oculis eoru alt. V. Et cõuescés pcepit eis ab hierosolymis ne discederét: sed expectarent promissionem patris. Et vidéti. Lcõ. ij.

In diebus illis: exurgés petrus i medio fratru dixit. Erat aut turba hominu simul fere cétu viginti. Viri frés oportet ipleri scripturã: quã pdixit spiritus scus p os dauid de iuda: qui fuit dux eoz q cõprehéderut iesuz: q cõnumeratus erat in nobis: 7 sortit9 est sorté ministerij hui9. Et hic qdé possedit agru de mercede iniqtatis: 7 suspésus crepuit medi9: 7 diffusa sunt oia viscera eius: 7 notu factu est oib9 habitantibus hierlm ita vt appellaret ager ille lingua eoz acheldemach: hoc est ager sanguis. Scriptu est eni i libro psalmoru. Fiat cõmoratio eoz deserta: 7 non sit qui inhabitet in ea: 7 epatu eius accipiat alter. Oportet ergo ex his viris q nobiscu sunt cõgregati: i oi tpe quo intrauit 7 exiuit iter nos dns iesus: incipiés a baptismate ioãnis vsqz in diem qua assumpt9 est a nobis: testé resurrectiõis ei9 nobiscu fieri vnu ex istis. Et statuerunt duos: ioseph q vocat barsabas: q cognominat9 est iust9: 7 mathiã. Et orãtes dixerunt. Tu dñe qui corda nosti oium ostende qué elegeris ex his duobus vnum accipere locu ministerij huius 7 aplat9: de quo puaricatus est iudas: vt abiret in locu suum. Et dederut sortes eis. Et cecidit sors sup mathiã: 7 annumeratus est cum vndecim aplis. R. Ois pulchritudo dñi exaltata est sup sydera. Species ei9 in nubibus celi: 7 nomen ei9 in eternu pmanet alla. V. A summo celo egressio ei9: 7 occursus ei9 vsqz ad sum- 2
mum eius. Species. Lectio tertia.

Et cu cõplerent dies penthecostes erant oés pariter in eodé loco. Et factus est repéte de celo son9 tãqz aduenientis spus vehemétis: 7 repleuit totã domu vbi erãt sedentes. Et apparuerunt illis dispertite lingue tanqz ignis: seditqz supra singulos eoz. Et repleti sunt oés spu sctõ 7 ceperut loq varijs linguis: put spus sanctus dabat eloq illis. Erãt aut in hierlm habitantes iudei viri religiosi: ex oi natione q sub celo est. Facta aut hac voce: cõuenit multitudo 7 méte confusa est: qm audiebat vnusquisqz lingua sua illos loquétes. Stupebãt aut oés 7 mirabant dicétes Nõne ecce oés isti qui loquunt galilei sunt? Et quomõ nos audiuim9 vnusquisqz linguã nrãm: in qua nati sum9?

Parthi ꝛ medi ꝛ elamite: ꝛ q habitāt
mesopotamiā iudeā ꝛ capadociā: pon
thū ꝛ asyam: phrygiā ꝛ pāphiliā: egy
ptum ꝛ partes libye que est circa cyre
nem: ꝛ aduene romani. Judei quoqꝫ
ꝛ ꝓseliti: cretes ꝛ arabes: audiuimꝰ
eos loquentes nr̄is linguis magnalia
dei. Stupebāt aūt oēs ꝛ mirabanť ad
inuicē dicētes. Quidnā vult hoc esse?
alij autem irridētes dicebāt: qꝛ musto
3 pleni sunt isti. ℟. Exaltare dn̄e all'. In vir
tute tua all'a. ℣. Eleuata est magnificentia
tua sup celos deus. In. In .ij. noc. añ. Ex
altare dn̄e in virtute tua cantabimꝰ ꝛ psalle
mus all'a. ps. Dn̄e in virtute. .5. Añ. Exal
tabo te dn̄e: qm̄ suscepisti me all'. ps. Ipsū.
Añ. Ascendit deus in iubilatiōe all'a: ꝛ dn̄s
in voce tube all'a. ps. Oēs gē. .8. ℣. Ascē
dens xp̄s in altū all'a. ℟. Captiuā duxit ca
ptiuitatē all'a. Sermo sci aug. epi. Lc. iiii.

Saluator noster dilectissimi frēs
ascēdit i celū: nō ergo turbemur
in terra. Ibi sit mēs: ꝛ hic erit requies.
Ascēdamꝰ cū xp̄o interim corde: vt cū
dies ꝓmissus aduenerit: seq̄mur ꝛ cor
pore. Scire tn̄ debemꝰ frēs: qꝛ cū xp̄o
nō ascēdit supbia: nō auaritia: nō luxu
ria: nullū vitiū nr̄m ascēdit cū medico
nostro. Et ideo si post medicū deside
ramus ascēdere: debemꝰ vitia ꝛ pctā
deponere. Oēs eni q̄si qbusdā cōpedi
bus nos p̄mūt: ꝛ pctōꝝ nos retibꝰ li
gare cōtēdūt. Et ideo cū dei adiuto
rio: s'm ꝙ ait psalmista: dirūpamꝰ vin
cula eorum: vt secure possimus dicere
dn̄o. Dirupisti vīcula mea: tibi sacrifi
cabo hostiam laudis. Resurrectio dn̄i
spes nr̄a est. Ascēsio dn̄i: gl'ificatio no
stra est. Ascēsionis hodie solēnia cele
bramꝰ. Si ergo recte: si fideliter: si scē
si pie ascēsionē dn̄i celebramus: ascēda
mus cū illo ꝛ sursum corda habeamꝰ.
Ascendentes aūt non extollamur: nec
de nr̄is q̄si de ꝓprijs meritis p̄sumia
mus. Sursum eni corda habeamꝰ: sꝫ
ad dn̄m. Sursum enī cor nō ad dn̄m:
superbia vocať. Sursum autē cor ad
4 dn̄m: refugiū vocať. ℟. Tēpus est vt re
uertar ad eū qui me misit dicit dn̄s: nolite cō
tristari nec turbeť cor vestrū. Rogo ꝓ vobis
patrē: vt ipse vos custodiat all'a all'. ℣. Nisi
ego abiero: paraclytꝰ nō veniet: dum assum
ptus fuero mittā vobis eū. Rogo. Lc. v.

Uidete frēs magnū miraculum.
Altus est deus. Humilias te: ꝛ ve
nit ad te. Erigis te: ꝛ fugit a te. Quare
hoc? Qꝛ excelsus est: ꝛ humilia respicit:
ꝛ alta a lōge cognoscit. Humilia de ꝓ
ximo respicit: vt attollat. Alta idest su
perba de lōge cognoscit: vt d̄primat.
Resurrexit eni xp̄s vt spē nobis daret:
qꝛ resurgit hō q moriť: ne moriendo
dissiparemur: ꝛ vitā nr̄am morte fini
tā putaremꝰ: securos vos fecit. Solli
citi eramꝰ de ipsa aīa: ꝛ ille nobis resur
gēdo de carnis resurrectiōe fiduciam
dedit. Crede ergo vt mūderis. Priꝰ
te oportet credere. vt postea p fidē de
um merearis aspicere: deū eni videre
vis? Audi ipsū. Bti mūdo corde: qm̄
ipsi deū videbūt. Prius eni cogita de
corde mūdādo: ꝛ qcqd ibi vides qđ di
spliceat deo tolle. Uenire ad te deus
vult: audi eū dicētē. Ego ꝛ p̄r ad eū ve
niemꝰ ꝛ māsionē apđ eū faciemꝰ. Ecce
qđ ꝓmittit deꝰ. ℟. Nō turbeť cor vr̄m
ego vado ad patrē ꝛ dū assumptꝰ fuero a vo
bis mittā vobis all'. Spm̄ veritatis ꝛ gaudebit
cor vr̄m all'a. ℣. Ego rogabo p̄rem: ꝛ aliū
paraclytum dabit vobis. Spm̄. Lectio. vi.

Si ego q̄liscūqꝫ hō fragilis vētu
rū me ad domū tuā ꝓmitterē: si
ne dubio mūdares eam: supflua ꝓijce
res: q̄ eēnt necessaria p̄parares: deꝰ ad
cor tuum venire vult: ꝛ piger es ei do
mū mūdare. Oia vitia inimica sūt deo
Et ideo ipso auxiliante ꝓijce illa: si vis
excipere xp̄m. Nō eni amat deus ha
bitare cū auaritia imūda sordida ꝛ isa
tiabili: cui ifideles hoīes seruire volūt
ꝛ deū videre cupiūt. Et tu ergo mun
da cor tuū: si potes: id age id opare: vt
christus mundet vbi habitet. Roga ꝛ
supplica: humiliare ꝛ audi scripturā
dicentē. Deus superbis resistit humili
bus aūt dat grām. Esto hūilis vt in te
requiescat

requiescat deus. Ite ipse xp̄s tibi est ⁊
via ⁊ patria: s̄m hoiem via: s̄m deum
patria. Si fideliter curris ad ipsuz va
dis: ad ipsum pu̇enis. Etenim tibi eter
na via assumpsit qd̄ nō erat: nō amisit
qd̄ erat. Ipsius ergo misericordiā de-
precemur: vt nobis fidē rectā ⁊ itelle-
ctū sibi placitū ad exercēda bona opa
concedat. Qd̄ ipse p̄stare dignet̄: q cū
p̄re ⁊ spū sctō viuit ⁊ regnat in secula
6 sclo℞ amē. ℟. Ascēdēs in altū all'a: capti-
uā duxit captiuitatē. Dedit dona hoib⁹ all'a.
all'a all'a. ℣. Ascēdit deus in iubilatiōe ⁊ dn̄s
i voce tube. Dedit. In .iij. noc. an̄a. Nimis
exaltat⁹ est all'a: sup oēs deos all'a. ps. Dn̄s
regnauit exul. .13. An̄. Dn̄s i syon all'a: ma
gnus ⁊ excelsus all'a. ps. Dn̄s regn. ira .23.
An̄. Dominus in celo alleluia: parauit sedē
suam all'a. ps. Bn̄dic anima mea. .i.33. ℣.
Ascendo ad patrē meū ⁊ patrem vestrū all'a.
℟. Deū meū ⁊ deū vrm all'a. Scd̄m mar.

In illo tempore. Recūbentibus
vndecim discipulis: apparuit il-
lis iesus: ⁊ exprobrauit incredulitatez
illorum ⁊ duritiam cordis: q2 his q vi
derāt eum resurrexisse a mortuis non
crediderāt. Et rel. Homel. scti grego. pape. L. vij.

Quod resurrectionē
dn̄icā discipuli tarde crediderūt:
nō tam illorū infirmitas: q̄ nr̄a vt ita
dicam: futura firmitas fuit. Ipsa nāq3
resurrectio illis dubitātib⁹ p multa ar
gumēta mōstrata est: que dum nos le-
gentes agnoscimus: qd aliud q̄ de illo
rum dubitatione solidamur? Minus
enim mihi maria magdalene p̄stitit q̄
citius credidit: q̄ thomas q diu dubi
tauit. Ille eteni dubitādo vulnerum ci
catrices tetigit: ⁊ de nr̄o pectore du-
bietatis vulnus amputauit. Ad isinu
andā quoq3 veritatē dn̄ice resurrectio-
nis: notandū nobis est: qd̄ lucas refert
dicēs. Cōuescens p̄cepit eis ab hiero-
solymis ne discederent: ⁊ post pauca.
Videntib⁹ illis eleuatus est: ⁊ nubes su
scepit eum ab oculis eo℞. Notate ver
ba: signate mysteria. Cōuescēs eleuat⁹
est. Comedit ⁊ ascendit: vt videlicet p
effectum comestionis veritas patesce
ret carnis. Marcus vero prius q̄ ce-
los dn̄s ascenderet: eū de cordis atq3
ifidelitatis duritia increpasse discipu-
los memorat. Qua in re qd cōsideran
dum est: nisi q̄ idcirco dn̄s tunc disci-
pulos increpauit: cum corp̲aliter reli-
quit: vt verba que recedens diceret: in
corde audientiū artius impressa rema
nerent? ℟. Ego rogabo patrem: ⁊ alium 7
paraclytum dabit vobis. Ut maneat vobiscū
in eternū: spiritum veritatis alleluia. ℣. Si
enim nō abiero paraclytus nō veniet ad vos:
si aūt abiero mittā eū ad vos. Ut ma. L. viij.

Increpata igit̄ eorū duritia: qd
admonēdo dicat audiamus. Eū
tes in mundum vniuersum predicate
euangeliū omni creature. Nunqd fra-
tres mei sanctū euāgelium vel insensa-
tis rebus: vel brutis aialib⁹ fuerat pre
dicandum: vt de eo discipulis dicat̄:
p̄dicate euāgeliū omni creature? Sed
oīs creature noīe: signat̄ homo. Sunt
nāq3 lapides: sed nec viuunt nec senti-
unt. Sunt herbe ⁊ arbusta: viuūt qdē:
s3 nō sentiūt. Uiuūt dico nō p aiam: s3 p
viriditatē. Q2 ⁊ paul⁹ dicit. Insipiens
tu: qd̄ seminas nō viuificat̄ nisi prius
moriat̄. Uiuit ergo qd̄ morit̄: vt viui-
ficet̄. Lapides itaq3 sunt: s3 nō viuunt.
Arbusta autē sunt: viuūt s3 nō sentiūt.
Bruta vo aialia sunt: viuūt sentiūt: s3
nō discernūt. Angeli eteni sunt: viuūt
sentiūt ⁊ discernūt. Oīs aūt creature:
aliqd hēt hō. Habet nāq3 cōe esse cū la-
pidib⁹: viuere cū arborib⁹: sentire cuz
aialibus: itelligere cū angelis. Si igit̄
cōe habet aliqd cū oī creatura hō: iux-
ta aliqd oīs creatura hō: oī ergo crea-
ture p̄dicat̄ euāgeliū cū soli hoī p̄dica-
tur. Q2 ille videlicet docet̄: ppter quē
cūcta sunt creata i terra: ⁊ a quo oia p
quādā siilitudinē aliena nō sunt. ℟. Po 8
nis nubē ascēsum tuū dn̄e. Qui ambulas sup
pēnas vētorū all'a. ℣. Cōfessionē ⁊ decorez
iduisti: amict⁹ lumē sic vestimētū Qui. L. ix.

Potest ēt oīs creature noīe: oīs na
tio gētiū d̄signari. Nā eteni dictū

fuerat. In via gẽtiũ ne abieritis: nunc
aũt dicit᷑. Predicate euangeliũ omni
creature: vt scilicet a iudea aplorũ re/
pulsa pdicatio: tũc nobis in adiutoriũ
fieret cũ hãc illa ad dãnationis sue testi
moniũ superba repulisset. Sed cũ di/
scipulos ad pdicandũ veritas mittit:
quid aliud in mũdo facit: nisi grana se
minis spargit? Et pauca grana mittit
in semine: vt multarũ messium fruges
recipiat ex nr̃a fide. Neqȝ eteni in vni/
uerso mũdo tãta fideliũ messis exurge
ret: si manu dñi sup rationalẽ terrã illa
electa grana pdicationũ nõ venissent.
Sequitur. Qui crediderit ⁊ baptiça/
tus fuerit saluus erit. Qui vero nõ cre
diderit: cõdẽnabitur. Fortasse vnusqs
qȝ apud seipsum dicat. Ego iam cre/
didi: saluus ero. Verũ dicit: si fide opi/
bus tenet. Vera eteni fides ẽ que i hoc
qd verbis dicit: moribus nõ cõtradi/
cit. Hinc est enim qd de qbusdã falsis fi
delibus paulus dicit. Qui cõfitent᷑ se
nosce deum: factis aũt negant. Hinc io
ãnes ait. Qui dicit se nosce deuȝ: ⁊ mã
data eius nõ custodit: mẽdax est. Que
cum ita sint: fidei nr̃e veritateȝ: in vite
nostre cõsideratione debemus agno/
scere. Tũc eni veraciter fideles sum⁹:
si qd verbis pmittimus: opibus im/
9 plemus. ℟. Si eni nõ abiero paraclytus
non veniet ad vos: si aũt abiero mittã euȝ ad
vos. Cũ aũt venerit ille docebit vos oẽm ve
ritatẽ alla. ℣. Nõ eni loquet᷑ a semetipso sȝ
quecũqȝ audiet loquet᷑: ⁊ que ventura sunt
annũciabit vobis. Cũ. ℟. Ascẽdit deus in iu
bilatione alla. Et dñs in voce tube alla alla.
10 ℣. Ascẽdẽs xps in altũ captiuã duxit capti/
uitatẽ. Et. Ad lau. ⁊ p horas añ. Viri ga
lilei quid aspicitis in celũ: hic iesus qui assum
ptus est a vobis in celum sic veniet alla. ps.
Dñs regnauit. Cũ rel. 7. Añ. Cũqȝ in/
tuerent᷑ in celuȝ euntẽ illũ dixerũt alla. Añ.
Eleuatis manibus ferebat᷑ in celum: ⁊ bene/
dixit eis alla. Añ. Exaltate regeȝ regum: ⁊
hymnũ dicite deo alla. Añ. Videtibus illis
eleuatus est: ⁊ nubes suscepit eũ in celo alla.
Cap. Primũ quideȝ. hym. Iesu nr̃a
redemptio. 36. ℣. Dominus in celo alla.
℟. Parauit sedem suam alla. Ad bñ. aña.
Ascendo ad patrem meũ ⁊ patrẽ vestrũ: deũ
meuȝ ⁊ deũ vestrũ alla. Oratio. Cõcede.
In fine oium hymnoꝝ vsqȝ ad pẽthe.
dicit᷑. Gloria tibi dñe qui scandis. ⁊
cantatur in tono de ascensiõe. Ad pri
mam cap. Regi seculorũ. ℟. bre. Chri
ste fili dei viui miserere nobis. Alla alla. ℣.
Qui scandis sup sydera. ℟. Alla. ℣. Glo
ria. ℟. Christe. ℣. Exurge xpe adiuua nos
all. ℟. Et libera pter nomẽ tuũ alla. Pro.
Dñe de⁹. Et sic dicit᷑ quotidie vsqȝ ad
pẽthe. Ad. iii. cap. Primũ quidẽ. ℟. 10
bre. Ascendit deus in iubilatione. Alla alla.
℣. Et dñs in voce tube. ℟. Alla. ℣. Glo/
ria. ℟. Ascendit. ℣. Ascendens xps in altũ
alla. ℟. Captiuã duxit captiuitatẽ all. Ad
ET cõuescens pcepit eis vi. cap.
ab hierosolymis ne discederent: actu.
sed expectarent pmissionẽ patris quã ca. i.
audistis inquit per os meũ: qr ioãnes
quidẽ baptiçauit aqua: vos aũt batiça
bimini spiritu sancto: nõ post multos
hos dies. ℟. br. Ascẽdens xps in altum.
Alla alla. ℣. Captiuã duxit captiuitatẽ. ℟.
Alla. ℣. Gloria. ℟. Ascendit. ℣. Ascendo
ad patrem meũ: ⁊ patrem vestrum alla. ℟.
Deum meũ ⁊ deũ vestrũ alla. Ad. ix. cap.
VIri galilei qd statis aspicientes
in celum? hic iesus qui assumpt⁹ vt sup
est a vobis in celũ sic veniet queadmo
dum vidistis eum euntem in celuȝ. ℟.
br. Ascendo ad patrẽ meũ: ⁊ patrẽ vestruȝ.
Alla alla. ℣. Deum meũ ⁊ deuȝ vestrũ. ℟.
Alla. ℣. Gloria. ℟. Ascẽdo. ℣. Dñs in ce
lo alla. ℟. Parauit sedem suã alla. Ad vel.
aña. Viri galilei. Cum rel. ps. Dixit dñs.
Cũ rel. 37. In fine ps. Laudate dñȝ oẽs. 38
Cap. Primũ quidem. hym. Iesu nr̃a
redẽptio. 36. ℣. Dñs in celo alla. ℟. Pa/
rauit sedeȝ suam alla. Ad mgt. añ. O rex
glorie dñe virtutum: qui triumphator ho/
die super omnes celos ascendisti: ne derelin
quas nos orphanos sed mitte promissuȝ pa/
tris in nos spiritum veritatis alla. Oratio.
Cõcede qs. Infra octauam ascẽsionis
quotidie vsqȝ ad pẽthe. fit officium

de

de ascẽsione nisi festũ occurrat. Sex le-
ctiões leguntur de sermõib⁹ scti leonis
pape. Post btãm ⁊ gl'iosaz. Vel scti au
gustini epi. Ascẽsiõis dñi nr̃i. Et tres
de homel. ascẽsiõis. Sermo scti leonis
1 Post beataz ⁊ gl'iosam pape. L. i.
dñi nr̃i iesu xp̃i r̃surrectionẽ qua
verũ dei tẽplũ iudaica ĩpietate resolu
tũ diuina se ĩ triduo potẽtia suscitauit:
q̃dragenari⁹ hodie dilectissimi sctõꝝ
dierũ explet⁹ est numer⁹: sacratissima
ordinatione disposit⁹: ⁊ ad vtilitatem
nr̃e eruditionis ĩpẽsus. Ut dñi a dño in
hoc spatio mora p̃sentie corpalis extẽ
dit: fides resurrectiõis documẽtis ne
2 cessariis muniret. Mors eni xp̃i multo
rũ discipuloꝝ corda turbauerat: ⁊ de
supplitio crucis: ⁊ de amissione spũs:
⁊ de exanimati corpis sepultura: gra-
uatis mestitudine mẽtibus: qdã diffi-
dentie torpor obrepserat. Nam cum
sctẽ mulieres sicut euãgelica patefacit
hystoria: reuolutum a monumento la-
pidẽ: sepulchrũ corpe vacuũ: ⁊ viuen-
tis dñi testes angelos nũciarent v̄ba
earum apl'is aliisq3 discipulis: delira-
mentis similia videbantur. Lectio. ii.
3 Quã vtiq3 hesitationẽ hũana ĩfir
mitate nutãtẽ: nequaq̃ p̃misisset
spũs veritatis predicatoꝝz inesse pe-
ctoribus nisi illa trepida sollicitudo: ⁊
curiosa cunctatio: nostre fidei funda-
mẽta iecissent. Nostris igit̃ pturbatio
nibus: nostris piculis in apl'is consule
batur: nos in illis viris cõtra calũnias
impioꝝ ⁊ cõtra terrene argumẽta sa
piẽtie docebamur. Nos illoꝝz instru
xit aspectus: nos erudiuit audit⁹: nos
cõfirmauit attactus. Gratias igit̃ aga
mus diuine dispensationi ⁊ sanctoꝝz
patrũ necessarie tarditati. Dubitatuz
est ab illis: ne dubitaret̃ a nobis. L. iii.
4 Non ergo hi dies dilectissimi qui
inter resurrectionẽ dñi ascensio-
neq3 fluxerũt: ocioso transiere discur-
su: sed magna in eis cõfirmata sacramẽ
ta: magna sunt reuelata mysteria. In
his met⁹ dire mortis aufert̃: ⁊ non so
lũ aie: sed etiã carnis imortalis declara
tur. In his p sufflationẽ dñi: ĩfunditur
apl'is spiritus sctũs: ⁊ btõ apl'o petro
supra ceteros post regni claues: ouilis
dñici cura mãdatur. In his dieb⁹ duo
bus discipulis: terti⁹ in via dñs iũgit̃
comes: ⁊ ad oẽm nr̃e ambiguitatis ca
liginẽ detergẽdã: pauentiũ vel trepi-
dantium tarditas increpat̃. Flãmam
fidei illuminata corda cõcipiũt: ⁊ que
erant tepida: reserante dño scripturas
efficiuntur ardentia. Lectio. iiii.
In fractione quoq3 panis cõue- 5
scẽtiũ aperiũtur obtutus: multo felici
us horũ oculis patefactis: quibus na-
ture sue manifestata est gl'ificatio: q̃ il-
lorum generis nr̃i p̃ncipũ: qbus p̃ua
ricationis sue est ingesta confusio. In-
ter hec autẽ aliaq3 miracula cum disci
puli trepidis cogitatiõibus estuarent
⁊ apparuisset in medio eorum dñs di
xisserq3 pax vobis: ne hoc in eorum re
maneret opiniõibus: qđ voluebat̃ in
cordibus: putabant enim spũm se vi-
dere nõ carnẽ: redarguit cogitatiões
a veritate discordes. Ingerit dubitan 6
tium oculis manẽtia manib⁹ suis ⁊ pe
dibus crucis signa: ⁊ vt diligẽtius p-
tractent̃ inuitat. Quia ad sanãda infi-
deliũ cordiũ vulnera: clauoꝝ ⁊ lancee
erant seruata vestigia: vt non dubia fi
de sed cõstantissima scientia teneretur
eam naturã in dei p̃ris cõsessurã thro-
no: que iacuerat in sepulchro. Lcõ. v.
Per omne ergo tempus dilectissi
mi: qđ iter resurrectionem dñi ⁊
ascensionẽ ei⁹ exactuz est: hoc ꝓuiden-
tia dei curauit: hoc docuit: hoc suoꝝz
⁊ oculis insinuauit ⁊ cordibus: vt dñs
noster iesus xp̃s vere agnosceret̃ resu
scitatus: qui vere erat natus: passus: ⁊
mortuus. Unde beatissimi apl'i oẽsq3
discipuli: qui ⁊ de supplicio crucis fue
rant trepidi: ⁊ de fide resurrectionis
ambigui: ita sunt v̄itate perspicua ro
borati: vt dño in celoꝝ eunte sublimia:
non solum nulla afficerentur tristitia:
sed etiã magno gaudio replerent̃. Et

reuera magna ⁊ ineffabilis erat causa gaudendi: cũ in ɔspectu tãte multitudinis supra oẽm creaturarũ celestiũ dignitatem: humani generis natura cõscenderet: supergressura angelicos ordines: ⁊ vltra archangelorũ altitudines eleuãda: nec vllis sublimitatibus modum sue ꝓuectionis habitura: nisi eterni patris recepto cõsessu: illius glorie sociaretur in throno: cuius nature copulabatur in filio. Lectio. vj.

Quia igitur xp̄i ascensio est nostra ꝓuectio: ⁊ quo ꝓcessit gloria capitis: eo spes tendit ⁊ corporis: dignis dilectissimi exultemus gaudijs: ⁊ pia gratiarũ actione letemur. Hodie enĩ nõ solũ paradisi possessores firmati sumus: sꝫ etiaꝫ celorũ in xp̄o superna penetrauimus. Ampliora adepti ꝑ ineffabilem xp̄i grãꝫ: quã ꝑ diaboli amiseram⁹ inuidiã. Nam quos violenter inimicus primi habitaculi felicitate deiecit: eos sibi corporatos dei fili⁹ ad patris dexterã collocauit. Qui viuit ⁊ regnat cuꝫ deo p̄re oĩpotẽte ⁊ spũ scõ: i scl'a scl'oꝝ amẽ. De homel' sci grego. pape. L. vij.

In die qppe baptismatis: oĩbus nos antiqui hostis opibus atqꝫ oĩbus pompis abrenũciare promisimus. Itaqꝫ vnusqsqꝫ vr̃m ad cõsideratioñẽ suã mentis oculos reducat: ⁊ si seruat post baptismũ qđ ante baptismũ spopondit: certus iaꝫ q2 fidelis est gaudeat. Sed ecce qđ ꝓmisit: minime seruauit. Ad exercenda praua opa: ad cõcupiscendas mũdi põpas dilapsus est. videam⁹ si iam scit plãgere: qđ errauit. Apud misericordẽ nãqꝫ iudicẽ nec ille fallax habebit': q ad veritatem reuertit': etiã postq̃ mentit'. Quia omnipotẽs deus dũ libenter nr̃am penitentiã suscipit: ipse suo iudicio hoc qđ errauimus abscondit. Lcõ. viij.

Signa aũt eos q crediderint hec sequent'. In noĩe meo demonia eijciẽt: linguis loquẽtur nouis: serpẽtes tollent. Et si mortiferum qd biberint: nõ eis nocebit. Sup egros manus imponent: ⁊ bene habebũt. Nũquid nã frẽs mei q2 ista signa nõ facitis: minime credidistis? Sed hec necessaria in exordio eccl'ie fuere. Ut enĩ ad fidem cresceret: miraculis fuerat nutriẽda. Quia ⁊ nos cũ arbusta plãtamus tãdiu eis aquã infundimus: quousqꝫ ea in terra conualuisse videam⁹. At si semel radicem fixerint: irrigatio cessabit. Hinc ẽ qđ paulus dicit. Lingue in signum sunt: nõ fidelib⁹: sed infidelibus. Lcõ. ix.

Habemus aũt de his signis atqꝫ virtutibus: que adhuc subtilius cõsiderare debeamus. Sctã quippe ecclesia quotidie spũaliter facit: qđ tũc per ap'los corporaliter faciebat. Nã sacerdotes eius cũ ꝑ exorcismi grãm manũ credẽtibus imponũt: ⁊ habitare malignos spũs in eorũ mẽte ɔtradicũt: qd aliud faciũt nisi demonia eijciũt? Et fideles quiqꝫ cũ iã vite veteris secularia verba derelinquũt: sancta autẽ mysteria insonãt: cõditoris sui laudẽ ⁊ potẽtiã: quãtum preualẽt narrãt: qd aliud faciunt nisi nouis linguis loquuntur? Qui dum bonis suis exhortatiõibus: malitiã de alienis cordibus auferunt: serpentes tollunt? Et dum pestiferas suasiones audiũt: sed tamẽ ad opationeꝫ prauã minime ptrahunt': mortiferum qdem est qđ bibunt: sꝫ nõ eis nocebit. Qui quotiẽs ꝓximos suos in bono ope infirmari cõspiciũt: dum eis tota virtute cõcurrunt ⁊ exẽplo sue operationis illorũ viam roborãt: q in ꝓpria actione titubabãt: qd aliud faciunt nisi sup egros manus iponũt vt bene habeãt? Que nimiruꝫ miracula tãto maiora sunt: quãto ꝑ hec nõ corpa sed aĩe suscitãtur. Sermo sci augusti. epi. L. j.

Ascensiõis dñi nr̃i iesu xp̄i sanct⁹ dies ⁊ solẽnis hodie illuxit: exultemus ⁊ letemur in ea. Christus descẽdit: inferi patuerũt. Christus ascendit superna claruerunt. Xp̄s in ligno pependit: insultent furẽtes. Xp̄s in sepulchro: mentiãtur custodiẽtes. Xp̄s in inferno: visitent' quiescentes. Christus

in celo

in celo: credant oēs gentes. Ipse ergo
debet esse auctor nr̄i sermonis: qui est
largitor nr̄e salutis. Nō de alio aliquo
loquimur vobis: nisi de illo qui modo
ex euāgelio loquebat᷑ oībus nobis. Et
ascensurus ad patrē dicebat discipu-
lis suis. Hec locut⁹ sum vobis: cum ad
huc essem vobiscū. Paraclytus autē
spūs veritatis quē mittet pater in no-
mine meo: ille vos docebit oīa ⁊ com
monebit vos oīa que dixi. Nō turbet᷑
cor vestrū: neq₃ formidet. Audistis q2
ego dixi vobis vado ad patrē meum:
quia pater maior me est. Lectio scd̄a.
3 Nostis frēs dn̄m nr̄m iesum chri
stum factū ꝑpter nos qđ sumus
nos: māsurus aūt nihilomin⁹ in ea for-
ma in qua equalis est patri. Factū esse
autem credimus dei filiū₃ nr̄e infirmi
tatis participe₃: nec tamē sue maiesta-
tis expertem. Ipsa ergo fides nr̄a de-
us sup nos: ideq₃ homo inter nos: sed
q2 ꝑpter nos in forma humilitatis as-
sumpte multa hic gessit: vt diuinitatis
substātiā que in eo latebat abscōderet:
q hec discernere atq₃ itelligere nō po-
4 tuerunt: hereses condiderunt. In his
sunt ꝑter ceteros arriani: q deum pa-
trem deo filio cōtendūt esse maiorem.
His catholica veritas: breuiter lucide
q₃ respōdet. Querim⁹ eni ab eis vnde
maiorē patrem filio dicant? Si magni
tudine dixerint: idest mole aliqua cor-
porali: queadmodum dicimus: verbi
grā: mons ille maior est q̄ ille: aut illa
ciuitas maior est q̄ illa. Respōdemus
eis ex euāgelio: q2 deus spūs est: ⁊ cor-
poralia spūalibus cōparari non pos-
5 sunt. Tūc eni dici potuit aliqd alio ma
ius vel minus: quādo vtrūq₃ corpali
forma diffinitur. Deus aūt nec mole di
stendit᷑: nec lineamentis corpis distin-
guit᷑: nec locis cōcludit᷑ nec coartatur
angustiis: nec vllis limitib⁹ terminat᷑.
Nō eni mole: ꝫ virtute magn⁹ ē. L. iii.
Cessent ergo ⁊ cōquiescāt cogita
tionū indigna fantasmata: que fi
delium ingrauidāt suis ymaginatiōi-
bus mētes. Familiaritas quoq₃ carnis 6
oīno discedat. Quando de deo cogita
mus: nulla oculis nr̄is spēs carnis oc-
currat. Sꝫ rursus dicūt tp̄e idest etate:
patrē esse maiorē. Asserunt eni₃ nullo
modo fieri posse: vt ille q gignit: ⁊ ille
q nascit᷑ sit coeuus. Necesse eni dicunt:
vt prius existat ille qui generat: de quo
possit rursum existere ille qui nascitur.
Et hoc vnde nisi de cogitatiōibus car
nis? Hoc eni de cogitationis humane
cōsideratiōe: ⁊ ꝯsuetudine didicerūt.
Nec cōsiderant q2 inter hoies vbi est
filius etate debilior: ibi pater senectu-
te defectior. Et vtiq₃ filius q minor est
natu: quātū crescit ⁊ corroborat᷑: pa-
ter senescit ⁊ deficit. Si ergo vsqueq̄-
q₃ cōtēdūt patrē esse antiquiorē: cōfi-
teant᷑ necesse est: filiū esse fortiorē. Qđ
certe absurdum ē hoc de deo sentire:
desināt tādē humani generis sensu di-
uina commendare secreta. Lectio. iiii.
Sed parū est sic eos cōuincere ni
si aliqd demōstrare potuerimus
in creatura visibilium: vbi generatori
suo ille q nascit᷑ sit coeuus. Ad has er-
go erroris tenebras repellendas vnā
lucernā ad cōparationē ꝓferam⁹: que
ardētis lini fomite tremulū lumen ef-
fundit. Ardet in eo vtiq₃ ignis in sub-
stātia: splēdor in specie: nec tñ de splen
dore ignis: sed de igne nascit᷑ splēdor.
Et tamē sine splēdore suo ignis nunq̄
fuit: q̄uis splendor de igne nascat᷑. Sꝫ
ex quo primū ille paruus igniculus ce
pit: cū suo vtiq₃ coeuo splendore sur-
rexit. Splēdor ergo igni de quo nasci-
tur est coeuus: ⁊ esset vtiq₃ splendor
coetern⁹: si esset ignis etern⁹. Sꝫ absit
vt p hāc vilissimā cōparatione₃ dn̄o nr̄o
iesu xp̄o fecisse videamur iniuriā. L. v.
Debemus ergo ostēdere in euan
gelio: vbi ipse fili⁹ vel in qua for
ma inferiorem se dixerit patre. Factus
obediēs vsq₃ ad mortē. Vel vbi equa-
lem se ostenderit genitori. Ego ⁊ pa-
ter vnum sumus. Dicūt eni nobis ipsi
ecōtra. Ecce ipse fili⁹ dixit. Pater ma

ioꝛ me est: nec intelligunt eum in carne positū ista dixisse: quādo nō solū a deo patre sed sicut diuin⁹ psalmus loqtur minoratus est paulomin⁹ ab angelis. Si hoc solū libēter audire volunt: cur nō attēdūt qđ ipe iterum dixit. Ego ⁊ pater vnum sumus? Deinde cōsiderēt vnde sit dictum: pater maioꝛ me est. Ascēsurus enim ad patrē cōtristati sunt discipuliq3: eos coꝛpali foꝛma desereret: ⁊ ait illis. Quia dixi vobis vado ad patrē: tristitia impleuit coꝛ vestrū. Si me diligeretis: gauderetis ꝙ vado ad patrē: qꝛ pater maioꝛ me ē. Hoc est dicere. Ideo subtraho vestris oculis istā serui foꝛmā: in qua pater maioꝛ me est: vt ab oculis carnis serui foꝛma remota deum spūaliter videre possitis. Ergo ⁊ ꝓpter foꝛmam serui quā susceperat verum dixit: pater maioꝛ me est: qꝛ vtiq3 deus hoīe maioꝛ est: ⁊ ꝓpter veram foꝛmā dei in qua ꝑmanebat cum pr̄e: verū dixit: ego ⁊ pater vnū sum⁹.

Ascēdit ergo ad patrē: per L. vi. id qđ homo erat: sed māsit in patre qđ deus erat: qꝛ in carne ad nos ꝓcessit. Ascendit inꝗ̄ ad patrē verbum qđ caro factū est: vt habitaret i nobis: ⁊ suā presētiā repromisit dicēs. Ecce vobiscū sum oībus diebus vsq3 ad cōsumationē seculi. Secundū foꝛmā dei dicit de illo ioānes ap̄lus. Ipse est verus deus: ⁊ vita eterna. Scđm foꝛmā serui dicit de illo ap̄lus paul⁹. Qui cum in foꝛma dei esset: nō rapinā arbitrat⁹ est esse se equalē deo: sed semetipsum exinaniuit foꝛmā serui accipiēs. Secūdum foꝛmā dei ipse de se loqtur. Ego ⁊ pater vnū sum⁹. Scđm foꝛmā serui dicit. Tristis est aīa mea vsq3 ad moꝛtem. Unde illa fiducia? Unde ē ista foꝛmido? Illa vtiq3 vox ex ꝓprietate substātie: ista aūt ex participatiōe infirmitatis assūpte. Hec ergo charissimi prudēter intelligētes de scripturis sctis dum legimus discernamus: sed dum discernimus: foꝛtasse ne erremus intellectum ab ipo dn̄o postulemus. Cui est honoꝛ ⁊ gloꝛia in secula sclōꝝ amen.

De homelia scti grego. pape. L cō. vii.

Hec itaq3 signa fratres charissimi: auctoꝛe deo si vultis ⁊ vos facitis. Ex illis enim exterioꝛib⁹ signis: obtineri vita ab hec opantib⁹ non valet. Nā coꝛpalia illa miracula ostēdunt aliquādo sanctitatē: nō aūt faciūt. Hec vero spūalia que aguntur in mēte: virtutē vite nō ostēdunt: sed faciunt. Illa habere ⁊ mali possunt: istis aūt ꝑfrui nisi boni nō possunt. Unde de qbusdā veritas dicit. Multi dicēt mihi in illa die: dn̄e dn̄e nōne i noīe tuo ꝓphetauim⁹: ⁊ in noīe tuo demonia eiecimus: ⁊ in noīe tuo virtutes multas fecim⁹? Et tunc cōfitebor illis qꝛ nūꝗ̄ noui vos. Discedite a me: qui opamini inīqtatē. Nolite ergo frēs amare signa: que possunt cū reprobis haberi cōia. Sed hec que modo diximus charitatis atq3 pietatis miracula amate: que tanto sinceriora sunt: quanto ⁊ occulta. Et de quibus apud dn̄m eo maioꝛ fit retributio quo apđ hoīes minoꝛ est glīa. L. viii.

Sequitur. Et dn̄s quidē iesus postꝗ̄ locutus est eis assumptus est in celū: ⁊ sedet a dextris dei. In veteri testamēto cognouim⁹: ꝙ helias sit raptus in celū. Sed aliud est celū aereum: aliud ethereū. Celū quippe aereū terre est proximū. Unde ⁊ aues celi dicimus qꝛ eas volitare in aera videmus. In celum itaq3 aereū helias subleuatus est: vt in secreta quādo terre regione repēte duceretur: vbi in magna iam carnis ⁊ spūs quiete viueret: quousq3 ad finem mundi redeat: ⁊ moꝛtis debitū soluat. Ille eni moꝛtē distulit: nō euasit. Redēptoꝛ aūt noster qꝛ non distulit superauit: eamq3 resurgēdo cōsumpsit: ⁊ resurrectiōis sue gloꝛiā ascēdēdo ꝺclarauit.

Notandū quoq3 est: ꝙ helias L. ix. in curru legitur ascēdisse: vt videlicet aperte mōstraretur: ꝙ hō purus adiutoꝛio egebat alieno. Per angelos quippe illa facta ⁊ ostēsa sunt adiumēta: qꝛ nec ad celū quidē aereū ꝑ se ascēdere poterat

re pos͡t at: quē nature sue īfirmitas gra uabat. Redēptor aūt noster nō curru: nō angelis: subleuat⁹ legit͡: q2 is q fece rat oīa nimirū sup oīa sua virtute fere/ bat͡. Illuc etenī3 reuertebat͡ vbi erat. Et inde redibat: vbi manebat. Q2 cu3 p humanitatē ascēderet in celū p diui/ nitatem suā 7 terrā pariter cōtinebat 7 celū. Sicut aūt ioseph a fratrib⁹ ven ditus: vēditionē redēptoris nr̄i figu/ rauit: sic enoch trāslatus: atq3 ad celu3 aereum helias subleuat⁹: ascensionem dñicā designauit. Ascēsionis ergo sue dñs p̄nūcios 7 testes habuit: vnu3 an te lege3: aliū sub lege: vt qn̄q3 veniret ipse q celos veraciter penetrare potuis set. Sabbato ad vesp̄as cap.

Charissimi estote prudētes 7 vigi late in orōnibus: ante oīa aūt mutuam in vobismetipsis charitatē cōtinuam habentes: q2 charitas opit multitudi/ nē pctōrū. Hym. Jesu nr̄a. 136. V. Dñs in celo all'a: R. Parauit sedē suam all'a. Ad mgt aā. Cū venerit paraclytus quem ego mittā vobis sp̄ū3 veritatis qui a patre proce dit: ille testimoniū phibebit de me all'. Orō.

Omnipotēs sempiterne deus: fac nos tibi semp 7 deuota3 gerere volūtatē 7 maiestati tue sincero corde seruire. Per. Deinde fit cōmemo. de ascensione. Aā. O rex glīe dñe virtutum: qui triūphator hodie sup oēs celos ascēdisti ne derelinquas nos orphanos sed mitte pro missum patris in nos sp̄ūm veritatis all'a. V. Ascendit deus in iubilatiōe all'a. R. Et dñs in voce tube all'a. Orō. Cōcede q̄s. Dñi/ ca ifra octa. ascēsio. offm̄ fit vt ifra. Ad matu. inuita. All'a: xp̄m dñm ascendentē in celu3. Venite adoremus all'a. Ps. Venite. Hy. Eterne rex altissime. 136. In primo noc. aā. Eleuata est magnificentia tua sup celos de⁹ all'. Ps. Dñe dñs nr̄. 2. Aā. Dñs in tēplo scō suo dñs in celo all'a. Ps. In dño cōfido. 3. Aā. A summo celo egressio ei⁹: 7 occursus eius all'a. Ps. Celi enarrāt. V. Ascēdit deus in iubilatione all'a. R. Et dñs in voce tube all'a. Sermo scti aug. epi. L. i.

Omnia charissimi q̄ dñs iesus christus in hoc mūdo sub fragi/ litate nr̄a miracula edidit: nobis p̄fi ciunt. Qui dū humanā cōditionē syde ribus importauit: celū credētibus pa tere posse monstrauit. Et dum victo/ rē mortis in celestia eleuauit: victore3 eiusdē mortis: quo sequamur ostendit. Ascensio ergo dñi catholice fidei con/ firmatio fuit: vt securi in posteru3 cre/ deremus miraculi illi⁹ donū: cui⁹ nūc in p̄senti pcepissemus effectū. Et fide/ lis quisq3 cū iam tanta pceperit: p ea q̄ agnoscit p̄stita: discat sperare p̄missa: ac dei sui p̄terita p̄sentiq3 bonitate: q̄si futurorū teneat cautionē. Sup excelsa ergo celi: terrenū corpus reponit͡: os/ sa intra sepulchri angustias paulo an/ te cōclusa: angelorū cetibus inferunt͡. Jn gremio īmortalitatis: mortalis na/ tura trāsfundit͡. Et ideo sacra aplīce le ctionis testat͡ hystoria. Cū hec dixisset inquit: videntibus illis eleuatus est. R. Post passionem suam per dies quadra/ ginta apparens eis 7 loquens de regno dei all'a. Et videntibus illis eleuat⁹ est all'a: 7 nu bes suscepit eū ab oculis eorum all'a. V. Et cōuescens precepit eis ab hierosolymis ne discederent: sed expectarent promissionem patris. Et videntibus illis. Lectio scd'a.

Cum audis eleuatū: agnosce mili tie celestis obsequium. Unde ho dierna festiuitas hoīs nobis 7 dei sa/ cramenta manifestat: sub vna eadēq3 p̄sona. Jn eo q ēleuat diuinā potentiā: in eo q eleuat͡ humanā agnosce substā/ tiam. Ideoq3 oībus modis detestāda sunt venena orientalis erroris qui im/ pia nouitate p̄sumit asserere filiu3 dei ac filium hoīs vnius esse nature. Jn al/ terutra eni parte vel q solū hoīem fuis se dixerit: negauerit cōditoris gloria3: vel q solum deū: negauerit misericor/ diā redemptoris. Quo genere nō faci le arrianus euāgelicā poterit aperire veritatē: vbi filiū dei nūc equalem legi mus nūc minorē. Qui enim vnius na/ ture saluatorē nostru3 mortifera p̄sua/ sione crediderit: aut solū hoīem de ce/ lo

lo missum: aut solũ deũ dixerit crucifi-
xum. Sed nõ ita est. Morte eni nec so-
lus deus sentire: nec solus hõ supera-
2 re potuisset. ℟. Omis pulchritudo dñi exal
tata est sup sydera. Species eius in nubibus
celi: 7 nomẽ eius in eternu3 pmanet all'a. ℣.
A summo celo egressio eius: 7 occursus ei9
vsq3 ad summũ eius. Species. Lectio. iij.
Nos ergo nouim9 duplicẽ in xp̄o
geminãq3 substãtiã. De patre ce-
lestẽ: de matre terrena3: q̃ q̄ vtrãq3 in
vno eodẽq3 redẽptore: suis propriũ
esset testimoniis explicaꝛ. Quasi homo
eni dicebat: qꝛ pater maior me est: sed
idem quasi de9 pnũciabat. Ego 7 pa-
ter vnu3 sumus. Quasi hõ dicebat: tri-
stis ẽ aïa mea vsq3 ad mortẽ: s3 idẽ qua-
si deus fiducialiter loquebaꝛ. Pote-
statem habeo ponẽdi aïam meã: 7 po-
testatẽ habeo iterũ sumẽdi eam. Quasi
homo in cruce pẽdebat: s3 q̃si deus re
gnũ celeste donabat. Arriani aũt ꝯfusa
mẽte distinctas substãtias penes nos
uidentes: que erãt hoïs ad deu3 impie
retulerũt: credẽtes q minor loquereꝛ
diuitias subiecta deo: cũ hoïs demon
strabaꝛ ĩfirmitas. Nullã itaq3 faciẽtes
inter celestia 7 terrena ratiõẽ: du3 in-
ter deum 7 hoïem distinguere nesciũt
dei substãtiã diuiserũt. Et du3 ad sola
verba hoïs respiciũt: deum sibi itelle-
ctu luminis perdiderũt. Nos vero: vt
p̄fati sum9: dĩ 7 hoïs duplicẽ substãtiã
sed simplice3 nouerimus esse psonam.
℟. Exaltare dñe all'a. In virtute tua all'a.
3 ℣. Eleuata est magnificẽtia tua super celos
deus. In. In scdo noc. añ. Exaltare dñe i
virtute tua cãtabimus 7 psallemus all'a. ps.
Dñe in virtute. 5. Añã. Exaltabo te dñe:
qm̃ suscepisti me all'a. ps. Ipsum. 4. Añã.
Ascendit deus in iubilatiõe all'a: 7 dñs in vo
ce tube all'a. ps. Omnes gen. 9. ℣. Ascẽ
dens xp̄s in altũ all'a. ℟. Captiuã duxit ca-
ptiuitatem all'a. Lectio quarta.
Ille etiã error valde fugiẽdus est
qui impie asserit q beata maria solum
deu3 peperit: eo q sibi saluator noster
celestẽ nescio quã carnem intra viscera
materna pfecerit: 7 ita transierit p vte
rũ virginis: q̃si p corpus alicuiu3. Sed
cum dicat p pphetã3 sermo diuinus:
De torrente in via bibit: ppterea exal-
tauit caput: si nõ est corpus nr̃m: quo-
modo est caput nr̃m? Et cu3 alio loco
ppheta cõmemoret: paruulus natus
est nobis. Paruulus inq̃ natus est no
bis. S3 nõ nobis nat9 est: si nil sumpsit
ex nobis. Si nil de nr̃o suscepit: nobis
nil pstitit. ℟. Tẽpus est vt reuertar ad eu3 4
qui me misit dicit dñs: nolite contristari nec
turbeꝛ cor vestrũ. Rogo p vobis patre3: vt
ipse vos custodiat all'a all'a. ℣. Nisi ego abie
ro: paraclyt9 nõ veniet: dũ assumptus fuero
mittã vobis eũ. Rogo. Lectio. v.
Proinde charissimi: si nõ in nostra
carne de diabolo triũphauit: se exercu
it nõ nobis vicit. Si nõ in nr̃o corpore
resurrexit: cõditioni nr̃e resurgẽdo nil
cõtulit. Hec qui dicit: suscepte 7 assum
pte carnis nõ itelligit rationẽ: confun-
dit ordinẽ: euacuat vtilitatẽ. Si nõ in
nostra carne peregit medicinã: solã na
scẽdi ex hoïe elegit iniuria3. Recedat a
sensib9 nostris tam periculosa psuasio.
De nostro est qd̃ apprehẽdit: de suo ẽ
qd̃ donauit. Meũ testor esse qd̃ iacuit
intra tumulũ: vt meum sit qd̃ ascendit
in celũ. In illo itaq3 nostri generis hoïe
nos xp̄i mors viuificauit: nos resurre-
ctio erexit: nos ascensio euexit. In illo
nostre originis corpe celestib9 regnis
aram nostre cõditionis iposuit. ℟. Nõ 5
turbeꝛ cor vestrũ ego vado ad patrẽ 7 dum
assumptus fuero a vobis mittam vobis all'a.
Spũm veritatis 7 gaudebit cor vestrũ all'a.
℣. Ego rogabo patrẽ: 7 alium paraclytum
dabit vobis. Spiritum. Lectio. vj.
Elaboremus ergo charissimi: vt
quẽadmodũ dñs in hac die nostro cũ
corpe ad superna conscendit: ita nos
post illũ quomodo possum9 spe ascen-
damus: 7 corde sequamur ipsum pa-
riter 7 affectu. Ascẽdamus post illũ: 7
vitia ac passiones nr̃as cõculcemus.
Si vtiq3 vnusq̃sq3 nostrũ eas subdere
sibi studeat ac sup eas stare cõuescat: ex
ipsis

ipsis sibi gradũ ꝯstruet: quo possit ad
superiora cõscẽdere. Elevabũt nos: si
fuerint infra nos. De vitijs nostris sca
lã nobis facimus: si vitia ipsa calamus.
Nam cũ bonitatis auctore nõ ascẽdit
malitia: nec cũ filio virginis libido at-
qꝫ luxuria: nõ inquã ascendũt vitia post
virtutũ parentẽ pctã post iustũ: nec in-
firmitas ac morbꝰ possunt ire post me
dicũ. Igit̃ si intrare ipsius medici re-
gnũ volumus: prius vulnera nr̃a cu-
remus. Ordinemus ꝛ custodiamus in
nobis statꝰ vtriusqꝫ substãtie: ne aĩam
nobiliorẽ vtriqꝫ hoĩs portionẽ tarta-
ro pars devoluat inferior: sed potius
celũ scṫificato corpi acquirat natura
gl'iosior. ℟. Ascendens in altũ all'a: capti-
uã duxit captiuitatem. Dedit dona hoĩbus
6 all'a all'a all'a. ℣. Ascẽdit deus in iubilatiõe ꝛ
dñs i voce tube. Dedit. In tertio noc. añ.
Nimis exaltatus est all'a: sup oẽs deos all'a.
Ps. Dñs regnauit exultet. 20. Añ. Dñs
in syon all'a: magnꝰ ꝛ excelsus all'a. Ps. Dñs
reg. ira. 21. Añ. Dñs in celo all'a: parauit
sedẽ suã all'a. Ps. Benedic aĩa mea. 1.21. ℣.
Ascendo ad patrẽ meũ ꝛ patrẽ vestrũ all'. ℟.
Deũ meũ ꝛ deũ vestrũ all'a. Scd'm ioãnẽ.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis
suis. Cũ venerit paraclytus: quẽ
ego mittã vobis a patre spm̃ veritatis
qui a patre pcedit: ille testimoniũ phi-
bebit de me: ꝛ vos testimoniũ phibe-
bitis: qꝛ ab initio mecum estis. Et rel'.

Homel'. scti augustini epi. Lectio. vij.

1 Dominus iesus in sermone quẽ
locutꝰ est discipulis suis post ce-
nam pximus passioni: tanquã iturus ꝛ
relicturus eos p̃sentia corpali: cũ oĩbꝰ
aũt suis vsqꝫ ad cõsumationẽ seculi fu-
turus p̃sentia spũali: exhortatꝰ est eos
ad pferẽdas psecutiões impiorũ: quos
mũdi noĩe nũcupauit. Ex quo tñ mun
do etiã ipsos discipulos elegisse se di-
xerat: vt scirent se grã dei esse qđ sunt:
2 suis aũt vitijs fuisse qđ fuerãt. Deinde
psecutores ꝛ suos ꝛ ipsorũ iudeos eui
dẽter expressit: vt oĩno appareret etiã
ipsos mũdi dãnabilis appellatiõe cõ-
clusos: q psequunt̃ sanctos. Cũqꝫ de
illis diceret q ignorarẽt eũ a quo mis-
sus. Et tñ odissent ꝛ filiũ ꝛ patrẽ: hoc
est ꝛ eũ q missus est: ꝛ a quo missus est:
de qbus oĩbus in alijs sermõibus iam
disseruimꝰ: ad hoc puenit vbi ait. Ut
impleat̃ sermo q in lege eorũ scriptus
est: qꝛ odio habuerũt me gratis. Dein-
de tanquã cõsequẽter adiũxit: vnde nũc
disputare suscepimꝰ. ℟. Ego rogabo 7
patrem: ꝛ aliũ paraclytum dabit vobis: Ut
maneat vobiscũ in eternũ: spiritũ veritatis
all'a. ℣. Si eni nõ abiero paraclytus nõ ve-
niet ad vos: si autẽ abiero mittam eũ ad vos.
Ut maneat vobiscũ. Lectio viij.

Cum aũt venerit paraclytꝰ quem 3
ego mittã vobis a patre spũm verita-
tis q a patre pcedit: ille testimonium
phibebit de me. Et vos testimonium
phibebitis: quia ab initio mecũ estis.
Quid hoc pertinet ad illũ qđ dixerat:
nunc aũt viderũt ꝛ oderũt: ꝛ me ꝛ pa
trem meũ. Sed vt impleat̃ sermo q in
lege eorũ scriptus est: qꝛ odio habue-
runt me gratis. An qꝛ paraclytꝰ quan
do venit spũs veritatis: eos q viderũt
ꝛ oderunt testimonio manifestiore cõ
uicit. Immo vero etiã aliquos ex illis
qꝛ viderant: ꝛ adhuc oderãt ad fidẽ
que p dilectionem opat̃: sua manifesta
tione cõuertit. Hoc vt ita intelligamꝰ
ita factũ esse recolimus. Uenit eñi die
pẽthecostes spũs scũs in centũ vigin
ti hoĩes cõgregatos in quibus ꝛ apl'i
oẽs erãt: qui illo adimpleti cũ linguis
oĩum gentiũ loquerent̃: plures ex his
qui aderãt tanto miraculo stupefacti:
quãdoqꝫ qđ viderunt loquẽte petro
tam magnũ atqꝫ diuinum testimoniũ
perhiberi de christo: vt qui occisus ab
eis inter mortuos deputabat̃: resur-
rexisse ꝛ viuere probaret̃: compũcti
corde conuersi sunt: ꝛ tanti sanguinis
tam impie atqꝫ immaniter fusi indul-
gentiã perceperũt: ipso redempti san
guine quẽ fuderũt. Christi eñi sanguis
sic in remissione oĩum peccatorũ fusus
est: vt ipsum etiã peccatũ possit delere
quo

quo fusus est. ℟. Pones nubē ascēsuz tuum dñe. Qui ambulas sup pēnas ventoruz allā. ℣. Cōfessionē ꝛ decorē induisti: amictꝰ lumē sicut vestimentū. Qui. Lectio nona.

Hoc ergo intuens dñs dicebat. Odio habuerūt me gratis: cū autem venerit spūs paraclytus: ille testimoniū ꝑhibebit de me. Tāq̄ diceret. Odio me habuerunt ꝛ occiderūt vidētes: ꝫ tale de me paraclytꝰ testimoniū ꝑhibebit: vt eos faciat in me credere nō vidētes. Et vos inquit testimoniū ꝑhibebitis: qꝛ ab initio mecū estis. Perhibebit spūs sctūs: ꝛ vos ꝑhibebitis. Qꝛ enī ab initio mecuz estis: poteritis ꝑdicare qđ nostis. Qđ vt modo nō faciatis: illius spūs plenitudo nondūz adest vobis. Ille ergo testimoniū ꝑhibebit de me: ꝛ vos ꝑhibebitis. Dabit enī vobis fiduciā testimonium ꝑhibendi: charitas diffusa est in cordibus vestris: ꝑ spm̄ sanctuz q dabit᷑ vobis. Que vtiqꝫ petro adhuc defuerat: qn̄ mulieris ancille iterrogatiōe ꝑteritus: nō potuit verum testimoniū ꝑhibere: sed ꝯtra suā pollicitationē: timore magno cōpulsus ē ter negare. Timor aūt iste nō est in charitate: sed ꝑfecta charitas foras mittit timorem. Deniqꝫ ante passionē dñi seruilis timor eius iterrogatus est a femina seruitutis: post resurrectionē ꝟo dñi liberalis amor eiꝰ ab ipso principe libertatis. Et ideo ibi turbabatur: hic trāquillabat᷑. Ibi quē dilexerat negabat: hic quē negauerat: se diligere affirmabat. Ad lau. ꝛ ꝑ ho. añ. Uiri galilei quid aspicitis in celum hic iesus qui assumptus est a vobis in celum sic veniet allā. ps. Dñs reg. cū rel. 7. Añ. Cūqꝫ ītuerent᷑ in celū euntē illū dixerūt allā. Añ. Eleuatis manibꝰ ferebat᷑ in celuz: ꝛ bñdixit eis allā. Añ. Exaltate regē regū: ꝛ hymnū dicite deo allā. Añ. Uidētibus illis eleuatꝰ est: ꝛ nubes suscepit eū in celo allā. Capitu. Charissimi estote. Hym. Jesu nostra redēptio. 130. ℣. Dñs in celo allā. ℟. Parauit sedē suam allā. Ad bñ. añ. Cū venerit paraclytus quē ego mittā vobis spūm veritatis q̄ a patre ꝓcedit ille testimoniū ꝑhibebit de me allā. Orō. Oipotens sempiterne. Et fit cōmemo. de ascēsiōe. Añ. Ascendo ad patrem meum: ꝛ patrem vestruz: deum meum ꝛ deum vestrum alleluia. Ascendit deus in iubilatiōe allā. ℟. Et dñs in voce tube allā. Orō. Cōcede q̄s. Ad tertiā cap. Charissimi: estote. ℟. br. Ascendit deus in iubilatione. Allā all. ℣. Et dñs in voce tube. ℟. Allā. ℣. Gloria. ℟. Ascendit. ℣. Ascendens xp̄s in altū allā. ℟. Captiuā duxit captiuitatē allā. Ad. vj. cap.

Hospitales inuicē sine murmuratione: vnusq̄sqꝫ sicut accepit gratiaz in alterutrū illā administrātes: sicut boni dispēsatores multiformis gratie dei. ℟. breue. Ascendens christus in altum. Allā allā. ℣. Captiuā duxit captiuitatē. ℟. Allā. ℣. Gloria. ℟. Ascendit. ℣. Ascendo ad patrem meū: ꝛ patrem vestrum allā. ℟. Deū meū ꝛ deū vestrū allā. Ad nonā cap. i. pe. ca. b

Si quis loquit᷑ q̄si sermones dei: vt sup sigs ministrat tāq̄ ex virtute quā administrat deus: vt in oibus honorificetur deus: ꝑ iesuz xp̄m dñm nostrū. ℟. Ascēdo ad p̄rem meū ꝛ patrez vr̄m allā allā. ℣. Deū meū ꝛ deū vestrū. ℟. Allā. ℣. Gloria. ℟. Ascendo. ℣. Dñs in celo alleluia. ℟. Parauit sedem suā alleluia. Ad vespe. añ. Uiri. ps. Dixit dñs. 37. in fine ps. Lauda. 38. Cap. Charissimi: estote. Hy. Jesu nr̄a redēp. 136. ℣. Dñs in celo allā. ℟. Parauit sedem suam allā. Ad mḡr. añ. Hec locutus sum vobis: vt cū venerit hora eorum reminiscamini: qꝛ ego dixi vobis allā. Orō. Oipotēs sempiterne. Et fit cōmemoratio de ascensione. Aña. O rex glorie dñe virtutum: qui triumphator hodie super omnes celos ascendisti: ne derelinquas nos orphanos sed mitte promissuz patris in nos spiritum veritatis allā. ℣. Ascendit deus in iubilatione allā. ℟. Et dñs in voce tube allā. Orō. Cōcede q̄s. His duobus diebus ꝑmis ꝛ cōpleto᷑iū dicunt᷑ sicut infra octauā. Feria. vj. ꝛ sabbato post octauā ascēsionis oia fiūt de ascēsiōe: nisi festū occurrat: ꝑter añ. ad bñ. ꝛ mḡt orōnem ꝛ capitulū que accipiunt᷑

de

de dñica. Et pter lectiones que hoc or
dine ponunt. Feria. vi. sex lectiones le
gunt de sermonibus ascensionis ꝛ tres
de homelia dñice. Sabbato si festum
nõ fuerit sex lectiões legunt de sermo
ne dñice ꝛ tres de homel. vigilie: si ve
ro festum aliqđ in hoc sabbato vene
rit: totum officiũ fit de festo: vltima ex
cepta lectiõe: que legitur de homelia
vigilie. Secundum ioannem.
c.41.b In illo tpe. Dixit iesus discipulis
suis. Si diligitis me mãdata mea ser
uate: ꝛ ego rogabo patrẽ: ꝛ aliũ para
clytum dabit vobis. Et reliq. Homelia
sancti augustini episcopi. Lectio pma.
Audiuimus fr̃es cum euangeliũ
legeret: dñm dicentẽ. Si diligi
tis me mãdata mea seruate: ꝛ ego ro
gabo patrẽ ꝛ aliũ paraclytũ dabit vo
bis: vt maneat vobiscũ in eternum spi
ritũ veritatis: quẽ mundus nõ potest
accipere qꝛ nõ videt eum nec scit eũ.
Vos autẽ cognoscetis eum: qꝛ apud
vos manebit ꝛ in vobis erit. Multa
sunt que in istis paucis verbis dñi re
quirant. Sꝫ multũ est ad vos: vel oĩa
que hic querẽda sunt querere: vel oĩa
que hic querimꝰ inuenire. Verũtamẽ
quãtum nobis dñs donare dignatur
pro nr̃a ꝛ vestra capacitate qd dicere
debeamꝰ: ꝛ qd discere debeatis: ꝛ au
dire debeatis: attente p vos charissi
mi qđ possumꝰ sumite: ꝛ ab illo qđ nõ
possumus poscite. Spiritũ paracly
tũ xp̃s promisit aplis. Quo autẽ mo
do pmiserit: aduertamus. Si diligitis
me inquit: mãdata mea seruate: ꝛ ego
rogabo prẽm ꝛ alium paraclytũ da
bit vobis: vt maneat vobiscũ in eter
num spiritũ veritatis. Hic est vtiqꝫ i
trinitate spũs sanctus quẽ patri ꝛ filio
cõsubstantialẽ: ꝛ coeternũ ꝛ coequa
lem fides catholica cõfitetur: Ipse est
enim de quo dicit apl's. Charitas dei
diffusa est in cordibus vestris: per spi
ritũ sanctũ qui datus est vobis. L. ij.
Quomodo ergo dicit dñs: si dili
gitis me mãdata mea seruate: ꝛ
ego rogabo prẽm ꝛ aliũ paraclytum
dabit vobis: cũ hoc dicat de spiritu
sctõ: quẽ nisi habeamus nec diligere
deum possumus: nec eius mãdata ser
uare? Quomodo diligimus vt eũ ac
cipiamus: quẽ nisi habeamus diligere
nõ valeamus? Quomodo mãdata ser
uabimus: vt eũ accipiamus: quẽ nisi
habeamus mãdata seruare nõ possu
mus? An forte pcedit in nobis chari
tas qua diligimus xp̃m vt diligendo
xp̃m eiusqꝫ faciendo mandata merea
mur accipere spũm sanctum: vt chari
tas nõ xp̃i que iã pcesserat: sed dei p̃ris
diffundat in cordibꝰ nr̃is: p spũm san
ctũ q datus est nobis? Peruersa est
ista sententia. Qui eni se filium dilige
re credit ꝛ patrem nõ diligit: pfecto
nec filiũ diligit: sꝫ qđ sibi ipse cõfinxit.
Dei de aplica vox est. Nemo dicit dñs
iesus nisi in spiritu sctõ. Et qs dñm ie
sum nisi eum qui diligit dicit? si eo mo
do dicit quo apl's itelligi voluit. Mul
ti eni voce dicũt: corde aũt ꝛ factis ne
gãt. Sicut de talibꝰ ait. Cõfitent se no
sce deũ: factis autẽ negãt. Si negat fa
ctis: pculdubio etiã dicit factis. Ne
mo itaqꝫ dicit dñs iesus aio: verbo: fa
cto: corde: ore: opere: nemo dicit dñs
iesus nisi in spiritu sancto: ꝛ nemo sic di
cit nisi qui diligit. Lectio tertia.
Iam itaqꝫ apl'i dicebãt: dñs iesus:
Et si eo modo dicebãt vt nõ ficte dice
rent ore cõfitentes: corde ꝛ factis ne
gãtes. Prorsus si veraciter hoc dice
bant: pculdubio diligebãt. Quomo
do igit diligebant: nisi in spũ sctõ? Et
tñ eis prius impat vt diligant eum: ꝛ
eius mãdata cõseruẽt: vt accipiãt spũꝫ
sanctũ: quẽ nisi haberẽt. pfecto dilige
re ꝛ mandata eius seruare nõ possent.
Restat ergo vt intelligamus spũm san
ctũ habere q diligit: ꝛ habẽdo mereri
vt plus habeat: ꝛ plus habendo plus
diligat. Iã itaqꝫ habebãt spũm disci
puli quẽ dñs pmittebat: sine quo eũ
dñm nõ dicebãt. Nec tñ eũ adhuc ha
bebant: sicut eum dñs pmittebat. Et
habebãt

habebāt ergo: ⁊ nō habebāt. Qꝛ quan
tū habēdus fuerat nōdum habebant.
Habebāt itaqꝫ minus: dādus eis erat
amplius. Habebāt occulte: accepturi
erant manifeste. Quia ⁊ hoc ad maius
donūꝫ scti spūs ptinebat: vt eis inote-
sceret qd̄ habebāt. De quo munere lo-
quēs aplus ait. Nos autē nō spm̄ hu-
ius mūdi accepimus ſꝫ spm̄ qui ex deo
est: vt sciamus que a deo donata sunt
nobis. ¶ In vigilia penthecostes ad
vespas añ. Duꝫ cōplerent. Cum rel. de
laū. ps̄ Dixit dñs. 37. Cū reliqs. In fine
ps̄. Laudate dñm oēs gen. 38. Capl'z.
actu. ca.2.a Dum cōplerent dies pentheco-
stes: erāt oēs discipuli pariter ī
eodē loco: ⁊ factus est repente de celo
sonus tanq̄ aduenie͞tis spiritus vehe-
mentis: ⁊ repleuit totā domum vbi
erant sedentes Hymnus.
Veni creator spūs mētes tuorūꝫ
visita: imple superna grā que tu creasti
pectora. Qui paraclytus diceris do-
nūꝫ dei altissimi: fons viuus ignis cha
ritas ⁊ spiritalis vnctio. Tu septifor-
mis munere dextre dei tu digitus: tu
rite ꝓmissum patris sermone ditans
guttura. Accēde lumē sensibus infun
de amorē cordib⁹: infirma nr̄i corpis
virtute firmans ppeti. Hostē repellas
lōgius pacēqꝫ dones ꝓtinus: ducto-
re sic te pr̄uio vitem⁹ omne noxiū. Per
te sciamus da patrē noscamus atqꝫ fi-
liū: te vtriusqꝫ spm̄ credamus oi tpe.
Glia patri dño natoqꝫ q a mortuis:
surrexit ac paraclyto in sc̄orūꝫ secula.
Amē. V. Repleti sunt oēs spū scō all'a. R.
Et ceperūt loqui all'a. Ad magt añ. Non
vos relinquā orphanos all'a: vado ⁊ venio ad
vos all'a: ⁊ gaudebit cor vestrum all'a. Orō.
Deus q hodierna die corda fideli
um scti spirit⁹ illustratiōe docui-
sti: da nobis in eodeꝫ spū recta sapere:
⁊ de eius semp consolatione gaudere:
Per. In vnitate eiusdē. Ad matu. in-
uitato. All'a: spūs dñi repleuit orbē terrarū.
c.14. Venite adorem⁹ all'. ps̄ Venite. Hy.
Iam xp̄s astra ascenderat regres-
sus vnde venerat: ꝓmissum pr̄is mu-
nere scm̄ daturus spm̄. Solēnis vr-
gebat dies quo mystico septēplici: or-
bis volutus septies signa beata tēpo-
ra. Cum hora cunctis tertia repente
mūdus ītonat: orātibus aplis deūꝫ ve
nisse nunciat. De pr̄is ergo lumine de
corus ignis almus est: q fida xp̄i pecto
ra calore v̄bi cōpleat. Impleta gau
dent viscera afflata scō spū: voces di-
uersas intonāt fant dei magnalia. Ex
omni gente cogniti grecis latinis bar-
baris: cunctisqꝫ admirātibus linguis
loquunt oium. Iudea tūc incredula
vesana toruo spū ructare musti crapu
lam alūnos xp̄i cōcrepat. Sed signis
⁊ virtutibus occurrit ⁊ docet petrus:
falsa ꝓfari pfidos iohele teste cōpro-
bans. Glia pr̄i dño natoqꝫ qui a mor
tuis surrexit ac paraclyto in sc̄oꝝ scl'a.
Amen. Ad noc. añ. Factus est repēte de
celo sonus aduenie͞tis spūs vehementis all'a
all'a. ps̄. Magnus dñs. 15. R. Confirma
hoc deus qd̄ opatus es in nobis: a tēplo scō
tuo qd̄ est in hierusalem all'a all'a. ps̄. Exur-
gat deus. Añ. 23. Emitte spūm tuū ⁊ crea-
bunt: ⁊ renouabis faciē terre all'a. ps̄. Bn̄-
dic aīa mea. ij 33. V. Spūs dñi repleuit or
bē terrarū all'a. R. Et hoc qd̄ continet om-
nia scientiā habet vocis all'a. Scd̄m ioa͞nē.
In illo tpe. Dixit iesus discipulis c.14.c
suis. Si qs diligit me: sermoneꝫ
meūꝫ seruabit. Et pater meus diliget
eum: ⁊ ad eum veniemus: ⁊ māsioneꝫ
apud eum faciemus. Et rel. Homelia
scti gregorii pape. Lectio pma.
Libet fratres mei charissimi euā-
gelice verba lectiōis sub breuitate trā-
scurrere: vt post diutius liceat in cōtē-
platione tāte solēnitatis imorari. Ho-
die nāqꝫ spūs sctūs repētino sonitu su-
per discipulos venit: mētesqꝫ carnali
um in sui amore pmutauit: ⁊ foris ap-
parētibus linguis igneis: intus facta
sunt corda flāmātia. Qꝛ dum deum in
ignis visiōe suscipiūt: p amoreꝫ suaui
ter arserūt. Ipse nanqꝫ spiritus sctūs
amor est. Unde ⁊ ioannes dicit. Deus
charitas

charitas est. Qui ergo mēte itegra de-
um desiderat: pfecto iā hēt quē amat.
Neqꝫ eni qsq̄ posset deū diligere: si eū
quē diligit nō haberet. Sꝫ ecce si vnus-
quisqꝫ vr̄m reqrit an diligat deuꝫ: to-
ta fiducia ꝛ secura mēte rn̄det diligo.
¶ In ipso aūt lectiōis exordio audistis q̄
veritas dixit. Si qs diligit me: sermonē
meū fuabit. Probatio ergo dilectio-
nis: exhibitio est opis. Hinc in epl'a sua
isdeꝫ ioānes dicit. Qui dicit q2 diligo
deū ꝛ mādata ei9 nō custodit: mendax
est. Vere eteni deū diligim9: si mādata
eius custodim9. Vere eni diligimus: si
nos a nr̄is voluptatib9 coartam9. Nā
q adhuc p illicita desideria defluit: p-
fecto deū nō amat: q2 ei i sua volūtate
cōtradicit. R. Dū complerent dies pen
thecostes erāt oēs pariter dicētes all'a: ꝛ su-
bito fact9 est sonus de celo all'a. Tanqꝫ spiri
tus vehemēs ꝛ repleuit totā domū all'a all'a.
V. Dū ergo essent in vnū discipuli cōgrega
ti ppter metū iudeoꝝ: sonus repēte de celo
venit super eos. Tanqꝫ spiritus vehemens
ꝛ repleuit totam. Lectio secunda.
ET pater me9 diliget eū: ꝛ ad euꝫ
veniem9 ꝛ māsionē apud eū faciemus.
Pēsate frēs charissimi quāta sit ista so
lēnitas: habere in cordis hospitio ad-
uētū dei. Certe si domū vestrā qsq̄ di-
ues ac ppotēs amicus itraret: oī festi
nātia domus to[ta] mūdaref: ne qd for
tasse eēt qd oculos amici itrātis offen-
deret. Tergat ergo sordes praui opis
q deo pparat domū mētis. Sed vide-
2 te qd veritas dicat. Veniemus: ꝛ man
¶ sionē apud eū faciem9. In quorūdam
eteni corde venit: ꝛ mansionē nō facit:
q2 per cōpūctionē qdē dei respectum
pcipiūt: sꝫ tētationis tpe hoc ipsuꝫ qd
cōpuncti fuerat obliuiscunf. Sicqꝫ ad
ppetrāda pctā redeunt: ac si hec mini-
me plāxissent. Qui ergo deū ve diligit
eius mādata custodit: in ei9 corde dn̄s
venit: ꝛ māsionē facit: q2 sic eū diuinita
tis amor penetrat: vt ab hoc amore tē
tationis tpe nō recedat. Ille ergo vere
amat: cuius videlicet mēte delectatio
praua ex ꝯsensu nō superat. Nam tāto
quisqꝫ a superno amore disiūgif: quā-
to inferius delectaf. Unde adhuc sub
ditur: qui non diligit me sermones me
os nō seruat. R. Repleti sunt omnes spi-
ritu sancto: ꝛ ceperūt loqui put spiritus san 2
ctus dabat eloqui illis. Et cōuenit multitu-
do dicentium alleluia. V. Loquebantur va-
rijs linguis apostoli magnalia dei. Et. L. iij.
AB vosmetipsos fratres charissi-
mi introrsus redite: si deum ve-
re amatis exquirite. Nec tamē sibi ali-
quis credat quicquid sibi animus sine
operis attestatione responderit. De di
lectione conditoris: lingua mēs ꝛ vita
requiratur. Nunq̄ est dei amor ocio-
sus. Operaf eteni magna si est: si vero
operari renuit: amor nō est. Et sermo-
nē quē audistis nō est meus: sed eius q
misit me patris. Scitis fratres charissi
mi: quia ipse qui loquitur vnigenitus
fili9 verbum patris est. Et quia a se ip-
so non loquitur sꝫ a patre: ideo sermo
quem loquitur filius: non est filij sed pa
tris: quia ipse filius verbum est patris.
Hec locutus sum vobis apud vos ma
nens. Quando nō manebat apud eos:
qui ascensurus celos pmittit dicens.
Ecce ego vobiscuꝫ sum omnibus die-
bus: vsqꝫ ad consumationem seculi.
Sed verbum incarnatum ꝛ manet ꝛ
recedit. Recedit corpore: manet diui-
nitate. Apud eos ergo mansisse se per
hibet: quia inuisibili semper potestate
presens erat: corporali iam visione re-
cedebat. Ad lau. ꝛ p horas aña. Dum
complerentur dies penthecostes erant om
nes pariter dicentes alleluia. Ps. Domin9
regnauit. Cum reliquis. 5. Aña. Spiri-
tus domini repleuit orbem terrarum allelu-
ia. Aña. Repleti sunt omnes spiritu sancto
ꝛ ceperunt loqui alleluia. Añ. Fontes ꝛ om
nia que mouentur in aquis: hymnum dicite
deo alleluia. Aña. Loquebantur varijs lin-
guis apostoli magnalia dei alleluia alleluia.
alleluia. Cplm. Dū cōplerenf. Hym.
BEata nobis gaudia anni redu-
xit orbita: cum spiritus paracly-

tus effulsit in discipulos. Ignis vi/ brante lumine lingue figuram detulit verbis vt essent proflui ⁊ charitate fervidi. Linguis loquuntur omnium turbe pavent gentilium: musto madere deputant quos spiritus repleverat. Patrata sunt hec mystice pasce peracto tpe: sacro dierũ nũero quo lege fit remissio. Te nũc de⁹ piissime vultu pcamur cernuo: illapsa nobis celitus largire dona spũs. Dudũ sacrata pectora tua replesti gr̃a: dimitte nũc peccamina ⁊ da qeta tpa. Glĩa prĩ dño natoq; q a mortuis surrexit ac paclyto in sclo℞ scl'a. Amẽ. ℣. Repleti sunt oẽs spũ sctõ all'a. ℟. Et ceperũt loqui all'a. Hic versus dr̃ hoc i loco p totã hebdõa; Ad bñ. añ. Accipite spm sctm: quo℞ remiseritis peccata remittunt eis all'a. Oõ Deus q hodierna. Ad oẽs hymnos p octavã dr̃. Glĩa prĩ dño. Et cãtat i tono de Btã nobis gaudia. Ad .j. cap̃. Regi seculo℞. 10. ℟. br̃. Xp̃e fili dei vivi miserere nobis. All'a all'a. ℣. Qui sedes. ℟. All'a. ℣. Glĩa. ℟. Xp̃e ex. Ad. iij. hy. Ueni creator. 136. Et dr̃ p totã octavã. Cap̃. Dũ cõplerent. ℟. br̃. Spũs dñi replevit orbẽ terrarũ. All'a all'a. ℣. Et hoc qđ continet oĩa scientiã habet vocis. ℟. All'a. ℣. Glĩa. ℟. Spũs. ℣. Spũs paraclytus all'a. ℟.

actu. c.2.a A Docebit vos oĩa all'a. Ad. vj. cap̃. Acta aũt hac voce cõvenit multitudo ⁊ mẽte cõfusa est: qm̃ audiebat vnusqsq; lingua sua illos loquẽtes. ℟. br̃. Spũs paraclytus. All'a all'a. ℣. Docebit vos oĩa. ℟. All'a. ℣. Glĩa. ℟. Spũs. ℣. Repleti sunt oẽs spũ sctõ all'a. ℟. Et ceperunt loqui all'a. Ad nonã cap̃lm.

actu. c.2.b Iudei quoq; ⁊ proseliti: cretes ⁊ arabes: audivim⁹ eos loquẽtes nr̃is linguis magnalia dei. ℟. br̃. Repleti sunt oẽs spũ sctõ. All'a all'a. ℣. Et ceperũt loqui. ℟. All'a. ℣. Glĩa. ℟. Repleti. ℣. Loquebant variis linguis aplĩ all'a. ℟. Magnalia dei all'a. Ad ves. añ. Dũ cõplerent. Cũ rel. ps. Dixit dñs. Cum rel. 37. In fine ps. In exitu. 38. Cap̃. Dum cõplerent. Hym. Ueni creator. 36. ℣. Loquebantur variis linguis aplĩ all'a. ℟. Magnalia dei all'. Ad mg̃t añ. Hodie cõpleti sunt dies penthecostes all'a: hodie spũs sctũs in igne discipulis apparuit: ⁊ tribuit eis carismatũ dona misit eos in vniversu; mũdu; pdicare ⁊ testificari: qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit salvus erit all'a. Oõ. Deus q hodierna die.

Infra octavã penthecostes fit offm̃ sic in die exceptis ℣si ad noc. lectiõib⁹ ℟sis: añ. ad bñ. ad mg̃t ⁊ oõnib⁹ q oĩa sũt loco suo: ⁊ õnĩo alio festo: s; pacta octa. celebrant. Fer. ij. ℣. Spũs dñi replevit orbẽ terrarũ all'a. ℟. Et hoc qđ cõtinet oĩa sciẽtiã hẽt vocis all'. Scđz io.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Sic deus dilexit mundũ vt filiu; suũ vnigenitũ daret: vt oĩs q credit in illũ nõ pereat: sed habeat vitã eterna;. Et rel'. Homel'. scti augusti. epi. Lcõ. j.

Quia sicut moyses exaltavit serpẽtẽ in deserto: sic exaltari oportet filiũ hoĩs: vt oĩs q credit in eũ nõ pereat sed habeat vitã eternã. Quomodo qui intuebant illũ serpẽtẽ non peribãt morsibus serpentiũ: sic q intuent fide mortẽ christi: sanãtur a morsibus peccato℞. S; illi sanabant a morte ad vitã tpalẽ: hi aũt vt hẽant vitã eternam: Hoc eni interest inter figuratã ymaginẽ ⁊ rem ipsam. Figura pstabat vitã tpalem: res ipsa cuius figura illa erat: prestat vitã eternã. Nõ eni misit deus filiũ suũ in mũdu; vt iudicet mundũ: s; vt salvet mũdus per ipsum. Ergo quantũ in medico est sanare venit egrotu;. S; ipse se iter'imit: qui pcepta medici observare non vult. Venit salvator ad mundũ. Quare salvator dictus est mũdi: nisi vt salvet mũdum nõ vt iudicet mundũ? Salvari nõ vis ab ipso ex teipso iudicaberis. Et qd dicã iudicaberis? Vide qd ait. Qui credit in eũ non iudicatur. Qui autem nõ credit: quid dicturum speras nisi iudicat? Additurus erat: iam inquit iudicat⁹ est. Nõdum apparuit iudicium. ℟. Iã non dicã vos svos s; amicos meos: q: oĩa cognovistis q̃ opatus su; i medio vr̃i all'a. Accipite

spũm

spūs sctūs in vobis paraclytū: ille ē quē pa-
ter mittet vobis: alla. ℣. Vos amici mei
estis si feceritis q̄ ego p̄cipio vob. Ac. Lc. ij.

Novit eni dn̄s q sunt ei⁹ quos ad vitā preordinauit eternā. Novit qui p̄maneāt ad coronā: q p̄maneāt ad flāmam. Novit in area sua triticū: nouit paleā. Novit segetē: nouit çiçaniā. Iam iudicat⁹ est qui nō credit. Quare iudicatus est: qꝛ nō credit in noīe vnigeniti filij dei. Hoc est aūt iudicium: qꝛ lux venit in mūdū 7 dilexerunt hoīes magis tenebras q̄ lucē. Erāt eni mala opa eorū. Frēs mei: quorū opa bona inuenit dn̄s? Nullorū. Oium mala opa inuenit. Quomō ergo qdam fecerunt veritatē: 7 venerūt ad lucē. Et hoc enī sequit'. Qui aūt facit veritatē venit ad lucem: vt manifestent' opa eius: qꝛ in deo facta sunt. Qūo quidā bonū opus fecerūt 7 venerūt ad lucē: idest ad xp̄z 7 quomodo qdā dilexerūt tenebras? Si eni oēs pctōres iuenit: 7 oēs a peccato sanat: 7 serpēs ille quo figurata ē mors dn̄i: egros sanabat qui morsi fuerant: 7 ꝑpter morsum serpētis erect⁹ est serpēs: idest mors dn̄i ꝑpter hoīes mortales quos iuenit iniustos: qūo intelligitur: hoc est iudiciū: quoniam lux venit in mūdū 7 dilexerunt hoīes magis tenebras q̄ lucē: erāt eni mala opa eorū. Quid est hoc? Quorū eni erāt bona opa. Nōne venisti vt iustifices ipsos. Sꝫ dilexerūt inqt tenebras magis q̄ lucē. Ibi posuit vim. Multi eni dilexerūt pctā sua multi cōfessi sunt pctā sua. ℟. Spūs sctūs ꝓcedēs a throno aplōꝝ pectora inuisibiliter penetrauit: nouo sctificatiōis signo. Ut in ore eoꝝ oium genera nascerent' linguarū alla. ℣. Aduenit ignis diuinus nō cōburēs sed illūinans: 7 tribuit eis charismatum dona. Ut in ore. Lectio. iij.

Quia q cōfitet' pctā 7 accusat pctā sua: pactū cū deo facit. Accusat deus pctā tua: si 7 tu accusas cōiūgeris deo. Quasi due res sunt hō 7 pctōr. Qd̄ audis hō: deus fecit: qd̄ audis pctōr: ipse hō fecit. Oportet vt oderis in te opus tuū: 7 ames in te opus dei. Cum autē ceperit tibi displicere qd̄ fecisti: ide incipiunt bona opa tua: qꝛ accusas mala opa tua. Initiū operū bonoꝝ: cōfessio ē opū maloꝝ: facis veritatē 7 venis ad lucē. Quid est facere veritatē. Nō te palpas: nō tibi blādiris: nō tibi adularis: nō dicis iustus sum cū sis iniquus: 7 incipis facere veritatē. Venis aūt ad lucē: vt manifestent' opa tua qꝛ in deo facta sunt. Qꝛ 7 hoc ipsum qd̄ tibi displicuit peccatū tuū nō tibi displiceret: nisi deus tibi luceret: 7 eius veritas tibi ostēderet. Sed qui admonitus diligit pctā sua: odit admonētez lucem: 7 fugit eaz vt nō arguant' mala opera eius que diligit. Qui aūt facit veritatem: accusat in se mala sua. Nō sibi parcit: nō sibi ignoscit: vt deus ignoscat. Qꝛ qd̄ vult vt deus ignoscat: ipse agnoscit: 7 venit ad lucez cui grās agit q̄ illi qd in se odisse debeat ostēderit. Dicit deo. Auerte faciem tuā a peccatis meis. Et qua fronte dicit: nisi iterum dicat: quoniaz facinus meum ego agnosco: 7 peccatū meum coram me est semp? Sit ante te: qd̄ nō vis esse ante deū. Si aūt post te feceris pctm̄ tuū retorquet tibi illud deus ante oculos tuos: 7 tūc retorquet quādo iam penitētie fructus nullus erit.

Ad bn̄. aā. Sic deus dilexit mūdum vt filium suū vnigenitū daret: vt ois qui credit in ipsum nō pereat: sꝫ habeat vitā eternaz alla.

Oro. Deus q aplīs tuis sctm̄ dedisti spūm: cōcede plebi tue pie petitionis effectū vt qbus dedisti fidē: largiaris 7 pacē. Per dn̄z. In vnitate eius. Ad mgt aña. Siquis diligit me sermonē meū seruabit: 7 pater me⁹ diliget eū: 7 ad eū veniemus: 7 mānsionē apud eum faciemus alla. Oro vt sup. Feria. iij. ℣. Spūs paraclytus alla. ℟. Docebit vos oīa alla.

Scd̄m ioā. In illo tpe. Dixit iesus phariseis. Amē amen dico vobis: q nō intrat p ostiū in ouile ouiū sꝫ ascendit aliūde: ille fur est 7 latro. Qui autem intrat per ostiū: pastor est ouiū. Et rel. Homel. scti augusti. epi. Lec. j.

DOmin⁹ de grege suo ⁊ de ostio
quo intrat ad ouile: similitudi-
ne ꝓposuit in hodierna lectiōe. Dicāt
ergo pagani vel iudei vel heretici. Bn̄
viuim⁹. Si p ostiū nō itrāt qd eis ꝓdest
vnde gl'iant? Ad hoc debet eni cuiqꝫ
ꝓdesse bene viuere vt def ei semp vi-
uere. Naꝫ cui nō daf semp viuere: qd
ꝓdest bene viuere? Qꝛ nec bn̄ viuere
dicēdi sunt: q finē bn̄ viuēdi vel p ceci-
taté nesciūt: vel p iflatiōnē ꝯtēnūt. Nō
est aūt cuiqꝫ spes vera ⁊ certa semp vi-
uēdi: nisi agnoscat vitā q est xp̄s: ⁊ p ia-
nuā itret in ouile. Querūt ergo plerū-
qꝫ tales hoīes: etiaꝫ ꝑsuadere hoībus
vt bene viuāt ⁊ xp̄iani nō sunt. Isti per
aliā partē volūt ascēdere: rapere: ⁊ oc
cidere: nō vt pastor cōseruare atqꝫ sal-
uare. Fuerunt ergo qdam philosophi
de virtutib⁹ ⁊ vitijs subtilia multa tra
ctantes: diuidētes: diffiniētes: ratioci
nātes: acutissimos sillogysmos cōclu-
dētes: libros implentes: suam sapien-
tiam buccis cōcrepātibus ventilātes:
qui etiā dicere auderēt hoībus. Nos
sequimini: sectā nostrā tenete si vultis
bene viuere: sed nō intrabāt p ostium:
1 ꝑdere volebāt: mactare ⁊ occider. R.
Apparuerunt aplis dispartite lingue tanqꝫ
ignis all'a. Seditqꝫ supra singulos eorū spūs
sctūs all'a all'a. V. Et ceperunt loqui varijs
linguis: ꝓut spūs sctūs dabat eloqꝫ illis. Se.
SEd quid de istis dicā: Ecce L.ij.
ipsi pharisei legebāt: ⁊ in eo qđ
legebāt xp̄m sonabant: venturū spera
bāt ⁊ p̄sentē nō agnoscebāt. Iactabāt
etiā ipsi se inter vidētes: hoc est iter sa-
pientes: ⁊ negabāt xp̄m ⁊ nō intrabāt
p ostiū. Ergo ⁊ ipsi si quos forte sedu-
cerēt: mactādos ⁊ occidēdos nō libe-
rādos seducerēt. Et hos dimittamus.
Videamus illos si forte ipsi itrāt p osti
um i ouile: q xp̄i noīe gl'iant. Innume-
rabiles eni sunt q se vidētes nō solū ia-
ctāt: sꝫ a xp̄o illuminatos videri volūt:
Sunt aūt heretici: forte ipsi p ianuā in-
trauerūt? Absit. Sabellian⁹ dicit. Qui
fili⁹ est: ipse pr̄ est. Sꝫ si ē fili⁹: nō est pr̄.
Non intrat p ostiū: q filiū dicit patreꝫ.
Arrian⁹ dicit. Aliđ est pr̄: aliđ est fili⁹
Recte diceret: si diceret ali⁹: nō aliud.
Qui eni dicit aliud: ei cōtradicit a quo
audit. Ego ⁊ pater vnū sumus. Nec er
go ipse intrat p ostiū. Predicat enim
xp̄m qualē sibi fingit: nō qualē veritas
dicit. Nomē habet: rem nō hēt. Aliqu
ius rei nomē est xp̄s. Tene ipsam rem:
si vis ꝓdesse tibi nomē. Ali⁹ nescio vn
de sicut fotinus: xp̄s hō est īqt de⁹ nō
est. Nec ipse intrat p ostiū: qꝛ xp̄s ⁊ hō
⁊ deus est. R. Loquebant varijs linguis 2
apl'i magnalia dei. Prout spūs sanctus dabat
eloqui illis all'a. V. Repleti sunt oēs spū sctō
⁊ ceperunt loqui. Prout. Lcō. iij.
AT quid opus est multa ꝑcurrere
multa vana heresuꝫ enumerare? Hoc
tenete: ouile xp̄i esse eccl'iā catholicam.
Quicūqꝫ vult itrare in ouile. p ostiū in-
tret: xp̄m verū p̄dicet: nō solū aūt xp̄m
verū p̄dicet: sed christi gloriā q̄rat: nō
suā. Nā multi q̄rentes gloriā suā oues
xp̄i sparserūt: poti⁹ qꝫ cōgregauerūt.
Humilis est eni ianua xp̄s dn̄s. Qui in-
trāt p hanc ianuā: oportet vt humiliet
se: vt sano capite possit itrare: qui autē
se nō humiliat sed extollit p maceriam
ascendere vult. Qui aūt p maceriā ascē
dit: ideo exaltatur vt cadat. Certe cū
adhuc loquitur dn̄s iesus: nōdum in-
telligitur. Noiat ostiū: noiat ouile: no-
minat oues: cōmendat hec omnia: sed
nōdum exponit. Legamus ergo quia
venturus est ad ea verba: in qbus no-
bis aliqua que dixit dignef exponere:
ex quorū expositione dabit nobis for-
tasse etiā illa: que nō exposuit intellige
re. Pascit enim manifestis: exercet ob
scuris. Qui nō intrat per ostiū in ouile
ouiū sed ascendit aliunde: veh misero:
quia casurus est. Sit ergo humilis vt
per ostium intret: plano pede veniat:
vt non offendat: qui non intrat p osti-
um ille fur est ⁊ latro. Oues enim su-
as vult dicere oues alienas. Ad hoc āt
suas: idest furto ablatas: non vt saluet
sꝫ vt occidat. Ergo fur ē: qꝛ qđ alienū

est: suũ dicit. Latro: q2 7 qđ est furatus occidit. Ad bñ.añ. Ego sum ostiũ dicit dñs: p me siquis introierit saluabitur 7 pascua inueniet alleluia. Oratio.

Adsit nobis q̃s dñe ṽtus spũs sancti: q 7 corda nr̃a clemẽter expurget 7 ab oibus tueatur aduersis. Per. In vnitate.eiusdẽ. Ad mgt añ. Pacẽ relinquo vobis pacem meã do vobis: nõ quomõ hic mũdus dat ego do vobis all'a. Oõ vt supra.

Feria.iiij. ṽ. Repleti sunt oẽs spũ sctõ all'a. ℟. Et ceperũt loqui all'a. Secũdũ ioãnẽ.

c.6.g In illo tpe. Dixit iesus turbis iudeorũ. Nemo potest venire ad me: nisi pater q misit me traxerit eum. Et rel. Homelia scti augustini epi. Lc.j.

Quid ẽ nemo potest venire ad me nisi q2 nemo potest credere i me: nisi q misit me pr̃ traxerit eum? Ille venit quẽ gr̃a dei pũenit: q cũ ppheta dicit: mĩsicordia eius pũeniet me. Preueniet velle: subsequetur pficere. Trahit pr̃ ad filiũ eos q ppterea credũt in filium: q2 eũ cogitãt patrẽ hẽre deũ. De9 eni pr̃ equalẽ sibi genuit filiũ. Et q cogitat aut i fide sua sentit 7 ruminat eq̃lem esse pr̃i eũ in quẽ credit: ipsum trahit pater ad filiũ. Arri9 credidit creaturam: nõ eum traxit pater: q2 nõ cõsiderat patrẽ: q filiũ nõ credit equalem. ¶ Quid dicis o arri? Quid heretice loq̃ris? Quid est xp̃s? Nõ est inqt deus verus: sz quẽ fecit de9 verus. Non te traxit pater. Non eni intellexisti patrẽ cuius filiũ negas. Aliud cogitas: non est ipse filius: nec a patre traheris: nec ad filiũ traheris. Aliud est fili9: aliud qđ tu dicis. Fotinus dixit: hõ solus xp̃s ẽ: non est 7 deus. Qui sic credit: nõ pater eũ traxit. Quẽ pater traxit dixit: tu es xp̃s filius dei viui. Non sicut ppheta: nõ sicut ioãnes: nõ sicut aliqs magnus iustus: sed sicut vnic9: sicut eq̃lis: tu es xp̃s filius dei viui. Vide q2 tractus est: 7 a patre tract9 est. Btũs es simon bariona: q2 tibi non reuelauit caro 7 sanguis: sz pater me9 q in celis est. Ista reuelatio: ipsa est attractio.
1 ℟. Discipli-nã 7 sapientiã docuit eos dñs all'a: firmauit i illis gratiã spũs sui. Et intellectu ipleuit corda eorũ all'a. ṽ. Repẽtino nãq3 sonitu spũs sctũs super eos venit. Et. Lcõ.ij.

Ramũ viridẽ ostẽdis oui: 7 trahis illã. Nuces puero ostẽdunt: 7 trahitur 7 quo currit trahitur: amãdo trahitur: sine lesione trahitur corpis: cordis vinculo trahitur. Si ergo ista que inter delitias voluptatesq3 terrenas reuelantur amãtib9 trahũt: qm̃ verũ ẽ: trahit sua queq3 voluptas: nõ trahit reuelatus xp̃s a pr̃e? qd eni forti9 desiderat aia q̃ veritatẽ? Quo auidas fauces hẽre debet: vñ optare: vt sanus sit itus palat9 ṽa iudicãdi: nisi vt mãducet 7 bibat sapiẽtiã: iustitiã: ṽitatẽ: eternitatẽ? Ubi aũt hoc? Ibi meli9: veri9 ibi: pleni9 ibi. Nã hic facili9 possum9 esurire: 7 hoc si bonã spem hẽmus q̃ satiari. Bti eni inqt q esuriũt 7 sitiũt iustitiã hic: qm̃ ipsi saturabuntur ibi. Ideo cu3 dixisset: nemo ad me venit nisi pr̃ q misit me traxerit eũ: qd subiecit. Et ego resuscitabo illũ in nouissimo die. Reddo illi qđ amat: reddo qđ spat. Videbit qđ adhuc nõ videndo credit. Mãducabit: eo q̃ esurit: saturabitur eo q̃ sitit. Ubi? in resurrectione mortuoꝝ: q2 ego resuscitabo eũ in nouissimo die.
2 ℟. Ite in orbẽ vniuersũ 7 pdicate dicẽtes all'a. Et qui crediderit 7 baptizatus fuerit saluus erit all'a all'a. ṽ. In noie meo demonia eijciẽt: linguis loquentur nouis serpẽtes tollent. Et. Lcõ.iij.

Scriptũ est enim in pphetis. Et erunt oẽs docibiles dei. Quare hoc dixi? O iudei: pr̃ vos nõ docuit: 7 qũo potestis me agnoscere? Omnes regni illius hoies docibiles dei erunt: nõ ab hoibus audiẽt. Et si ab hoibus audiũt: tñ qđ itelligũt itus datur: itus coruscat: itus reuelatur. Quid faciũt hoies forinsec9 annũciãtes? Quid facio mõ ego: cũ loquor? strepitũ ṽboꝝ ingero aurib9 ṽris. Nisi ergo reuelet ille q itus est: qd dico aut quid loquor? exterior cultor arboris: iterior est creator. Qui plantat 7 q rigat: extrinsec9 opatur. Hoc

faciam⁹ nos: sed neq3 q plantat est ali
qd: neq3 qui rigat: ʒ qui icremētū dat
deus. Hoc est erūt oēs docibiles dei.
Qui oēs? Omnis q audiuit a p̄re ⁊ di
dicit: venit ad me. Videte quomō tra
hit pater. Docēdo delectat: non impē
dendo necessitatem. Ecce quomō tra
hit. Erunt oēs docibiles dei. Trahe
re dei est. Omnis q audiuit a patre ⁊
didicit venit ad me: trahere eni dei ē.
Quid igitur frēs? Si ois qui audiuit a
patre ⁊ didicit ipse venit ad xp̄m: xp̄s
hic nihil docuit? Quid qd̄ patrē ma
gistrū hoies nō viderūt: filiū viderūt:
fili⁹ dicebat: ʒ pater docebat. Ad bn̄.
aā. Ego sum panis viuus dicit dn̄s: qui de
celo descendi all'a all'a. Oratio.
Mentes nr̄as q̄s dn̄e paclytus qui
a te ꝓcedit illuminet: ⁊ inducat in oēm
sicut tuus ꝓmisit fili⁹ vitatē. Qui tecū.
In vni. eius. Ad mḡt aā. Ego sum panis
viuus qui de celo descēdi: siquis māducaue
rit ex hoc pane viuet in eternū: ⁊ panis quē
ego dabo caro mea est pro mundi vita all'a.
Oō vt supra Feria. v. R. Spūs dn̄i re
pleuit orbē terrarū all'a. R. Et hoc qd̄ cōti
net oia: sciētiā hēt vocis all'a. Scd'm lucā.
In illo tpe. Cōuocatis iesus duo
decim discipulis suis: dedit illis
virtutē ⁊ potestatē sup oia demonia:
⁊ vt lāguores curarēt. Et rel. Homel.
sancti ambrosii episcopi. Lcō. i.
Qualis debet esse q euāgelizat re
gnū dei: p̄ceptis euāgelicis designat.
Vt sine virga: sine pera: sine calciamen
to: sine pane: sine pecunia: hoc est subsi
dii scl'aris adminicula nō regrēs: fide
q3 tut⁹ putet sibi: quo min⁹ ea regrat:
magis posse suppetere. Que possunt
q volūt ad eū deriuare tractatū: vt spi
ritualem tm̄modo locus iste videatur
formare affectū. Qui velut indumētū
qd̄dā videat corpis exuisse: nō solum
potestate reiecta: cōtēptisq3 diuitiis:
sed etiā carnis ipsius illecebris abdica
tis. Quibus primo oium datur pacis
atq3 cōstantie gn̄ale mādatū. Vt pacē
ferāt: cōstātiā seruēt: hospitalis necessi
tudinis iura custodiāt: alienū a p̄dica
tore regni celestis āsserens cursitare p
domos ⁊ inuiolabilis hospitii iura mu
tare. Sʒ vt hospitii grā deferēda cen
setur: ita etiā si nō recipiātur excutien
dum puluerē: ⁊ egrediēdum de ciui
tate mandat. Quo non mediocris bo
ni remuneratio docet hospitii: vt nō
solum pacem tribuamus hospitibus:
verūetiā siqua eos terene obūbrāt de
licta leuitatis: receptis aplice p̄dicatio
nis vestigiis auferantur. R. Aduenit
ignis diuinus non cōburens sed illuminans
non cōsumens sed lucens: ⁊ inuenit corda di
scipulorum receptacula munda. Et tribuit
eis carismatū dona all'a all'a. V. Inuenit eos
cōcordes charitati ⁊ collustrauit eos inun
dans gratia deitatis. Et tri. Lcō. ii.
Nec ociose secūdū mattheum do
mus quā ingrediātur apl'i eligēda di
scernit: vt mutandi hospitii necessitu
dinisq3 violāde causa nō suppetat. Nō
tn̄ eadē cautio recepturi mādat hospi
tii: ne dū hospes eligit hospitalitatis
ipsa minuat. Sʒ hec vt s'm litteram de
hospitii religiōe venerabilis est forma
p̄cepti: ita etiā mysterio sentētie celestis
arridet. Eteni cū dom⁹ eligit: dignus
hospes ingrit. Videamus ne forte ec
clesia p̄ferēda designet ⁊ xp̄s. Que eni
dignior dom⁹ aplice p̄dicatiōis igres
su: q̄ scta ecclia? Aut qs p̄ferendus ma
gis oib⁹ videt esse: q̄ xp̄s. Qui pedes
suis cōsueuit lauare hospitib⁹: ⁊ quos
q3 in sua recepit domo: pollutis nō pa
tiat habitare vestigiis: sed maculosos
licet vite prioris: in reliquū tn̄ dignat
mūdare ꝓcessus. R. Spūs sctūs reple
uit totā domū vbi erāt apl'i: ⁊ apparuerūt il
lis dispartite lingue tāq3 ignis seditq3 supra
singulos eorū. Et repleti sunt oēs spū sctō: ⁊
ceperūt loqui variis linguis ꝓut spūs sctūs
dabat eloqui illis all'a all'a all'. V. Dū ergo es
sent in vnū discipuli cōgregati ꝓpter metū
iudeorū sonus repēte de celo venit sup eos.
Et repleti sunt. Lectio tertia.
Hic igit solus est: quē nemo dese
rere debet: nemo mutare. Cui bn̄ dici
tur:

tur: dn̄e ad quē ibim⁹? Verba vite eter
ne habes: ⁊ nos credim⁹ ⁊ cognouim⁹
q̄r tu es xp̄s filius dei. Vides executo-
rē celestiū p̄ceptoꝝ: q̄m q nō mutauit
hospitiū: celestis cōsortiū cōsecratiōis
emeruit. Fides igit̄ in p̄mis querenda
mādat̄: i qua si xp̄s habitator sit: haud
dubie sit eligēda. Si vo ppl'us pfidus
fuerit: aut receptor heretic⁹ deformet
habitaculū: vitāda hereticoꝝ coio: fu-
gienda synagoga censet̄: excutiendus
pedū puluis: ne fatiscētib⁹ pfidie ac ste
rilis siccitatis fetib⁹: tanq̄ humi aride
arenoseqꝫ mētis hois vestigiū pollua
tur. Nā sicut corpeas quasqꝫ ifirmita-
tes ppl'i fidelis suscipere i se debet euā
gelij p̄dicator: ⁊ tanq̄ ,pprijs inania ge
sta pulueri cōparāda eleuare atqꝫ abo
lere vestigijs: iuxta qd̄ scriptū ē. Quis
ifirmat̄: ⁊ ego nō ifirmor? Ita siqua ē
eccl'ia que fidē respuat: nec ap'lice p̄di-
cationis fundamēta possideat: ne quē
labe pfidie possit aspergere: deserēda
est. Qd̄ ap'lus quoqꝫ euidēter asseruit
dicēs. Hereticū hoiem post vnā ⁊ secū
dam correptionē deuita. Ad bn̄. aña.
Conuocatis iesus duodecim discipulis suis
dedit illis virtutē ⁊ potestatē sup oīa demo-
nia: ⁊ vt languores curarēt ⁊ misit illos p̄di-
care regnū dei ⁊ sanare infirmos all'a. Orō.
Deus q hodierna die corda fide
liū scī spūs illustratione docui-
sti: da nobis in eodē spū recta sapere: ⁊
de ei⁹ semp cōsolatiōe gaudere. Per.
In vnitate eiusd. Ad mgt añ. Spūs qui
a p̄re ,pcedit all'a: ille me clarificabit all'a all'a.
Orō vt supra. Feria .vi. V. Spūs paracly
tus all'a. R. Docebit vos oīa all'a. Scdm
ca. 5. d In illo tpe. Factū est in vna lucā.
dierū: ⁊ ipse iesus sedebat docēs:
⁊ erāt pharisei sedentes ⁊ legis docto
res q venerāt ex oī castello galilee ⁊ iu
dee ⁊ hierl'm. ⁊ virtus dn̄i erat ad sanā
dos eos. Et rel. Homelia scī ambrosij
Non ociosa hui⁹ paralyti epi. L. i.
ci nec angusta medicina est: q̄n
dn̄s orasse p̄mittit̄: nō vtiqꝫ ,pter suf
fragiū sed ,pter exēplū. Imitādi eniꝫ
speciem dedit: nō impetrādi ambituꝫ
requisiuit. Et cōuenietib⁹ ex omni gali
lea ⁊ iudea ⁊ hierl'm legis doctoribus
inter ceteroꝝ remedia debiliū: paraly
tici quoqꝫ medicina describitur. Pri
mum oīum quod ante diximus: vnus-
q̄sqꝫ eger petende p̄catores salutis de
bet adhibere p quos vite nr̄e cōpago
resoluta actuūqꝫ nostroꝝ clauda vesti
gia: verbi celestis remedio reformen-
tur. Sunt igitur aliqui monitores mē-
tis: qui aīum hominis q̄uis exterioris
corpis debilitate torpentē: ad superio
ra erigant. Quorū rursus adminiculis
⁊ attollere ⁊ humiliare se possit: vt fa-
cilius ante iesum locetur: dn̄ico videri
dignus aspectu. Humilitateꝫ enim re-
spicit dn̄s: quia respexit humilitatē an
cille sue. Quorū fidem inquit vt vidit:
dixit. Homo remittuntur tibi peccata
tua. Magnus dn̄s qui aliorūꝫ merito
ignoscit alijs: ⁊ dum alios probat: alijs
relaxat errata. Cur apud te homo col
lega non valeat: cū apud deum seruus
⁊ interueniēdi meritum: ⁊ ius habeat
impetrādi? Disce qui iudicas: ignosce
re: disce qui eger es impetrare. Si gra
uium pctōrū diffidis veniam adhibe
precatores: adhibe eccl'iam: que ,p te
precetur: cuius cōtēplatione: qd̄ tibi
dn̄s negare posset ignoscat. R. Nō vos
me elegistis: sꝫ ego elegi vos: ⁊ posui vos.
Vt eatis ⁊ fructū afferatis: ⁊ fruct⁹ vester ma
neat all'a all'. V. Sicut misit me pater: ⁊ ego
mitto vos. Vt eatis. Lectio scda.
Et q̄uis hystorie fidē debeamus
nō omittere: vt vere paralytici istius
corpus credam⁹ esse sanatum: cogno-
sce tamē iterioris hois sanitatē: cui pec
cata donantur. Que cū iudei asserunt
a solo deo posse cōcedi: deuꝫ vtiqꝫ cō-
fitentur: suoqꝫ iudicio pfidiā suam ,p-
dūt: vt opus astruant: psonaꝫ negent.
Itaqꝫ ab ipsis opibus suis dei filius ac
cipit testimonium: ⁊ vocis suffragiuꝫ
non requirit. Perfidia enim confiteri
potest: credere autem non potest. Ita-
qꝫ testimonium non deest diuinita-

ti: sed fides deest saluti. Nā et validius est ad fidem qd̄ cōfitent̄ iniusti: et pni-tiosius ad culpā qd̄ negāt qui suis asser-tiōibus reuincūtur. Magna itaqz in fi-de plebis amentia: vt cū cōfessa fuerit solius dei esse donare peccata: nō cre-dit deo donanti peccata. Dn̄s aūt sal-uos volens facere peccatores ex occul-torū cognitione deū se esse demōstrat: et admiratione factorū adiiciens: quid est facilius dicere: dimissa sunt tibi pec-cata: aut dicere: surge et ambula: Quo loco plenā spem resurrectionis osten-dit: qui mētis vulneribus corpisqz sa-nitate donata: peccata aiorū: et debili-tatem carnis excludit. Hoc est enim to-tū hoiem esse curatū. Quāuis igit̄ ma-gnū sit hoibus peccata dimittere: qs enin peccata potest dimittere: nisi sol9 deus: qui p eos quoqz dimittit: qbus dimittendo tribuit potestatē: Tamē multo diuinius est resurrectionē dare corpibus: quādo qdē dn̄s resurrectio

2 est. ℟. Spūs dn̄i repleuit orbē terrarū. Et hoc qd̄ cōtinet oia scientiā habet vocis all'a all'a. ℣. Oium est eni artifex oēm habēs vir-tutem: oia pspiciens. Et. Lcō. iii.

Hic lectus q tolli iubet̄: qd est aliō nisi qz humanū iubet̄ corpus attolli: Ipse est qui p singulas noctes lauat̄ a dauid: lectus doloris: in quo aia nr̄a graui pscientie egra cruciatu iacebat. Sed siqs s̄m christi pcepta se gesserit: iā nō lectus doloris est: sz quietis. Mi-seratiōe enim dn̄i cepit qui es esse que mors erat: qui nobis soporem mortis vertit in gratiā voluptatis. Nec solū leuare lectū sed etiā domū suā repete-re hoc est ad paradisuz redire censet̄. Ea est eni vera domus: que hoiem pri-ma suscepit nō iure amissa: sed fraude. Merito ergo restituit̄ domus: quoni-am venerat q nexuz fraudis aboleret: ius reformaret. Nec mora vlla sani-tas iteruenit: vnū dictoꝝ r̄medioꝝqz momentū est. Spectāt surgentē incre-duli: mirātur abeūtē: et diuini opis mi-racula malūt timere q̄ credere. Nam

si credidissent: nō vtiqz timuissent sed dilexissent. Perfecta enim dilectio ti-morem excludit foras. Et ideo isti qz nō diligebāt: calūniabantur. Calūniā-tibus aūt dicit. Quid cogitatis mala i cordibus vestris: Quis hoc dicit: sa-cerdos magnus q leprā videbat in cor-dibus iudeoꝝ: ostendit eos peiores esse leproso. Ille sacerdoti est iussus of-ferre purgatus: hos sacerdos repu-diat: ne alios quoqz eorū lepra cōtami-net. Ad bn̄. aā. Dixit iesus: vt sciatis au-tem qz filius hois habet potestatē in terra di-mittendi pctā ait paralytico: tibi dico surge: tolle lectū tuū et vade in domū tuā all'. Orō.

Deus qs ecclesie tue misericors de-us: vt scō spū cōgregata: hostili nullatenus incursiōe turbet̄. Per. In vnitate eiusdē. Ad mḡt aā. Paraclytus aūt spūs scūs quē mittet pater in noie meo ille vos docebit oia et suggeret vobis oia que cūqz dixero vobis all'a all'a. Oratio vt su-pra. Sabbato. ℣. Repleti sunt oēs spiri-tu scō all'a. ℟. Et ceperūt loqui all'a. Scd̄z

In illo tpe. Surgēs iesus lucaz. ca. 4. f de synagoga: intrauit in domū simonis. Socrus aūt simonis tenebat̄ magnis febrib9. Et rel'. Home. sci amb.

Uide clementiam dn̄i sal epi. L. i. uatoris: nec indignatiōe cōmo-tus: nec scelere offensus: nec iniuria vio-latus iudeā deseruit. Quinetiā imme-mor iniurie: memor clemētie: nūc do-cendo: nūc liberando: nūc sanādo: ple-bis corda demulcet. Et bn̄ scūs lucas virū a spū nequitie liberatū ante pmi-sit: et substituit femine sanitatem. Utrū qz eni sexū dn̄s curaturus aduenerat. prior sanari debuit: q prior creat9 est. Nec ptermitti illa debuit: que mobili-tate magis animi q̄ prauitate pecaue-rat. Sabbato dn̄ice medicine opa ce-pta significant: vt inde creatura noua ceperit: vbi vetus creatura ante desi-erat. Nec sub lege esse dei filiū: sz supra legez in ipso principio designaret: nec soluere legem: sed adiplere. Neqz eniz p legē: sed verbo fact9 est mūdus sicut legimus.

legim⁹. Verbo dñi celi firmati sūt. Nō
soluit ergo lex: ʒ implet vt fiat renoua
tio hoīs iā labētis. Unde ꝛ aplūs ait.
Expoliātes vos veterēʒ hoīem indui
te nouū q̄ secundū xp̄ʒ creatus est. ℟.
1 Repleti sunt oēs spū sctō: ꝛ ceperunt loqui
ꝑut spūs sctūs dabat eloqui illis. Et conue
nit multitudo dicentiū all'a. ℣. Loquebātur
varijs linguis apl'i magnalia dei. Et cōuenit.

ET bene sabbato cepit: vt L. iij.
ipse se ostenderet creatorem qui
opa opibus intexeret: ꝛ ꝓsequeretur
opus qd̄ ipse iā ceperat: vt si faber do
mū renouare disponat: nō a fundamē
tis sed a culminib⁹ incipit soluere vetu
statē. Itaqʒ ibi prius manū admonet:
vbi ante desiderat. Deinde a minorib⁹
incipit: vt ad maiora ꝑueniat: liberare
a demone hoīes: sed in verbo dei pos
sunt. Resurrectionē mortuis impera
re: diuine soli⁹ est potestatis. Nec quē
ꝙ monere debet: ꝙ iesu naçareni no
men in hoc libro diabolus dixisse pri
mus inducit. Nec eni ab eo xp̄s nomē
accepit: qd̄ de celo angelus ad virginē
detulit. Est huius impudētie: vt inter
hoīes aliqd primus vsurpet: ꝛ ad ho
mines q̄si nouū deferat: quo terrorēʒ
sue potestatis incutiat. Deniqʒ in gene
si primus deū homo nūcupauit. Sicut
eni habes. Et diabolus dixit mulieri.
Quid vtiqʒ dixit deus: ne edatis de oī
ligno. Uterqʒ igit' a diabolo decept⁹
2 est: sanatus a christo. ℟. Jam nō dicam
vos seruos ʒ amicos meos: qꝛ oīa cognoui
stis que opatus sum in medio vestri all'a. Ac
cipite spūm scm̄ in vobis paclytū: ille est quē
pater mittet vobis all'a. ℣. Vos amici mei
estis si feceritis que ego ꝑcipio vobis. Acci.

SEquere cetera ꝛ euāgelice L. iiij.
lectiōis disce mysteria: atqʒ i duo
rum sanitate publice sacramētū salutis
agnosce. Sicut eni in adam oēs mori
untur: ita ꝛ in xp̄o oēs viuificabuntur.
Quis est ille qui in synagoga spūm de
monij habebat immūdū: nisi pplus in
deorū? Qui q̄si serpentinis spinis re
uinctus innodatusqʒ diaboli laqueis:
simulatā corpis mūditiā interioris mē
tis sordib⁹ inquinabat. Et bene in syna
goga hō erat: q spūm immūdū habe
bat: quia spūm sctūm amiserat. Intro
ierat eniʒ diabolus vnde xp̄s exierat.
Simul ostendit natura diaboli nō im
proba: opa iniqua. Nā quem superio
rem natura deū cōfitetur: ope negat.
Et in hoc apparet eius nequitia ipro
bitas iudeorū: ꝙ ita pplo vesano ceci
tatem mentis effudit: vt pplus neget
quem demones confitentur. O peior
magr̄o discipulorꝫ hereditas. Ille ver
bo dñm tentat: illi facto. Ille dicit mit
te te: isti adorant vt mittant. Ad bñ.
añ. Charitas dei diffusa est in cordibus ve
stris p ihabitātē spūm ei⁹ in vobis all'a. Orō.

MEntibus nr̄is q̄s dñe spūm scm̄
benignus infunde: cuius ꝛ sapi
entia cōditi sumus: ꝛ prouidentia gu
bernamur. Per. In vnita. eius. ¶ In
cipit officiū sctissime trinitatis. In pri
mis vespis añ. Gloria tibi trinitas. Cum
rel'. de lau. ps̄. Dixit. 37. In fine. ps̄. Lau
date dñm omnes gē. 38. Cp̄lm.
Altitudo diuitiarū sapientie ꝛ ca. 2.
sciētie dei: ꝙ incōprehensibilia sunt iu
dicia eius ꝛ inuestigabiles vie ei⁹. Hy.

ADesto sancta trinitas par splen
dor vna deitas: que extas reruʒ
oīum sine fine principiū. Te celorum
militia: laudat adorat predicat triplex
qʒ mūdi machina benedicit per secula
Adsumus ꝛ nos cernui te adorantes
famuli: vota ꝑcesqʒ supplicū hymnis
iūge celestium. Unum te lumen credi
mus qd̄ ꝛ ter idem colimus alpha ꝛ o
quē dicimus te laudat oīs spūs. Laus
pr̄i ingenito laus eius vnigenito laus
sit sctō spū: trino deo ꝛ simplici. Amē.
℣. Bñdicam⁹ prēʒ ꝛ filiū cū scō spū. ℟. Lau
demus ꝛ superaltem⁹ eū in secula. Ad. M.
añ. Gr̄a tibi deus: gratias tibi vera ꝛ vna tri
nitas ꝛ summa veritas sancta ꝛ vna trinitas.

OMnipotēs sempiterne de Orō.
us: qui dedisti famulis tuis in cō
fessione vere fidei eterne trinitatis glo
riā agnoscere: ꝛ in potentia maiestatis
adorare

adorare vnitatē: quesumus: vt eiusdē fidei firmitate ab omnibus semp muniamur aduersis. Per. ¶ Et fit cōmemora. de dñica añ. Loquere dñe q2 audit seru9 tu9. ℣. Uespertina orō ascēdat ad te dñe ℟. Et descēdat sup nos misericordia tua. Orō.

D Eus in te sperantiū forti/tudo: adesto ppitius inuocatio nib9 nr̄is: 7 q2 sine te nihil potest mortalis infirmitas: presta auxiliū3 gratie tue: vt in exequēdis mādatis tuis 7 voluntate tibi 7 actione placeamus. Per.

¶ Cōmemoratio de dñica fit in vtris/q3 vespis 7 matuti. 7 in vltima lectiōe 7 añ. ad bñ. 7 orone. Ad matu. inuita. Deū verū vnū in trinitate 7 trinitate3 in vnitate. Uenite adorem9. ps. Uenite. Hy.

O Lux beata trinitas tres vnum trium vnio: imperialis vnitas i triū cōtubernio. O pater innascibilis natura semp pullulās: pondus rei vertibilis verbo virtutis baiulās. O verbum in principio paterne splēdor glorie: tu cōditorū ratio lux cordiū3 fons venie. O amor sctē spūs cōcordie spiraculū: summi dulcoris halitus pax fedus fruct9 osculū. Pater gignit imaginem equalē sibi penitus: solāq3 p originem ab ipsis differt spiritus. Tres vnum deū colimus vnā trium essentiā tribus vnā impēdimus honoris reuerentiā. Amē. In primo noc. añ. Adesto deus vnus oīpotēs pater 7 fili9 7 spūs sctūs. ps Dñe dñs noster. 2. Añ. Te vnū i substātia trinitatem in psonis cōfitemur. ps. Celi enarrāt. 3. Añ. Te ide3 semp esse viuere 7 intelligere pfitemur. ps. Dñi ē terra. ℣. Benedicamus patrē 7 filiū cu3 sctō spū. ℟. Laudemus 7 superexaltemus eū in scl'a. Sermo scti augusti. epi. in libro de trinitate. L. j.

C Redimus sanctā trinitatē: idest patrē 7 filiū 7 spūm sanctū: vnum deū oīpotentē vnius essentie: vnius potestatis: creatorem oīum creaturarū: a quo oīa: p quē oīa: i quo oīa. Credim9 patrē a semetipso nō ab alio: filiū a patre genitū: deum verum de deo vero: lumē verū de lumine vero: nō tamē duo lumina: sed vnum lumen. Spiritu3 sanctum a patre 7 filio equaliter pcedētē: cōsubstantialem 7 coeternū patri 7 filio. Pater est plen9 deus in se: filius plenus de9 a patre genitus: spūs sctūs plenus deus a patre filio procedēs. Nō tamē tres deos dicimus: s3 vnum deū oīpotētē: eternū: inuisibilē: incōmutabile3: q totus vbiq3 est: totus vbiq3 presens: nō p partes diuisus: sed totus iñ oībus locis: non localiter sed potētialiter. Qui sine mutatione sui mutabilia cuncta creauit: 7 creata gubernat: semp manens qđ est. Cui nihil accidens esse potest: q2 simplici diuinitatis nature nil addi vel minui potest: q2 semp est qđ est. Cui ppriū est: cui sempiternū est: cui idem est esse: viuere: 7 intelligere. Et hec tria vnus deus: 7 vn9 deus hec tria. Ide3 deus 7 dñs: vera 7 sempiterna trinitas in psonis: vera 7 sempiterna vnitas in substantia: q2 vna substantia pater 7 fili9 7 spūs sctūs. ℟. Bñdicat nos deus de9 noster bñdicat nos deus. Et metuant eum oēs fines terre. ℣. Deus misereat nr̄i 7 bñdicat nos deus. Et. Lcō. ij.

H Ec vero sctā trinitas nihil maius est in tribus psonis simul noīatis: q̄ in vna q̄libet psona semel p se dicta: quia vnaquaq3 psona plena est substātia in se. Nō tamē tres substātie: sed vnus deus: vna substātia: vna potentia: vna essentia: vna eternitas: vna magnitudo: vna bonitas: pater 7 fili9 7 spūs sctūs. Nec aliud est pater in natura q̄ filius 7 spūs sctūs: nec aliud filius 7 spūs scūs q̄ pater in natura: qbus est vna natura. Sed alius pater est in psona: alius filius in psona: alius spūs sctūs in psona. In patre manet eternitas: in filio equalitas: in spū sctō eternitatis equalitatis q3 cōnexio: q2 pater 7 fili9 7 spūs scūs vnus est deus. Unū oēs in substantia 7 essentia: oīpotētia 7 deitate ↄfitemur. Sicut aūt eadē sctā trinitas inseparabilis est in substātia: ita inseperabilis ē i opibus: q̄uis quedā opa dei quibusdam

dam psonis specialiter cōueniāt: sicut patri vox illa que de celo sonuit super xp̄m baptiçatū. Et ad filij psonā humilitatis tm̄mōdo ptinet susceptio: ⁊ spiritus scti psone, pprie cōgruit illa colūba: in cuius specie idē sp̄ūs sctūs descēdit sup eūdē filiū dei: secūdū hoiem baptiçatū. Tamē absq̄ȝ dubitatione omni: illā vocem ⁊ illā columbā: ⁊ xp̄i humanitateȝ: tota sancta trinitas opata
2 est: cui⁹ opa inseparabilia sunt. ℟. Benedictus dn̄s deus israel qui facit mirabilia. Et bn̄dictū nomē maiestatis eius in eternū. ℣. Replebitur maiestate eius ois terra fiat fiat. Et bn̄dictū. Lectio tertia.

Redimus eundē filiū dei: verbū dei eternaliter natum de patre: cōsubstantialē patri p oia: tpaliter natum de spiritu sctō ex maria semp virgine: duas habentē natiuitates. Unā ex patre eternā: alteraȝ ex matre tēporalē. Qui etiā fili⁹ dei sue carnis cōceptione cōceptus est: ⁊ sue carnis natiuitate natus est. Deum verū cōfitemur cōceptuȝ: ⁊ deū verum natū: eūdē dn̄m verum ⁊ verum hoiem. Unū xp̄m: vnum filiuȝ dei vnigenitū: ppriū ⁊ pfectuȝ in duabus naturis: in vnius psone singularitate: passibilē ⁊ impassibilē: mortalē atq̄ȝ imortalē. Crucifixuȝ in infirmitate nr̄a: eūdēq̄ȝ semp viuentem in virtute sua. Qui mortuus est carnis sue morte: ⁊ sepult⁹ atq̄ȝ ab inferis dānato ⁊ spoliato principe totius iniqtatis rediēs: tertia die resurrexit: atq̄ȝ cuȝ triūpho glorie vidētibus discipulis celū ascendit. Sedēs in dextera patris: idest maiestate diuinitatis: inde iam venturus iudicare viuos ⁊ mortuos: quē impij iudicātē videbūt: in ea forma qua crucifixus est: nō in ea humilitate qua iniuste iudicat⁹ est: sed in ea claritate qua iuste iudicaturus est mūdū: cuius maiestatis visio eterna: est oium sctōꝝ beatitudo ⁊ gloria.
3 ℟. Quis deus sicut deus noster. Tu es deus q̄ facis mirabilia. ℣. Notā fecisti in ppl'is veritatē tuā redemisti i brachio tuo ppl'm tuū. Tu es. In. iij. noc. añ. Te inuocamus te adoramus te laudamus o btā trinitas. ℣. Oēs gen. 19. Añ. Spes nr̄a: salus nostra: honor noster o btā trinitas. ℣. Magn⁹ dn̄s. 19. Añ. Libera nos salua nos magnifica nos o btā trinitas. ℣. Deus iudi. ℣. Benedictus es dn̄e in firmamento. ℟. Et laudabilis ⁊ gloriosus. Lcō. iiij.

Omnipotēs ergo de⁹ inextimabilis: ineffabilis: incōprehēsibilis: vltra oia: extra omnia: preter oia: oēm creaturā excedit: oēm facturaȝ p̄terit: vniuersa p̄cellit. Si eni queras magnitudinē maior est: si pulchritudinē pulchrior: si dulcedinē dulcior: si splendorem fulgidior: si iustitiā iustior: si fortitudinem fortior: si pietateȝ clemētior. Nulla eni ratio patit̄ vt vel factura factori suo equet̄: vel opus artifici cōparetur. Legimus in ppheta. Qui fecit fortia fortior est: ⁊ qui fecit pulchriora ille pulchrior est. Sicaūt huius vnice deitatis celsa insigne p̄dicamus: vt tn̄ nō sicut iudei: sȝ sicut xp̄iani trinitatis diuine mysteria fateamur. Sicut eniȝ oipotēs ⁊ ineffabilis pater est: ita oipotens ⁊ incōprehēsibilis fili⁹: ita etiā sp̄ūs sctūs in patre ⁊ filio discrete cōnexus ineffabilis atq̄ȝ imēsus est. Pater eni ⁊ filius ⁊ sp̄ūs sctūs: vnus omnipotēs deus: vnus in trinitate: vnus in potestate: vnitas: trinitas: sempiterna maiestas: vnum potēs p oia: ⁊ trinitas in vnitate: ⁊ vnitas in trinitate cōsistit. Sed nec trinitas diuidit̄: nec vnitas separat̄. ℟. Magnus dn̄s ⁊ magna virtus eius. Et sapiētie ei⁹ nō est numerus. 4
℣. Magn⁹ dn̄s ⁊ laudabilis valde ⁊ magnitudinis eius nō est finis. Et. Lcō. v.

Hac igit̄ catholica fide armati atq̄ȝ instructi charissimi nefandos arrianos hereticos: q se hoc tpe impie iactitant ⁊ multos xp̄ianos nr̄os seducendo corrūpūt atq̄ȝ decipiunt breuiter pcontemur: quomō orāt dn̄m q sentiunt cōtra dn̄m: Respōdēt nobis dicētes. Oramus dn̄m vtiq̄ȝ in trinitate: sȝ vt legimus patrē maiorē: filiū minorē sp̄ūm sctūm inferiorē: q: ipse xp̄s dicit

pater

pater maior me est. His respõdemus. Sic inq̃ oratis ꝛ colitis dominũ: Sic plane legimus: sic colimus: sic oramus: Ad hos dicimus. Si ergo ita dñm colitis ꝛ oratis hoc nõ est dñm magnuз vnũ colere ꝛ rogare: sed tres deos facere. Et vbi est qđ i lege diuina dicit. Audi israel dñs deus tuus deus vnus est. Et iterũ alibi ait. Dñm deuз tuum adorabis: ꝛ illi soli seruies. Si enim est pater aliud: aliud filius: aliud spũs sanctus: iam nõ est vna trinitas: sed diuisa potestas. Quomõ aũt discrepãs potestas stare potest: In euãgelio legim⁹ q̃ domus in semetipsa discernit: cum lucis splẽdor aut solis calor nullaten⁹ separat. Ecce eni sicut videmus in sole tria sunt: ꝛ seperari oĩno nõ possunt Que aũt tria sunt videamus. Cursus: splẽdor: ꝛ calor. Videmus eni soleз in celo currentẽ: fulgentẽ: calenteз. Diuide ergo arriane si potes solẽ: tũc ꝛ demũ diuide trinitatẽ. Sed fortassis de sole disserendo difficilis est ratio: quia
2 in celo est: a nobis lõge positus est. ℟. Glia pr̃i geniteq3 proli ꝛ tibi compar vtriusq3 semp spũs alme deus vn⁹ Omni tpe secli. ℣. Da gaudiorũ p̃mia da grãrũ munera dissolue litis vincula astringe pacis federa. Gl.

Ecce aliud pponimus ele E. vj. mẽtum qđ minus est: ꝛ in terra nobiscũ est. Igneз dico q in manibus nr̃is habet ꝛ tñ nũq̃ diuidit. Et ignis enim tria habet: sed diuidi nõ potest. Hoc est motũ: lucẽ: ꝛ feruoreз. Si igit nefande heretice diuidere non potes creatũ solẽ ꝛ ignẽ: quomõ potes diuidere dñm omniũ creatorẽ: Audi aũt ꝛ disce hãc magnam ꝛ vnicã trinitatẽ: ab exordio generis humani fuisse ostẽsam. Audi in lege ꝛ prophetis: in psalmis ꝛ in euangelio. Audi in ap̃lo proculdubio declaratã. Audi inq̃ in genesi: fecit deus hominẽ ad ymagineз dei: vt simul ostẽderet inseparabilẽ trinitatem. Ait etiã in eodẽ libro. Et spũs dei ferebat sup aquas. Audi pphetaз dicentẽ ex psona xp̃i. Spũs dñi super me ppter qđ vnxit me: euãgeliçare pauperib⁹ misit me. Audi in psalmis. Verbo dñi celi firmati sunt: ꝛ spũ oris eius omnis virtus eorum: ꝛ spũ principali cõfirma me. Hoc idem dñs xp̃s in euãgelio discipulis dicẽs cõfirmat. Euntes baptiçate oẽs gentes in nomĩe patris ꝛ filij ꝛ spiritus scti. Audi in ap̃lo. Quis cognouit sensum dñi aut qs cõsiliarius eius fuit: aut qs prior dedit illi: ꝛ retribuet ei: Qm̃ ex ipso ꝛ p ipsuз ꝛ in ipo sũt oĩa: ipi glia in scl'a seculoruз 6
amẽ. ℟. Honor virtus ꝛ potestas ꝛ imperiũ sit trinitati in vnitate vnitali in trinitate, perenni seculoꝝ tpe. ℣. Trinitati laus perẽnis: vnitati sit decus perpetim. In per. In iij. noc. añа. Charitas pater est gratia chũs ꝛ cõicatio spũs o beata trinitas. ps. Cantate. i. 31. Añ. Verax ẽ pater veritas fili⁹ veritas spũs sanctus o beata trinitas. ps. Dñs regnauit exul. 31. Añ. Vna igit pr̃ logos paraclytusq3 substãtia est beata trinitas. ps. Cãta. ti. 31. ℣. Verbo dñi celi firmati sũt ℟. Et spũ oris eius oĩs virtus eoꝝ. Scđз ioã.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis C. 15. d suis. Cũ venerit paclytus quem ego mittã vobis a pr̃e: spũm veritatis qui a pr̃e pcedit: ille testimoniũ phibebit de me: ꝛ vos testimoniuз phibebitis: q2 ab initio mecũ estis. Et rel. Homel. sancti augusti. epi. Lcõ. vij.

Dominus iesus in sermone queз locutus est discipulis suis post cenam pximus passioni: tanq̃ iturus ꝛ relicturus eos p̃sentia corpali: cuз oĩbus aũt suis vsq3 ad cõsumationẽ seculi futurus p̃sentia spũali: exhortat⁹ est eos ad pferẽdas psecutiões impioꝝ: quos mũdi noie nũcupauit. Ex quo tamen mũdo etiã ipsos discipulos elegisse se dixerat vt scirent se grã dei esse quod sunt: suis autẽ vitijs fuisse qđ fuerant. Deinde psecutores ꝛ suos ipsorũ iudeos euidẽter expressit: vt oĩno appareret etiã ipsos mũdi dãnabilis appellatione cõclusos: q psequunt sctõs. Cũq3 de illis diceret q̃ ignorarent eum a quo missus est: ꝛ tñ odissent filiũ ꝛ pa-

trem

trez: hoc est cũ q missus est: ⁊ cũ a quo missus est: de qbus oibus in aliis sermoibus iã disseruimus: ad hoc pṽenit vbi ait. Ut impleat̃ s'mo q in lege eoꝝ scriptus est: q2 odio habuerũt me gratis. Deinde tanq̃ ꝯsequẽter adiũxit: vñ
7 nunc disputare suscepimus. ℟. Summe trinitati simplici deo vna diuinitas: equalis glia coeterna maiestas: pr̃i proli sanctoqz flamini. Qui totũ subdit suis orbẽ legib9. ℣. Prestet nobis graz deitas btã pr̃is ⁊ nati pariterqz spũs almi. Qui. Lectio. viij.

Cum aũt venerit paraclytus quẽ ego mittã vobis a pr̃e spũm veritatis: q a pr̃e ꝓcedit: ille testimoniuz phibebit de me. Et vos testimoniũ phibebitis: q2 ab initio mecuz estis. Quid hoc ptinet ad illud qđ dixerat: nũc autẽ viderunt ⁊ oderunt ⁊ me ⁊ patrez meum. Sz vt impleat̃ sermo q in lege eoꝝ scriptus est: q2 odio habuerũt me gratis. An q2 paraclytus quãdo venit spiritus veritatis: eos q viderunt ⁊ oderũt testimonio manifestiore conuicit? Immo vo etiã aliquos ex illis q viderãt: ⁊ adhuc oderunt: ad fidem que p dilectionẽ opatur: sua manifestatiõe conuertit. Hoc vt ita itelligamus: ita factũ esse recolimus. Uenit eni die pẽthecostes spũs sctũs in centuz viginti hoies cõgregatos: in qbus ⁊ apl'i oẽs erant: q illo adimpleti: cũ linguis oium gentium loquerent̃: plures ex his qui aderant tãto miraculo stupefacti: quãdo qdem viderunt loquẽte petro taz magnum atqz diuinuz testimoniũ phiberi de xp̄o: vt ille q occisus ab eis inter mortuos deputat̃: resurrexisse ⁊ viuere ꝓbaretur: cõpuncti corde conuersi sunt: ⁊ tanti sanguinis tam impie atqz imaniter fusi idulgentiã pceperũt: vt ipso redẽpti sint sanguie quẽ fuderũt: xp̄i eni sanguis sic in remissionez oium pctõꝝ fusus est: vt ⁊ ipsum pctm̃ possit delere quo fusus est. Hoc ergo intuens dñs dicebat: odio me habuerunt gratis. ℟. Duo seraphin clamabant alter ad alterũ. Sctũs sctũs sctũs dñs deus sabbaoth. Plena est ois terra gloria ei9. ℣. Tres sunt qui testimoniũ dãt in celo: pater verbuz ⁊ spũs sctũs ⁊ hi tres vnũ sunt. Sctũs. Lcõ ix. legit̃ de homel. dñice. Scd'm lucaz.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Estote misericordes sicut ⁊ pater vester misericors est. Et rel'. Ca. 6. f

Homelia sancti augustini episcopi.

Attẽdite frẽs ipsam misericordiã ⁊ iudiciuz. Misericordie tẽpus modo est: iudicij autẽ tẽpus post erit. Unde ẽ nunc misericordie tẽpus? Uocat modo auersos: donat pctã cõuersis: patiens est sup pctõres: donec cõuertant̃. Quãdocũqz cõuersi fuerint: preterita obliuiscit̃: futura ꝓmittit. Hortat̃ pigros: cõsolatur afflictos: docet studiosos: adiuuat dimicãtes: nemine deserit laborãtẽ: ⁊ clamantẽ ad se. Donat vnde sibi sacrificet̃: ipse tribuit vnde placetur. Magnũ misericordie tẽpus nõ vos trãseat fratres: nõ vos trãseat. Uẽturũ est iudiciũ. Erit ⁊ tũc penitentia: infructuosa. Dicẽtes intra se penitentiã agentes: ⁊ pre angustia spũs gemẽtes. Certe ista scripta sunt in libro sapientie. Quid nobis ꝓfuit supbia: ⁊ diuitiarũ iactantia qd cõtulit nobis? Trãsierunt oia tanq̃ vmbra. Modo dicamus: transeunt oia tanq̃ vmbra. Modo fructuose dicamus trãsierunt: nec tunc dicamus ifructuose oia trãseunt. Hoc est ergo tẽpus misericordie ⁊ iudicij. Ad lau. ⁊ p ho. añ. Gloria tibi trinitas equalis vna deitas ⁊ ãte oia secl'a; ⁊ nũc ⁊ in ppetuũ. ℣. Dñs regnauit. cũ rel'. 7. añ. Laus ⁊ pennis gloria deo pr̃i ⁊ filio sctõ simul paraclyto in seculorũ secl'a. Añ. Gloria laudis resonet in ore oium: patri geniteqz proli spũi sancto pariter resultet laude pereñi. Añ. Laus deo patri pariliqz proli: ⁊ tibi sctẽ studio perenni: spũs nr̃o resonet in ore oẽ per euum. Añ. Ex quo oia p quez oia in quo oia ipsi gloria in secula. Caplm. O altitudo diuitiarum. Hymnus.

O Trinitas laudabilis ⁊ vnitas mirabilis in simplici substantia virtus manẽs interminia. Tu charitas tu puritas

ritas tu par et immortalitas patris nati paraclyti decore pollēs ppeti. R. Fides corona supplicū in te pie fidentiū. exterge sordes mentiū forti misertus pauperū. Laus pri sit ingenito: laus eius vnigenito laus sit sctō spūi: trino deo et simplici amē. V. Sit nomē dñi benedictū. R. Ex hoc nunc et vsqz in seculum. Ad bn. añ. Bñdicta sit creatrix et gubernatrix et oium sctā et indiuidua trinitas et nūc et in ppetuū p īfinita seculorū secula. Oratio. Oipotēs sempiterne de⁹. C Pro dñica añ. Estote misericordes sicut et pr vester misericors est dicit dñs. V. Dñs regnauit. R. Induit dñs for. Oro. Deus in te sperātiū. Ad. iij. cap. O altitudo diuitiarum R. br. Bñdicamus patrē et filiū Cū sctō spū. V. Laudem⁹ et superexaltem⁹ eū in scl'a. Cū. Glia. Bñdica. V. Bñdict⁹ es dñe i firmamēto celi. R. Et laudabilis et gliosus et superexaltat⁹ in secula. Ad vi. cap. Gratia dñi nri iesu christi et charitas dei et cōicatio scti spūs sit cū oibus vobis amē. R. br. Bñdict⁹ es dñe. In firmamēto celi. V. Et laudabilis et gloriosus et sup exaltatus in scl'a. In fir. Glia. Bñdica. V. Verbo dñi celi firmati sunt. R. Et spū oris eius omnis virtus eorum. Ad nonam

ioā. c. 5. b Tres sunt qui testimonium dant in celo pater verbū et spūs: hi tres vnū sunt. R. br. Verbo dñi celi firmati sunt. V. Et spū oris eius ois virtus eo℞. Celi. V. Sit nomē dñi bñdictum. R. Ex hoc nunc et vsqz in seculū. Ad vespas aña. Gloria tibi trinitas. Cum reliquis de lau. Dixit dñs. 37. In fine Laudate dñm oēs gē. 38. V. Sit nomen dñi bñdictū. R. Ex hoc nūc et vsqz in seculum. Ad mgt añ. Te deū patrē ingenitū te filiū vnigenitū: te spiritū sctm paraclytū sanctā et indiuiduā trinitatē toto corde et ore cōfitemur laudamus atqz bñdicimus tibi glia in secula. Oro Oipotens sempiterne de⁹. Pro dñica añ. Nolite iudicare et nō iudicabimini in quo eni iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dñs. V. Dirigat dñe oro mea. R. Sicut incēsum in cōspectu tuo. Oro. De⁹ in te sperantiū. C Et fit cōmemoratio

de festo sequēti. Nota q feria qnta, pxima post festū sctē trinitatis erit festū corpis xpi: pro quo nota rubricā sequētē. De festiuitatib⁹ in die vel infra octauā corpis xpi veniētib⁹ nihil tūc fit: excepto festo scti ioānis baptiste: et si festū scti ioānis baptiste in die corpis xpi venerit: nihil fit de eo: sz in crastino celebrat. Et similiter etiā octaua scti ioānis post octauā corpis xpi celebratur. Si vo octaua corpis chri venerit i die aplo℞ petri et pauli octaue ipse celebrāt in crastino dicti festi. Si aūt festū scti ioānis bapti. in octa. corpis xpi venerit: fit de sctō ioāne cū cōmemora. de octaua in vtrisqz vespis et matu. et missa: nō obstāte cōstitutiōe dñi ioānis pape in cōtrariū: quā ostēdūt canonici scti petri. Ad vespas nō dicim⁹ officiū bte virginis. C In vigilia corpis xpi ad vespas aña. Sacerdos in eternū christus dñs ꝑm ordinē melchisedech panē et vinū obtulit. ps. Dixit dñs. 37. Añ. Miserator dñs escā dedit timētibus se in memoriā suo℞ mirabiliū. ps. Cōfitebor. 37. Añ. Calicem salutaris accipiā et sacrificabo hostiam laudis. ps. Credidi. 38. Añ. Sicut nouelle oliuarū ecclesie filij sint in circuitu mēse dñi. ps. Beati oēs. 38. Añ. Qui pacē ponit fines ecclesie: frumenti adipe satiat nos dñs. ps. Lauda hierusalē. 44. Capitulū. Fratres ego eni accepi a dño q et tradidi vobis qm dñs iesus in qua nocte tradebat accepit panē et gras agēs fregit et dixit: accipite et manducate: hoc est corp⁹ meū qd, p vobis tradet. ioā. ca. 2. c

Hym. Pange lingua gloriosi corporis mysteriū: sanguinisqz pciosi quē in mūdi pciū: fruct⁹ vētris generosi rex effudit gentiū. Nobis datus nobis natus ex intacta virgine: et in mūdo cōuersat⁹ sparso vbi semine: sui moras icolatus miro clausit ordine. In supreme nocte cene recūbēs cū fratribus: obseruata lege plene cibis in legalibus: cibū turbe duodene se dat suis manibus. Verbū caro panē verum verbo carnē efficit: fitqz sanguis chri

merū

merū ⁊ si sensus deficit: ad firmādum cor sincerū sola fides sufficit. Tantū ergo sacramētum veneremur cernui: ⁊ antiquū documētū novo cedat ritui prestet fides supplementū sensuū defectui. Genitori genitoqꝫ laus ⁊ iubilatio: salus honor virtus quoqꝫ sit ⁊ benedictio: ꝓcedenti ab vtroqꝫ cōpar sit laudatio. Amē. ℣. Panē de celo ꝑstitisti eis all'a. ℟. Oē delectamētū in se habentē all'a. Ad mgt aā. O q̄ʒ suavis est dñe spūs q̄ vt dulcedinē tuā in filios demōstrares: pane suavissimo de celo ꝑstito esuriētes replēs bonis: fastidiosos divites dimittēs inanes.

[redacted]

Christū regē adorem⁹ dñantē gētibus. Qui se māducantibus dat spiritus pinguedinem. ps. Venite. i. Hymnus.

Sacris solēnijs iūcta sint gaudia ⁊ ex ꝓcordijs sonēt preconia: recedāt vetera nova sint omnia corda voces ⁊ opa. Noctis recolitur cena novissima qua christus credit agnū ⁊ açima: dedisse fratribus iuxta legitima priscis indulta pr̄ibus. Post agnū typicū expletis epulis corpus dñi cū datum discipulis: sic totū oibus q̄ totū singulis eius fatemur manibus. Dedit fragilibus corpis ferculū dedit ⁊ tristib⁹ sanguinis poculū: dicēs accipite qđ trado vasculū oēs ex eo bibite. Sic sacrificium istud instituit cuius officiū cōmitti voluit: solis ꝑsbyteris qb⁹ sic cōgruit vt sumāt ⁊ dēt ceteris. Panis āgelic⁹ fit panis hoiuʒ dat panis celicus figuris terminū: o res mirabilis māducat dñʒ pauꝑ s'uus ⁊ hūilis. Te trina deitas vnaqꝫ poscimus sic nos tu visita sicut te colimus: per tuas semitas duc nos quo tēdimus ad lucem quā ībabitas. Amen. In primo noc. aā. Fructuʒ salutiferuʒ gustandum dedit dñs mortis sue tpe. ps. Beat⁹ vir. i. Aā. A fructu frumēti ⁊ vini multiplicati fideles in pace christi requiescunt. ps. Cū invoca. iiij. Aā. Coione calicis quo deus ipse sumit': nō vitulorū sanguine cōgregavit nos dñs. ps. Conserva. v. ℣. Panē celi dedit eis all'a. ℟. Panē angelorū māducavit hō all'a. Lcō. j.

Immēsa divine largitatis bñficia exhibita pplo xpiano: iestimabilē ei cōferunt dignitatē. Neqꝫ eni est aut fuit aliquādo tam grādis natio que habeat deos appropinquātes sibi sic adest nobis deus noster. Unigenit⁹ siquidē dei fili⁹ sue divinitatis volēs nos esse participes: nr̄am naturā assumpsit: vt hoies deos faceret factus hō. Et hoc īsuꝑ qđ de nr̄o assumpsit: totuʒ nobis cōtulit ad salutē. Corpus nāqꝫ suū pro nr̄a recōciliatiōe in ara crucis hostiaʒ obtulit deo patri: sanguinē suū fudit i ꝓciū simul ⁊ lavacrū: vt redempti a miserabili servitute: a peccatis oibus mūdaremur. ℟. Immolabit hedū multitudo filiorū israel ad vesperā pasche. Et edēt carnes ⁊ azimos panes. ℣. Pascha nostruʒ imolatus est xp̄s: itaq̄ epulemur in azimis sinceritatis ⁊ veritatis. Et edent. Lectio. ij.

Et vt tanti bñficij iugis in nobis maneret memoria: corpus suuʒ in cibū: ⁊ sanguinē suū in potū sub specie panis ⁊ vini sumēdum fidelib⁹ dereliquit. O ꝓciosum ⁊ admirādū cōuiuiū salutiferū: ⁊ omni suavitate repletum. Quid eni hoc cōuiuio ꝓciosius esse potest: in quo nō carnes vitulorū ⁊ hircorū vt olim in lege: sed nobis xp̄s sumēdus ꝓponit' verus deus? Quid hoc sacramento mirabili⁹? In ipso nāqꝫ panis ⁊ vinū in corpus ⁊ sanguineʒ xp̄i substātialiter convertunt'. Ideoqꝫ xp̄s deus ⁊ hō ꝑfectus: modice panis specie cōtinet'. ℟. Comedetis carnes ⁊ saturabimini panibus. Iste est panis quē dedit vobis dñs ad vescendū. ℣. Non moyses dedit vobis panē de celo: sʒ pater meus dat vobis panē de celo verū. Iste. Lectio. iij.

Manducat' itaqꝫ a fidelib⁹: sʒ minime lacerat'. Quinimo diviso sacramēto sub q̄libet divisiōis particula

la integer perseuerat. Accidētia etiā si
ne subiecto in eodē existūt: vt fides lo-
cum habeat: dū inuisibile visibiliter
sumitur aliena specie occultatū: ⁊ sen-
sus a deceptiōe imunes reddātur: qui
de accidētibus iudicāt sibi notis. Nul
lū etiā sacramētū est isto salubri⁹: quo
purgantur pctā: virtutes augentur: ⁊
mēs oīum spūaliū carismatū abūdan-
3 tia impinguat. R. Respexit helias ad ca
put suū subcineritiū panē: qui surgēs come-
dit ⁊ bibit. Et ābulauit i fortitudine cibi illi⁹
vsqȝ ad montē dei. V. Siq̄s manducauerit
ex hoc pane viuet i eternū. Et. In. ij. noc.
aā. Memor sit dñs sacrificij nr̄i: ⁊ holocau-
stum nr̄m pingue fiat. Ps. Exaudiat te. 19
Aā. Parat nobis mensa dñi aduersus om-
nes qui tribulāt nos. Ps. Dñs regit me. 7.
Aā. In voce exultatiōis resonāt epulātes i
mensa dñi. Ps. Quēadmodū. 18. V. Ciba
uit illos ex adipe frumēti all'a. R. Et de pe-
tra melle saturauit eos all'a. Lcō. iiij.

Offert in eccl'ia pro viuis ⁊ mor-
tuis: vt oibus pſit: qd̄ est p salute om-
niū istitutū. Suauitatē deniqȝ hui⁹ sa-
cramēti null⁹ digne exprimere sufficit
per qd̄ spūalis dulcedo i suo fonte gu-
stat: ⁊ recolitur memoria illius quā in
sua passione xp̄s mōstrauit excellētissi-
me charitatis. Unde vt ardētius hui⁹
charitatis immēsitas cordib⁹ ifigere-
tur fideliū: xp̄s in vltima cena quando
pascha cū discipulis celebrato: trāsitu
rus erat de hoc mūdo ad patrem: hoc
sacramētū istituit: tanq̄ passionis sue
memoriale perenne: figurarū veterū
ipletiuū: miraculoꝝ ab ipso factorum
maximū: ⁊ de sua cōtristatis absentia
solatiū singulare. R. Panis quē ego da-
4 bo caro mea est p mūdi vita: litigabant ergo
iudei dicētes: Quō potest hic nobis dare car
nem suā ad māducandū. V. Locutus est po-
pulus cōtra dñm: aīa nr̄a nauseat super cibo
isto leuissimo Quomō. Lectio. v.

Conuenit itaqȝ deuotioni fideliū
solēniter recolere institutionē tam salu
tiferi tāqȝ mirabilis sacramēti: vt inef-
fabilē modū diuine presentie in sacra-
mēto visibili veneremur: ⁊ laudet dei
potentia que in sacro eodē tot mirabi-
lia opat: necnō ⁊ de tā salubri tāqȝ sua-
ui bñficio: exsoluant deo debite grarū
actiones. Verū etsi in die cene quādo
sacramētū p̄dictū noscitur institutū
inter missarū solēnia de institutione ip
sius specialis mētio habeatur: totum
tamē residuū eiusdē diei officiū ad xp̄i
passionē pertinet: circa cui⁹ veneratio
nē eccl'ia illo tpe occupatur. R. Cenan 5
tibus illis accepit iesus panē ⁊ bñdixit ac fre-
git: deditqȝ discipulis suis ⁊ ait. Accipite ⁊
[redacted]
notione affectus: pie statuit pfate istitu
tionis memoriā: prima feria qnta: post
octauas pēthecostes a cūctis fidelib⁹
celebrari: vt qui per totū anni circulū
hoc sacramēto vtimur ad salutē: eius
institutionē illo specialiter tpe recola
mus: quo spūs sctūs corda discipulo-
rum edocuit: ad plene cognoscēda hu
ius mysteria sacri. Nam ⁊ in eodē tpe
cepit hoc sacr̄m a fidelibus frequētari.
Legitur eniȝ in actibus aploꝝ: q̄ erāt
perseuerātes in doctrina apostoloꝝ
⁊ cōmunicatiōe fractiōis panis ⁊ orō
nibus: statim post scti spūs missionem.
R. Accepit iesus calicē postq̄ cenauit di- 6
cens: hic calix nouū testamētū est in meo san
guine: Hoc facite in meā cōmemoratione.
V. Memoria memor ero ⁊ tabescet i me aīa
mea. Hoc. In. iij. noc. aā. Introibo ad alta
re dei sumā christū q̄ renouat iuuētutē meā
Ps. Iudica me dñe. 20. Aā. Cibauit nos
dñs ex adipe frumēti: ⁊ de petra melle satu-
rauit nos. Ps. Exultate deo ad. 29. Aā. Ex
altari tuo dñe chr̄m sumim⁹ i quē cor ⁊ caro
nr̄a exultant. Ps. Quā dilecta. V. Educas
panem de terra all'a. R. Et vinum letificet
cor hominis all'a. Secundū ioānē.
In illo tēpore. Dixit iesus discipu ca. 6.
lis

lis suis 7 turbis iudeorũ. Caro mea ve
re est cib⁹ 7 sanguis meus vere est po-
tus. Et rel. Homel. scti augustini. epi.
Cum enim cibo 7 potu id ꝗ̄ ap L. vij.
petãt hoĩes vt nõ esuriãt neq̃ si-
tiãt hoc vere nõ prestat nisi iste cibus 7
potus: q eos a qbus sumit᷑ imortales
7 incorruptibiles facit: idest societas
ipsa sctõꝝ: vbi pax erit 7 vnitas ple-
na atq̃ pfecta. Propterea qppe sicut
etiã ante nos hoc itellexerũt hoĩes dei:
dñs noster iesus xp̃s corp⁹ 7 sanguinẽ
suũ in eis reb⁹ cõmẽdauit: que ad vnũ
aliqd redigunt᷑. Ex multis nãq̃ gra-
nis vnus panis efficit᷑: 7 ex multis ra-
7 cemis vinũ confluit. R. Qui manducat
meam carnem 7 bibit meũ sanguinem. In me
manet 7 ego in eo. V. Nõ est alia natio tam
grãdis que habeat deos appropinquãtes si-
bi: sicut deus noster adest nobis. In. L. viij.
Deniq̃ iã exponit quomõ id fiat
qd loquit᷑: 7 quid sit manducare
corpus eius 7 sanguinẽ bibere. Et qui
mãducat meã carnem: 7 bibit meũ san-
guinẽ in me manet 7 ego in eo. Hoc est
eni mãducare illã escam: 7 illum bibe-
re potum in christo manere: 7 illum ma
nentẽ in se habere. Ac p hoc q nõ ma-
net in christo: 7 in quo non manet chri
stus: proculdubio nõ manducat spiri-
tualiter eius carnem: licet carnaliter 7
visibiliter p̃mat dẽtibus sacr̃a corpis
7 sanguis xp̃i. Sz magis tãte rei sacr̃m
ad iudicium sibi mãducat 7 bibit: qui
immũdus p̃sumit ad xp̃i sacr̃a accede-
re: que alius non digne sumit nisi qui
mũdus est: de qbus dicit᷑. Beati mun
do corde: quoniã ipsi deum videbũt.
8 R. Misit me pater viuens 7 ego viuo pro-
pter patrẽ. Et qui mãducat me viuet ꝓpter
me. V. Cibauit eos dñs pane vite 7 intelle-
ctus. Et qui manducat. Lectio. ix.
Qui manducat meã carnem 7 bi-
bit meum sanguinẽ in me manet 7 ego
in eo. Signum autẽ ꝙ quis manducat
7 bibit: hoc si manet 7 manetur: si ha-
bitat 7 inhabitatur: si sic adherẽt vt nõ
deseratur. Hoc ergo nos docuit 7 ad-
monuit mysticis vbis vt simus in ei⁹
corpe: sub ipso capite: in mẽbris eius
edẽtes carnem eius: nõ derelinquẽtes
vnitatẽ eius. Sz qui aderãt nõ itelligẽ-
tes scandaliçati sunt. Nõ enim cogita-
bãt hoc audiẽdo: nisi carnem quod ipsi
erant. Apl's antẽ dicit: 7 verum dicit.
Sapere s'm carnem mors est. R. Vn⁹ 9
panis 7 vnum corpus multi sumus. Omnes
qui de vno pane 7 de vno calice participa-
mus. V. Parasti in dulcedine tua pauperi
deus: qui habitare facis vnanimes in domo.
Oẽs. R. Homo quidã fecit cenã magnam 7 10
misit seruũ suum hora cene dicere inuitatis
vt venirẽt. Qr parata sunt omnia. V. Veni-
te comedite panẽ meũ: 7 bibite vinũ qd mi-
scui vobis. Qr. R. Melchisedech rex salẽ 11
pferens panem 7 vinum: erat enim sacerdos
dei altissimi. Bñdixit abrahe 7 ait. V. Bene
dictus abraham deo excelso qui creauit celũ
7 terram. Benedixit. R. Calix bñdictiõis 12
cui bñdicimus nõne coicatio sanguinis xp̃i
est. Et panis quẽ frãgim⁹ nõne participatio
corpis dñi est. V. Qm vnus panis 7 vnũ cor
pus multi sumus: nam oẽs de vno pane 7 de
vno calice participamus. Et. R. Ego sum 13
panis vite: pr̃es vestri mãducauerũt mãna in
deserto 7 mortui sunt. Hic est panis de celo
descẽdẽs: si quis ex ipso mãducauerit nõ mo-
riet᷑. V. Ego sum panis viuus qui de celo de
scẽdi: si quis mãducauerit ex hoc pane viuet
in eternũ. Hic. Ad lau. 7 p ho. añ. Sapiẽ
tia edificauit sibi domũ: miscuit vinum 7 po-
suit mẽsam all'a. Añ. Angelorũ esca nutriui
sti pplm tuũ: 7 panẽ de celo pstitisti eis all'a.
Añ. Pinguis est panis xp̃i 7 prebebit deli-
tias regibus all'a. Añ. Sacerdotes scti incẽ
sum 7 panes offerũt deo all'a. Añ. Vincenti
dabo mãna abscõditum 7 nomẽ nouum all'a.
Caplm. Dñs iesus. Hymnus.
Verbum supernũ pdiens a patre
olim exiens: qui natus orbi subuenis
cursu decliui tẽporis. Illumina nunc
pectora tuoq̃ amore concremia: audi
to vt p̃conio sint pulsa tandem lubrica.
Iudexq̃ cũ post aderis rimari facta
pectoris: reddẽs vicẽ p abditis iustis
q̃ regnũ p bonis. Nõ demum arte-

mur malis .p q̄litate criminis: s3 cum beatis cōpotes simus perēnes celibes. Laus honor virtus glīa deo patri 7 filio: sctō simul paraclyto in seculoꝝ sclā. Amen. ℣. Posuit fines tuos pace3 allā. ℟. Et adipe frumēti satiat nos dn̄s all'. Ad bn̄. an̄. Ego sum panis viuus qui de celo descendi: siquis mādūcauerit ex hoc pane viuet in eternū allā. Orō vt supra. Nota q in fine oium hymnoꝝ dr̄ ℣. Glīa tibi dn̄e q̄ natus es ex. Ad. j. cap̄. Regi sclōꝝ. ℟. Chri fili. ℣. Qui nat⁹ es de maria virgine. 7 nō addit' Allā. S3 i aliȷ̄s horis bn̄: excepto cōple. Ad. iij. cap̄. Dn̄s iesus. ℟. Panē celi dedit eis. Allā allā. ℣. Panē angeloꝝ manducauit hō. Allā. ℣. Cibauit illos ex adipe frumēti allā. ℟. Et de petra

1. cor. ca. 11. f Melle saturauit eos allā. Ad vi. cap̄. Quotiēscūq3 mādūcabitis pane3 hūc 7 calicē bibetis mortē dn̄i annunciabitis donec veniat. ℟. Cibauit illos ex adipe frumēti. Allā allā. ℣. Et de petra melle saturauit eos. Allā. ℣. Educas panē de terra allā. ℟. Et vinū letificet cor hoīs al'.

vt sup Quicūq3 mādūcauerit. Ad. ix. cap̄. rit panē vel biberit calicē dn̄i indigne: reus erit corpis 7 sanguinis dn̄i. ℟. Educas panē de terra. Allā allā. ℣. Et vinum letificet cor hoīs. Allā. ℣. Posui fines tuos pacē allā. ℟. Et adipe frumēti satiat te all'. ¶ In scdīs vesp. oīa fiunt sicut in p̄mis vespis. Ad magr̄ an̄. O sacrum cōuiuium in quo xp̄s sumit' recolitur memoria passiōis eius: mens impletur gratia: 7 future glīe nobis pign⁹ dat' allā. Orō. vt supra. Infra oct. ¶ Feria vi. L. j.

Ut aūt p̄dicta qnta feria 7 per octauas seq̄ntes: eiusdē salutaris institutionis honorificentius agatur memoria: 7 solēnitas de hoc celebrior habeat': loco distributionū materialium que i eccl'ȷ̄s cathedralib⁹ largiūt' existētibus canonicis horis nocturnis pariterq3 diurnis: p̄fat⁹ roman⁹ pōtifex eis q hmōi horis in hac solēnitate psonaliter i eccl'ȷ̄s iteressent stipēdia spūalia: aplīca largitiōe cōcessit: quaten⁹ p hec fideles ad tāti festi celebritatē auidius 7 copiosius conuenirent. Lcō. ij.

Uidelicet oibus ve penitētib⁹ 7 cōfessis q matutinali officio hui⁹ festi p̄ntialiter i ecclīa vbi celebrat' adessent: cētū dies. Qui vo misse: totidē. Illis aūt q iteressent p̄mis vespis ipsi⁹ festi: similiter cētū. Qui vo in scdīs vespis: totidē. Eis quoq3 q p̄me: tertie: sexte: none ac cōpletoriȷ̄ adessent officiȷ̄s: .p q̄libet horarū q̄draginta. Illis autē q p ipsius festi octauas in matutinalib⁹: vesptinis: misse: ac p̄dictarū horarū officiȷ̄s p̄ntes existerēt: singulis dieb⁹ octauaꝝ ipsaꝝ cētū dierū idulgētiā tribuit misericorditer ppetuis tpib⁹ duraturā.

Hui⁹ sacri figura p̄cessit: qn̄ L. iij. māna de⁹ pluit p̄rib⁹ in deserto: q quotidiano celi pascebant' alimēto. Unde dictū est. Panē angeloꝝ mādūcauit hō. S3 tamē illū panē qui mādūcauerunt / oēs in deserto mortui sunt. Ista aūt esca quā accipitis: iste panis viuus qui de celo descēdit: vite eterne subministrat. Et quicūq3 hūc panem mādūcauerit non morief' in eternum: qr corpus christi est. Lcō. iiij.

Considera nūc vtrū panis angeloꝝ p̄stantior sit an caro xp̄i: q vtiq3 est corp⁹ vite. Māna illud de celo: hoc super celū. Illud celi: hoc dn̄i celoꝝ. Illō corruptioni obnoxium si in diē alterū seruaret': hoc alienū ab oi corruptiōe: qō quicūq3 religiose gustauerit: corruptionem sentire nō poterit. Illis aqua de petra fluxit: tibi sanguis e christo. Illos ad horam satiauit aqua: te sanguis

Iesu xp̄i diluit in eternum. Lectio. v. Iudeus bibit 7 sitit: tu cum biberis sitire nō poteris. Et illud in vmbra hoc in vitate. Si illud qō miraris vmbra: quātum istud est cuius vmbrā miraris. Audi quia vmbra est que apd patres facta est. Bibebāt inquit de spirituali ꝯsequēti eos petra: petra aute3 erat xp̄s. S3 nō i plurib⁹ eoꝝ cōplacitū ē deo: nā .pstrati sūt i deserto: hec āt fcā sunt in figura nr̄i. Cognouisti potiora. Potior ē lux q̄ vmbra: vitas q̄ figura:

corpus

corporis auctoris q̃ māna de celo. L. vj.

Forte dicis. Aliud video: quomodo tu mihi asseris q corpus xpi accipiam? Et hoc nobis supest vt probem⁹. Quātis igit̄ vtimur exēplis vt pbemus hoc nō eē qd natura formauit sz qd bñdictio ɔsecrauit: maiorēqz vim eē bñdictionis q̃ nature: quia etiā bñdictiōe ipsa natura mutat̄. Vñ virgā tenebat moyses: piecit eā 7 facta ē serpens. Rursus apphēdit caudā serpētis: 7 in virge naturaz reuertit̄. Vides igit̄ pphetica grā: bis mutatā esse naturā serpētis 7 virge. Sermo beati augustini episcopi. Lco. vij.

Diximus frēs hoc dñz cōmēdasse in mādūcatiōe carnis sue 7 potatione sanguinis sui vt in illo maneam⁹ 7 ipse in nobis. Manem⁹ aūt i illo cū sum⁹ mēbra eius: manet ꝟo ipse in nobis cū sumus tēplū eius. Ut aūt simus mēbra eius: vnitas nos cōpaginauit. vt cōpaginet vnitas qd facit nisi charitas dei? Unde apl̄m interroga. Charitas ingt dei diffusa est in cordibus nr̄is p spūz sanctū qui datus est nobis. Lco. viij.

Ergo spūs est q viuificat. Spiritus eni facit viua mēbra: nec viua mēbra spūs facit nisi que in corpore qd vegetat ipse spūs inuenerit. Naz spūs q in te est o homo quo stas vt homo sis: nūquid viuificat membrū qd seperatū inuenerit a carne tua? Spūm tuum dico aīam tuā: aīa tua nō viuificat membra: nisi que sunt in carne tua. Unum si tollas: iā ex aīa tua nō viuificatur: qr vnitati corpis tui non copulat̄.

Hec dicunt̄ vt amemus vnitatē: 7 timeamus sepationez. L. ix. Nihil eni sic debet formidare xp̄ianus: q̃ seperari a corpore christi. Si eniz separatur a corpore xpi: nō est mēbrū xpi. Si nō est mēbrū xpi: nō vegetatur spū ei⁹. Quisqs aūt ait apl̄us spūm xpi nō hēt: hic nō est ei⁹. Spūs ergo est q viuificat: caro aūt nō pdest qcq̃. Sabbato. L. j.

Arrebāt egypti flumina puro meatu aquarum: subito de fontiū venis sanguinis cepit erūpere: nec erat pot⁹ in fluuijs. Rursus ad pphete pces cruor fluminum cessauit 7 aquarū natura remeauit. Circūclusus vndiqz erat ppl̄us hebreoꝝ: hinc egyptijs vallatus: inde mari cōclusus. Virgā leuauit moyses: seperauit se aqua: 7 in muri speciē se cōgelauit: atqz inter vndas via pedestris apparuit. Iordanis cōuersus retrorsum cōtra naturaz in sui fontis reuertit̄ exordiū. Nonne claret naturā vel maritimoꝝ fluctuū: vel cursus fluuialis aque esse mutataz.

Sitiebat ppl̄s patrū: tetigit L. ij. moyses petram: 7 aqua de petra fluxit. Nūquid nō preter naturā opata ē gratia: vt aquā euomeret petra quā non habebat natura? Marath fluuius amarissimus erat: vt sitiens populus bibere non posset: moyses misit lignuz in aquam: 7 amaritudinē suā aquaruz natura deposuit: quā ifusa subito grā tēperauit. Sub heliseo pphēta: vni ex filijs pphetarū excussum est ferrū de securi: 7 statim immersum in aquā: rogauit heliseū qui amiserat ferruz: misit heliseus lignū in aquā 7 natauit ferrū. Utiqz etiā hoc p̄ter naturā factum cognouim⁹. Grauior eni est ferri species q̃ aquarum liquor. Lectio. iij.

Aduertamus igit̄ maiorē eē grāz q̃ naturā. Et adhuc tñ pphetice bñdictiōis miramur grāz: q si tantū valuit hūana bñdictio vt naturaz ɔuerteret: qd dicimus de ipsa cōsecratione diuina: vbi ipsa verba dñi saluatoris opantur? Nam sacramētū istud qd accipis: xpi sermone cōficit̄. Qd si tantū valuit sermo helie vt ignē de celo deponeret nōne valebit sermo xpi: vt speciez mutet elemētoꝝ? De totius mūdi opib⁹ legisti: qr ipse dixit 7 facta sunt: ipse mādauit 7 creata sunt. Sermo igit̄ q potuit ex nihilo facere qd non erat: nōne potuit ea q̃ sūt i id mutare qd nō erāt?

Non eni ē min⁹ dare q̃ mu L. iiij. tare nouas naturas reb⁹. Sz cui⁹ argumētis vtimur suis vtamur exēplis

incarnationisqʒ exéplo astruam⁹ my/
sterij veritaté. Nũqd nature vsus per
sensit cũ dñs iesus ex maria nasceretur.
Si ordiné q̃ris: viro mixta femina ge/
nerare ꝯsueuerat. Liquet ergo ꝙ ꝑter
nature ordinem virgo gñauit. Et hoc
qḋ cõficim⁹ corp⁹ ex virgine est. Quid
hic q̃ris nature ordiné in xp̃i corpe cũ
ꝑter naturã sit ipse partus ex virgine.

V Era eni caro xp̃i est: q̃ cru/ L. v.
cifixa est: que sepulta est. Vere er
go illius carnis sacr̃m est. Ipse clamat
dñs noster iesus xp̃s. Hoc est corp⁹ me
um. Ante eni bñdictioné v̾boꝝ celesti
um alia spés noiat̃: post cõsecrationez
v̾o corp⁹ xp̃i significat̃. Ipse dñs dicit
sanguinez suum. Ante cõsecrationem
aliud dicit̃: post cõsecratioñe sanguis
xp̃i nũcupat̃. Tu dicis amé. Hoc est: ve
ruz est. Qḋ os loquit̃: més itra fateat̃:
7 qḋ s̾mo sonat: affectus sentiat. L. vi.

P Anis é in altari vsitat⁹: ante ver
ba sacr̃oꝝ. Vbi accessit ꝯsecratio
de pane fit corpus xp̃i. Qũo aũt potest
q panis est fieri corpus xp̃i cõsecratio
ne? Consecratio igit̃: ex qbus v̾bis: 7
ex qbus s̾monib⁹ est? Dñi iesu. Nã p re
liqua v̾ba q̃ dicunt̃: laudes deo offe/
runt̃. Oõne petit̃ ꝓ pplo: ꝓ regibus
7 pro ceteris. Vbi aũt sacr̃m cõficit̃: iã
nõ suis s̾monib⁹ vtit̃ sacerdos: sʒ vtit̃
sermõib⁹ xp̃i. Ergo sermo christi hoc
conficit sacr̃m. Quis s̾mo christi? Hic
népe quo facta sunt oĩa: celũ terra ma
ria. De homel. sc̃i augusti. epi. L. vij.

N Ouerũt fideles corpus christi si
corpus christi eé nõ negligãt: fi/
ant corpus xp̃i si volũt vivere de spiri
tu xp̃i. De spũ xp̃i nõ vivit: nisi corpus
xp̃i. Intelligite frés mei qd dixeriz: hõ
es 7 spũm hés 7 corpus hés. Spũm
dico aĩa vocat̃: qua cõstatq̃ hõ es. Cõ
stas enim ex aĩa 7 corpore. Habes ita/
qʒ spũm inuisibilé: corpus aũt visibile.

D Ic mihi quid sit ex quo L. viij.
vivat? Spirit⁹ tuus vivit ex cor
pore tuo: an corpus tuũ ex spiritu tuo.
Respondit omnis qui vivit. Qui autez
non potest respondere: nescio si vivit.
Quid respondet q vivit? Corpus me
um vtiqʒ vivit de spũ meo. Vis ergo
7 tu vivere de spũ christi? In corpore
esto christi. Nunqd enim corpus meũ
vivit de spũ meo? Meum corpus vi/
uit de spiritu meo: 7 tuum de tuo. Nõ
potest corpus christi vivere nisi de spũ
xp̃i. Inde est ꝙ exponés nobis ap̃lus
hũc pané: vnus panis inquit: vnũ cor
pus multi sumus. Lectio. ix.

O Sacramẽtũ pietatis: o signũ vni
tatis: o vinculũ charitatis. Qui vult vi
vere habet vbi vivat: habet vnde vi/
uat. Accedat: credat: icorporet̃ vt vi/
uificetur. Non abhorreat a cõpage mé/
broꝝ: nõ sit putridum membrũ qḋ
resecari mereatur: nõ sit distortum de
quo erubescatur. Sit pulchrum: sit ap
tum: sit sanuz: hereat corpi: vivat deo
de deo. Sic nũc laboret in terra: vt po
stea regnet in celo. ¶ Sabbato ad ve/
spas añ. Cognouerũt. loco suo. 151. Dñi
ca infra octa. oĩa dicunt̃ vt in die exce/
ptis lectio. 7. ix. lec. de homelia dñice:
dicta v̾o oõne festi fit cõmemora. De

V Ides ergo ꝙ opato/ Dñica. L. i.
rius sit sermo xp̃i. Si ergo tanta
vis est in sermõe dñi nr̃i iesu xp̃i vt in/
ciperet eé qḋ non erat: quanto magis
opatorius est vt sint q̃ erant 7 in aliud
conuertãtur? Et sic qḋ erat panis ante
cõsecrationé: iã corp⁹ xp̃i est post cõse/
cratioñe: qr s̾mo xp̃i creaturaz cõmu/
tat. Et sic ex pane fit corpus xp̃i: 7 vi/
nuz cũ aqua in calice mixtũ: fit sanguis
xp̃i cõsecratione v̾bi celestis. Sʒ forte
dicis. Speciez sanguis xp̃i nõ video
sed hét similitudiné. Sicut eni mortis
sĩlitudiné assũpsisti: ita etiã xp̃i sĩlitudi/
né sanguis bibis: vt null⁹ horror cruo/
ris sit: 7 p̾ciũ tñ opet̃ redéptiõis. L. ij.

D Idicisti qr corp⁹ accipis xp̃i. Vis
scire qr v̾bis celestib⁹ ꝯsecrat̃? Ac
cipe que sunt verba. Dicit sacerdos. fac
nobis inquit hanc oblatioñe benedi/
ctam: ascriptã: ratam: rationabilé: ac/
ceptabilez 7c. Inde oĩa illa euãgeliste.

sunt

sunt verba vsq3 ad accipite siue corp⁹
siue sanguinez. Inde vba christi sunt.
Accipite ⁊ bibite ex hoc omnes. Hic ē
eni sanguis me⁹. Vide singula. Qui pri
die q̄ pateret accepit inquit in sanctis
suis manib⁹ panē. Anteq̄ cōsecrat pa
nis est. Ubi autem verba christi acces
serunt corpus christi est. Lcō.iij.

DEinde audi dicentem. Accipite
⁊ edite ex hoc omnes: hoc est eniz cor
pus meū. Et ante verba christi calix est
vino ⁊ aqua plenus. Ubi autem verba
xp̄i opata fuerint: ibi sanguis christi ef
ficitur q plebē redemit. Ergo vide q̄
potēs est sermo christi: vniuersa cōuer
tere. Deinde ipse xp̄s testificat: q̄ cor
pus suū ⁊ sanguinē suū accipiam⁹: de
cuius fide ⁊ testificatiōe dubitare non
debem⁹: sed firmiter credere: q2 ⁊ ip̄e
iesus mētiri non potest. Xp̄s panis est
de quo qui mādūcat: viuit in eternuz.
De quo ipsemet dixit. Et panis quem
ego dabo: caro mea est ꝓ mundi vita.

DEterminat qūo sit panis L.iiij.
nō solū s'm vbū quo viuūt oīa:
sed s'm carnē assumptā ꝓ mūdi vita.
Hūana eni caro que erat pctō mortua
carni mūde vnita ⁊ incorpata: vnū cū
illa effecta viuit de spū eius: sicut viuit
corpus de spū suo. Qui vo non est de
corpe xp̄i: nō viuit de spū christi. Cor
pus ⁊ sanguinē xp̄i dicim⁹ illud qđ ex
fructibus terre acceptū: ⁊ pce mystica
cōsecratū recte sumim⁹ ad salutē spūa
lē: ⁊ in memoriā dn̄ice passiōis Lcō.v.

QUod cū p manus hoīs ad illā vi
sibilē speciem pducatur: nō sci
ficatur vt sit tam magnum sacr̄m: nisi
opante inuisibiliter spū sctō: cū hec oīa
que p corpales motus in illo ope fiunt
deus opet. Hoc est sacr̄m pietatis: ⁊ si
gnuz vnitatis: ⁊ vinculum charitatis.
Qui vult viuere accedat ⁊ credat ⁊ in
corporet. Hunc cibum ⁊ potum socie
tatez vult intelligi corpis ⁊ mēbrorū
suorū: qđ est ecclia in pdestinatis L.vi.

HOc est quod dicimus: qđ oībus
modis approbare cōtendimus
sacrificiū ecclie duob⁹ pfici: duobus
cōstare: visibili sacramentorū specie: ⁊
inuisibili dn̄i nr̄i iesu christi carne: ⁊ san
guine: ⁊ sacramēto: ⁊ re sacri: sicut xp̄i
persona cōstat ⁊ cōficitur ex deo ⁊ ho
mine: cum ipse christus verus sit deus
⁊ verus sit homo: q2 omnis res illarū
rerum naturam ⁊ veritatē in se ɔtinet
ex qbus cōficitur. De homel. scti aug.

SIcut inquit misit me epi.L.vij.
pater viuēs: ⁊ ego viuo propter
patrem. Et qui mādūcat me: ⁊ ipse vi
uet propter me. Non ita ait sicut man
duco patrem: ⁊ ego viuo propter pa
trem: ⁊ q manducat me: ⁊ ipse viuet ꝓ
pter me. Non enim filius participatio
ne patris fit melior: qui est nat⁹ ei equa
lis: sicut participatione filij per vnita
tem corporis eius ⁊ sanguinis: quam
illa manducatio potatioq3 significat:
nos efficimur meliores. Viuim⁹ ergo
nos propter ipsum mādūcantes euz:
idest ipsum accipientes vitam eternā
quam nō habemus ex nobis. Viuit au
tem ipse propter patrem missus ab eo
q2 semetipsum exinaniuit: factus obe
diens vsq3 ad mortē crucis. Lcō.viij.

SI eni s'm id accipim⁹: viuo pro
pter patrē: qđ alibi ait: pr̄ maior me
est: sicut ⁊ nos viuim⁹ ꝓpter ipsum q
maior est nobis: hoc ex eo q̄ missus est
factum est. Missio qppe eius exinani
tio suiipsius est: ⁊ forme seruilis acce
ptio: qđ recte intelligit seruata etiā fi
lij cū pr̄e eq̄litate nature. Maior ē eniz
pr̄ hoīe filio: s3 eq̄lē hēt deū filiuz: cum
idē ipse sit deus ⁊ hō: dei fili⁹ ⁊ hoīs fi
li⁹ vn⁹ xp̄s iesus. L.ix. legit de homel.
dn̄ice.ij. q̄re loco suo. Incipit ɔfirma
tio dn̄i clemētis pape sup bulla dn̄i vr
bani pape. p.ij. feria. Lectio.i.

CLemēs ep̄s seruus seruorū dei:
venerabilib⁹ fr̄ibus: pr̄iarchis: archi
ep̄is: ep̄is: ⁊ alijs ecclīarū p̄latis: salutē
⁊ aplicam benedictionē. Si dominuz
in sanctis ei⁹ laudare iubemur: dignū
profecto ⁊ iustum ⁊ salubre nobis exi
stit: vt sibi in sui quo nos quotidie spi

ritu aliter reficit memoriaz corporis: laudes festiue venerationis et gratie referamus. Hac igitur consideratione inducti: constitutionem a bone memorie Vrbano papa quarto predecessore nostro super hoc editam: de fratrum nostrorum consilio districte precipimus obseruari. Cuius tenor subsequitur in hec verba. L. ij.

Urbanus episcopus seruus seruorum dei venerabilibus fratribus: patriarchis: archiepiscopis: episcopis: aliis ecclesiarum prelatis: salutem et apostolicam benedictionem. Transiturus de hoc mundo ad patrem saluator noster dominus iesus christus: cum tempus sue passionis instaret: sumpta cena in memoriam mortis sue: instituit summum et magnificum sui corporis et sanguinis sacramentum: corpus in cibum: sanguinem in poculum tribuendo. Nam quotienscunque hunc panem manducamus: et calicem bibimus: mortem domini annunciamus.

Institutione quidem huius maximi sacramenti: dixit ipse dominus apostolis Hoc facite in meam commemorationem: vt precipuum et insigne memoriale sui amoris eximii: quo nos dilexit: esset nobis hoc precelsum et venerabile sacramentum. Memoriale inquam mirabile ac stupendum: delectabile: suaue: tutissimum: ac super omnia preciosum: in quo innouata sunt signa: et mirabilia immutata: in quo habetur omne delectamentum et omnis saporis suauitas: ipsaque dulcedo domini degustatur: in quo vtique vite suffragium consequimur et salutis. L. iiij.

Hoc est memoriale dulcissimum: memoriale sacratissimum: memoriale saluificum: in quo gratam redemptionis nostre recensemus memoriam: in quo a malo retrahimur: confortamur in bono: et ad virtutum et gratiarum proficimus incrementa: in quo profecto reficimur ipsius corporali presentia saluatoris. Alia namque quorum memoriam agimus: spiritu menteque complectimur: sed non propter hoc realem eorum presentiam obtinemus. In hac vero sacramentali christi commemoratione: ipse christus presens sub alia quidem forma in propria vero substantia est nobiscum. Ascensurus enim in celum dixit apostolis et eorum sequacibus. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsque ad consummationem seculi: benigna ipsos promissione confortantes quod remaneret et esset cum eis etiam presentia corporali. Lectio quinta.

O Digna et nunquam intermittenda memoria: in qua mortem nostram mortuam recolimus: nostrumque interitum interisse: ac lignum viuificum ligno crucis affixum: fructum nobis attulisse salutis. Hec est commemoratio gloriosa: que fidelium animos replet gaudio salutari: et cum infusione letitie deuotionis lachrymas subministrat. Exultamus nimirum nostram rememorando liberationem: et recolendo passionem dominicam: per quam liberati sumus: vix lachrymas continemus. Lco. vi.

In hac itaque sacratissima commemoratione: adsunt nobis suauitatis gaudia simul et lachryme: quia in ea gaudemus pie lachrymantes: et lachrymamur deuote gaudentes: letas habendo lachrymas: et letitiam lachrymantem: nam et cor ingenti perfusum gaudio: dulces per oculos stillat guttas. O diuini amoris immensitas: diuine pietatis superabundantia: et diuine affluentia largitatis.

De homelia sancti augustini episcopi. Lco. vij.

In qua sententia: si recte accipiantur hec verba ita dicit. Sicut misit me viuens pater: et ego viuo propter patrem: et qui manducat me et ipse viuet propter me. Ac si diceret. Vt ego viuam propter patrem: id est vt ad illum tanquam ad maiorem referam vitam meam: exinanitio mea fecit in qua me misit. Vt autem quisque viuat propter me: participatio mea facit qua manducat me. Ego itaque humiliatus viuo propter patrem: ille erectus viuit propter me. Lco. viij.

Si autem ita dictum est: viuo propter patrem: quia ipse de illo: non ille de ipso est: sine detrimento equalitatis dictum est. Nec tamen dicendo: et qui manducat me et ipse viuet propter me: eandem suam et nostram equalitatem significauit: sed gratiam mediatoris ostendit. Non igitur

hec de ea natura dixit qua semp est eq̄lis pr̄i: sed de ea qua minor factus est patre de qua etiā superius dixit. Sicut pr̄ habet vitā in semetipso: sic dedit ꝛ filio vitā habere in semetipso: idest genuit filiū vitā habētē i semetipso. L. ix.

Hic est panis q̄ de celo descendit: vt illū mādūcādo viuamus: quia eternā vitā ex nobis hēre nō possum⁹ Nō sicut inq̄t māducauerunt pr̄es vestri manna ꝛ mortui sunt: q̄ manducat hūc panē: viuet in eternū. Qd̄ ergo illi mortui sunt ita vult itelligi: vt non viuāt in eternū: naꝫ tpaliter ꝛ hi ꝑfecto moriunt̄ q̄ māducāt xp̄m: sꝫ viuunt in eternū: q̄ꝛ xp̄s est vita eterna. Feria. iiij.

Dedit eni dn̄s nobis oīa: q̄ꝛ L. i. oīa subiecit sub pedibus nr̄is: ꝛ super vniuersas terre creaturas cōtulit nobis dn̄ij ꝑncipatū. Ex ministerijs etiā sp̄uum supnorū nobilitate ꝛ sublimat hoīs dignitatē. Administratorij nāqꝫ sunt oēs sp̄ūs in ministeriū missi: ꝑpter eos q̄ hereditatē capiūt salutis destinati. Et cuꝫ tā copiosa fuerit erga nos ei⁹ munificētia: volēs adhuc ipse i nobis suā exuberātē charitatē ꝑcipua liberalitate mōstrare: semetipsum nobis exhibuit. Et trāscēdēs oēm plenitudinē largitatis: omnēqꝫ modū dilectiōis excedēs tribuit se in cibuꝫ. L. ij.

O Singularis ꝛ admirāda liberalitas: vbi donator venit in donū ꝛ datū est idē penit⁹ cum datore. O q̄ꝫ larga ꝛ ꝓdiga largitas: cuꝫ tribuit q̄s seipsum. Dedit igit̄ saluator nobis seipsum in pabuluꝫ: vt q̄ꝛ p̄ cibum hō in mortē corruerat: p̄ cibū etiā ipse relenaret̄ ad vitā. Cecidit hō p̄ cibuꝫ ligni mortiferi: releuat⁹ est hō p̄ cibum ligni vitalis. In illo pepēdit esca mortis: pependit in isto vite alimētuꝫ. Illius eius meruit lesionē: isti⁹ gust⁹ itulit sanitatē. Gustus sauciauit: ꝛ gust⁹ sanauit. L. iij.

Uide q̄ꝛ vnde vulnus est ortum: prodijt ꝛ medela: ꝛ vnde mors subijt exide vita venit. De illo siquideꝫ gustu dicitur. Quacūqꝫ die comederis: morte morieris. De istō vero legitur. Siquis comederit ex hoc pane viuet in eternum. Hic est cibus qui plene reficit: vere nutrit: summeqꝫ ipinguat non corpus: sed cor: non carnem sꝫ animam: non ventrem: sed mentē. L. iiij.

Homini ergo q̄ spirituali alimonia indigebat saluator ipse misericors de nobiliori ꝛ potentiori huiusmodi alimento pro anime refectione pia dispositione prouidit. Decens quoqꝫ liberalitas extitit: ꝛ cōueniens opatio pietatis: vt verbum dei eternū: qd̄ rationalis creature cibus est ꝛ refectio caro factum: se rationali creature carni ꝛ corpi: homini videlicet in eduliuꝫ largiretur. Panem angelorū manducauit homo. Et ideo saluator ait. Caro mea vere est cibus: ꝛ sanguis meus vere est potus. Hic panis sumitur: sed vere nō cōsumitur. Māducat̄ sed nō transmutatur: q̄ꝛ in edentem minime transformatur. Sed si digne recipitur sibi recipiens cōformatur. Lectio. v.

O Excellentissimū sacramentuꝫ: o adorandū: venerandūꝫ: glorificandum: precipuis magnificandū laudibus: dignis preconijs exaltandum: cunctis honorandūꝫ studijs: deuotis prosequendum obsequijs: ꝛ sincēris mētibus retinendū. O memoriale nobilissimū: intimis cōmendandū precordijs: firmiter animo alligandum: diligēter seruādū in cordis vtero ꝛ meditatiōe: ac celebratiōe sedula recēsendū.

Huius memorialis conti- Lcō. vi. nuaꝫ debemus celebrare memoriam: vt illius cuius ipsuꝫ fore memoriale cognouimus: semp memores existamus: quia cuius donum vel munus frequenti⁹ inspicitur: huius memoria strictius retinetur. Licet igit̄ hoc memoriale sacramentum in quotidianis missarum solēnijs frequentet̄: conueniens tamen arbitramur ꝛ dignū: vt de ipso saltē semel in anno ad cōfundēdā specialiter hereticorū ꝑfidiā ꝛ insaniā: memoria solēnior ꝛ celebrior hēat̄.

De homel. scti augustini epi. Lco.vij.

Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinē: habet vitā eternā. Hāc ergo nō habet q istū panē nō mādūcat nec istū sanguinē bibit. Nā tpalē vitam sine illo hoīes habere possunt: eternā vo oīno nō possunt. Qui ergo nō māducat eius carnē nec bibit eius sanguinem: nō habet in se vitā eternā: sed q māducat eius carnē ⁊ bibit eius sanguinē: habet vitā eternā. Lcō.viij.

Non est ita in hac esca quā sustētā de huius tpalis vite causa sumimus. Nam q eam nō sumpserit nō viuet: nec tamē q eā sumpserit viuet. Fieri eniz potest: vt vel senio: vel morbo: vel aliquo casu plurimi q eā sumpserit moriant. In hoc vo cibo ⁊ potu: idest corpe ⁊ sanguine dñi nō est ita. Naz ⁊ qui eū nō sumit nō habet vitā: ⁊ q eum sumit hēt vitam: ⁊ hāc vtiqz eternā.

Hunc itaqz cibū ⁊ potū socie L.ix. tatē vult itelligi corpis ⁊ mēbrorū suorū qđ est scta ecclia in pdestinatis ⁊ vocatis ⁊ iustificatis ⁊ glorificatis sctis: ⁊ fidelib⁹ eius quorū primū iam factū est: idest pdestinatio. Scđm aūt ⁊ tertiū ⁊ factū est: ⁊ fit ⁊ fiet: idest vocatio ⁊ iustificatio. Quartum aūt in spe nūc est: i re aūt futurū est: idest glorificatio. Feria quarta. Lectio.i.

In die nāqz cene dñi: quo die ipe xps hoc istituit sacramētū vniuersalis ecclia p penitētiū recōciliatione: sacri cōfectiōe crismatis: ac impletiōe mandati circa lotionē pedum ⁊ aliis plurimū occupata: plene vacare nō potest celebrationi huiusmodi ⁊ maximi sacramēti. Hoc eni circa sctōs quos per anni circulū veneramur ipsa obseruat ecclesia: vt qñuis in letaniis ⁊ missis ⁊ etiam aliis ipsorū memoriam sepius renouemus: nihilomin⁹ tamē natalitia certis dieb⁹ p annū solēnius recolat. festa ppter hoc eisdem diebus specialia celebrādo. Lectio secunda.

Et qr in his festis circa solēnitatis debitū aliqd p negligentiam aut rei familiaris occupationē: aut alias ex humana fragilitate omittit: statuit ipsa mater ecclesia certā diē in qua gnaliter oium sctōrū cōmemoratio fieret: vt in hac ipsorū celebratione cōi: qcqd etiaz ppriis festiuitatib⁹ omissum extiterit solueret. Potissime igit exequenduz est hoc erga viuificum corpis ⁊ sanguinis iesu xpi sacramentū: q est sctōrū omniū glia ⁊ corona: vt festiuitate ⁊ celebritate pfulgeat spūali: qtenus in eo qđ i aliis missaruz officiis circa solēnitatez est forsitan ptermissum: deuota diligētia suppleatur. Lectio tertia.

Et fideles festiuitate ipsa istante intra se pterita memorātes id qđ in ipsis missarū solēniis secularibus forsitā agēdis iplicitū: aut alias ex negligentia vel fragilitate humana minus plene gesserūt: tūc attēte in hūilitate spūs ⁊ animi puritate restaurēt. Intelleximus aūt olim duz in minori essem⁹ cōstituti officio: q fuerat qbusdā catholicis diuinitus reuelatū: festū hoc gnaliter in ecclia celebrāduz. Nos itaqz ad corroborationē ⁊ exaltationez fidei catholice: digne ac rationabiliter duxim⁹ statuenduz vt de tanto sacro pter quotidianā memoriā quā de ipso facere consueuit ecclia: solēnior ⁊ spūalior annuatim memoria celebret certā ad hoc designātes ac describētes diez videlicet feriā qntā primam post octauaz penthecostes vt in ipsa qnta feria: deuote turbe fideliū ppter hoc ad ecclias affectuose cōcurrāt: ⁊ tam clerici q populi gaudētes in cātica laudū surgant. Tunc eniz corda ⁊ vota: Lcō.iiij. ora ⁊ labia hymnos psoluāt letitie salutaris: tūc psallat fides: spes tripudiet: exultet charitas: deuotio plaudat: iubilet chorus. puritas iocūdet. tūc singuli alacri aio promptaqz volūtate cōueniant: sua studia laudabiliter exequēdo: tāti festi solēnia celebrātes. Et vtinā ad christi seruitiū sic eius fideles ardor inflāmet: vt per hec ⁊ alia pficiētibus ipsis meritorū cumulis: apd eum

eum q se dedit pro eis in pcium: tribuit qz se ipsis in pabuluz: tandem post huius vite decursuz eis se i pmiu largiat.

Lectio. v.

Ideoqz vniuersitate vestram monemus et hortamur in dno et p aplica scripta in virtute scte obedientie districte pcipiedo mandamus: in remissione peccaminu iniugentes: quatenus taz excellentissimu et tam gliosuz festuz: pdicta qnta feria singulis annis cu nouem lectoib9 et respoorijs ac vsiculis: antiphonis: psalmis: hymnis: et oronibus ipsi festo specialiter cogruetibus: que cum ppric misse officio vel sub bulla mittimus introclusa: deuote ac solemniter celebretis et faciatis studiose per vniuersas ecclesias vestraru ciuitatum et dyocesum celebrari: subditos vestros in dnica dictaz qnta feria proximo pcedente salutarib9 monitis sollicite p vos et alios exhortates: vt per veram et puraz cofessione: elemosynarum largitionem: attentas et sedulas orationes: et alia deuotiois et pietatis opera taliter se studeat pparare: q huius pciosissimi sacrameti mereant fieri participes: et illa die possint ipsuz suscipere reuerenter: ac eius virtute augmentum assequi gratiarum.

Lectio. vi.

Nos ergo xpi fideles ad coleduz tantu festum et celebranduz: donis spualibus volentes aiare: oibus vere penitetibus et cofessis q in matutinali officio festi eiusde: in ecclia in qua ide celebrabit officium interfuerint: centum. Qui vero in primis ipsius festi vesperis: similiter centum. Qui vero in secudis: totide. Illis vero q prime: tertie: sexte: none: ac copletorij officijs interfuerint: p qualibet horaru ipsaruz qdraginta. Illis aut q per octauas ipsius festi matutinalib9 vespertinis: misse: ac pdictaru horaru officijs interfuerint: centu dies: singulis octauaru ipsarum dieb9: de oipotetis dei misericordia: et beatoru aplorum eius petri et pauli auctoritate cofisi: de iniuctis sibi penitetijs relaxam9. Datu rome apud sctm petru. Anno dni millesimo ducentesimo septuagesimoquarto: decimo kaledas decebris potificat9 nri anno secudo.

De homel. sci augu. epi. Lectio. vij.

Huius rei sacrametu. idest vnitas corporis et sanguinis xpi: alicubi quotidie: alicubi certis iteruallis dieru i dnica mesa pparat: et de mesa dnica sumitur qbusda ad vita: qbusda ad exitum. Res vero ipsa cuius sacrm est oi hoi ad vitam: nulli ad exitum est: qcuqz eius particeps fuerit. Ne aute putarent sic in isto cibo et potu pmitti vitam eterna vt qui eaz sumeret iam nec corpe morerent: huic cogitatioi est dignatus occurrere dices: et ego resuscitabo eu in nouissimo die.

Lectio. viij.

Non sicut inquit manducauerunt pres vestri mana et mortui sunt. Quid est vnde supbitis? Manducauerunt mana et mortui sunt. Quare manducauerut et mortui sunt? Qr qd videbat credebat: et qd no videbant no intelligebant. Ideo patres vestri: qr similis estis illis. Nam quantu ptinet fratres mei ad morte ista visibile et corporalem: nunqd nos no moriemur q manducamus pane de celo descendentez? Sic sunt mortui et illi queadmoduz et nos sumus morituri: quatu attinet vt dixi ad mortem huius corporis: visibilem atqz carnalem.

Lectio. ix.

Quantu aut ptinet ad illa mortem de qua terret dns: qr mortui sunt patres istoru. Manducauit mana et moyses: manducauit manna et aaron: manducauit mana phinees manducauerut ibi multi q dno placuerunt et mortui non sunt. Quare? Qr visibile cibum spualiter itellexerut: spualiter esurierut: spiritualiter gustauerunt: vt spiritualiter satiarentur. Panis qppe iste iterioris hois querit esuriez. Unde in alio loco dicit. Beati q esuriut et sitiunt iustitiaz: qm saturabunt. ¶ In octaua corporis xpi oia fiat sicut in die: nisi festu sci ioanis et sci petri et pauli aplorum ipediat. Rubrica de officiis occurretibus in pascha

ſcha ⁊ penthecoſtes.
De dn̄icis occurrētibꝰ inter octa. paſ
che: ⁊ aduētū: qm̄ iterdū ſūt. xxiiij. ad/
minꝰ: aliqn̄ ad plus ſunt. xxviij. Et hu/
iuſmodi ſupputatio dn̄icarū: ab hac ci
tra fieri ſolet dominica p̄ma poſt pen/
thecoſtes ideo: ſup huiuſmodi ſubne/
ctenda eſt talis regula.
In p̄mis igitur eſt aduertendū ꝙ offi/
cia dn̄icalia nō ſūt plus q̄ viginti q̄tuor
Quotiēſcūqꝫ igit̄ fuerint. xxiiij. dn̄ice
In qualibet dn̄ica occurrente ponitur
ꝓpriū officiū: nec ꝑtermitti poteſt qm̄
fiat occurrētis dn̄ice cōmemoratio: ſꝫ
in ea etiā feſtū maius duplex occurrat.
25 Cū ṽo occurrerit. xxv. dominice: illa
dimittit̄ q̄ i die vel īfra octa. ſci ioānis
baptiſte occurrerit.
26 Et ſi occurrerit. xxvi. illa omittit̄ q̄ in
die vel īfra octa. ſcti laurētij occurrit
cum alia ſupradicta.
27 Cū ṽo occurrerit. xxvij. illa dimittit̄
q̄ in die vel īfra octa. aſſumptiōis btē
marie virginis occurrit cum duabus
ſupradictis.
28 Quādo vero occurrunt. xxviij. illa di/
mittit̄ q̄ occurrit in die vel infra octa.
aploꝝ petri ⁊ pauli cū tribꝰ ſuꝑdictis.
Si āt poſt hmōi octa. aliq̄ occurrerit.
feria: repetatur officiū ꝓcedētis ferie.
Aduertēdū tn̄ ē ꝙ ſi in dn̄ica feſtū oc/
currerit oium ſanctorū: tunc illa dn̄ica
que vltimo loco omittenda erat: non
omittat̄: ſed de ea fiat cōmemora. vt
de dn̄ica illa que in die oium ſanctorꝫ
occurrerit nulla fiat cōmemoratio: ſꝫ
potiꝰ vacue trāſferatur: qm̄ equū eſt
vt in die tāte ſolēnitatis de dn̄ica in ea
occurrrente nulla fiat cōmemoratio.
Nota etiā ꝙ qlibet ep̄s in ſua dyoceſi ⁊
curatus in ſua parochia ⁊ frēs ī ſuis ec
cleſijs dimittūt illa q̄ occurrit in octa.
tituli ſuarum eccl'iarū.
Sequēs hyſtoria cātat̄ in dn̄icis q̄ ve/
niūt poſt feſtū pēthecoſ. vſqꝫ ad kalen/
das auguſti. Ad matu. inui. Adoremus
dn̄m. Qui fecit nos. ⁊ dicit̄ vſqꝫ ad kalē/
das octobris: ī dn̄icali officio. hy. No/

cte ſurgen. An̄. Seruite dn̄o. Cū reſ.
an̄is pſal. ⁊ ṽſi. ſicut in pſalmiſta ſunt
notata. Ad lau. an̄e pſal. cap. ⁊ ṽ. oīa
de pſal. hym. Ecce iā noctis. Iſti duo
hym. Nocte ſurgentes. ⁊ Ecce iam no
ctis. dicunt̄ in dn̄icali officio vſqꝫ ad
kalē. octobris: hoc ordine fit officiū in
dn̄icis diebus vſqꝫ ad aduentū: ꝑter
lectiones. Rꝫ. ia: ⁊ orōnes: que mutant̄
ordine ſuo vt patebit. Item lectiones
ab octaua penthe. vſqꝫ ad kalē. augu
ſti: legunt̄ de libris regū: que ſi diuiſim
ꝓpter aliqd̄ īpedimētū poni non poſ/
ſunt: ponant̄ īſimul vel ſicut tēpus re/
quirit. Incipit p̄mus liber regū. C. i.
Fuit vir vnus in ramathaim ſo/
phim de monte effraim ⁊ nomē
eius elchana: filiꝰ hieroboā filij heliu
filij: thau filij ſuph effrateus: ⁊ habuit
duas vxores: nomē vni anna: ⁊ nomē
ſecunde phenēna. Fueruntqꝫ phenēne
filij anne aūt non erant liberi. Et aſcen
debat vir ille de ciuitate ſua ſtatutis
diebus: vt adoraret ⁊ ſacrificaret dn̄o
exercituū in ſylo. Erant aūt ibi duo filij
heli: ophni ⁊ phinees ſacerdotes dn̄i.
i Venit ergo dies ⁊ immolauit helcha/
na: deditqꝫ phenenne vxori ſue ⁊ cun/
ctis filijs eius ⁊ filiabus partes. Anne
autē dedit partē vnā triſtis: qꝛ annam
diligebat. Dn̄s aūt cōcluſerat vuluam
eius. Affligebat quoqꝫ eā emula eius
⁊ vehementer angebat: in tātum vt ex
probraret ꝙ dn̄s cōcluſiſſet vuluā eiꝰ:
Sicqꝫ faciebat ꝑ ſingulos annos cum
redeūte tp̄e aſcenderent ad tēplū dn̄i:
⁊ ſic ꝓuocabat eam. Porro illa flebat
ij ⁊ nō capiebat cibū. Dixit ergo ei helca
na vir ſuus. Anna cur fles ⁊ quare nō
comedis: ⁊ q̄ obrem affligit̄ cor tuū?
Nūquid non ego melior ſum tibi q̄ de
cem filij? Surrexit autē anna poſtq̄ co
mederat ⁊ biberat ī ſylo. Et heli ſacer/
dote ſedente ſuꝑ ſellam ante poſtes tē/
pli dn̄i cum eſſet anna amaro aīo: ora/
uit ad dn̄m flens largiter: ⁊ votū vo/
uit dicens. Dn̄e exercituū ſi reſpiciens
videris afflictionē famule tue ⁊ recor/

datus mei fueris: nec oblit⁹ ancille tue
dederisqz serue tue sexum virilē: dabo
eum dn̄o oībus diebus vite ei⁹: 7 no-
uacula non ascēdet sup caput eius. ℟.
1 Preparate corda vestra dn̄o 7 seruite illi soli
Et liberabit vos de manib⁹ inimicoꝝ vestro
ruz; ℣. Cōuertimini ad eum in toto corde
vr̄o 7 auferte de⁹ alienos de medio vr̄i. Et.
Factū est autē cū illa multi- L. ij.
plicaret p̄ces corā dn̄o vt heli
obseruaret os ei⁹. Porro anna loq̄ba
tur in corde suo tm̄qz labia illi⁹ moue-
bant̄ 7 vox penitus nō audiebat̄. Exi
stimauit igit̄ eā heli temulētā: dixitqz
ei. Usquequo ebria eris? Digere pauli
sper vinuz quo mades. Rn̄dens anna:
nequaq̄ inquit dn̄e mi: nam mulier in-
felix nimis ego suz: vinūqz 7 omne qd̄
inebriare potest nō bibi: sed effudi ani
mā meaz in cōspectu dn̄i. Ne reputes
ancillā tuā q̄si vnā de filiabus belial: q2
ex multitudine doloris 7 meroris mei
locuta sum vsqz in p̄sens. Tunc heli ait
ei. Uade in pace: deus israel det tibi pe
titionem tuā quā rogasti eū. At illa di-
xit. Utinā inueniat ancilla tua grām in
oculis tuis. Et abijt mulier in viā suaz
7 comedit 7 bibit: vultusqz ei⁹ non sūt
amplius in diuersa mutati. Et surrexe
rūt mane 7 adorauerunt coram dn̄o:
reuersiqz sunt 7 venerunt in domum
suam in ramatha. Cognouit autē hel-
chana annā vxorem suā: 7 recordatus
est eius dn̄s. Et factū est post circulum
dierū cōcepit anna: 7 peperit filiū: vo-
cauitqz nomē eius samuel: eo q̄ a dn̄o
postulasset eum. Ascendit aūt vir eius
helchana: 7 oīs domus eius vt imola
rent dn̄o hostiā solēnem 7 votum suū:
7 anna nō ascendit. Dixit eni viro suo.
Nō vadam donec ablactetur infans: 7
adducā eum vt appareat ante conspe-
ctum dn̄i: 7 maneat ibi iugiter. Et ait
helechana vir suus. Fac qd̄ bonum ti-
bi videt̄ 7 mane donec ablactes eum:
2 p̄corqz vt dn̄s impleat verbū suū. ℟.
Deus oīum exauditor est: ipse misit angeluz
suum 7 tulit me de ouibus p̄ris mei. Et vn-
xit me vnctione misericordie sue. ℣. Dn̄s q̄
eripuit me de ore leonis 7 de manu bestie li-
berauit me. Et vnxit. Lectio. iij.
Mansit ergo mulier 7 ablactauit
filium suum donec amoueret eum a la
cte. Adduxit eum secū: postq̄ ablacta
uerat in vitulis tribus: 7 trib⁹ modijs
farine: 7 amphora vini: 7 adduxit euz
in domū dn̄i in sylo. Puer autem erat
adhuc īfantulus. Et immolauerūt vi-
tulū: 7 obtulerunt puerum heli. Et ait
āna. Obsecro mi dn̄e: viuit anima tua.
Ego sum illa mulier que steti coram te
hic orans dn̄m. Pro puero isto oraui
7 dedit mihi dn̄s petitionē meā quam
postulaui euz. Idcirco 7 ego accōmo-
daui eum dn̄o cūctis diebus q̄bus fue
rit accōmodat⁹ dn̄o. Et adorauerunt
ibi dn̄m. Et adorauit anna 7 ait. Exul-
tauit cor meuz in dn̄o: 7 exaltatum est
cornu meum in deo meo. Dilatatū est
os meuz sup inimicos meos: q2 letata
sum in salutari tuo. Et abijt helchana i
ramatha in domū suam. Puer autez
erat minister in cōspectu dn̄i ante faci-
em heli sacerdotis. Porro filij heli be
lial: nesciētes dn̄m neqz officiū sacerdo
tum ad pp̄lm: sz q̄cūqz immolasset vi-
ctimā veniebat puer sacerdotis dum
coquerent̄ carnes: 7 habebat fuscinu
lam tridentez in manu sua: 7 mittebat
eam in lebetē: vel in caldariā: aut in ol-
lam: siue in cacabum: 7 oē qd̄ leuabat
fuscinula tollebat sacerdos sibi. Sic fa
ciebāt vniuerso israeli: venientiū in sy-
lo. Etiā anteq̄ adolerent adipē venie-
bat puer sacerdotis: 7 dicebat immo-
lāti. Da mihi carnē vt coquaz sacerdo-
ti. Nō eni accipiā a te carnē coctam sed
crudā. ℟. Dn̄s qui eripuit me de ore leo- 3
nis 7 de manu bestie liberauit me. Ipse me
eripiet de manibus inimicorū meorum. ℣.
Misit deus misericordiā suā 7 veritatē suaz.
animam meaz eripuit de medio catulorum
leonum. Ipse me. Lectio quarta.
Dicebatqz illi immolās. Incēda
tur primū iuxta morem hodie adeps
7 tolle tibi quātūcūqz desiderat anima
tua.

tua. Qui respõdens aiebat ei. Nequaq̃: nũc eni dabis alioquin tollã vi. Erat eni peccatũ puerorũ grãde nimis corã dño: q2 detrahebant hoies a sacrificio dñi. Samuel autẽ ministrabat ante faciem dñi puer accinct9 ephoth lineo: 7 tunicã paruaz faciebat ei mater sua: quã ei afferebat statutis dieb9 ascẽdẽs cũ viro suo vt imolaret hostiã solẽnez 7 votuz suũ. Et bñdixit heli helchane: 7 vxori eius. Dixitq3. Reddat tibi dñs semẽ de muliere hac: p fenore qd cõmodasti dño. Et abierũt in locũ suuz. Visitavit ergo dñs annã 7 concepit 7 peperit tres filios 7 duas filias. Et magnificatus est puer samuel apud deuz. Heli autez erat senex valde. Et audiuit oia q̃ faciebãt filij sui vniuerso israeli: 7 q̃mo dormiebãt cũ mulierib9 que obseruabãt ad ostiuz tabernaculi: 7 dixit eis. Quare facitis res huiuscemodi: quas ego audio res pessimas ab omni pplo. Nolite filij mei. Nõ est eni bona fama quaz ego audio: vt trãsgredi faciatis pplz dñi. Si peccauerit vir in virũ: ei placari potest deus. Si aũt in deum peccauerit vir: qs orabit p eo. Et nõ audierũt vocem pr̃is sui: q2 voluit dñs occidere eos. Puer aũt samuel pficiebat atq3 crescebat: 7 placebat taz deo q̃ hoibus. ℟. Percussit saul mille 7

4 dauid decẽ milia. Q2 manus dñi erat cũ illo pcussit philisteũ 7 abstulit obprobriũ ex israel. ℣. Nõne iste est dauid de quo canebant in choro dicẽtes: saul percussit mille 7 dauid decem milia. Quia. Lectio quinta.

Venit aũt vir dei ad heli: 7 ait ad eũ. Hec dicit dñs. Nũqd nõ aperte reuelatus sum domui pr̃is tui cũ esset in egypto in domo pharaõis: 7 elegi eũ ex oib9 tribub9 israel mihi in sacerdotẽ: vt ascẽderet ad altare meũ 7 adoleret mihi icẽsuz: 7 portaret ephoth coram me: 7 dedi domui patris tui oia de sacrificijs filiorũ israel. Quare calce abijcitis victimã meã: 7 munera mea que p̃cepi vt offerrent̃ i tẽplo. Et magis honorasti filios tuos q̃ me: vt comederetis primitias omnis sacrificij israel populi mei. Propterea ait dñs deus isrl. Loquẽs locut9 suz: vt dom9 tua 7 dom9 pr̃is tui: ministraret in conspectu meo vsq3 in sempiternũ. Nunc aũt dicit dñs. Absit hoc a me. Sz q̃cũq3 glorificauerit me: glĩficabo eũ. Qui aũt cõtẽnunt me: erũt ignobiles. Ecce dies veniũt 7 p̃cidã brachiũ tuũ: 7 brachium domus patris tui: vt nõ sit senex in domo tua. Et videbis emulum tuũ in templo: in vniuersis psperis israel: 7 nõ erit senex in domo tua oĩbus diebus. Verũtñ nõ auferam penit9 virum ex te ab altari meo sed vt deficiãt oculi tui: 7 tabescat anima tua 7 pars magna domus tue morient̃: cũ ad virilem etatem venerit. Hoc aũt erit tibi signũ qd venturũ est duobus filijs tuis: ophni 7 phinees. In die vna morient̃ ambo. Et suscitabo mihi sacerdotem: q iuxta cor meũ 7 animã meã faciet. Et edificabo ei domũ fidelem: 7 ambulabit coraz christo meo cunctis diebus.

℟. Mõtes gelboe nec ros nec pluuia veniant sup vos. Ubi ceciderũt fortes israel. 5
℣. Omnes mõtes qui estis in circuitu eius visitet dñs a gelboe aũt trãseat. Ubi. Lcõ. vi.

Futurũ est aũt vt quicũq3 remanserit in domo tua: veniat 7 oret̃ pro eo: 7 offerat nũmũ argenteũ 7 tortam panis: dicatq3. Dimitte me obsecro ad vnã partem sacerdotalẽ: vt comedam bucellam panis. Puer autez samuel ministrabat dño coram heli: 7 sermo dñi erat p̃ciosus cum eo. In diebus illis nõ erat visio manifesta. Factũ est aũt i die quadã: heli iacebat in loco suo: 7 oculi eius caligauerũt: nec poterat videre lucernam dei anteq̃ extingueret̃. Samuel aũt dormiebat in tẽplo dñi: vbi erat archa dei. Et vocauit dñs samuel. Qui respondens ait. Ecce ego. Et cucurrit ad heli: 7 dixit. Ecce ego. Vocasti enim me. Qui dixit. Non vocaui te. Reuertere 7 dormi. Et abijt 7 dormiuit. Et adiecit dominus vocare rursuz samuel. Cõsurgẽsq3 samuel

abijt

abijt ad heli ꝛ dixit. Ecce ego: qꝛ voca
sti me. Qui rñdit: Nõ vocaui te fili mi.
Reuertere ꝛ dormi. Porro samuel nec
dum sciebat dñm: neqꝫ reuelatꝰ fuerat
ei sermo dñi. Et adiecit dñs: ꝛ voca-
uit adhuc samuel tertio. Qui cõsurgẽs
abijt ad heli: ꝛ dixit. Ecce ego: qꝛ vo-
casti me. Intellexit igitur heli: qꝛ dñs
vocaret puerũ: ꝛ ait ad samuel. Uade
ꝛ dormi. Et si deinceps vocauerit te di
ces. Loquere dñe: qꝛ audit seruus tuꝰ.
Abijt ergo samuel: ꝛ dormiuit in loco
suo. Et venit dñs ꝛ stetit: ꝛ vocauit si-
cut vocauerat secũdo. Samuel samu-
el. Et ait samuel. Loquere dñe quia au
dit seruus. Et dixit dñs ad samuel. Ec-
ce ego facio verbum in israel: quod qᵉ
cũqꝫ audierit tinnient ambe aures eiꝰ.
6 ℟. Ego te tuli de domo pr̃is tui dicit dñs
ꝛ posui te pascere gregeꝫ ppl̃i mei. Et fui te
cum in oibus vbicũqꝫ ambulasti: firmans re-
gnũ tuum in eternum. ℣. Feciqꝫ tibi nomẽ
grãde iuxta nomẽ magnorũ qui sunt in terra
ꝛ requiẽ dedi tibi ab oibꝰ inimicis tuis. Et fui.
Nota ꝙ ab hac dñica vsqꝫ ad aduẽtũ i
dñicali officio tres vltime lectiões de
7 homelia ipsius dñice legunt᷑. ℟. Pec-
caui sup numerũ harene maris ꝛ multiplica
ta sunt pctã mea ꝛ nõ sum dignus videre al-
titudinẽ celi pre multitudine iniquitatis mee
quoniã irritaui irã tuã. Et malũ corã te feci.
℣. Quoniã iniquitatẽ meã ego cognosco ꝛ
delictũ meum contra me est semp: qꝛ tibi soli
peccaui. Et. ℟. Duo seraphin clamabãt al
ter ad alterũ. Sanctus sctũs sctũs dñs deus
sabaoth. Plena est ois terra glĩa eiꝰ. ℣. Tres
sunt q̃ testimoniũ dant in celo: pater verbuꝫ
ꝛ spũs sctũs: ꝛ hi tres vnũ sunt. Sctũs. Glo
ria. Plena. Et dicit᷑ octauo loco dñicis
diebus vsqꝫ ad aduẽtũ. Et ab octaua
epiphanie vsqꝫ ad septuagesimã. ℟. Re
9 cordare dñe testamenti tui: ꝛ dic angelo per
cutienti cesset iam manus tua. Ut nõ desole
tur terra: ꝛ ne perdas oẽm animã viuam. ℣.
Ego sum qui peccaui: ego q̃ inique egi: isti
qui oues sunt quid fecerũt: auertat᷑ obsecro
10 furor tuus dñe a pplo tuo. Ut. ℟. Exaudi-
sti dñe orationẽ serui tui: vt edificarẽ templũ
nomini tuo. Benedic ꝛ sctifica domum istã
in sempiternũ deus israel. ℣. Dñe qui custo
dis pactũ cum seruis tuis: qui ambulãt corã
te in toto corde suo. Bñdic. ℟. Audi dñe 11
hymnũ ꝛ orationeꝫ quam seruus tuus orat
coram te hodie: vt sint oculi tui aperti: ꝛ au-
res tue intente. Sup domum istaꝫ die ac no
cte. ℣. Respice dñe de sanctuario tuo: ꝛ de
excelso celorum habitaculo. Sup. ℟. Dñe
si cõuersus fuerit ppl̃us tuus: ꝛ orauerit ad 12
sanctuariũ tuũ. Tu exaudies de celo dñe: ꝛ
libera eos de manibus inimicoꝝ suoruꝫ. ℣.
Si peccauerit in te populus tuꝰ: ꝛ cõuersus
egerit penitẽtiã: veniensqꝫ orauerit i isto lo-
co. Tu. ℟. Factũ est dum tolleret dñs heli 13
am p turbinẽ in celũ. Heliseus clamabat di-
cens: pater mi: pater mi: currꝰ israel: ꝛ auriga
eius. ℣. Cũqꝫ pergerẽt ꝛ incedẽtes sermo-
cinarentur: ecce currus igneus ꝛ equi ignei
diuiserũt vtrũqꝫ: ꝛ ascẽdẽs helias p turbinẽ
in celũ. Heliseus. Ad lau. ãa Alla. Cũ rel.
ãnis ꝛ psal. sicut supra in dñica de psal.
Cap. Benedictio ꝛ claritas. Hy. ecce
iam noctis. Isti duo hym. Ecce iaꝫ. ꝛ
Nocte surgẽ. dicunt᷑ in dñicis diebus
vsqꝫ ad kal. octobris. ℣. Dñs regnauit
decoreꝫ induit. ℟. Induit dñs fortitudinẽ
ꝛ precinxit se virtutẽ. Ad bñ. ꝛ magt ha-
bes post homelias dñicarũ ꝛ orões i
vnaquaqꝫ dñica loco suo. Añe subscri
pte dicũtur ad magt vsqꝫ ad kalẽdas
augusti in feriali officio tm̃. Aña Con- 1
gnouerũt oẽs a dan vsqꝫ bersabee ꝙ fidelis
samuel ppheta esset dñi. Añ. Preualuit da 2
uid in philisteum in funda ꝛ lapide i nomine
domini. Añ. Nõne iste est dauid de quo ca- 3
nebãt in choro dicentes: saul percussit mille
ꝛ dauid decem milia in milibus suis. Aña. 4
Iratus rex saul dixit: mihi mille dederunt: ꝛ
filio ysai dederunt decẽ milia. Añ. Quis eni 5
in oibus sicut dauid fidelis inuentus est in re
gno tuo: ingrediẽs ꝛ regrediẽs ꝛ pgens ad 6
imperiũ regis. Añ. Puer samuel ministra-
bat ante deuꝫ corã heli: ꝛ sermo dñi erat pre 7
ciosus cũ eo. Añ. Saul ꝛ ionathas amabi- 8
les ꝛ decori in vita sua in morte quoqꝫ non
sunt diuisi: aquilis velociores: leonibꝰ fortio
res: quomodo ceciderũt fortes i bello: ꝛ pe-
rierunt

9 rierunt arma bellica: incliti israel flete. An.
Rex aũt dauid cooperto capite incedẽs lu-
gebat filiũ dicens: absalon fili mi: fili mi absa
lon: quis mihi det vt ego moriar pro te fili mi
10 absalon. An. Letatus est rex dauid ante ar-
chã dñi: ꝛ respexit illũ vxor sua. Aña. Obse
11 cro domine aufer iniquitatẽ serui tui: q2 insi-
pienter egi. An. Unxerũt salomonẽ sadoch
12 sacerdos ꝛ nathan propheta regẽ in gyon: ꝛ
ascẽdẽtes leti dixerunt: viuat rex in eternũ.
13 An. Clamabat heliseus ad heliaz ꝛ dicebat
pater mi pater mi: currus israel ꝛ auriga ei9.
14 An. Dum tolleret dñs heliã p turbinem in
celũ: heliseus clamabat dicens: pater mi cur
15 rus israel ꝛ auriga eius. Aña. Doleo sup te
frater mi ionatha: amabilis valde sup amo-
rem mulierũ: ꝛ sicut mater vnicũ amat filiuz
ita te diligebaz: sagitta ionathe nũq3 abijt re
trorsum: declinauit clypeus eius in bello: ꝛ
16 hasta eius nõ est auersa. Aña. Montes gel
boe nec ros nec pluuia veniat sup vos: q2 in
te abiect9 est clypeus fortiũ: clypeus saul q̃si
non esset vnctus oleo quomodo ceciderunt
fortes in bello: ionathas in excelsis suis inter
fectus est: saul ꝛ ionathas amabiles ꝛ decori
valde in vita sua: in morte quoq3 nõ sunt di-
uisi. De primo libro regum: Lectio. j.

c.3.d In die illo suscitabo aduersus he
li oia que locutus sum sup domũ
eius. Incipiã: ꝛ cõplebo. Predixi eniz
ei ꝙ iudicaturus eẽm domũ ei9 in eter
nũ ꝑpter iniqtatẽ: eo ꝙ nouerat indi-
gne agere filios suos: ꝛ nõ corripuerit
eos. Idcirco iuraui domui heli ꝙ nõ
expiet iniqtas domus eius victimis ꝛ
munerib9 vsq3 in eternũ. Dormiuit au
tẽ samuel vsq3 mane. Aperuitq3 ostia
dom9 dñi. Et samuel timebat indica-
re visionem heli. Uocauit ergo heli sa-
muelem: ꝛ dixit. Samuel fili mi? Qui
respõdẽs ait. Presto sum. Et interro-
gauit eũ: Quis est sermo quẽ locut9 est
domin9 ad te? Oro te ne celaueris me:
Hec faciat tibi deus: ꝛ hec addat: si ab
scõderis a me sermonẽ ex omnib9 ver-
bis que dicta sunt tibi. Lcõ. ij.
Indicauit itaq3 samuel ei vniuer
sos sermones: ꝛ nõ abscõdit ab eo. Et il
le respondit. Dñs est. Qđ bonum est in
oculis suis faciat. Creuit aũt samuel ꝛ
dñs erat cũ eo: ꝛ nõ cecidit ex oib9 ver
bis ei9 i terrã. Et cognouit vniuersus
israel a dan vsq3 bersabee: ꝙ fidelis sa-
muel ꝓpheta esset dñi. Et addidit do
minus vt appareret in sylo: qm̃ reuela
tus fuerat dñs samueli i sylo iuxta ver
bũ dñi. Et euenit sermo samuelis vni-
uerso israeli. Et factũ est in diebus illis
cõuenerũt philistijm in pugnã. Egres-
sus est nãq3 israel obuiam philisteis in
ꝑlium: ꝛ castrametat9 est iuxta lapidez
adiutorij. Porro philistijm venerunt
in aphet: ꝛ instruxerũt aciẽ cõtra isra-
el. Inito autez certamine terga vertit
israel philisteis: ꝛ cesa sunt in illo certa
mine passim p agros q̃si q̃tuor milia vi
rorũ. Et reuersus est pp̄lus ad castra.
Dixerũtq3 maiores natu de isrl̄. Qua-
re ꝑcussit nos deus hodie coram phili
stijm? Afferam9 ad nos de sylo archã
federis dñi: ꝛ veniat in mediuz nr̄i vt
saluet nos de manib9 inimicoꝝ nr̄oꝝ.
Misit ergo pp̄ls in sylo: ꝛ tu- L. iij
lerunt inde archã federis dñi ex
ercituũ sedẽtis sup cherubin. Erãtq3
duo filij heli cum archa federis dñi:
ophni ꝛ phinees. Cũq3 venisset archa
federis in castra vociferat9 est ois isra
el clamore grandi: ꝛ ꝑsonuit terra. Et
audierũt philistijm vocẽ clamoris: di-
xerũtq3. Que naz est hec vox clamoris
magni in castris hebreoꝝ? Et cogno-
uerunt ꝙ archa federis dñi venisset in
castra. Timuerũtq3 philistijm: dicen-
tes. Uenit deus in castra. Et gemuerũt
dicẽtes. Ueh nobis nõ eni fuit tãta ex-
ultatio heri: ꝛ nudiustertius. Ueh no-
bis. Quis nos saluabit de manu deoꝝ
sublimiũ istorũ. Hi sunt dij qui ꝑcusse-
rũt egyptũ in oi plaga i deserto. L. iiij.
Confortamini ꝛ estote viri phili-
stijm ne seruiatis viris hebreis:
sicut illi seruierũt nobis: cõfortamini ꝛ
bellate. Pugnauerũt ergo philistijm:
ꝛ cesus est israel: ꝛ fugit vnusquisq3 in
tabernaculũ suum. Et facta est plaga
magna

magna nimis. Et ceciderūt de isrł triginta milia peditū: et archa dei capta est. Duo quoqȝ filij heli mortui sunt: ophni et phinees. Currēs aūt vir de beniamin ex acie: venit in sylo in die illo scissa veste: et cōspersus puluere caput. Cūqȝ ille venisset: heli sedebat super sellā cōtra viā spectās. Erat enim cor eius pauens pro archa domini. Lectio .v.

Vir autē ille postq̄ ingressus est: nūciauit vrbi: et vlulauit omnis ciuitas. Et audiuit heli sonitū clamoris dixitqȝ. Quis est hic sonit⁹ tumult⁹ huius? Et ille festinauit et venit: et nunciauit heli. Heli autē erat nonaginta et octo annorū: et oculi eius caligauerant et videre non poterat. Et dixit ad heli. Ego sum q veni de p̄lio: et ego qui de acie fugi hodie. Cui ille ait. Quid actū est fili mi? Respōdēs aūt ille qui nūciabat. Fugit inq̄t israel corā philistijm: et ruina magna facta est in populo. Insuper et duo filij tui mortui sunt ophni et phinees: et archa dei capta est. Lcō .vi.

Cumqȝ ille noīasset archā dei: cecidit de sella retrorsum iuxta ostium: et fractis ceruicibus mortuus est. Senex eni erat vir grādeuus: et ipse iudicauit israel q̄draginta annis. Nurus aūt eius vxor phinees p̄gnans erat vicinaqȝ partui. Et audito nuncio q̄ capta esset archa dei: et mortu⁹ socer suus et vir suus: icuruauit se et peperit. Irruerāt eni in eam dolores subiti. In ipso aūt momēto mortis eius: dixerūt ei qui stabāt circa eā. Ne timeas: q2 filium peperisti. Que nō respōdit eis. Neqȝ eniȝ aīaduertit: et vocauit puerum icaboth dicens. Translata est glia dei israel: eo q̄ capta est archa dei. Liber regum secundus incipit. Lectio p̄ma:

Ca. i. Factū est autē postq̄ mortuus ē saul vt dauid reuerteret̄ a cede amalech: maneretqȝ i sicelech dies duos. In die autem tertia apparuit homo veniens de castris saul. veste concissa et puluere aspersus caput. Et vt venit ad dauid: cecidit sup faciē suam et adorauit. Dixitqȝ ad eū dauid. Unde venis? Qui ait ad eū. De castris israel fugi. Et dixit ad euȝ dauid. Qd̄ est verbum qd̄ factuȝ est? Indica mihi. Qui ait. Fugit ppl's e p̄lio: et multi corruentes ex pp̄lo mortui sunt. Sed et saul et ionathas filius eius īterierūt. Dixitqȝ dauid ad adolescētē: qui nunciabat ei. Unde scis quia mortuus est saul et ionathas filius eius? Et ait adolescens qui nūciabat ei. Casu veni in mōtē gelboe et saul incūbebat sup hastā suā. Porro currus et equites appropinquabāt ei. Et cōuersus post tergū suū: vidensqȝ me vocauit. Cui cuȝ r̄ndissem adsum. Dixit mihi. Quisnā es tu? Et ait ad eū. Amalechites sum. Et locutus est mihi. Sta sup me et interfice me: qm̄ tenent me angustie: et adhuc tota anima mea in me est. Stansqȝ sup eum occidi illuȝ. Sciebā eni q̄ viuere non poterat post ruinā. Et tuli diadema qd̄ erat in capite eius: et armillā de brachio illius et attuli ad te dn̄ȝ meum huc. Lectio scd̄a.

Apprehēdēs aūt dauid vestimēta sua scidit: oēsqȝ viri q erāt cum eo: et plāxerunt et fleuerunt: et ieiunauerūt vsqȝ ad vesperā sup saul et sup ionathā filiū eius et sup pp̄lm dn̄i: et sup domum israel: eo q̄ corruissent gladio. Dixitqȝ dauid ad iuuenem q nūciauerat ei. Unde es tu? Qui r̄ndit. Fili⁹ hominis aduene amalechite ego sum. Et ait ad eū dauid. Quare nō timuisti manum tuā mittere vt occideres xp̄ȝ dn̄i. Uocāsqȝ dauid vnū de pueris suis ait. Accedens irrue in eū. Qui pcussit euȝ: et mortuus est. Et ait ad eū dauid. Sanguis tuus sup caput tuum. Os eni tuū locutum est aduersus te dicens. Ego interfeci christuȝ dn̄i. Lectio .iij.

Plāxit etiā dauid planctū huiuscemodi sup saul et sup ionathā filiū eius: et precepit vt docerēt filios iuda planctum: sicut scriptū est in libro iustorū. Et ait. Cōsidera israel pro his q mortui sunt: sup excelsa tua vulnerati. Inclyti israel super mōtes tuos interfecti sunt.

sunt. Quomodo ceciderũt fortes? No
lite annũciare in geth: neqȝ annũcietis
in cõpitis ascalõis: ne forte letent᷑ filie
philistijm ne exultẽt filie incircũcisoꝝ.
Mõtes gelboe nec ros nec pluuia ve
niat sup vos neqȝ sint agri primitiarũ:
qꝛ ibi abiectus est clypeus fortiũ: cly
peus saul q̃si nõ esset vnct⁹ oleo a san
guine interfectoꝝ ab adipe fortiũ. Sa
gitta ionathe nũq̃ rediit retrorsum: ⁊
gladi⁹ saul nõ est reuersus ianis. Saul
⁊ ionathas amabiles ⁊ decori in vita
sua: in morte quoqȝ nõ sunt diuisi. Aq
lis velociores: leõibus fortiores. L. iiij.
Filie israel sup saul flete: q vos ve
stiebat coccino in delitijs: q p̄be
bat ornamẽta aurea cultui vr̃o. Quo
modo ceciderũt fortes in p̄lio? Iona
thas in excelsis tuis occisus est. Doleo
sup te frater mi ionatha decor⁹ nimis
⁊ amabilis sup amorẽ mulierũ. Sicut
mater vnicũ amat filiũ suum: sic ego te
diligebã. Quomõ ceciderũt robusti ⁊
perierunt arma bellica? Igit᷑ post hec
cõsuluit dauid dñm dicẽs. Nũc ascen
dam in vnã de ciuitatibus iuda? Et ait
ad eum dñs. Ascende. Dixitqȝ dauid.
Quo ascẽdã? Et respõdit ei. In ebron.
Ascẽdit ergo dauid ⁊ due vxores ei⁹
achinoe iezrabelites: ⁊ abigail vxor
nabal carmeli. Sed ⁊ viros q erãt cũ
eo duxit dauid singulos cũ domo sua
⁊ mãserũt in oppidis ebron. Venerũt
qȝ viri iuda ⁊ vnxerũt ibi dauid vt re
gnaret sup domũ iuda. Lctõ. v.
Et nũciatũ est dauid q viri iabes
galaad sepelissent saul. Misit ergo da
uid nũcios ad viros iabes galaad: di
xitqȝ ad eos. Bñdicti vos a dño: qui
fecistis misericordiã hanc cũ dño ve
stro saul: ⁊ sepelistis eũ. Et nũc retribu
et vobis qdẽ dñs misericordiã ⁊ veri
tatẽ. Sed ⁊ ego reddã grãm: eo q feci
stis verbum istud. Cõfortent᷑ manus
vestre: ⁊ estote filij fortitudinis. Licet
eni mortuus sit dñs vester saul: tñ me
vnxit domus iuda in regẽ sibi. Abner
aũt filius ner p̄nceps exercitus saul: tu
lit isboseth filiũ saul: ⁊ circũduxit eum
per castra: regẽqȝ cõstituit sup galaad:
⁊ sup gessuri: ⁊ super iezrabel: ⁊ super
ephraim: ⁊ sup beniamin: ⁊ sup israel
vniuersũ. Quadraginta annoꝝ erat
isboseth filius saul: cũ regnare cepisset
sup israel: ⁊ duob⁹ annis regnauit. So
la autẽ domus iuda sequebat᷑ dauid.
Et fuit dierũ numerus qbus cõmora
tus est dauid in ebron iperans sup do
mũ iuda septẽ annoꝝ ⁊ mẽsiũ sex. L. vi.
Egressusqȝ est abner filius ner: ⁊
pueri isboseth filij saul de castris
in gabaon. Porro ioab filius saruie: ⁊
pueri dauid egressi sunt: ⁊ occurrerũt
eis iuxta piscinã in gabaon. Et cum in
vnum venissent: e regione sederunt hi
ex vna parte piscine: ⁊ illi ex altera. Di
xitqȝ abner ad ioab. Surgant pueri ⁊
ludãt coram nobis. Et respõdit ioab.
Surgãt. Surrexerũt ergo ⁊ trãsierũt
nũero duodecim de beniamin ex par
te isboseth filij saul: ⁊ duodecĩ de pue
ris dauid. Apprehensoqȝ vnusquisqȝ
capite cõparis sui defixit gladiũ in la
tus cõtrarij: ⁊ ceciderũt simul. Voca
tũqȝ est loci illius: ager robustoꝝ in ga
baon. Et ortũ est bellũ durũ satis i die
illa. Fugatusqȝ est abner ⁊ viri israel a
pueris dauid. Erant autẽ ibi tres filij
saruie: ioab: ⁊ abi[illegible] asabel. Porro
asabel cursor veloci[illegible]mus fuit q̃si vn⁹
ex capreis qui morant᷑ in siluis. Lcõ. i.
Persequebat᷑ aũt asabel abner: ⁊
nõ declinauit: neqȝ a dextris ne ca. ii.
qȝ a sinistris omittens persequi abner:
Respexit itaqȝ abner post tergũ suum:
⁊ ait. Tu ne es asabel? Qui respondit:
ego sũ. Dixitqȝ ei abner. Vade ad de
xterã siue ad sinistrã ⁊ apprehẽde vnũ
de adolescẽtibus: ⁊ tolle tibi spolia ei⁹
Noluit autẽ asabel omittere qn vrge
ret eum. Rursumqȝ locutus est abner
ad asabel. Recede noli me sequi: ne for
te compellar cõfodere te in terrã: ⁊ le
uare nõ potero faciẽ meã ad ioab fra
trẽ tuum. Qui audire cõtẽpsit ⁊ noluit
declinare. Percussit ergo eum abner
auersa

auersa hasta in inguine et transfodit: et mortuus est in eodē loco. Omnesqꝫ q trāsibant p locū illuꝫ: in quo ceciderat asahel et mortuus erat subsistebant. L. ii.

PErsequentibus aūt ioab et abisai fugienteꝫ abner sol occubuit. Et venerūt vsqꝫ ad collē aque ductus: qui est ex aduerso vallis et itineris deserti in gabaō. Cōgregatiqꝫ sunt filij beniamin ad abner: et cōglobati in vnum cuneū steterūt in summitate tumuli vni⁹. Et exclamauit abner ad ioab et ait. Nū vsqꝫ ad internitionem tuus mucro descendet? An ignoras ꝙ periculosa sit desperatio? vsquequo non dicis populo: vt omittat persequi fratres suos? et ait ioab. Viuit dominus: quia si locutus fuisses mane recessisset populus persequens fratrem suum. Lectio. iij.

INsonuit ergo ioab buccina: et stetit omnis exercitus nec persecuti sunt vltra israel: neqꝫ inierūt certamē. Abner autē et viri eius abierunt per cāpestria moab tota nocte illa: et trāsierūt iordanem: et lustrata oī bethorō venerūt ad castra. Porro ioab reuersus omisso abner ꝯgregauit oēm pplm et defuerunt de pueris dauid decē et nouē viri: excepto asabele. Serui aūt dauid pcusserunt de beniamin et de viris qui erant cum abner: trecentos sexaginta: q et mortui sunt. Tulerūtqꝫ asahel: et sepelierunt eum in sepulchro patris sui: in bethleem. Et ambulauerūt tota nocte ioab et viri q erant cū eo: et in ipso crepusculo peruenerūt in ebrō. L. iiij.

FActa est ergo longa cōcertatio inter domū saul: et inter domuꝫ dauid. Dauid proficiēs et semper seipso robustior: domus aūt saul decrescēs quotidie. Natiqꝫ sunt filij dauid i ebrō. Fuitqꝫ primogenit⁹ eius amō de achinoe iezrahelite. Et post eum cheleab: de abigail vxore nabal carmeli. Porro tertius absalon: fili⁹ macha filie tholomai regis israel. Quartus auteꝫ adonias: filius agith: et quintus saphatias filius abithal. Sextus quoqꝫ ietraam: de egla vxore dauid. Hi nati sunt dauid in ebron. Lectio quinta.

CUm aūt esset preliū inter domuꝫ saul et domū dauid: abner filius ner: regebat domū saul. Fuerat aūt sauli concubina noīe respha: filia achia. Ingressusqꝫ est ad eā abner. Dixit isboseth ad abner. Quare ingressus es ad cōcubinā patris mei? Qui iratus nimis propter verba isboseth ait. Nunqd caput canis ego sum aduersum iudaꝫ hodie qui fecerim misericordiam sup domū saul patris tui: et super fratres proximos eius: et nō tradidi te in manus dauid: et tu requisisti in me qđ argueres ꝓ muliere hodie? Hec faciat deus abner et hec addat ei: nisi quomō iurauit dn̄s dauid sic faciam cum eo: vt transferat regnuꝫ de domo saul: et eleuetur thronus dauid sup israel et sup iudam a dā vsqꝫ bersabee. Et nō potuit rn̄dere ei quicꝙ: q metuebat illum. L. vi.

MIsit ergo abner nuncios ad dauid pro se dicentes. Cuius ē terra? Et vt loquerentur. Fac mecum amicitias: et erit manus mea tecum: et reducam ad te vniuersum israel. Qui ait. Optime ego faciam tecum amicitias sꝫ vnā rem peto a te dicens. Non videbis faciem meam anteꝙ adduxeris mihol filiā saul: et sic venies et videbis me. Misit autem dauid nuncios ad isboseth filium saul dicens. Redde vxorem meaꝫ michol: quam despondi mihi centum preputijs philistijm. Misit ergo isboseth: et tulit eaꝫ a viro suo phaltiel filio labis. Sequebaturqꝫ eam vir suus plorans vsqꝫ baurim. Et dixit ad eum abner. Vade reuertere. Qui reuersus est.

Liber regum tertius incipit. Lectio. i.

ET rex dauid senuerat habebatqꝫ etatis plurimos dies. Cumqꝫ operiretur vestibus: non calefiebat. Dixerunt ergo ei serui sui. Queramus dn̄o nostro regi adolescentulam virginem: et stet coram rege: et foueat euꝫ dormiatqꝫ in sinu suo: et calefaciat dn̄ꝫ nr̄ꝫ regē. Quesierūt igit̄ adolescētulā

speciosam in oĩbus finibus israel: 7 in-
uenerunt abisac sunamitem: 7 adduxe
runt eam ad regem. Erat autem puel-
la pulchra nimis. Dormiebatqz cuz re
ge: 7 ministrabat ei. Rex vero non co-
gnouit eam. Lectio secunda.
Adonias aũt filius agith eleuaba-
tur dicens. Ego regnabo. Fecitqz sibi
currus 7 eqtes: 7 qnquaginta viros q
ante eũ currerent. Nec corripuit eũ pr
suus aliqñ dicens. Quare hoc fecisti?
Erat aũt 7 ipse pulchre valde: scd̃s na
tu post absalõ. Et sermo eius cũ ioab fi
lio saruie 7 cũ abiathar sacerdote q ad
iuuabãt partes adonie. Sadoch vero
sacerdos: 7 banaias filius ioiade: 7 na
thã propheta: 7 semei: 7 celethi 7 phe
leti: 7 oẽ robur exercit9 dauid nõ erãt
cũ adonia. Immolatis ergo adonias
arietib9: 7 vitulis: 7 vniuersis pingui
bus: iuxta lapidẽ zoeleth: qui erat vici
nus fonti rogel: vocauit vniuersos fra
tres suos filios regis 7 oẽs viros iuda
seruos regis. Nathan aũt prophetaz
7 banaiam: 7 robustos quosqz: 7 salo
monem fratrem suũ nõ vocauit. L.iii.
Dixit itaqz nathã ad bersabee ma
trem salomonis. Num audisti qr
regnauerit adonias filius agith: 7 do
minus noster dauid hoc ignorat? Nũc
ergo veni 7 accipe a me cõsiliũ: 7 salua
aiam tuaz filijqz tui salomonis. Uade
7 igredere ad regẽ dauid: 7 dic ei. Nõ
ne tu dñe mi rex iurasti mihi ancille tue
dicẽs: salomon filius tu9 regnabit post
me: 7 ipse sedebit in sło meo? Quare
ergo regnat adonias? Et adhuc ibi te
loquẽte cũ rege: ego veniã post te: 7 cõ
plebo sermones tuos. Ingressa ẽ itaqz
bersabee ad regem in cubiculum. Rex
autem dauid senuerat nimis: 7 abisac
sunamitis ministrabat ei. L.iiii.
Inclinauit se bersabee: 7 adorauit
regẽ. Ad quã rex. Quid tibi iqnit vis?
Que rñdens ait. Dñe mi rex: tu iurasti
per dñm deũ tuũ ancille tue: salomõ fi-
lius tuus regnabit post me: 7 ipse sede
bit i solio meo. Et ecce nũc adonias re-
gnat te dñe mi rex ignorãte. Mactauit
boues: 7 pinguia queqz: 7 arietes plu
rimos: 7 vocauit oẽs filios regis: abia
thar quoqz sacerdotẽ: 7 ioab principẽ
militie. Salomonẽ seruũ tuũ non voca
uit. Uerũtñ dñe mi rex i te oculi respi
ciũt toti9 israel: vt idices eis qs sedere
debeat in solio tuo dñe mi rex post te.
Eritqz cuz dormierit dominus meus
rex cũ patribus suis: erimus ego 7 fili
us meus salomon pcõres. L.v.
Adhuc illa loquẽte cũ rege nathã
propheta venit. Et nunciauerunt regi
dicentes. Adest nathã prophetaz. Cũ
qz introisset in cõspectu regis: 7 ado-
rasset eũ pronus in terrã: dixit nathaz:
Dñe mi rex: tu dixisti adonias regnet
post me: 7 ipse sedeat sup thronũ meũ:
qr descendit hodie 7 imolauit boues:
7 pinguia. 7 arietes plurimos: 7 voca
uit vniuersos filios regis: 7 principes
exercitus: 7 abiathar quoqz sacerdo-
tez. Illisqz vescentibus 7 bibẽtibus co
rã eo 7 dicentibus: viuat rex adonias:
me seruũ tuum 7 sadoch sacerdotẽ: 7
banaiã filiuz ioiade: 7 salomonẽ famu-
lũ tuũ non vocauit. Nunqd a dño meo
rege exiuit hoc verbũ: 7 mihi nõ indi-
casti seruo tuo q sessurus esset sup thro
num dñi mei regis post eum? Lcõ. vi.
Et rñdit rex dauid dicens. Uoca
te ad me bersabee. Que cum fuis
set ingressa coram rege 7 stetisset ante
eum: iurauit rex 7 ait. Uiuit dominus:
qui eripuit aiam meam de angustia qr
sicut iuraui tibi per dñm deum israel:
dicens: salomon filius tuus regnabit
post me: 7 ipse sedebit super soliuz me
um pro me: sic faciam hodie. Summis
soqz bersabee in terram vultu adora-
uit regem dicens. Uiuat dominus me
us rex dauid in eternuz. Lcõ. i.
Dixit quoqz rex dauid. Uocate
mihi sadoch sacerdotem: 7 natham p
phetam: 7 banaiam filiuz ioiade. Qui
cum ingressi fuissent coram rege: dixit
ad eos rex. Tollite vobiscum seruos
domini vestri: 7 imponite salomonez
filium

filiū meum sup mulam meā: ⁊ ducite eum in gyon: ⁊ vngat eū ibi sadoch sacerdos: ⁊ natham propheta: in regē super israel. Et canetis buccina atqꝫ dicetis. Uiuat rex salomon. Et ascēdetis post eū: ⁊ venietis in hierusalē: ⁊ sedebit super solium meū: ⁊ ipse regnabit pro me. Illiqꝫ precipiam: vt dux sit super israel super iudā. Lectio .ij.

Et rñdit banaias filius ioiade regi dicens. Amen. Sic loquatur dñs deus dñi mei regis. Quomodo fuit dñs cū dño meo rege: sic sit cū salomone: ⁊ sublimius faciat soliū ei⁹ a solio dñi mei regis dauid. Descendit ergo sadoch sacerdos: ⁊ nathā ppheta: ⁊ banaias filius ioiade: ⁊ celethi: ⁊ phelethi: ⁊ iposuerunt salomonem sup mulā regis dauid: ⁊ adduxerūt eū in gyon. Sumpsitqꝫ sadoch sacerdos cornu olei d̄ tabernaculo: ⁊ vnxit salomonem. Et cecinerunt buccina. Et dixit omnis popul⁹. Uiuat rex salomon. Lectio .iij.

Et ascendit vniuersa multitudo post eū: ⁊ pp̄ls canentium tibijs: ⁊ letātium gaudio magno: ⁊ sonuit terra a clamore eo⁊. Audiuit autē adonias ⁊ oēs q inuitati fuerunt ab eo. Iāqꝫ cōuiuium finitum erat. Sed ⁊ ioab audita voce tube ait. Quid sibi vult clamor ciuitatis tumultuātis? Adhuc illo loquēte: ⁊ ioathā filius abiathar sacerdotis venit. Cui dixit adonias. Ingredere qr vir fortis es: ⁊ bona annūcias. Rñditqꝫ ioathā adonie. Nequaq̄. Dñs enim nr̄ rex dauid regē cōstituit salomonē. Misitqꝫ cū eo sadoch sacerdotē: ⁊ nathā prophetā: ⁊ banaiam filiū ioiade: ⁊ celethi: ⁊ pheleti: ⁊ imposuerunt eū sup mulā regis. Unxerūtqꝫ eū sadoch sacerdos: ⁊ nathā propheta regem in gyon: ⁊ ascenderunt inde letantes: ⁊ insonuit ciuitas. Hec ē vox quā audistis. Sed ⁊ salomō sedet sup solium regni. Lectio .iiij.

Et ingressi serui regis: benedixerunt dño nr̄o regi dauid dicentes. Amplificet deus nomē salomōis sup nomē tuū / ⁊ magnificet thronū ei⁹ sup thronū tuū. Et adorauit rex dauid in lecto suo: insuper ⁊ hec locut⁹ est. Benedictus dñs deus israel: q dedit hodie sedentē in solio meo videntib⁹ oculis meis. Territiqꝫ sunt ergo: ⁊ surrexerūt oēs q̄ inuitati fuerāt ab adonia: ⁊ vnusqsqꝫ iuit in viam suam. Lectio .v.

Adonias aūt timēs salomonē: surrexit ⁊ abijt in tabernaculū dñi: tenuitqꝫ cornu altaris: ⁊ nūciauerunt salomoni dicētes. Ecce adonias timēs regem salomonē: tenet cornu altaris dicens. Iuret mihi hodie rex salomon q̄ nō interficiat seruū suū gladio. Dixitqꝫ salomon. Si fuerit vir bonus. nō cadet nec vnus qdem capillus eius in terram. Si aūt malū inuētum fuerit in eo: moriet. Misit ergo rex salomō: ⁊ eduxit eū ab altari. Et ingressus: adorauit regem salomonē. Dixitqꝫ ei salomon. Uade in domum tuam. Lectio .vi.

Appropinquauerūt aūt dies dauid vt moreret: precepitqꝫ salomoni filio suo dicens. Ecce ego ingredior viā vniuerse terre. Cōfortare ⁊ esto vir fortis: ⁊ obserua custodias dñi dei tui vt ambules in vijs eius: custodias cerimonias eius: ⁊ precepta ei⁹: ⁊ iudicia: ⁊ testimonia: sicut scriptum est in lege moysi: vt intelligas vniuersa que facis ⁊ quocūqꝫ te verteris. Et cōfirmet dñs sermones suos: quos locutus est dñs de me dicēs. Si custodierint filij tui vias meas: ⁊ ambulauerint coram me in veritate: ⁊ in oī corde suo: ⁊ in oī aīa sua: nō auferet tibi vir de solio israel.

Incipit liber regū quartus Lectio .i.

Preuaricatus est autem moab in israel postq̄ mortuus est achab. c.i.
Ceciditqꝫ ochozias per cancellos cenaculi sui quod habebat in samaria: ⁊ egrotauit. Misitqꝫ nuncios dicēs ad eos. Ite consulite beelzebub deum acharon: vtrum viuere queā de infirmitate mea hac. Angelus autē dñi locutus est ad heliam thesbitē dicens. Surge ⁊ ascēde in occursum nunciorum regis samarie: dicens ad eos. Nunquid non

est deus israel: vt eatis ad consulendū beelzebub deum acharō? Quamobrē hec dicit dominus. De lectulo super quē ascendisti non descendes: sed morte morieris. Et abijt helias. Lectio. ij.

R Euersiq; sunt nuncij ad ochoziā. Qui dixit eis. Quare reuersi estis? At illi rñderunt ei. Uir occurrit nobis et dixit ad nos. Ite reuertimini ad regē qui misit vos: et dicetis ei. Hec dicit dominus. Nunquid quia nō erat deus i israel misisti vt consulatur deus acharō? Idcirco de lectulo sup quem ascendisti nō descendes: sed morte morieris. Qui dixit eis. Cuius figure et habitus erat vir qui occurrit vobis: et locutus est verba hec? At illi dixerūt. Uir pilosus et zona pellicea accinctus renibus. Qui ait. Helias thesbites est. Misitq; ad eū quinquagenariū principem et quinquaginta viros qui erant sub eo. Qui ascēdit ad eum: sedentiq; in vertice mōtis ait. Hō dei: rex precepit vt descendas. Rñdensq; helias dixit quinquagenario. Si hō dei sum: descendat ignis de celo: et deuoret te et quinquaginta tuos. Descēdit igit ignis de celo et deuorauit eū: et quinquaginta qui erāt cū eo. L. iij.

R Ursum misit ad eum principem quinquagenariū alterū: et quinquaginta cū eo. Qui locutus est illi. Hō dei: hec dixit rex. Festina descende. Respondens helias ait. Si hō dei ego sum: descēdat ignis de celo: et deuoret te et quinquaginta tuos. Descēdit ergo ignis de celo: et deuorauit illum et quinquaginta eius. Iterū misit principem quinquagenarium tertiū: et quinquaginta qui erāt cū eo. Qui cū venisset curuauit genua ante heliā: et precatus est eū et ait: Hō dei noli despicere aīam meā: et aīas seruorum tuorū q mecum sunt. Ecce descendit ignis de celo: et deuorauit duos principes quinquagenarios primos: et quinquagenos q erāt cum eis. Sed nūc obsecro vt miserearis aīe mee. Lcō. iiij.

L Ocutus est autē angelus dñi ad heliā dicens. Descēde cum eo: ne timeas. Surrexit igit et descendit cū eo ad regē: et locutus est ei. Hec dicit dominus. Quia misisti nuncios ad consulēdū beelzebub deum acharon: quasi nō esset deus in israel: a quo posses interrogare sermonē: ideo de lectulo sup quē ascendisti nō descēdes: sed morte morieris. Mortuus est autē iuxta sermonem dñi: quē locutus est helias: et regnauit iorā frater eius pro eo: anno scdo iorā filij iosaphat regis iude. Nō enim hēbat filium. Reliqua aūt verborū ochozie q̄ operatus est: nōne hec scripta sunt i libro sermonū dierū regum israel. L. v.

F Actum est aūt cum eleuare vellet dñs heliam p turbinem in celum. ibant helias et heliseus de galgalis. Dixitq; helias ad heliseū. Sede hic quia dñs misit me vsq; in bethel. Cui ait heliseus. Uiuit dñs et viuit aīa tua: quia nō derelinquā te. Cumq; descendisset i bethel: egressi sunt filij prophetarū q erāt i bethel ad heliseum: et dixerunt ei. Nunquid nosti quia hodie dñs tollet dñm tuum a te? Qui respōdit. Ego noui. Silete. Dixit autem helias ad heliseū. Sede hic: quia dominus misit me i hierico. Et ille ait. Uiuit dñs et viuit anima tua: quia non derelinquam te. Lectio sexta.

C Umq; venissēt hierico: accessērt filij prophetarū qui erant in hierico ad heliseū: et dixerunt ei. Nunquid nosti quia hodie tollet dñs dñm tuū a te? Et ait. Ego noui. Silete. Dixit aūt helias. Sede hic: quia misit me dñs vsq; ad iordanē. Qui ait. Uiuit dñs et viuit aīa tua: quia nō derelinquā te. Ierūt igit ambo pariter: et quinquaginta viri de filijs prophetarū secuti sunt eos: qui et steterunt ecōtra a longe. Illi autem ambo stabāt supra iordanem. Tulitq; helias pallium suum: et inuoluit illud: et percussit aq̄s. Que diuise sunt in vtranq; partem: et transierunt ambo per siccū. Lectio. i.

C Umq; transissent: helias dixit ad heliseum. Postula qd vis vt faciā tibi anteq̄ tollar a te. Dixitq; heliseus. Obsecro vt fiat spūs tuus duplex i me c. ij.

Qui rñdit. Rem difficilē postulasti. At tamen si videris me: qñ tollar a te: erit qđ petisti. Si aūt non videris non erit. Cūqʒ pergerent: ⁊ incedentes sermocinarentur: ecce currus igneus ⁊ equi ignei diuiserunt vtrumqʒ. Et ascendit helias p turbinē in celū. Heliseus aūt videbat ⁊ clamabat. Pr̄ mi pr̄ mi: curr⁹ israel ⁊ auriga eius. Et nō vidit eū amplius. Apprehēditqʒ vestimēta sua: ⁊ scidit illa i duas partes. Et leuauit palliū helie: qđ ceciderat ei: pcussit aq̄s: ⁊ nō sunt diuise. Et dixit. Ubi est deus helie etiā nūc? Percussitqʒ aquas ⁊ diuise sunt huc atqʒ illuc: ⁊ trāsiuit helise⁹.

Uidētes aūt filij propheta- L. ij. rū q erāt in hierico de ɔtra dixerūt. Requieuit spūs helie sup heliseū: ⁊ venientes in occursuʒ ei⁹: adorauerūt eū proni in terrā dixerūtqʒ illi. Ecce cū seruis tuis sunt quinquaginta viri fortes: q pssit ire ⁊ querere dñʒ tuū: ne forte tulerit eū spūs dñi: ⁊ proiecerit eū in vnuʒ montiū aut in vnā valliū. Qui ait. Nolite mittere. Coegerūtqʒ eū donec acquiesceret ⁊ diceř. Mittite. Et miserūt quinquaginta viros. Qui cū quesiuissent tribus dieb⁹ nō inuenerunt: ⁊ reuersi sunt ad eū. At ille habitabat in hierico. Dixit ad eos. Nunquid nō dixi vobis nolite mittere? Lectio. iij.

Dixerunt quoqʒ viri ciuitatis ad heliseū. Ecce habitatio ciuitatis huius optima ē: sicut tuipse dñe prospicis: sʒ aque pessime sunt: ⁊ terra sterilis. At ille ait. Afferte mihi vas nouū: et mittite in illud sal. Qđ cuʒ attulissent: egressus ad fontē aq̄x: misit in euʒ sal et ait. Hec dicit dñs. Sanaui aquas has: et nō erit in eis vltra mors neqʒ sterilitas. Sanate sunt ergo aque: vsqʒ in diē hāc iuxta verbū helisei: qđ locut⁹ est. Ascēdit āt inde heliseus i bethel. Cūqʒ ascēderet p viā parui: pueri egressi sunt de ciuitate: et illudebāt ei dicētes. Ascēde calue ascende calue. Qui cuʒ respexisset vidit eos: ⁊ maledixit eis in noīe dñi. Egressiqʒ sunt duo vrsi de saltu: ⁊ lacerauerūt ex eis quadragintaduos pueros. Abijt aūt in montem carmeli: ⁊ inde reuersus est samariam. L. co. iiij.

Ioram vo fili⁹ achab regnauit sup isrl̄ i samaria: anno decimooctauo iosaphat regis iude. Regnauit. xij. annis ⁊ fecit malū corā dño: sʒ ñ sić pr̄ su⁹ ⁊ mr̄. Tulit eni statuas baal: q̄s fecerat pr̄ su⁹. Uerūtñ in pcis hieroboā filij nabath: q pcāre fecit israel adhesit nec recessit ab eis. Porro mēsa rex moab nutriebat pecora multa: ⁊ soluebat regi isrl̄ cētuʒ milia agnox: ⁊ cētū milia arietū cū velerib⁹ suis. Cūqʒ mortu⁹ fuisset achab p̄uaricat⁹ ē fed⁹: qđ hēbat cū rege isrl̄.

Egressus est igiť rex iorā i L. v. die illa de samaria: ⁊ recēsuit vniuersuʒ isrl̄. Misitqʒ ad iosaphat regē iude dicēs. Rex moab recessit a me: veni mecū ɔtra eū in pliū. Qui rñdit. Ascendā. Qui me⁹ ē: tu⁹ est: pplus me⁹ ppls tu⁹: ⁊ eq mei: eq tui. Dixitqʒ. Per quā viā ascendem⁹? At ille rñdit. Per desertū idumee. Perrexerunt igiť rex isrl̄: ⁊ rex iuda: ⁊ rex edō ⁊ circuierunt p viaʒ septē diex: nec erat aq̄ exercitui ⁊ iumētis q̄ seq̄bant eos. Dixitqʒ rex israel Heu heu heu. Cōgregauit de⁹ nos tres reges: vt traderet in manu moab. Et ait iosaphat. Est ne hic ꝓpheta dñi: vt depcemur dñm p eū? Et rñdit vn⁹ de seruis regis israel. Est hic eliseus filius saphat: q fundebat aquā sup manu helie. Et ait iosaphat. Est apud eū sermo dñi? Descēditqʒ ad eū rex israel: ⁊ iosaphat rex iuda: et rex edō. L. vi.

Dixit aūt heliseus ad regeʒ israel. Quid mihi ⁊ tibi ē? Uade ad ꝓphetas pr̄is tui et mr̄is tue. Et ait illi rex israel. Quare ɔgregauit dñs tres reges hos vt traderet eos i manu moab? Dixitqʒ ad euʒ helise⁹. Uiuit dñs exercituuʒ: in cui⁹ ɔspectu sto: q si nō vultū iosaphat regis iuda erubescerē: nō attendissem quidem te: nec respexissem. Nūc autē adducite mihi psalten. Cūqʒ caneret psaltes: facta est manus dñi super eū ⁊ ait. Hec dicit dñs. Facite alueum torrentis

huius fossas: ⁊ fossas. Hec enim dicit dñs. Non videbitis ventum neq; pluuiam. ⁊ alueus iste replebitur aq̄s: ⁊ bibetis vos: ⁊ familie vestre: ⁊ iumenta vestra. Paruũq; hoc est in cõspectu domini. Insuper tradet etiã moab in manus vestras: ⁊ pcutietis oẽm ciuitatē munitam: ⁊ oẽm vrbem electam: ⁊ vniuersum lignum fructiferũ succidetis. Cũctosq; fontes aquarũ obturabitis. ⁊ oẽm agrũ egregiũ opietis lapidib⁹.

¶ Nota q̄ per oẽs dñicas ab hinc vsq; ad aduentum dñi vltime lectiones leguntur de homelia ipsius dominice qñ totum officium fit de dñica: vel saltem nona lectio quando agitur de festo cum commemoratione dominice.

Dñica secunda post pẽthecostẽ. Orõ:

SAncti nõis tui dñe timorẽ pariter ⁊ amorẽ fac nos habere ppetuũ: q2 nũq̄ tua gubernatiõe destituis quos in soliditate tue dilectionis instituis. Per: Secundum Lucam.

IN illo tpe: Dixit iesus discipulis suis parabolã hãc. Homo qdam fecit cenam magnã: ⁊ vocauit multos. Et reli. Home. scti gregorij pape.

HOc distare fratres charissimi inter delitias corpis ⁊ cordis solet: q̄ corporales delitie cũ nõ hñtur graue desideriũ i se accẽdũt. Cũ vero habite edũtur: comedentẽ protin⁹ in fastidiũ per satietatẽ vertũt. At cõtra spũales delitie cũ nõ hñtur in fastidio sunt: cũ vero hñtur in desiderio: tãtoq; a comedẽte ampli⁹ esuriunt q̄to et ab esuriẽte ampli⁹ comedunt. In illis appetitus placet: experiẽtia displicet: i istis appetit⁹ placet: ⁊ experiẽtia magis placet. In illis appetit⁹ saturitatẽ: saturitas aũt fastidiũ gñat. In istis aũt appetit⁹ saturitatẽ: saturitas appetitũ parit. Augent eni spũales delitie desiderium in mẽte dũ satiãt: q2 quãto magis eax sapor pcipit: eo ampli⁹ agnoscit qd auidi⁹ ametur. Et id circo non habite amari non pñt: q2 eax sapor ignorat. Quis enim amare valet qd ignorat? Proĩde psalmus nos admonet dicẽs. Gustate ⁊ videte q̄m suauis est dñs: Ac si aperte dicat. Suauitatẽ eius non cognoscitis: si hãc minime gustastis. Sed cibum vite ex palato cordis tangite: vt probantes eius dulcedinẽ amare valeatis. Per.

Ad bñ. añ. Hõ qdã fecit cenã magnã: ⁊ vocauit multos: ⁊ misit seruũ suũ hora cene dicere inuitatis vt venirẽt: q2 oĩa parata sunt alleluia. Ad mag. añ. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ pauperes ac debiles: cecos ⁊ claudos cõpelle intrare: vt impleat domus mea allã.

Dñica. iij. post penthe. Orõ.

PRotector in te sperãtiũ deus: sine quo nihil est validũ: nihil sanctũ: multiplica sup nos misericordiã tuã: vt te rectore: te duce sic trãseamus per bona tẽporalia: vt nõ amittamus eterna. Per. Secundum lucam.

IN illo tpe. Erãt appropinquãtes ad iesum publicani ⁊ pcõres: vt audirẽt illũ. Et reli. Homel. s. grego. pape.

L. vij.

EStiuũ tp̄s qd corpi meo valde ɔtrariũ est: loq me d expositione euãgelij lõga mora iteruenĩete prohibuit. Sz non q2 lingua tacuit: ardere charitas cessauit. Hoc eteni dico: qd apud se vnusq̄sq; vestrũ cognoscit Plerũq; enim charitas qbusdã occupationibus ppedita: ⁊ integra flagrat in corde: ⁊ tñ nõ mõstratur in ope. Q2 ⁊ sol cũ nube tegit nõ videt in terra: ⁊ tñ ardet in celo. Sic occupata esse charitas solet: ⁊ intus vi sui ardoris exurit ⁊ foris flãmas opis nõ ostẽdit. Sed q2 nũc ad loquendũ tp̄s rediit: vestra me studia accẽdunt: vt mihi tãto amplius loq libeat: quãto hoc vr̄e mẽtes desiderabilius expectãt. Audistis in lectione euãgelica fratres mei: q2 pcõres ⁊ publicani accesserũt ad redẽptorē nr̄m: ⁊ nõ solũ ad colloquendum: sed etiam ad cõuescendũ recepti sunt. Ex qua re colligit: q2 vera iustitia cõpassionẽ hz: falsa vero dedignationẽ: q̄uis ⁊ iusti soleãt recte pcõribus dedignari. Sed aliud est qd agit typo superbie: aliud quod zelo discipline. Dedignantur etenim: sed

enim: sed

enim sed nõ dedignãtes desperãt. Nõ desperantes psecutioné cõmouét: sed amãtes. Quia et si foris increpationé p disciplinã exãgerãt intus tñ dulcediné per charitaté seruãt. Preponũt sibi in aio ipsos plerũqz quos corrigunt: meliores existimant eos quoqz quos iudicant. Qd videlicet agentes et per disciplinam subditos: et per humilitaté custodiunt semetipsos. Lcõ. viij.

At cõtra: hi qui de falsa iustitia superbire solét: ceteros quosqz despiciũt nulla infirmãtibus misericordia cõdescendũt: et quo se peccatores esse nõ credunt: eo deterius pcõres fiunt. De quorum profecto numero pharisei extiterãt. Qui diiudicãtes dñm qz pcõres suscipere: ardenti corde iesum fonté misericordie rephendebant. Sed qz egri erãt: ita vt se egros esse nescirét quatenus qd erant agnoscerent: celestis eos medicus blãdis fomentis curat. Benignũ paradygma obiicit: et i eoz corde vulneris tumoré pmit: Ait nãqz. Quis ex nobis homo qui hz centuz oues: et si perdiderit vnã ex illis: nonne dimittit nonaginta nouẽ in deserto: et vadit ad illam quam perdiderat: Ecce mira dispẽsatione pietatis similitudinem veritas dedit: quã et in se hõ recognosceret et tñ hoc specialiter ad ipsum auctorez hominum pertinet. Lco. ix.

Quia eniz centenarius perfectus est numerus: ipse centũ oues habuit: cũ angeloz substantiaz et hoium creauit. Sed vna ouis tũc periit: quãdo peccãdo homo pascua vite dereliqt. Dimisit aũt nonaginta nouem oues in deserto: qz illos summos angeloz choros reliquit in celo. Cur aũt celũ desertum vocatur: nisi qz desertũ dicit derelictuz: Tunc autem celũ homo deseruit cum peccauit. In deserto autem nonaginta nouẽ oues remanserant: quando in terra dñs vnam querebat: qz ratiõalis creature numerus: angeloz videlicet et hoium que ad videndũ dñm cõdita fuerat: pereũte hoie erat imminutus. Et vt perfecte summa oiũ reintegraretur in celo: hõ perditus querebat in terra. Nã hic qd euãgelista dicit in deserto: alius dicit in mõtibus: vt significet in excelsis. Quia nimiruz oues que non perierant in substantialibus stabant. Et cum inuenerit ouem imponit in humeros suos gaudens. Quam in humeris suis imposuit: quia humanam naturam suscipiens: peccata nostra ipse portauit. Et veniẽs domũ: cõnocat amicos et vicinos dicẽs eis. Cõgratulamini mihi: qz inueni ouẽ meã q perierat. Ad bñ. ana. Quis ex nobis hõ qui hz centũ oues: et si pdiderit vnã ex illis: nõne dimittit nonaginta nouez in deserto: et vadit ad illã que pierat donec inueniat eaz allã. Ad mag. an. Que mulier hñs dragmas decẽ: et si pdiderit dragmã vnã: nõne accẽdit lucernã et euertit domũ: et qrit diligẽter donec inueniat. Dñica. iiij. post penthe. Oro.

Da nobis qs dñe vt et mundi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigatur: et ecclesia tua tranquilla deuotione letet. Per. Scdm lucam.

In illo tpe. Cum turbe irruerent in iesum vt audirent verbuz dei: et ipse stabat secus stagnum genesareth. Et reli. Home. scti ambrosij epi. Lcõ. vij. c. 5. a.

Ascẽdens aũt in vnaz nauim que erat simonis: rogauit vt adduceret a terra aliquãtulũ. Ubi dñs multis impartiuit varia genera sanitatuz: nec tẽpore nec loco cepit a studio sanandi turba cohiberi. Uesper icubuit: populi sequebantur. Stagnuz occurrit: turbe vrgebant: et ideo ascẽdit in petri nauim: Hec est illa nauis: que sz mattheũ adhuc fluctuat: sm lucam repletur piscibus: vt et principia ecclesie fluctuantis: et posteriora exuberantis agnoscas. Pisces enim sunt: qui hanc enauigant vitam. Ibi adhuc discipulis Christus dormit: hic precipit. Dormit eniz tepidis: vigilat perfectis. Sed queãdmodum dormit christus: audistis dicẽtez in propheta. Ego dormio: et cor meuz vigilat. Et sanctus mattheus recte nõ

p̃termittẽdũ putauit eterne iudicium
vj potestatis vbi imparauit vẽtis? Non est
eniʒ hũana doctrina: sicut audistis iu-
deos dicere: Verbo impat spiritib⁹: sed
celestis maiestatis insigne: q turbatuʒ
sedat mare: ⁊ diuine vocis imperio ob-
sequũtur elemẽta: atqʒ isensibilia sen-
sum accipiũt obsequẽdi. Diuine myste-
riũ grẽ reuelat: q fluct⁹ mitescũt scli:
Verbo imũdus spũs cõgescit. Nõ alterũ
altero reflectit: sʒ vtrũqʒ celebratur.
Habes miraculũ in elemẽ- L.viij.
tis: habes documentũ in myste-
vij rijs. Ergo qʒ sctũs mattheus illã pliba-
uerat: sctũs lucas eã sibi nauim: in qua
petrus piscaret elegit. Nõ turbat ista
que petrũ habet: turbat illa que iudã
habet. Etsi multa illic merita discipu-
loꝝ nauigabãt: tñ adhuc pfidia ꝓdito-
ris agitabat. In vtraqʒ petrus. Sʒ q
suis meritis firmus est: turbat alienis
Caueam⁹ igit pfidũ: caueamus ꝓdi-
torẽ ne p vnũ plurimi fluctuem⁹. Hec
ergo nõ turbat nauis in qua pruden-
tia nauigat: abest perfidia: fides spirat.
Quomõ eni turbari poterat cui pẽrat
is in quo ecclie firmatũ est? Illic ergo
turbatio: vbi modica fides. Hic securi-
tas: vbi pfecta dilectio. Deniqʒ ⁊ si aliis
imperat vt laxẽt retia sua: soli tñ petro
dicitur. Duc in altũ: hoc est i profundũ
disputationũ. Quid enim tã altũ: q alti-
tudinem diuitiarũ videre? Scire dei fi-
liũ: ⁊ professionem diuine generatiõis
assumere? Quã licet mẽs humana non
queat plena rationis inuestigatiõe cõ-
prehendere: fidei tñ plenitudo cõple-
ctitur. Nam etsi nõ licet mihi scire quẽ-
admoduʒ natus sit: non licet tñ nescire
q natus sit. Seriem generatiõis igno-
ro: sed auctoritatẽ gñatiõis nõ ignoro.
Non interfuimus: cum Lcõ.ix.
ex patre dei filius nasceretur: sed
interfuimus cũ a patre dei filius dice-
retur. Si deo non credimus: cui credi-
mus? Oia enim que credimus: vel visu
credimus: vel auditu. Visus sepe fallit
auditus in fide est. An asserẽtis perso-
na discutitur? Si viri boni dicerent: ne
fas putaremus non credere. Deus asse-
rit: probat filius: refugiens sol fatetur:
tremẽs terra testat. In hoc altũ dispu-
tatiõis ecclia a petro ducit: vt videat
hinc resurgentẽ dei filiũ: inde spirituʒ
sanctũ profluẽtẽ. Que sunt aploꝝ: que
laxari iubent retia: nisi verboꝝ ꝯnexio-
nes ⁊ quasi qdã orationis sinus: dispu-
tationum recessus: qui eos quos cepe-
rint nõ amittãt. Et bene apostolica in-
strumenta sunt retia piscãdi: que nõ ca-
ptos perimũt: sʒ reseruãt: ⁊ de profun-
do ad lumẽ extrahunt. fluctuãtes de in-
fimis ad superna trãsducunt. Ad bñ.
añ. Ascendens iesus in nauim ⁊ sedens doce-
bat turbas all'a. Ad mag. añ. Preceptor p
totam noctẽ laborãtes nihil cepimus: in ver-
bo autem tuo laxabo rete. Dñica.v.post
penthecosten. Oratio.
Deus qui diligentibus te bona in-
uisibilia preparasti: infunde cordibus
nostris tui amoris affectũ: vt te in oib⁹
⁊ super oia diligentes: ꝓmissiones tu-
as que oẽ desiderium superant: conse-
quamur. Per. Scdm̃ matthe. c.5.
In illo tpe: Dixit Jesus discipulis
suis. Amen amen dico vobis: nisi abũ-
dauerit iustitia vestra plusq scribaruʒ
⁊ phariseorum: nõ intrabitis in regnũ
celorum. Et reli. Home. s. augusti. epi.
Nisi nõ solũ illa minima Lcõ.vij.
legis impleueritis precepta: que
inchoant hoies: sʒ etiam ista: que a me
addunt: qui non veni legeʒ soluere sed
implere: nõ intrabitis in regnũ celorũ.
Sed dicis mihi. Si de illis mãdatis mi-
nimis cuʒ superius legeret dixit mini-
mũ vocari in regnum celorum: qsquis
vnũ eoꝝ soluerit: ⁊ sm suam solutioneʒ
docuerit: magnũ aũt vocari qsquis ea
fecerit ⁊ sic docuerit: ⁊ ex eo iã i regno
celoꝝ futurũ esse: qʒ magnus est: qd o-
pus ẽ addi legis p̃ceptis minimis sua?
In regno celoꝝ potest esse qʒ magnus
ẽ qsquis ea fecerit: ⁊ sic docuerit. Qua-
propter sic est accipienda illa sententia
Qui ãt fecerit ⁊ docuerit: hic magnus
vocabitur

vocabitur in regno celorū: id est non s'm illa minima: sed s'ꝫ ea que ego dictu rus sum. Que sunt aūt ista? Ut abūdet inquit iustitia vestra super scribarū ꝛ phariseorūꝫ: q2 nisi abundauerit: non intrabitis in regnum celorum. Ergo qui soluerit illa minima: ꝛ sic docuerit minimus vocabitur. Qui autem fece rit illa minima ꝛ sic docuerit: non iam magnus habēdus est: ꝛ idone⁹ regno celoꝝ: sed tamen nō tam minimus q̄ il le qui soluerit. Ut aūt sit magnus atqꝫ illi regno aptus: facere debet ꝛ docere sicut xp̄s nūc docet: vt abūdet iustitia eius super scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ. Iusti tia phariseorum est vt occidant. Iusti tia eorū est q intraturi sunt regnūꝫ dei: vt non irascantur sine causa. Lcō.viij.

Minimuꝫ est ergo non occidere: ꝛ qui illud soluerit: minimus voca bitur in regno celoꝝ. Qui aūt illud im pleuerit vt nō occidat: nō cōtinuo ma gnus erit: ꝛ idoneus regno celoꝝ: sed tū ascendet aliqueꝫ gradū. Perficiet aūt si non irascat' sine causa. Qd si pfece rit: multo remotior erit ab homicidio. Qua pp qui docet vt nō irascamur: nō soluit legē vt occidam⁹: sed implet po tius: vt ꝛ foris dū non occidimus: ꝛ in corde dū non irascimur: innocētiaꝫ cu stodiamus. Audistis ergo inquit: q2 di ctum est antiquis nō occides. Qui aūt occiderit: reus erit iudicio. Ego aūt di co vobis: q2 ois q irascitur fratri suo si ne cā: reus erit iudicio. Qui aūt dixerit fri suo racha: reus erit ꝯcilio. Qui aūt dixerit fatue: reus erit gehenne ignis.

Quid interest inter reuꝫ Lcō.ix. iudicio: ꝛ reū concilio: ꝛ reuꝫ ge henē ignis? Nā hoc postremuꝫ: grauis simū sonat. Et admonet gradus quos dam factos a leuioribus ad grauiora: donec ad gehēnaꝫ ignis veniret. Et iō sicut leuius est esse reū iudicio q̄ reū eē ꝯcilio: ita leuius est esse reū concilio: q̄ esse reuꝫ gehēne ignis. Oportet leuius esse intelligatur irasci sine causa fri: q̄ dicere racha. Et rursus leui⁹ eē dicere: racha q̄ dicere fatue. Nō eniꝫ reat⁹ ip se haberet gradus nisi gradatim etiaꝫ peccata cōmemorarent'. Unū aūt hoc verbū obscurū positū est: q2 nec grecū nec latinū est racha: qd apud hebreos vox est indignātis ai motū significans. Cetera vero in sermone nostro vsitata sunt. Ad bn̄.añ. Audistis q2 dictū est anti quis non occides: qui aūt occiderit reus erit iudicio. Ad mag.añ. Si offers mun⁹ tuū ad altare: ꝛ recordatus fueris q2 frater tuus habet aliq̄d aduersum te: relinque ibi munus tuū ante altare: ꝛ vade prius reconciliari fra tri tuo: ꝛ tunc veniens offeres munus tuum alla. Dñica.vi.post penthe. Orō.

Deus virtutum cuius est totum qd est optimum insere pectoribus no stris amorē tui nois: ꝛ presta in nobis religionis augmētū: vt que sunt bona nutrias: ac pietatis studio: que sunt nu trita custodias. Per. Scd'm marcuꝫ.

In illo tp̄e. Cū turba multa eēt cū iesu nec hērent qd manducarent: ꝯuocatis discipulis ait illis. Misereor super turbā: q2 ecce iaꝫ triduo sustinēt me: nec habent qd mādūcent. Et reli. c.8.

Home. scti ambrosij epi. Lcō.vij.

Postea q̄ illa que ecclesie typū ac cepit: a fluxu curata est sanguinis. Po stea q̄ apostoli ad euangelizādū regnū dei sunt destinati: gratie celestis iparti tur alimentū. Sed qbus ipartiatur ad uerte. Nō ociosis: non in ciuitate quasi in synagoga vel seculi dignitate residē tibus: sed inter deserta querētib⁹ chri stum. Qui enim non fastidiūt: ipsi reci piunt' a xp̄o: ꝛ cū eis loqtur dei verbū non de secularibus: sed de regno. Et si qui corporalis gerunt vlcera passiōis his medicinā suam libenter indulget. Cōseq̄ns igitur erat vt quos a vulne rū dolore sanauerat: eos alimoniis spi ritualibus a ieiunio liberaret. Itaqꝫ ne mo cibum accipit xp̄i: nisi fuerit ante sa natus. Et illi qui vocant' ad cenā: prius vocando sanātur. Si claudus fuit: gra diendi facultatē vt veniret accepit. Si lumine erat priuatus oculoꝝ: domuꝫ

vtiqz domini nisi refusa luce itrare nõ potuit. Lectio. viij.

Ubiqz ergo mysterij ordo seruatur: vt prius per remissioné peccatorũ vulneribus medicina tribuat̃: postea alimonia mense celestis exuberet: q̄ꝙ nondũ validioribus hec turba reficiatur alimentis: neqz xp̄i corpore ꝛ sanguine ieiuna solidioris fidei corda pascantur. Lacte ingt vos potaui: nõ esca nõdum enim poteratis: sed nec qdé adhuc potestis. In modũ lactis qnqz sunt panes: esca aũt solidior corpus est xp̄i. Potus vehementior: sanguis est dñi. Nõ statiz a primo epulamur oia: neqz potamus oia. Hoc primum ingt bibe. Est ergo primum qð mãduces: est etiã scdm qð bibas: Est ꝛ primũ ꝙ manduces: est ꝛ scdz ꝛ tertiũ. Primo quinqz panes sunt: secundo septé: tertium ipsum est corpus christi. Lcõ. ix.

Nequaꝗ̄ igit̃ dñm talem deseramus: qui pro vniuscuiusqz viribus impartiri nobis aliméta dignatur: ne autem infirmũ validior cibus opprimat aut validũ exilia aliméta nõ satiét. Qui enim infirmus est: solus mãducet. Et ille qui videtur laqueos ĩfirmitatis euadere: de quinqz istis mãducet panib⁹: ꝛ duobus piscibus. Certe si petere cibũ veretur ipse relictis suis oibus festinet ad dei verbũ. Dũ audire incipit: incipit esurire. Incipiũt ap̄li esurientem videre: ꝛ si illi adhuc non intelligũt qd esuriant: intelligit xp̄s. Scit ꝙ nõ secularíũ cibũ esuriát: sed cibũ xp̄i. Dicat dimittere eos ieiunos nolo: ne deficiant ĩ via. Bonus dñs studia exigit vires ministrat. Utinam dñe iesu velis mecum istos ieiunos nõ dimittere: sed ĩpartitis abs te epulis reficias eos vt possint tuis alimonijs fortiores infirmitaté ieiunij nõ timere. Ad bñ. aña. Cum turba multa esset cum iesu nec hẽrent qð mãducarent: cõuocatis discipulis ait illis misereor super turbã: q̃ꝛ ecce iam triduo sustinẽt me: nec habent qð mãducent: allã. Ad mag. aña. Misereor super turbã: q̃ꝛ ecce iã triduo sustinent me: nec habent qð manducẽt: ꝛ si dimisero eos ieiunos deficient in via: alleluia.

Dñica. vij. post penthec o. Orõ.

Deus cuius prouidentia in sui dispositione nõ fallitur: te supplices exoramus. vt noxia cuncta submoueas: ꝛ oia nobis profutura concedas. Per dñm nr̃m. Scdm mattheum.

In illo tp̄e: dixit iesus discipulis suis. Attendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ouium intrinsecus aũt sunt lupi rapaces. Et reli. Homeli. origenis. Lectio. vij. c. 6. b.

Quod paulo superius spaciosam ꝛ latam viã noiauit: hic nunc apertius falsos ꝓphetas ostẽdit: per quos multi in perditioné abominabilé abierũt: ꝛ q primo in iudea multi apparuerũt: ꝛ modo perfidia totũ ĩpleuere mũdũ. Sed illi prius falsi prophete fuerũt verissimosqz dñi prophetas vsqz ad morté ꝑsecuti sunt: sicut hieremiã ꝛ micheã aliosqz multos. Isti aũt nũc falsi ꝓphete ꝛ falsi xp̄iani qui sunt: veraces xp̄ianos sine misericordia ꝑsequunt̃: ꝛ opprimunt aliqñ si detur copia ẽt gladijs sine intermissione aũt luis prauis moribꝰ ꝛ exéplis. Idcirco oés ꝓueniés dñs adhortatus est dicés. Attẽdite a falsis ꝓphetis. Attẽdite diligẽtiꝰ: obs̃uate cautius: vt non seducamini: vt non circũueniamini: vt nõ fallamini. Attendite ergo hoc est cõsiderate: q̃ꝛ non sunt oues sed lupi in vestiméto ouiũ: q̃ꝛ non sunt religiosi sed irreligiosi in figura religiositatis: q̃ꝛ nõ sunt xp̄iani: sed veritate vacui: xp̄ianoꝝ ꝑsecutores. Le. viij.

Attendite a falsis prophetis: qui veniunt ad vos in vestimẽtis ouium: intrinsecus aũt sunt lupi rapaces. Ipsos beatus apostolus ad ephesios loqués: designabat dicés. Scio eniz q̃ꝛ post discessum meũ introibũt in vos lupi graues: lupi rapaces. Lupi graues noiantur esse ĩfideles ꝛ heretici: q graviter scãm ecclesiam cõprimunt ꝛ ꝑsequuntur vel molestare frequẽtant: qui sine misericordia rapere ꝛ coacervare

non desinũt

nō desinūt. Aliqñ pecunie irruunt aliene: aliqñ in pecuniarū dños: multo magis etiam satagūt aīas rapere: ꝛ secū miserabiliter ī pditionē perducere. Et vestimentū oviū hēre dicunt: eo ꝙ nomē xpianitatis hēant: vel q2 se simulāt ministros iustitie: figurā religiositatis mētiētes. Per xpianū itaqꝫ nomē multos seducere nitunt: dulcib9 sermonibus multis scādalū inferētib9. Isti sunt de qb9 iteꝝ ait apl's. Per suos dulces sermones: seducēt corda innocētium.

Sed ex fructib9 eoꝝ cognoscetis eos. L. ix. Nolite ad vultū attendere: sed ad opera. Nolite vestimētum cōsiderare: sꝫ inspicite figuraꝫ fallacie. Aplos pdicāt: sꝫ aplis ꝯtraria annūciant. Martyres significāt: sed martyrū psecutores pbant. Apli ꝛ martyres sci nō persecutionē fecerūt sed persecutionē ptulerūt. Nō maledixerūt: sꝫ maledicta sustinuerūt. Nō blasphemauerunt: sed a blasphemantibus interfecti sunt. Isti āt oīa neqssima: oīa irreligiosa iplere curarūt. Scōs psequunt: fideles opprimūt: deū etiam si nō verbis: moribus tñ blasphemant. Propterea ex fructibus eoꝝ cognoscetis eos. Nū qd colligūt de spinis vuas aut de tribulis ficus: Manifeste dñs per hāc similitudinē declarauit: q2 nullus prudentiū ad spinas pgēs: vuaꝝ dulcedineꝫ quaerit: aut super tribulos incedēs: exinde floꝝ colligit suauitatē. Ita ergo nullus sapientiū. nullus prudētiū: ab inanib9 veritatē hereticis: aut irreligiosis: aut infidelibus: ex inde scitatis fragrātiaꝫ: aut veritatis suauitatē poterit inuenire sed pessima apud illos repiet. Ad bñ. añ. Attendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimētis oviū: intrīsecus aūt sunt lupi rapaces: a fructib9 eoꝝ cognoscetis eos alla. Ad mag. añ. Nō pōt arbor bōa fruct9 malos facere: nec arbor mala fructus bonos facere: oīs arbor q̄ nō facit fructū bonū excidet ꝛ i ignē mittet. Dñi. viij. post pēthe.

Largire nobis q̄s dñe semp oro. spūꝫ cogitādi q̄ recta sunt propitius ꝛ agendi: vt qui sine te esse nō possumus: s'm te viuere valeamus. Per.

In illo tpe. Dixit ie- Scdm lucā. C. 16. sus discipulis suis parabolā hāc. Hō quidā erat diues: qui hēbat villicū ꝛ hic diffamatus est apud illū: quasi dissipasset bona ipsi9. Et reli. Home. sancti hierony. psbyteri. Lcō. vij.

Questiūculā proposuisti qd sit villicus iniqtatis: q voce dñi laudat: Cuius cū vellē scire rationē: ꝛ de quo fonte processerat: reuolui volumē euāgelicū: ꝛ inter cetera reppi: ꝙ appropinquātibus saluatori publicanis ꝛ pctōrib9 vt audirent eū: murmurabāt pharisei ꝛ scribe dicentes. Quare iste pcōres suscipit: ꝛ comedit cū illis: Qui locutus est eis parabola centum oviuꝫ ꝛ vnius pdite: que inuēta pastoris humeris reportata est. Et cū esset posita statim intulit. Dico vobis ꝙ ita gaudium erit in celo sup vno pcōre penitentiam agēte: magis q̄ sup nonagintanouē iustis: qui nō hñt opus penitētia. Aliam quoqꝫ parabolā decē dragmaꝝ: vni9 quoqꝫ pdite atqꝫ repte cū pposuisset: simili eā fine compleuit sic dico vobis gaudiuꝫ erit angelis dei sup vno pcōre penitētiā agente. Tertiaꝫ quoqꝫ parabolaꝫ proposuit hois hñtis duos filios ꝛ diuidētis inter eos substātiā. Cū qꝫ minor facultatibus pditis egere cepisset. ꝛ comedere siliquas: porcoꝝ cibū: reuersus ad patrē susceptus est ab eo. Frater quoqꝫ inuidēs senior / patris voce corripit ꝙ letari debuerit ꝛ gaudere: q2 frater eius mortuus erat / ꝛ reuixit / perierat ꝛ inuentus est. Has tres parabolas cōtra phariseos ꝛ scribas locutus est: q nolebāt recipere penitētiaꝫ peccatoꝝ: ꝛ publicanoꝝ salutem.

Dicebat aūt ingt ꝛ ad di- L. viij. scipulos suos: haud dubiuꝫ qn parabolā sicut prius ad scribas ꝛ phariseos: qua parabola ad clementiā discipulos hortaret: ꝛ aliis verbis diceret. Dimittite ꝛ dimittetur vobis: vt in orone dñica libera fronte poscatis: di-

mitte nobis debita nr̃a: sicut et nos dimittimus debitoribus nr̃is. Que est ergo parabola dñi ad clementiã discipulos prouocãtis? Homo quidã erat dives: qui hẽbat villicũ sive dispensatorẽ. Hic aũt iconomũ significat. Villicus aũt proprie ville gubernator est. Unde et a villa nomẽ accepit. Iconomus aũt: tam pecunie q̃ frugũ: et oĩum que dñs possidet dispẽsator est. Unde et iconomicus xenophõtis pulcherrimus liber est: qui non gubernatore ville: sz dispẽsatorẽ vniuerse domus: tullio interptante significat.

Iste igitur dispẽsator ac- L.ix. cusatus est apud dñm suũ: q̃ dissipasset substantiã eius. Quo vocato dixit. Quid hoc audio de te? Redde rationẽ dispẽsationis: neq3 enim mea vltra dispẽsabis. Qui dixit i semetipo. Quid faciã: q2 dñs meus aufert a me dispẽsationẽ? Fodere nõ valeo: mẽdicare erubesco. Scio qd faciã: vt qñ sublata fuerit mihi dispẽsatio: suscipiant me in domos suas. Vocatisq3 singulis debitoribus dñi sui: dixit primo. Quãtũ debes dño meo? Qui dixit ei. Cẽtũ cados olei Ait illi. Accipe cautionẽ tuã et sede cito scribe q̃nquagita. Deinde ad aliũ locutus est. Tu aũt quãtũ debes? At ille rñdit. Cẽtũ choros tritici. Dixit ei. Tolle cautionẽ tuã et scribe octoginta. Et laudauit dñs villicũ iniq̃tatis sive dispẽsatorẽ: q̃ prudẽter fecerit: q2 filij huius seculi prudẽtiores sunt filij lucis in gñatione sua. Et ego vobis dico. Facite vobis amicos de mãmona iniquitatis: vt cũ defeceritis: recipiãt vos in eterna tabernacula. Ad bñ. añ. Ait dñs villico: q̃d hoc audio de te: redde rationẽ villicatõis tue all'a. Ad mag. añ. Quid faciã: q2 dñs meus aufert a me villicationẽ: fodere nõ valeo: mẽdicare erubesco: scio q̃d faciã: vt cũ ammotus fuero a villicatiõe recipiãt me i domos suas.

Dñica. ix. post penthe. Oõ.

Pateãt aures misericordie tue domine pcibus supplicãtium: et vt petentibus desiderata cõcedas: fac eos que tibi sunt placita postulare. Per dñm.

In illo tpe: Cum ¶ Scd'm lucã. appropiquaret iesus hier'lm: vi c.19. dens ciuitatẽ fleuit sup illã dicens. Q2 si cognouisses et tu: et quidẽ in hac die tua: que ad pacẽ tibi: nunc autẽ abscondita sunt ab oculis tuis. Et reli. Homelia sancti gregorij pape. Lcõ. vij.

Lectionẽ sci euangelij frẽs charissimi: breui si possũ3 volo sermone pcurrere: vt illis in ea prolixior detur intentio qui sciunt ex paucis multa cogitare. Quod flẽte dño illa hierosolymorũ subuersio describat: q̃ a vespasiano et tito romanis principibus facta est: nullus qui hystoriã euersionis eiusdẽ legit ignorat. Romani etenim principes designant cũ dicit. Quia venient dies in te: et circũdabunt te inimici tui vallo: et circundabunt te: et coãgustabunt te vndiq3: et ad terrã prosternent te: et filios q in te sunt. Hoc quoq3 qd̃ addit nõ relinquent in te lapidẽ sup lapidẽ: etiã ipsa eiusdẽ ciuitatis trãsmigratio testat. Quia dum in eo loco nunc cõstructa est vbi extra portã dñs fuerat crucifixus: prior illa hier'lm: vt dicit funditus est euersa. Cui ẽt ex qua culpa euersionis sue pena fuerit illata subiũgit: eo q̃ nõ cognoueris tp̃s visitatõis tue. L. viij.

Creator q̃ppe oĩum per incarnationis sue mysteriũ: hãc visitare dignatus ẽ: sed ipsa timoris et amoris illius recordata nõ est. Unde ẽt per ꝓphetã3 in increpatione cordis humani aues celi ad testimoniũ deducunt: dũ3 dicit. Miluus in celo cognouit tp̃s suũ turtur et irundo et ciconia custodierũt tp̃s aduentus sui: pp̃ls aũt meus nõ cognouit iudiciũ dñi. Sed q̃rẽdu3 est qd sit qd̃ dicitur vidẽs ciuitatem fleuit super illã3 dicens: q2 si cognouisses et tu. Fleuit enim prius redẽptor ruinã perfide ciuitatis quã ipsa ciuitas nõ cognouit esse venturam. Cui flente dño recte dicit: q2 si cognouisses et tu: subaudi fleres: q̃ modo q2 nescis qd̃ iminet exultas. Unde et subditur. Et q̃dẽ i hac die tua: q̃ ad pacẽ tibi. Cũ eni3 carnis se vo

luptatibus

luptatibus daret: et ventura mala nõ prospiceret in die sua: que ad pacẽ ei eẽ poterat habebat. Cum vero bona psentia ad pacẽ habuit: manifestat cuz subditur. Nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Lectio nona.

Si enim a cordis eius oculis mala: que iminebãt abscondita nõ essent leta in psentibus psperis non fuissent Cuius mox etiã pena. que de romanis sicut dixi principibus iminebat adiuncta est. Qua descripta: quid dñs fecerit subdit. Qr ingressus templũ cepit eijcere vendẽtes in illo: et emẽtes dicẽs illis. Scriptũ ẽ: qr domus mea domus orõnis est: vos aũt fecistis illaz speluncaz latronũ. Qui eni narrauit mala ventura: et ptinus templũ ingressus est: vt de illo vendẽtes et emẽtes eijceret: profecto inotuit qr ruina tẽpli maxime ex culpa sacerdotũ fuit. Euersionẽ quippe de scribẽs sz vẽdẽtes in tẽplo et emẽtes feriẽs: in ipso effectu sui operis ostẽdit vnde radix pdijt sue pditionis. Sicut aũt euãgelista alio testãte didicimus: in tẽplo colũbe vendebant. Et qd per columbas: nisi sancti spũs donũ accipitur? Sed vẽdentes et emẽtes e tẽplo eliminat: qr vel eos qui pro munere impositionẽ manuũ tribuũt: vel eos qui donuz spũs emere nitunt dãnet. De quo tẽplo mox subdit. Domus mea domus orõnis est: vos aũt fecistis illam speluncam latronũ. Domus ergo orõnis spelũca latronũ facta fuerat: qr ad hoc in tẽplo assistere nouerãt: vt aut nõ dãtes mũera studerẽt corpaliter psequi: aut dãtes spũaliter necare. Quia vero redemptor noster: pdicatiõis verba nec indignis et ingratis subtrahit: postq̃ discipline vigorẽ eijciendo puersos tenuit: domũ mox gratie ostendit. Nam subditur. Et erat docens quotidie in templo. Ad bñ. Añ. Cum appropinquaret dñs hierusalem: videns ciuitatẽ fleuit super illaz: et dixit quia si cognouisses et tu: quia veniẽt dies in te et circũdabũt te inimici tui vallo: et circũdabunt te: et coangustabũt te vndiqz et ad terrã psternẽt te: eo q nõ cognouisti tempus visitationis tue all'a. Ad mag. añ. Scriptuz est enim: qr domus mea domus orõnis est cũctis gentibus: vos aũt fecistis illã speluncam latronũ: et erat quotidie docens in tẽplo.

Dñica.x. post pẽthcco. Orõ.

Deus qui oĩpotentiam tuam parcendo maxime et miserãdo manifestas multiplica sup nos misericordiam tuã: vt ad tua promissa currentes: celestiũ bonoꝝ facias esse consortes. Per. do.

In illo tpe: Dixit iesus ad quosdam qui in se cõfidebant tanq̃ iusti: et aspernabant ceteros parabolam istã. Duo hoies ascẽderunt in tẽplum vt adorarent: vnus phariseus et alter publicanus. Et reli. Scdm lucam. c.18.b

Home. sancti augusti. epi. L. vii.

Diceret saltem phariseus: non suz sicut multi hoies. Quid est ceteri homines: nisi oẽs preter ipsum? Ego inquit iustus sum: ceteri peccatores. Nõ sum sicut ceteri hoies iniusti: auari: raptores: adulteri. Et ecce tibi ex vicino publicano maior est tumoris occasio. Sicut inquit publicanus iste. Ego eniz inquit solus sum. Iste de ceteris est. Non suz inquit talis qualis iste: per iustitias meas qbus iniqu9 non sum. Ieiuno bis in sabbato: decimas do oĩum q̃ possideo. Quid rogauerit deũ: quere in verbis eius: et nihil inuenies. Ascẽdit orare: noluit rogare deuz: sed se laudare. Parũ est nõ deũ rogare: sz se laudare: insuper et roganti insultare. Publicanus aũt de longinquo stabat: et tñ deo ipse appropinq̃bat: cordis ꝯsciẽtia remouebat pietas applicabat. Publican9 ãt de lõginquo stabat: sed dñs eũ de ppinquo attẽdebat. Excelsus eiz dñs et humilia respicit: excelsos aũt q̃lis erat ille phariseus a longe cognoscit. Deus aũt a longe cognoscit: sed nõ ignoscit. L. viii.

Adhuc aũt audi humilitatem publicani. Parũ est qr de longiquo stabat nec suos oculos ad celũ leuabat: vt aspiceret nõ aspiciebat: premebat conscientia: subleuabat spes

Adhuc audi. Percutiebat pectus suū: penas de seipso exigebat. Propterea dñs cōfitenti parcebat. Percutiebat pectus suū dicens. Deus propiti⁹ esto mihi pctōri. Ecce qđ rogat. Quid miraris si dñs ignoscit: qñ ipse se agnoscit. Deinde pharisei et publicani accepisti cōtrouersiā: audi sententiā. Audisti supbum accusatorē: audisti reū humilem: audi nūc iudicē. Amē dico vobis: veritas dicit: deus dicit: iudex dicit. Amen dico vobis: descendit hic iustificatus de tēplo publicanus: magis ꝙ ille phariseus. Dic dñe causam. Ecce video publicanū iustificatū magis de tēplo descendere ꝙ phariseū. Quero quare? Queris quare? audi quare. Qr oīs qui se exaltat humiliabitur: et qui se humiliat exaltabitur. Audi sententiā: caue causam malā. Aliud dico. Audisti sententiam: caue superbiā. Lcō.ix.

Videat nunc. Audiant ista nescio qui pie garrientes: et de suis virtutibus p̄sumētes. Audiāt q dicunt: De⁹ me hoiem fecit: iustū me ipso facio. O peior et detestabilior phariseo. Phariseus ille supbus qdem iustū se dicebat: sed tñ ille inde deo grās agebat. Gratias tibi de⁹: qr non sum sicut ceteri homines: et tñ tanꝙ superbus et inflatus rep̄hendit᷑. Nō qr deo grās agebat: sed qr velut nihil sibi addi cupiebat. Gratias tibi ago: qr nō sum sicut ceteri homines iniusti. Ergo tu iustus? Ergo nil rogas? Ergo iā plenus es? Ergo non est tentatio iusta humana sup terram. Ergo iam plenus. Ergo iā abundās. Ergo iā non est quare dicas dimitte nobis debita nr̄a. Ad bn̄.aña. Stans a longe publicanus nolebat oculos ad celū leuare: sed percutiebat pectus suū dicēs: Deus propiti⁹ esto mihi peccatori. Ad magt̄ añ. Descendit hic iustificatus in domū suam ab illo: qr oīs qui se exaltat humiliabit᷑: et q̄ se humiliat exaltabitur. Dñica.xi. post pēthe.

Omnipotens sempiterne Oīo. deus qui abūdantia pietatis tue et merita supplicū excedis et vota: effunde sup nos misericordiā tuā: vt dimittas q̄ conscientia metuit: et adiicias qđ orō nō presumit. p. Scđm marcū.

In illo tpe. Exiens iesus de finib⁹ c.7.b tyri: venit p sidonē ad mare galilee: inter medios fines decapoleos. Et reli. Homel. scti gregorii pape. L.vii.

Vigilanter intuendū est qđ voce dñi ad prophetā dicit᷑: vt prius eius sermones audiat: et postmodū loquatur. Audimus enī verba dei si facimus: et tunc ea ꝓximis recte loqmur cū prius ipsi fecerimus. Qđ bene marcus euangelista cōfirmat: cū factū dñi miraculū narrat dicens. Adducunt ei surdū et mutum: et deprecabat᷑ eū vt imponeret illi manum. Cuius ordinē curationis isinuat subdēs. Misit digitos suos in auriculas expuensq; tetigit linguam eius: et suspiciēs in celū igemuit: et ait illi. Epheta: qđ est adaperire. Et statim aperte sunt aures eius: et solutū est vinculū lingue eius: et loqbat᷑ recte. Quid est enim ꝙ creator oīū deus cū surdum et mutū sanare voluisset: in aures illius suos digitos misit: et expuēs linguam ei⁹ tetigit? Quid per digitos redēptoris: nisi dona sci spūs designātur? Unde cū i loco alio eiecisset demonium dixit. Si i digito dei eiicio demonia: profecto puenit in vos regnū dei. Qua de re: p euangelistā aliū dixisse describitur. Si ego i spū dei eiicio demonia: igit᷑ puenit in vos regnum dei. Ex quo vtroq; loco colligit᷑: qr digit⁹ dei spūs vocat᷑. Digitos aūt in auriculam mittere est p dona sci spūs mentē surdi ad obediendū apire. Lcō.viii.

Quid est vero ꝙ expuens linguā eius tetigit? Saliua nobis est ex ore redēptoris: accepta sapiētia in elogo diuino. Saliua quippe ex capite: defluit i ore. Ea ergo sapiētia que ipse est: dum lingua nr̄a tāgitur: mox ad p̄dicatiōis verba formant᷑. Qđ suspiciēs in celū igemuit: nō ꝙ ipse necessariū gemitum hēret: q dabat qđ postulabat: sed nos ad eū gemere q celo p̄sidet docuit vt et

aures nostre per dona spiritus aperiri
7 linguã p salivã oris idest per scientiã
divine locutionis solui debeat ad ver/
ba pdicationis. Cui mox ephpheta: idest
ad aperire dicitur. Et statim apte sunt
aures eius: 7 solutũ est vinculũ lingue
eius. Qua in re notandũ est qꝫ propter
clausas auras dictum est ad apire. Sz
cui aures cordis ad obediendũ aperte
fuerint: ex subsequenti proculdubio et
lingue eius vinculũ soluit. Unde 7 bñ
additur. Et loquebatur recte. Ille eniz
recte loqtur: q prius obediẽdo fecerit:
q̃ loquendo admonet esse faciẽda. Qđ
vero ad transmigrationem populi ad
monenda propheta mittitur nõ soluz
ea transmigratio dẽt intelligi que eius
populi erat in corpore: sed etiam que
facta fuerat in mente. Lectio.ix.
Ab hierusalez quippe ad babylo
niã venerat. Et qd hierlz: nisi visio pa
cis? Quid babylonia: nisi cõfusio voca
tur. Quisqs vero a rectis operibus in
pversis actibus cadit: qm a bono stu
dio ad vitia defluit: quasi ab hierlm ad
babylonẽ civitatem venit. Culmẽ eniz
bone ꝯtẽplationis deservit: atqꝫ in trã
smigratione ꝯfusionis iacet. Qđ illis se
pe solet evenire: q cũ bona agũt: in his
de sua virtute gloriant. Unde psalmi
sta ne a visione pacis: id est a bonis acti
bus captivus ad babyloniã migraret
dño supplicans dicit. Adiutor meus
nõ emigrabo. Si in se eniz cõfideret: a
iustitia operibus cadendo migrasset.
Sz neqꝫ hi q a statu rectitudinis in pra
va actione ceciderũt desperandi sunt:
qꝛ ecce propheta ad transmigrationẽ
babylonie mittit: 7 per prophetã aliũ
dñs dicit. Et veniens vsqꝫ babylonez
ibi liberaberis. Sepe enim qs postqꝫ i
cõfusionez vitioꝝ ceciderit: erubescẽs
mala que pꝑetravit ad penitẽtiã redit
seqꝫ a suis lapsibus bñ vivendo erigit.
Ad bñ.añ. Dũ transiret dñs per medios fi
nes tyri: surdos fecit audire 7 mutos loqui.
Ad magni.añ. Bene omnia fecit: surdos
fecit audire: 7 mutos loqui. Dominica

Duodecima post pẽthecō. Orõ.
Omnipotens 7 misericors deus:
de cuius munere venit vt tibi a fideli/
bus tuis digne: 7 laudabiliter servia/
tur: tribue quesumus nobis vt ad pro
missiones tuas sine offensione curra/
mus. Per dñm. Scdm lucam.
In illo tpe. Dixit iesus discipulis c.10.d
suis. Beati oculi q vident que vos vi
detis: dico eni vobis qꝫ multi prophe
te 7 reges voluerunt videre que vos
videtis 7 non viderũt. Et reli. Home.
sancti ambrosij episco. Lcõ. vij.
In lectione hac exponunt hi qui
sibi legisperiti esse videtur: qui verba
legis tenẽt/vim legis ignorãt. Et ex ip
so primo legis capitulo docet eẽ legis
ignaros: probans qꝫ in principio stati
lex 7 patrem 7 filium pdicaverit: 7 in/
carnationis dñice annũciaverit sacrm
dicẽs. Diliges dñz deum tuũ: 7 diliges
proximũ tuũ sicut teipsum. Unde dñs
ait ad legisperitũ. Hoc fac 7 vives. At
ille sicut qui nesciret primũ suũ qꝛ non
in xpm credebat rñdit. Quis est meus
proximus? Itaqꝫ q xpm nescit: nescit
7 legem. Quõ enim põt scire legem cũ
veritatẽ ignoret: cũ lex annũciet verita
tem. Homo qdam ex hierlm descendebat
in hierico. Ut enim locũ qui propositꝰ
est nobis planius possimus absoluere
veterem civitatis hierico repetamus
hystoriam. Meminimus itaqꝫ qꝫ hieri
co: sicut legimus in libro q inscribit ie/
su nave: magna civitas fuerit murali/
bus septa parietibus: q̃ non ferro per
via non arieti possit esse penetrabilis.
In ea raab habitasse meretricẽ: que ex
ploratores quos dixerit iesus: hospi/
tio suscepit: cõsilio instruxit: postulãti/
bus civibus abijsse rñdit. Abscõdit in
tecto: 7 vt suosqꝫ vrbis excidio posset
eripere coccũ i fenestra ligavit. Urbis
aũt ipsius inexpugnabiles muros tu/
barũ sacerdotaliũ sono: 7 populi vlu
lantis vlulatu cõsono corruisse. L.viij.
Videte queadmoduz vnusquisqꝫ
propriũ servet officiũ. Explora/

tores excubias: mysterium meretrix: fidem victor: religionem sacerdos. Hi periculũ pro laude nõ metuũt. Illa susceptos nec in periculis prodit. Jesus iste sollicitus fidem magis seruare q̃ vincere: meretrici prius mandat salutẽ q̃ excidium ciuitati. Religionis autẽ insignia: arma sunt sacerdotis. Jã illud quis nõ plenum putet esse miraculi: q̃ ex tota vrbe seruatus est nemo: nisi quẽ meretrix liberauit? Hec simplicis historia veritatis. Que si altius consideret̃, admiranda signat mysteria. Hierico enim figura istius mũdi est: in quã de paradiso hoc est hierusalem illa celesti eiectus adam: pro lapsione p̄uaricationis descendit: hoc est de vitalibus ad inferna demigrans. Cui nõ loci sed morũ mutatio: nature sue fecit exiliũ. Lõge enim mutatus ab illo adã q in offensa beatitudine fruebat̃. Ubi in secularia peccata defluxit: incidit in latrões. In quos incidisset: nisi his mandatis celestibus demum se fecisse obnoxium. Lcõ. ix.

Qui sunt isti latrones: nisi angeli noctis atq3 tenebrarum: q se nõnũq̃ transfigurant in angelos lucis: s3 p̄seuerare nõ possunt. Hi aũt dispoliãt q̃ accepimus indumenta grẽ sp̃ualis: sic vulnera inferre cõsueuerũt. Nã si intemerata q̃ sumpsimus indumẽta seruemus: plagas latronũ sentire nõ possum⁹. Caue ergo ne ante nuderis sicut adam ante nudatus est mãdati celestis custodia destitutus: 7 exut⁹ fidei vestimẽto: 7 sic letale vuln⁹ accepit: in quo oẽ genus occidisset humanũ: nisi samaritanus ille descendens vulnera eius acerba curasset. Nõ mediocris iste samaritanus q eũ quẽ sacerdos: quẽ leuita desperauerat: nõ ẽt ipse desperit. Non vocabulo secte despicias: quẽ verbi interpretatione mirat⁹ eris: Samaritani etenim vocabulo: custos significatur. Hoc habet interpretatio. Quis est custos: nisi ille de quo dictũ est: custodiẽs paruulos dñs. Ad bñ. añ. Magister qd faciendo vitam eternam possidebo: at ille dixit ad eum: in lege quid scriptum est: quomõ legis: diliges dñm deum tuum ex toto corde tuo all'a. Ad mag. añ. Hõ q̃dã descẽdebat ab hierl'm in hierico: 7 incidit in latrones: q̃ ẽt dispoliauerũt eũ 7 plagis ipositis abierũt semiuiuo relicto. Dñica. xiij. post penthe.

Orõ. Omnipotens sempiterne de⁹: da nobis fidei: spei: 7 charitatis augmẽtum: 7 vt mereamur assequi qđ promittis: fac nos amare qđ precipis. Per. d. Scdm lucam.

In illo tp̄e. Cũ iret iesus in hierusalem: transibat per mediã samariam 7 galileã. Et cũ ingrederet̃ quoddã castellũ: occurrerũt ei decem viri leprosi. Et reli. Home. s. augustini epi. Lcõ. vij. c. 17. c

De decem leprosis quos dñs ita mundauit cũ ait: ite ostẽdite vos sacerdotibus: queri põt: cur ad sacerdotes eos miserit: vt cũ irent mũdarẽtur. Nullũ enim corũ quibus corporalia hec beneficia p̄stitit: inuenit̃ misisse ad sacerdotes nisi leprosos. Nã 7 illum a lepra mũdauerat cui dixit. Uade ostende te sacerdoti: 7 offer pro te sacrificiũ qđ precepit moyses i testimoniũ illis. Querendũ est igit̃: qd ipsa lepra significet. Non enim sanati: sed mundati dicuntur q ea caruerũt. Coloris q ppe vitiũ est nõ valitudinis: aut integritatis sensuũ atq3 mẽbrorũ. Leprosi ergo nõ absurde intelligunt̃: q scientiam vere fidei nõ hñtes: varias doctrinas profitent̃ erroris. Nulla porro falsa doctrina est: que nõ aliqua vera itermisceat. Uera ergo falsis inordinate p̄mixta: in vna disputatione vel narratione hoĩs tanq̃ in vnius corporis colore apparẽtia: significãt leprã: tanq̃ veris falsisq3 colorum locis humana corpora variãtem atq3 maculantem. Lcõ. viij.

Sacerdotiũ vero iudeorũ nemo fere fideliũ dubitat figuram fuisse futuri sacerdotij regalis: qđ ẽ in ecclesia: quo cõsecrant̃ oẽs pertinentes ad corpus xp̄i summi 7 veri principis sacerdotũ. Nam nunc 7 oẽs vngunt̃: qđ tunc regibus tm̃ 7 sacerdotib⁹ fiebat. Et qđ ait

petrus ad xpianum populũ scribens: regale sacerdotiũ: vtrũqz populo illi nomẽ cõuenire declarauit: quo illa vnctio pertinebat. Cetera vtiqz vitia tanq̃ valitudinis: ⁊ quasi mẽbrorũ atqz aie sensuũ p seipsum iterius in ɔsciẽtia ⁊ intellectu sanat ⁊ corrigit. Doctrina vero vel ibuẽdi p sacra vel cathetiçãdi p sermonẽ sanantẽ atqz lectionẽ eccl'ie propriẽ cõtributa est. Lectio.ix.

Taqz ⁊ paulus voce dñi audita q̃d me psequeris: ⁊ ego sum iesus nazarenus quẽ tu psequeris: ad ananiaz tũ missus est: vt illo sacerdotio qd̃ in ecclesia constitutũ est sacramentũ doctrine fidei perciperet: ⁊ verus eius approbaretur color. Nõ q2 nõ põt per semet ipsum dñs oĩa facere. Nam quis alius hec fecit: et i eccl'ijs: Sz vt ⁊ ipsa societas cõgregatorũ fideliũ: approbãdo iuicem atqz coĩcãdo vere fidei doctrinã: in oĩbus q̃ dñr verbis vel signant sacramẽtis: tanq̃ vnã spẽm veri coloris obducat. Voce cõsona: ⁊ corde concordi: pro ipso corde nr̃o dñm deprecantẽ diximus. Cor mundũ crea in me deus: ⁊ spũm rectũ inoua i visceribus meis. Hinc pauca q̃ dñs dederit: in ei⁹ gr̃a ministrabimus vobis. Psalmus est penitentis amissam spem recupare cupiẽtis lapsu suo iacẽtis: ⁊ dñi manu surgere depcãtis: tãq̃ q fuerit idone⁹ ad vulnerandũ ⁊ nõ sit ad sanandum.

Ad bñ.añ. Cũ transiret iesus quoddam castellũ: occurrerunt ei decẽ viri leprosi: qui steterunt a longe ⁊ leuauerunt vocẽ dicentes: iesu preceptor miserere nr̃i. Ad mag. añ. Unus aũt ex illis vt vidit q' mundatus est: regressus est cum magna voce magnificãs deũ alla. Dñica.xiiij.post pent. Oro.

Ustodi dñe q̃s ecclesiã tuã ppitiatione ppetua: ⁊ que sine te labit humana mortalitas: tuis semp auxilijs ⁊ abstrahatur a noxijs: ⁊ ad salutaria dirigatur. Per. Scdm mattheu.

ca.6.c In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nemo põt duobus dñis seruire. Et re li. Home.s.ambro.epi. Lcõ.vij.

Olite solliciti esse aĩe vestre quid mãducetis: neqz corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est q̃ esca: ⁊ corpus plus q̃ vestimentum: Nihil enim moralius ad faciendam fidem: omnia credentibus a deo posse conferri: q̃z qd̃ aẽreus ille spiritus vitale collegiũ: anime corporisqz contubernio federatum: sine nostro labore perpetui nec salutaris vsus deficit alimenti: nisi cum venerit suprema dies moriendi. Cum igitur anima indumento corporis vestiatur: ⁊ vigóre anime corpus animetur: absurdũ est vt victus nobis copiam defuturaz deputemus: qui viuendi iugez substãtiaz consequimur. Considerate inquit volatilia celi. Magnum sane ⁊ apertũ qd̃ fide sumamus exemplum. Nam si volatilia celi quibus nullum exercitiũ cultionis: nullus de messium fecunditate prouentus est: indeficiente tamen prouidentia diuina largitur alimoniam. Verũ est causam inopie nostre auaritiam videri. Et enim illis idcirco sine labore pabuli vsus exuberat: qd̃ fructus sibi communem ad escam datos: speciali quodaz nesciunt vindicare dominatu. Nos cõmunia amisimus: dũ propria vindicamus. Nã nec propriũ qcq̃z est: vbi ppetuum est nihil: nec certa copia vbi icertus est euẽtus. Lectio.viij.

Ur enim diuitias tuas ẽstimes: cum tibi dominus etiam victũ cum ceteris animãtibus voluerit esse cõem: Aues celi speciale sibi nihil vendicant: ⁊ ideo pabulis idigẽre nesciũt. quia non nouerunt alijs inuidere. Considerate lilia quomodo crescunt. Et infra. Si autem fenum quod hodie est: ⁊ cras in clibanum mittitur: deus sic vestit. Bonus quidem sermo atqz moralis: qui ad fidem nos diuine misericordie conferende: vel iuxta litteram: q̃ ad staturam corporis nostri nihil: vel spiritualiter: quia supra mensuram stature nostre fidei sine dei fauore nil valeamus adiũgere: comparatione nos

flore et feni: sermo dominicus prono/
cauit. Quid enim tam morale ad psua/
sionem q̄ cu3 videas q etiam que sunt
irrationabilia sic dei ꝓspicientia vestiā
tur: vt nullo bo⁊ vel ad grām egeant:
vel ornatum. Multo magis credas rō
nabilē hoīem: si oēm sui vsum deo col/
locet: nec studio nutandi violet fidem:
nūq̄ egere posse: eo q iure presumpse
rit de fauore diuino. Lectio.ix.

Sed tñ vt ēt altius ista pādamus:
q: non ociosu3 videt̄ q flos vel hoī cō
fertur: vel certe plus pene q̄ hoībus i
salomone p̄fertur: q tm̄ meruit vt vel
in spē3 templū deo cōderet: vel in my/
sterio xp̄i ecclesiā figuraret. Nō alienu3
vr̄ vt p̄claritate coloris angelo⁊ celesti
um gloriā putemus exp̄ssam: qui vere
mūdi istius flores sunt: q eo⁊ū clarita/
tibus mūdus ornat̄: et bonū odorē sci
ficationis aspirāt: quo⁊ū presidio fulti
possumus dicere. Bonus odor xp̄i su
mus deo: in his q salui fiunt. Qui nulla
sollicitudine p̄pediti: nullo vsu laboris
exercitati diuine in se liberalitatis grā3
et celestis seruāt dona nature. Unde bñ
et hic vestitus glīa sua salomon: et alibi
cooptus ostendit̄: q: infirmitate natu
re corpee veluti virtute quadā mētis:
ad optā operū glīa3 vestiebat. Ad bñ.
añ. Nolite soliciti eē dicētes: q̄d māducabi/
mus aut q̄d bibemus: scit eni pater vester q̄d
vobis necesse sit all'a. Ad mag. añ. Queri/
te primū regnū dei et iustitia3 eius: et hec oīa
adijcient̄ vobis all'a. Dñi.xv. post pēthe.

Ecclesiā tuā dñe miseratio Orō.
ꝯtinuata mūdet et muniat et q: si
ne te nō pōt salua ꝯsistere: tuo semper
munere gubernet̄. Per. Scdm luca.

c.7.b In illo tpe: Ibat iesus in ciuitate3
que vocat̄ naim: et ibant cum eo
discipuli eius et turba copiosa. Et reli.

Home. s. augustini epi. Lcō. vij.

De iuuene illo resuscitato gauisa
est mater vidua. De hoībus quotidie i
spiritu resuscitatis: gaudet mr̄ ecclesia
Ille qdē mortuus erat corpore: illi aūt
mēte. Illius mors visibilis: visibiliter
plāgebatur: illo⁊ū mors inuisibilis: ali
bi nec q̄rebatur: nec videbatur. Quesi
uit ille qui nouerat mortuos. Ille solus
nouerat mortuos: q poterat facere vi
uos. Nisi enim ad mortuos suscitādos
venisset: apostolus nō diceret. Surge
q dormis: et exurge a mortuis: et illu/
minabit te xp̄s. Dormientē audis cū di
cit: surge qui dormis. Sed mortuū in/
tellige cum audis: et exurge a mortuis.
Dicti sunt sepe dormientes morientes
visibiliter: et plane oēs ei qui pōt exci/
tare dormiunt. Mortuus eni tibi mor
tuus est qui quantūlibet expulses: quā
tūlibet lanies: quātumlibet vellices nō
expergiscitur. Xp̄o aūt ille dormiebat
cui dictum est surge: et continuo surre/
xit. Nemo tam facile excitat in lecto: q̄
facile christus in sepulchro. Lcō. viij.

Tres enim mortuos inuenimus
a dño resuscitatos visibiliter mi
lia inuisibiliter. Quot aūt mortuos vi/
sibiliter suscitauerit: quis nouit? Non
enim oīa scripta sunt que fecit. Ioānes
hoc dicit. Multa et alia signa fecit Ie/
sus: que si scripta essent: arbitror totu3
mundū non posse libros capere. Mul
ti sūt ergo alibi suscitati sine dubio for/
tasse: sed non frustra tres cōmemorati
Dñs enim noster iesus xp̄s ea que facie
bat corporaliter: etia3 spiritualiter vo
lebat intelligi. Neq3 enim tantu3 mira
cula faciebat: sed vt illa q̄ faciebat mi/
ra essent videntibus: vera essent intelli
gentibus. Quemadmodum qui videt
litteras in codice optime scripto: et nō
nouit legere. Laudat quidem antiqua
rij manum admirans apicum pulchri
tudinem: sed quid sibi velint: quid indi
cēt: illi apices nescit. Et est oculis lau/
dator mente non cognitor. Lcō. ix.

Alius autem et laudat artificium:
et capit intellectum. Ille vtrq3 nō
solum videre qō commune est omni/
bus potest sed etiam legere: quod qui
non didicit non potest. Itaq3 qui vide
runt christi miracula et non intellexe/
runt quid sibi vellent: et quid intelligē/
tibus

tib⁹ quodammõ innuerent: mirati sunt
tm̃ q̃ facta sunt. Alij vero ⁊ facta mira
ti: ⁊ ĩtellectũ assecuti. Tales nos ĩ scho
la xp̃i eẽ debemus. Qui eñi dicit xp̃z ꝓ
pterea tm̃ fecisse miracula: vt nõ essent
nisi miracula: põt illuz dicere ẽt nescire
ꝙ nõ esset tp̃s pomoꝝ: qñ ficus q̃siuit ĩ
arbore. Nõ eniz erat illius pomi tp̃s: si
cut euangelista testat᷑: ⁊ tñ esuriẽs po
ma q̃rebat in arbore: xp̃s nesciebat: qđ
rusticus sciebat? Qđ nouerat arboris
cultor: ñ nouerat arboris creator? Cur
ergo esuriẽs poma q̃siuit in arbore: si
gnificauit se aliqđ esurire ⁊ aliqđ aliud
q̃rere. Et arborẽ illaz sine fructu folijs
plenam reppit: ⁊ maledicitur ⁊ aruit.
Quid arbor fecerat: fructũ nõ afferen
do? Que culpa arboris ĩfecũditas? Sꝫ
sunt q fructũ volũtate dare pñt. Illoꝝ
ẽ culpa sterilitas: quoꝝ fecũditas ẽ vo
lũtas. Erãt ergo iudei hñtes verba le
gis ⁊ facta non hñtes. Pleni folijs: ⁊
fructus nõ ferentes. Hoc dixi vt ꝑsua
derẽ dñm iesum xp̃m ideo fecisse mira
cula: vt aliqđ illis miraculis significa
ret. Ut excepto eo ꝙ mira ⁊ magna ⁊
diuina erãt: aliqđ inde ẽt disceremus.
Ad bñ. añ. Ibat iesus ĩ ciuitatẽ que vocat᷑
naim: ⁊ ecce defunctus efferebat᷑ filius vni
cus m̃ris sue. Ad mag. añ. Propheta ma
gnus surrexit in nobis: ⁊ q2 deus visitauit ple
bẽ suã. Dñica. xvi. post pentheco. Oro.
Tua nos q̃s dñe gr̃a: semp ꝑueni
at ⁊ sequat᷑: ac bonis opib⁹ ĩgi
ter ꝑstet esse intẽtos. p. Scđm lucam.
c. 14. a In illo tpe. Cũ ĩtraret iesus in do
mũ cuiusdã principis phariseoꝝ
sabbato mãducar᷑ panẽ: ⁊ ipsi obserua
bãt eũ. Et ecce hõ qdã hydropic⁹ erat
añ illũ. Et rel. Home. s. ambr. epi. L. vij
Curat᷑ hydropic⁹: ĩ quo flux⁹ car
nis exuberans aĩe grauabat offi
cia: spũs ꝫ extinguebat ardorez. Deinde
docet᷑ humilitas: dũ in illo cõuiuio nu
ptiali: appetentia loci supioris arcet᷑.
Clementer tñ: vt ꝑsuasionis humilitas:
aspitatẽ coertionis excluderet: rõ pro
ficeret ad ꝑsuasiõis affectũ: ⁊ correctio
emẽdaret affectũ. Huic q̃si primo limi
ne: humanitas copulat᷑. Que ita dñice
snie diffinitione distinguit᷑: si ĩ paupes
⁊ debiles ꝯferat᷑. Nã hospitalẽ esse re
muneraturis: affectus auaritie ẽ. Po
stremo q̃si emerite militie viro ꝯtenen
daꝝ stipẽdiũ ꝑscribitur facultatũ ꝙ ne
qꝫ ille q studijs intẽtus ĩferiorib⁹: pos
sessiones sibi terrenas coemit regnũ ce
loꝝ possit adipisci: cũ dñs dicat. Uende
oĩa tua: ⁊ seq̃re me. Impio qppe sitire
ẽ hui⁹ mũdi bona cõcupiscere. Uñ ⁊ re
dẽptor intra pharisei domũ: hydropi
cũ curat: ⁊ cũ contra auaritiaz disputa
ret: scriptũ est. Audiebant aũt hec oĩa
pharisei q erãt auari: ⁊ deridebãt illũ.
Quid ergo ẽ ꝙ intra pharisei domum
hydropic⁹ curat᷑: nisi ꝙ ꝑ alterius egri
tudinẽ corporis in altero exprimit᷑ egri
tudo cordis? Hydropic⁹ qppe quo am
plius biberit: ãpli⁹ sitit: q2 ⁊ oĩs auar⁹
ex potu siti m̃tiplicat q cũ ea q̃ appetit
adept⁹ fuerit: ad appetẽda alia ampli⁹
anhelat. Qui eñi adipiscẽdo pl⁹ appe
tit: huic sitis ex potu crescit. Lcõ. viij.
Sequit᷑. Abscõdita est in terra pe
dica eius: ⁊ decipula eius sup se
mitã. In terra pedica abscõdit᷑: cũ cul
pa sub terrenis cõmodis occultat᷑. Ini
mic⁹ qppe ĩsidiãs ostẽdit humane mẽ
ti in terreno lucro qđ appetat: ⁊ occul
tat pcĩ laqueũ: vt eius aĩum stringat: q̃
tenus videat qđ est qđ ꝯcupiscere va
leat: ⁊ tñ nequaq̃ videat ĩ quo culpe la
queo pedẽ ponat. Decipula vero a de
cipiẽdo vocata ẽ. Et tũc ab antiquo ho
ste sup semitã decipula ponit᷑: qñ in ac
tiõe hui⁹ mũdi quã mẽs appetit: pcĩ la
que⁹ parat᷑. Quo nõ vĩ decipula poni
tur: vt dũ esca ostẽdit᷑ nequaq̃ ipa a trã
seũte videat᷑. Quasi esca qdẽ in laqueo
est lucrũ cũ culpa: ⁊ hui⁹ mũdi prospe
ritas cum iniquitate. Lectio. ix.
Cum itaqꝫ ꝯcupiscẽtie lucꝝ appe
tit᷑ q̃si pedẽ mẽtis apꝑhẽdit decipula:
q̃ nõ videt᷑. Sepe ergo ꝓponunt᷑ ĩ aĩo
cuz culpa honor ⁊ diuitie: salus ⁊ vita
tpalis q̃ mens infirma dũ quasi escã vi

det et decipulã non videt: p escã quã videns appetit: in culpa cõstringit: que nõ videtur. Qui deũ timetis non dubito quod verbũ eius in timore audiatis: sed cũ hilaritate faciatis: vt qđ promisit mõ speretis. Dñm modo audiuimus: pcipienté nobis xpm iesum filiũ dei. Precepit nobis veritas: q̃ nõ fallit. Audiuimus: timeamus: caueamus. Quid ergo pcepit? Dico igt vobis abstinere ab oi auaritia. Quid é ab oi? Quare addidit ab oi? Potuit ét et sic dicere. Caue te ab auaritia. Pertinuit ad eũ vt diceret ab oi: et diceret cauete ab oi auaritia. Quare hoc dixerit velut occasio ipsa vñ nat⁹ est sermo apparet in scõ euãgelio. Interpellauit eiꝫ eũ qdã ɔtra fratré suum: q totũ pr̃imonium abstulerat: et fri suo pté suã nõ reddebat. Ad bñ. añ. Dũ intraret iesus i domũ cuiusdã principis phariseoꝝ sabbato mãducare panẽ: et ecce hõ q̃dã hydropic⁹ erat añ illũ: ipse vero apphẽsum sanauit eũ ac dimisit. Ad mag. an. Cũ vocat⁹ fueris ad nuptias recũbe i nouissimo loco: vt dicat tibi q̃ te inuitauit amice ascẽde supius: et erit tibi glĩa coram simul discũbẽtib⁹ all'a. Dñica.xviij.post pent. Orõ. Da q̃s dñe pp̃lo tuo dyabolica vitare ɔtagia: et te solũ deũ pura mẽte sectari. Per. Scdm mattheum.

c.22.b In illo tpe. Accesserunt ad iesum pharisei: et interrogauit eũ vnus ex eis legis doctor: tentans eum: Et reli. Home. sci ioan. osauri. L. viij. Conuenerũt vt multitudine vincerent: qué rõne supare nõ poterãt. A veritate nudos se eẽ professi sunt: q multitudie se armauerũt. Dicebãt eiꝫ apđ se vn⁹ loquat pro oib⁹: et oés loquamur p vnũ: vt si qdé vicerit oés videamur vicisse: si aũt vict⁹ fuerit: vel sol⁹ videatur ɔfusus. O pharisei: q oĩa pp hoies cogitatis et facitis. Primũ qdé venientes cũ vno: vincédi estis p vnũ. Tñ ponite q2 vno victo hoie: nõ itelligũt vocé oés victos. Nũqd cõsciétie vr̃e non sentiũt se esse cõfusas: Leuis eni é cõsolatio: q in se ipso cõfusus est: qđ ab aliis ignorat. Interrogauit iesum vnus ex phariseis legis doctor tẽtãs eũ. Magister qđ é mãdatũ magnũ i lege? Magistrũ vocat: cui⁹ nõ vult esse discipulus. Simplissim⁹ iterrogator: et malignissimus isidiator: de magno mãdato iterrogat: q nec minimũ obseruat. Ille eni dꝫ iterrogare de maiore iustitia: q iam minoré cõpleuit. Dñs ãt sic ei rñdit: vt interrogatõis eius fictã cõsciẽtiã: statim prio rñso pcuteret dicés. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo: id est ñ sicut tu: q deuotioné ostẽdis in ore: et fraudé meditaris in corde. Lectio. viij.

Magnũ aũt et minimũ mãdatũ dicimus: quãtũ ad dignitaté mãdatoꝝ: nõ quãtũ ad vtilitaté. Aliogn vtilitas oĩum mãdatoꝝ vna est: et oĩa mandata q̃si vnũ videnẽ esse mãdatũ. Qr ita sibi coherẽt: vt alteꝝ sine altero esse non possit. Ut puta si interroget te aliqs in edificatiõe domoꝝ: q̃ pars est melior? Dices fundamẽtũ. Sed quẽadmodũ edificatio nõ põt esse nisi fuerit fundamentũ: ita nec fundamẽtuꝫ esse põt nisi edificatio fuerit subsecuta: nec dicitur fundamẽtũ nisi fuerit edificatio: cuius fundamentũ dicat. Ergo fundamẽtũ digni⁹ in edificatiõe est: nõ vtili⁹. Sic et caput digni⁹ é quam mẽbra: tñ nec mẽbra sine capite: nec caput sine mẽbris. Sic et digniores sunt sacerdotes quam pp̃ls: ñ tñ vtiliores: q2 nec pp̃ls sine sacerdotibus: nec sacerdotes sine pp̃lo esse pñt. Ita et digni⁹ est hoc mãdatũ: diliges dñm deũ tuuꝫ ex toto corde tuo: quam illud non occides: nõ concupisces: tñ vtilitas vna est. Nam q diligit deum: ille nõ occidit aut nõ cõcupiscit: qui autẽ occidit aut cõcupiscit: non diligit dñm deum suum. Esse aũt minora mãdata dñs manifestat dicés: Si quis vnum ex minimis istis mandatis soluerit et docuerit sic hoies: minimus vocabitur in regno celorum. Diliges inquit non timeas: quia diligere maius est quam timere. Inchoatio eni culture dei habet timorem: perfectio au- L.ix.

tem

dilectionez: dicēte ioāne. Perfecta dilectio foras mittit timorē. Donec enim hō timet deū: nō eū diligit. Cū aūt diligere ceperit: iānō eū tm̄modo timet: sed etiā amplius diligit. Timere enim seruoꝝ est: diligere aūt filioꝝ. Timor sub necessitate est: dilectio in libertate. Qui in timore seruit deo penā qdē audit: mercedē aūt iustitie nō hꝫ: q2 inuit⁹ fecit bonū pp timorē. Nō vult ergo deus vt timeat ab oibus quasi dn̄s: sꝫ vt diligat pr̄ q adoptiōis spm̄ donauit oib⁹. Nā si ꝯsideramus ab initio creati hoīs cām: itelligim⁹ q2 de⁹ magis se voluit prēm eē hoium q̄ dn̄m. Nō eni dixit tm̄mō faciā: sꝫ faciamus hoiem ad ymaginē ꝛ similitudinē nr̄am. Similare aūt filijs ꝯuenit ad p̄res suos: nō ēt seruis ad dn̄os suos. Ad bn̄ añ. Magister qd̄ est mādatū magnū i lege: ait illi iesus diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo: all'a. Ad mag. añ. Quid vobis vr̄ de xp̄o: cuius filius est: dicunt ei oēs: dauid: dicit eis iesus: q̄o dauid in spū vocat eum dn̄m dicens: dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis. Dnica xviij. post penthecostē. Oratio.

Dirigat corda nr̄a q̄s dn̄e tue miseratiōis opatio: q2 tibi sine te placere nō possumus. Per. Scd̄m mattheū.

c.9.a. In illo tpe. Ascendēs iesus in nauiculā: transfretauit: ꝛ venit in ciuitatē suā. Et reli. Home. s. ioā. os auri.

Christū in humanis acti- L. vij. bus diuina gessisse mysteria: ꝛ in rebus visibilib⁹ inuisibilia exercuisse negocia: lcō hodierna mōstrauit. Ascendit ingt in nauiculā ꝛ trāsfretauit: ꝛ venit in ciuitatē suā. Nōne ipse est q fugatis fluctus maris ꝓfunda nudauit: vt israelitic⁹ ppl's iter stupētes vndas sicco vestigio velut mōtiū ꝯcaua trāsiret. Nōne hic est q petri pedibus marinos vertices inclinauit: vt iter liqdū humanis gressib⁹ solidū pberet obsequꝫ. Et qd est qd̄ ipse sibi sic maris ꝯnegat seruitutē: vt breuissimi laci trāsitum: sub mercede nautica trāsfretaret. Ascēdit ingt in nauiculā ꝛ transfretauit. Et qd mirum fratres: xp̄s venit suscipere infirmitates nr̄as: ꝛ sua nobis ꝯferre remedia sanitatis: q2 medic⁹ q nō infert sanitatē curare nescit. Et q no fuerit cū infirmo infirmatus: īfirmo nō pōt cōferre sanitatez. Christus ergo si in suis māsisset virtutib⁹: cōe cū hoibus nihil hēret. Et si nō iplesset carnis ordinem carnis in illo esset ociosa susceptio. Sustinuit ergo has necessitates: vt hō verus humanis necessitatib⁹ probaret.

Ascēdit in nauiculā xp̄s L. viij. ecclesie nauē seculi fluctus semp mitigaturus ascēdit: vt credētes in se ad celestem patriā trāquilla nauigatione perducat: ꝛ municipes ciuitatis sue faciat: quos humanitatis sue fecit esse cōsortes. Nō ergo naui xp̄s indiget sꝫ nauis indiget xp̄o: q2 sine celesti gubernatore nauis ecclesie p mundanum pelagus ꝛ per talia ꝛ tāta discrimina ad celestē portum non valet ꝑuenire. Hec diximus fratres quātum ad intelligentiam sp̄ualez: vez ipsius hystorie ordinem ꝓsequamur. Ascendit ingt in nauiculā: ꝛ transfretauit ꝛ venit in ciuitatem suā. Creator oium deus posteaq̄ se pp nos nr̄a angustauit in carne: cepit habere humanā patriam: cepit ciuitatis iudaice esse ciuis: parentes hēre cepit: parentū oium ipse parens: vt inuitaret amor: attraheret charitas: vinceret affectio: suaderet humanitas: quos figurat dominatio: metus dispserat: ꝛ fecerat ius prātis exteriores. Lcō. ix.

Uenit in ciuitatē suā: ꝛ obtulerūt ei palyticū iacentem in lecto. Et videns ingt iesus fidez illoꝝ: dixit palytico. Cōfide fili dimittunt tibi pcā tua Audiuit veniā: ꝛ tacet palyticus. Nec vllaz r̄ndit grām: q2 plus corpis q̄ aie tendebat ad curā: ꝛ tpales erunnas resoluta corpis compage sic deflebat: vt eternas penas resolutionis aie nō defleret: gratiorem sibi p̄ntem vitaz iudicās: q̄ futurā. Merito xp̄s offerentiū fidem respicit: ꝛ vecordiā respicit sic iacentis: vt fidei aliene suffragio: paraly

tici aia ante curaretur: q̃ corp⁹. Respi ciés inqt fidé illoꝝ. Cernitis i hoc loco frés deũ nõ q̃rere: isipientiũ hoiũ vo lũtates: ñ expectare ignorãtiũ fidé: nec ifirmi stulta ðsideria pscrutari: sed ob alteri⁹ fidé subuenire. Ad bñ. añ. Dixit dñs palytico: ꝯfide fili remittunt̃ tibi pcã tua Ad mag. añ Tulit ergo palytic⁹ lectũ suũ i quo iacebat magnificãs deũ: ⁊ oĩs plebs vt vidit dedit laudẽ deo. Dñica. xix. post pẽ.

Omñps ⁊ misericors. the. Orõ. Deus: vniuersa nobis aduersan tia propitiatus exclude: vt méte ⁊ cor pore piter expediti: q̃ tua sunt libis mẽ tibus exeq̃mur. Per. Scd̃z mattheũ.

C. 12. a In illo tpe: Loq̃batur iesus prin cibus sacerdotũ parabolã hãc. Simile factũ est regnũ celoꝝ hoi regi: q fecit nuptias filio suo. Et reli. Home. sancti gregorij pape. Lcõ. vij.

Textum lectionis euãgelice frés charissimi: volo si possum sub breuita te trãscurrere: vt in fine eius valeaz ad loquendũ largi⁹ vacare. Sed q̃rendũ prius est: an hec apud mattheũ ipsa sit lectio: q̃ apud lucã sub appellatione ce ne describit̃. Et quidem sunt nõnulla que sibi dissona eẽ videant̃: qꝛ hic prã diũ: illic cena memoratur. Hic q ad nu ptias nõ dignis vestib⁹ intrauit repul sus est: illic nullus itrasse dicit̃: q repul sus eẽ phibeat̃. Qua ex re recte colligi tur q̃ ⁊ hic p nuptias psñs eccl'ia: ⁊ illic p cenã eternũ ⁊ vltimũ ꝯuiuiũ designa tur: qꝛ ⁊ hãc nõnulli exituri itrãt: ⁊ ad illud q̃sq̃s semel itrauerit vlterius non exibit. At si qs forte cõtẽdat hãc eãdez esse lectionez ego melius puto salua fi de: alieno intellectui cedere: q̃ ꝯtentio nibus deseruire. Qm̃ ⁊ itelligi ꝯgrue forsitam põt: qꝛ de proiecto eo q cũ nu ptiali veste nõ venerat: qđ lucas tacuit matthe⁹ dixit. Qđ vo p illũ cena: p hũc autem prãdiuz dicit̃: neq̃q̃ vel hoc nostre intelligentie obsistit: qꝛ cum ad horam nonam apud antiquos quotti die prandium fieret: ipsum quoq3 prã dium cena vocabatur. Lectio octaua.

Sepe aũt iaz dixisse me memini q̃ plerũq3 in scõ euãgelio regnũ ce lorum presens ecclesia noiat̃. Congre gatio qppe iustoꝝ: regnuz celoꝝ dicit̃ Qꝛ etiã p ꝑphetã dñs dicit. Celũ mihi sedes est. Et salomõ dicit. Aia iusti: se des est sapiẽtie. Paulus ẽt dicit. Xp̃m dei virtutez ⁊ dei sapiẽtiã aliqñ collige re debem⁹: qꝛ si de⁹ est sapientia: aia ãt iusti sedes sapientie: dũ celum dicit̃ se des dei: celum ergo est aia iusti. Hinc p psalmistã de scis p̃dicatorib⁹ dicit̃. Ce li enarrãt glĩaz dei. Regnũ ergo celoꝝ est ecclesia iustoꝝ: qꝛ duz eoꝝ corda in terra nil ambiunt: p hoc q̃ ad supna su spirãt: iã i eis dñs q̃si celestib⁹ regnat. Dicat̃ ergo. Sĩle ẽ regnũ celoꝝ hoi re gi q fecit nuptias filio suo. Iã intelligit charitas vr̃a: qs est rex regis filij pr̄. Il le nimirũ cui psalmista ait. De⁹ iudiciũ tuũ regi da: ⁊ iustitiã tuam filio regis.

Qui fecit nuptias filio suo. L. ix. Tunc enim deus pater: deo filio suo nuptias fecit: qñ hunc in vtero vir ginis humane nature cõiunxit: qñ deũ ante secula fieri voluit hoiem in fine se culorum. Sz qꝛ ex duabus psonis fieri solet ista cõiunctio: absit hoc ab intelle ctibus nostris: vt psonaz dei ⁊ hois re demptoris nr̄i iesu xp̃i: ex duabus pso nis credamus vnitam. Ex duabus qp pe atq3 in duabus hunc naturis exite re dicimus: sed ex duabus psonis ꝯpo situm credi: vt nefas vitamus: Aptius igitur atq3 securius dici põt: qꝛ in hoc pr̄ regi filio nuptias fecit: qñ ei p incar nationis mysteriũ sanctã eccl'iam socia uit. Uterus aũt genitricis virginis: hu ius spõsi thalamus fuit. Unde psalmi sta dicit. In sole posuit tabernaculũ su um: ⁊ ipse tanq̃ sponsus procedens ð thalamo suo. Tanq̃ sponsus qppe de thalamo suo ꝓcessit: qꝛ ad ꝯiũgendã si bi ecclesiã incarnatus deus de incorru pto vtero virginis exiuit. Ad bñ. aña. Dicite inuitatis: ecce prandiũ meũ paraui: ve nite ad nuptias all'a. Ad mag. añ. Intrauit ãt rex vt videret discũbẽtes: ⁊ vidit ibi homi nem non

nem non vestitū veste nuptiali 7 ait illi: amice
quō huc intrasti: non hñs vestem nuptialem.

Dñica.xx. post penthecō. Orō.
Largire q̄s dñe fidelibus tuis: in
dulgentiā placatus 7 pacē: vt pariter
ab oībus mundētur offensis: 7 secura
tibi mēte deseruiāt. Per. Scdʒ ioānē.
In illo tpe. Erat quidam regulus
cuius filius infirmabat capħar
naū. Et reli. Home. s. grego. pa. L. vij.
Lectio sancti euāgelij quā modo
fratres audistis expositione non
indiget: sed ne hāc tacite preterijsse vi
deamur exhortando potius q̄ exponē
do. in ea aliqd loquamur. Hoc aūt vo
bis solūmodo de expositiōe video esse
regrendū: cur is q ad salutē petēdā ve
nerat audiuit: nisi signa 7 prodigia vi
deritis nō creditis. Qui enim salutē q̄
rebat filio: proculdubio credebat. Ne
qʒ enim ab eo q̄reret salutē: quē nō cre
deret saluatorē. Quar ergo ei dicit: ni
si signa 7 prodigia videritis nō credi
tis: q ante credidit q̄ʒ signum viderēt.
Sʒ memētote qō petijt: 7 apte cogno
scetis: qr ī fide dubitauit. Poposcit nā
qʒ vt descēderet: 7 sanaret filiū ei9. Cor
palē ergo pñtiaʒ dñi q̄rebat: q p spūm
nusq̄ʒ deerat. Minus itaqʒ ī illo credi
dit quē nō putauit salutē posse dare ni
si pñs esset 7 corpore. Si eni pfecte cre
didisset: pculdubio sciret: qr nō eēt lo
c9: vbi nō eēt dñs. Ex magna ḡ parte
diffusus ē: q virtutis honorē nō dedit
maiestati: sʒ pñtie corpali. L. viij
Et salutē itaqʒ filio petijt: 7 tñ ī fi
de dubitauit: qr eū ad queʒ venerat 7
potētē ad curādū credidit: 7 tñ morē
ti filio esse abñtē putauit. Sed dñs q ro
gat vt vadat: qr nō desit vbi inuitat idi
cat: solo iussu salutē reddidit: q volūta
te oīa creauit. Qua in re nobis solerter
itnēdū est: q sicut euāgelista alio testā
te didicim9: centurio ad dñm venit di
cēs. Dñe puer me9 iacet in domo paly
ticus: 7 male torq̄t. Cui a iesu ptin9 rñ
det. Ego veniā 7 curabo eū. Quid ē q
regul9 rogat vt ad ei9 filiū veniat: 7 tñ
ire corpaliter recusat: ad seruū vo cētu
rionis nō inuitatus: 7 tñ ire se corpali
ter pollicet. Reguli filio p corporaleʒ
pñtiam nō dignatur ad esse: centurio
nis seruo non dedignatur occurrere.
Quid est hoc nisi q sr̄pbia nr̄a retundi
tur: q in hoībus nō naturā qua ad yma
ginē dei facti sunt: sʒ honores 7 diuiti
as veneramur. Cūqʒ pensam9 q̄ circa
eos sunt: negligimus pensare qō sunt.
Redēptor vero noster vt L. ix.
ostēderet qr que alta sunt homi
num: scīs dspiciēda sunt: 7 q̄ despecta
sūt hoīʒ despiciēda nō sunt ad filiū re
guli ire parat9 fuit. Increpata est ergo
supbia nr̄a: que nescit pensare hoīes p
pter hoīes: Sola vt diximus q̄ circun
stant hoībus pensat: naturā vero aspi
cit: honoreʒ dei in hoībus nō agnoscit
Ecce ire nō vult filius dei ad filiū regu
li: 7 tñ ire paratus est ad saluteʒ serui.
Certe si nos cuiuspiaʒ seruus rogaret
vt ad eum ire deberem9: protinus no
bis nostra supbia in cogitatione tacita
rñderet dicens. Nō eas: qr temetipsuʒ
degeneras. Honor tu9 despicit: locus
vilescit. Ecce de celo venit q seruo oc
currere in terra nō despicit: 7 nos hu
miliari in terra ꝯtemnimus: q de terra
sumus. Quid vero apud deū vilius: qd
esse despectius pōt: q seruare honorē
apud hoīes: 7 interni testis oculos nō
timere. Vñ 7 in sacro euāgelio ad pha
riseos ipse dñs dicit. Vos estis qui iu
stificatis vos corā hoībus: de9 aūt no
uit corda vestra: qr qō hoībus altū est:
abominabile est apud deū. Ad bñ. añ.
Erat quidam regulus cuius filius infirmaba
tur capharnaum: hic cum audisset q iesus ve
niret in galileam: rogabat eū vt sanaret filiū
eius. Ad mag. añ. Cognouit aūt pater: qr
illa hora erat in qua dixit iesus: filius tuus vi
uit: 7 credidit ipse 7 domus eius tota. Dñi
ca. xxi. post penthecostē. Oratio.
Familiam tuam quesumus dñe
continua pietate custodi: vt a cunctis
aduersitatibus te protegente sit libe
ra: 7 in bonis actibus tuo nomini sit

denota. Per. d. Secundum mattheũ.

In illo tẽpe. Dixit iesus discipulis suis parabolã hãc. Simile est regnũ celorum hoi regi: qui voluit rationem ponere cũ seruis suis. Et reli. Home. sancti augustini episcopi. Lcõ. vij.

Narrauit dñs similitudinẽ valde terribilem: q2 simile est regnũ celor2 hoi patrifamilias: qui posuit rationẽ cũ seruis suis: in qbus inuenit debitorem decẽ miliũ talẽtor2: 7 cum iussisset vt oĩa que hẽbat: 7 oĩs eius familia 7 ipse venderetur: 7 debitũ solueret aduolut9 genibus dñi sui rogabat eũ dilationẽ: 7 meruit remissionẽ. Misertus est enim dñs eius: sicut audiuimus 7 oẽ debitũ dimisit illi. At ille debito liber: sed iniqtatis seruus: postq̃ egressus est a facie dñi sui inuenit etiã ipse debitorẽ suũ qui dẽbat nõ decẽ milia talẽtor2: quantũ ipsius debitũ fuit: sed centũ denarios: cepit suffocare eũ trahere 7 dicere: redde qd debes. At ille rogabat ɔ̃suũ sic ipe rogauerat dñz: S3 nõ talẽ ipe iuenit ɔ̃suũ qualẽ ille dñm. Non solũ illi remittere dbitũ noluit: s3 nec dilationẽ dedit. cõ totũ rapiebat ad solõnẽ: iã debito dñico liber. Lcõ. viij.

Displicuit cõseruis: renunciauerunt dño suo qd actum esset. Et dñs fecit ad esse seruũ: 7 dixit ei. Serue nequã cũ mihi tanta deberes: misertus tui oẽ debitũ dimisit tibi. Nõne ergo oportebat 7 te misereri cõserui tui: sicut ego tui misertus su3? Et iussit oĩa q̃ illi dimiserat exigi: ergo hãc similitudinẽ ad vestrã instructionẽ proposuit: 7 admonẽdo perire nos noluit. Sic inquit 7 vobis faciet pr̃ vester celestis: si nõ remiseritis vnusqsq3 vestrũ fratribus vestris ex corde vestro. Ecce fratres res in aperto est. Admonitio vtilis 7 valde salubris obediẽtia debet: vt qd iustũ est impleat. Quia hõ 7 debitor est dei: 7 debitorẽ h3 fratrẽ suũ. Quis est enim q non sit debitor dei: nisi in quo nullũ põt inueniri peccatũ: Quis est aũt q non hẽat debitorẽ fratrem: nisi in quẽ nemo peccauit? Putasne qsq̃ in genere humano reperiri põt: q non 7 ipse aliquo peccato obstrictus sit fratri suo? Debitor est ergo oĩs homo: habens tñ 7 ipse debitorem. Ideo deus iustus constituit tibi regulã in debitore tuo: qd faciet 7 ipse cũ suo. Lcõ. ix.

Duo sunt opera mi̇ſicordie: que nos liberãt: que breuiter ipse dominus posuit in euãgelio. Dimitte 7 dimittet vobis. Date 7 dabitur vobis. Dimitte 7 dimittet vobis: ad ignoscẽdum pertinet. Date 7 dabitur vobis: ad p̃stãdũ beneficiũ ptinet. Qd ait de ignoscẽdo: 7 tu vis tibi ignosci qd peccas: 7 habes aliũ cui tu possis ignoscere? Rursum qd ptinet ad tribuẽdũ: bñficium petit mẽdicus: 7 tu es dei mẽdicus. Oẽs enim qñ oramus: mẽdici dei sumus: ante ianuam magni patrisfamilias stamus: imo etiam prosternimur: supplices igemiscimus: aliqd volẽtes accipere: 7 ipsum aliqd ipse deus est. Quid petit a te mẽdicus? Panẽ: 7 tu qd petis a deo nisi xp̃3? qui dicit. Ego sum panis viuus: q de celo descendi. Ignosci vobis vultis: ignoscite. Remittite: 7 remittetur vobis. Accipere vultis. Date: 7 dabit vobis. Sed quid in hac apta p̃ceptione monere possit: audite. In remissione vbi venia petit: ab ignoscẽte debet. Hoc põt monere: qd 7 petrũ mouit. Quotiẽs debeo inquit ignoscere? Sufficit vsq3 septies? Non sufficit ait dñs. Nõ dico vsq3 septies: s3 vsq3 septuagies septies. Ad bñ. añ. Dixit ãt dñs seruo: redde qd debes: pcidẽs aũt seruus ille rogabat eum dicens: pacientiã habe in me 7 omnia reddã tibi. Ad mag. añ. Serue neq3 omne debitum dimisi tibi qm rogasti me: nõne ergo oportuit 7 te misereri cõserui tui: sicut 7 ego tui misertus su3 alleluia.

Dñica. xxiij. post penthec. Orõ.

Deus refugiũ nostrum 7 virtus adesto piis ecclesie tue p̃cib9 auctor ipse pietatis 7 presta: vt qd fideliter petimus: efficaciter consequamur. Per dominum. Secundum mattheum.

In illo

In illo tempore. Abeuntes pharisei consilium inierant vt caperent iesum in sermone. Et reliqua. Home. sancti ioannis chrisostomi. Lcō. vij.

Omnis malitia cōfundit aliquotiens ratione veritatis: corrigit aūt nūq̄: maxime eoꝝ q proposito malo ꝛ nō ignorātia peccāt. Ecce enim sacerdotes postq̄ terrere dn̄m non potuerūt dicētes: in qua ptāte hec facis. Postq̄ʒ parabolaꝝ ratione cōstricti: suo iudicio ipsi se reos fecerūt dicētes. Malos male pdet: nemine contra eos dicēte testimoniū: nisi conscientia sola. Nūqd cōpunxit eos timor pcti? Nunquid cōpescuit eos vel libertatis consideratio? Sed qd? Abierūt: ꝛ consiliū acceperunt vt eū caperēt in sermone. Queadmodū si aliqs claudere voluerit currētis aque meatū: si vna ex parte clausa fuerit aque violētia: aliunde sibi semitā rūpit. Sic ꝛ eoꝝ malignitas ex vna parte cōfusa: aliū sibi aditū ad inuenit. Sicut enim nō pōt fieri vt ligna mittēdo extinguas ignem: sic fieri non pōt vt rationē reddēdo places hoiem malum? ꝛ sicut ignis quanto magis ligna susceperit: in maiorē flāmam erigitur: sic aius malus quāto magis veritatē audierit: tāto amplius i malitiā excitat.

Abierūt ergo: ꝛ consiliū acceperūt. Lc. viij. Quo abierūt? Ad herodianos. Nā ex eo q̄ nō dicit consiliati sunt: sed consiliū acceperūt: ꝛ ex eo q̄ pariter cū herodianis venerūt: apparet q cū illis eiusmodi circumuentiōis ꝯsilium tractauerūt. Hoies coloni cuius terrā possident: eius auxilio opus hn̄t. Qui iustitiā tenet: nullius patrocinio indiget nisi dei. Qui in dyaboli iniqtatibus ambulat: dyaboli adiutoriū necessariū habet. Coloni enim dei: dyaboli adiutoriū nō reqrunt. Colonus āt dyaboli auxiliū dei nō reqrit ꝛ si querit nō inueniet. Vidisti aliqn̄ euntē ad furtū deum orare: vt bene prosperet in furto. Aut qui vadit ad fornicationē: nunqd signū crucis ponit sibi in fronte: vt nō cōprehendat in crimine? Qd̄ si fecerit nō solū non iuuatur: sed amplius traditur: q nescit iustitia dei patrociniū dare criminibus. Sic ꝛ isti xp̄m expugnare cupientes: conueniuntur non ad seruos dei viros religiosos: sed ad gentiles: idest ad herodianos se ꝯtulerunt.

Quale consilium: tale ꝛ cōsiliatores. Lc. ix. Quis aūt poterat dare consiliū contra christū: nisi dyabolus qui erat aduersarius xp̄i? Cogitabant enim apud se sacerdotes: si nos soli eūtes interrogauerimus xp̄m: q̄uis dixerit q nō licet dari cesari tributū: tamē non nobis credetur: dicentibus cōtra eū. Jam enim oēs sciunt q inimici ei sumus. Inimicoꝝ aūt testimoniū in iudicio ꝛ si veꝝ fuerit quasi suspectū reprobatur. Sed nec seipsos interrogare volebāt xp̄m: q in magna suspitiōe inimicitie fuerāt apd̄ christū: ne forte quasi suspecti circūuenire eum nō possent. Nā inimicus manifestus melior est: q̄ amicus fictus. Ille dū timet facile vitatur. Iste dū nō agnoscitur pualet. Miserūt ergo discipulos suos: q̄si adhuc minus cognitos: ꝛ minus suspectos: vt aut abscondite facile deciperent eū aut dephensi minus erubescerēt apud eū. Nā cōsilio malo deprehenso: tanto minor nascitur cōfusio: quāto fuerit psona deterior. Sed discipuli illi magistris etate minores erāt: malitia aūt pares. Nā ꝛ pulli serpētiū statura breuiores: veneno aūt equales sunt. Et catuli lupoꝝ adhuc teneri constituti: ꝛ si venationē obtinere nō possunt iaʒ tn̄ sanguine gaudēt: ꝛ morsibus ludūt. Ad bn̄. aū. Magister scimus q verax es ꝛ viā dei in veritate doces alla. Ad mag. aū. Reddite ergo que sunt cesaris cesari: ꝛ q̄ sunt dei deo: alla. Dñica. xxiij. post penthe. Orō.

Absolue q̄s dn̄e tuorū delicta populorum: ꝛ a pcōrum nostroꝝ nexibus: que pro nr̄a fragilitate ꝯtraximus: tua benignitate liberemur. Per.

In illo tpe: Loquente iesu ad turbas: ecce prin Scd̄m matheū. c. 9. c.

ceps vnus accessit: et adorauit eum dicens. Dñe filia mea modo defuncta ē. Et reli. Homi. s. hierony. pſby. L. vij.

OCtauũ signũ est in quo princeps suscitari postulat filiã suã: nolens de mysterio vere circũcisiõis excludi: Sz subintrauit mulier sanguine fluẽs: et octauo sanat loco: vt principis filia de hoc exclusa numero veniat ad nonũ iuxta illud qđ i psalmo dicitur. Ethiopia preueniet manus eius deo. Et cum intrauerit plenitudo gentiũ: tunc oĩs israel saluus erit. Et ecce mulier: q̃ sanguinis fluxũ patiebat duodeciz annis: accessit retro et tetigit fimbriã vestimẽti eius. In euangelio ſm lucam scribit qz principis filia duodecim annos haberet etatis. Nota ergo φ eo tẽpe hec mulier. id est gẽtium populus ceperit egrotare: quo genus crediderit iudeorum. Nisi enim comparatione virtutum: vitium non ostenditur. Lcõ. viij.

HEc aũt mulier sanguine fluẽs: nõ in domo: non in vrbe accedit ad dñm: qz iuxta legem vrbibus excludebatur: sed in itinere ambulãte dño: vt dũ pergit ad aliaz: alia curaret. Unde dicunt et apostoli: vobis quidem prius oportebat p̄dicare verbũ dei: sed qm̃ idignos vos iudicastis salute: trãsgredimur ad gẽtes. Dicebat eniz intra se. Si tetigero tm̃ fimbriã vestimẽti eius: salua ero. Iuxta legem q mulierem mẽstruatã aut fluẽtem sanguine tetigerit: imundus est. Ista ideo tangit dñm: vt sanguinis vitio etiã ipsa curaret. L. ix.

COnfide filia: qz fides tua te saluã fecit. Ideo filia: qz fides tua te saluã fecit. Nec dixit fides tua te saluaz factura est: sed saluã fecit. In eo eni φ credidisti: iã salua facta es. Et cuz venisset iesus in domo principis: et vidisset tibicines et turbã tumultuãtẽ. Usqz hodie iacet puella in domo pricipis mortua Et qui vident magistri: tibicines sunt carmẽ lugubre canentes. Turba quoqz iudeorum non est turba credẽtiuz: sed turba tumultuantiũ. Non est mortua puella: sed dormit: qz deo viuunt oĩa. Et cuz eiecta esset turba: intrauit: et tenuit manũ eius. Nõ enim erat digna vt videret mysteriũ resurgentis: qui resuscitantẽ indignis contumelijs deridebant. Et tenuit manum eius: et surrexit puella. Nisi prius mũdate fuerint manus iudeorum: que sanguine plene erant et sunt: synagoga eorum mortua non resurgit. Ad bñ. añ. Dicebat enim intra se: si tetigero fimbriam vestimenti eius tantum salua ero. Ad mag. añ. At iesus conuersus et videns eam dixit: confide filia: fides tua te saluam fecit. alla. Dñica. xxiiij. post penthe. c. 17. c

EXcita q̃s dñe tuorum fidelium voluntates: vt diuini opis fructum propensius exequẽtes pietatis tue remedia maiora pcipiãt. Per. Orõ.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cũ videritis abominationem desolationis que dicta est a daniele propheta: stantez in loco sancto/ qui legit itelligat. Et reli. Scđm matthe. Home. sancti hierony. pſby. Lcõ. vij.

QUãdo ad intelligentiã prouocamur/ mysticuz monstrat esse qđ dictum est. Et legimus in daniele hoc modo. In dimidio hebdomadis auferetur sacrificiũ meũ et libamina/ et in tẽplo desolationũ abominatio erit: vsqz ad cõsumationẽ tẽporis/ et cõsumatio dabit super solitudinez. De hoc et apostolus loqtur φ homo iniqtatis et aduersarius eleuãdus sit: cõtra oẽ φ dicitur deus aut qđ colitur/ ita vt audeat stare in tẽplo dei/ et ostẽdere φ ipse sit deus. Cuius aduẽtus ſm operationẽ sathane destruet eos/ et ad solitudinẽ rediget q se susceperint. Potest aũt simpliciter aut de antixpo accipi/ aut đ imagine cesaris quam pilatus posuit in tẽplo/ aut de adriani equestri statua q̃ in ipso scõ scõrum loco vsqz in p̄ntẽ diẽ stetit abominatio quoqz ſz veterẽ scripturaz ydolorum seruitus nũcupatur et idcirco addit desolationis/ φ in desolato tẽplo atqz destructo ydoluz positũ sit. Tũc qui in iudea sunt fugiant ad

montes

montes/ ꝛ q in tecto sunt non descédāt tollere aliquid de domo sua: ꝛ qi agro non reuertatur tollere tunicam suam.

Abominatio desolatio. Lc. viij. A nis intelligi potest: oē dogma ꝑuersum. Qđ cum viderimꝰ in loco scō: hoc est in ecclesia: ꝛ se ostendere deuz: debemus fugere de iudea ad montes: hoc est dimissa occidēte littera ꝛ iudaica prauitate: appropinquare mōtibꝰ eternis: de qbus illuminat mirabiliter deus: ꝛ esse in tecto ꝛ i dogmate: quo non possint ignita dyaboli iacula ꝑuenire: nec descendere ꝛ tollere aliqđ de domo cōuersationis pristine: nec respicere que retrorsum sunt: sed magis serere in agro spūali scripturarū: vt fructus capiamus ex eo: nec tollere aliam tunicā quā apostoli habere ꝓhibētur. De hoc: id est de abominatione desolationis: q̄ dicta est a daniele ꝓpheta stāte in loco scō: multa porphyrius tertio decimo operis sui volumine: ꝯtra nos blasphemauit: cui eusebius cesariensis eṗs: tribus exposuit voluminibus decimo octauo: ꝛ nono: ꝛ vigesimo. Et apollinaris quoqꝫ scripsit plenissime: supfflueqꝫ conatus est vno capitulo velle differere: de quo tantis versuuꝫ milibus disputatum est. Lcō. ix.

Ue litibus disputatum est. Eh aūt pregnātibus ꝛ nutrientibus in illis diebus. Ueh illis aīabus: q̄ nō in ꝑfectum virū sua germina ꝓduxerunt: sed initia hñt fidei vt enutritione indigeant magistrorūz. Hoc quoqꝫ dici pōt: qđ in ꝑsecutiōe antixp̄i seu romane captiuitatis: ꝑgnātes ꝛ nutrientes. ꝛ vt erit filiorū sarcina ꝑgrauati: expeditā fugā hēre nequer nt. Orate aūt vt nō fiat fuga vestra hyeme vel sabbato. Si de captiuitate hierusalē voluerimus accipere: qñ a tito ꝛ vespasiāo capta est: orare debēt ne fuga hyeme vel sabbato fiat. Quia in altero duritia frigoris prohibet ad solitudines ꝑgere: ꝛ in mōtibus desertisqꝫ latitare: in altero autē transgressio legis est: si fugere voluerint: aut mors iminens si remāserint. Si aūt de ꝯsumatiōe mūdi intelligitur: hoc precepit vt non refrigescat fides nostra: ꝛ in christo charitas. Neqꝫ ociosi in opere dei torpeamus intuitu sabbati. Ad bñ. añ. Cū videritis abominationem desolationis: que dicta est a daniele propheta stanteꝫ in loco sancto: q̄ legit intelligat. Ad mag. añ. Amen dico vobis q: nō preteribit generatio hec donec omnia fiant: celuꝫ ꝛ terra transibunt: verba aūt mea non transient dicit dñs. ¶ Sciendū q̄ oēs hystorie que in kalendis mutanť: si fuerint kalende. ij. iij. vel. iiij. feria: ponuntur in ꝑcedenti dñica: quoniaꝫ dñica illa precedens in numero dñicaꝝ subsequentis mensis cōputatur quo ad officiuꝫ: ꝛ occurrens hystoria illius mēsis ponitur nisi ꝑꝑ festuꝫ impediať. ¶ Si vero fuerint. v. vi. feria vel sabbato: in sequenti dñica ponenť. Hoc tñ ordine obseruato: q̄ qñcunqꝫ littera dñicalis occurrerit. A. libri sapiētie salomonis ponunť die trigesima mēsis iulij: ꝛ leguntur vsqꝫ ad diē scđaꝫ septēbris: distributis libris per singulas dñicas: nisi festū occurrerit qđ impediat. ¶ Qñ vero occurrit littera dñicalis. B libri sapientie ponunť trigesimaprima iulij: ꝛ de eis vsqꝫ ad diē tertiam septembris legitur. ¶ Qñ littera dñicalis occurrerit. C. libri sapiētie ponūtur octaua die mensis augusti: qm̄ prima dies dñica propter festū sancti petri ad vincula impediť: ꝛ de eis vsqꝫ ad quartā diem septēbris legitur. ¶ Qñ aūt littera dñicalis occurrerit D libri sapiētie ponunť scđa die augusti: ꝛ legitur de eis vsqꝫ ad diem. xxix. dicti mensis. ¶ Qñ vero littera dñicalis occurrerit E libri sapientie ponūtur tertia die augusti: ꝛ de eis vsqꝫ ad trigesimā diē dicti mensis legiť. ¶ Qñ aūt littera dñicalis occurrerit. F. libri sapiētie ponūtur quarta die augusti ꝛ de his vsqꝫ ad kalendas septēbris legitur. ¶ Si vero lr̄a dñicalis occurrerit. G. libri sapientie. xxix. die iulij ponūtur: ꝛ de eis legitur vsqꝫ ad kalendas septēbris: obser-

natorũ ordine in libris distribuendis:
vt supra. ¶ Sabbato proximo kalen-
dis augusti. Ad mag. añ. Sapientia edi
ficauit sibi domum: excidit colũnas septem:
subdidit sibi gẽtes supborũq; ⁊ sublimiũ col
la propria virtute calcauit. Dñica. i. mensis
augusti ponũtur libri salomonis: scili-
cet parabole: ecclĩastes: sapientia ⁊ ec-
clesiasticus: ⁊ legit̃ de eis ordine vt su
pra obseruato. Parabole salomonis.
Parabole salomonis filij da- Ł. i.
uid regis israel: ad sciendaȝ sapi-
entiã ⁊ disciplinã: ad intelligenda ver-
ba prudentie: ⁊ suscipiendaȝ eruditio
nem doctrine: iustitiã ⁊ iudicium: ⁊ eq
tateȝ: vt detur paruulis astutia: ⁊ ado
lescentulis scientia ⁊ intellectus. Audi
ens sapiens sapientior erit: ⁊ intelligẽs
gubernacula possidebit. Aniaduertet
parabolaȝ ⁊ interpretationem: verba
sapientiuȝ ⁊ enigmata eorum. Timor
dñi pricipiũ sapientie. Sapientiã atq;
doctrinã stulti despiciunt. Audi fili mi
disciplinã pr̃is tui: ⁊ ne dimittas legeȝ
matris tue: vt addat̃ gr̃a capiti tuo ⁊
torques collo tuo. Fili mi: si te lactaue-
rint peccatores: ne acqescas eis. Si di-
xerint: veni nobiscũ insidiemur sangui
ni: abscondamus tendiculas cõtra in-
sontem: frustra deglutiamus eũ: sicut
infernus viuentem ⁊ integrũ: quasi de
scendentem in lacũ: oẽm preciosaȝ sub-
stantiam reperiemus: implebimus do
mos nr̃as spolijs: sortem mitte nobis-
cum: marsupiũ vnũ sit oium nr̃m: fili
mi: ne ambules cũ eis: ꝓhibe pedeȝ tu
um a semitis eoꝝ. Pedes enim illoꝝ
ad malũ currũt: ⁊ festinãt vt effundant
sanguinem. Frustra etiã iacitur rete: an
te oculos pennatoꝝ. Et ipsi quoq; cõ-
tra sanguinem suũ insidiant̃: ⁊ moliũ
tur fraudes ꝯtra aias suas. Sic semite
1 ois auari: aias possidentiũ rapiũt. R.
In principio deus anteq̃ȝ terrã faceret: prius
q̃ȝ abyssos constitueret: priusq̃ȝ produceret
fontes aquarum anteq̃ȝ montes collocaren
tur. Ante omnes colles generauit me dñs.
V. Quando preparabat celos aderam cum
eo eram cuncta cõponens. Ante. Łcõ. ij.
Sapientia foris p̃dicat: in plateis
dat voceȝ suã. In capite turbaꝝ
clamitat in foribus portarũ vrbis pro
fert verba sua dicens. Usquequo par-
uuli diligitis infantiã: ⁊ stulti ea que si-
bi sunt noxia cupient: ⁊ iprudẽtes odi
bũt scientiã. Cõuertimini ad correctio
nem meam. En proferam vobis spũm
meuȝ ⁊ ostendã verba mea: ⁊ non fuit
q aspiceret. Despexistis omne ꝯsilium
meũ: ⁊ increpationes meas neglexistis
Ego quoq; in interitu vestro ridebo:
⁊ subsannabo cuȝ vobis qd̃ timebatis
aduenerit. Cũ irruerit repentina cala-
mitas: ⁊ interitus quasi tẽpestas irrue
rit: qñ venerit sup vos tribulatio ⁊ an
gustia. Tũc inuocabunt me: ⁊ non exau
diam: mane cõsurgent: ⁊ nõ inuenient
me: eo q̃ exosam habuerint disciplinã
⁊ timorẽ dñi nõ susceperit: nec acquie-
uerint ꝯsilio meo: ⁊ detraxerit vniuer
se correctioni mee. Comedent igit̃ fru
ctus vie sue: suisq; cõsilijs saturabunt̃
Auersio paruuloꝝ iterficiet eos: ⁊ ꝓs-
peritas stultorum pdet illos. Qui me
ãt audierit: absq; terrore qescet: ⁊ abũ
dantia pfruetur: maloꝝ timore subla-
to. R. Girum celi circuiui sola: ⁊ in fluctib⁹ 2
mari ambulaui: ⁊ in oi gente: ⁊ in oi populo
primatũ tenui. Superboꝝ ⁊ sublimium colla
ppria v̄tute calcaui. V. Ego in altissimis hi
to: ⁊ thron⁹ me⁹ in colũna nubis. Supboꝝ.
Fili mi: si susceperis s'mones Ł. iij.
meos: ⁊ mãdata mea abscõde-
ris penes te: vt audiat sapientiam au-
ris tua. iclina cor tuum ad cognoscen-
dam prudẽtiã. Si eni sapiẽtiã inuocaue
ris: ⁊ cor tuum iclinaueris prudẽtie: si
quesieris eaȝ quasi peccuniã: ⁊ sicut the
sauros effoderis illã tunc intelliges ti-
morẽ dñi: ⁊ scientiã dei inuenies: q2 dñs
dat sapiẽtiam: ⁊ ex ore eius sapiẽtia ⁊
prudẽtia. Custodiet rectoꝝ salutem ⁊
ꝓteget gradiẽtes simpliciter: seruãs se
mitas iustitie: ⁊ vias scõruȝ custodiẽs.
Tũc itelliges iustitiã: ⁊ iudiciũ: ⁊ eqta
tẽ: ⁊ oẽm semitaȝ bonã. Si intrauerit
sapientiam

sapientia cor tuum: ⁊ sciētia aīe tue pla
cuerit: cōsilium custodiet te: ⁊ pruden
tia seruabit te: vt eruaris de via mala:
⁊ ab hoīe q̄ peruersa loquit̄. Qui dere
linquunt iter rectū: ⁊ ambulant p̄ vias
tenebrosas. Qui letant̄ cū malefecerit
⁊ exultant in rebus pessimis: quoꝝ vie
peruerse: ⁊ infames gressus eorū. Vt
eruaris a muliere aliena: ⁊ ab extranea
que mollit sermones suos: ⁊ relinquit
ducem pubertatis sue: ⁊ pacti dei sui
oblita est. Inclinata est enim ad mortē
domos eius: ⁊ ad īferos semite ipsius.
Oēs qui ingrediunt̄ ad eā nō reuertē-
tur: nec apprehēdent semitas vite. Vt
ambules in via bona ⁊ calles iustoꝝ cu
stodias. Qui eniꝫ recti sunt habitabūt
in terra: ⁊ simplices p̄manebunt in ea.
Impij vero de terra p̄dentur ⁊ qui ini
3 que agūt auferent̄ ex ea. R. Emitte do
mine sapientiam de sede magnitudinis tue:
vt mecum sit ⁊ mecum laboret. Vt sciam q̄d
acceptum sit corā te oī t̄pe. V. Da mihi dn̄e
sedium tuaꝝ assistricem sapientiā. Vt. L. iiii.

FIli mi ne obliuiscaris legis mee:
⁊ precepta mea custodiat cor tu
um. Longitudinē enim dieꝝ: ⁊ annos
vite: ⁊ pacem apponēt tibi. Misericor
dia ⁊ veritas nō te deserant. Circūda
eas gutturi tuo: ⁊ describe in tabulis
cordis tui: ⁊ inuenies grām ⁊ discipli-
nā bonam coram deo ⁊ hoībus. Habe
fiduciaꝫ in dn̄o ex toto corde tuo: ⁊ ne
innitaris prudētie tue. In oīb⁹ vijs tuis
cogita illū: ⁊ ipse diriget gressus tuos.
Ne sis sapiēs apud temetipsum. Time
dn̄m ⁊ recede a malo: sanitas quippe
erit vmbilico tuo: ⁊ irrigatio ossiū tuo
rū. Honora dn̄m de tua substantia: ⁊ d̄
primitijs oīum frugū tuoꝝ da paupe
ribus: ⁊ implebunt̄ horrea tua saturi
tate: ⁊ vino torcularia redūdabūt. Di-
sciplinam dn̄i fili mi ne abijcias: nec de
ficias cū ab eo corriperis. Quē eniꝫ di
ligit dn̄s corripit ⁊ quasi pater in filio
ꝯplacet sibi. Beatus qui inuenit sapiē
tiam: ⁊ qui affluit prudētia. Melior est
acq̄sitio ei⁹: q̄̄ negociatiōe argēti ⁊ au
ri puri ⁊ purissimi. Fructus eius p̄cio
sior est cunctis opibus: ⁊ oīa que desi-
derant̄: huic non valent cōparari. Lō
gitudo dierū in dextera eius: ⁊ in sini
stra illius diuitie ⁊ gloria. Vie eius vie
pulchre: ⁊ oēs semite illius pacifice. Li
gnū vite est his qui apprehenderint eaꝫ
⁊ qui tenuerit eam beatus. R. Da mi-
hi dn̄e sedium tuaꝝ assistricem sapientiam: ⁊
noli me reprobare a pueris tuis. Qm̄ seruus
tuus sum ego: ⁊ filius ancille tue. V. Mit-
te illam de sede magnitudinis tue: vt mecuꝫ
sit ⁊ mecum laboret. Quoniam. Lectio. v.

DOminus sapientia fundauit ter
rā: ⁊ stabiliuit celos prudentia.
Sapientia illius eruperūt abyssi: ⁊ nu
bes rore cōcrescunt. Fili mi: ne effluāt
hec ab oculis tuis. Tunc ambulabis fi
ducialiter in via tua: ⁊ pes tuus non
impiget. Si dormieris nō timebis ge.
sces ⁊ suauis erit somnus tuus. Custo
di legem meā atq̄ꝫ cōsiliū meuꝫ: ⁊ vita
erit anime tue: ⁊ gratia faucibus tuis.
Ne pauess repentino terrore: ⁊ irru-
entes tibi potentias impiorum. Do-
minus enim erit in latere: ⁊ custodiet
pedem tuum ne capiaris. Noli prohi-
bere bn̄facere eū qui pōt: si vales ⁊ ip-
se benefac. Ne dicas amico tuo: vade ⁊
reuertere: cras dabo tibi: cū statim pos
sis dare. Ne moliaris amico tuo malū
cū ille in te habeat fiduciā. Ne cōtēdas
aduersus hoiem frustra: cū ipse tibi ni
hil mali fecerit. Ne emuleris hoiem in
iustum nec imiteris vias: q̄r abomina
tio dn̄i est oīs illusor: ⁊ cū simplicibus
sermocinatio eius. Egestas a dn̄o ī do
mo impij: habitacula aūt iustorū bene
dicentur. Illusores ipse deludet: ⁊ mā
suetis dabit grām: glīam sapiētes pos
sidebunt. stultorū exaltatio ignominia.
R. Initium sapientie timor dn̄i. Intellectus
bonus oībus facientibus eum laudatio eius
manet in scl'm scl'i. V. Dilectio illi⁹ custodia
leguꝫ est: q̄r oīs sapientia timor dn̄i. Intelle-

AUdite filij disciplinam Lcō. vi.
patris: ⁊ attendite vt sciatis pru
dentiam. Bonum bonū tribuā vobis:

legē meā ne derelinquatis. Nā ꝛ ego
filius fui patris mei: tenellus ꝛ vnige/
nitus corā matre mea: ꝛ docebat me at
q3 dicebat. Suscipiat v̄ba mea cor tu
um: custodi p̄cepta mea ꝛ viues: possi
de sapientiā: posside prudentiam: ne
obliuiscaris neq3 declines a v̄bis oris
mei. Ne dimittas eam: ꝛ custodiet te:
diliges eā ꝛ seruabit te. Principiū sa/
pientie posside scientiam: ꝛ in oī pos/
sessiōe tua acquire prudentiā. Arripe
illam ꝛ exaltabit te: glīficaberis ab ea:
cum eā fueris amplexatus. Dabit capi
ti tuo augmēta gratiarū: ꝛ corona icly
ta proteget te. Audi fili mi suscipe ver
ba mea: vt multiplicentur tibi anni vi/
te. Viā sapientie mōstrabo tibi: ducā
te p semitas equitatis: quas cū ingres/
sus fueris nō arctabunt gressus tui: ꝛ
currēs nō habebis offendiculū. Tene
disciplinā: q2 ipsa est vita tua. Ne dele
cteris in semitis impiorū: nec tibi pla/
ceat malorū via. Fuge ab ea ne trāseas
p illam: declina ꝛ delerere eā. Nō enim
dormiunt nisi malefecerint: nec rapit
somnus ab eis: nisi supplātauerit. Co
medunt panem impietatis: ꝛ vinū ini
quitatis bibunt. Iustorum aūt semita
quasi lux splendens procedit: ꝛ crescit
6 vsq3 ad perfectu3 diem. Via impiorū
tenebrosa: nesciunt vbi corruant. ℞.
Verbum iniquum ꝛ dolosum longe fac a me
dn̄e. Diuitias ꝛ paupertates ne dederis mi/
hi: sed tantum victui meo tribue necessaria.
℣. Duo rogaui te ne deneges mihi anteq3
7 moriar. Diuitias. ℞. Duo seraphy3 clama
bant alter ad altera3. Scūs scūs scūs dn̄s de
us sabaoth. Plena est oīs terra glīa eius. ℣.
Tres sunt qui testimonium dant in celo pa/
ter: verbum: ꝛ spiritus sanctus: ꝛ hi tres vnū
8 sunt. Sanctus. Gloria. Plena. ℞. Dn̄e pa/
ter ꝛ deus vite mee ne derelinquas me in co
gitatu maligno: extollentiā oculorū meorū
ne dederis mihi: ꝛ desiderium malignū auer
te a me dn̄e: aufer a me concupiscentiam. Et
aio irreuerenti ꝛ infrunito ne tradas me do
mine. ℣. Ne derelinquas me dn̄e: ne accre
scant ignorantie mee ꝛ multiplicentur deli/
cta mea. Et. ℞. Ne derelinquas me dn̄e pa 9
ter ꝛ dn̄ator vite mee: vt non corruam in cō/
spectu aduersariorum meorū. Ne gaudeat d̄
me inimicus meus. ℣. Apprehende arma ꝛ
scutum: ꝛ exurge in adiutoriū mihi. Ne. ℞. 10
Magna enim sunt iudicia tua dn̄e: ꝛ inenar/
rabilia verba tua. Magnificasti populu3 tuū:
ꝛ honorasti. ℣. Trāstulisti illos mare rubrū:
ꝛ transuexisti eos per aquam nimiā. Magni/
fica. ℞. Que sunt in corde hoīum oculi tui 11
vident dn̄e: ꝛ in libro tuo oīa scribentur. Hō
videt in facie deus aūt in corde. ℣. Oīa enim
corda scrutatur: ꝛ vniuersa mentium cogita
tiones intelligit. Hō. ℞. Prebe fili cor tu 12
um mihi: ꝛ oculi tui vias meas custodiāt. Vt
addatur gratia capiti tuo. ℣. Attende fili mi
sapientiam meam: ꝛ ad eloquiu3 meū inclina
aurem tuam. Vt. ¶ Añe subscripte dr̄r
in feriali officio: ad mag. vsq3 ad kalen
das septembris. Añ. Ego i altissimis ha 2
bito: ꝛ thronus meus in colūna nubis. Añ. 3
Oīs sapientia a dn̄o deo est: ꝛ cū illo fuit sem/
per ꝛ est ante euum: Añ. Sapiētia clamitat 4
in plateis: si quis diligit sapientiam ad me de
clinet ꝛ eā inueniet: ꝛ cum inuenerit beatus
erit: si tenuerit eam. Añ. Obserua fili prece
pta patris tui: ꝛ ne dimittas legē matris tue: 5
sed liga eam in corde tuo iugiter. Añ. Audi
fili mi disciplinam patris tui: ꝛ ne dimittas le 6
gem matris tue: sed serua eam semper in cor
de tuo. Añ. Fili a iuuentute tua accipe do/ 7
ctrinam: ꝛ vsq3 ad canos inuenies sapientiā
Añ. Dn̄s possedit me in initio viarum suarū 8
anteq3 quicq3 faceret a pricipio: nec dū erāt
abyssi ꝛ ego parturiebar: quādo p̄parabat ce
los aderam: cum eo eram componens oīa.

¶ Incipit liber ecclesiastes. Lectio. i.

Verba ecclesiastes filij dauid: re/
gis hierusalem. Vanitas vanita
tum dixit ecclesiastes: vanitas vanita/
tum ꝛ oīa vanitas. Quid amplius ha/
bet hō de vniuerso labore suo: quo la/
borat sub sole? Generatio p̄terit: ꝛ ge
neratio aduenit: terra vero in eternu3
stat. Oritur sol ꝛ occidit: ꝛ ad locū suū
reuertitur: ibiq3 renascens gyrat p me
ridiē: ꝛ flectitur ad aqlonē. Lustrans
vniuersa in circuitu pergit spirit9: ꝛ in
circulos

circulos suos reuertitur. Omia flumina intrãt mare: et mare nõ redũdat. Ad locũ vnde exeunt flumina reuertũtur: vt iterum fluant. Cũcte res difficiles non põt hõ eas explicare sermone. Nõ satu ratur oculus visu: nec auris impletur auditu. Quid est qd fuit? Ipsum qd futurum est. Quid est qd factũ ẽ? Ipsuz qd faciendũz est. Nil sub sole nouũ: nec valet quisq̃ dicere: ecce hoc recens est. Iaz enim precessit in seculis: que fuerũt ante nos. Nõ est priorũ memoria: sed nec eorum quidem que postea futura sunt erit recordatio: apud eos q futuri sunt in nouissimo. Lectio secunda.

Ego ecclesiastes fui rex isrl' in hierusalem: et proposui in aio meo querere et inuestigare sapienter: de oibus q̃ fiunt sub sole. Hãc occupationem pessimã dedit deus filijs hoium: vt occuparentur in ea. Vidi cuncta q̃ fiunt sub sole: et ecce vniuersa vanitas et afflictio spiritus. Peruersi difficile corrigũtur: et stultorum infinitus est numerus. Locutus sum in corde meo dicens. Ecce magnus effectus sum: et p̃cessi sapientia oẽs qui fuerunt ante me in hierl'm: et mẽs mea cõtẽplata est multa sapiẽter: et didici. Dediq3 cor meũ vt scirẽ prudentiã atq3 doctrinaz: erroresq3 et stultitiam: et agnoui q̃ in his quoq3 esset labor et afflictio spũs: eo q̃ in multa sapiẽtia multa sit indignatio: et q addit sciaz: addit et laborẽ. Dixi ego in corde meo. Vadã et affluam delitijs: et fruar bonis: et vidi q̃ hoc quoq3 esset vanitas. Risuz reputaui errorem: et gaudio dixi. Quid frustra deciperis? Lectio tertia.

Cogitaui in corde meo abstrahere a vino carnem meã: vt aium meum transferrem ad sapientiaz: deuitarẽq3 stultitiã donec videraz qd esset vtile filijs hoium: quo facto opus est sub sole numero dierum vite sue. Magnificaui opera mea: edificaui mihi domos: plãtaui vineas et feci hortos et pomeria: et cõseui ea cũctis generis arboribus. Extruxi mihi piscinas aquarum: vt irrigarem siluam lignorum germinantium. Possedi seruos et ancillas: multãq3 familiam habui. Armenta quoq3 et magnos ouiũ greges: vltra oẽs q fuerũt ante me in hierusalẽ. Coaceruaui mihi argentũ et aurũ: et substantias regũ ac prouinciarũ. Feci mihi cãtores et cãtatrices: et delitias filiorum hoium. Scyphos et vrceolos aureos in ministerio ad vina fundenda. Et sup gressus sum opibus oẽs q fuerunt ante me in hierusalẽ. Sapiẽtia quoq3 perseuerauit mecũ: et oia que desiderauerũt oculi mei nõ negaui eis. Nec prohibui cor meũ qn oi voluptate frueref: et oblectaret se in his que parauerã. Et hanc ratus sum partẽ meaz: si vterer labore meo. Lectio iiij.

Cumq3 me conuertissem ad vniuersa opera que fecissent manus mee: et ad labores in qbus frustra sudaueram: vidi in oibus vanitatem et afflictionez ai: et nihil p̃manere sub sole. Transiui ad ꝯtemplandã sapientiam: erroresq3 et stultitiaz. Quid est inq̃ hõ: vt sequi possit regẽ factorẽ suum? Et vidi q2 tm̃ precederet sapiẽtiã stultitiã quãtum differt lux a tenebris. Sapientis oculi in capite eius: stultus in tenebris ambulat. Et didici q̃ vnus vtriusq3 esset interitus. Et dixi i corde meo. Si vnus et stulti et meus occasus erit: qd mihi prodest q̃ maiorẽ sapientie dedi operã? Locutusq3 sui cũ mente mea aiaduerti q̃ hoc quoq3 esset vanitas. Nõ erit memoria sapientis similiter vt stulti in perpetuũ: et futura tempora obliuione cuncta pariter operiẽt Moritur doctus similiter et indoctus. Et idcirco teduit me vite mee: videtez mala esse vniuersa sub sole: et cũcta vanitatem et afflictionẽ spiritus. Lcõ v.

Rursus detestatus sum oẽm industriam meaz: qua sub sole studiosissime laboraui: habiturus heredem post: quem ignoro vtrũ sapiens an stultus futurus sit: et dñabitur in laboribus meis: qbus desudaui et sollicitus fui. Et est quicq̃ tam vanũ? Unde cessaui: re-

nunciavitq; cor meum vltra laborare sub sole. Nam cum alius laboret in sapientia et doctrina et sollicitudine: homini ocioso quesita dimittit. Et hec ergo vanitas: et magnum malum. Quid enim proderit hoi de vniuerso labore suo et afflictione spus: qua sub sole cruciatus est? Cuncti dies eius doloribus et erumnis pleni sunt: nec per noctem mente requiescit. Et hoc none vanitas est? None melius est comedere et bibere et ostendere anime sue bona de laboribus suis. Et hoc de manu dei est. Quis ita laborauit: et alius affluet vt ego? Homini bono in conspectu suo dedit deus sapientiam: et scientiam et leticiam. Peccatori aut dedit afflictionem et curam superfluam: vt addat et congreget et tradat ei qui placuit deo. Sed et hoc vanitas et cassa sollicitudo mentis. Lectio. vi.

Omnia tps hnt: et suis spatijs transeunt vniuersa sub sole. Tps nascendi: et tps moriendi. Tps plantandi: et tps euellendi qd plantatum est. Tps occidendi: et tempus sanandi. Tempus destruendi: et tempus edificandi. Tps flendi: et tps ridendi. Tempus plangendi: et tempus saltandi. Tempus spargendi lapides: et tepus colligendi. Tempus amplexandi: et tps longe fieri ab amplexibus. Tps acquirendi: et tepus perdendi. Tps custodiendi: et tps abijciendi. Tps scindendi: et tps consuendi. Tempus tacendi: et tempus loquendi. Tempus dilectionis: et tempus odij. Tps belli: et tps pacis. Quid hēt amplius homo de labore suo? Vidi afflictionem quam dedit deus filijs hoim vt distendant in ea. Cuncta fecit bona in tpe suo: et mundum tradidit disputationi eorum vt no inueniat homo qd operatus est deus ab initio vsq; ad finem. Et cognoui q non esset melius: nisi letari et facere bene in vita sua. Ois enim homo qui comedit et bibit et videt bonum de labore suo: hoc donum dei est. Didici q oia opera que fecit deus: pseuerent in eternum. Non possumus eis quicq addere nec auferre: q fecit deus vt timeatur. Quod factum est ipsum permanet Que futura sunt iam fuere: et deus instaurat qd abijt. ¶ Incipit liber sapientie. Ca. i.

Diligite iustitiam: qui iudicatis terram. Sentite de dno in bonitate et simplicitate cordis querite illum: qm inuenitur ab his qui no temptant illum: apparet aut eis qui fidem habent in illum. Peruerse enim cogitationes separant a deo: probata aut virtus corripit insipientes. Qm in maliuolam aiam non introibit sapientia: nec habitabit in corpore subdito peccatis. Spiritus enim sanctus discipline effugiet fictum: et aufert se a cogitationibus: que sunt sine intellectu: et corripietur a superueniente iniqtate. Benignus est enim spiritus sapientie: et non liberabit maledictum a labijs suis: qm renum eius testis est deus: et cordis illius scrutator est verus et lingue eius auditor. Qm spus dni repleuit orbem terrarum: et hoc qd continet oia scientiam habet vocis. Propter hoc qui loqtur iniqua no pot latere: nec preteriet illum corripiens iudicium. In cogitationibus enim impij erit interrogatio. Sermonum aut illius auditio ad deum veniet: et ad correctionem iniqtatum illius: qm auris zeli audit oia et tumultus murmurationum no abscondetur.

Custodite ergo vos a murmuratione: que nihil prodest: et a detractione parcite lingue: qm sermo obscurus in vacuum non ibit. Os autem qd mentitur occidit aiam: nolite zelare mortem in errorem vite vre: neq; acquiratis perditionem in operibus manuum vestrarum: qm no deus fecit mortem: nec letatur in perditione viuorum. Creauit deus vt essent oia et sanabiles fecit nationes orbis terrarum. Non est enim in illis medicamentum exterminij: nec inferorum regnum in terra. Iustitia enim perpetua est et imortalis: iniustitia aut mortis acquisitio. Impij aut manibus et verbis accersierunt illam: et existimantes illam amicam defluxerunt: et sponsiones posuerunt

runt ad illā quoniam morte digni sunt
qui sunt ex parte illius. L. cō. iij.
D Ixerūt enim ipsi apud se non re-
cte cogitātes. Exiguū et cū tedio est tp̄s
vite nr̄e: et nō ē refrigeriū in fine hoīs:
et nō est q agnitus sit reuersus ab īferis
qr ex nihilo nati sum⁹: et post hec erim⁹
tanq̄ si nō fuerimus. Qm̄ fum⁹ et affla-
tus in narib⁹ nr̄is: et s̄mo scintille ad cō
mouēdū cor nr̄m: qr extinct⁹ cinis erit
corp⁹ nr̄m: et sp̄us diffundet̄ tanq̄ mol
lis aer. Et trāsiet vita nr̄a tanq̄ vestigiū
nubis: et sic nebula dissoluet̄: q̄ effuga-
ta ē a radijs solis: et a calore illi⁹ aggra
uata: et nomē nr̄z obliuionē accipiet p
tp̄s: et nemo memoriā hēbit opum nr̄o
rū. Umbre enim trāsitus est tp̄s nr̄z: et
non est reuersio finis nr̄i: qm̄ consigna
ta est et nemo reuertitur. L. iiij.
V Enite ergo et fruamur bonis q̄
sunt et vtamur creatura tanq̄ in iuuētu-
te celeriter. Uino p̄cioso et vnguēto nos
impleam⁹: et nō p̄tereat nos flos tp̄is.
Coronemus nos rosis anteq̄ marcescāt
nullū pratū sit qd nō ptranseat luxuria
nr̄a: nēo nr̄m sit exors luxurie nr̄e. Ubi
qz relinq̄mus signa letitie: qm̄ hec ē ps
nr̄a et hec est sors nr̄a. Opp̄mam⁹ pau
pem iustū: et non pcamus vidue: nec
veterano: nec reuereamur canos mlti
tp̄is. Sit aūt fortitudo nr̄a lex i iustitie.
Qd eīz īfirmū est: inutile inuenit̄. L. v.
C Ircūueniamus ergo iustuz: qm̄
inutilis est nob: et ↄtrari⁹ ē opib⁹
nr̄is: et īpropat nobis pctā legis: et dif
famat in nos pctā discipline nr̄e. Pro
mittit se scientiā dei hr̄e: et filiū dei se no
minat. Factus est nobis i traductionez
cogitationū nr̄az. Grauis est nobis ēt
ad vidēdū: qm̄ dissimilis est alijs vita
illius: et īmutate sunt vie eius. Tanq̄ nu
gaces estimati sum⁹ ab illo: et abstinet
se a vijs nr̄is tanq̄ ab imunditijs: et p-
fert nouissima iustoz: et gl̄iatur p̄rēz se
hr̄e deū. Uideam⁹ ergo si sermones il-
lius veri sint: et tētemus q̄ vētura sunt
illi: et sciem⁹ q̄ erūt nouissima illius. Si
eni ē verus filius dei: suscipiet illū: et li-
berabit illū de manu ↄtrarioz. Contu
melijs et tormēto interrogem⁹ illū: vt
sciam⁹ reuerētiā ipsi⁹: et probem⁹ patiē
tiā ei⁹. Morte turpissima ↄdēnem⁹ eū.
Erit eni ei respect⁹ ex sermonib⁹ illius.
H Ec cogitauerūt et errauer- L. vi.
runt. Excecauit eniz illos malitia
coz. Et nescierunt sacra dei: neqz mer
cedē sperauerunt iustitie: nec diiudica
uerūt honorē aīaz scāz: qm̄ deus crea
uit hoīem inexterminabilē: et ad yma-
ginem silitudinis sue fecit illū. Inuidia
aūt dyaboli: mors introiuit in orbē ter
rarūz. Imitant̄ aūt illū qui sunt ex par
te illius. Iustoz aīe in manu dei sunt: et
non tanget illos tormentū mortis. Ui-
si sunt oculis insipientiū mori: et extisti-
mata est afflictio exitus illorum: et qd a
nobis est iter exterminiū: illi aūt sunt in
pace. Et si coram hoībus tormēta pas
si sunt: spes illoz imortalitate plena est
In paucis vexati: in multis bene dispo
nent̄: qm̄ deus tētauit illos: et inuenit il-
los dignos se. Tanq̄ aurū in fornace p
bauit illos: et quasi holocausti hostiam
accepit illos: et in tp̄e erit respectus illo
rum. Fulgebunt iusti: et tanq̄ scintille i
arūdineto discurrēt. Iudicabūt natio
nes: et dn̄abunt̄ ppl'is: et regnabit dn̄s
illoz in ppetuū. Qui ↄfidūt in illo itelli
gent veritatem: et fideles in dilectione
acquiescent illi: qm̄ donū et pax est ele-
ctis dei. ¶ Incipit liber ecclesiasti. L. i.
O Mnis sapientia a dn̄o deo est: et
cum illo fuit semp: et est ante euū.
Harenam maris et pluuie guttas: et di
es seculi quis dinumerauit? Altitudi-
nem celi et latitudinez terre: et profun-
dum abyssi: quis dimensus est? Sapiē
tiam dei precedentem oīa quis inuesti
gauit? Prior oīum creata est sapiētia
et intellectus prudētie ab euo. Fons sa
piētie verbum dei in excelsis: et ingres
sus illius mandata eterna. Radix sapiē
tie cui reuelata est: et astutias illius qs
agnouit? Disciplina sapientie cui reue-
lata est et manifestata? Et multiplica-
tionem ingressus illius quis intellexit?

Un⁹ ē altissimus omnipotens creator
oīm: rex potēs ⁊ metuēd⁹ nimis: sedēs
sup thronū illi⁹: ⁊ dn̄ans de⁹: ip̄e creauit
illā in scō spū: ⁊ vidit ⁊ dinumerauit ⁊
mēsus ē: ⁊ effudit illā sup oia opa: ⁊ sup
oēm carnē. Scd̄m datū suū p̄bet illā di
ligētib⁹ se. Timor dn̄i glīa ⁊ gloriatio:
⁊ letitia ⁊ corona exultationis. Timor
dn̄i delectabit cor ⁊ dabit letitiā ⁊ gau
diū in longitudinē dierum. C. ij.

Timēti dn̄z bn̄ erit i extremis: ⁊ i
die ꝯfunctiōis sue bn̄dicet. Dilectio dī
honorabilis sapiētia: qb⁹ āt apparuerit i
visu: diligūt eā i visiōe ⁊ i agnitiōe ma
gnaliū suor. Initiū sapiētie timor dn̄i
⁊ cū fidelib⁹ i vulua ꝯcreat⁹ est: ⁊ cū ele
ctis femīs gradit: ⁊ cū iustis ⁊ fidelib⁹
agnoscit. Timor dn̄i scie religiositas.
Religiositas custodiet ⁊ iustificabit cor
iocūditatē atqz gaudiū dabit. Timēti
deū bn̄ erit: ⁊ in dieb⁹ ꝯsumatiōis illi⁹
bn̄dicet. Plēitudo sapie timere deū:
⁊ plenitudo a fructib⁹ illi⁹: oēz domū il
lius iplevit a gn̄atiōib⁹: ⁊ receptacla a
thesauris illi⁹. Corona sapiētie timor dn̄i
replēs pacē ⁊ salutis fructū ⁊ vidit ⁊ di
numerauit eā. Utraqz aūt sunt dōa dei
Scia ⁊ itellectū prudentie: sapia ꝯpar
tiet ⁊ gl'iam tenētium se exaltat. C. iij.

Radix sapie ē timere deū: rami eiꝫ
illi⁹ lōgeui. In thesauris sapie in
tellect⁹ ⁊ scie religiositas: execratio āt
pcōrib⁹ sapie. Timor dn̄i expellit pcm̄
Nā q sine timore ē nō poterit iustifica
ri. Iracūdia eni aiositatis illius: subuer
sio illi⁹ est. Usqz i tp̄s sustinebit patiēs:
⁊ postea redditio iocūditatis. Bon⁹ sen
sus vsqz i tp̄s abscōdet v̄ba illius: ⁊ la
bia multor enarrabūt sēsū illi⁹. In the
sauris sapie significatio discipline: exe
cratio āt pcōri cultura dī. Fili ꝯcupisce
sapiaz: ꝯs'ua iustitiā: ⁊ de⁹ p̄bebit illā ti
bi. Sapia ⁊ disciplina timor dn̄i: ⁊ bn̄
placitū ē illi fides ⁊ mansuetudo: ⁊ adi
plebit thesauros illi⁹. Nō sis icredibilis
timori dn̄i: ⁊ ne accesseris ad illū dupli
(ci corde. C. iiij.

Ne fueris hypo
crita in cōspectu hoīum ⁊ nō scā
daliçeris i labijs tuis. Attēde i illis ne
forte cadas: ⁊ adducas aīe tue inhono
rationē: ⁊ reuelet de⁹ abscōsa tua: ⁊ in
medio synagoge elidat te qm̄ accessisti
maligne ad dn̄m: ⁊ cor tuū plenū ē do
lo ⁊ fallacia. Fili accedēs ad s'uitutē dei
sta i iustitia ⁊ timore: ⁊ p̄para aiam tuā
ad tētationē. Deprime cor tuū: ⁊ sustine.
Declina aurē tuā ⁊ excipe v̄ba itellect⁹
⁊ ne festines i tp̄s obductiōis. Sustine
sustētatiōes dei: ꝯiūgere deo ⁊ sustine
vt crescat i nouissimo vita. Oē qd̄ tibi
applicitū fuerit accipe: ⁊ in dolor susti
ne: ⁊ in hūilitate tua patiētiā habe: qm̄
in igne ꝓbat aur ⁊ argētū: hoīes v̄o
receptibiles in camino humiliationis.
Crede deo ⁊ recupabit te: ⁊ dirige vi
am tuā ⁊ spera in illum. Serua timorez
illius: ⁊ in illo veterasce. C. v.

Metuētes dn̄z sustinete misicordiā
ei⁹: ⁊ nō deflectaris ab illo nec addatis
q timetis deū credite illi: ⁊ n̄ euacuabit
merces v̄ra. Qui timetis dn̄m spate i il
lū: ⁊ in oblectationē veniet vobis mia.
Qui timetis dn̄m diligite illū: ⁊ illumi
nabunt corda v̄ra. Respice fili natiōes
hoīum: ⁊ scito qr null⁹ spauit in dn̄o ⁊
ꝯfusus ē: pmāsit in mādatis ei⁹ ⁊ d̄reli
ct⁹ ē. Aut qs iuocauit eū ⁊ d̄spexit eū?
Qm̄ pius ⁊ misicors ē de⁹: ⁊ remittet
i tp̄e tribulatōis pctā: ⁊ ꝓtector ē oib⁹
exqrētibus se in veritate. C. vi.

Veh duplici corde ⁊ labijs scele
stis ⁊ manib⁹ malefaciētib⁹: ⁊ pcōri ter
rā igrediēti duab⁹ vijs. Ueh dissolutis
corde: q nō credūt deo ⁊ iō nō ꝓtegen
tur ab eo. Ueh his q pdiderūt sustinen
tiā: q dereliqrūt vias rectas: ⁊ diuerte
rūt i vias prauas. Et qd facient cū ispice
re cepit dn̄s? Qui timēt dn̄z nō erūt in
credibiles v̄bo illi⁹: ⁊ q diligūt illū cō
seruabūt viā illi⁹. Qui timēt dn̄m igrēt
q̄ bn̄placita sūt illi: ⁊ q diligūt eū reple
bunt lege ipsius. Qui timent dn̄z p̄pa
rabūt corda sua: ⁊ i ꝯspectu illi⁹ scifica
būt aīas suas. Qui timēt dn̄z custodiūt
mādata illi⁹: ⁊ patiētiā hēbūt vsqz ad i
spectionē illi⁹ dicētes. Si penitētiā nō

egerimus

egerimus icidemus i manus dñi: et nõ i manus hoium. Scdm eni magnitudinẽ illius: et sic misericordia ipsius cũ ipso ẽ.

Tabula dñicarum mẽsis septẽbris. In anno illo quo kal. septẽbris i dñica venerint: hystorie ipsius mẽsis ponunt mõ infrascripto. Prĩa dñica ponit liber Job. ij. et. iij. fit offm natiuita. virgi. marie: cũ cõmemoratione dñicarum. Dñica. iiij. ponitur thobias. Feria quarta Judith. Sabbato hester.

¶ Qñ die lune: pria dñica ponitur iob ij. thobias. iij. fit offm exaltationis scẽ crucis: postea fit cõmemoratio de dña et vltimo de dñica. Dñica. iiij. ponitur iudith: et festũ sci matthei transfert in diem lune. Feria qnta ponitur hester.

¶ Qñ die martis venerint: prima dñica ponitur iob. ij. thobias. iij. dñica fit offm de natiuitate dñe: cum cõmemo. dñice. Dñica. iiij. iudith: dñi. v. hester.

¶ Qñ venerint dies mercurij. prima dñica ponit iob. ij. thobias. iij. fit offm natiuitatis dñe: cum cõmemo. dñice. Dñica. iiij. iudith: dñica quinta hester.

¶ Qñ die iouis venerit: dñica prima iob. ij. de natiuitate dñe: cũ cõmemoratione dñice. Dñica. iij. thobias: dñica. iiij. iudith. Feria. iiij. sequẽti hester.

¶ Qñ die veneris venerint: dñica prima iob. ij. de natiuitate dñe: cum commemoratiõe dñice. Dñica. iij. thobias: dñica. iiij. iudith. Feria quinta hester.

¶ Qñ die sabba. venerit dñica prima iob. ij. de natiui. dñe: cum cõme. dñice. Dñica. iij. thobias: dñica. iiij. iudith: feria. vi. sequẽti hester. Sabba. pri. kal. septẽbris. Ad mag. aña. Cũ audisset iob nũciorum verba sustinuit patiẽter et ait: si bona suscepimus de manu dñi: mala aũt quare nõ sustineamus: in oĩbus his nõ peccauit iob labiis suis: neq3 stultũ aliqd ↄtra deũ locutus ẽ.

Incipit liber iob. L. i.

Vir erat i terra hus noie iob. Erat vir ille simplex et rectus ac timẽs deũ: et recedẽs a malo: natiq3 sunt ei septẽ filij et tres filie. Et fuit possessio eius septẽ milia ouiũ et tria milia camelorum: qngẽta quoq3 iuga boũ: et qngẽte asine: ac familia multa nimis: Eratq3 vir ille magnus iter oẽs orientales: et ibãt filij eius et faciebãt cõuiuia p domos: vnusqsq3 i die suo. Et mitẽtes vocabãt tres sorores suas: vt comederẽt et biberẽt cũ eis. Cũq3 i orbẽ trãsissent dies ↄuiuij: mittebat ad eos iob et scificabat illos. Cõsurgẽsq3 diluculo: offerebat holocausta p singlos dicebat eni. Ne forte pcãuerint filij mei et bñdixerint deo i cordibus suis. Sic faciebat iob: cũctis diebus. ℟. Si bõa suscepimus d manu dñi: mala aũt qre nõ sustineamus. Dñs dedit dñs abstulit: sic dño placuit ita fcm ẽ: sit nomẽ dñi bñdictũ. ℣. Nudus egressus sũ de vtero mris mee: nudus reuertar illuc. Dñs.

Quadã aũt die cũ venissent L. ij. filij dei vt assisterẽt corã dño: affuit iter eos ẽt et sathan. Cui dixit dñs. Vñ venis? Qui rñdẽs ait. Circuiui terrã et pãbulaui eã. Dixitq3 dñs ad eũ. Nũ gd ↄsidrasti s'uũ meũ iob: q ñ sit ei silis i terra. hõ simplex et rectus ac timẽs deũ et recedẽs a malo? Cui rñdẽs sathã ait. Nũgd frustra iob timet deũ? Nõne tu vallasti eũ: ac domũ eius: vniuersamq3 substã eius p circuitũ? opibus manũ eius bñdixisti: et possessio eius creuit i t'ra. s3 extẽde paululũ manũ tuã et tãge cũcta q̃ possidet: nisi i faciem bñdixerit tibi. Dixit ergo dñs ad sathã. Ecce vniuersa q̃ h3 i manu tua sunt: tñ i eũ ne extẽdas manũ tuã. Egressusq3 ẽ sathã a facie dñi. ℟. Añq3 comedã suspiro et tãq3 inũdãtis aq̃ sic rugitus meus: q2 timor quẽ timebã euenit mihi: et q vebar accidit. ñne dissimlaui: ñne silui: ñne q̃eui. Et vẽit sup me idignatio. ℣. Ecce ñ ẽ auxiliũ mihi i me: et necẽsarii quoq3 mei rcesserũt a me.

Quã ãt q̃dã die filij et filie L. iij. Et eius cõederẽt et biberẽt vinũ i domo fris sui priogeniti: nũcius venit ad iob q diceret. Boues arabãt et asine pascebãt iuxta eos: et irruerũt sabei tulert q3 oĩa necñ et pueros pcusserũt gladio: et euasi ego solus vt nũciarẽ tibi. Cũq3 adhuc ille loq̃ret: venit alter et dixit. Ignis dĩ cecidit de celo: et tractas oues puerosq3 ↄsũpsit: et effugi ego solus vt nũciarẽ

tibi. Sꝫ ⁊ illo adhuc loquēte: venit aliꝰ
dixit. Chaldei fecerūt tres turmas: ⁊ i
uaserūt camelos ⁊ tulerūt eos: necnō
⁊ pueros percusserūt gladio: ⁊ effugi
ego solus vt nūciarē tibi. Adhuc loq̄
baẜ ille: ⁊ ecce alius intrauit ⁊ dixit. Fi
liis tuis ⁊ filiabꝰ vescētibꝰ ⁊ bibētibus
vinū i domo frīs sui primogeniti: repē
te vētꝰ vehemēs irruit a regiōe desti:
⁊ ꝯcussit q̄ttuor angulos domꝰ: q̄ cor
ruēs oppssit libos tuos ⁊ mortui sūt: ⁊
3 effugi ego solꝰ vt nūciarē tibi. ℟. Qua
re detraxistis ſmonibꝰ vitatis: ad icrepādū
vba ꝯponitis: ⁊ subūtere nitimini amicū vſm
Verūtñ q̄ cogitastis explete. ℣. Qđ iustū ē
iudicate ⁊ nō inuenietis i ligua mea iniq̄tatē.
TUnc surrexit iob ⁊ sci Lc. iiij. Ve.
dit tunicā suā: ⁊ tonso capite cor
ruēs in terrā adorauit ⁊ dixit. Nudus
egressus sum de vtero mrīs mee: nudꝰ
reuertar illuc. Dñs dedit dñs abstulit:
sic dño placuit ita factū ē: sit nomē dñi
bñdictū. In oībꝰ his ñ pcāuit iob labiis
suis: neqꝫ stultū qđ ꝯtra deū locutꝰ est.
Factū ē aūt cū q̄dā die venissent filii dī
⁊ starēt corā dño: venisset quoqꝫ sathā
iter eos ⁊ staret i cōspectu eius: vt dice
ret dñs ad sathā. Vñ venis? Qui rñdēs
ait. Circuiui terrā ⁊ pambulaui eā. Et
dixit dñs ad sathā. Nūqđ ꝯsiderasti ser
uū meū iob: q̄ nō sit ei silis i terra? Vir
simplex ⁊ rectꝰ ⁊ timēs deū: ac recedēs
a malo: ⁊ adhuc retinēs inocentiā. Tu
aūt ꝯmouisti me aduersus eū vt afflige
rē illū frustra. Cui rñdēs sathā ait. Pel
lē ꝓ pelle ⁊ cūcta q̄ hēt hō: dabit ꝓ aīa
sua. Alioqn mitte manū tuā: ⁊ tāge os
eius ⁊ carnē: ⁊ tūc videbis q̄ i faciē bñ
dicat tibi. Dixit ergo dñs ad sathā. Ec
ce i manu tua est: verūtñ aīam illꝰ ſua.
4 ℟. Induta est caro mea putredine ⁊ sordi
bus pulueris: cutis mea aruit ⁊ cōtracta est.
Memēto mei dñe q̄m vētus ē vita mea. ℣.
Dies mei velocꝰ trāsierūt q̄z a texēte tela suc
cidiẜ: ⁊ ꝯsūpti sunt absqꝫ vlla spe. Me. Lc. v.
EGressus igiẜ sathā a facie dñi ꝑ
cussit iob vlcere pessimo: a plāta
pedis vsqꝫ ad vticē eiꝰ. Qui testa saniē
radebat sedēs i sterqlinio. Dixit aūt illi
vxor sua. Adhuc ꝑmanes in simplicita
te tua? Bñdic deo ⁊ morere. Qui ait ad
illā. Quasi vna ď stultis mulieribꝰ locu
ta es. Si bona suscepimꝰ de manu dñi:
mala aūt q̄re nō sustineamꝰ? In oībus
his nō pcāuit iob labiis suis. Igiẜ au
diētes tres amici iob oē malū qđ acci
disset ei: venerūt singuli ď loco suo: ely
phā themanites: ⁊ baldath suithes: ⁊
sophar naamatithes. Cōdixerāt eni vt
pariter veniētes: visitarēt eū ⁊ ꝯsolarēẜ.
Cūqꝫ eleuassēt ꝓcul oculos suos: nō co
gnouerūt eū: ⁊ exclamātes plorauerūt
scissisqꝫ vestibꝰ spserunt puluerē sup ca
put suū i celū. Et sederūt cū eo in terra
septē diebus ⁊ septē noctibꝰ. Et nemo
loquebaẜ ei verbū: videbant enim do
lorē esse vehemētē. ℟. Paucitas dierum 5
meoꝝ finieẜ breui: dimitte me dñe vt plāgā
paululū dolorē meū. Anteqꝫ vadā ad terrā te
nebrosā ⁊ optā mortis caligine. ℣. Manꝰ
tue dñe fecerūt me ⁊ plasmauerūt me totū i
circuitu: ⁊ sic repēte pcipitas me. Lcō. vi.
POst hec apuit iob os suū: ⁊ male
dixit diei suo: ⁊ locutꝰ ē. Pereat
dies i q̄ natꝰ sum: ⁊ nox i q̄ dictū ē: ꝯce
ptꝰ ē hō. Dies ille vtaẜ i tenebras. Nō
requirat eū deꝰ ď sup ⁊ ñ illustreẜ lumie.
Obscurēt eū tenebre ⁊ vmbra mōtis oc
cupet eū caligo ⁊ inuoluaẜ amaritudie.
Noctē illā tenebrosus turbo possideat
nō ꝯputeẜ i diebꝰ anni: nec numereẜ i
mēsibꝰ. Sit nox illa solitaria: nec laude
digna. Maledicāt ei q maledicūt diei:
q pati sūt suscitaẜ leuiathā. Obtenebrē
tur stelle caligine eiꝰ. Expectent lucē ⁊
nō videat: nec ortū surgētis aurore: q̄r
nō ꝯclusit ostia ventris q portauit me:
nec abstulit mala ab oculis meis. ℟. 6
Nō abscondas me dñe a facie tua manū tuā
lōge fac a me. Et formido tua nō me tereat.
℣. Corripe me dñe in mia ⁊ nō in furore tuo
ne forte ad nihilū redigas me. Et. ℟. Quis 7
mihi tribuat vt in inferno protegas me: ⁊ ab
scōdas me donec pertrāseat furor tuus dñe:
nisi tu q̄ solus es deus. Et ꝯstituas mihi tēpꝰ
i quo recorderis mei. ℣. Nūquid sicut dies

hois dies tui: vt q̄ras iniq̄tatē meā cum sit ne
8 mo qui de manu tua possit eruere. Et. ℟.
Duo seraphi clamabāt alter ad alterū. Scūs
scūs scūs dn̄s deus sabaoth. Plena ē ois ter
ra gloria ei⁹. ℣. Tres sunt q̄ testimoniū dāt
in celo pr̄: verbū ⁊ sp̄us scūs: ⁊ hi tres vnum
9 sunt. Scūs. Glia. Plena. ℟. Uersa ē in luctū
cythara mea: ⁊ organū meū i voce flentium.
Parce mihi dn̄e nihil enim sunt dies mei. ℣.
Cutis mea denigrata ē super me ⁊ ossa mea
10 aruerūt. Par. ℟. Utinā appenderent pctā
mea qb⁹ irā merui. Et calamitas quā patior i
statera. ℣. Quasi harena maris hec grauior
appareret: vn̄ ⁊ vba mea dolore sunt plena. Et.
An̄e sup̄scripte dn̄r ad mag. p hebdōas
1 duas. An̄. In oibus his nō peccauit iob la
bijs suis: neq̄ stultū aliq̄d ꝯtra deū locut⁹ est.
2 An̄. Dn̄s dedit dn̄s abstulit: sic dn̄o placuit
3 ita factū ē: sit nomē dn̄i bn̄dictū. An̄. Quan
tas hēo iniq̄tates ⁊ pcā ostēde mihi: cur faciē
tuā abscōdis ⁊ arbitraris me inimicū tuum.
4 An̄. Quare detraxistis sermōib⁹ veritatis ad i
crepādū vba cōpōitis: ⁊ subūtere nitimini amicū
vr̄z: verūtn̄ q̄ cogitatis explete. An̄. Audi
5 tu auris audiui te: nūc aūt ocul⁹ me⁹ videt te
6 idcirco ipse me reprehēdo: ⁊ ago penitētiā i
fauilla ⁊ cinere. An̄. Cū egrotasset iob fleuit
⁊ dixit: noti mei ⁊ ppinq̄ mei dereliq̄rūt me:
vita mea imutata ē: dies mei breuiabunt vide
te oēs ppl'i si ē dolor silis sic dolor me⁹. An̄.
7 Paucitas dier meorum finiet breui: dimitte
me dn̄e vt plāgā paululū dolorē meū: anq̄ va
dā ad terrā tenebrosā ⁊ opertā mortis caligie.
¶ Sabb. dn̄ice. iij. mēsis septēbris: ad
mag. an̄. Ne reminiscaris dn̄e delicta mea
vel parētū meor: neq̄ vindictam sumas de
pctis meis. Dn̄ica. iij. mēsis septēbris po
nit liber thobie: ⁊ legit p vnā hebdōaz.
ca.i. Thobias ex tribu Liber tho. L. i.
⁊ ciuitate neptali: q̄ ē i supiorib⁹
galilee supra naasson: post viā q̄ ducit
ad occidētē: in sinistro hn̄s ciuitatē se
phet: cū capt⁹ eēt i diebus salmanasar
regis assyrior: i captiuitate tn̄ positus
viā veritatis n̄ deseruit: ita vt oia q̄ hē
re poterat quotidie ꝯcaptiuis frīb⁹ q
erāt ex gn̄e ipsi⁹ iptiret. Cūq̄ vo eēt iu
nior oib⁹ i tribu neptali: nihil tn̄ pueri
le gessit i ope. Deniq̄ cū irēt oēs ad vitu
los aureos: quos hieroboā fecerat rex
isrl': hic sol⁹ fugiebat ꝯsortia oium: ⁊ p
gebat ad hierl'ʒ ad téplū dn̄i: ⁊ ibi ado
rabat dn̄m deū isrl'. Oia p̄mitiua sua ⁊
decimas suas fidel'r offerēs: ita vt i ter
tio anno p̄selitis ⁊ aduenis ministraret
oēm decimationē. Hec ⁊ his silia s'z legē
dei puerul⁹ obs'uabat. Cū vero factus
fuisset vir: accepit vxorē annā de tribu
sua. Genuitq̄ ex ea filiū: nomē suū ipo
nēs ei. Quē ab infantia timere deū do
cuit: ⁊ abstinere ab oi pcō. ℟. Peto do
mine vt de vinculo iproperij huius absoluas me
aut certe desup terrā eripias me: Ne remini
scaris delicta mea vel parentū meor: neq̄ vindi
ctā sumas de pctis meis: q̄ eruis sustinentes
te dn̄e. ℣. Oia enī iudicia tua iusta sūt: ⁊ oēs
vie tue mia ⁊ veritas: ⁊ nūc dn̄e memēto mei.
T Gif dn̄ p captiuitatē Ne. L. ij.
deuenisset cū vxore sua ⁊ filio in
ciuitatē niniue cum oi tribu sua: ⁊ oēs
ederēt ex cibis gentiliū: iste custodiuit
aiā suā: ⁊ nūq̄ ꝯtaminat⁹ ē i escis eor.
Et qm̄ memor fuit dn̄i i toto cōde suo
dedit illi dn̄s grām in ꝯspectu salmana
sar regis: ⁊ dedit ei ptātē quocūq̄ vel
let ire hn̄s libtatē q̄cūq̄ facere voluiss;
Pergebat g p oēs q erāt i captiuitate
⁊ mōita salutis dabat eis. Cū āt veniss;
i rages ciuitatē medor ⁊ ex his a qb⁹
honorat⁹ fuerat a rege hn̄iss; x. talēta
argēti: ⁊ cū i mlta turba gn̄is sui gabel
lū egētē videret: q erat ex tribu ei⁹ sub
cyrographo dedit illi memoratū pōd⁹
argēti. ℟. Oi tpe bn̄dic deū: ⁊ pete ab eo 2
vt vias tuas dirigat. In oi tpe ꝯsilia tua in ip
so pmaneāt. ℣. Inq̄re vt facias q̄ placita sūt
illi in veritate ⁊ i tota virtute tua. In. L. iij.
Post multū vero tpis mortuo sal
manasar rege: cū regnaret senna
cherib filius eius pro eo: ⁊ filios israel
exosos hēret in ꝯspectu suo: thobias p
gebat ad oēm cognationē suā: ⁊ ꝯsola
batur eos: diuidebatq̄ vnicuiq̄ pro
ut poterat de facultatibus suis. Esuri
entes alebat: nudis vestimēta p̄bebat:
⁊ mortuis atq̄ occisis sepulturā solli

citus exhibebat. Deniqꝫ cũ reuersus es-
set rex sennacherib: fugiẽs q̄ iudea pla
gã quã circa eũ deꝰ fecerat ꝓp blasphe-
miã suã: ⁊ iratus multos occideret ex
filijs isrl': thobias sepeliebat corpa eo-
rũ. At vbi nũciatũ ẽ regi iussit eũ occi-
di: ⁊ tolli ei oẽm substãtiã eiꝰ. Thobias
vero cũ filio suo ⁊ vxore fugiẽs nudus
latuit: qꝛ multi diligebãt eũ. Post dies
vero quadragintaquinque: occiderũt re-
gem filij ipsius: ⁊ reuersus est thobias
ad domum suã: oĩsqꝫ facultas eius re-
3 stituta est ei. ℟. Memor esto fili qm̃ pau-
perẽ vitam gerimus. Habebis multa bona si ti-
mueris deũ. ℣. In mẽte habeto eũ: ⁊ caue ne
qñ ꝓtermittas ꝓcepta eiꝰ. Habebis. Lc̃o. iiij.
Post hec vero cũ eẽt dies festꝰ dñi
⁊ factũ eẽt prãdiũ bonũ i domuꝫ
thobie dixit filio suo. Uade ⁊ adduc
aliquos ex tribu nr̃a timẽtes deum: ⁊
epulent' nobiscũ. Cumqꝫ abijsset: reuer-
sus nũciauit vnũ ex filijs isrl' iugulatuꝫ
iacere in platea. Statimqꝫ exiliens de ac-
cubitu suo: relinquẽs prãdiũ ieiunꝰ puẽ-
nit ad corpꝰ. Tollẽsqꝫ illũ portauit ad
domũ suã occulte: vt dũ sol occubuissꝫ
caute sepeliret eum. Cumqꝫ occultasset
corpꝰ: mãducauit panẽ cũ luctu ⁊ tre-
more: memorãs illũ sermonẽ quẽ dixit
dñs p amos ꝓphetã. Dies festi vr̃i cõ-
uertent' in lamẽtationẽ ⁊ luctũ. Cũ ve-
ro sol occubuisset: abijt: ⁊ sepeliuit eũ.
Arguebãt aũt illũ oẽs ꝓximi sui: dicẽ-
tes. Iã huius rei cã interfici iussus es: ⁊
vix effugisti mortis iperiũ: ⁊ iterũ sepẽ-
lis mortuos. Sꝫ thobias plꝰ timẽs de-
um q̄ regẽ: rapiebat corpa occisoꝝ:
⁊ occultabat i domo sua: ⁊ medijs no-
4 ctibꝰ sepeliebat ea. ℟. Sufficiebat nobis
paupertas nr̃a: vt diuitie cõputarent': nũqꝫ fuis-
set pecunia ipsa p q̄ misisti filiũ nr̃m: Baculũ
senectutis nr̃e. ℣. Heu me fili mi: vt qd te mi-
simus peregrinari: lumẽ oculoꝝ nr̃oꝝ. Bacu.
Contigit autem vt q̄dam Lc̃. v.
die fatigatus a sepultura veni-
ẽns domũ iactasset se iuxta parietẽ ⁊
obdormisset: ex nido irũdinũ dormiẽ-
ti illi calida stercora icideret sup oclos

eiꝰ: fieretqꝫ cecꝰ. Hãc aũt tẽtationẽ iõ
pmisit dñs euenire illi: vt posteris da-
ret' exẽplũ patiẽtie eius: sicut ⁊ sci iob.
Nã cũ ab infantia sua semp deũ timuerit
⁊ mãdata eius custodierit: nõ ẽ ꝯtrista
tus ꝯtra deũ: cũ plaga cecitatis euene
rit ei: sꝫ imobilis in dei timore pmãsit:
agẽs gr̃a deo oibus diebꝰ vite sue. Nã
sicut btõ iob isultabãt reges: ita isti pa
rẽtes: ⁊ cognati eiꝰ: ⁊ irridebãt vitã eiꝰ
dicẽtes: Ubi est spes tua: p q̄ elemosy
nas ⁊ sepulturas faciebas: Thobias
ho icrepabat eos dicẽs. Nolite ita lo-
q: qm̃ filii scõꝝ sumꝰ ⁊ vitã illã expecta
mꝰ q̄ deꝰ daturꝰ ẽ his q fidẽ suã veraꝫ
nũq̄ mutãt ab eo. ℟. Bñdicite deũ celi 5
⁊ corã oibꝰ viuẽtibus ꝯfitemini ei. Qꝛ fecit no
biscũ miam suã. ℣. Ipsum bñdicite ⁊ cãtate
illi ⁊ enarrate oĩa mirabilia eius. Qꝛ. Lc̃. vi.
Anna vero vxor eiꝰ ibat ad opus
textrinũ quotidie: ⁊ d labore ma
nuũ suarũ victũ quẽ ꝯseq potuisset de-
ferebat. Unde factũ est vt hedũ capraruꝫ
accipiens detulisset domi: cuius cũ vo
cẽ balãtis vir eius audisset: dixit. Uide
ne forte furtiuꝰ sit: reddite eũ dño suo:
qꝛ non licet nobis ex furto aliqd edere
aut cõtingere. Ad hec vxor eius irata
rñdit. Manifeste vana facta ẽ spes tua
⁊ elemosyne tue mõ potuerunt. Atqꝫ
his ⁊ alijs huiuscemodi verbis: expro
babat ei. Tũc thobias ingemuit ⁊ ce-
pit orare cũ lachrymis dicens. Iustus
es dñe ⁊ oĩa iudicia tua iusta sũt: ⁊ oẽs
vie tue misericordia ⁊ veritas ⁊ iudici
um. Et nũc dñe memor esto mei: ⁊ ne
vindictã sumas de pccis meis: neqꝫ re-
miniscaris delicta mea vel parentum
meoꝝ: qm̃ nõ obediuimus ꝓceptis tu
is: ⁊ traditi sumus in direptionẽ ⁊ ca-
ptiuitatem: ⁊ mortẽ: ⁊ in fabulam: ⁊ in
pproperium: oibus nationibus in qbus
dispsisti nos. Et nunc dñe magna iudi
cia tua: qꝛ non egimꝰ s'm ꝓcepta tua: ⁊
non ambulauimus sincerit' corã te.
Et nũc dñe s'm voluntatem tuã fac me
cũ misericordiã: ⁊ precipe in pace reci-
pi spũm meum: expedit enim mihi ma
gis mori

6 gis mori q̄ȝ viuere. R. Tps est vt reuer-
tar ad eum qui misit me: vos aūt benedicite
deum. Et enarrate oia mirabilia eiꝰ. V. Cō
fitemini ei corā oibus viuentibus qꝛ fecit no
biscum misericordiā suaȝ. Et. Septimum
Reiuȝ addit de sequēti hystoria iudith
7 f. Tribulatiōes ciuitatū audiuimus quas paſ
se sunt ⁊ defecimus: timor ⁊ hebetudo men-
tis cecidit sup nos ⁊ super liberos nostros: ip
si montes nolūt recipere fugam nr̄am. Dn̄e
miserere. V. Peccauimus cum patribus no
stris: iniuste egimus iniq̄tatē fecimus. Dn̄e.
8 viij. Duo seraphin clamabāt alter ad alterū.
Scūs scūs scūs dn̄s deus sabaoth. Plena est
ois terra glia eius. V. Tres sūt q̄ testimoniū
dāt i celo pr̄: vbū: ⁊ sp̄s scūs: ⁊ hi tres vnū sūt
1 Scūs. Glia. Plena. ... e subscripte dicū
tur ad mag. p hebdoaȝ. Añ. Oi tpe bene
2 dic dominum: ⁊ pete ab eo vt vias tuas diri-
gat. Añ. Memor esto fili qm̄ pauperē vitaȝ
3 gerimus hētis multa bona si timueris deuȝ.
Añ. Peto dn̄e vt de vinculo iproprijhuiꝰ ab
soluas me aut certe desup terraȝ eripias me:
ne reminiscaris delicta mea vel parētū meo-
rū: nec vindictā sumas de pcis meis: qꝛ eruis
4 sustinētes te. Añ. Ingressus est raphael an
gelus ad thobiā: ⁊ salutauit eū dicēs: gaudiū
tibi semp sit: cui thobias rn̄dens ait: q̄le mihi
gaudiū erit qꝛ in tenebris sedeo: ⁊ lumen celi
nō video: cui angelus ait: forti aio esto in pro
5 ximo est vt a deo cureris. Añ. Dixit angelꝰ
ad thobiā gaudiū tibi semp sit: at ille rn̄dit: q̄-
le mihi gaudiū erit: qꝛ lumē celi nō video: sed
spero in dn̄o qꝛ nō me dereliquet. Sabba.
dn̄ice. iiij. mēsis septēbris. Ad mag. añ.
Adonai dn̄e deus magne ⁊ mirabilis qui de-
disti salutem in manu femine: exaudi preces
seruorum tuorum. Dn̄ica. iiij. mēsis se-
ptembris ponitur liber iudith: ⁊ legi
tur p vnam hebdoaȝ. Liber iudith. L. i.
ca. i. Arphaxath itaq̄ȝ rex medorū sub
iugauerat multas gentes impio
suo ⁊ ipse edificauit ciuitateȝ potētissi-
mā quā appellauit egbathanis: ex lapi-
dibꝰ quadratis ⁊ sectis fecit muros eiꝰ
in altitudine cubitorū septuaginta: ⁊ in
latitudine cubitorū trigīta. Turres ve-
ro eiꝰ posuit in altitudine cubitorū cē-
tū. Per q̄drū vero earū latꝰ vtrūq̄ȝ vi-
cenorū pedū spatio tēdebat. Posuit-
q̄ȝ portas eiꝰ in altitudine turriū: ⁊ glo-
riabat q̄si potēs in potētia exercitꝰ sui
⁊ in glia q̄drigarū suarū. Anno igitur
duodecio regni sui nabuchodonosor
rex assyriorū q regnabat in ciuitate ni-
niue magna: pugnauit contra arpha-
xath: ⁊ obtinuit eū i cāpo magno: q ap-
pellat ragau: circa eufratē ⁊ tigrim ⁊
hiadason: i cāpo eriocb regis elycorū.
R. Adonay dn̄e deus magne ⁊ mirabilis q̄ 1
dedisti salutem in manu femine. Exaudi pre-
ces seruorum tuoruȝ. V. Benedictus es do-
mine q̄ nō derelinquis presumētes de te: ⁊ d̄
sua virtute gloriantes humilias. Exau. L. ij.
Tunc exaltatū ē regnū nabucho-
donosor: ⁊ cor eius eleuatū ē. Et
misit ad oēs q hitabāt in cilitia: ⁊ dama
sco: ⁊ libano ⁊ ad gētes q̄ sunt i carme-
lo ⁊ cedar: ⁊ inhitātes galileā i campo
magno esdrelon. ⁊ ad oēs q erāt i sama-
ria: ⁊ trās flumē iordanē vsq̄ȝ hierlm:
⁊ ad oēm terrā iesse quousq̄ȝ pueniat
ad mōtes ethiopie. Ad hos oēs misit
nuncios: nabuchodonosor rex assyrio-
rū. Qui oēs vno aio ꝯtradixerūt. ⁊ re-
miserūt eos vacuos: ac sine honore ab
iecerunt. Tunc indignatus ē nabucho
donosor rex ad oēm terram illam: ⁊ iu-
rauit per regnū ⁊ thronū suum q de-
fenderet se de oibus regionibus his.
R. Tribulatiōes ciuitatū audiuimus q̄s paſ 2
se sūt et defecimus timor ⁊ hebetudo mētis
cecidit sup nos ⁊ sup liberos nr̄os. ipsi mon-
tes nolūt recipe fugā nr̄aȝ: Dn̄e misere. V.
Peccauimus cum patribus nr̄is: iniuste egi-
mus iniquitateȝ fecimus. Dn̄e. L. iij.
Anno tertiodecimo nabuchodo
nosor regis: vicesima ⁊ scda die primi
mensis: factū est verbū in domo nabu
chodonosor regis assyriorū: vt defen-
deret se. Vocauitq̄ȝ oēs maiores natu:
oēsq̄ȝ duces bellatores suos: ⁊ hūit cū
eis mysterium ꝯsilij sui. Dixitq̄ȝ cogita-
tionē suā in eo eē: vt oēm terrā suo sub
iugaret ipio. Qd dictū cū placuisset oi-
bꝰ vocauit nabuchodonosor rex holo

pherneƺ principē militie sue: ⁊ dixit ei.
Egredere aduersum oēm regnū occi/
dentis: ⁊ cōtra eos precipue qui cōtē/
pserunt imperiū meū. Nō parcet ocu/
lus tuus vlli regno: oēmqƺ vrbem mu/
3 nitam subiugabis mihi. R. Benedicat
te dn̄s in virtute sua qui per te ad nihilum re/
degit inimicos nostros. Ut nō deficiat laus
tua de ore hominum. V. Benedictus dn̄s
qui creauit celum ⁊ terram: q2 hodie nomen
suum ita magnificauit: Ut. Lcō. iiij.
Tunc holophernes vocauit du/
ces ⁊ magistratus virtutis assyriorum: ⁊
dinumerauit viros in expeditione sua
sicut pceperat ei rex: cētum viginti mi/
lia peditū pugnatorum: ⁊ equites sagitta/
rios duodecim milia. Oēmqƺ expedi/
tiōnē suaƺ fecit preire in multitudine i/
numerabiliū camelorum: cū his q exerci/
tibus sufficerent copiose. Boū quoqƺ
armēta: gregesqƺ ouiū: quorum nō erat
numerus. Frumētūqƺ ex oi syria: in trā/
situ suo parari cōstituit. Auruƺ vero ⁊
argētū de domo regis assumpsit: mul/
tum nimis: ⁊ profect9 est ipse ⁊ ois ex/
ercitus: cū quadrigis ⁊ eqtib9 ⁊ sagit/
tariis: q cooperuerunt faciē terre sicut
locuste. R. Nos alium deū nescimus pter
4 dn̄m in quo speramus. Qui nō despicit nos
nec amouet salutem suā a genere nostro. V.
Indulgentiā ipsius fusis lachrymis postule/
mus: ⁊ humiliemus illi animas nostras. Qui.
Cumqƺ ptrāsisset fines assy/ L. v.
riorum vēit ad magnos mōtes an
ge: q sunt a sinistro cilicie. Ascēditqƺ
oia castella eorum ⁊ obtinuit oēƺ mūitio/
nē eorū. Effregit aūt ciuitatē opulētis/
simam melothi: predauitqƺ oēs filios
tharsis: ⁊ filios ismael: qui erant cōtra
faciem deserti: ⁊ ad austrū terre celeō.
Et trāsiuit eufratē ⁊ venit in mesopo/
tamiam: ⁊ fregit oēs ciuitates excelsas
q̄ erāt ibi: a torrente mābre quousqƺ p/
ueniatur ad mare. Et occupauit termi/
nos eius a cilicia vsqƺ ad fines iaphet:
q sunt ad austrū. Seduxitqƺ oēs filios
madiā: ac pdauit oēm locupletationeƺ
eorū: oēsqƺ resistētes sibi occidit in ore
gladij. Et post hec descendit in cāpos
damasci in dieb9 messis: ⁊ succidit om/
nia sata oēsqƺ arbores ac vineas fecit i
cidi: ⁊ cecidit timor illius super oēs in
habitātes terram. R. Dn̄ator domine ce/ 5
lorum ⁊ terre: creator aquarum rex vniuerse
creature. Exaudi orationem seruorum tuo/
rum. V. Tu domine cui humiliuƺ semper ⁊
mā suetorum placuit deprecatio. Ex. Lcō. vi.
Tunc miserunt legatos suos vni/
uersarum vrbiuƺ ⁊ prouinciarum:
reges ac principes syrie scilicet meso/
potamie ⁊ syrie: sobal ⁊ libie: atqƺ cili/
cie: q venientes ad holophernem dixe/
rūt. Desinat indignatio tua circa nos:
melius est enim vt viuētes seruiamus
nabuchodonosor regi magno ⁊ subdi/
ti simus tibi: q̄ morientes cū interitu no/
stro: ipsi seruitutis nostre dāna patia/
mur. Ois ciuitas nostra oisqƺ possessio
oēs colles ⁊ montes: ⁊ campi: armēta
boū: ⁊ greges ouiū: ⁊ caprarū: equorū
qƺ ⁊ camelorum: ⁊ vniuerse facultates
nostre atqƺ familie in ɔspectu tuo sunt
sint oia sub lege tua nos etiaƺ ⁊ filij nr̄i
serui tui sumus. Ueni nobis pacificus
dn̄s: ⁊ vtere seruitio nr̄o sicut placue/
rit tibi. Tūc descēdit de mōtibus cum
equitibus in virtute magna: ⁊ obtinuit
oēm ciuitatem ⁊ oēm inhabitantē ter/
ram. De vniuersis aūt vrbibus assum/
psit viros auxiliarios viros fortes: ⁊
electos ad bellū. Tātusqƺ metus pro/
uinciis illis icubuit: vt vniuersaruƺ vr/
bium habitatores: pricipes ⁊ honora
ti: simul cū populis exirēt obuiam ve/
niēti: excipiētes eū cum coronis ⁊ lapi
dibus: ducētes choros: cū tympanis
⁊ tibiis. Nec ista tn̄ faciētes: ferocitatē
pectoris eius mitigare potuerūt. Nam
⁊ ciuitates eorum destruxit: ⁊ lucos eorū
succidit. R. Dn̄e deus qui cōteris bella ab 6
initio: eleua brachium tuū sup gentes q̄ cogi/
tant seruis tuis mala: Et dextera tua glori/
ficetur in nobis. V. Allide virtutem eorum in
virtute tua: cadat robur eorum in iracūdia tua.
Et. Septimū Rn̄um addit de sequenti
hystoria. S. Cōforta me rex scōrum pricipatū
tenens

da
tenēs: ⁊ da sermonē rectū ⁊ bñ sonātē ī os me-
um. V. Dñe rex vniuerse ptātis cōuerte cōsi
liū eoꝝ sup eos. Et da. viij. Duo seraphin
clamabāt alter ad alterū. Scūs scūs scūs dñs
deus sabaoth. Plena est ois terra gloria ei⁹.
Tres sunt qui testimoniū dant in celo pater
verbū ⁊ spūs scūs: ⁊ hi tres vnū sunt. Scūs.
Glia. Plena. Añe subscripte dñr ad ma
gnī. per hebdām. Añ. Memento dñe: ⁊
ostende te nobis: in tpe tribulationis. Aña.
Dñe rex omnipotens in ditione tua cuncta
sunt posita: ⁊ nō est qui possit tue resistere vo
luntati. Si mēsis iste septembris habue-
rit qnque dñicas: hystoria hester poni-
tur dñica. v. Si vero non habuerit po
nitur in quattuor tēporib⁹: ⁊ supplen-
tur Rña de hystoria iudith. Hec quat-
tuor tempora nihil proprium habent
nisi tantum in missa. Liber hester. L. j.
ca. i. In diebus assueri regis q regna-
uit ab india vsqz ethiopiam: su-
per cētum vigintiseptem prouincias:
qñ sedit in solio regni sui: susa ciuitas re
gni eius exordiū fuit. Tertio igitur an
no imperij sui: fecerat grāde cōuiuiuz
cūctis pricipibus ⁊ pueris suis. fortis
simis psarū ⁊ medorū inclytis: ⁊ prefe
ctis prouinciarū corā se: vt ostenderet
diuitias glie regni sui: ac magnitudi-
nē atqz iactātiam potētie sue multo tē
pore: cētū videlicet ⁊ octoginta dieb⁹.
Cūqz implerent̃ dies ɔuiuij: inuitauit
oēm populum q inuētus est in susis: a
maximo vsqz ad minimū: ⁊ septez die
bus iussit ɔuiuiū preparari in vestibu-
lo horti ⁊ nemoris: qd regio cltu ⁊ ma-
nu cōsitum erat. Et pēdebāt ex oī par-
te tentoria aerei coloris ⁊ carpasini ⁊
hyacinthini: sustētata funibus byssinis
atqz purpureis: q eburneis circulis in
serti erāt ⁊ colūnis marmoreis fulcie-
bant̃. Lectuli quoqz aurei ⁊ argētei su
per pauimentuz smaragdino ⁊ pario
stratum lapide dispositi erāt: qd mira
varietate pictura dcorabat. Bibebāt
āt q inuitati erāt aureis poculis: ⁊ alijs
atqz alijs vasis cibi inferebātur. Vinū
quoqz vt magnificētia regia dignum
erat: abundans ⁊ pcipuum ponebat̃.
Nec erat q nolētes cogeret ad bibēdū
sed sicut rex statuerat pponens mensis
singulos de principibus suis: vt sume
ret vnusquisqz qd vellet. R. Dñe rex oī 1
potens in ditione tua cūcta sunt posita: ⁊ nō
est q possit resistere voluntati tue: libera nos.
Propter nomē tuū. V. Exaudi orōnē nr̃am:
⁊ ɔuerte luctū nostrum in gaudiū. Propter.
Vasthi quoqz regina fecit L. ij.
cōuiuium feminaruz in palatio.
vbi rex assuerus manere consueuerat.
Itaqz die septimo cū rex esset hilarior:
⁊ post nimiam potationē icaluisset me
ro pcepit mauma: ⁊ baçatha: ⁊ barbo
na: ⁊ balgatha: ⁊ abagatha: çarach: ⁊
carchas: septē eunuchis qui in conspe
ctu eius ministrabāt: vt introducerent
reginā vasthi coraz rege: posito super
caput eius diademate: vt ostēderēt cū
ctis populis ⁊ principib⁹ pulchritudi
nem eius. Erat eni pulchra valde. Que
renuit: ⁊ ad regis imperiuz qd p eunu
chos mādauerat venire contēpsit. Vn
iratus rex ⁊ nimio furore succēsus inter
rogauit sapiētes q ex more regio ei sem
per aderāt: ⁊ eorū faciebat cūcta ɔsilio
scientiū: leges ac iura maioꝝ. Erāt au-
tē primi ⁊ proximi charsena: ⁊ çethar:
⁊ admatha: ⁊ tharsis: ⁊ mares: ⁊ mar
sana: ⁊ mamucha: septē duces psarum
atqz medorum: q videbant faciē regis
⁊ primi post eū residere soliti erāt: cui
sententie vasthi regina subiaceret: que
assueri regis imperiū qd p eunuchos
mādauerat facere noluisset. R. Cōfor- 2
ta me rex sanctorum principatum tenēs. Et
da sermonem rectum ⁊ bene sonantem in os
meum. V. Domine rex vniuerse potestatis
conuerte consilium eoruz super eos. Et da.
Respondítqz mamucha. L. iij.
audiente rege atqz principibus.
Nō solum regez lesit regina vasthi: sed
oēs principes ⁊ populos: q sunt in cū
ctis prouincijs regis assueri. Egredie
tur enim sermo regine ad omnes mu-
lieres: vt cōtēnat viros suos ⁊ dicant.
Rex assuerus iussit vt regina vasthi in-

traret ad eū: et illa noluit: atq3 hoc exē plo oēs principū cōiuges persa℞ atq3 medo℞ paruipēdent iperia marito℞: Unde regis iusta est indignatio. Et si ti bi placet egrediat edictum a facie tua et scribatur iuxta legē psa℞ atq3 medo rum: quā preteriri illicitū est: vt nequa q̄ vltra vasthi regina ingrediat ad re gem: sed regnum illius altera q̄ melior illa ē accipiat. Et hoc in oē qd latissimū est: prouinciarū tuarū diuulget impe rium: et cūcte vxores tā maiorū q̄ mi norū honorē deferāt maritis suis. R.

3 Spē in alium nunq̄3 habui preter in te deus israel. Qui irasceris propitius eris: et oia pec cata hoium in tribulatione dimittis. V. Do mine deus creator celi et terre respice ad hu militatem nostram. Qui. Lectio quarta.

Placuit cōsilium eius regi et cun ctis pricipibus. Fecitq3 rex iuxta cōsiliū3 mamucha: et misit epistolas ad vniuersas prouincias regni sui: vt q̄q3 gentes audire et legere poterat: diuer sis linguis et litteris esse viros et princi pes ac maiores i domibus suis: et hoc p cūctos pplos diuulgari. His itaq3 ge stis postq̄ regis assueri ōferbuerat idi gnatio: recordat⁹ ē vasthi: et q̄ fecisset. vl q̄ passa fuiss3. Dixerūtq3 pueri regis mistri eius. Querant regi puelle virgi nes ac speciose: et mittātur q ꝯsiderent p vniuersas prouicias puellas specio sas et virgines: et adducant eas ad ciui tatē susan: et tradāt in domo feminarū sub manū egei eunuchi: q est preposit⁹ et custos mulierū regiarū: et accipiant mundū muliebrē et cetera ad vsus ne cessaria: et quecūq3 inter oēs oculis re gis placuerit ipsa regnet pro vasthi. Placuit sermo regi: et ita vt suggesse rant iussit fieri. R. Memēto mei dn̄e de

4 us in bonū. Et ne deleas miserationes meas quas feci in domo dei mei et i cerimoniis ei⁹. V. Recordare mei dn̄e deus meus. Et. Si suprascripta hystoria pon tur i domi nica. v. quod minus ē suppletur de hy storia. Adonai. Lectio quinta.

Erat vir iudeus in susis ciuitate: cui vocabulū erat mardocheus: filius iair: filii semei: filii cis ō stirpe gemini: q trāslatus fuerat de hier̄l3: eo tpe quo iechoniā3 regē iuda nabuchodonosor rex babylonis trāstulerat. Qui fuit nu tritus filie fratris sui edisse: q̄ altero no mine hester vocabat: et vtrūq3 paren tē amiserat: pulchra nimis et decora fa cie. Mortuisq3 p̄re et m̄re mardoche⁹ eā sibi adoptauit in filiam. Cūq3 pcre buisset regis impiū3: et iuxta mandatū illius multe virgines pulchre adduce rentur susan: et egeo traderētur eunu cho. Hester quoq3 inter cetera puellas ei tradita est: vt seruaret in numero fe minarū. Que placuit ei: et inuenit grā3 in cōspectu illius et p̄cepit eunucho vt acceleraret mundū muliebrē: et trade ret ei partes suas: et septē puellas spe ciosissimas de domo regia: et tā ipsam q̄ pedissequas eius ornaret atq3 exco leret: q̄ noluit indicare ei ppl'3 et patri am sua3. Mardocheus enim p̄ceperat ei: vt de hac re oino reticeret. Qui de ambulabat quotidie añ vestibulu3 do mus in qua electe virgines seruabant curā hn̄s salutis hester: et scire volens quid ei accideret. Lectio sexta.

Cum aūt venisset tp̄s singularu3 p ordinē puellarum vt intrarent ad re gem: expletis oibus que ad cultu3 mu liebrem ptinebant mensis duodecim⁹ vertebat: ita du3taxat vt sex mēsibus oleo vngerent myrtino et aliis sex qui busdam pigmentis et aromatib⁹ vte rent. Ingredientesq3 ad regem qcqd postulassent ad ornatum ptinens acci piebant: et vt eis placuerat cōposite ō triclinio femina℞ ad regis cubiculum trāsibant. Et q̄ itrauerat vespere egre diebat mane: atq3 in secūdas edes de ducebant: q̄ sub manu sasagaçi eunu chi erant: q concubinis regis p̄sidebat. Nec hēbat potestatem ad regem vltra redeūdi: nisi voluisset rex et eam venire iussisset ex noie. Euoluto aūt tpe p ordi nem instabat dies q̄ hester filia abiail fratris mardochei quā sibi adoptaue rat in

rat in filiam: intrare deberet ad regem: que non quesivit muliebrem cultum: sed quecunque voluit egeus eunnchus custos virginum: hec ei ad ornatum dedit. Erat enim formosa valde: et incredibili pulchritudine omnium oculis gratiosa et amabilis videbatur. In hystoriis ponendis in mense octobris ordo. ¶ Quando occurrit. A. littera dominicalis: libris machabeorum die primo mensis octobris ponuntur: et de eis legitur usque ad diem vigesimumoctauum ipsius mensis.
¶ Quando occurrerit. B. littera dominicalis: libri machabeorum die. xi. octobris ponuntur: et distribuuntur per hebdomadas: prout continetur in rub. in loco proprio posita.
¶ Quando occurrerit. C. littera dominicalis. libri machabeorum die. iii. octobris ponuntur et legitur de eis usque ad. xxiiii. diem dicti mensis: distributis libris prout in rub. propria continetur. ¶ Quando littera dominicalis. D. occurrerit: libri machabeorum quarta die octobris ponuntur: et de eis legitur usque ad septimum diem novembris. ¶ Quandocunque littera dominicalis. E. occurrerit libri machabeorum. xxviii. die septembris ponuntur et de eis usque ad diem primum novembris legitur. ¶ Quando littera dominicalis F. occurrerit libri machabeorum. vi. die octobris ponuntur: quoniam in precedenti dominica non ponuntur: propter festum dedicationis beati michaelis: et de eis legitur usque ad. ii. diem novembris. ¶ Quandocunque littera dominicalis. G. occurrerit lib. machabeorum die. vii. octobris ponuntur quia precedens dominica impeditur propter festum. s. hieronymi: et de eis usque ad diem tertiam novembris legitur. ¶ Sabbato proxi. kalen. octobris Ad mag. ant.
Adaperiat dominus cor vestrum in lege sua et in preceptis suis: et faciat pacem dominus deus noster.
¶ Dominica. i. mensis octobris. Ad matutinum. inuita. Venite exultemus domino. Jubilemus deo salutari nostro. Ps. Preoccupemus. Cum reli. inuitatoriis dominicalibus ut in psalmista: ita tamen quod ultimum si oportuerit repetatur. Hymn. Primo dierum primi psalmi: versi. ut ibi. Hac nocte ponuntur libri machabeorum: Primus legitur per duas hebdomadas. Secundus per alias duas: ut in ordine suprascripto pa ret. Liber. i machabeorum. Ca. i.

Et factum est postquam percussit alexander philippi macedo: qui primus regnauit in grecia egressus de terra cethim: darium regem persarum et medorum constituit prelia multa: et omnium obtinuit munitiones: et interfecit reges terre: et pertransijt usque ad fines terre: et accepit spolia multitudinis gentium: et siluit terra in conspectu eius et congregauit virtutem et exercitum fortem nimis: et exaltatum est et eleuatum cor eius. Et obtinuit regiones gentium et tyrannos: et facti sunt illi in tributum. Et post hec decidit in lectum: et cognouit quia moreretur. Et vocauit pueros suos nobiles: qui secum erant nutriti a iuuentute sua: et diuisit illis regnum suum cum adhuc viueret. Et regnauit alexander annis duodecim: et mortuus est. Et obtinuerunt pueri eius regnum vnusquisque in loco suo: et imposuerunt sibi omnes diademata post mortem eius: et filij eorum post eos annis multis: et multiplicata sunt mala in terra. Et exijt ex eis radix peccati: antiochus illustris filius antiochi regis: qui fuerat rome obses: et regnauit in anno centesimo tricesimoseptimo regni grecorum. R. Adaperiat dominus cor vestrum in lege sua et in preceptis suis: et faciat pacem in diebus vestris. Concedat vobis salutem: et redimat vos a malis.
V. Exaudiat dominus orationes vestras et reconcilietur vobis: nec vos deserat in tempore malo. Concedat.

In diebus illis: exierunt ex israel filij iniqui: et suaserunt multis dicentes. Eamus et disponamus testamentum cum gentibus que circa nos sunt: quia ex quo recessimus ab eis inuenerunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eorum. Et destinauerunt aliqui de populo: et abierunt ad regem et dedit eis potestatem ut facerent iustitiam gentium. Et edificauerunt gymnasium in hierosolymis secundum leges nationum: et fecerunt sibi preputia: et recesserunt a testamento sancto: et iuncti sunt nationibus et venun-

dati sunt vt facerēt malum. Et paratū
est regnum in conspectu antiochi: ⁊ ce
pit regnare ī terra egypti: vt regnaret
super duo regna. Et intrauit egyptū
in multitudine graui: in curribus: ⁊ ele
phantibus. ⁊ equitibus: ⁊ copiosa na
uium multitudine: ⁊ cōstituit bellū ad-
uersus ptolemeum regē egypti. Et ve
ritus est ptolomeus a facie eius ⁊ fugit
⁊ ceciderunt vulnerati multi. Et cōp-
hendit ciuitates munitas in terra egy-
2 pti. ℟. Exaudiat dñs orōnes vestras: ⁊ re-
conciliet vobis: nec vos deserat in tpe ma
lo. Dñs deꝰ vr̄. ℣. Det vobis cor oībꝰ vt co
latis eum: ⁊ faciatis eius voluntatem. Dñs.

Et conuertit se antio- Lcō. iij.
chus postq̄ percussit egyptum
in centesimo ⁊ quadragesimo ⁊ tertio
anno: ⁊ ascēdit ad israel. Et ascēdit hie
rosolymā in multitudine graui: ⁊ ītra
uit ī sctificationem cū supbia: ⁊ accepit
altare aureum: ⁊ cādelabrū luminis: ⁊
vniuersa vasa eius: ⁊ mensam proposi
tionis: ⁊ libatoria ⁊ phialas: ⁊ morta-
riola aurea: ⁊ velū: ⁊ coronas: ⁊ orna
mentū aureum: qđ in facie tēpli erat: ⁊
cōminuit oīa. Et accepit argentū ⁊ au-
rū ⁊ vasa cōcupiscibilia: ⁊ accepit the-
sauros multos quos īuenit: ⁊ sublatis
oībus abijt in terram suam: ⁊ fecit ce-
dē hoīum: ⁊ locutus est in supbia ma
gna. Et factus est planctus magnus in
israel: ⁊ in oī loco eoꝝ. Et ingemuerūt
principes ⁊ seniores iuuenes ⁊ virgi-
nes infirmati sunt: ⁊ speciositas mulie-
rum īmutata est. Oīs maritus sumpsit
lamentum: ⁊ que sedebāt ī thoro ma
ritali lugebant: ⁊ cōmota est terra sup
inhabitantes in ea: ⁊ vniuersa domus
3 iacob induit confusionem. ℟. Congre
gati sunt inimici nostri ⁊ gloriātur in virtute
dñe et sua: contere fortitudinem illorū dñe disperge il-
los: Ut cognoscant qr non est alius q̄ pugnet
pro nobis nisi tu deus noster. ℣. Disperge
illos in virtute tua: ⁊ destrue eos protector
noster domine. Ut cogno.

Et post duos annos dierū misit Lcō. iiij.
rex principem tributorum in ciuitates
iuda: ⁊ venit hierusalem cū turba ma-
gna: ⁊ locutus est ad eos verba pacifi
ca in dolo: ⁊ crediderunt ei. Et irruit
super ciuitatem repente: ⁊ percussit eā
plaga magna: ⁊ perdidit populū mul
tum ex israel: ⁊ accepit spolia ciuitatis:
⁊ succendit eā igni: ⁊ destruxit domos
eius ⁊ muros eius ī circuitu. Et capti
uas duxerūt mulieres ⁊ natos: ⁊ peco
ra possederūt. Et edificauerunt ciuita
tē dauid muro magno ⁊ firmo: ⁊ tur-
ribus firmis: ⁊ facta est illis in arcem.
Et posuerunt illic gentem peccatricē:
viros iniquos ⁊ conualuerūt in ea. Et
posuerunt arma ⁊ escas: ⁊ congrega-
uerunt spolia hierusalē ⁊ reposuerunt
illic: ⁊ facti sunt in laqueum magnum.
Et factū est hoc ad insidias scificationū
⁊ dyabolum malū in israel semp. Et ef-
fuderunt sanguinem innocentē per cir
cuitum sanctificationis: ⁊ contamina-
uerunt sanctificationem. ℟. Impetum 4
inimicoꝝ ne timueritis memores estote q̄uo
salui facti sunt patres vestri. Et nunc clame-
mus in celum ⁊ miserebitur nostri deus no-
ster. ℣. Mementote mirabilium eius: que
fecit pharaōi ⁊ exercitui eiꝰ ī mari rubro. Et.

Et fugerunt habitato- Lcō. v.
res hierusalē propter eos: ⁊ fa-
cta est habitatio exteroꝝ: ⁊ facta est ex
tera semini suo: ⁊ nati eius reliquerunt
eam. Scificatio eius desolata ē sicut so
litudo. Dies festi eius ꝯuersi sunt in lu-
ctum: sabbata eius ī obprobriū: hono
res eius in nihilum. Scdm gloriā eiꝰ
multiplicata ē ignominia eius: ⁊ subli-
mitas eius conuersa est in luctū. Et scri
psit rex antiochus oī regno suo: vt eēt
oīs populus vnus. Et reliq̄runt vnus
quisq̄ legem suā: ⁊ consenserunt oēs
gentes ꝑm verbum regis antiochi. Et
multi ex israel consenserunt: ⁊ sacrifica
uerunt ydolis: ⁊ coinquinauerunt sab
batum. Et misit rex antiochus libros
per manus nunciorum in hierusalē ⁊
in oēs ciuitates iude: vt sequerentur le
ges gentiū terre: ⁊ prohiberent holo-
causta: ⁊ sacrificia: ⁊ placationes fieri ī

templo

téplo dei: ꝛ prohiberent celebrari sab/
batum ꝛ dies solẽnes. ꝛ iussit coinqui/
5 nari sctá: ꝛ sanctum populū israel. ℟.
Congregate sunt gentes in multitudine vt
dimicent contra nos: ꝛ ignoramus quid age
re debeamus. Dñe deus ad te sunt oculi nr̃i
ne pereamus. ℣. Tu scis q̃ cogitant in nos
quomodo poterimus subsistere ante faciem
illoꝝ: nisi tu adiuues nos. Dñe de⁹. Lc̃o. vi.
ET iussit edificari aras: ꝛ templa
ꝛ ydola: ꝛ imolari carnes suillas
ꝛ pecora cõmunia: ꝛ relinquere filios
suos in circuncisos: ꝛ coinquinari aĩas
eoꝝ in oĩbus imũdiciis ꝛ abominatio
nibus: ita vt obliuiscerentur legem ꝛ i
mutarent oẽs iustificationes dei. Et q
cunqȝ non fecissent ſm verbum regis
antiochi morerentur. Scd̃m oïa ver/
ba hec scripsit oĩ regno suo: ꝛ ꝓposuit
principes populo: qui hec fieri coge/
rent. Et iusserũt ciuitatibus inde sacri
ficare. Et congregati sunt multi de po
pulo ad eos: q dereliquerant legē do
mini. Et fecerunt mala super terrã. Et
effugauerunt populum israel in abdi/
tis: ꝛ absconsis fugitiuorum locis. Die
quintadecima mensis casleu qnto ꝛ q̃/
dragesimo anno: edificauit rex antio/
chus abominandum ydolũ desolatio/
nis sup altare dei: ꝛ per vniuersas ciui
tates inde i circuitu edificauerũt aras.
6 ℟. Tua est potentia tuum est regnum dñe:
tu es super oẽs gentes. Da pacē dñe in die
bus nostris. ℣. Creator oĩum deus: terribi
7 lis ꝛ fortis iustus ꝛ mi̾icors. Da. ℟. Reful/
sit sol in clypeos aureos ꝛ resplenduerũt mõ
tes ab eis. Et fortitudo gentiū dissipata est.
℣. Erat enim exercitus magnus valde ꝛ for
tis: ꝛ appropriauit iudas ꝛ exercit⁹ ei⁹ i ꝓlio.
8 Et. ℟. Duo seraphi clamabãt alter ad alte/
rũ. Scũs scũs scũs dñs deus sabaoth. Plena
est oïs terra glĩa eius. ℣. Tres sũt q̃ testimo
niũ dãt i celo pr̃: vbũ: ꝛ spũs scũs: ꝛ hi tres vnũ
9 sunt. Scũs. Glĩa. Plena. ℟. Dixit iudas si/
moni fratri suo: elige tibi viros ꝛ vade libera
fratres tuos i galileam: ego autẽ ꝛ ionathas
frater tuus ibimus in galathim: Sicut fuerit
voluntas in celo sic fiat. ℣. Accingimini filii
potentes ꝛ estote parati: quoniã melius est
nobis mori in bello quã videre mala gẽtis no
stre ꝛ sanctoꝝ. Sicut. ℟. Ornauerunt faciẽ 10
templi coronis aureis: ꝛ dedicauerũt altare
dño. Et facta est leticia magna i populo. ℣.
In hymnis ꝛ confessionibus benedicant do/
minum. Et. ℟. In hymnis ꝛ confessionib⁹ 11
benedicant dñm. Qui magna fecit in israel: ꝛ
victoriam dedit illis dñs omnipotẽs. ℣. Or
nauerunt faciem templi coronis aureis: ꝛ de
dicauerunt altare dño. Qui. ℟. Hic est fra 12
trum amator ꝛ populi israel. Hic est qui mul
tuȝ orat pro populo ꝛ vniuersa sancta ciuita
te hierusalem. ℣. Uir iste i populo suo mitis
simus apparuit. Hic. ℟. Tu dñe vniuersoꝝ 13
qui nullam hẽs indigentiam: voluisti templũ
tuum fieri in nobis. Conserua domum istam
imaculatam in eternum dñe. ℣. Tu elegisti
dñe domum istam ad inuocandũ nomen tuũ
in ea: vt esset domus orationis ꝛ obsecratio/
nis populo tuo. Cõserua. ℟. Aperi oculos 14
tuos dñe ꝛ vide afflictionem nostram: circũ
dederunt nos gentes ad puniendũ nos. Sȝ
tu dñe extende brachiū tuũ ꝛ libera animas
nostras. ℣. Afflige opprimentes nos ꝛ con/
tumeliam facientes in superbiam ꝛ custodi ꝑ
tem tuam. Sed. Ad lau. añ. Alleluia. cuȝ
reli. de psal. Hym. Eterne rex dñs. ℣.
r̃gna. Añe subscripte dicuntur ad ma/
gni. in feriali officio vsqȝ ad kalen. no/
uẽbris. Añ. Refulsit sol in clypeos aureos 1
ꝛ resplenduerunt montes ab eis: ꝛ fortitudo
gentiū dissipata est. Añ. Extende brachiũ 2
tuum ꝛ libera animas nostras: ne pereamus.
Añ. Exaudiat dñs orationes vestras ꝛ recõ 3
cilietur vobis: nec vos deserat in tẽpore ma/
lo dñs deus noster. Añ. Lugebat autem iu/ 4
dam israel planctu magno ꝛ dicebat: quomo
do cecidisti potens in prelio qui saluum facie
bas populum dñi. Añ. Tua est potẽtia tuũ 5
regnum dñe: tu es super oẽs gentes: da pa/
cem domine in diebus nostris. Añ. Ornaue 6
runt faciem templi coronis aureis: ꝛ dedica/
uerunt altare domino: ꝛ facta est leticia ma/
gna in populo. Añ. In hymnis ꝛ confessio 7
nibus benedicebant dominū: qui magna fe
cit in israel: ꝛ victoriam dedit illis oĩpotens.
Añ. Accingimini filii potentes ꝛ estote pa/ 8

rati pugnare in prelio: quoniam melius est no
bis mori in bello: quam videre mala gentis no/
stre et sanctorum: sicut fuerit voluntas in celo
9 sic fiat. An. Impetum inimicorum ne timue
ritis: memores estote quomodo salui facti sunt
patres nostri: et nunc clamemus in celum et mi/
10 serebitur nostri deus noster. An. Congre/
gate sunt gentes in multitudine vt dimicent
contra nos: et ignoramus quid agere debea/
mus: domine deus ad te sunt oculi nostri ne
11 pereamus. An. Judas machabeus et iona/
thas frater eius transierunt iordanem: et abie
runt viam trium dierum per desertum. Dñi
ca. ii. mensis octobris de primo lib. ma
chabeorum. L. i.

Et ante ianuas domorum et in plateis incendebant thura et sacrificabant. Et libros legis dei combusserunt igni, scindentes eos. Et apud quemcunque inueniebantur libri testamenti domini: et quicunque obseruabat legem domini: secundum edictum legis trucidabant eum. In virtute sua faciebant hec populo israel qui inueniebatur in omni mense in ciuitatibus. Et quinta et vicesima die mensis sacrificabant super aram: que erat contra altare. Et mulieres que circuncidebant filios suos: trucidabantur secundum iussum regis antiochi. Et suspendebant pueros a ceruicibus per vniuersas domos eorum: et eos qui circunciderant eos trucidabant. Et multi de populo israel definierunt apud se vt non manducarent immunda: et elegerunt magis mori quam cibis coinquinari immundis. Et noluerunt infringere legem domini sanctam: et trucidati sunt. Et facta est ira magna super populum valde. Lectio secunda.

In diebus illis: surrexit mathathias filius ioannis filii symeonis sacerdos: ex filiis ioarim ab hierusalem: et consedit in monte modin: et habebat filios quinque: ioannem qui cognominabatur gaddis: et symeon qui cognominabatur thasi: et iudam qui vocabatur machabeus et eleazar qui cognominabatur abaron et ionatham qui cognominabatur apphus. Hi viderunt mala que fiebant in populo iuda et hierusalem: et dixit mathathias. Veh mihi: vt quid natus sum videre contritionem populi mei: et contritionem ciuitatis sancte: et sedere illic: cum datur in manibus inimicorum. Sancta in manu extraneorum facta sunt. Templum eius sicut homo ignobilis: vasa glorie eius captiua abducta sunt: trucidati sunt senes eius in plateis: et iuuenes eius ceciderunt in gladio inimicorum. Que gens non hereditauit regnum eius: et non obtinuit spolia eius? Omnis compositio eius ablata est: et que erat libera facta est ancilla. Et ecce sancta nostra: et pulchritudo nostra: et claritas nostra desolata est: et coinquinauerunt eam gentes. Quo ergo nobis adhuc viuere? Et scidit mathathias et filii eius vestimenta sua: et operuerunt se ciliciis: planxeruntque valde. Lectio iii.

Et venerunt illuc qui missi fuerant a rege antiocho: vt cogerent eos qui confugerant in ciuitatem modin immolare et thura accendere: et a lege dei discedere. Et multi de populo israel consentientes accesserunt ad eos: sed mathathias et filii eius constantes steterunt. Et respondentes qui missi erant ab antiocho: dixerunt mathathie. Princeps clarissimus et magnus es in hac ciuitate: et ornatus filiis et fratribus. Ergo accede prior et fac iussum regis sicut fecerunt omnes gentes et viri iuda: et qui remanserunt in hierusalem: et eris tu et filii tui inter amicos regis: et amplificatus argento et auro et muneribus multis. Et respondit mathathias: et dixit voce magna. Et si omnes gentes regi anthiocho obediunt: vt discedat vnusquisque a seruitute legis patrum suorum: et consentiunt mandatis eius: ego et filii mei et fratres mei obediemus legi patrum nostrorum. Propitius sit nobis deus. Non est nobis vtile relinquere legem et iustitias dei. Non audiemus verba regis antiochi: nec sacrificabimus transgredientes legis nostre mandata: vt eamus altera via. Lectio iiii.

Et vt cessauit loqui verba hec: accessit quidam iudeus in omnium oculis

lis sacrificare ydolis super araꝫ in ciui
tate modin sm iussum regis. Et vidit
mathathias ⁊ doluit: ⁊ cōtremuerunt
renes eius: ⁊ accensus est furor eius sꝫ
iudicium legis: ⁊ insiliēs trucidauit eū
super aram. Sed ⁊ virū quem miserat
rex antiochus qui cogebat imolari: oc
cidit in ipso tēpore: ⁊ arā destruxit. Et
çelatus est legem: sicut fecit phinees cā
bri filio salomi. Et exclamauit matha
thias in ciuitate: voce magna dicens.
Ōis qui çelum habet legis: statuens te
stamentuꝫ exeat post me. Et fugit ipse
⁊ filij eius in montes: ⁊ reliquerunt q̄
cunqꝫ habebant in ciuitate. Lectio. v.

TUnc descenderunt multi queren
tes iustitiam ⁊ iudicium in deser
tum. Et sederunt ibi: ipsi ⁊ filij eorum:
⁊ mulieres eoꝝ: ⁊ pecora eoꝝ: quoniā
irruerunt super eos mala. Et renūcia
tum est viris regis ⁊ exercitui: q erant
in hierusalēꝫ ciuitatē dauid: qm̄ discel
sissent viri qdaꝫ: qui dissipauerant mā
datum regis in loca occulta in deserto
⁊ abijssent post illos multi. Et statim p
rexerunt aduersus eos: ⁊ constituerūt
aduersus eos preliū in die sabbatoꝝ: ⁊
dixerūt ad eos. Resistitis ⁊ nūc adhuc.
Exite ⁊ facite sm verbū regis antio
chi ⁊ viuetis. Et dixerunt. Nō exhibi
mus neqꝫ faciemus verbum regis: vt
polluamus diem sabbatoꝝ. Et consti
tuerunt aduersus pliuꝫ ⁊ non rñderūt
illis: nec lapidē miserūt in eos: nec opi
lauerunt loca occulta dicentes. Moria
mur oēs in simplicitate nostra: ⁊ testes
erunt super nos celuꝫ ⁊ terra ꝙ iniuste
perditis nos. Et intulerunt eis belluꝫ
sabbatis: ⁊ mortui sunt ipi: ⁊ vxores eo
rum: ⁊ filij eorū ⁊ pecora eorum: vsqꝫ
ad mille animas hominū. L. vi.

ET cognouit mathathias ⁊ ami
ci eius: ⁊ luctum habuerunt super eos
valde. Et dixit vir proximo suo. Si oēs
fecerimus sicut fratres nostri fecerunt
⁊ non pugnauerimus aduersum gen
tes pro aīabus nostris: ⁊ iustificationi
bus nostris: citius disperdēt nos a ter
ra. Et cogitauerunt in illa die dicētes.
Ōis homo quicunqꝫ venerit ad nos in
bello in die sabbatoruꝫ: pugnemus ad
uersus euꝫ: ⁊ non moriamur oēs: sicut
mortui sunt fratres nostri in occultis.
Tunc congregata est ad eos synagoga
iudeoꝝ fortis viribus ex israel: oīs vo
luntarius in lege: ⁊ oēs qui fugiebant
a malis additi sunt ad eos. Et facti sunt
illis in firmamentum. Et collegerunt
exercitum ⁊ percusserunt peccatores
in ira sua: ⁊ viros iniquos in idignatio
ne sua: ⁊ ceteri fugierunt ad natiōes vt
euaderent. Et circuiuit mathathias ⁊
amici: ⁊ destruxerunt aras ⁊ circunci
derunt pueros incircūcisos quotquot
inuenerunt in finibus israel in fortitu
dine: ⁊ persecuti sunt filios superbie. ⁊
prosperatū est opus in manibus eoꝝ.
Et obtinuerūt legem de manibus gē
tiuꝫ: ⁊ non dederunt cornu peccatori.

¶ Dñica. iij. mensis octobris: liber ma
chabeorum secundus legitur. Lcō. i.

FRatribus qui sunt per egyptuꝫ C. i.
iudeis: salutem dicunt fratres q
sunt in hierosolymis iudei: ⁊ qui in re
gione iudea: ⁊ pacem bonam. Benefa
ciat vobis deus ⁊ meminerit testamē
ti sui: qđ ad abraham ⁊ ysaac ⁊ Jacob
locutus est: seruoꝝ suoꝝ fideliū. Et det
vobis cor oībus: vt colatis euꝫ ⁊ facia
tis eius voluntatē corde magno ⁊ aīo
volenti. Adaperiat cor vestrum in le
ge sua ⁊ in preceptis suis: ⁊ faciat pacē
Exaudiat orōnes vestras: ⁊ reconcilie
tur vobis: nec vos deserat in tpe malo. ¶
Et nunc hic sumus orantes pro vobis
regnante demetrio: anno centesimo se
xagesimonono. Nos iudei scripsimus
vobis in tribulatiōe ⁊ impetu q super
uenit nobis in istis annis. Ex quo reces
sit iason a sancta terra ⁊ a regno: portā
succenderunt ⁊ effuderunt sanguineꝫ
innocētem. Et orauimus ad dñm ⁊ ex
auditi sumus: ⁊ obtulimus sacrificiuꝫ
⁊ similagineꝫ: ⁊ accendimꝰ lucernas ⁊
ꝓposuimus panes. Et nūc frequētate
dies scenophegie mensis casleu. L. ij.

Senatusq

ANno cētesimo octogesimo octa-
uo: pplus q est hierosolymis: 7 in
iudea senatusqȝ 7 iudas: aristobolo ma
gr̄o ptolomei regis q ē de gn̄e xp[redacted]o
rū sacerdotū: 7 his q i egypto sūt iude
is: salutē 7 sanitatē. De magnis pericu
lis a deo liberati: magnifice grās agi-
mus ipsi: vt pote q aduersus talē regē
dimicauimus. Ipse enī ebullire fecit d
pside: eos q pugnauerunt cōtra nos 7
scām ciuitatē. Nā cū in pside esset dux
ipse: 7 cū ipso īmensus exercit⁹: cecidit
in tēplo nanee: ɔsilio decept⁹ sacerdo-
tum nanee. Etenim cū eo habitaturus ve
nit ad locū antiochus 7 amici ei⁹: 7 vt
acciperent pecunias multas dotis no-
mine. Cumqȝ ꝓposuissent eas sacerdo
tes nanee: 7 ipse cū paucis igressus eēt
intra ambitū phani: clauserunt tēpluȝ. +
Cum aūt intrasset antioch⁹: apertoqȝ
occulto aditu tēpli: mittētes lapides
percusserunt ducē: 7 eos q cū eo erāt:
diuiserunt membratim. 7 capitib⁹ am
putatis foras proiecerūt. Per oīa bn̄-
dictus deus q tradidit impios. C. iij.

ACturi igiť qnta 7 vicesima die
mēsis casleu purificationē tēpli:
necessariū duximus significare vobis:
vt 7 vos quoqȝ agatis dieȝ scenophē-
gie: 7 diē ignis q datus est: qn̄ neemias
edificato tēplo 7 altari obtl'it sacrificia.
Nā cū in perside ducerenť pr̄es nr̄i sa
cerdotes: q tunc dei cultores erāt: acce
ptū ignē de altari occulte: abscōderūt
in valle vbi erat puteus altus 7 sicc⁹: 7
in eo contutati sunt eū: ita vt oib⁹ igno
tus esset locus. Cū aūt p̄terijssent anni
multi: 7 placuisset deo vt mitteret nee
mias a rege psidis nepotes sacerdotū
illoꝝ q abscōderant: misit ad reqrēdū
ignē: 7 sicut narrauerūt nobis nō inue
nerūt ignē: sȝ aquā crassaȝ. Et iussit eos
haurire 7 afferre sibi. Et sacrificia q̄ im
posita erāt iussit sacerdos neemias asp
gi ipsa aqua: 7 ligna q̄ erant supposita.
Utqȝ hoc factū est: 7 tp̄s affuit ꝙ sol re-
fulsit q prius erat in nubilo: accēsus est
ignis magnus: ita vt oēs mirarentur.

ORationē aūt faciebāt oēs C. iiij.
sacerdotes dū ɔsumaretur sacrifi-
ciū: ionatha inchoāte: ceteris aūt rn̄dē
tib⁹. Et neemie oīo erat: hn̄s hunc mo
dū. Dn̄e deus oīuȝ creator terribilis 7
fortis: iustus 7 misericors: q sol⁹ es bo
nus rex: solus p̄stās: solus iust⁹: 7 oīps
7 eternus: q liberas israel de oī malo q
fecisti pr̄es electos: 7 scificasti eos: acci
pe sacrificiū pro vniuerso populo isrl:
7 custodi ptē tuā 7 scifica. Cōgrega dis
psionē nr̄am: libera eos q seruiūt gēti-
bus: ɔtēptos 7 aboīatos respice: vt sci

ant gentes ꝙ tu es de⁹ nr̄. C. v.
Afflige opprimētes nos: 7 contu
melīā facientes in supbia. Cōstitue po-
pulū tuū i loco scō tuo: sicut dixit moy
ses. Sacerdotes āt psallebāt hymnos:
vsquequo ɔsumptū esset sacrificiū. Cū
aūt ɔsumptū esset sacrificiū: ex residua
aqua neemias iussit lapides maiores p
fundi. Qd̄ vt factū ē: flāma ex eis accen
sa est: sed ex lumine qd̄ refulsit ab altari
cōsumpta est. Ut vero manifestata est
res: renūciatū regi psaꝝ: ꝙ i loco i quo
ignē absconderant hi q trāslati fuerāt
sacerdotes aqua appuit: de q̄ neemias
7 q cū eo erāt purificauerūt sacrificia.

COnsiderās aūt rex 7 rem C. vi.
diligēter examinās: fecit ei tēplū
vt probaret ꝙ factū erat. Et cuȝ ꝓbas
set sacerdotibus donauit multa bona:
7 alia atqȝ alia munera: 7 accipiēs ma
nu sua tribuebat eis. Appellauit autēȝ
neemias hūc locū nepthar: qd̄ interp̄-
tatur purificatio. Uocať aūt apud plu
res nephi. Inueniť aūt in descriptioni
bus hieremie prophete: ꝙ iussit accipe
re ignē eos q transmigrabanť: vt signi
ficatū est: 7 vt mādauit transmigratis:
7 dedit illis legē ne obliuiscerenť p̄ce-
pta dn̄i: 7 vt nō errarēt mentibus: vi-
dentes simulacra aurea 7 argētea: 7 or
namenta eoꝝ. Et alia hmōi dicēs hor-
tabať: ne legēȝ amouerēt a corde suo.

C Dn̄ica. iiij. mensis octobris. De libro
secundo Machabeorum. Lcō. i.

ERat aūt in ipsa scriptura qūo ta-
bernaculū

bernaculu7 ⁊ archã iussit propheta di
uino respõso ad se facto comitari secũ
vsquequo exijt montem: i quo moyses
ascẽdit ⁊ vidit dei hẽditatẽ. Et veniẽs
ibi hieremias inuenit locum speluncbe:
⁊ tabernaculum ⁊ archam: ⁊ altare in
censi intulit illuc: ⁊ ostiu7 obstruxit. Et
accesserunt qdam simul qui sequeban-
tur vt notarent sibi locu7: ⁊ non potue
runt inuenire. Ut autem cognouit hie
remias culpans illos dixit: q ignotus
erit locus donec congreget deus con-
gregationẽ ppli ⁊ ꝓpitius fiat. Et tũc
dñs ostẽdet hec ⁊ apparebit maiestas
dñi: ⁊ nubes erit sicut ⁊ moysi manife-
stabatur. Et sicut cum salomõ orauit ⁊
petijt vt locus scificaretur magno deo
manifestabat hec. Magnifice eni sapiẽ
tiam tractabat. Et sapientiam hñs: ob
tulit sacrificium dedicationis ⁊ consu-
mationis tẽpli: sicut ⁊ moyses orabat
ad dñm: ⁊ descendit ignis de celo: ⁊ cõ
sumpsit holocaustu7. Dixitq3 moyses
eo q non sit mũdatum qđ erat ꝓ pctõ
⁊ consumptũ est: siliter ⁊ salomõ octo
diebus celebrauit dedicatione7. L. ij.

Inferebant aũt in descriptiõib9
⁊ cõmẽtarijs neemie hec eadẽ: ⁊
qualiter cõstruens bibliothecã: cõgre
gauit de regionibus libros ⁊ prophe
tarum: ⁊ dauid: ⁊ eplas regum de dona-
rijs. Similiter aũt ⁊ iudas: ea q̃ didice
rat p bellũ: qđ nobis acciderat: cõgre-
gauit oĩa: ⁊ sunt apud nos. Si ergo de
sideratis hec: mittite q pferant vobis.
Acturi itaq3 purificationẽ scripsimus
vobis. Bñ ergo facietis: si egeritis hos
dies. Deus aũt q liberauit pplm suum
⁊ reddidit hereditatẽ oĩbus ⁊ regnu7
⁊ sacerdotiũ ⁊ scificatiõe7 sicut ꝓmisit
in lege: speramus q cito nr̃i miserebit
⁊ congregabit de sub celo in locũ scm.
Eripuit eni7 nos de magnis periculis
⁊ locum purgauit. Lectio. iij.

De iuda vero machabeo ⁊ de frĩ
bus ei9 ⁊ de tẽpli magni purificatiõe:
⁊ de are dedicatione: sed ⁊ de plijs q̃ p
tinent ad antiochũ nobilẽ; ⁊ filium ei9
eupatorem: ⁊ de illuminatiõibus que
de celo facte sunt ad eos q ꝓ iudeis for
titer fecerũt: vt ita vniuersam regionẽ
cũ pauci essent vendicarẽt: ⁊ barbarã
multitudinẽ fugerent: ⁊ famosissimu7
toto orbe tẽplũ recuperarent: ⁊ ciuita
tẽ liberarẽt: vt ⁊ leges que abolite erãt
restituerent: dño cũ oĩ tranqllitate ꝓ
pitio facto illis. Itẽ q̃ ab iasone cireneo
quasi quinq3 libris cõprehensa tẽtaui-
mus nos vno volumine breuiare. L. iiij.

Considerantes eni7 multitudinẽ
librorum ⁊ difficultatẽ: volentib9
egredi narrationes hystoriarũ pp mul
titudinẽ rerum: curauimus volentibus q
dẽ legere vt esset aĩ oblectatio: studio-
sis vero vt facilius possit memorie cõ-
mẽdari: oĩbus aũt legentibus vtilitas
cõferatur: ⁊ nobis q dẽ ipsis q hoc op9
breuiandi causa suscepim9 non facile7
laborem: imo vero negociũ plenũ vigi
liarum ⁊ sudoris assumpsim9: sicut hi q p
parant conuiuium ⁊ querũt aliorum vo-
luntati parere: pp multorum grãm li-
bẽter laborẽ sustinemus: veritatẽ q dẽ
de singulis auctori ꝯcedentes: ipsi aũt
sm datã formã breuitati studentes. Si
cut enim noue dom9 architecto de vni
uersa structura curãdũ est: ei vero q pi
gere curat que apta sunt ad ornatũ ex-
quirenda sunt: ita existimandũ est ⁊ in vo
bis. Eteni intellectũ colligere ⁊ ordiare
smonẽ: ⁊ curiosius ptes singulas q̃sq3
iqrere: hystorie ꝯgrũit auctori. Breui-
tatẽ vo dictiõis sectari ⁊ executiones
rerum vitare: breuiãti ꝯcedẽdũ est. L. v.

Hinc igitur narrationem incipie-
mus: de prefatione tantum dixis
se sufficiat. Stultũ eteni7 est ante hysto
riam effluere: in ipsa autẽ hystoria suc-
cingi. Igitur cum sancta ciuitas habi-
taretur in omni pace: leges etiã adhuc
optime custodirẽtur propter onie põ
tificis dispositionem ⁊ pietatem: ⁊ ani
mos odio habentes mala: fiebat vt ip
si reges ⁊ principes locum summo ho
nore dignum ducerent: ⁊ templum
maximis muneribus illustrarẽt: ita vt

seleucus asye rex de redditibus suis prestaret omnes sumptus ad ministerium sacrificiorum pertinentes. L. vi.

Simon aut de tribu beniamin prepositus templi constitutus: contendebat obsistente sibi principe sacerdotum iniquum aliquid in civitate molliri. Sed cum vincere onia non posset: venit ad apollonium tharsee filium: qui illo tempore erat dux celesyrie et phenicis et nunciavit ei pecuniis innumerabilibus plenum esse erarium hierosolymis: et cões copias imensas esse: que non pertinent ad rationem sacrificiorum: esse aut possibile sub potestate regis cadere universa. Cumque retulisset apollonius ad regem de pecuniis que delate erant: ille accitum heliodorum qui erat super negocia eius: misit cum mandatis: ut predictam pecuniam transportaret. ¶ In hystoriis distribuendis per mensem novembris ordo. ¶ Qn littera dnicalis. A. occurrerit: lib. ecechielis ponitur die. xxix. octobris. Liber autem danielis. xij. eiusdem mensis. Libri xij. prophetarum. xix. dicti mensis ponuntur: et de eis usque ad advetum legitur. ¶ Qñcumque lra dnicalis. B. occurrerit: lib. ecechie. ponitur die. xxx. mesis octobris. Danielis aut liber. xiij. nove. Libri prophetarum die. xx. dicti mensis ponuntur. ¶ Qñ lra dnicalis. C. occurrerit: lib. ecechielis. xxxi. octobris ponitur. Liber autem danielis. xiiij. die novebris. Libri xij. prophetarum die. xxi. eiusdem mensis ponuntur: et de eis legitur usque ad adventum. ¶ Qñcumque lra dnicalis. D. occurrerit liber ecechielis. viij. die novebris ponitur. quia prima dnica post festum oium scorum impeditur. Liber danielis. xv. novebris. Libri prophetarum. xxij. novembris ponuntur: et de eis usque ad advetum legitur. ¶ Qñ vero lra dnicalis. E. occurrerit: liber ecechielis scda die novebris ponitur: et legitur per unam hebdomadam: quia sequens dnica impeditur per dedicationem salvatoris liber danielis. xvi. die mesis prefati: libri vero. xij. prophetarum. xxviij. die dicti mesis: quia dnica precedens extat impedita per festum sci cleme. pape et marty. iuxta ordinem Maricarum novarum: et de his usque ad adventum legitur. ¶ Qñcumque lra dnicalis. F. occurrerit liber ecechielis. iij. novebris ponitur liber danielis. xvi. die dicti mesis libri vero prophetarum. xxiiij. eiusde mesis ponuntur: et de his usque ad advetum legitur. ¶ Qñ vero lra dnicalis. G. occurrerit: liber ecechielis. iiij. die novebris ponitur: et legitur per unam hebdomadam: quia i. ij. dnica festum occurrerit bti martini liber danielis. xvi. die dicti mesis ponitur: quia sequens dnica extat impedita per dedicationem basilicarum petri et pauli. Libri. xij. prophetarum. xxviij. eiusde mesis ponuntur quia dnica impeditur per festum scte catherine: et de his usque ad advetum legitur. Sabbato. dnice primo kal. novebris. ad mag. añ.

Vidi dnm sedete super solium excelsum et plena erat ois terra maiestate eius: et ea que sub ipso erant replebant templum. Dnica. i. in kal. novebris oia ut in psal. et ponitur liber ecechielis prophete et legitur per duas hebdomadas.

Et factum est in tricesimo L. i. ca. i. anno: in quarto mense: et in quinta mensis: cum essem in medio captivorum iuxta fluvium chobar: aperti sunt celi et vidi visiones dei in quinta mensis: ipse est annus quintus transmigrationis regis ioachim. Factum est verbum dni ad ecechielem filium buzi sacerdotem: in terra chaldeorum iuxta fluvium chobar. Et facta est super eum ibi manus dni. Et vidi: et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone: et nubes magna et ignis involvens et splendor in circuitu eius. Et de medio eius quasi species electri: id est de medio ignis. Et i medio eorum quasi similitudo quattuor aialium: et hic aspectus eorum. Similitudo hois in eis. Et quattuor facies uni: et quattuor penne uni. Et pedes eorum pedes recti: et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli: et scintille quasi aspectus eris candentis. Et manus hominis sub pennis eorum in quattuor partibus. Et facies et pennas per quattuor partes habebant: iuncte que erant pene eorum alterius ad

rius ad alteꝝ. Non revertebant̄ cū in-
cederent: sed vnūquodq3 añ faciē suā gra
diebatur. Similitudo aũt vultus eoꝝ
facies hoīs ⁊ facies leonis a dextris ip
soꝝ q̄ttuor: facies aũt bouis a sinistris
ipsoꝝ quattuor: ⁊ facies aqle desup ip
soꝝ quattuor. Et facies eoꝝ ⁊ pene eo
1 rū: extente desup. R. Vidi dn̄m sedētē
sup soliū excelsum ⁊ eleuatū: ⁊ plena erat oīs
terra maiestate eius. Et ea que sub ipso erant
replebāt tēplum. V. Seraphin stabant sub-
ter illud: sex ale vni ⁊ sex ale alteri. Et. L. ij.
Due pēne singuloꝝ iungebant̄: ⁊
due tegebant corpa eoꝝ. Et vnū
quodq3 eorum corā facie sua ambulabat
vbi erat ipetus spūs illuc gradiebant̄
nec revertebantur cū ambularent. Et
similitudo aīalium ⁊ aspectus eoꝝ: q̄si
carbonū ignis ardētiū ⁊ quasi aspect⁹
lampadaꝝ. Hec erat visio discurrēs in
medio aīaliū: splendor ignis: ⁊ de igne
fulgur egrediens. Et aīalia ibant ⁊ re-
uertebant̄: in siltudine fulguris coru-
scantis. Cūq3 aspicerē aīalia apparuit
rota vna super terraz iuxta aīalia: hñs
q̄ttuor facies: ⁊ aspectus rotaꝝ ⁊ op⁹
eaꝝ quasi visio maris: ⁊ vna siltudo ip
saꝝ quattuor. Et aspectus eaꝝ ⁊ opa:
q̄si sit rota in medio rote. Per q̄ttuor
partes eaꝝ eūtes ibāt: ⁊ nō revertebā
tur cū ambularēt. Ad quē locum decli
nabat que prima erat: sequebant̄ ⁊ ce-
tere: nec revertebant̄ cū ambularent.
Statura quoq3 erat rotis ⁊ altitudo:
⁊ horribilis aspect⁹: ⁊ totū corpus ple
nū oculis in circuitu ipsaꝝ q̄ttuor. Cū-
q3 ambularent aīalia: ambulabant pa-
riter ⁊ rote iuxta ea ⁊ cum eleuarētur
aīalia de terra: eleuabant̄ simul ⁊ rote.
Quocūq3 ibat spūs: illuc euntē spū ⁊
rote pariter eleuabant̄ sequētes eum.
Spūs enim vite erat in rotis: cū eunti-
bus ibant ⁊ cum stātibus stabant: ⁊ cū
eleuatis a terra pariter eleuebant ⁊ ro
te sequētes ea: q2 spiritus vite erat i ro
tis. Et siltudo sup caput aīaliū firma
mēti: quasi aspect⁹ crystalli horribilis:
2 ⁊ extēti sup capita eoꝝ desup. R. Aspi-
ce dn̄e de sede scā tua ⁊ cogita de nobis: iclia
de⁹ me⁹ aurē tuā ⁊ audi. Aperi oculos tuos:
⁊ vide tribulationē nr̄am. V. Qui regis isrl̄
tēde q̄ deducis velut ouē ioseph. Api. L. iij.
Sub firmamēto aũt pēne eoꝝ re-
cte alterius ad alteꝝ. Vnunquodq3
duab⁹ alis velabat corp⁹ suū: ⁊ alterū
siliter velabat̄. Et audiebaz sonū alaꝝ
q̄si sonum aq̄ꝝ multaꝝ: ⁊ q̄si sonum su
blimis dei. Cum ambularēt q̄si sonus
erat multitudinis vt son⁹ castroꝝ. Cū
q3 starēt demittebant̄ pēne eoꝝ. Nam
cum fieret vox supra firmamētum qđ
erat sup capita eorum: stabāt ⁊ submit
tebāt alas suas. Et sup firmamētuz qđ
erāt imīnēs capiti eoꝝ: q̄si aspect⁹ lapi
dis saphiri siltudo throni. Et sup simi
litudinē throni similitudo q̄si aspectus
hoīs desup. Et vidi q̄si spēz electri: ve
lut aspectum ignis itrinsec⁹ p circuitū
ei⁹: a lūbis ei⁹ ⁊ dsup: ⁊ a lumbis ei⁹ vs
q3 deorsum: vidi q̄si spēm ignis splēdē
tis in circuitu: velut aspectuz arc⁹ cum
fuerit in nube i die pluuie: hic erat aspe
ct⁹ splēdoris p gyrū. Hec visio similitu
dinis glorie dn̄i. Et vidi ⁊ cecidi in faci
em meā. Et audiui vocē loquētis: ⁊ di
xit ad me. Fili hoīs sta sup pedes tuos
⁊ loq̄r tecum. Et ingressus ē in me spi-
rit⁹ postq̄ locut⁹ ē mihi. Et statuit me
supra pedes meos. Et audiui loquētē
ad me ⁊ dicētē. Fili hoīs: mitto ego te
ad filios israel ad gētes apostatrices:
q̄ recesserunt a me. Prēs eoꝝ p̄uarica
ti sunt pactū meū vsq3 ad diē hāc ⁊ filij
dura facie ⁊ idomabili corde sunt: ad
quos ego mitto te. Et dices ad eos.
Hec dicit dn̄s de⁹: si forte vel ipi audiāt
⁊ si forte qescāt: qm̄ dom⁹ exaspans ē.
Et sciēt q2 ppheta fuerit i medio eoꝝ.
R. Aspice dn̄e q2 facta ē desolata ciuitas ple 3
na diuitiis: sedet in tristitia dn̄a gētiū. Nō ē q̄
csolet eā nisi tu deus nr̄. V. Plorās plorauit
in nocte: ⁊ lachryme eius in maxillis ei⁹. Nō.
Tu ergo fili hoīs ne timeas L. iiij.
eos neq3 sermones eoꝝ metuas
qm̄ icreduli ⁊ subuersores sunt tecū: ⁊
cū scorpionibus habitas. Verba eoꝝ

ne timeas: 7 vultus eorũ ne formides:
quia domus exasperans est. Loquere
ergo verba mea ad eos: si forte audiãt
7 quiescant: quoniam irritatores sunt.
Tu aũt fili hois audi quecunqȝ loquor
ad te: 7 noli esse exasperãs sicut dom⁹
exasperatrix est. Apri os tuũ: 7 comede
q̃cũqȝ ego do tibi. Et vidi. Et ecce ma-
nus missa ad me: i qua erat inolutus li
ber. Et expãdit illũ corã me q erat scri-
pt⁹ intus 7 foris. Et scripte erãt i eo la
mẽtatiões: 7 carmẽ 7 veh. Et dixit ad
me. Fili hois qd̃cũqȝ ineneris comede.
Comede volumẽ istud: 7 vadẽs loq̃re
ad filios israel. Et apui os meũ 7 ciba-
uit me volumine illo. Et dixit ad me. Fi
li hois venter tuus comedet: 7 viscera
tua cõplebunt volumine isto: qd̃ ego
do tibi. Et comedi illd̃. Et factũ ẽ i ore
meo sicut mel dulce. Et dixit ad me. Fi
li hois vade ad domũ israel. Et loque-
ris verba mea ad eos: nõ eni ad ppl'm
ꝓfundi sermonis 7 ignote ligue tu mit
teris ad domũ isrl': neqȝ ad ppl'os mul
tos ꝓfundi sermonis 7 ignote lingue:
quoꝝ nõ possis audire sermones. Et si
ad illos mittereris: ipsi audirẽt te. Do-
mus aũt israel nolũt audire te: qꝛ nolũt
audire me. Ois qppe dom⁹ israel attri
ta frõte est: 7 duro corde. Ecce dedi fa
ciẽ tuã valentiorẽ facieb⁹ eoꝝ: 7 frontẽ
tuã duriorẽ frõtib⁹ eoꝝ. Velut adamã
tẽ: 7 vt silicẽ dedi faciẽ tuã. Ne timeas
eos neqȝ metuas a facie eoꝝ: qꝛ dom⁹
exasperãs est. Et dixit ad me. Fili hois
oẽs ſmões meos quos loquor ad te as
sume in corde tuo: 7 aurib⁹ tuis audi: 7
vade igredere ad trãsmigrationeȝ ad
filios ppli mei: 7 loq̃ris ad eos 7 dices
eis. Hec dicit Dñs de⁹: si forte audiãt 7
4 qescãt. R. Sup muros tuos hierl'm ꝯstitui
custodes. Tota die 7 nocte ñ tacebũt lauda-
re nomẽ dñi. V. Predicabũt pplis fortitudi-
nẽ meã: 7 annũciabũt gẽtib⁹ gl'iã meã. Tota.
ET assumpsit me spũs: 7 au L. v.
diui post me vocẽ cõmotiõis ma
gne. Bñdicta gl'ia dñi: de loco suo. Et
vocẽ alaꝝ aialiũ pcutientiũ alterã ad al
terã: 7 vocẽ rotaꝝ sequẽtiũ aialia: 7 vo
cẽ ꝯmotiõis magne. Spũs quoqȝ ele-
uauit me: 7 assũpsit me. Et abij amar⁹
in idignatione spũs mei. Manus enim
dñi erat mecum: ꝯfortãs me: 7 veni ad
trãsmigrationẽ ad aceruũ nouarũ fru
gũ: ad eos q bitabãt iuxta flumen cho-
bar. Et sedi vbi illi sedebãt. 7 mansi ibi
septẽ dieb⁹ merẽs i medio eoꝝ. Cũ aũt
ptrãsissent septẽ dies: factũ ẽ vbuz dñi
ad me dicẽs. Fili hois speculatorẽ dedi
te domui isrl'. 7 audies d̃ ore meo vbũ
7 annũciabis eis ex me. Si dicente me
ad ipiũ morte morieris: 7 nõ annũcia-
ueris ei neqȝ locut⁹ fueris: vt auertat
a via sua ipia 7 viuat: ipse ipi⁹ in inigta
te sua moriet: sanguinẽ aũt ei⁹ d̃ manu
tua reqrã. Si aũt tu annũciaueris ipio
7 ille nõ fuerit ꝯuersus ab ipietate sua:
si ꝯuersus iust⁹ a iustitia sua fecerit inig
tatẽ: ponã offendiculũ corã eo. Ipe mo
riet: qꝛ non annũciasti ei. In pctõ suo
moriet: 7 nõ in memoria iustitie ei⁹ q̃s
fecit sanguinẽ vo ei⁹ de manu tua req
rã. R. Muro tuo inexpugnabili circũcige 5
nos dñe: 7 armis tue potẽtie ꝓtege nos sẽp.
Liba dñe d̃ isrl' clamãtes ad te. V. Erue nos
in mirabilibus tuis. 7 da gl'iam noi tuo. Libe.
SI aũt tu annunciaueris iu L. vi.
sto vt non peccet iustus: 7 ille nõ
peccauerit: viuens viuet qꝛ annuncia-
sti ei: 7 tu aiam tuam liberasti. Et facta
est ibi super me manus dñi: 7 dixit ad
me. Surgens egredere in campum: 7
ibi loquar tecum. Et surgens egressus
sum in campũ: 7 ecce ibi gloria dñi sta
bat quasi gloria quã vidi iuxta fluuiuz
chobar: 7 cecidi in faciem meaȝ. Et in-
gressus est in me spiritus. Et statuit me
super pedes meos: 7 locutus est mihi
7 dixit ad me. Ingredere 7 includere
in medio dom⁹ tue. Et tu fili hominis
ecce data sunt super te vincula: 7 liga-
bunt te in eis: 7 nõ egredieris i medio
eoꝝ. Et linguam tuam adherere faciã
palato tuo: 7 eris mutus: nec quasi vir
obiurgans: qꝛ domus exasperans est.
Cum aũt locutus fuero tibi aperiã os
tuum:

tuū ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs de-
us. Qui audit audiat: ⁊ q̄ quiescit quie-
scat: q2 domus exasperans est. Et tu fili
hoīs sume tibi laterē: ⁊ ponas eū corā
te ⁊ describes in eo ciuitatem hierl'm: ⁊
ordinabis aduersus eā obsidionem: ⁊
edificabis munitiones: ⁊ cōportabis
aggerē: ⁊ dabis cōtra eā castra: ⁊ po
nes acies in gyro. Et tu sume tibi sarta
ginem ferreā: ⁊ pones eā in muruz fer
reū inter te ⁊ inter ciuitatē: ⁊ obfirma
bis faciem tuā ad eā. Et erit in obsidio
nem ⁊ circūdabis eā. Signū est domui
israel. Et tu dormies sup latū tuum si-
nistruz: ⁊ pones iniq̄tates domus isrl'
sup eo numero dieꝝ q̄bus dormies su
6 per illud: ⁊ assumes iniq̄tatē eoꝝ. Ꝝ.
Sustinuimus pacē ⁊ nō venit: quesiuim⁹ bo
na: ⁊ ecce turbatio: cognouim⁹ dñe pctā no
stra. Non in perpetuuz obliuiscaris nos. ℣.
Peccauimus impie gessimus: iniq̄tatez fecim⁹
dñe in oēm iustitiam tuā. Non. Ꝝ. Laudabi
7 lis populus. Quē dñs exercituum bñdixit di
cēs: opus manuū meaꝝ tu es: hereditas mea
israel. ℣. Btā gens cuius dñs deus pplus
8 electus in hrēditatem. Quem. Ꝝ. Duo sera
phyn clamabant alter ad alterum. Sanctus
scūs scūs dñs deus sabaoth. Plena ē ōis ter-
ra gloria ei⁹. ℣. Tres sunt q̄ testimoniū dāt
in celo pr̄: verbū: ⁊ spūs scūs: ⁊ hi tres vnum
sunt. Scūs. Glīa. Plena. Ꝝ. Redemit popu
9 lum suū ⁊ liberauit eū ⁊ venient: ⁊ exultabūt
in montē syon: ⁊ gaudebunt de bonis dñi su-
per frumento vino ⁊ oleo. Et vltra non esuri
ent. ℣. Eritq3 aīa eoꝝ: quasi hortus irrigu⁹.
Et. Ꝝ. Angustie mihi sunt vndiq3: ⁊ quid eli
10 gā ignoro. Melius est mihi incidere in man⁹
hoīum: q̄3 derelinquere legē dei mei. ℣. Si
enim hoc egero non effugiā manus vestras.
Melius. Ꝝ. Misit dñs angelū suū ⁊ cōclu-
11 sit ora leonum. Et non cōtaminauerūt: q2 co-
ram eo iustitia inuenta non est in me. ℣. Mi
sit deus misericordiā suam ⁊ veritatem suaz:
aīam meā eripuit de medio catuloꝝ leonuz.
12 Et nō. Ꝝ. A facie furoris tui deus: cōturba-
ta est ōis terra. Sed miserere dñe: ⁊ ne facies
ꝯsumationē. ℣. Dñe dñs noster: q̄3 admira
13 bile est nomē tuum. Sed. Ꝝ. Ciuitatem istā
tu circunda dñe: ⁊ angeli tui custodiant mu-
ros eius. Exaudi dñe populū tuum cum mise
ricordia. ℣. Auertatur furor tu⁹ dñe a pplo
tuo: ⁊ a ciuitate sancta tua. Exaudi. Ꝝ. Gen 14
ti peccatrici: populo pleno pctō misereř. Do
mine deus. ℣. Esto placabilis super nequiti
tiam ppli tui. Dñe. Ꝝ. Indicabo tibi homo 15
q̄d sit bonū: aut q̄s dñs requirat a te facere iu
diciū ⁊ iustitiā. Et sollicitū ambulare cū dño
tuo. ℣. Spera in dño ⁊ fac bonitatē: ⁊ inha-
bita terram: Et. Añe subscripte dicūtur
vsq3 ad aduētū i ferialī offō. Ad mag.
aña. Aspice dñe q2 facta est desolata ciuitas 1
plena diuitijs: sedet in tristitia dña gentium:
nō est qui consoletur eam nisi tu deus. Añ. 2
Muro tuo inexpugnabili circūcinge nos do
mine: ⁊ armis tue potentie protege nos sem
per. Añ. Qui celorum ꝯtines thronū: ⁊ abys 3
sos intueris dñe rex regū: montes ponderas
terrā palmo cōcludis: exaudi nos dñe in ge-
mitibus nr̄is. Añ. Sustinuimus pacē ⁊ nō 4
venit: q̄siuimus bona ⁊ ecce turbatio: cogno
uim⁹ dñe pctā nostra: ne in ppetuū obliuisca
ris nos deus israel. Añ. Sup muros tuos 5
hierusalem constitui custodes: tota die ⁊ no
cte non tacebunt laudare nomē dñi. Dñica
ii. L. i.

Ego aūt dedi tibi annos iniquitatis eoꝝ: numero dieruz
trecētos ⁊ nonaginta dies: ⁊ portabis
iniquitatē domus israel. Et cuz īpleue
ris hoc dormies sup latus tuū dextrū
scdo: ⁊ assumes iniq̄tatez domus iuda
quadraginta dieb⁹. Diē pro anno diez
inq̄3 pro anno dedi tibi. Et ad obsidio
nem hierl'm cōuertes faciē tuaz: ⁊ bra
chium tuū erit extentuz: ⁊ ꝓphetabis
aduersus eā. Ecce circundedi te vincu
lis vt nō ꝯuertas te a latere tuo in lat⁹
aliud: donec cōpleas dies obsidionis
tue. Et tu sume tibi frumētū ⁊ hordeū
⁊ fabam ⁊ lētē ⁊ miliū ⁊ vitiā: ⁊ mittes
eas in vas vnuz: ⁊ facies tibi panes nu
mero dierum q̄bus dormies sup latus
tuum. Trecentis ⁊ nonaginta diebus
illud. Cibus aūt tuus quo vesceris erit
in pondere viginti stateres in die. A tē
pore vsq3 ad tēpus comedes illud. Et
aquā in mēsura bibes: sextā partez hin.

A tpe vsqz ad tps bibes illud. Et quasi
subcineritiũ hordaceuz comedes illd.
Et stercore qd egredietˀ de hoie: ope/
ries illud in oculis eoꝝ. Hec dicit dñs.
Sic comedẽt filij israel panẽ suũ pollu/
tum: inter gẽtes ad quas eijciã eos. Et
dixi. a. a. a. domine deus: ecce aĩa mea
non est polluta: ⁊ morticinũ ⁊ laceratũ
a bestijs non comedi ab infantia vsqz
nunc: ⁊ non est ingressa in os meuz oĩs
caro immunda. Lectio secunda.
Et dixit ad me. Ecce dedi tibi fi/
mum boũ pro stercoribus humanis: ⁊
facies panem tuũ in eo. Et dixit ad me.
Fili hoĩs: ecce ego cõterã baculum pa/
nis in hierl'm: ⁊ comedẽt panẽ in pon/
dere ⁊ in sollicitudine: ⁊ aquaz in men/
sura ⁊ angustia bibent vt deficientibꝰ
pane ⁊ aqua: corruat vnusqsqz ad fra/
trem suũ: ⁊ cõtabescent in iniqtatibus
suis: ⁊ tu fili hoĩs: sume tibi gladiũ acu
tum radentẽ pilos. Et assumes eum ⁊
duces p caput tuũ: ⁊ p barbã tuã. Et as
sumes tibi staterã põderis: ⁊ diuides
eos. Tertiã partẽ: igni cõbures in me
dio ciuitatis: iuxta cõpletionẽ dieꝝ ob
sidionis. Et assumes tertiã partẽ: ⁊ cõ
cides gladio in circuitu eius. Tertiã ve
ro aliã disperges in vẽtum: ⁊ gladiuz
nudabo post eos. Et sumes inde paruz
numeꝝ ⁊ ligabis eos in sũmitate pal/
lij tui. Et ex eis rursum tolles ⁊ ꝓijcies
eos in mediũ ignis: ⁊ ex eo igredietur
ignis in oẽz domũ israel. Hec dicit dñs
deꝰ. Ista est hierusalẽ. In medio gẽtiũ
posui eã: ⁊ in circuitu eiꝰ terras. Et cõ
tẽpsit iudicia mea: vltra q̃z terre que i
circuitu eiꝰ sunt. Iudicia enim mea ꝓ
iecerũt: ⁊ ĩ pceptis meis nõ ambulaue
runt: idcirco hec dicit dñs deꝰ. Qui su
perastis gentes q̃ in circuitu vr̃o sunt:
⁊ in preceptis meis non ambulastis: ⁊
iudicia mea nõ fecistis ⁊ iuxta iudicia
gentiũ q̃ in circuitu vestro sunt nõ estis
opati: ideo hec dicit dñs deꝰ. Lc̃o. iij.
Ecce ego ad te: ⁊ ipse ego faciam
in medio tui iudicia in oculis gẽ
tiũ: ⁊ faciam pp oẽs aboiationes tuas.
Ideo pr̃es comedẽt filios i medio tui:
⁊ filij comedẽt pr̃es suos. Et faciã in te
iudicia: ⁊ ventilabo vniuersas reliqas
tuas in oẽm ventuz. Idcirco viuo ego
dicit dñs: nisi pro eo q̃ scm̃ meũ viola
sti in oĩbus offensionibꝰ tuis: ⁊ in oibꝰ
aboiationibꝰ tuis: ego quoqz confrin/
gã: ⁊ nõ parcet oculus meꝰ ⁊ nõ mise/
rebor. Tertia pars tui peste morietur:
⁊ fame cõsumetur in medio tui: ⁊ ter/
tia pars tui gladio cadet i circuitu tuo
Tertiã vero partem tuã in oẽm ventũ
dispergã: ⁊ gladiũ euagiabo post eos.
Et cõplebo furorẽ meũ: ⁊ requiescere
faciam indignationẽ meam in eis: ⁊ cõ
solabor. Et scient q2 ego dñs locutꝰ suz
in zelo meo: cũ impleuero indignatio/
nem meã in eis. Et dabo te in desertuz
⁊ in obprobriũ gentibꝰ que in circuitu
tuo sunt: in cõspectu oĩs ptereuntis. Et
eris obprobriũ ⁊ blasphemia: exẽplũ
⁊ stupor i gẽtibꝰ q̃ in circuitu tuo sunt.
Cũ fecero in te iudicia in furore ⁊ indi/
gnatione ⁊ increpationibꝰ ire: que ego
dñs locutꝰ sum: qñ misero sagittas fa/
mis pessimas in eos: que erunt morti/
fere: ⁊ quas mittant vt dispdã eos. Et
famẽ congregabo sup vos: ⁊ cõteram
in vobis bacculum panis: et mittam in
vos: famẽ ⁊ bestias pessimas: vsqz ad
internitionem. Et pestilentia ⁊ sanguis
transibunt per te: ⁊ gladium inducam
super te. Ego dñs locutus sum. L. iiij.
Et factus est sermo dñi ad me di
cens. Fili hoĩs pone faciem tuaz
ad mõtes israel: ⁊ prophetabis ad eos
⁊ dices. Mõtes israel: audite verbum
dñi dei. Hec dicit dñs deus mõtibꝰ ⁊
collibus: rupibus ⁊ vallibꝰ. Ecce ego
inducã sup vos gladiũ: ⁊ dispdã excel/
sa vestra ⁊ demoliar aras vr̃as ⁊ cõfri
gentur simulachra vr̃a: ⁊ deijciã inter/
fectos vr̃os añ ydola vr̃a. Et dabo ca/
dauera filioꝝ israel añ faciẽ simulacro/
rum vr̃oꝝ: ⁊ dispdã ossa vr̃a circũ aras
vr̃as in oĩbus hitationibꝰ vr̃is. Urbes
deserte erũt: ⁊ excelsa dmolientˀ: ⁊ dis/
sipabuntˀ ⁊ interibunt are vr̃e ⁊ cõfrin/
gẽtur.

gent. Et cessabunt ydola vr̃a: ⁊ ↄterentur delubra vr̃a: ⁊ delebunt opa vr̃a ⁊ cadet interfectus i medio vr̃i: ⁊ scietis qꝛ ego sum dñs. Et relinquam in vobis eos q fugerint gladiũ in gētibus: cũ dispersero vos in terris. Et recordabuntur mei liberati vr̃i: in gentib⁹ ad quas captiui ducti sunt: qꝛ ↄtriui cor eorum fornicãs ⁊ recedēs a me: ⁊ oculos eoꝝ fornicātes post ydola sua. Et displicebunt sibimet: sup malis que fecerãt in vniuersis aboiationibus suis. Et sciēt qꝛ ego dñs nõ frustra locutus sum: vt facerē eis malũ h̃. Hec dicit dñs deus. Percute manũ tuã ⁊ allide pedē tuũ: ⁊ dic heu ad oēs aboiationes maloꝝ domus israel: q in gladio fame ⁊ peste ruituri sunt. Qui lõge ē: peste morietur. Qui aũt ꝓpe: gladio corruet. Et qui relictus fuerit ⁊ obsessus fame morietur: ⁊ cõplebo indignationē meã in eis. L. v.

Et scietis qꝛ ego dñs cũ fuerint interfecti vr̃i i medio ydoloꝝ vr̃orum: ⁊ in circuitu araꝝ vr̃aꝝ in oi colle excelso: ⁊ in cunctis sũmitatibus mõtium: ⁊ subtus oē lignũ nemorosum: ⁊ subtus oēm quercũ frondosam: locum vbi accenderũt thura redolentia vniuersis ydolis suis. Et extēdendã manũ meã super eos: ⁊ faciã terrã eoꝝ desolatã: ⁊ destitutã a deserto deblatha: in oibus hitationib⁹ eoꝝ. Et sciēt qꝛ ego dñs. Et factus est sermo dñi ad me dicēs. Et tu fili hois hec dicit dñs de⁹ terre israel. Finis venit: venit finis: sup q̃tuor plagas terre. Nũc finis sup te: ⁊ imittã furorē meũ i te ⁊ iudicabo te iuxta vias tuas: ⁊ ponã cõtra te oēs aboiationes tuas. Et nõ parcet oculus me⁹ sup te: ⁊ nõ miserebor: s; vias tuas ponã sup te: ⁊ aboiatões tue in medio tui erũt. Et scies qꝛ ego dñs. Hec dicit dominus deus. Afflictio vna: afflictio ecce venit. Finis venit: venit finis. Euigilauit aduersum te: ecce venit. Venit cõtritio super te: q hitas i terra. Venit tēpus. Prope est dies occisionis: ⁊ non glie montiũ. Nunc de propiquo effundam iram meã sup te: ⁊ cõplebo furorē meum in te: ⁊ iudicabo te: iuxta vias tuas: ⁊ imponam tibi oia scelera tua: ⁊ nõ parcet oculus me⁹ neq; miserebor: sed vias tuas iponã tibi: ⁊ abominationes tue in medio tui erũt. Et scietis qꝛ ego sum dñs percutiens. Lcõ. vi.

Ecce dies venit: ecce venit. Egressa est contritio. Floruit virga: germinauit supbia: iniqtas surrexit in virga impietatis. Nõ ex eis ⁊ non ex pplo: neq; ex sonitu eoꝝ: ⁊ nõ erit reqes in eis. Venit tps: appropinquit dies. Qui emit nõ letetur: ⁊ q vendit nõ lugeat: qꝛ ira super oēm ppłm eius. Qꝛ q vendit ad id qđ vendidit non reuertetur: ⁊ adhuc in viuētib⁹ vita eoꝝ. Visionē ad oēm multitudinē ei⁹ nõ regredietur: ⁊ vir in iniqtate vite sue nõ ↄfortabitur. Canite tuba: ꝑparent oēs: ⁊ nõ est qui vadat ad ꝓliũ: Ira enim mea sup vniuersum ppl; ei⁹. Gladius foris: pestis ⁊ fames intrinsecus. Qui in agro est gladio morietur: ⁊ q in ciuitate: pestilentia ⁊ fame deuorabunt. Et saluabunt qui fugerint ex eis Et erunt in mõtibus quasi colũbe conuallium oēs trepidi: vnusq̄sq; in iniquitate sua. Oēs manus dissoluētur ⁊ oia genua fluent aqs. Et accigēt se cilicijs: ⁊ operiet eos formido: ⁊ in oi facie cõfusio: ⁊ in vniuersis capitibus eoꝝ caluitium. Argentũ eoꝝ foras proijcietur: aurũ eorũ in sterquilinium erit. Argētum eorũ ⁊ aurum eoꝝ: nõ valebit liberare eos in die furoris dñi. Aiam suã non saturabũt: ⁊ vētres eoꝝ nõ iplebuntur. Qꝛ scãdalũ iniqtatis eoꝝ factũ est: ⁊ ornamēta moniliũ suoꝝ in supbia posuerunt: ⁊ ymagines aboiationũ suaꝝ ⁊ simulacroꝝ suorũ fecerũt ex eo. Dñi. iij. mensis nouēbris ponitur liber danielis prophete: ⁊ per vnam legitur hebdomadã. Liber danielis ꝓphete. L. i.

Anno tertio regni ioachim regis iude: venit nabuchodonosor rex babylonis in hierłm: ⁊ obsēdit eam. Et tradidit dñs in manu eius ioachim regē iude: ⁊ partē vasorũ domus dei. Et

asportauit ea in terra sennaar in domū
dei sui: ⁊ vasa itulit in domū dei sui. Et
ait rex asphanā ꝑposito eunuchoꝝ suo
rum: vt introduceret de filijs israel: ⁊
de semine regio: ⁊ tyrānoꝝ pueros: in
qb⁹ nulla esset macula: decoros forma
⁊ eruditos oī sapiā: cautos sciā: ⁊ do-
ctos disciplina: ⁊ q possent stare in pa-
latio regis: vt doceret eos litteras ⁊ li
guam chaldeoꝝ. Et cōstituit eis annō
nam p singulos dies: de cibis suis ⁊ de
vino vnde bibebat ipse: vt enutriti tri-
bus annis postea starent in ꝯspectu re
gis. Fuerunt ergo inter eos de filijs iu
da: daniel: ananias: misabel: ⁊ açarias.
Et iposuit eis ꝑposit⁹ eunuchorū noīa
danieli balthasar: ⁊ ananie sidrach: mi
sabeli mysach: ⁊ açarie abdēago. R. ij.
PReposuit aūt daniel in corde suo
ne pollueret de mensa regis: ne-
qȝ de vino potus ei⁹. Et rogauit eunu
chorum ꝑpositū: ne cōtaminaret. De-
dit aūt dn̄s danieli grām ⁊ miaȝ in cō-
spectu principis eunuchorū. Et ait pri
ceps eunuchorū ad danielem. Timeo
ego dn̄m meū regē: q ꝯstituit vobis ci
bum ⁊ potū. Qui viderit vultus vr̄os
macilētiores pre ceteris adolescētibus
coeuis vr̄is: cōdēnabitis caput meum
regi. Et dixit daniel ad malassar: queȝ
cōstituerat principē eunuchorū super
danielē: ananiā: mysabelē: ⁊ açariā. Tē
ta nos obsecro seruos tuos dieb⁹ de-
cē: ⁊ dent nobis legumina ad vescēdū
⁊ aqua ad bibēdū: ⁊ cōtēplare vultus
nostros ⁊ vultus pueroꝝ q vescuntur
cibo regio: ⁊ sicut videris facies cū ser
uis tuis. Qui audito sermone huiusce-
modi tētauit eos diebus decē. R. cō. iij.
POst dies aūt decē apparuerunt
vult⁹ eorū meliores ⁊ corpulen-
tiores pre oīb⁹ pueris qui vescebātur
cibo regio. Porro malassar tolebat ci
baria ⁊ vinū pot⁹ eorū: dabatqȝ legu-
mina. Pueris aūt his dedit de⁹ sciam
⁊ disciplinā: i oī verbo ⁊ sapientia. Da-
nieli aūt intelligentiā oīum visionū ⁊ sō
niorū. Cōpletis itaqȝ dieb⁹ post quos
dixerat rex vt introducerent: introdu
xit eos preposit⁹ eunuchorū in ꝯspectu
nabuchodonosor. Cūqȝ locut⁹ eis fuis
set rex: nō sunt inuenti de vniuersis ta
les: vt daniel: ananias: mysabel: ⁊ aça-
rias. Et steterunt in conspectu regis ⁊
oē verbum sapiētie ⁊ intellectus qđ sci
scitat⁹ est ab eis rex: inuenit in eis decu
plū sup cūctos ariolos ⁊ magos: q erāt
in vniuerso regno eius. Fuit aūt danie'
vsqȝ ad annū primuȝ cyri regis. R. iiij.
IN anno scđo regni nabuchudo-
nosor: vidit nabuchodonosor sō
niū ⁊ ꝯteritus est spūs ei⁹ ⁊ somniū ei⁹
fugit ab eo. Precepit ergo rex vt ꝯuo
carent arioli: ⁊ magi: ⁊ malefici: ⁊ chal
dei: vt indicarēt regi sōnia sua. Qui cū
venissent: steterūt coram rege. Et dixit
ad eos rex. Vidi somniū: ⁊ mēte confu
sus ignoro quid viderīȝ. Rn̄deruntqȝ
chaldei regi syriace. Rex in sempiter-
nū viue: Dic somniū seruis tuis: ⁊ inter
pretationeȝ eius indicabim⁹. Et rn̄dit
rex: ⁊ ait chaldeis. Sermo recessit a me
Nisi idicaueritis mihi sōniū ⁊ cōiectu-
ram eius: peribitis vos: ⁊ domus vr̄e
publicabūtur. Si aūt somnium ⁊ con-
iecturam eius narraueritis: premia ⁊
dona ⁊ honorem multum accipietis a
me. Somnium igitur ⁊ interpretatio-
nem eius indicate mihi. R. cō. v.
REspōderūt scđo atqȝ dixerunt.
Rex somniū dicat seruis suis: ⁊ interp̄-
tationem indicabim⁹. Rn̄dit rex ⁊ ait.
Certe noui ꝙ tp̄s redimitis: sciētes ꝙ
recesserit a me sermo. Si ergo somniuȝ
nō idicaueritis mihi: vna est de vobis
sentētia: ꝙ interpretationē quoqȝ falla
cē ⁊ deceptione plenā cōposueritis: vt
loqmini mihi donec tp̄s ptranseat. Sō
niū itaqȝ dicite mihi: vt sciā ꝙ interpre
tationē quoqȝ ei⁹ verā loquamini. Rn̄
dētes ergo chaldei corā rege: dixerūt.
Nō est hō sup terrā qui sermonē tuum
rex possit implere: sed neqȝ regū qsqȝ
potēs ⁊ magn⁹ vbū huiuscemodi sci
scitat ab oī ariolo ⁊ mago ⁊ chaldeo.
Sermo enim quē tu q̄ris rex grauis ē:
nec repiet

nec reperiet̃ qsq̃ q indicet illũ in cõspe
ctu regis:exceptis dijs:quorum nõ est
cum hoibꝰ ꝯuersatio. Quo audito rex
in furore ⁊ i ira magna:ꝑcepit vt ꝑirẽt
oẽs sapiẽtes babylonis. Et egressa sñia
sapiẽtes interficiebãtur. Querebatur⸗
q̃ daniel ⁊ socij eius vt perirẽt. C. vi.
TUnc daniel requisiuit de lege atq̃
sñia ab arioch principe militie re
gis:qui egressus fuerat ad interficien⸗
dũ sapientes babylonis. Et interroga
uit eũ q a rege acceperat ptãtẽ:quã ob
cãm tã crudelis sñtia a facie regis esset
egressa. Cũ ergo rem indicasset arioch
danieli:daniel ingressus rogauit regẽ
vt tp̃s daret sibi ad solutionẽ indicãdã
regi. Et ingressus ẽ domũ suã:ananie⸗
q̃ misabeli ⁊ açarie socijs suis indica⸗
uit negociũ vt quererent mĩam a facie
dei celi super sacr̃o isto:⁊ nõ ꝑirent da⸗
niel ⁊ socij eius cũ ceteris sapiẽtibꝰ ba
bylonis. Tũc danieli mysteriũ p visio⸗
nẽ nocte reuelatũ est. Et daniel bñdixit
deum celi:⁊ locutus ait. Sit nomẽ dñi
bñdictũ a seculo vsq̃ in seculũ:q̃ sapia
⁊ fortitudo eius sunt:⁊ ipse mutat tp̃a
⁊ etates:transfert regna atq̃ ꝯstituit.
Dat sapientiam sapientibus:⁊ scientiã +
intelligentibus disciplinam. Ipse reue
lat abscõdita ⁊ profunda:⁊ nouit in te
nebris constituta:⁊ lux cũ eo est. Dñica
iiij. ponunt̃ libri.xij. ꝓphetaꝝ:⁊ de eis
legit̃ vsq̃ ad aduẽtũ. Incipit osee pro⸗
pheta.
VErbũ dñi qd̃ factũ est
ad osee filij beeri in diebus oçie:
ioathã:achaç:eçechie:regum iudã:⁊ in
diebus hieroboã filij ioas:regis israel
Principium loquẽdi domino in osee.
Et dixit dominus ad osee. Uade assu⸗
me tibi vxorem fornicationum: ⁊ fac
tibi filios fornicationum: quia forni⸗
cans fornicabitur terra a domino. Et +
abijt ⁊ accepit gomer filiã de belaim:⁊
ꝯcepit ⁊ peꝑit ei filium. Et dixit dñs ad
eũ. Uoca nomẽ eiꝰ ieçrabel:q̃m adhuc
modicũ:⁊ visitabo sanguinem ieçrabel
sup domũ iehu:⁊ qescere faciã regnum
domus israel. Et in die illa cõterã arcũ
israel in valle ieçrabel. Et concepit ad⸗
huc:⁊ peꝑit filiã. Et dixit ei. Uoca no⸗
mẽ eiꝰ absq̃ mĩa:q̃ nõ addã vltra mi⸗
sereri domui israel:sed obliuiõe obliui
scar eoꝝ. Et domui iuda miserebor:⁊
saluabo eos in dño deo suo:⁊ nõ salua
bo eos in arcu:⁊ gladio:⁊ in bello:⁊ in
eq̃s:⁊ in eq̃tibꝰ. Et ablactauit eã q̃ erat
absq̃ mĩa. Et ꝯcepit ⁊ peꝑit filiũ:⁊ di⸗
xit ei. Uoca nomẽ eiꝰ nõ ppl̃s meus:q̃
vos nõ ppl̃s meꝰ:⁊ ego nõ ero vr̃ deꝰ.
Et erit numerus filioꝝ israel q̃si harena
maris q̃ sine mẽsura ẽ ⁊ ñ numerabit̃.
Et erit i loco vbi dicet̃ eis:ñ ppl̃s meꝰ
vos dicet̃ eis filij dei viuẽtis. Et ꝯgre
gabunt̃ filij iuda:⁊ filij israel ꝑiter. Et
ponẽt sibimet caput vnũ:⁊ ascẽdẽt de
terra:q̃ magnꝰ dies ieçrabel. Incipit
iohel ꝓpheta.
VErbũ dñi qd̃ fa
ctũ est ad iohel filiũ phatuel. Au ca.i.
dite hec senes:⁊ auribꝰ ꝑcipite oẽs hi⸗
tatores terre. Si factum ẽ istud in diebꝰ
vr̃is:aut in diebꝰ patrũ vr̃oꝝ. Sup h̃ fi
lijs vr̃is narrate:⁊ filij vr̃i filijs suis:⁊
filij eoꝝ gñationi altere. Residuũ eruce
comẽdit locusta:⁊ residuum locuste co
mẽdit bruchꝰ:⁊ residuum bruci comẽdit
+ rubigo. Expgiscimi ebrij ⁊ flete ⁊ vlu⸗
late oẽs q bibitis vinũ i dulcedine:q̃m
ꝑijt de ore vr̃o. Gẽs eni ascẽdit sup ter
rã meã:fortis ⁊ inumerabilis. Dentes
eius vt dẽtes leonis:⁊ molares eius vt
catuli leonis. Posuit vineã meã i deser
to:⁊ ficũ meũ decorticauit. Nudãs spo
liauit eã ⁊ ꝓiecit:albi facti sũt rami eiꝰ.
Plãge quasi virgo accincta sacco:sup
viꝝ pubertatis sue. Perijt sacrificiũ ⁊
libatio d̃ domo dñi:⁊ luxerũt sacerdo
tes ministri dñi. Depopulata est regio
luxit humꝰ:q̃m deuastatũ ẽ triticũ ꝯfu
sum ẽ vinũ:⁊ elãguit oleũ. Confusi sunt
agricole:vlulauere vinitores super fru
mẽto ⁊ hordeo:q̃ ꝑijt messis agri:vi⸗
nea ꝯfusa ẽ:⁊ ficꝰ elãguit. Malograna⸗
tũ:⁊ palma:⁊ malum:⁊ oĩa ligna agri
aruerũt:q̃ ꝯfusum est gaudium a filijs
hoium. Accingite vos ⁊ plãgite sacer
dotes:vlulate ministri altaris. Ingredi

mini: cubate in sacco ministri dei mei:
qm̄ interijt de domo dei vr̄i sacrificiū
⁊ libatio. Sctificate ieiuniuꝫ: vocate ce-
tū: ⁊ ꝯgregate senes oēs habitatores ter
re: in domū dei vr̄i. Et clamate ad dn̄ꝫ
A. a. a. diei: q2 prope est dies dn̄i: ⁊ q̄si
vastitas a potēte veniet. Nūqd nō co-
rā oculis vr̄is alimenta perierunt de do
mo dei vr̄i: letitia ⁊ exaltatio? Compu
truerūt iumēta in stercore suo. Demoli
ta sunt horrea: dissipate sunt apothece
qm̄ ꝯfusum est triticuꝫ. Quid ingenuit
aial mugierūt greges armēti? Q2 non
ē pascua eis: sed ⁊ greges pecoꝝ dispe
rierūt. Ad te dn̄e clamabo: q2 ignis co
medit speciosa deserti: ⁊ flāma succen-
dit oīa ligna regiōis. Sed ⁊ bestie agri
q̄si area sitiēs imbrē suspexerunt ad te:
qm̄ exsiccati sunt fōtes aquaꝝ: ⁊ ignis
dāuorauit speciosa des'ti. Incipit amos
ca. 1. Uerba amos q fuit in pphēta.
pastoralibus techue: q̄ vidit in
isrl': in dieb⁹ ozie regis iude: ⁊ in dieb⁹
hieroboaꝫ filij ioas regis isrl': añ duos
annos terremot⁹. Et dixit. Dn̄s de syō
rugiet: ⁊ de hierl'm dabit vocē suā. Et
luxerunt speciosa pastoꝝ: ⁊ exsiccat⁹ ē
vertex carmeli. Hec dicit dn̄s. Sup tri
bus scelerib⁹ damasci: ⁊ sup q̄ttuor nō
ꝯuertā eū: eo ꝙ trituraverit i plaustris
ferreis galaad. Et mittā ignē in domū
açahel: ⁊ deuorabit domos benadab.
Et ꝯterā vectē damasci: ⁊ dispdā hita
torē de cāpo ydoli: ⁊ tenētē sceptrū de
domo voluptatis. Et transferet ppl's
syrie cyrenē: dicit dn̄s. Hec dicit dn̄s.
Sup trib⁹ scelerib⁹ gaçe: ⁊ sup q̄ttuor
nō cōuertā eū eo ꝙ trāstulerit captiui-
tatē pfectā: vt ꝯcluderet eā in idumea.
Et mittā ignē in murū gaçe: ⁊ deuora-
bit edes ei⁹. Et dispdā hitatorē de aço
to: ⁊ tenētem sceptrū de ascalone: ⁊ cō
uertā manū meā super acharō: ⁊ peri-
būt relīq̄ philistinoꝝ dicit dn̄s deus.
Hec dicit dn̄s deus. Super tribus sce-
leribus tyri: ⁊ sup q̄ttuor nō ꝯuertā eū
eo ꝙ concluserūt captiuitatē pfectā in
idumea: ⁊ non sunt recordati federis
fratrū. Et imittā ignem in muruꝫ tyri:
⁊ deuorabit edes eius. Hec dicit dn̄s.
Sup tribus scelerib⁹ edō: ⁊ sup q̄ttuor
nō cōuertā eū: eo ꝙ psecut⁹ sit i gladio
frēm suū: ⁊ violauerit miam eius: ⁊ te
nuerit vltra furorē suū ⁊ idignationeꝫ
suā seruauerit vsqꝫ in finē. Incipit ab- ca. 1.
Uisio abdie. Hec dias pphēta.
dicit dn̄s de⁹ ad edō. Auditum
audiuim⁹ a dn̄o: ⁊ legatū ad gētes mi
sit. Surgite: ⁊ cōsurgam⁹ aduersus eū
in pliū. Ecce paruulū dedi te in gētib⁹:
contēptibilis tu es valde. Supbia cor
dis tui extulit te hitātē i scissuris petra
rū: exaltantē soliū tuū. Qui dicis in cor
de tuo. Quis detrahet me in terrā? Si
exaltatus fueris vt agla: ⁊ si inter syde
ra posueris nidū tuū: īde detrahā te di
cit dn̄s. Si fures introissent ad te: si la-
trones p noctē: q̄ō ꝯticuisses? Nōne
furati essent sufficiētia sibi. Si vindemia
tores introissent ad te: nūqd saltē race
mos reliquissent tibi? Q̄ō scrutati sūt
esau iuestigauerūt abscōdita eius? Us-
qꝫ ad terminos emiserūt te oēs viri fe
deris tui: illuserūt tibi: inualuerunt ad-
uersum te viri pacis tue. Qui comedūt
tecū ponēt isidias subter te. Nō est pru
dētia in eo. Nūqd nō in die illa dicit do
minus pdā sapiētes de idumea: ⁊ pru-
dētia d̄ mōte esau ⁊ timebūt fortes tui
a meridie vt itereat vir d̄ domo esau.
Propter interfectionē ⁊ pp iniq̄tatē i
frēm tuū iacob: opiet te cōfusio: ⁊ pbi-
bis in eternuꝫ. Incipit ionas pphēta. ca. 1.
Et factū est verbū dn̄i ad ionā fi-
liū amathi dicēs. Surge ⁊ vade
i niniuē ciuitatē grādē: ⁊ p̄dica in ea: q2
ascendit malitia eius corā me. Et surre
xit ionas vt fugeret i tharsis: a facie do
mini. Et descendit ioppē ⁊ inuenit na-
uē in eūtē in tharsis: ⁊ dedit naulū ei⁹ ⁊
descēdit in eā: vt iret cū eis in tharsis a
facie dn̄i. Dn̄s aūt misit vētū magnū in
mare: ⁊ facta ē tēpestas magna i mari:
⁊ nauis periclitabat ꝯteri: ⁊ timuerūt
naute: ⁊ clamauerūt viri ad deū suum.
Et miserunt vasa q̄ erāt i naui i mare vt
alleuiaret

ab eis. Et ionas descendit ad interio-
ra nauis: ⁊ dormiebat sopore graui.
Et accessit ad eum gubernator ⁊ dixit
ei. Quid tu sopore deprimeris? Surge
⁊ inuoca deū tuū: si forte recogitet deꝰ
de nobis: ⁊ nō pereamus. Et dixit vir
ad collegā suū. Venite ⁊ mittamus sor-
tes: ⁊ sciamus q̄re hoc malū sit nobis.
Et miserunt sortes. Et cecidit sors sup
ionā. Incipit micheas pp̄heta.
ca.i. Verbū dñi qd̄ factum ē ad miche
am morastitē in diebꝰ ioathā achaz eze
chie regū iuda qd̄ vidit sup samariā ⁊
hierl'm. Audite ppl'i oēs: ⁊ attēdat ter
ra ⁊ plenitudo eiꝰ: ⁊ sit dñs deꝰ vobis
in testē: dñs de templo scō suo. Quia ecce
dñs egredietur de loco scō suo: ⁊ descen
det ⁊ calcabit sup excelsa terre: ⁊ cōsu-
mentur mōtes subtus eū: ⁊ valles scidē-
tur sicut cera a facie ignis: sicut aque q̄
decurrūt in pceps. In scelere iacob oē
istud: ⁊ in pctīs domꝰ israel. Qd̄ scelus
iacob? Nōne samaria? Et q̄ excelsa iu-
de? Nōne hierl'm? Et ponā samariā q̄-
si aceruū lapidū in agro: cū plantatur vi
nea. Et detrahā in vallē lapides eius: ⁊
fundamenta eius reuelabo. Et oīa scul
ptilia eiꝰ ɔcidentur: ⁊ oēs mercedes eiꝰ
cōburentur igni. Et oīa ydola eiꝰ ponā i
pditionē: quia de mercedibꝰ meretricis
ɔgregata sunt ⁊ vsqz ad mercedē me-
retricis reuertentur. Incipit naū pp̄he.
ca.i. Onus niniue. Liber visionis naū
elchesei. Deꝰ emulator: ⁊ vlciscēs
dñs. Vlciscēs dñs ⁊ hñs furorem: vlci
scēs dñs i hostes suos: ⁊ irascēs ipe ini
micis suis. Dñs patiēs ⁊ magnus forti
tudine: ⁊ mūdās non faciet innocentē.
Dñs in tēpestate ⁊ turbine vie eiꝰ: ⁊ ne-
bule puluis pedū eiꝰ. Increpās mare
⁊ exsiccans illō: ⁊ oīa flumina ad deser
tum deducēs. Infirmatus est basan ⁊
carmelus ⁊ flos libani elāguit. Mōtes
cōmoti sunt ab eo: ⁊ colles desolati sūt.
Et cōtremuit terra a facie eiꝰ: ⁊ orbis
⁊ oēs hītantes in eo. Ante faciē idigna
tionis eiꝰ qs stabit? Et qs resistet i ira
furoris eiꝰ. Indignatio eius effusa est

vt ignis: ⁊ petre dissolute sunt ab eo.
Bonus dñs ⁊ cōfortās in die tribula-
tionis: ⁊ sciens sperantes in se. Et in di
luuio pretereūte ɔsumationē faciet lo-
ci eius. Et inimicos eius persequētur
tenebre. Incipit abacuc propheta.
Onus qd̄ vidit abacuc prophe ca.i.
ta. Vsqzquo dñe clamabo ⁊ non
exaudies: vociferabor ad te vim patiēs
⁊ non saluabis? Quare ostēdit mihi ini-
quitatē ⁊ laborē: videre pdā ⁊ iniusti
tiā ɔtra me. Quare respicis cōtempto
res ⁊ taces: cōculcante ipio iustiorē se
⁊ facies hoīs q̄si pisces maris: ⁊ quasi
reptilia nō hñtia ducē? Et factū est iu-
diciū ⁊ ɔtradictio potētior. Propter
hoc lacerata est lex: ⁊ nō peruenit vsqz
ad finē iudiciū. Quia impius pualet aduer
sus iustū: ppea egredietur iudiciū puer
sum. Aspicite in gētibꝰ ⁊ videte: ⁊ ad-
miramini ⁊ obstupescite: quia opꝰ factū
est in diebus vr̄is: qd̄ nemo credet cū
narrabitur. Quia ecce ego suscitabo chal
deos gentē amarā ⁊ velocē: ambulan-
tē super latitudinē terre: vt possideat
tabernacula nō sua. Horribilis ⁊ terri-
bilis est: ex semetipsa iudicium ⁊ onus
eius egredietur. Leuiores pardis equi
eiꝰ: ⁊ velociores lupis vespertinis: ⁊ dif-
fundētur eqtes eius. Eqtes nāqz eius
de longe venient: volabūt quasi aquila
festinans ad comedendum. Incipit so
phonias pphe. ca.i.
Verbū dñi qd̄ factū est ad sophoniā filiū chusi:
filij godolie: filij amasie: filij ezechie: in
diebus iosie filij amō regis iuda. Con-
gregās cōgregabo oīa a facie terre di
cit dñs: congregās hoīem ⁊ pecꝰ: con
gregans volatilia celi ⁊ pisces maris.
Et ruine impiorum erunt: ⁊ disperdā
hoīes a facie terre dicit dñs. Et exten
dam manū meā sup iudam ⁊ super oēs
hītantes hierl'm. Et disperdā de loco
hoc reliqas baal: ⁊ noīa edituorū cū sa-
cerdotibus ⁊ eos q adorant sup tecta
militiam celi: ⁊ adorāt ⁊ iurant in dño
⁊ iurant in melchon: q ⁊ auertuntur de
post tergū dñi: ⁊ qui nō q̄sierunt dñm:

nec investigaverunt eũ. Silete a facie
dñi dei: qr iuxta est dies dñi: qr ꝑpara/
uit dominus hostiã: sanctificauit voca
tos suos. Et erit in die hostie domini:
visitabo super principes: ⁊ super fili/
os regis: ⁊ super omnes qui iduti sunt
veste peregrina. Et visitabo super om
nem qui arroganter ingreditur super
limem in die illa: qui complent domuz
domini dei sui iniquitate ⁊ dolo.

ca.i. ¶ Incipit aggeus propheta.

In anno scđo darij regis persaꝝ
in mēse sexto: in die vna mensis: factuz
est verbuz dñi in manu aggei prophe/
te: ad çorobabel filium salatiel ducē iu/
da: ⁊ ad iesum filium iosedech sacerdo
tem magnũ dicens. Hec ait dñs exerci
tuum dicens. Populus iste dicit. Nō
dum venit tempus: domus dñi edifi/
cande. Et factum est verbuz dñi in ma
nu aggei ꝓphete dicens. Nũqd tēpus
vobis est vt habitetis in domibus la/
queatis ⁊ domus ista deserta? Et nũc
hec dicit dñs exercituum. Ponite corda
vestra super vias vestras. Semina
stis multum: ⁊ intulistis parum: come
distis ⁊ non estis satiati: bibistis ⁊ non
estis inebriati: operuistis vos ⁊ non estis
calefacti. Et qui mercedes cōgregauit
misit eas in sacculum pertusuz. Hec di
cit dñs exercituum. Ponite corda ve/
stra super vias vr̃as. Ascendite in mō
tem: portate ligna: ⁊ edificate domuz:
⁊ acceptabilis mihi erit: ⁊ glificabor
dicit dominus.

ca.i. Incipit çacharias propheta

In mēse octauo: in an/
no scđo darij: factuz est verbum
dñi ad çachariam filium barachie: filij
addo prophetã dicens. Iratus est do/
minus super patres vestros iracũdia.
Et dices ad eos. Hec dicit dñs deus ex
ercituum. Conuertimini ad me: ⁊ ego
conuertar ad vos dicit dñs exercituũ.
Ne sitis sicut patres vestri: ad quos cla
mabant ꝓphete priores dicētes: Hec
dicit dñs exercituũ. Cōuertimi d vijs
vestris malis: ⁊ de cogitatiōibus vr̃is
pessimis. Et non audierunt neqz attē/
derunt ad me: dicit dñs. Patres vr̃i
vbi sunt ⁊ prophete. Nunquid in sem
piternum viuet. Veruntñ verba mea:
⁊ legitima que mãdaui seruis meis ꝓ/
phetis: nunquid non cōprehenderũt
patres vestros? Et cōuersi sunt ⁊ dixe
runt. Sicut cogitauit dñs exercituũ fa
cere nobis sm̃ vias nr̃as: ⁊ sm̃ adinuē ca.i.
tiones nostras fecit nobis.

Incipit malachias propheta.

Onus ver/
bi dñi ad israel i manu malachie
prophete. Dilexi vos dixit dñs. Et di/
xistis: in quo dilexisti nos? Nōne frater
erat esau iacob dixit dñs: ⁊ dilexi iacob
esau ãt hodio habui: Et posui seyr mō
tes eius in solitudinem: ⁊ hereditatez
eius in dracones deserti. Qđ si dixerit
idumea destructi sumus: sed reuerten
tes edificabimus que destructa sunt.
Hec dicit dñs exercituum. Isti edifica
bunt: ⁊ ego destruam. Et vocabuntur
termini impietatis: ⁊ populus cui ira
tus est dominus vsqz in eternũ. Et ocu
li vestri videbunt: ⁊ vos dicetis. Ma/
gnificetur dñs super terminum israel.
Filius honorat patrem: ⁊ seruus dñm
suuz. Si ergo pater ego suz: vbi est ho/
nor meus? Et si dñs ego sum: vbi est ti
mor meus: dicit dñs exercituũ ad vos
sacerdotes: qui despexistis nomen me
um: ⁊ dixistis. In quo despeximus no/
men tuum? Offertis super altare meũ
panem pollutum: ⁊ dicitis: in quo pol
luimus te? In eo ꝙ dicitis. Mensa dñi
despecta est. Si offeratis cecum ad im
molandum: nonne malum ē? Et si offe
ratis claudum ⁊ languidum: nōne ma
lum est? Offer illud duci tuo si placue/
rit ei: aut si suscipiet faciem tuam: dicit
dominus exercituum.

¶ Hec sunt capitula super rubricis cō-
munibus siue generalibus.
¶ In primo capi. agitur de aduētu. i.
¶ De. iiij. tēporibus. ij.
¶ De festis magnis q̄ veniūnt i dn̄icis
diebus qn̄ nō ponit̄ hystoria propria.
¶ De festis que veniunt in dn̄icis die-
bus quādo ponitur propria hystoria.
¶ De festis. ix. lectionum trāsferendis
vel non transferendis.
¶ De festis minorib⁹ que fiūt ꝯtinue.
¶ De festis que celebrant̄ in sabbato.
¶ De festis que celebrantur in domini
cis diebus.
¶ De festis que celebrantur scd̄a feria.
¶ De secundis vesperis duplicibus se
miduplicibus.
¶ De vigilia festi duplicis.
¶ De festo dupli.
¶ De festis que veniunt infra octauas
⁊ de secundis vesperis que veniunt in
fra octauas.
¶ De commemoratione octa.
¶ De antiphonis: ad mag. que dicun-
tur infra octauas.
¶ De festis trium lectionum.
¶ De festis. ix. lectionum transferēdis
in festum trium lectionum ⁊ etiā si ali-
quod occurrerit in dn̄ica.
¶ De cōmemora. que veniūt in dn̄ica.
¶ De festis q̄ veniunt in q̄dragesima.
¶ De festis aduentus.
¶ De festis habentibus hystoriaz pro
priam non completam.
¶ De hystorijs expletis ⁊ nō ex pletis.
Require in. iij. feria. i. hebd̄e de aduentu.
¶ De hystorijs que cātant̄ infra octa.
require infra octauam epyphanie.
¶ De hystorijs que in kalendis mutan
tur. Require ante.
Item de festis duplicibus.
¶ De octauis festorum.
¶ De dicendo. Te deum laudamus.
¶ De lectiōibus legēdis ⁊ rn̄sorijs cā-
¶ De dicēdo. Glia pr̄i. (tandis.
¶ De antiphonis laudum.
¶ De orationibus dicendis: in dn̄icis
diebus ⁊ in festis ⁊ trium lectionum.

¶ Rubrice generales breuiarij vete-
res appellate.

ADuentus dn̄i celebratur vbi
cūq3 dn̄icus dies venerit in-
ter. v. kal. decēbris: ⁊ iij. no-
nas eiusdē mēsis. Notandum
ꝙ feria. iiij. proxima post diē scē lucie.
Cinerū diei pente. ⁊ exaltationis scē cru
cis: semꝑ quatuor tēpora celebrātur.
¶ Sciendū ꝙ si festum alicuius apl̄i.
Euāgeliste: sci michaelis: vel scē crucis
vel aliud hn̄s aliqua propria rn̄soria
seu festū solēne generaliter aut aliqbus
terris vel locis veniat die dn̄ica: in qua
nō ponitur primo propria hystoria of
ficium fit de festo: ⁊ cōme. de dn̄ica fit
in vtrisq3 vesperū matuti. ⁊ missa: ⁊ no
na lcō legitur de omelia dn̄ice. ¶ Item
qd̄cūq3 festum. ix. lectionū: etiam si du
plex fuerit venerit in dn̄ica: in qua pri-
mo ponit̄ hystoria que non pōt canta
ri in aliqua sequēti dn̄ica: transfert̄. Si
vero hystoria tunc ponēda possit can-
tari in aliqua sequenti dn̄ica: festū du-
plex celebratur eadē die: ⁊ fit ꝯmemo-
ratio dn̄ica: preterꝙ in festo oium scō
rum. Alia vero festa q̄ non sunt dupli-
cia transferunt̄. ¶ Itē quodcūq3 festū
nonū lectionū aliud a predictis venerit
die dn̄ica: transfertur in scd̄am feriā.
Excepto festo sancti thome martyris:
⁊ sancti siluestri pape: ⁊ sci eustachij: ⁊
sancti leonis. Et si eadem feria fuerit fe
stum. ix. lectionū: ipsum transfertur in
tertiam feriam: ⁊ sic de alijs donec fe-
sta oīa celebrentur: nisi sit festū apl̄i vel
euangeliste: vel aliud hn̄s aliqua ꝓpria
rn̄soria: vel festum solēne gn̄aliter: aut
in terris vel locis aliqbus interueniat.
Huiusmodi enim festa de suis locis mu
tari non debēt. Et tunc festum minus
qd̄ ante illud festū celebrari non potuit
post festū illud magis imediate celebre
tur. Similiter festa solēnia in aliqb⁹ ter
ris vel locis: ēt si in nr̄o calēdario non
habētur in eisdem terris vel celebren-
tur: nec a locis suis mouent̄: qm̄ curia
illud idē facere de festis talibus cōsue-

nit. ¶ Item qñ plura festa. ix. lectionũ de minoribus continue fiũt: in scđis vesperis precedẽti festi icipit a capło de festo subsequenti: 7 fit cõme. de festo pcedẽti. Si vero in festo sequenti occurrat aliđ festũ: de quo tm̃ fit ꝯmemoratio in pcedẽtibus vesperis post primã orõnem agitur de festo cõmemorationis: 7 postea de festo precedẽti. Festuz aũt minus oẽ illud esse intelligit: qđ nõ duplex: nec scẽ crucis: nec angeloꝝ: nec apostoloꝝ: nec euangelistarũ: nec solẽne generalr̃: aut in aliquibus terris vel locis. Quelibet ẽt octaua nõ duplex festũ minus indicat. Excipitur. viii. epiphanie. ¶ Itẽ qñcunqz festum nouẽ lectionũ celebrat in sabbato siue de apostolis: siue aliud nõ duplex: excepto festo innocẽtium: a capitu. in antea fit de dñica aut de festo: aut octaua: quibus ipsa cedit: 7 cõmemoratio de festo pcedẽti. Si vero duplex festũ fuerit: ꝯmemoratio tantum fit de dñica. ¶ Itẽ notandũ qđ qñcunqz aliquod festum celebratur die dñico in scđis vesperis capitulum dicitur de eodẽ: nisi scđa sequenti feria fuerit festum cui dñica cederet. ¶ Itez de festo nõ duplici qđ celebrat scđa feria: fit cõmemoratio tantũ in vẽsperis dñice precedentis: nisi sit festum apostoli vel euangeliste: vel aliud hñs aliqua propria rñsoria: vel sit festũ solẽne gñaliter: aut in aliqbus terris vel locis. Pro huiusmodi enim incipit a capitulo: 7 ꝯmemoratio de dñica. ¶ In scđis vesperis festoꝝ duplicium: sancte crucis: angeloꝝ: aplõꝝ: euãgelistaꝝ seu festorũ solẽniũ gñaliter: aut in aliqbus terris vel locis: fit tm̃ ꝯmemoratio de festo sequenti: nisi festa pdicta sequeret festũ duplex vel equale: vel dies octaua alicuius festi. Tũc eni icipit a capitulo de festo sequẽti. Exceptis illis festis octauas hñtibus: q̃ festa veniũt ifra octauam natiui. dñi: q̃ hñt scđas vespas. ¶ Itẽ sciendũ q in vigilia festi duplicis vespere fiunt totaliter de festo duplici ita q quãuis eadem die sit festũ nõ duplex vel dñica: de neutro fit ꝯmemoratio. Preter q̃ in quadragesima 7 aduẽtu. Tũc. n. fit cõmemoratio de dñica.

¶ Itẽ in festo duplici oẽs añe duplicãtur in vesperis 7 matu. tm̃. ¶ Itẽ si festũ nouẽ lectionũ venerit infra octauã: infra quã occurrentes festiuitates celebrantur de festo occurrẽte fiunt vespere a capitulo in antea cuz ꝯmemoratione octaue: nisi venerit immediate post festum de quo fit octaua: vel die lune. Tunc enim in dñica fit de octaua. 7 memoria tm̃ de festo: nisi fuerit festum duplex seu aliud hñs aliqua propria rñsoria vel festũ solenne generaliter: aut in aliqbus terris vel locis. ¶ In secũdis vero vesperis festi minoris a capitulo in antea: fit de octaua 7 ꝯmemoratio đ festo. Et si festum venerit in dñica: ifra tales octauas transfertur: nisi hẽat aliqua propria rñsoria. Excepto festo sancti leonis pape qđ non transfertur.

¶ Item notãdũ q qñqz infra aliquas octauas alique festiuitates continue celebrantur: semper tam in vesperis q̃ in matutinis fit vltima cõmemoratio de octaua. ¶ Item notandũ q infra octauaz semper dicitur ad mag. añ. de secũdis vespis festi. In primis vero vesperis diei dicitur eadem añ. ad mag. que in vigilia festi. ¶ Item in festis que in q̃dragesima celebrantur: fit semper cõmemoratio de feri. in vtrisqz vesperis 7 mat. 7 in vltima lectione si sit omelia. In festiuitatibus aduentus similiter fit siue vltima lectione: nisi occurrat i. iiij. tẽporibus. Nullo aũt alio tpe fit cõmemoratio ferie in festo. ¶ Item si festum aliqđ habeat propriam hystoriam nõ completam: suppletur de cõmuni sanctorum: incipiendo a secundo rñsorio. Et generaliter quandocũqz festo deest aliquod propriũz: pro illo recurratur ad commune sanctorum.

¶ Notãdum qđ festum duplex agitur in die natiuitatis dñi. Et duobus sequẽtib9 diebus. in die circumcisionis: in diebus epiphanie: in purificatione beate

virginis

virginis: in annūciatiōe eiusdem: in resurrectiōe dñi: ⁊ duobus sequentibus diebus: in die ascēsiōis: in die penthecostes: ⁊ duobus sequentibus diebus: in die natiuitatis beati ioānis baptiste: in festo aplor petri ⁊ pauli: in ꝯmemoratione sancti pauli: in octaua eorūdez: ⁊ in oibus festiuitatib⁹ oium aplor: euāgelistar: in die sancti laurētij: in assumptiōe beate marie virginis: ⁊ i octaua eius: in natiuitate eiusdē: in festo sancti michaelis: in festo oium sanctorum: in dedicatiōe eccl'ie: ⁊ āniuersario eiusdē.

¶ Octauas facimus de festis natiuitatis dñi: ⁊ tribus ꝓximo seqūētibus festis. Item epiphanie: pasche: ascensionis penthecostes: natiuitatis sancti ioānis baptiste: aplor petri ⁊ pauli: sancti laurētij: assumptionis beate virginis: ⁊ natiuitatis eiusdez. ¶ Sciendum ꝙ Te deū laudamus imediate dicit' post vltimam lectionem: a die pasche vsqz ad octauam penthe. Et qñcunqz. ix. lectiones legunt'. Exceptis diebus dñicis ab aduentu vsqz ad natiuitatē dñi: ⁊ a septuagesima vsqz ad pascha ⁊ die innocētium qñ non occurrit in dñica.

¶ Et notādū ꝙ qñ nō legūt'. ix. lcōnes legēt' tres ⁊ cātāt' tria rñsoria. Excepto hebdōas a die pasche vsqz ad ascēsionē ⁊ ꝑ octauam pēte. tm̄ duo responsoria cātātur: licet tunc tres lectiones legāt'.

¶ Et notādum ꝙ gloria patri semꝑ dicitur in tertio. vi. ⁊ vltimo rñsorio preterꝗ̄ a dñica de passione vsqz ad dñicā resurrectionis. Eodem tamen tpe dicitur in festis si occurrerint: ⁊ officijs bte marie virginis. ¶ Notādum ꝙ in oibus festiuitatibus añe laudum dicunt' ad primā: tertiam: sextam: ⁊ nonaz per ordinem. iiij. añ. pretermissa. Et ad vesperas similiter dicunt'. añe. laudū nisi alie assignētur. ¶ Notādum qđ in oibus dñicis diebus ⁊ festis ⁊. ix. ⁊ triuz lectionū: illa ořo q̄ dicit' i primis vesperis: dř per oēs horas sequentis diei: qñ fit de eis. Preter primā ⁊ cōpletoriū. Alijs vero diebus illa ořo que dicitur ad matu. dicitur per oēs horas. Preter primam ⁊ completorium ⁊ vesperas in quadragesima. Et. iiij. temporibus de aduentu. cū cantantur: añe maiores. s. O sapientia.

¶ In oib⁹ festiuitatib⁹ q̄ i sabbatis veniūt vespe dñr đ eis vsqz ad cap. A cap. vo in antea dicit' de dñica cū ꝯmemo. ipsi⁹ diei festiuitatis. Sed si fit offm̄ duplex vespe. totū dicit' đ festo duplici cū ꝯmemora. dñicali. Si festū triū lectio i dñica venerit in ipso die dñico de eo facimus ꝯmemo. in añ. Ad mag. ⁊ benedictus ⁊ ver. ⁊ oratio: ⁊ in. viij. lectiōe ⁊ cōmemora. ad missam.

¶ De oib⁹ vigilijs in qbus ieiuniūz celebram⁹: siue ē festū dicim⁹ nocte ⁊ die cursuz psalmiste: missaz dicim⁹ de vigi. sed ꝗ̄uis đ vigi. missam cātem⁹ in mane s'm ꝯsuetudinē curie: illa missa dz cātari ad. ix. ⁊ iō nullā facim⁹ nec debem⁹ facere ꝯme. đ dñica vz i ořone dñicali: qz missa de vigilia ē sed si fuerit festū ⁊ missa festi non fuerit cantata: cōmemoratio fiat de festo cum missa vigilie.

¶ Sciēdū ē qđ ořo. A cunctis nos q̄s dñe: dř a festo purificationis: vsqz ad dñicā đ passiōe: ⁊ ab octa. pēthec. vsqz ad aduētū quotidie: tā in dñicis ꝗ̄ in ferialibus: diebus exceptis magnis festiuitatib⁹: de qb⁹ duplex officiū facimus ⁊ etiā in eorum vigilijs qñ ieiunium celebramus ⁊ vsqz ad octauas eorum. In omnibus his predictis diebus ad missam non dicimus predictam ořonē s. A cunctis in loco eius ořones que ad diē ꝯueniūt de cantamus. Sciēdū qđ qñcunqz aliqua festiuitas. ix. lecti. celebratur: nō fit alia commemoratio nisi de dominica si opus fuerit.

¶ Rubrice noue nuncupate superioribus addite sunt: quo sacerdotes q quotidie diuina agunt officia: si quid fuerit subortum dubij facilius enodare valeant. Nam aduersari inuicez in plerisqz locis qdam putant: qđ profecto apparet minime: si seruato ordine: ⁊ tempora distincta fuerint ⁊ loca: qm̄ he rubri

sie. Ceteri vero duo dies nõ: nisi forte ꝯsuetudo aliter dictaret: qđ seruaret̃.

¶ Si festiuitas epipha. in dñica vene-rit totũ officiũ dñice fit in primo sequẽ-ti sabbato: sed in illo sequẽti sabbato in scđis vespis: totũ officiuz fit de octaua epipha. vt designatur ĩ dicta octaua ⁊ fit cõme. dñice. i. illa añ. q̃ icipit. Fili qd fecisti nobis sic. ℣. Reges tharsis. ℟. Reges. Orõ. Uota quesumus dñe ⁊c.

¶ Circa octauã epipha. attẽde: ꝙ si di-es ipse octaue veniat in sabba. In vlti-mis vespis a capl'o in antea fit de dñica cũ ꝯmemo. epipha: ⁊ licet fiat comme. de apl'is ⁊ de pace: in cõpletorio tñ nõ dicunt̃ ꝑces: sicut in alijs octauis ⁊c.

¶ Itẽ ab octaua epipha. vsqz ad septu-agesimã sunt ad minus. v. officia dñica-lia sz tãtũ vna ẽ hystoria. Et ideo qñ nõ cadit nisi vna dñica ab ipa octaua vsqz ad septuagesimã nullo modo põt trã-sferri ipsa dñica: nec infra hebđam: qꝛ nulla hebđa hz officiũ feriale cũ ꝓprijs rñsorijs. Et iđ qualecũqz festum occur-rerit: ẽt duplex: in ipsa dñica trãsfert̃ ĩ sequentem diez. Item secus qñ plures sunt dñice: qꝛ hystoria dñice põt inde trãsferri vel cãtari: ideo trãsfertur dñi-ca: ⁊ fit de festo: sicut de conuersione sci pauli vel sancte agnetis: q̃ festa regulã-tur: vt dictũ ẽ: si veniat in dñica: ⁊ si. vi. dñica occurrerit resumit̃ offm̃ ꝑcedẽ-tis dñice cũ epl'a pauli q̃ cadit ĩ ordine. Preterea nota ꝙ si festũ sancte agnetis cadit in sabbato a capitu. in antea fit đ dñica: ⁊ postea fit cõmemoratio de san-cta agnete: ⁊ festũ sanctorum vincentij ⁊ anastasij transfertur ad secundam fe-riam: qꝛ vt dictum est fit offm̃ dñice.

¶ Si aũt festũ scẽ agnetis cadat in dñi-ca: vespe s'z: totũ fit đ scã agnete ⁊ post fit cõme. de scis vicẽtio ⁊ anastasio. De-inde fit de dñica: ⁊ oibus alijs diebus fit a capi. in antea vt supra ordinatur.

¶ Si festũ sci antonij: scõꝝ fabiani ⁊ se-bastiani: vicẽtij ⁊ anastasij: purificatio-nis virgi. marie: ⁊ scẽ agathe venerit ĩ dñica fit de festo cũ cõmemo. dñice: sed hoc si venerit ante. lxx. Si ꝟo ĩ. lxx. vel post transfert̃ in scđaz feriã: ⁊ sic de eis fit: sicut dictũ est de dñicis aduentus.

¶ Attẽde qñ. lxx. venerit. xij. calẽdas martij dz fieri cõmemo. de dñica q̃ ve-nerit in festo scẽ agnetis. Silr qñ septua-gesima venerit. xi. kalen. martij dz fieri cõmemo. de dñica q̃ venerit ĩ festo san-cte agathe qꝛ officia deficiũt: sed infra hebdomadaz dr̃ oꝛões ꝑterite dñice.

¶ Notandũ qppe ꝙ qñ pascha resur-rectiõis dñi occurrerit. xxij. xxiij. xxiiij. mẽsis martij: nullus dies dñicus infra octauã epipha: ⁊. lxx. occurrerit: ĩ quo possit hystoria psalmiste põi: quare sic occurrẽte fac feriã post octauã epipha-nie trãsferendo festũ illius diei: ⁊ pone hystoriã psalmiste ad silitudinẽ hysto-riaꝝ iudith ⁊ hester: q̃ qñ carent dñico die ponunt̃ infra hebđam incipiẽdo a scđo rñsorio ⁊ legas tres lcões: duas de epl'is pauli: ⁊ tertiã de omelia sci au-gustini. s. Adsit dñs nr̃ sup euãgeliũ io-annis. Nuptie facte sunt: ad silitudinez tertij nocturni oium sctõꝝ: ac totiens ⁊ quotiẽs occurrit silis casus: fac vt su-pra. Aduertẽdũ quoqz ẽ ꝙ qñ pascha occurrit. xxij. xxiij. xxiiij. xxv. mẽsis apri-lis supabundat vna dñica inter octauã epipha. ⁊. lxx. quare sic occurrente di-mitte totalr̃ illã dñicaz in qua occurrit festũ sancte agnetis vel sancte agathe: aut aliud duplex vel solẽne festũ ad sili-tudinẽ dñicaꝝ: q̃ occurrunt ab octaua pentheco. vsqz ad aduentũ: ⁊ sic adeq̃-bis numeꝝ dñicaꝝ numero offõꝝ. Si vero in aliqua dñicaꝝ post octauã epi-pha. vsqz ad. lxx. non occurrit aliqđ fe-stuz de suprascriptis: tunc replica: iiij. offm̃ quarte dñice post octauã epipha-nie ĩ. v. dñica ad silitudinẽ ĩuitatorioꝝ vbi qñ superabũdat tp̃s vltimũ. s. inui-tatoriũ replicatur. Et dñice festũ oium scõꝝ qñ festum cadit in dñica: nã tunc il-la dñica ꝑcedẽs seruit duabus hebđis qꝛ nihil fit de illa q̃ cadit in festo. Etiã in hoc casu vide prudentes clericos ita se regere.

Rubrica mensis februarij.

Sciendũ é q̃ si festũ purificationis virginis marie i dñica occurrerit: fit d̃ festo cũ cõmemora. dñice: nisi venerit in dñica. lxx. q: tunc transfertur ad dié lune ꝛ fit de dñica: quoniam habet hystoriam propriam: que transferri in sequentem dominicam non potest.

Notãdũ é q̃ oẽs dñice q̃ occurrũt a. lxx. vsq; ad dñicam in albis inclusiue proprias habent hystoriã: que in sequẽtem dñicam transferri nõ possunt: propterea de festis occurrentibus in huiusmodi dominicis minime fit.

Aduerte insuper: q̃ in dñicis aduẽtus: ꝛ a. lxx. vsq; ad pascha si festum duplex occurrerit: de eo nihil fit: sed in feriam transfertur scdam. Et semp in secundis vesperis diei dñice de festo fit: ꝛ cõmemora. de dñica. In alijs vo tpibus nũq; in scdis vesperis fit cõmemora. de dñica. Nota ẽt quod si secunda feria festum semiduplex occurrerit: in secundis vesperis diei dñice fit de festo a cap. in antea cũ cõmemora. dñice. De alijs vero festis occurrentibus in scda feria: que non sunt duplicia vel semiduplicia fit solũ de his cõmemo. in scdis vesperis diei dñice: vt supra dictũ est.

Sciendũ é q̃ anno dñi. M. ccclxxxviij. tpe sanctissimi. d. vrbani pape. vi. pontificatus sui anno. iiij. Festum purificationis occurrit in dñica septuagesime: ꝛ pp cõcursum ꝛ deuotioné romanorum cãdelas portantiũ ꝛ petentiũ: decretum fuit: q̃ cãdele distribuerentur: ꝛ offm̃ fieret de dñica: ꝛ offm̃ purificationis trãsferret ad diẽ lune: ꝛ eo die dñico quo festũ occurrerit. Cãpane nihilominꝰ pulsant: ꝛ luminaria accendunt: ac si fieret de festo duplici: ꝑpter deuotionem populi: exceptis indumentis: nam indumenta ponuntur dominice congruentia.

Rubrica diei cinerum.

Rubrica subscripta per dñm clemẽtem papã. vi. anno. x. pontificatus sui addita fuit. Anno dñi. M. ccc. lij. in die cathedre sancti petri ꝛ publice ꝑmulgata per quendam abbatem in capella corani sanctissimo. d. nr̃o die cinerum. Qua die celebrauit missam coram prefato pontifice cardinalibus ꝛ alijs prelatis. Dñs guielmus tituli sancte marie transtyberim presbyter cardinalis. Decretum.

Iniungitur oĩbus archiepis: epis: ac ministris oĩbus ꝛ prelatis: ac quibuscunq; ecclesiarum rectoribus: ex parte sanctissimi dñi nr̃i clementis diuina prouidentia pape sexti pontificatus sui anno x. Si festum aliq̃d duplex semiduplex: seu habens aliquã propriam hystoriã seu generaliter solẽne: vel specialiter in aliquibus terris vel locis: venerit feria quarta cinerum: ipsa die nihil fiat de festo: sed solum de feria. Festũ vero trãsferatur in sequentem feriam. Huic rubrice additur festũ cathedre sancti petri: q̃d si in die cynerum occurrerit trãsferatur. Si vero die sequẽti occurrerit aut etiam aliquod festũ duplex prime vespere fiunt oĩno de festo. In alijs vero festis incipitur a capitulo in antea.

Rubrica mensis martij.

Sciendum q̃d si festum annunciationis beate marie venerit in quadragesima. Nota rubricã propriã in loco suo vz sciendum é: q̃d si festiuitas occurrat in feria quarta maioris hebdomade: nihil de ea fiat: sed transfertur in dié lune post dñicam in albis: ꝛ fiat offm̃ solẽne ꝛ in dñica fiant vespere solennes.

Rubrica mensis aprilis.

Sciendũ est q̃d si festum sancti marci euãgeliste vel aliud occurrat i dñica de festo fiat cũ cõmemora. dñice: nisi in dñica in albis: vel infra octauã pasche occurrat: quoniã tunc de festo nihil fit: sed ad diẽ lune transfert nisi occurreret i ecclesia propria: qm̃ adueniẽte casu de festo fieret cũ cõmemo. dñice in vtrisq; vesperis ꝛ matutinis: ꝛ nona lectio de ome. dñice legeretur.

¶ Et nota q̄ in hymnis a pascha vsq; ad penthecō. In fine dicitur gloria tibi dn̄e qui surrexisti: non obstante qd̓ loco suo non fuerit positum ob imperitiā compositorum.

¶ Rubrica mensis maij.

¶ Aduertend mē q̄ festū inuentiōis scissime crucis duplex est: ꝛ propriū hꝫ offm̄: a dn̄o petro ep̄o tunc singalensi editum: a sanctissimo vero dn̄o nostro dn̄o gregorio papa. xi. approbatum. De sanctis aūt ea die occurrētib⁹ nihil fit: sed in aliū trāsferunt̄ diē. Preterea si festū supradictum inuentionis: festuꝫ etiam apostoloꝝ philippi ꝛ iacobi: sancti ioānis ante portam latinā. Apparitio sancti michaelis: ꝛ scē bernabe apl̄i in aliqua occurrerit dn̄ica totū offm̄ fit de festo cuꝫ commemoratio. de dn̄ica.

¶ Rubrica mensis iunij.

¶ De dn̄icis que occurrerunt inter pēthecosten ꝛ aduentum: requere rubricaꝫ in proprio loco: immediate post festū indiuidue trinitatis in breuiario.

¶ Rubrica corporis christi.

¶ Notādū est de festis occurrētib⁹ in die vel infra octauā corpis xp̄i nihil tūc fit. Exceptis festis sci ioānis baptiste ꝛ apl̄oꝝ petri ꝛ pauli. Et si festū sc̄i ioannis baptiste i die corporis xp̄i occurrerit: nihil de eo fit sed in crastinū celebratur. Et in scd̓is vesperis corpis xp̄i de sancto ioāne tm̄modo fit cōmemo. Et octaua sancti ioānis in crastinū octaue corpis xp̄i celebrat̄. Si vo octaua corporis xp̄i in die apl̄oꝝ petri ꝛ pauli occurrerit: ipsa eucharistie octaua in crastinū dicti diei transfertur: ꝛ tertia die fit cōmemo. sancti pauli. Similiter si festuꝫ sancti ioānis in die octaue predicte venerit: fiat de sancto ioanne cū cōmemora. octaue in vtrisq; vesperis: matutinis ꝛ missa: ꝛ ita factū est anno dn̄i. M. ccc. lxxx viij. Nō obstante ꝯstitutōe scissimi. d. d. Joānis pape. xxij. in ꝯtrarium sonāte. Quā ordĕrūt canonici sci petri. Die vero veneris imediate sequētis festum predicte octaue celebretur.

¶ De festo sancti barnabe apl̄i aduerte anno dn̄i. M. ccc. lxxx vi. Urbano. vi. ponti. max. Festū prefatū die mercurij infra octauam corporis xp̄i occurrit: ꝛ de eo nihil tunc actuꝫ ē: nec tantū commemoratio: sed potius de ipsa octaua: ꝛ ita si occurreret in alijs diebus octaue. Quoniā post octauā die veneris immediate fit de sancto barnaba apl̄o.

¶ In festo sci ioānis baptiste: sci laurētij: sanctoꝝ augustini: hieronymi: ambrosij ꝛ gregorij i missa dicitur credo: ꝛ in octaua sancti stephani: ex eo q̄ venit infra octauā bti ioānis euangeliste: ꝛ hoc ex decreto summoꝝ pont. sicuꝫ. Gregorij. xi. ꝛ Urba. vi. Licet āno dn̄i. M. ccc. xpe sanctissimi. d. d. inocētij pape. viij. nulla fuerit facta ꝯmemo. daro q̄ i dn̄ica venerit: nec credo dici voluit nisi venerit dn̄ica. Ne videatur esse dissonātia inter hos summos pontifices: Innocentium dicemus imitatū fuisse veteres rubricas: gregoriuꝫ ꝛ vrbanum: nouas edisse sanctiones.

¶ De sancto martiale apostolo fit i crastinum post octauam visitationis virginis marie: Prout de vno apostolo fieri consuetum est.

¶ Rubrica mensis iulij.

¶ Sciendū est q̄ vrban⁹. vi. ponti. maxi. sui anno. xi. statuit. vi. idus apri. vt festū visita. btē marie qū. s. visitauit helisabeth: sexto nonas iulij celebret̄: ꝛ fiat offm̄ duplex. Ac ēt ſm nouā cōstitutionē statuit hmōi vigilia a cunctis ieiunari debere. Et eadē indulgētie ꝯcesse sūt per dn̄ꝫ bonifa. ix. In officijs hui⁹ festi ꝛ p octauā: q̄ in offō sacratissimi corpis ꝯcedūtur: put expresse ꝯtinet̄ i decreto suo: seu priuilegio: bulla plūbea: Vabullaro. v. idus nouēbris. Pōtificat⁹ sui anno primo. Itē nota qd̓ ifra octa. festi visitatio. btē marie virgi. fit offm̄ sicut in die: ꝛ fiūt quotidie nouem lcōnes. De festis vero que infra octauam

occurrunt

occurrunt nihil tunc agitur: sed pacta octaua celebrantur. De octa. vero apostolorum petri et pauli fit eo die quo cadit totu duplex. cu comemo. octa. visitationis. Et an. ad mag. petrus cum suo V. ad bn. vero. an. gloriosi cum suo. V. non obstante quod loco suo aliter notatuz sit. Saluo semper meliori sensu. Et hoc factuz fuit anno dni. M.ccc. xci sed in concilio constantiensi celebratu non fuit.

¶ Notandu insup quod in die octa. mensis psati offm deuncrorum fieri debz pro fratribus: idest romanis pontificibus.

¶ Si festu scorum processi et martiniani in dnica venerit eade die no celebratur: quia de eis offm pprium no habet: io transfertur ad die lune. Sabba. in vespis offm agitur de octaua sci vsqz ad cap. Capitulz vero dicatur de coi aplorum: hymnus. Exultet celu laudibus. An. ad mag. gliosi principes. Deinde fit de scto ioane come. et de dnica si necessariu occurrerit. Ista rubrica. clarior hetur in coibus rubricis: hz hec rubrica locu in curia: quia no consueuit facere offm visitatio. marie: et i his locis vbi hmoi officium fieri non consueuit.

¶ Notadu quod si infra octa. alicuius festi festu aliquod solene venerit: de quo et agitur octaua ipa die soleni no fit de octa. festi comemo. in vtriusqz vespis et missa: nisi i die octa. pmi festi: quo casu fit de ipsa cu comemo. scde octa. icipiedo in pmis vespis a capi. in antea. Ite in scdis vesperis fit a capi. in antea de scda octa. cu comemo. prime octa. Quod obseruatur i oibus octauis occurretibus excepto die octa. aplorum petri et pauli: quia duplex officiu de ea agitur cu comemo. tm visitatio. virgi. marie. Ite die dnica occurrete infra tales octa. si fuerint de numero xxiiij. de scda fit octa. cum prima comemo. dnice: quia no dimittitur infra octa. pme in vtriusqz vespis: matutinis: et missa. Si vero dies octa. die pme octa. venerit loquedo de. xxiiij. dnicis de pria fit: de scda aut octa. comemo. in pmis vesperis tm: Et i matutinis. ix. lectio. de ome. dnice legitur. In scdis vero vesperis offm scde octa. incipitur cu comemo. prime: pro prima come. et dnice pro secunda comemo. Si vero dicta dies dnica infra octa. venerit secundi festi vel octa. fiat de octa. cu comemo. dnice in vtriusqz vesperis: matu. et missa. et legitur in matu. ix. lco. de ome. dnice.

¶ An. de octaua an. de festis occurrentibus infra octauam fieri debeat.

¶ Quoniam plerumqz dubitari solet circa rubricam illam: que dicit de festis occurentibus infra octa. vz. quod fiat de octa. nisi festu occurrat: an infra hmoi octa. debeat poni festa pcedentia. Ubi romana curia declarauit: quod solu de festis situatis infra talis octa. fiat. Preterea quod i prefatis octauis no fiant in laudibus suffragia neqz pces: tam in prima quam in copletorio: sed fit sicut in duplici festo: no rone festi: sz octa. Et hoc sempi capella pape suatur.

¶ De sancta anna.

¶ Notadu e quod romani summi ponti. consueuerut facere festu bte anne mris virgi. marie: quod festu. xij. kal. augusti celebratur: et lz non pprium habeamus offm: tex tm lectiones dntur de canticis canticorum s. osculetur me: et tres de ome. scri hieronymi. sup euage. Liber gnationis iesu xpi de quo semp fit per romanos pontifices: nisi in dnica venerit: quia in sequentez transfertur die: tm alibi consuetudo est vt fiat hmoi offm de vna sca nec mar. nec vgi.

¶ Si festa. s. marie niuis venerit i dnica: fit semp de festo cuz comemo. dnice.

¶ Rubrica mesis augusti.

¶ Sanctorum machabeorum officium transfertur: quoniam totum officium fit de vincula sancti petri apostoli.

¶ De sancto eusebio fiat festuz per se.

¶ Post octaua assumptionis bte marie virginis fit de scto bernardo abba.

¶ De sco hermete martyre: quod i die occurrit bti augustini non fit comemo. sz transfertur. Similiter et de sca sabina que i die decollati. sancti ioanis baptiste occurrit nulla fit comemo. Quoniam de festo decollationis superius facta est metio equum est vt huiusmodi adiuncta fit.

¶ Regula.

¶ Anno a natiuitate dñi. M.ccc.lxxxviij. põtificatus dñi vrbani pape. vi. anno. xij. dies primus mensis septembris fuit dies mercurij: ⁊ festum decollationis ioannis baptiste: occurrit in dñica currente. C. lr̃a. Et scd̃m aliquas rubricas antiquas: aliq̃ affirmabãt fieri debere de dñica: ⁊ ponere. Job: quoniã ẽ hystoria ꝓpria ⁊ nõ de festo occurrẽte: sꝫ p̃fatus põtifex decreuit fieri d̃ sãcto ioãne: ex eo q̃d hystoria Job poterit trãsferri in seq̃ntẽ dñicã: ⁊ s'm illã rubricã. Qñcũqꝫ aliquod festũ duplex ap̃li vel euãgeliste: seu habẽs aliqua ꝓpria r̃isoria: venerit i dñica: in qua ponit' hystoria: que potest transferri in sequẽtem dñicã: tunc fiat de festo: ⁊ nõ de dñica: ⁊ ita factũ ẽ: ⁊ in tertia dñica positum fuit officium de octaua natiuitatis beate marie virginis: ⁊ i feria. vi. proxime seq̃nti Liber Thobie. Dñica iiij. Liber Judith. Et dñica. v. liber hester. De hoc ordine etiam in tabula mẽsis septembris dictum est: lege qñ occurrit lr̃a dñicalis. C. ⁊ licet videatur esse aliqua differentia inter has rubricas: tamen si diligenter aduertimus in idem redeunt.

¶ Rubrica mensis septembris.

¶ Die prima mensis septembris in ꝓuincia prouincie fit de sancto egydio abbate. Ideo nota q̃d siue in prouincia siue alibi romanus ordo facere cõsueuit officium per se.

¶ Gregorius. x. Põ. maxi. pie statuit vt festum natiuitatis beate marie virginis vigiliã habeat: sicut festũ assumptionis. Item Vrbanus. vi. Pont. ma. mandauit vigilias celebrari in oĩbus festis gloriose virginis marie.

¶ De festiuitatibus que infra octauã beate marie virginis occurrunt: nihil tũc agitur: sed pacta octaua celebratur excepto festo exaltatiõis scẽ crucis: q̃d die occurrente celebratur cũ cõmemoratiõe octaue: ⁊ quotidie fiunt nouẽ lectiones: de cãticis tres: de sermone sci augustini tres: ⁊ tres de omelia sci hieronymi p̃sbyteri ⁊ quotidie incipitur a primo responsorio. Et fit de octaua d̃ suo: lꝫ occurreret in dñica h̃re hystoriam propriam primo ponendam. In octaua fit idem officium quod in die.

¶ Festum exaltatiõis sancte crucis duplex ẽ: ⁊ hꝫ officium proprium: ⁊ fit eo die quo cadit cũ cõmemoratione octaue natiuitatis sancte marie in vtrisqꝫ vesperis matutinis ⁊ missa. Si vero cadat in dñica: fit de dñica prima cõmemoratio. Secũda vero de octaua natiuitatis sancte marie in vtrisqꝫ vesperis matu. ⁊ missa. Et nona lcõ de omelia dominice dicitur.

¶ Nota q̃d qñ infra octauam natiuitatis beate marie officium sancte crucis celebratur in omnibus hymnis suis dicitur gloria tibi dñe qui natus. Et idẽ dicitur ad primam in responsorio breui. s. Qui natus es ⁊c.

¶ Festum sctõꝝ cornelij ⁊ cypriani trãsfertur: ⁊ per se fit. Eodem modo fit d̃ sancto hadriano.

¶ Rubrica mensis octobris.

¶ In die sanctoꝝ sergij ⁊ bacchi: festũ occurrit etiam sancti marci pape ⁊ cõfessoris ⁊ de singulis fit festum per se.

¶ Gregorius. xi. Pont. maxi. statuit: vt in die sanctarum. xi. milia virginum vbi officium non habetur propriũ: officium fiat plurimorum martyrũ. Festum vero beati Ilarionis transfertur: ⁊ per se fiat.

¶ Statuit insuper prefatus pontifex: vt in festo vnius sancte virginis ⁊ martyris quando ad matutinũ dicuntur psalmi de communi martyrũ: in vtrisqꝫ vesperis debent dici psalmi infra scripti: videlicet. Dixit dominus. Confitebor. Beatus. Laudate pueri dominum ⁊ Lauda hierusalem: ⁊ hoc maxime quando agitur duplex festum de sancta predicta: vt habetur in sancta

nesci
bie
a

calibrite
colorchecker CLASSIC
mm